

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

E

✓

TO F

Et

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

**ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE**

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN I.

BONNAE

SIS ED. WEBERI

MCCCXXXII.

D. W. H. V.

XXXII.

.112

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

**ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE**

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS E. D. WEBERI

MDCCCXXXII.

93

1919

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

CHRONICON PASCHALE.

A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXII.

PRAEFATIO

LUDOVICI DINDORFII.

Chronici huius duae ante nostram editiones prodierant, altera Matthaei Raderi Monachii a. 1615., altera septuaginta tribus annis post Ducangii Lutetiae, repetita Venetiis a. 1729. Quae quanquam ex eodem ambae ducebantur codice Augustano, iam Monacensi, scripto Ilerdae a. 1573., libro ut recentissimo, ita mendis et lacunis foedato tot tantisque quot perspicienda apud nos scripturae varietate animadverti licet, aliquantum tamen praestabat Parisina. Ducangius enim quum suapte doctrina infinitum quantum decessori suo antecelleret, tum adhibendis frequenter praeclari codicis Vaticani excerptis mapca et depravata restituendi egregiam sibi facultatem pararat. Caeterum quum excerpta illa facta essent ad locos casu magis quam consilio delectos, neque ea tum diligentia quam hodie expetimus, facile aestimari poterat quanti referret talem librum denovo totum excuti. Quod mihi oblato Chronici edendi munere quum primum agendum vidissem, et statim persuasissem Niebuhris, A. Maius, vir illustris atque celeberrimus, qui pro felicissima sagacitate sua huius quoque scriptoris, ut tot aliorum, quorum vel nomina dicere longum est, particulas, quae dudum in perditis numerabantur, ex libro Vaticano in lucem olim revocaverat ipse, idem nobis ita favit ut codicis varietates ab idoneo homine accurate excerptae reddi mox mihi possent. Quarum ope iam tantum huic libro medelae alla-

tum est, ut qui depravatissimus ferretur, nunc librario-
rum peccatis purior habeatur quam multi vel optimorum
scriptorum, nec qui emendando ei operam in posterum
impendat, vereri debeat ne Graeculorum infimae aetatis
negligentia ludificetur.

Est autem liber Vaticanus, qui in bibliotheca Pon-
tificia numeratur 1941., vetustate aequae ac bonitate in-
signis, quippe iudice Maio Novae Collect. Vat. vol. I.
p. II. p. 222. circa saeculum decimum in membranis
scriptus satis diligenter, quanquam vocalium ratione fere
inversa ad hunc modum, *ἐχουση, σφερωϊδεῖ οὐρανόν*:
cuius generis paucissima memoravimus. Recentiori ma-
nu scholia quaedam in margine posita sunt, nonnulla
etiam in textu correctata. Perierunt medio opere aliquot
folia, nec prima et extrema integra sunt. Ex hoc libro
Monacensis (apud Hardtium vol. V. p. 416.) fluxit sic ut
defectus omnes cum Vaticano communes, propriam habeat
largam vitiorum copiam, paucis quibusdam locis verio-
rem scripturam praestet, scholia textui pleraque intulerit.
Descriptum tamen a Vaticano Monacensem non affirma-
verim, quum propter ipsam mendarum multitudinem
tum propter omissas ab initio et p. 570. 655. s. particulas
insignes, quae in Vaticano supersunt ad legendum ex-
peditae, in libro vero quem ante oculos habuit Dar-
marius aut non comparuisse aut legi non potuisse
videntur.

Interpretationem latinam Ducangii refingere non
fuit mearum partium. Nec magis attigi libellos quos
Chronico subiecit Ducangius, nisi quod Dorotheum an-
tiqui codicis Leidensis varietatibus auxili beneficio erudi-
tissimi et amicissimi Geelii.

Scribebam Lipsiae VIII. cal. Decembres MDCCCXXXI.

CHRONICON PASCHALE.

CHRONICON PASCHALE.

... γραφ ...

Φίλωνος τοῦ παρ' Ἑβραίοις σοφοῦ¹⁾.

Τὴν ἀρχὴν τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον ἀναγράφει μῆνα Μωϋσῆς ἐν ταῖς τῶν ἐνιαυτῶν περιόδοις, ἀναθεῖς οὐχ ὡσπερ ἐνιοι χρόνον τὰ πρεσβεῖα μᾶλλον ἢ ταῖς τῆς φύσεως χάρισιν, ὡς ἀνέτειλεν ἀνθρώποις· κατὰ γὰρ ταύτην τὰ μὲν σπέρματα²⁾ ἢ ἀναγκαῖα τροφή 5 τελειουργεῖται· ὁ δὲ τῶν δένδρων καρπὸς ἡβώντων ἀρτιγεννᾶται, δευτέραν ἔχων τάξιν· ὄθεν καὶ ὀψιγονός ἐστιν· αἰὲ γὰρ ἐν τῇ φύσει τὰ μὴ λλαν ἀναγκαῖα τῶν σφόδρα ἀναγκαίων δεύτερα· σφόδρα μὲν οὖν ἀναγκαῖα πυροὶ τε καὶ κριθαὶ καὶ ὄσα ἄλλα εἶδη τροφῆς, ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἐστιν· ἔλαιον δὲ καὶ οἶνος καὶ ἀκρό- 10 ὄδρα οὐχὶ τῶν ἀναγκαίων, ἐπεὶ ὄλγα τούτων ἄχρι μακροτάτου γήρους³⁾ παρατείνοντες εἰς πολυετίαν βιοῦσιν ἄνθρωποι. τῷ δὲ μηνὶ τούτῳ περὶ ἰδ' ἡμέραν μέλλοντος τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου γίνεσθαι πλησιφμοῦς ἄγεται τὰ διαβατήρια, δημοφανῆς⁴⁾ ἑορ- τή, τὸ χαλδαῖστί λεγόμενον πάσχα.

15 Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων· ὅτι δὲ ἀπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ πρῶτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλῆτης λαὸς ἐπιτελεῖ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ Ῥωμαίων βυσιλέως, μαρτυροῦσι καὶ οἱ θεοφόροι τῆς ἐκ- 20 κλησίας ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἐξ ὧν ὄλγας ἐκ πολλῶν ἐν-

¹⁾ In opere de Mose lib. III. ed. Mangey tom. II. p. 169. MAIUS.

²⁾ In codice lacunoso legitur tantummodo . . . μετα, id quod ego malui dicere σπέρματα, quam cum editis libris σπαράτά. MAIUS.

³⁾ Ed. γήρης. MAIUS.

⁴⁾ Ed. δημοφανῆς. MAIUS.

ταῦθα παροίσε . . . Πέτρος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ, ὃν Τρικεντίῳ ⁵) τινὶ γράφει, οὐτινος λόγου καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον ⁶) [ἐπιστολῇ] ὧδέ πως.

P 1
V 1

Ὡς μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ· ἐν . . . παν εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἀλήθειας κατέπεμψεν ἡμῖν, ὀδηγήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ νενομοθετημένος μὴν τῶν νέων, ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐγνωρίσθη ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῶν πα- 10
λαιῶν συγγραφέων τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὑπὸ τῶν νέων τῶν μετὰ τὴν ἀλωσιν ἐδειχθη ὁροθεσίαν ἔχειν εἰ-
P 2 κρινεστάτην καὶ καταφανεστάτην, διὰ τὸ μάλιστα ἔσθ' ὅτε μὲν τὰ νέα ἐν τισὶ τόποις προλαμβάνειν, ἔσθ' ὅτε δὲ ὑστερεῖν τῷ ποτὲ πρῶμα ποτὲ ὄψιμα γενέσθαι, ὡς περ οὖν καὶ κατ' αὐ- 15
τὴν τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸ τοῦ πάσχα νομοθεσίας ἐγίνετο, καθὼς

Editio nostra ubi a Parisina (P) discedit, recepta scriptura debetur codici Vaticano (V), nisi alia ex eo affertur.

6. Ante ὧς P ponit inscriptionem Πέτρον Ἐπισκόπον Ἀλεξανδρείας καὶ Μάρτυρος, ὅτι ἀπλανῶς ἔταξαν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἰδ' τοῦ α' μηνὸς τῆς εὐλήνης ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων. 15. τῷ] τὸ P.

Ex Petro Alexandriae Episcopo et Martyre, de eo quod decimam quartam primi mensis Lunae usque ad Hierosolymorum excidium recte statuerint Hebraei.

Quandoquidem magna est ubique Dei misericordia, hunc benedicamus, et quod spiritum veritatis nobis miserit, deducens nos in omnem veritatem. Ideo quippe mensis novorum a lege inductus, mensium exordium, ac primus inter anni menses nobis notus factus est: et ab antiquis Scriptoribus, qui ante, et a posterioribus, qui post Hierosolymorum excidium vixere, sincerissimum ac evidentissimum habere terminum demonstratum est: praesertim, quod nova interdum quibusdam in locis praeverti: interdum etiam defici, vel serius fieri praecocia contingat, quomodo erat in ipso ante Pascha

⁵) Notemus hunc hominem, de quo nihil sive in Cangli sive in Petavii editione fragmentorum Petri. MAIUS.

⁶) En cur apud Cangium p. 4. dicatur ἐν τῇ μνημονοθείᾳ ἐπιστολῇ; quia scilicet chronici auctor hoc loco, qui deest apud Cangium, epistolam illam iam laudaverat. Porro illae lacunae, quae sunt apud Cangium p. 2., expleri nequeunt a ceteris codicis membranis, nisi quod D. v. 8. legitur in codice εἰς εὐσημον. MAIUS.

γέγραπται, „ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὄλυρα οὐκ ἐπλήγη· ὄψιμα γὰρ ἦν.“ ὅθεν καλῶς νενομοθέτηται ἀπὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, εἰς ὅποιαν δ' ἂν ἑβδομάδα ἐμπέσῃ ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τοῦ πρώτου μηνός, ἐν αὐτῇ ἐπιτελεῖν τὸ πάσχα μετὰ τοῦ καὶ ἐγκώ-
 5 μια πρεπωδέστατα καὶ ἄρμουςτικώτατα εἰς τοῦτο παρειληφέναι.
 „πρῶτος γάρ, φησὶν, οὗτος μὴν ὑμῖν καὶ ἀρχὴ μηνῶν
 ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ γέγραπται,“ ὅτε ὁ μὲν ἥλιος ἐν θέ- B
 ρει γενόμενος τὰ φῶτα πλείονα καὶ λαμπρότερα ἀποδίδωσιν, ἢ
 δὲ ἡμέρα ἐπεκτεινομένη μεγαθύνεται, τῆς νυκτὸς ὑποστελλομέ-
 10 τῆς καὶ μειουμένης, τὰ δὲ νέα σπέρματα ἐπανθήσαντα διακα-
 θαίρεται εἰς τοὺς ἀλῶνας συγκομιζόμενα. οὗ μὴν ἀλλὰ καὶ
 πάντα τὰ ἀκρόδρυα βλαστάνει καὶ ἐπανθεῖ ἐπιχωρῆσ . . . ἐπα-
 γόμενα. εὐθὺς γοῦν ἐπικαταλαμβάνονται ἐν παραλλαγῇ δια-
 φόρων καὶ ποικίλων καρπῶν, ὡς καὶ σταφυλὴν ποτε εὐρίσκεισθαι
 15 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, καθὼς καὶ ὁ νομοθέτης φησὶ, „καὶ αἱ
 ἡμέραι ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς“, ἥνικα ἀπέστειλεν
 τοὺς κατασκοπεύσοντας τὴν γῆν, ἤνεγκαν τὸν μέγαν βέτρυν
 ἐν ἀναφορεῖσι καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. τότε C
 γάρ, ὡς φασι, καὶ ὁ κτιστὴς καὶ δημιουργὸς τῶν ὑπάντων
 20 θεὸς ἡμῶν αἰώνιος τὰ πάντα συνεστῆσατο, εἰς ἕπερ κατέλεξεν,
 „βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου· σπείρον σπέρμα κατὰ γένος

1. δ — ἦν] Exod. IX. 32. β. τεσσαρισκαιδεκατ. V con-
 stanter, τεσσαρεσκαιδεκατ. P. 6. πρῶτος — γέγραπται] Exod. XII. 2. Lacuna expleri potest addito ἔστιν. 15. καὶ — στα-
 φυλῆς] Num. XIII. 21. Addidi alterum ἡμέραι. 19. ὁ δημιουρ-
 γὸς P. 21. βλαστησάτω — δικαίως] Genes. I. 11.

Legislationis initio: juxta quod scriptum est, *Triticum autem et far non sunt laesa, quia serotina erant.* Unde recte a lege praescriptum est, ut a verno aequinoctio, in quamcumque hebdomadem incidat decimaquarta primi mensis, in illa Pascha agatur, sumptis prius ad illud celebrandum decentibus ac consentaneis encomiis. *Primus enim, inquit, hic mensis principium mensium in mensibus anni scriptus est:* cum sol scilicet aestivo tempore plura longe lumina et clariora emittit: dies vero producitur, fitque major, dum nox contrahitur ac minuitur: nova porro semina cum floruerint, perpurgantur et ad areas deferuntur. Neque tamen ista duntaxat, sed et universa pullulant arbusta, et in flores evadunt. Statim igitur varios diversosque fructus alternatim emittere deprehenduntur, ita ut interdum botrus, interdum fructus alius uno eodemque tempore reperiat, quemadmodum ait Legislator: *Et dies veris praecursores botri, quando misit qui specularentur terram, attulerunt ingentem botrum in vectibus, de malis quoque granatis et de ficibus.* Tum enim, ut ait conditor, universorumque opifex Deus noster aeternus, omnia confert ad ea quae elegit: *Germinet terra herbam virentem et faciens semcu juxta genus suum et similitudinem suam, et lignum fructiferum faciens fructum, cujus*

καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.“ καὶ ἐπήνεγκεν ὅτι „καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ μύλα καλῶς καὶ δικαίως.“ ἐξέφατε τὸν παρ' Ἑβραίοις νομοθετηθέντα πρῶτον μῆνα, ὃν ἔγνωμεν πεφυλαγμένον παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλὴμ, 5 διὰ τὸ μάλιστα Ἑβραίοις οὕτω παραδεδωκέναι, μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν ληληρημένον κατὰ τινα καὶ ἐν τούτῳ πάρωσιον· ὄνπερ D ἡμεῖς ἐνθέσμως καὶ εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες παρελάβομεν. καὶ ἐν τούτῳ κατὰ ῥητόν, λέγων διζομένην εἰς εὐσημον ἡμέραν τῆς ἁγίας ἑορτῆς ἡμῶν, ἥνπερ ἡ ἐκλογὴ ἐπέτευχεν, 10 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπαρώδησαν, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή.

Καὶ μεθ' ἕτερα, Καὶ ταῦτα γὰρ φησι, „πάντα ποιήσουσιν εἰς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πέμψαντά με“ εἰ δὲ καὶ τὸν πέμψαντα καὶ τὸν πεμφθέντα ἠγνόησαν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν ὅτι καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ πάσχα τὴν ἀγνωσίαν ἔσχουσαν, ὡς 15 μὴ μόνον τῆς καθ' ἐκλογὴν τοποθεσίας ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μηνῶν τοῦ πρώτου ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ τὴν P 3 τεσσαρισκαίδεκαταίαν οἱ πάλαι εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες μετὰ τὴν ἰσημερίαν ἔθνον τὸ πάσχα κατὰ τὴν θείαν παραγγελίαν. οἱ γὰρ νῦν πρὸ ἰσημερίας αὐτὸ ποιοῦσι πάντῃ ἀμελῶς καὶ κατεσφαμμέ- 20

2. ἐπίνεγκεν V, ἐπένεγκεν P. 7. κόρπωσιον PV: semel autem moneo me codicem Vaticanum ad ed. Parisinam exactum, ubi dissensum ab ea nullum notatum vidi, pro consentiente afferre. 9. εὐσημον] on P: conf. Psalm. LXXX. 4. 11. ἡ γραφή] Rom. XI. 7. 12. φησι] „Ioan. XV. 21. ubi haec aliter habentur.“ margo P. 13. δὲ καὶ τὸν] δὲ τὸν P.

semen in seipso sit super terram. Tum subdit: *Et factum est ita: et vidit Deus quod esset bonum.* Quinetiam ostendit primus qui apud Hebraeos lege inductus est mensem, quem observatum fuisse a Judaeis novimus usque ad Hierosolymorum excidium, quia id maxime sic Hebraeis traditum est. Post excidium vero idem ludibrio est habitus ex quadam cordis obduratione, quem nos legitime ac sincere observantes recepimus, et in hoc juxta verbum, cum ait diem sanctae festivitatis nostrae, quem electio consecuta est: caeteri vero occalluerunt, quemadmodum dixit scriptura. *Et post alia.*

Haec quippe ait: *Omnia facient vobis (propter nomen meum) quoniam non cognoverunt qui misit me.* Si autem et eum qui misit, et qui missus est nescierunt, dubitare haud licet, quia Pascha a lege praeceptum ignoraverint, ut non in loci electione duntaxat, sed etiam in mensis, qui primus est inter anni menses, exordio erraverint, cujus decima-quarta sincere observata, post aequinoctium Pascha veteres celebrarunt juxta divinum praeceptum, cum illud hodie ante aequinoctium nunc per-

νας ἄγνοοῦντες, ὡσπερ οὖν καὶ ἐπ' ἔτος ἐποίησαν, ὡς καὶ αὐ-
τὸς συνομολογῶν ἐν τούτοις γράφεις.

Εἶτε οὖν σφαλλόμενοι Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον
ποτὲ μὲν φαιμενώθ ἄγουσι τὸ ἑαυτῶν πάσχα εἶτε κατὰ τὸν ἐμ-
5 βόλιμον μῆνα κατὰ τριετιαν τῷ φαρμουθί, οὐδὲν ἡμῖν διαφέρει
πρόκειται γὰρ ἡμῖν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πάθους
αὐτοῦ ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ὡς οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται παραδεδώκασι, πρὶν Αἰγυπτίους πιστεῦσαι. οὐ γὰρ B
νῦν πρῶτον ἐπιτηροῦντες τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἄγουσιν αὐτὸ
10 ἔξ ἀνάγκης δις μὲν τῷ φαιμενώθ, ἅπαξ δὲ κατὰ τριετιαν τῷ φαρ-
μουθί· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ καὶ πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας πάντοτε
οὕτω ποιήσαντες φαίνονται. ὅθεν καὶ αἰτιώμενος αὐτοὺς ὁ Θεὸς V 3
διὰ τοῦ προφήτου ἔλεγεν, „καὶ εἶπον, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ἐρηγῇ μου, εἰ εἰσικεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν
15 μου.“

Ὅπερ, ὡς ὁρᾷς, καὶ ἐν τούτῳ φαίνει τὰ μεγάλα ψευδηγο-
ρῶν οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ, πρῶ-
τον μὲν ἐπεὶ οὐδέπω εἰς τοῦτο ἐπλανῶντο Ἰουδαῖοι, ἦν ἴκα συνῆ-
σαν αὐτοῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται, πολλῶ δὲ μῦλ- C
20 λον οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. οὐδὲ γὰρ διὰ
τὴν νομοθεσίαν τοῦ πάσχα λέγει αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀεὶ πλανωμέ-

2. γράφεις PV. 4. ἐμβολισμὸν PV. 6. οὐδὲν ἕτερον] οὐδὲν
om. P. 8. Αἰγύπτιοι P. 10. δις] δις V, ις P. 13. καί—
μου] Psal. XCIV. 10. 20. διὰ om. P.

agant, ac negligenter quidem et erronee omnino; ignorantes quemadmodum
sua ii tempestate fecerunt, ut ipsemet fatetur qui in istis descriptus est.

Sive igitur errantes Judaei juxta lunarem cursum mense Phamenoth
semper interdum agant Pascha, sive juxta mensem intercalarem unoquo-
que triennio mense Pharmuthi, nostra non interest. Nihil quippe aliud
nobis propositum est, quam ut ejus passionis memoriam agamus, atque
adeo hoc ipso tempore, quomodo qui suis ipsi oculis spectare tradide-
runt, priusquam Aegyptii crederent. Neque enim observato lunari cur-
su illud necessario peragunt xvi die Phamenoth, semel vero quolibet
triennio mense Pharmuthi: ab initio quippe et ante Christi Incarnatio-
nem ita videntur egisse. Unde cum illos arguit Dominus per Prophe-
tam, ait: *Et dixi semper hi errant corde, et juravi in ira mea si in-
troibunt in requiem meam.*

Quod quidem ut vides, vel in eo etiam maxime mentiri apparet,
non in homines modo, sed etiam in Deum: ac primo, cum in hoc num-
quam erraverint Judaei, ut qui cum iis qui suis ipsi oculis viderunt, et
ministri fuerunt, conversabantur, multo magis neque ab initio antequam
Christus nasceretur. Neque enim propter legis de Paschate praecceptum
illos ait Deus semper corde errasse, quemadmodum scripsisti, sed pro-

νοὺς τῆ καρδία, ὥσπερ σὺ ἔγραψας, ἀλλὰ διὰ τε τὴν ἄλλην πᾶσαν παρακοὴν καὶ διὰ τὰ πονηρὰ καὶ ἀηδῆ αὐτῶν ἔργα, ἕτε δὴ ὄρων αὐτοὺς ἐν εἰδωλολατρείαις καὶ πορνείαις ἀναστρεφόμενους.

Καὶ μετ' ὀλίγα, Ὡστε καὶ ἐν τούτῳ πολὺ, καὶ πάνυ γε πο- 5
λύ, ἐπεὶ καθύπνωσας, διέγειρον σεαυτὸν τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστοῦ
βουκέντροις, μεμνημένος μάλιστα τοῦ λέγοντος, „ὄλισθημα ἀπὸ
ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης.“ καὶ γάρ, ὡς πάλιν ὄρας,
D ἐπὶ τοὺς καθηγησαμένους αὐτῶν φθάνει τὸ ἐπενεχθῆν ἐπὶ σοῦ
ἔγκλημα· καὶ ἔστιν ὑφορῶσθαι τὸν παρακολουθοῦντα μέγαν κίν- 10
δυνον, ἕτε δὴ ἀκουόντων ἡμῶν ὅτι ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ
κεφαλῇ αὐτοῦ βάλλει. εὐχερῆς δὲ μᾶλλον καὶ πᾶς ὅστις τολμᾷ
ἐν τούτῳ καὶ Μωϋσεῖ τὸν τηλικούτον θεράποντα τοῦ Θεοῦ αἰ-
τιῶσθαι ἢ τὸν διαδεξόμενον αὐτὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ ἢ
τοὺς καθ' ἑξῆς τοὺς εὐ παρηκολουθηκότας αὐτῶν καὶ ἄρξαντας, 15
λέγω δὴ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φαινομένους βασιλέας ἢ καὶ τοὺς
πνευματοφόρους προφήτας καὶ ἔτι τοὺς γενομένους ἐν αὐτοῖς
ἀμέμπτους ἀρχιερεῖς, οἷς εἰ καὶ μὴ** σιν ἐπόμενοι, ἀλλ' οὖν
P 4 γε ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συνεφώνουν, ὡς
ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἰορταῖς. 20

Καὶ μεθ' ἕτερα, Ὡστε ἐπὶ τὸ ἀκινδυνότερον μᾶλλον καὶ εὐ-
φημότερον ἐχρῆν καταδραμεῖν, καὶ μὴ ῥιψοκινδύνως καὶ δυσφή-

1. ὥσπερ συνέγραψας PV. 2. αἰεὶ δὲ P. 6. σὲ αὐτὸν V, ἑαυτὸν P.
ibid. ἐκκλησιαστοῦ] Sirach XX. 18. 7. βουκέντροις V. 8.
μᾶλλον om. P. 12. μᾶλλον] ἄλλον P. 13. Μωϋσεῖ] Μωϋσῆ P.
16. δὴ] ἔτι P. ibid. ἢ] ἢ [δὲ] P. 18. οἷς εἰ] οἷσει PV. ibid.
ἀλλ' οὖν] ἄλλοι οὖν P.

pter aliam inobedientiam, et propter mala ac turpia eorum opera, cum scilicet ad idolorum cultum et ad fornicationes sese illos convertiasse adverteret.

Et post pauca: Vel in hoc multum, multumque omnino, si quidem dormitabas, te ipsum Ecclesiae flagellis excitasti, memor praesertim loci illius, ubi ait, *lapsus a terra vel a lingua*. Quippe, ut rursus vides, objectum a te crimen in illorum duces reflectitur: quinetiam magnum subsequens periculum licet suspicari, utpote cum audiamus lapidem quem quis in altum projecerit in illius caput recidere. Multo magis temerarius est, qui in hoc Moysen, talem Dei servum, audeat criminari, vel qui ei successit Jesum filium Nave, vel qui exinde hos recte sunt sectati, vel qui ipsimet incoepere, Judices, inquam, ac Reges, vel quos Spiritus sanctus inspiravit Prophetas, illosque qui inter summos Pontifices inculpati extitere, quique traditiones secuti nihil immutarunt, verum in opportuna Paschatis observatione, ut et in aliis suis festivitatis consenserunt.

Et post alia: Sed et tutius suaviusque longe magis currendum erat,

μωσ γράφειν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ αἰεὶ φαίνονται περὶ τὸ πάσχα πλανώμενοι. ὅπερ οὐκ ἔχεις δεῖξαι, ὅποσα κὰν θέλεις δημηγορεῖν τοῖς νυνὶ κατὰ πολλὴν πλάνην τῆς τε νομοθεσίας τοῦ πάσχα καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπτωκόσι. φαίνονται γὰρ οἱ πάσαις 5 μετὰ ἑαρινὴν ἰσημερίαν αὐτὸ ποιοῦντες· ὅπερ δύνασαι γνῶναι ἐντυχῶν συγγράμμασιν ἀρχαίοις οἷς μάλιστα ἀνεγράψαντο οἱ παρ' Ἑβραίοις σοφοί. καὶ Ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας τῆς Ἀλεξαν- B δρέων ἐκκλησίας φωστὴρ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον ἐπιστολῇ διδάσκει λέγων οὕτως. Οὐκοῦν ὡσπερ συν- 10 ἠθέλησας καὶ συνεχάρης, οὕτω καὶ τοῦ μέμφεσθαι παῦσαι, καὶ μᾶλλον εὐχου ἵνα τοῦ λοιποῦ ἢ μὲν ἐκκλησία βεβαίαν τὴν εἰρήνην ἔχη, καὶ παύσονται αἱ αἰρέσεις τῆς μαιφόνου προαιρέσεως, παύ- σονται δὲ καὶ οὗτοι φιλονεικοῦντες οἱ ἐφευρόντες ἑαυτοῖς ζητή- ματα, προφάσει μὲν τοῦ σωτηριώδους πάσχα, ἔργῳ δὲ τῆς 15 ἰδίας ἔριδος χάριν μάλιστα, ὅτι ἐξ ἡμῶν εἶναι δοκοῦντες καὶ χριστιανοὶ ἀγχοῦντες λέγεσθαι ζηλοῦσι τὰ τῶν προδεδωκότων Ἰουδαίων. ὅποια γὰρ αὐτοῖς καὶ πιθανὴ ἀπολογία γένοιτ' ἂν C ἄρα, ἐπιδη γέγραπται, ,,τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν ἧ ἔδει θύειν τὸ πάσχα.“ ἀλλ' ἐγένετο τότε καλῶς, νῦν δὲ κατὰ 20 τὸ γεγραμμένον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ ἕως τῆς ὑστάτης ἀλώσεως Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ

16. ζηλοῦσι ταύτων P. 18. γέγραπται] Marc. XIV. 12. 19. νῦν δὲ] νυνὶ P. 20. τὸ γεγραμμένον] Ps. XCIV. 10. 21. οὐ μόνον om. P. 22. ἕως] ἐπὶ P.

non vero temere ac perperam scribendum, ab initio et semper circa Pascha errasse videri, cum id minime possis ostendere, quidquid ingerere velis iis qui nunc cum plurimo errore a legis praecepto de Paschate et aliis aberrant. Videntur enim veteres illud egisse post vernalis aequinoctium, quod nosse tibi licebit libros veteres legenti, illosque maxime qui a sapientibus Hebraeis sunt conscripti. Athanasius vero ingens Alexandrinae Ecclesiae lumen, in memorata ad Epiphanium Episcopum epistola, hisce verbis illud docet: Nunquid ut simul pugnasti, ita et simul laetatus es? Sic desiste criminari, quin potius precare, ut firmam in posterum pacem habeat Ecclesia: tum vero cessabunt nefarii propositi studia ac consilia: desistent etiam a disputationibus suis qui invenerunt sibi quaestiones salutaris quidem specie Paschatis, reapse vero suae praesertim contentionis gratia, qui cum ex nostris esse videantur, et Christiani gestiant nuncupari, ipsos imitantur Judaeos qui Christum tradiderunt. Qualis enim iis probabilis erit responsio? quandoquidem scriptum est: Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant. Atqui illud tum recte agebatur, nunc vero, uti scriptum est, Semper hi errant corde.

Hactenus igitur usque ad Dominicam Passionem, atque adeo in po-

- V 4 Οὐδεσπασιανῶ βασιλέως Ῥωμαίων ἀπλανδὸς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς τὸ νομικὸν ἐόρταζε
 πάσχα διὰ τούτων συντόμως ἀποδέδεικται. τῶν ἱερῶν τοίνυν
 προφητῶν καὶ πάντων, ὡς ἔφη, ὁμοῦ τῶν ὀσίως καὶ δικαίως
 D ἐν τῷ νόμῳ κυρίου πολιτευσαμένων σὺν παντὶ τῷ λαῷ τὸ τυπικὸν 5
 καὶ σκιῶδες πάσχα ἐορταζόντων, ὁ πάσης ἑοράτου καὶ ἐρατῆς
 κτίσεως δημιουργὸς καὶ δεσπότης, ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος,
 ὁ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι συναΐδιος καὶ ὁμοουσίος κατὰ
 τὴν θεότητα, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἐπὶ
 συντελείᾳ τῶν αἰῶνων κατὰ σάρκα τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου 10
 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου καὶ κατὰ ἀλήθειαν
 θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθεις, καὶ τοῖς ὁμοουσίοις
 κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀνθρώποις ὡς ἄνθρωπος ἀληθῶς συνα-
 ναστραφεὶς, καὶ αὐτὸς σὺν τῷ λαῷ ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς πρὸ τοῦ
 P 5 κηρύγματος καὶ τοῖς ἐν τῷ κηρύγματι τὸ νομικὸν καὶ σκιῶδες 15
 πάσχα ἐπετέλεσεν, ἐσθίων τὸν τυπικὸν ἄμνον. „οὐκ ἦλθον γὰρ
 καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας, ἀλλὰ πληρῶσαι“, αὐ-
 τὸς ἐν εὐαγγελίοις εἶρηκεν ὁ σωτὴρ. ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν, οὐκ
 ἔφαγε τὸν ἄμνον, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθινὸς ἄμνος ἐν τῇ
 τοῦ πάσχα ἐορτῇ, καθὼς διδάσκει ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελι- 20
 στῆς Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ, λέγων οὕτως· „ἄγου-
 σιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καιῖφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

16. seq. ἄμνον PV.
 Ἰωάννης] XV. 28.

ibid. οὐκ ἦλθον] Matth. V. 17.

21.

stremo Hierosolymitano excidio, quod sub Vespasiano Romanorum Imperatore contigit, populum Israelitam xiv. primi mensis Lunae recte statuta, legale celebrasse Pascha breviter demonstratum est. Sacris ergo Prophetis omnibusque, ut dixi, sancte simul et juste in lege Domini versantibus, cum universo populo, typicum et umbratile Pascha celebrantibus, invisibilis et visibilis omnis creaturae Conditor, ac Dominus unigenitus Filius, et Verbum Patri et Spiritui sancto coaeternum, ejusdemque secundum Deitatem substantiae, Dominus noster et Deus Jesus Christus in saeculorum consummatione secundum carnem natus, ex sancta gloriosa Domina nostra Dei genitrice et semper virgine, ac revera Dei genitrice Maria, et in terra visus, et ejusdem substantiae secundum humanitatem cum hominibus, ut homo, vere conversatus, ipseque cum populo annis ante praedicationem, et in praedicatione legale et typicum Pascha celebravit, comedens agnum typicum: neque enim se venisse ut Legem solveret vel Prophetas, sed ut adimpleret, ipsem in Evangeliiis dixit Salvator. Postquam vero praedicavit, non comedit agnum, sed ipse passus est ut verus agnus in Paschali festivitate, quemadmodum docet Theologus et Evangelista Joannes in Evangelio abs se conscripto, ubi sic ait: *Adducunt ergo Jesum ad Caypham in praetorium. Erat autem*

πρώτα, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιαν-
θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.“ καὶ μετ' ὀλίγα, „ὁ οὖν
Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Αἰθούστρωτον, ἐβραϊ-
50 σὶ δὲ Γαββαθα. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ Β
τρίτη.“ καθὼς τὰ ἀκριβῆ βιβλία περιέχει, αὐτό τε τὸ ἰδιόχειρον
τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ
ἐν τῇ Ἐφεσίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκεῖσε
προσκυνοῦται. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστὴς φησιν, „οἱ οὖν
10 Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη καὶ ἀρθῶσιν.“ ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἤμελλον οἱ
Ἰουδαῖοι πρὸς ἐσπέραν ἐσθλεῖν τὸ πάσχα, ἐσταυρώθη ὁ κύριος
15 ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστός, θῦμα γενόμενος τοῖς μέλλουσι μετα- C
λήψεσθαι τῆς πίστεως τοῦ κατ' αὐτὸν μυστηρίου κατὰ τὸ γε-
γραμμένον τῷ μακαρῷ Παύλῳ, „καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐπέφ
ἡμῶν ἐτέθη Χριστός,“ καὶ οὐχ ὡς τινες ἀμαθῆ φερόμενοι
διαβεβαιοῦνται ὡς φαγὼν τὸ πάσχα παρεδόθη· ὅπερ οὔτε
20 παρὰ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων μεμαθήκαμεν οὔτε τις τῶν μακα-
ρίων ἡμῖν ἀποστόλων τι τοιοῦτον παραδέδωκεν. ἐν ᾧ οὖν και-
ρῷ ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰη-

1. πρωτὶ P. 2. μετ' ὀλίγα] XIX. 13. 4. ἐπὶ τοῦ βήματος P.
9. φησιν εὐαγγελιστῆς P. XIX. 31. 11. ἐκείνη P. 13. ἡμελλον P.
15. ὁ] Ἰησοῦς P. 17. Παύλῳ] Cor. I. 5. 7. 18. ἀμαθῆ P.
21. τι τοιοῦτον om. P.

mane, et ipsi non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed
ut manducarent Pascha. Et post pauca: Pilatus autem cum audisset
hos sermones, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunali in loco qui di-
citur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve
hora quasi tertia, ut accurati libri praeferunt, ipsumque Evangelistae
manu descriptum exemplar, quod divina gratia ad haec usque tempora
in sanctissima Ephesiorum Ecclesia asservatur, et a fidelibus ibi colitur.
Rursam porro ait idem Evangelista: Judaei ergo, quoniam Parasceve
erat, ut non remanerent in cruce corpora, erat enim magnus ille dies
Sabbati; rogarunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur.
Isto igitur die quo Judaei manducaturi erant Pascha, crucifixus est Do-
minus noster et Salvator Jesus Christus, hostia factus iis, qui sumpturi
erant fidei secundum illum mysterium, juxta quod scriptum est a Beato
Paulo: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, non ve-
ro, uti qui prae ignorantia labuntur, asserunt, cum Pascha manducaret
traditus est: quod neque ex sanctis Evangelii didicimus, neque quis-
quam ex beatis Apostolis nobis tradidit. Quo igitur tempore passus est

σοῦς ὁ Χριστός, τὸ κατὰ νόμον οὐκ ἔφαγε πάσχα, ἀλλ' ὡς
 ἔφην, αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ τοῦ σκιώ-
 δους πάσχα ἑορτῇ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ, τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μη-
 D νὸς τῆς σελήνης. πέρασ οὖν ἀπειλήφε τὸ τυπικὸν πάσχα τοῦ
 ἀληθινοῦ πάσχα παρυγενομένον· τὸ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 5
 ἐτύθη Χριστός, ὡς πρόκειται καὶ διδάσκει τὸ σκεῦος τῆς ἐκλο-
 γῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ὅτι δὲ ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ σωτὴρ τὸν νομικὸν καὶ σκιώδη
 οὐκ ἔφαγεν ἀμνὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων εὐαγγελικῶν καὶ πα-
 τρικῶν διδαγμάτων δῆλον γεγένηται. εἰ γὰρ ἀπλανῶς τάττων ὁ 10
 V 5 λαὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
 σελήνης τὸ νομικὸν ἐπετέλει πάσχα, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τοῦ πάσχα
 ἡμέρᾳ ἦτοι τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς παρασκευῆς οὔσης ἑσταύ-
 P 6 ρωσαν τὸν κύριον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τότε τὸ πάσχα ἔφαγον κατὰ
 τὴν τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαν, 15
 φανερόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔφαγεν τὸν νομικὸν ἀμνὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ ὁ κύριος, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθῆς ἀμνός. πολλῆς δὲ
 οὔσης τῆς περὶ τούτου σὺν ἀποδείξει μαρτυρίας τῶν ἁγίων τῆς
 ἐκκλησίας διδυσκάλων, ὀλίγας αὐτῶν φωνὰς ἐνταῦθα παροίσο-
 μεν, ἐν αἷς σαφῶς λέγουσιν ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ κύριος τὸν 20
 νομικὸν οὐκ ἔφαγεν ἀμνόν.

Ἰππόλυτος τοίνυν ὁ τῆς εὐσεβείας μάρτυς, ἐπίσκοπος γεγο-
 νῶς τοῦ καλουμένου Πόρτου πλησίον τῆς Ῥώμης, ἐν τῷ πρὸς

19. φωνὰς αὐτῶν P. 22. μάρτυρ P.

pro nobis secundum carnem Dominus noster et Deus Jesus Christus, le-
 gale non manducavit Pascha, sed, ut dixi, ipse ut verus agnus immola-
 tus est pro nobis in umbratilis Paschatis festivitate, die Parasceves, xiv.
 primi mensis Lunae. Desiit ergo typicum Pascha, vero praesente Pa-
 schate: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, ut supe-
 rius dictum est, docetque vas electionis Paulus Apostolus.

Quod vero, quo passus est tempore, legalem et umbratilem agnum
 non manducavit Salvator, ex laudatis Evangelistis et ex Patrum doctri-
 nis patet omnino. Si enim recte statuta haece temporibus xiv. primi
 mensis Lunae legale peregit Pascha, hac autem Paschatis die, seu xiv.
 primi mensis, cum Parasceve esset, Christum crucifixurunt Judaei et tunc
 Pascha manducaverunt, juxta Evangelia et sanctorum Patrum doctrinam,
 evidens est agnum legalem die illa non manducasse Dominum, sed ipsum
 passum esse ut verum agnum. At cum multa hac de re extant cum de-
 monstratione sanctorum Ecclesiae Doctorum testimonia, quae paucis ver-
 bis dixere consulto hic omittimus, ubi perspicue aiunt, quo tempore pas-
 sus est, Dominum legalem agnum non manducasse.

Hippolytus igitur pietatis Martyr, Portus juxta Romam Episcopus,
 in libro quem adversus omnes haereses confecit, haec ita verbo tenuit

ἀπάσας τὰς αἰρέσεις συντάγματι ἔγραψεν ἐπιλέξως οὕτως. Ὁρθῶ
 μὲν ὄν ὅτι φιλονεικίας τὸ ἔργον. λέγει γὰρ οὕτως· ἐποίησε τὸ πά- B
 σχα ὁ Χριστὸς τότε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἔπαθεν· διὸ καμὲ δεῖ ὄν
 τρόπον ὁ κύριος ἐποίησεν, οὕτω ποιεῖν. πεπλάνηται δὲ μὴ γι-
 5 νώσκων ὅτι ὃ καιρῷ ἔπασχεν ὁ Χριστὸς οὐκ ἔφαγε τὸ κατὰ
 νόμον πάσχα. οὕτως γὰρ ἦν τὸ πάσχα τὸ προκεκηρωγμένον καὶ
 τὸ τελειούμενον τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου
 πάσχα συγγράμματος εἶρηκεν οὕτως. Οὐδὲ ἐν τοῖς πρώτοις
 10 οὐδὲ ἐν τοῖς ἑσχάτοις ὡς οὐκ ἐψεύσατο πρόδηλον, ὅτι ὁ πάλαι
 προειπὼν ὅτι Οὐκέτι φάγομαι τὸ πάσχα εἰκότως τὸ μὲν δεῖπνον
 ἐδέιπνησεν πρὸ τοῦ πάσχα, τὸ δὲ πάσχα οὐκ ἔφαγεν, ἀλλ' ἔπα-
 15 θεν. οὐδὲ γὰρ καιρὸς ἦν τῆς βρώσεως αὐτοῦ. C

Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, ὅτι ἐν ὃ καιρῷ
 15 ὁ κύριος ἔπαθεν οὐκ ἔφαγεν τὸ τυπικὸν πάσχα.

Καὶ Ἀπολλινάριος δὲ ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως
 τῆς Ἀσίας, ὁ ἑγγὺς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων γεγονώς, ἐν τῷ
 περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια ἐδίδαξε, λέγων οὕτως.
 Εἰσὶ τοίνυν οἱ δι' ἄγνοιαν φιλονεικοῦσι περὶ τούτων, συγγνωστὸν
 20 πρᾶγμα κεπονθότες· ἄγνοια γὰρ οὐ κατηγορίαν ἀναδέχεται, ἀλ-

5. ὃ primitus V, nunc ω, τῷ P.
 om. P. 14. τοῦ Ἀ. P.

7. τὸ τελειούμενον] τὸ
 ibid. Ἀπολλιναρίου PV hic et 16.

20. ἄγνοια V.

scripsit: Video ergo in quo dissidium consistat: sic enim ait: Fecit Pa-
 scha Christus hac die, ideo necesse est ut eodem modo faciam quo fecit
 Dominus. Verum fallitur, cum non advertat, illo quo passus est tempo-
 re, non manducasse Christum legale Pascha. Erat enim ipse Pascha,
 quod praenuntiatum fuerat, ac hora statuta completum fuit.

Et rursus, in libro primo de sancto Paschate, sic loquitur: Neque
 in primis neque in postremis falsum esse perspicuum est: nam qui olim
 praedixit, Quia non adhuc manduco Pascha, verisimiliter coenam coena-
 vit ante Pascha: Pascha vero non manducavit, sed passus est: neque
 enim manducationis illius erat tempus.

*Ex Apollinario Hierapoleos Episcopo, quod eo tempore quo
 passus est, Dominus non comedit typicum Pascha.*

Et Apollinarius sanctissimus Hierapoleos Asiae Episcopus, qui Apo-
 stolicis temporibus proximus fuit, in libro quem de Paschate conscripsit,
 consentanea docuit, hisce verbis: Quidam igitur sunt qui ex ignorantia
 de hisce excitant contentiones, rem venia dignam passi (neque enim ac-

D λὰ διδασκῆς προσδέεται· καὶ λέγουσιν ὅτι τῇ ἰδ' τὸ πρόβατον μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ κύριος, τῇ δὲ μεγάλη ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων αὐτὸς ἔπαθεν, καὶ διηγοῦνται Ματθαῖον οὕτω λέγειν ὡς νεοήκασιν· ὅθεν ἀσύμφωνός τε νόμῳ ἢ νόησις αὐτῶν καὶ στασιάζειν δοκεῖ κατ' αὐτοὺς τὰ εὐαγγέλια. 5

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ γέγραπεν οὕτως. Ἡ ἰδ' τὸ ἀληθινὸν τοῦ κυρίου πάσχα, ἡ θυσία ἡ μεγάλη, ὁ ἀντὶ τοῦ ἀμνοῦ παῖς θεοῦ, ὁ δεθεις, ὁ δῆσας τὸν ἰσχυρόν, καὶ ὁ κριθεὶς κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ ὁ παραδοθεὶς εἰς χεῖρας P 7 ἁμαρτωλῶν, ἵνα σταυρωθῇ, ὁ ὑψωθεὶς ἐπὶ κειράτων μονοκέρω- 10 τος, καὶ ὁ τὴν ἁγίαν πλευρὰν ἐκκετηθεὶς, ὁ ἐκχέας ἐκ τῆς πλευρῆς αὐτοῦ τὰ δύο πάλιν καθάρσια, ὕδωρ καὶ αἷμα, λόγον καὶ πνεῦμα, καὶ ὁ ταφεὶς ἐν ἡμέρᾳ τῇ τοῦ πάσχα, ἐπιτεθέντος τῷ μνήματι τοῦ λίθου.

Ἀλλὰ καὶ Κλήμης ὁ δοσιώτατος τῆς Ἀλεξανδρῶν ἐκκλησίας 15 γεγωνὶς ἱερέυς, ἀνὴρ ἀρχαιότατος καὶ οὐ μακρὰν τῶν ἀποστολικῶν γενόμενος χρόνων, ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων οὕτως. Τοῖς μὲν οὖν παρεληλυθούσι V 6 ἔτεσι τὸ θνύμενον πρὸς Ἰουδαίων ἡσθιεν ἐορτάζων ὁ κύριος πάσχα· ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν αὐτὸς ὡν τὸ πάσχα, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὡς 20 B πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἀγόμενος, αὐτίκα ἐδίδαξε μὲν τοὺς μαθητὰς τοῦ τύπου τὸ μυστήριον τῇ γ', ἐν ἧ καὶ πυνθάνονται αὐτοῦ, Πιῶ θέλεις ἐτομασμέν σοι τὸ πάσχα φαγεῖν; ταύτην οὖν

4. ἀσύμφωνός PV. 7. τοῦ ἀληθινοῦ P. 17. τῷ] φ V, ni fallor. 23. Matth. XXVI. 17.

cessationem admittit ignorantia, sed eget doctrina) aiuntque xiv. agnum cum Discipulis manducasse Dominum, magna vero Azymorum die passum esse, atque ita dicere Matthaeum, uti illum intelligunt, unde legi contra-ria est eorum interpretatio, iisque adversari videntur Evangelia.

Rursum in eodem libro sic ille scripsit: Decima quarta veri Paschatis Domini, sacrificium magnum, pro agno Dei filius, qui victus fortem vinxit et qui iudicatus est, iudex est vivorum et mortuorum, et qui traditus est in manus peccatorum ut crucifigeretur, qui super cornua unicornis est exaltatus, et qui in sacro latere percussus est, qui ex latere suo duo fudit purgatoria, aquam et sanguinem, verbum et spiritum, et qui Paschatis die sepultus est, lapide monumento imposito.

Sed et Clemens sanctissimus Alexandrinae Ecclesiae Presbyter, vir antiquissimus, et qui non multum abfuit ab Apostolicis temporibus, in libro de Paschate consimilia docet, ita scribens: Praeteritis ergo temporibus immolatum a Judaeis Pascha, festum agens, manducavit Dominus. Sed postquam praedicavit, ipse qui erat Pascha Agnus Dei, ut ovis ad occisionem ductus, Discipulos statim edocuit figurae mysterium decima quarta, qua etiam illum rogarunt, *Ubi vis parcomus tibi Pascha mandu-*

τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ ἁγιασμός τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἑορτῆς ἐγένετο. Ὁθεν ὁ Ἰωάννης ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰκότως ὡς ἂν προετοιμαζομένους ἤδη ἀπονήμασθαι τοὺς πόδας πρὸς τοῦ κυρίου τοὺς μαθητὰς ἀναγράφει· πέπονθεν δὲ τῇ ἐπιούσῃ ὁ σω-
 5 τῆρ ἡμῶν, αὐτὸς ὢν τὸ πύσχα, καλλιερηθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων. καὶ
 μεθ' ἕτερα, Ἀκολουθῶν ἕρα τῇ ἰδ', ὅτε καὶ ἔπαθεν, ἔωθεν
 αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τῷ Πιλάτῳ προσαγαγόντες οὐκ
 εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἀκωλύτως
 ἐσπέρας τὸ πάσχα φάγωσι. ταύτῃ τῶν ἡμερῶν τῇ ἀκριβεῖα C
 10 καὶ αἱ γραφαὶ πῦσαι συμφωνοῦσι καὶ τὰ εὐαγγέλια συνωδᾶ.
 ἐπιμαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις· τῇ γοῦν τρίτῃ ἀνάστη ἡμέρᾳ,
 ἣτις ἦν πρώτη τῶν ἑβδομάδων τοῦ θερισμοῦ, ἐν ἣ καὶ τὸ δρά-
 γμα νενομοθέτητο προσεγκεῖν τὸν ἱερέα.

Ὅτι μὲν οὖν ἐν ᾧ καιρῷ πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σω-
 15 τῆρ οὐκ ἔφαγε τὸν νομικὸν καὶ σκιάδῃ ἀμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς
 ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ τῇ ἰδ'
 τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ διὰ τούτων δῆλον γεγένηται.
 καθότιος τοιόντ, ὡς εἶπομεν, κατὰ σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ
 Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἐκούσιον καὶ ζωποιοῦν πάθος ἐν τῇ τοῦ
 20 νομικοῦ πύσχα ἑορτῇ, τουτέστιν τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
 σελήνης, καὶ ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς τῇ D
 μιᾷ τῶν σαββάτων, ἣτις ἐστὶν κυριακῆ, ἰς' τοῦ πρώτου μηνὸς
 τῆς σελήνης, ἐν ἣ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσφέρειν τὸν

3. παρασκευῆς V.

7. προσαγόντες P.

8. Ioan. XVIII. 28.

12. ἐν πρώτῃ V.
 προσεγκεῖν V.

13. νομοθετεῖτο προσεγκεῖν P, ἐνομοθετεῖτο

esse? Hac igitur die, et sanctificatio Azymorum et festi praeparatio facta est. Unde Joannes ubi hac die rite paratis jam Discipulis, quo a Domino abluerentur, scripsit, subdit, *Passus est sequenti die Dominus noster cum ipse esset Pascha, immolatus a Judaeis.* Et post alia: *Post haec ergo decima quarta, quando passus est, ipse mane ad Palatium adducto, Pontifices et Scribae non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut vespere libere manducarent Pascha.* Huic dierum accurationi scripturae omnes consentiunt, atque adeo Evangella sibi invicem consentanea. Quinetiam idipsum testatur Resurrectio: tertia enim die resurrexit, quae est in prima hebdomade messis, qua et manipulum deferre Pontifex a lege praecipitur.

Quod igitur, eo quo passus est tempore, Dominus noster et Salvator legalem et umbratilem agnum non manducavit, sed ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis die Parasceves, XIV. primi mensis Lunae, ex iis perspicuum fit. Passus ergo, ut diximus, secundum carnem Domino nostro et Deo Jesu Christo voluntariam et vivificam passionem, in legalis Paschatis festo, hoc est XIV. primi mensis Lunae, et resurgente secunda die, secundum scripturas, una Sabbati, quae est Dominica, XVI.

ίερά, πέρας ἀπέλιψε τὸ τυπικὸν πάσχα, τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου.

Τότε οὖν πανθέντος ἤγουν πληρωθέντος τοῦ τυπικοῦ καὶ σκιώδους πάσχα ἤρξατο τὸ ἀληθινὸν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πάσχα· οὐπερ εἰς ἀνάμνησιν καθ' 5 ἑκαστην ἑνιαυτὸν ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τὴν ἁγίαν τοῦ πάσχα ἑορτὴν ἐπιτελεῖ, ἀπλανῶς τηροῦσα τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς

P 8 σελήνης, ἐν ἣ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας, ἐν ἣ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐδίδουξεν· καὶ εἰ μὲν εὐρεθῆι αὕτη, λέγω δὲ ἡ 10 ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐξῆς κυριακὴν τὴν ἁγίαν τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν ἄγειν, εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ ἢ τετράδι ἢ πέμπτῃ ἢ παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, τοῦ πάσχα διαφωνίαν οὐκ ἴσχυσαν οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἀλλ' ἢ φεία χάρις τοὺς πο- 15 λεμίους τῆς ἐκκλησίας καταβαλοῦσα τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς καὶ πιστότατον βασιλέα Κωνσταντῖνον ἀνέστησεν, ὃς ἐπὶ πλείον τὰ χριστιανῶν εἰς φαιδρότητα καὶ δόξαν ἤγαγεν διὰ μεγίστων καὶ

B πολλῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας θεαρέστων κατορθωμάτων. οὗτος εὐρῶν τὴν τοιαύτην διαφωνίαν ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλη- 20 σιαῖς, καὶ πρὸς ταύταις ἄρειον τὸν δυσσεβῆ καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν σφοδρῶς τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν ἀνασκευάσαι σπουδαζόμενος καὶ πολλὴν ταραχὴν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἐμποιοῦν-

13. εζ'] ἢ V.

21. Ἄριον V.

primi mensis Lunae, qua et manipulum offerre Pontificem lex praecipit, finem accepit typicum Pascha, cum Pascha verum adfuit.

Tunc ergo cessato seu adimpleto typico et umbratico Paschate, verum sanctae Dei Catholicae et Apostolicae Ecclesiae Pascha incoepit, in cuius memoriam sanctum Paschatis festum quotannis Ecclesia Dei celebrat, recte observata xiv. primi mensis Lunae, qua legale Pascha peragere praeceptum est, post ascensum diei, qua vernam aequinoctium fieri Spiritus sanctus edocuit: et si inventa illa fuerit (decima quarta, inquam, primi mensis Lunae) die Dominica, sequenti Dominica sanctum Christi Dei nostri ex mortuis Resurrectionis festum peragere. Enimvero, si secunda, tertia, quarta aut quinta feria, Parasceve, vel Sabbato ipsamet occurrat, cum hanc Paschatis dissonantiam componere non potuissent Ecclesiae discipuli, post prostratos Ecclesiae hostes, Magnum revera ac in fide constantissimum Imperatorem Constantinum Dei gratia excitavit, qui res Christianorum, maximis plurimisque editis pro Ecclesia Deo acceptis facinoribus, in splendorum et gloriam non modice provexit. Is enim cum tantam in sanctis Dei Ecclesiis esse dissensionem animadvertet, in iisque impium Arium, ejusque sequaces rectam et inculpatam fidem acriter invertere conari, plurimo in Dei Ecclesiis excitato tumultu,

τας, τῷ θεῷ ζήλω κινούμενος πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ τὴν τῶν δογματικῶν τῆς εὐσεβείας ὁρθότητα τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τῶν τιῆ ὁσίων πατέρων ἐπὶ τῆς Νικαέων συνήθροισεν· οἵτινες σὺν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐκέισε V 7
 5 συνελθόντες, καὶ τὴν Ἀρείου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν μανίαν διελέξαντες, τὸ τῆς πίστεως σύμβολον ἐξέθεντο, ὅρον τε ἔθηκαν συμφώνως ἅπαντες περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα· ὥστε καὶ C
 τοὺς ἀπὸ τῆς κοίτης Συρίας καὶ πάντας ἀπλῶς τοὺς τὸν ἀποστολικὸν καὶ εὐαγγελικὸν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως λόγον ὑγιῆ διασω-
 10 ζοντας τῷ ἀρχαίῳ ἔθει τῆς τε Ῥωμαίων ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν πλείστων ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κατακολουθεῖν, καὶ συμφώνως ἅπαντας ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν πάσχα. τούτων συμφώνως ὑπὸ τῆς ἁγίας ὁρισθέντων συνόδου, ὃ εὐσε-
 15 βῆς καὶ φιλόχριστος βυσιλεὺς Κωνσταντῖνος δι' οἰκείων αὐτοῦ γραμμάτων τοὺς ἀπανταχόσε τῆς ἱερωσύνης ἀρχηγούς καὶ πάντας ἀπλῶς τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους εἰρηνεῖν προέτρεπε καὶ τοῖς ὁρισθεῖσιν ἐμμένειν περὶ τε τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως καὶ τοῦ σωτηριώδους καὶ ζωοποιῦ πάσχα ὑπὸ τῆς ἁγίας
 20 ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου· τοὺς δὲ μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἀποκηρύκτους εἶναι καὶ ἄλλοτρίους τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας προσέτατε, συμφωνούντων αὐτῷ ἐν τούτοις ἅπασι καὶ τῶν ἀπανταχόσε ἀνεπιλήπτως προεστῶτων τῶν

3. ἐπὶ τῆς Νικαέων] ἐν Νικαίᾳ P.

4. τῷ ἁγίῳ] ἁγίῳ P.

5. τῆν — τῶν] τὴν — τὸν V, τῶν — τὴν P.

divino motus zelo, ad pacem et concordiam, ac pietatis dogmatum integritatem, sanctam, magnam, et oecumenicam occxviii. sanctorum Patrum Synodum Nicaeae coëgit, qui cum Spiritu sancto ibi convenientes damnata Arii et ejus asseclarum vesania, fideique exposito symbolo, de sancto et vivifico Paschate, assensu unanimi definitionem universi confecerunt: adeo ut qui ex Coelesyria erant, omnesque omnino qui Apostolicum et Evangelicum orthodoxae fidei sanum observant sermonem, veterem Romanae ac Alexandrinae Ecclesiae, plurimarumque sanctarum Dei Ecclesiarum morem in universo terrarum orbe secuti sint, concorditerque uno eodemque die sanctum prorsus et vivificum Pascha celebrarint. His unanimiter a sancta Synodo sic definitis ac promulgatis, Pius ac Christi amans Constantinus Imperator, Sacris suis ubique emissis, Sacerdotii Principes, ut omnes prorsus pietatis alumni pacem jinvicem colerent, est adhortatus: utque de recta et inculpata fide, et salutari ac vivifico Paschate, a sancta illa et oecumenica Synodo sanctis insisterent: qui vero contra agerent, a communione pellerentur, extorresque essent a sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia praecepit, in hisce consentientibus universis qui inculpate sanctis Christi Ecclesiis erant praepositi sanctis
Chronicon Paschale vol. I.

ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ὁσίων πατέρων καὶ διδασκάλων. οὗ γενομένου ἕκαστος τῶν Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίῳ συνελλυθῶτων ἀγία συνόδῳ τὴν ἰδίαν κατελάμβανε πόλιν.

P 9 Τῆς εἰρήνης δὲ καὶ ὁμονοίας μετὰ τῆς τῶν δογμάτων ὀρθότητος τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν πολλὴν ποιούμενοι πρό- 5 νοιαν οἱ ὅσοι καὶ Θεοφόροι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι, ἐπιστάμενοι ὅτι τοὺς τῆς σελήνης μῆνας οὐχ ὁμοίως ἄπαντες ψηφίζουσι, καὶ λογιούμενοι μὴ πως καὶ ἐκ τούτου ἕτερα τις διαφωνία καὶ ταραχὴ ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἀναφυῆ περι τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα, καὶ τὴν τοιαύτην διαφωνίαν 10 προαναρτῆσαι σπουδάσαντες, τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην καὶ αἰδιμον ἐνεακαίδεκαετηρίδα τῆς σελήνης θεοπνεύστως ἐξέθεντο, δηλοῦσαν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τῶν δύο μηνῶν ἡμέρα, μαρτίου λέγω ἢ καὶ ἀπριλίου, εὑρίσκειται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἢ κατὰ B τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου παρ' Ἑβραίοις μηνὸς 15 τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, τὰ πάλαι ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀγράφως μὲν, ἀπλανῶς δὲ κρατήσαντα, ἐγγράφως κυρώσαντες, ὥστε ταῦτα γινώσκοντας τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους καὶ ἀσύλευτα διατηροῦντας ἐν εἰρήνῃ ἐορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ λυτρωτήριον ἡμῶν πάσχα τοῦ μεγάλου 20 Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐξήρκει μὲν οὖν τοῖς εὖ φρονοῦσιν εἰς τὸν περὶ τῆς ἀγίας

1. Θεοῦ] Χριστοῦ P. 2. Νικαίῳ P. 13. πόστῃ] ποία P. ἀπριλίου V habet ab recentiori manu mutatum in ἀπριλλίου hic et infra.

Patribus ac Doctoribus. Quo facto, unusquisque sanctorum Patrum qui Nicaeae versabantur, et convenerant ad sanctam Synodum, urbem suam repetiit.

Pace deinde ac concordia cum sanctarum Dei Ecclesiarum dogmatum integritate stabilita, sancta et Deifera Ecclesiae luminaria, ac Doctores, cum menses lunares non similiter ab omnibus putari adverterent, ne discordia exinde alia, turbaque in Dei Ecclesiis de sancto et vivifico Paschate emergeret, hancce dissensionem, plurima adhibita cura praecidere sategerunt, mirandumque illum et insignem Decemnovennalem Lunae Cyclum, Deo ita inspirante, procudere: qui quidem quoto duorum mensium die, Martii, inquam, et Aprilis, quovis anno juxta Ecclesiasticam Regulam occurreret decima quarta primi apud Hebraeos mensis Lunae, qua legale Pascha celebrari praecipitur, quaeque olim et ab initio, abque scriptura quidem, sed rite obtinebat, indicaret, scripto mandarunt, firmaruntque, ita ut hisce perceptis, et a fidei alumnis inviolate observatis, sanctum et redemptorium nostrum magni Dei et servatoris Jesu Christi Pascha cum pace exigerent.

His ergo qui recte sentiunt ad sancti Paschatis festi Ecclesiasticam

τοῦ πάσχα ἑορτῆς ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἢ ὑπὸ τῶν θεοφόρων πατέρων ἐκτεθεισα ἑνεακαιδεκαετηρὶς τῆς σελήνης, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη καὶ δηλοῦσα ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἡμέρα εὐρίσκεται ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου C 5 μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα· ἦν γενώσκων τις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὐρίσκεται, καὶ τὸν ὄρον ἐπιστάμενος τὸν τεθέντα, ὅτι ἐὰν εὐρεθῇ αὕτη ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν ἑορτάζειν δεῖ τὸ ἅγιον πάσχα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ οἰαδῆποτε 10 τῶν ἕξ ἡμερῶν ἡμέρα, εἰς τὴν προσιούσαν κυριακὴν, σαφῶς καὶ ἴαν ῥαδίως γενώσκων δυνήσεται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἑορτάσει τὸ σωτήριον πάσχα ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.

Τινὲς δὲ φιλοτιμότερον φερόμενοι κύκλον πέντε ἑνεακαιδε- D
V 8
καετηρίδων ἔταξαν, ὃν προπετιῶς ἔφησαν εἰς ἑαυτὸν αἰεὶ ἀνακυ- κλούμενον οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῦ ἡλιακοῦ μηνὸς μαρτίου ἢ ἀπριλίου φέρειν τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή- νης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. ὃν τινες τῶν ἄπλουστέρων εὐρηκότες, καὶ τοῦτον ἀληθῆ εἶναι ὑποπεύ- 20 σαντες, οὐ μόνον ἐν βίβλοις ἀνεγράφαντο, ἀλλὰ καὶ ἐν τάβλαις ἐν πλεισταῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἀνατεθείκασιν, ὡς ὀρῶντας Ἑλληνάς τε καὶ Ἰουδαίους καὶ τοὺς τῶν αἰρέσεων προστάτας τοῦτον προκεί-

2. ἑνεακαιδεκαετηρίδα V ab manu sec.
τοῦ] P. 22. τς om. P.

12. τοῦ θεοῦ] [ἐκ

regulam sufficit a Deiferis Patribus propositus in semet semper recurrens Decemnovennalis Lunae Cylus, quo indicatur quo anno, ac quoto Martii vel Aprilis die, decima quarta primi mensis Lunae invenitur, qua legale praeceptum est celebrari Pascha: qua quidem cognita, quoto hebdomadis die singulis annis illa occurrat, quivis percipiet, atque adeo si die Dominica illa inveniat, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha: si vero alio quovis sex dierum die, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha quivis assequi facile poterit, et quoto Martii aut Aprilis die singulis annis salutare Pascha Ecclesia celebrabit.

Quidam porro, nescio qua ducti ambitione, quinque Decemnovennalium Cylum statuerunt, quem in semet recurrere temere asserebant, cum non solum juxta ipsos mensis Martii et Aprilis Lunares dies ferre decimam quartam primi mensis Lunae, sed etiam juxta ipsos dies hebdomadis dicerent. Quo quidem invento cyclo, ipsum veritati consentaneum esse arbitrati simpliciores quidam, non in libris duntaxat, sed etiam in tabulis describere, quas in compluribus Ecclesiis appenderunt: ita ut cum propositum hunc esse adverterent Gentiles et Judaei, ac haeresion

P 10 μενον πλατὺν γέλωτα κατὰ τῆς ἐκκλησίας κινεῖν, καὶ δι' αὐτοῦ ἐπισκώπτειν τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον.

Τούτου τοίνυν γεγενημένου τινὲς τῶν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διεγερθέντες δι' ἀναγκαίων λόγων τὴν τοιαύτην ἀλλόκοτον καὶ ἀπαίδευτον τῶν συνταξάντων τὸν εἰρημένον κύκλον τῶν ἐνε- 5 νήκοντα πέντε ἐτῶν διήλεγξαν γνώμην, ὑπέδειξαν δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ τοῖς πράγμασι σύμφωνον κύκλον τὸν τῶν κη' μὲν ἐννεακαιδεκαετηρίδων, ιθ' δὲ ὀκτωκαιεικοσαετηρίδων, αἴπειρ συνάγουσιν ἐτῶν ἀριθμὸν φλβ'. οὗτος γὰρ ὁ κύκλος, λέγω δὴ ὁ τῶν φλβ' ἐτῶν, αἰεὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνακυκλούμενος δεικνυσὶν οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς 10 ἡμέρας τῶν δύο ἡλιακῶν μηνῶν, μαρτίου λέγω καὶ ἀπριλίου, ἐπιπίπτουσαν τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς τετραετηρίδος τοῦ βισέξτου καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος, ἀλλὰ δὴ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρί- 15 δος. ἀπαρτίζεται γὰρ ὁ προειρημένος κύκλος τῶν φλβ' ἐτῶν καὶ παρὰ τὸν ιθ' καὶ παρὰ τὸν κη' καὶ παρὰ τὸν τέσσαρα καὶ παρὰ τὸν ἑπτὰ μεριζόμενος.

Τούτου γνωσθέντος πολλοὶ κύκλους ἀνέγραψαν ἑορταστικὸς ἐτῶν φλβ', καταμιζάντες δὲ τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος σκανδάλου 20 καὶ ταραχῆς ἀφορμὰς τοῖς ἀπλουστέροις παρέσχοντο. οἱ μὲν γὰρ τὰς τεσσαρισκαιδεκαταίας τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἀκινή-

5. ἐννεήκοντα P. 7. τοῖς om. P. *ibid.* ἐννεακαιδ. — ὀκτω om. P. 14. τῆς om. P. 15. ἔτος om. P. 17. τῶν bis P. *ibid.* τὸν τέσσαρα] τὸν δ' P. 20. καὶ κ. P. καταμιζάντες V. 22. τεσσαρεσκαίδεκατάς P.

Principes, largum adversus Ecclesiam risum exc tarint, magno inde Ecclesiae Sacramento ludibrio habito.

Cum haec ita se haberent, quidam ex Ecclesia Catholica necessariis excitati rationibus, ineptam haec et absurdam eorum qui memoratum Cyclum xcv. annorum, confecerant arguere sententiam, probavereque, istum * Vigintiottennalem Cyclum, qui annos colligit dxxxii. verum esse, rebusque consonum. Cyclus enim ille (is, inquam, dxxxii. annorum) in se ipsum semper recurrens, non solum indicat juxta hos dies binorum mensium solarium, Martii, inquam, et Aprilis, quando incidat xiv. mensis Lunae, sed et juxta dies eosdem hebdomadis, et juxta eundem annum quadriennii Bissexti, et juxta eundem Decemvennialis, atque adeo ipsum Vigintiottennalis Cycli annum. Absolvitur enim praedictus Cyclus annorum dxxxii. et in xix. et in xviii. et in iv. et in vii. partitus.

Hoc cognito, Paschales Cyclos annorum dxxxii. multi describere, mixtoque cum veritate mendacio, scandalī ac turbae occasiones praebuere simplicioribus. Quippe qui primi mensis Lunae quartas decimas immobiles esse non adverterunt, juxta dies in Decemvenniali Cyclo a Deife-

τους οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἀναγεγραμμένας ἐν τῇ C
ἐκτεθείσῃ ἐννεακαιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ἀλλ'
ιδίας ἐννεακαιδεκαετηρίδας συνέταξαν ἐναντίας τῇ ἐκτεθείσῃ ὑπὸ
τῶν Θεοπνεύστων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, καὶ οὕτω κύκλους
5 φλβ' ἐτῶν συντεθείκασιν. οἷς προσέχοντες τινες καὶ ἀγνοοῦντες
τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα περὶ τοῦ σωτηρίου πάσχα μίτην πολ-
λάκις ταράττονται, οἰόμενοι πεπλανημένως ἐορτάζεσθαι τὸ ζωο-
ποιὸν πάσχα ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Ἐτεροι δὲ τὰς μὲν τεσσαρισκαιδεκατάτας τοῦ πρώτου μηνὸς
10 τῆς σελήνης ἀκινήτους ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἀναγεγραμμένας ἡμέ-
ρας τῶν δύο μηνῶν μαρτίου καὶ ἀπριλίου ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ ἐννεα-
καιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν πανευφήμων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, D
καὶ οὕτω τὸν κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν ἀνέταξαν. καὶ περὶ μὲν τὴν
ἀγίαν τοῦ πάσχα ἐορτὴν σύμφωνοι ἠῤῥέθησαν τῷ ἐκκλησιαστικῷ
15 κανόνι, καθ' ὃν ἐπιτέλειεν καὶ ἐπιτελεῖ καὶ ἐπιτελέσει τὸ ζωο-
ποιὸν πάσχα ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ· χρόνους δὲ παρέθεντο ἐν τῷ
κύκλῳ τῶν φλβ' ἐτῶν τοὺς τε ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοὺς τε ἀπὸ
τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοὺς τε ἀπὸ τῆς ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναστάσεως ἀσυμφώ-
20 νους τῇ τε Θεοπνεύστῳ γραφῇ καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ κανόνι καὶ τῇ
τῶν πραγμάτων φύσει· ὧς τινες προσέχοντες περὶ μὲν τὴν ἀγίαν P 11
τοῦ πάσχα ἐορτὴν οὐ διασφάλλονται, ἀλλὰ συμφωνοῦσι τῇ κα- V 9
θολικῇ ἐκκλησίᾳ, περὶ δὲ τὰς ἄλλας ἐορτὰς τὰς τελουμένους ἐν

9. τεσσαρεσκ. P. 13. κύκλῳ V. *ibid.* μὲν om. P. 14. εὐρέ-
θησαν P.

ris Patribus proposito descriptos, sed proprios Decemnovennales Cyclos
confecere illi contrarios qui ab inspiratis a Deo Doctoribus sunt exposi-
ti; sicque Cyclos DXXXII. annorum composuerunt. Quibus quidam fidem
adhibentes, regulam ignorantes Ecclesiasticam, frustra de salutari Pas-
chate turbas saepius excitarunt, cum in sancta Dei Ecclesia vivificum
Pascha erronee celebrari sibi in animum inducerent.

Alii vero quartas decimas primi mensis Lunae immobiles observa-
runt juxta descriptos duorum mensium dies, Martii et Aprilis, in Decem-
novemali Cyclo ab praeclaris Ecclesiae Doctoribus exposito, atque sic
in semet redeuntem DXXXII. Cyclum constituerunt. Et sane circa Pascha-
lem sanctam festivitatem sanctae regulae consentire sunt deprehensi, se-
cundum quem vivificum Pascha celebravit, celebrat, et celebrabit Dei Ec-
clesia. In Cyclo porro DXXXII. annorum, a mundo condito annos prae-
terea apposuerunt, et ab Incarnatione magni Dei et Servatoris nostri Jesu
Christi, et ab ejus a mortuis resurrectione, qui a Deo inspiratae scrip-
turae, et Ecclesiasticae regulae, ac rerum naturae minime consonant,
cui dum quidam adhaerent, quoad Sanctum Paschatum festum non fallun-
tur quidem, immo Catholicae Ecclesiae consentiunt, verum quoad alias

αὐτῇ σφόδρα πεπλάνηται, ὡς Χριστοῦ γενέθλιον, ὅπερ ἀπλά-
 νῶς λίαν ἑορτάζει ἢ τοῦ Θεοῦ ἁγία ἐκκλησία τῇ εἰκάδι πέμπτῃ
 τοῦ κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου μηνός, ἔτι δὲ καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν
 τῆς ἁγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, ὃν καὶ αὐτὸν ἀνεπιλήπτως ἐπιτελεῖ ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία 5
 τῇ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἔτι μὴν
 καὶ τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτί-
 B στοῦ, ὅπερ ἐπιτελεῖ ὀρθῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ εἰκάδι τετάρ-
 τη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἰουνίου μηνός, πρὸς τούτους δὲ καὶ τὴν
 ἁγίαν ἀπάντησιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χρι- 10
 στοῦ, ὅτε ὑπέδξατο αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις ὁ δίκαιος Συμεών,
 ἣν ἑορτάζει ἀσφαλῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ δευτέρᾳ τοῦ κατὰ
 Ῥωμαίους φεβρουαρίου μηνός. τοῖς οὖν ἀναγραφαιμένοις τὸν
 οὕτω κατασκευασθέντα κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν κατακολουθοῦντές
 τινες τῶν κουφοτέρων, καὶ ἀληθεύειν τούτους οἰόμενοι, λίαν τολ- 15
 μηρῶς καὶ προπετῶς καταμέμφονται τὰς ἀπανταχόσε ἁγίας τοῦ
 Θεοῦ ἐκκλησίας ἐν ταῖς εἰρημέναις ἡμέραις τὰς μνημονευθείσας
 C ἐπιτελοῦντας ἑορτάς.

Ἐπεὶ οὖν οὐχ ἤρρομεν ὑπὸ τινος ἀναγραφέντα ἑορταστικὸν
 κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν διὰ πάντων συμφωνοῦντα τῇ Θεοπνεύστῳ 20
 γραφῇ καὶ ταῖς ἀνεπιλήπτως τελουμέναις ἑορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ
 Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἔγνωμεν ἐν μιᾷ ἢ
 καὶ ἐν πλείοσιν ἢ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ

4. ἡμῶν om. P. 13. Φεβρουαρίου PV. 18. ἐπιτελοῦντας] Conf. περιτετινόντων ὠρῶν in circulo p. 13.

festivitates quae in ea celebrantur plurimum aberrant: veluti in Christi Nativitate, quam recte prorsus celebrat Sancta Dei Ecclesia xxv. die mensis secundum Romanos Decembris. Ita perinde in Annuntiatione sanctae gloriosae Dominae nostrae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae, quam et ipsam inculpate celebrat Dei Ecclesia xxv. die mensis secundum Romanos Martii: praeterea in Nativitate Sancti Joannis Praecursoris et Baptistae, quam recte Dei Ecclesia xxiv. mensis juxta Romanos Junii celebrat. Praeterea in sancto Servatoris nostri Dei et Domini Jesu Christi Occursu, cum in ulnis eum excepit justus Simeon, quem recte celebrat Dei Ecclesia ii. mensis juxta Romanos Februarii. Ab hisce igitur descriptum ac sic compactum DXXXII. annorum Cyclich quidam ex simplicioribus secuti, ac veritati consonum illum esse arbitrati, audacter nimis ac temere sanctas ubique Ecclesias, a quibus, praedictis diebus memoratae peraguntur festivitates, reprehendunt.

Quandoquidem igitur nullum hactenus invenimus a quopiam descriptum DXXXII. annorum Paschalem Cyclich, qui a Deo inspiratae scripturae in omnibus concinat, ac festis quae in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia inculpate celebrantur, immo in uno, vel in pluribus, vel etiam in omnibus festis, sanctae Dei Ecclesiae minime esse consentaneas,

ἐκκλησίας ἄσυμφώνους καὶ ἐναντίους τυγχάνοντας καὶ ταραχὰς καὶ σκάνδαλα τοῖς τῆς εὐσεβείας τροφίμοις ἐμποιοῦντας τοὺς ὑπὸ τινῶν ἀναγραφέντας ἑορταστικοὺς κύκλους, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα ἀναγράψαι κύκλον ἑορταστικὸν ἐτῶν φλβ' διὰ πάντων συνάδου-
 5 τα ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ ταῖς ἄπλανῶς μὲν παραδοθεῖ- D
 σαις ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ὀρθῶς δὲ τελουμέναις ἑορταῖς ἐν ταῖς ἀπανταχόσε ἁγλαῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, πρὸς τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐντευξομένων ὠφέλειαν καὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, φωτίζοντος ἡμᾶς τῷ φωτὶ τῆς
 10 γνῶσεως καὶ παρέχοντος ἡμῖν λόγον ἀληθείας ἐν ἀνολίξει τοῦ στό-
 ματος ἡμῶν πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδοται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσκυ-
 νοῦσιν αὐτόν.

15 Προτάζομεν δὲ τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐτῶν τὴν P 12
 κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου, ἣτις συναρξασμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ τὰς ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπικτῆς τοῦ ἡλίου, ἀποκαταστατικὴ τυγχάνουσα ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ ἡμέρας ἑβδομάδος καὶ
 20 ἔτους τετραετηρίδος βισέξτου. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἕκτησιν τῆς κατὰ φύσιν ἑννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης δηλώσομεν, ἣτις καὶ αὐτῇ συναρξασμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παν-
 τὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ ἐν ἐκάστῳ ἔτει τὴν κατὰ τὸν ἐκκλησια-

10. ἀληθῆ P.

interdum etiam contrarios advertimus, Paschalesque a quibusdam compactes Cyclos tumultuum ac scandalorum ansam praeberere pietatis alumnis, operae pretium duximus Cyclum describere DXXXII. annorum a Deo inspiratis scripturis in omnibus consentaneum, et festivitatis quae recte a Deiferis Patribus traditae sunt, et in sanctis Dei Ecclesiis recte ubique celebrantur, tum ad nostram ipsorum, tum ad eorum qui haecce legent utilitatem ac pacem, et ad sanctarum praeterea Dei Ecclesiarum concordiam: illuminante nos lumine cognitionis, et verum nobis praebente sermonem in apertione oris nostri ad aedificationem sanctae Ecclesiae magno Deo et Servatore nostro Jesu Christo, a quo omne donum bonum, et omne munus perfectum datur iis omnibus qui cum fide eum adorant.

Praefigemus porro annorum DXXXII. Paschali cyclo naturalem solis Vigintioctennalem Cyclum, qui sumpto una cum luminarium ortu exordio in semetipsum semper reflectitur, et singulis annis Epactas Solis indicat, cum apocatasticæ sit diei mensis solaris, ac diei hebdomadis, et anni quadriennii Bisexti. Praeterea proponemus naturalem Decemnovennalem Cyclum Lunae, qui et ipse una cum ortu luminarium in semet semper re-
 10 currens, singulis annis decimam quartam primi mensis Lunae, juxta ec-
 15 clesiasticam regulam, qua legale festum celebrari praeceptum est, indi-

στικὸν κανόνα τεσσαρισκαιδεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
 νης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, καὶ πό-
 B σαι εἰσὶν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἑπακταὶ τῆς σελήνης, ἧτις ἐννεακαιδε-
 καιητρίδος ἀποκαταστατικῆ τυγχάνει ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ
 V 10 ἡμέρας σελήνης μηνός. ἐπιδρομήν τε τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ ἀρ-5
 χῆς κτίσεως κόσμου ποιησόμεθα. μέθοδόν τε παραδώσομεν
 τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς γινώσκων δυνήσεται
 τις καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόστον ἔτος ἐστὶν τῆς
 ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου. μέθοδόν τε ἑτέραν δηλώσο-
 μεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς δυνήσεται τις 10
 γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόσαι εἰσὶν αἱ
 τοῦ ἡλίου ἑπακταὶ. μέθοδόν τε αὖθις ἄλλην γνωρίσομεν, δι'
 ἧς δυνήσεται τις γινώσκων ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὐρί-
 C σκεται ἐκάστη ἐπιζητούμενη οἰουδήποτε μηνὸς ἡμέρα. πάλιν
 ἄλλην μέθοδον γράψομεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, 15
 δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυ-
 τὸν πόσαι εἰσὶν αἱ τῆς σελήνης ἑπακταὶ. ἔτι μέθοδον ἄλλην δη-
 λώσομεν, δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητού-
 μενον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου εὐ-
 ρίσκεται ἢ κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου μη-20
 νός τῆς σελήνης. τούτων γὰρ πάντων προδηλουμένων, οὕτω
 σαφῶς ἀποδειξομεν ἐν πόστῳ μὲν ἔτει τοῦ κόσμου, ἐν πόστῳ δὲ
 ἔτει τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ ἐν πόστῳ ἔτει τῆς
 ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπετε-
 λήσθη πάσχα, ἐν πόστῳ δὲ ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαιει-25

1. τεσσαρεσκ. P. 6. τε] δὲ P. 7. 10. 13. 16. δυνήσεται PV.
 22. ἐν πόστῳ δὲ ἔτει — 25. τοῦ κόσμου om. P.

cat: quotaeque singulis annis sunt Lunae Epactae, quaeve Decemnoven-
 nalis apocatastatische est diei mensis solaris, et diei mensis lunaris. Anno-
 rum etiam a mundi conditi exordio decursum exoquemur: methodum ve-
 ro ac rationem trademus, sumptis annis mundi, qua nosse quivis poterit,
 quovis quaesito anno, quotus est annus Decemnovennalis Cycli solis. Me-
 thodum praeterea alteram indicabimus, sumptis annis mundi, qua nosse
 quivis poterit in quaesitis singulis annis, quotae sunt solis Epactae. Me-
 thodum rursus aliam docebimus, qua nosse quivis poterit, quoto hebdo-
 madis die invenitur unusquisque quaesiti cujusvis mensis dies. Rursus
 aliam methodum describemus, sumptis mundi annis, qua quivis nosse po-
 terit singulis quaesitis annis quot sunt Lunae Epactae. Methodum ad-
 hac aliam indicabimus, qua quivis nosse poterit singulis quaesitis annis
 quoto Martii aut Aprilis die invenitur juxta regulam Ecclesiasticam de-
 cima quarta primi mensis Lunae. Hisce praedictis omnibus praedicta-

Ad pag. 25.

vii Κύκλος τῆς

κοσμητηρίδος καὶ τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος γέγονεν ὁ εὐαγγελι-
 σμὸς ὁ πρὸς τὸν ἅγιον Ζαχαρίαν περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ προδρά-
 μου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἔτι μὴν καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς ὁ πρὸς D
 τὴν ἁγίαν ἑνδοξὸν ἀειπαρθένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν γενόμενος
 5 καὶ ἡ κατὰ σάρκα σύλληψις τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπίρως καὶ ἀφθάρτως γεγένηται· ἐν πίστῳ
 τε ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς δεκάκαικοσμητηρίδος ἐπὶ τὸν Ἰορδάν-
 τιν πρὸς τὸν Ἰωάννην ἐλθὼν ἐβαπτίσθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
 ὁ Χριστός· ἐν πίστῳ τε ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς δεκάκαικοσμη-
 10 τηρίδος καὶ τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ἡμῶν
 καὶ σκυλεύσας τὸν ἄδην ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. καὶ οὕτω λοιπὸν
 ἀρχόμενοι τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ᾧ
 τὸν ζωοποιὸν θάνατον ὑπομείνας σαρκὶ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸς ὁ
 ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, παραστή- P 13
 15 σομεν ἐν πίστῳ τε ἔτει τοῦ κόσμου ἐπληρώθη ὁ πρῶτος ἑορτα-
 στικὸς κύκλος τῶν φλβ' ἐτῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πάσχα καὶ πό-
 θεν ἄρχεται ὁ δεῦτερος κύκλος τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα,
 προστιθέντες τοὺς χρόνους τοὺς ἀπὸ κτίσεως κόσμου φανεύοντας
 μετὰ πλείστης ὀψης τῆς ἐξετάσεως ἀληθείας ἔχεισθαι. ταῦτα
 20 γὰρ πάντα γινώσκων τις εὐρήσει ὡς ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως τὰς
 μνημονευθείσας μικρῶ πρόσθεν ἑορτῶν ἐπιτελεῖ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ
 καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

7. τε om. P. 9. ὁ om. P. ib. τε om. P. 10. ἀνεσταυρώθη
 P. 11. ἐκ τῶν νεκρῶν P. 15. πληρωθῆ P. 19. ἔχειται P.
 22. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus.

tis, sic perspicue demonstrabimus quoto mundi anno Vigintiennalis
 Cycli et Decemnovennalis fuit Annuntiatio Sancto Zachariae de Prae-
 cursoris et Baptistae Joannis conceptione, ut et Annuntiatio Sanctae glo-
 riosae semper Virgini et Dei genitrici Mariae facta, ut et Magni Dei et
 Servatoris nostri Jesu Christi secundum carnem Conceptio, quae sine se-
 mine et intaminate facta est. Deinde quoto mundi et Vigintiennalis
 Cycli anno in Jordanem ad Joannem veniens baptizatus est Dominus no-
 ster Jesus Christus: quoto etiam mundi, et Vigintiennalis, et Decem-
 novennalis Cycli anno crucifixus est pro nobis, et spoliato inferno ex
 mortuis resurrexit. Atque sic deinceps sumpto exordio Paschalis cycli,
 ab illo anno quo vivificam mortem tulit carne pro nobis Christus verus
 Deus noster, tertia die ex mortuis resurrexit, quo mundi anno completus
 est primus Paschalis Cyclus annorum dxxxii. Ecclesiastici Paschatis, et
 unde initium sumit secundus Cyclus sancti et vivifici Paschatis, additis
 qui a mundi conditu videntur effluxisse annis, cum quantalibet veritatis
 inquisitione demonstrabimus. Haec enim omnia ubi quivis intellexerit,
 tam ut supra memoratas festivitates recte ac inculpate celebret sancta
 Dei Catholica et Apostolica Ecclesia statim percipiet.

P 14
V 12

Ἰστέον ὡς ἐν τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, ἤγουν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὰς οὐκ ἔχει. αἱ γὰρ ἐπακταὶ μετὰ συμπλήρωσιν τῶν νβ' ἐβδομάδων ἐκάστου ἡγουμένου ἐνιαυτοῦ ἐκ τῆς ὑπολειπομένης τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ μιᾶς πρὸς τῷ⁵ τετάρτῳ ἡμέρας λαμβάνονται, καὶ ἐκάστῳ ἐπομένῳ ἐνιαυτῷ ἐπιφέρονται. πῶς οὖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως δυνατόν ἐστιν ἐπακτὰς λαβεῖν; καταγέλαστον γὰρ τοῦτο· λέγω δὴ τὸ λαβεῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ἐπακτὰς ἢ ἐπακτὴν ἢ λεπτὰ ἐπακτῶν. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι¹⁰ τὴν πρώτην ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου τὴν συναρξαμένην τῇ γενέσει τοῦ κόσμου τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δευτέρας ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὰς ἔχει ζ'. εἰ δὲ ὑπερβῶσι τὸν ζ', οὐκέτι λοιπὸν ἧ' ἢ θ' λέγονται, ἀλλ' ἀφαιρουμένων τῶν ζ' μία ἢ δύο καὶ πάλιν ἕως τῶν ζ'. τὸ δὲ β' καὶ γ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιικο-¹⁵σαετηρίδος καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς ἔτη ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὀκτωκαιικοσαετηρίδι καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ ἐν πάσαις ὁμοίως ταῖς λοιπαῖς.

Ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι ἕκαστον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔχει τὴν κα'²⁰ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν

2. ὀκτωκαιικοσαετηρίδος] ἧ' καὶ κ' ετηρίδος PV. Sic et 11. 12. 15. 17. 20. 5. ἐκ τῆς — ἐνιαυτοῦ om. P. 8. ἐστιν] μὲν P. 11. συναρξαμένην] οὖν ἀρξαμένην PV. 13. ζ'] ξ' P. ib. τὸν ζ'] τὸ σξ' P. 14. ἦ θ'] ἧ θ' PV. ib. λέγονται P, λγόνται V. 14. 15. ζ'] ξ' P. 16. καὶ τὰ] κατὰ P.

Notandum porro in orta luminarium, seu in initio mundi compositionis, primum naturalis Cycli Vigintioctennalis Solis annum Epactas non habere: Epactae quippe post completas LII. hebdomades uniuscujusque primi anni, ex die cum quadrante sumuntur, et singulis sequentibus annis inferuntur. Qui ergo fieri potest, ut mundi conditi initio potuerint Epactae occurrere? Istud enim perridiculum est, ut, inquam, initio mundi compositionis Epactae, vel Epacta, atque adeo occurrant Epactarum minuta. Postquam autem primus Vigintioctennalis Cyclus solis completus fuerit, ille scilicet qui in mundi ortu incoeperit, primus secundus Vigintioctennalis Cycli solis annus Epactas habet LX. Si vero excedant LX. sed ablatis a LX. una vel duabus, et rursus usque ad LX. Secundus vero ac tertius Vigintioctennalis Cycli annus, prout reliqui illius anni, similiter Epactas habent, quemadmodum habentur in primo Vigintioctennali Cyclo, et in secundo, et pari modo in reliquis omnibus.

Istud etiam hoc loco observandum, unumquemque naturalis Vigintioctennalis Cycli solis annum habere initium XXI. die mensis juxta Romanos Martii, quo vernum fieri aequinoctium per Deiferos Patres docuit

Id pag. 27.

P 15
V 13

P.
V.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶν θεοφόρων ἐδίδαξε πατέρων.
 ἐκείθω λοιπὸν καὶ ἡ ἕκθεσις τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετη-
 ρίδος τῆς σελήνης.

1. πατέρων ἐδίδαξε P. 2. εἰς' ετηρίδος PV. 3. Circulum qui
 sequebatur in tabula adiecta posuimus.

Spiritus sanctus. Enimvero superest ut hic describatur Expositio natu-
 ralis Decemnovennalis Cycli Lunae.

V 14 *Περὶ τοῦ κατὰ τὸν θεῖον νόμον γιγνομένου κατ' ἐνιαυτὸν ἁγίου καὶ σωτηριώδους πάσχα καὶ τῶν τούτου ζητημάτων σύντομος μετὰ ἀποδείξεως ἀπόλυσις.*

Τὸ μὲν ἅγιον καὶ μακάριον πάσχα τοῦ θεοῦ διαβρόχῃ ὑπο-
 γραφεί ὁ νόμος, ὁμοῦ καὶ τὸν μῆνα δηλῶν καθ' ὃν δεῖ τοῦτο
 ποιεῖν, καὶ τὴν ἡμέραν κελεύων διατηρεῖσθαι μετὰ πολλῆς τῆς
 ἀκριβείας. Θεοῦ γάρ ἐστιν ἐν αὐτῷ φωνῇ φερομένη τῷ νόμῳ,
 B φυλάξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, „καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ
 θεῷ σου τῇ τεσσαρισκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνός.“ μῆνα 10
 δὲ νέον λέγει ὃν καὶ πρώτον καλεῖ ἐν ᾧ τεθληότες οἱ καρποὶ τὴν
 γενομένην τῶν παλαιῶν προσημαίνουσι κατὰπανσιν. ἐν δὲ τῇ
 τεσσαρισκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου ἐπιτηρεῖσθαι τὸ
 πάσχα συνέταξεν, οἷκ ἄλλου τοῦτο χάριν ἢ ἵνα κατὰ μίμησιν τοῦ
 τῆς σελήνης φωτὸς πλήρη τὸν ἴδιον κύκλον ἐχούσης, τὸν μὲν τῆς 15
 διανοίας φωστῆρα ἡμεῖς τέλειον ἔχοντες ἐν σκότῳ τῆς ἁμαρτίας
 μὴ διατρίβωμεν, θάλλοντες δέ που παντοδαπέσιν ἀρεταῖς καὶ
 τοῖς τούτων πετάλοις οἷα τερπνὰ φυτὰ σκεπόμενοι ληθῶν δίκην
 φαιδροὶ διαμεινωμεν. τεσσαρισκαίδεκάτῃν δὲ τοῦ μηνός λέγει οὐ
 C κατὰ τὸν ἡλιακὸν κύκλον, ἀλλὰ κατὰ τὴν σελήνην. Ἑβραίων 20

2. σωτηριώδου V. 8. θεοῦ] Numer. IX. 4. 10. τεσσαρισκ. P.
 11. τεθληώτες PV. 12. δὲ τεσσαρισκ. P. 15. κλήρης V.
 19. et seq. τεσσαρεσ. P.

*De sancto ac salutari anni cujuslibet Legali Paschate, ac
 de quaestionibus ad illud spectantibus, brevis cum
 demonstratione solutio.*

Sanctum ac beatum Dei Pascha perspicue omnino Lex praescribit, simulque quo fieri illud debet mensem indicat, et quo die jubetur observari, idque cum plurima accuratione. Vox quippe Dei in Legem illapsa est, qua praecipitur observari mensis Novorum: *Et facies Pascha Domino Deo tuo quartadecima die primi mensis.* Mensem vero Novum dicit, quem et primum vocat, in quo germinantes fructus veterum praeunntiant cessationem. Quartadecima autem primi mensis nulla alia ratione observari Pascha praecipit, nisi ut luminis instar Lunae plenum suum habentis circulum, nos perinde plenum habentes mentis luminare, in peccati tenebris non immoremur: quinimmo omnis generis florentes virtutibus, earumque foliis, jucundae veluti plantae, operti, segetum instar venusti permaneamus. Quartadecimam vero mensis ait, non secundum solarem cyclum, sed juxta lunarem. Hebraeorum enim filii non ex solari,

γὰρ παῖδες οὐκ ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ δρόμου, ἀλλ' ἐκ τοῦ τῆς σελήνης κύκλου τὸν μῆνα ποιεῖν ἐπαιδευθήσαν, ἐπειδὴ καὶ ὁ μῆν κατὰ τὸ ὄνομα τῆς σελήνης λέγεται· μῆνη γὰρ αὕτη ὀνομάζεται ἐλλὰδι τῇ φωνῇ. Αἰγύπτιοι γοῦν πρῶτοι διὰ τὸν τῆς σελήνης 5 δρόμον ἐξώτατον εἶναι, καὶ ἐκ τούτου συμβαίνειν πλάνην τῶν ἡμερῶν παρὰ τισι γίνεσθαι, ἐξ ἡλίου τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἐπετόησαν ψηφίσεσθαι, βραχύτερον τοῦ τῆς σελήνης κατὰ τὸν ἑαυτοῦ δρόμον κινουμένων, ὡς καὶ δυναμένον τούτου ἔξον καταλαμβάνεσθαι. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων, πολλοὶ καὶ τὸν πρῶτον 10 μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντέλειαν ὄντα τῆς χειμερινῆς τροπῆς, ὡς πρῶτον διόλου τάττουσι. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἀγνοοῦντες ὅτι D τῆς ἑαρινῆς τροπῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρὸ ιβ' καλανδῶν ἀπριλλίων τυγχάνει, ὃ ἔστι φαιμενώθ κέ', κατὰ δὲ Σύρους Ἀντιοχείας καὶ Μακεδόνας δύστρου μιῦ καὶ εἰκάδι κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον, 15 ἦν ἐπιτηρεῖν προσήκει μάλιστα, μὴ πως ταύτης κατωτέρω πεπλανημένως τις τὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν κατὰ σελήνην τάξας διαμάριη τοῦ πάσχα, ὡς τοῦ πρώτου μηνὸς νομίζων εἶναι ταύτην. οὐ γὰρ ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ χειμερινῆς τροπῆς, ὡς προείπον, οὐσης, ὃ τῶν νέων τάττεται μῆν, οὐπω τὸν καρπὸν τῶν νέων 20 πεπονημένων οὐδὲ δυναμένου δρεπάνου ἐν ἀμητῶ πέμπεσθαι· P 17 τοῦτο γὰρ μάλιστα σημεῖον τοῦ πρώτου μηνὸς ὁ θεῖος ἔταξεν νόμος. ἀλλ' ἐπεὶ συμβαίνει προφάσει τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίας κατὰ σελήνην τοῦ αὐτοῦ πρώτου μηνὸς εἰς πλάνην ἐμπίπτοντάς

12. ἀπὸ] ἤτης supra versum V. id. ἀπριλλίων P. 15. μήπω ταύτης PV. ibid. πεπλανημένος P. 22. τεσσαρισκ. P.

sed ex lunari cursu mensem compingere sunt edocti, cum mensis ex Lunae nomine dicatur: Mene quippe Graeca lingua illa appellatur. Primi igitur Aegyptii, propterea quod Lunae cursus extimus est, ex eoque contingit a quibusdam in diebus peccari, mensis dies ex sole putari adinvenerunt, brevis Luna secundum cursum suum se movente, cum id facilius queat comprehendere. His igitur ita se habentibus, primum mensem, qui hibernum solstitium absolvit, ut primum omnino statuunt complures: in quo quidem ita versantur, quod cum existere ignorent verno solstitio, quod initium sumit ab ante diem xii. Kalendas Aprilis, quod est Phameboth xxv. secundum vero Syros, Antiochenos, et Macedones, Dystri xxi. juxta cursum solarem. Idque maxime observare convenit, ne quis decipias, infra illud quartadecima Lunae posita, in Paschate erret: ut qui primi mensis illam esse existimet. Neque enim, ut superius dixi, si in duodecimo mense existat hibernum solstitium, mensis Novorum recte statuitur, quo fructum Novi nondum conficiunt, neque falx in messem immitti potest: istud enim primi mensis divina Lex statuit, Sed cum accidat, ut praetextu decimaquartae Lunae mensis primi, in erro-

τινας, ἀπαντώσης αὐτῆς ἐν κυριακῇ ἢ ἐν σαββάτῳ, περιλύειν
 τὰς νηστείας, τρισκαιδεκάτης εὐρισκομένης τότε κατὰ σελήνην,
 ὡς ξένα τοῦ νόμου πράττειν, τοῦτο σκοπεῖν προσήκει, ὅτι περ εἰ
 συμβῆ τὴν αὐτὴν τεσσαρισκαιδεκαταλὴν τῆς σιλήνης ἐν κυριακῇ
 εὐρίσκεισθαι, εἰς τὴν ἑξῆς ἑβδομάδα ἄμεινον ὑπερτίθεσθαι δύο τοῦ- 5
 των ἕνεκα, πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ τρισκαιδεκατάλας κατὰ σελήνην
 σαββάτου τότε εὐρισκομένου περιλύσωμεν τὰς νηστείας· ὅπερ οὐκ
 V 15
 B ἀκόλουθον, τοῦ νόμου τοῦτο μὴ προστάξαντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 φωστῆρος τῆς σιλήνης ἕτι περ ἀτελοῦς περὶ τὸν κύκλον τὸν ἑαν-
 τοῦ ὄντος· ἔπειτα ἵνα μὴ καὶ κυριακῆς οὐσης καὶ τεσσαρισκαι- 10
 δεκατάλας κατὰ σελήνην ὑπαρχούσης ἀναγκασθῶμεν νηστεύειν,
 ἀπρεπὲς πρᾶγμα ποιῶντες· Μανιχαίων γάρ ἐστιν ἴδιον πρᾶγμα
 τὸ τοιοῦτον. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὔτε τῆς τεσσαρισκαιδεκατάλας κα-
 τὰ σελήνην ἐν κυριακῇ εὐρισκομένης νηστεύειν δεῖ οὔτε ἀκόλου-
 θον ἐν σαββάτῳ τρισκαιδεκάτης ἀπαντώσης περιλύειν τὰς νη- 15
 στείας, ἀναγκαῖα ἢ ὑπέρθεσις εἰς τὴν ἑξῆς ἑβδομάδα, ὡς ὀλίγη
 πρόσθεν εἴρηται, οὐ παραλύσεως γιγνομένης ἐν τῷ πάσχα διὰ
 τῆς ὑπερθέσεως, ἀλλ' ὥσπερ ὁ δέκατος ἀριθμὸς περιλαμβάνει τὸν
 ἐννέα, οὕτως ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σιλήνης ἐν κυριακῇ εὐ-
 ρισκομένη διὰ τὸ μὴ δεῖν ἐν ταύτῃ νηστεύειν εἰς τὴν ἑξῆς ἑβ- 20
 C δομάδα ἢ ὑπέρθεσις γίγνωιτο, οὐ τοῦ πάσχα ἐλάττωσιν
 ποιῶσα τῶν ἕξ ἡμερῶν ἢ ὑπέρθεσις περιλαμβανουσῶν καὶ
 τὰς ἄλλας. ἄλλως τε ἐπειδὴ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῇ μὲν τρισκαιδεκα-

6. τρισκ. P. 13. οὐδὲ PV. 18. δέκατος] Fort. δέκα.

rem quidam inducti occurrente illa die Dominica vel Sabbato, jejunia sol-
 vant, et tertia decima Lunae tum inventa, contra Legem agant, investi-
 gandum omnino, an quarta decima illa Lunae occurrat die Dominica:
 tum enim potius est ut in hebdomadam sequentem differatur, hisce dua-
 bus potissimum de causis.

Ac primum quidem, ut tertiadecima Lunae die Sabbato occurrente
 jejunia non solvamus, cum id minime Legi consentaneum sit, istud non
 praecipienti, quando luminare Lunae circa circulum suum adhuc imper-
 fectum est. Deinde ut si Dominica cum quartadecima Lunae concurrat,
 jejunare, ac rem agere indecoram non cogamur, cum id proprium sit Ma-
 nichaeorum. Quandoquidem igitur, neque quartadecima Lunae in diem
 Dominicam incidente, non est jejunandum, ut nec perinde tertiadecima
 Sabbato occurrente, jejunia solvenda, necesse est ut differatur in sequen-
 tem Dominicam, prout paulo ante dictum est, non soluto jejunio Pascha-
 tis die propterea quod dilatum sit, sed quemadmodum decimus numerus
 novem complectitur, sic quarta decima Lunae in diem Dominicam inci-
 dente, quia in illa non est jejunandum, in sequentem hebdomadam neces-
 sario differri debet, nulla exinde quoad Pascha facta imminutione, nec
 dilatis diebus alios comprehendentibus. Caeterum cum Salvator noster

ταῖα παρεδόθη, τουτέστι τῇ πέμπτῃ τοῦ σαββάτου, τῇ δὲ τεσσαρισκαιδεκαταῖα ἑσταυρώθη, ἐν τριημέρῳ ἀναστάς, τουτέστι τῇ ἑξκαιδεκάτῃ κατὰ σελήνην, ἣτις ἠῤῥέθη τότε ἐν κυριακῇ, ὡς ἡ τῶν εὐαγγελίων ἔχει παρατήρησις, ἔχωμεν παραμύθιον τοῦ καλῶς ποιεῖν τὸ πάσχα, κὰν ὑπέρθεις γένηται διὰ τὴν καταλαβοῦσαν ἀνάγκην. ἂν μὲν οὖν ἡ τεσσαρισκαιδεκάτῃ τοῦ ἁγίου πάσχα ἔρχεται ἐν σαββάτῳ ἢ πρὸ τοῦ σαββάτου, ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις ἀραρότως τοῦτο ποιεῖν προσήκει· ἐὰν δὲ ἐν κυριακῇ ἀπαντήσῃ ἡ τεσσαρισκαιδεκαταῖα τῆς σελήνης τοῦ πρώτου μηνός, ὑπερθετεῖον πάντως εἰς τὴν ἑξῆς ἑβδομάδα· ἡ γὰρ D κυριακὴ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐστίν, ὡς προείρηται.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου, ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως κόσμου, ἐπιτομὴν ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τῶν συναδόντων τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ 15 καὶ ταῖς ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων ἀνεπιλήπτως παραδοθείσας καὶ τελουμένας ὀρθῶς ἑορταῖς ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. P 38 P 18

3. ἑκκαιδ. P. ἰδ. εὐρέθη P. 9. ἀπαντήσαι P. 12. Πέτρος Ἀλεξανδρείας superscribit editio Raderi (R), cuius cum Parisina consensum semper omisi, dissensum plerumque notavi. ἰδ. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ P. 13. ἀνθρώπων om. R. 17. καὶ ἀποστολικῇ om. R.

tertiadecima traditus, hoc est quinta Sabbati, quartadecima crucifixus sit, ac post tres dies resurrexerit, hoc est sextadecima Lunae, quae inventa est in Dominica, ut praefert Evangeliorum observatio, in recte peragendo Paschate, et si necessario differatur, liceat nosmetipsos solari. Sed et si quartadecima sancti Paschatis incurrat in Sabbatum, vel pridie Sabbati, caeterisque Hebdomadis diebus, firme id observare convenit. Si vero die Dominica occurrat decima quarta Lunae primi mensis, differendum omnino in sequentem hebdomadem; Dominica quippe dies est primus hebdomadis, ut supra dictum est.

Hinc deinceps annorum ab Adam primo hominum a Deo formato, seu a mundi conditi exordio, brevem historiam necesse est fieri, qui quam Deus inspiravit Scripturae, atque adeo inculcate traditis a Sanctis ac Deiferis Patribus, et rite celebratis festis in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia concinunt.

P 19
R 40
V 17

E P I T O M H

X P O Ν Ω Ν

T Ω Ν Α Π Ο Α Δ Α Μ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΩΣ Κ'
ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΥΠΛΑΤΕΙΑΝ ΕΤΟΥΣ
ΙΘ' ΚΑΙ ΙΗ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΥΙΟΥ
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ Γ'.

Ἄδὰμ πρῶτος ἀνθρώπων πλασθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγέννησεν δύο
υἱούς, τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Καὶν. εἶτα μετὰ τούτους ἐγέννησε καὶ
τὸν Σήθ, ζήσας ἕως οὗ τοῦτον ἐγέννησεν ἕτη σλ'.

Ἄδὰμ ἐπέζησεν ψ',

ὁμοῦ θλ'.

Inscr. υἱοῦ αὐτοῦ P.

3. Ἄδὰμ post ἐγέννησεν addit P sola.

4. Ἄδὰμ] Ἄδὰμ σλ' R, om. P.

B R E V I A R I U M

ANNORUM AB ADAM

PRIMO HOMINUM A DEO FORMATO, AD XX. ANNUM IMPERII
HERACLII PISSIMI, AC POST CONSULATUM ANNUM XIX. ET
IMPERII HERACLII, NOVI CONSTANTINI, ILLIUS FILII,
ANNUM XVIII. INDICT. III.

Anni a
mundo con-
dito.

230. Adam primus hominum a Deo formatus duos procreavit filios, Abel et
Cain. Deinde genuit Seth, cum annorum esset cccxx. quando ille in
lucem est editus.

Vixit praeterea Adam alios annos dcc. qui quidem anni simul colle-
cti faciunt annos dccccxxx.

Εἰς τὸν Ἀδάμ.

Οὗτος ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ, ὃς ἤξιώθη εἰπεῖν περὶ τε
 ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς ὡς ἐξ εὐλογίας Θεοῦ διὰ τῆς συνα-
 φείας εἰς σάρκα μιαν ἀμφότεροι συνάπτονται. ὅπερ καὶ ὁ κύ-
 5 ριος μαρτυρεῖ ἐν εὐαγγελίοις λέγων τὸν Θεὸν αὐτὰ εἰρηκέναι διὰ P 20
 στόματος τοῦ Ἀδάμ, ὃς καὶ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ
 ἀπόστολος Παῦλος κατεχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι μυστι-
 κώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, ἐκλαβὼν αὐτῷ, καὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας, λέγων, „τὸ μυστήριον τοῦτο μεγὰ ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω
 10 εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ὡς περ ἡ κεφαλὴ
 ἐστὶν ὁ Ἀδάμ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, ὡς
 αἴτιος αὐτῶν ὢν καὶ πατήρ, οὕτω καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς κατὰ
 σάρκα τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ ἐστὶ καὶ πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
 15 νος. οὗτος πάλιν ἤξιώθη εἰκὼν Θεοῦ κληθῆναι. ἐπὶ δὲ τοῦ
 δεσπότητος Χριστοῦ κυριώτερον ἐκβέβηκεν, καθὼς καὶ ὁ ἀπόστο-
 λος λέγει, „ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.“ οὗτος μόνος
 ἀνθρώπων καὶ πρῶτος ἐκ πλευρᾶς διὰ τοῦ Θεοῦ προήνεγκε τὸ B
 θῆλυ ἀσπόρως. ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς κατὰ σάρκα μόνος R 42
 ἀσπόρως ἄρξεν ἐκ τοῦ θήλεος παρήχθη, τὴν ἰσοτιμίαν καὶ τὸ
 20 χρέος τῆς φύσεως ἀναπληρώσας.

Οὗτος πρῶτος ἀνθρώπων ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμιου- V 18

3. ἑαυτοῦ RV, αὐτοῦ P. 5. ἐν εὐαγγελίοις] Matth. XIX. 5.
 Marc. X. 8. Cor. I. 6. 16. 7. Παῦλος om. P. 9. λέγων]
 Eph. V. 32. 12. αὐτῶν om. P. 15. ὁ om. P. 17. καὶ
 om. P. 19. ἀσπόρως ὡς ἄρξεν PV. *ibid.* θήλεος P.

De Adam.

Iste est primus a Deo formatus Adam, qui de se et uxore sua di-
 cere meruit, ambos Dei benedictione per conjunctionem in unam carnem
 esse conjunctos. Quod et ipse testatur Dominus in Evangelio, dum ait,
 ipsam dixisse Deum per os Adam, qui et illius Paranympus fuit.
 Paulus vero Apostolus hoc exemplo usus est mystico quodam sensu ad
 Dominum Christum et Ecclesiam accommodato, cum dicit: *sacramentum*
hoc magnum est: ego autem dico in Christo et Ecclesia. Quemadmodum
 enim Adam omnium hominum est caput, cum horum ipse auctor et pater
 sit, ita et Dominus Christus secundum carnem Ecclesiae caput est, et
 pater futuri saeculi. Ille rursus meruit imago Dei appellari. Id vero
 in Dominum Christum verius convenit, sicut Apostolus ait, *Qui est ima-*
go Dei invisibilis. Iste solus hominum primus ex latere suo, Dei virtute,
 feminam absque semine protulit. Dominus autem Christus solus absque
 semine, ut vir ex femina, procreatus, naturae aequalitatem ac debitum
 adimplevit.

Hic primus hominum à diabolo deceptus peccavit. Dominus Chri-
 Chronicon Paschale vol. I.

τεν. ὁ δεσπότης Χριστὸς ἔπερ τούτου τὸ χρέος ἀπέτισεν, σήσασας εὐλόγως τὸ χειρόγραφον καὶ καταπαλάσας τὸν ἐχθρόν.

Εἰς τὸν Ἄβελ.

Οὗτος Ἄβελ ὁ δίκαιος, ὃς ἀδίκως ἀποθανὼν πρῶτος πάντων ἀνθρώπων ἔδειξεν σαθρὰ εἶναι τοῦ θανάτου τὰ θεμέλια. 5
 C διὰ τοῦτο καὶ ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ, προμηνῶν τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης Χριστὸς πρῶτος πάντων ἐν ἑαυτῷ δειξας κατέλυσεν τοῦ θανάτου τὸ δοκοῦν κράτος. οὗτός ἐστιν Ἄβελ ὁ ὡς ἐν αἰνίγματι μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχων, ὃς διὰ φθόνον ἀγαθῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως ἀπεκτάνθη· 10
 περὶ οὗ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ φησιν, „ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζώντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανῷ, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων καὶ διαθήκης 15
 D νέας μεσῆτη Ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.“

Σήθ σε',
 ἐπέζησεν ψ',

ὁμοῦ νλε'.
 ὁμοῦ θιβ'.

5. ἔδειξεν] ἔδειξε τὰ P. 11. Ἑβραίους] XIII. 22. 14. ἐν οὐρανοῖς ἐποι. P. 16. Ἰησοῦ] θεοῦ PV.

Annia m.c. stus pro hoc debitum exsolvit, discisso sapienter chirographo, hosteque devicto.

De Abel.

Hic Abel justus, qui primus ex hominibus injusta morte sublatus, infirma esse mortis fundamenta ostendit. Quamobrem licet mortuus adhuc loquitur, praenuntians mortuorum resurrectionem, quam Dominus Christus primus omnium in seipso demonstravit, quando mortis, quam habere videbatur, potestatem destruxit. Hic est Abel, qui in aenigmate Christi passionis imitator extitit, qui ex bonorum operum invidia a fratre injuste interfectus est: de quo et Apostolus Paulus in Epistola ad Hebraeos ait: *Sed accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis Hierusalem coelestem, et multorum millium Angelorum frequentiam, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et judicem omnium Deum, et spiritum justorum perfectorum, et testamenti novi mediatorem Jesum, et sanguinem aspersionis melius loquentem quam Abel.*

231.

Seth 205.
 Supervixit 707.

Colliguntur anni 435.
 coll. an. 912.

	Ἐνώθ ρή',	ὁμοῦ χκέ'.	
	ἐπέζησεν ψιέ',	ὁμοῦ ρε'.	
	Καϊνὰν ρο',	ὁμοῦ φ'ε'.	
	ἐπέζησεν ψμί',	ὁμοῦ ρί'.	
5	Μαλελεήλ ρξε',	ὁμοῦ ρξ'.	
	ἐπέζησεν ψλ',	ὁμοῦ ω'ε'.	
	Ἰαρεδ ρξβ',	ὁμοῦ αρκβ'.	P 21
	ἐπέζησεν ω',	ὁμοῦ ρξβ'.	
	Ἐνώχ ρξε',	ὁμοῦ ασπζ'.	
10	ἐπέζησεν σ',	ὁμοῦ τξε'.	

Περὶ τῆς προφητείας Ἐνώχ. R 44

Οὗτος προεφήτευσεν, λέγων, Ἴδού κύριος ἔρχεται ἐν ἀγλαῖς κυράσι·ν αὐτοῦ ποιήσῃ κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν πονηρῶν ὧν ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς ἄμαρτυροὶ ἀσεβεῖς.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ πρὸς ὃν οὔτε ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου ἐκράτησεν· μετετέθη γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, κατὰ τῆ θείᾳ γραφῇ δοκεῖ, ὅπως καὶ διὰ τούτου προμηνυθῆ ἡμῖν ὡς οὐ κρατήσῃ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ θάνατος, ἀλλὰ λύσιν δέξεται τὰ κατ' αὐτῶν, ὡσερ καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ δεσπότηου Χριστοῦ, καταλυθέντος αὐτοῦ τοῦ κράτους. B

5. Μαλαλεήλ P, Μελελεήλ m. R. 7. Ἰεραδ P. 12. λέγων]
 Iud. Epist. 14. 20. δέξεται R.

Enos 190.	coll. an. 625.	Anni a. m. c.
Supervixit 715.	coll. an. 905.	436.
Cainan 170.	coll. an. 795.	626.
Supervixit 740.	coll. an. 910.	796.
Malaleel 165.	coll. an. 960.	961.
Supervixit 730.	coll. an. 895.	1123.
Ierad 162.	coll. an. 1122.	
Supervixit 800.	coll. an. 962.	
Enoch 165.	coll. an. 1287.	
Supervixit 200.	coll. an. 865.	

De Prophetia Enoch.

Hic prophetavit, dicens, *Ecce Dominus venit in sanctis millibus suis facere iudicium contra omnes, et arguere impios de omnibus malis, quae locuti sunt ad eos peccatores impii.*

Iste est Enoch, in quem mortis sententia non praevaluit: translatus est enim a Deo, ne videret mortem, ut sacrae literae testantur, quomodo et nobis per illum significatum est: *Mors in homines non praevaleret, sed exceptionem habebunt quae in illos decreta sunt, quemadmodum in Domino Christo accidit, destructo illius imperio.*

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ ὁ μετατεθείς εἰς ζωὴν εἰς δεῖγμα τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ταῖς μετὰ ταῦτα γενεαῖς τῆς δυναμένης διατηρηθῆσαι τοὺς θνητοὺς μὴ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζῶντας τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀλλαγὴν ὑπομένειν.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἄμα τῷ Ἑλλά ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἀντικαθι-
στάμενος τῷ Ἀντιχρίστῳ καὶ ἐλέγχων τὴν πλάνην αὐτοῦ κατὰ
τὴν τῆς ἐκκλησίας πυράδοσιν.

C Οὗτός ἐστιν ὁ διὰ πίστεως καὶ εὐαρεστήσεως ἐκφυγὼν τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

Μαθουσάλα ρϛ', ὁμοῦ ,αυοδ'. 10

ἐπέζησεν ψξβ', ὁμοῦ Ἰμθ'.

Λάμεχ ρη', ὁμοῦ ,αχξβ'.

ἐπέζησεν φξέ', ὁμοῦ ψηγ'.

Νῶε φ', ὁμοῦ βρξβ'.

Νῶε ἔσχεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. 15

Σήμ ρ', ὁμοῦ βσξβ'.

V 19 Ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Σήμ, ἑξακοσιοσιῷ δὲ τοῦ Νῶε
D καὶ βσξβ' ἔτει γενέσεως κόσμου ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς
γῆς· τοσαῦτα δὲ μέχρι τὸν ἔνταῦθα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς συνήγα-
γεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄκριβῆ τῆς Γενέσεως βιβλία ρϛ' φαίνει τοῦ
Μαθουσάλα ἔτη, καὶ οὕτως αὐτὸν γεννησάμενον τὸν Λάμεχ. ἐγέ-
R 46 νετο δὲ ὁ κατακλυσμὸς ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέ-

11. ὁμοῦ in m. supplet R. 15. καὶ τὸν Ἰ. P. 19. ἐπήγαγεν P.

Anni a. c. Hic est Enoch ad vitam translatus, in Dei virtutis specimen ventur-
ris generationibus, quae prohibere potest ne homines moriantur, ut dum
superstitibus sunt, mutationem in melius expectent.

Hic est qui una cum Helia ultimis temporibus Antichristo obsistet,
illiusque redarguit imposturas, secundum Ecclesiae traditionem.

Hic est qui per fidem et placabilitatem mortis semitam deivitavit.

1238. Mathusala 187. Colliguntur anni 1474.

Supervixit 762. coll. an. 949.

1475. Lamech 188. coll. an. 1662.

Supervixit 565. coll. an. 753.

2163. Noe 500. coll. an. 2162.

Habuit Noe tres filios, Sem, Cham, et Japhet.

Sem 100. coll. an. 2262.

Anno Sem centesimo, Noe sexcentesimo, et a mundo condite πμ.
cclxii. diluvium in terra extitit: tot annos ad illud usque numeravit
Africanus, siquidem accuratè Geneseos libri cλxxvii. annum Mathusala
attigisse ostendunt, cum Lamech generavit: Factum vero est diluvium
septimo et vicesimo die mensis secundi in terra, quod quadraginta duravit

ρον ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἤλαττονούτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἄραράτ. καὶ ἤλαττονούτο τὸ ὕδωρ 5 ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων. καὶ μετὰ τεσσαράκοντα P 22 ἡμέρας ἠνέωξεν Νῶε τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ 10 μηνὸς ἐξέλειπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἑβδόμη καὶ εἰκάδι μηνὸς ἐξηράνθη ἡ γῆ.

Εἰσὶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Νῶε γενεαὶ ἰ΄.

Τὰ προκείμενα εἰπόντες διδάξομεν καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ κατακλυσμὸς ἐγενήθη καὶ διὰ τίνας, ἵνα μὴ τινες τὸν θεὸν τῆς 15 φθορᾶς αἴτιον εἰσηγήσονται, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις χρονογράφοις οὐ δηλοῦται οὔτε περὶ τούτου οὔτε περὶ τῆς πυργοποιίας· ἴσως γὰρ B πολλοὶ διαποροῦσι· δεῖξομεν οὖν ἐκ τῆς θείας γραφῆς. φησὶν ἡ Γένεσις, „καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ 20 οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλὰ εἶσαν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. καὶ

5. ἑνδεκάτῳ] δεκάτῳ Raderus et P. 8. κεκοπίαιε P sola. 10. ἐξέλειπεν V. 15. αἰτίον] αἰτιος R, m. αἰτιον. *ibid.* ἠγγήσουται P. 18. Γένεσις] VI. 1. 21. πασῶν] πάντων PV.

dies, et noctes: et minuebatur aqua post centum et quinquaginta dies, et sedit Arca, in mense septimo, septima et vicesima die mensis, super montes Ararat. Et decrecebat aqua usque ad decimum mensem. In decimo vero mense, primo die mensis, apparuerunt vertices montium; et post quadraginta dies, aperuit Noe fenestram Arcae, et emisit corvum, ut videret an defecissent aquae. Et in primo et sexcentesimo anno vitae Noe primi mensis, prima die mensis, defecit aqua de terra. Altero vero mense, septimo et vicesimo mensis siccata est terra.

Ab Adam usque ad Noe X. sunt generationes.

Proposito insistentes argumento doceamus qua de causa, et propter quos factum est diluivium, ne quidam extent qui corruptionis auctorem Deum existiment. Tametsi porro apud alios chronographos, nec de eo, nec de turris aedificatione quidquam dicatur, cum de iis subdubitent complures, idipsum ex sacra Scriptura demonstrabimus. Sic igitur liber Genesios. *Et factum est, cum coepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes Angeli Dei filias hominum, quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant, dixit-*

εἶπεν ὁ θεός, Οὐ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη.“

Οὓς ἀγγέλους ὠνόμασεν θεοῦ, οὐχὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἀπα-
 C γε· ἐκείνοι γὰρ νοεροὶ καὶ ἀσώματοι ἄγγελοι· τούτους δὲ ἀν- 5
 θρώπους καλεῖ ὀνομαστοὺς καὶ σαρκικοὺς καὶ θνητούς· φησὶ γάρ, „διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ τινὲς δὲ τῶν ἐρμηνέων ἐπ’
 ἀληθείας διδάσκοντες ἐξέδωκαν ὅτι τὸ ἐκλεκτὸν γένος τοῦ Σηθ
 ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παρὰ τοῦ Μωϋσέως ὠνομάσθησαν. αὐτὴ ἡ Γέ-
 νεσις διδάξει, ἐπειδὴ φθοροκτονίας καὶ μισαδελφίας καὶ ἀρηθο- 10
 θείας ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Καὶν ἐπικρατούσης πρῶτοι οἱ τοῦ Σηθ
 R 48 ἤρξαντο ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου, ὅπερ ἔστιν ἀγγελικὸς
 ὕμνος. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „τῷ δὲ Σηθ ἐγεννήθη υἱός· ἐπι-
 νόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώσ. οὗτος ἤρξατο ἐπικαλεῖσθαι
 D τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ.“ ταῦτα ἡ Γένεσις. 15

Οὗτοι οὖν οἱ τοῦ Σηθ ἀγγέλοις ὁμοιωθέντες καὶ ἀγγελικὸν
 ὕμνον ἐπικαλεσάμενοι ἐκείνοις τοῖς ἀποβλήτοις τοῦ Καὶν συνή-
 φθησαν, καὶ τὸ θεῖον ὠργίσθη. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „οὐ
 μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν
 αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ 20

Συναφθέντες οὖν οὗτοι ἐκείνοις καὶ τέκνα ποιήσαντες τὴν
 ἡλικίαν μεγίστους, γίγαντας αὐτοὺς ἐκάλεσεν ἡ θεία γραφή. ἔκον-

4. ὠνόμασεν ἀγγέλους P. 7. τῶν om. P. 9. Γένεσις] IV. 26.
 16. τοῦ Σηθ om. V. 21. ἐκείναις P sola. *ibid.* καὶ ἀντετέ-
 κνα om., ponit ante γίγαντας P sola. *ibid.* ἐποίησαν P sola. 22.
 θεία om. P.

que Deus: non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, quia caro sunt. Erunt autem dies annorum ipsorum centum viginti anni.

Quos vocavit Angelos Dei, non ii intelliguntur qui e coelis sunt: absit, sed intellectuales et incorporei Angeli: hos quippe famosos homines, et carnales mortales, vocat, dum ait, *Quia caro sunt.* Atque id nonnulli interpretes recte docuerunt ac tradiderunt. Selectam vero Seth progeniem Angelos Dei a Moyse esse appellatam, ipsa docebit Genesis. Cum enim caedis ex invidia factae, et fraterni odii ac Dei abdicationis rei essent qui erant ex Cain Tribu, primi ex Tribu Seth coeperunt Domini nomen invocare, quod est Angelicus hymnus. Scribitur enim in Genesis: *Seth vero natus est filius; vocavit autem nomen ejus Enos. His coepit invocare nomen Domini Dei.* Haec Genesis.

Hi ergo filii Seth Angelis similes facti, et Angelicam hymnum invocantes, damnatis illis ex Cain prognatis adhaeserunt, Deusque in iram conversus est. Ait enim Genesis: *Non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, eo quod caro sunt.*

Isti igitur illis copulati, procreatis ingentis staturae liberis, hos gi-

σον τῆς Γενέσεως λεγούσης „οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ V 20
 πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς,
 ἐκείνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομα- P 23
 5στοί,“ ὅς ἦν ἄγγελος Θεοῦ ὀνόμασεν, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
 ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ, τούτους καὶ υἱοὺς Θεοῦ ἐνταῦθα προσ-
 ηγόρευσεν. ταῦτα μὲν ἡ γραφή. ἐπεὶ δὲ οὗτοι οἱ ἄγγελοι παρὰ
 τῆς Θεοῦ ὀνομάσθησαν καὶ προσεκυνήθησαν, παρὰ μὲν Χαλ-
 δαίοις πρῶτος ὁ ἄρξας αὐτῶν Ἄλωρος καὶ μετ' αὐτὸν Ἄλαπρος
 10καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἄρξαντες αὐτῶν. τούτους ἠνέξατο ἡ γραφή λέ-
 γουσα, „οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.“
 καὶ ταῦτα μὲν, ὡς ἐδίδαξαν οἱ τὰ αὐτῶν ἀναγράφαντες Βῆ-
 ρωσος καὶ οἱ μετ' αὐτόν· ἐξ ὧν Ἰώσηπος ἀφορμὰς ἔλαβεν
 περὶ τούτων ἀναγράψασθαι. μαρτυρῶν γὰρ αὐτῷ ἐν τῷ πρώ-
 15τῳ λόγῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας αὐτοῦ ἔφη λέγων, „Βῆρωσος, B
 ἀτὴρ Χαλδαῖος μὲν τῷ γένει, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν
 ἀναστρεφόμενοις, ἐπειδὴ περὶ ἀστρονομίας καὶ περὶ τῶν παρὰ
 Χαλδαίοις φιλοσοφουμένων αὐτὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκε
 τὰς συγγραφάς.“ καὶ ταῦτα μὲν Ἰώσηπος. καὶ τί με δεῖ λέγειν
 20εὐθέως ἐκ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίας λαβόντα, ὅποτε καὶ ὁ τῆς κα-
 θολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος ἐν τοῖς Παναρίοις

1. Γενέσεως] VI. 4. 2. ἐκείναις] καὶ μετ' ἐκείνο addit Genesis.
 3. αὐτοῖς P. 8. καὶ προσεκυνήθησαν om. P. 10. λοιποὶ ἄρ-
 ξαντες P. 13. ἀπ' αἰῶνος PV. *ibid.* Ἰώσηπος P sola. 14. ἐν
 τῷ πρώτῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας] Immo c. Apion. I. 19. 16 τὸ
 γένος P. *ibid.* παιδείας R. 17. ἐπειδὴ Iosephus, ἐν τῇ RV.
ibid. περὶ] περὶ τε P sola. *ibid.* παρὰ om. P sola. 21. Ἐ-
 πιφάνιος] I. 4. p. 4. C. ed. Petav.

gantes appellavit Scriptura. Audi Genesis dicentem: Gigantes autem
 erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei
 ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo, viri
 famosi. Quos supra Angelos Dei, nomen Domini Dei invocantes, hos et
 filios Dei hic appellat. Atque haec quidem Scriptura. Hi praeterea
 Angeli a quibusdam Dii vocati sunt. Apud Chaldaeos primus illis impe-
 ravit Alorus, et post illum Alaprus, et qui illis successere. Hos indica-
 vit Scriptura, dicens: Gigantes a saeculo homines nominati.

Et haec quidem scriptis mandarunt, qui res eorum sunt prosecuti,
 Berosus scilicet, et qui post illum scripsere: ex quibus occasionem arri-
 pit Iosephus quidpiam de iis conscribendi. Hunc enim testem laudans
 in primo Antiquitatum libro, haec ait: Berosus vir genere quidem Chal-
 daeus, iis notus qui eruditioni student: ut qui de Astronomia et Chaldaeo-
 rum Philosophia libros Graeco ediderit. Et ista quidem Iosephus. Enim-
 vero quid mihi opus est in testes advocare Scriptores Gentiles et Pro-
 phetas, cum ex Catholica nostra Ecclesia Epiphanius Cypri Episcopus

αὐτοῦ γράφει, „ἡ δὲ παράδοσις ἢ εἰς ἡμῶς ἔλθοῦσα, ἤρξατο ἢ κακομηχανία ἐν κόσμῳ γίνεσθαι, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν διὰ τῆς 50 τοῦ Ἀδάμ παρακοῆς, ἔπειτα δὲ διὰ τῆς τοῦ Καὶν ἀδελφοκτονίας. εἶτα δὲ ἐν χρόνοις τοῦ Ἰάρεδ καὶ ἐπέκεινα φαρμακεῖμι καὶ μαγεῖαι C καὶ ἀσέλγειαὶ καὶ ἀδικία ἐξηραίνουσιν.“ ἀλλὰ καὶ τινες τὸν Ἀδάμ 5 σὺν τῇ Εὐά καὶ τὸν ὄφιν γενέσθαι προηγόρευσαν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν Καὶν καὶ τὸν Σήθ.

Ἐπεὶ οὖν τοιαῦτα εἶχον οἱ ἄνθρωποι θεοὺς ὀνομάσαι καὶ προσκυνῆσαι ὁμοίους αὐτῶν ἀνθρώπων, τὸν δὲ ἄληθινόν θεὸν ἐπιλαθέσθαι, πάλιν ἡ Γένεσις, „ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπλη- 10 θύνθησαν αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, διανοήθη ὁ θεὸς ἀπαλεῖψαι τὸν ἄνθρωπον. καὶ μεθ' ἕτερα, „καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε, Ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν· ποιήσον σεαυτῷ κιβωτόν.“ καὶ ταῦτα μὲν ἡ Γενεαλογία. ἔθεν καὶ Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἀφηγεῖται Κλημῖν λέγων, „ἐνί τινι δικαίῳ 15 D μετὰ τῶν ἑξ αὐτοῦ Νῶε σὺν τοῖς ἑξ αὐτοῦ ἐν λάρνακι διασώζεσθαι προαγγελίας ὕδαρ εἰς κατακλυσμὸν ἐπήγαγεν, ἵνα πάντων τῶν ἀκαθάρτων ὀλοθρευθέντων ὁ κόσμος καθαρῶσθῃ, ἐν αὐτῇ τῇ λάρνακι διασωθεῖς εἰς δευτέραν περιουσίαν καθαρὸς ἀποδο- 20 θῇ.“ ὁμοίως καὶ τούτων γενομένων οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο ἀσεβεῖν.

1. ἢ εἰς] εἰς P sola. 4. καὶ μαγεῖαι om. P. 5. ἀδικίαι ἐξηραίνουσιν P sola. 6. γενέσθαι] (θεοὺς) add. P. ibid. προσηγόρευσαν P sola. 10. Γένεσις] VI. 5. 14. σεαυτῷ] δὲ αὐτῷ P. 15. ἐνί Ducangius, ἐν RV. 16. Νῶε σὺν τοῖς ἑξ αὐτοῦ delet Holstenius, τριῶν σὺν ταῖς αὐτῶν γυναιξίν Clemens Homil. VIII. 17. p. 678. ed. Cotel. 17. προαγγελίας restitui ex Clemente. προανήγγελεν V, προανήγγελεν R, προανήγγελεν P. ibid. ὕδαρ — ἐπήγαγεν om. P. 18. ἀκαθάρτων Ducangius, ἀκαίρων RV. 19. καθαρὸς Ducangius, καθαρῶς RV.

in Panariis suis scribat: *Traditio ejusmodi est quae ad nos pervenit: Hinc in mundo coepit esse improbitas: et ab initio quidem per Adami inobedientiam, deinde per Caini parricidium, et fratris interfectionem: Exinde temporibus Jared, et deinceps, veneficia, lasciviae, et injustitia regnare. Quinetiam nonnulli Adam, Evam et serpentem Deos appellarunt, atque adeo Cain et Seth.*

Cum igitur ita se generent mortales, ut Deos appellarent colerentque sibi similes homines, veri autem Dei obliviscerentur, rursum liber Geneseos haec ait: *Videns autem Deus quod multa malitia esset hominum super terram, cogitavit Deus delere hominem. Et post alia: Dixit Deus ad Noe: Ecce ego disperdam eos cum terra. Facias tibi Arcam. Et haec quidem liber Geneseos. Unde et Petrus Apostolus Clementi exponit, dicens: Uni cuidam viro justo Noe, cum liberis, eorumque uxoribus, in Arca salvati praenuntiavit, ita ut impiis peremptis, purificationem mundus acciperet, et in ipsa Arca reservatus ad posteritatem generis, purus redderetur: sed his omnibus gestis rursus homines impie agere coeperunt.*

Eiς τὸν Νῶε.

P 24

B

V 21

Νῶε δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ὁ ἀκούσιον μέ-
 θην ὑπομείνας καὶ θεωρήσας ἐν αὐτῇ μυστήρια. φησὶ γὰρ ἡ
 γραφή, „ἔξενηψεν δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίη-
 σεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.“ καὶ μετὰ τὸ αὐτῷ προει-
 πεῖν ὡς ἐν τάξει κατάρως τὰ μέλλοντα λέγει καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς
 ἐν τάξει εὐλογίας τὰ ἐσόμενα, καὶ φησιν, Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
 τοῦ Σήμ· τρόπον γὰρ τινα οὔτε τῷ πρώτῳ κατηράσατο οὔτε
 10 τούτους ηὐλόγησεν, ἀλλὰ προῆρθησιν ἐξεῖπε μυστηρίων διὰ τοῦ
 15 δεσπότου Χριστοῦ ἐκτελουμένων· οὔτε γὰρ ποτε ἐδούλευσαν τοῖς
 ἀδελφοῖς αὐτῶν οἱ τοῦ Χαναάν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνοι τούτοις
 ἐδούλευσαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ' οὔτε οἱ Γαβαωνῖται, ὡς τινες
 ὑπενόησαν, ἐδούλευσαν αὐτοῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ ἐδούλευον· ζυλο- C
 φόρους γὰρ καὶ ὑδροφόρους τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ αὐτοὺς κατεστή-
 15 σαυτο· οὐ γὰρ ἑαυτοῖς. τί οὖν ἐστὶν ἢ πάντως προῆρθησίς ἐστιν,
 ὡς τῷ κυρίῳ δουλεύουσιν καὶ αὐτοὶ τῷ ἐκ τοῦ Σήμ ὑπάρχοντι R 52
 κατὰ σάρκα; τὸ δὲ „εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σήμ“ τί τὰ
 πρὸς τὸν Σήμ, εἰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς ἐστίν; ἀλλ' ἐπιφέρει, „πλα-
 τύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ὡσανεὶ ὁ θεὸς ἐν τοῖς
 20 σκηνώμασι τοῦ Σήμ. λοιπὸν „πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ.“ καὶ
 γὰρ καὶ τῷ Ἰάφεθ καὶ τῷ Χαναάν ἐπλάτυνεν· καὶ πύλιν ἀμφό-
 25 τεροι τῷ Χριστῷ δουλεύουσιν τῷ ἐκ τοῦ Σήμ ὑπάρχοντι. πά- D

4. γραφή] Genes. IX. 24. ib. Νῶε om. R. 5. ὁ alterum om. P.
 12. οἱ om. P. 17. κύριος om. P. 18. πλάτυνεν R, πλατύ-
 ναι m. 21. τῷ Χαναάν] τῷ om. P. ibid. Χαναάν R.

De Noe.

Noe justus et perfectus in generatione sua, cum imprudens nolens-
 que in ebrietatem incidisset, arcana quaedam mysteria in ea vidit; ait
 enim scriptura: *Evigilavit autem Noe ex vino, et cognovit quaecumque*
fecisset ei filius suus minor. Et postquam illum est allocutus, impreca-
 tionis, aliis vero benedictionis vice, futura ac eventura praedicit, dum
 ait, *Benedictus Deus Sem.* Neque enim primo quodammodo imprecatus
 est, neque huic benedixit, sed mysteriorum praedictionem est effatus,
 quae per Dominum Christum adimpleta sunt: nam filii Chanaan fratribus
 suis nunquam servierunt, quin potius illi iis servierunt in Aegypto. Sed
 et neque Gabaonitae, uti suspicati sunt quidam, iis servierunt, sed Deo:
 lignatores enim et aquarios Templo Dei illos imposuerunt, non vero sibi.
 Quid igitur aliud est, quam mera praedictio, illos ipsos qui ex Sem se-
 cundum carnem nasciturus erat Domino servituros? Illud autem; *Benedi-*
ctus Dominus Deus Sem. Quid haec ad Sem, si Deus est benedictus?
 sed infert: *Dilatet Deus Japhet, et habitet veluti Deus in tabernaculis Sem.*
 Deinde, *Dilatata Deus Japhet.* Nam et Japhet et Chanaan dilatavit, ac
 rursus uterque Christo, qui ex Sem natus est, servivit. Omnes enim

σας γὰρ τὰς κατοικίας αὐτοῦ ὁ Θεός, ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐποιήσατο, μερικῶς μὲν ἐν τοῖς προφήταις, ὀλοτελῶς δὲ καὶ ἀδιασπάστως καὶ καθολικῶς ἐν τῷ δεσπότῃ Χριστῷ κατὰ σάρκα πεποιήται τοῖς ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχουσι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ γέγραπται κατὰ σάρκα, ἐν ᾧ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. τούτων οὖν τῶν ὀπτασιῶν καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προειπεῖν τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἐκτελουμένων.

Αἱ τῶν αἱρέσεων πασῶν μητέρες τε καὶ πρόκριτοι καὶ ὀνομασταὶ εἰσιν αὗται, βαρβαρισμός, σκυθισμός, ἑλληνισμός, ἰουδαϊσμός· ἐξ ὧν μητέρων καὶ ἄλλαι ἐφύησαν αἱρέσεις.

P 24 Βαρβαρισμός οὖν, ἥτις καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν διαρκέσασα ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεᾶς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ Νῶε. βαρβαρισμός δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἔχειν τινὰ ἀρχηγὸν ἢ μίαν συμφωνίαν, ἀλλ' ὅτι πᾶς τις ἐαυτῷ ἐστοίχει καὶ νόμος ἐαυτῷ κατὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ἰδίου βουλήματος ἐγένετο.

Ἐκ τῶν προκειμένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν. εἰπόμεν δὲ λοιπὸν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ἐξῆσε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν'. καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἔτη Ἄν', καὶ ἀπέθανεν.

20

4. ἐκ τοῦ] ἐαυτοῦ R. 5. γέγραπται] Coloss. I. 19. 7. τῶν — ἐκτελουμένων] τὰ — ἐπιτελούμενα P sola. 17. ἐκ τῶν προσηρημένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν post 40. 20. ἤξαντο ἀσεβεῖν, illa autem 9. αἱ δὲ τῶν αἱρέσεων — 20. ἀπέθανεν post κατακλυσμός γέγονεν posuerat Ducangius.

habitationes quas apud homines fecit Deus, particulatim quidem in Prophetis, perfecte autem et indiscrete ac universe in Domino Christo secundum carnem suis ex Sem descendentibus factae sunt: quemadmodum de Domino Christo scriptum est secundum carnem, *In quo habitat plenitudo Divinitatis corporaliter*. His ergo visionibus et ipse praenuntiare dignatus est quae ad procurandam generis humani salutem a Christo peracta sunt.

Sectarum porro omnium matres ac praecipuae, et celebres, esse sunt, Barbarismus, Scythismus, Graecismus, Judaismus, ex quibus caeterae sunt natae haereses.

Barbarismus est quaedam ad arbitrium vivendi ratio, cuiusmodi extitit ab Adam per decem generationes usque ad Noe Diluvium. Barbarismus autem vocatur, quod nullum ducem haberent homines, neque invicem convenirent ac consentirent, sed quisque quod libere sequeretur, ac una singulis voluntas pro lege esset.

Ex praecallatis igitur colligere licet propter quos diluvium factum sit. Nunc quae post diluvium evenerint dicamus.

Vixit Noe post diluvium annos ccccl. et facti sunt dies omnes Nee anni mcccc. et mortuus est.

Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ἕως τῆς πυργοποιίας καὶ P 25
σχησίως τῶν γλωσσῶν τῆς γῆς εἰσιν ἔτη χηθ'.

	Ἄρφαξάδ ρλέ',	ὁμοῦ βηζ'.	
	ἐπέζησεν τλ',	ὁμοῦ υξέ'	
5	Καϊνάν ρλ',	ὁμοῦ βφκζ'.	
	ἐπέζησεν τλ',	ὁμοῦ υξ'	
	Σάλα ρλ',	ὁμοῦ βχλζ'.	R 54
	ἐπέζησεν τν',	ὁμοῦ υπ'.	

Πέ' ἔτει τοῦ Σί'λα Νῶε ἀπέθανεν.

10	Ἐβερ ρλδ',	ὁμοῦ βψηα'.
	ἐπέζησεν σο',	ὁμοῦ υδ'.
	Φάλεγ ρλ',	ὁμοῦ βηκα'.
	ἐπέζησεν σθ',	ὁμοῦ τλθ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Φάλεγ διμερίσθη ἡ γῆ διὸ καὶ σημαί-
15 νται Φάλεγ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός. κατὰ τοῦτον ἡ πυρ-
γοποιὰ συνέστη, καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία
γένουσι καὶ ἡ καθ' ἕναστον τῶν γλωσσῶν διαφορά, ὡς μέμνηται
τούτων ἡ Θεία γραφή, λέγουσα, „καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν
καὶ φωνὴ μία πᾶσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνα-
20 τολῶν, ἤϊρον πεδίον ἐν γῆ Σενναάρ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. καὶ
ἔπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε πλινθεύσωμεν V 22

3. Ἄρφαξάδ V. 9. ἔτει m. R, ἔτη PV. 18. γραφή] Genes.
XI. 1. 19. ἐγένετο om. P. 20. Σενναάρ P.

Anni vero post diluuium usque ad turris aedificationem, linguarum-Anniam c.
que terrae confusionem, sunt DCCLIX.

Aphaxad 135.	Colliguntur anni 2397.	
Supervixit 330.	coll. an. 465.	
Cainan 130.	coll. an. 2527.	
Supervixit 330.	coll. an. 460.	
Sala 130.	coll. an. 2657.	2528.
Supervixit 350.	coll. an. 480.	
Anno LXXIV. Sala, Noe mortuus est.		
Heber 134.	coll. an. 2791.	2658.
Supervixit 270.	coll. an. 404.	
Phaleg 130.	coll. an. 2921.	
Supervixit 209.	coll. an. 339.	

In diebus Phaleg, terra partita est: unde Phaleg Hebraeorum lin-
gua, est Partitio. Eiusdem tempestate, facta est turris aedificatio, et
ab uno quod olim obtinuerat idiomate, multa linguarum genera conflata
sunt, singulaeque ab invicem diversae, uti horum meminit sacra Scri-
ptura, ubi ait: Et erat omnis terrae labium unum, et vos una omnibus.
Et factum est cum moverentur ipsi ab oriente, invenerunt campum in terra
Senaar, et habitaverunt ibi. Et dixit homo proximo suo: Venite laterij-

πλίνθους και ὀπτήσωμεν αὐτάς πυρί. και ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίν-
 C θος εἰς λίθον και ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. και εἶπαν,
 Δεῦτε και οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν και πύργον, ὃς ἡ κεφα-
 λὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, και ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ
 διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. και κατέβη κύριος ὁ Θεὸς 5
 ἰδεῖν τὴν πόλιν και τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
 θρώπων. και εἶπε κύριος ὁ Θεός, Ἴδού χεῖλος ἐν και φωνὴ μία
 πᾶσιν. και τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, και νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αὐ-
 τῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. δεῦτε και καταβάντες
 συγγέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν γλώσσας, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν 10
 D φωνὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ. και δέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς
 ἐκεῖθεν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, και ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν
 πόλιν και τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς σύγ-
 χυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, κακεῖθεν
 δέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 15

Ἐπεὶ οὖν τούτων ἐμνημονεύσαμεν, διὰ τὴν προκειμένην χρο-
 νογραφίαν δέον ἐπιμνημονεῦσαι παχυμερῶς τὰ κατ' αὐτοὺς ἔκ
 R 56 τε τῶν διδασκαλιῶν Ἐπιφανίου τοῦ Κύπρου και ἐξ ἑτέρων τινῶν.
 και τίνες ἦσαν και κατὰ ποίους τόπους μερισθέντες οἰκησαν λέγει
 εἰς τὸν Ἀγκυρωτῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς Γενέσεως. 20

2. και ἡ ἄσφαλτος PV. Correxī ex Genesi. 5. κατέβη] οὐ σα-
 ματικῶς συγκατέβη κύριος ὁ Θεός margo PV. 10 τὰς γλώσσας
 P. 15. προσώπου τῆς γῆς P. 16. ὀρθογραφίαν P. 19. ᾠ-
 κησαν P ex correctione Hoeschelii in m. R. 20. Ἀγκυρωτῶν]
 CXIV. seq. p. 116. ed. Petav. ibid. Γενέσεως] X.

cemus lateres, et coquamus eos igni. Et factus est illis later in lapidem, et bitumen fuit illis lutum. Et dixerunt: Venite, aedificemus nobis civitatem et turrim, cujus erit caput usque ad coelum: et faciamus nobis nomen, antequam dispergamur in universa terra. Et descendit Dominus Deus, ut videret civitatem, et turrim, quam aedificaverunt filii hominum. Et dixit Dominus Deus: Ecce genus unum, et labium unum omnibus: et coeperunt hoc facere, et nunc non deficiet ab eis omnia, quaecunque aggressi sunt facere. Venite et descendentes confundamus ibi linguas ipsorum, ut non audiant unusquisque vocem proximi sui. Et dispersit Dominus Deus ipsos super faciem terrae, et cessaverunt aedificantes civitatem et turrim. Propter hoc vocatum est nomen ejus Confusio: quia ibi confudit Dominus labia universae terrae, et inde dispersit eos Dominus Deus super faciem universae terrae.

Quia ergo horum a nobis facta est mentio, res postulat, uti propter susceptum operis argumentum, de iisdem ex Epiphano Cypri Episcopo, et aliquot aliis summatim agamus. Qui vero illi fuerint, et quas partes a se invicem divisi incoluerint, exponit in Ancorato vno idem Epiphanius ex Genesi.

Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε γίνονται παῖδες καὶ παιδῶν παῖδες P 26
 α'. καὶ τῷ Χάμ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε καὶ αὐτῷ γίνονται παῖ-
 δες καὶ παιδῶν παῖδες λα'. καὶ τῷ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε
 γίνονται παῖδες καὶ παιδῶν παῖδες κζ'. καὶ ταῦτα εἰπὼν μνη-
 5μονεύει, Πέμπτη τοίνυν γενεὴ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, τουτέ-
 στιν ἀπὸ τοῦ Ἀρφαξᾶδ ἕως τοῦ Φαλέγ, πληθυνόντων ἄρι-
 τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε κατὰ διαδοχὴν
 παιδῶν, καὶ τούτων παῖδες γεγόνασιν ὅθ' τὸν ἀριθμὸν ἐν κόσμῳ
 ἀρχηγῆται καὶ κεφαλαιωταί. ἐπεκτεινόμενοι δὲ καὶ πρόσω βαί-
 10γοντες τοῦ Λουβάρ ὄρους καὶ ὀρίων τῆς Ἀρμενίας, τουτέστιν B
 Ἀραράτ τῆς χώρας, γίνονται ἐν πεδίῳ Σενναάρ, ἔνθα πού ἐπε-
 λέξαντο. ἐκεῖσε πρώτον ἡ κατοίκησις γίνεται μετὰ τὸν κατακλυ-
 σμὸν τῶν ἀνθρώπων· κακῆ φντεῦσας ἀμπέλωνι Νῶε ὁ προφή-
 15της οἰκῆτῳ γίνεται τοῦ τόπου. κῆται δὲ αὕτη ἡ Σενναάρ νυν
 ἐν τῇ Περσῶν χώρᾳ, ἣν δὲ πάλαι Ἀσσυρίων. ἐκεῖσε τοίνυν
 συνδυάσαντες καὶ συμβούλιον ποιησάμενοι μετ' ἀλλήλων πύργον
 καὶ πόλιν οἰκοδομήσαι, κτίζουσι τὴν πυργοποιίαν καὶ οἰκοδομοῦ-
 σι τὴν Βαβυλῶνα. καὶ οὐκ ἠδύοκῆσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς
 αὐτῶν ἀνομίας· διεσκέδασε γὰρ αὐτῶν τὰς γλώσσας καὶ ἀπὸ
 20μῆς γλώσσης εἰς ὅθ' διένειμεν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τότε ἀν-
 ὄρων εὐρεθέντων· ὅθεν καὶ μέροπες αὐτοὶ κέκληνται διὰ τὴν με- C

1. Ἰάφεθ V. 4. ταῦτα] εἶτα P. 8. καὶ τούτων uncis inclu-
 dit P, ad quod nihil notatur ex V. 10. Λουβάρ· ὀρίων] Λου-
 βάρ καὶ ὀρέων V. 11. Σενναάρ P. ibid. ἐπελέξαντο P. 12.
 πρώτον ἡ] πρώτον P. 14. Σενναάρ PV. 16. συνδυά-
 σαντες V, συνδοιάσαντες Ducangius. 19. γλώσσας Eriphanus,
 γνάμας PV.

*Japhet tertio Noe filio nascuntur filii, et filiorum filii xiv. Et Cham
 secundo filio Noe nascuntur filii, et filiorum filii xxxi. Et Sem primoge-
 nito Noe nascuntur filii, et filiorum filii xxvii. Quibus dictis, sic pro-
 sequitur.*

*Caeterum quinta post diluivium aetate (hoc est ab Arphaxad usque
 ad Phaleg) cum a tribus Noe filiis propagari genus hominum coepisset,
 continuata sobolis successione, duo ac septuaginta numero velut principes
 ac stirpis capita prodierunt. Ii cum longius processissent, et a monte Lu-
 bar, Armeniaeque finibus, hoc est regione Ararat, ulteriora peragrassent,
 in campum Senaar delati sunt, quem locum sibi ipsi delegerunt. Atque
 hic primum homines habitarunt post diluivium, ibique plantato vineo,
 Noe Propheta isto in loco sedem fixit. Caeterum Senaar hodie in Per-
 sarum regione jacet, quam olim Assyrii tenebant. Igitur cum in eo loco
 compactum fecissent, habito invicem consilio, de Turri urbeque illic ex-
 truenda, turrim et Babylonem extruunt. Sed de insana illa molitione
 Deo displicuit. Ideoque dissipatis illorum consiliis, ex una lingua septua-
 ginta duas fecit, pro hominum numero, qui illo tempore reperti sunt:*

μερισμένην φωνήν. καὶ ταῦτα Ἐπιφάνιος περὶ τῆς περικοποιίας καὶ περὶ τῶν οὐ γλωσσῶν, ὃ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀγνοούμενον ἐπιζητεῖται. δεόν δὲ μνημονεύσαι καὶ τοῦ κατοίκησαν ἕκαστος αὐτῶν μετὰ τὴν μέρισιν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἔθνη.

Τῶ μὲν Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε κατακληροῦται ἀπὸ Μη-5
δίας ἕως Γαδαρινῶν καὶ ἀπὸ Ῥινοκορούρων τὰ πρὸς βορρῶν,
R 58 οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης κλίμα νενευκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέ-
ρει τοῖς ἑαυτῶν ἔθεισι προσεκρίθησαν.

D Υἱοὶ Ἰάφεθ τρίτου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ ὁμοῦ ιδ'.

V 23 Γάμερ, ἐξ οὗ Κέλταιοι. 10

Μαγῶγ, ἐξ οὗ Ἀκυρτανοί. τινὲς ἐκ τοῦ Μαγῶγ τοὺς
Γόθους λέγουσι καὶ τοὺς Σαρμάτας καὶ τοὺς Σκύ-
θας γεγενῆσθαι.

Μαδάϊ, ἐξ οὗ Βρετανοί.

Ἰωυά, ἐξ οὗ Σπανοὶ οἱ καὶ Τυράνιοι. 15

Ἐλισά, ἐξ οὗ Μαῦροι.

Θοβέλ, ἐξ οὗ Μακονακοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Γετοῦλοι.

Θηράς, ἐξ οὗ Ἄφροισ.

5. Ἰάφεθ V. *ibid.* κατακληροῦται om. V. 6. Ῥινοκούρων R,
Ῥινοκορούρων P. 7. ἐπὶ τὸ] ἐπὶ P. 8. προσεκρίθησαν m. R,
προσεκρίθησαν PV. Conf. ad p. 49. B. 9. ὁμοῦ om. V. 15. οἱ
om. V. 17. Μακονακοί] Sic et p. 32. B. Verum nomen est
Bacuates. Vid. Wesseling. ad Antonin. p. 2.

unde et Merope a vocis divisione sunt nuncupati. Atque haec Epiphanius de Turris aedificatione, et LXXII. linguis: quod quidem ad haec usque tempora velut ignoratum ab hominibus quaeritur. Operae vero pretium est modo exponere, ubi horum singuli habitarint post divisionem, quaeque ex iis ortae sint nationes.

Japhet igitur tertio Noe filio obvenit, quidquid a Media usque ad Gadarinos pertinet, et a Rhinocurris quidquid Aquilonem spectat: quam quidem in Europa regionem, quidam versus Scythiae partes progressi, sibi in sedem delagerunt.

Filii vero Japhet tertii Noe filii, xiv. fuere, ex quibus totidem ortae tribus.

Gemer, ex quo Celtae.

Magog, ex quo Aquitani. Quidam alunt ex Magog ortos
Gothos, ut et Sarmatas et Seythas.

Madai, ex quo Britanni.

Jova, ex quo Hispani qui et Tyrannii.

Elisa, ex quo Mauri.

Thobel, ex quo Macuaei.

Mosech, ex quo Getuli.

Theras, ex quo Afri.

Ἀρχανάθ, ἔξ οὗ Μάζικες.

Ῥιφάθ, ἔξ οὗ Ταράμαντες ἐξώτεροι.

Θόργαγμα, ἔξ οὗ Βοράδες.

Ἑρκα, ἔξ οὗ Βελτίονες.

5 Θαρσεῖς, ἔξ οὗ Ταράμαντες ἐσώτεροι.

Ῥόδιοι, ἔξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Λαῖτινοι.

Ἔστιν δὲ καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἔθνη πάντα ἔξ αὐτῶν τῶν μετακλιότων ὕστερον ἐκείσε, οἷον Σαῖτῶν, οἱ κατώκησαν τὴν παρ' Ἑλλήσιν τιμωμένην πόλιν τὴν καλουμένην Ἀθήνας, ἔτι δὲ
10 καὶ τὰς Θήβας, ὅτι Σιδονίων εἰσὶν ἄποικοι, ἐκ Κάδμου τοῦ Β
Ἀγήθορος. καὶ οἱ Καρχηδόνιοι δὲ Τυρηνίων εἰσὶν ἄποικοι καὶ
οἵτινες ἄλλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετώκησαν.

Εἰσὶν δὲ τὰ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδίας ἕως τοῦ ἰσπερίου
κατεσπαρμένα Ὠκεανοῦ βλέποντα τὰ πρὸς βορρᾶν οὕτως ·
15 Μῆδοι, Ἑλλήνες, Ἀλβανοί, Οὐεννοί, Ἀρμένιοι, Λαυνεῖς, Κορ- R 60
ζηνοί, Ἴππικοί, Παφλαγόνες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράννιοι, Χάλυ-
βες, Κελτυῖοι, Σαυρομάται, Γάλλοι, Ταύριοι, Βάσαντες, Ἰλ-
λυριοί, Οὐακκαῖοι, Ἀλυρες, Ἰάπυγες, Γαγνηοί, Λαῖτινοι οἱ
καὶ Ῥωμαῖοι, Ἀμαζωνεῖς, Ἀγυστανοί, Δευναγνηοί, Ἀκύντιοι,
20 Μαριανδυνοί, Κυρτιανοί, Μοσσύνιοι, Κόννιοι, Μαιῶται, C

1. Ἀρχανάθ P. 2. Ῥιφάθ P. 3. Θοσμαγύρ P. 7. ἔξ αὐ-
τῶν τῶν] τὰ ἔξ αὐτῶν P. 10. ὅτι ἐκ Σ. P. 11. Καρχηδό-
νιοι RV, Καρχηδόνιοι m.R. 13. Μηδείας PV. 14. τὰ πρὸς] Im-
mo πρὸς. 16. Χάλυκες PV. 18. Οὐακκαῖοι V. 19. Ἀμαζωνεῖς
P. *ibid.* Ἀγηστανοί PV. *ibid.* Δευναγνηοί P.

Archanath, ex quo Mazices.

Ryphat, ex quo Taramantes exteriores.

Thosmagar, ex quo Borades.

Herca, ex quo Valtiones.

Tharsis, ex quo Taramantes citeriores.

Rhodii, ex quo Romani, seu Latini.

Sunt autem et Graeciae nationes omnes ex his conflatae, his eo
partim migrantibus: cuiusmodi sunt Saitarum, qui celeberrimam apud
Graecos urbem Athenas incoluerunt; praeterea Thebas, cum Sido-
niam sicut coloni, ex Cadmo Agenoris filio prognati. Sed et Carthagi-
nenses Tyrensiarum sunt coloni, ac caeteri qui in Graeciam commi-
graverunt.

Gentes vero a Japhet ortae, a Media ad Hesperium usque Ocea-
num, dispersae, quae Aquilonem spectant, sunt istae: Medi, Graeci,
Albani, Venni, Armenii, Danni, Corseni, Hippici, Paphlagones, Iberi,
qui et Tyrannii, Chalyces, Celtaei, Sauromatae, Galli, Taurii, Basan-
tes, Allynii, Vaccasi, Ligures, Japyges, Gageni, Latini, qui et Ro-
mani, Amaxones, Legestani, Denaageni, Acytiani, Mariandeni, Cyrtiliani,

Καλαβροί, Θράκες, Γάλλοι οἱ καὶ Κελτίβηρες, Μαικιδόνες, Ἰλλυρικοί, Ἴστροι, Λυσιτάνιοι, Ἑβραῖοι, Βρεττανοί, Κῶλοι.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα εἰσιν οὗτοι· Καππάδοκες, Ἴβηρες οἱ καὶ Τυράννιοι, Ταβαρινοί, Λαίτινοι, οἷς χρωῖται οἱ Ῥωμαῖοι, Σαρμάται, Σπανοί, Σκύθεις, Ἕλληνες, Βασταρνοί, Μῆδοι, Ἀρμένιοι.

Ἔστιν δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδερῶν βλέποντα πρὸς βορρᾶν, ἕξρος δὲ ἀπὸ Ποταμίδος ποταμοῦ ἕως Μαστουσίας τῆς καθ' ἡλίον. αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν αὗται· ἡ Λυχνίτις, Μηδία, Ἀδριακὴ, ἀφ' 10
 D ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβυνία, Γαλλία, Ἀμαζόνις, Ἰταλία, Ἀρμενία μικρὰ τε καὶ μεγάλη, Θουσκηνή, Κυππαδοκία, Λυσιτανία, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς,
 R 62 Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἴβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βοσπορηνή, Μαιῶτις, Λεβήρις, Σαρματίς, Ταυριαννίς, Βασταρ- 15
 νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θετταλίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττικὴ, Ἀχαΐα, Πελοπόννησος, Ἀκαρνία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς.

Ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βρεττανικῶν νή-
 P 28 σων πάντα τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. εἰσὶν δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι 20

1. Κελτίβηρες V. 2. Βερτανοί PV. 5. Βασταρινοί P. 7. κατὰ μῆκος om. V. *ibid.* Γαδερῶν RV, Γαδερηνῶν P. 11. Ἀδριακῆ] Ἀδριάβη R. 11. Ἀδριατικὸν P. 13. Κολχίς] Κολχοί V. 14. Βοσπορινοί PV. 17. Βοιωτία καὶ Βοιωτίς P. *ibid.* Ἀττικὴ] Ἐτικὴ V.

Mossinoeci, Connii, Maecotae, Calabri. Thraeces, Galli, qui et Celtiberi, Macedones, Illyrici, Istri, Lusitani, Errei, Britanni, Coli.

Qui vero suas norunt literas, hi sunt: Cappadoces, Iberi qui et Tyrannii, Tabarini, Latini, quibus utuntur Romani, Sarmatae, Hispani, Scythae, Graeci, Bastarini, Medi, Armenii.

Sunt autem horum fines secundum longitudinem, a Media usque ad Gaderenos Aquilonem spectantes: latitudo vero a Potamide fluvio ad Mastusiam quae orientem spectat. Regiones porro illorum secundum tribus sunt istae: Lychnites, Media, Adriace, a qua mare Adriaticum, Albania, Gallia, Amazonis, Italia, Armenia major et minor, Thuscene, Cappadocia, Lusitania, Paphlagonia, Messalia, Galatia, Celtis, Colchis, Hispanogallia, India, Iberia, Achaia, Hispania magna, Bosporini, Maecotis, Derris, Sarmatia, Taurianna, Bastarnia, Scythia, Thracia, Macedonia, Delmatia, Colchis, Thessalia, Locris, Boestia, Aetolia, Attica, Achaia, Peloponnesus, Acarnania, Epirus, Illyris.

Hic finis est limitum seu regionum Japhet usque ad Britannicas insulas, quae omnes ad Aquilonem vergunt. Sed et eorum sunt insulae

αἵται Σικελία, Εἰθιοία, Ῥόδος, Χίος, Λέσβος, Κόθηρα, Ζάκυνθος, Κεφαλήνια, Ἰθάκη, Κόρσουρα καὶ αἱ Κυκλάδες καὶ μέρος τῆς Ἀσίας τὸ καλούμενον Ἴωνία. ποταμὸς δὲ ἔστιν αὐτοῖς Τίγρις, ὃ διορίζων Μηθίαν καὶ Βαβυλωνίαν. ταῦτά ἐστιν τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Χάμ δὲ τῷ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων ἕως Γαδαρηνῶν Αἴγυπτος καὶ πάντα τὰ πρὸς νότον ὑπέπεσαν, πάντων δοκοῦντα καυματινὰ ὑπάρχειν.

Υἱοὶ Χάμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ αἱ.

10 Χούς, ἐξ οὗ Αἰθίοπες.

Μεσραῖμ, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι.

Οὗτος Μεσραῖμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη οὐκίησας οὐκίηταιρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγει Ἰσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

15 Ἐντεῦθεν τὰ κατὰ τὴν γῆν παράνομα διανεμένηται. ἐφευρετῆς γὰρ οὗτος ἐγένετο κακῆς διακονίας, ἀστρολογίας καὶ μαγίας, ὃν καὶ Ζωροάστρην οἱ Ἕλληνας ἐκάλεσαν. τοῦτον ἠνέξατο Πέτρος εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πάλιν οἱ ἄνθρωποι ἀσεβεῖν ἤρξαντο.

20 Δούδ, ἐξ οὗ Τρωγλοδῦται.

Χαναάν, ἐξ οὗ Ἄφροι καὶ Φοίνικες.

1. Κύθηρα PV. 2. Κόρσουρα PV. 6. ἀπό] ἐκὸ P. *ibid.*
Ῥινοκοροῦρων P. 7. Αἴγυπτος P, Αἴγυπτον RV. 16.
κακῆς] τῆς κακῆς P. 17. μαγίας PV. 18. Πέτρος] *Supra*
p. 23. D.

istae: Sicilia, Kuboea, Rhodus, Chius, Lesbus, Cyphera, Zacynthus, Cephalonia, Ithaca, Corura, et Cyclades, et pars Asiae, dicta Ionia. Eorum est etiam fluvius Tigris, qui Mediam a Babylonia distinguit. Hi sunt fines Japhet, tertii Noe filii.

Cham autem secundo Noe filio, a Rhinocururis ad Gadarenos usque, Aegyptus, et omnia Austrum spectantia, quae aestu fervere omnino putantur, subjecta sunt.

Ex Cham secundo Noe filio prognatae tribus xxxi.

Chus, ex quo Aethiopes.

Mesraim, ex quo Aegyptii.

Hic est Mesraim Aegyptius, qui postmodum versus Orientis plagas habitavit, Bactra deinde incoluit, et citeriorem Persidem Asoa majoris Indiae appellavit.

Hinc deinceps terrarum orbem invasit impietas. Hic enim pravae disciplinae repertor fuit, Astrologiae scilicet ac magiae: quem et Graeci Zoroastrem appellarunt. Hunc Petrus designavit, cum ait, Post diluivium homines impietate agere coeperunt.

Phud, ex quo Troglodytae.

Chanaan, ex quo Afri et Phoenices.

Chronicon Paschale vol. I.

Υἱοὶ Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ γενομένου ἐκ τοῦ Χάμ, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Σαβά, ἐξ οὗ Ἰταβηνοί.

Ἐυελάτ, ἐξ οὗ Ἰχθυοφάγοι.

Σαβαθά, ἐξ οὗ Ἕλληνοί.

Ῥέγμα, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι,

καὶ Σαβακαθά, ἐξ οὗ Αἰθίοπες Αἰθῆες.

Υἱοὶ Ῥέγμα υἱοῦ Χοῦς τοῦ υἱοῦ Χάμ.

Σαβά, ἐξ οὗ Μαρμαρίδες.

Δαδάν, ἐξ οὗ Κάριοι,

καὶ Νεβρωδ ὁ κυνηγὸς καὶ γίγας, ὁ Αἰθίοψ, ἐξ οὗ Μυσοί.

D

Ἄγει γὰρ ἡ γραφή, „καὶ Χοῦς ἐγέννησε τὸν Νεβρωδ τὸν κυνηγὸν καὶ γίγαντα Αἰθίοπα. οὗτός ἐστιν Νεβρωδ ὁ γίγας καὶ κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου.“ τούτῳ τῷ Νεβρωδ τὴν βασιλείαν Βαβυλῶνος μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἢ θεία γραφή ἀνατίθησι. φησὶ γὰρ 15 ἡ γραφή, „ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν.“ λέγει δὲ περὶ τούτου Πέτρος ὁ ἀπόστολος εἰς τὰ Κλημέντια πῶς ἤρξεν εἰς Βαβυλῶνα ἐν Αἰγύπτῳ κληρωθεὶς· φησὶ γὰρ Πέτρος, „οὗτος ὁ Νεβρωδ μετοικήσας ἀπὸ Αἰγύπτου εἰς Ἀσσυρίους, καὶ οἰκήσας εἰς Νῖνον πόλιν, ἣν ἔκτισεν Ἀσσοῦρ, καὶ κτίσας τὴν πόλιν, ἣτις 20

P 29 ἦν Βαβυλῶνος, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκάλεσεν. αὐτὸν Νῖνον τὸν Νεβρωδ οἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν. οὗτος διδάσκει

7. καὶ Σ. V, Σ. P. ἐξ οὗ P, οὗτοι RV. 12. ἡ γραφή] Genes. X. 8. 9. 17. τὰ Κλημέντια] Conf. Recognit. IV. 29. p. 540.

Filii Chus Aethiopsis, ex Cham secundo Noe filio orti, hi sunt:

Saba, ex quo Itabeni.

Evilat, ex quo Ichthyophagi.

Sabatha, ex quo Ellani.

Rhegma, ex quo Aegyptii.

Sabacatha, ex quo Aethiopes Libyci.

Filii Rhegma, filii Chus, filii Cham:

Saba, ex quo Marmarides.

Dadan, ex quo Cari, et

Nembrod venator et gigas, Aethiops, ex quo Mysi, ait enim

Scriptura: Et Chus genuit Nembrod venatorem et gigantem Aethiopem. Hic est Nembrod gigas et venator coram Domino. Huic Nembrod regnum Babylonis post diluvium adscribit sacra Scriptura. Ait enim Scriptura: Principium regni ejus Babylon. Narrat porro Petrus Apostolus in Clementinis, ut ille in Babylone regnaverit, cum in Aegypto sortem suam accepisset: ait enim Petrus: Hic Nembrod cum ex Aegypto ad Assyrios demigrasset, urbemque Ninum, quam Asar condiderat, habitasset, aedificata urbe, quae erat Babylonis, ex eo civitati nomen imposuit. Ipsum vero Nembrod Ninum Assyrii appellarunt. Hic Assyrios ignem

Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ. ἔνθεν καὶ πρῶτον αὐτὸν βασιλεῦ με-
τὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐποίησαν οἱ Ἀσσύριοι τοῦτον, ὃν μετωνόμα-
σαν Νίνον.“ ταῦτα Πέτρος περὶ τούτου.

Ἀγυπτίων πατριαὶ σὺν Μεσραίμ τῷ πατρὶ αὐτῶν ὁκτώ.
5 λέγει γὰρ οὕτως· „καὶ Μεσραίμ ἐγέννησε τοὺς Λουδιεῖμ.“

Λουδιεῖμ, ἐξ οὗ Λουδοί.

Αἰνεμετιεῖμ, ἐξ οὗ Πάμφυλοι.

Λαβιεῖμ, ἐξ οὗ Λίβυες.

R 66

Νεφθαλιεῖμ, ἐξ οὗ Φρύγες.

10 Πατρωσονιεῖμ, ἐξ οὗ Κρήτες.

B

Χασλωνιεῖμ, ἐξ οὗ Λύκιοι.

Φυλιστιεῖμ, ἐξ οὗ Μαριανδυνοί.

Χαφθοριεῖμ, ἐξ οὗ Κίλικες.

Χαναανίων δέ εἰσι πατριαὶ σὺν Χαναάν τῷ πατρὶ αὐτῶν ἰβ'.
15 λέγει γὰρ, „Χαναάν ἐγέννησε τὴν Σιδῶνα πρωτότοκον.“

Σιδῶνα, ἐξ οὗ Μυσοί.

V 25

Χετταῖον, ἐξ οὗ Δάρδανοι.

Ἰεβουσαῖον, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι.

Ἀμορφαῖον, ἐξ οὗ Γερμανοί.

20 Γεργεσαῖον, ἐξ οὗ Σαρμάται.

Εὐαῖον, ἐξ οὗ Παννῶνιοι.

5. λέγει] Genes. X. 13. 10. Κρίταις PV, Κρήτες m. R. 12.

Μαριανδυνοί PV. 13. Καφθ. P sola. 15. λέγει] Gen. X.

15. 19. Ἀμμορ. V.

adorare docuit: unde primus ab iis post diluuium Res creatus, ac mu-
tato nomine Ninus est appellatus.

Aegyptiorum gentes cum Mesraim horum parente sunt octo: sic
enim Scriptura: Et Mesraim genuit Ladiim.

Ladiim, ex quo Lydi.

Aenemetiin, ex quo Pamphyti.

Labiim, ex quo Libyes.

Nephthaliim, ex quo Phryges.

Patrosoniim, ex quo Cretes.

Chasloniim, ex quo Lycii.

Phylistiim, ex quo Mariandini.

Caphthoriim, ex quo Cilices.

Chananaeorum vero cum Chanaan eorum patre nationes sunt xii.
Scriptura enim dicit: Chanaan genuit Sidonem primogenitum.

Sidonem, ex quo Mysi.

Chettaeum, ex quo Dardani.

Jebusaeum, ex quo Jebusaei.

Amorrhaeum, ex quo Germani.

Gergesaeum, ex quo Sarmatae.

Euaeum, ex quo Pannonii.

C

Ἄρουκαῖον, ἐξ οὗ Παλόνες.

Ἄσενναῖον, ἐξ οὗ Δελμάται.

Ἄράδιον, ἐξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Κετταῖοι.

Σαμαραῖον, ἐξ οὗ Λίγυρες.

Ἄβαθῆ, ἐξ οὗ Ἀμαθούσιοι.

5

Οὗτοι κατέχουσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ νοτιαίου Ὠκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοίνικες, Αἰγύπτιοι, Πάμφυλοι, Φρύγες.

Καὶ τὰ μὲν ὄρια τῶν νείων τοῦ Χάμ εἰσιν ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἕως Γαδέρων 10
D τὰ πρὸς νότον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμ ἐστὶ ταῦτα· Αἴγυπτος οὖν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἔτεμα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιόπων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρῖς καὶ τὰ περὶ αὐ- 15
τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασσαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαῖους, Λιβύη ἑτέρα ἢ ἀπὸ Λέπτεως παρεκτείνουσα μέχρις Ἑρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδέρων.

R 68
P 80

ἔχει δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ βορρῶν μέρεισιν τὰς παραθαλασσίας, Κιλικίαν, Λυγδονίαν, Καρίαν, Βιθυνίαν, Παμφυλίαν, 20

1. Παλόνες PV.

2. Δελμάται P.

3. Post Κετταῖοι ad-

dit Λατῖνοι P.

7. Αἰγύπτιοι om. P.

9. καὶ om. P.

ibid. Ῥινοκοροῦρων P.

10. Γαδέρων P.

15. Κυρήνης

Ducangius, Κορυφίνης RV.

16. Νασσαμῶνας PV. ibid. Μά-

κους P. Conf. Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 62.

17. μέ-

χρι P. 18. Γαδῆρα V, Γαδέρων R, Γαδέρων P.

Arucaeum, ex quo Paesones.

Asennaeum, ex quo Dalmatae.

Aradium, ex quo Romani, qui et Cetaei, Latini.

Samaraeum, ex quo Ligures.

Abathe, ex quo Amathusii.

Hi quidem ab Aegypto usque ad australem Oceanum regiones obtinent. Qui vero literas suas norunt, sunt Phoenices, Pamphyli, Phrygae.

Fines filiorum Cham protenduntur a regione Rhinocururorum, quae Syriam et Aegyptum, et Aethiopiam usque ad Gades versus Austrum disternit. Nomina vero regionum Cham ea sunt: Aegyptus cum adjacentibus nationibus, Aethiopia, quae Indos spectat, et altera Aethiopia ex qua oritur Aethiopum fluvius Nilus appellatus, qui et Geon, Thebais, Libya quae ad Cyrenem protenditur, Marmaris cum regionibus contiguis, Syrtis quae tribus constat populis, Nassamonibus, Macia, et Tautamaeis, Libya altera, quae a Lepti ad Herculis Columnas e regione Gadum porrigitur.

Habet vero in partibus ad Septentrionem pertinentibus maritimas regiones, Ciliciam, Lygdoniam, Cariam, Bithyniam, Pamphyliam, Phry-

Φρυγίαν, Λυδίαν τὴν ἀρχαίαν, Πισιδίαν, Καμυλίαν, Τρωάδα, Φρυγίαν, Μυσίαν, Λυκίαν, Αἰολίαν.

Ἔσσι δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι ἐπικκοῖνοι αὐταί· Κόρσυρα, Ταυριαννίς, Ἀστινυάλαια, Κῶος, Λαμπαδοῦσα, Γαλάτη, Χίος, 5 Κνίδος, Γαῦδος, Γόρσυνα, Λέσβος, Νίσυρος, Μελλίτη, Κρήτη, Τένεδος, Μειγίστη, Κέρκινα, Γαυλορήτη, Ἴμβρος, Κύπρος, Μήριξ, Θήρα, Ἰασος, Σαρδανίς, Κάρπαθος, Σάμος.

Αὗται αἱ νῆσοι ἐπικκοῖνοι μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ. τὰ κατὰ θάλασσαν γίνονται ὁμοῖ νῆσοι κς'.

10 *Ἔχει δὲ τὰ ὄρια τοῦ Χάμ καὶ ἐτέρας νήσους, Σαρδανίαν, Κρήτην, Κύπρον.*

Ἔχει δὲ ποταμὸν Γηὼν τὸν καὶ παχυβάτορα καλούμενον Νείλον καὶ χρυσορόαν, κυκλοῦντα πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας. ὁρίζει δὲ μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ τὸ στόμα 15 τῆς ἰσπερινῆς θυλάσσης. αὕτη τοῦ Χάμ ἡ γενεαλογία, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Ἔτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ἐπέειπεν ὁ κλῆρος ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. μῆκος τοῦ κλήρου ἕως Ῥινοκορούρων. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκορούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης τῆς ἀντικρῆ κειμένης τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

1. *Καρηλίαν* V. *ib.* *Τρωάδα* P. 2. *Αἰολίαν* PV. 4. *Χίος*] *Χῶς* P. 5. *Γαῦσος* P. *ibid.* *Γόρσυνα* P. 7. *Ἰασσος* PV. *ibid.* *Καρπαθὸς* PV. 9. *κς'*] *κς'* V: quod conveniret fortasse, si praecedentia mendis minus foedata essent. 15. *αὐτῆ* P. 19. *Ῥινοκορούρων* P bis, *Ῥινοκούρων* R. *ibid.* *Ῥινοκούρουρα* R.

giam, Lydiam veterem, Pisidiam, Camiliam, Troada, Phrygiam, Mysiam, Lyciam, Aeoliam.

Sunt et illis communes insulae hae: Corcyra, Taurianna, Astypalaea, Cous, Lampadusa, Galate, Chius, Cnidus, Gausus, Gorceyra, Lesbos, Nisyros, Melita, Creta, Tenedus, Megista, Cercina, Gaulorete, Imbros, Cyprus, Meninx, Thera, Jassus, Sardaniam, Cariathus, Samus.

Hae sunt insulae Cham et Japhet communes. Insulae maritimae simul sunt xxvi.

Habet praeterea Regio Cham alias Insulas, Sardiniam, Cretam et Cyprum.

Habet etiam fluvium Geon, Nilum appellatum, coenum volventem, et auriferum, qui universam ambit Aegyptum, et Aethiopiam. Cham vero et Japhet regiones Hesperii maris ostia disternant. Atque haec est genealogia Cham secundi Noe filii.

Rursum deinde Epiphanius: Sem primo Noe filio sors obtigit a Perside et Bactris usque ad Indiam. Sortis longitudo usque ad Rhinocururos porrigitur. Rhinocururorum vero regio inter Aegyptum et Palaestinae mari Erythraeo obversam sita est.

Υιοὶ Σὴμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, φυλαὶ κτ'.

Αἰλάμ, ἐξ οὗ οἱ Ἐλαμίται.

Ἀσσοῦρ, ἐξ οὗ οἱ Ἀσσύριοι.

Ἀρφαξάδ, ἐξ οὗ οἱ Χαλδαῖοι.

Λούδ, ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες καὶ Μῆδοι καὶ Πέρσαι. 5

R 70
V 26

Ἀράμ, ἐξ οὗ οἱ Ἑκταί,

Ἐνῆλά, ἐξ οὗ Γυμνοσοφισταί.

Καῖνάμ, ἐξ οὗ Ἄραβες.

D

Ἰωβάβ, ἐξ οὗ Φοίνικες.

ᾠς, ἐξ οὗ Μαδιναῖοι.

10

Οὐλ, ἐξ οὗ οἱ Λυδοί.

Γαθέρ, ἐξ οὗ Γασσηνοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Ἀλασσηνοί.

Ἀρφαξάδ ἐγέννησε τὸν Καῖνάν.

Καῖνάν, ἐξ οὗ οἱ Σαρμάται.

15

Σαλά, ἐξ οὗ Σαλαθιαῖοι.

Ἔβερ, ἐξ οὗ Ἄλβανοί.

Φάλεγ, ἐξ οὗ κατῴγεται τὸ γένος Ἀβραάμ προπά-
τορος.

Ἰεκτάν, ἐξ οὗ Αἰθιοπες.

20

P 31

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

4. Ἀρφαξάδ V et 14. RV. 6. Αἰκταί V. 7. οἱ Γ. P. 11. οἱ Λυδοί] Λυδοί P. 12. Γασηνοί P. 15. οἱ Σ.] Σ. P. 18. προπάτορος] προπάτορ Ἀβραάμ margo V. 21. οἱ om. P.

Filii Sem primogeniti Noe filii, ex quo ortae tribus xxvii.

Aelam, ex quo Elamitae.

Assur, ex quo Assyrii.

Arphaxad, ex quo Chaldaei.

Lud, ex quo Mazones, et Medi, et Persae.

Aram, ex quo Ectae.

Hevila, ex quo Gymnosophistae.

Cainam, ex quo Arabes.

Jobab, ex quo Phoenices.

Hos, ex quo Madinaei.

Hul, ex quo Lydi.

Gather, ex quo Garpheni.

Mosoch, ex quo Allasseni.

Arphaxad Cainan genuit.

Cainan, ex quo Sarmatae.

Sala, ex quo Salathiaci.

Eber, ex quo Albani.

Phaleg, ex quo genus Abraham progenitoris ortum est.

Jectan, ex quo Aethiopes.

Elmodad, ex quo Indi.

Σαλέφ, ἐξ οὗ Βακτριανοί.

Σαρμώθ, ἐξ οὗ Ἀραβες.

Ἰαράχ, ἐξ οὗ Κάμπλιοι οἱ καὶ Χαναναῖοι.

Ὀδόρρα, ἐξ οὗ Ἀρρίανοί καὶ Φερεζαῖοι.

5 Αἰζήλ, ἐξ οὗ Ὑρκανοί οἱ καὶ Ἐβᾶιοι.

Δέκλα, ἐξ οὗ Κεδρούσιοι οἱ καὶ Ἀμορρᾶιοι.

Ἀβιμεήλ, ἐξ οὗ Σκύθαι οἱ καὶ Γεργεσαῖοι.

Σαβαῦ, ἐξ οὗ Ἀραβες ἐσώτεροι.

B

Ὀσφείρ, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι.

10 Οὗτοι πάντες νῆες τοῦ πρώτου τοῦ Νῶε. πάντων δὲ τῶν νῆων τοῦ Σήμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ἰνδοκρουσίων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἕρπυραν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενόιτην τῆς Ἰνδικῆς.

Ταῦτα δὲ εἰσὶν τὰ ἐξ αὐτοῦ γεγόμενα ἔθνη· α' Ἑβραῖοι οἱ 15 καὶ Ἰουδαῖοι, β' Πέρσαι, γ' Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ' Αἰλυμαῖοι, ε' R 72
Καλδαῖοι, ς' Ἀραμοσσοῖοι, ζ' Ἀραβες οἱ δεύτεροι, η' Μῆδοι, C
θ' Ὑρκανοί, ι' Μακαρδοί, ια' Κοσσαῖοι, ιβ' Σκύθαι, ιγ' Σαλαδιαῖοι, ιδ' Γυμνοσοφισταί, ιε' Παίονες, ις' Ἰνδοὶ πρῶτοι, ιζ'
Πάρθοι, ιη' Ἀραβες ἀρχαῖοι, ιθ' Καρμήλιοι, κ' Βακτριανοί,
20 κα' Ἀρρίανοί, κβ' Ἰνδοὶ δεύτεροι, κγ' Γερμανοί, κδ' Κεδρούσιοι,
κε' Γασπηνοί, κς' Ἑρμαῖοι.

9. Ὀσφείρ V. Ὀσφείρ P. 12. Ἰνδοκρουσίων P hic et infra. 14. οἱ om. V. 18. Παίονες P. 20. Κεδρούσιοι P. 21. Γασπηνοί P.

Saleph, ex quo Bactriani.

Sarmot, ex quo Arabes.

Jarach, ex quo Camplii, qui et Chananaei.

Odorra, ex quo Arriani et Pheresaei.

Aezel, ex quo Hyrcani, qui et Evaei.

Decla, ex quo Cedrusii, qui et Amorrhaei.

Abimeel, ex quo Scythae, qui et Gergesaei.

Sabau, ex quo Arabes interiores.

Ophir, ex quo Armenii.

Hactenus hi omnes filii Sem primogeniti Noe filii. Omnium vero filiorum Sem habitatio a Bactris usque ad Rhinocourorum regionem, quae Aegyptum et Syriam, et mare Erythraeum a faucibus circa Arsenoiten Indiae extantibus disterminat, protenditur.

Hae sunt gentes ex illo ortae. i. Hebraei, qui et Judaei, ii. Persae, iii. Assyrii secundi, iv. Haelymaei, v. Chaldaei, vi. Aramossyni, vii. Arabes secundi, viii. Medi, ix. Hyrcani, x. Macardi, xi. Cossaei, xii. Scythae, xiii. Salathiae, xiv. Gymnosophistae, xv. Paeones, xvi. Indi primi, xvii. Parthi, xviii. Arabes antiqui, xix. Carmelii, xx. Bactriani, xxi. Arriani, xxii. Indi secundi, xxiii. Germani, xxiv. Cedrusii, xxv. Garpheni, xxvi. Hermaei.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι.

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μήκος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκορούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας. 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α' Πέρσις, β' Βακτριανή, γ' Ὑγκανία, δ' Βαβυλωνία, ε' Κορδναία, ζ' Ἀσσυρία, ζ' Μεσοποταμία, η' Ἰνδική, [ζ' Ἐλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ' Ἀραβία ἡ εὐδαίμων, ι' κολλη Συρία, ια' Κομμαγηνή, ιβ' Φοινίκη Συρία ἡ ἐξω- 10 τέρα.

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλέγ καὶ Ἰεκτὰν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πυρροποιᾷ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, P 32 ἐστὶν ταῦτα· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Ἀσσύριοι, γ' Χαλ- 15 δαῖοι, δ' Μῆδοι, ε' Πέρσαι, ζ' Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες V 27 δεῦτεροι, ζ' Μαδιναῖοι, η' Μαδιναῖοι δεῦτεροι, θ' Ταῖανοί, ι' R 74 Ἀλαμοσυννοί, ια' Σαρακηνοί, ιβ' Μάγοι, ιγ' Κάσπιοι, ιδ' Ἀλτα- νοί, ιε' Ἴνδοι πρῶτοι, Ἴνδοι δεῦτεροι, ις' Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰθίοπες δεῦτεροι, ιζ' Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη' Αἰβυες πρῶ- 20 τοι, Αἰβυες δεῦτεροι, ιθ' Χετταῖοι, κ' Χανααῖοι, κα' Φε-

5. Βάκτρων RV. Correxerit Ducangius. 8. Κορδναία P. 9. Ἰνδική] addit V ζ' Ἐλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία. 10. Φοινίκη P. *ibid.* ἡ ἐξωτέρα V, ἐτέρα P. 15. οἱ καὶ Ἰουδαῖοι om. P. 16. Ἀραβες alterum om. P. 17. Ταῖνοί V. 21. καὶ Αἰβυες P.

Qui suas vero norunt literas, Hebraei, qui et Judaei, Persae, Medii, Chaldaei, Indi, Assyrii.

Porro filiorum Sem habitatio secundum longitudinem quidem ab India usque ad Rhinocururos: secundum vero latitudinem a Perside et Bactris usque ad Aethiopiam et Ciliciam porrigitur.

Regionum autem filiorum Sem primogeniti Noe filii nomina sunt haec: I. Persis, II. Bactriana, III. Hyrcania, IV. Babylonia, V. Cordylia, VI. Assyria, VII. Mesopotamia, VIII. India, IX. Arabia felix, X. Coelesyria, XI. Commagene, XII. Phoenicia, altera Syria.

Populi vero quos Dominus Deus super terram post diluvium dispersit in diebus Phaleg et Jectan fratris ipsius in tarris aedificatione, cum confusae sunt eorum linguae, hi sunt, I. Hebraei, II. Assyrii, III. Chaldaei, IV. Medii, V. Persae, VI. Arabes primi et secundi, VII. Madinaei, VIII. Madinaei secundi, IX. Taiani, X. Alamosyni, XI. Saraceni, XII. Magi, XIII. Caspii, XIV. Albani, XV. Indi primi, Indi secundi, XVI. Aethiopes primi, Aethiopes secundi, XVII. Aegyptii et Thebani, XVIII. Libyes primi, et Libyes secundi, XIX. Chettaei, XX. Chanaanai, XXI.

κζαίοι, κβ' Εδαίοι, κγ' Αμορραίοι, κδ' Γεργεσαίοι, κε' Ίεβουσαίοι,
 κς' Ίδουμαίοι, κζ' Συμαραίοι, κη' Φοίνικες, κθ' Σύροι, λ' Κίλικες,
 λα' Καππαδόκες, λβ' Αρμένιοι, λγ' Ίβηρες, λδ' Βεβρανοί, λε' Β
 Σκύθες, λς' Κόλχοι, λζ' Σάριοι, λη' Βασποριανοί, λθ' Άσκα-
 νοί, μ' Ίσαυροί, μα' Λυκάονες, μβ' Πισίδαί, μγ' Γαλάται,
 μδ' Παφλαγόνες, με' Φρύγες, μς' Έλληνες οί και Άχαιοί, μζ'
 Θετταλοί, κη' Μακεδόνες, μθ' Θρᾶκες, ν' Μυσοί, να' Βέσσοι,
 νβ' Δάρδανοί, νγ' Σαρμάται, νδ' Γερμανοί, νε' Παννώνιοι οί
 και Παλιονες, νς' Νώριοι, νζ' Δελμάται, νη' Ρωμαίοι οί και
 10 Κίτιοι, νθ' Αίγυρες, ξ' Γάλλοι οί και Κελταί, ξα' Άκρωτανοί,
 ξβ' Βρεττανοί, ξγ' Σπανοί οί και Τυράνιοι, ξδ' Μαυροί, ξε'
 Μακουακοί, ξς' Γετούλοι, ξζ' Άφροι, η' Μάικμες πρώτοι, Μα-
 15 ζικες δεύτεροι, ηθ' Ταράμαντες εξώτεροι, θ' Βοράδες οί και
 Μάκορες, οα' Κελτίονες οί και Σποράδες, οβ' Νανοσθοί οί και
 15 Ναβῶται έως της Αιθιοπίας εκτείνουσιν.

Ταῦτά ἐστιν τὰ ἔθνη ἃ δίδειπειρεν κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ προσ-
 ὄπῳ τῆς γῆς κατὰ τὰς ἰδίας γλώσσας αὐτῶν οβ'.

Ἀναγκαῖον καὶ τὰς ἀποικίας τῶν ἐθνῶν καὶ τὰς προσηγορίας
 αὐτῶν δηλώσαι καὶ τὰ κλίματα ἀγνώστων ἐθνῶν πῶς οἰκοῦσι D

1. Γεργεσαίοι V. *ibid.* Ίεβουσαίοι V. 2. Σαρμάται P. 4. Σκύ-
 θαι P. 5. Λυκάονες PV. 6. Παμφλαγῶνες P. *ibid.* Άρ-
 χαιοί V. 9. Παλιονες PV. 10. Κίτιοι V, Τίοι P. 11. Βρε-
 ταννοί P. 13. Γαράμαντες P. 14. Μάκορες V. 17. τὰς V,
 τῆς P.

Pherezaei, xxii. Euaei, xxiii. Amorrhaei, xxiv. Gergesaei, xxv. Jebu-
 saei, xxvi. Idumaei, xxvii. Sarmatae, xxviii. Phoenices, xxix. Syri,
 xxx. Cilices, xxxi. Cappadoces, xxxii. Armenii, xxxiii. Iberes, xxxiv.
 Bebrani, xxxv. Scythae, xxxvi. Celchae, xxxvii. Sannii, xxxviii. Bospo-
 riani, xxxix. Asiani, xl. Isauri, xli. Lyciones, xlii. Pisidae, xliii.
 Galatae, xliii. Paphlagonae, xlv. Phrygae, xlvi. Graeci, qui et Achaei,
 xlvii. Thessali, xlviii. Macedones, li. Thraces, li. Mysi, li. Bessi,
 lii. Dardani, liii. Sarmatae, liv. Germani, lv. Paenonii, qui et Paeo-
 nes, lvi. Norici, lvii. Delmatae, lviii. Romani, qui Celtaei, lix. Li-
 gures, lx. Galli, qui et Celtaei, lxi. Aquitani, lxii. Britanni, lxiii.
 Hispani, qui Tisannii, lxiv. Mauri, lxv. Maevaei, lxvi. Getuli, lxvii.
 Afri, lxviii. Mazices primi, Mazices secundi, lxix. Garamantes exterio-
 res, lxx. Borades, qui et Macores, lxxi. Celtiones, qui et Sporades,
 lxxii. Nausthi, qui et Nabotae, et usque ad Aethiopiarn porrigitur.

Haec sunt gentes quas dispersit Dominus Deus super faciem terrae,
 secundum lxxii. proprias eorum linguas.

Operae praetium videtur etiam exponere gentium colonias, earumque
 nomina, ac ignotiorum populorum, quemodo habitent, quique plus aliis

καὶ τίς πλείον τένος. ἄρξομαι δὲ διαγράφειν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς
καὶ μέχρι δύσεως πῶς οἰκοῦσι κατὰ τάξιν.

Περσῶν καὶ Μήδων ἄποικοι γέγονασι Πάρθοι καὶ τὰ περίξ
ἔθνη τῆς Εἰρήνης ἕως τῆς κοίτης Συρίας.

Ἀράβων ἄποικοι γέγονασιν Ἀραβες οἱ Εἰδαίμονες· τούτῳ 5
γὰρ τῷ ὀνόματι προσαγορεύεται Ἀραβία Εἰδαίμων.

R 76 Χαλδαίων ἄποικοι γέγονασιν οἱ Μεσοποταμίται.

Μαδινηαίων ἄποικοι γέγονασιν οἱ Κιναιδοκολπιῖται καὶ οἱ
Τρωγλοδιῖται καὶ οἱ Ἰχθυογάγοι.

P 83 Ἑλλήνων ἔθνη καὶ προσηγορίαί εἰ, α΄ Ἴωνες, β΄ Ἀρκάδες, 10
γ΄ Βοιωτοί, δ΄ Αἰολεῖς, ε΄ Λάκωνες.

Τούτων δὲ ἄποικοι γέγονασι α΄ Ποντικοί, β΄ Βιθυνοί, γ΄
Τρῶες, δ΄ Ἀσιανοί, ε΄ Κἄρες, ς΄ Λύκιοι, ζ΄ Πάμφυλοι, η΄ Κυρη-
ναῖοι. καὶ νῆσοι δὲ πλείσταί, ἔξ ὧν αἱ καλούμεναι Κυκλάδες αἰ΄,
α΄ Ἄνδρος, β΄ Τήνος, γ΄ Τίω, δ΄ Νάξος, ε΄ Κέως, ς΄ Κούρος, 15
ζ΄ Δῆλος, η΄ Σίφνος, θ΄ Ῥήνια, ι΄ Κύρνος, ια΄ Μαραθῶν,
ὁμοῦ αἰ΄.

Ἐἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι νῆσοι μέζονες ιβ΄, αἵτινες καὶ πόλεις
B ἔχουσι πλείστας, αἱ καλούμεναι Σποράδες, ἐν αἷς ἀπικλισθησαν

1. πλείον] Fort. κλησίον. ib. γράφειν P. 4. Εἰρήνης] Κυρήνης
m. R. 8. Μαδινησῶν P. ibid. Κηναιδοκολπιῖται V, Κηνδοκολ-
πιῖται P. 11. Αἰολεῖς PV. 13. Ἀδιανὸν P. 16. Τίνος PV.
ibid. Καίως PV. ibid. Κούρος] Σκῦρος, ut videtur. 17. Ῥή-
νια] Νηραία PV. ibid. Μαραθῶν] Immo Μαραθοῦσσα.
20. κλείστας m. RV, κλείσται P.

terras possideant. Scribere porro aggrediar ab Oriente, usque ad Occi-
dentem, et ut quique habitent, ordine servato.

Persarum et Medorum coloni sunt Parthi, et populi qui circa Cy-
renem circumjacent usque ad Coelesyriam.

Arabum coloni sunt Arabes Felices: hoc enim nomine Arabia Felix
nuncupatur.

Chaldaeorum extitere Mesopotamitae.

Madineorum coloni fuere Cendocolpitae, et Troglodytae et Ichthy-
phagi.

Graecorum populi et nomina v. i. Iones, ii. Arcades, iii. Boeoti,
iv. Aeoli, v. Lacones.

Horum coloni fuere, i. Pontici, ii. Bithyni, iii. Troes, iv. Adiani,
v. Cares, vi. Lycii, vii. Pamphyli, viii. et Cyrenaei.

Sunt et insulae plurimae, ex quibus eae, quae vocantur Cyclades
xi. i. Andros, ii. Tinos, iii. Tio, iv. Naxus, v. Cea, vi. Curos, vii.
Delus, viii. Sephnus, ix. Nerea, x. Cyrenus, xi. Marathon.

Sunt et alias majores insulae xii. quae plures civitates habent, Spo-
rades appellatae, in quibus habitant Graecorum coloni. Sunt autem haec;

Ἐλληνες. εἰσὶ δὲ αὐταί· α' Εὐβοία, β' Κρήτη, γ' Σικελία, δ' Κύπρος, ε' Κῶος, ε' Σάμος, ζ' Ῥόδος, η' Χίος, θ' Θάσος, ι' Ἀἴμος, ια' Λέσβος, ιβ' Σαμοθράκη.

Εἰσὶ δὲ ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν Εὐβοία, ὡσπερ ἀπὸ τῶν Ἰώνων V 28 Ἰωνίδες πόλεις ιε' ὀνομασταί· εἰσὶ δὲ αὐταί· α' Κλαζομεναί, β' Μιτυλήνη, γ' Φώκαια, δ' Πριήνη, ε' Ἐρυθραί, ε' Σάμος, ζ' Τέως, η' Χίος, θ' Κολοφών, ι' Ἐφεσος, ια' Σμύρνα, ιβ' Πέραθος, ιγ' Χαλκηδών, ιδ' Βυζάντιον, ιε' Πόντος, ις' Ἀμισσος.

Ῥωμαίων τῶν καὶ Κιτιαίων ἦτοι Λατίνων κεκλημένων ἔθνη C 10 καὶ ἀποικίαι εἰσὶ τέσσαρες, α' Τεῦσκοι, β' Ἀβηλλήσιοι, γ' Κάλαβροι, δ' Λουκανοί.

Ἄφρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ πέντε, α' Νεβδηνοί, β' Κνησοί, γ' Νουμίδες, δ' Νασαμώνες, ε' Σαιοί.

Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι πέντε, αἵτινες πόλεις ἔχουσιν· εἰσὶ 15 δὲ αὐταί· α' Σαρδανία, β' Κόρσικα, γ' Γήρβα ἢ νῦν καλουμένη Μήνιγγα, δ' Κέρκινα, ε' Γάλατοι.

Μαύρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν τρεῖς, α' Μωσουδαμοί, β' Τησπιτανοί, γ' Σαρῖσης.

Σπανῶν τῶν καὶ Τυρινῶν, καλουμένων δὲ Ταῦρακονη-

8. Ἀίμος PV. 5. Ἰωνήδες V, Ἰωνία P. ib. ις' m. RPV, δέκα R.
 6. Πριήνη PV. 9. Κητηαίαν PV. 10. Ἀβηλλήσιοι V, Ἀμηλλήσιοι R, Ἀπηλλήσιοι P. ib. Κάλαβροι RV. 11. Λουκιανοί PV. 12. Ἄφ' ὧν erasor V, Ἄφ' ὧν R. 16. Μένιγγα PV. 17. Μωσουδαμοί P. 18. Τησπιτανοί] Τηγγητανοί P. ibid. Σαρῖσης] Σαρῖσοι P. 19. καὶ om. P. ib. Ταῦρακον. V, Παῦρακον. R.

i. Euboea, ii. Creta, iii. Sicilia, iv. Cyprus, v. Cous, vi. Samus, vii. Rhodus, viii. Chius, ix. Thasus, x. Lemnus, xi. Lesbos, xii. Samothrace.

Sunt etiam Boeotorum (coloniae) Euboea, quemadmodum et Ionum Ionia. Civitates celebriores xvi. haec sunt: i. Clazomenae, ii. Mitylene, iii. Phocaea, iv. Priene, v. Erythrae, vi. Samus, vii. Teos, viii. Chius, ix. Colophon, x. Ephesus, xi. Smyrna, xii. Perimthus, xiii. Chaleedon, xiv. Byzantium, xv. Pontus, xvi. Amisus.

Romanorum vero et Cetaeorum, seu eorum qui Latini appellantur, populi et coloniae sunt iv. i. Tusci, ii. Apulienses, iii. Calabri, iv. Lacani.

Afrorum populi et coloniae sunt v. i. Nebdeni, ii. Cnethi, iii. Numides, iv. Nasamones, v. Saei.

Sunt et iis insulae v. quae urbes habent: eae autem sunt, i. Sardinia, ii. Corsica, iii. Gerba, quae hodie Meninx appellatur, iv. Cerina, v. Galati.

Maurorum gentes et coloniae ii. sunt, i. Mosulami, ii. Tigitani, iii. Sarini.

Hispanorum Tyriniorum, qui Tarraconnenses appellantur, populi et

σιών, ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Λυστανοί, β' Βαιτικοί, γ' Αὐτρίγονοι, δ' Βάσκορες, ε' Καλλιαῖκοι οἱ καλούμενοι Ἄστορες.

Γάλλων δὲ τῶν καὶ Ναρθουσιῶν καλουμένων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν δ', α' Λουγδουνοί, β' Βελικοί, γ' Σικανοί, δ' Ἔδνοι.

Γερμανῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Μαρκόμαλοι, β' 5 Βαρδουλοί, γ' Κουαδροί, δ' Βεριδοί, ε' Ἐρμοελοί.

Σαρματῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ δύο, α' Ἀμαξόβιοι, β' Γραικοσαρμάται.

P 34 Λέον γνῶναι καὶ τὰ κλίματα τῶν ἀγνώστων ἐθνῶν καὶ τὰ ὀνομαστὰ ὄρη καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμούς. ἄρξομαι διαγρά-10 φειν περὶ τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρι δύσεως ὅπως οἰκοῦσιν.

Ἀδιαβηνοὶ καὶ Ταϊανοὶ πέραν οἰκοῦσι τῶν Ἀράβων.

Ἀλαμοσσυνοὶ ἐσώτεροί εἰσιν τῶν Ἀράβων.

Σακκηνοὶ πέραν τῶν Ταϊανῶν.

15

Ἀλβανοὶ πέραν τῶν Κασπιανῶν πυλῶν οἰκοῦσιν.

Μαδιανισταὶ οἱ μείζονες, οἱ πολεμηθέντες ὑπὸ Μωϋσέως, ἐντὸς τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης οἰκοῦσιν.

B Ἡ μικρὰ δὲ Μαδιὰμ πέραν ἐστὶν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης,

2. Βάσκορες V. ἰδ. Καλλιτικοί RV. ἰδ. Ἄστορες RV. 3. Γάλλων] τ' ἄλλων V, ἄλλων P. ἰδ. καὶ Ναρθουσιῶν Ducangius, Κεναρθουσιῶν RV. 4. Ἔδνοι] Ἐδουνοί P sola. 6. Ἐρμοελοί V. 8. Γραικοσ. PV. 9. καὶ τὰ] τὰ P. 10. διαγράφειν] δὲ γράφειν P, δὲ διαγράφειν m. R. 13. Ἀδιαβηνοὶ V. ἰδ. Ταϊνοί V. 15. Ταϊανῶν] Ταϊανῶν V. 17. Μαδιανισταὶ P sola. 19. Οἱ P.

coloniae sunt v. i. Lusitani, ii. Baetici, iii. Autrigoni, iv. Vascones, v. Callaeci, qui vocantur Astures.

Aliorum vero Narbonensium appellatorum populi et coloniae sunt iv. i. Lugduni, ii. Velici, iii. Sicani, iv. Hedui.

Germanorum nationes et coloniae v. sunt, i. Marcomali, ii. Varduli, iii. Quadri, iv. Veridi, v. Hermoëli.

Sarmatarum populi et coloniae sunt ii. i. Hamaxobii, ii. Graeco-sarmatae.

Ignotarum etiam gentium praestat nosse regiones, celebresque montes, et insignes fluvios. De populis porro scribere aggrediar, ducto ab Oriente usque ad Occidentem, prout habitant, initio.

Adiabeni et Tajani ultra Arabes habitant.

Alamossyni citeriores sunt Arabibus.

Sacceni ultra Ταϊανος.

Albani ultra Caspiae portas habitant.

Medianitae majores, qui a Moyse devicti sunt, cis mare Erythraeum degunt.

πλησίον Αιγύπτου, ὅπου ἐβασίλευσε Ῥαγοὺήλ ὁ πενθερός Μωϋσέως.

Πέραν τῶν Καππαδοκῶν εἰς τὰ δεξιὰ οἰκοῦσιν Ἀρμένιοι καὶ Ἰβηρες καὶ Βεθράνοι καὶ Σκύθες καὶ Κόλχοι καὶ Βοσποριανοί. οἱ δὲ καλούμενοι Σάλλοι, οἱ καὶ Σανῖται κεκλημένοι, οἱ ἕως τοῦ Πόντου ἐκτείνοντες, ὅπου ἐστὶν ἡ παρεμβολὴ Ἄψαρος καὶ Σεβαστόπολις καὶ ὁ Ἰσσου λιμὴν καὶ Ὡσις ποταμός, ἕως τοῦ Τρα- R 80
πέουοντος ἐκτείνει τὰ ἔθνη ταῦτα.

Ἔρη δὲ εἰσὶν ὀνομαστὰ β', α' Αἰθίως ἐν Συρία, β' Καν- C
10 κάσιον ἐν Σκυθία, γ' Ταῦρος ἐν Κιλικία, δ' Ἄτλας ἐν τῇ Λιβύῃ
τῇ ἑξωτερῇ, ε' Παρνασὸς ἐν Φωκίῃ, ζ' Κιθαίων ἐν Βοιωτία,
ζ' Ἐλικῶν ἐν Τελμισσῷ, η' Παρθένιον ἐν τῇ Θράκη, θ' Νύσ-
σος τὸ Σίνα ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ι' Λυκαβηττός ἐν Χίῳ, ια' Πένιον
ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ιβ' Ὀλυμπος ἐν Μακεδονίᾳ.

15 Δεδειγμένον τῶν ὀνομαστῶν ὄρεων δέον καὶ τοὺς ἐπισήμους
ποταμοὺς ἑξαιεῖν τοὺς ἀποχέοντας εἰς τὴν θάλασσαν. ποτα- V 29
μοὶ γάρ εἰσὶν ὀνομαστοὶ μ' α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Ουσιών, β' Νεῖλος ὁ
καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ζ' Κήφισσος,
ζ' Τάναις, η' Ἰσμηνός, θ' Ἐρύμανθος, ι' Ἄλγυς, ια' Ἀσωπός,
20 ιβ' Θερμοδών, ιγ' Ἐρασινός, ιδ' Ρεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις Βορ- D
σθίνης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαλανδρος, κ' Εἰσμος,

7. Ὄρεον PV. 11. ἑξωτερῇ V, δευτέρᾳ P. 12. τῇ om. P.
13. τὸ om. P. id. τῇ om. P. id. Λυκαβηττός V, Λυκαβιτός P.
15. δέον om. P, post ποταμοὺς interpolato (δὲ). 17. Φησῶν V.
18. Ἰορδάνης P. id. Κίφισσος PV. 19. Τανάης PV. 20.
Ἄλφειός PV. id. Βορυνθίνης RV. 21. Μείανδρος PV.

Minor vero Madiam ultra mare Erythraeum jacet, juxta Aegyptum, Rhaguel Moysis socer regnavit.

Ultra Cappadoceas ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Berrani, et Scythae, et Colchi, et Bosporiani. Qui vero dicuntur Salli, qui et Sanitae vocantur, ad Pontum usque protenduntur, ubi sunt Castra Asparus, et Sebastopolis, et Hoessal portus, Phasisque fluvius: usque ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

Sunt vero XII. montes celebriores. I. Libanus in Syria, II. Caucasus in Scythia, III. Taurus in Cilicia, IV. Atlas in Libya secunda, V. Parnassus in Phocide, VI. Cithaeron in Boeotia, VII. Helicon in Telmissis, VIII. Parthenius in Thracia, IX. Nyssus, Sina in Arabia, X. Lycabitus in Chio, XI. Appenninus in Italia, XII. Olympus in Macedonia.

Montibus celebrioribus enumeratis, recensendi sunt insignes fluvii qui in mare influunt. Sunt autem celebres fluvii XI. I. Indus, qui et Phison, II. Nilus, qui et Geon, III. Tigris, IV. Euphrates, V. Jordanis, VI. Cephissus, VII. Tanais, VIII. Isminus, IX. Erymanthus, X. Halys, XI. Asopus, XII. Thermodon, XIII. Egrasinus, XIV. Rius, XV. Alpheus, XVI. Borysthenes, XVII. Taurus, XVIII. Eurotas, XIX. Meander, XX. Her-

σιών, Ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Λυστανοί, β' Βαιτικοί, γ' Αὐτρίγονοι, δ' Βάσκορες, ε' Καλλαϊκοί οἱ καλούμενοι Ἄστορες.

Γάλλων δὲ τῶν καὶ Ναρβουσιῶν καλουμένων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν δ', α' Λουγδουνοί, β' Βελικοί, γ' Σικανοί, δ' Ἔδνοι.

Γερμανῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Μαρκόμαλοι, β' 5 Βαρδουλοί, γ' Κουαδροί, δ' Βεριδοί, ε' Ἐρμοελοί.

Σαρματῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ δύο, α' Ἀμαξόβιοι, β' Γραικοσαρμάται.

P 34 Λέον γινῶναι καὶ τὰ κλίματα τῶν ἀγνώστων ἔθνων καὶ τὰ ὀνομαστὰ ὄρη καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμούς. ἄρξομαι διαγρά- 10 φειν περὶ τῶν ἔθνων ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρι δύσεως ὅπως οἰκοῦσιν.

Ἀδιαβηνοὶ καὶ Ταϊανοὶ πέραν οἰκοῦσι τῶν Ἀράβων.

Ἀλαμοσσυνοὶ ἐσώτεροί εἰσιν τῶν Ἀράβων.

Σακκηνοὶ πέραν τῶν Ταϊανῶν.

15

Ἀλβανοὶ πέραν τῶν Κασπιανῶν πυλῶν οἰκοῦσιν.

Μαδιανισταὶ οἱ μελλζονες, οἱ πολεμηθέντες ὑπὸ Μωϋσέως, ἐντὸς τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης οἰκοῦσιν.

B Ἡ μικρὰ δὲ Μαδιὰμ πέραν ἐστὶν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης,

2. Βάσκορες V. ἰδ. Καλλιτικοὶ RV. ἰδ. Ἄστορες RV. 3. Γάλλων] τ' ἄλλων V, ἄλλων P. ἰδ. καὶ Ναρβουσιῶν Ducangius, Κεναρβουσιῶν RV. 4. Ἔδνοι] Ἐδνοὶ P sola. 6. Ἐρμοελοί V. 8. Γραικοσ. PV. 9. καὶ τὰ] τὰ P. 10. διαγράφειν] δὲ γράφειν P, δὲ διαγράφειν m. R. 13. Ἀδιαβηνοὶ V. ἰδ. Ταϊνοὶ V. 15. Ταϊανῶν] Ταηινῶν V. 17. Μαδιανισταὶ P sola. 19. Οἱ P.

coloniae sunt v. i. Lusitani, ii. Baetici, iii. Autrigoni, iv. Vascones, v. Callaeci, qui vocantur Astures.

Aliorum vero Narbonensium appellatorum populi et coloniae sunt iv. i. Lugduni, ii. Velici, iii. Sicani, iv. Heduli.

Germanorum nationes et coloniae v. sunt, i. Marcomali, ii. Varduli, iii. Quadri, iv. Veridi, v. Hermoëli.

Sarmatarum populi et coloniae sunt ii. i. Hamaxobii, ii. Graeco-sarmatae.

Ignotarum etiam gentium praestat nosse regiones, celebresque montes, et insignes fluvios. De populis porro scribere aggrediar, ducto ab Oriente usque ad Occidentem, prout habitant, initio.

Adiabeni et Tajani ultra Arabes habitant.

Alamossyni citeriores sunt Arabibus.

Sacceni ultra Taianos.

Albani ultra Caspiae portas habitant.

Madianitae majores, qui a Moyse devicti sunt, cis mare Erythraeum degunt.

κλήσιον Αιγύπτου, ὅπου ἐβασίλευσε Ῥαγονήλ ὁ πενθερός Μωϋσῆως.

Πέραν τῶν Καππαδοκῶν εἰς τὰ δεξιὰ οἰκοῦσιν Ἀρμένιοι καὶ Ἰβηρες καὶ Βεῤῥανοὶ καὶ Σκύθες καὶ Κόλχοι καὶ Βοσποριανοί. οἱ δὲ καλούμενοι Σάλλοι, οἱ καὶ Σανῖται κεκλημένοι, οἱ ἕως τοῦ Πόντου ἐκτείνοντες, ὅπου ἐστὶν ἡ παρεμβολὴ Ἄσφαρος καὶ Σεβαστόπολις καὶ ὁ Ἰσσου λιμὴν καὶ Φῶσις ποταμός, ἕως τοῦ Τρα- R 80
πέουτος ἐκτείνει τὰ ἔθνη ταῦτα.

Ὅρη δὲ εἰσιν ὀνομαστὰ ἰβ', α' Ἀλβανος ἐν Συρία, β' Καν- C
10 κᾶσιον ἐν Σκυθία, γ' Ταῦρος ἐν Κιλικία, δ' Ἄτλας ἐν τῇ Λιβύῃ
τῇ ἑξωτερῇ, ε' Παρνασὸς ἐν Φωκίῃ, ε' Κιθαιρῶν ἐν Βοιωτίᾳ,
ζ' Ἐλικῶν ἐν Τελμισσῷ, η' Παρθένιον ἐν τῇ Θράκη, θ' Νύσ-
σος τὸ Σίνα ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ι' Λυκαβηττὸς ἐν Χίῳ, ια' Πίννιον
ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ιβ' Ὀλυμπος ἐν Μακεδονίᾳ.

15 Δεδειγμένων τῶν ὀνομαστῶν ὁρέων δέον καὶ τοὺς ἐπισήμους
ποταμοὺς ἕξειπεν τοὺς ἀποχέοντας εἰς τὴν θάλασσαν. ποτα- V 29
μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ'· α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισῶν, β' Νεῖλος ὁ
καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ε' Κήφισος,
ζ' Τάναϊς, η' Ἰσμηρός, θ' Ἐρύμανθος, ι' Ἄλγυς, ια' Ἀσωπός,
20 β' Θερμωδῶν, ιγ' Ἐρασινός, ιδ' Ῥεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις' Βορρ- D
σθήνης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαλανδρος, κ' Εἰσμος,

7. Οἶσσο PV. 11. ἑξωτερῇ V, δευτέρᾳ P. 12. τῇ om. P.
13. τὸ om. P. ib. τῇ om. P. ib. Λυκαβηττὸς V, Λυκαβιττὸς P.
15. δέον om. P, post ποταμοὺς interpolato (δεῖ). 17. Φησῶν V.
18. Ἰορδάνης P. ib. Κίφισος PV. 19. Τανάης PV. 20.
Ἄλφειός PV. ibid. Βορρσθήνης RV. 21. Μείανθος PV.

Mimor vero Madiam ultra mare Erythraeum jacet, juxta Aegyptum, Rhaguel Moysis socer regnavit.

Ultra Cappadoces ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Ber-
raani, et Scythae, et Colchi, et Bosporiani. Qui vero dicuntur Salli,
qui et Sanitae vocantur, ad Pontum usque protendantur, ubi sunt Ca-
stra Asparus, et Sebastopolis, et Hoesii portus, Phasisque fluvius: us-
que ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

Sunt vero XII. montes celebriores. I. Libanus in Syria, II. Cauca-
sus in Scythia, III. Taurus in Cilicia, IV. Atlas in Libya secunda, V.
Parnassus in Phociae, VI. Cithaeron in Boeotia, VII. Helicon in Tel-
misso, VIII. Parthenius in Thracia, IX. Nyssus, Sina in Arabia, X. Ly-
cabitus in Chio, XI. Appenninus in Italia, XII. Olympus in Macedonia.

Montibus celebrioribus enumeratis, recensendi sunt insignes fluvii
qui in mare influunt. Sunt autem celebres fluvii XI. I. Indus, qui et
Phison, II. Nilus, qui et Geon, III. Tigris, IV. Euphrates, V. Jordanis,
VI. Cephissus, VII. Tanais, VIII. Isminus, IX. Erymanthus, X. Halys,
XI. Asopus, XII. Thermodon, XIII. Erasinus, XIV. Rius, XV. Alpheus,
XVI. Borysthenes, XVII. Taurus, XVIII. Eurotas, XIX. Meander, XX. Her-

κα' Ἄξιος, κβ' Πύραμος, κγ' Βοϊός, κδ' Ἐβρος, κε' Σαγάρως,
 κς' Ἀχελῷος, κζ' Πηγεῖος, κη' Εὐνρος, κθ' Σπερχειός, λ' Καύ-
 στρος, λα' Σιμβείς, λβ' Σκάμανδρος, λγ' Στρυμών, λδ' Παρ-
 θένιος, λε' Ἴστρος, λς' Βαίτις, λζ' Ῥήνος, λη' Ῥοδανός, λθ'
 Ἡριδανός, μ' Θούβηρις ὁ νῦν καλούμενος Τίβηρις. 5

Ἐδοξέ μοι καὶ τὰς ἐπισημοὺς πόλεις τῶν ἐπὶ τὰ κλιμάτων ἔξι-
 πεῖν.

P 35 Α'. Κλιματος πρώτου Λιβύης τῆς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, Νήγης
 μητροπόλις Αἰθιοπίας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Αἰγύπτῳ, α' Μερὸη, β'
 Πτολεμαῖς, γ' Ἀραβία, δ' Μοῦζα. 10

Β'. Κλιματος δευτέρου Αἰγύπτου Διόσπολις μεγάλη, Ση-
 νη, Ἀρμεωνιακή, Ὠασίς μεγάλη.

Γ'. Κλιματος τρίτου Μαιριτανίας Ὀπιδάνεον, Ἀφρική,
 Καρχηδών, Ἀδράμυστος· Κυρήνης Ἀραβιή, Πτολεμαῖς, Ταύ-
 ραια μεγάλη, Πηλούσιον, Μέμφις, Πτολεμαῖς Ἐρμεῖον· Συ-
 ρίας Ἰουδαίας Καισάρεια, Ἀσκαλών, Τιβεραῖς, Νεάπολις, 15

R 82 δρεακ μεγάλη, Πηλούσιον, Μέμφις, Πτολεμαῖς Ἐρμεῖον· Συ-
 ρίας Ἰουδαίας Καισάρεια, Ἀσκαλών, Τιβεραῖς, Νεάπολις,
 Β Σεβαστή, Σκυθόπολις, Αἰλία· Ἀραβίας Πετραίας Πέτρα,
 Μήδαβα, Βέστρα· Βαβυλῶνος Τερηδών.

1. Ἐξίος R. *ibid.* Ἐβρος P, Εὐρον V, Εὐρον R. 2. Πίννας
 PV. *ib.* Εὐκνος PV. *ib.* Σπέρχειος PV. 3. Στύρμαν RV.
 4. Βέτης PV. 5. Ἰριδανός PV. 6. τὰς om. P. 9. αὐτῇ
 om. V. *ib.* Μερὸη PV. 11. Σηνή] Σαίτη PV. 14. Ἀρσυ-
 νόη P. *ib.* Ταυχιστὰ] Ταυχηρά V, Ταυχιστὰ P. V. Wesseling-
 ad Antonin. p. 67. 17. Ἀραβίων R, Ἀραβίων m. R. 19. Μεί-
 δαβα P. *ibid.* Τερηδών PV.

mes, xli. Axius, xlii. Pyramus, xliii. Danubius, xliii. Hebrus, xlv.
 Sagarius, xlv. Achelous, xlv. Pinnius, xlv. Eucius, xlix. Sper-
 chius, xix. Caystrus, xxi. Simois, xxii. Scamander, xxiii. Strymon,
 xxiv. Parthenius, xxv. Ister, xxvi. Bettis, xxvii. Rhenus, xxviii.
 Rhodanus, xxix. Eridanus, xl. Thuberis, qui nunc Tiberis appellatur.
 Operae pretium videtur praeterea incliyas urbes septem climatum
 recensere.

I. Primi climatis Libyae in Aegypto, Nigre Metropolis Aethiopiae,
 quae est in ipsa Aegypto. i. Meroë, ii. Ptolemais, iii. Arabia, iv.
 Muzæ.

II. Secundi climatis Aegypti, Diospolis magna, Seine, Ammoniaee,
 Oasis magna.

III. Climatis tertii Mauritaniae, Oppidaneum, Africa, Carthago,
 Adramystus, Cyrene, Arsynoë, Ptolemais, Tauchista, Appolonia, Cy-
 rinae Aegypti, Paratonion, Alexandria magna, Polusium, Memphis, Pto-
 lemais Herma, Syriae Judaee Caesarea, Ascalon, Tyberias, Neapolis,
 Sebaste, Scythopolis, Aelia. Arabiae Petraee, Petra, Midaba, Bestra.
 Babylonis, Teriden.

Δ. Κλίματος τετάρτου Συρίας κοίλας, Ἀντιόχεια, Ἄρακα, Ἱεράπολις, Σελεύκεια, Ἀπάμεια, Λίμισα, Σαμώσατα, Πάλμυρα, Ἀραβες, Ἡλιούπολις, Δαμασκός, Ζεύγμα· Ἀραβίας Μεσοποταμίας Νίσιβι, Σελεύκεια· Βαβυλώνος Βαβυλώνα· Ἀσσυρίας Νίνος, Ἀρβηλα, Κτησιφών· Σουσιανῆς Σούσα· Μηδίας Ἐκβάτανα, Ἀρσακία.

Ε. Κλίματος πέμπτου πόλεις ἐπίσημοι Ἰταλίας Νεάπολις, Ῥώμη, Ποτιόλοι· Σικελίας Μεσσήνη· Θράκης Ἄινος, Φιλιππούπολις, Ἀδριανούπολις, Τρῳαϊνούπολις, Ἄβδηρα, Προκόννησος, Πείρινθος, Θάσος νῆσος, Σαμοθράκη νῆσος, Χερρόνησος, Κοῖλα, Σηστός· Μακεδονίας Δυρράχιον, Θεσσαλονίκη, Ἀμφίπολις, Ἡράκλεια, Ἔδεσα, Πέλλα, Φίλιπποι, Κασάνδρεια, Λάρισσα, Ἀπολλωνιάς, Ἀδριανούπολις· Δαλματίας Ἐπίδauρος· Ἑλλάδος Ἄργος· Βιθυνίας Νικομήδεια, Ἀπάμεια, Ἰουλιανήπολις, Νίκαια· Ἀσίας μεγάλης Κύζικος, Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Λάμψακος, Πέργαμος, Σμύρνα, Τένεδος, Ἐζαλοί, Ἄγκυρα, Σάρδη, Ἱεράπολις, Ἀπάμεια, Κιβύρα, Μιτυλήνη νῆσος, Χίος νῆσος· Γαλατίας Σινώπη, Πομπηιοῦπολις, Ἀντιόχεια, Πισιδία, Ἄγκυρα, Γέρμια, Ταύνιον, Πισσιονοῦντα, Λύστρα· Παμφυλίας Ὑπατια· Καππαδοκίας Κώ-

2. 14. Ἄκαρῖα PV. *ib.* Σαμώσατα PV. 4. Νήσιβι PV. 5. Μηδαίας PV. 8. Ποτιόλοι om. P. *ib.* Μεσσήνη P. 9. Προκόννησος P. 10. Πήρινθος V, Πείρινθος P. *ib.* Θάσος PV, Θάσης R. 11. Κύλα PV. *ib.* Σειστός P, Σιστός V. *ib.* Δυρράχιον P sola. 12. Πέλα P. 13. Ἀπολλωνίας PV. 17. Κιβύρα PV. 18. Γαλατίας PV. 19. Πισσηδία PV. 20. Ἐκβάτα PV.

IV. Quarti climatis, Coele-Syriae, Antiochia, Arca, Hierapolis, Seleucia, Apamia, Aemisa, Samosata, Palmyra, Arabes, Heliopolis, Damascus, Zeugma. Arabiae Mesopotamiae, Nesibis, Seleucia. Babylonis, Babylona. Assyriae Ninus, Arbela, Ctesiphon. Susianae, Susa. Mediae, Ecbatana, Arsacia.

V. Quinti climatis urbes insigniores. Italiae, Neapolis, Roma, Siciliae, Messana. Thraciae, Aenus, Philippopolis, Hadrianopolis, Trajanopolis, Abdera, Proconnesus, Perinthus, Thaeus insula, Samothraee insula, Cherronesus, Cyla, Sestus. Macedoniae, Dyrrachium, Thessalonice, Amphipolis, Heraclea, Edessa, Pella, Philippi, Cassandria, Larissa, Apolloniae, Hadrianopolis. Dalmatiae, Epidaurus. Helladis, Argos. Bithyniae, Nicomedia, Apamea, Juliopolis, Nicaea. Asiae majoris, Cizycus, Alexandria, Troas, Lampsacus, Pergamus, Smyrna, Tenodus, Ezali, Ancyra, Sardis, Hierapolis, Apamia, Cebyra, Mitylene insula, Chios insula. Galatiae, Sinope, Pompeiopolis, Antiochia, Pisidia, Ancyra, Germa, Taunium, Pessisus, Lystra. Pamphyliae Hype-

μανα, Ἀμάσεια, Καισάρεια, Μάζακα, Μηλετινή, Εἰκόνιον, Νικόπολις, Νεοκαισάρεια, Σάταλα· Ἀρμενίας μεγάλης Κολχίς.

ζ'. Κλίματος ἔκτου Λογδοῦνης, Δαλματίας Σαλώναι· Καππαδοκίας Τραπεζοῦντα· Ἰταλίας Ῥάβεννα, Ἀκυληία· Μυσίας τῆς κάτω Ὀδησσός, Δορόστολος· Θράκης Ἀπολλωνιάς, Ἀγγλία-5
R 84 λος, Βυζάντιον· Χερσονήσου Ἐλαιούς, Καλχηδών, Ἡράκλεια, Ἀμαστρα· Ἀσίας μικρῆς Τένεδος· Γαλατίας Ἀμισός.
Ζ'. Κλίματος ἑβδόμου τοῦ διὰ Βορυσθένους **.

P 36

Περὶ ἀστρονομίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἄρφα-10
ξὰδ ἀνήρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀν-
δουβάριος, ὃς καὶ συγγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Ἐγεννήθη δὲ καὶ ἄλλος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ, Χοὺς ὀνό-
ματι, ὃ Αἰθίοψ, ὅστις ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδὸν γίγαντα τὸν τῆν
Βαβυλωνίαν κτίσαντα, ὃν λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἀποθρευθέντα καὶ 15
γενόμενον ἐν τοῖς ἀστροῖς τοῦ οὐρανοῦ, ὄντινα καλοῦσιν Ὁρλιωνα.
οὗτος ὃ Νεβρωδὸς πρῶτος κατέδειξε τὸ κνηγεῖν καὶ χορηγεῖν

B πᾶσι θηρίοις εἰς βρωσίν· καὶ ἐπρώτευσεν Περσῶν.

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ τῆς κρατησάσης Συρίαν

1. Ἀμασία, Καισάρεια PV. 2. Κόλχης PV. 4. Ῥάβεννα PV.
5. Ὀδυσεὸς PV. id. Δορόστολος P. 6. Ἐλέους PV. 8. τοῦ
om. P. Post Βορυσθένους indicavi lacunam. 10. Ἀρφαξὰδ V,
Ἄρφαξὰδ R. 17. καὶ χορηγεῖν om. P.

pa. Cappadociae Comana, Amasia, Caesarea, Mezaca, Melitene, Iconium, Nicopolis, Neocaesarea, Satala. Armeniae majoris, Colchia.

VI. Sexti climatis, Lugdunum. Dalmatiae, Salonae. Cappadociae Trapezus. Italiae, Ravenna, Aquileia. Mysiae inferioris, Odysus, Dorostolus. Thraciae, Apollonias, Anchialus, Byzantium. Chersonesi, Eleus, Calchedonia, Heraclea, Amastra. Asiae minoris, Tenedus. Galatiae, Amisus.

VII. Climatis septimi, per Borysthenem.

De Astronomia.

His temporibus, quibus Turris condebatur, quidam Indus extitit, ex stirpe Arphaxad, sapientiae laude, et Astronomiae cognitione clarus, nemine Andubarius, qui primus apud Indos de Astronomica disciplina libros conscripsit.

Natus est praeterea alius ex tribu Sem, Chus appellatus, genere Aethiops, ex quo progenitus Nembrod gigas, Babylonis conditor, quem aiunt Persae inter Deos fuisse relatum, ac inter coelestia astra conspici, huncque Orionem nuncupant. Hic Nembrod ferarum ad escam venationem primus docuit, Persisque primus imperavit.

Ex eadem tribu Sem, primoogeniti Noe filii, in Syria ac Perside,

καὶ τὴν Περσίδα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς τοῦ πρώτου
 υἱοῦ τοῦ Νῶε ἐγεννήθη καὶ ἀνεφάνη ἄνθρωπος γιγαντογενής,
 ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Λάμνον τοῦ ἰδίου πατρὸς εἰς
 τὴν ἐπιωνυμίαν τοῦ πλάκηντος ἀστέρος. ἐγένετο δὲ δυνατὸς οὗτος,
 5 ὅστις πρῶτος κατέδειξε τὸ βασιλεῦν ἤκ. ἄρχειν καὶ κρατεῖν τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς πρῶτος τῆς Ἀσσυρίας
 ἕτη πολλά, καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν γῆν Περσίδος ἀπὸ τῆς Ἀσ-
 10 συρίων ἀρξάμενος. ἦν δὲ φόβον ἔχων πρὸς πάντας, ὡς πολέ-
 μος καὶ ἀναιρῶν πάντας· ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν Σεμίραμιν τὴν
 10 καὶ Ῥεαν καλουμένην παρὰ Ἀσσυρίοις διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι
 ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα. ἦν δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ
 Σῆμ τοῦ υἱοῦ Νῶε. ἔσχεν δὲ υἶόν ὁ Κρόνος ὀνόματι Πίκον,
 ὅστις ἀπὸ τῶν γονέων ἐκλήθη Ζεὺς εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸς τοῦ πλα-
 15 κῆτου ἀστέρος. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον υἶόν ὁ αὐτὸς Κρόνος ὀνόμα-
 15 τι Νίνον· ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα ὀνόματι Ἥραν. ἔλαβεν δὲ γυ-
 ναῖκα Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν, ἦν καὶ
 Ζογίην Νέμεσιν ἐκάλουν τινὲς εὐχαριστοῦντες αὐτῇ ὡς ἀγαθῇ
 καὶ δίκαια πάντα θελούσῃ· ἔξ ἧς ἔσχεν υἶόν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς,
 ὃν ὠνόμασε Βῆλον διὰ τὸ δξύτατον εἶναι τὸν παῖδα. ὁ δὲ **D**
 20 προπάτωρ Κρόνος ἔασας τὸν ἑαυτοῦ υἶόν Πίκον ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ῥεαν τὴν καὶ Σεμίραμιν μετὰ τοῦ Πίκου

1. μέρος Anonymus ante Malalam p. 17. 14. ed. Bonn., μέρος P, μέρος V.
 8. Λόμνον P sola, Οὐρανοῦ Anon. 5. κατέδειξετο β. P. 9. Σε-
 μιραμὴν PV plerumque. 10. τὸ καὶ] καὶ τὸ P. 11. ἀλαζόνα PV.
 15. θυγατέρα] θυγατέραν PV. id. ἔλαβεν — Ἥραν om. P. 18.
 Πίκος m. R, Νίνος PV. id. ὁ καὶ] καὶ ὁ P. 19. τὸ om. P. 21.
 καὶ alterum om. P.

caeterisque regionibus ortum spectantibus regnante, ex gigantum prosa-
 pia procreatus vir floruit, Chronus seu Saturnus appellatus, cui id no-
 minis a Domino patre inditum de errantis astri nomenclatura. Hic porro
 cum esset admodum potens, regnandi ac imperandi, hominesque sibi
 alios subjiciendi artem primus edocuit: ipseque primus annos multos in
 Assyria regnavit, tota deinde Perside, initio ab Assyriis facto, imperio
 suo subjecta, cum ab omnibus ut hostis et tyrannus terrori esset. Huic
 uxor fuit Semiramis, quam ob illius fastum et arrogantiam Rheam vo-
 cauit Assyrii: ipsa perinde ex tribu Sem Noe filii oriunda. Saturno vero
 filius fuit Pico, qui a parentibus Jupiter nuncupatus est, de nomine
 pariter errantis astri. Habuit et alterum filium Saturnus, cui Ninus no-
 men fuit, et filiam, Junonem appellatam, quam Nemesin jugalem quidam
 vocarunt, quod bona esset, et quod justa omnia vellet. Ex ea filium
 habuit Pico seu Jupiter, quem Belum nominavit, quod pedum celerita-
 te praestaret. Saturnus vero avus, permissa Jovi seu Pico filio Assy-
 ria, et relicta cum filio Pico seu Jove uxore sua Rhea seu Semiramide,

- R 86 τοῦ καὶ Διὸς υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ λαβὼν πολλὴν βοήθειαν ὄχλου ἀνθρώπων γενναίων ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν ἀβασίλευτον οὖσαν, μὴ κρατουμένην ὑπὸ τινος βασιλεύοντος· καὶ ἐκράτησεν τῶν δυτικῶν μερῶν, ἀφανῆς ἐκ τῆς Συρίας γενόμενος. καὶ ἔμεινεν κρατῶν καὶ βασιλεύων ἰσῆς δύσεως πύσης ἐπὶ ἔτη πολλὰ, καὶ ἔσχεν ἐκεῖ γυναῖκα ὀνόματι Φιλύραν, ἧς ἔσχεν ἄλλον υἱὸν ὀνόματι Ἄφραον, ᾧ τινι ἔδωκε τὴν πρὸς Λιβύην γῆν. καὶ ἐκράτει
- P 37 τῶν ἐκεῖ βασιλεύων ὁ Ἄφραος, ὅστις ἔγημε τὴν Ἀστυνόμην ἐκ τῆς Λακείας νύσου, καὶ ἐγέννησεν θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην εἰς ὄνομα καὶ αὐτὴν τοῦ πλάνητος ἀστέρος τῆς οὐρανίας Ἀφροδίτης, φιλόσοφον γενομένην, ὅστις ἐγαμήθη Ἀδώνιδι τῷ υἱῷ τοῦ Κινύρου, Ἀθηναίῳ, καὶ αὐτῷ φιλοσόφῳ, καὶ ἔμειναν
- V 31 ὁμοῦ φιλοσοφοῦντες σωφρόνως ἄχρι θανάτου. ἔσχεν δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Φιλύρας ὁ Κρόνος καὶ ἄλλον υἱὸν τὸν λεγόμενον Χείρωνα, φιλόσοφον καὶ αὐτόν. μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι τὸν Πίκον τὸν 15 καὶ Δία τῆς Ἀσσυρίας ἔτη τριάκοντα ἐάσας καὶ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ τὴν Ἥραν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα,
- B καὶ ποιήσας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Βῆλον βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Κρόνον. ὁ δὲ Βῆλος ἐβασίλευσεν τῶν Ἀσσυρίων ἔτη δύο, καὶ τελευτᾷ, ὅτινα 20 οἱ Πέρσαι ἀπεθῆσαν. ὁ δὲ Κρόνος ἐωρακῶς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Πίκον τὸν καὶ Δία ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ δύσει, παρεχώρη-

4. ἀφανῆς ἐν τῇ Ἀσσυρία γενόμενος P. 6. Φηάφραν P. 8. Ἀστυνόμην m. RP, Ἀστυέμην R, Ἀστυώμην V. 11. ὅστις] ἦτις m. R. 13. ἐκ τῆς αὐτῆς] ἐξ αὐτῆς τῆς P. 14. Φιαύρας V, Φηαύρας P.

magnisque copiarum ac generosorum virorum comparatis auxiliis, in regiones Occidentales, quae a nullo tum Rege obtinebantur, profectus has sibi asseruit, in Assyria deinceps non visus: annisque compluribus universo Occidenti imperavit. Uxorem duxit nomine Pheauram, ex qua filium alterum procreavit, Aphraum appellatum, cui terras versus Libyam regendas tradidit: ubi cum is imperaret, Astynomem ex Laceria insula oriundam sibi in conjugem adscivit, ex eaque filiam genuit, quam de errantis caelestis astri Veneris nomine Venerem appellavit, quae Philosophiae studia inprimis coluit. Illa autem Adonidi Atheniensi, Cinyrae filio, et ipsi Philosopho, nuptui tradita est, cum uterque in magna vitae modestia usque ad mortem Philosophiae operam una contulisset. Suscepit Saturnus ex Pheaura filium alium Chironem nuncupatum, et ipsum Philosophiae addictum. Picus vero seu Jupiter, cum Assyriorum regnum annis xxx. administrasset, relicta et ille matre sua, et Junone sorore simul et uxore, filioque Belo Assyriae Rege constituto, ipse ad Saturnum parentem in Occidentem concessit. Belus ergo cum Assyriis benivolo imperasset, obiit, a Perpis in Deorum coetum relatus. At Saturnus cum Picum seu Jovem ad se venientem in Occidentem comperisset, re-

σεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν τῆς δύσεως· ἦν γὰρ γεγηρακῶς καὶ τα-
λαπωρήσας ὁ αὐτὸς Κρόνος. καὶ ἐβασίλευσεν τῆς δύσεως,
ἦγον τῆς Ἰταλίας, Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὄλα ἔτη ξβ'. τῆς δὲ Ἀσ-
συρίας μετὰ τὸν Βῆλον ἐβασίλευσεν Νίνος ὁ ἄλλος υἱὸς Κρόνου,
5 ὅστις καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τὴν Σεμίραμιν ἔλαβεν γυναῖκα· ἔξ
οὔ Πέρσαις νόμος γαμεῖν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφάς,
διὰ τὸ καὶ τὸν Πίκον λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν γυ- C
ναῖκα, καθὰ καὶ ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἐκτίθεται, Ἥρην
προσεῖπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε. καὶ τελευτᾷ ὁ Κρόνος. ὁ δὲ
10 Νίνος ἐπικρατῆς γενόμενος τῆς Ἀσσυρίας κίττει τὴν Νινευὴ πό-
λιν Ἀσσυριοῖς, καὶ βασιλεύει πρῶτος ἐν αὐτῇ, ἔχων τὴν Σεμί-
ραμιν τὴν καὶ Ῥεάν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ γυναῖκα μεθ'
ἑαυτοῦ.

Ἐξ αὐτοῦ οὖν τοῦ γένους ἐγεννήθη καὶ ὁ Ζωροάστρης ὁ ἀ- R 88
15 στρονόμος Περσῶν ὁ περιβόητος, ὅστις μέλλων τελευτῶν ἤρχετο
ὑπὸ πυρὸς ἀναλωθῆναι σῶρανίον, εἰπὼν τοῖς Πέρσαις ὅτι ἐὰν
κἀύση με τὸ πῦρ, ἐκ τῶν καιομένων μου ὁστῶν ἐπάρατε καὶ
φυλάξατε, καὶ οὐκ ἐκλείψει τὸ βασίλειον ἐκ τῆς ὑμῶν χώρας D
ὅσον χρόνον φυλάττετε τὰ ἐμὰ ὁστέα. καὶ εὐξάμενος τὸν Ὠρίω-
20 να ἀπὸ πυρὸς ἀερίου ἀνῆλώθη. καὶ ἐποίησαν οἱ Πέρσαις καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔχουσι φυλάττοντες τὸ λείψανον αὐτοῦ τεφρω-
θῆν ἕως νῦν.

8. καθὰ] κατὰ PV. id. Ὅμηρος] Il. π v. 482. σν. 356. id. Ἥριν
V, Ἥραν P. 12. Ραλαν PV. 14. Ζωροάστρης P. 15. ὁ om. P.
17. κἀύση] ἐκαύσει P, κενάσει RV. 18. λείψει P. id. ἡμῶν
χώρας V, χώρας ἡμῶν P.

gno Occidentis ultro ei cessit, cum senio ac aegritudine laboraret. Pi-
cus igitur qui et Jupiter in Occidente seu in Italia regnavit annos totos
LXII. Assyriae vero post Belum imperavit Ninus, Saturni alius filius,
qui matrem suam Semiramidem in uxorem duxit: unde Persis ex lege
iudicatum, ut matres et sorores ducere in conjuges liceret, cum et Picus
sororem Junonem matrimonio sibi pariter copulasset: quemadmodum et
doctissimus Homerus ait, Junonem sororem uxoremque sic fando adortus
est. Saturno extincto, Assyriae regno potitus Ninus, ac Ninive urbe
excelsissima, in ea primas Assyriis imperavit, una cum Semiramide seu
Rhea matre, eademque et uxore.

Ex illius igitur genere natus est Zoroastres, celeberrimus apud Persas
Astronomus, qui morti proximus, precatus est, ut coelesti igne consu-
meretur, Persas sic allocutus: Cum ignis me combusserit, ex combustis
meis ossibus, cineres tollite et servate: regnum enim a vestra regione non
auferetur, quamdiu servaveritis ossa mea. Invocato deinde Orione, serio
igne consumptus est. Persae vero quod ille imperarat executi, illius re-
liquias in cineres redactas usque hodie servant.

Μετὰ δὲ Νίνου ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θεοῦρας ὀνόματι, ὅντινα μετωνόμασεν ὁ τούτου πατὴρ Ζάμης ὁ τῆς Ῥέας ἀδελφὸς Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλάνητος ἀστέρος. οὗτος ἐγένετο πικρὸς πολεμιστῆς, ὅστις ἐπολέμησεν ἐπὶ τὰ ἀρκυῖα μέρη, ἐκελθὼν P 38 καὶ Καυκάσῳ τιμὴ καὶ αὐτῷ δυνατῷ ἀνδρῶπι γιγαντογενεῖ καὶ 5 πολεμικῷ, καταχθέντι ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε, καὶ πολέμησας τὸν Καύκασον ἐφόνησε καὶ παρέλαβε τὴν χώραν αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Θράκῃ ἐκεῖ τελευτήσας κεῖται ὥστιν Ἄρει ἀνέστησαν πρῶτον στήλην οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὡς θεὸν προσεκύνουν αὐτόν, καὶ ἕως τῆς νῦν καλεῖσθαι περισσιτὶ τὸν Βαῶλ 10 θεόν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον Ἄρης, πολέμων θεός. τούτου μνημονεύει ἡ προφητικὴ γραφὴ τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν ὅτι ἠναγκάζοντο προσκυνεῖν αὐτῷ. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν Ἄρεως ἐβασίλευσεν ὁ Δάμης. καὶ μετὰ Δάμην ἐβασίλευ- B σεν Ἀσσυρίων Σαρδανάπαλλος ὁ μέγας, ὅντινα Περσεὺς ὁ Δα- 15 νῆας ἐφόνησεν καὶ ἀφείλατο τὴν βασιλείαν ἀπὸ Ἀσσυρίων, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐπεκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας. ἅτινα συνεγράφατο Σεμηράνιος ὁ Βαβυλώνιος Πέρσης. ὃ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς βασιλεύων τῆς Ἰταλίας ἐπέμεινεν. 20

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οὔτε πόλις οὔτε διοικήσις τις ἦν

2. ὁ τῆς] ἐκ τῆς P. 5. Καυκάσῳ R, καύσας V. ἰδ. τιμὴ] φῆ τιμὴ PV. ἰδ. δυνατῷ — πολεμικῷ om. P. 9. πρῶτον Ducas- gius cum Anon. p. 19. β., πρῶτην RV. 12. Δανιὴλ] XII. 15. Σαρδαναπαλλός P hic et infra. 16. ἀφείλατο P. 17. ὄνομα αὐτοῦ P.

Post Ninum in Assyria regnavit Thurras appellatus, cui Zames pater, et Rheae frater, de errantis astri nomine, Martis cognomen indidit. Hic acerrimus fuit bellator, qui expeditione versus Aquilonis plagas suscepta, Caucasum, et ipsum de tribu vel genere Japhet, filii Noe, ortum, bello aggressus, eo interfecto, regnum illius invasit, progressusque in Thraciam, ibi extinctus jacet: cui quidem Marti tum primum statuum erexere Assyrii, a quibus exinde pro Deo cultus est, quemque ad haec usque tempora Persica lingua Baal Deum vocant, quod Graece idem valet ac Mars, bellorum Deus. Illius meminit in Prophetiarum libro Daniel, cum ait tres pueros illum adorare coactos fuisse. Post Martis excessum, Lames regnavit: post Lamem Assyriis imperavit magnus ille Sardanapalus, quem Perseus Danaes filius interfecit. Is ablato ab Assyriis regno, Assyriorum Rex constitutus, de suo nomine Persas illos appellavit, quemadmodum Semeronius Persa literis consignavit. Nial vero frater Picus, qui et Jupiter, Italiae regnum obtinuit.

Hisce temporibus, nulla erat civitas, nullaque provincia in Occi-

ἐν τῇ δύσει, ἀλλ' ἀπλῶς ᾤκειτο πᾶσα ἡ γῆ ἐκείνη ἀπὸ τῶν μετοικησάντων ἐκεῖ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ υἱοῦ Νῶε.

Ἔζησεν δὲ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἕτη ρκ', κρατῶν τὴν δύσειν καὶ V 32 βασιλεύων αὐτῆς· καὶ ἔσχεν υἱοὺς πολλοὺς καὶ θνηγatéρας ἀπὸ 5 τῶν εὐπρεπῶν γυναικῶν. ἔσχεν δὲ ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς C υἶὸν ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἑρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ R 90 πλάνητος ἀστέρος. ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔσχε μετὰ τὸν Ἑρμῆν καὶ Ἡρακλέα, καὶ μετ' ἐκείνον ἄλλον υἶὸν τὸν Περσέα ἀπὸ εὐπρεποῦς γυναικὸς ὀνόματι Δανάης, θνηγατρός τοῦ Ἀκριοῦ 10 τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς Ἀργείων χώρας, περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν Ἐὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτῷ τινι βληθεῖσαν τὴν Δανάην βληθῆναι κατὰ θάλασσαν, ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν. ὁ δὲ σοφώ- 15 τος Βρούτιος ὁ ἱστορικὸς καὶ χρονογράφος ἐξέθετο ὡς ὁ αὐ- τὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς οὔσαν ταύτην ἐν κουβουκλίῳ παρακειμένῳ D τῇ Θαλάσῃ πολλῶ χρυσῷ πείσας ἠδυνήθη προτρεψάμενος ἐκβαλεῖν, ἦντινα ἀρπάσας ὡς πάνυ εὐπρεπῆ ἔφθειρεν, καὶ ἐξ αὐ- τῆς ἔσχεν υἶὸν ὀνόματι Περσέα τὸν προειρημένον· ὄντινα πτερω- τὸν γράφουσιν διὰ τὸ ἐκ παιδότην περιγόργον εἶναι τὸν παῖδα. 20 ὄθεν καὶ ὁ τούτου πατὴρ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἰδίδαξεν αὐτὸν πράτ- τειν καὶ τελεῖν τὴν μαγείαν τοῦ μυσσαροῦ σκύφου, διδάξας αὐτὸν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ μυστικὰ καὶ δυσσεβῆ πλανήματα, λέγων

5. ὁ prius om. P. 7. ὁ prius om. P sola, V (?). 12. κληθῆναι
R. 14. Βρούτιος P. 15. παρακειμένων R. 19. τὸν] αὐ-
τὸν P.

dente, sed simpliciter habitabatur terra illa ab his qui huc transmigrant ex tribu Japhet filii Noe.

Vixit Picus, qui et Jupiter appellatus, annos cxx. cum Occidenti ac Italiae imperasset, multis utriusque sexus ex praestantibus forma feminis susceptis liberis. Extitit eidem Pico seu Jovi filius Faunus, quem de errantis astri nomine Mercurium nuncupavit. Habuit praeterea idem Picus, seu Jupiter, post Mercurium, Herculem: et post illum filium alterum Persea ex elegantis formae femina Danae appellata, Acrisii ex Argivorum regione oriundi sorore, quam doctissimus finxit Euripides, in ea quam illius nomine inscripsit Tragoedia, in arcam quandam inclusam, in mare deinde dejectam, quod a Jove in aurum transformato fuisset corrupta. At doctissimus Brutius Historicus et Chronographus tradit Danaem, cum in cubiculo, quod mare spectabat, conclusa esset, multo auro suasiisse Picum seu Jovem ut ex eo educeretur, raptamque ut forma praestantissimam corrupisset, ac ex ea procreasse filium Perseum nomine, cujus meminimus: quem quidem alatum vulgo ideo effingunt, quod a puero, acri ac versatili esset ingenio: unde et illius pater Picus, seu Jupiter, magicis execrandi clypei artibus illum instruxit, omniaque illius arcana et impia mysteria ac fallacias edocuit, cum haec illi diceret:

αὐτῷ ὅτι Νικᾶς πάντας τοὺς πολεμίους ἔξ αὐτοῦ καὶ τοὺς
 P 39 ἐχθρούς σου καὶ πάντα ἄνθρωπον ἐναντιον καὶ πάντας τοὺς βλε-
 ποντας ἐν αὐτῷ τῷ προσώπῳ τῆς Γοργόνης τυφλουμένους καὶ
 μένοντας ὡσεὶ νεκροὺς καὶ κατασφαιζομένους ὑπὸ σοῦ. καὶ λοι-
 πὸν ὁ Περσεὺς πεισθεὶς τῷ ἰδίῳ πατρὶ Πίκῳ τῷ καὶ Διδί εἰς τὸν 5
 μετὰ ταῦτα χρόνον μετὰ τελευτῆν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Πίκου τοῦ
 καὶ Διδὸς τελείας ἡλικίας γενόμενος ἐπεθύμησε τῆς τῶν Ἀσσυρίων
 βασιλείας, διαφθορούμενος τοῖς τέκνοις τοῦ Νίνου τοῦ θείου αὐ-
 τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ χρηματισθεὶς ἀπῆλθεν
 ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Αἰθῆς, καὶ κατὰ τὴν χώραν ὑπήντησεν τῷ αὐ- 10
 τῷ Περσεῖ μία παρθένος κόρη τελεεία χωρική, ἀγρίας ἔχουσα τὰς
 B τρίχας καὶ ὀφθαλμούς. καὶ στήσας ἐπηρώτησεν αὐτὴν λέγων,
 τί σου τὸ ὄνομα; ἣ δὲ εἶπεν μετὰ παρρησίας Μέδουσα. καὶ
 κρατήσας αὐτῆς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ᾧ ἐβάσταζεν λογχο-
 δρεπάνῳ ἔλπει ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν. καὶ λαβὼν αὐ- 15
 τὸς ὁ Περσεὺς εὐθέως ἐτέλεσε τὴν κάραν μυστικῶς, καθὼς ἐδι-
 δάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Πίκου τοῦ καὶ Διδὸς· ἦντινα ἐβά-
 σταζεν εἰς ἰδίαν βοήθειαν πρὸς πάντας ἐχθρούς καὶ πολεμίους
 R 92 εἰς τὸ ὑποτάσσειν καὶ ἀναιρεῖν. τὴν δὲ κάραν ἐκάλεσεν Γοργό-
 νην διὰ τὸ ὄξυ τοῦ βοηθήματος καὶ διὰ τὸ ἐνεργὲς πρὸς τοὺς 20
 ἐναντίους. καὶ κείθεν περούσας ἦλθεν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν χώραν,
 ἧτις ἐβασιλεύετο ὑπὸ τοῦ Κηφέως, καὶ εὐρηκῶς ἐκεῖ ἱερὸν Πο-

4. κατασφαιζομένους P. 13. Μηδοῦσα PV. 14. λογχοδρεπάνῳ
 P, λογγοδρεπάνῳ V, λόγῳ δρεπάνῳ R. 19. δὲ om. P. ib.
 κάρην R. 20. καὶ διὰ] καὶ P. ib. ἐνεργῶς R.

Omnes hostes tuos ac inimicos quotquotque tibi adversabuntur, cum isto clypeo superabis: ita ut quicumque in eo Gorgonis caput respicient, confestim occaecati, veluti exanimis, et a te interfecti permancant. Hisce a parente Pico, seu Jove, dictis confisus Perseus, postmodum eo extincto, cum adolevisset, perfectaeque esset aetatis, regnum Assyriorum affectavit, cum a Nini patris, parentis sui fratris, filiis aegre ferret, illud possideri. Consulto quoque oraculo, dum versus Libyam proficiscitur, occurrit illi adultae aetatis puella virgo, rustica, capillis et oculis feritatem quandam praefrens: cumque constitisset, hanc ita est affatus: *Quod tibi nomen est?* Illa vero confidenter respondit, *Medusa*. Tum ille arreptis capitis capillis, quo accinctus erat falcato gladio, caput illius dissecuit, quam Perseus acceptam magicis incantationibus iniciavit, quem admodum a parente Pico seu Jove edoctus fuerat, eamque contra hostes omnes ac inimicos auxilio sibi futuram detulit, quo suae eos subjeceret potestati, vel interficeret. Caput vero, propter auxilii celeritatem, et vim contra hostes, Gorgonem appellavit.

Profectus inde, in Aethiopiam concessit, cui tum Cephaeus imperabat, ubi repertum Neptuni templum ingressus, in eo manentem et a Ce-

σεδῶνος εισηλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἱερῷ παραμένουσαν C
κόρην κατὰ τάγμα τοῦ ἰδίου αὐτῆς πατρὸς Κηφέως ἐκδοθεῖσαν
καὶ λεγομένην Ἀνδρομέδαν· παρθένον· καὶ ταύτην ἀπέσπασεν
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ φθείρας αὐτὴν ὡς εὐπρεπῆ ἔλαβεν εἰς γυναῖ-
5 κα. καὶ καταπλεύσας ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
ἐρχόμενος κατὰ γῆν Ἀσσυρίων κατήνησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λυ-
καονίας. καὶ γνόντες οἱ Λυκαῖοι ἀντιστάντες ἐπολέμησαν αὐ-
τῷ· καὶ χρησάμενος τῇ βοήθειᾳ τῆς κόρας τῆς Γοργόνης ἐνίκη-
σεν τοὺς Λυκαῖους. καὶ εὐρηκῶς κόμην λεγομένην Ἀμάνδραν,
10 ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἔστησεν τὴν ἑαυτοῦ στήλην ἔξω τῶν V 33
πυλῶν βυσιάζουσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς Γοργόνης, καὶ θυ- D
σίαν ποιήσας ἐκάλεσε τὴν τύχην τῆς πόλεως Περσίδα εἰς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα· ἥτις στήλη ἕως τοῦ παρόντος ἐκείσε ἴσταται·
ἥτινα πόλιν ἐκάλεσεν Εἰκόνιον, διότι πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα τὴν
15 τῆς Γοργόνης ἐκεῖ ἔλαβεν. ὑπέταξε δὲ καὶ τὰς ἄλλας χώρας
μηδεὸς ἀνδισταμένον. ἐρχόμενος δὲ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν καὶ Κι-
λικίαν, καὶ ἀντιστάσεως γενομένης αὐτῷ πολεμίων, ἐχρηματί-
σθη ὅτι ἀπὸ τοῦ ἵππου ἀποβὰς τὸν σὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς εἰς τὴν
χθόνα πῆξας νίκην λάβοις. καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ἰδίου ἵππου
20 ἐν τῇ λεγομένῃ κόμῃ Ἀνδρασῶ ἐκεῖ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἐπη-
ξεν. καὶ νικήσας τῇ χρήσει τῆς Γοργόνης ἐποίησε τὴν αὐτὴν P 40
κόμην πόλιν, ἥτινα ἐκάλεσε Τυρσὸν ἐκ τοῦ χρησμοῦ τοῦ ἰδίου

1. Ἴδεν PV. 3. Ἀνδρομήδαν PV. 6. Λυκαωνίας — Λυκαῖοι —
Λυκαῖους PV. 11. Γοργόνης V a correctore, Γοργονίας P. 14.
διότι m. R PV, διὰ τί R. *ibid.* πρώτης νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνῃ
Malalas p. 36. 19., πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα σὺν τῆς Γοργόνης RV. 18.
σὸν om. P. 22. τοῦ ἰδίου] ἰδίου P.

phaeo parente huic addictam virginem conspexit, nomine Andromedam:
quam e templo abstractam, quod eximia esset forma, corruptam primo,
in uxorem sibi postea adscivit. Istinc deinde solvens, discessit, profec-
tusque versus Assyrios, in Lycaoniam venit: cujus adventu percepto,
hunc bello aggressi sunt Lycaones. Is vero Gorgonis capitis usus ope,
horum victor statim extitit, reperto vico Amandra appellato, ex eo ci-
vilitatem confecit, et suam ipsius statuam, Gorgonis caput deferentem,
extra portas erexit, peractisque sacrificiis, urbis Fortunam de suo no-
mine Persidem nuncupavit: quae quidem statua ad nostra usque tempo-
ra perstitit. Urbem vero Iconium appellavit, quod per Gorgonis ima-
ginem ac figuram victoriam ibi esset consecutus. Subjecit sibi postea
multas alias provincias, nemine obsistente. Exinde in Isauriam et Cili-
ciam profectus, hostibus illius transitum cum copiis impredientibus, hocce
oraculum accepit: *Ex equo cum desilieris, calcem pedis in terram si defix-
sus poteris victoria.* Cumque ex equo descendisset in vico Andraso di-
cto, pedis calcem ibi defixit: et Gorgonis ope victor factus, ex vico

αὐτοῦ ποδός, θυσιάσας κόρην ἀδαῆ ὀνόματι Παρθενόπην εἰς ἀποκαθαρισμὸν τῆς πόλεως. καὶ εὐχαριστήσας ὤρμησεν ἐκείθεν διὰ τοῦ Ἀργαίου ὄρους κατὰ Ἀσσυρίων, καὶ νικήσας αὐτοὺς καὶ φονεύσας τὸν βασιλέα αὐτῶν Σαρδανάπαλλον τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενον ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν 5 ἔτη γγ', καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας, ἀφελῶν ἀπὸ Ἀσσυρίων τὴν βασιλείαν καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἐφύτευσεν Βδένδρα καὶ ἐκάλεσεν περσέας. οὐ μόνον δὲ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν R 94 τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν ἐφύτευσεν τὰς περσέας εἰς μνήμην αὐτοῦ. ἐδίδαξε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μυσσαροῦ καὶ 10 ἀθεμίτου σκύφου, καὶ ἐκάλεσεν τὴν χώραν Μήδων. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς μετὰ τὸ βυσιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλὰ μαθὼν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ διάγουσιν ἐκ τοῦ Ἀργίου Ἰωνῖται, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ Σιλπιον ὄρος, ὡς πρὸς ἰδίους συγγενεῖς· οἵτινες δεξάμενοι αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς προσεκύνη- 15 σαν. γνόντες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατὰγεται, χαρέντες ἀνύμνησαν αὐτόν. C χεμῶνος δὲ γενομένου, καὶ πλημμυρῆσαντος πολὺ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῇ Ἰωνιῶν πόλει τοῦ λεγομένου Δράκοντος, νυνὶ δὲ Ὀρέντου καλουμένου, ῥήτησεν τοὺς Ἰωνίτας εὐξασθαι· καὶ ἐν 20 τῷ εὐχεσθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηνέχθη σφαῖρα πυρὸς

3. Ἀργίου PV. 8. δὲ om P. 15. τιμῆς m. RV, χαρᾶς P. 20. Ὀρέντου] Ὀρεν τοῦ V, Ὀρῖσεν τοῦ P. De forma Ὀρέντης diximus ad Malalam p. 266. 3. 21. αὐτοῦς καὶ μυσταγωγεῖν om. P. *ibid.* κατηνέχθη post σφαιροῦ ponit P.

urbem confecit, quam ex edito de suo pede oraculo Tarsum vocavit, ad urbis expiationem sacrificata innupta puella, Parthenope appellata. Gratiis persolutis, inde per Argeum montem contra Assyrios perrexit, iisque debellatis, ac interfecto eorum Rege Sardanapalo, qui ex illius genere ortum ducebat, hos ditioni suae subdidit, quibus imperavit annos LV. et de suo nomine Persas nuncupavit, abolito Assyriorum et regno et nomine. Sevit et arbores, quas Persicas vocavit, nec ibi solum, sed et easdem Persicas in sui memoriam plantavit. Docuit praeterea Persas nefandi ac execrandi clypei istius sacra et incantationes, regionemque illam Mediam appellavit. Perseus porro cum multos annos Persis imperasset, atque accepisset Ionitas ex Argivis oriundos in Syria versari, profectus, ad Silpium montem, venit in Syriam, tanquam ad cognatos et gentiles suos, a quibus cum ingenti gaudio exceptus est et cultus. Argivi quippe Iopolitae Perseum ex Argivis genus ducere certiores facti, hunc summum ulro laudibus celebrarunt. Tempestate vero ingruente, ac adjacente Ionitarum civitati fluvio Dracone, quem nunc Orisen seu Orientem vocant, exundante, monuit Ionitas ut preces funderent: quibus deprecanti-

κίρανον ἔκ τοῦ οὐρανοῦ, ἥτις ἐποίησε πανθῆναι τὸν χειμῶνα
καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι ῥεῖθρα. καὶ θανμάσας ἐπὶ τῷ
γεγονότῳ ὁ Περσεὺς ἔξ ἐκείνου τοῦ πυρός ἀνῆψεν εὐθὺς πῦρ,
καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ. ὅπερ πῦρ ἐβάστασεν ἀπὼν
5 ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ βασίλεια, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς τι-
μῶν ἐκείνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἔλεγεν αὐτοῖς ἑωρακέναι ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατενεχθῆναι· ὅπερ πῦρ καὶ ἕως τοῦ παρόντος ἐν τιμῇ ἔχου-
σιν οἱ Πέρσαι ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισεν τοῖς Ἴω- D
κόλιταις ἱερὸν, ὃ ἐπωνόμασεν Πυρὸς ἀθανάτου. ὁμοίως δὲ
10 καὶ εἰς τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερὸν πυρός, καταστήσας ἐκεῖ δια-
κονεῖν αὐτῷ ἄνδρας εὐλαβεῖς, οὐστίνας ἐκάλεσεν μάγους. ταῦτα
Παυσανίας ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνηγράφατο.

Καὶ μετὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ Κηφεὺς βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Αἰθιοπίας, ὃ πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας, ἐπολέμησεν αὐτῷ·
15 ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐκ τοῦ γήρου μὴ βλέπων. καὶ ἀκούσας ὁ Περ-
σεὺς ὅτι πολεμεῖ αὐτῷ, ὀργισθεὶς πάνυ ἐξῆλθεν κατ' αὐτοῦ V 34
βαστάζων τὴν κάραν, καὶ ὑπέδειξεν αὐτῷ αὐτήν· καὶ ὁ Κηφεὺς P 41
μὴ βλέπων ἐπέβηκεν ἐπ' αὐτὸν ἐφιππος. ὁ δὲ Περσεὺς ἀγνοῶν
ὅτι οὐ συνορᾷ ἐλογίσατο μηκέτι ἐνεργεῖν τὴν κάραν ἧς κατεῖχε
20 Γοργόνης, καὶ στρέψας αὐτήν ἐφ' ἑαυτὸν προσέσχεεν αὐτῇ, καὶ
τυφλωθεὶς ἔμεινεν ὡσεὶ νεκρὸς καὶ ἀνηρέθη. καὶ ἐβασίλευσεν
Περσεὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Περσεῶς καὶ τῆς Ἀνδρομέδας Μέρου,

2. τὰ om. P. 14. Ἀνδρομήδας P. Sic et postea. 15. καὶ om.
P. 19. ἐλογίσατο] καὶ ἐλογίσατο P, καὶ λογίσατο R. 20. Γορ-
γόνης] τῆς Γοργόνης P.

bus, ignis fulminei globulus e coelo delapsus, tempestatem continuo se-
davit, fluminisque fluctus exundantes coercuit. Qua re attonitus Per-
seus, ex illo igne protinus ignem accendit, sollicitaque apud se conser-
navit: quem reversus in Persidem in Palatium detulit, docuitque Persas
ignem illum colere, quem aiebat e coelo se vidente delapsum: quem qui-
dem ignem ad haec usque tempora Persae ut divinum colunt. Idem
vero Persens Iopolitis fanum excitavit, cui Ignis immortalis appellatio-
nem indidit. Similiter quoque in Perside templum extruxit Igni sacrum,
cui ministrando religiosos quosdam viros praefecit, quos Magos appella-
vit. Haec Pausanias doctissimus chronographus literis tradidit.

Haud multo post temporis ex Aethiopia profectus Rex Cepheus,
Andromedae pater, bellum illi intulit: erat autem ex senio Cepheus ocu-
lis captus. Perseus autem cum intellexisset se a Cepheo bello peti, in-
genti correptus ira, contra illum profectus caput (Gorgonis) secum tulit,
illique obvortit: sed Cepheus luminibus captus equo vectus in illum ir-
ruit. Perseus ignarus Cepheum oculis orbatum, ratus vim nullam amplius
iesse Gorgonis capiti, illud in se convertit, quod dum contemplatur,
occocatus, ac veluti exanimis manet, statimque interficitur. Perseo

R 96 προβληθεις εκ του ιδιου αυτου πάππου του Κηφέως του βασιλέως
Αιθιοπίας, οστις εκέλευσεν, και εκαύθη η μυσσαρά κεφαλή της
Γοργόνης, και ανεχώρησεν επι την ιδίαν αυτου χώραν· και
 B ζμεινεν λοιπόν το γένος του Περσέως βασιλεύον της Βαβυλωνίαν
 χώρας. 5

Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις χρόνοις τοῦ Πίκου Διὸς ἐπὶ τὰ
 δυτικὰ μέρη ἀναφαίνεται τις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐν τῇ χώρᾳ
 τῶν Ἀργείων ὀνόματι Ἰναχος· οὗτος πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ
 χώρᾳ ἐκείνῃ, και κτίζει πόλιν ἐκαὶ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης, ἐτι-
 μα γὰρ αὐτήν, ἦν ἐκάλεσεν Ἰάπολιν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι μυστικῶς 10
 τὸ ὄνομα τῆς Σελήνης τὸ ἀπόκρυφον Ἰὼ λέγουσιν ἕως ἄρτι.
 ἔστησε δὲ και ἐν τῇ πόλει ἱερὸν τῇ Σελήνῃ, ἀναστήσας αὐτῇ στή-
 λην χαλκῆν, ἐν ἣ ἐπέγραψεν, Ἰὼ μάκαιρα λαμπαδηφόρε. ὁ
 C δὲ αὐτὸς Ἰναχος ἠγάγετο γυναῖκα Μελίαν ὀνόματι, ἐξ ἧς ἔσχεν
 παῖδας τρεῖς, Κάσον και Βῆλον, και θυγατέρα ἦν ἐπωνόμασεν 15
 Ἰὼ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης· ἦν δὲ ἡ κόρη εὐπρεπεστάτη πάνν.
 τότε ὁ Πίκος ὁ και Ζεὺς ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰνάχου ὅτι ἔχει θυγα-
 τέρα παρθένον εὐπρεπεστάτην, ὁ βασιλεὺς τῶν δυτικῶν μερῶν
 πέμψας ἤρπασεν τὴν Ἰὼ, θυγατέρα τοῦ Ἰνάχου, και ταύτην
 φθείρει, και ἔγκυον ποιήσας ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, ἦντινα 20
 ἐκάλεσε Λιβύην. ἡ δὲ Ἰὼ ἐπαχθῶς ἔφερεν ἐπὶ τῷ συμβάντι αὐ-
 τῇ, και μὴ θέλουσα συνεῖναι τῷ Πίκῳ Δίῳ, διαλαθοῦσα αὐτὸν

2. ἐκέλευσεν Malalas p. 39. 8., ἐβασίλευσεν PV. 13. λαμπαδηφό-
 ρα R, λαμπαδηφόρος P. 15. Κάσον Malalas p. 23. 10. Ἰάσον V,
 Ἰάσονα P. ib. θυγατέρα R. 16. ἡ om. P. 22. αὐτῷ P.

extincto Persarum regnum excepit illius ex Andromeda filius Meros, ab avo
 Cepheo Aethiopiae Rege proclamatus, et ab eo in Regem constitutus. Ce-
 pheo deinde post concrematum Gorgonis nefandum caput, in suum re-
 gnum reverso, Persei deinceps genus Babylonicae provinciae imperavit.

Praedictis autem Pici Jovis temporibus, in occiduis plagis, quidam
 extitit ex tribu Japhet, in Argivorum regione, nomine Inachus, qui in
 hisce oris primus regnavi, urbemque ibi condidit, quam de Lunae no-
 mine, cui impensius erat addictus, Iopolim appellavit. Argivi quippe
 mystica quadam ac abstrusa significatione ita Lunae nomen etiamnum
 efferunt, hancque Io vocitant.

In ea porro urbe fanum Lunae sacrum aedificavit, erecta illius sta-
 tua aerea, cum hac inscriptione, Io beata lucifera. Inachus autem
 ipse Meliam uxorem duxit, ex qua tres liberos genuit, Jasonem,
 Belum, et filiam, quam de Lunae nomine Io nuncupavit: puellam caete-
 rum forma perelegantē. Picos vero, seu Jupiter, cum inaudisset esse
 Inacho filiam virginem admodum formosam, ipse tum Rex Occidentis,
 per emissarios raptam Inachi filiam, compressit, ex eoque illa gravida
 facta Io, filiam procreavit, cui Libyae nomen dedit. Verum illatam sibi

καὶ πάντα καὶ τὴν θυγατέρα ἑαυτῆς ἔλασασα καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς Ἰναχον, ἀσχυρομένη ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον καταπλεύσασα· D καὶ εἰσελθοῦσα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Αἰγύπτου ἢ Ἰωῦ ἐκαὶ διήγεν. καὶ μαθοῦσα μετὰ χρόνον ὅτι Ἑρμῆς βασιλεύει τῆς Αἰγύπτου ὁ υἱὸς Πίξου Διός, καὶ φοβηθεῖσα τὸν αὐτὸν Ἑρμῆν, φεύγει ἐκείθεν εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, εἰς ὃπερ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ὁ Μακεδῶν ἔκτισεν πόλιν μετὰ χρόνους καὶ ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, ἀπελθοῦσα δὲ εἰς τὴν Συρίαν ἐκείνη ἢ Ἰωῦ ἐκαὶ ἐτελεύτησεν, ὡς Θεόφιλος ὁ σοφώτατος συνηγορήσατο. ἕτεροι δὲ ἐξέθεντο ὅτι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τελευτᾷ Ἰωῦ.

Ὁ δὲ Ἰναχος ὁ αὐτῆς πατήρ εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς ἐπεμψεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸν Τριπόλεμον καὶ Ἀργεῖους μετ' αὐτῶν· οἵτινες πανταχοῦ ζητήσαντες οὐχ εὗρον αὐτήν. γινόντες δὲ οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Συρίαν ἢ Ἰωῦ, ἐλθόντες ἔμειναν ἐκεῖ πρὸς μικρὸν, κρούον- 15τες ἕκαστον οἶκον καὶ λέγοντες αὐτοῦ, Ψυχὴ ἢ Ἰωῦ σωξέσθω. καὶ ἐν ὁράματι χρηματισθέντες εἶδον δάμαλιν λέγουσαν αὐτοῖς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ὅτι ἐνταῦθά εἰμι ἐγὼ ἢ Ἰωῦ. καὶ διωπνισθέντες ἔμειναν θαυμάζοντες τὴν τοῦ ὁράματος δύναμιν, καὶ λογισάμενοι ὅτι ἐν τῷ ὄρει αὐτῷ κεῖται ἢ Ἰωῦ, κτίσαντες αὐτῇ ἱερὸν 20οἶκισαν ἐκεῖ εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, κτίσαντες καὶ πόλιν ἑαυτοῖς, V 35

6. Σέλευκος ὁ] ὁ Σέλευκος P.
V. 13. Ἀργεῖοι αὐτοὶ P.
ibid. Σήλιον PV saepius.

7. ἑαυτοῦ P.
16. ἴδον PV.

12. Τριπόλεμον
20. ἤκτισαν P.

injuriam Io indigne ferens, Pique Jovis aversata concubitum, clam eo caeterisque omnibus, suaque relicta prole, clam etiam ipso parente Inacho, quem verebatur, gemebunda in Aegypto fugit: quo cum navigio pervenisset, ibi sedem fixit. Verum cum post aliquod tempus accepisset Mercurium Pici Jovis filium Aegypto imperare, hunc metuens, inde fuga in Sipylum montem evasit, ubi Seleucus Nicator Macedo urbem postea condidit, quam de filii nomine Antiochiam magnam nuncupavit. Profecta deinde eadem Io in Syriam, ibi extincta est, quemadmodum scripsit doctissimus Theophilus. Alii contra tradiderunt eam in Aegypto defunctam.

Inachus autem Ius pater ad eam inquirendam illius fratres et propinquos, necnon et Triptoleum, et cum illis Argivos misit: qui ubique vestigantes illam non reppererunt. Posteaquam autem didicere Argivi Iopolitae in Syria mortuam, illuc profecti, aliquandiu ibi haeserunt, singulas domos pulsantes, dicentesque, *Hic salva sit anima Ida*. Accepto postmodum per speciem visionis oraculo, visi sunt videre buculam humana voce sibi haec dicentem: *Hic ego sum Io*. Et somno excitati, super vi somni mansere attoniti: tum vero sibi in animum inducere, eam jacere in monte Sipilo, conditoque in illius nomen templo,

- B ἦν ἐκάλεσαν Ἰωνίται· οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τοῖς αὐτοῖς Σύροις Ἰωνῖται ἕως τῶν. οἱ οὖν Σύροι Ἀντιοχεῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀπ' οὗ οἱ Ἀργεῖοι ἐλθόντες ἐζήτησαν τὴν Ἰω ποιοῦσι τὴν μνήμην, κρούοντες τῷ καιρῷ αὐτῷ κατ' ἔτος τοὺς Ἑλλήνων οἴκους ἕως ἄρτι. διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀργεῖοι ἔμειναν αὐτοὶ ἐκεῖ εἰς 5 τὴν Συρίαν, ἐπειδὴ ἐκελεύσθησαν ἀπολυόμενοι ἀπὸ τῆς Ἀργείων χώρας ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Ἰνάχου τοῦ πατρὸς τῆς Ἰω ὅτι *Εἰ μὴ ἀγάγητέ μοι τὴν θυγατέρα μου Ἰώ, μὴ ὑποστρέψητε ἐπὶ τὴν Ἀργείων χώραν.* ἔκτισαν οὖν ἐκεῖ οἱ αὐτοὶ Ἰωνῖται ἱερὸν Κρονίωνος εἰς τὸ Σιλπιον ὄρος. 10
- C Ἡ δὲ Λιβύη θυγάτηρ τῆς Ἰω καὶ τοῦ Πίκου Διὸς ἐγαμήθη τινὶ ὀνόματι Ποσειδῶνι· ἐξ ὧν ἐτέχθη ὁ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος καὶ Ἐνυάλιος, παῖδες τρεῖς. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος κατέλαβον τὴν Συρίαν καὶ αὐτοὶ εἰς ἀναζήτησιν τῆς Ἰώ, εἰ ἔτι ζῆ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, εἶπερ εἰσὶν· ἦσαν γὰρ αὐτῶν συγγενεῖς. καὶ μὴ-15 δένα εὐρηκότες ὑπέστρεψαν. καὶ ὁ μὲν Βῆλος ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπῆλθεν, κακεῖ γαμήσας τὴν Σίδα ἔσχεν υἱὸς δύο Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. ὁ δὲ Ἀγήνωρ ἐπὶ τὴν Φοινίκην ἐλθὼν ἠγάγετο τὴν Τυρώ· καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Τύρον εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ γαμητῆς. ἐβασίλευσεν οὖν ἐκεῖ, καὶ ἔσχεν υἱὸν ἐκ 20
- D τῆς Τυρῶ τὸν Κάδμον, τὸν Φοίνικα, καὶ τὸν Σύρον καὶ τὸν Κίλικα, καὶ θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρώπην. καὶ βασιλεύει ὁ

2. τοῦ om. P. 5. δὲ om. P. 8. ἀγάγετε PV. Verum habet Malalae p. 30. 1. 15. Fort. εἰ περιέειπεν. ib. εἶσαν PV. ib. αὐτῶ P. 16. τὴν] τὸν P. 21. Κήλικα PV. 22. ἐκάλεσεν] ἐβασίλευσεν P.

ibi sedes fixerunt, urbemque aedificarunt, Iopoleos indita appellatione: cujus cives hodieque a Syris Ionitae nuncupantur. Ab eo igitur tempore ex quo Io quaeritantes Argivi advenerant, ad rei testandam memoriam, Syri Antiocheni, stato tempore, quotannis Graecorum aedes pulsant. Atque ex ea causa Argivi in Syria condescerunt. Haec enim in mandatis ex Argivorum regione soluturi acceperant ab Inacho: *Nisi filiam meam Io ad me reduxeritis, in Argivorum regionem ne revertimini.* Condiderunt ergo ibi iidem Ionitae in monte Sipilo fanum Iovi Saturnio.

Nupsit autem Libya, Pici Jovis et Ius filia, cuidam Neptuno appellato, ex quibus tres nati filii, Agenor, Belus, et Enyalius seu Mavors. Agenor et Belus in Syriam pervenere, quo inquirerent an Io viveret, et an illius fratres essent superstites, (cum iis quippe affinitas intercedebat) nemineque ex illis reperto reversi sunt. Ac Belus quidem in Aegyptum se contulit, ibique ducta in uxorem Sida, binos procreavit filios, Aegyptum et Danaum. Agenor vero profectus in Phoenicem, Tyron accepit in conjugem, urbemque condidit, quam de uxoris nomine Tyrum nuncupavit. Iste ergo regnavit, ac filium ex Tyre suscepit, Cadmum, Phoenicem, praeterea Syrum et Cilicem, ac filiam quam Europam appellavit.

Ἀγήνωρ τῶν μερῶν ἐκείνων ἔτη ξγ'. τὴν δὲ Εὐρώπην οἱ ποιη-
ται ἐξέθεντο θυγατέρα εἶναι τοῦ Φοίνικος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγήνορος
βασιλέως, μὴ ὁμοφωνήσαντες τοῖς χρονογράφοις.

Ἐπιβήσας δὲ τῇ πόλει Τύρω Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι- R 100
5 λεύς, ναυμαχίᾳ πολεμήσας παρέλαβε τὴν αὐτὴν Τύρον πόλιν
ἐσπέρας, καὶ πραιδείσας αὐτὴν ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς αἰχμαλώτους
πολλούς· ἐν οἷς ἔλαβεν καὶ τὴν αὐτὴν Εὐρώπην τὴν θυγατέρα P 43
τοῦ βασιλέως Ἀγήνορος. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπολέ-
μουν ἐπὶ τὸ λίμιτον. καὶ γνούς ὁ Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι-
10 λεύς, ἐξαίφνης ἐπέβριψεν τῇ χώρᾳ διὰ θαλάσσης, ἥστινος ἐσπέ-
ρας μνήμην ποιῶσιν οἱ Τύριοι ἕως τῆς νῦν, λέγοντες Κακὴ
ὄμηνή.

Ἀπήγαγεν δὲ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ὁ Ταῦρος,
ἦντινα καὶ γυναῖκα ἔλαβεν οὖσαν παρθένον καὶ εὐπρεπῆ, καὶ
15 ἐκάλεσε τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄνομα αὐτῆς Εὐρώπεια. ἐξ ἧς ἔσχεν
υἶον τὸν Μίνων, καθὼς Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητῆς συνε-
γράψατο, ὃς φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς Ταῦρον τὴν Εὐρώπην
ἤρασεν.

Ἐκτισε δὲ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Κρήτης ὁ αὐτὸς Ταῦρος βα- B
20 σιλεύς πόλιν μεγάλην, ἣν ἐκάλεσεν Γόρτυναν εἰς ὄνομα τῆς αὐ-
τοῦ μητρὸς τῆς ἐκγόνου Πίκου Διός. τὴν δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως

3. μῆ] καὶ P. 6. πραιδεύσας Malalas p. 30. 21., παιδεύσας PV.
8. οἱ om. V. 9. λίμητον PV. 11. κακεί ὄφηνῃ PV. Conf. Ma-
lalas p. 31. 3. 16. Μῆνον PV. 17. ὃς m. R., ὡς PV. 19.
τῆς — βασιλεύς om. P. 20. ἦν δὲ ἐκάλεσεν P.

In istis porro regionibus regnavit Agenor an. LXIII. Verum Europam
Phoenicis, Agenoris Regis filii natam faciunt Poetae: qua in re cum
Chronographis consentiunt.

Taurus deinde Cretae Rex in urbem Tyrum irruptionem fecit, com-
missoque navali proelio hanc sub vesperum expugnavit, eaque castigata,
magnam captivorum copiam abduxit, quos inter extitit Europa Regis
Agenoris filia. Agenor vero cum filiis in regni limitibus bellum gerebat:
quod ubi Cretae Rex Taurus accepit, repentino incursu per mare re-
gionem invasit: cujus quidem vesperi memoriam Tyrii hodieque celebrant,
dicentes, *Et ibi sero sapit.*

Taurus Europam in patriam abduxit, eamque sibi conjugio sociavit,
cum virgo esset et admodum formosa, vocavitque regiones illas de illius
nomine Europaeas. Ex hac suscepit Minoen, quemadmodum scripsit
doctissimus Poeta Euripides, cum ait, *Jupiter in Taurum transformatus
Europam rapuit.*

Condedit vero in ipsa insula urbem magnam, quam de matris Pici,

τόχην ἐκάλεσεν *Καλλινίκην* εἰς ὄνομα τῆς παρ' αὐτοῦ σφαιροσφαισῆς κόρης.

Ὁ δὲ Ἀγήνωρ βασιλεὺς ἑλθὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἐν τῇ Τύρῳ, καὶ μαθὼν τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ ἑξαίφνης ἔφοδόν τε καὶ ἄρπαγὴν, εὐθέως ἐξέπεμψεν τὸν Κάδμον διὰ τὴν Ἐδρώπην μετὰ 5 χρημάτων πολλῶν καὶ στρατοῦ. μέλλων δὲ τελευτᾶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀγήνωρ διετάξατο πᾶσαν ἦν ὑπέταξε γῆν μερίσασθαι τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱούς. καὶ ἔλαβεν ὁ Φοῖνιξ τὴν Τύρον καὶ τὴν αὐτῆς ἐνορίαν, καλέσας τὴν ὑπ' αὐτὸν γενομένην γῆν Φοινίκην. 10 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Σύρος εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ χώραν ἐκάλεσεν Συρίαν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Κίλιξ τὸ ἐπιλαχὸν αὐτῷ κλίμα ἐκάλεσεν Κιλικίαν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ἡρακλῆς ὁ φιλόσοφος ὁ λεγόμενος Τύριος, ὅστις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. 15 ἐπιζητῶμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου πόλεως εἶδε ποιμενικὸν κύνα ἰσθιόντα τὴν λεγομένην κογχύλην, ὅπερ ἔστι μικρὸν εἶδος θαλάσσιον κογχυλιῶδες, καὶ ποιμένα νομίζοντα αἰ- 20 μᾶσσειν τὸν κύνα λαβόντα ἀπὸ προβάτου πόκον ἑρέας καὶ καταμᾶσσοντα τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνὸς καὶ βάπτοντα τὸν πόκον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς προσεσηκῶς μὴ εἶναι αὐτὸ αἷμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασεν καὶ γινὸς ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἔστι τὸ κατιὸν βάμμα τοῦ πόκου,

6. βασιλεὺς ὁ αὐτὸς P. 7. ἐπέταξε R. 9. συνορίαν P. *ibid.* αὐτῶν PV. 11. ἐπιλαχὼν PV. 15. ἴδῃ PV. 17. κοχλιῶδες P. 22. κατιὸν om. P.

Jovis neptis, nomine Gortynam nuncupavit. Urbis vero fortunam Callinicen appellavit, de virginis a se hic immolatae nomine.

Porro Rex Agenor cum ab expeditione Tyrum venisset, audissetque subitam Tauri irruptionem, abactamque ab eo praedam, statim Cadmum cum multa pecunia militaribusque copiis propter Europam misit. Tandem Rex Agenor moriturus, statuit, ut aniversa quam subegerat regio inter tres suos filios divideretur. Ac Phoenix quidem Tyrum et circumjacentes oras in sortem habuit, quam de suo nomine Phoenicem appellavit. Syrus pariter quam sortitus est provinciam a suo nomine Syriam, quemadmodum Cilix suam a suo quoque Ciliciam nuncupavit.

Ea tempestate qua Phoenix regnabat, vixit Hercules Philosophus, Tyrius cognominatus, qui primus purpuram invenit. Cum enim circa maritima Tyri littora spatiaretur, pastorem vidit canem, qui ostreum, quod Conchylion dicitur, parvumque genus est conchae marinae, mandebat, ac pastorem qui sanguinem emittentem canem observarat, arrepto ex ove vellere, quod ab ore canis profluebat extersit, ipso ex eo tincto vellere. Cum id non sanguinem, sed peregrini alicujus liquoris virtutem esse animadvertisset Hercules, obstupuit, statimque acceptam a pastore

ελληφώς ἐκ τοῦ ποικίλου τὸν πόκον, ἃς μέγα δῶρον τοῦτον προσήγαγε τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρον Φοίνικι. καὶ ἐκπλαγεῖς καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ θείᾳ τῆς Ξένης χροιάς τοῦ βύμματος, θαυμάζων τὴν αὐτοῦ εὐρεσίαν, ἐκέλευσεν ἕξ αὐτοῦ τοῦ βύμματος τῆς κογχύ-
 5 λης βαφῆναι ἑρέαν, καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον βασιλικόν, καὶ ἐφόρεσεν αὐτὸς πρῶτος περιβόλαιον ἐκ πορφύρας, καὶ πάν- P 44
 τες ἐθαύμασαν τὴν αὐτὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὡς Ξένην θέαν. καὶ ἕξ ἐκείνου ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Φοῖνιξ μηδένα ὑπὸ τὴν αὐ-
 τοῦ ὄντι βασιλεῖαν τολμᾶν φορεῖν τὴν αὐτὴν ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ
 10 θαλάσσης οὐσαν φορεσίαν, εἰ μήτι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν βασιλεύοντας Φοινίκης, διὰ τὸ γινώσκεσθαι τὸν βασιλέα τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ πλήθει ἐκ τῆς θαυμαστῆς καὶ παραξένου φορεσίας· πρῶτη γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χροῶς ἱματίων, ἀλλὰ τὰς τῶν προβάτων ἑρέας, οἷαι καὶ ἦσαν, ἐποιοῦν
 15 ἱμίτια καὶ ἐφόρον, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τὰς αὐτὰς χροῶς τῆς τυχοῦσης ἑρέας ἱμάτια ἐφόρον, καὶ οὐκ εὐχερῶς ἐγνωρίζοντο τῷ ὑπηκόῳ πλήθει οἱ βασιλεῖς. λοιπὸν οἱ κατὰ τὸν τόπον βασι- B
 λεῖς ἤτοι ῥῆγες καὶ τοπάρχαι ἀκηκοότες τοῦτο, οἱ μὲν περιβό-
 λαυα, οἱ δὲ φίβλας χρυσῶς καὶ μαντῖα ἐπενόησαν ἑαυτοῖς πορ-
 20 φύρεα ἢ ρόυσα, βάπτοντες αὐτὰ ἀπὸ βοτανῶν, καὶ ἐφόρον διὰ τὸ γινώσκεσθαι τῷ ἴδιῳ πλήθει, καθὼς Παλαίφατος ὁ σοφώτατος ἐξέθετο.

7. αὐτὴν om. P. Hoc reddendum Malalae p. 32. 16. pro αὐτοῦ. 8. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ] τῶν ὑπὸ τοῦ V. 15. καὶ οἱ — ἐφόρον addidi ex Malala p. 33. 9. 17. οἱ] οὐ P. 18. εἶτοι PV. *ibid.* τούτῳ PV. 19. χρυσῶς om. P. *ib.* μαντεία PV. *ib.* πορφύρα PV. *ib.* ρόυσα V, ρουσαία P.

lanam, quam succo hlo Conchylii tinctam noverat, ad Phoenicem Tyri Regem, magni loco muneris, detulit: qui et ipse attonitus novi et insoliti coloris tincturae aspectu, illiusque inventionem demiratus, Conchylii liquore lanas infici praecepit, et ex iis regiam sibi vestem confici, sicque primum purpureum vestimentum gestavit, adeo ut ad regiam vestem, tanquam ad inusitatum hactenus spectaculum universi obstupescerent. Ab eo tempore Rex Phoenix edicto cavet, ne quisquam ex suae ditioni subjectis magnificum hujusmodi e terra marique collatum cultum deserret, praeter ipsum, ac Phoeniciae Reges. Unde hactenus ab exercitu et populo universo ex admirando isto et insolito gestamine Rex dignoscitur. Antea quippe coloribus vestes inficere minime noverant homines, sed ex ovium vellere, qualiacunque erant, has conficiebant, atque deferrebant, ita ut aegre principes a subjecta plebe scernerentur. Verum deinceps neque Imperatores vel Reges aut Toparchae huicce legi parvere: quorum alii indumenta, alii fibulatas vestes, et pallia sibi conficere coloris purpurei vel russei, ex herbarum scilicet succis expresso eodem colore, eaque gestant, quo a propriis subditis dignoscerentur, ut tradidit doctissimus Palaephatus.

Περὶ τοῦ σώματος τοῦ Πίκου.

Ἐν ᾧ χρόνῳ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐτελεύτα, ἐκέλευσεν τὸ λείψανον αὐτοῦ ταφῆν τεθῆναι ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ, καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παῖδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐν μνήματι, ὅπερ μνήμᾳ ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Κρήτῃ κείμενον ἕως 5 C τοῦ παρόντος, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται, Ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, ὃν καὶ Δία καλοῦσιν. περὶ οὗ συνηγράμματο Διδώδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος, ὃς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συνηγράμματος αὐτοῦ τοῦ περὶ Θεῶν εἶπεν ὅτι Ζεὺς ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς ἐν τῇ Κρήτῃ κεῖται. 10

104 Περὶ Φαῦνου βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅστις πρῶτος ἐφεῦρε τὸν χρυσοῦν.

D) Μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ αὐτοῦ Πίκου τοῦ καὶ Διὸς ἐβασιλευσεν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Φαῦνος ὁ καὶ Ἑρμῆς τῆς Ἰταλίας ἔτη τριάκοντα πέντε, ὃς ἦν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ μαθηματικός, ὅστις ἐφεῦ- 15 ρεν τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ ἐν τῇ δύσει πρῶτος καὶ τὸ χωνεύειν γνοὺς δὲ ὅτι διαφθοροῦνται αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἀπὸ τῶν γυναικῶν ὧν ἔσχεν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὁ αὐτοῦ πατήρ· ἠβούλοντο γὰρ αὐτὸν φονεῦσαι, ὡς ὄντες πολλοί, περὶ πού ἐβδομήκοντα·

3. τεθεῖναι PV. 4. νήσῳ — Κρήτῃ om. P. 7. Διδώδωρος] III. 60. 9. τοῦ περὶ] περὶ P. 13. Πίκου τοῦ] τοῦ Πήκου P. 14. υἱὸς αὐτοῦ P.

De corpore Pici.

Cum moriturus esset Picus, seu Jupiter, corpus suum in Creta insula sepeliri jussit, ubi in illius nomen condito a filiis templo, in eo depositum jacet: ubi ad hoc usque tempus sepulcrum illius visitatur, cum hac inscriptione:

Hic jacet mortuus Picus, qui et Jupiter, quem Jovem etiam vocant.

De quo conscripsit Diodorus doctissimus Chronographus, qui in contextu libri sui de Diis, haec ait: *Jupiter Saturni filius in Creta jacet.*

De Fauno Rege Italiae, qui primus aurum reperit.

Extincto eodem Pico, qui et Jupiter dictus est, regnavit in Italia filius ejus Faunus, qui et Mercurius appellatus, annos xxxv. Erat ille vir callidus et Mathematicus, qui primus in Occidente auri metallum, ejusque conflandi rationem, adinvenit. Is cum intelligeret se magna apud fratres suos, quos Picus, seu Jupiter, pater suus ex variis uxoribus susceperat, invidia flagrare, ejusque occidendi consilium iniisse, ut qui essent haud pauci praeterpropter lxx. (Jupiter quippe cum multis feminis habita consuetudine, multos procrearat liberos) convasato ingenti

μετὰ γὰρ πολλῶν συμμιγνύμενος γυναικῶν ἐτεκνοποίησεν ὁ Ζεὺς· πολὺ χρυσιόν ἐγκολπωσάμενος εἰς ὑπερβολὴν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ υἱοῦ Νῶε, P 45 οἷτινες ἰδέξαντο αὐτὸν ἐν τιμῇ. καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ὑπερηφανῶν πάντας, καὶ φορῶν στολὴν χρυσοῦν ἐφιλοσόφει παρὰ τοῖς Αἴγυπτοῖς, λέγων αὐτοῖς μαντείας μελλόντων· ἦν γὰρ φῦσει σφόδρα λογικός· καὶ προσεκύνουσιν αὐτὸν λέγοντες θεὸν Ἐρμῆν, ὡς λέγοντα τὰ μέλλοντα καὶ διακονοῦντα αὐτοῖς ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν μελλόντων τὴν ἀπόκρισιν καὶ παρέχοντα αὐτοῖς χρημάτων, ὄντινα καὶ 10 πλουτοδότην ἐκάλουν, ὡς τὸν χρυσοῦν θεὸν νομίζοντες. ὅτε οὖν ὁ αὐτὸς Ἐρμῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦλθεν, ἐβασίλευσεν τῶν Β Αἴγυπτίων τότε ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χάμ ὁ Μεστράϊμ· οὗτινος τελευτήσαντος ἐποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Ἐρμῆν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ἔτη λθ' ἐν ὑπερηφανίᾳ. καὶ μετ' αὐτὸν 15 ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ὁ Ἡφαιστος ἡμέρας αχρ', ὡς γενέσθαι ἔτη δ', μῆνας ἑπτὰ τρίτον. οὐκ ἤδεισαν γὰρ τότε ἐνιαυτοὺς μετρεῖν οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ τὴν περιόδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἔλεγον. τὸν δὲ αὐτὸν Ἡφαιστον θεὸν ἐκάλουν· ἦν γὰρ πολεμιστὴς καὶ μυστικός. ὅστις ἐξελθὼν εἰς πόλεμον συνέπεσεν 20 οὖν τῷ ἵππῳ αὐτοῦ, καὶ πληγεὶς ἔμενε χωλεῶν. ὁ δὲ αὐτὸς

5. τὴν χρυσοῦν στολὴν P. 10. ὀνομάζοντες P. 11. ὁ om. P. *ibid.* καὶ ἐβασίλευσεν P. 12. Μεστρέμ PV. 16. ἑπτὰ τρίτον] ζ', ἡμέρας γ' P cum R: sed Raderus mutata ab se scripturam fatetur in margine: „ita legendus hic locus. annum definit ut nos diebus 365. pro mense dies 31 hic putandi.“ Quae sane computatio obtinet p. seq. v. 14. Sed hic menses intelligendi triginta dierum 7½. Dictum autem hoc ut εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν schol. Platon. p. 454. B. 19. ἔλθῶν P.

admodum auri pondere, in Aegyptum ad tribum Cham filii Noe se contulit, a qua perhonorifice exceptus est. Ille cum ibi degeret, pro nihilo caeteris habitis, aurea indutus veste, philosophabatur apud Aegyptios, quibus ventura praedicebat: a natura enim acri admodum valebat ingenio: unde ab iis adorabatur, cum illum esse dicerent Deum Mercurium, ut qui futura praediceret, ipsisque rerum venturarum a Deo accepta responsa subministraret, opesque praeberet: quem ideo Divitiarum largitorem vocitabant, cum aurum Deum appellarent. Cum porro idem Mercurius in Aegyptum venit, apud Aegyptios regnabat Mestrem, ex genere Cham: quo fatis functo, Mercurium Regem renuntiarunt Aegyptii, quibus ille annos xxxix. magnifice imperavit. Post hunc regnavit apud Aegyptios Vulcanus dies mdcclxxx. qui annos iv. conficiunt, menses vii. et dies iii. Neque enim tum annos metiri norant Aegyptii, sed dierum cursus annos dicebant. Vulcanum porro Deum vocabant: erat enim vir bellicosus, quique arcana quaevis intelligeret, qui dum in praelio pugnat, cum equo lapsus, accepto vulnere, exinde claudicavit. Idem

Chronicon Paschale vol. I.

C Ἡφαίστος νόμον ἔθηκεν τὰς Αἰγυπτίας γυναῖκας μονανδρεῖν καὶ σωφρόνως διαίειν, τὰς δὲ ἐπὶ μοιχείᾳ εὐρισκομένας τιμωρεῖσθαι· καὶ ἠγαρίστησαν αὐτῷ οἱ Αἰγύπτιοι, διότι πρῶτον νόμον σωφροσύνης τοῦτον ἔδξαντο.

R 106

Περὶ σιδήρου, τίς πρῶτος ἐφεῦρεν.

5

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαίστος ἀπὸ μυστικῆς τινος εὐχῆς τὴν ὀξυλάβην ἔδεξατο ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὄπλα. ὄθεν καὶ ἐπικρατῆς σιδήρου ἠρέθη εἰς τοὺς πολέμους. ἀπεθίωσαν οὖν αὐτὸν ὡς σωφροσύνην νομοθετήσαντα καὶ τροφήν
 D ἀνθρώποις διὰ κατασκευῆς ὄπλων εὐρηκότα καὶ ἐν τοῖς πολέμοις 10
 δύναμιν καὶ σωτηρίαν ποιήσαντα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπάλοις καὶ λίθοις ἐπολέμουν. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην Ἡφαίστου ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνόματι Ἥλιος ἡμέρας δυοῖς, ὡς εἶναι ἔτη β', μῆνας γ', ἡμέρας δ'. οὐ γὰρ ᾔδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε ἢ ἄλλοι τινὲς ἀριθμὸν ἐν τῷ ψηφίσειν, ἀλλὰ τὰς περιόδους 15
 τῶν ἡμερῶν εἰς ἔτη ἐψήφισον. οἱ γὰρ τῶν β' μηνῶν ἀριθμολ
 P 46 μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἕξότε ἐνομίσθη ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἥλιος βασιλεὺς ὁ υἱὸς Ἡφαίστου ἦν φιλόσοφος δυνατός, ὅστις ἐδιδάχθη παρὰ τινος ὡς

2. μοιχείαν P. 12. τὴν om. P sola. 15. ἄλλον τινα P. 17. ἐνομίσθη P, ὀνομάσθη EV. 19. τοῦ Ἡφαίστου P.

vero Vulcanus lege sanxit, uti Aegyptiae feminae uno contentae viro caste vitam agerent: quae vero deprehenderentur in stupro, punirentur. Unde Vulcano gratias egere Aegyptii, quod tum primum continentiae legem acceperissent.

De ferro, et quis primus illud invenerit.

Idem porro Vulcanus edita quadam mystica ac secreta precatione, foreipem ex aere accepit, quo ex ferro arma posset conficere: unde et ferri ad belli usus repertor habitus est. Hunc ergo in Deos retulere, tum propter latam de continentia legem, tum etiam quod armorum fabrica, victus parandi rationis, in bellis autem roboris salutisque hominibus auctor extiterit: ante illum quippe clavis et saxis pugnabant. Extincto Vulcano, Aegyptiorum regnum exceperit Sol, illius filius, illudque rexit dies v. MCDLXXVII. qui annos conficiunt XII. menses III. dies IV. Alius enim omnis numerandi modus tunc temporis ab Aegyptiis ignorabatur, cum singulas dierum periodos pro tot annis putarent. Duodecim enim mensium numeri tum primum deinde inventi, ex quo decretum est homines Regibus fieri vectigales. Enimvero Rex Sol, Vulcani filius, insignis admodum extitit Philosophus, qui cum ex aliquo esse quandam feminam comperisset, ex iis quae opum copia ac dignitate apud Aegy-

γυή τις Αἰγυπτία τῶν ἐν εὐπορίᾳ καὶ ἀξίᾳ οὐδῶν παρ' αὐτοῖς v 38
 ἐρώσά τινος ἐμοιχεύετο ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἥλιος ἐξή-
 τησεν αὐτὴν πιᾶσαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡφαίστου νομο-
 θεσίαν, ἵνα μὴ λυθῆ. καὶ λαβὼν στρατιώτους ἐκ τοῦ ἰδίου στρα-
 5 τοῦ, μαθὼν τὸν καιρὸν τῆς μοιχείας αὐτῆς ὅτι γίνεσθαι ἐμελλεν
 νυκτός, ἐπιβρόψας αὐτῇ, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μὴ ὄντος αὐτόθι, εἶ-
 ρεν αὐτὴν μετ' ἄλλου καθεύδουσαν τοῦ ἐρωμένου παρ' αὐτῆς. B
 ἦντινα εὐθέως καταγαγὼν ἐπόμπευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ τῆς Αἰ-
 γύπτου, τιμωρησάμενος αὐτὴν. καὶ γέγονε σωφροσύνη μεγάλη
 10 ἐν τῇ γῆ τῆς Αἰγύπτου. κἀκείνον δὲ τὸν μοιχὸν ἀνείλεν, καὶ ἠρ-
 χαριστήθη· περὶ οὗ ἱστορεῖ ποιητικῶς Ὅμηρος ποιητῆς ὡς ὁ
 Ἥλιος, φησὶν, ἤλεγξεν τὴν Ἀφροδίτην συμμιγνυμένην νυκτός
 Ἄρει. Ἀφροδίτην δὲ ἐκάλεσεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πορνείας ἀπὸ
 τοῦ Ἑλλίου βασιλέως ἐλεγχθεῖσαν· τὸ δὲ ἄληθές, ὡς προεγέγρα-
 15 πται, Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἑλλίον τοῦ βασιλέως υἱοῦ Ἡφαίστου
 ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων Σῶσις· καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ C
 ἐβασίλευσεν Ὅσιρις· καὶ μετὰ Ὅσιριν ἐβασίλευσεν Ὀρος· καὶ
 μετὰ Ὀρον ἐβασίλευσεν Θούλις, ὅστις παρέλαβεν μετὰ δυνάμεώς R 108
 20 τινος πῦσαν τὴν γῆν ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ ἐν τῇ ὑποστρέφειν
 ἤλθεν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν χώραν εἰς τὸ μαντεῖον ἐν ὑπερηφανίᾳ,
 καὶ θυσιᾶσας ἐπυθάνετο λέγων, Φράσον μοι, πυρισθενές, ἀμυν-
 δές, μάκαρ, ὃ τὸν αἰθέριον μετεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς

1. καὶ] ἐν καὶ P sola. ibid. ἐξίξ R. 2. ὁ om. P. 17. Σώ-
 σις m. R., Σώσις PV. 19. μετὰ τὸν Ὀρον P. 23. μετεκλίνων V.

ptios praestabant, quae viri cujusdam amore capta, pravam cum eo con-
 suetudinem exerceret, curam omnem adhibuit, ut eam perquireret, cape-
 retque, quo Vulcani parentis leges impune minime violarentur. Lectis
 igitur ex castris aliquot militibus, ac observato quo per noctem adulte-
 rium committere solebat tempore, dum vir abesset, in aedes irrupit, il-
 lamque cum amasio jacentem offendit: qua confestim abrepta, ac per
 universam Aegyptum traducta, graviter in illam animadvertit, ex quo
 rite observata est deinceps apud Aegyptios castimonia, adultero insuper
 morte mulctato, unde a subditis gratiam inivit. Id poetico more narrat
 Homerus Poëta, dum ait, Venerem cum Marte noctu cubantem a Sole
 fuisse deprehensam. Venerem autem appellavit moechandi libidinem,
 quam Sol Rex prodiderit. Hujus porro historiae, quemadmodum supra
 relata est, veritatem descripsit doctissimus Palaephatus.

Post Solis Regis, Vulcani filii, excessum, regnavit apud Aegyptios
 Semis, cui successit Osiris: Osiridi Orus: Oro Thulis, qui cum aliquot
 copiis terram omnem usque ad Oceanum occupavit: et dum reverteretur,
 in regiones Africae cum pompa venit, consulturus oraculum; peractoque
 sacrificio, ita illud sciscitatus est: *Dic mihi, ignipotens, veridice, beate,*

ἐμῆς βασιλείας ἠδυνήθη ὑποτάξαι πάντα ἢ τίς μετ' ἐμέ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός οὗτος.

D πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.
ταῦτα δὲ σύμφυτα πάντα καὶ ἔντομον εἰς ἓν ἴοντα,
οὗ κράτος αἰώνιον· ὀρθοῖς ποσὶ βιάδιζε, θνητέ, 5
ἄδηλον διανύων βίον.

καὶ εὐθέως ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου συσκευασθεὶς ὑπὸ τῶν
ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρικῇ χώρᾳ. ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ πα-
λαιὰ βασιλεία τῶν Αἰγυπτίων Μανέθων συνεγράψατο. καὶ ἐν
τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐμφέρεται ἄλλως λέγεσθαι τὰς ἑπωνυ- 10
μίας τῶν πέντε πλανητῶν ἀστέρων. τὸν γὰρ λεγόμενον Κρόνον
P 47 ἀστέρα ἐκάλουν τὸν Λύμποντα, τὸν δὲ Διὸς τὸν Φαέθοντα, τὸν
δὲ Ἄρειος τὸν Πυρώδη, τὸν δὲ Ἀφροδίτης τὸν Κάλλιστον, τὸν
δὲ Ἑρμοῦ τὸν Στίλβοντα.

Ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἐβασίλευσεν τῶν Αἰγυπτίων πρῶ- 15
τος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ Σέσωστρις, ὅστις ὀπλισάμενος ἐπο-
λέμησεν Ἀσσυριοῖς καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ
Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος. ὁμοίως δὲ ὑπέταξε καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶ-
σαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μυσίαν· καὶ ἐν τῷ
ὑποστρέφειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐκ τῆς χώρας τῆς Σκυθίας 20
ἐπελέξατο ἀνδρῶν νεανίσκων πολεμιστῶν χιλιάδας δεκαπέντε, οὐσ-

4. ἔντομον non intellectum omiserunt qui haec repetierunt Malalas,
Cedrenus, Suidas. 5. αἰώνων P. ἀέναον Lobeckius Aglaoph. p.
459. *ibid.* θνητέ, βιάδιζε P. 6. διανοίων P. 8. τὰ om. P.
9. Μανεθῶ P. 13. πυρῶδη V. 15. τοῖς] τοῦτοις P. 18.
δὲ om. P. 21. ἐπελέξατο P.

qui coeli cursum moderaris, quis antequam regnarem potuit sibi subjicere omnia: aut quis poterit post me? Datumque est illi ejusmodi oraculum:

Ipsae Deus primum, dein, juncto flamine, Verbum:

Haec tamen existunt simul omnia, et omnia in unum

Distinctim veniunt: cujus sine fine potestas:

Tu certo incertum vitae pede dirige callem.

Egressusque confestim ex oraculo, insidiis a suis appetitus, interfectus est in Africa. Has autem veteres et antiquas Aegyptiorum Regum historias Menetho conscripsit. Sed et in illius commentariis aliter efferrī proditur quinque planetarum astrorum nomina. Astrum enim Saturnum appellatum Lampontem: Iovem Phaethontem, Martem Pyrodem; Venerem Callistum: Mercurium denique Stilbontem vocabant.

His posthaec temporibus primus apud Aegyptios regnavit ex tribu Cham Sesostris, qui instructis copiis bellum intulit Assyriis, eosque subegit, ut et Chaldaeos et Persas usque ad Babylonem. Subegit pariter universam Asiam, Europam, Scythiam, et Mysiam: cumque in Aegyptum reverteretur ex Scythiae regionibus, delegit juvenum bellatorum quindecim millia, quos in Persidem traduxit, ibique habitare jussit, concessa

τινας μετανάστας ποιήσας ἐκέλευσεν αὐτοὺς οἰκεῖν ἐν τῇ Περσίδι, Β
δοὺς αὐτοῖς χώραν ἐκεῖ ἦν ἐπελέξαντο. καὶ ἔμειναν ἐν Περσίδι οἱ
αὐτοὶ Σκύθαι ἕξ ἐκείνου ἕως τῆς νῦν, οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τῶν
Περσῶν Παρθναῖοι, ὃ ἐστὶν Περσικῆ γλώσση Σκύθες, οἱ καὶ
5 τὴν φορεσίαν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τοὺς νόμους Σκυθῶν ἔχουσιν
ἕως τῆς νῦν, καὶ εἰσὶν μαχιμώτατοι ἐν τοῖς πολέμοις, καθὼς V 39
Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος ταῦτα συνεγράψατο.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Σεσώστριος ἦν Ἑρμῆς ὁ τρις-
μέγιστος ὁ Αἰγύπτιος, ἀνὴρ φοβερός ἐν σοφίᾳ· ὅστις ἔφρασεν
10 τρεῖς μέγιστας δυνάμεις εἶναι τὸ τοῦ ἀρρήτου καὶ δημιουργοῦ
θεοῦ ὄνομα, μίαν δὲ θεότητα εἶπεν εἶναι. διὸ καὶ ἐκλήθη ἀπὸ τῶν R 110
Αἰγυπτίων τρισμέγιστος Ἑρμῆς. ἐμφέρεται γὰρ ἐν διαφόροις C
αὐτοῦ λόγοις πρὸς Ἀσκληπιὸν εἰρηκῶς περὶ θεοῦ φύσεως ταῦτα·
„εἰ μὴ πρόνοιά τις ἦν τοῦ πάντων κυρίου ὥστε μοι τὸν λόγον τοῦ-
15 τον ἀποκαλῆναι, οὐδὲ ὑμᾶς τοιοῦτος ἔρωσ καταίχην, ἵνα περὶ
τούτου ζητήσητε· οὐ γὰρ ἐφικτόν ἐστιν εἰς ἀμνήτους τοιαῦτα
μυστήρια παρέχεσθαι, ἀλλὰ τῷ νοῦ ἀκούσατε. Ἐν μόνον ἦν φῶς
ροερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰὲ νοῦς νοὸς φωτεινός, καὶ
οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τούτου ἐνότης, αἰὲ ἐν ἑαυτῷ ὧν αἰὲ τῷ ἑαυ-
20 τοῦ νοῦ καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι ἅπαντα περιέχει. ἐκτὸς τούτου D

1. μετανασθᾶσαι P sola. 4. Παρθ(ἰδιοι PV, Παρθηνοι m. R. ib.
τῇ Περσικῇ P. 8. Σεσαστρι ὄς V, Σεσαστρις P, Σεσαστρις ὄς R.
11. δὲ om. P. 14. ἦν τοῦ Malalas p. 26. 15., ἡ τῶν PV. ibid.
μοι] με Cyrillus c. Iulianum l. p. ed. Spanh. 35. C. ib. τοιοῦτον
P. 16. ζητήσεται P. 18. καὶ νοὸς φωτεινός] νοῦ αἰτίος P sola.
Correxī ex Cyrillo. 19. ἡ om. V, ἡ R. ib. ἑαυτῷ] αὐτῷ P sola.
ibid. τῷ ἑαυτοῦ] ἐν τῷ αὐτῷ P sola. 20. πάντα P sola.

illis quam delegissent regione. Ex eoque tempore Scythae illi in Persi-
de manserunt, qui a Persis Parthidii nuncupati sunt, quod Persica lin-
gua Scythas sonat, qui et habitum et idioma ac leges Scytharum usque
sua servant, maximeque virtute bellica praestant, quemadmodum haec
tradit doctissimus Herodotus.

Dum regnaret Sesostris, extitit Hermes Trismegistus Aegyptius, vir
sapientia suscipiendus, qui tres maximas esse Potentias assererat, nomen
inamarrabilis et opificis Dei unam Deitatem esse dixit. Propterea appel-
latus est ab Aegyptiis Trismegistus Mercurius. Reperitur enim in va-
riis ejus libris ad Aesculapium haec de Deo dixisse: *Nisi providentia
quaedam sit omnium Domini, quae mihi hunc sermonem aperuisset, haud
voo hujusmodi cupido incessisset, ut de eo quaestionem institueretis, neque
enim fas est profanis haec arcana committere: vorum mente haec dunta-
rat attendite. Erat lux intelligens ante lucem intelligentem, eratque
semper mens quae menti causa esset, neque quidquam erat aliud quam
hujus mentis unitas. Ea mens cum semper in seipsa sit, semper sua
ipsois mente, luce, atque spiritu universa continet. Extra eam mentem*

οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐ δαίμων, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατὴρ καὶ θεός, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτὸν ἔστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ προελθὼν παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργός, ἐν γόνιμῳ φύσει πεσὼν ἐν γόνιμῳ ὕδατι ἔγκυον τὸ ὕδωρ ἐποίησεν. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠΐξαστο λέγων, Οὐρανὸν 5 ὀρκίζω σε, θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· ἴλιως ἔσο. ὀρκίζω σε φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγαστο πρώτην, ἥνικα κόσμον ὑπαντα ἔστηρέξαστο βουλή· φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγαστο πρώτην τὸν μονογενῆ λόγον αὐτοῦ.

P 48 Ταῦτα καὶ ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλείῳς ὑπὸ τοῦ ὄσιω- 10 τάτου Κυρίλλου συνταχθεῖσιν ἐμφέρεται πρὸς ἀπόδειξιν σαφείαν ὅτι καὶ ὁ τρισμέγιστος Ἑρμῆς ἀγοῶν τὸ μῆλλον τριάδα ὁμοούσιον ὠμολόγησεν.

Ὁ δὲ Σέσωστρις βασιλεὺς μετὰ τὴν νίκην καταλαβὼν τὴν Αἴ- 15 γυπτον τελευτᾷ, καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων χώρας Φαραῶ ὁ καὶ Νάχωρ καλούμενος, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων οἱ λοιποί.

Ῥαγαῦ ρλβ',

δομῷ γγγ'.

ἐπέζησεν σζ',

δομῷ τλθ'.

B

Σερούχ ρλ',

δομῷ γρπγ'.

20

1. οὐ prius om. P sola.
2. ὁ κύριος P sola.
- ibid. πάντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ P sola.
5. ἐπέδειξεν P sola.
8. πρωτόστην P.
- Cae-
terum post αὐτοῦ addendum φησί ex Cyrille.
10. τοῦ β. P sola.
11. συναχθεῖσιν P.

neque Deus est, neque Angelus, neque daemon, neque alia natura; omnium enim Dominus Deus et pater est, sub ipso et in ipso omnia sunt. Sermo enim ipseus qui perfectus omnibus modis est, et fecundus ac opifex ab ipso progressus mente, inque aquam, cuius est fecunda natura, incidens, factam aquam reddidit.

Haec fatus Hermes, sic precatus est: *Adjuro te, Coelum, Dei magni sapiens opus, propitiare. Adjuro te vocem Patris, quam tum primam effatus est, quando mundum universum consilio firmavit, vocem Patris, quam primam protulit, unigenitum Verbum suum.*

Haec etiam in illis quae a sanctissime Cyrille adversus Julianum Imperatorem collecta sunt, referuntur, ut evidenter ostenderet Mercurium Trismegistum futurarum rerum inscium, unam Trinitatis essentiam confessum esse.

Sesostriis vero Rex parva victoria, reversus in Aegyptum moritur: et post illam regnavit in Aegypti regione Pharaos, qui et Nachor dictus est, ex ejusque stirpe caeteri apud Aegyptios regnarunt.

Rhagau, 132.

Colligantur anni 3058.

Supervixit 207.

coll. an. 339.

Seruch, 130.

coll. an. 3183.

ἐπέζησεν οὐδ',	ὁμοῦ τ'.
Νάχωρ οὐδ',	ὁμοῦ γσξβ'.
ἐπέζησεν ρκδ',	ὁμοῦ σή'.
Θάρα ο',	ὁμοῦ ητλβ'.
ἐπέζησεν σέ',	ὁμοῦ σοε'.

R 112

Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τῶν χρόνιων Σεροῦχ ἐναρξάμενος [διὰ τοι] τῆς εἰδωλολατρίας, καὶ ὡς ἐστοίχουν τὸ τηρικαῦτα ἕκαστος κατὰ τινὰ δεισιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ μᾶλλον πολιτικώτερον ἐπὶ ἔθῃ καὶ ἐπὶ θισμοῦς εἰδώλων τάττεσθαι τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη. οἷς τότε 5 ποιοιήσαντες ἐποίουν διὰ χρωμάτων διαγράφοντες τὴν ἀρχὴν καὶ ἀπεικάζοντες τοὺς πύλαι παρ' αὐτοῖς τετιμημένους ἢ τυράννους C ἢ ἔγχεμόνας ἢ τινὰς τε δράσαντας ἐν βίῳ μνήμης δοκοῦν ἄξιον διὰ ἀλκῆς τε ἢ σώματος εὐρωστίας. ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Θάρα πατρὸς Ἀβραάμ καὶ δι' ἀγαλμάτων τὴν πλάνην 15 τῆς εἰδωλολατρίας κτισίμενοι, τοὺς ἑαυτῶν προπάτορας δι' ἀπεικονισμάτων τετιμηκότες καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν προτετελευτηκό- V 40 τας τεχνασάμενοι ἐκ κεραμικῆς ἐπιστήμης τὸ πρῶτον, ἔπειτα ἐκάστης τέχνης μιμησαμένης, οἰκοδόμοι μὲν λίθον λίθῳ ἕξαντες, ἀγροροκόποι τε καὶ χρυσόχοοι διὰ τῆς ἰδίας ὕλης τεχνασάμενοι 20 ἐπειτέλεσαν, χαλκοπλάστει δὲ καὶ ἐπιξῦσται τέχναις χρῆσάμενοι ἰπιοκιλλεύσαντο καὶ τέκτονες καὶ οἱ καθεξῆς. D

6. τοῦ Σεροῦχ P. *ibid.* διὰ τοι om. V. 7. ἐστοιχοῦντο τηρικαῦτα PV. Correxī ex Eriphanio loco mox indicando. 8. πολιτικώτερον ἐπὶ τὸ μᾶλλον V. 16. ἀπεικονισμῶν P. 17. τεχνισάμενοι P. 21. ἐπαποικιλεύσαντο V.

Supervixit 230.	coll. an. 300.
Nachor, 79.	coll. an. 3262.
Supervixit 129.	coll. an. 208.
Thara, 70.	coll. an. 3332.
Supervixit 205.	coll. an. 275.

Gracismus tempestate Seruch coepit per idololatriam, cum sua quaque superstitione quadam ductus, genus humanum ad politicam potissimum vivendi rationem, et usum seu consuetudines, cultumque idolorum informaret: quos tum secuti, magistratus et tyrannos, aut duces, aut et quid aevo memoriae dignum factitasse viderentur quod vel pugnam, vel corporis robur commendaret, pictora effigiabant. Postea vero temporibus Thara, qui Abraham habuit filium, etiam per statuas et simulacra errorem idololatriae propagarunt, dum majores suos per effigies coluerunt, fateque functos primum per figlinam expresserunt, mox caeteri artifices secuti primos, architecti quidem lapidem caedebant, argentarii vero et auri caelatores pro sua quisque materia simulacra fabricati sunt, aetarii, et scalptores etiam pro suo ingenio artificii opus variabant: potestremo fabri et alii deinceps opifices.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Βαβυλώνιοι καὶ Φρύγες καὶ Φοίνικες ταυτησὶ τῆς Θρησκείας πρῶτοι εἰσηγηταὶ γεγονότες ἀγαλματοποιίας τε καὶ μυστηρίων τελετῶν, ἀφ' ὧν τὰ πλεῖστα εἰς Ἑλλάδας μετηρέχθησαν ἀπὸ τῆς Κέκροπος ἡλικίας, καὶ μετέπειτα καθεξῆς ὕστερον πολλοὶ τοὺς περὶ Κρόνον καὶ Ῥεῖαν Αἰα τε καὶ Ἀπόλ-⁵ λωνα καὶ τοὺς ἐφεξῆς δυνάστας γενομένους θεοὺς ἀναγορεύσαντες.

Ἑλληνες κέκληνται ἀπὸ Ἑλληνός τινος ἀνδρὸς τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικήκτων· ὡς δὲ ἕτεροὶ φασιν, ἀπὸ τῆς ἐλαίας τῆς ἐν Ἀθήναις βλαστησάσης.

10

P 49 Ἰωνες δὲ τούτων ἀρχηγοὶ γεγένηται, ὡς ὁ ἀκριβῆς ἔχει λόγος, ἀπὸ τοῦ Ἰωῦν, ἐνὸς ἀνδρὸς τῶν τὸν πύργον οἰκοδομησάντων,

R 114 ὅτε αἱ γλῶσσαι διεμερίσθησαν τῶν ἀνθρώπων· δι' ἣν αἰτίαν καὶ μέρορες πάντες κέκληνται διὰ τὴν μεμερισμένην φωνήν.

1. οἱ Βαβυλώνιοι V. 3. μάλιστα PV, τὰ πλεῖστα Eriphanus. 6. δικαστῆς P. 12. Ἰωάν PV. 14. In ima pagina ascribit V quod in textu ponit P Σχόλιον *). Σκυθισμὸς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἄχρι τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς καὶ Βαβυλώνος, καὶ μετὰ τὸν χρόνον τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς ἐκ' ὀλίγοις ἔτεσιν, τουτέστιν ἕως Ῥαγαῦ. οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης νενεκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέρει καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἔτεσιν προσεκρίθησαν **) ἕως τῆς ***) τοῦ Ῥαγαῦ ἡλικίας καὶ ἐπέκεινα, ἐξ οὗ περὶ οἱ Θρᾷκες γεγόνασιν. ὕστερον δὲ ὁ ἑλληνισμὸς εἰς αἰρέσεις κατέστη κατωτέρω τῶν χρόνων, φημὶ Πυθαγορικῶν καὶ Στωικῶν καὶ Πλατω-

B

) προσεκρίθησαν Eriphanus Resp. ad Epist. Acacii ed. Petav. fol. 5. verso C, προσεκρίθησαν PV. *) τῆς om. P.

Aegyptii porro et Babylonii, Phrygesque, et Phoenices primi auctores hujus cultus extiterent, primique simulacrorum et mysteriorum hujusmodi initiatores; a quibus, Cecropis aetate in Graeciam immigrarunt. Posteris dein saeculis complures Saturnum, Rheam, Jovem, Apollinem, caeterosque principes, Deos renuntiarunt.

Graeci nomen tulerunt ab Hellene viro quodam, ex iis qui olim Hellada incoluerunt: ut alii vero prodidere, ab ἐλαία, seu olea, quae Athenis nata est.

Jones autem horum Duces, quemadmodum constans habet fama, orti sunt ab Jonan quodam ex iis, qui turrim aedificarunt, quando hominum linguae sunt divisae: unde omnes a divisa lingua Meropes sunt cognominati.

*) Scholium.

A diebus Noe post diluvium usque ad Turris et Babylonis aedificationem Scythismus perstitit, annisque aliquot post tempus aedificationis turris, hoc est usque ad Rhagau. Qui porro versus Europae fines vergunt, in Scythiae partibus degunt, suis ipsi moribus vivere elegerunt usque ad tempora Rhagau, ut et qui ulterius habitant, donec Thracum regio occurrat.

Graecismus postmodum, seu gentilismus posteris temporibus confia-

Ἀβραὰμ οέ, ὁμοῦ γυζ'.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος ὢν τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ποιῆται.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη',
 κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ', μ', μα',
 μβ', μγ', μδ', μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ',
 νέ, νς', νζ', νη', νθ'.

Νάχωρ προπάτωρ Ἀβραὰμ τελευτᾷ ζήσους ἔτη σή'. D

10 ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξέ, ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα',
 οβ', ογ'.

νικῶν καὶ Ἐπικουρείων καὶ τῶν λοιπῶν. θεοσεβείας δὲ χαρακτηρ
 αὐτοῖς ὑπῆρξεν ἅμα καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος πολιτευόμενος ἀπὸ
 τούτων τῶν ἔθνῶν ἀφορίζων ἑαυτὸν") ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβο-
 λῆς καὶ μέχρι τοῦ δευθο. τῶν ἔθνῶν μέσος τυγχάνων βαρβαρισμὸς
 καὶ σκυθισμὸς καὶ ἑλληνισμὸς ἕως οὗ σπηθήθη ἡ τοῦ Ἀβραὰμ θεο-
 σείβεια καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος καὶ Ἰουδαϊσμός") μετέπειτα. 2. ὢν
 om. P sola: habent V et R, in m. notans: abest in C. 9. σή] σο' R.
 10. ξ' — ογ' ante Περὶ Μετχρισθεδὲκ ponunt PV, ante Νάχωρ R.
 11. Post ογ' addit P sola οδ', οέ, ὁμοῦ γυζ'.

*) τούτων τῶν ἔθνῶν — ἑαυτὸν] τούτων — ἑαυτοὺς V. ") καὶ
 om. P. Ἰουδαϊσμός ex Epiphania addidit Raderus, om. V.

Abraham, 75.

coll. an. 3407.

Abraham gente Chaldaeus, primam aetatem apud Chaldaeos terit.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.
 XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
 XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
 XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
 LVI. LVII. LVIII. LIX.

Nachor avus Abraham moritur, cum vixisset ccviii.

LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI.
 LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. Colliguntur anni III. MCDVII.

tas est, in sectas divisus, Pythagoreorum scilicet, Stoicorum, Platonico-
 rum, Epicureorum, et aliorum.

Cultus porro divini character una cum lege naturae ab hisce natio-
 nibus observabatur, cum ille se a mundi conditione servasset incolumem
 in hanc usque diem.

Gentilitatis medium tenere Barbarismus, Scythismus, et Hellenismus,
 donec cultus divinus ab Abraham institutus, ac postmodum Judaismus
 una cum lege naturae coaluit.

R 116
V 41Περὶ Μελχισεδέκ.
οδ'.

Διηγήσατό τις γέρων περὶ τοῦ Μελχισεδέκ διαβεβαιούμενος
 P 50 καὶ λέγων ὅτι Ἄνθρωπος ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμι. εὔρεθεις δὲ
 ἐν τῇ φυλῇ αὐτοῦ ἄγιον γέννημα εὐηρέστησεν τῷ Θεῷ, καὶ μετέθηκεν 5
 αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 καθ' ὃν τρόπον μετέθηκε τὸν Ἀβραάμ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλ-
 δαίων. ὢν δὲ ἅγιος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, ἐγένετο ἱε-
 ρεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἄρτον καὶ οἶνον καὶ λιτὰς ἁγίας
 προσφέρων τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ἐδεήθη δὲ περὶ τῆς φυλῆς αὐ- 10
 τοῦ λέγων, Κύριε, μετέθηκάς με ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἠλέησάς με·
 ἐλέησον καὶ αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Ἐγὼ αὐτοὺς σώσω,
 ὅταν ἔξ Αἰγύπτου καλέσω τὸν υἱόν μου. ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν
 ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Μελχισεδέκ. ἐμνημόνευσεν οὖν ὁ γέρων ἐκεί-
 B νος, λέγων ὅτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους συνέβη τὸν Ἀὐτ αἰχμα- 15
 λωτισθῆναι ἐκ γῆς Σοδόμων ἐκ τῶν περὶ τῶν Γοθωλλογομῶρ,
 καὶ ἐπιδιῶσαι τὸν Ἀβραάμ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἤτησεν αὐτοὺς
 καὶ ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτῶν πῦσαν τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὸν Ἀὐτ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀράν.

Ἐλεγεν οὖν ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἀβραάμ, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν 20
 ἡμερῶν μου ἀποστελεῖς τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἕρα βλέπω
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Οὐχί, ἀλλὰ δεικνύω
 σοι τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης· κάτελθε καὶ πέρασον τὸν Ἰορδά-
 νην ποταμόν, καὶ ὄψει τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

1. οδ' (οδ' R) τοῦ Ἀβραάμ *marginis* P. 2. οδ' *om.* P. 5. μετέ-
 θηκεν *post* Χαλδαίων *posit* P. 9. τοῦ alterum *om.* P. 10. τῷ
 alterum *om.* P. 23. τύπον *m.* R, τόπον PV.

De Melchisedec.

Senex quidam haec de Melchisedec narrabat, affirmabatque, hisce
 verbis: Vir est ex tribu Cham, qui sanctus in sua tribu inventus foetus,
 placuit Deo; illumque transtulit Deus ex terra sua trans Jordanem, quem-
 admodum Abraham ex regione Chaldaeorum transtulit. Cum autem vir
 ille sanctus esset ac justus, factus est Pontifex Dei altissimi, panem et
 vinum, sanctasque orationes offerens Deo altissimo. Precatus est pro
 sua tribu, dicens: Domine, transtulisti me ex tribu mea, et miseratus es
 mei, miseratus etiam eorum. Dixit vero illi Dominus: Ego illos salvabo,
 cum ex Aegypto vocavero filium meum. Hanc promissionem dedit Deus
 Melchisedec. Memorabat praeterea senex ille, dicens: Contigit hisce
 temporibus ut Lot ex Sodomorum terra captivus abduceretur ab iis qui
 ex Gothologomor tribu erant: quos insecutus Abraham delevit, universis
 captivis, ipsoque Lot filio fratris sui Aram ex eorum manibus ereptis.

Dixit porro Abraham intra se: Domine, si tempore dierum meorum
 miseris Angelum tuum in terram, fac ut videam hunc diem. Dixit illi

Ἐπέρασεν δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μετὰ τῆς δυναμείως αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Μελχισεδέκ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος φερόμενος, ἔχων ἐν χερσίν αὐτοῦ ἄρτον εὐχαριστίας καὶ ποτήριον εὐλογίας. οὐκ εἶδεν δὲ Ἀβραάμ τὸν Μελχισεδέκ, εἰ μὴ πρῶτον διέβη τὸν Ἰορδάνην, τουτέστιν σημεῖον τοῦ βαπτίσματος. ἰδὼν δὲ Ἀβραάμ τὸν Μελχισεδέκ ἐρχόμενον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἔχοντα τὸν ἄρτον τῆς εὐχαριστίας καὶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, πισῶν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν, ὅτι εἶδεν τὴν ἡμέραν κυρίου, καὶ ἐχύρη. ἀπαντήσας δὲ αὐτῷ Μελχισεδέκ ὁ βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ, ἱερεὺς ὢν τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἠλόγησε τὸν Ἀβραάμ καὶ εἶπεν, Ἐδόξητός ἔστιν Ἀβραάμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχείριους σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραάμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.

Ἔστιν οὖν ὁ Μελχισεδέκ ἄνθρωπος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ, μετατεθεὶς ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαναανίων εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς Σαλήμ πόλιν, οὗ καὶ τὴν κώμην ἐθεασάμην.

Ἐγένετο δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου κατὰ τὴν γραφὴν ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος. μετετέθη δὲ εἰς Σαλήμ κώμην, ἣτις ἐρμηνεύεται εἰρήνη. περὶ οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος Ἑβραίοις ἐπιστέλλων, ὡμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμέλη-

7. αὐτοῦ P sola. id. τὸν om. P. 8. τῆς om. P. 10. Ἰλήμ R, Σαλήμ P. 11. τοῦ om. P. 17. ἰθεασάμην V. 22. Ἑβραίοις ἐπιστέλλων] VII.

Deus: *Minime, sed ostendo tibi figuram dici istius: descende, et transi Jordanem fluvium, et videbis figuram dici illius.*

Trajecit ergo Abraham Jordanem fluvium cum suis, et egressus est Melchisedec in occursum illius, a Spiritu sancto adductus, habens in manibus suis panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis. Non vidit Abraham Melchisedec nisi postquam transivit Jordanem, id est symbolum baptismatis. Videns vero Abraham Melchisedec venientem in occursum sui, habentem panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis, Abraham in faciem humi procumbens, adoravit, quoniam vidit diem Domini, et laetatus est. Huic autem occurrens Melchisedec Rex Salem, Pontifex Dei altissimi, benedixit Abraham, et dixit: *Benedictus Abraham Deo altissimo, qui condidit coelum et terram: benedictus Deus altissimus qui tradidit inimicos tuos in manus tuas, ac tibi subdidit.* Et dedit illi Abraham decimam ex omnibus.

Est ergo Melchisedec homo ex tribu Cham, translatus ex sua tribu; ex regione Chananaeorum, in terram ultra Jordanem, in urbem Salem, cuius etiam vicum spectavimus.

Fuit et sacerdos Dei altissimi, juxta Scripturam, sine matre, sine patre, sine genealogia. Translatus est in Salem vicum, qui interpretatus Pacem sonat. Cujus meminit Apostolus Paulus ad Hebraeos scribens:

θῆσεται· σὺ εἰς ἱερεὺς [εἰς τὸν αἰῶνα] κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·“ περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ ἀληθῆ ἔλεχθη ὑπὸ τοῦ γεροντος.

Ἐπίγραμμα.

Οὗτός ἐστιν ὁ Μελχισεδέκ ὁ πηλίκος ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ 5
 V 42 ὑψίστου, ὁ τοὺς κατὰ νόμον Μωϋσέως ἱερεῖς ἀποδεκατῶν. οὗ-
 τός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἅμα καὶ
 ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νιῶ τοῦ Θεοῦ,
 ὁ τὴν ἱερωσύνην μῆτε ἐκ διαδοχῆς ἐτέρων ἱερέων παραλαβὼν
 B μῆτε ἐτέροις ἱερεῦσι παραπέμψας. οὗτός ἐστιν ὁ μὴ κατὰ νό- 10
 μον Μωϋσέως τὰς λατρείας ἐπιτελῶν, ἀλλ' ἐτέροις κρείττοσι
 συμβόλοις ἱερουργῶν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ
 εὐλογήσας, ὁ ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ καὶ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ
 αἰτῶν, ὁ μόνος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νιῶ τοῦ
 Θεοῦ καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς τοσοῦτων ἀγαθῶν μηνυτής. 15

οέ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ Θάρα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν
 ζήσας ἔτη σμεί'. ἐν τῇ αὐτῷ χρόνῳ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραὰμ,
 "Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
 C τοῦ πατρὸς σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω, καὶ 20

1. εἰς om. P. *ibid.* εἰς τὸν αἰῶνα om. V. 8. τοῦ alterum om.
 P. *ib.* ὁ om. P. 17. Ἀβραὰμ V. 18. σμεί] σμεί V. *ibid.*
 εἰς] Genes. XII. 1.

Anni a m. c. Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec: de quo multa a nobis hactenus dicta, veraque sunt quae a sene illo sunt enarrata.

Inscriptio.

Hic est magnus ille Melchisedec, Sacerdos Dei altissimi, qui a Sacerdotibus secundum legem Moysis, decimas accepit. Hic est Rex pacis et justitiae, simul et Pontifex Dei altissimi, similis factus filio Dei, qui Sacerdotium neque ex aliorum Sacerdotum successionē accepit, neque ad alios Sacerdotes transmisit. Hic est qui non secundum legem Moysis sacrificia peregit, sed aliis melioribus symbolis sacrificavit. Hic est qui Patriarcham Abraham benedixit, sine patre, sine matre, et sine genealogia: solus Pontifex et Rex, similis factus filio Dei, et ipse dignatus esse tantorum bonorum nuntius.

8407.

LXXV.

Hoc anno Abraham, Thara illius pater mortuus est, cum vixisset annos cxxlv. Eodem anno, dixit Dominus ad Abraham: Egrede de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram,

ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔση εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς R 120
σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθή-
σονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ
5καθ' ἑαυτὸν ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος, καὶ ὤχετο μετ' αὐτοῦ Λώτ.
Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἐτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε θείλου χρησιμοῦ
καταξιοῦται καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας. καὶ ἐξῆλ-
θεν ἐκ Χαρρῶν εἰς γῆν Χαναάν· διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς γῆν Χα-
ναὰν ἑτέρα ἔτη κέ'.

10 Τούτῳ τῷ ἑβδομηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ περὶ
ἡλίου δυσμὰς ἑκστασις ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φόβος σκο-
τεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ, καὶ ἐβρόχθη πρὸς Ἀβραὰμ, Γινώ- D
σκων γνῶση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ·
καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια καὶ
15 τριάκοντα ἔτη· τὸ δὲ ἔθνος ᾧ δουλεύσωσι κρινῶ γίω. μετὰ δὲ
ταῦτα ἐξελεύσονται ὡδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύ-
ση πρὸς τοὺς πατέρας σου, τραφεὶς μετ' εἰρήνης ἐν γῆρει καλῷ·
τετάρτη δὲ γενεῖ ἀποστραφήσονται ὡδε.

Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνάδει λέγων, „ἡ δὲ κατοίκησις

2. εὐλογημένος margo V, εὐλογητός V. 4. Ἀβρῶμ P. 6. Ἀβραὰμ
PV. *ibid.* ἑβδομήκοντα πέντε P. 7. γενομένης om. P. 8.
Καρὰν P, Χαρὰν R. *ibid.* διέτριψεν — Χαναὰν om. P. 10.
ἔτει ante ἑβδομηκοστῷ ponit P. *ibid.* περὶ ἡλίου] Genes. XV.
12. 14. καὶ τριάκοντα] τριάκοντα R, utrumque om. P. *ibid.*
τὸ δὲ] καὶ τὸ P. 16. σκευῆς R. 17. τραφεὶς P. 18. Post
ὡδε addit P sola διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς Χαναὰν ἑτέρα ἔτη κέ:
tum ponit illa p. seq. v. 3. Ἀβραὰμ — 11. ἀκροῖ. 19. Ἐξόδῳ] XII. 40.

quem tibi monstrabo: et faciam te in gentem magnam, et benedicam te, et magnificabo nomen tuum, et eris benedictus. Et benedicam benedicentes te, et maledicentes te maledicam, et benedicentur in te omnes tribus terrae. Et abiit Abraham sicut locutus est ei Dominus, et ivit cum eo Lot. Abraham autem erat annorum LXXV. quando coeleste accepit oraculum, divinamque hanc repromissionem. Et egressus est ex Charan, venitque in Chanaan, ubi xxv. annos alios (traduxit).

Hoc anno LXXV. Abraham, cum sol occumberet, sopor irruit super illum, et horror magnus et tenebrosus invasit eum: dictumque est ad Abraham, Scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, et subjicient eos servituti, et affligent quadringentis annis. Verumtamen gentem cui servituri sunt ego judicabo, et post haec egre-
dicentur cum magna substantia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona: quarta autem generatione revertentur huc.

Moyses vero in Exodo his convenit, dum ait: *Habitatio autem s-*

τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἣν κατώκησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναὰν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔτη υλ'."

Ἀβραὰμ ἕτερα ἔτη κέ, ὁμοῦ γυλβ'.
ἐπέζησεν οὐκ, ὁμοῦ ροέ'.

οσ'.

5

P 52 Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας. ἀπὸ οσ' ἔτους καὶ αὐτοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ Μωϋσεῖα, ἤγουν πα' ἔτος τῆς ἐκείνου ἡλικίας καὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορεῖαν τοῦ Ἑβραίων ἔθνους, ἔτη τυγχάνει υλ'. ὧν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπιστέλλων, „διαθήκην προκεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν 10 ὁ μετὰ ἔτη υλ' γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ.

B οζ', οη', οθ', π', πα', πβ', πγ', πδ', πέ'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ, λιμοῦ μεγίστου γενομένου ἐν τῇ χῆρᾳ τῶν Χανααίων, κάτεισιν εἰς Αἴγυπτον.

Δέκατον ἔτος τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγ- 15 γείλας.

R 122

πς'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγάρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαήλ, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν γένος. οἱ δ' αὐτοὶ εἰσὶν Ἀγαρηνοὶ οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι. 20

V 43 πζ', πη', πθ', ἴ, ἵα', ἵβ', ἵγ', ἵδ', ἵε', κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας, ἵς', ἵζ', ἵη', ἵθ'.

5. ος' om. P. 7. Ἀβραὰμ V. 9. Γαλάταις ἐπιστέλλων] III. 17. 13. τῷ om. R. 20. εἰσὶν] εἰεν V, m. R. 21. κ' — ἐπαγγείλας om. P.

Anni a. m. c. *liorum Israel qui manserunt in Aegypto et in terra Chanaan, ipsi et patres eorum, anni quadringenti et triginta.*

Abraham an. 25.

Colliguntur anni 3432.

Supervixit 75.

coll. an. 175.

Primus hic annus Repromissionis Dei factae Abraham, ab anno LXXVI. ad annum aetatis ipsius LXXXI. et usque ad perfectionem Hebraeorum ex Aegypto, sunt anni CDXXX. quorum meminit Paulus ad Galatas scribens: *Testamentum autem praedicatum a Deo de Christo, lex quae post CDXXX. annos facta est, non irritum facit ad evacuandam promissionem.*

LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV.

Hoc anno Abraham, cum apud Chanaanicos ingens fames grassaretur, descendit in Aegyptum.

Decimus annus Repromissionis a Deo factae Abraham.

3418.

LXXXVI.

Hoc anno Abraham, peperit ex Agar ancilla Ismael, a quo Ismaelitarum gens est orta. Il vero sunt Agareni, qui et Saraceni appellantur.

LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XC. XCI. XCII. XCIII. XCV. XCVI. XCVII. XCVIII. XCIX.

Τούτω τῷ ἔτει Ἀβραάμ ὤφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς λόγος πρὸς τῆ C
 δροῦ τῆ Μαμβρη, καὶ δύο ἄγγελοι σὺν αὐτῷ οἱ καὶ ἐποδεχθέντες
 ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρίσκει
 ἐνώπιόν μου καὶ γίνου ἄμεμπτος, καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
 5 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.
 καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ
 Θεὸς λέγων, Ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ. καὶ ἔση πα-
 τὴρ πλήθους ἔθνων, καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου
 Ἀβράμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν
 10 ἔθνων τέθεικά σε, καὶ ἀξανά σε σφόδρα, καὶ θήσω τὴν δια-
 θήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου
 μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ μεθ' ἕτερα, καὶ εἶπεν ὁ D
 Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. καὶ εὐλογη-
 15 σω αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἕξ αὐτῆς τέκνον, καὶ ἔσται σοι εἰς ἔθνη
 καὶ βασιλεῖς ἔθνων ἕξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω-
 πον καὶ ἐγέλασεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταε-
 τεῖ γεννήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξε-
 20 ται; εἶπε δὲ Ἀβραάμ πρὸς Θεόν, Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον
 σου. εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξε-

1. Genes. XII. 1. 4. θήσω P. 10. τέθηκά P. 11. ἐμοῦ] μου P. θήσω σε εἰς ἔθνη· καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπ. Genesis. 16. καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγέλασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ λέγων P. 18. υἱός et ἡ om. V. *ibid.* ἐνενήκοντα P. *ib.* οὔσα om. P. 19. ἐνώπιόν P. 20. τῷ] πρὸς P.

Hoc Abraham anno, Deus Verbum illi apparuit ad quercum in valle Mambre, et Angeli duo cum illo, qui in tabernaculum ab eo recepti sunt. Et dixit illi: *Ego sum Deus tuus: complace coram me, et esto irreprehensibilis, et ponam foedus meum inter me et inter te, et multiplicabo te valde.* Et cecidit Abraham pronus in faciem, et locutus est ei Deus, dicens: *Et ecce foedus meum tecum, et eris pater multitudinis gentium; et nos vocabitur ultra nomen tuum Abram, sed erit nomen tuum Abraham, quia patrem multarum gentium constitui te, et faciam te crescere vehementissime. Et statuum pactum meum inter me, et inter semen tuum post te in generationes suas.* Et post alia:

Et dixit Deus Abraham: *Sara uxor tua, non vocabitur nomen ejus ultra Sara, sed Sarra erit nomen ejus. Benedicam autem ei, et dabo tibi ex ea filiam, et benedicam ei, et erit in gentes, et Reges gentium ex illo erunt.* Et cecidit Abraham in faciem suam, et risit, et ait in mente, dicens: *An centenario nascetur filius? et an Sarra nonaginta annorum pariet?* Dixit autem Abraham ad Deum: *Ismael hic vivat coram te: Dixit autem Deus ad Abraham: Ecce Sarra uxor tua pariet tibi fi-*

P 53 ται υἰὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· ἰδοὺ ἠλόγησα αὐτὸν καὶ αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει, καὶ δώσω αὐτὸν 5 εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.

R 124 Ὅτι ἡθ' ἐτῶν Ἀβραὰμ περιετμήθη καὶ Ἰσμαὴλ ἐτῶν ιδ'.

Τούτῳ τῷ ἡθ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἀβραὰμ περιετμήθη 10 B τὴν σύγκυ τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ καὶ Ἰσμαὴλ ὢν ἐτῶν ιδ' καὶ πάντες οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἀργυρώνητοι καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραὰμ. μετὰ ταῦτα ὤφθη αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῆ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηπῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς 15 ὀφθαλμοῖς εἶδεν, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄγγελοι εἰσῆλθον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηπῆς αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Κύριε, εἰ ἄρα ἤϊρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου. ληφθῆτω δὴ ὕδωρ καὶ νιβάτωσαν τοὺς πό- 20 δας ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον, καὶ λήψομαι ἄρ-

1. σοι υἰὸν P. *idid.* θῆσω P. 3. τῷ om. P. 4. ἰδοὺ] εἶδε V, h. e. ἴδε. *id.* εὐλόγησα P. 10. τούτῳ] ἐν τούτῳ P. *id.* αὐτοῦ om. P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ P. *id.* ἐπάνω om. R. 19. εἶρον P.

lium, et vocabis nomen ejus Isaac, et ponam pactum meum ad eum in foedus sempiternum et semini ejus post eum. De Ismael autem ecce exaudivi te: ecce benedicam ei, et augebo eum, et multiplicabo eum valde. Duodecim gentes generabit, et dabo illum in gentem magnam. At pactum meum statuam ad Isaac, quem pariet tibi Sarra in tempore hoc, in anno altero.

Abraham aetatis anno xcix. circumcisisus est cum filio suo Ismael quatuordecenni.

Hoc anno xcix. aetatis Abraham circumcisisus est carnem praeputii sui, et Ismael quatuordecenni, et omnes viri domus ejus, et emptitii. Post haec apparuit ei Deus ad quereum Mambre, sedente ipso in ostio tabernaculi sui in meridie. Suspiciens autem oculis suis, vidit; et ecce tres Angeli steterunt super eum, et videns cucurrit in occursum eis, de ostio tabernaculi sui: et adoravit super terra, et dixit: Domine, si utique invenis gratiam coram te, ne transeas servum tuum. Accipiatu aqua, et lavent pedes vestros, et refrigerate sub arbore. Et accipiam panem,

τον, και φάγεσθε· και μετα τουτο παρελεύσεσθε εις την οδον
 υμων οῡ εινεκεν ξεκλινετε προς τον παιδα υμων. και ειπαν, C
 Ουτω ποιησον καθᾱ ειρηκας. και ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπι την σκη-
 νην προς Σάρραν, και ειπεν αυτη̄, Σπευσον και φύρασον τρια
 5 μέτρα σεμιδάλεως, και ποιησον ἑγκρυφίας. και εις τας βόας
 ἔδραμεν Ἀβραάμ, και ἔλαβε μισχάριον ἀπαλόν και καλόν, και
 ἔδωκε τῷ παιδῑ και ἔτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ἔλαβε δὲ βούτυ-
 ρον και γάλα και τὸ μισχάριον [ὃ ἐποίησε], και παρέθηκεν αὐ-
 τοῖς, και ἔφαγον. αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. V 44
 10 εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Που Σάρρα ἡ γυνή σου; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν, Ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπε δὲ, Ἐπαναστρέφων ἤξω πρὸς σέ
 κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εις ὥρας, και τέξεται υἱὸν Σάρρα ἡ γυ- D
 νή σου. Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὐσα ὀπι-
 σθεν αὐτοῦ. Ἀβραάμ δὲ και Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες
 15 ἡμερῶν. ἔξελιπεν δὲ Σάρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα. ἐγέλασε δὲ
 Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν·
 ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. και εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραάμ,
 Τί ὅτι ἐγέλασεν Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Ἄρά γε ἀληθῶς τέξο-
 μαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. μὴ ἀδυνατεῖ παρα τῷ θεῷ ῥῆμα; εις
 20 τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπιστρέψω πρὸς σέ εις ὥρας, και ἔσται τῇ

2. ἕνεκα P. 3. κατὰ PV. *ibid.* ὁ Ἀβραάμ P. 8. ὃ ἐποίη-
 es om. V. 9. παρειστήκει V, παρεστήκει P. 12. τέξεται] ἔξει
 P. 13. τὴν θύραν P. 14. πρεσβύτεροι om. P. 15. ἦσαν ἡ-
 μερῶν P. *ibid.* ἐξέλιπεν V. 17. Ἀβραάμ λέγων P. 19. ἀδυ-
 νατῇ P. *ibid.* παρα (κυρίῳ) τῷ P. 20. εις ὥρας ἀναστρέψω
 πρὸς σε P.

*et comeditis: et post hoc transibitis in viam vestram; cujus causa decli-
 natis ad servum vestrum. Et dixit: Sic fac, sicut dixisti. Et festinavit
 Abraham ad Tabernaculum ad Sarram, et dixit ei: Accelera, et com-
 misce tres mensuras similes, et fac subcineritios. Et ad boves cucurrit
 Abraham, et tulit vitulum tenerum, et bonum; et dedit puero, et festi-
 navit facere illum. Accepit autem butyrum et lac, et vitulum quem fe-
 cit, et apposuit eis, et comederunt, ipse autem astabat eis sub arbore.
 Dixit autem ad eum: Ubi Sarra uxor tua? Ille autem respondens dixit:
 Ecce in Tabernaculo. Dixit autem: Revertens veniam ad te secundum
 tempus hoc in horas; et habebit filium Sarra uxor tua. Sarra autem au-
 divit ad ostium tabernaculi existens post eum. Abraham autem et Sarra
 projecti erant diebus. Desierant autem Sarra fieri muliebria. Risit autem
 Sarra in seipsa, dicens: Nondum quidem mihi fuit usque nunc: at dominus
 meus senex. Ait autem Dominus ad Abraham, dicens: Quare risit Sarra in
 seipsa dicens: Num vere pariam? ego consenui. Numquid impossibile
 est apud Dominum verbum? in tempus hoc in horas revertar ad te: et
 Chronicon Paschale vol. 1.*

Σάρρα υἱός. ἤρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα ὅτι Οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐγέλασας.

P 54
R 126

Καὶ μετὰ τὸ Σόδομα καὶ Γόμορρα καταστραφῆναι κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπεν· καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησεν. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε Σάρρα τῷ Ἀβραάμ 5 υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῇ, κύριος.

Ὅτι ῥ' ἐτῶν ὑπῆρχεν Ἀβραάμ ὅτε ἐτέχθη Ἰσαάκ.

Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραάμ γίνεται αὐτῷ παῖς γνήσιος Ἰσαάκ, ᾧ ἐπέζησεν ἔτη οὐ.

B Πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραάμ ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος φανείς 10 ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλησιν θεσιζέει, ἦν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας.

Ἰσαάκ ξ', ὁμοῦ γυῖβ'.

ἐπέζησεν ρκ', ὁμοῦ ρπ'. 15

Ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ. περιέτεμεν δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

λ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'. 20

2. εἶπεν αὐτῇ P. 9. Post os' ponit P τὸ κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 16. Ἀβραάμ om. P. 18. ὁ Θεός] κύριος P. 20. α' — ε' om. P, add. m. RV.

Anni a. m. c. erit Sarrae filius. Negavit autem Sarra dicens: Non risi: timuit enim. Et ait illi, Non, risisti.

Eversis autem Sodoma et Gomorrha, visitavit Dominus Sarram, sicut dixit: Et fecit Dominus Sarrae, sicut loquutus est, et concipiens peperit Abrahamo Sarra filium in senectute in tempus, sicut loquutus est ei Dominus.

Abraham erat annorum c. cum natus est Isaac.

Hoc anno c. Abraham, nascitur illi filius germanus Isaac, cui supervixit annos LXX.

Abraham, primo inter Prophetas, Dei Verbum humana specie apparens, gentium vocationem promulgat, quam Christi Verbum nostris temporibus adimplevit, Evangelica doctrina per omnes nationes praedicata.

3492.

Isaac, 60.

coll. an. 8492.

Supervixit, 120.

coll. an. 180.

Vocavit nomen filii sui, quem peperit illi Sarra, Isaac. Circumcidit autem Abraham Isaac die viii. sicut praecepit ei Dominus.

Annus xxx. Repromissionis.

vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv.

μ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις', ιζ', ηθ', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

ξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Τούτῳ τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ῥε' τοῦ
 Ἀβραὰμ ἐπειράσε τὸν Ἀβραὰμ ὁ Θεός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ
 Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶπεν, Λάβε τὸν υἱόν
 σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς
 10 τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν D
 ἕφ' ἐν τῶν ὀρέων ὧν ἐάν σοι εἴπω. ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ R 128
 πρῶτῳ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο
 παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρ-
 πωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν
 15 αὐτῷ ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον ὑπὸ μακρόθεν. καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ
 τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ
 τὸ παιδάριον πορευσόμεθα ἕως ἴδε, καὶ προσκυνήσαντες ἀνα-
 στρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρ- P 55
 20 πώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ νιῷ αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ μετὰ χει- V 45

1. ἔτος] μετὰ P hic et 3.5. 5. ἐπαγγελίας ἔτος P. 6. τῷ—ἔτει] τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ ε' P. 8. ὁ δὲ] καὶ P. 10. ἀνένεγκε P. 11. ἐάν] ἂν P. 14. ἦλθον εἰς τὸν P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε P. 17. καθήσατε PV. Hic margo PV: ταῦτα εἶπεν λογισά- μνος ὅτι καὶ ἐν νεκρῶν ἐγείρειν δύναται ὁ Θεός· οὐ γὰρ ἐψεύσατο. 18. διαλευσόμεθα P. ib. ἕως om. P sola. 20. ἔλαβε δὲ καὶ τὸ

XL. Repromissionis.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

L. Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

Annus LX. Repromissionis.

Hoc anno quinto et tricesimo Isaac, et centesimo tricesimo quinto Abraham, tentavit Deus Abraham, et dixit ei: Abraham, Abraham. Et dixit: Accipe filium tuum dilectum, quem dilexisti Isaac, et vade in terram excoctam, et offer eum ibi in holocaustum super unum montium, quos dixerō tibi.

Surgens autem Abraham mane, stravit asinum suum. Assumpsit autem secum duos pueros, et Isaac filium suum, et scindens ligna in holocaustum; surgens abiit, et venerunt in locum, quem dixit ei Deus, die tertia. Et respiciens Abraham oculis suis, vidit locum a longe.

Et dixit Abraham pueris suis: Sedete hic cum asino: ego autem et puer transibimus usque huc, et postquam adoraverimus, revertemur ad vos.

Accipit autem Abraham ligna holocausti, et imposuit Isaac filio suo.

ρας τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πάτερ; ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστι τέκνον; εἶπε δέ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς τὴν ὀλοκάρπωσιν; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευ-5
θέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα ἤλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθη-
κεν τὰ ξύλα, καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν
B αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. καὶ ἐξέτεινεν
Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάζει τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶ-
πεν, Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς
αὐτῷ μηδέν. νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν Θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφέλω
τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. καὶ ἀνέβλεπεν Ἀβραὰμ 15
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ εἶδεν. καὶ ἰδοὺ κριὸς εἰς κατεχόμε-
νος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ
ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
C ἐκείνου Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος 20

πῦρ μετὰ χεῖρας P. 8. In margine ponit P: διὰ τί οὐκ εἶπεν, μάχαιρα; πόθεν πρόβατον ἐξήτει, καὶ σὺ μόσχον ἢ ἄλλο τι τῶν καθαρῶν; id. εἶπε δὲ] λέγων V. 4. τὴν om. P. id. εἶπε — ὀλοκάρπωσιν, τέκνον om. V. Supplevit Raderus ex Gen. XXII. 8. 7. ἐκεῖ om. P. 8. συμποδίσας PV. 13. ἐπιβάλλεις V. 14. νῦν γὰρ ἔγνω] ἀντὶ τοῦ νῦν ἐδειξας m. RV. *ibid.* σὺ τὸν Θεόν P. 16. εἶδεν PV. 17. ἐκ τῶν κ. P.

Acccepit autem et ignem in manibus et gladium: et abierunt duo simul. Ait autem Isaac ad Abraham patrem suum, *Pater: ille autem dixit: Quid est, filii? Dixit autem, Ecce ignis et ligna? ubi est ovis in holocaustum? Dixit autem Abraham: Deus providebit sibi ovem in holocaustum, filii.* Pergentes autem uterque pariter, venerunt in locum, quem dixit ei Deus, et aedificavit Abraham altare, et imposuit ligna, et cum colligasset Isaac filium suum, imposuit eum in altare super ligna.

Et extendit Abraham manum suam ad accipiendum gladium, ut jugularet filium suum. Et vocavit eum Angelus Domini de coelo, et dixit ei: *Abraham, Abraham.* Ille autem dixit: *Ecce ego.* Et dixit, *Ne injicias manum tuam super puerum, neque facias ei quicquam. Nunc enim cognovi, quod times tu Deum: et non percipisti filio tuo dilecto propter me.* Et aspiciens Abraham oculis suis, vidit: et ecce aries unus detentus in planta Sabec ex cornibus: et abiit Abraham, et accepit arietem, et obtulit eum in holocaustum, pro filio suo Isaac.

Et vocavit Abraham nomen loci illius, *Dominus vidit.* Ut dicant hodie, *In monte, Dominus visus est.* Et vocavit Angelus Domini Abra-

ᾤφθη. καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων, Κατ' ἔμαντοῦ ὤμοσα, λέγει κύριος, ὃ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφέλω τοῦ νιού σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ 5 πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς. ὑπέστρεψεν δὲ Ἀβραὰμ 10 πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου, καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

Οὗτος ὁ μέγας πατριάρχης Ἀβραὰμ ὁ πρῶτος ἀνθρώπων

1. ἐκ τοῦ δευτέρου] δεύτερον P. 3. ἔνεκεν P. 8. εὐλογηθήσονται P. 9. Eici quod post φωνῆς inferebatur Σχόλιον). ὅτι D τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ περιγίγνεται τῶν παρὰ θεοδόχοις λόγων καὶ (hoc om. P) ὑποχρεῖται ποιεῖ ἐκεῖνα ἑαυτοῖς, κληρονομαῖ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων: de quo Duncangius notat codicem Holstenii omittere scholium ὅτι — τοῦ ὄρκου: quae — ὑπέστρεψεν — τοῦ ὄρκου, quae sunt Genesis verba, ad scholium illud pertineant. Ex V ita notatum: Σχόλιον] in margine. 12. Ante οὗτος ponit vocem Σχόλιον P, acst quae sequuntur scholion sint: quod nunc demum ex margine V prodit ita ibi scriptum: . . . ἐπὶ δ ἔπλανατο φρέαρ ἢ Ἄγαρ, ἐκεῖ κατώκησεν Ἀβραὰμ, δ καλεῖται ἔβραϊστὶ Βηρσαβεέ. ἔστι || . . . τὰ πρῶτα καὶ ἐπιτιμώτατα ὄρια τοῦ λαοῦ· διὸ καὶ ἡ φυλὴ Ἰουδα ὡς βασιλικὴ ἀκληρωτὶ λαμβάνει τὸν τόπον μετὰ || . . . τῆς ἰδίας μερίδος, καὶ πολλαχοῦ τῶν γραφῶν λέγεται ἀποδάν (scr. ἀπὸ Δάν) ἕως Βηρσαβεέ· ὅπερ Ἰσον δύναται τῷ ἀπὸ τῶν ὀρίων || . . . Ἰουδαίας ἕως τῶν πρώτων καὶ κρηιωτάτων· καὶ γὰρ εὐρίσκεται ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὁ μὲν ἔβδοςμος καὶ ἐπὶ πᾶσι || κληρούμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν· ὁ δὲ Ἰουδας οὐ ἔστιν ἢ Βηρσαβεέ, πρὸ πάντων ἀκληρωτὶ λαμβάνων πέραν τοῦ || (Ἰορ)δάνου τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα.

ham secundo de coelo dicens: Per memetipsum juravi, dicit Dominus: propterea quod fecisti verbum hoc, et non pepercisti filio tuo dilecto propter me: profecto benedicens benedicam te, et multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellae coeli, et sicut arenam juxta labium maris. Et haereditabit semen tuum civitates adversariorum. Et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae: quia obedisti voci meae.

Reversus est autem Abraham ad pueros suos, et surgentes abierunt simul ad Puteum juramenti, et habitavit Abraham super Puteum juramenti.

Hic est magnus ille Patriarcha Abraham, qui cum primus hominum

) S c h o l i o n .

Propterea quod liberi Abraham longe caeteris praestant, qui verbum a Deo acceperunt, ideo illos sibi subditos facit; mittitque semen Abraham in haereditatem civitatum adversariorum.

- P 56 καταλείψας πατρίδα καὶ γένος καὶ ἔθνος, καὶ πιστεύσας τῷ Θεῷ
καὶ δικαιοθεῖς, διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἐπαγγελίας ἔλαβεν τοῦ Θεοῦ,
αἷς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο ὁ Θεός, ὁ ἐκ νεκρωμένου σώματος
καὶ νεκρωμένης μήτρας μυριάδας συστησάμενος, ὁ τὸν ἐδλο-
γημένον καρπὸν ὡς ἀπὸ ῥίζης φῦς τῷ κόσμῳ, δι' οὗ κόσμος εὐ- 5
λογεῖται καὶ ἀνακτίζεται, ὁ δι' ἔργων καὶ δι' ἐπαγγελιῶν μη-
νύων τῷ κόσμῳ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἐπαγγελιῶν μὲν,
ὡς τὸ „ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ
V 46 ἔθνη“, καθάπερ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ, „τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθη-
B σαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ὃς ἐστὶν Χριστός“· 10
δι' ἔργων δέ, ὅτε τὸν μονογενῆ υἱὸν εἰς θυσίαν προσήνεγκεν.
οὕτω γὰρ λέγει ὁ κύριος, „Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο
ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη.“ ὁ δὲ ἀπόστο-
λος Παῦλος βοᾷ, „πίστει προσήνεγκεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειρα-
ζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδε- 15
R 132 ζάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα,
λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείραι δυνατὸς ὁ Θεός· ὃθεν αὐ-
τὸν καὶ ἐν παρβολῇ ἐκομίσασατο. πᾶν γὰρ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥω-
C μαίους βοᾷ, „καθὼς γέγραπται, πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τεθεικά-
σε, κατέναντι οἷ ἐπίστευσεν Θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τοὺς νε- 20
κροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, ὃς παρ' ἐλπίδι ἐπ'

2. ἔλαβεν addidit Raderus. 8. τὸ] Gen. XXII. 18. 9. ὁ ἀπόστολος] Gal. III. 16. 10. αἱ om. P. 12. λέγει] Ioan. VIII. 56. 13. ἰδεῖν PV. 14. Παῦλος] Hebr. XI. 17. 17. ἐκ νεκρῶν ἐγείραι] ἐκ ἐγείραι R, ἐξεγείραι P. 18. ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους] IV. 17. 20. ζωογονοῦντος] ζωοποιοῦντος P ex emendatione Raderi.

patriam, proximos, et gentem suam reliquisset, credidissetque Deo, ea-
propter promissiones quas illis fecit Deus accepit. Qui ex moribundo
corpore, et moribunda vulva, multa hominum millia confecit. Qui fruc-
tum benedictum velut a radice mundo edidit, per quem mundus bene-
dicitur et instauratur. Qui per opera, et per promissa, annuntiat mundo
ex mortuis resurrectionem, ac per promissa quidem, ut hisce verbis:
Benedicentur in te, et in semine tuo, omnes gentes. Quemadmodum
etiam clamat Apostolus: *Abraham autem dictae sunt promissiones, et se-
mini ejus qui est Christus.* Per opera vero, quando unigenitum filium in
sacrificium obtulit. Sic enim ait Dominus: *Abraham pater noster exul-
tauit ut videret diem meum, et vidit, et gavisus est.* Paulus vero Apo-
stolus clamat: *Fide obtulit Abraham Isaac cum tentaretur; et unigenitum
offerebat, in quo susceperat repromissiones, ad quem dictum est: Quia in
Isaac vocabitur tibi semen: arbitrans quia et a mortuis suscitare potens
est Deus: unde eum et in parabolam accepit.* Rursum enim ad Romanos
clamat Paulus: *Sicut scriptum est, Patrem multarum gentium posui te
ante Deum, cui credidisti, qui vivificat mortuos, et vocat ea quae non*

ἐλαδίᾳ ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον, οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου, καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νεκρωμένον, ἑκατονταετής που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητέρας Σάρρας. εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διακρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπηγγέλται δυνατὸς ἐστὶν καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ D
 ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλει λογιζέσθαι
 10 τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐλείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν. τὸ δὲ πορευθῆναι τρεῖς ἡμέρας ἕως οὗ φθάσει τὸν τόπον ὃν ἔδειξεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἵνα ἀνελέγκη τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς θυσίαν ἐφ' ἐν τῶν ὁρέων, καθὼς γέγραπται,
 15 καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ γνησίου καὶ φυσικοῦ υἱοῦ δεῖξαι αὐτῷ κριόν, ἵνα προσελέγκη, πάντα σύμβολα ἦσαν καὶ τύποι τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως· πᾶσα γὰρ ἡ γραφή P 57
 πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὀρέῃ.

λς'.

20 Τούτῳ τῷ τριακοστῷ ἔκτω ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ Σάρρα ἡ γυνὴ Ἀβραὰμ ἀπέθανεν ζήσασα ἔτη ρκς'.

1. αὐτὸν τὸν πατέρα P.

2. σου om. P.

3. τῇ om. P.

mat, tanquam ea quae sunt: qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei: Sic erit semen tuum (sicut stellae coeli et arena maris) et non infirmatus est in fide,*) In MS. nec consideravit corpus suum emortuum, cum jam fere centum esset annorum, et emortuam vulvam Sarrae. In repromissione etiam Dei non haesitavit dissidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo, plenissime sciens, quia quaecunque promisit, potens est et facere. Ideo et reputatum est illi ad justitiam. Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia reputatum est illi ad justitiam, sed et propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum, qui suscitavit Jesum Dominum nostrum a mortuis, qui traditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. Quod autem profectus sit tres dies donec veniret ad locum, quem monstravit illi Deus, ut offerret filium suum in sacrificium, super unum montium, sicut scriptum est. Et quod pro filio proprio et naturali ostenderet illi Deum arietem, quem offerret; haec omnia sunt symbola et figurae mysterii Christi passionis et resurrectionis: tota enim scriptura ad hunc scopum respicit.*

XXXVI.

Anno hoc tricesimo sexto Isaac, Sarra uxor Abraham decessit: cum vixisset annos cxxvii.

λζ', λη', λθ', μ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰσαὰκ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
Ῥεβέκκαν, ὄντος Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτῶν ρμ'.

μα', μβ', μγ', μδ', με'.

ο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5

R 134
B

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

π' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ'.

Τούτω τῷ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς
Ῥεβέκκας, πρῶτος Ἡσαῦ ὁ καὶ Ἐδώμ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰδουμαίων 10
ἔθνος, δεύτερος Ἰακώβ ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραήλ, ἀφ' οὗ
Ἰσραηλῖται οἱ καὶ Ἰθουδαῖοι.

V 48 Ἰσαὰκ προεφήτευσεν περὶ Ἰακώβ, λέγων, Δουλευσάτωσάν
σοι ἔθνη καὶ προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος 15
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

C Οὗτος Ἰσαὰκ ὁ συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν εὐ-
λογιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν γενομένων πρὸς Ἀβραὰμ τὸν αἰτοῦ πατέρα,
ὃς τύπος ἐγένετο τῆς σφαγῆς τοῦ δεσπότην Χριστοῦ, τριημέρους
βαδίσας ἐπὶ τὸ θανεῖν καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ὑποστρέψας, ὁ ἐν 20
τοῖς ἰδίοις ἔμοις τὰ ξύλα τῆς ἑαυτοῦ θυσίας βαστάξας, ὡσπερ
καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς τὸν ἑαυτοῦ σταυρὸν ἐπὶ τοῖς ἔμοις
ἐβάσταξεν, ὅτι προαιρέσει θανῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ζωωθεῖς,

13. λέγων] Genes. XXVII. 29. 14. προσκυνησάτωσαν P. 20.
βαστάσας — ἐβάστασαν P, βαστάξας (m. βαστάσας) — ἐβάσταζεν R.
21. ὁ om. P.

XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Anni a m. c. Hoc anno aetatis Isaac uxorem duxit Rebeccam, cum pater ejus
Abraham esset annorum cxi.

XLII. XLIII. XLIII. XLIV. XLV.

LXX. annus Repromissionis.

3478.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.

LXXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Hoc anno nati sunt Isaac duo filii gemini ex Rebecca: primus Esau,
qui et Edom, a quo Idumaeorum gens: alter Jacob, cognomento Israel,
a quo Israelitae et Judaei promanarunt.

Isaac prophetavit de Jacob, dicens: *Serviant tibi gentes, et adorent
te Principes, et fias Dominus fratris tui.*

Hic est Isaac cohaeres pollicitationum et benedictionum, quas Deus
fecit ad Abraham patrem suum: qui typus fuit et figura caedis Domini
Christi, qui per tres dies exivit ad mortem, et post haec vivus rediit.
Qui propriis humeris ligna sui ipsiusmet sacrificii portavit, quemadmo-
dum etiam Dominus Christus crucem humeris suis gestavit, quia ultro-

ὄπερ ἀντάλλαγμα πρόβατον ἐσφάγη. καὶ ἤκουσεν ὁ πατὴρ παρὰ Θεοῦ ὅτι οὐκ ἐφέλω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγυπητοῦ· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ λέλεκται, ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφέλωσας, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν. D
 5 καὶ ἡ σὰρξ μόνη ἐστὶν ἡ δοθεῖσα ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, ἐπειδὴ ἀδύνατον τὴν θεότητα θανεῖν. τῆς σαρκὸς διδομένης τὸν ἴδιον υἱὸν δεδόσθαι λέγει ἡ γραφή, ἀντάλλαγμα καὶ ἀντί-
 10 δεξιῶν οἶσαν τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν τύπον τοῦ μακαρίου Ἰσαὰκ. οὕτω γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἀβραὰμ ἠγαλλιάσατο ἰδεῖν τὴν ἡμέ-
 15 ραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. οὗτός ἐστιν Ἰσαὰκ ὁ ἀκου-
 σίως παραδούς τὴν ἐπηγγελμένην αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ εὐ-
 λογίαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Ἰακώβ, φύσκων, Δουλευσάτωσάν σοι
 20 ἔθνη καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος
 τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς
 15 σου. ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο- P 58
 γημένος. ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ οὐχ ὀρῶμεν γενόμενα,
 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἐπτάκις πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν
 τῷ Ἡσαῦ. καὶ τριάκοντα βασιλεῖς ἐβασίλευσαν ἐκ τοῦ Ἡσαῦ,
 25 πρὶν ἢ βασιλεῦσαι βασιλεῖα ἐν Ἰσραὴλ, ὥστε αἱ εὐλογίαι ἐπὶ τὸν
 20 προσδοκώμενον ἐξ αὐτῶν δεσπότην Χριστὸν παραπέμπουσιν, R 136
 πρὸς ὃν πῦς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς ἀφορᾷ.

2. τοῦ alterum om. P. 3. Χριστοῦ τοῦ om. P sola. *ibid.* λέλεκται] Rom. VIII. 32. 10. ἴδεν PV. v. Ioan. VIII. 56. 12. φύσκων] Genes. l. c. 14. οἱ om. P. 16. δὲ om. P.

nee mortem est passus, et a Deo in vitam revocatus: cujus vice ovīs occisa est. Et audivit a Deo pater ejus: Quia non peperisti filio tuo dilecto. Sic etiam de Christo filio Dei dictum est: Qui proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Ac caro quidem sola est quae data sit pro mundi vita, quandoquidem fieri non potest ut Divinitas moriatur. Carne ergo oblata, proprium filium esse datum scriptura ait, ut esset permutata illa hostia, et exemplar filii, secundum beati Isaac figuram: sic enim dixit Dominus: Abraham exultavit ut videret diem meum; vidit et gavisus est. Hic est Isaac qui invitus promissam a Deo sibi et patri suo benedictionem, Jacob tradidit, dicens: Serviant tibi gentes, et adorent te principes, et fias Dominus fratris tui, et adorent te filii patris tui. Qui maledixerit tibi, sit ipse maledictus, et qui benedixerit tibi, sit et ipse benedictus. Haec omnia in Jacob non videmus esse peracta: quin potius ipse septies procidens in terram, adoravit Esau. Et xxx. Reges regnarunt ex Esau, antequam quisquam ex Israel regnaret, ita ut istae benedictiones ad expectatum ex illis Dominum Christum transmittantur, ad quem omnis sacrae Scripturae scopus col-
 lineat.

Ἰακὼβ πγ', ὁμοῦ γροε'.
 α'.

Ἐξ Ἑβραίων Ἰακὼβ μέχρι τῆς τοῦ παιδὸς Ἰωσήφ ἀρχῆς τῆς
 B ἐν Αἰγύπτῳ ἔζησεν ἔτη ρλζ', καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα ἔτη ιζ', ὁμοῦ
 ρνδ'.

5

β', γ', δ', ε'.

ϛ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ', η', θ', ί', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'.

ρ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ισ', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ.

10

ρι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ.

ρκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ'.

ρ' ἔτος τοῦ Ἰσαάκ.

15

V 48

μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

ρλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νέ.

ρμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ζ'.

20

D

ρκ' ἔτος Ἰσαάκ.

ξα', ξβ', ξγ'.

7. ϛ' post ἐπαγγελίας ponit P. 21. τοῦ Ἰσαάκ P.

Anni a m. c.
 3493.

Jacob, 83.

Colliguntur anni 3575.

I.

Ex Hebraeis Jacob usque ad Joseph filii principatum in Aegypto,
 vixit annos cxxxviii. et postea alios annos xvii. colliguntur anni cliv.

ii. iii. iv. v. annus Repromissionis xc.

vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv.

c. annus Repromissionis.

xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv.

cx. annus Repromissionis.

xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv.

cxx. annus Repromissionis.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

c. annus Isaac.

xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

cxxx. annus Repromissionis.

xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv.

cxl. annus Repromissionis.

lvi. lvii. lviii. lix. lx.

cxx. annus Isaac.

lxi. lxii. lxiii.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ κάτεισιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ δουλεύει παρ' αὐτῷ ἔτη κ', χάριν Δείας καὶ Ῥαχὴλ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες ἐκείσε τέσσαρις, Ῥουβήν, Συμεών, Λεὺ καὶ Ἰούδας.

ξδ', ξε'.

· ρν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ό, οά', οβ', ογ', οδ', οε'.

ρξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

10

ος', οζ', οη', οθ', π'.

Ἰακώβ ὄγδοηκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας γεννᾷ τὸν Ῥουβήν.

πα'.

Τούτω τῷ ἔτει Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Συμεών.

πβ', πγ'.

15

Τούτω τῷ ἔτει γεννᾷ Ἰακώβ τὸν Λεὺ.

Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραήλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων Β δυναιῶς.

3. Δίας PV. 4. τέσσαρις P. *ibid.* Ῥουβήν, Συμεών P. *ib.* Λεὺ PV hic et post. 13. γεννᾷ Ἰακώβ P. *ib.* Συμεών P. 16. ἔτι om. P. V. Genes. XXXII. 28. 18. δυνατῶς] δυνατὸς ἔση Genesis.

Hoc aetatis suae anno Jacob descendit in Mesopotamiam ad Laban Annū a m. c. fratrem matris suae, et apud eum serviit annos xx. propter Liam et Rachel: natiq̄ sunt illi ibi filii iv. Ruben, Simon, Levi, et Judas.

LXIV. LXV.

CL. annus Repromissionis.

LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV.

CLX. annus Repromissionis.

LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

8568.

Jacob anno aetatis suae LXXX. procreat Ruben.

LXXXI.

Hoc anno Jacob procreat Simeon.

LXXXII. LXXXIII.

Hoc anno Jacob genuit Levi.

Non vocabitur nomen tuum Jacob, sed Israel erit nomen tuum, quoniam praevalevis cum Deo, et cum hominibus potens.

Οὗτος Ἰακώβ, καὶ αὐτὸς συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδεχόμενος καὶ αὐτὸς τὴν τοῦς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός, τουτέστιν τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ, ἔνθα πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Χριστός· εἰς ἣν κατὰστασιν ἀφορᾷ πᾶσα ἡ τῶν Χριστιανῶν θρησκεία, ἣν πρῶτος πάντων ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁ δεσπότης Χριστὸς ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν· ἣν καὶ προλέγει ὁ μέγας Ἰακώβ παραπέμπων τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἰούδα, εὐλογῶν αὐτόν, ἔξ οὗ καὶ ὁ τῶν ἐπαγγελιῶν ἀνεφαίνετο κύριος Ἰησοῦς Χριστός, φάσκων σὺ-
 C τως· Ἰούδα, σὲ αἰνέσασαι οἱ ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνησάτωσάν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμος λέοντος Ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβη. ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης, ὡς λέων καὶ ὡς σκύμος. τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἔξ Ἰούδα καὶ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία 15 ἔθνων. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῆ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἡ γέλα.
 D Καίτοι τοῦτον οὐ προσεκύνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 20 ἀλλὰ τούναντίον αὐτὸς προσεκύνησεν τῷ Ἰωσήφ καὶ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς. εὐδὴλον οὖν ὅτι πᾶσα ἡ προφητεία αὕτη εἰς τὸν ἔξ αὐτοῦ τεχθέντα δεσπότην Χριστὸν κατὰ σάρκα ἔσχεν

8. αὐτῷ P. 9. φάσκων] Genes. II. 8. 14. καὶ] οὐδὲ P.

Hic Jacob et ipse cohaeres promissionum Dei, expectans et ipse civitatem fundamenta habentem, cujus conditor et architectus Deus, hoc est illius coelestis Hierusalem, in quam praecursor pro nobis intravit Christus. Ad quam constitutionem universa Christianorum respicit Religio, cui quidem novae ac viventis viae primus omnium initium dedit Dominus Christus: quam et praedicat magnus Jacob, dum hanc commendat filio suo Juda, et ipsi benedictionem impertitur, ex quo promissus Dominus Jesus Christus apparuit, ita fatus: *Juda, te laudabunt fratres tui: Manus tuae super dorsum inimicorum tuorum: adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Ex germine, filii mi, ascendisti. Recumbens dormivisti ut leo, et sicut catulus leonis: quis suscitabit eum? Non deficiet princeps ex Juda, neque dux ex femoribus ejus, donec veniant reposita ei, et ipse expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum, et pampino pullum asinae suae. Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine uvae pallium suum. Pulchri oculi ejus prae vino: et albi dentes ejus quam lac.*

Atqui hunc non adoraverunt filii patris sui, immo ipse adoravit Joseph, atque adeo post mortem patris. Hinc igitur patet omnino quod omnis haec propheta in Domino Christo ex eo secundum carnem nato

τὸ πέρας, τὸ τε δυνατὸν καὶ βασιλικὸν αὐτοῦ παριστῶσι καὶ
τὸ πάθος καὶ τὴν ἐκ τοῦ πάθους μακαρίαν ἀνάστασιν.

Λευὶ μζ',

ἰμοῦ γηκβ'.

V 49

α', β'.

5

ρο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

γ'.

R 140

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πζ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλι- P 60
κίας Ἰακὼβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν, ἕξ οὗ Ἰουδαῖοι.

δ'. Τετάρτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πζ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ
15 γεννᾷ τὸν Ἰσσαχάρ, ὃ ἔστι μισθός.

ε'. Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πη' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ
γεννᾷ τὸν Ζαβουλών.

ς, ζ'.

η'. Ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ κα' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰα-
15 κὼβ τίκτει τὴν Δίνα ἐκ τῆς Λείας.

θ'. Ἐνάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ηβ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ
γεννᾷ τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ.

ι', ια', ιβ'.

B

ρη' ἔτος ἐπαγγελίας.

8. οἱ Ἰουδαῖοι P.
ἔτος Ἰωσήφ m. P.

15. Αίας PV.

16. ἐννάτῳ PV.

18. α'

impleta est: illius potentiam ac regiam dignitatem repraesentans, pas- Anniam. c.
sionem etiam, et ex passione beatam resurrectionem.

Levi, 47.

Colliguntur anni 3622.

I. II.

CLXX. annus Repromissionis.

III.

Hoc anno III. Levi, et LXXXVI. aetatis suae anno, Jacob procreavit
Judam, ex quo Iudaei dicti.

3578.

IV. anno Levi, et LXXXVII. aetatis suae anno Jacob procreat Isachar,
quod mercedem sonat.

V. anno Levi, et LXXXVIII. aetatis suae, Jacob procreat Zabulon.

VI. VII.

VIII. anno Levi, et aetatis suae XCI. anno procreat Jacob Dina ex
Lia.

IX. anno Levi, et aetatis suae XCII. Jacob procreat Joseph ex
Rachel.

X. XI. XII.

CLXXX. annus Repromissionis.

ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ἑδ' τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ ἄνεισιν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

ιζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρ' τοῦ Ἰακώβ ἦν ἔτος Ἰσαὰκ ρξ'. 5

ιη'.

Τούτῳ τῷ ιη' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρα' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ προεφήτευσεν, καὶ εἶπεν, Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοὶ σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκνήσουσίν σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα, καὶ τὰ ἄλοιπὰ τῆς προφητείας, ὡς πρόκειται.

ιθ', κ', κα', κβ'.

ρδ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κγ'. Τούτῳ τῷ κγ' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρς' τοῦ Ἰακώβ τὰ περὶ τὴν Δίναν ἐτελεῖτο καὶ Βενιαμὶν ἐτέχθη. 15

κδ', κέ'.

Τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρη' τοῦ Ἰακώβ Ἰωσὴφ πιπράσκειται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἔτος ἄγων ιζ'.

Εἶτα οἱ κατ' αὐτὸν ἰ' πειρασμοί.

R 142 κς'. Πρῶτον ἐζήλωσαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 20

2. ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει] κ' καὶ δεκάτῳ ἔτη V, ἔτει ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ P.

XIII. XIV. XV. XVI.

Anni a m. c. Hoc anno xvi. Levi, et xcix. aetatis suae, Jacob ascendit ex Mesopotamia.

XVII.

Hoc anno Levi, et c. Jacob, annum agebat Isaac clx.

XVIII.

Hoc anno xviii. et ci. aetatis suae Jacob, prophetavit, et dixit: *Juda, te laudabunt fratres tui. Manus tuae super tergum inimicorum tuorum. Adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Et caetera quae in prophetia supra posita habentur.*

XIX. XX. XXI. XXII.

cxc. annus Repromissionis.

xxiii. Hoc anno xxiii. Levi, et cvi. Jacob, quae Dinam spectant peracta sunt: et Benjamin natus est.

XXIV. XXV.

Hoc anno xxv. Levi, et cviii. Jacob, Joseph venditur a fratribus, cum annum ageret xvii.

3601. Sequuntur deinde x. tentationes Joseph.

xxvi. tum primum inviderunt ei fratres ejus.

κζ'. Εἶτα κατηγορήσαν αὐτοῦ.

κη'. Εἶτα ἐλογίσατο αὐτὸν ἀποκτεῖναι. εἶτα ἐνέβαλον αὐ-
τὸν εἰς τὸν λάκκον.

κθ'. Εἶτα πιπράσκειται τοῖς Ἰσμαηλίταις. εἶτα ἐπράθη ἐν
5 Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τῷ Πετεφρῇ.

λ'. Εἶτα ἤρξατο ἡ κυρία αὐτοῦ ἀπατῶν αὐτὸν καὶ γυμνοῦ- P 61
σθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖν αὐτόν.

λα'. Εἶτα μόνον αὐτὸν εὐροῦσα, καὶ ἀποκλείσασα πάσας τὰς
θύρας, ἐπανέστη αὐτῷ γυμνῆ καὶ ἐβιάζετο αὐτόν.

10 λβ'. Εἶτα ἀπορῆσασα αὐτοῦ κατηγορήσεν αὐτοῦ πρὸς τὸν
κύριον αὐτοῦ. εἶτα ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ.

σ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

V 50

λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη'.

Τούτῳ τῷ λη' ἔτει τοῦ Λεὺι Ἰωσήφ γενόμενος ἐτῶν λ' λῖε
ἵστοις εὐνόχοις Φαραῶ ἐν τῇ εἰρκτῇ τῷ καιρῷ τοῦ δεκάτου πειρα- B
μοῦ τοῦς ὄνειρους.

Ἔως ὧδε τοῦ Ἰακώβ εἰσιν ἔτη ρκα'.

λθ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λεὺι καὶ ρκβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γε-

8. τὸν om. P. 5. Πετεφρῇ P. 14. ἔτει λη' P.

xxvii. dein illum accusarunt.

xxviii. tum cogitarunt quomodo eum interficerent. Deinde illum in
lacum demiserunt.

xxix. postea venditus est Ismaelitis. Deinde venditus est Peotefre
in Aegypto ab Ismaelitis.

xxx. deinde illius Domina coepit eum circumvenire, et coram illo
corpus nudare, illumque provocare (ad stuprum).

xxxi. postea solum illum inveniens, et foribus omnibus oclusis, nu-
dam se illi praebeuit, vimque inferre est conata.

xxxii. cum vero ab eo desperaret quidquam consequi, illum ad Do-
minum illius detulit. Postea in carcerem detrusus est.

cc. annus Repromissionis.

xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii.

Hoc anno xxxviii. Levi, Joseph cum annum ageret xxxviii. solvit
Pharaonis Eunuchis, qui in carcere detinebantur, somnia, tempore deci-
mae tentationis.

Huc usque anni Jacob sunt
cxxi.

xxxix. Hoc anno Levi, et cxxii. anno Jacob, Joseph cum annum

νόμιμος Ἰωσήφ ἐτῶν λα' παρέστη τῷ Φαραῶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔκριεν αὐτῷ τοὺς ὀνείρους αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου γέγονεν αὐτὸς Ἰωσήφ ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου.

Ἰωσήφ Αἰγυπτίων ἡγεῖται ἔτη π'.

Πρῶτον ἔτος ἡγεμονίας Ἰωσήφ, καὶ πρῶτον τῆς εὐθηνίας, 5 ἐν ᾧ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος ἦγε τῆς ἡλικίας Ἰωσήφ.

C

μ', μα', μβ'.

σί' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μγ', μδ', με', μς'.

Τούτῳ τῷ μς' ἔτει τοῦ Λεὺ πρῶτον ἔτος τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐν 10 Αἰγύπτῳ. οἱ παῖδες Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον κάτεισιν ἀποσταλέντες ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν λιμόν.

R 144

μζ'.

Τούτῳ τῷ μζ' ἔτει τοῦ Λεὺ καὶ δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ καὶ 15 ἐνάτῳ τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ κάτεισιν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ 15 εἶσθ' ἐναντίον Φαραῶ. εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, Ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἧς παροικῶ, ῥλ' ἔτη. μικραὶ καὶ πο- 20 νηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου.

Καὰθ Ξ,

ὁμοῦ γχπβ'.

20

8. σί' post ἐπαγγελίας ponit P. 10. μς' om. P. 11. ἀποστα-
λέντες P. 14. ἔτει μζ' P. 15. ἐνάτῳ PV. 16. εἶπε δὲ]
Genes. XLVII. 9. 20. Καὰθ P.

Anni a. m. c. xxxi. attigisset, sistitur Pharaoni in Aegypto, illiusque somnia eidem interpretatur. Et ab illo tempore factus est idem Joseph Princeps Aegypti.

Joseph Aegyptiis praeest annos LXXX.

Primus annus procurationis Joseph, primusque prosperae fortunae, quo ipse agebat aetatis annum xxxi.

XL. XLI. XLII.

Annus Repromissionis ccc.

XLIII. XLIV. XLV. XLVI.

Hoc anno Levi primus annus fuit, quo coepit fames in Aegypto. Filii Jacob in Aegyptum veniunt, a patre missi propter famem.

3622.

XLVII.

Hoc anno XLVII. Levi, qui fuit secundus annus famis, et nonus principatus Joseph, descendit Jacob in Aegyptum, et stetit coram Pharaone: qui ad Jacob dixit: Quot sunt anni dierum vitae tuae. Et dixit Jacob: Dies annorum vitae meae quibus peregrinor cxxx. anni, pauci et mali fuerunt dies annorum vitae meae.

Caad, 60.

Colliguntur anni 3682.

α', β', γ', δ', ε'.

σκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'.

σλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5 ις', ιζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδομον ἔτος ἄγων
 Ἰακώβ προφητεύει περὶ τοῦ κυρίου καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλή- P 62
 σεως διὰ Χριστοῦ, εἰπών, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδέ
 ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται. καὶ
 10 αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν
 πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τοῦ ὄνου αὐτοῦ, πλυνεῖ ἐν
 οἴῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν
 αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες ἢ
 γάλα.

15 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.

σμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ςζ', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ' λγ', λδ', λέ'.

B

σν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

15 λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', μέ'.

20 σς' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

8. εἰπών] Genes. II. 10. 11. καὶ τῇ — αὐτοῦ om. P. 13.
 χαροποιοὶ — αὐτοῦ om. P. 20. σς' post ἐπαγγελίας ponit P.

I. II. III. IV. V.

CCXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

CCXXX. annus Repromissionis.

XVI. XVII.

Hoc anno, cum Jacob ageret annum cXLVII. de Domino prophetat,
 deque gentium per Christum vocatione, in haec verba: Non deficiet
 Princeps ex Juda, neque dur a femoribus ejus, donec veniat, cui reposi-
 tum est: et ipse erit expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum.
 Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine uvae pallium suum: et albi
 dentis, quam lac.

XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

CCXLI. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

CCCL. annus Repromissionis.

XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

CCCLX. annus Repromissionis.

μς', μζ', μη', μθ', ν'.

V 51

π' ἔτος Ἰωσήφ.

να', νβ', γγ', νδ', νέ'.

σο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C

ρς', ρζ', ρη', ρθ', ρξ'.

5

R 146

Ἀμβραμ οέ', ὁμοῦ γηγγ'.

α', β', γ', δ', ε'.

σπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ' η', θ', ι', ια', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει πα' ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ καὶ ρια' 10
τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτᾷ τὸν βίον.

Μετὰ θάνατον Ἰωσήφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἴγυπτιοῖς
ἔτερα ἔτη ρηδ'. τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἴγύπτῳ διατριβῆς τῶν
Ἰουδαίων ἔτη τυγχάνει σιέ', ἀριθμούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰα- 15
κώβ καὶ τῶν τούτου παιδῶν εἰς Αἴγυπτον.

ιγ', ιδ', ιε'.

D

σζ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις', ιζ', ιη', ιδ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.

ἔτος τ' τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ' κη', κθ', λ'.

20

8. σα' P. 17. ση' post ἐπαγγελίας ponit P. 19. τ' ἔτος P.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

LXXX. annus Joseph.

LI. LII. LIII. LIV. LV.

cclxx. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Ambram, 75.

Colliguntur anni 3753.

I. II. III. IV. V.

cclxxx. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Hoc anno moritur Joseph, anno sui Principatus LXXXI. aetatis ve-
ro cxi.

Post mortem Joseph, Hebraei serviunt Aegyptiis alios annos cxliv.
Universum vero tempus quo Judaei in Aegypto mansere, annorum fuit
ccxv. a profectioe Jacob et illius liberorum in Aegyptum.

XIII. XIV. XV.

Annus Repromissionis cccx.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

ccc. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

Τοῦ Ἀμβράν Λευὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν ζήσας ἔτη ρλζ'.

λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

τι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

P 63

τκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

τλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε'.

τμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα', οβ'.

Τούτω τῷ οβ' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἀμβράν γεννᾷ τὸν Β
Ἰακώβον ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ.

ογ', οδ', οε'.

Τούτω αὐτοῦ τῷ ἔτει γεννᾷ Ἀμβράν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῆς αὐ-
15 τῆς Ἰωχαβέθ, θυγατρὸς ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

τν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Μωϋσῆς π',

δμοῦ γωλζ'.

R 148

α'. Πρῶτον ἔτος ἀνατρεφομένου Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ.

Τούτω τῷ ἔτει Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐκέλευσεν τὰ ἄρ-

1. αὐτοῦ om. P.

10. Post οβ' P sola inferebat ογ', οδ', οε'.

12. Ἰωχαβέθ R.

18. ἐν τῇ P.

Levi pater Abram moritur cum vixisset annos cxxxvii.

Anni a m. c.

xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliiii. xliv. xlv.

cccx. annus Repromissionis.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliiii. xliv. xlv.

cccx. annus Repromissionis.

xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv.

ccxxx. annus Repromissionis.

lvi. lvii. lviii. lix. lx. lxi. lxii. lxiii. lxiv. lxv.

cccxl. annus Repromissionis.

lxvi. lxvii. lxviii. lxix. lxx. lxxi. lxxii.

Hoc anno lxxii. aetatis suae Abram procreat Aaron ex Iochabeth.

lxxiii. lxxiv. lxxv.

Hoc ipsius anno Ambran ex eadem Iochabeth, filia fratris patris
sui, generat Moysen.

cccol. annus Repromissionis.

Moyses, 80.

Colliguntur anni 3337.

3758.

i. Primus annus Moysis in Aegypto educati.

Hoc anno Phraeo Rex Aegypti masculos Hebraeorum filios jussit in

C ῥενα τῶν Ἑβραίων βρέφη εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτεσθαι. καὶ πολ-
λῶν βασιλέων ἡγουμένων Παλμανωθῆς ἐβασίλευσεν τῶν περὶ
Ἡλιοπόλιν τόπων. οὗτος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βασιλέων φάυ-
λως τοῖς Ἑβραίοις προσεφέρετο. καὶ γέγονε τούτῳ τῷ Παλμα-
νωθῆ ἑσφάτηρ ὀνόματι Μερρί, ἣν ἐξέδοτο Χενεβρῶν βασι- 5
λεύοντι τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων. αὕτη δὲ ἡ Μερρί στείρα
οὔσα τὸν Μωϋσῆν ῥιφέντα εἰς τὸν ποταμὸν ἀνελομένη ἀνεθρέψα-
το εἰς υἱόν.

β'.

V 52 Δευτέρῳ ἔτει Μωϋσῆ οὗ ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγων Ἀμ- 10
βράμ γεννᾷ ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ Μαριάμ τὴν προφῆτιν.

D

γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι'.

κξ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

το' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 15

κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ'.

τπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λα'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Μωϋσῆς κτίζει τὴν Ἐρμούπολιν, καὶ
Αἰθίοψιν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη ι'. 20

3. φασίος P. 4. Παλμανωθεῖ R. 10. Ἀμβράν P. 19. αὐ-
τοῦ post ἔτει ponit P.

fluvium abjici. Multis vero Regibus tum regnantibus, Palmanothes locis
versus Heliopolim situs imperabat. Is una cum caeteris regibus Hebraeis
infestus extitit. Huicque Palmanothi filia fuit, nomine Merrhi, quam
Chenebron, qui in locis supra Memphin regnabat, dedit in uxorem. Ipsa
vero Merrhi cum esset sterilis, Moysen, qui in fluvium projectus fuerat,
ex eo sublatum, filii loco educavit.

Π.

Secundo anno Moysis, LXXVII. aetatis annum agens Ambran, ex Io-
cabeth Mariam Prophetissam procreat.

III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.
CCCLX. annus Repromissionis.

XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.
CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXXI.

Hoc ipsius anno Moyses Hermopolim condit, et cum Aethiopibus
bellum decennio gessit.

Τοῦ δὲ Χενεφρών βασιλέως τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων διὰ P 64
φθόνον ἐπιβουλεύοντος τῷ Μωϋσεΐ, καὶ τῆς Μερρίνης τῆς γυ-
ναϊκῆς αὐτοῦ τῆς ἀνελομένης τὸν Μωϋσῆν ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς
οἶον ἐαυτῆς τελευτησάσης καὶ ταφείσης εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον
5 τόπους, ἔκτισε πόλιν Ἐρμούπολιν Μωϋσῆς, ἣντινα Μερρίν κλη-
θῆναι παρεσκεύασεν.

Εἶτα γνοὺς Μωϋσῆς τὴν τοῦ Χενεφρών ἐπιβουλὴν φονεῦει
Χανεθώθην τὸν μέλλοντα ἀναιρεῖν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ οὕτω
φεύγει εἰς Ἀραβίαν πρὸς Ῥαγουήλ τὸν τῶν τόπων ἄρχοντα, καὶ
10 ἔλαβε Σεπφώραν τὴν θυγατέρα Ῥαγουήλ πρὸς γάμον. ταῦτα
ἱστορεῖ Ἀρτάβανος. Εὐπόλεμος δὲ φησι Μωϋσῆν πρῶτον σοφὸν B
γενέσθαι καὶ γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, R 150
Φοίνικας δὲ παρὰ Ἰουδαίων παραλαβεῖν, Ἕλληνας δὲ παρὰ Φοι-
νίκων, νόμους δὲ πρῶτον Μωϋσῆα γράψαι τοῖς Ἰουδαίοις.
15 Ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Χεττούρας γεννᾶται Ἰεζάν, ἐκ τοῦ Ἰε-
ζάν γεννᾶται Δαδάν, ἐκ τοῦ Δαδάν γεννᾶται Ῥαγουήλ, ἐκ Ῥα-
γουήλ γεννᾶται Ἰοθῶρ καὶ Ἰακώβ, ἐκ τοῦ Ἰοθῶρ γεννᾶται Σεπ-
φώρα, ἣν ἔγημε Μωϋσῆς. ἀπὸ οὗν Ἀβραὰμ Μωϋσῆς ἕβδομος,
ἡ δὲ Σεπφώρα ἕκτη γενεαλογεῖται.

20 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ' C
τὴ ἕτος τῆς ἐπαγγελίας.

1. 7. Χενεφρών P. 2. Μωϋσῆ PV. 8. Χανεθώθην P. 9.
τῶν om. P. 14. νόμους τε V. 15. Χετούρας P. *ibid.* Ἰεζάν
bis V, Ἰεζάν P. 17. Ἰοθῶρ PV bis. *ibid.* Ἰακῶβ V.

Chenebron porro Regionum ultra Memphin Rege Moyai ex invidia Anni a. m. c.
insidias struente: ac Merrhina illius uxore, quae Moysen e fluvio edu-
cerat atque in filium adoptaverat, extincta, et in locis trans Aegyptum
sepulta, Moyses urbem Hermopolim condidit, quam Merrhin appellari
decrevit.

Dein cum Moyses a Chenebron parari sibi insidias accepisset, Ca-
nethothen Aegyptium, a quo occidendus erat, interficit, sicque in Ara-
biam fugit ad Rhaguel, qui in his locis regnabat: ubi Sepphoram Rha-
guel filiam sibi matrimonio copulavit. Haec narrat Artabanus. Eupole-
mus vero ait Moysen sapientia praecelluisse, literasque Judaeis primum
tradidisse, a Judaeis deinde Phoenices, a Phoenicibus accepisse Graecos,
leges denique Judaeis primum Moysen scripsisse.

Ex Abraham et Chetura nascitur Jezan, ex Jezan nascitur Dadan,
ex Dadan nascitur Rhaguel, Jothor et Jacob: ex Jothor nascitur Sep-
phora, quam duxit Moyses. Igitur ab Abraham septimus est Moyses,
sexta vero Sepphora in generis deductione.

XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.
cccxc. annus Repromissionis.

3789.

Τούτω τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλειπὼν δια-
τριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.

μα', μβ', μγ', μδ', μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν'.
υ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

να', νβ', νγ', νδ', νέ, νς', νζ', νη', νθ', ξ'. 5
υι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξα', ξβ'.

D Τούτω τῷ ξβ' ἔτει Μωϋσέως Ἀμβρανὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τελευ-
τᾷ ζήσας ἔτη ροζ'.

ξγ', ξδ', ξέ, ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο'. 10
υκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

οα', οβ', ογ', οδ', οέ, ος', οζ'.

V 54 Μωϋσῆς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἤξιούτο.

οη', οθ', π'.

υλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 15

P 65 Ἰουδαϊσμός ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ, τὸν χαρακτῆρα
τοῦ Ἀβραάμ διὰ περιτομῆς εἰληφώς, καὶ ἐν τῷ Μωϋσῇ ἐβδόμῳ
ἀπὸ Ἀβραάμ διὰ τοῦ δοθέντος νόμου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πλατυνθεὶς,
ἀπὸ δὲ Ἰούδα τοῦ τετάρτου υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ τοῦ ἐπικληθέντος
Ἰσραὴλ διὰ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως πρώτου ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ 20

1. καταλείπων V. 2. κατὰ om. V, ex m. R addidit P. 8. ξβ'
om. P. 14. οη' — π' ante Μωϋσῆς ponit P sola. 15. ολ' P.
16. τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους διὰ περιτομῆς εἰληφότος Malalas
p. 58. 18.

Hoc anno Moyses, relictis Aegypti habitationibus, in eremo philo-
sophiae vacavit.

XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XXIX. L.

cccc. annus Repromissionis.

LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

ccccx. annus Repromissionis.

LXI. LXII.

Hoc anno Moysis, Ambran illius pater moritur, cum vixisset an-
nos CLXXVII.

LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX.

ccccxx. annus Repromissionis.

LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

Moyses Dei aspectu dignatur in monte Sinai.

ccccxxx. annus Repromissionis.

Judaismus a temporibus Abraham, signo Abraham per circumcisio-
nem accepto, et in Moysse septimo ab Abraham, data a Deo lege, dila-
tatus: a Juda vero quarto filio Jacob, qui et Israel cognominatus est,

Ἰούδα φυλῆς τὸ τέλειον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ὀνόματος κεκληρωμένους, R 152
καθὰ σαφῶς περὶ τούτων τῶν αἰρέσεων ὁ ἀπόστολος Παῦλος
ἐπιστέλλων ἔλεγεν, „ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ βάρβαρος, οὐ
Σκίθης, οὐχ Ἕλλην, οὐκ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.“

5 Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ', ὁμοῦ γωοῖς'.

πα'.

B

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βα-
σιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων
καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
10 εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς
τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ ἐφείδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Καὶ Μωϋσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοδάρ τοῦ γαμβροῦ
αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιύμ, καὶ ἤγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρη-
15 μον, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάλτου· καὶ ὄρεῖ ὅτι ὁ βάλτος καλεῖται πυρὶ, C
ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο. εἶπε δὲ Μωϋσῆς, Πυρελθῶν ὄψομαι
τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο ὅτι οὐ καλεῖται ὁ βάλτος. ὡς δὲ εἶδεν
κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων,
20 Μωϋσῆ Μωϋσῆ. ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστιν; καὶ εἶπεν, Μὴ ἐγγίσης

3. ἐπιστέλλων] Gal. VI. 15. 8. οἱ υἱοὶ P. 9. θεῶν] ἀπὸ τῶν
ἔργων de coniectura addunt PR ex Exod. II. 23. 10. ἤκουσεν P.
12. ἐφείδεν] ἐπίδεν P. 13. πνευθεροῦ P. 14. Μαδιάν P.
id. ἤγαγεν P. id. ὑπὸ τὴν] εἰς P. 15. αὐτῷ om. P. 17.
οὐκ ἐκαίετο P. 18. τοῦτο τί ὅτι οὐ κατεκαίεται ἡ βάλτος P.
19. προσάγει P. id. αὐτὸν ἐκ τῆς βάλτου καὶ εἶπεν M. P. 20.
καὶ] ὁ δὲ P.

pe David primum Regem ex tribu Juda nominis Judaismi perfectionem, Anni a. m. c.
adeptus est: quemadmodum de his sectis loquitur in Epistolis Apostolus
Paulus: Nam in Christo Jesu neque Barbarus, neque Scythia, neque
Graecus, nec Judaeus, sed nova creatura.

Moyse in deserto, xl.

Colliguntur anni III. MCCCCLXXVII.

3438.

LXXXI.

Post autem dies illos multos, mortuus est Rex Aegypti, et ingemue-
runt filii Israel propter opera, et clamaverunt: ascenditque clamor eo-
rum ad Deum ab operibus. Et audivit Deus gemitum eorum, et recor-
datus est Deus foederis sui, quod pepigerat ad Abraham, et Isaac et
Jacob. Et respexit Deus filios Israel, et ab iis cognitus est.

Et Moyses pascebat oves Jethro soceri sui, Sacerdotis Madian: et
duxit oves in desertum: et venit ad montem Dei Oreb. Apparuit autem
ei Angelus Dei in flamma ignis ex rubo, et vidit quod rubus ardebat
igne: at rubus non comburebatur. Dixit autem Moyses: Accedens vide-
bo visionem hanc grandem, quare non comburitur rubus. Postquam au-
tem vidit Dominus quod perguit ad videndum, vocavit eum Dominus, ex

ὧδε. λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠέλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋ-5 σῆν, Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς D κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργολογικῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν. καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκεῖνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ 10 μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ἰεβουσαίων. καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με. καὶ ἐγὼ R 154 ἐώρακα τὸν θλιμμὸν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς. καὶ νῦν δεῦρο ἀποστελῶ σε πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἐξά-15 P 66 ξεις τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου; εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγων ὅτι Ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἀποστελλῶ 20

1. λῦσαι P. 3. καὶ ὁ Θεός — καὶ ὁ Θεός P. 4. ἠέλαβεῖτο P.
 5. κατεμβλέψαι] κατεβλέψαι V, καταβλέψαι P. 6. Ἴδων PV. 7.
 τῆν om P. 9. καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς om. V. 10. τῆν γῆν ἀγαθὴν
 P. 12. καὶ Γεργεσαίων om. V. 13. ἡ κραυγὴ P. ib. κἀγὼ
 P. 15. ἀποστελλῶ P. 17. ὁ Μωϋσῆς P. ib. τίς εἰμι ἐγὼ
 ὅτι πορεύσομαι P. 19. ὁ — λέγων om. V. 20. τὸ σημεῖον] σημεῖον P.

rubo, et dixit: *Moses, Moses*. Ille autem dixit; *Quid est?* at ille dixit: *Non appropinques huc. Solve calceamentum de pedibus tuis: etenim locus in quo stas, terra sancta est.* Et dixit ei: *Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob.* Avertit autem *Moses* faciem suam: timuit enim aspicere contra Deum. Dixit autem Dominus ad *Moysem*: *Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Aegypto: et clamorem eorum audivi, propter operum praefectos: scio enim dolorem eorum.* Et descendi ut liberem eos ex terra illa, et inducam eos in terram bonam et multam, in terram manantem lac et mel, in locum *Chananaeorum* et *Chettaeorum*, et *Amorraeorum*, et *Pheresaeorum*, et *Evaeorum*, et *Gergesaeorum*, et *Jebusaeorum*. Et nunc ecce clamor filiorum *Israel* venit ad me: et ego vidi afflictionem, qua *Aegyptii* opprimunt eos. Et nunc veni, mittam te ad *Pharaonem Regem Aegypti*, et educes populum meum filios *Israel* ex terra *Aegypti*. Et dixit *Moyse*s ad Deum: *Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem Regem Aegypti, et ut educam filios Israel ex terra Aegypti?* Dixit autem ad *Moyse*n Deus, dicens: *Quia ero tecum, et hoc tibi signum, quod ego te mit-*

ἐν τῷ σε ἐξαγαγεῖν τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, Ἴδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρωτήσουσί με, Τί τὸ ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; καὶ εἶπεν V 54 ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὁ ὢν ἐσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς. καὶ εἶπεν πάβλιν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ 10 καὶ θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. τοῦτό μού ἐστιν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεαῖς γενεῶν. ἔλθὼν οὖν συνάγαγε τῆς γερονσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὥπταί μοι, θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ, λέγων, Ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς 15 καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ εἶπον, Ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα C καὶ μέλι. καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ 20 ἡ γερονσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων προέκκληται ἡμᾶς· πορευ-

1. ἐξαγαγεῖν σε P. 3. ἐλεύσομαι P. 4. καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί P. 6. θεός] κύριος P. 7. ἀπέσταλκέ P. ib. ὁ θεὸς πάλιν P. 9. 10. καὶ ὁ θεός — καὶ ὁ θεός PV. 10. μοὶ ἐστὶ τὸ P. 11. αἰώνιον om. V. ib. γενεῶν γενεαῖς P. 13. ὁ θεός P. 14. ἐπίσκεμμαι V, ἐσκεμμαι P. 15. γῆ om. P. ib. ἐώρακα καὶ εἶπα P. 17. τῶν om. P. ib. καὶ Φερεζαίων et καὶ Εὐαίων om. V. 20. Φαραὼ om. V.

to, ut educas tu populum meum ex Aegypto, et servietis Deo in monte hoc. Et dixit Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam ad eos: Deus patrum vestrorum misit me ad vos, et si interrogaverint me, Quod nomen ei? quid dicam ad eos? Et dixit Dominus ad Moysen: Ego sum qui sum: et dixit: Sic dices filiis Israel: Qui est, misit me ad vos. Et dixit Deus rursus ad Moysen: Sic dices filiis Israel: Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos. Hoc meum est nomen sempiternum, et memoriale generationum generationibus. Vadens igitur congrega seniores filiorum Israel, et dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob dicens: Visitatione visitavit vos, et quaecumque contigerunt vobis in Aegypto, vidi, et dixi: Reducam vos ex afflictione Aegyptiorum in terram Chananaeorum, et Chet-taeorum, et Amorrhaeorum, et Pheresaeorum, et Gergesaeorum, et Euaeorum, et Jebusaeorum in terram manantem lacte et melle. Et audient tuam vocem, et ingredieris tu et seniorcs Israel ad Pharaonem Regem Aegypti, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos: idimus

σόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιῆς. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρά μου πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θναυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα 5

R 156 Αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί, ἀλλ' D αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γέτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκευὴ ἄργυρῶ καὶ χρυσῶ καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ συσκευάσατε τοὺς Αἰγυπτίους. 10

Ἀπεκρίθη δὲ Μωϋσῆς καὶ εἶπεν, Ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσωσί μοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου· ἐροῦσι γὰρ ὅτι οὐκ ὤπται σοι ὁ θεός· τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός, τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπεν, Ῥάβδος. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν 15

P 67 γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφεις, καὶ ἔφυγε Μωϋσῆς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὤπται σοι κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ 20 θεὸς Ἰακώβ. εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν, Εἰσένεγκε τὴν χεῖρά

2. Φαραὼ om. P. 6. ἐνώπιον P. 7. ἀπελεύσεσθαι PV. Sic m. PV: αὕτη ἢ ἐπαγγελία ἐδόθη τῷ Ἀβραάμ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτε ἔλεγεν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσεται (σὺ ὡδὲ) μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. 10. ἐπισσκευάσατε P. 11. οὖν] οὐ V. 13. ὁ θεός] κύριος P. 14. ἐστι τὸ om. V. ibid. τῇ om. P. 15. αὐτῷ om. P. 17. αὐτῷ κύριος] κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν P. 18. καὶ ἐκτείνας] ἐκτείνας οὖν P. 20. καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ P.

igitur viam trium dierum in solitudinem, ut sacrificemus Domino Deo nostro. Ego vero scio, quod non dimittet vos Rex Aegypti nisi cum manu valida. Et extendens manum meam in omnibus mirabilibus meis, quas faciam in eis. Et post haec dimittet vos. Et dabo gratiam populo huic coram Aegyptiis. Quando autem egressi fueritis, non recedatis vacui. Sed postulabit mulier a vicino et cohabitatore suo vasa argentea et aurea, et vestes, et imponetis super filias vestras, et spoliabitis Aegyptum.

Respondit vero Moyses, et dixit: Si igitur non crediderint mihi, nec audierint vocem meam: dicent enim, quod non apparuit tibi Deus, quid dicam ad eos? Dixit autem ei Dominus. Quid hoc est quod in manu tua? ille autem dixit: Virga: et dixit: Projice eam in terram. Et projecit eam in terram, et facta est coluber, et fugit Moyses ab eo. Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, et apprehende caudam. Extendens igitur manum apprehendit caudam, et facta est virga in manu sua. Ut credant tibi, quod apparuit tibi Dominus Deus suorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixit autem ei Dominus rur-

σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἔγενετο ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρῶσα ὡσεὶ χιῶν. καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσήνεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν χροῶν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. ἔὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσωσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. καὶ ἔσται ἔὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς B
 10 δυνσὶ σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἔὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, Δέομαι, κύριε, οὐκ εὐλόγος εἰμι πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ
 15 ἤρξαι λαλῆσαι τῷ θεράποντί σου, ἰσχυρόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπου; τίς ἐποίησεν δύσκωπον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ κύριος ὁ θεός; καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ V 55
 ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβῶ σε ἢ μέλλεις λαλῆσαι. καὶ εἰ- C
 20 πεν Μωϋσῆς, Δέομαι, κύριε, προχέρισαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν R 158

2. 5. τὴν χεῖρα αὐτοῦ] αὐτὴν P. 3. ἐγενήθη P. *ibid.* λεπρὸς P. 5. αὐτοῦ prius om. P. 8. πιστεύσωσί σοι P, πιστεύσωσι V. 9. δευτέρου] ἰσχυρόν m. PV, ἐπομένου m. V, ἐπομίον m. P. *ib.* σοι om. P. 12. ἄν P. 13. δέομαι κύριε om. V. *ib.* οὐχ P. 'Α. οὐκ ἀνηθήματα. Σν. οὐκ εὐλαλὸς m. P. 14. ἐχθὲς P. 15. ἤρξαι λαλεῖν P. 16. πρὸς Μωϋσῆν λέγων] τῷ Μωϋσῆ P. 17. καὶ τίς P. 19. συμβιβάσω P. 'Α. φωτίσω σε. Σν. ὑποδείξω σοι: *quas varietates habet etiam m. V.* 20. Μωϋσῆς om. V. *ibid.* δυνάμενον ἄλλον P.

sus: *Mitte manum tuam in sinum tuum: et misit manum suam in sinum suum: et eduxit eam de sinu suo, et facta est manus ejus leprosa sicut nix. Et dixit rursus: Mitte manum tuam in sinum tuum: Et misit manum in sinum suum, et eduxit eam de sinu suo, et rursus restituta est in colorem carnis suae. Si vero non crediderint tibi, neque audierint vocem signi primi, credent tibi voce signi secundi. Et erit, si non crediderint duobus signis his, neque audiverint vocem tuam, accipies ab aqua fluminis, et effundes super aridam, et erit aqua, quam accipies a flumine sanguis super aridam. Dixit autem Moyses ad Dominum: Oro Domine, non eloquens sum ante heri, neque ante tertiam diem, neque ex quo coepisti loqui servo tuo, gracili voce, et tarda lingua ego sum. Dixit autem Dominus Moysi: Quis dedit os homini, et quis fecit mutum et surdum, videntem et coccum? nonne ego Dominus Deus? Et nunc vade, et ego aperiam os tuum, et instruam te, quae debes loqui. Et dixit Moyses: Obsecro, Domine elige potentem alium, quem mites. Et iratus ira Do-*

ἀποστελεῖς. καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταμαι ὅτι καλῶν λαλήσει αὐτός σοι. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαμήσεται ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἔρεις πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τούτους, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. 5 καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε. καὶ λαλήσει αὐτός σοι πρὸς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔστιμι σου στόμα. σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ἣ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς, 10
D καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰοθῶρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν. καὶ εἶπεν Ἰοθῶρ τῷ Μωϋσῆϊ, Βάδιζε ὑγιαίνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν γῆ 15
Μαδιάμ, Βάδιζε, ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν σου. ἀναλαβὼν δὲ Μωϋσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον. ἔλαβε δὲ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Πορευο- 20
P 68 μένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον ὄρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ.

3. ἰδοὺ om. P. 4. τοὺς λόγους τούτους om. P. 6. Ἄ. φωτίσω. Ἄ. ὑποδείξω m. P. 7. ἃ ποιήσετε] καὶ λαλήσετε V. ib. αὐτὸς σοὶ λαλήσει τὰ P. 11. Ἰοθῶρ saepius V. ibid. κενθερὸν αὐτοῦ καὶ λέγει, Π. P. 12. ὑποστρέψω V. 13. Μωϋσῆ P. 16. Μαδιαν P. 18. ἐπέστρεψεν P. 20. τῇ om. P. 22. ταῖς χερσίν] τῇ χειρὶ P.

minus contra Moysen, dixit: Non ecce Aaron frater tuus Levita? scio quod loquens loquetur ipse tibi: et ecce ipse egrediatur in occursum tibi, et videns te laetabitur in seipso. Et dices ad eum, et dabis verba mea in os ejus: et ego aperiam os tuum, et os ejus, et instrum vos, quae facietis. Et ipse loquetur, quae ad populum, et ipse erit os tuum: tu vero illi eris quae ad Deum. Et virgam hanc versam in colubrum accipies in manu tua, in qua facies in ea signa. Abiit autem Moyses, et reversus ad Jethro socerum suum, et dicit: Ibo, et revertar ad fratres meos, qui sunt in Aegypto, et videbo si adhuc vivunt. Et dixit Iethro Moysi: Vade sanus. Post autem dies multos illos mortuus est Rex Aegypti. Dixit vero Dominus ad Moysen in terra Madian: Vade, proficiscere in Aegyptum, mortui sunt enim omnes quaerentes animam tuam. Accipiens autem Moyses uxorem, et filios, imposuit eos super subjugalia, et reversus est in Aegyptum. Accepit autem Moyses virgam, a Deo, in manu sua. Dixit autem Dominus ad Moysen: Abvante te et revertente in Aegyptum, vide omnia portenta, quae dedi in manu tua; fa-

ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἔξαποστείλῃ τὸν λαόν. σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῳ, Τάδε λέγει κύριος, υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραὴλ. εἶπα δέ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· σὺ δὲ οὐκ ἠβούλου ἔξαποστεῖλαι αὐτόν. ὄρα 5 οὖν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι, συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐζήτηε ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον πετρίτην περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ προσέπεισε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς B 10 τοῦ παιδίου μου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἄγγελος, διότι εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών, Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωϋσεῖ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ R 160 Θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους. καὶ ἀνήγγειλε Μωϋσῆς Ἀαρῶν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν, καὶ συνήγαγον πᾶσαν τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησεν Ἀαρῶν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. 20 καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπισκέπαστο ὁ Θεὸς τοὺς C

1. σκληρυνῶ] Ἄ. ἐνισχύσω. Ἄ. θρασύνω m. P. *ibid.* αὐτοῦ τὴν καρδίαν P. 4. ἠβούλου P, ἠπήθησας m. V, Ἄ. ἀνένευσας. Σο. ἠκείθησας m. P. *ibid.* αὐτοῦς P. 5. ἀποκτενῶ P. 7. Ἄ. κίτρον. Σ. ψῆφον πετρίτην. Θ. ἀκρότομον m. P. 9. καὶ ἔστη V. 10. μου om. V. *ibid.* ὁ ἄγγελος — μου om. V. 12. Μωϋσῆ PV. 15. πρὸς αὐτόν om. V. 17. πᾶσαν om. P. 18. ταῦτα om. P. 19. παντὸς om. P, 20. ὁ λαὸς om. P. *ibid.* ὁ Θεὸς] κύριος P.

ies ea coram Pharaone. Ego vero indurabo illius cor, et non dimittet populum. Tu autem dices Pharaoni: Haec dicit Dominus, Filius primogenitus meus Israel. Dixit autem tibi, Dimitte populum meum, ut mihi seruiat. Tu vero non volebas dimittere ipsos, vide igitur, ego interficiam filium tuum primogenitum. Factum est autem in via, in diversorio, occurrit illi Angelus Domini, et querebat interficere illum. Et accipiens Sephora petram, circumcidit praepitium filii sui, et procidit ad pedes suos: et dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Et ablit ab eo Angelus: quoniam dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Dixit autem Dominus ad Aaron: Abi in occursum Moysi in desertum. Et ablit, et obviavit illi in monte Dei, et osculati sunt invicem. Et narravit Moyses Aaron omnes sermones Domini, quos misit ad eum, et omnia signa quae mandavit ei. Ablit autem Moyses et Aaron, et congregaverunt seniores filiorum Israel. Et locutus est Aaron omnia verba, quae locutus est Deus ad Moysen, et fecit signa coram populo. Et credidit populus, et laetatus est; quod visitavit Dominus filios Israel, et quod

υιὸς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κήψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν πρὸς Φαραῶ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα ἑορτάσῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶπε Φαραῶ, Τίς ἐστὶν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε⁵ ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἔξαποστελῶ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἐρημον, ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, μήποτε
 V 56 συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 10
 D Αἰγύπτου, Ἰνατί, Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν, διαστρέφετε τὸν λαόν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ἑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ βραχέα. Ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες, Οὐκ ἀπολείπετε ἀπὸ τῆς πληθείας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ. συνήντησαν δὲ Μωϋσεὶ καὶ Ἀαρῶν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραῶ. καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἐφίδοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ

2. προσεκύνησαν P. *ibid.* καὶ Ἀαρῶν om. V. 3. εἶπεν V.
 4. ἑορτάσωσιν P, ἑορτάσει μοι V. 5. οὗ εἰσακούσομαι] οὐκ ἀκούσομαι V. 9. κυρίῳ om. P. 10. ὁ om. P. 11. Ἰνατί om. V. *ibid.* διαστρέφετε] Ἀ. ἀποκετάξετε. Σ. ἀποστρέφετε. Θ. διασκεδάξετε m. P. 12. ἀπέλθατε V, ἀπέλθετε P. 13. Ἀρχὴν εἰσόδου Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν πρὸς Φαραῶ. ἀθῆατα (ἀθῆατης V) δὲ Φαραῶ καὶ ἐπιτίμια πρὸς αὐτοὺς καὶ προσθήκας κακῶσαι (προσθήκη κακώσεως V) τοῦ Ἰσραὴλ καὶ βαρυλογεῖ (βαρυλογία V) τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶν. m. PV. 14. ἔκολεψετε V. *ib.* πληθείας P. 15. Μωϋσῆ P. 17. εἶπον P. *ib.* ἐπίδοι P, ἐφείδοι V. 18. ἐβδέξατε V. 19. αὐτοῦ, τοῦ ἀποκεῖναι P.

vidit eorum tribulationem. Inclinatorum autem populus adoraverunt. Et post haec ingressus est Moyses et Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei: Haec dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut festum agant in deserto. Et dixit Pharao: Quis est, cujus audiam vocem ejus, ut dimittam filios Israel? non novi Dominum; et Israel non dimittam. Et dicunt ei: Deus Hebraeorum vocavit nos. Ibitur igitur viam trium dierum in desertum, ut sacrificemus Deo nostro; ne forte occurrat nobis mors, vel caedes. Et dixit eis Rex Aegypti: Cur Moyses et Aaron avertitis populum ab operibus: recedite unusquisque vestrum ad opera sua.

Et post pauca. Videbant autem Scribae filiorum Israel seipsos in *putere fe-
 malis dicentes: Non relinquetis a laterito quod facitis, quod pertinet ad
 cistis. Occurrerunt autem Moysi et Aaron venientibus in occursum eis,
 foetere illis a Pharaone, et dixerunt eis: Videat Deus vos, et judi-
 cet, quod *abominati estis odorem nostrum coram Pharaone, et coram

ἀποκτεῖναι ἡμᾶς. ἐπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ ἰνατί ἀπέσταλκας P 69
 με, καὶ ἀφ' οὗ εἰσπεπόρευμαι πρὸς Φαραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ
 ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ οὐκ ἐξήρῳ τὸν λαόν σου. R 162
 5 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἴδῃ ὄψει ἂ ποιήσω τῷ Φαραίῳ.
 ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἔξαποστελεῖ αὐτούς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
 ἐβαλεῖ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς
 Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ κύριος, καὶ ὦφθην πρὸς
 Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Θεὸς ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομά
 10 μου κύριος οὐκ ἐδῆλωσα αὐτοῖς. καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου
 πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τὴν
 γῆν ἣν παρωκῆκασιν καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐγὼ εἰσή- B
 κουσαι τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι κατα-
 δουλοῦνται αὐτούς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν. Βάδιζε, εἰ-
 15 πον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐγὼ κύριος, καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
 δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας
 αὐτῶν, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρῖσει με-
 γάλῃ, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς λαόν ἐμαντῶ καὶ ἔσομαι ὑμῶν
 Θεός, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
 20 ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. καὶ εἰσ-

1. ὑμᾶς P. id. κύριον] τὸν θεόν P. 4. ἐρῳ P. 5. πρὸς
 τὸν M. P. 12. καὶ π.] ἐν ἧ P. 13. τῶν στεναγμῶν V et codex
 Augustanus: correxit R. id. κατεδουλοῦντο m. P. 14. ὑμῶν]
 μου P. 15. λέγων om. V. id. τῆς δυναστείας] δουλείας P.
 16. δουλείας], δυναστείας P. 18. ἐμαντῶ εἰς λαόν P. 20. ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου καὶ om. P.

servis ejus, ut det gladium in manus ejus, ut occidat nos. Conversus
 est autem Moyses ad Deum, et dixit: Domine, quare afflixisti populum
 hunc? et cur misisti me? Et ex quo ingressus sum ad Pharaonem, ut lo-
 querer in nomine tuo, afflixit populum hunc, et non liberasti populum
 istum. Et dixit Dominus ad Moysen: Jam videbis quae faciam Pharaoni.
 In manu enim valida, et in brachio excelso ejiciet eos de terra sua. Lo-
 cutus est autem Dominus ad Moysen, et dixit ad eum: Ego Dominus.
 Et apparui ad Abraham, et Isaac, et Jacob, Deus existens eorum. Et
 nomen meum Dominus non manifestavi eis. Et constitui foedus meum
 cum eis, ut darem eis terram Chanaaneorum, terram quam habitaverunt
 in qua habitaverunt in ea. Et ego audivi gemitum filiorum Israel, quae
 Aegyptii in servitute redegerunt eos, et recordatus sum foederis mei.
 Vade, loquere filiis Israel, dicens: Ego Dominus, et educam vos a ser-
 vitute Aegyptiorum: et liberabo vos de potentia eorum, et redimam vos
 in brachio excelso et judicio magno. Et accipiam vos mihi in populum, et
 ero vester Deus: et cognoscetis, quod ego Dominus Deus vester, educens
 vos de potentia Aegyptiorum. Et adducam vos in terram, in quam es-

ἄσω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐ-
 C τὴν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. καὶ δώσω αὐτὴν
 ὑμῖν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος.

Ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ εἰσή-
 κουσαν Μωϋσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν 5
 σκληρῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἰσελθε, λά-
 λησον πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς
 υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς ἐναντίον
 κυρίου λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου· πῶς
 εἰσακούσεται μου Φαραῶ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. εἶπε δὲ κύριος 10
 πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραῶ
 βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου.

D Καὶ μετ' ὀλίγα. Μωϋσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν
 δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τριῶν ἦν ἐτῶν, ἦν δὲ ἐλάλησαν 15
 πρὸς Φαραῶ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Καὶ
 ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραῶ λέγων, Δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας.
 καὶ ἔρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥίψον
 R 164 αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
 καὶ ῥεται δράκων. εἰσῆλθεν δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον 20

1. εἰς ἣν] ἐφ' ἣν P. 2. καὶ δώσω — κλήρῳ om. V. 4. οὐ-
 τως P. 8. ἐναντι P. 9. λέγων et oi om. P. ib. πῶς]
 καὶ πῶς P. 10. Φαραῶ ante εἰσακούσεται ponit P. Φαραῶ sae-
 prius V. ib. ἄλογος. Ἄ. ἄλογος χεῖλεσιν. Σ. οὐκ εἰμι καθαρὸς
 τῷ φθέγματι. Θ. ἀπερίτμητος τοῖς χεῖλεσιν. LXX. m. P. 12.
 ἵνα ἐξαγάγῃ ὥστε P. 15. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ om. P. ib. ἦν om. P.
 17. λαλήσει PV. 19. ἐπὶ τὴν γῆν om. P. ib. καὶ ἐναντίον
 τῶν P. 20. εἰσῆλθε Μωϋσῆς P.

tendi manum meam, ut darem eam Abraham, Isaac et Jacob. Et dabo
 eam vobis in sorte: ego Dominus.

Locutus est autem Moyses sic filiis Israel: et non audiverunt Moy-
 sen prae pusillanimitate, et prae operibus duris. Ait autem Dominus ad
 Moysen, dicens: *Ingrederere, loquere ad Pharaonem Regem Aegypti, ut
 dimittat filios Israel de terra sua.* Locutus est autem Moyses coram Do-
 mino dicens: *Ecce filii Israel non audiverunt me, et quomodo Pharaos au-
 diet me? ego enim balbus sum.* Dixit autem Dominus ad Moysen et
 Aaron: et mandavit eis ad Pharaonem Regem Aegypti: ut educat filios
 Israel de terra Aegypti. Et post pauca.

Moyses autem erat annorum octoginta, Aaron autem octoginta trium
 annorum, quando locuti sunt ad Pharaonem. Et ait Dominus ad Moy-
 sen et Aaron, dicens: *Et si loquitur ad vos Pharaos dicens: Date nobis
 signum aut portentum. Et dices Aaron fratri tuo: Accipe virgam, et
 projice eam coram Pharaone, et coram servis ejus, et erit draco.* Ingres-

Φαραὼ καὶ τῶν Θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος, καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν Θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων. συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἑπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως, καὶ ἔρριψεν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο δράκοντες. καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. καὶ κατέλασεν ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος.

10 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Βεβάρουνται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ ἔμπροσθεῖλαι τὸν λαόν. βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρῶν, ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ. καὶ σὺ ἔση συναπτῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεύσαν εἰς ὕφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ῥεῖς πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ 15 θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ λέγων, Ἀπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου. τάδε λέγει κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσει Β ὅτι ἐγὼ κύριος ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα, καὶ οἱ ἰχθύες 20 οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐποξέσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἶπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν

P 70
V 57

1. καὶ τῶν θ. αὐτοῦ om. V. 3. αὐτοῦ prius om. P. 6. ἔρριψαν P. 10. βεβάρουνται P. 11. τὸν Φαραὼ P. ib. τὸ] τῷ P. 12. σὺ ἔση] στήσῃ P. 13. ταύτην om. P. 14. λήψει V. 15. ἐξαπέστειλον P. 20. τελευτήσωσι V. ibid. ἐποξέσει P.

sus est autem Moyses et Aaron coram Pharaone et servis ejus, et fecerunt sic, sicut praecepit eis Dominus, et projecit Aaron virgam coram Pharaone, et coram servis ejus, et facta est draco. Convocavit autem Pharaon sapientes et veneficos, et fecerunt, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis similiter. Et projecerunt unusquisque virgam suam, et factae sunt dracones: et devoravit virga Aaron illorum virgas. Et iudicatum est cor Pharaonis, et non audivit illos, sicut locutus est eis Dominus. Dixit autem Dominus ad Moysen: *Aggravatum est cor Pharaonis, ut non dimittat populum. Vade ad Pharaonem mane, ecce ipse egredietur ad aquam, et stabis obvians ei super labium fluminis; et virgam conversam in colubrum accipies in manu tua, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens: Dimitte populum meum, et serviant mihi in deserto, et ecce non audivisti usque huc. Haec dicit Dominus: Ecce ego percutiam virga, quae in manu mea, in aquam quae in flumine, et vertetur in sanguinem. Et pisces qui in flumine, morientur: et serebit fluvius: et non poterunt Aegyptii bibere aquam a flumine. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron fratri tuo; accipe virgam*

ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου
 καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ
 ἐπὶ τὰ ἔλα αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται
 αἷμα. καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν τε τοῖς βύλοις
 C καὶ ἐν τοῖς λίθοις. καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, 5
 καθάπερ ἐνετείλατο κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐπάρας Ἀαρὼν τὴν ῥά-
 βδον αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ
 καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ
 τὸ ἐν ποταμῷ εἰς αἷμα. καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐπέλευ-
 τησαν, καὶ ἐπώξισεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι 10
 πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύ-
 R 166 πτω. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἱερατοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
 φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ
 εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπεν κύριος. ἐπιστραφεὶς δὲ Φα-
 ραῶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐβόησεν τὸν νοῦν 15
 D αὐτοῦ αὐτὸ ἐπὶ τοῦτο. ὤρουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλι
 τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ
 πατάξαι κύριον τὸν ποταμὸν.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἴσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ 20
 ῥεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει κύριος, Ἐξαπρότειλον τὸν λαόν

2. διορυγὰς V. 4. τῆ γῆ Αἰγύπτου P. 5. ἐν om. P. 6. αὐτοῖς
 κύριος P. 11. ἐκ] ἀπὸ P. *ibid.* πάσῃ τῇ γῆ Αἰγυπτίων P.
 πάσῃ τῇ γῆ Αἰγύπτου R. 15. εἰσῆλθεν — ἀντὶσθ cum lacuna om. V.

*tuam, et extende manum tuam super aquas Aegypti, et super fluuios eo-
 rum, et super riuos eorum, et super paludes eorum, et super omnem
 aquam congregatam: et erit sanguis. Et fuit sanguis in omni terra Ae-
 gypti, inque lignis et lapidibus. Et fecerunt sic Moyses et Aaron, sicut
 praeceperat eis Dominus. Et elevans Aaron virgam suam, percussit
 aquam in flumine coram Pharaone, et coram servis ejus, et conversa est
 tota aqua, quae in flumine, in sanguinem. Et pisces, qui in flumine,
 mortui sunt: et computruit flumen, et non poterunt Aegyptii bibere
 aquam a flumine, et erat sanguis in omni terra Aegypti. Fecerunt au-
 tem similiter, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis. Et in-
 duratum est cor Pharaonis, et non audivit eos, sicut dixit Dominus.
 Conversus autem Pharaon ingressus est in domum suam: et non apposuit
 mentem suam neque in hoc. Foderunt autem omnes Aegyptii per cir-
 cuitum fluminis, ut biberent aquam; et non poterant bibere aquam a
 flumine. Et impleti sunt septem dies postquam percussit Dominus
 flumen.*

Dixit autem Dominus ad Moysen: *Ingrede ad Pharaonem, et di-
 ces ad eum: Haec dicit Dominus, Dimitte populum meum, ut mihi ser-*

μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν. εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἔξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὄρῳ σου βατράχους, καὶ ἔξεροῦνται ὁ ποταμὸς βατράχους, καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμῖα τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλιβάνων σου P 71
 5 καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπεόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασι σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου, καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπεόντάς σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἶπον Ἰσραὴλ τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτεινον τῇ χειρὶ σου τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἕρῃ καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἔξετευνεν Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους, καὶ ἀνεβιάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἱπαιοῖοι τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ ἐκάλισε Φαραὼ Μωϋσῆν καὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἐῴξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἔξαποστελῶ τὸν λαόν, καὶ θύσσοσι κυριῷ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Φαραὼ, Τάξαι πρὸς με πότε εὔξομαι περὶ σου καὶ περὶ τῶν θεραπεόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς αὔριον. εἶπεν οὖν, Ὡς εἴρηκας, ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ

1. βούλει m. PR, βούλη PV. 2. ἐγὼ om. P. 3. τοὺς βατράχους P. 9. σου om. Exod. VIII. 5. 10. σου om. P. ^V _B *ibid.* διορυγᾶς V. 13. πᾶσαν τὴν P. 15. καὶ ἐκάλισε δὲ V. 16. εὔξασθε πρὸς τὸν κύριον P. 18. τοῦ λαοῦ μου P. *id.* θύσσωσι V. 22. ἐκ] ἀπὸ P.

viant. Si autem non volueris tu dimittere, ecce ego percutio omnes terminos tuos ranis. Et eructabit fluvius ranas, et ascendentes ingredientur in domos tuas, et in penetralia cubiculorum tuorum, et in lectos tuos, et in massias tuas, et in furnis tuis, et in te, et in populum tuum, et in servos tuos ascendent ranas. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron fratri tuo: et extende manu tua virgam super fluvios, et super rivos, et super paludes, et eduo ranas. Et extendit Aaron manum super aquas Aegypti, et eduxit ranas: et ascendit rana, et operuit totam terram Aegypti. Fecerunt autem Moyses similiter, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis, et eduxerunt ranas super terram Aegypti. Et vocavit Pharaon Moysen et Aaron, et dixit: Orate ad Dominum, et auferat ranas a me, et a populo meo, et dimittam populum, et sacrificabunt Domino. Dixit autem Moyses ad Pharaonem: Constitue ad me, quando orabo pro te, et pro servis tuis, et pro populo tuo, et ad delendum ranas a te, et a populo tuo, et a domibus vestris: veruntamen in fluvido remanebunt. Ille autem dixit: Orae. Dixit igitur: Ut disisteris, ut scias quia non est

ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου. καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

C
R. 168

Ἐξῆλθε δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ. καὶ ἀνεβόησε 5 Μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραώ. ἐποίησε δὲ κύριος, καθάπερ εἶπε Μωϋσῆς, καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ἐπῶξεν ἡ γῆ. ἰδὼν δὲ Φαραώ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν κύριος.

Εἶτα ἐπῆλθον τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἄλλαι πληγαί.

γ'. Σκνίψ, ὡς ἀπροβλέπτοις καὶ ἀνηκόοις καὶ ἀδιακρίτοις καὶ ἀνομολόγοις. 15

D δ'. Κυνόμνια, ὡς ἀχρώμοις καὶ ἀναισθήτοις.

ε'. Θάνατος πάντων τῶν τετραπόδων διὰ τὴν πρὸς αὐτὰ πεκοίθησιν.

ς'. Ἐλκη, διὰ τὸ ἀχρεῖν ἐν εὐρωστίᾳ.

ζ'. Χάλαζα καὶ πῦρ, διὰ τὸ ἀχρεῖν ὡς ἐν εὐθηνίᾳ ἀγαθῇ. 20

η'. Ἀκρίς. ἀβασίλευτόν ἐστιν ἀκρίς, ὡς οὐ κυριεῦον. τὰ

2. καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων quae om. P, supra v. 22. post ὑμῶν addit V, annectens καὶ ἀπὸ τῶν θ. — λαοῦ σου. Ego posui ubi Exod. VIII. 11. 9. θημωνίας] ΑΙ. θημωνίας. Ἄ. Σ. κόρους m. P. 10. ἀνάψυξις] Θ. ἄνεοις m. P. 19. εὐρωστίᾳ P. 21. κυριεῦοι PV.

alius praeter Dominum. Et auferentur ranae a te, et a domibus vestris, et a servis tuis, et a populo tuo: verumtamen in fluvio relinquuntur.

Egressus est autem Moyses et Aaron a Pharaone: et exclamavit Moyses ad Dominum pro finitione ranarum, sicut constituit Pharaoni. Fecit autem Dominus sicut dixit Moyses, et mortuae sunt ranae ex domibus, et ex habitationibus, et ex agris: et congregaverunt illas cumulos, et computruit terra. Videns autem Pharaos, quod facta est requies, aggravatum est cor ejus: et non audivit illos, sicut locutus est Dominus.

Aegyptios invasere deinde Plagae aliae.

III. Scinips, velut iaculosi, inobedientes, qui verum et falsum non discernent, et impia meditentur.

IV. Musca canina, velut impudentes ac stupidos.

V. Mors omnium quadrupedum, quod in iis spem ponerent.

VI. Ulcera, quod dum essent sani, gloriarentur.

VII. Grando, et ignis, quod ex prospera fortuna superbirent.

VIII. Locusta: a Rege non gubernatur locusta, uti nec dominatur.

γὰρ ἄλλα κυριεύουσιν ἐστρατεύματι, ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐ-
τάκτως πρὸς κάκωσιν ἐχθρῶν ἀποστελλόμενα.

θ'. Σκότος.

ι'. Θάνατος πρωτοτόκων, διὰ τὸ αἰχεῖν ἐν παραμονῇ ζωῆς P 72
καὶ ἰσχύι καὶ δόξῃ.

Πληγαὶ δέκα.

Γ' διὰ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῇ ῥάβδῳ, αἷμα, βάτραχος, σκλήψ.
καὶ β' διὰ ἑαυτοῦ ὁ Θεός, κυνόμυϊαν, θάνατον, ἔλκη. καὶ μίαν
διὰ χειρὸς Μωϋσέως, συννυρογοῦντος αὐτῷ τοῦ Ἀαρὼν.

10 Καὶ ἄλλαι τρεῖς διὰ Μωϋσέως μόνου· μία διὰ τῆς ῥάβδου,
καὶ μία διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, χάλαζα, ἀκρίς, σκότος.

Καὶ μίαν, τὴν τῶν πρωτοτόκων, δι' ἑαυτοῦ ὁ Θεός. B

Τούτῳ τῷ γῶλή' ἔτει γενέσεως κόσμου ἀρχὴν εὐληφότε ἀπὸ
κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς καὶ δευτέρῳ τῆς ἐξόδου εἶπεν ὁ κύριος
15 πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ λέγων, Οὗτος ὁ μὴν
ἀρχὴ μηνῶν πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ· λά- R 170
λησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν βιῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πα-
τριῶν, πρόβατον κατ' οἶκον. ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾧσιν οἱ ἐν τῇ
20 οἰκίᾳ, ὥστε μὴ ἰκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ'

1. κελεύματος P. 10. τῆς om. P. 13. ἀφ' ἐξόδου. ἀφ' τῆς
ἐξόδου m. P. 15. Αἰγύπτου P. 16. ὑμῖν] ἐν ὑμῖν P. 18.
ἕκαστος om. P.

Caetera enim animalia velut in castris aliis imperant, cum unius man-
dato composite ad hostium exitum mittantur.

IX. Tenebrae.

X. Mors primogenitorum, quod diuturnioris vitae spe, potentia pari-
ter et gloria insolescerent.

Decem Plagae.

Tres per Aaronis virgam: Sanguis, rana, scinips.

Tres Deus per seipsum: Cynomys, [mortem] ulcera.

Et una per manum Moysi, adjuvante illum Aaron.

Et aliae tres per solum Moysen: una per virgam, una per manum
ipsius: grando, locusta, tenebrae.

Una Deus per se: primogenitorum caedem.

Hoc anno a mundi conditione III. MDCXXXVII. qui a XXI. Martii
mensis initium sumit, et secundus est Exodi, dixit Dominus ad Moysen
et Aaron in terra Aegypti: Mensis hic principium mensium, primus est
vobis in mensibus anni. Loquere ad omnem congregationem filiorum
Israel, dicens: Decima mensis hujus, accipiant unusquisque agnum per
domos familiarum, agnum per domum. Si autem pauci fuerint, qui in
domo, ut non sufficientes sint ad agnum, assumet secum vicinum proxi-

ἑαυτοῦ τὸν γέγονα τὸν πλησίον αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
 ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμηθήσεται εἰς πρόβατον. πρό-
 βατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀμνῶν καὶ
 τῶν ἐρίφων λήψεσθε. καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως ἰδ'
 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ πῦν τὸ πλήθος συναγω- 5
 γῆς υἰῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν. καὶ λήφονται ἀπὸ τοῦ αἵματος,
 καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιὰν ἐν τοῖς οἴ-
 κοις ἐν οἷς ἂν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ φάγονται τὰ κρέα
 τῆ νυκτὶ ταύτῃ ὀπταὶ πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρῶν ἔδονται. καὶ
 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἦ 10
 ὀπταὶ πυρὶ, κεφαλὰν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. οὐκ ἀπο-
 λείνεται ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν, καὶ ὄσπου ὄν συντρέψετε ἀπ'
 αὐτοῦ. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρῶν ἐν πυρὶ κατα-
 καύσετε, οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό. αἱ ὄσφυες ὑμῶν περιέζωσμέ-
 ναι καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτη- 15
 ραὶ ὑμῶν ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς.
 πάσχα ἔστιν κυρίου. καὶ ἐλεύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ
 ταύτῃ, καὶ πατόσω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀν-
 θρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι θεοῖς Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν
 ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ 20
 τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστε ἐκεῖ. καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σκε-
 πάσω ὑμᾶς· καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν

2. τὸ] τῷ P. *ibid.* συναριθμησασθαι R, συναριθμησεται P.
 3. ἄμωμον post ἄρσεν contra codicem addidit R. 5. αὐτό] αὐ-
 τῷ V. 8. αὐτό P. 10. ἦ] γ V, om. P sola. 11. ἀπολείνεται V,
 ἀπολείψετε R. 13. ἀπό τοῦ R. *ib.* ἕως] εἰς τὸ P. 21. ἔσται RV.

mum suum: juxta numerum animalium unusquisque quod sufficit sibi con-
numerabitur in agnum. Agnus perfectus, masculus, anniculus erit vobis:
ab agnis et haedis accipietis. Et erit vobis servatum usque ad quartam
et decimam mensis hujus. Et immolabunt eum omnis multitudo congrega-
tionis filiorum Israel ad vespem. Et accipient de sanguine, et ponent
in duobus postibus, et super limen, in domibus in quibus comederint illos
in ipsis. Et comedent carnes has nocte assas igne, et asynas cum herbis
amaris comedent. Non comedetis ab eis crudum, neque coctum in aqua,
sed assa igne, caput cum pedibus, et intestinis. Non velinquetis ex ipsis
usque ad mane: et os non confringetis ab eo. At relicta ex eo usque ad
mane, in igne comburentis. Sic autem comedetis illum. Lumbi vestri ac-
cincti, et calcamenta in pedibus vestris, et baculi vestri in manibus ve-
stris, et comedetis eum cum festinatione: Pascha est Domini. Et trans-
ibo in terra Aegypti in hac nocte et percussio omne primogenitum in
terra Aegypti ab homine usque ad pecus: et in omnibus diis Aegy-
ptiorum faciam ultionem, ego Dominus. Et erit sanguis vobis in signo
domibus, in quibus vos eritis illic: et videbo sanguinem, et protegam vos:
et non erit in vobis plaga ut deleamini, quando percussero in terra Ae-

καίω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα αὕτη ὑμῖν μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν, ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πᾶς ὅς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κεκληθήσεται ἁγία, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κληθήσεται ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν σὺ ποιήσετε ἐν αὐ- R 172
ταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν, καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξῆξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. ἐναρχο- B
μένου τῇ τεσσαρισκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς 15
ἕως ἑσπέρας. ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν. πᾶς ὅς ἂν φάγῃ ζυμωτόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς γειώραις καὶ ἀτόχθοσι τῆς γῆς. πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα. καὶ μετὰ βραχέα.
20 Ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν δῶ κύριος ὑμῖν, καθύστε ἐλάλησεν, φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται

2. ἑορτάσατε V. 8. ἄζυμα φάγεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἐν margine ponit P, omissis quae eorum loco ex V recepit. 8. ποιήσατε P. 12. ἐναρχομένη P. 13. τεσσαρισκ. P. ἰδίδ. ἀφ'] ἀκ' V. 15. οὐχ] οὐκ V.

gypti. Et erit dies haec vobis in memoriale, et celebrabitur eam festum Domino in generationes vestras. Legitimum sempiternum celebrato eam septem dies. Azyma comedetis: ab autem die prima expelletis fermentum ex domibus vestris. Omnis qui comederit fermentum, peribit anima illa ex Israel: a die prima, usque ad diem septimam. Et dies prima vocabitur sancta, et dies septima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in eis, praeter quae sicut omni animas, hoc solum sicut vobis. Et custodietis mandatum hoc. In enim hac die educam exercitum vestrum ex terra Aegypti, et facietis diem hanc in generationes vestras legitimum sempiternum. Incipiente quarta decima die mensis primi, a vespera comedetis azyma, usque ad diem unam et viginti mensis, usque ad vesperam. Septem dies fermentum non invenietur in domibus vestris: omnis qui comederit fermentatum, peribit anima illa ex congregatione Israel, inque adventis, et in indigenis terrae. Omne fermentatum non comedetis: in omni habitaculo vestro comedetis azyma. Et post pauca.

Si autem ingressi fueritis in terram, quam Dominus dederit vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit. Si dixerint ad vos

C ζὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ
 ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίῳ, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς
 οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἠνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυ-
 πτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐξήρυσάτο. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἶπον τοῖς υἱοῖς 5
 Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσελθῆτε εἰς τὴν γῆν ἣν
 ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θειρῆζετε τὸν θειρισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσσετε
 δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θειρισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἀνοίσει τὸ

D αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέρετε τὸ δράγμα 10
 πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, καὶ τὴν
 θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σιμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ,

V 60 θυσία τῷ κυρίῳ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ
 τὸ τέταρτον τοῦ οἴνου καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ
 φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε 15
 ὑμεῖς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς
 ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύ-

R 174 γμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἀριθμήσεις

P 74 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος, ἀριθμήσετε πεντήκον- 20
 τα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῆς κα-

2. τοῦτο τῷ P, τοῦτω V. 4. μεθ' ἕτερα] Levit. XXIII. 10.
 7. θειρῆζετε P. 8. δράγμα erasis τα V, δράγματα P. 9. ἐναντι
 P. 10. ἐν alterum om. P. 12. δέκατα] δεκατάς V. 13. θυ-
 σίαν P. 14. τὸ om. P. 15. ταύτην om. V. 16. ὑμεῖς om. P.
 19. ἀριθμήσεις om. Levit.

filiis vestri: Quis cultus hic? Et dicetis eis: Victima Pascha hoc Domino, qui protexit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios: at domos nostras liberavit. Rursum post alia.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Quando ingressi fueritis in terram, quam ego do vobis, et messueritis messem ipsius, et feretis manipulos primitias messis vestras ad sacerdotem. Et offeret manipulum coram Domino acceptabile vobis, crastina die a primo offeret illum sacerdos. Et facietis in die qua obtuleritis manipulum, ovem immaculatam anniculam in holocaustum Domino. Et sacrificium ejus duae decimae similiae confestae in oleo, sacrificium Domino; in odorem suavitatis Domino, et libationem ejus quartam partem hin vini. Et panem et tosta farra nova non comedetis usque ad ipsam diem hanc; quoad obtuleritis dona Dei vestri: legitimum sempiternum in generationes vestras in omni habitatione vestra. Et numerabitis vobis a postero die sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis, septem hebdomadas integras numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino. Ab

τοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους, ἐκ δύο δεκάτων σιμιδάλεως ἔσονται, ἔζυμωμένοι πεφθίσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ. καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμνους ἁμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἓνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἁμώμους, καὶ ἔσονται εἰς ὄλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμῆ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἔξαριθμήσεις σεαντῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἐπάκεις, καὶ ἔσονται σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσα- B
10 ράκοντα ἔτη. καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἔξλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ἀγιάσπει τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη
15 ἔσται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέ-
20 γων, Εἶπον καὶ ποιήτωσαν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ C
τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν

1. προσοίσετε] οἴσετε V. id. δεκατῶν V. 2. ἔσονται] ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς V. 5. εἰς om. P. 7. μεθ' ἕτερα] XXV. 8. 10. διαγγελεῖσονται V hic et 12. id. φωνῇ P. 15. ἀπελεύσεσθε P. 18. καὶ ἐλάλησε] Numer. IX. 1. 19. ἐκ γῆς] ἐξ V. 20. ποιήτωσαν V, ποιησάτωσαν P. ibid. οἱ υἱοὶ P. 21. τσαρισκ.] ιδ' P.

habitatione vestra offeretis panes impositionem, duos panes: ex duabus decimis similiae erunt, fermentati coquentur primitiarum domino. Et offeretis cum panibus, septem agnos immaculatos anniculos, et vitulum unum ex bobus et arietes duos immaculatos, et erunt holocaustum Domino, et sacrificia eorum, et libationes eorum sacrificium odor suavitatis Domino. Et post alia.

Et numerabis tibi ipsi septem requies annorum septem annos septies: et erunt tibi septem hebdomades, annorum novem, et quadraginta anni. Et annuntiabis tubae vocem in omni terra vestra, mense septimo, decima mensis. Die propitiationis annuntiabitis tuba in omni terra vestra: Et sanctificabitis annum quinquagesimum, et clamabitis remissionem in terra, in omnibus habitantibus eam. Annus remissionis significatio haec erit vobis. Et redibitis unusquisque in possessionem suam, et quilibet in familiam suam redibitis. Remissionis significatio haec erit vobis.

Et locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, in anno secundo egressorum eorum de terra Aegypti, in mense primo, dicens: Dic, et faciant filii Israel Pascha juxta tempus suum. Quarta et decima die

ποιήσετε αὐτὸ κατὰ καιρούς. κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσετε αὐτό.

Καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα. ἐναρχομένου τῆ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσεῖ, οὕτως 5 ἐποίησαν υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἔναντι Μωϋσεῖ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτούς, Ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσω-10 μεν ὥστε προσεγγεῖν τὸ δῶρον κυρίου κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν R 176 μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς αὐτούς, Στήτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ἱμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Ἀάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ 15 ἀνθρώπου ἢ ἐν ὄδῳ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα τῷ κυρίῳ τῷ μηνὶ τῷ β' ἐν τῇ ιδ' ἡμέρᾳ, πρὸς ἐσπέρην ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἄζύμων καὶ πικρῶν φάγονται αὐτό. οὐ καταλείψουσιν ἅπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί, καὶ ὅσους οὐ P 75 συντρίψουσιν ἅπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν 20 αὐτό. καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν ὄδῳ μακρὰν οὐκ

1. καιρούς] καιρὸν αὐτοῦ P. 2. τὴν om. P. *ibid.* ποιήσεις P.
 4. τεσσαρεσκ. P. *ibid.* τοῦ πρώτου om. P. 5. τοῦ Σινά P.
 ἰδ. 8. Μωϋσῆ PV. 6. οἱ υἱοὶ P. 8. ἐναντίον P. 10. ὑστερήσομεν P.
 12. καὶ om. P et V (?). 13. ἀκούσομεν P. ἰδ. κύριος
 περὶ ὑμῶν] περὶ ὑμῶν κύριος P. 15. ἅπ' P. 16. ὑμῖν] ἐν
 ὑμῖν V. 17. τῷ] ἐν τῷ P. 18. ποιήσουσιν] ποιήσετε V.
 21. ἅπ' P.

mensis primi ad vesperam facietis illud, juxta tempus suum, secundum legem ejus, et juxta comparationem ejus facies illud.

Et locutus est Moyses filiis Israel facere Pascha, incipiente quarta decima die mensis in deserto Sinai, sicut praecepit Dominus Moysi, sic fecerunt filii Israel. Et venerunt viri, qui erant immundi super anima hominis, et non potuerunt facere Pascha in die illa. Et accesserunt coram Moysse, et Aaron in illa die. Et dixerunt viri ad eos: Nos immundi sumus super anima hominis: non igitur fraudemur ad offerendum domino Domino juxta tempus suum, in medio filiorum Israel? Et dixit ad eos Moyses: State ibi, et audiemus quid praecepit de vobis Dominus. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Homo, homo, qui fuerit immundus super anima hominis, aut in via longe a vobis, aut in generationibus vestris, et faciet Pascha Domino, in mense secundo in quarta et decima die ad vesperam faciet illud: in asynis et herbis amaribus comedent illud. Non relinquent ex eo in mane, et os non confringent ex eo: juxta legem Paschae facient illud. Et homo qui mundus fuerit, et in via longe

ἔστιν, καὶ ὑστερήσει τοῦ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον κυρίῳ οὐ προσήρκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὁμωρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος. ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ V 61
57ῃ ἡμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, οὕτω ποιήσῃ αὐτό. νόμος εἰς ἔστω ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἀπόστολῳ τῆς γῆς.

Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ καὶ αὗται ἅγιοι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρισκαιδε- B
10κάτῃ τοῦ μηνὸς ἀπὸ μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ, καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων· ἐπὶ τῆς ἡμέρας αἴζυμα φάγεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν
15οὐ ποιήσετε.

Εἶτα βουλόμενοι γινῶναι πότε ἔφθασεν ἡ δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, τίθιμεν τὰ γωλή' ἔτη, καὶ μερίζομεν παρὰ τὸν ιθ'. ιθ' ὁ γίνονται γω', ιθ' ἂ γίνονται ιθ'. λοιπὸν ιθ'. ἔχει δὲ τὸ κατὰ φύσιν ιθ' ἔτος ἐπικτὰς λ'. ταύταις συνάπτομεν τὰς ιγ' τὰς C
20πρὸ τῶν φωστήρων καὶ προσεληγόνους ζ' καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐ-
τῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται, ια' καὶ

1. τοῦ om. P. 3. αὐτοῦ alterum om. P. 6. οὕτως ποιήσουσιν P. 7. ἔσται P. 8. αὗται] Levit. XXIII. 4. 9. τεσσαρισκα. P. 11. πρώτῃ καὶ δεκάτῃ P. 16. πόθεν P, πόταν R. 19. συνάπτομεν PV.

non est, et fraudabitur facere Pascha, exterminabitur anima illa de populo suo: quia donum Domino non obtulit juxta tempus suum: peccatum accipiet homo ille. Si vero accesserit ad vos advena in terra vestra, et faciet Pascha Domino juxta legem Paschae, et juxta ordinem ejus, sic facient illud. Lex una erit vobis et advenae, et indigenae terrae.

Haec festa Domini vocata sancta, quae vocabitis ipsa in temporibus via. In primo mense, in quarta decima die mensis, inter vespertina Phase Domino. Et in quinta decima die mensis hujus, festum azymorum Domino, septem dies comedetis azyma. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis. Et dies septimana vocata sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

Deinde si velimus nosse, quando decima Luna primi mensis incidit, penitus annos 8888. quos per 19. dividimus. 19. duodim in 200. et sunt 8800. Novendecim duc in momadem, fiunt 19. relinquuntur 19. Annus porre naturalis decimus nomen, habet epactas 30. His addamus illas 13. ante luminaria et septem antelunares: praeterea (undecim illas) a 21. Martii mensis, quo die aequinoctium designatur, et novem insuper ex Aprilis, fiunt septuaginta. Abjice deinceps bis 30. fiunt 60. romano-

ἀπριλλίου θ', γίνονται ο'. ἔκβα βλ', γίνονται ξ'. λοιπὸν ι'. καὶ
 R 178 δῆλον ὡς ι' τοῦ πρώτου μηνός, καθ' ὃ τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ πά-
 σχα ἐπετελεῖτο, καὶ προσετέχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λαβεῖν τὸ
 πρόβατον καὶ διατηρῆσαι, τῇ θ' ἔφθασεν τοῦ ἀπριλλίου μηνός.
 διὰ τί δὲ γωλή' ἐμερίσαμεν, καὶ οὐχὶ τὸ ἐν ἐξελόντες τὰ γωλζ' 5
 ἐμερίσαμεν; ἐπειδὴ γωλή' ἔτει γενέσεως κόσμου εἰσηλθὸν πρὸς
 Φαραὼ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρ-
 τίου μηνός ἐπελάβετο τὸ γωλθ' ἔτος τοῦ κόσμου. καὶ εἰκότως
 D τὰ γωλή' μερίζομεν παρὰ τὸν ιθ'.

Εἶτα θέλοντες γνῶναι καὶ πότε γέγονεν ἡ ιδ', καθ' ἣν ἐπετε- 10
 λέσθη τὸ πάσχα, τίθειμεν τὰς τοῦ φύσει ιθ' ἔτους ἐπακτὰς λ'
 καὶ πρὸ τῶν φωστήρων ιγ' προσελήθους ζ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ
 κα' μαρτίου καὶ ιγ' ἀπριλλίου· γίνονται οδ'. ἔξελε βλ', γίνον-
 ται ξ'. λοιπὸν ιδ'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τῆς σελήνης κατὰ τὸ
 παρὸν ἔτος ἔφθασεν τῇ ιγ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός. 15

Εἶτα θέλοντες γνῶναι καὶ ποῖα ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦν,
 ὅτε τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ γέγονε πάσχα, τίθειμεν τὰ γωλή' ἔτη.
 P 76 τούτοις προσάπτομεν τὸ τέταρτον, γίνονται δψζ'. μέρισον ἐβ-
 δόμου ζ', χ' γίνονται. δσζ' π', γίνονται φξ'. ζ' ε', γίνονται λε'.
 λοιπὸν β'. ταύταις πρόσβαλε πρὸ τῶν φωστήρων γ', γίνονται ε, 20
 καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου, γίνονται ις'. πρόσβαλε καὶ ἀπρι-
 λίου ιγ', γίνονται κθ'. ταύτας εἰς ζ', ζ' δ' γίνονται κη'. λοι-

1. ἀπριλλίου P hic et infra.
 16. ποῖα ἡ ἡμέρα P.

2. πάσχα V.

13. βλ'] λβ' V.

bunt 10. Planum ergo fit decimam Lunam primi mensis, (qua primum in Aegypto Pascha celebrabatur, et jussi sunt filii Israel agnum accipere et servare) in nonum Aprilis mensis incidisse. Sed cur partiti sumus annum mundi 3838. et non potius abjecto uno divisimus 3837? Quia Moyses cum Aarone anno mundi, 3838. ingressus est ad Pharaonem; e a 21. Mensis Martii inchoabat jam annus mundi 3839. Merito ergo 3838. dividimus per 19.

Porro si lubet scire quando 14. Luna extiterit, qua Pascha celebra- tum est: ponimus illas 30. epactas, quas annus decemvennalis natura sua habet; et 13. praeterea illas ante luminaria, ac 7. antelunares, il- lasque 11. a 21. Martii: et 13. Aprilis; fiuntque 74. Abjice bis 30. et erunt 60. relinquaturque 14. Ita discimus, quo pacto 14. Luna prae- sentis anni in diem 13. mensis Aprilis incidit.

Insuper si velimus etiam scire, quis ille dies hebdomadis fuerit, quo die primum in Aegypto Pascha institutum est: numeramus annos 3838. His quartam adjicimus partem, existuntque 4797. Duc 7. in 600. pro- dibunt 4200. Duc 7. in 80. exstabant 560. Duc 5. in 7. nascentur 35. superant duo: his adijce tres ante luminaria, et erunt 5. undecimque a 21. Martii, erunt 16. Adde ex Aprili 13. erunt 29. Duc 4. in 7. erunt

πὸν α'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσχα ἐπετελέσθη, ἔφθασεν τῇ γ' τοῦ ἀπριλίου μηνὸς καὶ ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος.

Μετὰ τὰς ἰ' πληγὰς ἡ κάλυψις τῆς θαλάσσης ἐπὶ Φαραὼ καὶ B 5 ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ια'.

Τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸ ἐπαγαγεῖν αὐτὸν τὰς πληγὰς οἱ Αἰγύπτιοι Ψομ - Θομ - Φαν - Χθῆ προσηγόρευσαν, ὃ ἐρμηνεύεται, ᾧ ἀπεκαλύφθη τὸ μέλλον.

Μωϋσῆς προεφήτευσεν λέγων, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει 10 κύριος ὁ Θεός, ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα.

Ἄαρὼν προεφήτευσεν λέγων, Μή μοι ὀργίζου, κύριε· σὺ V 62 γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου· λέγουσι γάρ μοι, Ποίησον ἡμῖν Θεούς.

γ', δ', ε', ζ'.

15 ζ' ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πς' Μωϋσέως Ἄαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πθ' ἔτος κατὰγων πρώτος Ἑβραίων R 180 ἀρχιερεὺς κατέστη. C

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', γ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο Ἐλεάζαρος 20 υἱὸς Ἄαρῶν.

2. πρώτος V, qui voluit fortasse πρώτως. id. πάσχον V. 8. τὸ om. P. 10. κύριος om. P. 11. σὺ] οὐ RV. Exod. XXXII. 22. 15. τῷ ζ' P.

28. relinquitur unum. Intelligitur ergo quemadmodum 14. Luna mensis Anni a. m. c. primi, qua primum in Aegypto Pascha celebratum est, in 13. diem Aprilis inciderit, primaque hebdomadis die peractum sit.

Post x. plagas secuta est alia, qua Pharao et Aegyptii mari obruti, eoque contacti perierunt.

Moyesen, post inductas ab eo plagas, Aegyptii appellavere Psom-Thom-Phan-Chti, hoc est, cui futura revelata sunt.

Moyeses prophetavit, dicens: *Prophetam vobis suscitabit Deus sicuti me: ipsum in omnibus audietis.*

Aaron quoque prophetavit dicens: *Ne irascaris, Domine, mihi: non enim nostri impetum populi hujus. Dicunt enim mihi: fac nobis Deos.*

III. IV. V. VI.

3840.

Hoc anno vi. migrationis filiorum Israel, et anno LXXXVI. Aaron, frater ejus, cum ageret annum LXXXIX. primus Hebraeorum summus pontifex est creatus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Summum Pontificatum Hebraeorum excepit Eleasarus, filius Aaron.

ϑ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Eiς τὸν Μωϋσῆν.

- D Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας Μωϋσῆς ὁ τῶν παραδόξων σημείων
καὶ τεράτων ποιητής, ὁ τῆς κτίσεως κοσμογράφος, ὁ σκιαῖς τοῦ 5
ἄληθινοῦ ἡμῶν ποιμένος Χριστοῦ τετιμημένος καὶ προσώπων
ὑπὸ Θεοῦ δεδοξασμένος, ὁ λόγοις καὶ ἔργοις προμηνύων τὰ τῆς
οικονομίας τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, ἔργοις μὲν ὡς τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ δουλείας Αἰγυπτίων λυτρώσασθαι, τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσ-
χυσιν τοῦ αἵματος ποιησάμενος, τὴν διάβασιν τῆς θαλάσσης 10
ὡς ἐπὶ βαπτίσματος διὰ τῆς νεφέλης προμηνύων τὴν δόσιν τοῦ νόμου
καὶ τῆς ἐρήμου τὴν διαγωγὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐκ-
P 77 κλησίας προτυπούμενος, τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ἐφ' ὑψηλοῦ στήσας,
τὸ πάθος τὸ διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ προκατήγγελλεν
τὴν εἴσοδον τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας διὰ Ἰησοῦ παραπέμψας τὸ κατοί- 15
κητήριον τὸ ἐν οὐρανοῖς προεγράφετο, ᾧ τάξις μεσσίτου ὑπερφυῆς διὰ
πλειόνων θαυμάτων ἰστορουμένη. τί δὲ δεῖ λέγειν καὶ περὶ τῆς σκη-
νῆς τῆς οὐσῆς ἐκμαγεῖόν παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ᾗ καὶ τὸ ἱλαστήριον
ἔθετο, τάξιν ἐπέχον τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ; ἀλλ' ἵνα μὴ μη-
κύνωμεν τὸν λόγον, πολλάκις αὐτὰ προειρηκότες, ἐπὶ τὴν προ- 20

14. προκατήγγελλεν P. 15. τῆς alterum om. P. 18. τοῦ om. P.
ibid. τὸ om. P. 19. μηκύνωμεν] μείνωμεν P.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
LVI. LVII. LVIII. LIX.

De Moyses.

Hic est magnus ille Moyses, mirandorum signorum et prodigiorum
patrator, qui mundi creationem descripsit: qui Christum verum nostrum
Pastorem adumbrare, et Deum videre meruit: qui verbis et factis Chri-
sti dispensationem praenuntiavit: se factis quidem, ut qui Israelitas ab
Aegyptiorum servitute liberaverit, Pascha et effusione sanguinis insti-
tuerit: qui per maris factum transitum baptismum expressit: qui per nu-
bem praenuntians legis promulgationem, et vitam in eremo, Spiritus san-
cti et Ecclesiae formam designavit: qui per serpentem aereum in subli-
me erectum, Christi Domini per crucem passionem praedixit: qui in-
gressum in terram Repromissionis, per Jesum filium Nave praemittens,
coeleste domicilium descripsit: cui supernaturalis Mediatoris status per
plura miracula descriptus est. Quid porro de Tabernaculo dicere atti-
net, quod mundi totius exhitit figura, in quo et prophetarum colloca-
vit, quod Christi Domini vicem obtinuit? Verum ne diutius sermonem

φτείαν αὐτοῦ τὴν διὰ τῶν λόγων ἔλθωμεν. λέγει τοίνυν οὕτως.
 Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
 ὡς ἐμέ. αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἶπῃ πρὸς ὑμᾶς. B
 ἴσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἣτις οὐκ ἀκούει τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξο-
 5 λοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ πάλιν αὐτὸς συγγράφει,
 ὡς ἀπὸ τοῦ Βαλαάμ εἰρημένον, Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ R 182
 ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἄρχοντας
 Μωάβ καὶ ὑποτάξει πάντας τοὺς υἱοὺς Σὴθ. υἱοὶ δὲ Σὴθ ὅλος
 ὁ κόσμος ἐστί· καὶ οὐχ ἀρμόζει τοῦτο, εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ δεσπότου
 10 Χριστοῦ. ὁ γὰρ Σὴθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται. ἐπειδὴ οἶν ὁ Καὶν
 καὶ τὸ τοῦτον σπέρμα ἐν τῷ κατακλυσμῷ ὅλον ἀπόλωτο, Ἀβὲλ
 δὲ ἄπαις νεώτερος ἐτελεύτησεν, τούτων ὁ Σὴθ μεταγενέστερος C
 ἐγένετο, ἐξ οὗ καὶ ὁ Νῶε καὶ πᾶς ὁ κόσμος κατάγεται, ὥσπερ τις
 θεμέλιος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς αἰτίας ἐνθουσιασθεῖς
 15 αὐτὸν ὁ Ἀδάμ ἐκινώμασε Σὴθ, ἵνα εἶπῃ ὅλον τὸν κόσμον. τοῦ-
 το δὲ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνου ἀρμόζει, πρὸς ὃν πᾶσα ἡ θεία
 γραφὴ ἀφορᾷ.

Ἰησοῦς Ναυῆ κζ',

ἰμοῦ γγδδ'.

V 63

α', β', γ', δ' ε'.

20 Ἦν ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρος, υἱὸς Ἀαρῶν.

1. τῶν om. P. *ibid.* λέγει] Deut. XVIII. 15. 2. ὑμῶν om. P.
 6. Ἀβραάμ P. Conf. Numer. XXIV. 17. 9. οὐκ V. 10. ὅτι
 Σὴθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται m. P. 13. ὁ alterum om. P.

protrahamus, eadem saepius iterantes, ad illius Prophetiam quam verbis
 prodidit, deveniamus. Sic igitur ait: *Prophetam suscitabit vobis Domi-
 nus Deus ex fratribus vestris, sicuti me. Illum iuxta omnia audistis quae
 cumque dixerit vobis. Erit autem omnis anima, quae non audierit Pro-
 phetiam illum, exterminabitur de populo suo.* Rursum ipse scribit, velut
 ab Abraham dictum: *Oristur stella ex Jacob, et conurget homo de Israel,
 et percussiet Ducas Moab, et subjiciet sibi omnes filios Seth.* Nomine porro
 filiorum Seth, totus mundus intelligitur: neque tamen in Seth id qua-
 drat, sed in Christum Dominum. Seth enim idem valet quod fundamen-
 tum. Nam cum Cain et omnis illius posteritas in diluvio perierit, Abel
 autem absque liberis natu minor vitam finierit, his posterior Seth erat,
 ex quo et ex Noe et mundus universus propagatus est, factus veluti
 hominum fundamentum: propterea divino afflatus spiritu Adam eum Seth
 appellavit, ut isto nomine totum mundum designaret. Illud autem in uni-
 cum Christum quadrat, in quem omnis sacra spectat Scriptura.

Jesus Nave, 27.

Colliguntur anni 3804.

I. II. III. IV. V.

Eleazarus, Aaronis filius, summus erat Pontifex.

D

ς, ζ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ἡγεμονίας διαγαγὼν Ἰησοῦ υἱὸς Ναυῆ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς γῆν Χαναὰν δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰορδάνου στήσας τοὺς δύο φωστῆρας Θεοῦ βουλῆσει, πρώτην τε πόλιν τὴν Ἰεριχώ, τῶν τευχῶν αὐτῆς πε- 5 πτωκότων αὐτομάτως ἄνευ ἀνθρωπίνης καυχῆσεως, τὴν Παλαιστινῶν γῆν τῷ Ἰουδαίων ἔθνεϊ διανέμει πρὸς κληρὸν κατὰ φυλὴν, κατασκάψας ἐπαρχίας ἐπὶ καὶ ζηρημώσας βασιλείας κθ' ἐν ἕξ ἔτεισιν· ἐν οἷς καὶ τῆς τῶν Φοινίκων γῆς περιεκράτησεν.

P 78

Προεφήτευσεν Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κθ- 10 ριος εἷς ἐστὶν ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ'.

Μετὰ τελευτὴν Ἰησοῦ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Χου- 15 σαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη η'.

R 184

Χουσαρσαθέμ η', ἄνω μού γ'δ'ιβ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η'.

B

Ἐβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεὺς. 20

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Χουσαρσαθέμ κρατοῦσιν Ἐβραίων ὄλ-

5. τὰ τὴν πόλιν P. 11. τῆς om. P. 15. δουλεία πρώτη m. R. 21. δευτέρα δουλεία m. P.

Anni a m. c.

VI. VII.

Hoc anno Principatus sui Jesus filius Nave cum in Chananæorum terram decima mensis per medium Jordanem filios Israel deduceret, ac duo coeli luminaria Dei natu stitisset, primamque urbem Jericho, moenibus illius sponte ac sine vi humana cadentibus, cepisset, Palaëstinorum terram Judæorum genti tributum sorte partitur: provinciis VII. destructis, ac XXIX. regnis intra sexennium desolatis: qua etiam tempestate terram Phœnices obtinuit.

Prophetavit quoque Jesus, et dixit: Dominus Deus noster Dominus unus est in coelo sursum, et in terra deorsum.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII.

Defuncto Jesu, populus filiorum Israel peccavit in Deum: eosque tradidit Dominus Chusarsathem Regi Mesopotamiae, cui annos VIII servierunt.

3921.

Chusarsathem, 8.

Colliguntur anni 3912.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII.

Hebræorum summum Pontificatum tertius obtinuit Phinees.

Post mortem Chusarsathem, Hebræis, iis subactis, imperarunt alie-

λόφουλοι ἔτη η', ἃ καὶ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιήλ κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις. καὶ κεκραξάντων τῶν λαῶν πρὸς τὸν Διὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Γοθονιήλ, ἀδελφὸν Χαλέβ τὸν νεώτερον, ἐκ φυλῆς Ἰούδα. οὗτος παρετάξαστο τῷ Χουσαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας εἰς πόλεμον, καὶ ἔκρινεν αὐτὸν, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ προενόμευσεν, καὶ ἤρξεν Γοθονιήλ κρίνων τὸν λαὸν ἔτη λβ'. ὁμοῦ γ' Ϟμδ'.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ'.

Καὶ πάλιν ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἐγλῶμ βασιλεῖ Μωαβιτῶν, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔτη ιη', ὁμοῦ γ' Ϟξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.
 15 Ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν Δ αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἀώδ, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ· καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἐγλῶμ βασιλέα Μωαβιτῶν. καὶ ἤρξεν τοῦ λαοῦ Ἀώδ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη νς'.

20 Ἀώδ νς', ὁμοῦ διη'.

3. κατὰ τοῦτους τοὺς χρόνους Προμηθεὺς μυθεύεται σοφὸς ὢν ἐν παιδείᾳ, ἐν ἧ τούς ἀνθρώπους ἀπὸ ἰδιωτείας μετέπλασεν. m. P. 6. ἐκρίεν] ἐνίκισεν P sola. 12. γ' δουλεία m. P.

nigenae annis viii. qui annis Gothoniel adjunguntur, juxta Hebraeorum traditiones. Clamantibus autem ad Deum populis, suscitavit illis Dominus Deus Gothoniel, fratrem Chaleb natu minorem, ex tribu Juda. Hic cum Chusarsathem Rege Mesopotamiae bello congressus, eum devicit, ac illius exercitum est depraedatus: et judicavit Gothoniel populum annis xxxii. Colliguntur anni ii. m̄ccccxliii.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii.

Et rursum peccavit populus filiorum Israel adversus Deum: et tradidit illos Dominus Deus Eglom Moabitarum Regi, et servierunt ei filii Israel annis xviii. Colliguntur anni ii. m̄ccccxliii.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. Reversis ad Dominum Deum filiis Israel, suscitavit illis Dominus Deus duce Aod, ex tribu Ephraim, qui occiso Eglom Rege Moabitarum, imperavit populo Aod, ex tribu Ephraim, cui servierunt annos lvi.

Aod, 56.

Colliguntur anni 4018.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ',
 V 64 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
 P 79 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ',
 με', μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε', νς'.

R 186

Ἦν ἀρχιερεὺς Ἀβιοὺδ.

5

Μετὰ τελευτὴν Ἀωδ τοῦ κριτοῦ ἔκριεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σεμε-
 γάρ τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Σεμεγάρ κδ', ὁμοῦ δμβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'. 10

Ἦν ἀρχιερεὺς Βοκχεῖ.

B Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀωδ καὶ Σεμεγάρ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν ὑπὸ
 κυρίου τῷ Ἰαβεὶς βασιλεῖ τῶν Χαναναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ
 ἔτη κ'. 15

Ἰαβεὶς κ', ὁμοῦ δξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις προεφήτευσεν Δεββάρφα, γυνὴ Λα-
 φιδῶ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ κύριος ἐξελεύσεται 20

6. Ἀωδ om. R.

12. δ' δουλεία m. P.

19. Δεβάρφα V.

Anni a. m. c. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.
 xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii.
 xliii. xliv. xlv. xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv. lvi.

Summus Pontifex erat Abiud.

Post mortem Aod Judicia, illius filius Semegar Populum filiorum
 Israel judicavit.

Semegar, 24.

Colliguntur anni 4042.

4019. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv.

Summus Pontifex erat Bocchl.

Postquam mortui sunt Aod et Semegar, peccavit populus filiorum
 Israel coram Domino Deo, et traditi sunt a Domino Jabis Regi Chana-
 naeorum, et servierunt illi annos xx.

Jabis, 20.

Colliguntur anni 4062.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx.

Hisdem annis, prophetavit Deborra, uxor Laphido, ex tribu Ephraim,
 et dixit: Nunquid ecce Dominus egredietur post te, et expugnabit adver-

ὄπισθεν σου καὶ πολεμήσει τοὺς ἀντιδίκους σου ; καὶ δι' αὐτῆς ἤγησато τῆς στρατιᾶς τοῦ λαοῦ Βαράχ ὁ υἱὸς Ἀμινοὲμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλίμ, ὃς παραταξάμενος τῷ Σισάρα τῷ ἄρχοντι τῆς στρα- C
τιᾶς τοῦ Ἰαβελ ἐνίκησεν αὐτόν, καὶ ἤρξεν αὐτῶν Δεββώρρα δια-
σπρίουσα ἕτη μ'.

Δεββώρρα μ',

ὄμοῦ ,δρβ'.

α'.

Δεββώρρα ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, γυνὴ Λαφιδώ, καὶ Βαράχ ὁ
τοῦ Ἀμινοὲμ φυλῆς Βενιαμὴν πνεύματι Θεοῦ προαχθέντες καὶ πα-
10 ραταξάμενοι τῷ Σισάρα στρατηγῷ Ἰαβελ, ἀπέκτειναν αὐτόν σὺν
πολλῶ πληθῆι ἄλλοφύλων, καὶ ἐννακόσια ἕρματα σιδηρᾶ κατεδυ-
νύστευσαν τοῦ Σισάρα. οὗτος δὲ διωκόμενος ὑπὸ Δεββώρρας καὶ
Βαράχ ὁ Σισάρα ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἰαήλ, γυναικὸς Ἀδὲρ τοῦ Κι-
ταίου, πάσσαλον αὐτῆς λαβοῦσης ἀπὸ τοῦ τοίχου, καὶ κολλη- D
15 σάσης κατὰ τοῦ κροτύφου αὐτοῦ καθεύδοντος, καὶ διαδυνέντος
εἰς τὴν γῆν τοῦ αὐτοῦ πασσάλου. ἦν δὲ ποτισθεὶς γάλακτι,
συνεχόμενος ἀφορήτῳ δάψει.

β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ Ἴλιον ὑπὸ Ἴλιου ἐκτίσθη. [καὶ Ἀσκλη- R 188
20 πὸς τὴν λατρικὴν μετῆι.]

2. εοῦ om. P. *ibid.* Βαρούχ P. 4. Δεββώρα V. 6. Δεββώ-
ρα V, Δεββώρρα P. 10. ἀπέκτεινεν P. 11. κατεδυνάστησαν P.
15. καταδυνέντος P. 18. β'] α', β' P. 19. καί—μετῆι om. V.
20. μετῆι P.

caris tuos? Illiusque consilio Barach filius Aminoem, ex tribu Nephta-
lim, exercitum populi eduxit, qui cum Sisara Duce exercitus Jabis con-
gressus, illum vicit, et imperavit iis Deborra, judicavitque annos XL.

Deborra, 40.

Colliguntur anni 4102.

I.

Deborra, ex tribu Ephraim, uxor Laphido, et Barach, filius Ami-
noem, ex tribu Benjamin, Dei spiritu deducti, et cum Sisara Duce Jabis
congressi, illum cum ingenti alienigenarum multitudine interfecerunt, et
seogentos Sisarae currus ferreos ceperunt. Hic Sisara, dum eum per-
sequerentur Deborra et Barach, occiditur a Jael uxore Ader Cynaei, ar-
repto illius clavo, et in dormientis tempora adacto, ipsoque clavo in
terram usque defixo: lac enim biberat, cum intoleraanda premeretur siti.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Hoc anno Ilium ab Illo conditum est: et Aesculapius medicinae
scientiam proficitur.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς, κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς, λζ', λη', λθ', μ.

P 80 Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Δεββὼρῶσαν καὶ Βαράχ ἐξήμαρτεν πάλιν
ὁ λαὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ὁρῆθ
καὶ Ζήθ τοῖς ἄρχουσι τῶν Μεδιθναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς 5
ἔτη ζ'.

Ὁρῆθ καὶ Ζήθ ζ', ὁμοῦ ,δρθ'.

α', β', γ', δ', ε', ς, ζ'.

Ἐπὶ τούτων ἐξανέστησεν ὁ Θεὸς τὸν Γεδεὼν ἐκ φυλῆς Μα-
νασση, ἔχοντα τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ὁρῆθ καὶ 10
V 65 τὸν Ζήθ τοὺς ἄρχοντας τῶν Μεδιθναίων καὶ δώδεκα μυριά-
B δας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἤρξε Γεδεὼν τοῦ λαοῦ τῶν νιῶν Ἰσραὴλ
ὁ ἐκ φυλῆς Μανασση ἔτη μ'.

Γεδεὼν μ', ὁμοῦ ,δρμθ'.

α', β', γ'.

15

Κυζίκος Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητροπόλις ὑπὸ Κυζίκου
ἐκτίσθη μετὰ λδ' ἔτη τοῦ τὸ Ἴλιον κτισθῆναι.

δ', ε', ς, ζ, η'.

Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ ἔτεσι τριακο-
σίοις πεντήκοντα καὶ ἐνί.

20

8. Δεβὼρῶσαν P. ib. s' δουλεία m. P. 4. τοῦ κ. Θεοῦ P. 11.
τὸν om. P. ib. μυριάδας] φκ' χιλιάδας m. P. φκ' χιλιάδας m. V.
16. περὶ Κυζίκου praefigit R. ib. Κυζίκου V. 19. περὶ πό-
λεως Τύρον praefigit R.

Anni a. m. c.

4079. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.

XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.
Postquam Deborra et Barach e vita excessere, peccavit rursus po-
pulus adversus Dominum Deum: et traditi sunt Oreb et Zeb ducibus
Madianitarum, et servierunt illis annos VII.

Oreb et Zeb, 7. Colliguntur anni 4109.

I. II. III. IV. V. VI. VII.

His regnantibus, suscitavit Deus Gedeon ex tribu Manasse, haben-
tem trecentos viros, et exterminavit Oreb et Zeb duces Madianitarum,
et centum viginti millia alienigenarum, et regnavit Gedeon ex tribu Ma-
nasse super populum filiorum Israel annos XL.

Gedeon, 40. Colliguntur anni 4149.

I. II. III.

Cyzicus, Hellepontis et Asiae Metropolis, a Cyzico condita est, post-
quam conditum est Ilium annis XXXIV.

IV. V. VI. VII. VIII.

Tyrus condita est ante templum Hierosolymitanum annis CCCC.

θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ',
κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',

C

Γεδεών καθελών τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θυσιαστήριον τοῦ
Baal τυγγάρον, πνεῦμα τε κυρίου λαβὼν καὶ πίστιν διὰ σημείων
τοῦ πόκου, ἔχων τετρακοσίους ἄνδρας ἐξέκοψε τῶν Μαδιτη-
ταίων δυοκαίδεκα μυριάδας.

λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ τελευτὴν Γεδεων τοῦ κριτοῦ ἔκρινα τὸν λαὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ Ἀβιμέλεχ ὁ ἐκ παλλακῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη τρία.

10 Ἀβιμέλεχ γ', ὁμοῦ ,δρββ'.

R 190
D

α', β', γ'.

Οὗτός ἐστιν Ἀβιμέλεχ ὁ φονεύσας τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ καὶ τυραννίδι ἑαυτὸν βασιλέα καταστήσας καὶ τὸν
λαὸν εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον καταστήσας.

15 Μετὰ τελευτὴν Ἀβιμέλεχ τοῦ κριτοῦ ἤρξεν Θωλῷ κριτής,
υἱὸς Φιλὰ τοῦ ἐκ Χαφζῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

Θωλῷ κγ', ὁμοῦ ,δρρε'.

α', β', γ', δ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ὀζει.

20 ε', ς'.

14. εἰς τὸν om. R.

Anni a. m. c.

II. I. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.
XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.

Gedeon everso quod Baali pater erexerat altari, Dominique accepto
Spirita, ac per velleris signa spe erectus, cum trecentos duntaxat viros
haberet, Madianitarum centum viginti millia delevit.

XXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Post mortem Gedeon Judicis, Abimelech, illius ex concubina filius,
populum filiorum Israel judicavit annis III.

Abimelech, 3. Colliguntur anni 4152.

4150.

Hic est ille Abimelech, qui LXX. fratres suos interfecit, Regemque
ceipsum per tyrannidem constituit, et ut populus invicem bellum gereret
efficit.

Post mortem Abimelech Judicis, regnavit Thola Judex filius Phila,
ex Charan, ex tribu Ephraim.

Thola, 23. Colliguntur anni 4175.

I. II. III. IV.

Hebraeorum Pontifex Ozi.

V. VI.

P 81 Μεθ' ὃν οἱ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰθάμαρ διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύ-
νην, πρῶτον παραλαβόντος αὐτὴν Ἡλεὶ τοῦ κριτοῦ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ',
κα', κβ', κγ'.

Μετὰ Θωλᾶ πάλιν ἀνέστη Ἰαεὶρ ὁ Γαλααδίτης ἐκ φυλῆς⁵
Μανασσῆ, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

Ἰαεὶρ κβ', ὁμοῦ ,δρζζ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

B Μετὰ τοῦτον ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς πάλιν ἐναντίον κυρίου τοῦ¹⁰
Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τοῖς Ἀμμωνίταις, καὶ
ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἔτη ιη',

ὁμοῦ ,δσιε'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη'.

15

Καὶ κεκράξαντος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς
κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἰεφθαὲ τὸν Γαλααδίτην ἐκ φυλῆς
Μανασσῆ, ὃς ἐξεπολέμησε τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐβρόύσατο αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς δουλείας τῶν Ἀμμωνιτῶν, καὶ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν

C υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτη ς'.

20

V 66 Ἰεφθαὲ ς', ὁμοῦ ,δσκα'.

7. ς' δουλαία m. P.

Post quem qui ex domo Ithamar erant Pontificatum exceperere, ho-
rum primo illum obtinente Heli Judice.

vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii.
xxiii.

Post Thola, rursum surrexit Jair Galaadites, ex tribu Manasse: et
ipse iudicavit Israel ann. xxii.

Jair, 22.

Colliguntur anni 4197.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
xix. xx. xxi. xxii.

Post hunc peccavit populus rursus coram Domino Deo, et tradidit
illos Dominus Deus Ammanitis, et servierunt illis annis xviii. Colligun-
tur anni 4215.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

Et clamante populo ad Deum, suscitavit illis Dominus Deus ducem
Jephthae Galaaditam, ex tribu Manasse, qui debellavit alienigenas, et li-
beravit eos ex servitute Ammanitarum, et iudicavit populum filiorum
Israel ann. vi.

Jephthae, 6.

Colliguntur anni 4221.

α'.

Οὗτος ὁ Ἰεφθαε̅ κατά τὸ πρῶτον ἔτος αὐτοῦ μέλλων Ἀμμα-
 νίταις πολεμῆν ἠῤῥατο, ἰὰν νικήσῃ, τὸν ὑπαντήσαντα αὐτῷ
 πρῶτον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυσιαν αὐτὸν προσενεγκεῖν τῷ θεῷ. R 192
 5 καὶ νικήσαντος αὐτοῦ συνήτησεν αὐτῷ ἡ μονογενὴς αὐτοῦ θυ-
 γάτηρ, ἦντινα μετὰ δύο μῆνας πενήθησασα τὴν ἑαυτῆς παρθε-
 νίαν ἔθυσεν· εἰς ὃν τύπον εἰσέτι καὶ νῦν αἱ τῶν Ἑβραίων παρ-
 θεῖνοι, ὅσαι ἂν εὐρεθῶσι, κατ' ἐνιαυτὸν τελοῦσι θρήνον.

β', γ', δ', ε', ς'.

10 Μετὰ τὴν τελευταίην Ἰεφθαε̅ ἤρξεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ἔσσε-
 βῶν ἐκ Βηθλεέμ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ αὐτὸς ἔκριεν τὸν Ἰσραὴλ
 ἔτη ἑπτὰ.

Ἔσσεβῶν ζ', ὁμοῦ, δσκη'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

15 Μετὰ τελευταίην Ἔσσεβῶν ἤρξεν τοῦ Ἰσραὴλ Αἰαλῶν ὁ Ζα- D
 βουλωνίτης, καὶ αὐτὸς ἔκριε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ἑί.

Αἰαλῶν ἑ', ὁμοῦ, δσλη'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ἰ'.

Μετὰ τὴν τελευταίην Αἰαλῶν ἤρξε τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ααβδῶν P 82
 20 ὁ υἱὸς Ἀελῆμ ὁ Φαραθωνίτης ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς
 ἔκριε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η'.

2. ὁ om. P. 3. ὑπαντήσοντα V. 7. εἰς ὃν] ἦς τὸν RV. 11.
 ἐκ B.] ἐν B. RV. 15. Αἰαλῶν] Ἰαλῶν hic et infra V.

I.

Anni a. m. c.

Hic Jephthae, anno i. illius, bello aggressurus Ammonitas, vovit si
 vinceret, primum sibi e domo sua occurrentem Deo se in sacrificium ob-
 laturum. Eoque victoriam adepto, occurrit ipsi filia unica, quam post
 duos menses, ubi suam illa deplorasset virginitatem, immolavit. In cu-
 jus symbolum ad hunc usque diem Hebraeorum virgines, quotquot repe-
 riuntur, quotannis luctum peragunt.

II. III. IV. V. VI.

4217.

Post mortem Jephthae, imperavit filius Israel Essebon ex Bethleem,
 ex tribu Juda, et judicavit Israel ann. vii.

Essebon, 7. Colliguntur anni 4228.

I. II. III. IV. V. VI. VII.

Post mortem Essebon, imperavit Israel Aealon Zabulonites, ipseque
 judicavit Israel ann. x.

Aealon, 10. Colliguntur anni 4238.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Post mortem Aealon, imperavit filius Israel Labdon filius Aelim,
 Pharaonites, ex tribu Ephraim, et ipse judicavit Israel annis viii.

Λαβδῶν η', ὄμοῦ ,δσμς'.

α', β', γ'.

Τρίτῳ ἔτει τοῦ Λαβδῶν τὸ ἴλιον ἦλω.

δ', ε', ς', ζ', η'.

Οὗτος ὁ Λαβδῶν ἔσχεν υἱοὺς τριάκοντα καὶ ἐκγόνοὺς τριά-5
κοντα.

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Λαβδῶν ἐξήμαρτεν πάλιν ὁ λαὸς ἐναν-
τίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς Φυλιστιεῖμ,
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἐπὶ ἔτη μ'.

B Φυλισταῖοι ἔτη μ', ὄμοῦ ,δσπς'. 10

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

R 194 Καὶ ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν ἀνέστη-
σεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἡγεμόνα τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς¹⁵
Δάν, ὃς ἐξεπολέμησεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐν ἰσχυί μεγάλῃ, καὶ
αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'.

Σαμψῶν κ', ὄμοῦ ,δτς'.

C α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'. 20

Τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δάν ἰσχυί διάσημον

7. ζ' δουλεία m. P. 9. ἐδούλευσεν V. 10. Φυλισθηαῖοι V.
20. ιθ'] ιη' V.

Labdon, 8.

Colliguntur anni 4246.

I. II. III.

Anno III. Labdon, captum est Ilium.

IV. V. VI. VII. VIII.

Hic Labdon habuit filios xxx. et nepotes xxx.

Post mortem Labdon, peccavit rursus populus in conspectu Domini
Dei, et tradidit illos Philistiim, et iis servierunt per annos xl.

Philistaei, an. 40.

Colliguntur anni 4286.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Reversis filiis Israel ad Deum, suscitavit illis Deus ducem Sampson,
filium Manoe, ex tribu Dan, qui alienigenas magna virtute debellavit,
ipseque iudicavit Israel annis xx.

Sampson, 20.

Colliguntur anni 4306.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX.

Sampson Manoe filium, ex tribu Dan, virium robore fuisse famosum

γεγονέναι φασί, τὸν πολεμήσαντα τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ παρὰ
 τισὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς τοῦ Ἡρακλέους φα-
 σι. Θηράσας γὰρ ἄλῳπεκας τριακοσίους, καὶ ταῖς κέρκοις αὐ-
 τῶν λαμπάδας ἐξημμένας προσδήσας, ἐνέπρησε τῶν ἄλλοφύλων
 5 τοὺς ἀμπελῶνας καὶ σπόριμα. οἱ δὲ ἄλλοφυλοι ἐπιστρατεύσαν-
 τες τῷ Ἰσραὴλ ἔκδοτον αὐτὸν ἐξήτουν γενέσθαι· συλλαβόμενοι V 67
 δὲ αὐτὸν δέσιμιον ἀπήγαγον. ὁ δὲ διαβρόχης τὰ κῶλα τῶν δε-
 σμῶν, συντυχῶν σιαγόνι ὄνον, ἀπέκτεινε αὐτῶν χιλίους, καὶ D
 διεσώθη. καὶ διψήσας τὸν θεὸν ἐπεκαλέσατο, καὶ διαβρόχης
 10 τὸν ἐν τῇ σιαγόνι ὄλμον, ἀνέβλυσε πηγῇ. εἶτα ἐν Γάζῃ συγ-
 κλισθέντα αὐτὸν, καὶ ἀποκλεισάντων τὴν πόλιν τῶν ἄλλοφύλων,
 ἐλιπόντων τε ἔχειν αὐτὸν ἐν φρουρᾷ, τῇ νυκτὶ κεκλεισμένων τῶν
 πύλων διαβρόχης τὰ δεσμὰ ἐξῆλθεν, συνήθειαν ἔχων πρὸς τινα
 πόρην Δαλιδᾶν ὀνόματι, κάκεισε γίνεται τοῖς σατράπαις τῶν
 15 ἄλλοφύλων, καὶ ἡ διὰ τῆς κόμης αὐτοῦ ἰσχύς φανερὰ τούτοις γί-
 νεται. καὶ ὑπνώσαντος αὐτοῦ καὶ ξυρηθέντος τὴν κεφαλὴν ἀπὸ P 83
 τῆς Δαλιδᾶς, ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἐμαρῶνθη. συλλαβόμενοι τε οἱ
 ἄλλοφυλοι καὶ ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, κατήγαγον
 εἰς Γάζαν, καὶ πεδήσαντες αὐτὸν εἰς μύλωνα καθεῖρξαν. εἶτα
 20 ἰορτάζοντες προήνεγκαν αὐτὸν ἐμπαλίζειν αὐτῷ. ὁ δὲ ἀξιώσας τὸν
 χειραγωγὸν αὐτοῦ συνάψαι αὐτὸν τοῖς κίοσιν, ὡς κεκμηκότα,
 συνηγμένων τῶν ἄλλοφύλων ἀμφὶ τοὺς γ, εὐξάμενος ἐκδίκησιν

2. ταῖς] τὰς V. *ibid.* Ἡρακλέως PV. 6. ἐξήτουν — αὐτὸν
 om. P. 8. σιαγῶνι PV. 10. σιαγῶνι P. 15. ἡ om. P.
 16. ξυρηθέντος V, ξυρισθέντος P. 20. προήνεγκεν — συμπαί-
 ζειν P.

ferunt, illum scilicet qui alienigenas debellavit: adeo ut non desint, qui
 illius facinora Hercules certaminibus equiparari dixerint. Cum enim tre-
 centas vulpes venando cepisset, earum caudis alligatis facibus accensis,
 alienigenarum vineas ac segetes combussit. Alienigenae vero illato Is-
 raelitis bello, sibi deditum, vincetum abduxere. Is autem disruptis vincu-
 lorum nodis, cum in asini maxillam incidisset, horum mille interfecit, sal-
 vusque evasit. Porro cum sitiret, Deum invocavit, confractoque in ma-
 xilla molari dente, fons scaturiit. Postea Gazae inclusus, urbis januis
 ab allophylis obseratis, cum illum in custodia habere se putarent, disrup-
 tis clausarum forium repagulis, noctu exiit, cum meretrice quadam,
 cui Dalila nomen erat, consuesse solens, ubi in alienigenarum Principum
 potestate venit, cum totum in coma virium illius robur esse accepis-
 sent. Eo quippe dormiente, detonso a Dalila capite, robur ipsum emar-
 cuit. Ab allophylis igitur comprehensus, oculis prius evulsis, Gazam de-
 ductus, vinctusque in pistrino conclusus est. Deinde cum diem festum du-
 agerent, quo ipsi illuderent, hunc adducendum curavere, qui rogato du-
 ctore suo ut se defessum ad columnas applicaret, tribus alienigenarum

παρὰ Θεοῦ, ἐπεσπάσατο τοὺς κίονας, καὶ διεφθάρη σὺν τοῖς ἀλλοφύλοις, πλειονας θανατώσας τελευτῶν ἤπερ ἀποκτείνας ζῶν.

B Μετὰ τελευτὴν Σαμψῶν ἀναρχίας καὶ εἰρήνης
μ', ὁμοῦ ,δτμς'.

R 196 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', 5
ισ', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ ταῦτα ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἡλεὶ ὁ μέγας ἱερεὺς, καθ' ὃν ἡ πρώτη τῶν βασιλειῶν παρὰ τοῖς Ἑβραίοις καὶ χριστιανοῖς ἱστορεῖται. μετὰ γὰρ τοὺς κριτὰς ἤρξεν Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔκρινε 10

C τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'.

Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς μ', ὁμοῦ ,δτμς'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ις', 15
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Ἑβραίων τέταρτος τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Ἡλεὶ. οἱ δὲ
τούτου υἱοὶ Ὄφνι καὶ Φινεὲς λοιμοὶ καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον.
πρὸ γὰρ τοῦ τῷ Θεῷ προσενεχθῆναι τὰς ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσφερο-
μένας θυσίας ἑαυτοῖς ἀπέσπων τὰ καλλιστεύοντα μετὰ βίας· οἱ
D καὶ συνετριβήσαν μετ' οὐ πολὺ ἐν πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων ἐν 20
ἡμέρᾳ μιῇ. ἐπὶ τούτου τοῦ Ἡλεὶ ὁ ἅγιος Σαμουὴλ γεννᾷται

2. εἴπερ PV. 12. Ἡλεὶ — μ' om. P. 20. ἐν τῷ πολέμῳ P.

Anni a m. c. millibus ibi collectis, implorata a Deo vindicta, columnas convulsit, et cum allophylis interiit, pluribus moriendo, quam cum viveret, ab eo interemptis.

Post mortem Sampson, interregni et pacis, 40. Colliguntur anni 4446.

4307. I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Post haec iudicavit Israel Heli, magnus Pontifex, quemadmodum primus Regnorum liber apud Hebraeos et Christianos narrat. Quippe post iudices principatum adeptus est Heli Pontifex, et iudicavit Israel annos XL. Colliguntur anni 4386.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Hebraeorum quartus Pontificatum excepit Heli, cujus filii Ophni et Phinees nefarii Deum non cognoverunt. Priusquam enim sacrificia quae Deo a populo offerbantur, afferrentur, ipsi sibi per vim optima quaeque ex iis abstulere: qui quidem una eademque die haud multo post in alienigenarum bello contriti perierunt. Isto vero Heli Pontifica-

ἀπὸ Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννας, ὃς καὶ ἱερατεύειν ἤρξατο, ὀράσεων ἀξιωθεὶς παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἄννα προεφήτευσεν καὶ εἶπεν, Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησε. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὢν καὶ ὑψώσει κέρας Χριστοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τελευτὴν Ἥλει τοῦ ἱερέως ἔκρινε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψας ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ τοῦ Χετταίου, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἔτη κ'. P 84
V 68

10 Σαμουὴλ κ', ὁμοῦ ,δυσ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιμέλεχ.

ζ', η', θ'.

15 Προεφήτευσεν Σαμουὴλ, Μάρτυς κύριος καὶ μάρτυς ὁ Θεὸς σήμερον.

ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'. R 198

Γηράσαντος Σαμουὴλ, καὶ τοῦ λαοῦ αἰτήσαντος βασιλέα, χρίεται κατὰ Θεῖον πρόσταγμα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαν Β Σαούλ.

20 Πρῶτος οὖν ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Σαούλ υἱὸς Κις φυλῆς Βενιαμὴν ἔτη κ'.

10. ἔτη κ' P. 21. Βενιαμεῖν V, Βενιαμὴν P.

tum obtinente, nascitur sanctus Samuel ex Helcana et Anna, qui et Anniam. c. Pontificatum administrare coepit, visionibus a Deo dignatus.

Anna prophetavit et dixit: Dominus ascendit in coelos, et tonuit: ipse judicabit fines terrae, justus existens, et sublimabit cornu Christi sui.

Post mortem Heli Pontificis, judicavit Samuel Propheta filios Israel, reduxitque ab alienigenis arcam testamenti Domini: et introduxit eam in domum Aminadab Chettael, et ibi mansit annis xx.

Samuel, 20.

Colliguntur anni 4406.

I. II. III. IV. V. VI.

Hebraeorum Pontifex Achimelech.

VII. VIII. IX.

Samuel prophetavit: Testis Dominus, et testis Deus hodie.

X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. 4396.

Samuele in senium vergente, populoque Regem flagitante, ungitur juxta Dei praeceptum Saul in Regem Israel et Juda.

Primus igitur regnavit in Judaea Saul, filius Cis, ex tribu Benjamin, annis xx.

Σαουλ λ',

ὁμοῦ ,δουκς'.

α', β'.

Ἐξ ὧν θεαρέστως ἐβασίλευσεν ἔτη δύο. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν παραβάσει, καθὼς ἐστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ τῶν βασιλειῶν. 5

γ', δ', ε', ζ'.

Τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Σαμουὴλ ὁ ἐκ Βηθλεέμ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννας.

C

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'.

Ὅμηρος κατὰ τινὰς ἐγνωρίζετο. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ κ' ἔτει Σαουλ τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἄλλους τῶν ἱερεῖς ἀνείλεν, ἔχων ἀρχιστράτηγον τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

Ἔπειτα ἔχρισε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τὸν Δαβὶδ υἱὸν Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραήλ. ὅστις πρῶτος Ἑβραίων ἐβασίλευσεν ἔτη μ'. 15

Ἑβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ἰούδα

D

Δαβὶδ ἔτη μ',

ὁμοῦ ,δουξς'.

α', β', γ'.

Δαβὶδ ἐξαλείψας πόλεις τῶν ἀλλοφύλων πολλὰς τὴν Ἰεβοὺς 20 πόλιν Ἱερουσαλήμ προσηγόρευσεν, μηχανησάμενος ἐκ τοῦ συμβεβηκότος. ἐν γὰρ τῇ Ἰεβοὺς ἐλθὼν ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῇ τῶν ἀλ-

Saul, 20.

Colliguntur anni 4426.

I. II. Ex quibus secundum placitum Dei regnavit annis II. reliquis praevaricatus est, quemadmodum ex iis quae in primo Regnorum libro scribuntur colligere licet.

III. IV. V. VI.

Summum Pontificatum excepit Samuel, Bethleemita, filius Alcana et Annae.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Homerus secundum quosdam notus habetur.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

Hoc illius anno XX. Saul Abimelech, aliosque CCCOL. Sacerdotes interfecit, cum haberet militiae suae ducem Abenner, filium Ner.

Deinde unxit Samuel Propheta David filium Jessai, ex tribu Juda, in Regem super Israel. Is primus ex Judaeis regnavit annis XL.

Hebraeorum Rex primus ex tribu Juda,

David, an. 40.

Colliguntur anni 4466.

I. II. III.

David multis alienigenarum deletis urbibus, civitatem Jebus Hierosolyma appellavit, nomine ab eventu excogitato. Cum enim Jebus civitatem pervenisset, in ea omnimoda de alienigenis victoria peracta est:

λοφύλων παντελής νίκη γεγένηται· ὅθεν καὶ Ἱερουσαλήμ αὐτὴν προσηγόρευσεν, οἰκοδομημένης αὐτῆς ἐν ὄρει ὑψηλῷ. ὄρος δὲ τῆ ἔβραϊδί φωνῆ ἰεβουδὸς προσαγορεύεται, καὶ ἑλλάδι τῆ φωνῆ σαλήμ [δὲ] εἰρήνη.

5 δ', ε', ς', ζ'.

Ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν Δαβιδ ἔτη ἑπτὰ, τὰ δὲ λοιπὰ τριά- R 200
κοντα τρία ἐν Ἱερουσαλήμ. οὗτος ἀνάγει τὴν κιβωτὸν διαθήκης P 85
κυρίου ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ, καὶ ἐν τῷ ἀνάγειν αὐτὴν ἐξέκλινεν ὁ
μῦθος· καὶ ἐπισχῶν ὁ Χοζᾶ τὴν κιβωτὸν ἐπατάχθη διὰ τὸ μὴ
10 εἶναι αὐτὸν τῶν ἱερέων ἢ τῶν Λευιτῶν. καὶ φοβηθεὶς Δαβιδ
εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδεδὼν τοῦ Χετταίου, καὶ ἐποίησεν
ἐκεῖ μῦνας τρεῖς.

η'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιαθὰρ ἐγνωρίζετο.

15 θ'.

Προεφήτεον Γὰδ, Νάθαν, καὶ Ἀσάφ. Νάθαν προφη-
τεῶν εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται B
ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. V 69

ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ',
20 κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ'.

3. καὶ — φωνῆ om. P. ἑλλάδι — φωνῆ post σαλήμ addit m. R.
Seclusi δὲ. 9. ὁ Χοζᾶ] Ὁζᾶ P sola. 11. Ἀβεδεδὼν] Ἀβεδδα-
ρά V, Ἀβεδάταρα m. P. 16. προεφήτευσεν P. 18. τοῦ ter-
tium om. P.

unde et Hierosolymam nuncupavit, quod in edito monte sita esset. MonsAnni a m. c.
vero lingua Hebraica Jebus appellatur: Salem vero pax.

IV. V. VI. VII.

Regnavit David in Chebron annis vii. reliquis vero xxxiii. Hieroso-
lymis. Hic reducit arcam testamenti Domini ex domo Aminadab, dum-
que hanc reducit, bos illam inclinavit, quam cum Osa contineret, ictus
est, eo quod non esset ex Sacerdotibus, vel Levitis. David autem metu
perculsus illam in domum Abededon Chettaei intulit, ibique mansit men-
ses iii.

VIII.

Hebraeorum summus Pontifex Abiathar agnoscebatur.

IX.

Gad, Nathan, et Asaph prophetaverunt. Nathan prophetans, dixit:
Quid est quod non significaveris seruo tuo, quis sessurus sit in throno Do-
mini mei Regis?

χ. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv.
xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx.

4434.

Ἀβεσσαλώμ υἱὸς Δαβίδ εἰς τὸν ἴδιον ἐμπαροινῶν πατέρα, ἐπικαθήμενος κτήνει καὶ φεύγων, διερχόμενός τε διὰ φυτοῦ δένδρου μεγάλου, περιεπλάκη ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ δένδρῳ, καὶ ἐκρεμάσθη. ὄπερ γενομένου οὐκ ἄν τις ἀμάρτοι λαμβάνων τὸ παρὰ Μωϋσέως εἰρημένον περὶ τούτου λέ-
 5 λέχθαι, Ἐπικατάρatos πᾶς ὁ κρεμύμενος ἐπὶ ξύλου. ὁ προειφη-
 C τευσε δὲ Μωϋσῆς περὶ τοῦ σωτήρος λέγων, Ὅψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν νυκτὸς καὶ ἡμέ-
 ρας, καὶ οὐ μὴ πιστεύσητε τῇ ζωῇ ὑμῶν.

λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη', λθ', μ'. 10

Τὸ πῶς συνέστη ὁ ψαλτήρ.

Μετὰ Μωϋσέα καὶ τὸν τούτου διάδοχον Ἰησοῦν τὸν τοῦ Νανῆ καὶ μετὰ τοῖς γενομένους κριτὰς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπιλαβομένου λοιπὸν τῆς βασιλείας τοῦ Σαοὺλ καὶ ἀποδοκιμασθέντος, ἤγειρεν
 αὐτοῖς ὁ θεὸς βασιλεῖα ἐνάρετον δίκαιόν τε καὶ προφήτην, ὃς
 D R 202 συνέταξε βίβλον Ψαλμῶν ρν' ἐκ πνεύματος ἁγίου κινούμενος ἐμμέ-
 τρως κατὰ τὸ μέτρον τὸ ἴδιον τῆς Ἑβραϊκῆς γλώττης, καὶ ἐμμελῶς μετὰ ῥυθμοῦ καὶ ὀργάνων διαφόρων καὶ ὀρχήσεων καὶ ᾠδῶν ἀν-
 τὸς ᾄδων. ἦν γὰρ αὐτὸς κατέχων κιθάραν. εἶχε δὲ καὶ χοροὺς ὅψ' ἑαυτὸν διαφόρους μικρῶν προφητῶν. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς 20

7. σωτήρος Χριστοῦ P. 9. πιστεύσατε P. 10. Post μ' addit P
 περὶ τῶν Ψαλμῶν. 13. τῷ om. P. 15. ἐνάρετον om. P. 18.
 αὐτὸς P.

Absalom Davidis filius in patrem suum debacchatus, mulae insidens fugiensque, et sub ingentem transiens arborem, coma verticis sui implicitus, arbori suspensus haesit. Quo facto, non erret fortasse, qui a Moysse dictum illud de hoc accipiat: *Maledictus omnis qui peperiderit in ligno.* Quod alioqui Moysse de Christo praedixit, cum ait: *Videbitis vitam vestram pendentem ante oculos vestros die ac nocte, et non credetis vitae vestrae.*

xxxī. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

De Psalmis.

Quo pacto compositum est Psalterium.

Post Moysen, et illius successorem Jesum filium Nave, et post iudices qui fuerunt in Israel, Saul regnum deinceps suscipiente, eoque postea abdicato, excitavit illis Deus Regem, justum simul et Prophetam, qui inspirante Spiritu sancto librum centum quinquaginta Psalmorum carmine composuit, ad peculiare Hebraicae linguae modulos, quos cum rhythmis variisque musicis instrumentis, sed et cum saltatione et canticis, ipsemet suaviter cecinit: citharam enim ipse tenebat. Quia et choros varios minorum Prophetarum secum habebat, (sic enim eos qui manebant cum

παραμένοντας τοῖς προφήταις, πολλάκις δὲ καὶ υἱοὺς προφητῶν
 αὐτοὺς ὠνόμαζον· ἐχόντων διάφορα ὄργανα, τοῦ μὲν κύμβαλα,
 τοῦ δὲ αὐλούς, τοῦ δὲ τύμπανα, τοῦ δὲ σάλπιγγας, τοῦ δὲ ψαλ-
 τήριον καὶ κιθάραν, τοὺς δὲ ὠδοὺς τοὺς λεγομένους βοκαλλίους. P 86
 5 ἕκαστος δὲ χορὸς ἔξαρχον εἶχεν· ὁ μὲν ἐλέγετο Ἀσάφ, ἄλλος Ἰδι-
 δοῦμ, ἕτεροι υἱοὶ Κορέ, ἄλλος Ἐθὰμ Ἰσραηλίτης, ἕτερος Μωϋ-
 σῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. ἤνικα τότε ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ πνεύ-
 ματος προειπεῖν τι ἢ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἢ περὶ
 τῆς ἐπανόδου αὐτῶν ἢ περὶ ἡθῶν διδασκαλικῶν ἢ περὶ προ-
 10 ποίας ἢ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, συντίθει ἐμμέτρως τὸν
 ψαλμὸν ἑκάστου εἰς μίαν ὑπόθεσιν συντιέοντα, διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ ψαλμοί, καὶ παρεδίδον ἐνὶ χορῶ, ὡς
 ἄς ἐδοκίμαζεν ἢ ἤρμοζεν παραδίδοσθαι, καὶ ἦδεν αὐτὸν ἐν B
 ἐκείνῳ πρῶτον τῷ χορῶ. εἰ δὲ πάλιν ἐδοκίμασε κατὰ μέσου
 15 τοῦ ψαλμοῦ καὶ ἄλλῳ χορῶ παραδοῦναι τὸ λοιπὸν τοῦ ψαλ-
 μοῦ, τότε αὕτη ἢ διαδοχὴ τοῦ ῥυθμοῦ ἐκαλεῖτο διάψαλμα, ὡς-
 τε καὶ ὅταν ἢ τοῖς λεγομένοις ὠδοῖς ἤτοι βοκαλλίους κατὰ μέ-
 σοθεν ψαλμοῦ ἤθελεν παραδοῦναι, τότε ἐκαλεῖτο ὠδὴ διαψάλ-
 20 τοῦ ψαλμοῦ ἕδειν. μαθεῖν δὲ ἐνεστὶν τῷ βουλομένῳ περὶ τούτου
 ἐν τῷ γεγράφῃ ἐν ταῖς παραλειπομέναις τῶν βασιλειῶν οὕτως·
 καὶ ἦρσε τὴν ὠδὴν ταύτην ἐν χειρὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου. με- V 70
 C

2. ἔχοντας P.
13. καὶ om. P.

7. πνεύματος ἁγίου P.

10. ἐμμέτρως V.

Prophetis, iisque aderant, saepe etiam Filios Prophetarum vocabant)
 quorum alii cymbala, alii tibias, alii tympana, tubas alii, Psalterium vel
 citharam alii tenebant, aderant et cantores, quos Vocales nuncupabant.
 Singulis porro choris suus erat praefectus: quorum alius Asaph, alius
 Idithum, alii filii Chore, alius Etham Israelita, alius Moyses homo Dei
 dicebatur. Quando ergo a Spiritu sancto afflabatur, ad vaticinandum
 impellebatur, seu de populi captivitate, vel illius reditu, aut de morum
 institutione, vel de providentia, seu de Christo Domino: tum vero Psal-
 mum qui ad unum pertineret argumentum certo carminis genere compo-
 nebat, (unde Psalmorum proluxiores alii, alii breviores,) unigue choro
 tradebat concinendum, prout cuique convenire censebat: ac primum qui-
 dem in illo choro. Quippe interdum sub medium ipsum Psalmum quod
 reliquum erat, prout sibi videbatur, choro alteri concinendum tradebat:
 quae quidem carminis seu Rhythmi successio, Diapsalma vocabatur. Ita
 ut quotiescumque cantoribus, vel Vocalibus, circa medium Psalmi, reli-
 quum concinendum traderet, tum illud Canticum Diapsalmatis diceretur,
 siquidem continuata serie reliquum Psalmi concinendum excipiebant can-
 tores. Illud porro cuius percipere licet ex iis quae scribuntur in libris
 Paralipomenon, ubi haec habentur: *Et cecinit Canticum hoc in manu*

τὰ τὸ παραδοῦναι δὲ οὕτω πρῶτον τὸν ψαλμὸν λοιπὸν ἕκαστος χορὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὁμοθυμαδὸν μετὰ τέρψινων καὶ ῥυθμοῦ, τῶν μὲν τούτοις τοῖς ὄργανοις, τῶν δὲ ἐν ἐκείνοις ἀντιφωνούντων, ἦδον τὸν ψαλμὸν μετ' ὀρχήσεως εἰς δόξαν Θεοῦ. ἔνεστι δὲ πάλιν καὶ περὶ τούτου μαθεῖν ὡς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ Δαβιδ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν ὠρχήσατο ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ ὀνειδισθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς Μελχὰλ ἔφη, Παιξομαι καὶ γελάσομαι ἐναντίον κυρίου. οὐ μόνον γὰρ ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιτελεῖν τὰ τοιαῦτα ἐπηγγέλματο. τινὲς δὲ μὴ προσεσχικότες τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκριβεῖα ταύτῃ, μὴ θελήσαντες ἰοῦ ἐκ τῶν εἰδότεων διδαχθῆναι, εἰς ἀλληγορίας ἐτράπησαν, μηδὲ πάντας εἶναι τοῦ Δαβιδ τοὺς ψαλμοὺς ἀποφηνόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ Δαβιδ παραλαμβανόντων, φανεροὺς ἔξ αὐτῶν εἰρηκότες, ἐπιγγέλιαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ 15 δευτέρῳ, Υἱὸς μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, τὴν γέννησιν ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἐκλαβὼν καὶ κυρώσας καὶ αὐτὸς ὡς ὁ P 87 δεῦτερος ψαλμὸς εἰς αὐτὸν εἴρηται, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἀπόστολοι εἶπον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ· τὸ γὰρ περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ εἰρημένον 20 ἐστὶ τοῦτο. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκευὴ κεραμῆως συντρίψεις αὐτούς, ὡσανεὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν

3. μὲν om. P. 7. Μελχὰλ P. *ibid.* ἔφη] Reg. II. 6. 21.
15. γέγραπται] Psalm. II. 7. 17. ὡς om. P. 19. τῆς om. P.

Asaph Prophetæ. Tradito in hunc modum primo Psalmo, singuli deinceps chori, tum per se, tum simul et unanimi voce, cum exultatione et rhythmo, hi organis, isti vero alternatim cum similibus instrumentis concinentes, saltabundi in Dei gloriam Psalmum decantabant. Sed et id rursum addiscere licet, ut David ipse recepta ab alienigenis Arca, coram illa saltaverit, et a Melchol uxore sua reprehensus, hæc subintulerit: *Ludam et irridebor coram Domino.* Non modo enim cessavit, sed illa ipsa produci praecepit. Nonnulli vero ordinem hunc non secuti, neglectaque hac accurratione, ut qui ex obviis nollent edoceri, ad allegorias confugerunt, cum Psalmos omnes Davidis esse negarent, sed eorum duntaxat qui se hos accepisse a Davide assererent: idque maxime constare dictitarent ex illis factam promissionem, quam tum demum filiis nostris praestitit Deus, cum Jesum a mortuis excitavit, ut in secundo Psalmo scribitur: *Filius meus es tu, ego hodie genui te,* ubi generationem de resurrectione accipit. Idque firmat idem secundus Psalmus de eodem dictus, quemadmodum aiunt omnes Apostoli. Atque hæc quidem de illius humanitate: quod enim de ejus Divinitate in eodem Psalmo dicitur, istud est: *Pascos eos in virga ferrea, et ut vas figuli confringes eos.* Quibus verbis veluti vim et potentiam Divinitatis in eodem indicat, ho-

τῆς Θεότητος γνωρίσας ἐν ταύτῳ καὶ τὸν ἀνακαινισμὸν ἦτοι ἀναπλασμὸν τῶν ἀνθρώπων σημάνας· τὸ γὰρ σκεῦος τοῦ κεραμέως συντριβόμενον μῆπω προσομιλήσαν πυρὶ δέχεται ἀναπλασμὸν. ὁμοίως καὶ τὸν ὕδαοον εἰς αὐτὸν πάλιν εἴρηκεν, εἰς τὴν αὐτοῦ Θεότητα εἰπὼν τὰ πρῶτα τοῦ ψαλμοῦ, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης Χριστὸς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτε μετὰ B τῶν κλάδων ἐπευφήμουν λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἴσχυον οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιτιμᾶν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς νηπίοις, ἦν γὰρ παράδο- 105α τὰ ὀρώμενα, παῖδες καὶ θηλάζοντα νήπια καὶ μαθηταὶ καὶ ὄχλοι ἐπευφημοῦντες καὶ τὸν ὕμνον ἀνακράζοντες αὐτῷ ἐπεχείρουν τὴν μέμψιν ἐπιβρόπτειν, καὶ φασιν πρὸς αὐτόν, Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ ἕτερος εὐαγγελιστῆς φησι, Τινὲς ἐκ τοῦ ὄχλου ἔλεγον αὐτῷ, Ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου, ὥσανεὶ ὅτι δυσφη- 15 μεῖς, καταδεχόμενος ὕμνον, ὃς τῷ Θεῷ μόνῳ ἀρμόζει, ἐκάρτοι τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχοντες. πρὸς οὗς ὁ κύριός φησι, τοῖς μέν, Ναί, οὐδέποτε ἀνέγγυτε, Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, διαβρόχην φήσας τὸν ὕδαοον εἰς αὐτὸν εἰρησθαι ψαλμόν, ἐν ταύτῳ καὶ ἀνιζόμενος ὅτι Οὐχ ἀρπάζω τὰ τῷ 20 Θεῷ προσόντα. τοῦτο γάρ εἰμι, καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ, Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε R 206

1. ἦτοι ἀναπλασμὸν om. P. 3. μὴ P. 6. τῷ om. P. Matth. XXI. 9. 12. ἐπιβρόπτειν PV. *ibid.* φασιν] *Ibid.* 21. 13. ὁ δὲ ἕτερος] Luc. XIX. 39. 16. φησὶ] Matth. XXI. 16. 19. σὸν V. *ibid.* ἀρπάσω P, ἀρπάξω R. 20. Post εἰμι addit P (ὁμοσῦσιος). *ib.* ὁ ἀπόστολος] Philip. II. 6. 21. ἴσον P.

minimque renovationem significat. Vas enim comminutum figuli, quod igni admotum non fuit, rursum innovatur. Sed et octavum pariter in eundem rursum dixit, prima Psalmi parte illius Divinitati aptata, quem admodum ipsemet Dominus Christus de eo testatur in Evangelio, quando cum ramis acclamarunt, dicentes: *Hosanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domini.* Cum igitur turbas ac pueros cohercere et continere non possent Judaei, (quae enim cernebantur miranda putabantur, quod scilicet pueri, et lactentes infantes, discipuli pariter ac plebs laudes ei, hymnumque acclamarent) accusationem adversus illum instituerunt sunt conati, cum dicerent, *Audis quid hi dicunt? Alter vero Evangelista ait: Quidam ex turba dicebant illi, Increpa discipulos tuos: tu enim quasi blasphemias, cum hymnum admittis, qui soli Deo convenit. Quibus Dominus ait: Ita sane, sed nunquam legistis, Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem?* Quibus in se dictum esse Psalmum octavum aperte profitebatur. Cum in eodem simul innumeret, *Non rapiam Deo quae Dei sunt, illud enim sum: quemadmodum clamat Apostolus, Non rapinam arbitratus se esse aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit for-*
Chronicon Paschale vol. I.

μορφῆν δούλου λαβών· τοῖς δὲ πάλιν εἰπόν, Μη θαυμάζετε
περὶ τῶν νηπίων καὶ περὶ τῶν μαθητῶν· οὗτοι ἐὰν σιωπήσωσι,
οἱ λίθοι κεκράζονται. οἱ δὲ εἰδότες ὅ,τι γέγραπται, θεωροῦντες
D δὲ καὶ αὐτοῖς ἔργοις τήπια καὶ θηλάζοντα παραδόξως κρίζοντα
V 71 τὸν ἕμνον, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὡς δυνατὸν τῷ ποιήσαντι τὰ τή- 5
πια ὑπὲρ φύσιν ἀνακράζειν τὸν ἕμνον, δυνατὸν αὐτῷ καὶ τὰ
ἄφρυχα ποιῆσαι κράζει, εὐφημοῦντο αἰσχυνόμενοι, Βαβαί, δύ-
ναμις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, βαβαί, φιλανθρωπία, βαβαί,
σγκατάβυσις εὐσπλαγχνος. πῶς διὰ τῆς διδασκαλίας ἥς ἀνέλα-
βε δούλου μορφῆς ἠξίωσε πραέως τὴν ἐαυτοῦ θεότητα ὑποδείξειαι, 10
δέχεσθαι τε ἐναγωγὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων κτισμάτων, καὶ ἀποκρίνε-
σθαι οὐ μετ' ὀργῆς, ἀλλὰ πραέως καὶ ἀνεξικιάκως. ὦ μακρο-
P 88 θυμίας ὑπερβολή, ὦ καὶ τοῦ Λαβιδ ἄξια, τοιαῦτα ἄξιοθέντος
προειπεῖν. ἔτι γὰρ λέγει καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐν
τῷ αὐτῷ ψαλμῷ ἀπὸ τοῦ, Τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμησκει αὐ- 15
τοῦ, ἕως τέλους. οἷς μαρτυρεῖ ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος λέ-
γων οὕτως. Τὸν δὲ βραχύ τι παρὰ ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλε-
πομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξη καὶ τιμῇ ἕστε-
φανωμένον. καὶ πάλιν, Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν ὁ θεὸς τὴν
οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. ἀλλὰ τίνι αὐτὴν 20
ὑπέταξεν, ὦ Παῦλε; φησί, Διεμαρτύρατο δὲ τίς που λέγων, Τί
ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμησκει αὐτοῦ; τούτῳ ὑπέταξεν αὐτήν.

4. καὶ αὐτοῖς ἔργοις] τοῖς ἔργοις αὐτοῖς P. 7. ἠψημοῦντο P,
ἠφημοῦντο R, ἠσημοῦντο V. 10. μορφῆν P. 16. θεϊάτατος
P. Hebr. II. 9. 17. βλάκωρον P. 19. κάλιω] 5. 21. διε-
μαρτυραίτο P.

*nam servi accipiens. Aliis vero dicebat: Ne miramini de infantibus et
discipulis: quoniam si hi tacuerint, lapides clamabunt. Qui cum scirent
quod scriptum erat, viderentque re ipsa infantes et lactentes praeter or-
dinem hymnum accclamare, credidere fieri perinde posse, ut qui efficit
ut supra naturam infantes hymnum canant, ita et sensu carentia accla-
mare efficiat, pudibundi exclamarunt: Papae, qualis potentia Domini
Christi? Papae, qualis elementia? Papae, quae tanta tamque misericors
indulgentia? Quomodo per doctrinam, qua formam servi suscepit, eam
tam mansuete dignatus est ostendere Deitatem, suarumque creaturarum
accipere opprobria, atque respondere, non irascente; sed placide ac ele-
menter? O patientiae immensitas, o digna Davide, qui talia praedictors
dignatus est. Rursum enim de illius humanitate in eodem Psalmo ait
ab eo loco, Quid est homo quod memor es ejus, usque ad finem. Qui-
bus consentanea scribit diviniusimus Apostolus Paulus, cum sic ait: Hunc
paulo minus ab Angelis minutum videmus propter passionem mortis, glo-
ria et honore coronatum. Et rursum: Non enim Angelis subiecit Deus or-
bem terrae futurum, de quo loquimur. Sed cui ipsam subiecit, o Paule?
Addit: Testatus est in quodam loco quis dicens, Quid est homo quod me-*

ἐν γὰρ τῇ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα, φησίν, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ B
 ἀνυπότακτον. οὕτω τοῖς Ἑβραίοις πιστὸς εἰρηκῶς τὰ αὐτὰ
 καὶ τοῖς Ἕλλησι λέγει καὶ φησι, Τοὺς μὲν χρόνους τῆς ἀγνοίας
 ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει πᾶσιν ἀνθρώποις πάντας
 5 παταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν
 τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πλῆστιν πυρασχῶν
 πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὁμοίως καὶ Πέτρος, Ὅτι
 αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζῶντων καὶ νε-
 κρῶν. ὁμοίως πάλιν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Δαβὶδ καὶ τὸν τεσσαρα-
 10 κοστὸν τέταρτον ψαλμὸν, ἐν ᾧ πάλιν καὶ περὶ τῆς Θεότητος αὐ-
 τοῦ φαίνεται λέγων καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος. οἷς μαρτυρεῖ C
 πάλιν ὁ μακαρίτης Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέ-
 γων οὕτως. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν, ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν R 208
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος ἐσθλότητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας
 15 σου. τοῦτο περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ εἰρηκῶς λέγει εὐδῆως καὶ
 περὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ φησίν, Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
 ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον
 ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. οὐ γὰρ ἡ Θεότης διὰ τὸ
 ἀγαπήσαι δικαιοσύνην καὶ μισῆσαι ἀδικίαν χρίεται οὕτε ὅπως
 20 χρίεται οὕτε Θεὸν ἔχει· αὐτὸ γὰρ χρίσμα Θεὸς ἐστιν· ἀλλ' ἡ
 ἀνθρωπότης αὐτοῦ χρίεται ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως, ἵνα εἴπῃ τῷ πνεύ- D
 ματι τῷ ἁγίῳ, Παρὰ τοὺς μετόχους αὐτῆς, τουτέστιν παρὰ

3. καὶ om. P. *ibid.* λέγει] Act. XVII. 30. 5. καθότι] διότι
 m. P. 7. πᾶσιν om. R. *ib.* καὶ] δὲ P. *ib.* Πέτρος] Act. X. 42.
 9. τεσσαρακοστὸν PV. 12. Ἑβραίους] I. 8. 16. ἡγάπησας]
 Hebr. I. 9. Psalm. XLIV. 8. 20. χρίσμα V.

mor es ejus? Huic illam subjecit. Dum quippe omnia illi subjecit, inquit,
 nihil quod non ei subditum sit reliquit. Sic cum ista Hebraeis ut fide-
 lis dixisset, eadem gentilibus dicit, aitque: Et tempora quidem hujus
 ignorantiae despiciens Deus, nunc annuntiat omnibus hominibus, ut omnes
 ubique poenitentiam agant. Hoc quod statuit diem in quo judicaturus est
 orbem in aequitate, in viro, in quo statim fidem praebens omnibus, susci-
 pitur cum a mortuis. Similiter et Petrus: Quia ipse constitutus est a
 Deo iudex vivorum atque mortuorum. Similiter rursus in ipsum XLIV.
 Psalmum dixit David, in quo iterum et de ejus Divinitate videtur lo-
 qui, et de humanitate. Quibus rursus assentitur Beatus Paulus in Epi-
 stola ad Hebraeos, ubi sic ait de Jesu: *Thronus tuus Deus in saeculum
 saeculi: virga aequitatis, virga regni tui.* Hoc cum de Divinitate illius
 dixisset statim etiam subiungit de humanitate, dicitque: *Dilexisti justi-
 tiam, et odisti iniquitatem: propterea misit te Deus, Deus tuus oleo lac-
 ritiae prae consortibus tuis.* Neque enim Divinitas, quod diligit justi-
 tiam, et iniquitatem odio habeat, ungitur: neque omnia ungitur oleo ex-
 Deum habet, cum unctio Deus sit, sed ejus humanitas ungitur oleo ex-

πάντας τοὺς χριστοὺς. ἡ γὰρ Θεότης μετόχους ἄλλους οὐκ ἔχει· εἷς γάρ ἐστιν Θεὸς ὃς τε πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἡ δὲ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα τοὺς χριστοὺς, ἔχει μετόχους· διὰ τοῦτο γὰρ ὅτι παρὰ πάντας ἐχρίσθη ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ χρισθεῖσα πνεύματι ἁγίῳ⁵ καὶ δυνάμει, ὅπερ οὐδενὶ τῶν ἄλλων χριστῶν ὑπῆρξεν, οὕτως ἐξείπεν, Παρὰ πάντας τοὺς μετόχους σου. ὅλον δὲ αὐτὸν τὸν ψαλμὸν περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐπὶ βασιλείῳ νυμφίου καὶ νύμφης βασιλίδος ἐξείπων ἐτέλεσεν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἑκατοστὸν ἔνατον ψαλμὸν εἰς τοῦτο εἴρηκεν. καὶ μαρτυρεῖ¹⁰ αὐτὸς ὁ κύριος λέγων πρὸς Ἰουδαίους, Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι ἁγίῳ κύριον αὐτὸν ἀποκαλεῖ λέγων, Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου. εἰ υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν, πῶς κύριος αὐτοῦ ἐστιν; τὸ μὲν κύριος αὐτοῦ ὡς Θεὸν σαφῶς προειπῶν, τὸ δὲ Κάθου ἐκ δεξιῶν μου σαφῶς τῇ ἀνθρωπότητι ἀρμόζει. τὸ γὰρ Κάθου τῷ¹⁵ μὴ καθεζομένῳ λέγει· ἡ δὲ Θεότης ἴδρυται εἰς τὴν οἰκείαν τιμὴν καὶ δόξαν καὶ μακαριότητα παρ' ἑτέρου μελλόνος μὴ ἐπιτρεπομένη ἢ προτρεπομένη εἰς τοῦτο· ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς ἡνωμένης αὐτῇ ἀχωριστως Θεότητος ἐπιτρέπεται ἀκούουσα, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ὡσανεὶ ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ. οὔτε γὰρ δεξιὰ²⁰ οὔτε ἀριστερὰ ἔχει ὁ Θεὸς ἀπερίγραφος ὑπάρχων, ὁλλὰ τοῦτο

2. ὁ Θεὸς P. *ibid.* τὸ ἅγιον] ἅγιον P. *ibid.* ἡ δὲ] καὶ P.
7. ἐξείπεν] Matth. XXII. 43. 9. βασιλίδος V. 10. ἑνα-
τον PV.

ultationis, ut dicat Spiritus sanctus, *Prae consortibus tuis*, hoc est, praee omnibus unctis. Divinitas quippe consortes alios non habet: unus enim est Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. Humanitas autem Christi omnes homines, ac unctos praesertim, consortes habet: haecque potissimum de causa, quia praee omnibus uncta est Christi humanitas, uncta Spiritu sancto et virtute, quod nulli alii contigit ex iis qui uncti fuere, proindeque dixit, *Praee omnibus consortibus tuis*. Totum vero eundem Psalmum de Christo et Ecclesia, cum eum veluti in Regem sponsum, et Reginam sponsam confecisset, absolvit. Similiter et cix. Psalmum in illud ipsum ceclinat, quod Dominus ipse testatur, dum ait *Jadacis: Quomodo ergo David in Spiritu sancto vocat illum Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis*. Si filius ejus est, quomodo Dominus illius est? Illud quidem, *Dominus illius*, ut Deum manifeste praedicens, illud autem, *Sede a dextris meis*, humanitati aperte aptat. Illud enim, *Sede*, ei qui non sedet dicit. Divinitas vero propter suum sedet honorem suamque gloriam ac beatitudinem, non ab majore alio invitata, vel ad hoc etiam sollicitata: sed Christi humanitas a sibi inseparabiliter unita Divinitate invitatur, dum haecce audit: *Sede a dextris meis*. Quasi diceret in honore meo: neque enim dextram vel sinistram habet Deus, qui incircumscribitus est, sed hoc illi ait, *Sede in*

αὐτὴ λέγει, ὅτι Κάθου ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ, ὡσανεὶ εἰς πρόσωπον ἰμόν, ὡς εἰκὼν Θεοῦ παντὶ τῷ κόσμῳ δεικνυμένη. οὕτω γὰρ καὶ Δανιὴλ λέγει, Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ βασιλεία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἔξουσία, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κύριός φησιν, Ἐδόθη ἡμῖν ἔξουσία πᾶσα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. παρακατιῶν δὲ πάλιν τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ φησιν περὶ τῆς Θεότητος, Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὡσανεὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν κατὰ τὴν Θεότητα λέγοντος ὅτι Πρὸ πάσης τῆς κτίσεως ὡς ἀπὸ γαστρὸς τὸ ὁμοούσιον θέλων σημαῖναι οὐχ ὕστερον προβαλὼν ἀλλ' ἐμαυτῷ σε ἔχων ἀνάρχως καὶ ἀπεράντως ὡς ἀπὸ γαστρὸς ἐκ τῆς ἡμετέρας οὐσίας σε ἐξεγέννησα συνόντα καὶ συνυπάρχοντα.

Ἔϊτα πάλιν εὐθέως καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος δηλῶν φησιν, Ὡμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ εἰ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. οὐ γὰρ ἡ Θεότης ἱερατεύει, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὴ λατρεύεται καὶ τὰ ἱερεῖα προσδέχεται. μέμνηται δὲ καὶ τῆς χρήσεως ταύτης ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέγων οὕτως. Καθὼς περ Ἀαρὼν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενέσθαι ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἰ σύ· ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε. καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ εἰ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, πάντα περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐκλαβὼν. οὕτως οὖν καὶ ὁ μακαρίτης Δαβὶδ τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλ-

1. αὐτῇ P. 8. Δανιήλ] VII. 4. φησιν] Matth. XXVIII. 18.
7. τὸν om. P. 15. ἱερά P. 17. λέγων] V. 5. id. οὕτω P sola.

honore meo, quasi diceret, in conspectu meo, ut imago Dei universo mundo ostensa. Ita enim Daniel loquitur: Et ipsi datum est regnum, et honor et potestas, etc. Sed et ipse Dominus ait: Data est mihi potestas in caelo et in terra. Decurrens rursus eundem Psalmum, de humanitate ait, Ex utero ante luciferum genui te. Veluti si pater filio secundum Divinitatem diceret, ante omnem creaturam quasi ex utero, (eandem substantiam indicare volens) non posterius producens, sed in meipso te habens, sine principio et sine fine, veluti ex utero, ex mea substantia te genui simul existentem simulque subsistentem.

Rursus deinde statim et de humanitate locutum indicat, dum ait: Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec. Neque enim Divinitas sacerdotale munus peragit, sed ipsi potius cultus defertur, ac sacrificia is suscipit. Meminit etiam dicti istius Paulus Apostolus in Epistola ad Hebraeos, ubi sic ait: Tanquam Aaron, sic et Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego hodie genui te. Uti et alio loco dicit, Tu es Sacerdos secundum ordinem Melchisedec. Quae omnia de ejus humanitate interpretatur. Ita ergo beatus David quatuor istos Psalmos in Dominum Christum, illumque solum,

μος εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ μόνον εἶπεν. οὐ γὰρ ἐκοινο-
 ποιεῖ τὰ τοῦ δεσπότης Χριστοῦ μετὰ ἐτέρων τινῶν, τὰ τοῦ δε-
 σπότης μετὰ τῶν δούλων, ἀλλ' ἰδίᾳ τὰ τοῦ δεσπότης ὡς δεσπό-
 P 90 του ἐξείπεν, καὶ τὰ τῶν δούλων ὡς δούλων. ὅσα δὲ ἕτερα ἐξέ-
 λαβον οἱ ἀπόστολοι ἐκ τῶν ψαλμῶν οὐχ ὡς εἰς αὐτὸν κυρίως εἰ-
 ρημένα ἐξέλαβον, ἀλλ' ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει, οἶον, Δι-
 μερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ τό, Ἐδωκαν εἰς τὸ βρω-
 μά μου χολήν, καὶ τό, Προσώρμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου δια-
 παντός, καὶ, Ἀναβάς εἰς ἕνος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ
 ὅσα τούτοις ὁμοια, ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει αὐτῶν ἐξέλαβον. 10
 οἶον ἐποίησε καὶ ὁ μακαρῆτης Παῦλος τὴν χρῆσιν Μωϋσέως τὴν
 ἐν τῷ Δευτερονομίῳ μεταβαλὼν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν ὡς ἀρ-
 μόζουσαν, λέγων οὕτως, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀνα-
 R 212 βήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν, ἢ Τίς
 καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
 γαγεῖν, μεταφράσας τὴν χρῆσιν ὡς ἀρμοδίαν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπό-
 V 73 θεσιν. οὐδὲ γὰρ ἀρμόζουσι τὰ λοιπὰ τῶν ψαλμῶν εἰς τὸν δε-
 σπότην Χριστόν, ἐξ ἧν τινα ἐξέλαβον, οἶον εἰς τό, Διμερί-
 σαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, εικοστός πρῶτος ψαλμός ἐστιν.
 λέγει οὖν εἰς αὐτόν, Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν πα- 20
 ραπτωμάτων μου ἕπερ ἀνάρμωστον καὶ ἀσύμφωνον τῇ θεῖᾳ γραφῇ,
 καὶ σαφῆς μανία περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐκλαβεῖν τὸ τοιοῦτον. ἐπεὶ δὲ

3. ἀλλ' — ὡς δούλων addit V ipsa pagina, om. P. 6. διμερί-
 σαντο] Matth. XXVII. 35. Psalm. XXI. 19. 7. ἔδωκαν] Psalm.
 LXVIII. 22. 8. προσώρμην] Psalm. XV. 8. 9. ἀναβάς] Psalm.
 LXVII. 19. 11. Παῦλος] Rom. X. 6. 12. ὡς om. P. 14.
 κατάγειν P. 17. ἀρμόζουσαν P, ἀρμοσίαν R. 22. περὶ] ἐπι P.

confect. Neque enim quae Domini Christi erant, cum aliis quibusdam,
 et quae Domini erant, cum servis communia fecit. Quaecumque vero
 alia ex Psalmis desumpserunt Apostoli, non ut de Christo proprie dicta
 acciperent, sed ut quae instituto suo convenirent, veluti: *Diviserunt sibi*
vestimenta mea. Et illud: *Dederunt in escam meam fel.* Et illud: *Pre-*
videbam Dominum in conspectu meo semper. Et: *Ascendens in altum*
captivam duxit captivitatem. Et quaecumque his sunt similia, ut sine
 argumento idonea usurparunt, quemadmodum beatus Paulus dictum Moysis
 in Deuteronomio, quod in suum transtulit argumentum, ubi ita ait: *Ne*
diseris in corde tuo, Quis ascendet in caelum. Id est Christum deducere,
 aut, *Quis descendet in Abyssum?* Hoc est Christum a mortuis revocare,
 dictum illud ut argumento suo idoneum interpretatus. Caetera enim ex
 Psalmis in Dominum Christum minime conveniunt, quibusdam duntaxat
 ex his desumptis: cujusmodi est illud, *Diviserunt sibi vestimenta mea,*
 quae sunt ex Psalmo xxi. Ait vero de seipso: *Longe a salute mea ver-*
ba delictorum meorum. Quod minime sacrae Scripturae conveniens ac
 congruum, imo aperta esset insanis, si tale quidpiam de Christo accipe-

τῶν τεσσάρων τούτων ψαλμῶν τῶν εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰρη- C
 μένων ὄλοι διὰ ὄλου αὐτῷ ἀρμόζουσιν. οὔτε γάρ, καθὰ και πρῶ-
 ην εἶπαμεν, ἐκοινοπολεῖ ὁ μακάριος Δαβὶδ τὰ εἰς τὸν δεσπότην
 Χριστὸν λεγόμενα μετὰ τῶν λεγομένων εἰς ἑτέρους τινάς. φη-
 σιν γὰρ και αὐτὸς ὁ σωτὴρ τοῦτο ποιῶν ἡνίκα ἐνεκάλουν αὐτῷ
 οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Διὰ τί ἐργάζῃ ἐν σαββάτῳ; ὃς ἀπεκρίνα-
 το λέγων, Ὁ πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι.
 ὅτε δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνεκάλουν, φησὶν, Οὐκ ἀνέγνωτε τί
 ἐποίησεν Δαβὶδ, ὡς τοὺς ἕρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν αὐτός,
 10 οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις, διαβῆθήδη τῷ
 πατρὶ ἑαυτὸν ἀντιδιαστέλλον, τοὺς μαθητὰς δὲ τοῖς προφήταις, D
 ἤγον τοῖς ἱερεῦσιν, ὡς δούλους πρὸς δούλους και ὡς υἱὸν πρὸς
 πατέρα. οὕτως οὖν και ὁ προφήτης Δαβὶδ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ
 κινούμενος οὐκ ἀνέμιξε χυδὴν τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δεσπότου
 15 μετὰ ὑποθέσεως δούλων, ἀλλ' ἰδικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δεσπό-
 του τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλμοὺς ἤξιώθη προειπεῖν και συν-
 τάσαι. τοὺς δὲ ἄλλους πάντας εἰς ἑτέρων προσώπων ἢ πραγμά-
 των ἢ ἱστοριῶν κοινωφελῆ διδασκαλίαν τοῖς πᾶσιν ἐκτιθέμενος.
 διὰ τοῦτο και ἐμμελῶς και μετὰ ῥυθμοῦ αὐτὰ ἐξεῖπεν, ἵνα εὐκά-
 20 τοχα και εὐμνημόνευτα τοῖς πᾶσιν ὡς τερπνὰ γέγωνται. και τοῦ- P 91
 το εὐδηλον ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ κόσμου ἀδόμενα τὰ
 τοῦ Δαβὶδ εὐρήσομεν και σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων μι-

1. τῶν alterum om. P. 5. ποιεῖν P. 6. λέγοντες] Ioan. V. 17.
 7. ἕως om. P. 11. ἀντιδιαστέλλον] διαστέλλον P. 22. εὐρή-
 σκομεν P.

retur. Soffi igitur quatuor hi Psalmi in Dominum Christum dicti, toti
 ubique ipsi conveniunt. Neque enim, ut praefati sumus, commisit
 beatus David quae de Domino Christo dicta sunt, cum iis quae de qui-
 busdam aliis dicuntur. Videtur enim ipse Servator id fecisse, quando
 accusabant illum Iudaei, dicentes, *Quare operaris in Sabbato?* Is vero
 respondit, dicens, *Pater meus modo operatur, et ego operor.* Quando
 vero Discipulos calumniabantur, respondit: *Numquid legistis quid fecerit*
David, quando panes propositionis comedit ipse, quos non licebat ei edere,
nisi solis sacerdotibus? Aperte seipsum Patri comparans, Discipulos vero
 Prophetas, seu sacerdotibus, servos nempe servis, ut et filium Patri.
 Ita ergo et Propheta David Spiritu sancto afflatus non promissione ea
 confudit argumenta quae Christum, cum iis quae servos spectabant: sed
 ut speciatim in argumentum de Christo quatuor illos Psalmos praedice-
 ret et componeret dignus habitus est: alios autem omnes de aliis perso-
 nis, vel rebus, vel historiis, conscripsit, ut illi omnibus proposita instru-
 ctione. Quapropter modulata et rhythmis adornata oratione haecce edi-
 dit, ut essent ad uniuscujusque captum prompta, et memoria facile ex
 eorum suavitate comprehenderentur. Atque id per se evidens est, in
 universis mundi Ecclesiis Davidis Psalmos cantari, et ab omnibus fere

R 214 κρῶν τε καὶ μεγάλων διὰ στόματος φερόμενα καὶ καθ' ἐκάστην ἀδόδεκα καὶ μελετούμενα καὶ μνημονευόμενα πλείω τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ γραφῶν.

Δεύτερος Ἑβραίων βασιλευσε Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ ἔτη
μ'. ὁμοῦ ,δφς'. 5

α', β'.

Σολομῶν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν οἰκοδομεῖν ἤρξατο, ἔχων Β ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἄρμάτων αἰρόντων ἄρσιν καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδας λατομῶν ἐν τῷ ὄρει, ὃν καὶ συνετέλεσεν ἔτεσιν ὀκτώ.

Καὶ συναγεται ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ πα' Μωϋσέως, καθ' ὃ ἦ 10 ἔξ Αἰγύπτου πορεία γέγονεν, ἐπὶ Σολομῶντα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ ἱεροῦ κατασκευῆς εἰς ἔτη χλ'.

γ', δ', ε', ς', ζ', η'.

Ὁναφρῆς βασιλεύων τῆς Αἰγύπτου ἀπέστειλε Σολομῶντι εἰς βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μυριάδας η', 15 καθὼς ἱστορεῖ Εὐπόλεμος.

θ', ι'.

C Σολομῶν ἐκβαλὼν τὸν Ἀβιάθαρ τῆς ἀρχιερωσύνης καθίστησι τὸν Βαρούχ, ὄντα ἐκ τοῦ γένους Ἐλεαζάρου.

ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

20

9. δ P. 10. Μωσέως V. 12. εἰς om. P.

Anni a m. c. hominibus, parvulis juxta ac adultis in ore haberi, et quotidie concini, atque adeo animo ac memoria longe magis revolvi, quam Prophetarum, aut sacrae Scripturae caetera quas supersunt monumenta.

Secundus apud Hebraeos regnavit Solomon, filius David. annos xl. Colliguntur anni iv. m dvi.

4467.

I. II.

Solomon templum Hierosolymis aedificare coepit, habens lxx. millia currum onera portantium, et lxxx. millia latomorum in monte, illudque intra viii. annos confecit.

Colligitur universum tempus ab lxxxii. anno Moysis, quo ex Aegypto profectio contigit, usque ad Solomonem, et initium templi fabricae anni dcxxx.

III. IV. V. VI. VII. VIII.

Vaphres Aegypti Rex Solomoni ad templi Hierosolymitani aedificationem misit octoginta millia aureorum, ut Eupolemus refert.

IX. X.

Solomon, cum Abiathar summum Pontificatum abrogasset, Barochum, qui ex genere Eleazari erat, constituit.

XI. XII. XIII. XIV.

Τυρίων ἐβασίλευσε Θείραμος, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγημε Σολομών, καθὼς ἱστορεῖ Τατιανός.

ιε'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀαρών. προεφήτευσεν Σαδὼκ, Νάθαν, καὶ V 74 Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς Ἐμβλάς καὶ ὁ Ἀδόχ. Νάθαν προφητεύων εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. D

ις', ιζ'.

Σολομών μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου καὶ 10 ὀφθῆναι αὐτῷ δις τὸν θεὸν ἔκτισε πόλεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀσοῖδ, Μαγδῶ, Γαζέρ, Βεθωρών τὴν ἄνω, Βαλαδάθ, ἔτι μὴν καὶ Θα- R 216 μῶρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ νῦν λεγομένη Πάλμυρα. πολλὰ δὲ καὶ θαυμαστὰ ἔργα ποιήσας ἐν καιρῷ γήρους αὐτοῦ τὸ πονηρὸν ἔπραξεν, καὶ παρώργισεν τὸν κύριον ἐπὶ τῷ ἀπατηθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῆς 15 Ἰερισόης, καὶ ὀκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωάβ καὶ τῷ Μελχὼμ προσοχθίσματι, τουτέστιν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμ- P 92 μών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ, βδελύγματι Σιδωνίων.

4. Ἀαρών. προεφήτευσεν Σαδὼκ] (ἀπ') Ἀαρών (ἢ Σαδὼκ) προεφήτευσεν (Σαδὼκ) P sola. ib. Νάθαν P. 5. Ἀδόχ P. 6. τί om. P. ibid. σου om. P. 10. τῇ om. P. ibid. Ἀσοῖδ P. 11. Μαγδὸ P. ibid. ἔτι μὴν] Ἐτημὴν P, Ἐτιμην V. ib. Θαμνώρ] Immo Θαμώρ. 12. τῇ prius om. P. ib. Immo τὴν νῦν λεγομένην Πάλμυραν. ib. πολλὰ τε PV. 14. τῷ] τὸ PV. 15. τῷ] τὸ PV. ib. εἰδώλῳ] καὶ τοῖς εἰδώλοις Reg. III. 11. 33. 16. εἰδωλον P. 17. Εὐστάρτη R. ib. βδελύγμα PV.

Tyriis imperavit Thiramus, cujus filiam duxit Solomon, ut narrat Tatianus.

XV.

Hebraeorum summus Pontifex VIII. ab Aaron Sadoc. Prophetavit Nathan, et Achias Silonites, et Samaeas filius Emblas, et Adoc. Nathan prophetans dixit: Non significasti servo (tuo) quis sederet super thronum Domini mei Regis.

XVI. XVII.

Solomon, cum templum Domini aedificasset, geminaque Dei donatus fuisset visione, civitates condidit in Judaea Asoed, Magdo, Gazer, Bethoron superiorem, Baladad, Etimen et Thamnor in eremo quae nunc appellatur Palmyra. Multis igitur admiratione dignis perfectis operibus, cum jam consensisset, malum fecit, et ad iram provocavit Dominum, cum deceptus fuisset ab Hierisoe, excitavitque excelsa Chamos idolo Meab, et Melchom offendiculo, hoc est, idolo filiorum Ammon, et Astartae abominationi Sidoniorum.

ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ'.

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεθέσπισε τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολομῶνος περὶ τοῦ μέλλειν αὐτὸν τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεύειν.

5

λδ', λε', λς', λζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σολομῶν ἠθέλησεν ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβοάμ. ὁ δὲ γνοὺς ἀπέδρασε πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σολομῶν, καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ τὴν θυγατέρα Σουσακίμ ἑαυτῷ γυναῖκα.

10

λη'.

Σολομῶν προφητεύων εἶπεν, Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχερητος ἡμῖν ἐστίν· ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν. ἐπαγγέλλεται γυνῶσιν ἔχειν θεοῦ, καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει.

λθ', μ'.

15

Μετὰ τελευτὴν Σολομῶνος, στασιάσαντος τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν ἡγείται τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναδάβ, δούλος ὧν Σολομῶνος, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, ἔτη κβ'.

Ἰούδα δὲ καὶ Βενιαμὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ῥοβοάμ 20 υἱὸς Σολομῶντος, αἷς ἐπώνυμον Ἰουδαία, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰού-

3. 19. Σολομῶντος P. 8. Σουσακίμ P. 20. Βενιαμὴν PV.
21. οἷς — Ἰουδαῖοι P. αἷς etiam m. R.

Anni a m. c.
4484.

xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx.
xxxi. xxxii. xxxiii.

Achias Silonita praedixit Hieroboam servo Solomonis eum regnaturum super decem tribus Israel.

xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii.

Hoc anno Solomon conatus est Hieroboam e medio tollere. Is re cognita profugit ad Regem Aegypti Susacim, ibique moratus est, quoad Solomon diem suum obiit; accepitque Hieroboam in uxorem fillam Susacim.

xxxviii.

Solomon prophetans, dixit: *Circumventiamus iustum, quia inutilis est nobis: adversatur operibus nostris. Praedices se scientiam Dei habere, et filium Domini se nominat.*

xxxix. xl.

Post mortem Solomonis, seditionem faciente Judaeorum gente, eorumque regno divise, in Samaria super decem tribus Israel regnat Hieroboam, filius Nadab, servus Solomonis, ex tribu Ephraim annis xxxi.

Roboam filius Solomonis regnat Hierosolymis super Iuda et Benja-

δα κρατεῖν τοὺς βασιλεῖς· ὄθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ἰουδαίων εἰληφεν ἐπιστημίαν.

Ἱεροβοὰμ πρῶτος βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

R 218
V 75

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεφήτευσεν, ὅστις ἰμάτιον καινὸν φορῶν, ἀπαντήσας τῷ Ἱεροβοὰμ ἐξίόντι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ διεβρόχηξεν τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ εἰς τμήματα ιβ', καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε σε αὐτῷ δέκα τμήματα, ὅτι διεβρόχηξαι κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Δ' Σολομῶνος. καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τῶν πέριξ, οἳ καὶ Ἰσραὴλ ἐκλήθησαν.

10

β', γ', δ', ε', ε'.

Προφητεύει Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαλας υἱὸς Βαλαμεί.

ζ'.

Ἱεροβοὰμ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας παρώργισε τὸν κύριον ἐπὶ εἰδωλολατρεία· ποιήσας γὰρ δαμάλεις χρυσοῦς δύο τὴν μὲν μιαν ἔθηκεν εἰς Βεθὴλ, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς Δάν. καὶ κατέστησεν ἱερεῖς ἐκ τῶν νύϊων Λευί· Ποιήσατε ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Βεθὴλ. ἀναβάς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐπεποιήκει ἄψηλόν,

P 93

3. [Ἱεροβοὰμ] „Exhinc in cod. Vaticano, quod etiam observatum in ed. Scaligeri, reges Israel et reges Iuda distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem V. caeteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in ed. Raderiana nec regia servari potuit propter latinas versiones graecis adiunctas. Quo tamen secerneretur utraque regum series, singulos principatus horum nominibus in marginibus adscripserat antiquarius cod. Augustani, prout in editione Raderi et hac regia describuntur.“ Ducangius. *ibid.* ἐβασίλευσεν P. 4. προεφήτευσεν P. „V fluctuat semper inter aoristum et imperfectum.“ 8. Σολομῶνος P. 9. Βεθὴλ Raderus, Βηθλὲμ PV. 14. γὰρ om. P. 16. Λευί P.

nia, quibus tribubus cognomentum est Judaeorum, quod regnarent Reges ex tribu Juda: unde et gens universa Judaeorum nomen sortita est. Hieroboam primus regnat super Israel annos xxii.

Achias Silonites prophetauit, qui novam vestem indutus, occurrens Hieroboam Hierosolymis egredienti, vestem suam duodecim in partes scidit, eique dixit: Sume tibi decem scissuras: quia scidit dominus regnum de manu Solomonis. Regnavitque super Israel decem tribuum in Bethleam, et in Samaria, et super circumvicinos, qui Israel etiam appellati sunt.

II. III. IV. V. VI.

Prophetat Achias Silonites, et Sameas filius Balami.

VII.

Hieroboam, vii. regni sui anno, Domini in se iram concitavit propter idololatriam, cum duos confecisset aureos vitulos, quorum unum posuit in Bethel, alterum vero in Dan: et constituit sacerdotas ex filiis Levi: Agite diem festum filiis Israel in Bethel. Cum autem ascendisset

παρεφάνη αὐτῷ προφήτης παραγενόμενος ἐξ Ἰουδα λέγων, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός, Ἰδοὺ υἱὸς τίκεται τῷ οἴκῳ Δαβὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σοί, καὶ ὅσα ἄνθρωπων καύσει ἐπὶ σέ. καὶ ἔδωκεν τέρας λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος, Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης ἡ οὖσα ἐν αὐτῷ.

- B** Ἀκούσαντος δὲ τοῦ Ἱεροβοάμ ταῦτα, καὶ ἐκτείναντος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἰρηκότος συλλαβέσθαι τὸν προφήτην, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρῥάγη, 10 καὶ ἡ πιότης ἐξεχύθη ἡ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ θεοῦ. καὶ ἤξιου τὸν προφήτην δεηθῆναι τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐπιστρέψει ἡ χεὶρ αὐτοῦ. καὶ δεηθέντος ἀπεκατεστάθη. καὶ ἤξιου τὸν προφήτην φαγεῖν ἄρτον· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ προφήτης. καὶ οὐδ' οὕτως ἐπεστράφη πρὸς κίριον, 15 ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς εἰδώλοις προσανεῖχεν, καὶ πῶς ὁ βουλούμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα τούτου, καὶ ἐγίνετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν. καὶ
- R 220** τοῦ παιδὸς δὲ αὐτοῦ ἀρῥώστησαντος ἀπέστειλε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἄνω πρὸς Ἀχίαν τὸν Σιλωνίτην προφήτην· καὶ ἔκουσεν παρ'
- C** αὐτοῦ, *Τεθνήξεται ἡ υἱός σου, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τοῦ Ἱεροβοάμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ τεθνηκότας αὐτοῦ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.*

1. Οὗ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου, Οδηθ̄ ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ὁ Δῆθ̄ ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ R.) m. P. 14. οὗτός ἐστιν Οδηθ̄ m. P. 18. δὲ om. P. 21. οὐροῦντος P.

super altare, quod excelsum fecerat, apparuit ipsi Propheta qui ex tribu Juda erat, dicens: *Altare, altare. Haec autem dicit Dominus Deus: Ecce nascetur filius domus David, Josias nomen ejus, et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui nunc in te thura succedunt, et ossa hominum super te incendet. Deditque signum, dicens: Hoc verbum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, et effundetur pinguedo quae in illo est.*

Cum haec audisset Hieroboam, manumque suam ab altari extenderet, jubens comprehendi Prophetam, exaruit manus illius, et altare discissum est, ac effusa pinguedo ejus, quae erat in illo, juxta signum quod dedit vir Dei in sermone Dei. Et rogavit Prophetam ut Deum deprecaretur, quo manus sua reverteretur. Illo autem precante, reversa est. Rogavitque Prophetam, ut panem comederet, et noluit Propheta. Sed et neque propterea ad Dominum reversus est, sed magis etiam idolis adhaesit, et quicumque volebat, illius manum implebat, et fiebat Sacerdos in excelsis. Filio autem ejus aegrotante, misit uxorem suam ad Achiam Silonitem Prophetam; et audivit ab illo: *Morietur filius tuus, et peribit de Hieroboam usque ad mingentem ad parietem, et in agro mortuos aves coeli vorabunt.*

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ',
 κ', κα', κβ'.

Ῥοβοὺμ υἱὸς Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ἰούδα μὰ [ἐνὸς καθε- ^{Ἐβραίων}
 τὸς] ἐνιαυτῶν βασιλεὺς τρίτος τοῦ Ἰούδα ἔτη ιζ'. ^{τοῦ Ἰούδα}
 γ'.

5 ὁμοῦ ,δφκγ'.

α', β', γ', δ'.

Προεφήτευσε Σαμαίας.

ε', ζ'.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥοβοὺμ βασιλεὺς Ἰούδα Σουσακίμ βασιλεὺς
 10 Αἰγύπτου παραλαβὼν Αἴθνας καὶ Αἰθίοπας καὶ Τρωγλοδύ-
 τας, ἀναβάς εἰς Ἱερουσαλήμ ἐσύλησε τὸν ναόν, λαβὼν τοὺς ἐν
 αὐτῷ θησαυροὺς καὶ τοὺς θησαυροὺς Ῥοβοὺμ καὶ τὰ δόματα τὰ
 χρυᾶ, ἃ ἔλαβεν Δαβὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδρωζαὰρ βασι-
 λῆος Σουβά, καὶ τὰ ὄπλα τὰ χρυᾶ, ἃ ἐποίησε Σολομῶν.

15 ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἔτι προεφήτευσεν Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς
 Ἐλαμί.

ιβ', ιγ'.

P 94

Προεφήτευσεν ὁ ἐν Βεθ-ἤλ οἰκῶν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
 20 ἠΐλου τὸν προφητεύσαντα τῷ Ἱεροβοὺμ δούλῳ Σολομῶνος ὁ αὐ-

3. μ' καὶ ἐνὸς ἐτῶν P. 9. Σουσακίμ P. 12. τὰ alterum om. P.
 13. Ἀδριζαὰρ P. 17. Ἐλαμί P. 20. Σολομῶντος P. *ibid.*
 ὁ αὐτὸς Ῥοβοὺμ om. P, deleta, ut videtur, ab Radero qui in m.
 „ita lege hunc traiectum locum: vide c. 13. 3. Reg. de occiso pro-
 pheta per leonem.“

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. Anni a m. c.
 Roboam, filius Solomonis, ex tribu Juda, annos XXI. natus, tertius
 regnat in Juda annos XVIII. Colliguntur anni IV. MDCXXIII.

I. II. III. IV.

4507.

Samaeas prophetavit.

V. VI.

Hoc anno Roboam Regis Juda, Susacim Rex Aegypti assumptis
 Africanis, et Aethiopicibus ac Troglodytis, venit Hierosolyma, spoliavitque
 templum, ablatis qui in eo erant thesauris, ac thesauris Roboam, et ha-
 ctis aureis, quas acceperat David ex manu filiorum Adrizaar Regis Suba,
 ac armis aureis quas confecerat Solomon.

VII. VIII. IX. X. XI.

Prophetavit etiam Achias Silonites, et Samaeas filius Elami.

XII. XIII.

Prophetavit qui in Bethel habitabat, et qui fuit ad altare, rogavit
 eum qui prophetaverat Jeroboam servo Solomonis, ut panem manducaret,

τὸς Ῥοβοὰμ φαγεῖν ἄρτον, καὶ μὸλις ἔφαγεν. φασὶν τὸν Ἰώση-
πον λέγειν ἀπὸ παραδόσεως αἶνον εἶναι τὸν ἐν Βεθῆλ, Κα' Ὀδῆθ
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

V 76

ιδ', ε', ις', ιζ'.

Ῥοβοὰμ ἔσχεν υἱὸς κη' καὶ θυγατέρας ἐπτά.

5

Μετὰ Ἱεροβοὰμ δεύτερος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ναδὰβ
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

ὁμοῦ κδ'.

B

α', β'.

R 222
Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ῆλ.

Ναδὰβ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα ἐν Γαβαθὼν
τῶν ἀλλοφύλων βασιλεία.

10

Μετὰ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα τέταρτος Ἀβιοὺδ
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'.

ὁμοῦ ,δφς'.

α'.

Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Ὀῦτος Ἀβιοὺδ εἰδώλοις προσέχων ἀπώλεσε τοῦ λαοῦ μυ-
ριάδας ν'.

15

β'.

Προεφήτεον Ἰαδὼχ καὶ Ἀνανίας.

γ'.

C
Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ῆλ.

Μετὰ Ναδὰβ τρίτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Βασσα υἱὸς
Ἀχία ἔτη κδ'.

ὁμοῦ κη'.

20

2. αἶνον P, εἶνον V: „εἶνον, ὃ νο, ἢ εἶνον: ego lego αἶνον (sic)
pro proverbio seu apologo.“ m. R. id. Ὀδῆθ } ὁ δὲ θ' V, ὁ Σῆθ
P. 14. προσέχων εἰδώλοις P. 19. Βασσα P. 20. Παζία P.

Anni a. m. c. et vix manducavit. Aiant Josephum vicere, ex traditione proverbium
obtinere in Bethel, Etiam Seth ad altare.

xiv. xv. xvi. xvii.

Roboam habuit filios xxviii. et filias vii.

Post Hierobeam secundus regnavit super Israel Nadab filius ejus
ann. ii. Colliguntur anni xxiv.

I. II.

Nadab ab Asa Rege Juda interficitur in Gabathon, in regno alieni-
genarum.

Post Roboam, regnavit in Juda quartus Abiad, filius ejus, ann. iii.
Colliguntur anni iv. mxxvii.

4524.

I.

Hic Abiad, cum idola coleret, de exercitu suo perdidit quingenta
millia.

II.

Prophetarunt Jadoe et Ananias.

III.

Post Nadab tertius regnavit super Israel Basso, filius Basso, ann.
xiv. Colliguntur anni xlvi.

α'.

Πέμπτη ἔτει τοῦ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα Βαασᾶ υἱὸς Ἀχία ἐκάταξε τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπέλειπετο αὐτῷ πᾶσα κροὴ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου προφήτου περὶ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἱεροβοάμ. Ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ καὶ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸν τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις, ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

Ὅστις Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Μετὰ Ἀβιοὺδ ἐβασίλευσε πέμπτος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Ρ 95
Μαρασσῆ Ἀσᾶ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μδ'. ὄμοῦ δφο'.

α', β', γ', δ'.

20 Ἀρχιερεὺς ἑνατος Ἀχιμελὲχ ἐγνωρίζετο.

Ἰ' Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

13. „Iterat eadem.“ m. P. Similis fatuitas p. 144. 145. 819. ib.
δ Βαασᾶ P. 14. τὸν om. P. 20. ἑνατος PV.

I.

Quinto anno Asa Regis Juda, Baasa filius Achia domum Hieroboam extirpavit, neque relicta est ipsi omnis anima, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu servi sui Achiae Silonitae Prophetae de peccatis ejusdem Hieroboam. Postmodum vero et ipse Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui Jehu, filius Ananiae, prophetat idem de domo sua futurum quod de domo Hieroboam, ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.

Hic Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui prophetat Jehu filius Ananiae idem futurum de domo sua, quod de domo Hieroboam: ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

Post Abiud quintus regnavit super duas tribus Juda et Manasse Asa, filius ejus, annos XLIV. Colliguntur anni IV. MDLXX.

I. II. III. IV.

Nonus summus Pontifex Achimelech agnoscebatur.

ε'.

R 224 Προεφήτευσεν Ἰωήλ, ὃς καὶ εἶπεν, Ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα προφητεύουσαν. καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ μεθ' ἕτερα ὁ αὐτὸς εἶπεν, Ἴδου ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς 5 B τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ, ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαίον, ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῆ, καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα.

ς', ζ'.

Zarath ὁ Αἰθίοψ συμπαραλαβὼν Αἰθνας ἐπιστράτευσεν ἐν 10 τῇ Ἰουδαίᾳ. ἔξελθὼν δὲ Ἀσᾶ ἐτροπώσατο αὐτὸν ἐν Γεράροις.

V 77

η', θ'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας.

ι', ια'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας καὶ Ζα- 15 C χαρίας υἱὸς Ἰωδαέ τοῦ ἱερέως, ὁ τὸ δρέπανον, ὅστις προφητεύων εἶπεν, Τέρπου καὶ εὐφραίνου, θυγάτηρ Σιών, διότι ἰδοὺ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει κύριος, καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

20

2. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτήσεως m. P. 4. τῆς om. P. 16. Ἰωδαί P.

Annam.c.
4521.

V.

Prophetavit Joel, qui et dixit: Erit in diebus illis, effundam de spiritu meo super omnem carnem prophetantem. Et dabo prodigia in caelo sursum, et in terra deorsum. Et infra ipse dixit: Ecce ego immittam in fundamenta Sion lapidem pretiosum, electum, angularem, angustum in fundamenta illius: et qui credet in illum, non confundetur, et ponam in spem iudicium.

VI. VII.

Zarath Aethiops, assumptis Afris, Judaeam armis invasit. Egressus autem Asa in Geraris ipsum delevit.

VIII. IX.

Prophetavit Azarias filius Jodeth, et Ananias.

X. XI.

Prophetarunt Azarias filius Jodeth et Ananias, et Zacharias filius Jojadae sacerdotis, qui Falx dicitur, qui prophetavit in haec verba: *Jucundare, filia Sion, laetare, filia Hierusalem: quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus: et confugient multae gentes ad Deum in die illa.*

XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Ἀσᾶ βασιλεὺς Ἰούδα πολεμούμενος ὑπὸ Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ ἱμισθώσατο εἰς βοήθειαν τὸν υἱὸν Ἄδερ βασιλέως Συρίας.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

5 εθ', κ', κα', κβ', κγ'.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

κδ', κέ'.

D

Προεφήτευσεν Ἀνανίας.

15 κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη',
 10 λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ'.

Μετὰ Βαασὰ τέταρτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἡλὰ υἱὸς Ἐβραίων αὐτοῦ ἔτη β'. ὁμοῦ ν'.

α', β'.

R 226

Τὸν Ἡλὰ ἀνελὼν Ζαμβρι ὁ παῖς αὐταῦ βασιλεύει ἐπὶ 15 Ἰσραὴλ ἡμέρας ζ', καὶ τὸν οἶκον Βαασὰ πατάξας οὐκ εἴασεν αὐτοῦ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν P 96 χειρὶ Ἰηοῦ υἱοῦ Ἀνανίου διὰ τὸ ἁμαρτεῖν αὐτόν. γνοὺς δὲ ὅτι ὁ λαὸς ἀνηγόρευσε τὸν Ἀμβρι, [ἐαυτὸν ἀνείλεν] Ἀμβρι ἐαυτὸν ἐμπρήσας ἀπέκτεινεν.

20 Μετὰ Ἀσᾶ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα ἕκτος Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κέ'. ὁμοῦ ,δφ,ε'. Ἐβραίων τοῦ Ἰούδα.

4. προεφήτευσεν P. 5. εθ'] θ' P. 17. υἱοῦ om. R. 18. ἐαυτὸν ἀνείλεν om. P. Ἀμβρι] Ζαμβρι Raderus.

Asa Rex Juda bello impetitus a Baasa Rege Israel, in auxilium conductus filium Ader Regis Syriae.

Propphetavit Jehu.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.

Propphetavit Jehu.

XXIV. XXV.

Propphetavit Ananias.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV.

Post Baasa quartus regnavit in Israel Aela, filius ejus, ann. II. Colliguntur anni L.

L II.

Zambri, cum patrem interfecisset, regnavit super Israel dies VII. ac percussa domo Baasa, non reliquit mingentem ad parietem, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Jehu filii Ananiae, propter peccatum ejus. Cum autem accepisset Zambri renuntiatum fuisse Regem a populo, Zambri seipsum concremando interfecit.

Post Asa regnavit super Juda sextus Josaphat filius ejus ann. XXV. Colliguntur anni IV. MDXCV.

Chronicon Paschale vol. I.

12

α', β'

Προεφήτευσεν Ἴηλις ὁ Θεσβίτης καὶ Ἀβδιοῦ υἱὸς Ἀνανίου, ὃς καὶ εἶπεν ὅτι Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι. ἔτι προεφήτευσεν Ὀζιήλ υἱὸς Ζαχαρίου, Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου, Μιχαῆας ὁ Μορασθήτης, 5 υἱὸς Ἀμαλή· ἐφ' οὗ ψευδοπροφήται Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν, ὁ ποιήσας ἐαυτῷ κέρατα σιδηρᾶ καὶ μανεῖς ἐπάταξε τὸν Μιχαῆαν ἐπὶ τῇ σιαγῶνᾳ. ἔτι προεφήτευσεν Ἐλιέζερ καὶ ἄλλοι υ' ψευδοπροφήται καὶ τῆς αἰσχύνῃς νύ' ψευδοπροφήται τοῦ Βαάλ.

γ', δ'.

10

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἰωαννάν.

ε', ζ'.

Προεφήτευσεν Ἴηλι, Ἀβδιοῦ, Ὀζιήλ, Ἰηοῦ, Μιχαῆας.

C

ζ', η', θ', ι'.

Ψευδοπροφήται Σεδεκίας, Ἐλιέζερ, καὶ ἄλλοι τετρακόσιοι. 15

ια', ιβ', ιγ'.

Ἀνομβρία γέγονεν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ζ'.

V 78

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαρίας ἐγνωρίζετο. 20

4. οὕτω P. 8. σιαγῶνα PV. *ibid.* ἐτι om. P' sola. *ib.* προεφήτευσεν 'E.] προεφήτευσεν ὁ 'E. P. 11. δέκατος Ἐβραίων P.

I. II.

Anni a m. c.
4571.

Prophetavit Elias Thesbites, et Abdiu filius Ananiae, qui dixit: Prope est dies Domini super omnes gentes: uti feceris, ita fiet tibi. Prophetarunt praeterea Oziel filius Zachariae, Jehu filius Ananiae, Michaeas Morasthetes filius Amali: sub quo fuere Pseudoprophetae Sedecias filius Chanaan, qui sibi cornua ferrea confecit, et furens Michaeam in maxilla percussit. Prophetavit etiam Eliezer, et alii cō. Pseudoprophetae, et pro pudor! ccccl. Pseudoprophetae Baal.

III. IV.

Decimus Hebraeorum summus Pontifex Joannan.

V. VI.

Prophetarunt Eli, Abdiu, Oziel, Jehu, Michaeas.

VII. VIII. IX. X.

Pseudoprophetae Sedecias, Eliezer, et alii quadringenti

XI. XII. XIII.

In Palaestina tribus annis et sex mensibus non pluit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias agnoscebatur.

ιθ', κ', κα'.

Προσητέρευεν Ίεζεκηλ ὁ τοῦ Ἐλιεζερ.

κβ', κγ', κδ'.

D

Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἀνείλεν τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς.
5 καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.

κε'.

Ἑβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν πέμπτος Ἀμβρὶ ἐτη β'.
ὁμοῦ ξβ'.

R 228
Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10 Μετὰ Ἰωσαφὰτ ἐβασίλευσεν ἑβδομος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα Ἑβραίων
καὶ Μανασσῆ Ἰωράμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἐτη ι'.
ὁμοῦ δχέ'.

Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

α'.

P 97

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιτάβ.

15

β'.

Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ εἰδώλοισ δουλεύσας οἰκοδόμησεν τὰ
ἐψηλὰ καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

γ', δ', ε', ς'.

Ἠλίας ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν.

2. προσητέρευεν P. 7. Ἀμβρ] Ζαμβρ] m. P. 11. Σαμαρεία]
Ἰερουσαλήμ lege. m. R. 16. οἰκοδόμησεν P.

XIX. XX. XXI.

Annia m. c.

Prophetavit Ezechiel filius Eliezer.

XXII. XXIII. XXIV.

Josaphat Rex Juda fratres suos interfecit, et quosdam ex princi-
bus populi.

XXV.

Super Hebræos Israel regnavit v. Zambri ann. XII, Colliguntur
anni LXII.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Josaphat regnavit VII. super duas tribus Juda et Manasse Jo-
ram ejus filius in Samaria ann. X. Colliguntur anni IV. MDCV.

I.

4596.

Hebræorum summus Pontifex Achitab.

II.

Joram, filius Josaphat, idolorum cultor, aedificavit excelsa et lucos,
velut ipsius pater.

III. IV. V. VI.

Elías ex hominibus excessit.

ζ', η'.

Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐνόσησεν δεινῶς, ὥστε τὰ ἔντερα αὐτοῦ φανῆναι.

θ'.

Προεφήτευσεν Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

5

B

ι'.

Ἰωνάδᾶβ υἱὸς Ῥηχάβ ἐγνωρίζετο.

Ἐβραῖον
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

Μετὰ Ἀμβρι ἔκτος υἱὸς Ἀχαάβ, ὃν ἐτῶν λέ', ἐβασίλευσεν
τοῦ Ἰσραήλ ἔτη κβ'. ὁμοῦ πδ'.

α'.

10

Ὁ Ἀχαάβ οὗτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ἰθωβάλου τοῦ
Τυρίων καὶ Σιδωνίων βασιλέως, ἧ ὄνομα Ἰεζάβελ.

β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἀχαάβ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ τὴν γυναῖκα
C αὐτοῦ Ἰεζάβελ ἐδούλευσεν τῷ Βαάλ, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσανέ-15
λων παρώργισεν κύριον τὸν θεόν· ὥτινι Ἕλλας ὁ Θεοσβίτης προε-
φήτευσεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ ἔτη γ' καὶ μῆνας
ς'. ἀναχωρήσας δὲ ὁ Ἕλλας κατὰ ἀνυτολάς, καὶ καθίσας ἐν τῷ
R 230 χειμάρρῳ Χορράδ τῷ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου, ὥστε ἐξ αὐ-
τοῦ πίνειν, τροφή αὐτῷ διὰ κοράκων ἐχορηγεῖτο. καὶ χῆρα δέ 20

8. ἔκτος] ἔκτος ὁ V.
προσώπου P.

11. Ἰθωβάλου V.

15. τῷ] τῇ RV.

19.

VII. VIII.

Joram Rex Juda graviter aegrotavit, adeo ut ipsius viscera appa-
rent.

IX.

Prophetarunt Amos, et Elisseus.

X.

Jonadab filius Rechab agnoscebatur.

Post Zambri, sextus ejus filius Achaab, annos xxxv. natus, regnavit
super Israel ann. xxii. Colliguntur anni lxxxiv.

I.

Hic Achaab uxorem duxit filiam Ithobali Tyriorum et Sidoniorum
Regis, cui nomen fuit Jezabel.

II. III. IV. V. VI. VII

Achaab septimo regni anno, propter uxorem suam Jezabel adoravit
Baal, ac idolis adhaerens, Domini Dei iram in se provocavit: cui Elias
Theabites prophetavit, intra annos iii. et menses vi. nullam super terram
futuram pluviam. Recedente vero Elia versus Orientem, et ad torrentem
Chorrath juxta Jordanem residente, ut ex eo potum hauriret, victus
ei a corvis subministrabatur. Viduae quoque ex fame una cum filio mo-

τινι διὰ λιμὸν μελλούσῃ ἅμα τῷ ἑαυτῆς νιῶ τελευτᾶν τὴν ὑδρίαν τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸν καψίακην τοῦ ἐλαίου εἰς ἐπάρκειαν τοῦ λιμοῦ ἀνεξάλειπτα ἐποίησεν. ἀνέστησεν δὲ αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον τεθνηκότα. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸν χρόνον τῆς ὑβροχίας ἐκ 5 κελύσεως Θεοῦ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν Ἀχιάβ, ἵνα ἕτερός γένηται. D καὶ λέγει τῷ Ἀχιάβ, ζήλω Θεοῦ κινήθεις, συναχθῆναι πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βαὰλ νύ' καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης υ' εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. αἰτήσας δὲ βόας δύο V 79 ἔπεν ὅπως οἱ προφητῆται τῆς αἰσχύνης προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς 10 αὐτομάτως πυρὶ ἀναλώσουσιν τὰ ὑποκείμενα. καὶ ὡς θύσαντες τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲν ἦννον ἄχρι μεσημβρίας, ὁ αὐτὸς προφήτης ἔτερον βοῦν θύσας, ὕδωρ ἐπικλύσας ἤξατο τῷ Θεῷ, καὶ πῦρ ἀπ' P 98 οὐρανοῦ κατελθὸν ἔπαινα κατανάλωσεν. καὶ οὕτως ὑπήκοον τὸν Ἀχιάβ ποιήσας τοὺς ψευδοπροφήτας ἐθανάτωσεν, καὶ ὁ ἑ- 15 τὸς ἐπέκλυσε τὴν γῆν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ ἕως ὄρους Χωρήβ καὶ Δαμασκοῦ, καὶ ἀσίτου διαρκέσαντος ἡμέρας τεσσαρ- ρήκοντα, προστάσσεται παρὰ Θεοῦ χρεῖσαι τὸν Ἀζαὴλ βασιλέα τῆς Συρίας καὶ τὸν Ἰηοῦ υἱὸν Ναμεσση ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἐλισσαῖον εἰς προφήτην. καὶ ἐπανελθόντος αὐτοῦ πάλιν πρὸς 20 Ἀχιάβ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ φόνου Ναβουθὲ διὰ κηπον, ὃν ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ λίθοις ἀπεκτόγκει, ἐπαγγειλάμενος τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παντὶ ὀλεθρον ἔσσεσθαι· ὁ καὶ γέγονεν. B

1. ἑαυτῆς νιῶ] νιῶ αὐτοῦ P. 6. Θεοῦ] ποῦ P. 14. ὁ om. P.
16. ἀσίτου om. P. Addit et margo R. 21. ἀπεκτόκει P.

rituræ, porrectam hydriam farinae et lecythum olei ad usum vitæ necessarium, ut nunquam deficerent effecit. Sed et filium illius extinctum ad vitam revocavit. Exacto porro siccitatis tempore, Deo ita præcipiente, ad ipsum Achaab accessit, ut pluvia fieret. Et zelo quodam impulsus, ait ad Achaab, ut universum Israel et prophetas Baal quadringentos quinquaginta, et impudentiæ prophetas quadriugentos in monte Carmelo cogeret. Petitisque duobus bobus, Prophetis impudentiæ dixit ut Deos suos precarentur, uti sponte subjectas hostias igne absumerent. Qui cum peracto diis suis sacrificio usque ad meridiem nihil effecissent, Propheta bove altero in sacrificium oblato, et aqua irrigato, fuis ad Deum precibus, confestim ignis de coelo delapsus omnia depastus est. Atque ita Achaab Dei mandatis obediente facto, et Pseudoprophetis omnibus interfectis, continuo terra imbre perfusa est. Recedente vero illo usque ad montem Choreb et Damascus, ibique exactis diebus quadraginta, jubetur a Deo ungere Azael in Regem Syriæ, et Jehu Namesæ filium in Begem Israel, et Klizæum in Prophetam. Tum reversus ad Achaab, illum coarguit ob caedem Nabuthe, quem propter hortum per falsos testes circumventum, lapidibus obruerat, prædicto universæ illius stirpis ac familiae interitu: quod et postea accidit.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἦσαν ψευδοπροφῆται Ἐζεκίας καὶ Ἐλιέξερ καὶ ἄλλοι υ'.

ιε'.

Τῶν ἀλλοφύλων συναχθέντων ἐπὶ Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα πολεμήσαι τὸν Ἰούδαν, ἐνεδρον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ἀνέστησαν καὶ ἐφόνευσαν ἀλλήλους, καὶ διεσώθη Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰούδας.

C

ις', ις', ιη', ιδ', κ', κα', κβ'.

Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἄδερ βασιλεὶ Συρίας εἰς πόλεμον ἀναιρεῖται. 10

R 232
Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Ἰωράμ ὄγδοος ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰούδα. Μανασσὴ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἕνα.

ἡμοῦ ,δχς'.

α'.

Προεφῆτευσεν Ἐλισσαῖος καὶ Ἀβδαναΐ. Ἰηοῦ ἀνεΐλεν τὸν Ἰωράμ καὶ τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς ὀ υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ τὴν Ἰεζάβελ.

Μετὰ Ἀχαάβ ἑβδομος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'. ἡμοῦ πς'.

D

α', β'.

20

Οὗτος Ὀχοζίας εἰδώλοισι προσανέχων καὶ ἀρρώστια περιπε-

12. Ἐν P. 16. ο' om. P. 19. αὐτοῦ om. P.

Anni a. m. c.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV.

Erant tum Pseudoprophetae Ezechias et Elizer, et alii quadringenti.

XV.

Alienigenis contra Josaphat Regem Judae conatis, ut Judaeos bello aggredierentur, insidiatorem in illos immisit Deus, ac invicem commisi, sese mutuo trucidarunt, atque ita Josaphat et Judaei salvi evasere.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

Achaab Rex Israel commisso cum Ader Syriae Rege praelio interficitur.

Post Joram, Octavus regnavit super duas tribus Juda et Manasse, Ochozias illius filius annum unum. Colliguntur anni IV. MDCVI.

4606.

I.

Elissaeus et Abdanai prophetant. Jehu interfecit Joram et Ochoziam, et filios Achaab, et Jezabel.

Post Achaab, septimus regnavit super Israel Ochozias illius filius annos duos. Colliguntur anni LXXCVI.

I. II.

Iste Ochozias idolorum cultor cum gravi correptus esset morbo, mi-

σὺν ἀειῆ, ἐπέμψεν ἐπερωτῆσαι τὸν Βαὰλ προσόχθισμα θεὸν Ἀκκάρων, γινῶναι ποθῶν εἰ ζήσεται καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ἀβρωστίας αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἕλλας ἀπαντήσας τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἔφη μὴ ἀνίστασθαι αὐτόν. καὶ χολέσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἕλιαν τρεῖς πεντηκοντάρχους, ὅπως αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄρους καταγάγῃσι. τῶν δὲ δύο ἐν πυρὶ καυθέντων ὁ τρίτος δεηθεὶς αὐτοῦ κατέβη. καὶ ἰθὺς πρὸς Ὀχοζίαν εἶπεν αὐτῷ, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπέστρεψας πρὸς P 99 κίριον τὸν θεόν, ἀλλ' εἰδώλοις ἐπέμψας ἐπερωτῆσαι, οὐ καταβήσῃ ἀπὸ τῆς κλίνης, ἀλλ' ἀποθάνῃς. καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ κλί-
 10^η κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἕλλου τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ.

Μετὰ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα καὶ Μανασσῆ ἡ μή- Ἑβραίων
 τηρ αὐτοῦ Γοθολία, γυνὴ Ἰωράμ, ἔτη ε'. ὁμοῦ δ'αβ'. τοῦ Ἰούδα.

α', β'.

15 Γοθολία μήτηρ Ὀχοζίου, θυγάτηρ Ἀχαάβ, ἐφόνευσεν τὰ V 80
 τέκνα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ὀχοζίου. ἐκ γὰρ τοῦ γένους ἦν αὐτὴ Ἀ-
 χαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ καταραθέντος.

γ'.

B

Γοθολία καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὴν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
 ἐλάτρευσεν τοῖς Βασιλείμ.

δ'.

3. *καιοιν*] υἱοῖς P. 4. *χολέσας*] Immo *χολήσας*. Conf. ad p.
 318. B. 8. *καταβήσει* V. 19. τὸν alterum om. P.

sic qui rogarent Baal Deum, offensionem Accaron, scire cupiens an ex ea in valetudine vitam et incolumitatem esset recepturus. Elias vero filiis illius occursans, dixit illum minime sanitatem recepturum. Tum iratus misit ad Eliam centuriones qui illum ex monte adducerent. Duobus ex his igne consumptis, tertius, Elia precibus exorato, descendit. Elias autem ad Ochoziam accedens: Quandoquidem, inquit, non convertisti te ad Dominum Deum, sed idola consuluisti, de lecto non descendes, sed morieris. Et mortuus est in lecto juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Eliae servi Dei.

Post Ochoziam regnavit in Juda et Manasse illius mater Gotholia, uxor Joram, ann. vi. Colliguntur anni iv. μδοκπ.

I. II.

Gotholia mater Ochoziae, filia Achaab, liberos filii sui Ochoziae interfecit. Erat enim illa ex genere Achaab execrandi illius Regis Israel.

III.

Gotholia evertit domum Dei Hierosolymis, et Babilim coluit.

IV.

Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐλισσαῖος προεφή-
τευεν.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σαδούκ.

R 234

έ΄.

Ἐλισσαῖος προεφήτευεν καὶ Ἀβδαναὶ καὶ Ἰηοὺ καὶ Ὀζιήλ. 5

ς΄.

C Ἰωσαβέχ, γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀδελφὴ Ὀχοζίου, ἔκλε-
ψεν Ἰωὰς τὸν υἱὸν Ὀχοζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ τούτῳ πε-
ριέθηκεν Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς τὸ βασίλειον, ἀνελὼν τὴν Γοθολίαν.

Ἑβραίων Μετὰ Ὀχοζίαν ὄγδοος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωρὰμ ἀδελ- 10
τοῦ Ἰσρα- φὸς αὐτοῦ Ὀχοζίου ἔτη ιβ΄. ὁμοῦ 4η΄.
ήλ.

α΄, β΄.

Ἄζαήλ υἱοῦ Ἄδερ, βασιλέως Συρίας, πολιορκοῦντος τοὺς εἰς
Σαμάρειαν ἐπὶ Ἰωρὰμ ἀδελφὸν Ὀχοζίου, βασίλεια Ἰσραὴλ, λιμὸς
βαρὺς γέγονεν ἐπὶ ἔτη ἐπτά, ὡς κεφαλὴν ὄνου ἢ σίκλων πεπερᾶ- 15

D σθαι καὶ τέταρτον μέτρον κόπρου περιστερεῦς πέντε σίκλων ἐσθίειν
αὐτούς, ἔτι μὴν καὶ τὰ ἐαυτῶν τέκνα φαγεῖν τινὰς διὰ τὰς ἀπι-
στίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀσεβείας τῶν πράξεων αὐτῶν, καὶ ἀντιπο-
δόσεις αὐτοῖς ἐπηνέχθησαν δικαίως.

γ΄, δ΄, ε΄.

20

έ΄ ἔτει τοῦ Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ Ἡλίας ὁ προφήτης σὺν
3. Σαδούκ P. 8. ἀδελφὴ Ἰωχοζίου V. 13. Ἄδελ P. 21. ε΄
om. PV.

Jonadab filius Rechab agnoscitur. Et Elissaeus prophetat.
Hebraeorum summus Pontifex Saduc.

v.

Elissaeus prophetavit, ut et Abdanai, et Jehu, et Oziel.

vi.

Josabech, uxor Jodae summi Pontificis, soror Ochoziae, furtim sub-
ripuit Joas filium Ochoziae fratris sui, huicque Jodae summus Pontifex,
Gotholia interfecta, regnum asseruit.

Post Ochoziam, octavus regnavit super Israel Joram, frater ejusdem
Ochoziae, ann. xii. Colliguntur anni xcviij.

i. ii.

Azael, filio Adel, Rege Syriae Samaritanos obsidente, cum Joram
Ochoziae frater regnaret, tanta in Israel, per septennium fames invaluit,
ut asini caput quinquaginta siclis venderetur, et quartam partem cabi
stercoris columbae quinque siclorum pretii ipsi manducarent, atque adeo
liberos quidam comederent cum propter incredulitatem et impia illorum
facinora has merito poenas luerent.

iii. iv. v.

Anno Joram Regis Israel quinto, Elias Propheta cum Elissaeo ver-

τῷ Ἐλισσαίῳ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πορευθεὶς, τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸ ὑδωρ διέστησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διηλθον ἀμφοτέροι διὰ ξηρῶς. ἔπεν τε τῷ Ἐλισσαίῳ αἰτῆσαι ὃ ἐὰν θέλῃς. ὃ δὲ διπλάσιον ἤξιωσε σχεῖν πνεῦμα οὗ εἶχεν Ἥλιος. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἥλιος, P 100
 5 Ἔως ἂν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον, ἔσται οὕτως. καὶ ἀναλη-
 φθέντος Ἥλιου ἄρματι πυρίνῳ, θεασάμενος Ἐλισσαῖος εἶπεν πε-
 ρὶ αὐτοῦ, Ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεδς αὐτοῦ. καὶ ὑπέστρεψεν
 πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς, καὶ δις τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸν Ἰορ-
 δάνην παρῆλθεν αὐτὸν διὰ ξηρῶς. ἔτι δὲ καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ
 10 ὄντα καὶ ἀτεκνοῦντα ἐν Ἱεριχῶ μετέβαλεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν
 θεόν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Βεθὴλ λίθοις ὑπὸ παιδαρίων ἐβάλλετο, κατα-
 παύζομενος εἰς φαλακρότητα ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἰδὼν αὐτὰ κατηρά-
 σατο αὐτὰ ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ἐξελθοῦσαι δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ B
 15 δρυμοῦ διέβροῦσαν ἐξ αὐτῶν μβ'. ἐκείθεν ἦλθεν εἰς τὸ Καρμή-
 λιον ὄρος, κάκειθεν εἰς Σαμάρειαν. ἀλλὰ μὴν καὶ γυναικὸς τι- R 236
 νος προσελθούσης αὐτῷ ὀχλουμένης ὑπὸ δανειστῶν αὐτῆς, καὶ
 τῶν υἱῶν αὐτῆς εἰς δουλείαν ἐλκομένων, πυθόμενός τε ἔχειν αὐ-
 τὴν εἰς ἄγγος βραχὺ τι ἐλαίου, προσέταξεν αὐτῇ εἰς ἀγγελία πύμ-
 20 πολλα ἔχειν αὐτό. καὶ πληρωθέντων αὐτῶν ἐλαίου, ἀπέδοτο
 τὸ χρέος, καὶ σὺν τοῖς παισὶν ἠλευθερώθη. ὃ δὲ αὐτὸς εἰς Σω- V 81

3. εἶπεν δὲ P. id. ὃ ἐὰν θέλῃς] ἐὰν θέλεις V, ἐὰν θέλῃ R. 6.
 περὶ αὐτοῦ, Ἄρμα] πάτερ V, πάτερ μου, πάτερ μου m. P. 7.
 καὶ alterum om. P. 12. ἐβάλλετο P. 14. ἄρκοι P. 20. ἔχειν]
 χρεῖν m. R. 21. εἰς om. V.

sus Jordanem profectus, melote aquam percussit, illaque continuo hinc et inde recessit, ac tum sicco uterque pede per aridam transiit. Dixitque Elissaeo Elias, ut quod vellet postularret: ille vero petiit sibi dari duplicem spiritum, quem Elias possidebat. Cui Elias, *Cum me, inquit, in sublimis assumptum: videris, voti compos eris.* Et cum Elias curru igneo elevaretur, videns Elissaeus, de illo dixit: *Currus Israel, et auriga ejus: repletusque Spiritu sancto reversus, Jordane melote bis percussit, sicco vestigio illum pertransiit. Quinetiam aquas quae tum amarae erant et steriles Hierichunte, implorata divina ope, in dulcedinem convertit.*

Cum porro in Bethel veniret, a pueris lapidibus impetitus, ob calvitiam irrisus, illis animadversis, diris eos devovit in nomine Domini, statimque egressae ex luco geminae ursae duo ex iis supra quadraginta discerpserunt ac dilaniarunt. Inde profectus est in montem Carmelum, ex quo venit Samariam Quinetiam viduam quandam a creditoribus, filiis in servitutem abductis, vexatam se adveniens, cum accepisset per exiguum olei in vasculo habere, praecepit illi ut in multa alia vasa illud diffunderet: quibus omnibus impletis, inde creditoribus satisfecit, et cum

μὴν παιδαρίου τελευτήσαντος, ζῶντα ἀπέδωκεν τῇ μητρὶ. καὶ εἰς Γάγγαλα παραγεγόμενος, καὶ λιμοῦ ὄντος ἐκεῖσε, λέβητα μέγαν ἐπιστήσας ἐποίησεν αὐτοῖς τροφήν. καὶ συναζάντων τῶν ἀπὸ ἀγρίων ἀμπέλων ἀμανίτας θανασίμους καὶ ἐψησάντων, ἀρχομένων τε ἰσθίειν, ἀνεβόησαν θανατοῦσθαι· αὐτὸς δὲ ἄλευρα ὀλίγα ἐμβυλιῶν δίασασεν αὐτοὺς ἔκ τε θανάτου καὶ λιμοῦ.

ε΄.

Προεφίτευον Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

ζ΄, η΄, θ΄, ι΄, ια΄, ιβ΄.

10

Ἐβραίων Μετὰ Γοθολίαν ἰβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Μα-
του Ἰούδα. νασαῆ Ἰωῶς υἱὸς Ὀχοζίου ἔτη μ΄. ὁμοῦ δ, χβ΄.

α΄, β΄.

D Ἰωδαὲ παρ' Ἐβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, μόνος μετὰ
Μωϋσεία βιώσας ἔτη ρλ΄.

15

γ΄, δ΄.

Ἰωῶς οὗτος ἀνφροδόμησε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσα-
λίμ, ἐρημωθέντα ὑπὸ Γοθολίας, καὶ ποιήσας τὸ ἐνθάδε ἐνώπιον
κυρίου, κατακόψας τε τὰ εἰδῶλα Ἱερουσαλήμ καὶ Μάτθαν τὸν
ἱερεῖα τοῦ Βαῶλ μονώτατος κατ' ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου ἀπο-
κτείνας, τῶν μετεώρων οὐκ ἀπέστη, θύων αὐτοῖς καὶ θυμιῶν.

4. ἀμανίτας RV. 12. 17. Ἡίωας V. ib. υἱὸς om. V. 15. Μωσεία V.

Anni a. m. c. filiis libertatem recepit. Idem porro Propheta in Soman mortuum puerum in vitam excitatum matri reddidit. Cumque in Galgala venisset, fame tum invalescente, lebetes magna hic posito, cibos incolis paravit. Et legentibus quibusdam ex agrestibus vitibus colocyntidea mortiferas, et cichantibus, cum eas comedere inceperant, mori se exclamabant: ipse vero immissa modica farina, mortem ab illis et famem depulit.

VI.

Prophetarunt Amos et Elissaeus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Gotholiam regnavit Joas, Ochesiae filius, super utramque tribum, Juda et Manasse, annis xi. Colliguntur anni iv. MDCXII.

4613. 6.

I. II.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post Moysen vixerit annos cxxx.

III. IV.

Joas iste instauravit templum Dei Hierosolymis, quod desertum fuerat sub Gotholia, cum faceret verbum in conspectu Domini, concisus Hierusalem idolis, ac Matthan, Sacerdote Baal in conspectu altaris interfecto, ab excelsis tamen non abstinuit, iisque sacrificavit et adolevit.

ὧ και ἐπιστρατεύσας Ἀζαήλ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας, εἰς πόλεμον, και λαβῶν παρ' αὐτοῦ χρυσίον τε και ἀργύριον ὑπέ- P 101
στρεψεν ἐν Ἱερουσαλήμ παρακληθεῖς.

έ, ζ'.

5 Ἐλισσαῖος και Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ὁ τὸ δρέπανον προεφήτευσεν και Ὁζήλ και Ἐλεάζαρ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

R 238

Ζαχαρίας ὁ προφήτης, υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἰωᾶς υἱοῦ Ὁχοζίου, βασιλέως Ἰουδα, ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας 10 αὐτοῦ, μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τὸ ἐλέγχειν αὐτὸν τὴν ἀσέβειαν τοῦ τε βασιλέως και τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'.

Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωᾶς ἀνεῖλεν B πλείστον ὄχλον τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

15 ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἀζαήλ ἐπιβὰς τῆ Ἱερουσαλήμ ἤμελλεν αὐτὴν πολιορκεῖν. γνοὺς δὲ Ἰωᾶς ὅτι ἐπολέμησεν τὸν Ἰσραήλ, ἔλαβεν πάντα τὰ ἄγια και τὸ χρυσίον, και ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ, και λαβῶν ἀνεχώρησεν.

κβ', κγ', κδ', κέ, κς'.

20 Ἰωᾶς ἠσέβησεν.

6. προσφητεύων V, προσφητεύων P. 20. Ἰωᾶς ἠσέβησεν om. P.

Hinc Azael, filius Adel, Syriae Rex bellum intulit: acceptoque ab illo Anni a. m. c. auro et argento, Hierosolimam advocatus reversus est.

v. vi.

Elissaeus et Zacharias filius Jodae summi Pontificis, qui de falce prophetat, et Oziel, atque Eleazar.

vii. viii. ix. x. xi. xii.

Zacharias Propheta, filius Jodae, summi Pontificis, a Joa, filio Ochoziae, Rege Juda, anno regni xii. inter altare interfectus est, quod Regis ac populi Judaeorum impietatem reprehendisset.

xiii. xiv. xv. xvi. xvii.

Azael Rex Syriae Joaz bello aggressus, ingentem populi multitudinem sustulit, juxta verbum Elissaei Prophetae.

xviii. xix. xx. xxi.

Azael versus Hierusalem venit, urbem obsessurus. Joas vero cum didicisset bello subactam ab eo Israel, sumptis sanctis omnibus, et auro, ea ad Azael misit, qui his acceptis recessit.

xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii.

xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

4619.

C κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη',
λθ', μ'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωράμ ἔνατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰηοῦ υἱὸς
τοῦ Ἰσρα- Ναμεσσει ἔτη κη'. ὁμοῦ ρκς'.
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ς'. 5

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης θεσπιζει τῷ Ἰωάκαζ περὶ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ καὶ κακῶν ὧν ἐπάξει τῷ Ἰσραὴλ βασιλεύων.

V 82

ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, ὃς μόνος μετὰ
Μωϋσεῖα ἐβίωσεν ἔτη ρκ'. 10

D

ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἰηοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνησεν ταῖς δαμύλεσι ταῖς
χρυσαῖς αἷς ἐποίησεν Ἰεροβοὰμ ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Δὰν τῇ νῦν λε-
γομένη Πανεάδι.

ιέ, ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα'. 15

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησε τὸν Ἰσραὴλ.

κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη'.

R 240

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας ἰα' Ἀμεσσίας υἱὸς
τοῦ Ἰούδα. αὐτοῦ ἔτη κθ'. ὁμοῦ ,δχπα'.

P 102

α'.

20

Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα, κέ ὧν ἐτῶν, ἐπιστρατεύσας τοῖς
3. ἔνατος P. 7. καὶ τῶν κακῶν P. 18. ια' om. P.

Anni a m. c. Post Joram nonus super Israel regnavit Jehu, filius Nameasei annis
xxviii. Colliguntur anni cxxvi.

I. II. III. IV. V. VI.

Elissaeus Propheta vaticinatur Joachaz de illius regno, et de malis
quae Israel dum regnaret esset illaturus.

VII. VIII. IX. X. XI.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post
Moysen annos vixit cxx.

XII. XIII. XIV.

Jehu Rex Israel adoravit vitulos aureos, quos fecit Hieroboam in
Bethel et in Dan, nunc Paneade dicta.

XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI.

Azael Syriae Rex populatus est Israel.

XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

Post Joas, Judaeam rexit Amessias (seu Amasias) illius filius annos
xxix. Colliguntur anni iv. MDCLXXXI.

4653.

L

Amessias Rex Juda, cum aetatis annum xxv. attigisset, moto in

ἐξ Ἰσραὴλ καὶ τοῖς υἱοῖς Σηεῖρ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ λαβὼν
τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἤγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἄζαηλ βασιλεὺς Συρίας ἀπέθανεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασί-
λευσεν ὁ υἱὸς Ἄδερ.

ζ'.

Ἰωνᾶς ὁ προφήτης, υἱὸς Ἀμαθί, ὑπὸ τοῦ κήτους καταπο-
θεῖς, καὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ φυλιχθεὶς, ἀπεπτύ-
σθη Θεοῦ βουλήσει, ὅς καὶ εἶπεν, Ἦμην Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
10 κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, καὶ προσηξάμην πρὸς Β
κύριον τὸν Θεόν μου ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπον, Ἐβόη-
σα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἐπήκουσεν ἐκ
κοιλίας ἕδου κραυγῆς μου. ἀπέψυξε με εἰς βύθην καρδίας θα-
λάσσης, ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ
15 τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον. καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶσμαι ὑπὸ
ὀφθαλμῶν σου. ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν ἁγίον
σου. περιεχύθη μοι ὕδωρ πολὺ ἕως ψυχῆς μου, καὶ ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμῖς ὀρέων, κα-
τέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κύτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀνέβη ἐκ C
20 φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, κύριε ὁ Θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυ-
χὴν μου ἀπ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προ-
σευχὴ μου πρὸς ναὸν ἁγίον σου. φυλάσσοντες μάταια καὶ ψεύδη

5. υἱὸς αὐτοῦ Ἄδερ P. 13. βάθος P, βάθει V. 16. ναὸν]
θεῶν P. 19. μοχλοὶ] μέτοχοι RV. Conf. Ion. I. 2. 6. 22. φυ-
λασσόμενοι m. R ex Iona.

Israelitas et filios Sefr bello, illos devicit: et ablatos eorum Deos Hierusalem transtulit.

II. III. IV. V. VI.

Azael Syriae Rex moritur, huicque succedit illius filius Ader.

VII.

Jonas Propheta, filius Amathi, a ceto deglutitus, et per tres dies in
illius ventre custoditus, Deo ita volente, regestus est, qui et dixit: *Kram*
ego Jonas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus, et oravi ad
Dominum Deum meum ex ventre ceti, et dixi, Clamavi in tribulatione mea
ad Dominum Deum meum, et exaudivit de ventre inferi vocem meam.
Projecisti me in profundum cordis maris, flumina circumdederunt me:
omnes elevationes tuae, et fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi
projectus sum ab oculis tuis: profecto addam ut videam templum sanctum
tuum. Circumfusa est mihi aqua multa usque ad animam, abysus valla-
vit me ultima, intravit caput meum in scissuras montium, descendit in
terram, cujus vectes ejus retinacula sempiterna. Et ascendit ex corrup-
tione vita, Domine Deus meus. Cum deficeret a me anima, Domini me-

ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς ἀνέστειω θύσω σοι, πάντα ὅσα ἠδέξάμην ἀποδώσω σοι σωτήριοιόν τῷ κυρίῳ. καὶ προσετέγη τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνῶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Ἰστορεῖ Ἰώσηπος ἐν ἐνάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας τὸν Ἰωνῶν κα-
R 242 ταποθέντα ἀπὸ τοῦ κήτους ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐκβρασθῆναι ζῶντα.

ἦ, θ', ε', ια', ιβ', ιγ'.

D Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἀμεσσία εἰς πόλεμον
αἰχμαλώτον αἶρει τὸν Ἀμεσσίαν, καὶ τοῦ τείχους Ἱερουσαλήμ
καθεῖλεν οὐ πῆχεις. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Προφητεύον Ὡσηέ, Ἀμώς, Ἰωνῶς καὶ Ναούμ. Ἀμώς
V 83 προφητεύων εἶπεκ, Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου
Ἰσραὴλ, διότι ἰδοὺ στερεῶν οὐρανὸν καὶ κίλῳν πᾶν πνεῦμα καὶ
ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπον τὸν λόγον αὐτοῦ. 15

θ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ'.

P 103 Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰς Λα-
χεΐς.

Μετὰ Ἰηοῦ δέκατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωαχὰς ἔτη ιζ'.
ὁμοῦ ρμγ'. 20

α', β'.

1. ἐγκατέλιπον V. 4. ἐνάτῳ PV. c. 9. 2. 8. — 17. Ἀμεσία —
Ἀμασίαν — Ἀμεσίας R. 13. εἶπεν] IV. 12. 19. δέκατος Ἑβραίων
ἐβασίλευσεν P.

Anni a m. c. moratus sum, et veniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuum.
Qui custodiunt verba et mendacia, misericordiam suam reliquerunt. Ego
autem cum voce laudis immolabo tibi. Quaecumque voveris, reddam tibi sa-
lutare Domino. Et praeceptum est cetero, et ejecit Jonam super aridam.
Narrat Josephus in nono Antiquitatum, Jonam a cetero in Ponto Ka-
xino absorptum, post dies tres totidemque noctes vivum eiecitum.

6660.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Joas Rex Israel praelio cum Amessia congressus, eodem Amessia
captivo abducto, muros Hierusalem usque ad cocco cubitos destruxit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Prophetarunt Osee, Amos, Jonas, Naum. Amos propheta dixit:
Praeparare ad invocandum Deum tuum, Israel. Quis voce firmans coe-
lum, et creans orbem spiritum, et annuncians homini eloquium suum.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.

Amessias Rex Juda a suis in Lachis interfectus est.

Post Jehu, decimus Hebraeorum regnavit in Israel Joachas annis
XVII. Colligatur anni OCLXIII.

I. II.

Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἠβουλήθη ἐπιστρατεύσαι τῷ Ἰωὰς βασιλεῖ Ἰουδα. καὶ ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραήλ, ἐν πρώτοις ἐξέθλασεν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

γ', δ', ε'.

5 Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης μετέλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ'.

ζ', ζ', η', θ', ι', κα', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'. B

Ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ῥίφεις ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ νεκρὸς τις ἀπὸ τῶν μονοζώνων τῶν Μωαβιτικῶν ἀνέζησε 10 τοῦ βουλήσει.

Μετὰ Ἀμεσσίαν βασιλεὺς ιβ' τῶν δύο φυλῶν Ἰουδα καὶ Βε-^{Εβραίων} ναμήν Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ'. ὁμοῦ δ'ψλγ'.^{τοῦ Ἰουδα.}

α'.

Ἰουδας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσίου καὶ Τελεχίως ἦν ἐτῶν C 15 ἐβασίλευσεν.

β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', κα', ιβ', ιγ'. R 244

Προεφῆτενον Ὡσηε υἱὸς Βεηρεί, Ἀμωὸς καὶ Ἰωνᾶς ὁ τοῦ Ἀμαθεὶ ἐκ Γοφείρ.

ιδ'.

20 Ὀζίας βασιλεὺς Ἰουδα πολέμῳ καθεῖλεν τὰ τεύχη Γέθ καὶ

Azael Rex Syriae bellum inferre Joas Regi Juda constituit. Deinde Anniam c. moto in Joachaz Regem Israel exercitu, illum afflixit totis vitae suae diebus.

III. IV. V.

Elissaeus Propheta vitam cum morte commutavit, cum prophetasset annos XL.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Quidam ex latrunculis Moabitica mortuus in tumulum Elissaei Prophetae inter illius ossa projectus, Deo ita volente, revixit.

Post Amessiam, duodecimus regnat super duas tribus Juda et Benjamin Ozias, qui et Azarias dictus, filius ejus, an. LIII. Colligantur anni IV. MDCCLXXXIII.

I.

Ozias, qui et Azarias, Amessiae et Telechiae filius, cum annorum esset XVI. regnavit.

II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Prophetarunt Osee filius Beeci, Amos, et Jonas Amathi filius ex Geser. 4683.

XIV.

Ozias Rex Juda moto bello praestavit muros Geth, et Azoti, et Janniae. Bellum etiam gessit cum Arabibus qui Petram incolebant.

Ἀζώτου καὶ Ταμνίας. ἐπολέμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας Πέτρυν.

ιε', ις'.

Ὀζίας δὲ καὶ Ἀζαρίας εἰσῆλθον εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ θυμιά-
D σαι· κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀζαρίου τοῦ ἱερέως, καὶ μὴ βουλόμενος
ἀναχωρῆσαι, ἐλεπρώθη ὅλος παραχρῆμα, ὄντος ἀρχιερέως Ἀζαρίου.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.

Πρῶτος Ἀμὼς ὁ προφήτης τὰ περὶ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμα-
λωσίας θεσπίζει πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

κς', κζ'.

10

Σεισμὸς μέγας γέγονεν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλη τῇ Ἰουδαίᾳ
Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα εἰσελθόντος εἰς τὸ ἄγλα-
P 104 σμα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ λεπρωθέντος αὐτοῦ, ἐξεχύθη ἡ πῖστις
τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ σεισμοῦ γενομένου.

κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ',¹⁵
μα', μβ', μγ', μδ', με'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ἤρξατο προφητεῦν.
καὶ Ὡσηὲ υἱὸς Βεθρὲι καὶ Ναούμ.

V 84 Ἡσαΐας προφητεῶν εἶπεν, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐπὶ νεφέλης
κούφης. Ὡσηὲ εἶπεν προφητεύων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται²⁰
φῶς, καὶ ψῦχος καὶ πάγος ἔσται μίαν ἡμέραν. καὶ ἡ ἡμέρα

2. Πέτρως P. 11. περὶ σεισμοῦ m. P. 16. μβ' om. V. 19.
εἶπεν om. P. Esai. XIX. 1. 21. ἡ om. P.

XV. XVI.

Ozias qui et Azarias ingressus est templum Dei, ut incensum offerret Deo: prohibitus vero ab Azaria Pontifice, cum nollet recedere, statim totus lepra corripitur, Azaria sacerdotium tum obtinente.

XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

Primus Amos Propheta quae in captivitate Israel eventura erant biennio ante terrae motum praedicit.

XXVI. XXVII.

Ingens terrae motus Hierosolymis et in tota Judaea factus est. Ozia seu Azaria Rege Juda Sanctuarium altaris ingresso, eoque lepra correpto, adeps altaris effusa est, terrae motu facto.

XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII.
XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

Hoc anno Esaias, filius Amos, coepit prophetare, ut et Osee Boeri filius, et Naum.

Esaias prophetans dixit: Ecce Dominus venit super nube levi. Osee vero dixit: In illa die non erit lux, nec frigus, nec glacies unam diem.

ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἰσπέραν ἔσται φῶς.

Ναοὺμ προεφήτευσε λέγων, Ἀνέβη ὁ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν Β σου, ἔξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως, σκόπευσον ὁδόν, κράτησον ὀσφύς, ἀνδρῖζον τῇ ἰσχύϊ σφόδρα, διότι ἀπέστρεψε τὴν ὕβριν Τακώβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραήλ.

μς', μζ', μη', μθ', ν'.

R 246

Τὴν α' Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθάμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλέα συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν 10 παρίστησιν. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὡδε πρὸς λέξιν.

Αισχύλος ὁ Ἀγαμέστορος ἤρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ', ἐφ' οὗ Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν λέγει, ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος C τὸν Ἰωαθάμ βασιλέα Ἰούδα συνελήφεν.

15 νά ἔτει Ὀζιον τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα πρώτη Ὀλυμπιάς ἐτέθη ὑπὸ Ἰφίτου, καθ' ἣν προεφήτενον Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Βεηρεὶ, Ἰωήλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, Ὡδήδ, καὶ Μιχαίας ὁ Μορασθίτης.

Ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, ἧτις ἐστὶν τε- 20 τραιτηρίς.

3. Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου m. P. *ibid.* εἰς τὸ π. P.
11. ἤρξεν τῶν Ἀ. ἔτη P. 13. δὲ om. P. 15. πρώτη ἡ Ὁ. P.
17. Βεηρεὶ P. *ibid.* Βατουήλ P. *ibid.* Ὡδήδ R. 18. Μι-
χίας P. 19. Ὀλυμπιάδων ἀρχὴ m. P.

Et dies haec nota Domino: non dies, neque nox, et lux ad vesperam du-Anni a m. c. rabit.

Naum prophetavit, dicens: *Ascendit inflans in faciem tuam, eripiet te ex afflictione, considera viam, stringe lumbos, firma animum valde, quia Dominus avertit ignominiam Jacob, velut contumeliam Israel.*

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

4727.

Primam Olympiadem Africanus ad tempora Joatham Hebraeorum tribus Juda Regis colligit. Noster etiam canon ad eandem tempestatem refert. Africanus porro haec ad verbum scribit.

Aeschylus Agamestoris filius Atheniensibus imperavit annis xxiv. quo regnante, regnavit pariter Hierosolymis Joatham.

Noster vero canon, inquit, i. Olymp. Joatham Regem Juda comprehendit.

Anno LI. Osiae, qui et Azarias dictus est, prima Olympias est instituta ab Iphito, qua Prophetarunt Esaias filius Amos, Osee Beerī filius, Joel filius Batouel, Oded, et Michaelis Morathites.

Prima Olympias acta est apud Graecos, quae quadriennium complectitur.

Chronicon Paschale vol. I.

13

α' Ὀλυμπιάς.

να', νβ'.

D Καὶ οὗτος Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας ποιήσας τὸ εὐθεὶς ἐνώπιον κυρίου ἐτελεύτησεν.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωάχαζ ἰα' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωὰς υἱὸς αὐ-
τοῦ Ἰσρα- τοῦ ἔτη ιε'. ὁμοῦ ρθθ'.

α', β', γ', δ', ε'.

Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐτροπώσατο τὸν Ἰούδαν, καὶ συνελάβητο τὸν Ἀμεσσιαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ καθεῖλεν τοῦ τείχους Ἱερουσαλήμ τρεῖς πήχεις, καὶ σκυλεύσας τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνεχώρησεν εἰς Σαμάρειαν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

P 105 Μετὰ Ὀζιαν τὸν καὶ Ἀζαριαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν
Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιε'.
ὁμοῦ ,δψμθ'.

15

α'.

Ἡσαίας θείας δράσεως ἠξιώθη.

β'.

Ἦν ἀρχιερεὺς Οὐρίας.

Προεφήτεον Ἡσαίας, Ὡσηέ, Ἰωνᾶς, καὶ Μιχαίας ὁ Μο-
ρασθίτης, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, καὶ Ὡδῆδ.

8. συνεβάλετο P. 9. Ἱεροσολύμων P. 14. Βενιαμὴν PV.
ιδ. Ἰωαθάμ P. 21. Βατουήλ P.

Prima Olympias.

Et hic Ozias, qui et Azarias, rectum faciens coram Deo moritur.
Post Joachaz, xi. regnavit in Israel Joas illius filius ann. xvi. Col-
liguntur anni CLIX.

I. II. III. IV. V.

Joas Rex Israel Judam debellavit, et cum Amessia Rege Juda congressus est, dejecitque muri Hierosolymorum tres cubites, ac eadem urbe direpta, Samariam reversus est.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Post Oziam seu Azariam, regnavit super duas tribus Juda et Benjamin Joadam, illius filius, annos xvi. Colliguntur anni IV. MCCCCLIX.

I.

Esaias divina dignatur visione.

II.

Urias erat summus Pontifex.

Prophetabant Esaias, Osee, Jonas, et Michaeas Morathites, Joel filius Batouel, et Oded.

Μιχαίας προεφήτευσεν λέγων, Ἐξελεύσεται νόμος καὶ λό- R 248
γος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσων λαῶν πολλῶν,
καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά. καὶ μεθ' ἕτερα. Καὶ σὺ Βηθλεέμ, B
αἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ
5 σου μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ αἱ
ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

Ἰωήλ προεφήτευσεν λέγων, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ση- V 85
μεία ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, ὃ ἥλιος μετα-
10 στραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν
ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πῶς ὅς ἂν
ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

β' Ὀλυμπιάς.

C

γ'.

15' Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγεννήθησαν Ῥῶμος καὶ Ῥῆμος οἱ κτίσαντες
τὴν Ῥώμην.

δ', ε', ζ'.

γ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

1. λέγων] Mich. IV. 2. 3. μεθ' ἕτερα] V. 2. 7. λέγων] Joel
II. 29. 9. ὃ] καὶ P. 11. καὶ ἔσται] ἔσται P. 15. Περὶ
Ῥωμύλου καὶ Ῥήμου m. P.

Michaeas prophetavit, dicens: *Exibit lex et verbum Domini ex Hierusalem, et judicabit inter multos populos, et arguet gentes fortes. Et post alia.*

Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Ex te mihi egredietur, ut sit in principem Israel, et egressus ejus ab initio ex diebus saeculi.

Joel prophetavit, dicens: *In diebus illis effundam de Spiritu meo, et dabo prodigia in caelo, et signa in terra, sanguis et ignis, et spiritum fumi, et sol vertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus et manifestus. Et erit, omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

II. Olympias.

Hoc anno nati Romulus et Remus urbis Romae conditores.

IV. v. VI.

III. Olympias.

VII.

Ἰωαθὰμ τὰς ἐν τῷ ναῷ στοὰς ἴδρυσεν· ἡ ἀνατολικὴ γὰρ μόνη στοὰ ὑπὸ Σολομῶντος ἰδρύθη.

ἦ, θ'.

D Προφῆτευσεν Ναοῦμ. τὰ δὲ ἐπ' αὐτοῦ προφητευσθέντα περὶ τῆς Νινευῆ συνέβη μετὰ ἔτη ρμδ'. 5

ί.

δ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

Ἰωαθὰμ πλείστα ὑποδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ιβ', ιγ', ιδ'.

10

έ' Ὀλυμπιάς.

ιέ, ιζ'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωὰς ιβ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβαὰλ υἱὸς αὐ-
τοῦ Ἰσρα- τοῦ ἔτη μα'. ὁμοῦ σ'.
ήλ.

P 106 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ί, ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιέ, ιζ', 15
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ'.

R 250 Ἐν ἡμέραις Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰουδα καὶ
Μανασσῆ καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβαὰλ βασιλέως Ἰσραὴλ ἔξυπέ-

3. θ'] θ', ί P. 4. προφῆτευσεν P. 6. ί om. P, post Ὀλυμ-
πιάς ponit V. 13. Ἱεροβοὰμ P. 15. Conf. Amos VII. 9.

Anni a. m. c. 4736. Joatham porticus in templo excitavit: sola enim Orientalis a Solo-
mone erecta fuerat.

VIII. IX. X.

Naum prophetat. Quae autem ab illo praedicta sunt de Ninivitis post annum cxxlii. evenere.

IV. Olympias.

xi.

Joatham plurima Hierosolymis aedificia extruxit.

xii. xiii. xiv.

V. Olympias.

xv. xvi.

Post Joss, duodecimus regnavit in Israel Hieroboam, filius ejus, an-
nos xli. Colliguntur anni cc.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX.

5.1 diebus Oziae seu Azariae Regis Juda et Manasse, et in diebus Hierobaal Regis Israel, misit Amessias Sacerdos Bethel ad Hierobaal

οτιλεν Ἀμεσσίας ὁ ἱερεὺς Βεθῆλ πρὸς Ἱεροβαὰλ βουσιλέα Ἰσραὴλ λέγων, Συστροφὰς ποιῆται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ δυνήσεται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. δίδει τάδε λέγει Ἀμὼς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβαὰλ, ὁ δὲ Β 5 Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἀμεσσίας πρὸς Ἀμὼς, Ὁ ὄρων βῦδιζε, ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβιοῦ, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις· εἰς δὲ Βεθῆλ οὐκέτι σὺ μὴ προσθήῃς τοῦ προφητεῦσαι, ὅτι ἀγλασμα βασιλέως ἐστίν, ὅτι οἶκος βασιλείας ἐστίν. καὶ ἀπεκριθῆ Ἀμὼς καὶ εἶπεν πρὸς 10 Ἀμεσσιάν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἡ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα, καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Βῦδιζε, προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου, Σὺ λέγεις, μὴ προφήτευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσετε ἐπὶ τὸν 15 οἶκον Ἰακώβ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ C πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ συμμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις. ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος. ἰδοὺ ἄγγος ἔξεν- 20 τοῦ, καὶ εἶπεν, Τί σὺ βλέπεις, Ἀμὼς; καὶ εἶπα, Ἄγγος ἔξεντοῦ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, V 86 οὐκέτι οὐ μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν, καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώ-

7. κατὰβηθι m. P. 8. προσθεῖς P. *ibid.* ἔτασμα m. P. 9. καὶ prius om. P. 10. ἀλλ' ἢ] ἑλλὰ P. 11. καὶ prius om. P. 14. ὀχλογωγήσεις P. 19. καὶ ἰδοὺ P. 20. εἶπεν κύριος P. 21. τὸν Ἰσραὴλ P.

Regem Israel, dicens: *Rebellavit contra te Amos in medio domus Israel, non poterit terra sustinere universos sermones ejus. Haec enim dicit Amos: In gladio morietur Hieroboam, et Israel captivus migrabit de terra sua. Et dixit Amosias ad Amos: Qui vides, gradere, fuge in terram Juda, et comede ibi panem, et prophetabis ibi, et in Bethel non adjicies ultra ut prophetes, quia sanctificatio Regis est, et domus regni est.* Responditque Amos, et dixit ad Amosiam: *Non sum propheta et filius prophetae, sed armentarius ego sum, vellicans sycamoros. Et tulit me Dominus Deus cum sequerer gregem, et dixit dominus ad me, Vade, propheta ad populum meum Israel, et nunc audi verbum Domini: Tu dicis, non prophetabis super Israel, et non turbabis super domum Jacob. Propter hoc haec dixit Dominus: Uxor tua in civitate fornicabitur, et filii tui et filiae tuae in gladio cadent, et humus tua funiculo metietur, et tu in terra polluta morieris, et Israel captivus migrabit de terra sua. Haec ostendit mihi Dominus Deus meus. Et ecce uncinus pomorum, et dixit: Quid tu vides, Amos. Et dixi: uncinum pomorum. Et dixit Dominus ad me, venit finis super populum meum Israel, non adjiciam ultra ut pertranseam eum, et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus.* Et

ματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος. καὶ μετὰ βρα-
D χέα, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτω-
 κυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ ἀνεσκαμ-
 μένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέ-
 ραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσί με οἱ καταλοίτοι τῶν ἀνθρώ- 5
 πων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἔφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπὶ
 αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα.

μ', μα'.

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἦλ.

Μετὰ Ἱεροβαὰλ γ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Μαναῆμ ἔτη ιβ'.
 ὁμοῦ σιβ'. 10

α', β', γ', δ', ε'.

R 252 Φοὺλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ, λαβὼν παρὰ
P 107 Μαναῆμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, α τάλαντα ἀργυρίου, ἀνεχώρησεν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαναῆμ βασιλέως Ἰσραὴλ, ἤγουν τῶν δέ- 15
 κα φυλῶν, ἀνέβη Φοὺλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ Μαναῆμ α τάλαντα ἀργυρίου τοῦ εἶναι χεῖρα αὐ-
 τοῦ μετ' αὐτοῦ, διαγράψας τὸν λαὸν καὶ πάντα δυνατὸν, καὶ λα-
 βῶν τὸ ἀργύριον ὃ Ἀσσύριος ὑπέστρεψεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἦλ.

Μετὰ Μαναῆμ ιδ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 20
 Φακείας ἔτη ιβ'. ὁμοῦ σκδ'.

12. Φουᾶ PV. 16. Φουᾶ PV. Φούλ m. P.

post pauca. In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit, et
 reedificabo aperturas murorum ejus, et ea quae corruerant instaurabo,
 et reedificabo illud sicut in diebus antiquis, ut requirant me reliquiae
 hominum, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super
 eos, dicit Dominus faciens haec.

XL. XLI.

Post Hierobaal, XIII. regnavit super Israel Manahem annos XII. Col-
 liguntur anni CCXII.

I. II. III. IV. V.

Phoa Rex Assyriorum Samariam aggressus, acceptis a Manahem
 Rege Israel mille argenti talentis, recessit.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

In diebus Manahem Regis Israel, seu decem tribuum, venit Phoa
 Rex Assyriorum in illius ditiones, et dedit illi Manahem multa talenta
 argenti, ut esset ei in auxillium, descripto populo, et quovis divite. Rex
 autem Assyriorum accepto argento, in regionem suam reversus est.

Post Manahem, XIV. regnavit in Israel illius filius Phaceias annis
 XII. Colliguntur anni CCXIV.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι.

B

Ἐβραίων τοῦ Ἰσραήλ ἰδ' Ζαχαρίας μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ἐ'
Σιλοὺμ μῆνα α'. μεθ' ὃν Φακείας υἱὸς Μαναήμ ἔτη ι'.

ια', ιβ'.

5 Ὅντος Φακείας ἐπιβουλεύεις ὑπὸ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελλίου
τοῦ τριστάτου αὐτοῦ ἀπέθανεν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ
εἰρημένος Φακεὲ υἱὸς Ῥομελλίου ἐ' τοῦ Ἰσραήλ ἔτη λ'.

ὁμοῦ σνδ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς, κζ', κη', κθ', λ'. C

Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὲ ἀνέβη Θεγλάθ Φανασσάρ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Αἴν καὶ τὴν Βεδμόλχα καὶ τὴν Αἰνῶν
καὶ τὴν Κενέξ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαδδί
καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλεὶμ, καὶ ἀπέκι-
15σεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. εἶτα μετὰ ταῦτα πολεμήσας Φακεὲ
υἱὸς Ῥομελλίου ἄμα τῷ Ῥαασσῶν βασιλεῖ Ἀσσυρίας κατὰ τῆς
Ἱερουσαλήμ, ἔλαβεν αὐτήν.

Τὸν Φακεὲ ἐπάταξεν Ὡσηὲ υἱὸς Δαλή, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'. ὁμοῦ σζγ'. D

20

α'.

3. ιθ' P. 6. ὁ εἰρημένος om. P. 7. 16. Ῥομελλίου P et infra.
12. Post ἔλαβε quae addit P πόλεις θ', in margine ponit V. πό-
λεις repetit etiam m. R. id. τὴν om. P. id. Αἴν P. id.
Βεδμαλά m. P. 14. Νεφθαλήμ P. 17. καὶ ἔλαβεν P.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Hebraeorum Israelis (Rex) XIV. Zacharias, in margine ponit V. Post quem
Phacecias filius Manahem an. XII. regnarunt.

XI. XII.

Hic Phacecias insidiis Phacee filii Romelias, ipsius Magistri militum
circumventus occubuit: et loco illius regnavit Phacee filius Romelias xv.
super Israel an. XXX. Colliguntur anni CCLIV.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

In diebus Phacee, ascendit Theglath Phanassar Rex Assyriorum, et
cepit urbes IX. Ain, et Bedmalcha, et Aïnon, et Chenex, et Asor, et
Galaad, et Gaddi, et universam Galilaeam, et terram Nephtalim, et
translatit eorum incolas in Assyriam. Post haec deinde Phacee filius
Romelias una cum Raasson Rege Assyriae bellum movit adversus Hieru-
salem, eamque expugnavit.

Hosce, filius Dale, interfecit Phacee, et illius loco regnavit in Sa-
maria an. IX. Colliguntur anni CCLXIII.

I.

R 254 Ὡσηὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ποιήσας παρὰ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰδώλοισι ἐδοῦλευσεν, οἰκοδομῶν αὐτοῖς οἴκους, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρί, καὶ τὸ βδέλυγμα τῶν ἐθνῶν, καὶ ἔθνη καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου πυκάζοντος. 5

V 87 β', γ', δ', ε'.

Καὶ ἐπὶ Ὡσηὲ ἀνέβη Σαλμανάσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ Ὡσηὲ δοῦλος, τουτέστιν συντελεστής.

ς', ζ'.

P 108 Ὡσηὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀδραμελὲχ τὸν ὁ Αἰθίοπα εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ.

η', θ'.

Τούτῳ τῷ θ' ἔτει τῆς βασιλείας Ὡσηὲ υἱοῦ Δαλὴ πρώτῃ αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν, βασιλευμένῳ μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθεισῶν εἰς ὄρη Μήδων καὶ Χαλ- 15 δαίων, ἐπιστρατεύσαντος τῇ Σαμαρείᾳ καὶ πολιορκήσαντος αὐτήν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως, ὃς καὶ αὐτὸν τὸν Ὡσηὲ υἱὸν Δαλὴ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ δέσμιον λαβὼν ἀπῆλθεν. ἐβασιλεύθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσιν διακοσίοις ἐξήκοντα τρισί. B μετῴκισθησαν δὲ αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀφ' οὗ μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου μετὰ ἔτι Ὡλβ',

3. τῶν om. P. 4. θυμία P. 13. ἔτει θ' P. 15. μετῴκισθεισῶν P. 16. τῇ — πολ. om. P. 17. αὐτὸς P.

Hosee, malum in conspectu Dei faciens, contra quam illius decessores, idola coluit, et fana illis aedificavit, filiosque suos per ignem traduxit, et gentium abominationem, ac sacrificavit sacrificia in excelsis, et in collibus, et subter omne lignum frondosum.

II. III. IV. V.

Et Hosee aggressus est Salmanazar Rex Assyriorum, et factus est Hosee illius servus, id est Tributarius.

VI. VII.

Hosee Rex Israel misit ad Adramelech Aethiopem, quo sibi auxilio esset.

VIII. IX.

Hoc anno ix. regni Hosee filii Dale, prima contigit servitus seu captivitas decem tribuum Israel, quae in Samaria Regibus parebant. Nunc autem eae traductae sunt in Medorum et Chaldaeorum montes, Salmanazar Chaldaeorum Rege bellum iis inferente, qui Hosee filio Dale Rege Israel captivo facto, recessit. In Samaria porro oct. lxxi. annis Regibus parvere. Ex Judaea vero translatae sunt x. tribus post an. DCCCXXXII. ex quo majores earum ex Aegypto profecti erant. Ex quo autem Sa-

ἀφ' οὗ δὲ τὴν χώραν Σαμαρείας κατέσχον στρατηγήσαντος αὐ-
 τῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ, εἰσὶν ἔτη ω'ηβ', ἀφ' οὗ δὲ ἀποσιάντες Ῥο-
 βοάμ τοῦ ἐκγόνου Δαβὶδ ἐβασιλεύθησαν ὑπὸ Ἱεροβοάμ δούλου
 γενομένου Σολομῶνος, εἰσὶν ἔτη σξβ' καὶ μῆνες ζ', ἅτινα συν-
 5 τρέχει ἤγουν καταλήγει εἰς τὸ τέταρτον ἔτος Ἐζεκιου βασιλέως
 Ἰούδα, καθ' ὃ καὶ τὸ πάσχα σεσημειώται γενεῆσθαι λαμπρῶς
 καὶ φιλοτίμως ἀπὸ Σολομῶνος. οἱ καὶ μετοικισθέντες εἰς Σα-
 μάριαν Χουθῆοι ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκίσθη- C
 σαν προσηγορίαν λαβόντες, διὰ τὸ ἐκ τῆς Χουθᾶς οὕτω καλου-
 10 μῆτος χώρας τότε μετατεθῆναι. ἔστι δὲ αὕτη ἡ Χουθᾶς χώρα
 ἐν τῇ Περσίδι καὶ ποταμὸς τοῦτο ἔχων ὄνομα. καὶ μετοικισθέν-
 τες εἰς Σαμάρειαν ἕκαστος κατ' ἔθνος ἴδιον εἶχε θεόν. ὕστερον
 δὲ Σαμυρεῖς ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκίσθησαν
 προσηγορίαν λαβόντες.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἐγνω-
 ρίετο.

Γεγόνυσι δὲ καὶ ἄλλαι ἰα' Σίβυλλαι.

Σίβυλλα ἡ Ἑβραία.

Σίβυλλα ἡ Περσίς.

20 Σίβυλλα ἡ Δελφίς.

Σίβυλλα ἡ Ἀδαῖ ἡ Κιμμερία.

Σίβυλλα ἡ Σαμία.

R 256

D

2. ὑποσιάντες P. 4. 7. Σολομῶνος P. 5. Ἐζεκιου P sola. 6. ὄν
 P sola. 8. ἐν ἧ — προσηγορίαν] ἐπίκλησιν P. 10. τῆς χώρας P.
 15. Ἐρυθραία V hic et p. seq. v. 7. 21. Κιμμερία PV.

mariae regionem obtinuerē, Jesu filio Nave eorum duce, anni dcccxcii.
 computantur. Ex quo, dum defecerunt a Roboam nepote Davidis, iis
 dominatus est Hieroboam Solomonis servus, anni sunt cclxii. et menses
 vii. qui concurrunt, seu desinunt in iv. annum Ezechiae Regis Juda,
 quo Pascha splendide ac magnifice celebratum esse a Solomone annota-
 tum est. Jam vero qui in Samariam translati sunt, Chuthei sunt appel-
 lati, ex regionis nomine, quod ex Chuta, regione sic nuncupata, tunc
 fuerint translati. Est autem illa Chutae regio in Perside, ubi ejusdem
 nomenclaturae est fluvius. Cumque in Samariam fuissent deducti, unus-
 quisque secundum gentem suam habuit Deum. Postmodum vero Samari-
 tani appellati sunt, tracto a regione quam incoluere nomine.

Hoc anno Sibylla Erythraea in Aegypto claruit.

Fuere et aliae xi. Sibyllae.

Sibylla Hebraea.

Sibylla Persica.

Sibylla Delphica.

Sibylla Adaena, seu Cimeria.

Sibylla Samia.

Σίβυλλα ἡ Ῥοφία.

Σίβυλλα ἡ Κυμαία.

Σίβυλλα ἡ Λιβότη.

Σίβυλλα ἡ Τρωάς.

Σίβυλλα ἡ Φρυγία.

Σίβυλλα ἡ Τιβουρτία.

Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἡ προγεγραμμένη ἦν ἀπὸ κολίχνης Ἐρυθρίας καλουμένης, ἀντικρὸ Χίου, ἡ καὶ ἐποποιὸς οὔσα, ἧς καὶ
 P 109 στήλη ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Ἐρυθρία ἄχρι τοῦ νῦν κατὰ τὴν στερεάν ἀντικρὸ Χίου. 10

Ἐβραίων Μετὰ Ἰωσαφάμ ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἰούδα. Ἰούδα. μὴν Ἀχάζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη 15. ἡμοῦ 15, δψξέ'.

α'.

Ῥαασῶν υἱὸς Ἀράμ καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου περιεκάθισαν τῇ Ἱερουσαλὴμ πρώτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ βασιλέως Ἰούδα, καὶ οὐκ ἴσχυσαν αὐτὴν λαβεῖν.

V 88

β'.

Οὐρίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Βαραχίου
 B περὶ ὧν εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἡσαΐα, Μάρτυράς μοι πιστοὺς ποίησον τοὺς μέλλοντας προφητεύειν τῷ Ἀχάζ τὸ Ἰδοῦ ἡ παρθένος ἐν γα-20

1. Ῥοφία P. 3. Λιβία P, Λιβόνη V, Λιβνική m. P. 7. ἡ alterum om. P. 8. ibid. et 9. Ἐρυθρά — Ἐρυθρᾶς Schurzfleisch. Not. Bibl. Vin. p. 85. 8. καὶ] δὲ P. 9. ἐστὶν om. P. ibid. αὐτῇ om. P. 11. Βενιαμὴν PV. 15. τῷ ἔτει P. 19. εἶπεν] VIII. 2. 20. τὸ] VII. 14.

Annam. c.

Sibylla Rhodia.

Sibylla Cumana.

Sibylla Libyca.

Sibylla Trojana.

Sibylla Phrygia.

Sibylla Tibertina.

Sibylla Erythraea supramemorata ex Erythria, oppidulo, e regione Chii, ita appellato, ortum duxit. Fuit porro versificatrix, easque statua usque hodie Erythriae e regione Chii in continenti visitur.

Post Jonatham, regnavit super duas tribus Juda et Benjamin Achaz illius filius, an. xvi. Colliguntur anni iv. κρσϰλν.

4750.

6.

I. Raason filius Aram, et Phaece filius Romeliae, Hierusalem obsederunt anno i. Achaz Regis Juda, neque hanc potuerunt expugnare.

II.

Urias summus Pontifex agnoscebatur, ut et Zacharias filius Barachiae, de quibus dixit Deus ad Esaiam: *Testes mihi fideles facias qui*

σφι ἔξει, και τέξεται υἷον, και καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. και τὸ Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμενον, και τὰ ἐξῆς.

Προεφήτεον Ἡσαίας, Ὡσηέ, και Μιχαίας.

5 ζ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Ἀχάζ βασιλεὺς Ἰούδα και Βενιαμὴν ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Θαλάθ Φαλσάρ βασιλέα Ἀσσυρίων, προτρέπων αὐτὸν και R 258 λέγων, Εἰ δοῦλός σου και υἱός σου ἐγώ, βοήθησόν μοι και ἀνάβηθι και ἔῤυσαι με ἐκ χειρὸς Συρίας και ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραήλ, C ὅτι ἐκονέστησαν κατ' ἐμοῦ, πέμψας αὐτῷ χρυσίον και ἀργύριον. και δὴ ἐπέσθη αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, και ἀνήλθεν ἐπὶ Δαμασκόν, και συνέλαβεν αὐτήν. τὸν δὲ Φακαὲ ἐπάταξεν Ὡσηέ υἱὸς Ἡλα, και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'.

15 ζ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

Τούτῳ τῷ ζ' ἔτει τοῦ Ἀχάζ οἱ Ἰδουμαῖοι συμβαλόντες αὐτῷ πολλοὺς ἀλχημαλῶτους ἔλαβον.

η', θ', ι'.

2. προσόμωσον P. 7. Βενιαμὴν PV. 8. Θαλάθ] Θαλάδ R.
10. Συρίας — Ἰσραήλ om. P 12. ἐπίσθη R, ἐπίστη P et V (?).
17. ζ' ἔτει] ἔτει ἐβδόμῃ P.

prophetaturi sunt Achaz: illud nempe: Ecce virgo concipiet, et filium pariet, et vocabunt nomen ejus Emmanuel. Et illud: Praedare celeriter, quaeprimis spolia collige, etc.

Prophetae erunt Esaias, Osee, et Michaeas.

VI. Olympias.

III. IV. V. VI.

Achaz Rex Juda et Benjamin, misit nuntios ad Thilath Phalsar Regem Assyriorum, illum hisce verbis adhortatus: Si servus tuus, et filius tuus ego sum, opitulare mihi, et accede, ac libera me, quoniam in me insurrexerunt. Misitque illi aurum et argentum, fidemque illi adhibuit Rex Assyriorum, venitque Damascum, et urbem accepit. Osee vero filius Ela percussit Phacee, ejusque loco regnavit in Samaria annos ix.

VII. Olympias.

VII.

Hoc anno Achaz VII. Idumaei praelio cum eo congressi multos captivos abduxere.

VIII. IX. X.

4756.

4.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβη Σαλμανάσαρ εἰς Σαμάρειαν.

- D** Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ καὶ τετάρτῳ ἔτει ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος εἰκοστοτέταρτον τῆς οἰκείας ἡλικίας ἄγοντες ἐναντὸν Ῥώμος καὶ Ῥῆμος κίλζουσι τὴν Ῥώμην, ὅθεν μετεκλήθησαν Ῥωμαῖοι· οἵτινες καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Ἡρακλέους ἀπέθεντο ἐν τῇ παρ' 5 αὐτῶν κτισθείσῃ πόλει Ῥώμῃ, ἣτις πρώην ἐκαλεῖτο κώμη Βαλέντζια ἐν τῷ Βοαρῶ φόρῳ. οἱ δὲ αὐτοὶ δύο ἀδελφοὶ ἀνεένωσαν τὸ λεγόμενον Παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Πάλλαντος. ἔκτισαν δὲ καὶ ναὸν μέγαν τῷ Διί, ὄντινα ἐκάλεσαν Καπετώλιον ῥωμαϊστί, ὃ ἔστιν ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἀγαγόντες καὶ 10
- P 110** τὸ Παλλάδιον ξόανον ἀπὸ πόλεως Σίλβης ἀπέθεντο αὐτὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ. οἵτινες ἀδελφοὶ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτοὺς εἰς ἔχθραν ἤλθον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐφρονεύθη ὑπὸ Ῥώμον Ῥῆμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν μόνος Ῥώμος. ἔξοτε δὲ ἐφρόνυσεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, ἐσείετο πῦσα ἡ πόλις Ῥώμῃ, καὶ οἱ δῆμοι αὐτῆς 15 ἔστασιαζον, καὶ ἐγίνοντο πόλεμοι ἐμφύλιοι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ μόνου βασιλείας. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ μαντεῖον ἐφηρώτησεν διὰ τί γίνεται ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ταραχὴ. καὶ ἐρρέθη αὐτῷ ἐκ τῆς Πυθίας ὅτι *Εἰ μὴ συγκαθῆσαι σοι ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ, οὐ μὴ στήῃ ἡ πόλις σου Ῥώμῃ οὔτε ἡσυχάσει ὁ 20*
- B** δῆμος οὔτε ὁ πόλεμος. καὶ ποιήσας τῆς εἰκόνας τοῦ αὐτοῦ ἀδελ-

3. εἰκοστὸν τέταρτον P, εἰκοστὸ τέταρτον V. 5. Ἡρακλέους PV. 6. Ῥώμης P et eraso s V. 8. τὸν — Πάλλαντον PV. Correxī auctore Malala p. 171. 7. 10. ἡ om. P. *ibid. καὶ] δὲ P. Quod mihi fraudi fuit, quum Malalam ederem V nondum utens.* 11. τῆς πόλεως P. 13. ὁ om. P. 19. τῆς om. P.

Hoc anno venit Salmanasar in Samariam.

Hoc anno Achaz x. et anno iv. Olympiadis vii. Romulus et Remus, cum annum agerent quartum et vicesimum, Romam condunt, unde nomen accipere Romani: qui quidem arma Herculis in urbe abs se condita deposuere, cum antea vicus Valentia in Foro Boario appellaretur. Duo porro isti fratres Pallantis Regiam, quae Palatium dicebatur, instaurarunt. Excitarunt etiam fanum ingens Jovi, cui Capitolii latinum nomen imposuere, quod est Caput urbis. Adducto autem Alba urbe Palladio, illud Romae collocarunt. Atque hi quidem fratres dum simul imperarent, mutuis se odiis sunt prosecuti, ac Remus a fratre Romulo interfectus est, isque solus deinceps regnavit. Verum ex quo fratrem occidit, ortus est Romae tumultus, urbisque civibus in seditiones prolapsis, eo regnante civilia bella exarsere. Ille autem ad oraculum profectus, sciscitatus est, quae causa esset cur se regnante tumultuarentur cives. Responsumque datum est ab Oraculo ejusmodi: *Nisi frater tuus tibi in regio solio assideat, nec stabit urbs Roma, nec quiescent cives, neque bellum cessabit.* Is vero confecta fratris sui, et quae vultum ejus

φου ἐκτύπωμα τοῦ χαρακτηῆρος αὐτοῦ χρυσοῦν στηθάριον στή-
 λην ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἐν ᾧ ἐκάθητο, καὶ οὕτως ἐβασί-
 λευσε τὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ χρόνον, συγκαθημένον αὐτῷ τοῦ R 260
 ὀλοχρόσου ἐκτυπώματος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου, καὶ ἔπαυσεν
 5 ὁ σεισμός τῆς πόλεως καὶ ἠσύχασεν ἡ δημοτικὴ ταραχὴ. καὶ εἶ-
 τι δ' ἂν ἐκέλευεν θεοπίλων, ἔλεγεν ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ αὐτοῦ, λέγων. Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. ὅπερ ἔθος κα-
 τέσχεν ἐξ ἐκείνου παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἕως τοῦ παρόντος, τὸ λέγειν,
 Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. καὶ ἐπέπεμψεν εἰς ἐκάστην πόλιν V 89
 10 ὑπὸ Ῥωμαίους οὖσαν στηθάρια ὀλοχρόσα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ- C
 φοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τίθεσθαι αὐτὰ πλησίον τῶν ἀρχόντων. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς Ῥώμος μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτὸν τὰ τεῖχη καὶ κο-
 σμησαὶ τὴν πόλιν, ἔκτισε καὶ τῷ Ἄρει ναόν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μη-
 νὶ ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, θύσας τῷ Ἄρει, καλέσας καὶ τὸν
 15 μῆνα μάρτιον, πρώην λεγόμενον πριμον, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἄρειως,
 ἦνπερ ἑορτὴν κατ' ἔτος οἱ Ῥωμαῖοι πάντες ἐπιτελοῦσιν ἕως νῦν,
 καλοῦντες τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως Μάρτις ἐν κάμπῳ. καὶ
 εὐθέως πάλιν ἀρξάμενος ἔκτισε Κερκείσιον ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὅπερ
 Ἴππικὸν ὠνόμασεν, θέλων διασκεδάσαι τὸ πλῆθος τοῦ δήμου
 20 Ῥώμης, ὅτι ἐστασίαζον καὶ ἐπῆρχοντο αὐτῷ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐ- D
 τοῦ· καὶ ἐπετέλεσεν πρώτος ἰππικὸν ἀγῶνα ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ εἰς
 ἑορτὴν τοῦ Ἥλλου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων, του-

3. χρόνον αὐτοῦ P. ib. αὐτῷ τοῦ] αὐτῷ P. 10. τοῦ om. P.
 13. τῷ om. P. 15. Ἄρειος P. 22. καὶ ὑπ' αὐτῶν P.

referret pectorali statua, hanc in eodem quo residebat solio collocavit,
 sicque deinceps, assidente sibi Remi fratris ex solido auro confecta fi-
 gura, urbis motus conquievit, sedataque popularis seditio. Sed et si
 quidpiam edicto praeciperet, suo et fratris nomine id se agere aiebat,
 haec utens formula, *Jussimus, Decrevimus*, qui quidem mos exinde apud
 Reges usque ad haec tempora obtinuit, quibus solenne est hisce uti
 verbis, *Jussimus, Decrevimus*. Misit praeterea ad singulas Romanis
 subditas urbes ex auro solido confectas sui et fratris pectorales statuas,
 quo juxta magistratos collocarentur. Rex vero Romulus, confectis moe-
 nibus, ornataque urbe, Marti templum exaedificavit, ac eodem ipso mense
 solenne festum peregit, facto Marti sacrificio, inditoque mensi eidem
 Martii nomine, cum Primus antea nuncuparetur, hoc est Martis: quam
 quidem festivitatem universi Romani quotannis celebrant ad hanc usque
 tempestatem isto festi die, in campo Martis appellato. Nec multo post
 Circum Romae condere coepit, quem Hippodromum nuncupavit, cum Ro-
 manae plebis motus compescere in animo haberet. quae ob fratris perpe-
 tratam caedem, seditiones conflabat, ipsique insidias moliebatur. Primus
 ergo Circenses ludos Romae peregit in honorem Solis, et subjectorum
 Soli quatuor elementorum, hoc est terrae, maris, ignis, et aëris, ratus

τέστιν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ πυρός καὶ ἀέρος, λο-
 γισάμενος ὅτι διὰ τοῦτο ἐντυχῶς φέρονται οἱ τῶν Περσῶν βασι-
 λεῖς εἰς τοὺς πολέμους, ὡς τιμῶντες τὰ τέσσαρα ταῦτα στοιχεῖα·
 ἐν τῇ Ῥώμῃ γὰρ οὐκ ἐτίμων αὐτὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα οὐδὲ ἐν
 μιᾷ ἑορτῇ. ὁ δὲ τῆς Πισαίων χώρας βασιλεὺς Οἰνόμαος ἀγῶνα
 ἐπέτελει. ἐπὶ τὰ Εὐρώπεια μέρη μηνὶ δύοτρῳ τῷ καὶ μαρτίῳ κί
 P 111 τῷ Ἑλλῷ Τετᾶνι ὡς ὑφουμένῳ, ἀγωνιζομένης, φησὶν, γῆς καὶ
 θαλάσσης, τουτέστιν Δημήτρας καὶ Ποσειδῶνος, καὶ τῶν ὑπο-
 κειμένων στοιχείων τῷ Ἑλλῳ. καὶ ἐβάλλετο κλῆρος μετὰ τοῦ
 αὐτοῦ Οἰνομάου βασιλέως καὶ τοῦ ἐρχομένου ἀπὸ οἰασθήποτε χῶ-
 ρας καταγωνίσασθαι αὐτοῦ· καὶ ὅτε μὲν ὁ κλῆρος ἐκάλει τὸν
 Οἰνόμαον ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐφόρει σχῆμα ἰμά-
 τιον κυανόν, ὃ ἔστι τῶν ὑδάτων· καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος κατ'
 αὐτοῦ ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, ὃ ἔστιν τῆς γῆς. καὶ πάλιν ἰ
 R 262 ἤνεγκεν ὁ κλῆρος τῷ Οἰνομάῳ φορέσαι τὸ τῆς Δημήτρας σχῆμα, 15
 B ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος αὐτοῦ ἐφόρει
 τὸ σχῆμα τοῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἔστιν τῶν ὑδάτων, τὸ κυανόν. καὶ
 ὁ ἠττώμενος ἐφρονεύετο. καὶ πλήθος ἄπειρον ἤρχετο θεωρῆσαι
 τὸν αὐτὸν ἐτήσιον βασιλικὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἐκάστης χώρας καὶ πό-
 λεως. καὶ οἱ μὲν τὰς παραλλοὺς οἰκοῦντες πόλεις καὶ τὰς γήρους 20
 πολῖται καὶ τὰς κόμας τὰς παραλλοὺς ναῦται ἤρχοντο τὸν φο-
 ροῦντα τὸ κυανόν σχῆμα, τουτέστιν τοῦ Ποσειδῶνος, νικῶσαι,

5. Πισίων P. 6. δύοτρῳ τῷ μαρτίῳ P. 7. ὑφουμένῳ Malalas
 p. 173. 13., ὑφουμένῳ PV. 8. Δημήτρας P. 11. αὐτοῦ] αὐ-
 τὸν Malalas. 21. ἠρχοῦντο P sola.

ea de causa Persarum Reges bella feliciter peragere, ut qui quatuor
 haec elementa colerent. Neque enim antea quatuor ista Romae cele-
 bantur elementa, neque festum ullum institutum. Pisensium vero Rex
 Oenomans certamen perēgit in Europae partibus mensis Systri, seu Mar-
 tii, xxv. die, in Saliis Titianis, velut excelsi, honorem, certantibus, ut
 aiunt, terra et mari, hoc est Cerere et Neptuno, subiectisque Soli ele-
 mentis. Sors vero mittebatur inter ipsum Regem Oenomamum, et alterum
 ex quacumque ille venisset regione, qui cum eo esset decertaturus: ita
 ut si forte sors Oenomamum pro Neptuno decertare statueret, tum is ve-
 stem indueret caeruleam, quod is color sit aquarum: qui porro cum illo
 pugnaturus esset, viridi uteretur, quod terrae color sit. Rursum aequi-
 dem sors Oenomamum Cereris habitum deferre designasset, viridi cultus
 arnaretur, et alter adversarius caeruleo habitu indaretur, Neptuni simi-
 licet, qui color est aquarum: ac victus quidem morte lueret. Ad regem
 vero istud et anniversarium certamen infinita hominum multitudo ex sin-
 gulis regionibus ac civitatibus confuebat. Qui porro maritimas urbes
 cives vel insulas, ac vicus littorales incolebant nautae, victoriam illi ad-
 precabantur qui cyaneam vestem ferebat, id est Neptuni, cum inde ar-

οἰωνίζομενοι, ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγωνιζόμε-
νος, ἔκλειψις ἰχθύων γίνεται παντοίων καὶ ναυῆγια θαλάσσης
καὶ ἀνέμων βιαιῶν ταραχῆ. οἱ δὲ τὰς μεσογειοὺς οἰκοῦντες πο- C
λίται καὶ ἐπιχώριοι ἄγροικοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ κάμνον-
τες ἤρχοντο νικᾶσαι τὸν φοροῦντα τὸ χλοῶδες σχῆμα, οἰωνίζο-
μενοι ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τῆς Δημήτρας ἀγωνιζόμενος, ὃ
ἴσιν ὑπὲρ τῆς γῆς, λιμὸς σίτου καὶ σπάνις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ
τῶν ἄλλων καρπῶν πάντων γίνεται. καὶ ἐνίκησεν πολλοὺς ὁ Οἰ-
νόμαος ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· εἶχεν γὰρ καὶ τὸν
10 Ἀψυρτον διδάσκοντα αὐτὸν πικρῶς τὴν ἡλιοεικέλην· ὅστις Οἰνό-
μαος ἤττηθεις ὑπὸ Πέλοπος τοῦ Ἀυδοῦ ἐφονεύθη.

Τὸν δὲ ἵππικὸν ἀγῶνα πρῶτος ἐκενόησεν Ἐνυάλιος τις ὀνό- V 90
ματι, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀγαγόμενος τὴν Λιβύην, θυγατέρα τῆς D
Ἰούς καὶ τοῦ Πίκου Διός, ὃς κρατήσας τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἐκά-
15 λειν τὴν αὐτὴν χώραν ἐν ἣ ἐβασίλευσεν Λιβύην εἰς ὄνομα τῆς
αὐτοῦ γυναικός. τὸν δὲ αὐτὸν ἵππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐνυάλιος ἄρμα-
σι δικῶλοις ἐρῆρε, καθὼς συνεγράψατο Καλλιμάχος ὁ σοφώ-
τατος ἐν τοῖς Αἰτησίαις αὐτοῦ. καὶ λοιπὸν μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθό-
νιος ἐπετέλεσεν καὶ ἄλλοι ἐν διαφόροις τόποις ἐπετέλεσαν. ὁ δὲ
20 Οἰνόμαος πρῶτος αὐτὸς ἐπετέλεσεν τὸν αὐτὸν ἵππικὸν ἀγῶνα ἄρ-
μασι τετραῖπποις· διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ ἐν ταῖς P 112

3. τὰς om. P. 4. ἄγροικοὶ P. 11. τοῦ om. P. 12. ἐνόησεν
P. 14. Ἰού PV, Ἰούς m. R. 15. ἐν — Λιβύην] (Λιβύην) P.
16. αὐτὸν om. P. 17. δικῶλοις Malalas, δη πολλοῖς PV. 18.
Ἐριχθόνιος Malalas, Ἐριχθόνιος PV.

gurarentur, si qui pro Neptuno dimicabat vinceretur, futuram omnis ge-
neris piscium caritatem, maris eventura naufragia, ac fore ut ingentes
ventorum turbines excitarentur. Contra autem qui continentem habita-
bant, ac indigenae rustici, et quotquot agriculturae dabant operam, il-
lum superiorem optabant qui herbaceum colorem deferebat, ominati, si
vinceretur qui pro Cerere certabat, seu pro terra, annonae caritatem,
vini ac olei, frugumque aliarum omnium securitatem inopiam. Atque
Oenomaus multos quidem ex adversariis superavit per multos annos,
Apsyro magistro usus, a quo aurigationis artem apprime edoctus erat:
sed tandem victus a Pelope Lydo interfectus est.

Equestrium porro certaminum primus auctor fertur Enyalius, Ne-
ptuni filius, qui ducta in uxorem Libya, Ius et Pici Jovis filia, meridio-
nales regiones a se subactas, de uxoris nomine Libyam appellavit. Enim-
vero equestres multorum curruum pugnas Enyalius adinvenit, quemad-
modum doctissimus Callimachus in suis Aetaeis literis prodidit. Post
Enyalium denique Erechtonium, atque deinceps variis in locis eosdem
ludos celebrarunt. Primus autem Oenomaus certamen illud equestre quo
quadrijugis bigam vehentibus dimicabatur instituit, unde celebris admo-
dum est habitus, ut in doctissimi Characis historiis habetur: in quibus

Χάρακος τοῦ σοφωτάτου ἱστορίας ἐμφέρεται, ὃς συνεγράψατο καὶ ταῦτα, ὅτι τὸ τοῦ Ἰππικοῦ γυμνάσιον εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ἐπιενόηται, τουτέστιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους ἰστόρησαν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀν-5
 θρώπων τὸν παροδικὸν βίον, τὸ δὲ πέλμα τοῦ Ἰππικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὐριπον τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς γῆς μισα-
 ζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατολήν, καὶ τὸν
 R 264 ἐπὶ τὴν σφενδόνα τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἐπὶ σπατία τὸν δρόμον καὶ
 B τὴν κίνησιν τῆς ἀστρώφας τῶν ἐπὶ ἀστέρων τῆς μεγάλης ἄρκτου. 10
 ὁ δὲ αὐτὸς Ῥώμος βασιλεὺς πρὸς τιμὴν καὶ αὐτὸς τοῦ Ἥλιου καὶ
 τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Ῥώμῃ πρῶ-
 τος ἐφευρὼν ἐπετέλεσεν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τῆς δύσεως, ἦτοι τῆς
 Ἰταλίας, ἄρμασι τετραπύλοις, τουτέστιν τῇ γῆ καὶ τῇ θαλάσῃ
 καὶ πυρὶ καὶ ἀέρι. καὶ ἐπέθηκεν ὁ Ῥώμος τοῖς αὐτοῖς τέτρασι 15
 στοιχείοις τὰ ὀνόματα ταῦτα, τῇ γῆ τὸ Πράσινον μέρος, ὃ ἐστὶν
 τὸ χλοῶδες, τῇ δὲ θαλάσῃ, τουτέστι τοῖς ὕδασι, τὸ Βένετον μέ-
 ρος, ὡς κυανόν, τῷ πυρὶ τὸ Ῥουσαῖον μέρος πυρῶδες, καὶ τῷ
 ἀέρι τὸ λευκόν. κακείθεν ἐπενοήθη τέσσαρα μέρη ἐν Ῥώμῃ.
 C ἐκάλεσε δὲ τὸ Πράσινον μέρος Πραΐσεντον, ὃ ἐστὶν ῥωμαϊκῆ λέ-20

4. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους] τὰς δὲ δεκάδου θύρας τοὺς δώδεκα οἴ-
 κους Malalas. 7. εὐριππον V. 9. σπατία PV. σπατία cum Ce-
 dreno Chilmeadus ad Malalam et Ducangius Gloss. v. σπάτιον. 10.
 ἀστρώφας] ἀστρονομίας Malalas, ἀστροθεσίας Ducangius, τὴν ἀ-
 στρώφην Chilmeadus ad Malalam. Infra p. 219 D. ἐπειδὴ μὴδὲ τῇ
 ἀστρώφᾳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. ib. τῆς Malalas, καὶ τῆς PV.
 ib. μεγάλης om. P. 12. αὐτοῦ P.

et hoc subditur, equestri certaminis exercitationem ad orbis gubernationem exprimentam adinventam, coeli scilicet, terrae ac maris. Duodecim quippe Zodiaci circuli domos effingere, a quo terra et mare, ac caduca hominum vita regitur. Solo enim Circi terram universam designari, Kuripo mare quod in terrae medio consistit: flexum vero versus januae, orientem: eum autem qui ad metas est, occasum: septem spatia, cursum et motum septem planetarum ac ursae majoris. Quinetiam idem Romulus in ipsius Solis honorem, et quatuor elementorum a se repertum certamen primus Romae celebravit in eadem Occidentis sive Italiae regione, quadrijugo curru, quo terram, mare, ignem et aërem designaret. His porro quatuor elementis sua nomina, Romulus imposuit, terrae, Prasinum, id est herbaceum, vel viridi: mari seu aquis, Veneta seu caerulea: aëri denique Alba Factione assignata. Prasinam autem factionem Praesentem appellavit, voce a Latino ducta, quae Permanens quidpiam sonat, quod terra cum silvis ac saltibus virens semper existat ac permaneat. Venetam vocavit a provincia, quae Venetia dicitur, Romae subdita, cu-

ξίς, ἥτις ἐρμηνεύεται ἐμπυράμονον· πρῶσεντεύειν γὰρ λέγεται τὸ παραμένειν, διότι ἡ χλωώδης γῆ διὰ παντὸς ἴσταται σὺν τοῖς ἄλσι. τὸ δὲ Βένετον ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ εἶναι ὑπὸ τὴν Ῥώμην ἐπαρχίαν χώραν λεγομένην Βενετζίαν, ἧστινος μητρόπολις ἐστὶν Ἀκυληία· κακῆσθαι ἐξέρχονται τὰ κυανά, τουτέστιν τὰ Βενετζιμ βάμματα τῶν ἱματίων, καὶ προσεκόλλησεν τῷ Πρωσίνῳ μέρει, ὃ ἐστὶν τῆ γῆ, τὸ λευκόν, φησὶ τὸν ἄερα, καθότι βρέχει καὶ ὑπουργεῖ καὶ ἀρμόττει τῆ γῆ. τῷ Βενέτῳ μέρει, ὃ ἐστὶ τοῖς ὄδοις, προσεκόλλησε συμμίξας τὸ Ῥουσαῖον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ πῦρ, καθότι σβέννυσι τὸ πῦρ ὡς ὑποτεταγμένον αὐτῷ. καὶ λοιπὸν οἱ τὴν Ῥώμην οἰκοῦντες διμερίσθησαν τὰ μέρη, καὶ οὐκέτι ὡμονόησαν πρὸς ἀλλήλους διὰ τὸ ἐρᾶν ἕκαστον τῆς ἰδίας νίκης καὶ ἀντιποιεῖσθαι τοῦ ἰδίου μέρους, ὡσπερ θρησκείας τινός· καὶ ὑπῆρξε μέγα σχίσμα ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ μεγάλην ἔχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους τὰ μέρη, ἀπότε ἐπενόησεν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἰππικοῦ θέαν ὃ Ῥώμος. ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ τοῦ αὐτοῦ Ῥώμου ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐγένετο πολὺς ἐπείσαστος, καὶ πλῆθος ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσαν πρὸς τὰ πλῆθη τῶν ἀνθρώπων γυναῖκες, καὶ ἐπεθύμουν τῆς τοῦ βλου ἡδονῆς τὰ τῶν νεανιῶν στρατεύματα, P 113·
καὶ ἐπῆρχοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν ταῖς γυναῖξί, καὶ ἐγένετο ταραχὴ V 91
καὶ ἐμφύλιος πόλεμος. καὶ ἠθύμει ὁ Ῥώμος, ἀμνηχανῶν τί πρό- R 266

4. Βενετζίαν P. 5. Βενέττια P. 7. φησὶ post καθότι ponit P. 11. τὰ] εἰς τὰ P sola. 14. ἀλλήλους] ἄλλους V. 15. ἀπότε] ἀπότε Chilmeadus, ὁπότεν δ' m. R. V. p. 298. B. 16. ἐν δὲ Malalae, ἐν PV. 17. ἀγρίων ἀνθρώπων Malalae, ἀγριανῶν PV, quod deceptit Ducangium in Gloss. 19. τὰ τῶν] τούτων PV.

jusque Metropolis est Aquileia, unde nempe colores caerulei, seu tincturae Venetae, quibus inficiuntur panni, afferuntur: quae quidem Factio Veneta Prasiniae, qua designatur terra, adjungitur. Albae nomine donavit aërem, quod is terram riget, eidemque subserviat, ac commodum praestet. Venetae Factioni, quae aquam exhibet, Russatae adjunctis, qua ignis demotatur, quod illa veluti sibi subditum ignem extinguat. Qui porro tum Romam incolebant hac ratione in Factiones divisi, nusquam deinceps invicem coaluerunt, dum quisque Factionem suam superiorem esse cupit, ac victoriam adipisci, atque ex neccio qua superstitione depagnat. Hinc exorta Romae intestina dissidia, et inter factiones enatas graves ad invicem inimicitiae. Ex quo igitur Circenses ludos Romanis dedit Romulus, quamdiu is regnavit, ex militibus extraneis ut plurimum conflatus erat illius exercitus, cum haud pauci Romam ex agris confluerent, quibus pro tanto numero deerant uxores. Cumque vitae voluptatis cupiditate flagraret ejusmodi juvenum multitudo, passim ii feminas in foro adoriebantur, unde turbae enascebantur, ac civiles seditiones. Anxius igitur Romulus, quidve ageret incertus, cum nulla esset

ξει· οὐδεμία γὰρ ἠνείχετο τῶν γυναικῶν καταμίξαι τοῖς στρατιώ-
ταις, ὡς ἀγρίοις καὶ βαρβάροις, καὶ ἐξεφώνησε νόμον ὥστε λαμ-
βάνειν τοὺς στρατιώτας πρὸς γάμον παρθένους, ἃς ἐκάλεσαν
βροστίδας. καὶ οὐδεὶς εἶλατο αὐτοῖς δοῦναι τὴν ἰδίαν θυγατέ-
ρα, ἀλλ' ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς καθ' ἐκάστην ἑλπίς ζωῆς⁵
διὰ τοὺς πολέμους, ἀλλὰ πάντες τοῖς τῆς πόλεως ἐξεύγνον τὰς
ἑαυτῶν θυγατέρας. καὶ ἀθρυμῶν ὁ Ῥώμος ἀπῆει εἰς τὸ μαν-
τεῖον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός ὅσπερ ἐπιτελεῖται ταῖς γυναῖξ
B θείαν ἰππικῶν, ἵνα ἀγύγηται ἑαυτῷ ὁ στρατὸς γυναικας. καὶ
συναΐξας τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἐν τῷ Παλατίῳ ἐκετέλεσεν ἰπ-¹⁰
πικόν, κελεύσας γυναῖκας καὶ μόνον θεωρῆσαι τὸ ἵπποδρομιον
αὐτοῦ. καὶ ὡς παραξένου τινὸς θείας μελλούσης γίνεσθαι ἀπὸ
πάσης τῆς περιχώρου καὶ τῶν πόρρωθεν πόλεων καὶ χωμῶν ἐν τῇ
πόλει Ῥώμῃ πλήθη γυναικῶν παρεγένοντο, καὶ ἀνεπλήρωσαν τὸ
Ἰππικὸν γυναῖκες ἕπανδροι καὶ νεώτεραι παρθένοι. ἤλθον δὲ¹⁵
καὶ θυγατέρες τῶν λεγομένων Σαβενῶν, χώρας πλησίον τῆς Ῥώ-
μης οὐσης, γυναῖκες εὐπρεπεῖς. καὶ δεδωκώς ὁ Ῥώμος μανθῶτα
λάθρα γυναῖκα οἶσαν ἕπανδρον Ῥωμαίων πολιτίδα μὴ θεωρῆσαι,
κελεύσας καὶ τῷ ἰδίῳ πάλιν στρατῷ ὥστε ἕπανδρον γυναικ
C μὴ τολμηῆσαι ἔψασθαι, ἀλλὰ τὰς παρθέτους ἀρπάσσει καὶ τὰς μὴ²⁰
ἔχουσας ἄνδρας, καὶ ἀελθῶν ἐν τῷ Ἰππικῷ ὁ Ῥώμος ἐθεώρει·
καὶ ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι τὸν ἀγῶνα ἀπολυθεὶς ἀπὸ τοῦ Παλατίου

1. οὐδεμία Chlmeadus, οὐδεὶς PVMalalas. 4. εἶλετο P. 10.
Παλατίῳ P. *ibid.* ἐτέλεσεν P. 13. τῆς om. P. 19. καὶ
πάλιν ἰδίῳ P. 20. τὰς μόνας παρθέτους P. 22. Παλατίου P.

femina quae cum militibus misceri vellet, utpote agrestibus et barbaris, legem promulgavit, qua milites jussit sibi in uxores adasciscere virgines, quas Brutides appellabant. Sed nemo erat qui filiam suam his vellet tradere, cum horum singulis haud superesse vitae spem propter bella dicerent, quin potius suas filias civibus collocabant. Romulus igitur casu sileo destitutus ad oraculum proficiscitur, a quo datum est responsum, ut feminis Circenses exhiberet, ex quibus milites sibi uxores adascisceret. Coactis ergo in Palatium copiis, Circenses peregit, quibus feminas duntaxat interesse statuit. Cumque inauditum hactenus futurum esset spectaculum, e vicinis regionibus, remotioribusque adeo urbibus ac vicis Romam advolavit mulierum multitudo, Circumque feminae conjugio illigatae et juniores virgines promiscue implerunt. Advenere etiam Sabi- norum, quorum regio Romae proxima erat, filiae, feminae caeterum forma praestantes. Dederat porro Romulus clam in mandatis, ut nulla Romana matrona spectaculo interesset: rursumque militibus suis edixe- rat, ut nullam ex nuptis feminam contingerent, sed solas raperent virgi- nes, et quae conjuges non haberent. Tum Romulus Circo conscendens, Circenses spectavit, qui cum peragerentur, dimissus ex Palatio miles in

ὁ στρατὸς ὤρμησεν ἐν τῷ Ἴππικῷ, καὶ ἐκ τῶν βάρων ἀπεσπῶσαν τὰς παρθένους κόρας καὶ τὰς μὴ ἐχούσας ἄνδρας, καὶ ἔλαβον ἱερατοῖς γυναῖκας. τοῦτο πρὸς ἀπαξ ἐποίησεν ὁ Ῥώμος γενέσθαι, καθὼς ὁ σοφώτατος Βηρυλλίος ποιητής, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀπολλώνιος Ῥωμαίων ιστοριογράφος συνεγράψατο, ὁμοίως δὲ καὶ Σίλβιος. ἕτεροι δὲ ιστορικοὶ συνεγράψαντο τὸ πρῶτον ἱπποδρόμιον ἐπιτελεσθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις εἰς βουρδῶνας.

Τὸν δὲ Ῥώμον καὶ τὸν Ῥῆμαν ιστοροῦσιν ἀπὸ λυκαίνης γαλακτοτροφῆθῆναι, διότι ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος ὁ αὐτῶν πάππος ἐκέλευσεν αὐτοὺς ῥιφῆναι εἰς τὰς ὕλας, ὡς πορνογενήτους, ἐπειδὴ ἡ Ἰλία ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἴφρεια οὖσα τοῦ Ἄρεως, ἐφθάρη πορνευθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, περὶ οὗ λέγουσι μυθολογοῦντες τὸν Ἄρεα αὐτὴν ἐγγαστρῶσαι, καὶ ἐγέννησεν αὐτοὺς διδύμους, καὶ διὰ τοῦτο ὁ πάππος αὐτῶν ἐῤῥίψεν αὐταὺς εἰς τὰς ὕλας. καὶ ἦν ἔτι τὸν αὐτοῖς παῖδας χωρική τις βύσκουσα πρόβατα, καὶ σπλαγγισθεῖσα, ὅτι ἦσαν εὐμορφοὶ, λαβοῦσα ἀνεθρέψατο αὐτοὺς τῷ ἰδίῳ γάλακτι. εἰς δὲ τὴν χώραν ἐκείνην λυκαίνης καλοῦσιν ἕως ἄρτι τὰς χωρικὰς τὰς βοσκούσας τὰ πρόβατα, ὡς αἰετὸν βλον καὶ τὴν διαγωγὴν ἐχούσας μετὰ τῶν ἀλόγων καὶ τῶν λύκων.

Τοῦτου ἕνεκεν ὁ Ῥώμος ἐπενόησεν τὰ λεγόμενα Βρουμάλια, ἐρηκώς, φησὶν, ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα

1. ἀπέσπασαν P.
4. Ἀπολλώνιος] Πλίνιος Malalas.
5. Ῥωμαῖος P.
- ibid. ἐγράψατο P.
6. Σίλβιος] Αἰβίος Malalas.
9. ὁ Ἀμούλιος] Θαμούλιος PV, ὅτι βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος Malalas.
11. Ἰλία PV.
- ib. ἰσρά P.
22. φησὶν om. P sola.

Circum aruit, raptasque ex gradibus puellas virgines, ac feminas quae viris carebant, sibi in conjuges adjuoxit. Hoc semel dñtaxat fecit Romulus, ut doctissimus Virgilius Poeta pariter ac Apollonius Romanae historiae scriptor, et Silvius tradiderunt. Caeteri vero historici primos Circenses ludos in malis tum primum a Romanis actos scripsere.

Romulum autem ac Remum narrant a lupa fuisse lactatos. Rex enim Amulius eorum avus in silvis veluti nothos exponi praeceperat, quod mater Silvia Martis Sacerdos a quodam milite fuisset compressa: unde hanc a Marte fuisse gravidatam finxere. Cum autem gemellos edidisset, eaque propter ab illorum avo in silvis essent expositi, hos inventos mulier quaedam rustica, quae greges pascebat, miseratione commota, ut qui essent admodum formosi, acceptosque lacte suo enutrivit. In hac autem regione rusticas mulieres quae greges pascant, Lupas hodieque vocant, ut quae vitam agant cum bestiis ac lupis, continuoque cum iis versentur.

Romulus porro Brumalia, uti appellantur, ea de causa instituit. Cum enim necesse esse diceret ut statuto tempore Senatores suos omnes, vel

τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον πᾶσαν καὶ τοὺς ἐν ἀξίαις καὶ πάσας τὰς ἔνδοξον τοῦ Παλατίου οὐσας στρατιάς ὡς ἐντίμους ἐν τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος, ὅτε τὰ πολεμικὰ ἔνδοσιν ἔχει, καὶ ἤρξατο πρώτους καλεῖν καὶ τρέφειν τοὺς ἀπὸ τοῦ α ἔχοντας τὸ ὄνομα, καὶ λοιπὸν

B ἀκολούθως ἕως τοῦ ω, κελεύσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον θρέ-
V 92 ψαι τῷ αὐτῷ σχήματι· καὶ ἔθρειψαν καὶ αὐτοὶ τὸν ὄχλον ἅπαντα, ἕκαστος οὗς ἠβοῦλετο. οἱ οὖν ἐκάστου ἀριθμοῦ πάνδουροι ἀπὸ ἐσπέρας εἰς τοὺς οἴκους ἀπιόντες τῶν καλούντων οὗς ἤθελον ἐπ' ἀρίστῳ εἰς τὴν ἐξῆς ἡύλων πρὸς τὸ γυνῶναι ἐκείνον ὅτι παρ' αὐτῷ τρέφονται αὐρίον. καὶ κατέσχεν τὸ ἔθος τῶν Βρουμάλιων **10** παρὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἕως τοῦ νῦν. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ αὐτὸς Ῥώμιος θέλων ἐξαλεῖψαι τὴν ἑαυτοῦ ὕβριν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐχθροὶ ὄντες αὐτοῦ καὶ μισοῦντες αὐτὸν λοιδοροῦντες ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐχρῆν αὐτὸν βασιλεύειν, διότι ἐξ ἀλλοτρίων ἐτρέφθησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ ἕως ὅτου τελείας γεγόνασιν ἡλικίας καὶ ἔβα-
C σίλευσαν, σημαίνοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Φανυστόλου τοῦ γεωργοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λυκαίνης ἐτρέφθησαν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐσθίνοντες. ὄνειδος γὰρ ὑπῆρχε παρὰ Ῥωμαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις τὸ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τρέφεσθαι τινα· ὄθεν καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς ἕκαστος τῶν συνερχομένων **20** εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ἴδιον βρωῖμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει, καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παρατίθεται, καὶ ἐσθίουσι κρατοῦντες τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

7. οὗς] ὡς m. P solius. *ibid.* ἠβοῦλετο P. 8. ἐσπέρας V secunda manu. *ib.* οὗς] ὡς PV. 11. Ῥωμαίῳ P. 16. Φανυστόλου τοῦ] Φανυστολόγου PV. Φανυστοῦ τοῦ Malalas.

qui in dignitatibus erant, Palatinasque adeo militias, ut honoratiores, hiberna tempestate, quando scilicet vacant res bellicae, Rex epulis exciperet, primos in convivium accire coepit, epulisque pascere, qui ab A. nomen ducerent, et sic deinceps usque ad postremam literam, jussis Senatoribus ut eadem pariter ratione convivia exhiberent, singulique pro libito plebem omnem invitarent, quod ita peragebatur. Singularum turmarum tubicines ad eorum aedes profecti qui ad convivium invitabantur, quo se in sequentem diem invitatos scirent, pridie sub vesperam tabae cantu indicabant: isque exinde Brumaliorum in Romana Republica usque ad haec tempora mos obtinuit. Ideo autem hoc egit Romulus, quo maculae sibi objectae memoriam aboleret: cum Romani, quibus odio erat, minime dignum esse qui regnaret, gemellosque istos fratres ex alieno ad perfectam usque aetatem educatos regnum invasisse, subinde non sine contumelia objectarent, hacque ratione indicarent ab Faustulo agricolae ejusque uxore Lupa enutritos, ex alieno vicitasse. Apud Romanos quippe veteresque omnes quemquam alienis enutriti pro opprobrio semper habitam est. Unde in conviviis quae Cara appellantur, singuli qui ad

Τούτου οὖν χάριν ἐπενόησεν τοῦτο ὁ αὐτὸς Ῥώμος πρὸς τὸ D
ἐμειώσασθαι τὴν ὕβριν ἑαυτοῦ, καλέσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς κλήσεως
αὐτοῦ ῥωμαῖσι Βρονμάμα, ὃ ἐστὶν τραφήναι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων,
καθὼς ὁ σοφώτατος Λικίνιος Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος ἐξέθετο.

5 ἠ' Ὀλυμπιάς. R 270

ια', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας τὴν κατὰ Βαβυλῶνος ὄρασιν εἶδεν.

ιγ', ιδ'.

Ἀχάξ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἕτερον θυσιαστήριον προσέταξεν Οἰ- P 115
10 ραῖ τῷ ἱερεὶ ποιῆσαι ὁμοιον τοῦ ἐν Δαμασκῷ εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ.

θ' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ις' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Ἀχάξ καθεῖλε τὴν
15 θύλασσαν τὴν χαλκῆν ἀπὸ τῶν μύσχων τὴν ὑπὸ Σολομῶνος γε-
νομένην· καὶ ἐπὶ τούτου ἦν ἀρχιερεὺς ὁ λεχθεὶς Οὐρίας.

Μετὰ Ἀχάξ ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν τοῦ Ἰούδα Ἐζεκίας
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ'. ὁμοῦ δψηδ'.

4. Λικίνιος PV. 7. εἶπεν R.

convivium conveniunt, cibum et potum suum secum deferunt, et in com-
mune omnia apponunt, sicque epulantur, more veteri observato.

Hujus rei gratia Romulus, quo nempe deleta objecta macula plebem
sibi conciliaret, convivia ista instituit, quibus Brumaliorum nomen indi-
dit, voce latina, quae idem sonat quod alienis enutriti, quemadmodum
tradidit doctissimus Licinius Romanus Historicus.

VIII. Olympias.

. xi. xii.

Hoc anno Esaias visionem de Babylone vidit.

xiii. xiv.

Achaz Rex Juda aliud altare, ei simile quod Damasci erat, ab Uria
Sacerdote Hierosolymis fieri praecepit.

IX. Olympias.

xv. xvi.

Hoc anno xvi. regni sui Achaz sustulit mare aereum a vitulis ab
Solomone factum: et illo regnante erat supradictus Urias summus Pon-
tífex.

Post Achaz, regnavit super duas tribus Juda, Ezechias, filius ejus
annis xix. Colliguntur anni iv. mδcccxciv.

α'.

B Οὗτος ὁ Ἐζεκιᾶς ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς καὶ τὰ ὑψηλὰ καθελὼν καὶ τὰς στήλας συντριψας καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς καθέειλεν· αὐτῷ γὰρ ἐθυσίαζον πολλοί.

Ἀλλὰ καὶ βιβλίον Σολομῶνος, ὡς φασιν Ἑβραῖοι, ἰαμάτων 5 παντὸς πάθους ἐγκεκολαμμένον εἰς τοῖχον εὐρῶν τοῦ ναοῦ ἐξέκοψεν.

Ἐπὶ τούτου προεφῆτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Ἰωήλ, Μιχαῖας, Ἀμῆς, Ἰωνᾶς καὶ Ναούμ.

Οὗτος ὁ Ἐζεκιᾶς λατρεύσας τῷ Θεῷ ἀνεκτέηατο τὴν Ἱερου- 10 σαλήμ καὶ τὸν Ἰουδαίμ, καὶ ἀποδόμησε τὸ κατεσκευασμένον τεῖχος C τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ Σιλωάμ ἀπέστρεψεν ἔσω τῶν τευχῶν.

V 98

β'.

ι' Ὀλυμπιάς.

15

γ', δ'.

Ἀπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθέντος τοῦ πάσχα νῦν ἐπὶ Ἐζεκιᾶν ἐπετελέσθη λαμπρῶς καὶ φιλοτιμῶς· ὅτε καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ μέτοικοι γέγονασι.

ε'.

20

Τούτῳ τῷ ἔτει Θαλῆς ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδῳ ἀπέθανεν.

I.

Hic Ezechias in omnibus mandatis Dei ambulans, evertit excelsa, statuasque contrivit, et Serpentem quem Moyses suspenderat dejecit: illi quippe multi sacrificabant.

Sed et Librum Solomonis, ut dicunt Hebraei, de remediis ad omnes aegritudines, muro templi affixum inveniens, discidit.

Illo regnante prophetarunt Esaias, Osee, Joel, Michaeas, Amos, Jonas, et Naum.

Hic Ezechias, cum Deum coleret, instauravit Hierosolyma, et Judam, et reaedificavit murum destructum Hierosolymorum, et fontem Siloam intra moenia avertit.

II.

X. Olympiades.

III. IV.

Omissa a Solomone temporibus Paschalis solennitas magno cum splendore et magnificentia tum primam sub Ezechia parata est: quando cives Hierosolymitani alio translati sunt.

V.

Hoc anno Thales Milesius Philosophus in Tenese obiit.

ς.

ια' Ὀλυμπιάς.

D

ζ', η', θ', ι'.

ιβ' Ὀλυμπιάς.

R 272

5

ια', ιβ', ιγ'.

Ἀρχιερεὺς Σοβνᾶς ἔγνωρίζετο, ὃν διεδέξατο Ἐλιακίμ ὁ τοῦ Χέλκιου προδόντος τοῦ Σοβνᾶ τὸν λαὸν καὶ αὐτομολήσαντος πρὸς Σενναχηρείμ βασιλέα τῆς Συρίας.

ιδ'.

10 Τούτῳ τῷ ιδ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκιου ἀνέβη Σενναχη- P 116
ρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυ-
ράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ἐπιβαλὼν δὲ τῷ Ἐζεκίᾳ ἀργυρίου τά-

λαντα τ' καὶ χρυσίου τέτταρα λ', καὶ ταῦτα λαβὼν παρ' αὐτοῦ, ἔτι περιεκάθητο συμπάσαις ταῖς παρεμβολαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐν Ἰε-
15 ρουσαλήμ, βουλόμενος καὶ αὐτὴν πολιορκῆσαι, ὡς καὶ τὰς ἄλλας.

Ἀκούσας δὲ ὁ Σενναχηρείμ ὅτι Θαρθῶς βασιλεὺς Αἰθιοπίων
ἔξηλθεν πολιορκῆσαι αὐτόν, ἀπέστειλεν πρὸς Ἐζεκιαν λέγων, Μή
σε ἀπατάτω ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ
μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλήμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων. οὐκ
20 ἤκουσας ἂ πεποιθήκασι βασιλεῖς Ἀσσυρίων πίσῃ τῇ γῆ, ὡς ἀπώ-

6. Σοβνᾶ P.
sola tacente V.

ibid. διετάξατο R.
12. ἐπιβάλλον P.

7. εὐὶ προδόντος Σοβνᾶ P
21. ἀφώκησαν PV.

VI.

Anni a m. c.

XI. Olympias.

VII. VIII. IX. X.

XII. Olympias.

XI. XII. XIII.

4776.

Sobnar summus Pontifex agnoscebatur, cui successit Eliacim, Hel-
ciae qui exercitum Sobnae prodidit, et ad Sennacherim Regem Syriae
defecit, filius.

XIV.

Hoc regni Ezechiae anno xiv. profectus est Sennacherim Rex Assy-
riorum adversus urbes Judaeae unitas, easque expugnavit. Ezechiam
vero adortus, argenti ccc. et auri xxx. talentis ab eo acceptis, nihilo
secius, cum suis universis copiis urbem Hierosolymitanam circumse-
dit, quam ut et caeteras alias urbes obsidere constituerat.

Cum vero Sennacherim Thartham (Tharacam) Regem Aethiopum,
bellum sibi illaturum adventare accepisset, misso ad Ezechiam legato,
Ne, inquit, fallat te Deus tuus, in quem spem tuam reposuisti, cui sic
eis, Non tradatur Hierusalem in manus Regis Assyriorum. Nunquid au-

B κισαν αὐτήν, καὶ σὺ ἔνοσθήσῃ; τοῦ δὲ Ἐζεκιου γνησίως τὸν Θεὸν ἐπικαλεσαμένου, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐπακούσαντος αὐτόν, ἐξελεθῶν ἄγγελος κυρίου ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ ῥεπ' χιλιάδας. ἀναστάντες δὲ τὸ πρωὶ ἤξρον πάντα τὰ σώματα νεκρά· καὶ οὕτω διεσώθη ὁ τε λαὸς καὶ Ἱερουσαλήμ. 5 καὶ ὑποστρέψας ὁ Σενναχηρείμ ᾤκησεν εἰς Νινευή. ἐν δὲ τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν Ἀραῶχ τὸν πάτραρχον αὐτοῦ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίραις. δεικνύται κύντεῦθεν σαφῶς ὅσον ἰσχύει δικαίου προσευχῆ ἐν πίσυραις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος. 10

C Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀρρώστησαντι τῷ Ἐζεκιᾷ καὶ μέλλοντι τελευτῆν προσδωρεῖται ὁ Θεὸς διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου ἔτη ζωῆς ἐ' δι' ἀναποδισμοῦ φωστῆρος ἡμερινοῦ δέκα ἀναβαθμίσι γενομένου. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ Μαρωδάχ υἱὸς Βαλαδάν

R 274 ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα τῷ Ἐζεκιᾷ. ἦκουσεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη Ἐζεκιᾶς ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς ἀρρώστιας αὐτοῦ, καὶ εἶδεν τὰ δῶρα, καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκιᾶς.

V 94

ἐγ' Ὀλυμπιάς.

D

ἐ', ἐ', ἐ', ἐ'.

20

Προεφήτευον Ἡσαίας, Ὡσηὲ καὶ Μιχαίας.

5. καὶ alterum om. P. 7. Ἀρράχ P. ib. πάτραρχον RV. 12. προσδωρεῖται P. 13. ἀναβαθμήσει V, ἀναβαθμήσεις P. 18. ὁ Ἐζεκιᾶς P.

Anni a. m. c. disti quaecumque egredere Reges Assyriorum in universa terra, atque et hanc incolis spoliarint: tu vero coades incolumis? Ezechia autem enim Deum deprecante, Deoque preces ejus exaudiente, egressus Angelus Domini, sustulit ex Assyriorum castris una nocte c. lxxxv. millia. Illi vero mane surgentes, invenere omnia cadavera, sicque servatus est, ac exercitus Hierusalem. Reversus deinde Sennacherim, Ninive habitavit: qui dum Arrach adoraret, Deum patrium suum, ab Adramelech et Sarasar filiiis suis gladiis confossus occubuit. Atque hinc evidenter apparet, quantum valeant preces justis, qui in omnibus Dei mandatis ambulat.

Eadem tempestate, aegrotante Ezechia, mortique proximo, vitam illi Deus per Esaiam Prophetam ad annos xv. prorogavit, diurno luminari, (seu sole) per decem gradus regresso: quo quidem tempore Marodach, filius Baladan, epistolas et legatos, ac munera Ezechiae misit. Audierant enim illum ad mortem aegrotare, et ab aegritudine convaluisse, viditque munera, et super iis laetatus est Ezechias.

XIII. Olympias.

xv. xvi. xvii. xviii.

Prophetabant Esaias, Osee, et Michaelas.

4780

ιδ' Ὀλυμπιάς.

ιβ', κ', κα', κβ'.

ιε' Ὀλυμπιάς.

ιγ', κδ', κέ, κς'.

5

ις' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ'.

Μετὰ Ἐλελίαν ἐβασίλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νέ.
 ὀμοῦ ,δωμθ'.

α'.

P 117

10

ις' Ὀλυμπιάς.

β', γ'.

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει Μανασσοῦ καὶ δευτέρῳ ις' Ὀλυμπιά-
 δος ἀπέθανεν Ῥώμος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Ῥώμης κατὰ μέλος διαι-
 ριθεῖς, ἄρξας ἔτη λη'. μεθ' ὃν γέγονε δεύτερος βασιλεὺς ἐν
 15 Ῥώμῃ Νουμμᾶς Πομπήλιος ἔτη μγ'.

Ὁξτος Νουμμᾶς ὁ καὶ Πομπήλιος δεξιόμενος πρεσβευτὰς
 ἐκ τῆς χώρας τῶν λεγομένων Πελασγῶν, φορούντων χλαμύδας
 ἐχούσας ταβλία ῥούσαια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας χώρας, B
 καὶ τεροφθεῖς τοῦ σχήματος, ἐπενόησεν πρῶτος ἐν Ῥώμῃ χλαμύ-

12. δευτέρῳ] δευτέρως V, om. P. 18. μέρος P. 17. φορούν-
 των] φοροῦντας Malalas p. 33. 16. 18. ταβλία P.

XIV. Olympias.

xi. x. xxi. xxii.

XV. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

XVI. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix.

Post Ezechiam, regnavit Manasses, illius filius, annos lv. Colli-
 gustar anni MCCCCLXIX.

L

XVII. Olympias.

II. III.

Hoc tertio Manassae anno, xvii. Olympiade, Romulus interiit, Ro-
 mas in Senatu in partes disceptus, cum regnasset annos xxxviii. Post
 quem secundus Romae Rex fuit Numa Pompilius, isque regnavit an-
 nos XLIII.

Hic Numa Pompilius legatis acceptis ex eorum regione quos Pelas-
 gos vocant, qui chlamydes clavis purpureis adornatas, quemadmodum ii
 qui ex Isaurorum regione erant deferre solent, isto delectatus amictu,

δας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφυρᾶς, ἐχούσας ταβλία χρυσᾶ, τὰς δὲ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἀξίαις καὶ στρατείαις χλαμύδας σήμαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ, ἄξιαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας καὶ ὑποταγῆν, κελύσας μηδένα συγχωρεῖσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ. παλάτιον⁵ πρὸς αὐτὸν δίχα τοῦ σχήματος τῆς αὐτῆς χλαμύδος. καὶ οὐ συνεχώρουσι τινὶ εἰσελθεῖν οἱ φυλάσσοντες τὸ παλάτιον, εἰ μὴ ἐφόρει χλα-

R 276 μύδα ἔχουσαν φιλοτιμίαν βασιλικῆς ξαθῆτος, καθὼς ὁ σοφώτα-

C τος Σουετιῶνος Τράγκυλλος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο.

δ', ε'.

10

ιη' Ὀλυμπιάς.

ς'.

Νουμμῆς Πομπήλιος τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ῥώμῃ κτίσει τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων.

ζ'.

15

Νουμμῆς Πομπήλιος κογγιάριον ἔδωκεν ἐν Ῥώμῃ ἀσάουρα ξύλινα καὶ ὄστράκινα.

η', θ'.

D

ιθ' Ὀλυμπιάς.

3. χλαμύδας] ἔχούσας addit Malalas. 9. Τραγκύλλος Malalas, Στραγκύλλος PV. 10. δ', ε' om. P.

Anni a. m. c. primus Romae auctor fuit, ut chlamydes ejusmodi deinceps induerentur: ac ut regiae quidem purpureae cum aureis, Senatorum vero ac Magistratum, vel eorum qui in militia praefecturas obtinerent, chlamydes, regio habitui consentaneae, cum purpureis duntaxat clavis essent, quae Romanae reipublicae dignitatem demonstrarent et subjectionem: edita insuper sanctione, qua nemini liceret Palatium ingredi, ac se adire, nisi cum ejusmodi chlamydis habitu. Sed nec ii qui ad Palatium excubabant, quenquam sinebant ingredi, nisi chlamydem, quae regiae munificentiae haberet symbolum, deferret, ut auctor est doctissimus Suetonius Tranquillus Romanorum Historicus.

XVIII. Olympias.

VI.

4800.

Numa Pompilius anno regni iv. Romae Capitolium a fundamentis aedificat.

VII.

Numa Pompilius civibus in congiarium Romae dedit asses ligneos et scorticos.

VIII. IX.

XIX. Olympias.

ι', ια', ιβ', ιγ'.

κ' Ὀλυμπιάς.

ιδ', ιε', ις'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σιλωάμ.

ιζ'.

V 95

κα' Ὀλυμπιάς.

ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης, πρὶς τοὺς ἑπὶ Μανασσοῦ ἐλεγχομένου
 ἐκ αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβήμασι μετέλλαξε τὸν βίον, προ- P. 118
 φητεύσας ἔτη 4'. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὑποκάτω δρυὸς Ῥαγὴλ,
 ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ἧν ἀπέλειπεν Ἐζεκίας, χῶ-
 σας αὐτά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ διὰ τὸν προφή-
 την ἐποίησεν, ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγόρησεν, καὶ ἤϊξαστο
 κατὰ ὕδωρ; καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ ἕξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιεν.
 15 διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος.

κβ' Ὀλυμπιάς.

κγ'.

Τὸν Μανασσοῦ βασιλεῖα Ἰούδα οἱ ἀρχόντες τῆς δυνάμεως B
 βασιλέως Ἀσσυρίων αἰχμάλωτον ἔλαβον, καὶ κατήγαγον εἰς Βα-
 βυλῶνα.

12. τοῦ Σιλωάμ om. P.

14. πρὶς τὸν P.

ibid. ἀπέστειλεν P,

ἀπέσταλεν R.

X. XI. XII. XIII.

XX. Olympias.

XIV. XV. XVI.

Hebraeorum summus Pontifex Sellum.

XVII.

XXI. Olympias.

XVIII. XIX. XX. XXI.

Esaias Propheta a Manasse Serra dissectus, quod ab illo de idolo-
 latris fuisse objurgatus, vitam cum morte commutavit, cum prophetasset
 annos 40. Huncque humo mandavit subter quercum Rogel, juxta trans-
 itum aquarum, quas Ezechias, his aggestis, disperdiderat. Et Deus si-
 gnum propter prophetam fecit, cum antequam moreretur, eas minuisset:
 et precatus est ut aquam daret, et confestim ex eo misit illi aquam et
 bibit. Propterea nomen accepit Siloam, quod idem valet ac missus.

XXII. Olympias.

XXIII.

Manassem Regem Juda Assyriorum Regis exercitus Principes capti-
 vum factam Babylonem abduxerunt.

κγ', κδ', κε'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κς', κζ', κη', κθ'.

κδ' Ὀλυμπιάς.

λ', λα', λβ', λγ'.

κε' Ὀλυμπιάς.

λδ', λε', λς'.

R 278

Μανασσῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὧν ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν θεὸν
C τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

λς'.

κς' Ὀλυμπιάς.

λη', λθ', μ', μα'.

κς' Ὀλυμπιάς.

μβ', μγ', μδ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νουμμῆς Πομπήλιος Ῥωμαίων βασιλεὺς κα-15
ταστήματι τελευτᾷ.

Ἐν Ῥώμῃ τρίτος ἐβασίλευσεν Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος
ἔτη λγ'.

8. ἐπίστρεψε P, ἐπίστρεψεν V.

Annia m. c.

XXIII. XXIV. XXV.

XXIII. Olympias.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.

XXIV. Olympias.

XXX. XXXI. XXXII. XXXIII.

XXV. Olympias.

XXXIV. XXXV. XXXVI.

Manasses cum in captivitate esset, ad Deum patrum suorum rever-
sus est, et in Regnum suum est restitutus.

XXXVII.

XXVI. Olympias.

XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.

XXVII. Olympias.

XLII. XLIII. XLIV.

Hoc anno, Romae Numa Pompilius Romanorum Rex naturali morte
extinguitur.

Romae tertius regnavit Tullus, qui et Hostilius, ann. xxxiii.

με΄.

κη΄ Ὀλυμπιάς.

μζ΄, μζ΄, μη΄, μθ΄.

D

κθ΄ Ὀλυμπιάς.

5

ν΄, να΄, νβ΄, νγ΄.

λ΄ Ὀλυμπιάς.

νδ΄, νε΄.

Μετὰ Μανασσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β΄.
ὁμοῦ δωνα΄.

10

λα΄ Ὀλυμπιάς.

α΄, β΄.

Μετὰ Ἀμὼν ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λα΄.
ὁμοῦ δωπβ΄.

P 119

α΄.

15 Ὁὗτος Ἰωσίας, πρὶν γεννηθῆναι αὐτόν, προεφητεύθη γεννᾶ-
σθαι, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν ἀναγράφεται, ὑπὸ Σαμαίου
τοῦ προφήτου ἐν βασιλείᾳ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ. ἐβῆσι-
λευσεν δὲ οὗτος Ἰωσίας ὦν ἐτῶν η΄, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, V 96
ἃς προσέταξε κύριος ὁ Θεός, ἐπορεύθη δίκαιος ὦν. ἐκβαλὼν

11. ante 10. ponit R. 17. τοῦ om. P.

XLV.

XXVIII. Olympias.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX.

XXIX. Olympias.

L. LI. LII. LIII.

XXX. Olympias.

LIV. LV.

Post Manassem regnavit Amon, illius filius, annos II. Colliguntur anni IV. MDCCLII.

XXXI. Olympias.

I. II.

Post Amon regnavit Josias, illius filius, annos XXXI. Colliguntur anni IV. MDCCLXXXII.

I.

Hunc Josiam priusquam nasceretur, nasciturum praedictum fuerat a Sancia Propheta, regnante Hieroboam super Israel, ut scribitur in Regnorum libro III. Regnare autem incoepit Josias cum annorum esset VII. et ambulavit secundum omnia praecepta quae statuit Deus, cum ju-

γὰρ τὰ εἰδῶλα ἐκάθαρσε τὸν ναὸν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν
 R 280 Ἰουδαίαν, καὶ ἐπρόησεν καθὼς προεφήτευσεν περὶ αὐτοῦ ὁ προ-
 B φήτης ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα ἐπὶ τοῦ θνυσιαστηρίου πρὸς Ἱεροβοὰμ
 βασιλέα Ἰσραὴλ.

Οὗτος Ἰωσίας ἔσχεν υἱοὺς Ἰωάχας τὸν ἐπὶ τοῦ Ἱερμίου 5
 Σελλήμ προσαγορευόμενον καὶ τὸν Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἐλιακίμ
 καὶ τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδεκίαν.

Σοφωνίας ὁ τοῦ Χουσί, υἱὸς Γοδολλίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου
 υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα, προεφήτευσεν λέγων, Διὰ τοῦτο
 ὑπόμεινόν με, λέγει κύριος, ἐν ἡμέραις ἀναστάσεώς μου εἰς μαρ- 10
 τύριον, διότι τὸ κριμὰ μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασ-
 θαι βασιλεῖς καὶ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου,
 C διότι ἐν πυρὶ ζήλον μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. καὶ μεθ'
 ἕτερα, Χαῖρε, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ,
 εὐφραίνου καὶ κατατέρου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ 15
 Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε γὰρ κύριος τὰ ἀδικήματά σου, ἀλέπτρωται
 σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ κύριος ἀνὰ μέ-
 σσον σου. οὐκ ὄψεται αὐτὸς οὐκέτι. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ
 κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ, Θάρσει, Σιών, μὴ παρελθωσαν αἱ χεῖρες
 σου, κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν σοὶ δυνατὸς σῶσαι σε, ἐπάξει ἐπὶ σέ ἐν- 20
 φροσύνην καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται
 ἐπὶ σέ ἐν τέρψει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, καὶ συνῆξει τοὺς συν-
 τετριμμένους σου.

5. οὗτος δ' Ἰ. P. 12. ἐκχέας P. 13. μου om. P. ib. ἡ om. P.
 18. ὄψεται] ὄψει κατὰ m. P. 20. σου alterum om. P. 22.
 συνάξει P.

stitiam observaret. Ejectis enim idolis, templum purgavit, ac Hierusalem et Judaeam: fecitque uti de eo prophetaverat Propheta qui venit ex Juda ad altare ad Jeroboam Regem Israel.

Hic Josias tres suscepit filios: Joachas, quem Hieremias Sellem appellat: Joacim, qui et Eliacim dictus est, et Matthaniam, qui et Sedecias est appellatus.

Sophonias Chusi, filius Godoliae, Josia filio Amos Rege Juda rogante, prophetavit, dicens: Propterea sustine me, ait Dominus, in diebus resurrectionis meae in testimonium, Quia judicium meum in synagogas gentium ad recipiendos reges, ut effundam super eos omnem iram furoris mei, quia in igne zeli mei consumetur omnis terra.

Et post alia: Gaude, filia Sion, praedicta, filia Hierusalem, exulta et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem. Abstulit enim Dominus iniquitates tuas, redemit te de manu inimicorum tuorum Rex Israel. Et Dominus in medio tui. Non videbit ipse amplius. In illo tempore dicit Dominus Hierusalem, Confide Sion, non dissolvamur manus tuae. Dominus Deus tuus fortis in te salvabit te: adducet super te laetitiam, et im-

D

β', γ', δ'.

λβ' Ὀλυμπιάς.

ε', ς', ζ'.

Προεφήτεε Σοφωνίας, Ἀμβακούμ και Ναούμ.

5

η'.

λγ' Ὀλυμπιάς.

θ', ι', ια', ιβ'.

λδ' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

10 Ἱερεμίας υἱὸς Χελκίου τοῦ ἱερέως, κατοικῶν ἐν Ἀναθῶθ ἐν
 γῆ Βενιαμίν, ἤρξατο προφητεύειν τρισκαίδεκάτῳ ἔτει βασιλείας P 120
 Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα. ὁ αὐτὸς δὲ και ἐν ἡμέ- R 282
 ρας Ἐλιακίμ τοῦ και Ἰωακίμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα,
 και ἕως συντελείας ια' ἔτους Σεδεκίου τοῦ και Ἰεχωνίου βασι-
 15 λέως Ἰούδα, προφητεύει ἐπὶ ἔτη μβ'. ὁ αὐτὸς δὲ και μετὰ τὴν
 αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ και τὴν ἐρήμωσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις
 κῶ, ἐφ' οὗ ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ τοῦ Χαναανίου.

ιδ', ιε'.

10. Χελκίου] Ἐλκίου m. P. ibid. Ἀναθῶθ P. 11. Βενιαμίν
 PV. 12. Ἀμῶν P. 15. και om. R.

subit te in charitate sua, et lactabitur in te in delectatione quasi in die Anni a. c.
 solennitatis, et congregabit contritos tuos.

II. III. IV.

4858.

XXXII. Olympias.

v. VI. VII.

Sophonias, Abacuc, et Naum prophetarunt.

VIII.

XXXIII. Olympias.

IX. X. XI. XII.

XXXIV. Olympias.

XIII.

Jeremias, Helciae Sacerdotis filius, cum in Amathoth habitaret in
 terra Benjamin, coepit prophetare anno XIII. Regni Josiae, filii Amon,
 Regis Juda. Idem in diebus Eliacim, qui et Joacim dictus est, filii Jo-
 siae Regis Juda, usque ad exactum annum XI. Sedeciae seu Jechoniae
 Regis Juda, prephetavit per annos XII. tum etiam post captivitatem po-
 puli et desolationem templi Hierosolymitani, sub quo Ananias Chanaanai
 filius Pseudopropheta extitit.

XIV. XV.

4865.

Ὀλδὰ γυνή Σελήμ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως παρ' Ἑβραίοις προεφήτευσεν, καὶ Ἐλισαβελλήμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος
B τοῦ ἱερέως, καὶ Σοφωνίας καὶ Ὀδολλάμ.

ις'.

Τέταρτον ἔτος τῆς προφητείας Ἱερεμίου. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ 5
πρῶτον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἔτη ἑβδομήκοντα.

V 97

λε' Ὀλυμπιάς.

ις', ιη'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ πάσχα νομίμως γέγονεν. ἀφ' οὗ γὰρ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐτελεύτησεν, οὐκ ἐφύλαξεν ὁ λαὸς τὸ πάσχα 10
νομίμως, εἰ μὴ νῦν. καὶ Χελκίας δὲ ὁ ἱερεύς, πατὴρ Ἱερεμίου
C τοῦ προφήτου, τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ ἤδρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου. τῷ παρόντι χρόνῳ Ἰωσίας ὁ βασιλεὺς ἐπέθρηκεν τὰ
κῶλα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων, ὡς γέγραπται
ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν. 15

ιθ', κ'.

λς' Ὀλυμπιάς.

κα'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος ἐν Ῥώμῃ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ κεραννωθείσης συγκατεφλέχθη αὐτῇ καὶ ἀπέθανεν. καὶ 20
ἑβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ τέταρτος Ἄγκος Μάρκος ἔτη κδ'.

11. Χελκίας] Ἐλίας m. P. *ibid.* δὲ om. P. 15. βασιλέων P.
16. ιθ', κ' om. PV. 21. τέταρτος] τρίτος V. *ib.* Ἄγκος R.

Olda, uxor Selem custodis vestium sacerdotis, apud Hebraeos prophetauit, ut et Elisabellem filius custodis vestium sacerdotis, et Sophonias, et Odollam.

xvi.

Quartus annus prophetiae Hieremiae. Hinc usque ad annum i. Cyri Regis Persarum, anni LXX.

XXXV. Olympias.

xvii. xviii.

Hoc anno, Pascha secundum legem celebratum est. Ex quo enim Jesus filius Nave e vita excessit, populus Pascha ex lege nisi hoc anno non observavit: et Helcias Sacerdos, pater Hieremiae Prophetae, hoc praesente anno librum legis in templo invenit. Hoc perinde anno Josias Rex membra hominum posuit super membra Idolorum, quemadmodum scriptum est in libro Regum.

XXXVI. Olympias.

xxi.

Hoc anno, Tullus, qui et Hostilius dictus est, Romae tacta de coelo

κβ', κγ', κδ'.

λζ' Ὀλυμπιάς.

D

κε', κς', κζ', κη'.

Προφητεύουσιν Ἐλισαβελλῆμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως
καὶ Σοφωνίας καὶ Ἱερεμίας καὶ Ὀδολλάμ καὶ Βαρούχ. ἦν δὲ
ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ λορδός.

λη' Ὀλυμπιάς.

κθ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαριᾶς.

R 284

10

λ', λα'.

Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰουδα συμβαλὼν Νεχαὺ τῷ καὶ Νεχεψῷ P 121
ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς βασιλεία ἓνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. καὶ μοι θαυμάζειν ἔπεισι πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι κα-
τὰ τὸν προκείμενον κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰωσίου τὸν
15 τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαὺ τὸν καὶ Ψαμμιτιχον, ὃν καὶ ἡ
θρία γραφὴ τοῦ Ἱερεμίου Φαραὺ Νεχαὺ ὀνομάζει.

Μετὰ Ἰωσίαν ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας Ἰωαχάζ ὁ καὶ Σελ-
λῆμ, υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας γ'. ὁμοῦ δωπβ' καὶ μῆνας γ'.

6. ὁ λορδός] ὁ κύριος m. PV. 15. Ψαμμιτικόν PV. 18. καὶ
om. P.

domo sua, una cum illa igne consumptus perit. Et regnavit Romae Anniam.c.
quartus Ancus Marcus annos xxiv.

xxii. xxiii. xxiv.

XXXVII. Olympias.

xxv. xxvi. xxvii. xxviii.

Prophetarunt Elisabellem, vestium Sacerdotis custodis filius, et So-
phonias, et Hieremias, et Odollam, et Baruch. Erat autem Pseudopro-
pheta Ananias Cernuus.

XXXVIII. Olympias.

xxix.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias.

xxx. xxxi.

4881.

Josias Rex Juda bello congressus cum Nechao, qui et Nechepso est
appellatus, ab eo interficitur: creavitque populus Regem unum ex ejus
filiis. Unde mihi subit mirari, quomodo secundum praeallatum canonem,
qui oppositus videtur, concurrerint anni Josiae cum annis Nechao, seu
Psammetici, Aegyptiorum Regis, qui apud Hieremiam in sacra Scriptura
Pharao Nechao appellatur.

Post Josiam regnavit in Judaea Joachaz, qui et Sellem dictus, illius
filius, menses iii. Colliguntur anni iv. MDCCLXXXII. menses iii.

Chronicon Paschale vol. I.

15

B Ὁ αὐτὸς Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὸν Ἰωαχὰζ τὸν καὶ Σελλήμ, υἱὸν Ἰωσίας, τετάρτῃ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἔλαβεν, δῆσας αὐτὸν δεσμοῖς χαλκοῖς, καὶ κατήγαγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ Ἰερεμίας ὁ προφῆτης συγκυτέβη μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. τὸν δὲ ἄδελφὸν αὐτοῦ Ἰωαχὰζ τοῦ καὶ Σελλήμ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακεὶμ κατέστησεν ἡγεῖσθαι τῶν ὑπολειμμένων Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ, φόρον τε ἐπιθεῖς ἑκάστῳ ἀργυρίου τάλαντα ρ' καὶ χρυσίου τάλαντα ε' ἀνεχώρησεν τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Ἰωαχὰζ τὸν καὶ Σελλήμ ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας Ἰε-
C χωνίας ὁ καὶ Ἰωακεὶμ, ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη ιβ'.
ὁμοῦ, δωδ' καὶ μῆνας γ'.

α'.

Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ, υἱοῦ Ἰωαίου βασιλέως Ἰούδα, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λξ-
V 98 οὕτως. Ἔσται Ἱερουσαλὴμ ὡς ἡ Σηλώμ. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦτον συνελύβοντο τὸν Ἰερεμίαν, καὶ εἶπαν, Κρίσις θανάτου τῷ ἀνδρῶπι τούτῳ. τοῦ δὲ Ἰερεμίου εἰπόντος διτι Κύριος ἐλάλησέ μοι οὕτως, οἱ αὐτοὶ ἱερεῖς εἶπον, Οὐκ ἔστι κρίσις τῷ ἀνδρῶπι **20** τούτῳ.

6. Ἰωαχὰζ m. P solius, Ἀχὰζ RV. 9. ε'] ε' καὶ P. 12. καὶ
μῆνας γ' post ιβ' ponit P sola. 18. ἐντέλειαν P. 20. ἀπέει
om. P.

Idem ipse Pharaeo Nechao Rex Aegypti, Joachaz, qui et Sellem est appellatus, filium Josiae, quarto illius regni mense, captivum factum, et aereis catenis vinctum in Aegyptum abduxit, magnamque populi copiam, in quibus Hieremias Propheta cum his in Aegyptum descendit. Fratrem porro ejusdem Achaz, qui et Sellem, Jechoniam, qui et Joacim duces super reliquos Judaeos Hierosolymis constituit, argenti talentorum centum, et auri talentorum decem imposito tributo, recessitque ex Judaea.

Post Joachaz, qui et Sellem dictus, regnavit in Judaea Jechonias, qui et Joacim nuncupatus, illius frater, Hierosolymis, ann. xii. et menses iii. Colliguntur anni iv. MDCCLXXV.

1.

In ipso regni exordio Jechoniae, qui et Joachaz appellatus, filii Josiae Regis Juda, factum est verbum Domini ad Hieremiam, sic dicens: *Erit Hierusalem ut Sion.* Hinc Sacerdotes et Pseudoprophetae, ac universus populus, hoc sermone audito, comprehenderunt Hieremiam, et dixerunt: *Judicium mortis homini huic.* Hieremia vero dicente: *Domine sic ad me locutus est: tum Sacerdotes dixerunt: Non est judicium mortis huic homini.*

Προφήτην Ούριαν υἱὸς Σαμαίου, Ἱερემίας καὶ Βουζ D
καὶ Βαρουχ ἐκ Καριαθαριμ καὶ Ἐζεκιήλ, ὃς προστάσσεται πα-
ρὰ Θεοῦ ἀπαλθεῖν εἰς τὸν οἶκον Ῥηχαβὲν καὶ συγκαλέσασθαι τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰωναδὰβ τοῦ πιεῖν οἶνον. καὶ οὐκ R 286
ἠβουλήθησαν, λέγοντες, Ὁ πατήρ ἡμῶν ἐντεταλατο ἡμῖν μήτε εἰς
οἶνον μεῖναι, ἀλλ' ἐν σκηναῖς, μήτε οἶνον πιεῖν ἕως θανάτου ἡμῶν.
ὅθεν δευδίζων ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Υἱοὶ Ἰωναδὰβ καὶ υἱοὶ
Ῥηχαβὲν ἐφύλαξαν λόγους πατρὸς αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς μου οὐκ
ἐφυλάξαντο τὸν λόγον μου, καὶ τὰ ἐξῆς.

10

λα' Ὀλυμπιάς.

P 122

β', γ'.

Οὐρίαν προφήτην Ἰεχωνίας ἀπέκλειεν, μὴ φέρων αὐτοῦ τὴν
καρῆσίαν.

δ'.

15 Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰεχωνίου υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως
Ἰούδα ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερου-
σαλήμ καὶ ἐπολιόρησεν αὐτήν. καὶ ἔδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ
τὸν Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακείμ, βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους
τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἴ-
20 κου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θη- B

2. Καριαθαριμ P. 7. ὁ Θεὸς om. P. 12. αὐτοῦ φέρων P.
15. α' ἔτος Ναβουχοδονόσορ ἐκ τῆς προφητείας Δανιήλ m. P.
ibid. τετάρτῳ om. P. 16. Ναβουχοδονόσορ semper P. 19.
Θεοῦ αὐτοῦ P sola. 20. καὶ — αὐτοῦ om. R.

Prophetae Urias filius Samaeae, Hieremias, et Bazi, et Baruch Anni a. m. c.
et Cariatariim, et Ezechiel, cui praecceptum est a Deo ut iret in domum
Rechabin, et convocaret filios ejus, et filios Jonadab, ut biberent vinum.
At hi recusarunt, dicentes: Pater noster praeccepit vobis, uti nec in do-
mo ulla habitaretis, sed in tabernaculis, nec vinum biberemus usque ad
mortem. Unde exprobrans Israel, dicit: Filii Jonadab et filii Rechabin
patris sui sermones servaverunt: populus vero meus non custodivit sermo-
nem meum; et quae sequuntur.

XXXIX. Olympias.

II. III.

4884.

Jechonias Uriam Prophetam occidit, cum illius in dictis licentiam
non ferret.

IV.

Hoc anno Jechoniae, filii Josiae, Regis Juda, venit Nabuchodonosor
Rex Babylonis Hierusalem, et obsedit eam, et tradidit Dominus in manu
ejus Jechoniam, qui et Joacim dictus est, Regem Juda, et partem vaso-
rum domus Dni, et asportavit eam in terram Sennaar in domum Dei sui,

σανροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσφανεὺς τῷ ἀρ-
 χιεννοῦχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσρα-
 ἤλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορδομ-
 μείν νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῆ
 ὄψει καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γλώσιν καὶ 5
 διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἷς ἔστιν ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν
 τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ
 γλώσσαν Χαλδαίων. καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέ-
 ρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ
 οἴνου τοῦ πότου αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ 10
 C ταῦτα στῆναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτοῖς ἐκ
 τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιήλ καὶ Ἀνανίας καὶ Μισαήλ καὶ Ἀζαρίας,
 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιεννοῦχος ὀνόματα τῷ Δανιήλ Βαλτά-
 σαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαήλ Μισάκ, καὶ τῷ
 Ἀζαρίᾳ Ἀβδευαγῶ. καὶ ἔθετο Δανιήλ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς 15
 οὐ μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ
 πότου αὐτοῦ. καὶ ἤξιωσεν τὸν ἀρχιεννοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ.
 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιήλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρισμοὺς ἐνώπιον
 R 288 τοῦ ἀρχιεννοῦχου. καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιεννοῦχος τῷ Δανιήλ, Οο-
 βοῦμαι ἐγὼ τὸν κίριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρω- 20
 D σιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
 σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃ-

8. φορδομαιῖν P, φορδομῖν m. P, φαρδομῖν m. R. 5. σ-
 νιέντας] τοὺς συνέτας P. 9. τοῦ prius om. P. 14. Σιδράχ P,
 Σεδράχ R. 22. τὰ alterum om. R.

et vasa intulit in domum Dei sui. Et ait Rex Asphanex Praeposito
 Eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, et de semine regio, et ty-
 rannorum pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eru-
 ditos omni sapientia, cautos scientia et doctos disciplina, et qui possent
 stare in Palatio Regis, ut doceret eos literas et linguam Chaldaeorum.
 Et constituit eis Rex annonam per singulos dies de cibis suis, et de vi-
 no unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis postea starent in conspe-
 ctu Regis. Fuerunt autem inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Mi-
 sael, et Azarias. Et imposuit eis Praepositus Eunuchorum nomina, Da-
 nieli, Balthazar: Ananiae, Sidrach: Misaeli, Misach: et Azariae, Abde-
 nago. Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa
 Regis, neque de vino potus ejus. Et rogavit Eunuchorum Praepositum,
 ne contaminaretur.

Dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu
 Principis Eunuchorum. Et ait Princeps Eunuchorum ad Daniele: Ti-
 meo ego Dominum meum Regem, qui constituit cibum vestrum et potum,
 qui si videat facies vestras macilentas, prae caeteris adolescentibus coae-
 vis vestris, condemnabit caput meum Regi. Et dixit Daniel ad Amer-

τε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν Δανιὴλ πρὸς Ἀμελ-
 σᾶδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἄρχιευνούχος ἐπὶ Δανιὴλ καὶ Ἀνανίαν καὶ
 Μισαήλ καὶ Ἀζαρίαν, Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέ-
 κα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων τῆς γῆς, καὶ φαγό-
 5 μεθα καὶ ὕδωρ πίομεθα, καὶ ὀφθῆτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι V 99
 ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν
 τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἂν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παιδῶν
 σου. καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.
 καὶ ἐκ τέλους τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ P 123
 10 καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρκῖν ὑπὲρ πάντα τὰ παιδάρια τὰ ἐσθιόντα
 τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένετο Ἀμελσᾶδ ἀναιρούμενος
 τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τοῦ πότου αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐ-
 τοῖς σπέρματα. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν
 ἐν πάσῃ γραμματικῇ σοφίᾳ, καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὀράσει
 15 καὶ ἐνυπνοῖς.

Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ, υἱὸς Ἰωσίου, τὰ μὲν πάντα ἔτη βρασι-
 λευσεν ἰα', πρὸς τῷ τέλει δὲ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας αὐ-
 τοῦ βρασιλευσεν Ναβουχοδονόσορ ἐν Βαβυλῶνι, ὡς εἶναι τὸ πρῶ-
 τον ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ κατὰ τὸ παρὸν τέταρ-
 20 τον ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ, καθὼς ἔστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ B
 τῆς δευτέρας τῶν Παραλειπομένων.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωα-
 κείμ, βασιλέως Ἰούδα, καὶ πρώτῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως

1. τὴν om. P. ib. Ἀμερσᾶδ P. 2. καὶ Μισαήλ] Μισαήλ V.
 3. δὴ om. P. 11. Ἀμελσᾶδ] Μέλσαρ Ἀμερσᾶδ m. P. 17. τὸ
 τέλος P. 21. τῆς δευτέρας] XXXVI. 5. 23. πρώτον V.

sad, quem constituerat Princeps Eunuchorum super Daniel, et Ananiam,
 et Misael, et Azariam: Tenta servos tuos diebus decem, et dentur nobis
 legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum, et contemplare vultus no-
 stros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio, et sicut videris, facies
 cum servis tuis. Qui audito sermone hujuscemodi, tentavit eos dies de-
 cem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores et cor-
 palentiores prae omnibus pueris qui vescuntur cibo regio. Porro Amel-
 sad tollebat cibaria, et vinum potus eorum, et dabat illis legumina. Pue-
 ris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sa-
 pientia: Danieli autem intelligentiam omnium visionum et somniorum.

Jechonias, qui et Joacim, Josiae filius, universe quidem regnavit an-
 nos xi. Ad finem porro tertii anni regni ejus, regnavit in Babylone
 Nabuchodonosor: ita ut primus annus regni Nabuchodonosor incidat in
 quartum annum Jechoniae, sive Joacim, quemadmodum ex secundo Para-
 lipomenon libro percipere licet.

Hoc quarto anno Jechoniae, sive Joacim, Regis Juda, et primo Na-
 buchodonosor Regis Babylonis, factum est verbum Domini, quod locutus

Βαβυλῶνος ὃ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης πρὸς πάν-
 τα τὸν λαὸν Ἰουδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέ-
 γων, Ἀπὸ τρισκαιδεκάτου ἔτους τοῦ αἰτεῦ Ἰωαίου, νιού Ἀμώς,
 βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ταῦτα κ' καὶ τρία ἔτη.
 ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὁρῶντων 5
 καὶ λέγων, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. καὶ εἶπε κύριος, Ἀπίστευτα
 πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὄρθρου, λέγων,
 R 290 Ἀποστραφήτω ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρῆς καὶ ἀπὸ
 C τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς
 ἧς ἔδωκα τοῖς πατέρας ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. μὴ 10
 πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ
 προσκυνεῖν αὐταῖς, ὅπως μὴ παραφύξητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
 χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. διὰ
 τοῦτο τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε
 τοῖς λόγοις μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ, καὶ λήψομαι πᾶσαν τὴν 15
 πατριὰν τοῦ βορῆᾶ, καὶ πρὸς Ναβουχοδοσόρο βασιλέα Βαβυ-
 λῶνος τὸν δοῦλόν μου· καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην.
 καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύ-
 κλω αὐτῆς. καὶ ἐξεσημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφαν-
 D σμόν καὶ εἰς συριγμόν καὶ εἰς οὐκείρισμόν αἰώνιον, καὶ ἀπολωῖ ἀπ' 20
 αὐτῶν φωνὴν χαρῆς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ
 φωνὴν νύμφης καὶ ὁσμὴν μύρου, φωνὴν μύλου καὶ φῶς λύχνου.

2. καὶ om. V. Conf. Jerem. XXV. 3 τοῦ αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ PV.
 4. τῆς om. P. *ibid.* ταῦτα] καὶ ἐγένετο praeposit m. P. 5.
 ἐγεννήθη PV. *ib.* ἄλλως πως παρὰ τοῖς ο' m. P. 9. κατοική-
 σετε V. 11. πορεύεσθαι PV. 14. κύριος λέγει P.

est Hieremias Propheta ad universum populum Juda, et habitatores Hierusalem, dicens: A tertio decimo anno ipsius Josiae, filii Amos, Regis Juda, usque ad hanc diem, sunt hi tres et viginti anni. Et factum est verbum Domini ad me, et locutus sum ad vos manicans et loquens, et non audistis me. Et dixit Dominus: Misi ad vos servos meos diluculo dicens: Avertatur unusquisque a via sua mala, et a malis studiis vestris, et habitabit in terra quam dedi patribus vestris a saeculo, et usque in saeculum. Ne ambuletis post Deos alienos, ut serviatis eis, et adoretis eos, ut non ad iracundiam provocetis me in operibus manuum vestrarum; et non audistis me. Propterea haec dicit Dominus exercituum: Quoniam non credidistis verbis meis, ecce ego mittam, et assumam cognationem Aquilonis omnem; et ad Nabuchodonosor Regem Babylonis servum meum; et adducam eos super terram istam, et super habitantes eam, et super omnes gentes, quae in circuitu ejus; et desolabo eos, et dabo eos in desolationem, et in sibilum, et in opprobrium sempiternum. Et perdam ex eis vocem gaudii, et vocem lactitias; vocem sponsi, et vocem sponsae; et odorem unguenti; vocem molae, et vocem lucernae. Et erit omnis terra

καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆ εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις τῷ βασιλεῖ Βαβυλωνός ὁ ἔτι. καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ὅ' ἔτη ἐκδικήσω ἐπὶ τὸν βασιλεῦ Βαβυλωνός καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ κύριος.

5 Τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰωακείμ τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως Ἰούδα Ἰερεμίας ὁ προφήτης προστάσσεται παρὰ κυρίου κεφα- P 124
λίδα βιβλίου λαβεῖν, καὶ γράφαι ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους κυ-
ρίου τοὺς ἐπὶ Ἱερουσαλήμ χρηματισθέντας ἀπὸ ἡμερῶν Ἰωσίου
βασιλέως Ἰούδα ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Ἰωακείμ, Ἰσως ἐπι-
50 στραφήσονται δι' ἄπερ λογίζομαι εἰς αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε.
μετὰ δὲ τὸ ἀναγνῶναι ταῦτα τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηριου εἰς τὰ
ἄτα παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς λόγους τούτους ἀπέστειλεν Ἰωακείμ
Ἰουδαῖν λαβεῖν τὸ βιβλίον· καὶ λαβὼν Ἰουδαῖν τὸ βιβλίον ἀνέγνω. καὶ
ὡς ἀνέγνω τρεῖς ἢ τέσσαρις σελίδας τῷ Ἰωακείμ ἐν οἴκῳ χειμερινοῦ, V 100
15 ὅπου ἦν καὶ ἰσχάρα πυρός, ἀπέτερεν αὐτὸ τῇ σελίῃ τοῦ γραμμα-
τίως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἰσχάρας, ἕως οὗ ἐξέλιπεν
τὸ βιβλίον ἐν τῷ πυρὶ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν κύριον. καὶ B
ἰρημοθεὶς κύριος εἶπεν Ἰωακείμ τῷ καὶ Ἐλιακίμ διὰ Ἰερεμίου
τοῦ προφήτου, Ἐκασας τὸ βιβλίον τοῦτο εἰπών, Διὰ τί ἐγρα-
20 φας ἐπ' αὐτῷ λέγων, Ἐλεῦσεται Ναβουχοδονόσορ καὶ διασφραξεί R 292
τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνος.
διὰ τοῦτο εἶπεν κύριος Ἰωακείμ, Ὅτι ἔσται αὐτῷ κωδῆμενος ἐπὶ
θρόνου Δαβίδ. καὶ ἔλαβεν ἑτέραν κεφαλίδα βιβλίου Ἰερεμίας,

8. τὰ om. P. 11. Βαρὺχ P. 13. καὶ om. P. 14. τέσσαρας P.
ib. τῷ] τοῦ P. 16. ἐξέλιπεν P. 18. τῷ Ἰ. P. ib. τῷ καὶ] καὶ
τῷ P. 20. διασφραξεί V. 22. Ἰωακείμ P.

*hæc in desolationem, et in vastitatem. Et servient in his gentibus Regi
Babyloni septuaginta annos. Et post septuaginta annos vindicabo super
Regem Babylonis, et super gentem illam, dicit Dominus.*

Hoc eodem anno Joacim sive Jechonias Regis Juda, Hiero-
nias Propheta jubetur a Domino volumen libri accipere, et scribere in
eo universa quae locutus est Dominus contra Hierusalem a diebus Josias
Regis Juda, usque ad annum quartum Joacim: *Fortasse propterea quae
cogito super eos, convertentur, et non observata estis.* Quae verba cum
legisset Baruch filius Nariae in aures universi populi, misit Joacim Ju-
dæam ut tolleret volumen, quod Judin acceptum legit; et cum tres qua-
tuorve pagellas legisset Joacim Regi in domo hiemali sedenti, ubi et fe-
calis ignis erat, scalpello scribae scidit illud, et projecit in ignem ar-
illæ, donec consumeretur totum volumen. Et non sunt reversi ad Domi-
num. Erat ergo Dominus dixit Joacim et Eliacim per Hieremiam Pro-
phetam: *Tu combussisti volumen istud, dicens: Quare scripsisti in eo, di-
cens: Veniet Nabuchodonosor, et vastabit terram hæc, et cessare faciet
ab eo hominem et jumentum. Propterea dicit Dominus Joacim: Non erit*

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαρούχ, καὶ ἦν γεγραμμένα ἐν αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰωακείμ.

ε'.

Ἰερεμίας ὁ προφήτης ῥίπτεται εἰς λάκκον βορβόρου ὑπὸ Μελχιον υἱοῦ Ἰωακείμ. Ἀβδεμέλεχ δὲ ὁ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος τοῦ αὐτοῦ Ἰωακείμ, ἀκούσας τοῦτο ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ μάρτην βεβλήσθαι τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ ἐπιτραπέις ὑπὸ τοῦ βασιλέως, λαβῶν λ' ἄνδρας ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου.

Ἐκ τῆς προφητείας Δανιήλ.

10

Ἐν τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαιδοῦς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμάκους καὶ τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ. 15
καὶ ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἐνυπνιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον. καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συρισί, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι, σὺ εἶπον τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ σου, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν. ἀπεκρίθη ὁ βασι-

3. ε' om. P. *ibid.* Ναβουχοδονόσορ β' m. R, Ναβουχοδονόσω m. P. 10. τοῦ Δανιήλ P. Est c. 2. 13. ὁ prius om. P. 16. ἦλθεν P.

Aniam. c. ex eo qui sedeat super thronum David. Et accepit aliud volumen Hieremias, et dedit illud Baruch, in quo erant scripta universa, quae erant contra Joacim.

Hieremias Propheta projicitur in lacum coeni a Melchia fillo Joacim. Abdemelech autem Aethiops Eunuchus ipsius Joacim, hoc audiens, ac iniuste Hieremiam projectum fuisse in lacum, locutus est ad Regem. Commisso ergo sibi negotio, accepit triginta viros, et Hieremiam e lacu coeni extraxit.

Ex Prophetia Danielis.

In anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium, et conterritus est spiritus ejus; et somnium ejus fugit ab eo. Et dixit Rex ut vocarent incantatores, et magos, et maleficos, et Chaldaeos, ut indicarent regi somnium ejus. Et venerunt, et steterunt coram Rege. Et dixit Rex ad eos: „Somnium somniavi, et stupefactus est spiritus meus, ut non possem scire somnium.“ Et dixerunt Chaldaei ad Regem Syriace: „Rex in aeternum vive; dic somnium servis tuis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et dixit Chaldaeis: „Sermo recessit a me; nisi indicaveritis mihi somnium, et inter-

λὺς καὶ εἶπε τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἅπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν
 οὖν μὴ γνωρίζητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγ-
 γελήτέ μοι, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν εἰς διαρπα-
 γὴν ἔσονται. ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίζητέ
 5 μοι, δώματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ. P 125
 πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελάτέ μοι. ἀπε- R 294
 κρήθησαν δεύτερον καὶ εἶπον, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον
 τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελοῦμεν. καὶ
 ἀπεκρήθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι και-
 10 ρὸν ὑμεῖς ἔξαγοράζετε, καθότι εἶδετε ὅτι ἀπέστη ἅπ' ἐμοῦ τὸ ῥή-
 μα. ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀπαγγελητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα
 ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ
 καιρὸς παρεῖληθ'· τὸ ἐνύπνιόν μου εἶπατέ μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι
 καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελητέ μοι. ἀπεκρήθησαν πάντες
 15 οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον, Οὐκ ἔστιν ἄν-
 θρωπος ἐπὶ τῆς ξηραῖς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται
 γνωρίσει· καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον B
 οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαιοιδὸν μάγον καὶ Χαλδαῖον, ὅτι ὁ λόγος δὲν ὁ βα-
 σιλεὺς ἐπερωτᾷ βαρῦς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν
 20 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικίαι
 μετὰ πάσης σαρκός. τότε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀρ-
 γῇ πολλῇ εἶπεν ἀπολέσει πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνῶνος·
 καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθεν, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ ἐζήτη-
 σαν Δαυιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν. τότε Δαυιὴλ ἀπε- V 101

6. ἀπαγγελάτε P. 13. μόνον P. 14. ἀπαγγελεῖτε P sola. 16. δυν-
 ῆσεται PV. 18. δὲν βασιλ. P. 19. ἀγγελεῖ P. 23. ἀπεκτείνοντο R.

pretationem ejus, peribitis vos, et domus vestrae diripientur. Si autem
 somnium et conjecturam ejus narraveritis, dona et munera, et honores
 multos accipietis a me. Somnium igitur et interpretationem ejus indicate
 mihi." Responderunt secundo, et dixerunt: „Rex dicat somnium servis
 suis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et ait: „In
 veritate scio, quod tempus redimitis, scientes quod recesserit a me ver-
 bum. Si ergo somnium non indicaveritis mihi, scio quod verbum men-
 dax et corruptum composuistis, ut dicatis coram me, donec tempus prae-
 tereat: somnium dicite mihi, et sciam, quia et conjecturam ejus annun-
 ciabitis mihi.“ Responderunt omnes Chaldaei in conspectu regis, et di-
 xerunt: „Non est homo saper terram, qui possit verbum Regis notum
 facere, quia omnis Rex magnus et Princeps, verbum tale non interrogat
 incantatorem, magum et Chaldaeum: quia sermo quem Rex interrogat
 gravis, et alius non est, qui renuntiet eum coram Rege, nisi Dii, quo-
 rum non est habitatio cum omni carne.“ Tunc Rex in furore et ira
 multa dixit perdere omnes sapientes Babylonis. Et sententia egressa est,
 et sapientes interficiebantur: et quaerebant Daniele et amicos ejus in-

κριθῆ βουλήν καὶ γνώμην τῷ Ἀριώχ τῷ ἀρχιμαγείφῳ τοῦ βασι-
 λέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀνελεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπυνθάν-
 C νετο αὐτοῦ λέγων, Ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ
 γνώμη ἡ ἀνομιῆς αὕτη ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ
 τὸ ῥῆμα Ἀριώχ τῷ Δανιήλ· καὶ Δανιήλ ἠξίωσεν ὅπως χρόνον 5
 δὴ αὐτῷ καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλῃ τῷ βασιλεῖ. καὶ
 εἰσῆλθε Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τῷ Ἀνανία καὶ τῷ Μι-
 σαήλ καὶ τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε. καὶ
 οὐκ ἐτιμωμένους ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἕπερ τοῦ μωστη-
 ρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπολέωνται Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ 10
 μετὰ τῶν ἐπιβολῶν σοφῶν Βαβυλῶνος. τότε πᾶς Δανιήλ ἐν
 D Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιήλ, καὶ εἶπεν, Εἰὴ τὸ ὄνομα τοῦ κυ-
 ρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἕως τοῦ αἵματος, ὅτι ἡ σύν-
 εσις καὶ ἡ σοφία αὐτοῦ ἐστίν, καὶ αὐτὸς ἄλλοιοῖ καιροὺς καὶ 15
 χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν τοῖς σο-
 φοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσιν σύνεσιν. καὶ αὐτὸς ἀποκαλέ-
 πτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ
 φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστίν. σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξομολο-
 γοῦμαι καὶ αὐτῷ ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν ἔδωκός μοι καὶ ἐγνώ-
 ρισάς μοι ἃ ἠξιώσαρκεν παρὰ σοῦ· καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως
 ἐγνώρισάς μοι. καὶ ἦλθε Δανιήλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέστησεν ὁ βα-
 P 126 σιλεύς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τούτῳ

11. τῷ om. R. 13. τοῦ alterum om. P. 14. καὶ — αἰώνος om. P. 19.
 μου] ἡμῶν m. P. 21. τὸ om. P. 22. ἐκατέστησεν P, ἐκατέστησεν R.

terficere. Tunc Daniel respondit consilium et sapientiam Arioch Prin-
 cipi coenorum Regis, qui egressus est, ut interficeret sapientes Babylo-
 nis, et interrogabat eum, dicens: „Princeps regia, pro quo egressa est
 sententia Regis impudens haec a facie Regis?“ Notum fecit autem ver-
 bum Arioch Daniel. Et rogavit Daniel ut tempus daret sibi, et conje-
 cturam ejus annuntiaret Regi. Et ingressus Daniel in domum suam, et
 Ananiae, et Misael, et Azariae amicis suis verbum notum fecit. Et mi-
 serationes quaerebant a Deo coeli super mysterio hoc, ne parirent Da-
 niel et amici ejus cum caeteris sapientibus Babylonia. Tunc Danieli in
 visione noctis mysterium revelatum est, et benedixit Deum coeli Daniel,
 et dixit: „Sit nomen Domini benedictum a saeculo quia intellectus et sa-
 pientia ipsius est. Et ipse mutat tempora et annos: constituit Reges,
 et transfert, dans sapientiam sapientibus, et prudentiam scientibus in-
 tellectam. Et ipse revelat profunda et abscondita, sciens quae in tene-
 bris, et lumen in eo est. Tibi Deus patrum nostrorum confiteor, et lau-
 do, quia sapientiam et virtutem dedisti mihi, et nota fecisti mihi, quae
 rogavimus te, et visionem Regis notam fecisti mihi.“ Et venit Daniel
 ad Arioch quem constituerat Rex, ut perderet sapientes Babylonia; et

σοφὸς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς· εἰσάγαγέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλαι. τότε Ἀριοῦχ ἐν R 296 σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δαυὶδ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε αὐτῷ, Ἐξήρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀπαγγεῖλει. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δαυὶδ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὰ ἐνώπιον ὃ εἶδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστιν σοφῶν, μάγων, ἐπα- 10 οιδῶν, Γαζαρηῶν, ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἔστιν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια. καὶ ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ Να- B βουχοδονόσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

Τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτο ἔστιν. σὺ βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς 15 κοίτης σου ἀνέβησαν, τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέν σοι ἃ δεῖ γενέσθαι· καὶ ἐμοὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ εὐσῆ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα μὴ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. σὺ 20 βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία μεγάλη, καὶ ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἢ πρόσσωπις αὐτῆς ὑπερφερέης ἔστιν πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ C ὄρασις αὐτῆς φοβερά. εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυρος, ἡ κοι-

2. ἀγγεῖλῶ P. 19. μὴ om. P. 20. καὶ ἡ] ἡ P.

dixit illi: „Sapientes Babylonis ne perdas. Introduc me in conspectu Regis, et interpretationem Regi narrabo.“ Tunc Arioch festinus introduxit Danielem coram Rege, et dixit ei: „Inveni vicum de filiis captivitatis Judaeae, qui solutionem Regi annuntiabit.“ Et respondens Rex dixit Danieli, cujus nomen Balthasar: „An potes mihi renuntiare somnium quod vidi, et interpretationem ejus?“ Et respondit Daniel in conspectu Regis, et dixit: „Mysterium, quod Rex interrogat, non est sapientum, magorum, incantatorum, aruspicum indicare tibi: sed est Deus in caelo revelans mysteria.“ Et notum fecit Regi Nabuchadomesor, quae oportet fieri in novissimis diebus.

„Somnium tuum, et visiones capitū tui, in lectulo tuo hujuscemodi sunt. Tu Rex, cogitationes tuas in cubili tuo ascenderunt, quid oportet fieri post haec. Et revelans mysteria nota fecit tibi, quae oportet fieri. Et mihi non in sapientia existente in me, praeter omnes viventes, mysterium hoc revelatum est; sed idea ut conjecturam Regi manifestaret, ut cogitationes cordis tui scias. Tu Rex videbas, et ecce imago una multa, imago illa magna, et facies ejus elevata, stans a facie tua, et visio ejus terribilis. Imago, cujus caput auri puri; manus et pectus, et brachia ejus argentea; venter et femora aerea; tibiae ferreae, pedes,

λία καὶ οἱ μῆροὶ χαλκοῖ καὶ αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος
 μὲν τι σιδηροῦν καὶ μέρος τι ὀστράκινον. ἔθεώρεις ἕως ἀπε-
 τμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν· καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ
 τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνοους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς
 εἰς τέλος. τότε ἐλεπτόνθησαν εἰς ἅπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος,
 ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κοριορ-
 τὸς ἀπὸ ἄλωνος θερινῆς, καὶ ἰσθίριξεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ
 V 102 πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ ἠρέθη αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος ὁ πατά-
 D ξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσεν πᾶσαν τὴν
 γῆν. τοῦτο ἐστὶν τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν 10
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Σὺ βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βα-
 R 298 σιλειαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἐντιμον ἔδωκεν ἐν παντὶ τό-
 πῳ, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ
 καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύας θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, 15
 καὶ κατέστησέν σε κύριον πάντων, σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ. καὶ
 ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἕτέρα ἥτιτων σου, ἣ ἐστὶν ὁ ἄρ-
 γυρος, καὶ βασιλεία τρίτη, ἣ ἐστὶν ὁ χαλκός, ἣ κυριεύσει πάσης
 τῆς γῆς. καὶ βασιλεία τετάρτη ἐστὶ ἰσχυρὰ ὡς ὁ σίδηρος· ὃν
 P 127 τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· 20
 οὕτω πάντας λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας

2. μέρος] μέρος δέ P sola. 6. ἐγένετο P. 7. ἐξῆραν P, om.
 R., addit m. 12. ᾧ] ὡς RV. 16. σε om. P. 17. ἐστὶν
 ἄργυρος P. 20. λεπτυνεῖ P. 21. καὶ δαμάσει om. V.

pars quidem quaedam ferrea, pars autem quaedam fictilis. Videbas do-
 nec abscissus est lapis ex monte sine manibus, et percussit imaginem su-
 per pedes ferreos, et fictiles, et comminuit eos in finem. Tunc commi-
 nuta sunt omnino testa, ferrum, argentum, aurum, et facta sunt quasi
 pulvis ab area aestiva, et extulit ea multitudine venti, et locus non est
 inventus illis. Et lapis qui percussit imaginem factus est in montem
 magnum, et implevit omnem terram. Hoc est somnium; et conjecturam
 ejus dicemus coram Rege.“

„Tu Rex, Rex Regum, cui Deus coeli regnum forte, et validum
 et gloriosum dedit in omni loco, in quo habitant filii hominum,
 bestiasque agri, et volatilia coeli dedit in manu tua, et constituit te
 Dominum omnium: tu es caput aureum. Et post te surget regnum aliud minus
 te, quod est argentum: et regnum tertium, quod est aes, quod domina-
 bitur omni terrae. Et regnum quartum erit forte quasi ferrum: quem-
 admodum ferrum comminuit et domat omnia quae sunt in terra, ita
 omnes comminuet. Et quia vidisti pedes et digitos partem quidem
 quandam testeam et luteam, partem autem allquam ferream, regnum di-
 visum erit, et a radice ferrea erit in eo: quemadmodum vidisti ferrum
 mixtum testae et digiti pedum pars quidem quaedam ferrea, pars autem

καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τι ὀστράκινον καὶ κεραμεῖον, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίξης τῆς σιδηρῆς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ. καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν ἔσται σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, καὶ μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρότερον, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον. ὅτι δὲ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὕτως μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστρά- B
10 κου. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, καὶ λεπτυνεῖ καὶ λιχμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ 15 χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὀστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισεν τῷ βασιλεὶ ἢ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ 20 τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ ματαὰ καὶ εὐωδίαν εἶπε σπέισαι αὐτῷ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιήλ, Ἐπ' ἀληθείας C ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτός ἐστιν Θεὸς Θεῶν καὶ κύριος κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων καὶ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἡδυνήθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

1. κεραμεῖον V, κεράμιον P. 4. μὲν τι] μέντοι P. 6. ἀπ'] ἐπ' R, ὅπ' P. 10. ἡμέραις βασιλέων P. 12. οὐκ V. 15. τὸν ἄργυρον om. P. 16. ὁ alterum om. P.

quaedam testea; pars quaedam regni erit fortis, et ex ea erit contritum. Quia vidisti ferrum mixtum testae; commixti erunt in semine hominum, et non erunt adhaerentes hic cum hoc, sicut ferrum non miscetur cum testa. Et in diebus Regum illorum, suscitabit Deus coeli regnum, quod in aeternum non corrumpetur: et regnum ejus populo alteri non relinquetur, comminuet, et ventilabit omnia regna; et hoc suscitabitur in aeternum: quemadmodum vidisti, quia de monte abscissus est lapis sine manibus, et comminuit testam, ferrum, aes, argentum, aurum. Deus magnus nota fecit Regi, quae oportet fieri post haec, et verum somnium, et fidelis conjectura ejus."

Tunc Rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, et Daniele m oravit, et munera, et odores dixit libare ei. Et respondens Rex, dixit Danieli: „In veritate Deus vester Deus Deorum, et Dominus Dominorum, et Rex regum, et revelans mysteria; quia potuisti revelare mysterium hoc."

Και ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δώματα μεγάλα
 R 300 καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας
 Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς
 Βαβυλῶνος· καὶ Δανιήλ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κα-
 τέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράκ καὶ Μι-5
 σάκ καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

D

μ' Ὀλυμπιάς.

ς', ζ', η', θ'.

μα' Ὀλυμπιάς.

ι'.

10

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακίμ Ναβουχοδο-
 νόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν
 Ἰουδαίων χειρωσόμενος καὶ γὰρ τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλώτους
 λαβῶν, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ νεῷ τὰ πλεῖστα λαβῶν,
 φόρον τε Ἰεχωνία τῷ καὶ Ἰωακίμ ἐπιτάξας τελεῖν ἀργυρίου τά-15
 λαντα ρ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα ι', ἀνεχώρησεν.

V 103
P 128

Ἀπὸ ις' ἔτους Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλέως Ἰσραὴλ,
 ἤγουν δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἰωάθαν βασι-
 λέως τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἐπὶ τὸ παρὸν δέκατον
 ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακίμ πληροῦνται ἔτη ρν', ἅπερ Ἐξ-20

2. πάσας P. 6. ἦν om. R. id. τοῦ om. P. 7. γ' Ναβου-
 χοδονόσορ. m. R. γ' Ναβουχοδονόσορ m. P. 18. τῆς om. P.

Anni a. m. c. Et magnificavit Rex Daniel, et dona magna et multa dedit ei, et
 constituit eum super omnes regiones Babylonis, et Principem Satraparum
 super omnes sapientes Babylonis. Et Daniel postulavit a Rege, et con-
 stituit super opera regionis Babylonis Sidrach, et Misac, et Abdenago.
 Et Daniel erat in atrio Regis.

4883.

XL. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

XLI. Olympias.

X.

Hoc anno decimo Jechoniae, seu Joacim, Nabuchodonosor Babylonis
 Rex, septimo regni sui anno, subjugata Judaea, et III. MXXIII. ex Judaeis
 captivis factis, maximeque vasorum templi parte ablata, Jechoniae, seu
 Joacim, argenti centum, et auri decem talentorum imposito tributo, re-
 cessit.

Ab anno XVI. Phacee, filii Romelias Regis Israel, qui quidem secun-
 dus annus fuit Joatham Regis duarum tribuum Juda et Benjamin, usque
 ad praesentem decimum annum Jechoniae, seu Joacim, complentur anni

κας δὲ τῆς τῶν ρν' ἡμερῶν ἐπὶ τὸ πλεονὸν ἀνακλίσεως καὶ κοιμήσεως ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ παρανομίας ἐωρᾶσθαι λέγεται.

Ἔχει οὖν τὸ ἀκριβὲς τῆς ψήφου ἢ κατάληξης οὕτως.

	Φακεὲ ἐν Σαμαρείᾳ	ἔτη ιδ'.	
5	᾽Ωσηὲ ἐν Σαμαρείᾳ	ἔτη θ'.	
	Ἐζεκίας	ἔτη κθ'.	
	Μανασσῆς	ἔτη νε'.	B
	Ἀμὼν	ἔτη β'.	
	Ἰωσίας	ἔτη λα'.	
10	Ἰωῆχαζ ὁ καὶ Σελλῆμ	μῆνας γ'.	
	Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ	ἔτη ι'.	

Ἀπὸ οὖν πεντεκαιδεκάτου ἔτους Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελλου ἐπὶ τὸ παρὸν ι' ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ εἰσὶν ἔτη, ὡς πρόκειται, ρν'.

15 ια'. R 302

Ἰερεμίας προφητεύων Ἰεχωνία τῷ καὶ Ἰωακείμ λέγει, Ὁ οἰκοδομῶν τὸν οἶκον αὐτοῦ σὺ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίσει, παρ' αὐτῷ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἐργάζεται δουρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ δίδους αὐτῷ. ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα ἐυρύχωρα, διεσταλμένα θυρίσι καὶ ἔξωλωμένα ἐν κέδρω καὶ κεχρισμένα ἐν μιλτῇ. μὴ βασιλεύων

1. ἀνακλήσεως RV. 7. νβ' P. 16. ἡ Ναβουχοδονόσορος m. R, ἡ Ναβουχοδονόσορ m. P. ib. λέγει] Jerem. XXII. 13.

cl. quos Ezechias per dierum cl. in latus inclinationem et dormitionem Anni a. c. super Israelis impietates vidisse dicitur.

Ita vero se habet accurata calculi comprehensio.

Phacee in Samaria (regnavit)	annos xiv.
Osiās in Samaria	annos ix.
Ezechias	annos xxix.
Manasses	annos lii.
Amon	annos ii.
Josias	annos xxxi.
Joachaz, qui et Sellem,	menses iii.
Jechonias, qui et Joacim	ann. x.

A decimo quinto igitur anno Phacee filii Romelie, usque ad presentem decimum annum Jechoniae, sive Joacim, sunt anni, ut supra dictum est, cl.

XI.

4863.

Hieremias prophetans Jechoniae, sive Joacim, ait: Qui aedificat domum suam non cum justitia, et coenacula sua non in iudicio, apud ipsum proximus ejus operatur gratis, et mercedem ejus non reddet ei. Aedificasti tibi domum proportionatam, coenacula spatiosa, distincta fenestris, et contignata in cedro, et linita sinopide. Num regnans regna-

βασιλεύσης, ὅτι ἀμιλλᾶσαι πρὸς τὴν κέδρον. ὁ πατήρ σου ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐποίησεν δικαία, καὶ καλῶς ἦν αὐτῷ, καὶ σὲ ἔδει οὕτω ποιεῖν. διὰ τοῦτο, φησὶν, οὐ μὴ κόπονται αὐτόν. οἴμοι, κύριε, οἴμοι, ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, ὡ ἀδελφέ, οἴμοι, ἀδελφέ. ταφῇ ὄνου ταφήσεται. συμνησθεὶς ὡς 5
 D κοπρία ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. ὅπερ καὶ γέγονεν οὐ μετ' οὐ πολὺ.

ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἱερεμίας ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ προφητεύων λέγει Ἰεχονία τῷ καὶ Ἰωακείμ, Παραδοθήσῃ εἰς χεῖρας Ναβου- 10
 χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος σὺ καὶ ἡ μήτηρ σου ἡ τεκοῦσά σε, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ὃ καὶ γέγονεν εὐθύ. Ναβουχοδονόσορ γὰρ ἀπὸ Μαριών τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τῆς βασιλείας Αἰγύπτου ἀποσπάσας, τῇ γῆ Βαβυ- 15
 λωνίων προσκτησάμενος, ἐλθὼν πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ Ἰεχονίαν 15
 τὸν καὶ Ἰωακείμ τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
 P 129 αὐτοῦ, δῆσας αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐνάτῳ
 ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας αἰχμάλωτον ἔλαβεν, καὶ πλείστον μέρος τοῦ λαοῦ ἀπῆξεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς ἠβούλετο ἐχρητο αὐτοῖς κατὰ τὴν προφητείαν Ἱερεμίου· ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιήλ 20
 καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τρεῖς παῖδας καὶ τὸν Ἐζεκὴλ ἤγαγεν αἰχμα-

1. βασιλεύσεις P. ib. ἀμιλλᾶ σε P. 4. οἴμοι V. 5. συμψηφισθεὶς V, συμψηφισθεὶς P. 7. οὐ μετ' οὐ] Aut prius aut posterius σὺ delendum videatur, ut est p. 277. A. 294. B. Sed conf. p. 258. C. 277. B. 9. 8' ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσορ. m. R. 8' Ναβουχοδονόσορ m. P. 17. Ναβουχοδονόσορ uncis includit P tacentis V. ibid. ἐνάτῳ PV. 18. τῷ ἔτει P. 19. ἐβούλετο P.

bis, quoniam te confers cedro. Pater tuus comedit et bibit, et fecit iustitiam, et bene erat ei, et te oportebat ita facere. Propterea, dicit (Dominus,) non plangent eum, vae mihi, Domine, vae mihi, frater: neque flebunt eum, o frater, heu mihi frater. Sepultura asini sepelietur: computrefactus projicietur ultra portum Hierusalem. Quod et paulo post factum est.

XII.

Hoc anno Hieremias ex persona Dei prophetans Jechoniae, seu Joacim, ait: Tradetis in manus Nabuchodonosor Regis Babylonis, tu et mater tua quae te genuit, et ibi moriemini. Quod et accidit: quippe Nabuchodonosor a Mareis Aegypti usque ad flumen Euphratem quaecumque erant regni Aegypti, avulsa, terrae Babylonis subiecit: ac Hierusalem rursus profectus, Jechoniam, seu Joacim, mense tertio anni XII. regni ejus, aereis vincium catenis, captivum factum anno regni sui IX. unaque cum illo maximam populi partem, Babylonem abduxit, haeque pro suo arbitrato usus est, juxta Hieremiae Prophetiam: in quibus erant

λάτους· πλὴν βασιλεύσας ἰβ' ἔτη ὁ αὐτὸς Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακὴμ ἀπέθανεν, καὶ βασιλεύει μετ' αὐτὸν Ἰωακὴμ υἱὸς αὐτοῦ, ἔκγονος Ἰωσίου, ὄντινα ἡ βίβλος τῶν Παραλειπομένων καὶ τὸ εὐαγγέλιον Ἰεχωνίαν ὀνομάζει, ὅστις τρίμηνον ἐβασίλευσεν.

5 Μετὰ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακὴμ ἐβασίλευσεν Ἰεχωνίας ἐκγονος Ἰωσίου μῆνας γ'. ἡμοῦ δ'ωδ' καὶ μῆνας γ'.

Ἐπὶ τούτου πάλιν ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ τρίτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλῆμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ. καὶ ἐξῆλθεν Ἰεχωνίας αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐ- R 304
10 τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουχοδονόσορ τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξήνεγκεν τοὺς θησαυροὺς τοῦ τε ναοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψεν τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν Σολομῶν, καὶ ἀπώκισεν τὴν Ἱερουσαλῆμ καὶ πάντας 15 τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς καὶ ὅλον τὸν λαὸν ἑξ' χιλιάδας αἰχμαλώτους καὶ πάντα τέκτονα καὶ τὸν συγγλεῖον- C
τα, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν πλὴν πενομένων τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν οἷς καὶ αὐτὸν τὸν Ἰεχωνίαν μετώκισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς εὐνούχους. ἔλαβεν ἐξέ-
20 ραν κεφαλίδα βιβλίου Ἱερεμίας, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαρούχ, καὶ ἦν γεγραμμένα αὐτῇ πάντα ἃ περ ἦν κατὰ Ἰεχωνία. καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν Σεδεκίας ὁ καὶ Ματθανίας, υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη ια'. ἡμοῦ δ'δε' καὶ μῆνας ε'.

1. ἔτη ἰβ' P. 3. τῶν Παραλειπομένων] I. 3. *ib.* εὐαγγέλιον] Matth. I. 11. 11. ἐνάτῳ PV. 13. τε om. R. 14. 253. 14. ἀπώκισεν PV. 15. τὸν ὅλον λαὸν R. 16. πάντα τὸν τέκτονα P. 18. μετώκισεν PV. 22. Σεδεκίας P. *ib.* ἰ Ναβουχοδονόσορ. m. R.

etiam Daniel, et cum eo tres pueri, et Ezechiel. Jechonias vero, qui et Joacim, cum regnasset annos xii. decessit, ac post illum regnavit Joacim filius ejus, Josiae nepos, quem liber Paralipomenon et Evangelium Jechoniam nominant, qui tribus duntaxat mensibus regnavit.

Post Jechoniam, seu Joacim, regnavit Jechonias, Josiae nepos, menses iii. Colliguntur anni iv. mcccxciv. et menses iii.

Illo regnante venit rursus Nabuchodonosor tertio mense illius regni Hierosolymam, urbeque obsessa, et vallata, egressi sunt Jechonias, ipse et mater et filii ejus ad Regem Babylonis, et capti sunt a Nabuchodonosor anno regni illius nono, ingressusque urbem Assyriorum Rex, abstulit Thesaurus templi et Regis: et vasa, quae fecerat Solomon, confregit, et traduxit ex urbe Hierusalem principes omnes ac potentiores una cum universo populo ad xvii. millia, et in captivitatem abduxit, atque adeo omnem artificem et inclusorem, relictis tantummodo ex plebe terrae pauperibus: in quibus et ipsum Jechoniam, et matrem, et uxores ejus, et Eunuchos abduxit Babylonem. Hieremias accepit aliud volumen, et dedit Barucho; erantque in eo scripta quaecunq; contra Jechoniam

α'.

μβ' Ὀλυμπιάς.

D

β'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἅγιος Μάρκος τελευτᾷ ἐν Ῥώμῃ καταστή-
ματι· καὶ ἔβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ Ἅγιος Ταρκύνιος ὁ καὶ Πρί-
σκος ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἔτη λη'.

γ'.

Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προεφήτευσεν Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ.

δ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας ἀπέστειλε πρὸς
P 130 Ἱερεμίαν τὸν Πάσχωρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφωνίαν υἱὸν Μα-
δασσαίου τοῦ ἱερέως ἐπερωτῆσαι περὶ Ναβουχοδονόσορ, ἐπελ-
θόντος αὐτῷ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ, εἰ ποιήσει κύριος ἔλεος μετ' αὐτῶν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας ἐκ προσώπου κυρίου ὅτι πολεμήσει
κύριος τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἐν χειρὶ ἐντετα- 15
μένῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροξυ-
σμοῦ μεγάλου. καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδε-
κίαν, βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν
καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μαχαίρας

1. ια' Ναβουχοδ. m. P. 4. Ἅγιος P. 5. Ἅγιος] Λούκιος m.
P. 6. ιβ' Ναβουχοδ. m. P. 10. ιγ' Ναβουχοδ. m. P. 11.
Πάσχωρ P. *ibid.* Μαδασσαίου P. 12. περὶ τοῦ N. P. 17.
κατὰ R. 18. τὸν alterum om. P.

Anni a. c. fuerant praedicta: et regnavit post illum Sedecias, qui et Matthanias
dictus, ann. xi. Colliguntur anni iv. m. dccc. v. et menses vi.

I.

XLII. Olympias.

4895. 6.

II.

Hoc anno Ancus Marcius Romae naturali morte extinguitur: cui suc-
cessit Lucius Tarquinius, qui et Priscus dictus, ac Romae pariter regna-
vit ann. xxxviii.

III.

In Judaea prophetabant Hieremias et Baruch.

IV.

Hoc anno Matthanias, qui et Sedecias, misit ad Hieremiam Pacher,
filium Melchiae, et Sophoniam, filium Madassaei Sacerdotis, ut de Na-
buchodonosor, qui se, Judaeamque aggressus erat, illum rogarent, an
Deus facturus esset misericordiam cum eis. Quibus ex persona Dei re-
spondit Hieremias, in haecce verba: Dominus urbem oppugnabit, et incolas
ejus in manu extenta, et brachio excelso, cum furore et indignatione, et impetu
magno. Post haec Matthaniam, sive Sedeciam, Regem Juda, ejusque

καὶ τοῦ λιμοῦ παραδώσει ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ κατακόψουσιν ὄντοδς ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ R 306
οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ σὸν οὐκ ἐπιτρέψω αὐτούς. καὶ ἀπέστειλεν B
Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ἃ ἔμαθεν ἐκ προ-
5 φητείας Ἱερειμίου περὶ τῶν σ' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας. Ἀνανίας
δὲ ὁ ψευδοπροφήτης ἐνιστάμενος ταῖς Ἱερειμίου προφητείαις τῷ
αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει τελευτᾷ.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καὶ
πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ εἰκο-
10 στὸν ἔνατον ἔτος τυγχάνει μεθ' ὃ τὸ πάσχα γέγονεν νομίμως κα-
τὰ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωσίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἐζεκιήλ ὁ τοῦ Βουζὶ τοῦ ἱερέως υἱὸς
τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἤρξατο προφητεύειν ἐν Βαβυ-
λῶνι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, μεθ' οὗ ἦσαν προφητεύον- C
15 τες Ναούμ, Μαλαχίας καὶ Δανιήλ. Μαλαχίας προφητεύων
εἶπεν, Οὐκ ἔστι μοι θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, V 105
καὶ θύσαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, διότι ἀπὸ τῶν
ἀνατολῶν ἔλθου καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δοξασθήσεται.

Ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ ἐγνωρίζοντο ἐν Βαβυλῶνι.
20 ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ προεφήτεον Ἱερειμίας καὶ Βαρθοῦχ υἱὸς Νηρηου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει μηνὶ πέμπτῳ Ἐζεκιήλ προφητεύει
περὶ ὧν ἐποίησεν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνομιῶν. καὶ δεκάτῃ πάλιν τοῦ

3. οὐκτεριῶ V. 10. ἔνατον PV. 17. θύσιος P. 20. δὲ
om. P.

*filiis, et populum relictum in civitate a morte, et gladio, et fame tradet
in manu Nabuchodonosor Regis Babylonis. Et occident eos in ore gla-
dii, et non parcam eis, et non miserebor eis. Tum misit Matthanias, qui
et Sedecias, his qui Babylone erant, quae didicerat ex Prophetia Hie-
remiae de lxx. annis captivitatis. Ananias vero Pseudopropheta, qui
Hieremiae prophetis contradixerat, eodem anno iv. moritur.*

Hoc quidem anno iv. Matthaniae, seu Sedeciae, et anno v. captivi-
tatis Eliacim seu Joacim, nonus et vicesimus annus extitit, quo Pascha
secundum legem anno Josiae xviii. actum est.

Hoc anno iv. Ezechiel, Buzi Sacerdotis filius, mense iv. mensis die
v. coepit prophetare in Babylone, ad fluvium Chobar: cum quo prophe-
tantes erant Nabum, Malachias et Daniel. Malachias autem prophetans,
dixit: *Non est mihi voluntas in vobis, ait Dominus omnipotens, et sacri-
ficia de manibus vestris non accipiam, quoniam ab ortu solis usque ad oc-
casum laudabitur nomen meum.*

Ananias, et Azarias, et Misael clari habebantur Babylone. In Ju-
daea prophetabant Hieremias, et Baruch filius Nerii.

Hoc quarto anno, mense quinto, Ezechiel prophetat de impietatibus
quas faciebat domus Israel: et rursus x. ejusdem v. mensis, idem ipse,

D αὐτοῦ πέμπτου μηνὸς ὁ αὐτὸς ἐπὶ πλείον ἀνομοῦντων αὐτῶν καὶ τοῦ Θαμουζ, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἰδωνις, θρηγούντων, προφητεύει, ἐλέγχων καὶ ὀνειδίζων τὸν Ἰσραὴλ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

Προεφήτευσεν Βαροὺχ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἐζεκίηλ καὶ Ἀμβακοὺμ καὶ Ναούμ, Μαλαχίας ὁ νεώτερος καὶ Ἀγγαῖος καὶ Ζα-5 χυρίας.

ε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐζεκίηλ ἤρξατο τῆς προφητείας ἐν Βαβυλῶνι.

μγ' Ὀλυμπιάς.

ς'.

P 131 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ ἔνδοξοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐμίλαναν τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν.

ζ'.

Ἐβραίων ἀρχιμερὺς Συραίας ὁ πατὴρ Ἰωσεδὲκ ἐγνωρίζετο. 15

η', θ'.

R 308 Τούτῳ τῷ ἐνάτῳ ἔτει Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως Ἰουδα, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, Ναβουχοδονόσορ μετὰ δυνάμειος πολλῆς ὕσης αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγεγόμενος ἐν τῷ ὄργῳ B καὶ δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπολιόρησεν αὐτήν, καὶ 20 ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς αἰχμαλώτους Ἰουδαίους, ὡλβ', καὶ ἀπήγαγεν εἰς

1. μηνὸς om. P. 2. Θαμύζ P. 4. ιδ' Ναβουχοδον. m. R. ib. καὶ alterum om. P. 8. Τούτῳ — Βαβυλῶνι om. P. 11. ιε' Ναβουχοδον. m. R. ib. οἱ om. P. 17. ις' Ναβουχοδον. ιζ'. ιη' m. R. ibid. ἔτει ἐνάτῳ P.

Anni a. m. c. cum ii magis impie agerent, et Thamiz, quod Adonidem sonat, lamentarentur, prophetans arguit, et exprobravit Israeli impietates eorum.

Prophetavit Baruch in Aegypto, et Ambacum, Naum, Malachias junior, et Aggaeus, et Zacharias.

4894.

v.

XLIII. Olympias.

vi.

Hoc anno Rex Matthanias, qui et Sedecias, et illius proceres, et Sacerdotes polluerunt domum Domini Hierosolymis, inductis gentium idolia.

vii.

Hebraeorum summus Pontifex Sarcaas, pater Josedec agnoscitur.

viii. ix.

Hoc anno ix. Sedeciae seu Jechonias Regis Juda, mense x. Nabuchodonosor Rex cum suis quantas cogere potuit copiis veniens Hierusa-

Βαβυλῶνα. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἑαυτοῦ χρυσοῦν ἔστησεν
 ἐς τὸ ἐπὶ πάντων ἐκείσε προσκυνεῖσθαι αὐτήν· καὶ ἦν τὸ ἕψος αὐτῆς
 πηχῶν ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πηχῶν ἕξ. καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ
 Διηρὰ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. καὶ ἀπέστειλεν συναγαγεῖν τοὺς ὑπά-
 5 τοὺς καὶ στρατηγούς καὶ τοπάρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους καὶ
 τοὺς ἐπ' ἑξουσιῶν καὶ ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς
 εἰκότος τῆς χρυσοῦς, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ
 σπήθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπάται, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τυ- C
 ραννοὶ μεγάλοι ἐπ' ἑξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χω-
 10 ρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκότος ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноό-
 σορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκότος ἧς ἔστησεν
 Ναβουχοδοноόσορ· καὶ ὁ κῆρυξ ἐβόα ἐν ἰσχυρί, Ὑμῖν λέγεται,
 ἔθνη, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, ἧ ἂν ὦρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς
 τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας, σαμβούκης καὶ ψαλτη-
 15 ρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰ-
 κότι τῇ χρυσοῦ ἧ ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ ὅς
 ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὦρα ἐμβληθήσεται εἰς τὴν
 κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ ἐγένετο, ὅτε ἤκουσαν οἱ
 λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας, σαμ- D
 20 βούκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες
 οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι προσεκύνουν τῇ εἰκότι τῇ χρυσοῦ ἦν V 106
 ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς, τότε προσῆλθον ἄνδρες

1. περὶ τῆς εἰκότος m. P. 3. πέδω P. 13. φωνῆς τῆς] φω-
 νῆς P. 17. προσκυνήσει PV. 19. σαμβούκης P.

lem, urbem obsidione cinxit, captivosque ex ea Judaeos dcccxxxii. Babylonem
 abduxit. Qua quidem tempestate suam ipsius statuam auream, quo ab omnibus
 illic adoraretur, erexit. Erat autem illius altitudo cubitorum lx. latitudo vero
 cubitorum vi. et statuit eam in campo Deera provinciae Babylonis. Itaque
 Nabuchodonosor Rex misit ad congregandos Satrapas, Magistratus, et
 Judices, Duces et Tyrannos, Optimates et Praefectos, omnesque Princi-
 pes regionum, ut convenirent ad Dedicacionem statuæ quam erexerat
 Nabuchodonosor Rex. Tunc congregati sunt Satrapae, Magistratus, et
 Judices, Duces, Tyranni et Optimates, qui erant in potestatibus consti-
 tuti, et universi principes regionum, ut convenirent ad dedicacionem
 statuæ, quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Stabant autem in con-
 specta statuæ, quam posuerat Nabuchodonosor Rex, et Praeco clamabat
 valenter: *Vobis dicitur populis, tribus et linguis, in hora qua audietis
 sonitum tubæ, et fistulae, et cytharæ, et sambucæ et psalterii, et sym-
 phoniae, et universi generis musicorum, cadentes adorare statuam au-
 ream, quam constituit Nabuchodonosor Rex. Si quis autem non prostratus
 adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis.* Post haec igitur,
 statim ut audierunt omnes populi sonitum tubæ, et fistulae, et citharæ,
 et sambucæ, et Psalterii, symphoniae, et omnis generis musicorum, ca-

Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ὑπολαβόντες εἶπον
 Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. οὐ
 βασιλεῦ ἔθνησ δόγμα, Πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φω-
 νῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κινύρας, σαμβύκης καὶ
 ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ 5
 P 132 μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῖ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν
 κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, ὃς
 κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλωνῶν, Σεδράκ, Μισάκ
 R 310 καὶ Ἀβδεναγῶ· οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἀρχὴ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ
 δόγματι σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσιν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ 10
 χρυσεῖ ἢ ἔστησας οὐ προσκυνοῦσιν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυ-
 μῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ.
 καὶ ἔχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδο-
 νόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς, Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεν-
 γῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῖ ἢ ἔστησα 15
 B οὐ προσκυνεῖτε; νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς
 φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κινύρας, σαμβύκης τε
 καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πε-
 σόντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι ἢ ἐπαύσασθε· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνή-
 σῃτε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν 20
 καιομένην. καὶ τίς ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

1. εἶπαν R. 3. πάντα ἄνθρωπον V: quo recepto scribendum ἐμβληθή-
 σεσθαι. ib. ἀκούσει P. 4. σαμβούκης P. 5. καὶ σ.] σ. P. 6.
 προσκυνήσει RV, προσκύνει P. 8. nescio an 12. Μισάκ καὶ] καὶ
 Μισάκ V, hic Μισάκ R. 15. τῇ εἰκόνι] εἰκόνι P. 17. σαμβούκης
 PV. 20. τὴν κάμινον] τὸν κάμινον P. 21. ὃς] θεός, ὃς P sola.

dentes omnes populi, tribus, et lingua, adoraverunt statuam auream
 quam constituerat Nabuchedonosor Rex. Statimque et in ipsa tempore
 accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judaeos, dixeruntque Nabuchodo-
 nosor Regi: Rex, in aeternum vive. Tu, Rex, pesuisti decretum, et
 omnis homo qui audierit sonitum tubae, fistulae et citharae, sambucae,
 et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum prosternat se
 et adorat statuam auream: si quis autem non procidens adoraverit, mittatur
 in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judaei quos constituisti
 super opera regionis Babyloniae, Sidrach, Misach, et Abdenago. Viri
 isti contempserunt, Rex, decretum tuum, et Deo tuos non colunt, et
 imaginem auream quam constituisti non adorant. Tunc Nabuchodonesor in
 furore et ira praecepit, ut adducerentur Sidrach, Misach et Abdenago:
 qui confestim adducti sunt in conspectu Regis. Pronunciavitque Nabu-
 chodonesor, dixit eis: Vere ne, Sidrach, Misach, et Abdenago, Deo
 meos non colitis, et imaginem, quam constituisti non adoratis? Nunc ergo
 si ceteri parati, quacumque hora audieritis sonitum tubae, fistulae, citha-
 rae, sambucae, psalterii et symphoniae, et omnis generis musicorum,
 prosternite vos et adorare statuam quam feci. Quod si non adoraveritis:

Ἀπεκρίθη Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεὶ Ναβουχοδονόσορ, Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ Θεὸς ἐν οὐρανῷ, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, [δυνατὸς] ἐξελεσθαι ἡμῶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμῶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς Θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῇ ἣ ἔστησας οὐ προσκυνῶμεν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἦ ὑπὲρ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ εἶπεν, Ἐκκαύσατε τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς εἶπεν πεδήσαντας τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σφεραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημῖσι καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν βλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσεν. καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπηδημένοι· καὶ περιεπύτουν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν κύριον. καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσήξατο οὕτως, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνε-

R 312

3. σοι om. V. 4. δυνατὸς addidit m. R. 5. τῶν om. P. 9. καὶ Μισάκ P. 12. ἐμβαλεῖν P. *ibid.* τὴν alterum om. P. 16. τοῦ om. P. 22. ὁ Θεὸς om. P.

hac eadem hora mittentur in fornacem ignis ardentis. Et quis est Deus qui erimet vos de manu mea?

Respondentes Sidrach, Misach, et Abdenago, dixerunt Regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi: est enim Deus in coelo quem colimus, potens eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o Rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, Rex, quia Deos tuos non colimus, et statuam auream, quam crexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago. Et praecepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat, donec tandem succenderetur, et viris fortissimis iussit ut ligantes Sidrach, Misach, et Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vincti cum bracciis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis: nam iussio Regis urgebat. Fornax autem succensa erat nimis. Viri autem tres Sidrach, Misach, et Abdenago ceciderunt: medio camino ignis ardentis colligati, et ambulabant in medio flammae laudantes Deum, et benedicentes Domino. Stans autem Azarias oravit sic; aperiensque os suum in medio ignis,

τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, Ὅτι δίκαιος
 εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ
 P 133 καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθιναί, καὶ
 κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ
 ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, 5
 ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρ-
 V 107 τίας ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σου
 καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν
 οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα
 εὖ ἡμῖν γένηται. καὶ πάντα ὅσα ἡμῖν ἐπήγαγες, καὶ πάντα ὅσα 10
 ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς
 εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βουσιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
 B πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοι-
 ξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχρὴ καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις
 σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ 15
 τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ
 ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον
 ἐπὶ σου καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἁγίόν σου,
 οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος 20
 τῆς θαλάσσης. ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρ-

2. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ P. 4. κατὰ] καὶ κατὰ P. 7. καὶ om. V.
 9. οὐδὲ ἐποιήσαμεν om. P.

ait: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabile et glo-
 rificatum nomen tuum in saecula. Quia justus es et in omnibus quae fecisti
 nobis, et universa opera tua vera, et rectae viae tuae, et omnia judicia
 tua vera, et judicia veritatis fecisti, juxta omnia, quae fecisti nobis, et
 super civitatem sanctam tuam patrum nostrorum Hierusalem. Quis in
 veritate et judicio induxisti super nos haec omnia propter peccata nostra;
 quia peccavimus et inique fecimus recedentes a te, et deliquimus in omni-
 bus, et mandata tua non audivimus, neque observavimus, neque fecimus,
 quemadmodum praeceperas nobis, ut bene sit nobis. Et omnia quaecum-
 que induxisti nobis, et universa quaecumque fecisti nobis in vero judicio
 fecisti. Et tradidisti nos in manus inimicorum iniquorum inimicissimorum
 apostatarum, et Regi iniquo, et pessimo ultra omnem terram. Et nunc
 non possumus aperire os: confusio et opprobrium facti sumus servis tuis,
 et his qui colunt te. Ne tradas nos in perpetuum, propter nomen tuum:
 et ne dissipas testamentum tuum, neque auferas misericordiam tuam a
 nobis, propter Abraham dilectum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel
 sanctum tuum. Quibus locutus es ad eos, dicens, quia multiplicares se-
 men eorum sicut stellas coeli, et sicut arenam, quae est in littore maris.
 Quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes, sumusque humiles*

τίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προσή- C
της καὶ ἡγούμενος οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσ-
φορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ ὀλοκαρπῶσαι ἐναντίον σου
καὶ εὐρεῖν ἔλεος, ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι τα-
5 πινώσεως προσδεχθείημεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύ-
ρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὅπισθέν σου, ὅτι οὐκ
ἴστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. νῦν οὖν ἀκολουθοῦμεν ἐν
10 ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ καταισχύνης ἡμῶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί- R 314
κειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς D
'κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, κύριε.
καὶ ἐντραπεύθησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.
καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας, καὶ
15 ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ Θεὸς
μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασι-
λέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πύσσαν καὶ στυπίειον καὶ
κληματίδα· καὶ διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις
20 τσεσεράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσεν καὶ ἐνεπύρισεν οὗς ἦρε περι P 134
τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ κυρίου συγκάτε-
βη ἅμα τοῖς περι τὸν Ἀζαριαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξεν τὴν

2. οὐδὲ θ.] καὶ θ. P. 17. ἐμβάλλοντες PV. ib. τοῦ Βαβυλων-
νος βασιλέως P. 18. στυκπίον P, στικπύον V. 21. τὴν
om. P.

in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore
isto Princeps et Propheta, et dux, neque holocaustum, neque sacrificium,
neque oblatio, neque incensum, non locus primitiarum coram te, ut pos-
simus invenire misericordiam tuam, sed in anima contrita, et spiritu hu-
militatis suscipiamur, sicut in holocaustis arietum et taurorum, et sicut
in millibus agnorum pinguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspectu
tuo hodie, et impleat post te, quia non est confusio confitentibus in te.
Nunc igitur sequimur te in toto corde, et timemus te, et quaerimus faciem
tuam. Ne confundas nos, sed facias nobiscum secundum mansuetudinem
tuam, et secundum multitudinem misericordiae tuae: et erue nos secun-
dum mirabilia tua, et da gloriam nomini tuo, Domine. Et confundantur
omnes qui ostendunt servis tuis mala, et confundantur in omni potentia et
potestate; et robur eorum conteratur. Et sciant quia tu es Dominus Deus
solus, et gloriosus super orbem terrarum.

Et non cessabant, qui miserant eos ministri Regis succedentes for-
nacem naphtha, et pice, et stupa, et malleolis. Et effundebatur flamma
super fornacem in cubitos quadraginta novem, et erupit, et incendit
quos invenit circa fornacem Chaldaeorum. Angelus autem Domini de-

φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσον διασυρῶν. καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ· καὶ οὐκ ἐλόπησεν οὐδὲ ἠνώχλησεν αὐτούς. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνον καὶ ἐδόξαζον καὶ εὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ μετὰ βραχέα. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ 10
 V 108 Μισαήλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξέλατο ἡμᾶς ἐξ ἄδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ χειρὸς θανάτου καὶ ἐξήρυσάτο ἡμᾶς ἐκ καμίνου μέσης κωμομένης φλογὸς καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐξήρυσάτο ἡμᾶς. ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εὐλογεῖτε 15
 πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν κύριον, τὸν Θεὸν τῶν Θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ
 C ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

R 316 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασεν, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς, βασιλεῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὡςδε ἐγὼ ὄρω ἄνδρας τέσσαρις λελυμένους καὶ περιπατοῦντας ἐν μέ-

12. ἐξέλετο R. 20. τρεῖς ἄνδρας P. 22. τέσσαρας P. *ibid.*
 λελυμένους] πεπεδημένους V.

scendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace, et fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem. Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit, nec quicquam molestiae intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant et glorificabant, et benedicebant Deum in camino dicentes: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabilis et superexaltatus in saecula. Et benedictum nomen tuum sanctum, et superlaudabile et superexaltatum in saecula. Benedictus es in templo sanctae gloriae tuae, et superlaudabilis et supergloriosus in saecula. Et post pauca.*

Benedicite Anania, Azaria, et Misael Domino, laudate et superexaltate cum in saecula, quis liberavit nos de inferno, et salvavit nos de manu mortis, et liberavit nos de fornace media ardentis flammae, et ex medio igne liberavit nos.

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus.

Benedicite omnes colantes Dominum, Deum Deorum: laudate et confitemini, quis in omnia saecula misericordia ejus.

Et Nabuchodonosor audivit laudantes eos, et miratus est, et surrexit in festinatione, et ait Optimatibus suis: Nonne tres viros injecimus

ση τοῦ πυρός, καὶ διασφορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ δρασις τοῦ τετάρτου ὁμοίᾳ νῆψ̄ Θεοῦ.

Τότε προσῆλθεν Ναβουχοδοноσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρός τῆς καιομένης, καὶ εἶπεν, Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγώ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἔξελθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἔξηλθον Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγώ ἐκ μέσου τοῦ πυρός. D

Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχει καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλείως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας οἱ οὐκ ἐκურύσσει τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἡ θορὴ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν καὶ ὁσμὴ πυρός οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. καὶ προσεκίνησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῶν τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδοноσορ καὶ εἶπεν, Εὐλόγητός ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγώ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔξελατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτῷ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασι- P 135
λέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν. ἐγὼ ἐκτίθεμαι δόγμα, Πᾶς λαός, φυλὴ, γλῶσσα, ἡ ἐν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγώ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστιν Θεὸς ἕτερος, ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.

Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδε-

4. 6. 19. καὶ Ἀβδεναγώ P. 11. ὁ om. P. 14. ἐξέλετο P. 22. ὁ om. P.

in medium ignis compeditos? Et dixerunt Regi: Vere, Rex. Et dixit Rex: Ecce ego video quatuor viros solutos et ambulantes in medio ignis, et nihil corruptionis est in eis: et species quarti similis filio Dei.

Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, et ait: Sidrach, Misach, et Abdenago, servi Dei excelsi, egredimini, et venite foras. Et egressi sunt Sidrach, Misach, et Abdenago de medio ignis.

Et congregantur Satrapae, Magistratus, et Judices et potentes Regis, et contemplantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum; et capillus capitis eorum non est adustus, et sarabara eorum non sunt immutata, et odor ignis non transiisset per eos. Et adoravit in conspectu eorum Rex Dominum. Et respondit Nabuchodonosor, et dixit: Benedictus Deus Sidrach, Misach, et Abdenago, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, quia considerunt in ea. Et verbum regis immutaverunt, et tradiderunt corpora sua in ignem, ne servirent et ne adorarent omnem Deum, praeter Deum suum. A me positum est decretum: Omnis populus, tribus, lingua, quae dixerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, et Abdenago, dispareat, et domus ejus vastetur, neque enim est alius Deus qui possit ita salvare.

ναγῶ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἠῤῥησεν αὐτούς, καὶ ἤξιωσεν αὐτούς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ὄντων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μδ' Ὀλυμπιάς.

B

5

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, ἐν ᾧ καιρῷ ἐφυλάττετο τῇ ἀλλῇ τῆς φυλακῆς τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἧ κατέκλεισεν
 R 318 αὐτὸν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας, λέγων, Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων, Οὕτως εἶπε κύριος, Ἰδοῦ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν 10 ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν, καὶ Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει τὸ στόμα αὐτοῦ πρὸς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 C αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰσελεύσεται Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθιεῖται, ἕως οὗ ἐπισκέψομαι αὐτόν, φησὶ κύριος, ὅτι πολεμεῖ τοὺς Χαλδαίους.

ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐνάτῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς ἐβράβη ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες Ναβουχοδονόσορ, 20

4. ιθ' Ναβουχοδονόσορος m. R. 6. δεκάτῳ ἔτει] ἔτει ι' P. 14. οἱ om. P. 18. ια' om. RV. 19. κ' Ναβουχοδονόσορ, quod apponit m. P., ex V affertur diserte, ut mihi non liqueat scholia illa V constanter habeat an minus. ib. ἐννάτῃ PV.

Anni a. m. c. Tunc Rex promovit Sidrach, Misach, et Abdenago in provincia Babylonis. Et evexit eos, et toti Judaeorum genti, quae in regno ejus erat, praefecit.

XLIV. Olympias.

4904.

X.

Decimo Matthaniae, sive Sedeciae, anno, verbum Domini factum est ad Hieremiam, quando custodiebatur in atrio carceris Regis Judae, in quo clauserat eum Matthanas, qui et Sedecias, dicens: *Quare tu vaticinaris dicens: Sic dixit Dominus, Ecce ego do civitatem istam in manus Regis Babylonis, et capiet eam, et Matthanas, qui et Sedecias, non salvabitur de manu Chaldaeorum, quia traditione tradetur in manus Regis Babylonis; et loquetur os ejus ad os ejus, et oculi ejus oculos ejus videbunt. Et ingredietur Matthanas, qui et Sedecias, in Babylonem, et ibi sedebit, donec visitem eum, dicit Dominus, quia pugnat contra Chaldaeos.*

4905.

XI.

Hoc anno, die nono quarti mensis, vastata est Hierusalem, et is-

καὶ ἔφυγεν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεικίας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ νυκτὸς V 109
εἰς κήπον αὐτοῦ, καὶ ἠθέλησαν φυγεῖν, καὶ κατεδιώκον οἱ Χαλ-
δαῖοι ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτόν· καὶ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη, καὶ ἔσφαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀρῶντος
5 αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἐξετύφλωσεν καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λῶνα.

Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ε', 9' τοῦ μηνός, οὗτος 19' ἐνιαυτὸς D
Ναβουχοδονόσορ, ἦλθεν Ναβουζάρδαν ὁ ἀρχιμαγείρος αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν ναὸν κυρίου διαρκέσαντα ἔτεσιν
10 κέ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Σεδεικίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου καὶ
αὐτὸν ἐνέπρησεν, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶν τὸ
τείχος Ἱερουσαλήμ κύκλῳ καθεῖλεν πᾶσα ἡ δύναμις Χαλδαίων ἡ
μετὰ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ τοὺς καταλειφθέντας
ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς πεπτωκότας ἀπέκτισεν πρὸς βασιλέα Βαβυ-
15 λῶνος, τοὺς δὲ πένητας τῆς γῆς κατέλειπεν Ναβουζάρδαν εἰς
ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς
ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον πάντα τὸν χαλ- P 136
κὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ
τοὺς ἀναληπτῆρας καὶ τὰ ψαλτήρια καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιά-
20 λας καὶ τὰς κρεμάσθρας καὶ πάντα σκευὴ τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλει-
τούργουν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς ὑδρίας καὶ σαμπῶθ καὶ τὰ μασ-
μειρῶθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰ ἄμμα- R 320

4. ἔσφαξεν P. 7. ἕως Μαρτίου κα' ἐνίστατο τὸ 19' ἔτος Ναβου-
χοδονόσορ m. P. 12. τῶν Χαλδαίων P. 14. ἐμπεπτοκότας P.
17. οἱ Χαλδαῖοι om. P. 18. ἀπήνεγκεν P. 19. καὶ τὴν] τὴν
V. 21. ἀπφῶθ P. φιάλας m. P. *ibid.* μαρμειρῶθ P. θυμια-
ματῆρια m. P. 22. ἀμμαστρακάθ P. λέβητας m. P.

gressi sunt duces omnes Nabuchodonosor, fugitque Matthanias, qui et
Sedecias, et qui cum illo erant noctu in hortum ejus, et voluerunt fugere,
et insecuti a tergo Regis ceperunt eum Chaldaei, et totus exercitus ejus
dissipatus est, et occidit filios ejus coram eo, et ipsum oculis privavit,
et in Babylonem deduxit.

Mense vero quinto, die nono, qui decimus nonus est Nabuchodono-
sor, venit Nabuzardan Princeps coquorum Hierosolymam, et incendit
templum Domini, quod steterat annis ccccxxv. domumque regiam Sede-
ciae, qui et Joacim, et omnes domos civitatis; et totum murum Hieroso-
lymorum in circuitu exercitus Chaldaeorum, qui erant cum Nabuzardan,
dejecit, et reliquos in urbe et cadentes transtulit ad Regem Babylonis.
Pauperes vero terrae Nabuzardan reliquit ad colendas vineas et agros.
Et columnas aereas in templo Domini comminuerunt, et quicquid erat
aeris acceperunt, secumque Babylonem deportarunt. Lebetes praeterea,
amulas, psalteria, coronam, phialas, et creagras, omnisque generis vasa
aerea in quibus sacrificabant, et rei divinae operabantur; hydrias quo-

σρακῶθ καὶ τὰς θυσίας καὶ τοὺς κνᾶθους, ἃ ἦν χρυσᾶ καὶ
 ἃ ἦν ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος. καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ
 θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δάδεκα χαλκοῖ, οἳ ἦσαν ὑποκάτω τῆς
 θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν βασιλεὺς Σολομῶν εἰς οἶκον κυρίου, οὐκ
 B ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν πάντων τῶν σκευῶν τούτων. 5

Καὶ οὗτος Σεδεκίας ὁ καὶ Ἰεχωνίας τὸ πονηρὸν ἐποίησεν ἐνώ-
 πιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἰα' ἔτει Σεδεκίου τῇ Σῶρ, ὅπερ ἔστιν Τύρος, ἐπι-
 φανεῖσθαι τῇ Ἱερουσαλὴμ διὰ τὰ συμβάντα αὐτῇ ὑπὸ Ναβουχοδο-
 νόσορ καὶ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου αὐτοῦ προφητεῖαι 10
 κατ' αὐτῆς Ἐζεκιὴλ δηλῶν ὅσα αὐτῇ κακὰ ἔσται καὶ ὡς εἰς λει-
 πετρίαν δοθήσεται καὶ ψυγμὸς σαγητῶν ἔσται.

Ἐπὶ τούτου καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰουδαίων ἐπάσαντο αἰχμαλω-
 τισθέντες ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ, καὶ μηκέτι ἰσχύσαντες ἐδοῦλευ-
 C σαν Βαβυλωνίοις καὶ Μήδοις. παρέδωκε γὰρ κύριος ὁ θεὸς τῆν 15
 βασιλείαν τῆς γῆς εἰς χεῖρας Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων καὶ Μή-
 δων καὶ Περσῶν.

Μέχρι Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καταλήγουσιν οἱ ἐκ φυ-
 λῆς Ἰουδα βασιλεῖς, διαγενόμενοι ἐπὶ ἔλοισ ἔτεσιν νοθ'.

Τὰ ὁ ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων τὰ προφητεῖαι 20
 τα ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἡ δευτέρα τῶν Παραλυ-

6. οὕτως P sola. 8. ἔτει ἰα' P. 9. Ναβουχοδονόσορος P. 10.
 αὐτοῦ om. P. 11. λειπετρίαν m. P ex Ezech. XXVI. 4., γεωμε-
 τρία PV. 12. δοθήσεται om. P.

Ann̄i a m. c. que et phialas et thymiateria, et urceos, et pelves, et candelabra, et li-
 batoria, et mortariola seu thuribula, et cyathos: quae erant aurea, et
 quae erant argentea tulit Princeps cocorum. Et columnae duae, et ma-
 re unum, et vituli duodecim aenei sub mare, quae fecit Rex Solomon in
 domum Domini, non erat pondus aeris omnium horum vasorum.

Hic Sedecias, qui et Jechonias, malum fecit coram Domino, juxta
 omnia quae fecerant patres ejus.

Eodem anno xi. Sedeciae, Sor, seu Tyro, insultante urbi Hierusa-
 lem propter ea quae passa fuerat a Nabuchodonosor et Nabuzardan
 Principe cocorum, adversus illam prophetat Ezechiel, quaeque illi im-
 pendeant mala indicat, et ut in limpidiſſimam petram dabitur, et ut sic-
 catio sagenarum erit.

4906. Illo regnante, desiderunt Reges Judaeorum, facti a Nabuchodonosor
 captivi, viribusque destituti Babylonis et Medis servierunt. Tradidit
 enim Dominus Deus regnum terrae in manus Assyriorum et Chaldaeo-
 rum, Persarum et Medorum.

Usque ad Matthaniam, seu Sedeciam, deficient Reges ex tribu Juda,
 cum perstitissent annis ccccclxxix.

Lxx. ann. captivitatis Judaeorum, qui praedicti sunt ab Hieremia
 Propheta, quemadmodum secundus liber paraphrasenon, et Esdrae scri-

πομένων και ἡ τοῦ Ἑσδρα διδάσκει γραφή, τὴν ἀρχὴν ἔχει μετὰ τὸ κα' ἔτος Ματθανίου τοῦ και Σεδεκίου, και συμπληροῦνται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν.

ιβ'.

D

5 Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας και ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.

Πρῶτον ἔτος ἀρχῆς ἀφανισμοῦ τοῦ νεώ και αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνος πλὴν ὀλίγων, οἳ και εἰς Αἴγυπτον κατέβησαν πρὸς Οὐαφρῆν βασιλέα Αἰγύπτου μετὰ τὰς εἰς αὐτοὺς γε- V 110
10 νομένας μερικὰς αἰχμαλωσίας, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων και Βα-
βυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἐπαύσατο πολιορκήσας τὰ
Ἱεροσόλυμα και τὸν Σεδεκιαν ἐκτυφλώσας αἰχμάλωτον ἔλαβεν. R 322
Ναβουζάρδαν δὲ ὁ ἀρχιμάγειρος μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς P 187
15 τόν τε νεώ πυρπολεῖ, διαρκέσαντα ἀπὸ πρώτης οἰκοδομῆς Σολο-
μῶνος ἔτεσι νμβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν ὁ Κλήμης και αὐτὸς ἐν τῷ
πρώτῳ στρώματι, φάσκων ἐπὶ τῆς μδ' Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βα-
βυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γενέσθαι, βασιλεύοντος
μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφροῦ, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου· συ-
νάγεσθαι τε τὰ ο' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος
20 Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ.

4. ιβ' om. RV. ib. κα' Ναβουχοδονόσορ. α' ἔτος αἰχμαλωσίας m.
R et m. V. 13. ὁ om. P. 15. και ὁ αὐτὸς P. ibid. ἐν τῷ
πρώτῳ] p. 395. 18. Οὐαφροῦ V. ib. Φιλίππου] Conf. Euseb.
p. 330. ed. Mai.

ptura docet, initium ducunt post Matthaniae, seu Sedeciae, annum xi. et complentur anno ii. Darii, Hystaspis filii, Regis Persarum.

xii.

De Judaeorum captivitate, et excidio templi Hierosolymitani.

Primus annus incoepti excidii templi, et captivitatis gentis Judaeorum, paucis exceptis qui in Aegyptum ad Vafrem Aegypti Regem profecti sunt, postquam pars alia in captivitatem abducta est, quando Chaldaeorum et Babyloniorum Rex Nabuchodonosor obsidionem Hierosolymorum solvit, et Sedecia occaecato, hunc captivum abduxit. Nabuzardan vero Princeps coquorum mensis quinti die x. templum incendit, quod a prima Solomonis aedificatione annis cxxlii. persisterat. Nobis ipsemet concinit Clemens lib. i. Stromatum, scribens, quadagesima quarta Olympiade abductam fuisse in civitatem Babylonis in captivitatem Judaeorum gentem, regnante apud Aegyptios Vafre, Philippo vero Athenis Archante: confici porro lxx. annos vastationis loci anno ii. Darii Hystaspis filii. Haec supra memoratus vir.

Ἐζεκιήλ δὲ ὁ προφήτης τῷ Φαραὺ Οὐαφρη βασιλεῖ Αἰγύπτου προφητεύει ὁπόσα αὐτῷ συμβήσεται καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, **B** ἀνθ' ὧν ὡς καλαμίνη ῥάβδος τεθλασμένη ἐγενήθη τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

Ὁ αὐτὸς δὲ φησι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφανισμοῦ, Δωδεκάτῳ ἔτι 5 αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακείμ, ἕπερ ἐστὶ πρῶτον ἔτος ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.

Δεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἐν χώρᾳ Χαλδαιῶν, λέγων τῷ προφήτῃ Ἰεζεκιήλ, Ἐύλωκεν ἡ πόλις. χεὶρ δὲ κυρίου ἦν γενομένη ἐπὶ τὸν αὐτὸν προ-10 φήτην ἐσπέρας, πρὶν ἢ ἔλθειν τὸν ἀνασωθέντα, καὶ ἠνοήθη τὸ στόμα αὐτοῦ πρῶτ, ὡς ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνασωθεὶς, καὶ ἀνοήθη τὸ στόμα αὐτοῦ οὐ συνεισχέθη ἔτι, καὶ μετὰ τοῦτο **C** φησιν, Ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας πόλεις ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ λέ-15 γουσιν, Εἰς ἦν Ἀβραάμ καὶ κατέσχε γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἢ μὲν δέδοται εἰς κατάσχεσιν. διὰ τοῦτο εἶπέ αὐτοῖς, Τὰδε λέγει Ἄδωναι κύριος, Ἐπειδὴ τοῦ αἵματος ἐσθίετε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἤρατε πρὸς τὰ εἶδωλα ὑμῶν καὶ αἷμα ἐξεχέετε καὶ τὴν γῆν ἐκληρονομήσατε καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον ἐμιάνατο, ζῶ ἐγώ, 20 λέγει κύριος, εἰ μὴ οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίρᾳ πεσοῦνται,

1. Ἰεζεκιήλ R. *ib.* δὲ om. P. 3. καλάμιν ἢ V, καλόμη ἢ P. 5. δι' om. P. 13. σθ' om. V. 15. ἐρημωμένας P. 16. εἰς ἦν] εἰς ἦν V. *ib.* Ἀβραάμ κατέσχε γῆν V, καὶ κατέσχε γῆν Ἀβραάμ P. Conf. Ezech. XXXIII. 24. 17. Ἀδωνάι P. 19. ἐξεχέετε V. 21. ἐρημωμένας PV. *ib.* μαχαίρᾳ P.

Ezechiel Propheta Pharaoni Vafre Aegypti Regi praedicit quaecumque ipsi eventura sunt, et Aegypto, pro quibus quasi arundo virga confracta factus est domui Israel.

Idem praeterea scribit de hac eversione templi: Anno xii. captivitatē Eliacim, qui et Joacim dictus est, qui primus est eversionis annus templi Hierosolymitani.

Mense decimo, die quinto mensis, accessit quidam qui ex urbe Hierosolymitana evaserat, et in Chaldaeorum Regionem venerat, dicens Ezechielī Prophetae: *Capta est civitas. Manus autem Domini facta fuerat ad ipsum Prophetam vespere antequam veniret qui evaserat, ejusque ore aperto, non se amplius continuit, et post haec dixit: Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, qui habitant in ruinosis super humum Israel, aiunt, unus erat Abraham, et haereditate possedit terram, nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem: idcirco dices ad eos, Haec dicit Dominus Deus, Quia in sanguine comeditis, et oculos vestros levatis ad immunditias vestras, et sanguinem funditis, et terram possidetis, et unusquisque uxorem proximi sui possidet. Vivo ego, dicit Dominus, quia qui in ruinosis habitabant, gladio cadent,*

καὶ οἱ ἐν τῷ πεδίῳ βρωθήσονται ἀπὸ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ
 ἐρημωθήσεται ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον, D
 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευσεν. ἐκεῖσε δὲ καὶ Ἀνανίας καὶ
 Ἀζαρίας καὶ Μισαὴλ ἐγνωρίζοντο.

κβ.

μέ' Ὀλυμπιάς.

R 324

κγ.

Τούτῳ τῷ κγ' ἔτει Ναβουχοδονόσορ καὶ τρίτῳ τῆς αἰχμαλω-
 10 σίας ἀπώκισε Ναβουζάρδαν πάλιν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαίους
 ψμέ. πᾶσαι δὲ ψυχὰι Ἰουδαίων ἀπώκισθησαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ P 138
 εἰς Βαβυλῶνα δ' καὶ χ'.

Μετὰ Ναβουχοδονόσορ διεδέξατο τὴν Χαλδαίων ἀρχὴν ὁ
 υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ζ'. δμοῦ ,δθιε'.

15

α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξέβαλεν Εὐειλάδ Μαροδάχ ὁ υἱὸς Ναβουχο-
 δονόσορ Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἰεχωνίαν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς φυλακῆς ἧς
 ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστά, καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον V 111
 αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βα-
 20 βυλῶνι, καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσθιεν

4. προεφήτευσεν P. *ibid.* δὲ] τε PV. 5. ἐγνωρίζετο P. 9.
 αἰχμαλωσίας β, γ' m. P. *ib.* κγ' om. P. 11. Ἰουδαίων om. P.
 14. μαροδάδ V. 18. ἔδωκεν] Immo ἔθηνεν.

et qui in campo a bestiis agri devorabuntur, et desolabuntur montes Israel, Anni a. m. c. co quod nullus sit qui per eos pertranscat, et scient quia ego sum Dominus.

Daniel Babylone prophetavit, ibidemque Ananias, Azarias et Misael clari habebantur.

XXII.

4907.

XLV. Olympias.

XXIII.

4912.

Hoc anno Nabuchodonosor, et tertio a captivitate, transtulit rursus Nabuzardan DCXXIV. Judaeos ex Hierusalem. Universum vero translati sunt ex Hierusalem in civitatem Babylonis animae IV. MDC.

Post Nabuchodonosor, Chaldaeorum principatum excepit filius ejus Evilad-Marodach, qui regnavit annos VII. Colliguntur anni IV. MDCXXXV.

I.

Hoc anno Evilad-Marodach, filius Nabuchodonosor, eduxit Joacim, qui et Jechonias dictus, e carcere in quo custodiebatur, et locutus est illi benigne, et posuit thronum ejus super thronos Regum qui erant cum eo in Babylone, et mutavit vestes ejus quas habuerat in carcere, et con-

Chronicon Paschale vol. I.

17

B ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἔζησεν, καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ διὰ παντὸς ἐδίδοτο αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἕξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

β', γ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

δ', ε', ς', ζ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

Μετὰ Εὐειλὰδ Μαρδοὰχ βασιλεύει Χαλδαίων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βαλτασάρ ἔτη δ'.

ἡμοῦ δ'θλθ'.

C

α', β', γ'.

κ' ἔτος προφητείας Ἰεζεκιὴλ καὶ λ' προφητείας Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι.

δ'.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν 15 αὐτοῦ ἀνδράσι α. κατέναντι τῶν χιλίων πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου ἐξενεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πινέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐ- 20

7. δ' — ζ' ante μς' Ὀλυμπιάς ponunt RV, transposuit P, sequuta m. R, qui Ὀλυμπιάς μς' ε', ς', ζ', η', θ': quas litteras ponit etiam m. P. 8. αἰχμαλωσίας ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ' m. P. 11. κ' ἔτος om. P. 14. 19. 259. 8. μεγαστάσιν — μεγαστάνες R.

edebat panem semper in conspectu ejus cunctis diebus vitae suae. Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quae ei dabatur a Rege Babylonis.

II. III.

XLVI. Olympias.

IV. V. VI. VII.

XLVII. Olympias.

Post Evilad-Marodach, super Chaldaeos regnavit frater ejus Baltasar annos IV. Colliguntur anni IV. MDCCCXXIX.

I. II. III.

Prophetiae Ezechielis, et xxx. annus Prophetiae Danielis Babylone.

IV.

Baltasar fecit grande convivium optimatibus suis mille, et coram mille bibens Baltasar, praecipit jam temulentus, ut afferrentur vasa aurea et argentea quae asportaverat pater ejus de templo quod fuit in Hierusalem, ut biberent in eis Rex et optimates ejus, uxoresque ejus et concubinae. Tunc allata sunt vasa quae asportaverat de templo, quod

τοῦ. καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ, ἃ ἐξή- D
 νηκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔπινον ἐν
 αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγαστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ
 καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ ἔπινον οἶνον, καὶ ἤρυσαν τοὺς Θεοὺς R 826
 5 τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλί-
 νους καὶ λιθίνους, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν τὸν
 ἔχοντα τὴν ἔξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐξήλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου. καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς
 λαμπάδος ἐπὶ τοῦ κονιάματος τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως.
 10 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφού-
 σης. τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
 αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν, καὶ οἱ δεσμοὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διε- P 139
 λύνοντο καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκρούοντο.

Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους,
 15 Χαλδαίους, Γαζαρηνοῦς· καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τοῖς
 σοφοῖς Βαβυλωνῶνος, Ὅς ἂν ἀναγῶ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν
 σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μα-
 νιάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βα-
 σιλείᾳ μου ἄρξει. καὶ εἰσπεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασι-
 20 λέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγῶναι οὐδὲ τὴν σύγκρι-
 σιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι. καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη,
 καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ οἱ μεγαστᾶνες αὐτοῦ B
 συνεταράσσοντο. καὶ ἡ βασίλισσα εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ

2: τοῦ Θεοῦ] Θεοῦ P. 8. χειρὸς om. P.

fuera in Hierusalem, et biberunt in eis Rex et optimates ejus, uxores
 et concubinae ejus. Bibebant vinum, et laudabant Deos suos aureos et
 argenteos, aereos, ferreos, ligneosque et lapideos, et non laudabant Deum
 saeculi qui habet potestatem spiritus eorum. In eadem hora apparue-
 runt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in super-
 ficie parietis aulae regiae. Et Rex aspiciebat articulos manus scriben-
 tis. Tunc facies Regis commutata est, et cogitationes ejus conturba-
 bant eum: et compages renum ejus solvebantur, et genua ejus ad se in-
 vicem collidebantur.

Exclamavit itaque Rex fortiter, ut introducerent Magos, Chaldaeos
 et aruspices. Et proloquens Rex, ait sapientibus Babylonis: Quicumque
 legerit scripturam hanc, et interpretationem ejus manifestam mihi fecerit,
 purpura vestietur, et torquem auream habebit in collo, et tertius in re-
 gno meo erit. Tunc ingressi omnes sapientes Regis non potuerunt nec
 scripturam legere, nec interpretationem ejus indicare Regi. Unde Rex
 Balthasar satis conturbatus est, et vultus illius immutatus est: sed et opti-
 mates ejus turbabantur. Regina autem pro re quae acciderat Regi et
 optimatibus ejus, domum convivii ingressa est: et proloquens ait: Rex,

πότου, καὶ ἀπεκριθῆ ἡ βασίλισσα καὶ εἶπεν, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω. ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα θεοῦ ὄγιον, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου γρηγόρησις καὶ σύνεσις ἠρέθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχο-
 V 112 ζαρηγῶν κατέστησεν αὐτόν, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις, συγκρίνων ἐνώπνια καὶ ἀναγγέλλων κρυπτό-
 C μενα καὶ λύων συνδέσμους Δανιήλ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν αὐ-
 τῷ ὄνομα Βαλτάσαρ. νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τὴν σύγκρισιν¹⁰
 ἀναγγελεῖ σοι. τότε Δανιήλ εἰσήχθη κατ' ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ, Σὺ εἶ Δανιήλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν
 τῆς αλχμάλωσις τῆς Ἰουδαίας ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ
 μου; καὶ εἶπεν, Ναί, βασιλεῦ. Ἦκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα
 θεοῦ ἐν σοὶ καὶ γρηγόρησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία περισσὴ ἠρέ-
 R 328 θῆ ἐν σοί, καὶ νῦν εἰσηλθὼν ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, Χαλ-
 δαῖοι, Γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνώσι καὶ τὴν
 σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι· καὶ οὐκ ἴδυνηθήσαν ἀπαγγεῖλαι
 D μοι. καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρίναι.
 νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῆς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι καὶ τὴν σύγκρισιν²⁰
 αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυ-
 σοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἕφ-

1. βασιλεῦ om P. 6. ἐπ' αἰοιδῶν PV. 6. κρυπτόμενα m. R, κρυπτούμενα PV. 11. κατ' ἐνώπιον] ἐνώπιον P. 14. ναί, βασιλεῦ] ὁ βασιλεὺς P. 18. καὶ om. P.

in aeternum vive: non te conturbent cogitationes tuae, neque facies tua immutetur. Est vir in regno tuo, qui spiritum Deorum sanctorum habet in se: et in diebus patris tui scientia et sapientia inventae sunt in eo. Nam et Rex Nabuchodonosor pater tuus Principem Magorum, incantatorum, Chaldaeorum, et Aruspicum constituit eum, pater, inquam, tuus, o Rex, quia spiritus amplior et prudentia, intelligentiaque et interpretatio somniorum, et ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inventae sunt in eo, hoc est in Daniele, cui Rex nomen posuit Balthasar. Nunc itaque Daniel vocetur, et interpretationem narrabit. Igitur introductus est Daniel coram Rege: ad quem praefatus Rex ait: Tu es Daniel de filiis captivitatis Juda, quem adduxerat pater meus Rex de Judaea? audisti de te quoniam spiritum Deorum habebas, et scientia intelligentiaque ac sapientia ampliores inventae sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, et interpretationem ejus indicarent mihi, et nequiverunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego audisti de te quod possis obscura interpretari, et ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, et interpretationem ejus indicare mihi, purpura vestieris, et torquem auream circa collum tuum habebis, et tertius in regno meo Princeps eris. Ad quae respondens Daniel, ait coram Rege:

ζεις. τότε ἀπεκρίθη Δανιὴλ καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
 Τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἐτέρω
 δός· ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ καὶ τὴν σύγ-
 κρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι. βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος τὴν βα-
 σιλείαν καὶ τὴν μεγαλωσύνην καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν Ναβουχοδο-
 νόσορ τῷ πατρὶ σου. καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ P 140
 πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀγγεῖν καὶ οὓς ἠβού-
 λετο αὐτὸς ἔτυπεν καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ὑψοῦν καὶ οὓς
 10 ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπεινῶν. καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ
 καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύεσθαι, κατη-
 νήθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη
 ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρ-
 δία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη καὶ μετὰ ὀνύχων ἡ κυ-
 15 ταια αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς
 δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβίαθη ἕως οὔ ἔγνω ὅτι κυ-
 ριεύει ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν αἰώνων καὶ ᾧ ἔαν δόξη δώ- B
 σει αὐτήν. καὶ σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐποίησας
 τὴν καρδίαν σου κατ' ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, οὐ πάντα ταῦτα ἔγνως, καὶ
 20 ἐπὶ τὸν κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης καὶ τὸ σκεῦή τοῦ οἴκου
 αὐτοῦ ἤνεγκας ἐνώπιόν σου καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου καὶ αἱ
 παλλακαὶ σου καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἔπιναν ἐν αὐτοῖς, καὶ
 τοὺς Θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἄργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς

8. αὐτὸς ἀγγεῖν] ἀγγεῖν P. 17. αἰώνων ἀνθρώπων P, ἀνθρώ-
 των Daniel V. 20. 20. κύριον om. P. id. ὑψώθεις P. 21.
 αὶ om. P. 22. ἔπιναν] Conferendum ἐγκατέλειπας p. 263. 12.

*Munera tua sint tibi, et dona domus tuae alteri da: scripturam autem
 legam tibi, Rex, et interpretationem ejus ostendam tibi. O Rex, Deus
 altissimus Regnum et magnificentiam, gloriam et honorem dedit Nabu-
 chodonosor patri tuo, et propter magnificentiam quam dederat ei, uni-
 versis populi, tribus, et linguae tremebant, et metuebant eum. Quos
 volebat interfecit, et quos volebat percutebat, et quos volebat ex-
 altabat, et quos volebat humiliabat. Quando autem elevatum est cor
 ejus, et spiritus illius obstratus est ad superbiam, depositus est de solio
 regni sui, et gloria ejus ablata est, et a filiis hominum ejectus est, sed
 et cor ejus cum bestiis positum est, et cum onagris erat habitatio ejus, foe-
 nam quoque ut bos comedebat, et rore coeli corpus ejus insectum est, do-
 nec cognosceret quod potestatem haberet altissimus in regno hominum, et
 quaecumque voluerit suscitabit super illud. Tu quoque filius ejus Baltasar,
 non humiliasti cor tuum, cum scires haec omnia: sed adversum dominato-
 rem coeli elevatus es, et vasa domus ejus allata sunt coram te, et tu, et
 optimates tui, et uxores tuae, et concubinae tuae vinum bibistis in eis.
 Deos quoque aureos et argenteos et aereos, ferreos, ligneosque et lapideos,*

καὶ ξυλίλους καὶ λιθίλους, οἱ οὐ βλέπουσι καὶ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας. καὶ τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, οὗ ἡ κηνή σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξυνας.

C διὰ τοῦτο ἐκ προσώπου αἰτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρός, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξεν. καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἦ ἐντεταγμένη, 5

R 330 *Μανῆ, Θεκέλ, Φαρές.* τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος *Μανῆ* ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν, *Θεκέλ* κατεστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ ἠρέθη ὑστεροῦσα, *Φαρές* διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη *Μήδοις* καὶ *Πέρσαις*. καὶ εἶπεν *Βαλτάσαρ*, καὶ ἐνέδυσαν τὸν *Δανιήλ* πορφύραν καὶ τὸν *μανιάκην* 10 τὸν χρυσοῦν περιέθησαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἐκέρυξεν περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ἐν V 113 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀγγερέθη *Βαλτάσαρ* ὁ *Χαλδαῖος* καὶ *Δαρείος* ὁ *Μήδος* παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

D

μη' Ὀλυμπιάς.

15

Μετὰ *Βαλτάσαρ* βασιλεὺς *Χαλδαίων* *Δαρείος* ὁ *Μήδος* ἔτη γ'.

ομοῦ δ' Ἰακβ'.

α'.

Οὗτος *Δαρείος* κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ σατραπίας ρ', καὶ τούτων ἐπάνω τακτικούς γ', ὧν εἷς ἐτόγγαυε *Δανιήλ* 20 ὁ προφήτης. συσκευῆ δὲ καὶ διαβολῆ τῶν αὐτῶν σατραπιῶν καὶ

1. καὶ οὐκ ἀκούουσι om. P.

12. περὶ] τὰ περὶ P.

19. αἰμαλωσίας is' m. P.

Anni a m. c. qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum qui habet flatum tuum in manu sua, et omnes vias tuas, non glorificasti, idcirco ab eo missus est articulus manus qui scripsit hoc quod exaratum est. Haec autem scriptura, quae digesta est, Mane, Teceel, Phares, et haec est interpretatio sermonis: Mane: numeravit Deus regnum tuum, et complevit illud. Thecel, appensus es in statra, et inventus es minus habens. Phares, divisum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc jubente Rege indutus est Daniel purpura, et circumdata est torques aurea collo ejus, et praedicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltasar Rex Chaldaeus, et Darius Medus successit in regnum.

XLVIII. Olympias.

Post Baltasar, regnavit super Chaldaeos Darius Medus annos III. Colliguntur anni IV. MDCCLXXXII.

4920.

I.
Hic Darius constituit in Regno suo Satrapas oxx. quibus praefecit III. Principes, quorum unus erat Daniel Propheta. Insidiis autem et calumniis Satraparum et Principum fidem adhibens Darius, Danielem con-

τακτικῶν πεισθεῖς ὁ Δαρεῖος ἔβαλε τὸν Δανιήλ εἰς λάκκον λεόντων, καὶ οὐκ ἐφθάρη, διὰ τὴν εἰς τὸν θεὸν μετὰ πεποιθήσεως προσκύνησιν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἄγγελος κυρίου τῷ Ἀμβακούμ, P 141 Ἀπένεγκαι τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιήλ εἰς τὸν 5 λάκκον τῶν λεόντων. καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἐώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω [ποῦ ἔστιν]. καὶ ἐπέλαβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥολλῶ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐβόησεν Ἀμβα-

15 τῶ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει ἐνύπνιον εἶδεν Δανιήλ, ὃς ἐπεκλήθη B Βαλτάσουρ, τὸ τῶν τεσσάρων θηρίων, λεαίνης, ἄρκου, παρδαλῆως, καὶ ἐτέρου ζώου τούτων φοβερωτέρου καὶ ἰσχυροτέρου περὶ σῶς, ἧτινά εἰσι τέσσαρες βασιλείαι ἐξαιρούμεναι ἀπὸ τῆς γῆς.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει καὶ τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν εἶδεν, ἕως 20 οὔθ' ἰδόντι ἐτέθησαν, καὶ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς R 332 ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες λαοί,

6. οὐκ V. *ibid.* ποῦ ἔστιν om. V. 10. λέγων om. P. 12. ἐγκατέλειπας P. *ib.* ἀγαπῶντας] ἐκζητοῦντας P. 16. ἄρκου P. 19. ἔτει om. V. 20. ὡς] ὡσεὶ P.

jecit in lacum leonum, neque absumptus est, eo quod Deum cum spe adoravit. Dixitque Angelus Domini Abacuc: *Defer prandium quod habes Babylonem Danieli in lacum leonum.* Et dixit Abacuc: *Domine, Babylonem non vidi, et nescio ubi est lacus.* Tum Angelus vertice ejus arrepto, portavit eum capillis capitis sui, posuitque in Babylonem supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamavit Abacuc: *Daniel, Daniel, accipe prandium, quod misit tibi Deus.* Et dixit Daniel: *Recordatus es mei, Deus, et non reliquisti exquirentes te.* Et surgens Daniel, comedit. Angelus autem Dei statim restituit Abacuc in locum suum.

Eodem primo anno, visa sunt in somnis a Daniele, qui dictus est Baltasar, quatuor animalia, leaena, ursus, pardalis, et alterum his omnibus terribilius, longeque fortius, quibus designabantur praecipua regna terrae.

Eodem anno vidit antiquum dierum, donec throni positi sunt, et in nubibus coeli tanquam filius hominis veniens erat, et usque ad antiquum dierum pervenit; et ipsi datus est principatus, et honos, et regnum, et omnes populi, tribus, et linguae servient ei: et potestas ejus potestas in aeternum, quae non transibit, et regnum ejus non corrumpetur.

φυλαί, γλῶσσαι αὐτῶ δουλεύσουσι, καὶ ἡ ἔξουσία αὐτοῦ ἔξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται οὐδὲ διαφθαρήσεται.

C Τίς δ' ἂν εἴη ὁ κατὰ σύρκα φανείς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων; Θεὸς λόγος, ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς Θεός.

β, γ.

5

Τρίτῳ ἔτει Δαρείου ὄρασιν εἶδε Δανιὴλ ἐν Σούσοις τῇ βύρῃ, ἣτις ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλὰμ Βαβυλῶνος, κριὸν κερυτίζοντα κατὰ θάλασσαν καὶ βορῶν καὶ νότον, ὡς πάντα τὰ θηρία μὴ ἴστασθαι ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ. τράγον ὄρω ἀπὸ λιβδὸς ἐρχόμενον ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ὃς συνέτριψε τὸν κριὸν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν βασιλεία Ῥωμαίων τὴν πρὸ αὐτῆς βασιλείαν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς συντρίψει.

D Μετὰ Δαρείον τὸν Μῆδον ἐβασίλευσεν Δαρεῖος υἱὸς Ἀσσοῦρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος Μῆδων ἔτη γ'. ὁμοῦ ἔτη, δ' Ὀλέ. Τινὲς φασὶ τουτονὶ τὸν Δαρείον καὶ Ἀστυάγην ἐπικεκλήσθαι.

α'.

ξ' ἔτος προφητείας Ἰερεμίου ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

V 114

μθ' Ὀλυμπιάς.

β,

ξα' ἔτος προφητείας Ἰερεμίου ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

20

1. δουλεύσουσι P. 3. ὁ om. P. 6. αἰχμαλωσίας ις', ις' m. P. 9. καὶ μετ' αὐτοῦ om. P. 11. βασιλείας P. P. 14. ἔτη alterum om. P. 15. αἰχμαλωσίας ιη' m. P. ib. τουτονὶ V, τουτον P. 17. ιθ', κ', κ', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ' m. P. 20. ξ P. ibid. τῇ om. P.

Anni a m. c. Quis autem hic qui humano generi secundum carnem apparuit? Deus Verbum, qui ante saecula natus est Deus.

4921.

II. III.

Anno III. Darii, visionem vidit Daniel in Susis castro, quod est in regione Aelam Babylonis: arietem cornibus ventilantem contra mare, et Aquilonem, et austrum, et omnes bestiae non poterant resistere ei. *Video hircum venientem ab occidente super faciem totius terrae, qui conturbavit arietem, et cornua ejus, (id est, regni quod Imperium Romanorum praecedet) ejusque semen conteret.*

Post Darium Medum regnavit Darius, filius Assueri, ex stirpe Medorum, annos XIII. Colliguntur anni IV. MDCCLXXXIV.

Quidam aiunt Darium hunc Astyagem etiam fuisse cognominatum.

I.

Annus LX. Prophetiae Hieremiae in Judaea.

XLIX. Olympias.

II.

γ', δ', ε'.

P 142

ν' Ὀλυμπιάς.

ς, ζ', η', θ'.

να' Ὀλυμπιάς.

5

ι', ια', ιβ'.

Ἐργασίας μάταιον αὐτὸ εἶναι. ἔτι δὲ καὶ τὸν δράκοντα ἀνεῖ-
 λεν ὃν ἔσειβον Βαβυλώνιοι, δι' ἣν αἰτίαν ἔκδοτον αὐτὸν αἰτησάμε-
 νοι ἔβαλλον εἰς λάκκον λεόντων. ἐκ προνοίας δὲ Θεοῦ δι' Ἀμβα-
 κούμ τραφεῖς ἑπτὰ ἡμέρας σῶος ἀνήχθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ οἱ R 394
 10 ὑπεναντίοι αὐτοῦ βληθέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως εἰς τὸν λάκ- B
 κων τῶν λεόντων παραχρῆμα ἐβρώθησαν.

ιγ'.

Κῦρος τὸν Ἀστυάγην καθελὼν τὴν Μήδων καθέειλεν βασι-
 λείαν, γεγонуῖαν ἐν ἔτεσι σνθ', ἧτις συνεκρίθη μετὰ τῆς βασιλείας
 15 Βαβυλωνίων ἢ χρυσῆ κεφαλῇ τῆς εἰκόνης ἧς εἶδεν Ναβουχοδο-
 νόσορ.

νβ' Ὀλυμπιάς.

Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λ'.
 ὁμοῦ ,δρξξέ'.

6. ἀπό] Ἰσως ἀπὸ m. R. 7. ἐσίβοντο P. 12. αἰχμαλωσίας
 λ' m. P. 14. ἦτις P sola.

l.x. annus Prophetiae in Aegyp̄io.

Anni a m. c.

III. IV. V.

L. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

LI. Olympias.

X. XI. XII.

Frustraneum esse quicquid contra Dei decretum agitur, id vel
 etiam docet. Sublato enim (a Daniele) dracone quem adorabant Baby-
 lonii, illum cum sibi dedi ii postulassent, in leonum lacum immiserunt.
 Sed Dei providentia per Abacuc septem dies pastus salvus est extractus,
 illiusque loco ejus adversarii ab eodem Rege in lacum leonum projecti,
 statimque absumpti sunt.

XIII.

Cyrus, Astyage sublato, Medorum regnum delevit, cum perstitisset
 annos cclix. quod quidem comparatum est una cum Babyloniae regno,
 capiti aureo statuae quam vidit Nabuchodonosor.

4985.

LII. Olympias.

Persis primus imperavit Cyrus Persa ann. xxx. Colliguntur anni
 IV. MDCCLXV.

C

α'.

Kῦρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πο-
ρεύσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καθ' ὃν ἐπανελεύθοντες ἀπὸ Βαβυ-
λῶνος ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγει-
ραν καὶ θεμελίους κατεβάλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοικῶν⁵
ἔθνων ἐπισχόντων, διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτελές μέχρι δευτέρου ἔτους
Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ θυσιαστη-
ρίου συνεστῶτος, ἐπειδὴ ἡ προφητεία μέμνηται Δαρείου καὶ τῶν
τριῶν προφητῶν, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου τοῦ καὶ
ἀγγέλου προφητευόντων. 10

Προεφήτεον ἐν Περσίδι Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκίηλ· ἐν δὲ τῇ Ἰου-
D δαίᾳ Ἀμβακούμ, Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας· καθ' οὓς ἐν Περσίδι
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ
Σαλαθιήλ, βασιλικῶν γένους ὢν, οἳ καὶ ἠγήσαντο τῆς ἀπὸ Βα-
βυλῶνος ἐπανόδου. τῷ Δανιὴλ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου¹⁵
λόγος ἀπεκαλύφθη ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνός
ὄντι ἐν τῷ Τίγρι ποταμῷ τὰ περὶ τῶν πέντε βασιλέων τῶν ἐπι-
ἀναστησομένων καὶ τὰ περὶ τῆς παντελοῦς ἐρημώσεως Ἱερουσα-
λήμ καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τοῦ χρίσματος τοῦ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ
περὶ τῆς τῶν ἔθνων κλήσεως· ἐν ᾧ ἔτει Δανιὴλ ἐκοιμήθη προφη-
20 τεύσας ἔτη ν'.

P 143

β', γ', δ'.

2. τοῦ] τῶν PV. 4. ἠγειρον P. 5. κατέβαλον τὸ PV. 8.
ἐπεὶ δὲ ἡ P. 11. δὲ om. R. 15. τῷ Δανιὴλ v. 17. ante ὄντι ponit
P sola. 22. αἰχμαλωσίας λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ' m. P.

I.

Cyrus potestatem dedit universis captivis ex gente Judaeorum Hierosolyma revertendi: qua tempestate circiter L. millia Babylone egressi, sanctuarium instaurarunt, et templi fundamenta jecerunt. Sed vicinis gentibus Judaeos incursantibus, imperfectum opus mansit usque ad annum II. Darii, Hystaspis filii, Persarum Regis, solo stante sanctuario: siquidem Prophetia Darii meminit, et trium Prophetarum, Aggaei, Zachariae, et Malachiae, qui et Angelus dictus est, idipsum prophetantium.

Prophetarum in Perside Daniel et Ezechiel: in Judaea Abacuc, Aggacus, et Zacharias: quorum tempestate Jesus filius Josedec Sacerdos claruit, et Zorobabel, filius Salathiel, qui ex regio erat genere, quique reversionis ex Babylone duces fuerunt.

Danieli, hoc ipso primo anno Cyri, sermo revelatus est die xxv. primi mensis, cum ad Tigrim fluvium esset, de quinque Regibus adhuc secuturis, et de omnimoda destructione Hierusalem, et incendi ac unctio- nis in ea, et de vocatione gentium: quo quidem anno Daniel obdormivit, cum prophetasset annos L.

II. III. IV.

γ' Ὀλυμπιάς.

ε', ς', ζ'.

Σιμωνίδης ἔγνωρξζετο.

η'.

V 115

5 Χίλων ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἔφορος ἐν Λακεδαιμόνι α' ἔγένετο.

νδ' Ὀλυμπιάς.

R 336

θ'.

Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἔγνωρξζετο.

ί'.

B

10 Ξενοφάνης Κολοφῶνος ἔγνωρξζετο.

5. Χίλων V. *ib.* Λακεδαιμόνι α'] Λακεδαιμόνια V, Λακεδαιμόνια P. Vitium repetit Scaliger verba haec in Eusebium suum conferens p. 162., quamvis Animadv. ad illum p. 72. n. MCCLVII. locum Diogenis de Chilone III. 1. γέγονε δὲ ἔφορος κατὰ τὴν πενηκοστὴν ἔκτην (πέμπτῃν restituit Casaubonus, confirmantibus libris duobus) Ὀλυμπιάδα, Παμφίλῃ δὲ φησι κατὰ τὴν ἔκτην, καὶ πρῶτον ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθύδημον, ὡς φησι Σωσιγόρατης, recte sic accepisset ut primus omnium ephorus Chilo factus diceretur, non, ut Menagius, princeps collegii ephorum. Caeterum quum numerus α' etiam in Hieronymi et Armenia Eusebii interpretatione desit, Chronicon Paschale autem non aliunde haec quam ab Eusebio petiverit, credibile mihi est vitiosum Λακεδαιμόνια iam apud Eusebium comparuisse, quemadmodum, ut hoc exemplo utar, unum idemque mendum imposuit Hieronymo p. 76., interpreti Armenia p. 289. ed. Med. et Syncello p. 153. D: quorum duo priores: *Hercules cognomento Desanaus in Phoenice clarus habetur, et: Hercules in Phoenicia cognoscebatur Desandas dictus;* mendii autem originem patefacit Syncellus, Ἡρακλῆα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Διδάσσαν ἐπιλεγόμενον, id est γνωρίζεσθαι Σάσσαν; quo de Herculis cognomine testimonia quae exstabant collegit Wesselingius ad Hieroclem p. 710. praeter nuper editum Ioannis Laurentii de magistr. Rom. p. 268., ubi Σανδῶν scriptum. 6. αἰγμαλ. μα', μβ', μγ', μδ', με' m. R. 7. θ' ante ι' ante ν. 9. ponit P. 10. Ξενοφῶν V: „αλ. Ξενοφῶν“ m. R. *ib.* Κολοφῶνος V, qui eodem accentu scribere solet Σολομῶνος, ὁ Κολοφῶνιος P. Conf. praef. nostram ad Ioan. Antioch. p. VII. VIII.

LIII. Olympias.

v. vi. vii.

Simonides agnoscebatur.

viii.

Chilon unus e vii. sapientibus Ephorus erat Lacedaemone.

LIV. Olympias.

Pythagoras Philosophus Physicus florebat.

ix. x.

Xenophanes Colophonius agnoscebatur.

ια', ιβ'.

νε' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

Κροῖσος ἐπὶ Κῦρον ἐστράτευσεν.

ιδ', ιε'.

5

Κῦρος τὴν Ἀσίων βασιλείαν καθεῖλεν καὶ Κροῖσον αἰχμαλώτισεν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Κασίας, Ἀσσυρίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

ις'.

Θαλῆς ὁ Ἐξαμῆνου Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἀπέθανεν ζήσας ἔτη 74.

νς' Ὀλυμπιάς.

ιζ', ιη', ιθ'.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἐτῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, ἀριθμούμενος κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς 15 D βασιλείας Ἐλιακίμου τοῦ καὶ Ἰωακίμου ἐπὶ τὸ θ' καὶ δέκατον ἔτος Κῦρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἕτερον ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Ἱερειμοῦ προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ' ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως, ἐπὶ τὸ λς' Ἀστυάγου. ἀπὸ δὲ τῆς προφη-

5. ιδ' post ιγ' v. 3. ponit P. 8. Σακῶν Salmasius apud Schurzfleischium Not. Bibl. Vin. p. 86., Σαβακῶν PV. 10. Θαλῆς PV. ib. ἐξ Ἀμῆνου R. 14. τοῦ] τῶν PV.

Annia m. c.
4944.

XI. XII.

LV. Olympias.

XIII. XIV.

Croesus in Cyrum expeditionem movit.

XV.

Cyrus Lydorum regnum delevit, et Croesum captivum fecit. Idem et alia regna invasit, Asiae, Cariae, Lyciae, Indorum, versus Aquilonem, Sabacorum, et Scytharum.

XVI.

Thales, Examyi filius, Milesius, primus Philosophus Physicus, obiit, cum vixisset ann. xci.

LVI. Olympias.

XVII. XVIII. XIX.

Universum tempus captivitatis Judaeorum gentis LXX. annos completitur, computatum, secundum quosdam, a tertio anno regni Eliacim, qui et Joacim dictus est, ad annum usque XIX. Cyri Regis Persarum: secundum vero alios, ab initio prophetiae Hieremiae, quae coepit versus annum XIII. Josiae Regis Judaeorum, usque ad XXXVI. Astyagis. A pro-

τίας Ἱερειμου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη γίνεται ο'. ὅπερ δοκεῖ πιθανὸν εἶναι· τὸ δὲ ἀληθές τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἢ ἐβδομηκονταετία ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου περαιούται ἀπὸ θ' καὶ ι' ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

5 κ'.

Θέογνις ποιητῆς ἔγνωρξζετο.

νζ' Ὀλυμπιάς.

P 144

κα', κβ'.

Φερεκύδης ἱστοριοποιὸς ἔγνωρξζετο καὶ Πυθαγόρας.

10 κγ', κδ'.

νη' Ὀλυμπιάς.

κε', κς', κζ', κη'.

κθ' Ὀλυμπιάς.

κθ', λ'.

15 Τόμυρις γυνή, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κύρον ἀνείλεν. R 338
μετὰ Κύρον Περσῶν ἐβασίλευσε δεύτερος Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη η'.

2. οστία V, ἑπταηκονταετία R. *ibid.* περαιούται] Non videtur mutandum in περατούται neque hic nec p. 165. D.: vide quae diximus ad Xenoph. Histor. gr. II. 4. 39. 6. Θεόγνιος V. 10. αἰχμαλωσίας θ', να', νβ', νγ', νδ', νε' m. P. 15. αἰχμαλωσίας νς', νζ', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε' m. P.

phetia autem Hieremiae usque ad annum i. Cyri, conficiuntur anni LXX. quod esse videtur probabile: tametsi verum sit, spatium LXX. annorum eversionis templi in II. annum Darii, filii Hystaspis desinere, initio ducto a XIX. Nabuchodonosor anno.

XX.

Theognis Poëta agnoscebatur.

LVII. Olympias.

XXI. XXII.

Pherecydes historicus et Pythagoras florebant.

XXIII. XXIV.

LVIII. Olympias.

XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

LIX. Olympias.

XXIX. XXX.

Tomyris, femina, Massagetarum Regina, Cyrum interfecit. Post Cyrum, apud Persas secundus regnavit Cambyses, Cyri filius, annos VIII. Colliguntur anni IV. MDCCCCLXXIII.

V 116

α'.

Καμβύσην φασιν παρ' Ἑβραίοις δευτέρον Ναβουχοδονόσορ καλεῖσθαι· ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδίθ ἱστορίαν λέγουσιν γεγενῆσθαι.

β'.

5

Ἐλλου ἔκλειψις γέγονε.

ξ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Καμβύσης Αἰγύπτου κατέσχεν.

C Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὸν Ἀμμενώφιν, ὃς Μέμων νομιζόμενος εἰ-
ναι καὶ λίθος φθηγόμενος, τέμνει, ὑφορώμενος γοητεῖαν τινὰ
εἶναι ἐν αὐτῷ, ὡς ἱστορεῖ Πολύαινος Ἀθηναῖος.

ξα' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

Περσῶν τρίτοι ἐβασίλευσαν δύο ἀδελφοί, Μέρδιος καὶ Πα-
τζάτης, μῆνας ζ'.

Περσῶν τέταρτος ἐβασίλευσεν Δαρείος Ὑστάσπου ἔτη λζ'.
μοῦ εθ'.

α', β'.

D Ἔτους δευτέρου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ 20

3. Ἰουδίθ] Ἰουδαίων V. 7. ξς' m. P. 10. αἰχμαλωσίας ἐξ',
ἐη', ξθ', ο' m. P. ib. Ἀμμενόφιν PV. 11. καὶ λίθος] λίθος καὶ PV.
12. ἐν om. PV. Conf. Syncellus p. 151. C. ib. ὡς om. V. 14. ζ', η' om. P.

Anni a m. c.
4966.

I.

Cambyses aiant apud Hebraeos Secundum Nabuchodonosor appel-
latum: quo regnante historiam Judith contigisse volunt.

II.

Solis defectio contigit.

LX. Olympias.

III. IV. V. VI.

Cambyses Aegyptum occupavit.

Idem Ammenophin, qui Memnon esse lapis, ac loqui credebatur,
frangit, cum praestigias in eo esse suspicaretur, ut narrat Polyaeus
Atheniensis.

LXI. Olympias.

Apud Persas tertii regnarunt gemini fratres, Merdius et Patzates
mensis VII.

Apud Persas quartus regnavit Darius, Hystaspis filius, annos XXXVI.
Colliguntur anni V. MIX.

I. II.

Anno II. Darii, Hystaspis filii, Persarum, Assyriorum, et Aegyptio-

Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλέως, ἐφ' οὗ ἅμα Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσιν, ἐκλήρωθη τὰ ὀ' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ· καὶ μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας, ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντόκρατορ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπερεῖδες τοῦτο ὀ' ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἢ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ P 145 τὸ ἡ' ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ ἐϊράτευεν Ἰησοῦς ὁ 10τοῦ Ἰωσεδέκ ἅμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ, τῶν περιόικων ἐν R 340 τῇ μεταξὺ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. παρατηρητέον δὲ ὡς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας οὐκέτι βασιλεὺς μνημονεύεται τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἤγγιζεν τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἢ κατὰ σάρκα ἀνάδειξις. συνάδει 15 δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι γράφων οὕτως· καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ὀ', καταλήξασα εἰς τὸ β' ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων B γενομένου βασιλέως, ἐφ' οὗ ἅμα Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ. 20 περὶ δὲ τοῦ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ὀ' τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας, ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντόκρατορ, ἕως τίνος

4. εἰπών] Zach. I. 12. ib. 22. παντοκράτωρ V. 6. ὑπερεῖδες PV. ib. τοῦτο] τοῦτο τὸ P. 14. τοῦ υἱοῦ om. P. 15. Κλήμης V. ib. ἐν] ὁ ἐν P. 17. τοῦ alterum om. P. 20. τοῦ om. P. 21. ἱεροῦ V.

rum Regis, sub quo Aggaeus simul et Zacharias, et qui ex XII. dictus est Angelus, prophetant, completi sunt LXX. anni destructionis templi, ut fide dignus testis Zacharias anno II. Darii ait: *Omnipotens Domine, quousque tandem misereberis nostri super Hierusalem, et civitatibus Juda quas deservisti.* Atque hic est annus LXX. Et regnante Cyro genti Judaeorum post captivitatem libertas est reddita, et templi instaurandi facultas data. Opere vero procedente, perfectum est templum anno VIII. Darii filii Hystaspis, quo tempore summum Pontificatum gessit Jesus filius Josedec, una cum Zorobabel filio Salathiel, circumhabitantibus, per id temporis aedificationi incumbentibus. Observandum porro post reditum ex captivitate nullum populi Regem memorari, quia coelestis Regis Jesu Christi Dei appropinquabat secundum carnem adventus. Hisce concessa scribit Clemens libro I. Stromatum, ubi sic ait: *Et perseveravit captivitas annis LXX. desinitque in ann. II. Darii, Hystaspis filii, Persarum, Assyriorum, et Aegyptiorum Regis: sub quo Aggaeus et Zacharias, et unus ex XII. qui Angelus dictus est, prophetabant.* Atque haec quidem praedictus scriptor. Ab illo vero tempore usque ad II. annum Darii, destructionis templi annum LXX. protendi testis est omni exceptio-

οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπερέδεις τοῦτο ὁ ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῶρον ἢ τῆς ἀλχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ τὸ ἦ ἔτος Δαρείου βασιλείας.

V 117

ξβ' Ὀλυμπιάς.

γ'.

Ἔτους τρίτου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου ὁ ἐν Ἱερουσαλῶμις ναὸς οἰκοδομεῖται ὑπὸ Ζοροβάβελ, τελειοῦται δὲ ἐν ε' ἔτειν.

δ'.

Δαρείος φόρους ἔταξεν τοῖς ὑπηκόοις πρώτος.

ε', ε', ζ'.

D

ξγ' Ὀλυμπιάς.

Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων Ἱππαρχον καὶ Ἱππίαν Ἀθηναίων τυράννους ἀνεῖλον.

η'.

Ἐνταῦθα ἀπὸ πρώτου ἔτους Κύρου ὁ τῶν μς' ἐτῶν χρόνος συμπληροῦται τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὅτι-

1. ὑπερίδης PV. Conf. autem de his ad p. 94. D. 4. τὸ ἦ ἔτος Δαρείου βασιλείας] Δάρειον V. 18. τοῦ ἐν om. R.

Annam.c. ne major Zacharias Propheta, dum sub annum II. Darii ait: *Domine omnipotens, quousque miseraberis Hierusalem et civitatibus Juda, quas despexisti?*

Hic est annus LXX. quo, Cyro regnante, Judaeis post captivitatem facta est libertas, et facultas data instaurationis templi. Procedente autem opere, templum tandem absolvitur circa VIII. annum regni Darii.

4976.

LXII. Olympias.

III.

Anno III. Darii Hystaspis filii, templum Hierosolymitanum a Zorobabel aedificatur, absolvitur vero annis VI.

IV.

Darius primus subjectis vectigalia imposuit.

V. VI. VII.

LXIII. Olympias.

Harmodius et Aristogiton Hipparchum et Hippiam Atheniensium tyrannos sustulerunt.

VIII.

Exinde a primo anno Cyri, tempus XLVI. annorum aedificationis templi Hierusalem completur: quod quidem tempus servatori dixerunt increduli Judaei, seu potius, cum non intelligerent quod ab illo dictum

να χρόνον τῷ σωτῆρι ἔλεγον ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι, μᾶλλον δὲ οὐ
 ποήσαντες τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγε-
 λίῳ, Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ P 146
 οὐ λέγεις, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερω αὐτόν.

5 Μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον πρῶτος μετὰ τὴν τοῦ ἱε- R 342
 ροῦ οἰκοδομὴν ἀρχιερέυσατο Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζορο-
 βάβελ ἔτη λβ'. οὗτοι τέλος ἐπιτεθείκασιν τῇ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῇ.

Ἄπ' ἐντεῦθεν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς τέ-
 λειον ἐπληρώθη, ἕως τελευταίου ἔτους Ἰουδαίων Ἰουδαίων
 10 ἀρχιερέως καὶ βασιλέως ὑστάτου γενομένου ἐκ γένους ἱερατικοῦ
 ἔτη τυγχάνει υπγ', ὁπόσα αἱ ζ' καὶ ἕβ' τοῦ Δανιὴλ προφητευό- B
 μεναι συνάγουσιν ἑβδομάδες.

θ', ι'.

ξδ' Ὀλυμπιάς.

15

ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

ξε' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Ἠλίον ἔκλειψις ἐγένετο.

ις', ις', ιη'.

20

ξς' Ὀλυμπιάς.

2. εὐαγγελίῳ Π. 20. 3. φκοδομήθη P. 9. ἕως τοῦ P sola. 18.
 ἐκλειψις ἡλίον P.

erat in Joannis Evangelio: *Quadraginta sex annis templum hoc aedif-* Anni a m. c.
catus est, et tu dicis, in tribus diebus excitabo illud.

Post reditum e Babylone, primus post templi aedificationem Ponti-
 ficatum gessit Jesus, filius Josedec, cum Zorobabel, annos xxxii. Il fi-
 nem imposuere templi aedificationi.

Ab eo deinceps anno, quo Hierosolymis templum tandem confectum
 est, usque ad ultimum annum Hyrcani summi Judaeorum Pontificis, qui-
 que Rex postremus fuit ex genere Sacerdotali, anni sunt cccclxxxii.
 quot efficiunt vii. et lxi. hebdomadae a Daniele praedictae.

ix. x.

4984.

LXIV. Olympias.

xi, xii, xiii, xiv.

LXV. Olympias.

xv.

Eclipsis Solis accidit.

xvi, xvii, xviii.

LXVI. Olympias.

Chronicon Paschale vol. I.

18

C

ιθ', κ', κα', κβ'.

ξζ' Ὀλυμπιάς.

κγ'.

Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς καὶ Ἀναξαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνω-
ρίζοντο.

κδ', κέ', κς'.

ξη' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ', λ'.

ξθ' Ὀλυμπιάς.

λα', λβ', λγ', λδ'.

D

ο' Ὀλυμπιάς.

λέ', λς'.

V 118

Λέον ἐν συντόμῳ μνημονεῦσαι καὶ τῶν προφητῶν καὶ δεῖξαι
καὶ αὐτοὺς περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου προειρηκότας καὶ 15
ὅτι πάντες ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν.

R 844

Εἰς τὸν Ἡλίαν.

Οὗτός ἐστιν Ἡλίας ὁ πρῶτος ἀνθρώπων τοῖς ἀνθρώποις ὑπο-

8. κγ' ante v. 7. κδ' ponit P. 4. Ἑλληνικός V.

XIX. XX. XXI. XXII.

LXVII. Olympias.

Hellenicus historicus, et Democritus Philosophus, atque Heraclitus
tenebricosus, et Anaxagoras Physicus Philosophus agnoscebantur.

XXIII. XXIV. XXV. XXVI.

LXVIII. Olympias.

XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

LXIX. Olympias.

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV.

LXX. Olympias.

XXXV. XXXVI.

Nunc porro memorandi sunt Prophetæ, atque demonstrandum quem-
admodum ipsi Christi mysterium prædixerint, et ut omnes ab Adam
primo hominum usque ad Joannem Baptistam ad futurum statum respo-
xerint.

De Elia.

Hic est Elias qui primus ex hominibus suis ostendit unicam esse An-

δεξας οὐρανοδρομεῖν, ὁ πρῶτος ἀνθρώπων ὑποδείξας ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων μίαν ὁδόν, ὁ τὴν γῆν λαχὼν οἰκητήριον καὶ τὸν οὐρανόν ἀθρόον διατρέχων, ὁ θνητὸς ὑπάρχων καὶ τοῖς ἀθανάτοις ἀμιλλώμενος, ὁ χαμαὶ βαδίζων καὶ ὡς πνεῦμα μετ' ἀγγέλων οὐρανοπολιῶν, ὁ διὰ τῆς μηλωτῆς τῷ μαθητῇ Ἐλισσαίῳ διπλᾶ τὰ χαρίσματα μεταδοίς, ὁ μακροχρόνιος καὶ ἀγήρως ἄνθρωπος, ὁ τῷ Ἀντιχριστῷ διατηρούμενος στρατηγός, ὁ ἀντικαθιστάμενος καὶ διελέγχων τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, ὁ πάντας ἀνθρώπους ἐκ τῆς πλάνης αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐκ τῆ συντελείᾳ ἐπιστρέφων. οὗτος ὁ τῆς δευτέρας καὶ ἐπιφανοῦς παρουσίας τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀξιούμενος εἶναι πρόδρομος, ὁ μετὰ διακονιῶν Β τοῖς ἀγγέλοις ἀμιλλώμενος. δόξα τῷ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις χαριζομένῳ θεῷ. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὡσηέ. Σωζόμενος.

16 Οὗτος Ὡσηέ τῶν ἰβ' προφητῶν ὁ πρῶτος ἀξιοθεὶς εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ οὕτως, "Ὅταν θλιβῶσιν, ὀρθρῶσουσιν πρὸς με λέγοντες, Δεῦτε ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρπακεν, καὶ ἴσεται ἡμᾶς πλήξας, μοτώσει ἡμᾶς, ὑγιαίνει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 20 ἀναστήσομεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ γνωσόμεθα. ἐκ ταύτης τῆς χρήσεως ὁ ἀπόστολος λέγει Παῦλος τοῖς Κορινθίοις, Παρέδωκα

1. οὐρανοδρομεῖν—ἀνθρώπων om. P. 3. ἀθρόων V, ἀθρῶν P, unde καὶ ante διατρέχων addit m. P. 11. μετὰ] μέτρα V. 12. ἀμιλλώμενα RV. 14. Ὡσηέ P sola. 15. εἰπεῖν] Hos. VI. 18. πλήξας—μετὰ] μετὰ P: βωτάσει cum dubitatione affertur ex V. 19. τῇ altgrum om. P. 20. τῆς om. P. 21. λέγει] I. 15. XI. 3.

glorum et hominum viam. Qui terram naotus in domiciliū, caelum vidit et peragravit. Qui mortalis cum immortalibus contendit. Qui in terra ambulans, velut spiritus cum Angelis coelum sulcavit. Qui per melotem discipulo Elisaeo, bina communicavit gratiarum dona. Longaevis homo ac senectatis expertus. Dux adversus Antichristum servatus. Qui contra istam stabit, ejusque fraudes aperiet, ac superbiam. Qui homines omnes ab ejus fallacia, in mundi consummatione ad Deum convertet. Hic qui secundi et visibilis adventus Domini Christi dignatus est esse praecursor. Qui officiis suis cum Angelis contendit. Gloria Deo qui haec hominibus est elargitus.

De Osee. Salvator.

Hic Osee primus ex xii. Prophetis dignatus est de Domino Christo sic loqui: Cum tribulantur, munitabunt ad me dicentes, Venite, revertamur ad Dominum Deum nostrum, quia ipse rapuit, et sanabit nos post duos dies: in die tertia resurgemus coram eo, et cognoscemus. Ex hoc dicto Apostolus Paulus dixit Corinthiis: Tradidi enim vobis in pri-

- C γὰρ ἡμῖν ἐν πρώτοις ὁ καὶ παρελαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς. οὐκ ἔστιν ἀλλαχόθεν εὐρεῖν. ἔτι λέγει ὁ προφήτης ἀρμόζων ἐπὶ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, Σάξ μου ἐξ αὐτῶν. πάλιν λέγει, Ἐκύκλωσαν με ἐν ψεύδει Ἐφραΐμ καὶ ἐν ἀσεβείᾳ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῆς φυλῆς διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀναδεινύμενον κατὰ σάρκα δεσπότην Χριστὸν λαὸν ἅγιον Θεοῦ ὀνομάσας τὸν Ἰούδαν. ἔτι πάλιν ὁ αὐτὸς προφήτης, Ἐκ χειρὸς ἄβου ῥύσομαι αὐτούς· ποῦ ἢ δίκη 10
D σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ἄδη; ταίτη τῇ χρήσει ἐχρήσατο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως.
R 846 Οὗτος Ὀσηὲ ἦν ἐκ Βελεμωθ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸν Ἀμώς. Στερέωσις.

15

- Οὗτος ὁ δεῦτερος Ἀμώς καὶ αὐτὸς ἀξιωθίει εἰπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ οὕτως· Διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κίλιν πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. ἔτι λέγει, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν P 148 σκητὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα 20

4. λέγει] IX. 12. 5. πάλιν] XI. 12. 9. πάλιν] XIII. 14. 11. ποῦ om. P. 12. Παῦλος] I. Cor. XV. 55. *ibid.* ἐπὶ] ἀπὸ P. 13. Βελεμών P. 17. οὕτως] Amos IV. 13. 19. αὐτοῦ] αὐτὸν P. *ib.* λέγει] IX. 11. *ib.* ἀναστήσεται P. 20. ἀνοικοδομήσει P. ἀνοικοδομήσω V. *ibid.* τὰ — ἀνοικοδομήσω om. P.

mis, quod et accepi, Christum mortuum esse pro peccatis nostris secundum scripturas, et sepultum, et resurrexisse tertia die secundum scripturas. Id alibi non reperitur. Ait praeterea Propheta, haec aptans Domino Christo: Caro mea ex ipsis. Rursum ait: Circumdederunt me in mendacio Ephraim, et in impietate Domus Israel et Juda, nunc cognovit eos Deus, et populus sanctus vocabitur Dei. Ex tribu nempe, propter ostensum ex ea secundum carnem Dominum Christum, populum sanctum Dei nominans Judam. Iterum idem Propheta: Ex manu inferi liberabo illos: ubi est causa tua, mors? stimulus tuus, infernae? Hocce dicto usus est Apostolus Paulus de Resurrectione.

Hic Osee erast de Belemon, ex tribu Issachar, et sepultus est in terra sua in pace.

De Amos. Firmamentum.

Hic secundus Amos, et ipse dignus habitus qui de adventu Domini Christi ita diceret: Quia ecce ego firmans tonitruum, et creans spiritum, et annuntians in homines Christum suum. Praeterea dicit: In illa die

αὐτῆς καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται Ἰά-
5 κωβος ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων.

Ἄμως ἦν ἐκ Θεκουέ, καὶ Ἀμέσσιας συχνῶς αὐτὸν ἐτυμπάνι- V 119
σεν. τέλος ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥοπάλῳ πλήξας τὸν
κρόταρον, καὶ ἔτι ἐμπνέων ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μεθ'
ἡμέρας δύο ἀπέθανεν, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

10 *Εἰς τὸν Μιχαίαν. Στρατηγός.*

Ὅστις Μιχαίας ὁ τρίτος, ὃς ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν πε- B
ρὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δεσπότης Χριστοῦ, καὶ φησιν, Καὶ σύ,
Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστὸς εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν
Ἰούδα. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τῷ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ,
15 καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ταύτην τὴν
χρησιν λαβόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων, Ἡρώ-
δου αὐτοὺς ἀπαιτοῦντος ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ἔφησαν, Ἐν
Βηθλεέμ. ὄθεν καὶ τοὺς μάγους ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ τότε ἀπέστει-
λεν. ἔτι λέγει αὐτὸς ὁ προφήτης, Αὐτὸς ἐπιστρέψῃ καὶ οἰκτε-
20 ρήσει ἡμᾶς, καταθήσει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀποθήσει εἰς C
τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πύσας τὰς ἀδικίας ἡμῶν, δώσει εἰς ἀλή-

5. ἐν ταῖς πράξεσι] XV. 17. 12. φησὶν] V. 2. 19. λέγει] VII. 19.

suscipit tabernaculum David quod cecidit, et instaurabit illud, sicut dies saeculi, ut requirant reliquiae hominum Dominum, et omnes nationes, eo quod invocatum est nomen meum super eos, dicit Dominus faciens haec. Hujus sententiae meminit Jacobus Apostolus in Actis Apostolorum.

Erat Amos ex Thecue, et Amessias crebro illum fustibus cecidit, tandemque interfecit ejus filius, vectis ictu in tempora impacto. Ille vero adhuc spirans venit in terram suam, et post dies duos obiit, ibique est sepultus.

De Michaea. Dux.

Iste Michaeas tertius, (ex XII.) qui et ipse dignatus est praedicare de adventu Domini Christi, cum ait: Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel, et egressus ejus ab initio a diebus aeternitatis. Hoc dictum accipientes Pontifices et Scribae Judaeorum, cum ab Herode roga- rentur, ubi Christus natus esset, dixerunt, in Bethleem. Unde et tres Magos in Bethleem tunc misit. Sed et rursum ait idem Propheta: Ipse revertetur et miserebitur nostri, deponet iniquitates nostras, et projiciet

Θειαν τῷ Ἰακώβ, ἔλεος τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσε τοῖς πατέ-
σιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

Μιχαῆας ἦν ἀπὸ Μορασθῆ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. πολλὰ ποιή-
σας τῷ Ἀχαάβ ὑπὸ Ἰωραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη ἐν κρημνῷ,
ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἐτά- 5
φη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ μόνος, σὺν τεγγυς πολυανδρῶν ἐν Ἀκίμ.

R 348

Εἰς τὸν Ἰωήλ. Αὐθαίρετος ἰσχύς.

Οἷτος Ἰωήλ ὁ τέταρτος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν περὶ
D τοῦ κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν μυστηρίου· φησὶ γὰρ οὕτως·
Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἔκχεῷ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶ- 10
σαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ἑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐν νηπίοις ἐν νηπιασθήσονται, καὶ
οἱ νεανίσκοι ὑμῶν δράσεις ὑψοῦνται, καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ
ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔκχεῷ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου, καὶ δάσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ 15
τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ ἥλιος μεταστραφή-
σεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν
κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέ-
σῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

P 149

Ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ μακαρίτης Πέτρος ἐν ταῖς 20

1. εῶ] τοῦ bis P. 3. Μορασθίτης P. 4. Ἀχάβ P. *ibid.*
ἀνηρέθη Ducangius, δε ηῤεῖθη V, ως ηῤεῖθη R. 6. πολυανδρῶν
R. 9. φησὶ] II. 28. 11. οἱ om. PV. 13. δ. καὶ] δ. καίγε
V. 16. γῆς κάτω P. 20. ἐν ταῖς Πράξεσι] II. 17.

in profundum maris omnia peccata nostra, dabit veritatem Jacob, misericordiam Abraham, sicut juravit patribus nostris in diebus antiquis.

Erat Michaeas ex Morasthite, ex tribu Ephraim. Is cum multa fecisset Achab, a Joram filio ejus, praecipitatus est, quod illum reprehendisset ob impletates patrum suorum: et sepultus est in terra sua solus, et juxta coemeterium in Acim.

De Joel. Spontanea fortitudo.

Hic Joel quartus, et ipse dignatus qui mysteria in Domino Christo peracta praediceret: sic enim loquitur: Et erit, post haec effundam de spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt filii vestri, et filias vestrae, et seniores vestri somnia somniabunt, et juvenes vestri visiones videbunt, et super servos meos et ancillas meas in diebus illis effundam de spiritu meo, et dabo prodigia in coelo sursum, et in terra deorum sanguinem, et ignem, vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magna et manifesta. Et erit, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.

Hujus sententiae meminit beatus Petrus in Actis Apostolorum, tunc

Πράξεισι τῶν ἀποστόλων πληρουμένης ὅτε ἡ κἀθοδος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐγένετο.

Ἰωὴλ ἐκ γῆς ἦν τοῦ Ῥουβὴν ἀγροῦ τοῦ Βεθομορῶν, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήρῃ, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Eiς τὸν Ἀβδιοῦ. Δουλεύων κυρίῳ.

Οὗτος Ἀβδιοῦ πέμπτος φησὶ καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς εἰπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οὕτως· Διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. αἴρηται μὲν κατὰ τὸ πρόχειρον ἐπὶ τῶν B
10 Σκυθῶν, τουτέστιν τοῦ Γῶγ καὶ Μαγῶγ· κυριώτερον δὲ ἀρμόζει ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἐπιφέρει γὰρ μετ' ὀλίγα, Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται ἡ σωτηρία.

Ἀβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχέμ ἀγροῦ Βιθαχαράμ. οὗτος ἦν μαθητῆς Ἑλλά, καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περιώζεται. 15 οὗτος ἦν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, αὐτὸς ἐφίεσατο Ἑλλάς, καὶ κατέβη πρὸς Ὀχοζίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπολιπὼν λειτουργίαν τοῦ V 120 βασιλέως προεφήτευσεν, καὶ ἀπέθανεν, ταφίς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Eiς τὸν Ἰωνᾶν.

20 Δέησις κυρίου, ὃ αὐτὸς βαπτιστής. C

Οὗτος Ἰωνᾶς ἕκτος, ὃς οὐ διὰ λόγων ἀλλ' ἔργῳ καὶ τύπῳ

6. Ἀβδιαν R. 8. κατὰ Χριστὸν] Χριστοῦ P. ἰδ. οὕτως] 15.
11. ἐν δὲ] ἐν P.

impletae, cum in die Pentecostes Spiritus sanctus super Apostolos descendit.

Joel e terra Ruben, agri Bethomoron, oriundus, ibidem extinctus est et humatus.

De Abdiu. Qui servit Domino.

Hic Abdiu quintus, et ipse dignatus loqui de Christi mysterio, sic ait: Quia juxta dies Domini super omnes gentes. Dictum quidem illud est ex occasione, de Scythia, id est, Gog et Magog: sed magis proprie convenit Christo Domino. Paulo post enim infert: In monte Sion erit solus.

Abdiu erat ex terra Sychem, ex agro Bithacharam. Is fuit Discipulus Elias, qui multa propter illum perpeusus, tandem salvus evasit: fuitque tertius Pentecontarchus, sive Quinquagenarius, cui Elias pepercit, et descendit ad Ochoziam, et post haec relicto Regis servitio, prophetavit, obiitque, et sepultus est cum patribus suis.

προεμήνυσε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. φησὶ γὰρ ὁ κύριος,
 R 350 Ὡσπερ Ἰωνᾶς ἔμεινεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας. ὡσπερ γὰρ τὸ κήτος ἀδιάφθορον ἐξήμεσε τὸν Ἰω-
 νᾶν, οὕτω καὶ ὁ τάφος τὸν δεσπότην ἐξήμεσεν εἰς κρείττονα
 ζωὴν. 5

Ἰωνᾶς ἦν ἐκ γῆς Καριαθμαοῦς, πλησίον Ἀζώτου, πόλεως
 Ἑλλήνων κατὰ Θάλασσαν, καὶ ἐβρασθεῖς ἐκ τοῦ κήτους, καὶ
 ἀπελθὼν ἐν Νινευῆ, ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,
 D ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ παρόρηξε τὴν Σούρ, χώραν
 ἀλλοφύλων ἔθνῶν. ἔλεγε γὰρ ὅτι Οὕτως ἀφελὼ τὸ ὄνειδος μου, 10
 ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευῆ πόλεως τῆς μεγάλης,
 ἦν τότε Ἥλιας ἐλέγχων καὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ καλέσας λιμὸν
 ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγεν. καὶ ἐλθὼν ἤυρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ
 αὐτῆς, καὶ ἔμεινεν παρ' αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ
 ἀπεριτεμήτων· καὶ ὑλόγησεν αὐτήν. Θανόντα τὸν Ἰωνᾶν πάλιν 15
 ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἥλια· ἠθέλησε γὰρ δεῖξαι αὐ-
 τῷ ὅτι οὐ δύναται ἀποδραῖσαι Θεός. καὶ ἀναστὰς Ἰωνᾶς μετὰ
 τὴν λιμὸν ἦλθεν ἐν γῆ Ἰούδα, καὶ ἀποθανοῦσαν τὴν μητέρα αὐ-
 P 150 τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔθαψεν αὐτήν, ἐχόμενα τῆς Λιβάνου βαλά-
 ρου. ἐν γῆ Σαῦρ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν σπηλαίῳ Κενεζέου, 20
 κριτοῦ γενομένου μιᾶς φυλῆς ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. καὶ ἔδω-

1. ὁ κύριος] Matth. XII. 40. 7. ἐβρασθεῖς P. 8. ἀνακάμψαι
 P. 9. πολασθῶν P. 18. τὴν λιμὸν] τὸν λιμὸν P. 19. Λι-
 βάνου om. V. 20. Γενεζέου P. 21. τοῦ κριτοῦ P sola. ib.
 τῆς om. P.

De Jona. Precatio Domini, et ipse Baptistes.

Hic Jonas Sextus, qui non verbo, sed opere ac figura Christi Re-
 surrectionem indicavit. Ait enim Dominus: *Quemadmodum Jonas mansit
 in ventre ceti tribus diebus et noctibus. Quemadmodum enim cetus illae-
 sum reddidit Jonam, ita quoque sepulchrum reddidit Dominum meliori
 vitae.*

Jonas erat e Cariathmaus, juxta Azotam, Graecorum urbem ad ma-
 rre sitam, et a cetō ejectus venit Niniven, rediensque, non amplius in
 terra sua, sed assumpta matre sua, Sur, regionem alienigenarum gentium,
 incoluit. Aiebat enim: *Sic auferam opprobrium meum, quia mentitus
 sum, prophetans contra Ninivem urbem magnam, quam tunc Elias coar-
 guit, et domum Achab, et qui fame vocata super terram, fugerat.* Et
 profectus, invenit viduam, cum filio ejus, et mansit apud eos. Neque
 enim cum incircumcisis manere poterat: et ei benedixit. Extinctum Jo-
 nam rursum a mortuis suscitavit Deus per Eliam: ostendere enim illi
 voluit, quia nemo potest Deum effugere. Et resuscitatus Jonas, post
 famem venit in terram Juda, et matrem suam, quae in via obierat, sepe-
 livit juxta glandem Libani. In terra Saar mortuus est, et sepultus est

κεν τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ὄλην τὴν γῆν, ὅτε ἴδωσι λίθον βο-
ῶντα οὐρανῶς, ἐγγίλει τὸ τέλος, καὶ ὅτε ἴδωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ
πάντα τὰ ἔθνη, τότε ἡ πόλις ἀφανισθήσεται.

Εἰς τὸν Ναοῦμ. Παράκλησις.

- 5 Οὗτος Ναοῦμ ἑβδομος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ φησὶν, Ἐόρταζε, Ἰούδα,
τὰς ἑορτάς σου, ἀπόδος κυρίῳ τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσ- B
θῶσιν ἐτι τοῦ διελθεῖν εἰς παλαιώσεις. συντετέλεσται, ἐξῆρται. ἀνέ-
βη ὁ ἔμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ὁ ἐξαίρουμένός σε ἐκ θλίψεως.
- 10 Ναοῦμ ἦν ἀπὸ Ἑλκισεὶ πέραν τοῦ εἰς Βηταβερὴν ἐκ φυλῆς
Συμειῶν. οὗτος μετὰ τὸν Ἰωνῶν τῇ Νινευῆ τέρας ἔδωκεν ὅτι
ἀπὸ ὑδάτων γλυκίων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολείται. ὃ καὶ γέγο-
νεν· ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν σεισμῷ
καὶ ἀπώλεσεν· καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπέλθον τὸ ὑψηλότερον
15 αὐτῆς ἐνέπρησεν μέρος. ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ
γῆ αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἀμβρακούμ. Περιλήψις.

R 352
C

Οὗτος Ἀμβρακούμ ὄγδοος καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις εἰπεῖν περὶ τῆς

5. οὗτος] οὗτος ὁ P. 6. φησὶν] Π. 1. 8. συνεκλήσθη, συντε-
τέλεσται P. ib. ἐξῆρται om. P. 9. ὁ alterum om. P sola. 10.
Ἑλκίσε P. 12. γλυκίων Eriphanus vol. II. p. 147. A ed. Petav.,
γλυκίων R, γλυκίων PV. 13. ἐν om. P.

in spelunca Genesei, qui fuit Judex unius tribus in diebus interregni.
Et dedit prodigium super Hierusalem et totam terram: Cum viderint la-
pidem clamantem lamentabiliter, instat finis: et cum viderint in Hieru-
salem omnes gentes, tunc civitas delebitur.

De Naum. Consolatio.

Hic Naum septimus, dignatus est et ipse praedicere de Resurre-
ctione Domini Christi, ubi ait Celebra, Juda, festivitates tuas, redde
vota tua, quia non ultra opponent ut pertranseant vetustatem. Comple-
tum est, Confectum est. Ascendit insufflans in faciem tuam cruens te de
tribulatione.

Naum erat ex Helcese, ultra Betabarem, ex tribu Simeon. Hic
post Jonam dedit Ninive prodigium: Ab aquis dulcibus, et igne subter-
raneo peribit. Quod et factum est. Nam palus quae illam cingebat,
facto terrae motu ipsam inundavit, et pessumdedit: ignisque de eremo
erumpens, partes ejus superiores incendit. Mortuus est in pace, et se-
pultus in terra sua.

De Abacuc. Comprehensio.

Hic Abacuc octavus, et ipse dignatus dicere de Resurrectione Chri-

ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οὕτως· Ἴδετε οἱ καταφρονῆται καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἐγὼ ἔργον ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται. ταύτην τὴν χρῆσιν ἀρμοδίως ὁ Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἐξέλαβεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πι-5 σιδίας.

- V 121 Ἀμβακοῦμ ἦν ἐκ φυλῆς Συμεῶν ἐξ ἀγροῦ Βηθιτουχαρ. οὗ-
 D τος εἶδεν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἐπένθησεν. Ναβουχοδονόσορ ὅτε ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ἔφυγεν εἰς Ὀστρακίνην, καὶ ἦν πάροικος ἐν γῇ Ἰαμαήλ. ὡς δὲ 10
 ὑπέστρεψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ κατάλοιποι οἱ ὄντες εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἦν παροικῶν γῆν αὐτοῦ καὶ
 ἐλειτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδωμα,
 πρᾶεφῆτευσε τοῖς ἰδίοις ἐπιών, Πορεύομαι εἰς γῆν μακρὰν, καὶ
 ταχέως ἐλεύσομαι· εἰ δὲ βραδυνῶ, ἐνέγκατε τοῖς θερισταῖς. καὶ 15
 γενόμενος ἐν Βαβυλῶνι, καὶ δὸς τὸ ἄριστον τῷ Δακίηλ ἐπέστη
 τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδὲν εἶπεν τῶν γενομένων. συνῆ-
 P 151 κεν δὲ ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος. καὶ πρὸ
 δύο ἐτῶν ἀποθνήσκει τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ
 μόνος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ περὶ συντελείας τοῦ ναοῦ προεἶπεν ὅτι 20
 ὑπὸ ἔθνος δυτικὸν γενήσεται. τότε τὸ ἄπλωμα, φησί, τοῦ σα-
 βειρ καὶ τὰ ἐπικρανα τῶν δύο στηλῶν ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς

1. οὕτως] I. 5. *ibid.* εἶδεν PV. 4. ὁ Παῦλος] Act. XIII.
 41. 5. τῇ Ἀντιοχείᾳ P. 7. Βῆθι τοῦ Χαρ PV. 10. Ἰαμαήλ
 P. 11. εἰς] ἐν P. 12. καὶ alteram om. P. 15. βραδυνῶ PV.
 16. ἀπέστη R. 18. τάχιον PV. 20. ναοῦ PV, m. R., λαοῦ R. 21.
 ἔθνος δυτικῶν P, ἔθνος δυτικὸν R. *ib.* τὸ om. P. 22. οὐδεὶς V.

sti, ita: *Videte contemptores, et admiramini, et disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestris, quod non creditis, si quis caruerit.* Hanc sententiam apte omnino usurpavit Paulus de Resurrectione Domini Christi, dum Antiochiae Pisdiae versaretur.

Abacuc erat ex tribu Symeon, ex terra Bethi Char. Hic vidit ante captivitatem, quae eventura erant in expugnatione Hierusalem, et luxit. Quando Nabuchodonosor venit Hierusalem, fugit in Ostracinam, eratque inquilinus in terra Israel. Postquam vero reversi sunt Chaldaei, et qui relicti erant in Hierusalem, in Aegyptum descenderunt, habitavit in terra sua, et messoribus agri sui ministravit. Ut porro cibum sumpsit, scilicet ita prophetauit: *Ab eo in terram longinquam, et confestim redibo.* Si scilicet cunctatus fuero, ferte (cibum) messoribus. Cumque esset Babylone, dedissetque prandium Daniell, rediens adfuit messoribus edentibus, quibus nihil ex his quae venerant aperuit. Cognovit etiam populum Babylone quamprimum rediturum. Biennio ante illius reditum mortuus est, ac sepultus est in fundo suo solus in Judaea. Templi excidium, illudque ab gente occidua fieri debere praedixit: *Tunc velum, inquit, De-*

γνώσεται ποῦ ἔσονται. αὐτὰ δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπενεχθήσονται ἐπὶ ἀγγελου, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ σκητὴ τοῦ μαρτυριου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλους κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφρεως ἐν σκότει, ὡς ἐξ ἀρχῆς.

5 *Εἰς τὸν Σοφωνίαν. Σκοπεύων.*

Ὁὗτος Σοφωνίας ἕνατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προφητεῦσαι B
περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησὶν οὕτως· Ἐπιφανήσεται κύριος
ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς
γῆς, καὶ προσκηνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶ- R 354
10 σαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. πάλιν λέγει ὅτι Μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς
γλώσσαν εἰς γενεὰς αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγῶν ἕνα. ἐκ περάτων ποτα-
μῶν Αἰθιοπίας οἴσουσι θυσίας μοι. καὶ πάλιν λέγει, Χαῖρε
σφόδρα, θύγατερ Ἰερουσαλήμ, εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ
15 ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἰερουσαλήμ, περιεἴλε· κύριος τὰ
ἀδικήματά σου, κελύτρωνται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς C
Ἰσραὴλ ὁ κύριος, ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι. ἄπερ πάν-
τα κυριώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀρμόζει.

Σοφωνίας ἦν ἐκ φυλῆς Συμειῶν ἐξ ἀγροῦ Σαβαρθαθά. οὗ-
20 τος προεφήτευσεν περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τέλους Ἰσραὴλ καὶ αἰ-
σχύνης ἀσεβῶν· καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

6. ἕνατος PV. 7. φησὶν] II. 11. 10. πάλιν] III. 9. 13.
πάλιν] 14. 15. σου] σοῦ Θεοῦ P.

bir, et capitella duarum columnarum auferentur, et nemo sciet ubi sint. Ipsa autem in eremo deferentur ab Angelo, ubi initio defixum est tabernaculum testimonii, et in illis cognoscetur tandem Dominus, et illuminabit a serpente oppugnatus in tenebris, sicut ab initio.

De Sophonia. Speculator.

Hic Sophonias nonus, et ipse dignatus prophetare de Domino Christo, sic ait: *Apparebit Dominus super eos, et disperdet omnes Deos gentium terrae, et adorabunt ipsam singuli de loco suo: omnes insulae gentium. Rursum ait: Convertam super populos linguam in generationem ejus, ut invocent omnes nomen Domini, ut serviant ei sub jugo uno. De finibus fluminum Aethiopiae adferent victimas mihi. Et rursum: Gaude valde, filia Hierusalem, exulta et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem, abstulit Dominus iniquitates tuas, rotavit te de manibus inimicorum tuorum Rex Israel, in medio tui non videbit mala ultra. Quae omnia magis proprie in Dominum Christum conveniunt.*

Erat Sophonias ex tribu Symeon, ex agro Sebarthata. Hic propheta vit de civitate, et de fine Israel, et ignominia impiorum: et cum esset mortuus, sepultus est in agro suo.

Εἰς τὸν Ἀγγαῖον. Ἑορτή.

Οὗτος Ἀγγαῖος δέκατος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὡς εἰς πρόσωπον Ζοροβάβελ τὰ ἀρμόζοντα τῷ δεσπότῃ Χριστῷ λέγων, Καὶ θήσομαι σε σφραγίδα, **D** διότι σε ἠρετισάμην, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καθάπερ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.

Ἀγγαῖος νέος ἦλθεκ ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ φανερώς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσεν. καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως, ὡς αὐτοί.

V 122

Εἰς τὸν Ζαχαρίαν. Μνήμη Θεοῦ.

Οὗτος Ζαχαρίας ἐνδέκατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ Χριστοῦ, λέγων οὕτως· Καίρει σφόδρα, θύγατερ **P** 152 Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑπόζυγιον καὶ πῶλον νέον. ὑπερβολικῶς μὲν εἰς τὸν Ζοροβάβελ εἶρηκεν ταύτην τὴν χοῆσιν· τὴν ἔκβασιν δὲ κυρίως ἔσχεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἔτι λέγει, Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν, *Τί αἱ πληγαὶ αὐ-* **R** 356 *ται αἱ ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἐπλήγην ἐν τῷ οὐ-* **20** *κῷ τῷ ἀγαπητῷ μου. καὶ μετ' ὀλίγα πάνυ, Πατάξω τὸν ποι-*

4. λέγων] II. 23. 6. Ἰωάννης] VI. 27. 14. οὕτως] IX. 9.
16. πρῶτος P. 19. λέγων P. XIII. 6.

De Aggaeo. Festum.

Hic Aggaeus decimus, dignatus est et ipse praedicere de Domino Christo, velut in persona Zorobabel, quae in Dominum Christum conveniunt, dum ait: *Ponam te signaculum, quia elegi te, dicit Dominus omnipotens.* Quemadmodum et Joannes Evangelista ait: *Hunc enim pater signavit Deus.*

Aggaeus juvenit venit ex Babylone in Hierusalem, et aperte reditum populi praedixit. Vidit etiam ex parte aedificationem templi, et mortuus, juxta sepulcrum Sacerdotum honorifice, ut illi, sepultus est.

De Zacharia. Memoria Dei.

Hic Zacharias undecimus, et ipse dignatus praedicere de adventu Christi, ubi sic ait: *Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, ecce Rex tuus venit tibi justus et salvans, ipse mansuetus, et ascendens super subjugalem et pullum novum.* Hyperbolice quidem de Zorobabel hanc sententiam dixit, sed eventum proprie habet in Domino Christo. Rursum ait: *Et dicam ad eam, Quid plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet, His percussus sum in domo dilectionis.* Et post pauca quae-

μένα, και διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ κύριος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ὅτε ἤμελλε παραδίδοσθαι, εἰς ἑαυτὸν αὐτὴν εἰρηκώς.

Ζαχαρίας ἦλθεν ἀπὸ Χαλδαίων ἤδη προβεβηκώς, κακεὶ τῷ B
5 λαῷ πολλὰ προεφήτευσεν, και τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. οὗ-
τος εἶπεν τῷ Ἰωσεδέκ, Καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ ἱερατεύσεις. οὗτος
καὶ τὸν Σαλαθιήλ ἐπὶ νιῷ ἠϋλόγησεν καὶ τὸ ὄνομα Ζοροβάβελ
ἐπέθηκεν. καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νίκος, καὶ περὶ τῆς
λειτουργίας αὐτοῦ προηγύρευσεν ἣν ποιήσει ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ
10 ἠϋλόγησεν αὐτὸν σφόδρα. τὰ δὲ τῆς προφητείας εἶδεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ, περὶ τέλους ἔθνων καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ
ἱερέων καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. καὶ ἀπέθανεν ἐν γῆρει
μακρῷ, καὶ ἐτάφη σύνεγγυς τοῦ Ἀγγαίου. C

Εἰς τὸν Μαλαχίαν. Ἄγγελος.

15 Οὗτος Μαλαχίας δωδέκατος καὶ αὐτὸς προφητεύειν ἀξιωθεὶς
τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου τοῦ Χριστοῦ. λέγει δὲ καὶ
αὐτὸς οὕτως. Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδό-
ξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται
τῷ ὀνόματι μου καὶ θυσία καθαρὰ, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν
20 τοῖς ἔθνεσι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ πάλιν λέγει, Ἴδου
ἐγὼ ἔξαποστελεῦ τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσ-

1. ἐκ τῆς P. 2. μέμνηται] Marc. XIV. 27. 5. οὗτος P cum
Epiphanio p. 149. A, εἰς RV. 6. ἱερατεύσεις P, ἱερατεύουσαν RV.
16. λέγει] I. 11. 19. πάλιν] III. 1.

dam: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis Hujus loci me-
minit Dominus in tempore passionis cum tradendus esset, hoc de seipso
pronuntiato.

Zacharias ex Chaldaeis venit jam aevo maturus, multaque populo
sibi prophetavit, et in praedictionum suarum argumentum prodigia fecit.
Et hic dixit Josedeci: Et in Hierusalem Pontifex eris. Hic et Salathieli
in filio benedixit, et nomen Zorobabel imposuit. Ac in Cyro prodigium
edidit in victoriae signum, et de ejus ministerio quod in Hierusalem
obiturus erat praedixit, ipsique valde benedixit. Prophetias autem vi-
dit in Hierusalem, de fine gentium, ac templi, et de cessatione Prophe-
tarum ac Sacerdotum, ut et de duplici judicio disseruit. Obiit in ulti-
ma senectute, et tumulatus est juxta Aggaeum.

De Malachia. Angelus.

Hic Malachias duodecimus, et ipse prophetare dignatus de Incar-
natione Domini Christi. Ipse autem sic ait: Quia ab ortu solis usque ad
occasum nomen meum glorificatum est in gentibus, et in omni loco sacri-
ficatur et offertur nomini meo oblatio munda, quia magnum est nomen
meum in gentibus, dicit Dominus omnipotens. Et rursus ait: Ecce ego

ώπου σου. ταύτην δὲ τὴν χρῆσιν ὁ κύριος εἰς ἑαυτὸν ἐξέλαβεν
 D καὶ εἰς τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην. ἔτι λέγει ὁ αὐτὸς προφήτης,
 καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύ-
 νης καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρ-
 τήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμιῶν ἀνεμένα, καὶ καταπατήσετε ἀτό- 5
 μους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἣν ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἀποστέλλω ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν
 κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, καθὼς εἶπεν ὁ κύριος τοῖς Ἰου-
 δαίοις ὅτι καὶ ἐὰν θέλετε δέξασθαι περὶ Ἰωάννου, αὐτὸς ἐστὶν 10
 Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

R 358
 P 153

Μαλαχίας οὗτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τίκτεται ἐν Σοφᾷ· καὶ
 ἔτι πάντῳ νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχηκεν· καὶ ἐπειδὴ πᾶς ὁ λαὸς ἐτί-
 μα αὐτὸν ὡς ὄσιον καὶ πρῶτον, ἐκάλεσαν αὐτὸν Μαλαχίαν, ὃ ἐρ-
 μηνεύεται ἄγγελος. ἦν γὰρ καὶ τῷ εἶδει εὐπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα 15
 εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητείᾳ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὀφθαίς ἄγγελος κυρίου
 V 123 ἐπεδευτέρωσεν, ὡς ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἀναρχίας, ὡς γέγραπται
 ἐν Σφερτελλεῖμ, τουτέστιν ἐν βίβλῳ Κοριθῶν. καὶ ἔτι νέος ὢν
 προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

B Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς τέσσαρας μεγάλους βαδιοῦμεν, πληρώσαν- 20

1. δὲ om. P. id. καὶ ὁ R. 2. λέγει] IV. 2. 12. καίται RV. τίκτεται
 P cum Eriphanio. id. σοφία R. 17. τῆς ἀναρχίας — ἐν ex Eri-
 phanio addidit P: τῆς om. V. 18. Σφερτελλεῖμ P. 20. εἰς τοὺς τέσ-
 σαρας μεγάλους προφήτας praerponit P. id. μεγάλους om. R.

mittam Angelum meum, et praeparabit viam ante faciem tuam. Huncce locum Dominus sibi aptavit, et Joanni Baptistae. Ait praeterea idem Propheta: Et orietur vobis timentibus nomen meum sol justitiae, et sanitas in penis ejus. Egrediemini et salictis sicut vitulus de armenia, et calcabitis ipso cum fuerit cinis sub planta pedum vestrorum in die quam ego facio, dicit Dominus omnipotens. Ecce ego mitto vobis Eliam Thesbitem, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. Quemadmodum dixit Dominus Judaeis. Quod si velitis haec accipere de Joanne, ipse est Elias qui venturus est.

Malachias iste, post reditum (e Babylone) nascitur in Sopha: et cum admodum adhuc esset adolescens, praeclaram vitam egit: cumque propter vitae sanctitatem et mansuetudinem a populo coleretur, Malachiae nomen ei datum est, quod idem valet ac Angelus. Erat enim decenti pulcritudine: sed et quaecumque ipse dum prophetaret dicebat, ipsomet die apparens Angelus Domini iterabat, quemadmodum in diebus interregni, ut scriptum est in Spheretellim, hoc est in libro Judicum, contigit. Juvenis adhuc appositus est ad patres suos in agro suo.

De quatuor magnis Prophetis.

Duodecim (Prophetis) juvante Deo explicitis, superest ut de quatuor

τις σὺν Θεῷ τοὺς ἰβ'. πάντες μὲν οἱ προφηταὶ προεφήτευσαν
 καὶ ἐπιμύθησκον τοὺς Ἰουδαίους περὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ
 ὧν πρὸς τοὺς πατέρας ἐποίησατο, ὅπως πάντα τὰ ἔθνη εὐλογεῖν
 ἐπέλογετο ἐν τῷ σπέρματι τοῦ Ἀβραάμ διὰ τῆς κατὰ τὸν δεσπό-
 5 τῆν Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ ὅπως ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ὁ Θεὸς
 πρῶτον ἐκ τῆς δουλείας τῶν Αἰγυπτίων μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ·
 καὶ δέδωκεν αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ὅπως αἰχμαλώ- C
 ται εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ ἀπαχθήσονται, καὶ πύ-
 λιν ἐνδύξωσιν ἐπανήξουσιν, καὶ πάλιν πείσονται κακὰ ὑπὸ Ἀντιόχου
 10 καὶ τῶν πέριξ ἔθνων, καὶ ὅπως καὶ τούτων δυνάμει θεία περιγέ-
 νωνται, καὶ τότε ὁ προσδοκώμενος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ
 ἦξει ἐπὶ σωτηρίᾳ παντὸς τοῦ κόσμου κατὰ τὰς ἄνωθεν ἐπαγγε-
 λίας. τοῦτο τὸ ἔργον τῶν προφητῶν. τινὲς μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν
 ἑαυτοῖς συνέγραψαν τὰς ἰδίας βίβλους, οἷον ὁ Δαβὶδ, συνθεῖς τὴν
 15 βίβλον τῶν Ψαλμῶν, καὶ Δανιὴλ, ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ κελευσθεὶς
 γράψαι ἅπερ αὐτῷ δι' ὀράσεων ἀπεκαλύφθη, ἢ καὶ ἄλλοι τινές.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐχ ἑαυτοῖς συνέγραφον, ἀλλὰ γραμματεῖς ἦσαν ἐν
 τῷ ἱερῷ, οἱ ἔγραφον ἐκάστου προφήτου ὡς ἐπὶ ἡμερολογίου λό-
 γον. καὶ ἤνικα ἀπεστέλλετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προφήτης κηρῦσαι ἢ
 20 περὶ Ἱεροσολήμῃ διτι μέλλει αἰχμαλωτίζεσθαι ἢ περὶ Σαμαρείας
 ἢ περὶ ἐτέρων τόπων ἢ περὶ τῆς ἐπανόδου ἢ περὶ Ἀντιόχου ἢ πε-
 ρὶ τῶν πέριξ ἔθνων ἢ περὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καθ'

13. σὺν om. P.

14. ὁ om. P.

magnis agamus. Omnes quidem Prophetæ prophetarunt, et Judæos de
 promissionibus subinde monuerunt, quas Deus eorum patribus fecerat,
 quæ pacto gentes universas benedictione sua donare erat pollicitus in
 semine Abraham per Domini Christi dispensationem: et quomodo Deus
 ex Aegyptiorum servitate prius illos cum brachio excelso liberaverit, et
 dederit eis terram repromissionis: quæ ratione captivi Babylonem a
 Nabuchodonosor abducti, rursus gloriose reversi sunt: et ut mala iterum
 patiantur ab Antiocho gentibusque circumvicinis: quo etiam pacto divina
 potentia iis superiores evaserint, et ut tunc expectatus ex semine Abra-
 ham venturus erat pro salute mundi totius, secundum prædictas repro-
 misiones. Hoc prophetarum opus fuit. Atque ex iis quidam suos sibi
 ipsi libros conscripserunt, quemadmodum David Psalmorum librum compo-
 suit, et Daniel in captivitate scribere jussus est quaecumque sibi per vi-
 siones revalata fuerant: ita et alii quidam. Reliqui vero non sibi scri-
 pserant, sed erant in templo scribæ qui uniuscujusque Prophetæ verba,
 in modum Kalendarum, describerent. Et cum a Deo mittebatur Propheta,
 ut quippiam nuntiaret, vel de Hierosalem, quod scilicet esset expugnan-
 da: vel de Samaria, aut de locis aliis, vel de reversione, aut de Antio-
 cho, aut de circumvicinis nationibus, aut de ipso Domino Christo, quo
 de prophetabant, in istius Prophetæ sermone ea describebant quæ de

- R 360 ἦν ἡμέραν προεφήτευσεν, ἔγραφον ἐν τῷ λόγῳ τοῦ προφήτου ἐκείνου ὃ ἐκήρυττεν περὶ ἐνὸς πράγματος. καὶ πάλιν μετὰ καιρὸν, εἰ ἐκήρυξεν περὶ ἑτέρου πράγματος, πάλιν ἔγραφον ὑποτάσσοντες
- P 154 εἰς τὸν αὐτοῦ λόγον, ὡς ἀρχὴν κεφαλαιῶν ποιούμενοι ἐκήρυττον. καὶ οὕτω πᾶσαν τὴν βίβλον αὐτοῦ συνετίθεσαν. ὅθεν ἔστιν ἐξ-5
ρεῖν ἐν ταῖς αὐτῶν βίβλοις κεφάλαιον ἀρμόζον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν Βαβυλῶνος ἢ εἰς τὴν ἐπάνοδον, καὶ ἐθθέως περὶ Χριστοῦ ἕτερον καὶ αὐθις περὶ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἐπιουδου λέγοντα. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐὰν μὴ παρατετηρημένως ἀναγνῶς, συγκεχυμένα τὰ πάντα εὐρήσεις. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αἱ βασιλείαι 10
τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐγράφησαν ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ μέρος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Σαοὺλ τὰ ἕως τοῦ Σαοὺλ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Δαβὶδ
B τὸ ἕως Δαβὶδ. ὁμοίως καὶ τὰ ἐκάστου βασιλέως κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν ἐγράφοντο. ὁμοίως ἔγραφον καὶ ἐν τοῖς σκηνίοις τῶν βασιλέων, ἃς καλοῦμεν Παραλειπομένας. τὴν δὲ Πεντάτευ-15
χον ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν ἱστορίαν προγεγονότων καὶ γινόμενων καὶ ἐσομένων. Ἰησοῦς πάλιν τὴν ἴδιαν βίβλον, τοὺς Κριτὰς πάλιν ἐν τῷ ἱερῷ, ἤγουν τῇ σκηνῇ, ὁμοίως καὶ τὴν Ρούθ. Σο-
V 124 λομῶν πάλιν τὰ ἴδια ἔγραψεν, τὰς τε Παροιμίας καὶ τὰ Ἰσμοῦ καὶ τὸν Ἐκκλησιαστήν· σοφίας γὰρ χάριν εἰληφῶς παρὰ 20
θεοῦ, καὶ πάντα ἀνθρωπῶν νοουθετῶν σοφῶς ἀναστρέφεται ἐν
C τῷδε τῷ βίβ· προφητείας γὰρ χάριν οὐκ εἰληφεῖ. ὅσους οὖν ἤυρομεν προφήτας ἀξιοθέτας εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ

1. προεφήτευσεν P. 2. εἰ] ἢ PV. 10. εὐρήσει V. *ibid.* αἰ
om. P. 11. τῷ om. P. 13 τὸ om. P. *ib.* τὸ ἕως Δαβὶδ] ἕως τοῦ
Δαβὶδ P. 14. δὲ καὶ P. 18. τὴν σκηνῆν P. 20. *vel* 22. *dele* γὰρ

re aliqua nuntiaverat. Rursum si post aliquod tempus de re alia quidpiam praedixisset, tum in illius sermone superioribus subijciebant, factis capitis initio. Atque hac ratione totum illius librum compegero. Unde reperire est in illorum libris caput quod captivitati Babylonis convenit, vel reversioni, et statim aliud quod de Christo, ac rursum de captivitate vel reditu agit. Atque ut uno verbo dicam, nisi haec attente legeris, omnia confusa reperies. Neque Prophetiae duntaxat, sed et libri Regnorum eadem ratione in templo particulatim conscripti sunt, veluti Saule regnante, quae Saulem, quae Davidis tempestate, quae Davidem spectabant. Atque eodem modo uniuscujusque Regis acta, suo quoque tempore, scribebantur. Sed et pariter scribebant in Regum scriniis quae Paralipomena appellamus. Pentateuchum vero Moyses conscripsit, historiam scilicet rerum praeteritarum, praesentium et futurarum. Jesus etiam singularem librum confecit; Judices rursum in templo, seu Tabernaculum, similiter et librum Ruth. Solomon suos perinde conscripsit libros, Proverbia, et Cantica, et Ecclesiastem. Donatus enim a Deo sapientiae gratia, cunctos homines adhortatus est ut in hac vita sapienter sese gererent, Prophetiae tamen gratiam non adeptas. Quotquot igitur inve-

ἐτάξαμεν. ἔτι δὲ γράφωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων προφητῶν, ὅσα ἠξιώθησαν εἰπεῖν περὶ τῆς κατα τὸν δεσπότην Χριστὸν οἰκονομίας, ἐν ἧ ἀφορᾷ πῶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς. προφέρωμεν τοίνυν πρῶτον τὸν μέγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν, ὃς 5 καὶ τύπῳ καὶ λόγῳ ἠξιώθη ἰδεῖν καὶ προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου.

Εἰς τὸν Ἡσαΐαν.

Οὗτος ὁ μέγας Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, ὃς τύπῳ μὲν εἶδεν τὰ κατὰ τὰ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ὅτε εἶδεν τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ σεραφεῖμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ ἑαυτὰ κατακαλύπτοντα, καὶ ἔκραζον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, Ἅγιος ἅγιος, κύριος σαβυώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. ἐπὶ τούτοις ἀπεστάλη ἐν τῶν σεραφεῖμ, καὶ ἔλαβεν τῇ 15 λαβίδι ἄνθρακα ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τῶν χειλέων αὐτοῦ λέγων, Τοῦτο ἀφελεῖ τὰς ἁμαρτίας σου, σαφῶς διὰ τῆς ὄψεως τῆς δειχθείσης καὶ τοῦ ὕμνου καὶ τοῦ τύπου διδασχθεῖς προμηνῦσαι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον. ἔτι δὲ πάλιν καὶ λόγῳ 20 φησὶν οὕτως· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη, καὶ ἄς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος. ταύτην τὴν χρῆσιν ὁ Αἰθίοψ

R 362

D

P 155

2. Χριστὸν τὸν δεσπότην P.

4. ὃς] ὃς δὲ P.

11. καὶ — ἐνὶ

om. P. 12. τὸν om. P.

14. ἔν] εἰς ἐκ P.

17. δειχθείσης]

δειχθείας P. δειλίας m. P.

19. οὕτως] LIII. 7.

20. ὁ Αἰθίοψ]

Act. VIII. 85.

nimus Prophetas, qui dignati sunt de Domino Christo praedicere, hactenus sumus executi. Nunc porro videtur operaepretium ut de quatuor aliis prophetis scribamus, et quaecumque de Christi Domini humanitate dicere dignati sunt, quo divinae Scripturae scopus omnis spectat. Producamus igitur magiloquum illum Isaiam, qui et figura et sermone diducatus est videre, et praedicere peractum in Christo Sacramentum.

De Isaiä.

Hic est magnus ille Isaias, filius Amos, qui in figura quidem vidit mysterium Christi, cum scilicet Dominum conspexit sedentem in throno excelso ac sublimi, quem Seraphim in orbem circumstabant. Singulis erant sex alae quibus se tegerent, et clamabat alter ad alterum: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Sabaoth, plena est omnis terra gloria ejus. Deinde missus est unus ex Seraphim, et accepit forcipe carbonem ex altari, et tetigit labia ejus, dicens: Hoc auferet peccata tua. Per visionem verecundiae, et hymni, ac figurae perspicue edoctus est praenunciare peractum in Christo Sacramentum. Sed et rursus ita loquitur: Tanquam ovis ad occisionem ductus est, et sicut agnus coram tudente se

Chronicon Paschale vol. I.

19

εὐνοῦχος ἀναγγοὺς τὸν Φίλιππον παρεκάλεε ἐρμηνευθῆναι αὐτῷ αὐτήν· ὅς τάχιστα περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ αὐτήν ἐρμηνεύσειν εἰρησθαι ὑπὸ τοῦ προφήτου. ἔτι πάλιν λέγει, Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν. καὶ πάλιν, Ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ ἐβρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς καὶ δεῖξαι αὐτῷ φῶς. καὶ πάλιν οὕτω λέγει κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἐμβυλιῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἑλεγκτὸν ἀκρογωνιαίον ἐντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασυνθῆ. καὶ πάλιν, Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥῆξα τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἔρχεται ἐθῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι. καὶ πάλιν, Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, ὃ ἐνικεν ἔχρισέ με. τοῦτο ἀναγγοὺς ὁ κύριος ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς σάββασις εἶπεν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν.

Ἐπειδὴς ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσῶ 15 πριουθῆς εἰς δύο, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω θρόνου Ῥογήλ, ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὕδατων ὃν ἀπέβλεπεν Ἐζεκιῆς ὁ βασιλεὺς χῶσας σάτα. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ ἐποίησεν διὰ τὸν προφήτην, C ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγορήσας ἤῤῥατο πικρὸ ὕδωρ, καὶ ἐδάς ἀπεστάλη αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωὰμ, ὅπερ ἐρ- 20 μνηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου πρὸ τοῦ ποιῆσαι

3. λέγει] LIII. 3. 4. πληγῇ] τιμῇ V. *ibid.* πάλιν] 9. 7. πάλιν] XXVIII. 16. 8. Σιών — θεμέλια om. P. 10. πάλιν] XI. 10. 12. πάλιν] LXI. 1. 13. σάββασις V. *ibid.* εἶπεν] Luc. IV. 21. 18. δι' αὐτὸν προφήτην P. 21. Ἐζεκιῶν P.

obmutuit. Hunc locum Eunuchus Aethiops cum legisset, rogavit Philip-
pum ut hunc sibi interpretaretur, qui statim de Domino Christo a Pro-
pheta dictum respondit. Iterum praeterea ait: Homo in plaga existens,
et sciens ferre infirmitatem. Et rursus: Quoniam peccatum non fecit,
nec inventus est dolus in ore ejus. Et, Dominus vult mundare eum a
plaga, et ostendere illi lumen. Deinde sic dicit Dominus: Ecce ego in-
jiciam in fundamenta ejus, et qui tradiderit in eum, non confundetur.
Et rursus: Erit in die illa radix Jesse, et qui surgit ex ea reges gentes,
in ipsam gentes operabunt. Et rursus: Spiritus Domini super me, et
quod unkerit me. Hoc cum Dominus in Synagoga in Sabbatis legisset,
dixit: Amen dico vobis, hodie impleta est scriptura in auribus vestris.

Erat Isaias ex Hierusalem: moritur autem, a Manasse in duas par-
tes dissectus, et positus est subter quercum Rogel, juxta transitum aqua-
rum, quas Ezechias Rex, sis obstructis, disperdidit. Et fecit Deus si-
gnum Siloam propter ipsam Prophetam: priusquam esset moreretur, an-
imo deficiens, petiit aquam sibi dari quam biberet, statimque ex eo illi
allata est, ac propterea Siloam appellatur, quod idem valet ac misericordia.
Et sub Ezechia, priusquam fierent fossae ac piscinae, ad preces Isaias

τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ εὐχῇ τοῦ Ἡσαΐου μικρὸν ὕδωρ ἐξῆλθεν, ὅτι ἦν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ ἄλλοφύλων, καὶ ἵνα μὴ διαφθαρεῖ ἡ πόλις, ὡς μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἠρώτων γὰρ οἱ R 364 πολέμοι πόθεν πίνουσι· καὶ χαρακώσαντες τὴν πόλιν παρεκαθέ-
 5 ζοντο τῷ Σιλωάμ. ὅταν οἶν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαΐα οἱ Ἰουδαῖοι, ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, ἵνα V 125 δειχθῇ τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης χάριν καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων πλησίον αὐτὸν τοῦ Σιλωάμ ἔθαψαν ἐπιμελῶς καὶ ἐνδόξως, ἵνα διὰ τῶν D
 10 ὁσίων αὐτοῦ προσευχῶν καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχω-
 σι τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος, ὅτι καὶ χρησιμὸς ἐδόθη αὐτῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι οὕτως. ἔστι δὲ ὁ τάφος ἐχόμενος τοῦ τάφου τῶν βασιλέων, ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομῶν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαβὶδ, διαγράψας
 15 κατὰ ἀνατολὰς τῆς Σιών, ἣτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼν μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους ἑκοσιν. ἐποίησεν δὲ αὐτὴν σκολιάν, σύνθετον, ἀνυπνόητον· καὶ ἔστιν ἡ εἴσοδος ἕως τῆς σήμερον τοῖς πολλοῖς ἀγνωσμένη τῶν ἱερέων καὶ ὄλων τῷ λαῷ. ἐκεῖ εἶχεν ὁ P 156 βασιλεὺς Σολομῶν τὸ χρυσιόν τὸ ἐξ Αἰθιοπίας καὶ τὰ ἀρώματα.
 20 καὶ ἐπειδὴ ἔδειξεν Ἐζεκιὰς τὸ μυστήριον Δαβὶδ καὶ Σολομῶν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμίανεν ὅσα τῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς

1. κολυμβήθρας P. 2. συγκλεισμῷ P cum Eriphanio, σκαῖς
 μαῶν V, Σκαῖς Μωᾶβ R. 5. ἐρχοντο PV. *ibid.* Ἰουδαῖοι]
 ἀντίαιν addit P ex Eriphanio. 10. ὁσίων αὐτοῦ προσ om. P.
 ἰδ. καὶ μετὰ θάνατον om. P. 12. ἐχόμενος P. 16. σταδίων
 P, σταδίων m. R. 21. τῶν προπατόρων Symeon Logotheta, τό-
 κου πατέρων PV.

ibi modicum aquae exivit, cum populus ab alienigenis undique concluderetur, ne ex aquae penuria periret. Quaesierant enim hostes unde ii biberent: ex quo, urbe circumvallata, Siloam etiam circum sederunt. Quoties igitur una cum Isaia veniebant ut aquam haurirent, illa exibat, unde ad hunc usque diem, in magni miraculi argumentum etiamnum subito erumpit. Postquam autem id per Isaiam peractum est, hunc magnifice ac studioso juxta Siloam Judaeorum populus sepelivit, ut ejus precibus aquae perinde copia iis suppeteret, cum praeterea, ut ita agerent, ex oraculo is praecipuum esset. Jacet autem ejus sepulcrum juxta Regum tumulos, ad Austrum, pone Judaeorum tumulos. Solomon quippe Davidis sepulchra ita constituit, ut Orienti Sion obversarentur, quae aditum habet a Gabaeon procul ab urbe, stadiis xx. quem quidem aditum obliquum ac occultum ita confecit ut a nemine perciperetur, adeo ut ejus introitus plerisque Sacerdotum atque ipsi populo etiam hodie ignotus sit. Ibi Solomon Rex aurum ex Aethiopia sibi allatum, et aromata recondidit. Sed cum Eszechias Davidis et Solomonis arcanum gentibus aperuisset, et oesa patrum suorum inquinasset, eapropter Deus ejus semen hostium

ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἰσθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν καὶ ἄγονον ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Εἰς τὸν Ἰερεμίαν.

Οὗτος Ἰερεμίας ἀξιώθεις καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ 5
Χριστὸν μυστηρίου, λέγων οὕτως· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ,
B καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι κύριος. ταύτης δὲ τῆς χηρήσεως καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς μέμνηται
Ματθαῖος, πληρωθείσης ἐν καιρῷ τοῦ πάθους. πάλιν λέγει ὁ 10
αὐτὸς προφήτης, Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ δια-
θήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδα διαθήκην καινὴν,
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἧ
ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ 15
γὰρ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ δια-
C νοίαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι
R 866 αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται ἡμοὶ εἰς λαόν, καὶ οὐ μὴ δι-
δάξουσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλη-
σιον αὐτοῦ, λέγων, Γινῶθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσι 20
με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεώς ἔσομαι ταῖς ἀδι-
κλαῖς αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. καὶ

1. ἐπηράσατο] ἐπειράσατο V, ἐπειρώσατο R. 3. ἡμέρας om. P.
9. δὲ om. P. 10. Ματθαῖος] XXVII. 9. ib. πάλιν] XXXVIII.
31. 13. ἧ om. V. 18. εἰς θεὸν αὐτοῖς P. 22. οὐ μνησ-
θῶ V, οὐ μνησθῶ P.

servituti addixit, ab illoque die infoecundum et sterilem hunc fecit Deus.

De Hieremia.

Hic Hieremias dignatus est, et ipse de peracto in Christo mysterio praedicere, cum ita ait: Et acciperunt triginta argenteos pretium appreciati, quem appreciaverunt a filiis Israel, et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. Sententiae istius meminit Evangelista Matthaeus, quae impleta est tempore Passionis. Rursum ait idem Propheta: Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et disponam domui Israel, et domui Juda testamentum novum, non secundum testamentum quod feci patribus eorum, in die in qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Aegypti. Quia ipsi non manserunt in testamento meo, et ego neglexi eos, dicit Dominus, dans leges meas in mentem eorum, et in corde eorum inscribam eas, et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in populum, et non docebunt ultra unusquisque fratrem suum, et unusquisque proximum suum, dicens: Cognosce Dominum, quia omnes sciunt me a

ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ.

Ἱερεμίας ἦν ἐξ Ἀναθώθ, καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λιοῦ ἀποθνήσκει. κείται δὲ ἐν τόπῳ τῆς οἰκῆσεως Φαραώ, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες δι' αὐτοῦ· ἠῤῥατο γὰρ αὐτοῖς. τῶν γὰρ ὕδατων οἱ θῆρες, οὓς δ κλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μενεψώθ, Ἕλληγες δὲ κροκοδείλους, καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ Θεοῦ ἕως σήμερον εὐχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοδὸς τοῦ τόπου δῆγματα ἀνθρώπων θραπέουσι, καὶ πολλοὶ αὐτὰ τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ ὕδατι φρυγαδεύουσιν. ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόγου καὶ Πτολεμαίου, γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων, ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ προφήτου καὶ ἐπιγνοὺς τὰ εἰς αὐτὸν μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περιθεὶς αὐτὰ ἐνδόξως κύκλῳ, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὠσαύτως, καὶ οὕτως ἐνέβαλεν τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργόλαους, ὃ ἐστὶν ὀφιομάχους, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἄργου τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὅθεν καὶ ἀργόλαοι

1. ταύτης om. P. 3. ἐν addidit P cum Epiphonio, dm. RV. ἰδ. λίθοις δὲ ἀποβλήθει PV. Correxit Ducangius. 6. τῶν γὰρ] ἐλλειπές τι m. R. 7. μενεψώθ] νεψώθ Epiphanius p. 139. B, ut scribendum sit μὲν νεψώθ. ἰδ. κροκοδ. PV. 8. θεὸν P. 9. τῶν ἀνθρώπων P. 11. ὄρα m. P. 12. ὁ τῶν Μακεδόνων] Rator ellipsis nominis βασιλεὺς non eripienda erat Diodoro Exc. Vat. p. 36. 3. ed. nostrae. 13. τάφῳ] τόπῳ PV. 16. τῶν om. P. ἰbid. ἐνέβαλεν P cum Suida v. ἀργόλαοι, ἐνέβαλλον RV. 18. Ἄργου P. ἰδ. Πελοποννησιακοῦ V, Πελοποννησιακοῦ P. ἰδ. ὅθεν καὶ ἀργόλαοι καλοῦνται om. P, ὅθεν καὶ ἀργόλαοι addit m. R.

parvo usque ad magnū, quia propitius ero iniquitatibus eorum, et peccatorum eorum non ero memor amplius. Et istius sententiae meminit Apostolus in Epistola ad Hebraeos.

Hieremias erat ex Anathoth, et in Thaphnis Aegypti lapidibus a populo impetitus interiit, jacetque in loco habitationis Pharaonis, cum magna illum veneratione prosequerentur Aegyptii ob accepta ab eo beneficia, et quod pro iis Deum deprecatus esset, cum ab animalibus aquaticis, quae Aegyptiis Menephot, Graecis vero Crocodili dicuntur, infestarentur. Upde quotquot Deo sunt fideles, usque hodie hoc in loco preces fundunt, et accepto de loco isto terrae pulvillo, ex eorum morsibus homines curant, multique crocodilos ex aquis fugant. Nos vero ex Antigoni et Ptolemaei posteris accepimus, iisque viris aetate gravibus, Alexandrum Macedonem, cum ad Prophetae sepulcrum accessisset, audissetque arcana quae de se is praedixerat, illius reliquias Alexandriam transtulisse, hasque magnifico apparatu circumdedit, unde accidit ut a loco isto, uti pariter a fluvio, aspides arcerentur, sicque serpentes Argolae nuncupatos, (hoc est serpentum hostes) quos ex Argo Peloponnesi

καλοῦνται, ταυτέστιν Ἄργους δεξιοί. λαλίαν δὲ ἔχουσι ἡδιστάτην
καὶ πανευώνυμον.

Οὗτος ὁ Ἱερεμίας σημεῖον ἔθηκεν τοῖς ἱεροῦσιν Αἰγύπτου ὅτι
δεῖ σιωθῆναι τὰ εἰδωλα αὐτῶν καὶ συμπροεῖν δαὶ πιστῆρος καθὼς
ἐκ παρθένου γενομένου, ἐν φάτιγῃ δὲ κειμένου. διὸ καὶ ἔως τῶν 5
Θεαποιοῦσιν παρθένον λοχὸν καὶ βρέφος ἐν φάτιγῃ τεθέντες προσ-
B κυνοῦσιν. καὶ Πτολεμαῖος τῷ βασιλικῇ τὴν αὐτὴν κυνομανόμενος
ἔλεγον ὅτι πατροπαράδοτον ἔστιν μυστήριον ὑπὸ ὀσίου προφήτου
τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν.

R 868 Οὗτος ὁ προφήτης Ἱερεμίας πρὸ τῆς ἰλιούσεως τοῦ ναοῦ ἡρ-10
πασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ
κατατεθῆναι ἐν πέτρᾳ, καὶ εἶπεν τοῖς παρεστώσιν, Ἀπεδήμησε
κύριος ἐκ Σινῆ εἰς οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται τομοθέτης ἐκ
Αἰθῶν ἐν δονῆται, καὶ σημεῖον ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ,
ὅτε ἔξυλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσουσιν. εἶπεν δὲ ὅτι Τὴν κ-15
βωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ εἰ μὴ Ἰαβρῶν, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλῆ-
C κας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐδέτι ἱερῶν ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ
ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνωστάσεως κρήνη ἢ
κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθή-
σεται ἐν ὄρει Σινῆ. καὶ πάντες οἱ ἄγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθή-20
σονται, ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι κύριον, τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, φηλεῖν

1. Ἄργους δεξιοί] ἀργόλαι οὖν ἐκ τῶν Ἄργους λαίολ Suidas v. ἀργό-
λαι. Post δεξιοί addit καλοῦνται P. 8. παρὰδοτον P. 21.
ἀνείλετε αὐτὸν ἐλθόντα] ἀνελόντες τε αὐτὸν ἐλθόντα P sola: scribe
ἀνείλεν αὐτοῦς θέλοντα.

regione attulerat, illic injecit. Ita porro dicti, quasi segnes dextris: lo-
quellam autem habent suavissimam, sed infaustam.

Hic Hieremias signum dedit Aegyptiis Sacerdotibus, quo futurum
praedixit, ut eorum idola concuterentur et conciderent per Salvatorem
puerum ex Virgine natum, et in praesepti jacentem. Quapropter clam-
num ut Deam cofunt virginem puerperam, et infantem in praesepti ado-
rant. Ptolemaeo autem Regi causam sciscitanti, responderunt se acce-
pisse arcanum istud ab sancto Propheta patribus suis fuisse traditum.

Idem Propheta Hieremias, ante templi overasionem, arcam legi,
quaeque in ea recondita erant, abripuit, ac repositit illam in rupe, di-
xitque circumstantibus: *Migravit Dominus ex Sina in caelum, et rursum*
veniet legislator ex Sina cum virtute, et signum vobis est adventus ejus,
cum omnes gentes signum adoraverint. Disitque: arcam illam nemo ex-
trahat propter Naronem, nec tabulas in ea reconditas neque es Sacerdoti-
bus aut Prophetis aperiet, propter Moysen dilectum Dei. In die porro
Resurrectionis arca resurget prima, et excedietur ex rupe, et in monte
Sina reponetur. Omnes vero Sancti ad illum sese congregabunt, ibi
expectantes Dominum, hostesque fugientes, occident illum venientem.

αὐτοὺς θάλοντα· ἐν τῇ πέτρῳ ἐκάλῃ λαφράγισεν τῷ δακτύλῳ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου, καὶ νεφελῆ φωτεινῇ ἐσκέπασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδαίς νοεῖ τὸν τύπον, οὐδὲ ἀναγινῶναι αὐτὸν δύναται τις ἕως σήμερον καὶ ἕως τῆς συνταξίας. Ἔστιν δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἢ κριωτὸς ἦγονεν μεταξὺ τῶν δύο ὀρέων, ἐν οἷς κεῖνται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν· καὶ ἐν νεκτὶ νεφελῇ ὡς πῦρ γίνεται περὶ τὸν τύπον κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὐ μὴ παύσεται ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἱερεμίᾳ χάριν, ἵνα τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ αὐτὸς παρήσῃ, ἵνα γένηται συγκρίνωτος Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν· καὶ ἡμοῦ εἶσιν ἕως σήμερον, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐστὶν ἐκ σπέρματος ἱερατικοῦ.

Εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.

15 Οὗτος Ἰεζεκιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προικεῖν περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ φησι, Καὶ ἴσασμαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, καὶ καθαριῶ P 158 αὐτούς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐταῖς εἰς Θεόν, καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἰς 20 ἔσται πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύσονται. καὶ πάλιν λέγει, Καὶ εἶπε πρὸς με, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμε- R 370 νον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ κατέβαιγεν ἐπὶ

10. ποιῆσαι V. ibid. γένηται PV. 12. καὶ] δὲ P. 21. πάλιν] XLVII. 8. 22. Γαλιλαίαν] θάλασσαν V.

In rupe illa digito suo nomen Domini impressit, et forma ejus velut ferri sculptura facta est, nubesque lucida nomen texit, ac nemo figuram intelligit, vel legere potest ad hunc usque diem, et usque ad mundi consummationem. Est autem illa petra in solitudine, ubi primum fuit arca, intra duos montes, in quibus jacent Moyses et Aaron. Per noctem vero rubes ut ignis circa locum apparet, juxta figuram antiquam, quoniam non desinet gloria Dei ex lege ejus. Propterea hanc Hieremias gratiam dedit Deus, ut mysterii sui fines ipse faceret, ut Moysis etiam et Aaronis socius fieret, sicut simul sunt usque hodie, si quidem Hieremias erat ex stirpe sacerdotali.

De Ezechiele.

1. Iste Ezechiel Babylone prophetans, et ipse dignatus est praedicare de Christi humanitate, ubi ait: Et liberabo eos ab omnibus iniquitatibus suis, et mandabo eos, et erunt mihi in populum, et ego ero eis in Deum, et servus meus David Princeps in medio eorum, et pastor erit unus omnium, quia in praeceptis meis ambulabunt. Et rursus dicit: Et dixit ad me, Haec aqua quae egreditur in Galilaeam Orientem vergens, et quae descen-

τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὕγιασει τὰ ὕδατα· καὶ ἔσται, πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων καὶ ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζήσεται.

v 127
B

Τεξεκιήλ οὗτός ἐστιν ἐξ Ἀριρὰ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπέθανεν ἐν 5
γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας, πολλὰ προφητεύσας τοῖς ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ. ἀπέκτεινεν δὲ αὐτὸν ὁ ἠγούμενος τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ
ἐκεῖ, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάζμασι. καὶ ἔθαψεν
αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν ἀγρῷ Μαοῦρ ἐν τάφῳ Ἰωσήφ καὶ Ἀρφαζὰδ πα-
τέρων Ἀβραάμ. καὶ ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι Ἀβραάμ 10
ἐν Χεβρών πρὸς τὴν ὁμοιότητα αὐτοῦ ἐποίησεν τὸν τάφον Σάρρας.
διπλοῦν δὲ λέγεται, ὅτι εἰλικτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου,
καὶ ἔστιν ὑπερῶον ἐπὶ γῆς ἐν πέτρᾳ κρεμάμενον.

Οὗτος ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ, ὥστε προσέχεν
τῷ ποταμῷ Χοβάρ, ὅτε ἐκλείποι, ἐλπίζειν τὸ δρέπανον τῆς 15
C ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήσει, τὴν εἰς
Ἱερουσαλήμ ἐπάνοδον. καὶ γὰρ ἐκεῖ κατῴκει ὁ δόσιος, καὶ πολ-
λοὶ πρὸς αὐτὸν συνήγοντο. καὶ ποτε πλήθους συνόντος αὐτῷ
ἔδθησαν οἱ Χαλδαῖοι τοὺς Ἑβραίους, μὴ ἀναταράξωσι καὶ ἐπι-
θωσιν αὐτοῖς εἰς ἀναίρεισιν. καὶ ἐποίησεν ὁ προφήτης διαστῆ- 20
ναι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν. οἱ δὲ κατατολήσαν-
τες τῶν ἐχθρῶν ἐπιδιώξαντες κατεποντίσθησαν.

3. καὶ om. P. ib. ἀπέλθῃ P. ib. ὁ om. P. 12. ἐπιπέδου
R. 15. ἐλπίζειν P cum Eriphanio p. 141. A, ἐπελθῶν R, et omi-
so τὸ, ἐπελθόντα m. R, ἐπελθόντα V. 16. πέρας Eriphanus, πέ-
τρας PV. ib. εἰς om. RV. 18. αὐτῷ om. P.

*dit in Arabiam, et venit usque ad mare ad aquam exitus, et sanabit aquas:
et erit, omnis anima animalium bullientium in omnibus in quae abierit il-
lic fluvius, vivet.*

Hic Ezechiel ortus est ex Arira, ex filiis Sacerdotum, et obiit in
terra Chaldaeorum, tempore captivitatis, multa prophetans in Judaea.
Hunc porro ibi interfecit dux populi Israel, quod ab eo ob idolorum
cultum coargueretur. Illumque sepeliit populus in agro Maür, in sepul-
cro Joseph et Arphaxath patrum Abraham. Estque sepulcrum spelunca
duplex, quia Abraham in Chebron ad sui similitudinem fecit sepulcrum
Sarreae. Duplex vero dicitur, quod in plano sinuosa sit, et occulta, in
parte vero superiore supra terram a petra quodammodo pendeat.

Hic Propheta prodigium dedit populo, ut observaret fluvium Cho-
bar, quando deficient, tunc falcem desolationis ad petras fines terrae spe-
rarent; cum vero inundaverit illius aqua, redditum in Hierusalem. Hic
enim habitabat vir sanctus, et complures ad eum confluebant. Porro cum
aliquando multi cum eo essent, Chaldaei Hebraeos ligaverunt, ne timul-

Ὁστος ὁ προφήτης διὰ προσευχῆς αὐτομάτως αὐτοῖς δαμιλῆ τροφήν ἰχθύων παρέσχεν, καὶ πολλῶν ἐκλειπόντων ζωὴν αὐτοῖς ἐκ θεοῦ ἐλθεῖν παρεκάλεισεν.

Ὁστος ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ σημεῖα ποιήσας ἔπανσε τοὺς D
5 πολέμιους, καταπλήξας αὐτοὺς οὐρανόθεν, ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἰσραὴλ
ὅτι διαπεφωνήκαμεν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν. καὶ ἐν τέρασι
τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν ὅτι ἐστὶν ἐλπίς τῷ Ἰσραὴλ
καὶ ὧδε καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οὗτος κρινῶν τῷ Ἰσραὴλ ἔδει-
κνεν τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ ναῷ γενόμενα. οὗτος ἠρώπη R 372
10 ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν τὰ ἐν τῷ ναῷ γενό-
μενα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπειθούντων τῷ θεῷ.

Ὁστος κατὰ τὸν Μωϋσῆν εἶδε τὸν τύπον τοῦ ναοῦ καὶ τὸ P 159
τείχος καὶ περίτειχος καὶ τὴν πύλην ἐν ἧ ὁ κύριος εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται. καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλεισμένη, καὶ εἰς αὐτὸν ἐλ-
15 ποῦσι πάντα τὰ ἔθνη.

Ὁστος ἔκρινεν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Δὰν καὶ τοῦ Γάδ,
ὅτι ἠσέβουν πρὸς κύριον διώκοντες τοὺς τὸν νόμον φυλάσσοντας,
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τέρας μέγα, ὅτι οἱ ὄφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. καὶ
20 εἶρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,

2. ἐκλειπόντων P. 6. ἡ ἐλπίς om. R. 10. γενόμενα] Post haec
ὁστος—Ἱερουσαλήμ repetit V. 11. ἔλεγον R. 13. περὶ τείχος
PV. 19 κτήνα R. 20. ἐπιστρέφει RV.

tu excitato ab iis insurgentibus interficerentur. Fecitque Propheta ut aqua divideretur, quo in ulteriorem ripam evaderent Hebraei. Ex hostibus vero qui illos persequi sunt ausi, demersi sunt.

Hic Propheta precibus suis, amplas ipsis ex piscibus epulas sponte praebuit, pluribusque ex iis deficientibus, escas a Deo impetravit.

Hic pereunte populo, signis editis, hostium conatus compressit, iis caelitus perterritis, quando dicebat Israel, *Quia dissensimus, periit spes nostra: et in prodigiis ossium mortuorum ad fidem reduxit eos, et erit spes Israel hic et in futuro saeculo.* Hic cum iudicaret Israel, ostendit ea quae in Hierusalem et in templo fiebant. Hic inde raptus est, et venit Hierusalem, ac dixit quae in Templo facta sunt eadem hora, ad redargutionem eorum qui Deo non credebant.

Hic, perinde ac Moyses, vidit figuram Templi, et murum, et circa eorum portam per quam Dominus ingreditur, et egredietur, etique porta oclusa, et in ipsam sperabant omnes gentes.

Hic Babylone iudicavit tribum Dan et Gad. Quod vero impie se gererent erga Dominum, divexitatis iis qui legem observabant, ingens illis prodigium fecit: serpentes enim illorum infantes ac jumenta propter eorum impietates consumpserunt. Dixitque propter illos non reversurum

ἀλλ' ἐν Μηδίᾳ ἔσονται ἕως συνταλαίας πλάνης αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐ-
B τῶν ἦν ὁ ἀνελὼν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Δανιήλ.

Οὗτος Δανιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἀξιωματικῶς
προεπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησιν οὕτως· Καὶ γνώσῃ 5
καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι σοὶ καὶ τοῦ οἰκο-
δομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ
καὶ ἐβδομάδες ἐξήκοντα δύο, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλιν, Καὶ ἐτή-
θη μέτρος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, καὶ ἐγένετο ὁ λ-
θρος εἰς ὄφρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. καὶ πάλιν, Καὶ ἰδοὺ 10
μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ
V 128 C ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν, καὶ αὐτῶν ἐδόθη ἡ τιμὴ
καὶ ἡ ἐξουσία καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐρρέθη.

Δανιήλ οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλι-
κῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν ἤχθη ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἐκ 15
τῆς Ἰουδαίας εἰς γῆν Χαλδαίων. ἐγενήθη δὲ ἐν Βαβυλώνι τῇ
ἀνωτέρᾳ, καὶ ἦν ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶ-
ναι αὐτὸν σπάδοντα.

Πολλὰ ἐπένησεν οὗτος τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἔσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς, 20

5. οὕτως] IX. 25. 6. συνήσεις καὶ P: quod ita scriptum in V
ut vel s vel καὶ erasum videatur. id. ἀπὸ — λόγου om. V. 8.
πάλιν] II. 45. 10. πάλιν] VII. 13. 16. γῆν] τὴν P. ibid.
Βαβυλών P, Βαβυλών R. 20. νηστεία P.

populum in terram suam, sed in Media mansurum usque ad finem erro-
ris sui, et ex illis futurum qui tollet illum omnibus diebus vitae suae.

De Daniele.

Hic Daniel Babylone propheta, et ipse dignatus praedicere de
Domino Christo, sic ait: Et cognosces et intelliges ab exitu sermonis, ut
respondeatur tibi, et ut aedificetur Hierusalem usque ad Christum duces
hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae, etc. Rursum: Et
abscideris est lapis sine manibus, et percussit statuum, et factus est in
montem magnum, et implevit totam terram. Et rursum: Et ecce cum
nubibus caeli, tanquam filius hominis veniens, et usque ad antiquum die-
rum pervenit, et datus est illi honor, et potestas, et reliqua quae di-
cta sunt.

Erat Daniel ex tribu Juda, ex praecipuis Regis ministris. Admo-
dum puer ductus est in captivitatem ex Judaea in terram Chaldaeorum:
natus est autem in Betherem superiori, adeoque aetas fuit, et Evanchem
ab Iudaeis existimaretur.

Is plurimum deservit pro populo, et pro Hierusalem, vitamque egit

σπέρματα γῆς ἐσθίων. καὶ ἦν ἀνὴρ ξηρός καὶ σπανός, τὴν ἰδέαν
 ὠραῖος, ἐν χάριτι ὑψίστου. εὗτος πολλὰ ἠῤῥετο ὑπὲρ τοῦ Να- D
 βουχοδονόσορ, παρακαλοῦντες αὐτὸν Βαλτάσαρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, R 374
 ὅτι ἐγένετο θηρίον καὶ κτήνος, ἵνα μὴ ἀπόληται. ἦν γὰρ τὰ ξυ-
 5 πρῶσθεν ὡς βοῦς σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ οἱ πόδες σὺν τοῖς ὀπισθεν
 λείων. ἀπεκαλύφθη δὲ τῷ ὀπίῳ περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅτι
 κτήνος γέγονε διὰ τὴν ἄλογον αὐτοῦ φιληδονίαν καὶ σκληροτρα-
 χηλίαν, καὶ ὅτι ὡς βοῦς ὑποζύγιον γενήσεται τοῦ Βελιά, λέων δὲ
 διὰ τὸ ἀρπακτικὸν καὶ τυραννικὸν καὶ θηρικῶδες τοῦ τρόπου.
 10 ταῦτα ἔχουσιν οἱ θυνάσται ἐν νεότητι, ἐπὶ εἴλει δὲ θῆρες γίνον- P 160
 ται, ἀρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, πατάσσοντες, ἀναερῶντες, τυ-
 ραννοῦντες, ἀσεβοῦντες, τὰς δὲ τούτωι ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ δι-
 καιοκρίτου Θεοῦ ἀπολαμβάνοντες. ἔγνω δὲ διὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄγιος
 ὅτι ὡς βοῦς ἤσθιε χόρτον, καὶ ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης
 15 φύσεως τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ τοῦτο καὶ ὁ αὐτὸς Ναβουχοδονό-
 σορ μετὰ τὴν πέμψιν τῆς τροφῆς ἐν καρδίᾳ ἀνθρωπίνῃ γενόμενος
 ἔπαιε καὶ ἤξεν κύριον πᾶσαν τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα τεσσαρα-
 κοντάκις θεόμενος. δαίμων δὲ ἐπεγίνετο αὐτῷ, καὶ ἐλάνθανεν
 ὅτι γέγονεν ἀνθρωπος. ἤρθη δὲ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λα-
 20 λῆν, καὶ νοῦν ἐσθῆς ἐδάκρυνεν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς B
 νεκρὸν κρέας ἐν τῷ κλαίει· πολλοὶ γὰρ ἐξιδόντες ἐκ εἰς πόλεως
 ἐθεώρουν αὐτόν.

1. τῆς γῆς P. 2. ὑψίστος P. *ibid.* ἠῤῥετο PV. 10. ἐν τῇ
 νεότητι P. 11. ἀπατάσσοντες R. 12. κριτοῦ P. 20. οἱ
 om. P.

in ciborum omnium desiderabilium abstinencia, terrae demaxat semina
 comedens. Vir erat siccus corpore et gracilis, forma decorus, gratia
 praestantissimus. Hic saepius Deum precatus est pro Nabuchodoneser,
 filii Baltasar suasionibus, cum bestia et jumentum factus est, ne periret.
 Antrosum enim capite bovem, pedibus vero et parte posteriori leonem
 referebat. Revelatum est autem viro sancto istud mysterium: eo quod
 ex irrationali voluptatis amore, ac refractario ingenio, in jumentum eva-
 sit, et quod veluti bos, jumentum Belia factus est: in leonem autem, ex
 illius rapacitate, tyrannide, ac facinis moribus, eujusmodi quidem vitii,
 qui rerum potiantur, dum juvenes sunt infici solent, sub vitae vero ex-
 tremum, fecae evadunt, dum rapiunt, vastant, foriunt, occidunt, tyranno-
 rum more, ac impio vivunt, quorum tandem poenas a iudice Deo reci-
 piunt. A Deo porro edoctus vir sanctus, et bovem foenum comedisse
 dicit, nullamque ipsi fuisse naturae humanae idoneae alimentum cupiditatem.
 Propterea idem Nabuchodoneser, post ciborum concoctionem, cum cor
 hominis haberet, plorabat, et Dominum singulis diebus ac noctibus qua-
 dragies deprecabatur. Deum vero ad eum accessit, cum hominem esse
 ignoraret. Elevata est ejus lingua, ita ut non potuerit loqui, quod cum

Ὁ δὲ Δανιὴλ μόνος οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν αὐτόν, ὅτι πάντα τὸν χρόνον τῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν προσευχῇ ἦν περὶ αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὅτι Πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται, καὶ τότε ὄψομαι αὐτόν. καὶ ἠπίστον αὐτῶ.

Ὁ Δανιὴλ οὖν τὰ ἑπτὰ ἔτη προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον ἤτησεν γενέσθαι οὓς εἶπεν καιρούς, προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον ἐποίησεν γενέσθαι μῆνας ἑπτὰ. καὶ τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ καιρῶν ἐτελέσθη ἐν αὐτόν, ὅτι ἀποκαταστάς ἐν ἑπτὰ μηνσίν, ὡς ἦν τὸ πρῶν, τὰ ἕξ ἔτη καὶ πέντε μῆνας ὑπέπιπτεν κυρίῳ καὶ ὠμολόγει τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἄφρονων αὐτοῦ ἀνομιῶν αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ οὔτε ἄριον οὔτε κρέα ἔφαγεν οὔτε οἶνον ἔπιεν, ἐξομολογούμενος κυρίῳ ὅτι Δανιὴλ προσέτευξεν αὐτῶ ἠσπρίοις βρεκτοῖς καὶ χλόαις ἐξιλεώσασθαι κύριον. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἠθέλησεν δὲ αὐτὸν συγκληρονόμον καταστήσαι τῶν τέκνων αὐτοῦ. ἀλλ' ὁ ὀσῖος εἶπεν, Ἰλεώς μοι ἀφεῖναι με κληρονομίαν πατέρων μου καὶ κολληθῆναι με κληρονομίᾳ ἀπεριτμητῶν. καὶ τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησεν τεράστια, ὅσα οὐκ ἐγράφησαν. οὗτος δὲ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλακῶ τῷ βασιλικῷ μόνος ἐνδύξως. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τέρας ἐν ὄρει τοῖς ὑπεράνω τῆς Βαβυλωνος ὅτι Ὅτε καπνισθήσεται τὸ ἐκ βο-

6. προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον *omittit P sola: καὶ addit m. P.* 10. μετὰ — ἀνομιῶν αὐτοῦ *om. P.* 18. χλόαις] *γλωφοῖς P, σγόλαις R, β' σικαλαῖς m. R.* 17. καὶ μὴ κολληθῆναι *P. ἰ. κληρονομίας P.* 18. τεράστια *PV.* 21. ἐν βοφῶ *P.*

intelligeret, lacrymabatur, et oculi illius erant sicut caro mortua dum fieret. Multi autem urbe egressi ipsum spectabant.

Solus vero Daniel illum videre noluit, cum toto isto transformationis tempore assidue pro illo preces funderet. Aiebat enim: In hominem rursus evadet, tum illum videbo. Quod plerique minime credebant.

Daniel igitur fuis precibus, ab Altissimo petit ut septem anni, quae dixerat tempora fierent, ac impetravit ut ad menses septem redigerentur. Tum vero septem temporum mysterium in eo adimpletum est. Nam cum post septem menses pristinam formam recepisset, sex anni et quinque menses subtracti sunt. Ille autem ante Dominum procidit, impietatem, omnemque iniquitatem suam confessus, reddiditque ei Dominus regnum suum; neque panem, neque carnes comedit, nec vinum bibit, confessus Domino. Quippe praeceperat ipsi Daniel, ut leguminibus aqua tinctis, et viridibus Dominum placaret. Propterea ipsum appellavit Baltasar, perinde ac filium suum. Sed et una cum liberis suis haeredem instituere velle se testatus est. Verum vir sanctus dixit: Absit, ut ego relicta paterna haereditate incircumcisorum haereditatem attingam. Apud alios porro Persarum Reges multa miranda edidit, quae non descripta sunt. Obiit ille, et in spelaeo Regio magnifico solus sepultus est. Quin-

ρα, τότε ἤξει τέλος Βαβυλῶνος· ὅτε δὲ κατ' ἀνατολὰς ὕδωρ καθαρὸν ἐξελεύσεται, τότε ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς φανεῖς ὡς ἄνθρωπος ἀπαδέξεται πάσας τὰς ἀνομίας τοῦ κόσμου εἰς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἀνασκολοπιῆσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ νόμου. καὶ εὐθὺς πνεύματος χάρις ἐπὶ γῆς ἐκχυθήσεται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. ὅτε P 161 δὲ ἐν πυρὶ καλεῖται, τότε τέλος ἔσται πάσης τῆς γῆς. ἐὰν δὲ ἐν τῷ νότῳ ῥέουσι ὕδατα, ὑποστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ἐὰν δὲ αἷμα ῥέουσι, φόνος ἔσται τοῦ Βελιά ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ ἐκομήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ ὄσιος τοῦ Θεοῦ.

10 Ἡλίας ὁ Θεσβίτης.

Ὁὗτος ἦν ἐκ γῆς Ἀράβων, φυλῆς Αἰρών, οἰκῶν ἐν Γυλαάδ, οὗ ἡ Θεσβίς δῶμα ἦν τοῖς ἱερεῦσιν. οὗτος ὅταν ἐμελλεν τεθῆναι, εἶδεν Σωβαχὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι ἄγγελοι λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλό- B 51γα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἐλθὼν ἀνήγγειλεν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμός, Μὴ δειλιάσῃς· ἔσται γὰρ ἡ οἰκισίς αὐτοῦ φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Εἰς τὸν Ἐλισσαῖον.

20 Οὗτος ὁ Ἐλισσαῖος ἦν ἐξ Ἀβελμουὺλ γῆς τοῦ Ρουβίν. καὶ

2. φανεῖς om. P. 5. ἐπὶ τῆς γῆς P sola. 6. τότε P, τὸ RV. ib. ἔσται om. R. 7. 8. ῥέουσι PV. 11. ἐν om. P. 13. Σβαχὰ P.

etiam prodigia fecit in superioribus Babylonis montibus, quando dixit: Cum fumigabit quod est in Aquilone, tunc instabit finis Babylonis. Cum vero ab Oriente adveniet aqua munda, tunc Deus in terra tanquam homo recipiet in se omnes iniquitates mundi, dum in crucem agetur a Sacerdotibus legis. Statimque spiritus in terra effundetur in omnes gentes. Cum vero igne conflagrabit, tum finis totius terrae adveniet. Cum autem in Austro fluent aquae, revertetur populus in terram suam. Si autem sanguis fluat, caedes erit Beliae per totum mundum. Obiit in pace sanctus Dei.

Elias Thesbites.

Hic erat ex terra Abraham, de tribu Aaron, habitans Galaad: nam Thesbis Sacerdotum habitatio erat. Cum is nasciturus esset, vidit Sba-cha ejus pater, ab Angelis candidatis illum consulari, et in igne fasciis involvi, ac ignis flammam comedendum ei porrigi, profectusque haec nuntiavit in Hierusalem, eique dixit Oraculum: Ne timeas, erit illi habitatio lux, et sermo ejus sententia, et judicabit Israel in romphaea et igni.

ἐπὶ τούτου γέγονε τέρας ὅτι ἦν ἰκα ἐτέχθη, ἐν Γαλιλαίῳ ἢ δάμα-
 λῖς ἢ χροσῆ ὁξὺ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
 εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων ὅτι προφήτης ἐτέχθη εἰς Ἱερουσα-
 λήμ, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτὰ αὐτῶν. καὶ
 θανῶν ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. 5

R 378

Ζ α χ α ρ ί α ς.

C Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. οὗτος ἦν ἐξ Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς Ἰουδα ἐχόμενα τοῦ θνασι-
 στηρίου, καὶ ἐξέχεεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁ οἶκος Δαβὶδ ἀνὰ μέσον ἐπὶ
 τοῦ Ἐλάμ. καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἔθαψαν μετὰ τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ.

Περσῶν ε' Ξέρξης ὁ μέγας Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου υἱὸς ἔτη
 κη'. ὁμοῦ ,ελζ'.

α', β'.

σα' Ὀλυμπιάς.

15

D

γ', δ'.

Ἀριστείδης ἐξωστρακισθη.

Δεύτερος ἀρχιερεὺς Ἰάκιμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'. ὁμοῦ ξβ'.

2. καὶ εἶπεν — Ἱερουσαλήμ om. P. 7. ὁ υἱὸς P. 12 τοῦ
 om. P.

Anni a m. c.

De Elissaeo.

Erat hic Elissaeus ex Abelmaul, terra Rubin. In eo vero miracu-
 lum istud factum est. Cum in lucem editus est, in Galgalis aurea bu-
 cula acutam vocem edidit, adeo ut audiretur in Hierusalem: *Hic de-
 struet sculpta illorum, et fusa illorum simulacra.* Mortuusque in Sam-
 aria sepultus est.

Zacharias.

Zacharias filius Jodae Sacerdotis. Is ortus erat ex Hierosolymis,
 atque hunc Joas Rex Juda juxta altare interfecit, et effudit sanguinem
 ejus domus David in medio Elam. Illum porro accipientes Sacerdotes,
 cum ipsius patre sepelierunt.

Persarum v. Rex Xerxes Magnus, Darii filii Hystaspis filius, ann.
 xxxviii. Colliguntur anni v. mxxxvii.

5010.

I. II.

LXXI. Olympias.

III. IV.

Aristides in exilium mittitur.

Secundus summus Pontifex Jeacimus, filius Jesu, ann. xxx. Colli-
 guntur anni LXII.

έ, ε'.

οβ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η', θ', ι'.

ογ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

Πίνδαρος ἐγνωρίζετο.

ιβ'.

Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας ἔφηνεν.

ιγ'.

Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο.

ιδ'.

οδ' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Εὐριπίδης ἐγνωρίζετο.

7. ιβ' — ἔφηνεν om. P. 9. ιγ'] ιβ', ιγ' P ex coniectura Raderi.

10. πρῶτος] πρῶτον m. P. Probabilius scribas πρῶτοις, quod infra p. 184. A in πρῶτος corruptum, restituendumque videtur p. 225. C, ἐόρασαν πρῶτον πάσχα οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ubi V πρῶτος, et p. 255. A, ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσός ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτον ἐκνήθη, ubi iterum πρῶτος praebet V, sicut supra p. 76. A, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσχα ἐπετελέσθη, ubi in annotatione male expressum πρῶτως pro πρῶτοις. Caeterum eiusdem generis sunt haec Anonymi περὶ κωμῳδίας I Aristophanis fabulis praemissi, ἐδίδαξε πρῶτος ἐπὶ ἀρχόντος Διοτίμου, ἐδίδαξε πρῶτος ἔφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἀρχόντος, schol. Aristoph. Equit. v. 534. κωμῳδίας ἦν ποιητής, ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου καὶ αὐτὸς ποιητῆς ὕστερον ἐγένετο, et similia quaedam apud Syncellum, et πρότερος Chron. P. p. 294. D, εἰληφῶς πρότερος τὸ ἅγιον βάπτισμα μετὰλάττει.

V. VI.

LXXII. Olympias.

VII. VIII. IX. X.

LXXIII. Olympias.

XI.

Pindarus clarus habetur.

XII. XIII.

Sophocles tragoediarum scriptor primus innotuit.

XIV.

LXXIV. Olympias.

XV.

ις.

Ἔσδρας ἀρχιερεὺς παρὰ Ἰουδαίους ἐγνωρίζετο.

B

ιζ.

Ἡρόδοτος ιστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

ιη.

5

Βακχυλίδης ἤκμαζεν.

οε' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ'.

Σωκράτης ἐγεννήθη.

κα', κβ'.

10

ος' Ὀλυμπιάς.

C

κγ', κδ', κε', κς'.

οζ' Ὀλυμπιάς.

κζ'.

R 380 Περσῶν ε' ἐβασίλευσεν Ἀρτάβανος μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ζ' 15
Ἀρταξέρξης ὁ ἐπικληθεὶς μακρόχρον μα'. ἑμοῦ εοη'.

α'.

2. Ἔσδρας P. 14. κζ' ante οζ' ponit V. 16. Ἀρταξέρξης V.

Anni a. m. c.

Euripides agnoscebatur.

xvi.

Esdras summus Pontifex apud Judaeos agnoscebatur.

xvii.

Herodotus Historiarum scriptor agnoscebatur.

xviii.

Bacchylides florebat.

LXXV. Olympias.

xix. xx.

Socrates nascitur.

xxi. xxii.

LXXVI. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

LXXVII. Olympias.

xxvii.

Persarum vi. regnavit Artabanus menses vii. Post quem, vii. Ar-
taxerxes, Longimanus cognominatus, ann. xli. Colliguntur anni v.
MLXXVIII.

5038.

L

Θεμιστοκλῆς αἷμα ταύρου πιδὼν τελευτᾷ.

Μαρδοχαϊὸν φασὶ τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι. D
ὃ γὰρ ἂν ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρα γρα-
φῆ, ἥτις τὰ κατὰ τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ καὶ Ἑσδραν καὶ Νεε-
5 μίαν ἐκ Βαβυλῶνος ἀνεληλυθέναι καὶ τὰς ἐμφερομένας πράξεις
αὐτῶν γεγονέναι.

β'.

ση' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ς'.

10 Ὁ ἥλιος ἐξέλειπεν.

Τρίτος ἀρχιερεὺς Ἐλιάσιβος υἱὸς Ἰακίμου ἔτη μ'.
δμοῦ ρβ'.

P 163

οθ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

15 Ἑσδρας γραμματικῆς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐγνωρίζετο.

θ', ι'.

π' Ὀλυμπιάς.

ια'.

3. οὐ] „Aliquid deest, et sententia est Mardochaeum non sub hoc VII.
Artaxerxe virisse.“ Raderus. 4. τὰ om. P. ib. Ἀρταρξ. V. 10.
ἐξέλειπεν V. 15. γραμματικῆς] γραμματεὺς m.R.

Themistocles epoto tauri sanguine moritur.

Quidam aiunt Mardochaeum sub haec tempora natum fuisse. Quod
si ita esset, illius facinora minime siluisset Esdrae liber: in quo Artaxerxe
regnante et Edram et Neemiam Babylone reversos narratur, ut et
caetera quae ab iis acta circumferuntur, contigisse.

II.

LXXVIII. Olympias.

III. IV. V. VI.

Sol defecit.

Tertius summus Pontifex Eliazibus, filius Joacimi, ann. xl. Colli-
guntur anni cii.

LXXIX. Olympias.

VII. VIII.

Esdras grammaticae sacrarum legum doctor insignis habetur.

IX. X.

LXXX Olympias.

XI.

Ἡρόδοτος Ἁλικαρνασσεύς ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

B
V 181

ιβ', ιγ'.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

ιδ'.

πα' Ὀλυμπιάς.

5

ιε'.

Φερεκύδης ὁ δεύτερος, ἱστοριογράφος, ἐγνωρίζετο.

ισ', ιζ'.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Νεεμίας υἱὸς Ἀχελλί ἐκ σπέρμα-
C τος Ἰσραὴλ οἰκοδομῆσεν τὴν Ἱερουσαλήμ· ὦν γὰρ ἀρχαιονοχόος 10
τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, αἰτήσας τὸν βασιλέα οἰκοδομησάμενος τὴν
Ἱερουσαλήμ, ἐπιτραπίεις παρ' αὐτοῦ ἄνευσιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
σὺν δυνάμει πολλῇ. τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἀνεγείρει καὶ πλα-
τείας ἐν αὐτῇ κατασκευάζει κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν, φά-
σκουσάν οὕτως· Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετέθησαν ἐπὶ τὸν 15

R 382 λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τοῦ συνετελεσθῆναι ἁμαρ-
τίας καὶ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ τοῦ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας
καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον
καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν καὶ προφήτην καὶ χρῆσαι ἅγιον ἄγιων.
D καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ 20

15. οὕτως] IX. 24. 16. συνετελεσθῆναι P. 17. τοῦ om. P.

Olymp.
Iphiteae.

Herodotus Halicarnassensis Historiographus cognoscitur.

XII. XIII.

Empedocles et Parmenides Physici Philosophi florebant.

XIV.

Ol. 63.

LXXXI. Olympiade.

XV.

Pherecydes secundus Historiographus agnoscebatur.

XVI. XVII.

Circa id temporis, Neemias, filius Achelli, ex stirpe Israel, instauravit Hierosolyma. Cum enim Regis Artaxerxis Pincernarum Princeps esset, petiit a Rege ut sibi liceret instaurare Hierusalem, impetrataque ab eo facultate, profectus in Judaeam cum magna hominum copia, muros urbis erigit, et plateas in ea coonstitit, juxta Prophetiam Danielis, quae hisce verbis concipitur: *Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, et super urbem sanctam, ut consummetur praevaricatio, et ad signandum peccata finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungetur Sanctus sanctorum. Scies ergo et animadvertes ab exitu sermonis, ubi responsum est, ut iterum aedificetur Hierusalem, usque ad Christum*

τοῦ ἀποικοδομηθῆναι Ἱερουσαλὴμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ἕξβ', καὶ ἐπιστρέψαι, καὶ οἰκοδομηθῆσονται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί· καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ζ' καὶ ἕξβ' ἐξολοθρευθήσεται χροῖσμα, καὶ κρῖμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ. τὴν δὲ πόλιν καὶ τὸ ἄγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκκοσθήσεται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τῶν πολέμου συντεταγμένον τάξει ἀφανισμοῦς, καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοὺς ἑβδομάς μία, καὶ ἡμῶν τῆς ἑβδομάδος κατα- P 164

πάσει θυσιαστήρια καὶ θυσίας, καὶ ἕως πτερυγίου ἀπὸ ἀφανισμοῦ καὶ ἕως συντελείας καὶ σπονδῆς τάξει ἐπὶ ἀφανισμῷ, καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἐν τῷ ἡμισεῖ τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται μὴ θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδελύγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

15 Ἐντεῦθεν σὺν Ἀφρικανὸς ἕξαριθμῆι τὸν ἐν τῇ αὐτῇ προφητείας τῶν ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα οὐ μόνον ἐπὶ τὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος παρουσίαν, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς ἕτη υ', αἱ παρὰ τῷ Δανιὴλ προφητευθεῖσαι τῶν ο' ἐτῶν ἑβδομάδες τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ κβ' ἔτος 20 τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἦγον δ' ἔτος σα' Ὀλυμπιάδος, καὶ τῶν μὲν 99' ἑβδομάδων πληρουμένων εἰς τὸ ιδ' ἔτος τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος καὶ πρῶτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιά-

2. οἰκοδομηθήσεται P. 6. τῷ om. R. 10. τῆς συντελείας P sola. id. σπονδῆς V. 11. ἡμισεῖ V, ἡμισυ P. 12. ἐπὶ om. V. 13. ἔσται καὶ] καὶ ἔσται RV. id. ἕως τῆς σ. P sola.

ducent hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duas, et revertetur, et aedificabitur plates et murus, et evacuabuntur tempora et post hebdomades septem et LXX. exterminabitur christus et unctio: et iudicium in illo non erit. Civitatem et sanctorum dissipabit cum duce venturo, et succidetur velut in diluvio, et usque ad finem belli sanctorum ordinabit desolationes, et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis deficient altaria et hostias, et usque ad pinnam templi a tempore abolitionis, et usque ad finem et libamen ordinabit eversioni. Et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis auferetur hostia mea, et libamen, et in templo abominatio desolationum erit, et usque ad consummationem temporis, consummatio dabitur super desolationem.

Exhinc Africanus numeram la hac ipsa Prophetia LXX. hebdomadam ita putat, ut eum extendat non solum ad initium Christi praedicationis, sed etiam ad annos CCCXC. unde LXX. annorum hebdomades a Daniele praedictae initium acceperunt, et quae complentur in XXII. anno Imperii Tiberii Caesaris, sive in IV. anno CCI. Olympiadis: ita ut LXX. hebdomades implentur XIV. anno Imperii Caesaris: et primus CCI. Olympiá-

δος, ἐν ᾧ ἡ παρουσία ἢ ἐπὶ τὸ βάπτισμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ σωτηρίου
 κηρύγματος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 τῆς δὲ λοιπῆς μιᾶς ἑβδομάδος, ἥτις δυναμώσει διαθήκην πολ-
 λοῖς, πληρουμένης, ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς Τιβερίου
 V 132 Καίσαρος μοναρχίας. τὸ δὲ ἡμῶν τῆς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ φησὶν
 ὁ προφήτης, Ἀρθήσεται μου θυσία, φθάνει κατὰ τὸ ιθ' ἔτος τῆς
 C
 R 384 Τιβερίου μοναρχίας, ἡγουν τέταρτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, καθ'
 ὃ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωποιοὺν ὑπέμεινε σταυρὸν Χριστὸς ὁ ἀληθι-
 νὸς Θεὸς ἡμῶν.

ιη'.

10

πβ' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ', κα', κβ'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ', κς'.

πδ' Ὀλυμπιάς.

15

D

κς', κη', κθ', λ'.

πέ' Ὀλυμπιάς.

Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαίων ὑπατοὶ χρημα-
 τίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη τῆδ', τουτέστιν
 ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ρηγ' Ὀλυμπιάδος, ὑπατείας Λεπί-20

1. ἡ prius om. R. 6. τὸ om. P. 7. οβ' P.

Anni a m. c. dis sit is, quo baptismus, et salutaris magni Dei Salvatoris nostri Jesu
 Christi praedicationis initium contigit: reliquo porro unius hebdomadis,
 quae confortabit testamentum multis, completo, ut dictum est, xxii. anno
 Imperii Tiberii Caesaris. Jam vero dimidium hebdomadis in quo dixit
 Propheta, *Tolle tur hostia mea*, incidit in xix. annum Imperii Tiberii
 Caesaris, sive in cccii. Olympiadis annum iv. quo Christus verus Deus
 noster sponte sua salutarem et vivificam crucem subiit.

xviii.

5055.
Ol. Iph.
64.

LXXXII. Olympias.

xix. xx. xxi. xxii.

65.

LXXXIII. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

66.

LXXXIV. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix. xxx.

67.

LXXXV. Olympias.

Ab hoc anno coepere Romani Consules appellari, et Romanas res
 administrare per annos cccxciv. hoc est usque ad annum secundum

δου καὶ Πλάγκου, ἦγον καὶ ἐπὶ τὸ ἀ΄ ἔτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ ἕκτον Κλεοπάτρας.

Ὀνομασίαι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάρχοντων. P 165

- λα'. ὑπατεία Βρούτου καὶ Κολλατίνου.
 5 λβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Λουκρητίου.
 λγ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Πουπλίου.
 λδ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ γ' καὶ Λουκρητίου τὸ β'.

πζ' Ὀλυμπιάς.

- λέ'. ὑπ. Μενενίου καὶ Ποστουμμιανοῦ.
 10 λς'. ὑπ. Τρικόστου καὶ Βιτελλίνου. B
 λζ'. ὑπ. Ἀρούγκου καὶ Φλάβου.
 λη'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Λόγγου.

πζ' Ὀλυμπιάς.

- λθ'. ὑπ. Ἐλοῦα καὶ Γεμίου.

1. Καίσαρος om. P.

CLXXXIII. Olympiadis, Lepido et Planco Coss seu usque ad annum primum Caii Julii Caesaris, et sextum Cleopatrae.

N o m i n a

Consulum Romanorum.

ANNI URBIS CONDITAE VARRONIANI.		[Ol. Iph.]
245. XXXI.	Bruto et Collatino Coss.	1. 68.
246. XXXII.	Publicola et Lucretio Coss.	2.
247. XXXIII.	Publicola II. et Publico Coss.	3.
248.	Laertio et Aquilino Coss.	4.
249.	Volusio et Tuberto Coss.	1. 69.
250. XXXIV.	Publicola III. et Lucretio II. Coss.	2.
LXXXVI. Olympias.		
251. XXXV.	Menenio et Postumiano Coss.	3.
252. XXXVI.	Tricosto et Vitellino Coss.	4.
253. XXXVII.	Arunco et Flavio Coss.	1. 70.
254. XXXVIII.	Camerino et Longo Coss.	2.
LXXXVII. Olympias.		
255. XXXIX.	Helva et Gemino Coss.	3.

- μ'. ὑπ. Φλάβου τὸ β' καὶ Σικρούλου.
 μα'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Αὔγουρινου.
 R 386 Περσῶν βασιλεὺς ἡ Δαρεῖος Ξέρξου ὁ ἐπικληθεὶς νόθος
 ἔτη ιδ'. ὁμοῦ ρηξ'.
 α'. ὑπ. Ἄλβου καὶ Κελεμοντανοῦ. 5
 C πη' Ὀλυμπιάς.
 β'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Πρίσκου.
 γ'. ὑπ. Κελεμοντανοῦ τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.
 δ'. ὑπ. Ἀρούγκου τὸ β' καὶ Βιτελλίνου τὸ β'.
 ε'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Αὔγουρινου τὸ β'. 10
 Τέταρτος ἀρχιερεὺς Ἰωδαὶ πρὸς Ἑλκασίβου ἔτη ις'.
 ὁμοῦ ρηξ'.
 πθ' Ὀλυμπιάς.
 ς'. ὑπ. Αὔγουρινου τὸ γ' καὶ Ἀτρατίνου τὸ β'.
 D Πλάτων ἐγεννήθη. 15
 ζ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Φλαύου.
 η'. ὑπ. Τούλλου καὶ Ρούφου.
 V 133 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἐκλήθησαν.
 θ'. ὑπ. Ναυτίτου καὶ Ρούφου τὸ β'.

1. Σικρούλου P, Σικρούλου V, m. B. 3. ὁ Ξέρξου ὁ P. 11. Τέταρτος — ρηξ' om. R. 16. Φλάβου P.

Anni a. m. c. A. u. c.

- [Ol. Iph.]
256. XL. Flavo II. et Siculo Coss. 4.
 257. XLI. Atratino et Augurino Coss. 1. 71.
 Persarum Rex VIII. Darius, Xerxis filius, Nothus appellatus, ann. XIX. Colliguntur anni v. MDCVII.
 5097. 258. I. Albo et Celimontano Coss. 2.
 LXXXVIII. Olympias.
 259. II. Sabino et Prisco Coss. 3.
 260. III. Coelimontano II. et Gemino II. Coss. 4.
 261. IV. Arunco II. et Vitellino II. Coss. 1. 72.
 262. V. Macrino et Augurino II. Coss. 2.
 Quartus summus Pontifex Jodae, filius Ehasibi, ann. XVI. Colliguntur anni cxxxviii.
 LXXXIX. Olympias.
 263. VI. Augurino III. et Atratino II. Coss. 3.
 Plato nascitur.
 264. VII. Camerino et Flavo Coss. 4.
 265. VIII. Tullo et Rufo Coss. 1. 73.
 His Coss. Proceres Romani dicti sunt.
 266. IX. Nautito et Rufo II. Coss. 2.

5' Ὀλυμπιάς.

1. ὑπ. Λούσκου καὶ Σαβίνου.

Ἐντεῦθεν Ἀφρικανὸς ἀριθμεῖ κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφη-
 τείαν τὸν τῶν ὀ ἐβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα εἰς ἕτη 5'· καὶ
 5 εὔροι τις αὐτὰς περιουμέναις μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν P 166
 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Νέρωνος Ῥωμαίων ἀτοκράτορος, καθ' ὃν ἡ πό-
 λις ἀρξαιμένη πολιορκεῖσθαι δευτέρῳ ἔτει τοῦ μετ' αὐτὸν βασι-
 λεύσαντος Οὐεσπασιανοῦ καὶ δευτέρῳ σιβ' Ὀλυμπιάδος τὴν ἐσχά-
 την ἄλωσιν, ἤγουν ἀλχημωσίαν, ὑπέμεινε.

10 α'. ὑπ. Ῥουτιλίου καὶ Βιτελλίνου.

ιβ'. ὑπ. Φαβίου καὶ Μαλογεννησίου.

ιγ'. ὑπ. Μამέρκου καὶ Φαβίου τὸ β'.

3α' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Φαβίου τὸ γ' καὶ Βολισίου.

15 ιε'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Φαβίου τὸ δ'.

ις'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Φούσου.

ιζ'. ὑπ. Κικιννάτου καὶ Φαβίου τὸ ε'.

3β' Ὀλυμπιάς.

ιη'. ὑπ. Ῥουτιλίου καὶ Φαβίου τὸ ς'.

4. τῶν] ἐτῶν P. 7. βασιλεύοντος P. 9. ὑπομείναι PV. 10. 19.
 Ῥουτιλλίου PV. 12. 14. 15. 19. τὸ om. R. 16. Φούμβου P. Φούβου V.

B
R 388

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

XC. Olympias.

267. x. Lusco et Sabino Coss.

Hinc Africanus, secundum Prophetiam Danielis LXX. an-
 norum hebdomadam numerum putat, qui usque ad annos cxxx.
 protenditur. Quas quidem hebdomades quilibet completas re-
 periet post Christi assumptionem sub Imperio Neronis Roma-
 norum Imperatoris, sub quo urbs coepit obsideri anno II. illius
 qui post eum imperavit Vespasiani, et anno II. Olympiadis cxxii.
 extremum excidium sive captivitatem subiit.

268. XI. Rutillio et Vitellino Coss.

269. XII. Fabio et Maloginense Coss.

270. XIII. Mamerco et Fabio II. Coss.

3.

4.

1. 74.

2.

XCI. Olympias.

271. XIV. Fabio III. et Volisio Coss.

272. XV. Tertullo et Fabio IV. Coss.

273. XVI. Sabino et Fulvo Coss.

274. XVII. Cincinnato et Fabio V. Coss.

3.

4.

1. 75. 5094.

2.

XCII. Olympias.

275. XVIII. Rutilio et Fabio VI. Coss.

3.

ιθ'. ὑπ. Αιμιλίου καὶ Ἐρκουλίῳ.

Ξέρξης ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξεπολέμησε τὰς Ἀθήνας ἐμ-
πρήσας αὐτάς· καὶ τοξοβολίᾳ πληγείς ὑπέστρεψεν εἰς Βαβυλῶνα
καὶ ἀπέθανεν.

Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς ἔτη ζ'. ὁμοῦ, ερδ'. 5

C α'. ὑπ. Λενάτου καὶ Πουβλικίου.

β'. ὑπ. Ρουτίλιου τὸ β' καὶ Στρούκτου,

γγ' Ὀλυμπιάς:

γ'. ὑπ. Ναυτίου καὶ Πουβλικόλα.

δ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Φουρίου. 10

ε'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ β' καὶ Ἰουλίου.

ς'. ὑπ. Πιναρίου καὶ Φούσου.

ηδ' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Καπετωλίνου.

D Περσῶν ι' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μνήμων, υἱὸς Δα-
ρείου καὶ Πυράτιδος, ἔτη μ'. ὁμοῦ, ερμδ'. 15

α'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ γ' καὶ Βαλερίου.

β'. ὑπ. Κελεμοντιάνου καὶ Πρίσκου.

Εὐριπίδης τελευτᾷ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις.

6. Δανάτου P. 7. Ρουτίλλου PV. 11. τὸ om. R. 16. Πυρά-
τιδος] Immo Παρυσάτιδος.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

276. xix. Aemilio et Herculino Coss.

4.

Xerxes in Graeciam profectus, Athenas expugnavit, in-
cenditque: ac teli accepto ictu saucius, Babylonem reversus,
obiit.

Apud Persas ix. regnavit Sogdianus ann. vii. Colligun-
tur anni v. MCV.

277. i. Lanato et Publicio Coss.

1. 76.

278. ii. Rutilio II. et Structo Coss.

2.

XCIII. Olympias.

279. iii. Nautio et Publicola Coss.

3.

280. iv. Mallio et Furio Coss.

4.

281. v. Aemilio II. et Julio Coss.

1. 77.

282. vi. Pinario et Fusco Coss.

2.

CXIV. Olympias.

283. vii. Sabino et Capitolino Coss.

3.

Apud Persas x. regnavit Artaxerxes Mnemon, filius Darii
et Pyrrattidos, ann. xl. Colliguntur anni v. MCVLIV.

284. i. Aemilio III. et Valerio Coss.

4.

285. ii. Celemontano et Prisco Coss.

1. 78.

Euripides moritur, ut et Sophocles Athenis.

γ'. ὑπ. Κελεμοντάνου τὸ β' καὶ Πρίσκου τὸ β'.

ἤε' Ὀλυμπιάς.

δ'. ὑπ. Αἰμιλίου τὸ δ' καὶ Βιβουλανοῦ.

ε'. ὑπ. Ῥεγίλλανου καὶ Φούσκου.

5 ζ'. ὑπ. Πρίσκου καὶ Φλάβου.

η'. ὑπ. Τρικεπιτίνου καὶ Βετουρίνου.

P 167

ἠε' Ὀλυμπιάς.

R 390

θ'. ὑπ. Γάλλου καὶ Καμερίνου.

ι'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Σαβίνου.

10 ι'. ὑπ. Βιβουλάνου τὸ β' καὶ Μαλογεννησίου.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ια'. ὑπ. Ναυτίου καὶ Ἀτρατίνου.

Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις κδ' χρᾶσθαι, πρότερον ες χρῶ- V 134
μενοι.

15 ἡε' Ὀλυμπιάς.

B

ιβ'. ὑπ. Πουβλιλίου καὶ Ἰλαριανοῦ.

ιγ'. ὑπ. Μαξιμίου καὶ Βεργινίου.

ιδ'. ὑπ. Ῥόγου καὶ Βετουρίου.

6. Τρικεπιτίνου V. ib. Βετουρίου R, alterum in margine ponens.

A. u. c. [Ol. Iph.] Anni a m. c.

286. III. Celimontano II. et Prisco II. Coss.

2.

XCV. Olympias.

287. IV. Aemilio IV. et Vibulano Coss.

3.

288. V. Regilliano et Fusco Coss.

4.

289. Capitoliano III. et Fabio II. Coss.

1. 79.

290. VI. Prisco et Flavio Coss.

2.

291. Prisco et Helva Coss.

3.

292. VII. Tricipitino et Veturino Coss.

4.

XCVI. Olympias.

5112.

293. VIII. Gallo et Camerino Coss.

1. 80.

294. IX. Publicola II. et Sabino Coss.

2.

295. X. Vibulano II. et Maloginense Coss.

3.

Isocrates Rhetor claruit.

296. XI. Nautio et Atratino Coss.

4.

Athenienses coeperunt xxiv. elementis uti, cum prius non nisi xvi. uterentur.

XCVII. Olympias.

297. XII. Publilio et Hilariano Coss.

1. 81.

298. XIII. Maximo et Verginio Coss.

2.

299. XIV. Rogo et Veturio Coss.

3.

ιέ. ὑπ. Καπετωλίνου καὶ Οὐάρον.

Πέμπτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος υἱὸς Ἰωδαὶ ἔτη λβ'
ὁμοῦ ροδ'.

λη' Ὀλυμπιάς.

- C ιζ'. ὑπ. Φήστου καὶ Κυντίλλου. 5
ιζ'. ὑπ. Λανάτου καὶ Καπετωλίνου τὸ β'.
ιη'. ὑπ. Βαρβάτου καὶ Ποτίτου.
ιθ'. ὑπ. Ἀρμενίου καὶ Τρικίστου.

ιθ' Ὀλυμπιάς.

- κ'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Ἰουλίου. 10
κά'. ὑπ. Φουρίου καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.

Εὐδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.

κβ'. ὑπ. Γενοκίου καὶ Κουρτίου.

Γαλάται οἱ καὶ Κέλτοι Ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπετωλίου. 15

- D κγ'. ὑπ. Μακρίνου τὸ β' καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.

Πλάτων φιλόσοφος ἤκμαζεν.

6. Λανάτου] Λανάτου m. R. 8. Τρικίστου V. 13. Γενοκίου P sola. 14. οἱ om. V.

A. a. c.

300. xv. Capitolino et Varo Coss.

v. Summus Pontifex Jannaeus, filius Jodae, ann. xxxii.

Colliguntur anni cxxxiv.

[OL Iph.]

4.

XCVIII. Olympias.

301. xvi. Festo et Quintillo Coss. 1. 82.
302. xvii. Lanato et Capitolino II. Coss. 2.
303. His Coss. Decemviri creati priores et posteriores ann. 11. 3.
304. Ex Idatio. 4.
305. xviii. Barbato et Potito Coss. 2. 83.
306. xix. Armenio et Tricosto Coss. 3.

XCIX. Olympias.

307. xx. Macrino et Julio Coss. 4.
308. xxi. Furio et Capitolino III. Coss. 1. 84.
Eudoxus Astrologus floruit.
309. xxii. Genutio et Curtio Coss. 2.
310. Mugillano et Atratino Coss. 3.
Galli qui et Celtae dicti, Romam occuparunt, praeter Capitolium.
311. xxiii. Macrino II. et Capitolino III. Coss.
Plato Philosophus floruit.

ρ' Ὀλυμπιάς.

- κδ'. ὑπ. Βιβουλάνου καὶ Ἐλοῖα.
 κέ'. ὑπ. Πακέλλου καὶ Κράσσου.
 κς'. ὑπ. Μακρίνου τὸ γ' καὶ Λενάτου.
 5 κς'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Καπετωλίνου τὸ ε'.

R 392

ρα' Ὀλυμπιάς.

- κη'. ὑπ. Μακρίνου τὸ δ' καὶ Φιδενάτου.
 κθ'. ὑπ. Μαλογενησίου καὶ Κράσσου.
 λ'. ὑπ. Τουλίου καὶ Βεργινίου.
 10 λα'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ε' καὶ Καμερίνου.

P 168

ρβ' Ὀλυμπιάς.

- λβ'. ὑπ. Ποῖνου καὶ Μελίτωνος.
 Καμπανῶν ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ συνέστη.
 λγ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Τουλίου.
 15 λδ'. ὑπ. Τρικιτίνου καὶ Φιδενάτου τὸ β'.
 λέ'. ὑπ. Κόσσου καὶ Ποῖνου τὸ β'.

B

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ργ' Ὀλυμπιάς.

- λς. ὑπ. Ἀχίλλα καὶ Μουγιλάνου.

4. Λενάτου V, m. R, Λανάτου P. 7. δ'] τέταρτον R, γ' P. 8.
 Μαλλογεννησίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

C. Olympias.

312.	xxiv.	Vibulano et Helva Coss.	1.	85.
313.	xxv.	Pacello et Crasso Coss.	2.	
314.	xxvi.	Macrino III. et Lanato Coss.	3.	5140.
315.	xxvii.	Mallio et Capitolino V. Coss.	4.	
316.	His Coss.	Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio.	1.	86.

CI. Olympias.

317.	xxviii.	Macrino III. et Fidenate Coss.	2.	
318.	xxix.	Maloginense et Crasso Coss.	3.	
319.	xxx.	Julio et Verginio Coss.	4.	
320.	xxxi.	Capitolino VI. et Camerino Coss.	1.	87.
321.	His Coss.	Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio.	2.	
322.			3.	

CII. Olympias.

323.	xxxii.	Poeno et Melitone Coss.	4.	
		Gens Campana in Italia coacta est.		
324.	xxxiii.	Crasso et Tullio Coss.	1.	88. 5150.
325.	xxxiv.	Tricipitino et Fidenate II. Coss.	2.	
326.	xxxv.	Cosso et Poeno II. Coss.	3.	
- Isocrates Rhetor agnoscebatur.

λζ'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Βιβουλάνου.

V 185

Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἐγνωρίζοντο.

λη'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ζ' καὶ Βιβουλάνου τὸ β'.

C

λθ'. ὑπ. Μουγιάνου τὸ β' καὶ Ῥουτιλίου.

ρδ' Ὀλυμπιάς.

5

μ'. ὑπ. Αἰμιλλίου καὶ Ῥουστικίου.

Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο, καὶ Σωκράτης φιλόσοφος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πιδὼν τὸ κίνειον ἀπέθανεν, ζήσους ἔτη 4'.

D

ια'. Περσῶν ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Ὠχος ἔτη κζ'. 10
ὁμοῦ ἔροα'.

α'. ὑπ. Κόσσου καὶ Μεδουλλίνου.

β'. ὑπ. Φλάβου καὶ Καμερίνου.

γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Καπετωλίνου.

6. Ῥουστίκον P sola. 7. ὁ Γρύλλου] Ὀργυλίου V, Ὀρξυλίου P. Conf. Menagius ad Diogenis Vit. Xenoph. init. 10. ια' om. P. ib. βασιλεὺς P. 12. Κόσσου] Κάσσου RV. ib. Μεδουλλίνου] Μονδουλλίνου V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CIII. Olympias.

327. xxxvi. Achilla et Mugilano Coss. 4
328. 329. 330. His Coss. Item Tribuni plebis IV. ann. iii. 1. 2. 3. 89.
Ex Idatio. 1. 2. 3. 89.
331. xxxvii. Atratino et Vibulano Coss. 4.
Plato et Xenophon, alique Socratici florebant. 1. 90.
332. xxxviii. Capitolino VII. et Vibulano II. Coss. 2.
His Coss. Idem Tribuni plebis IV. ann. viii. Ex Idatio.
333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 2. 3. 4. Ol. 91. 1. 2. 3. 4. Ol. 92. 1.
341. Cosso et Medullino Coss. 2.
342. Ambusto et Paculo Coss. 3.
343. xxxix. Mugillano II. et Rutilio Coss. 4.

CIV. Olympias.

344. xl. Aemilio et Rustico Coss. 4.
Xenophon Orkylai filius, et Ctesias florebant: et Socrates Philosophus in carcere hausto toxico interiit, cum vixisset annes x.
Persarum Rex Artaxerxes, qui et Ochus dictus, ann. xxviii. Colliguntur anni v. mclxxi.
345. i. Cosso et Medullino Coss. 1. 93.
His Coss. Tribuni plebis IV. et VI. ann. xv. Ex Idatio.
346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 2. 3. 4. Ol. 94. 1, 2. 3. 4. Ol. 95. 1. 2. 3. 4. Ol. 96. 1. 2. 3.
361. ii. Flavo et Camerino Coss. 4.
362. iii. Potito et Capitolino Coss. 1. 97.

Διογένης Ἰκεσίου ὁ κυνικὸς ἐγνωρίζετο.

ρ᾽ Ὀλυμπιάς.

B 394

δ'. ὑπ. Γενουκίου καὶ Κουρτίου.

ε'. ὑπ. Μαιμερτίου καὶ Λατεράνου.

P 169

5 Δημόκριτος τελευτᾷ ζήσας ἔτη ρ'.

ς'. ὑπ. Πετίνου καὶ Γάλβα.

Σκιπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαίων δικτάτωρ πορθέσας τὴν Καρ-
χηδόνα Ἀφρικὴν μετωνόμασεν.

ζ'. ὑπ. Μαιμερτίου τὸ β' καὶ Σύλλα.

10 Σεισμοῦ γενομένου ἐν Ἀχαΐᾳ Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ Πελο-
πόννησος κατεπόθησαν, ὧν κατὰ θάλασσαν ἄχρι νῦν ἴχνη φαί-
νονται πλεόντων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Πάτρας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ
μέρη.

Εὐδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.

15 Ἐκτος ἀρχιερεὺς Ἰαδδοῦς ἔτη κ'.

ἰμοῦ ρηδ'.

B

ρς' Ὀλυμπιάς.

η'. ὑπ. Ἄλλου καὶ Γενουκίου.

8. Γεινονίου καὶ Κουβίου P. 10. Ἑλία P. ib. καὶ Πελοπόν-
νησος om. P. 12. ὑπὸ P. 14. ἀστρολόγος V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Diogenes, Icesii filius, Cynicus florebat.

Hic Coss. Item Tribuni plebis creati sunt ann. xviii. Postea
ann. iv. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tribuni plebis VI. Ex
Idatio.

363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374.

375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386.

2. 3. 4. Ol. 98. 1. 2. 3. 4. Ol. 99. 1. 2. 3. 4. Ol. 100. 1.

2. 3. 4. Ol. 101. 1. 2. 3. 4. Ol. 102. 1. 2. 3. 4. Ol. 103.

1. 2. 3. 4. Ol. 1. 104.

CV. Olympias.

387. iv. Genucio et Cubio Coss.

2.

5148.

388. v. Mamertino et Laterano Coss.

3.

Democritus moritur, cum vixisset annos c.

390. vi. Petito et Galba Coss.

2.

Scipio Africanus Romanorum Dictator, vastata Carthagi-
ne, Africam cognominavit.

391. vii. Mamertino II. et Sulla Coss.

Terrae motu in Achaia facto, Hella et Bura demersae
sunt, quarum versus mare usque hodie vestigia visuntur a
navigantibus Corintho Petras ad sinistras partes.

Eudoxus Philosophus florebat.

vi. Summus Pontifex Jaddus, ann. xx. Colliguntur anni
cxciv.

θ'. ὑπ. Στόλωνος καὶ Περίου.
 ι'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Αἰνιάτου.
 ια'. ὑπ. Ἀμβούστου καὶ Προκούλου.
 Ἴσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ρζ' Ὀλυμπιάς.

5

ιβ'. ὑπ. Ῥουστικίου καὶ Καπετωλίνου.
 ιγ'. ὑπ. Ἀμβούστου τὸ β' καὶ Αἰνιάτου.
 C ιδ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πουβλικόλα.
 ιε'. ὑπ. Ῥουστικίου τὸ β' καὶ Πόινου.

ρη' Ὀλυμπιάς.

10

V 136 ις'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λενίτου.
 ιζ'. ὑπ. Καμύλλου καὶ Κράσσου.
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.
 ιη'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Λενάτου τὸ γ'.
 ιθ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Τορκουάτου.

15

ρθ' Ὀλυμπιάς.

R 396 D κ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ β' καὶ Αἰβωνος.

2.7. Λενάτου P sola, V. 6. Καπετωλίου V. 15. Τορκουάτου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CVI. Olympias.

392.	viii.	Allo et Genucio Coss.	4.
393.	ix.	Stolone et Petino Coss.	1. 105.
394.		Balbo et Ambusto Coss.	2.
395.	x.	Libone et Lenato Coss.	3.
396.	xi.	Ambusto et Proculo Coss.	4.

Isocrates Rhetor claruit.

CVII. Olympias.

397.	xii.	Rusticio et Capitolino Coss.	1. 106.
398.	xiii.	Ambusto II. et Lenato Coss.	2.
399.	xiv.	Potito et Publicola Coss.	3.
400.		Ambusto III. et Capitolino Coss.	4.
401.		Potito IV. et Publicola Coss.	1. 107.
402.		Publicola et Rutillio II. Coss.	2.
403.	xv.	Rusticio II. et Poeno Coss.	3.

CVIII. Olympias.

404.	xvi.	Scipione et Lenato Coss.	4.
405.	xvii.	Camille et Crasso Coss.	1. 108.
		Demosthenes orator florebat.	
406.	xviii.	Corvino et Lenato III. Coss.	2.
407.	xix.	Venoco et Torquato Coss.	3.

CIX. Olympias.

408.	xx.	Corvino II. et Libone Coss.	4.

κα'. ὑπ. Βούλωνος καὶ Καμερίνου.

κβ'. ὑπ. Ῥουτιλίου καὶ Τορκουάτου.

κγ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ γ' καὶ Κόσσου.

ρι' Ὀλυμπιάς.

5 κδ. ὑπ. Ἄλλου καὶ Ῥουτιλίου τὸ β'.

κε'. ὑπ. Βένωκος τὸ β' καὶ Μάμερτινου.

κς'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ γ' καὶ Μούσωνος.

Πλάτων καὶ Αἰσχίνης καὶ Σύμμαχος καὶ Ἀριστοφάνης
κωμωδοποιὸς ἐγνωρίζοντο καὶ Δημοσθένης.

10 κζ'. ὑπ. Μάμερτινου καὶ Σίλωνος.

P 170

Ἄρταξέρξης ὁ καὶ Ὡχος, βασιλεὺς Περσῶν, κατελθὼν εἰς
Αἴγυπτον ἐπολιόρρησεν αὐτήν. τότε κατασοφισάμενος ὁ Νεκτα-
ναβός, βασιλεὺς τελευταῖος Αἰγύπτου, Φαραὼ κεκλημένος, μα-
θῶν ὅτι ἔπαυσεν ὁ θεὸς τὴν δυναστείαν τῶν Αἰγυπτίων, ζυρησά-
15 μενος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀλλοιώσας ἐαυτὸν ἐτέρῳ
σχήματι ἔφυγεν διὰ τοῦ Πηλουσίου, καταλιπὼν τὸ ἴδιον βασι-
λειον, καὶ εἰς τὴν Πέλλην τῆς Μακεδονίας διέτριβεν, ὅπου ἐτυ-
ράνησεν Φίλιππος ὁ Μακεδὼν βασιλεὺς.

Ἔβδομος ἀρχιερεὺς Ὀνείας υἱὸς Ἰάδδου ἔτη κα'
δομῷ σιέ'.

2.7. Τορκουάτου P. 3. τὸ om. R. ib. Κόσσου V. 8. Αἰσχίλης V,
Αἰσχύλος P. 10. Φίλωνος P. 11. Ἄρταξέρξης V. 12. δὲ Ἐκτα-
βανός V. 15. ἀλλοιώσθη R, alterum in m. 16. δι' αὐτοῦ P.
19. Ὀνείας P. ib. Τάδδου V ab secunda manu.

A. u. c. [Ol. Iph.]

409. XXI. Vulstone et Camerino Coss. 1. 109.

410. XXII. Rutilio et Torquato Coss. 2.

411. XXIII. Corvino III. et Cosso Coss. 3.

CX. Olympias.

412. XXIV. Allo et Rutilio II. Coss. 4.

413. XXV. Venoe II. et Mamertino Coss. 1. 110.

414. XXVI. Torquato III. et Musone Coss. 2.

Plato, et Aeschylus, et Symmachus, et Aristophanes co-
mediarum scriptor florebant, ut et Demosthenes.

415. XXVII. Mamertino et Philone Coss. 3.

Artaxerxes, qui et Ochus dictus, Persarum Rex, in Ae-
gyptum facta excensione, hanc circumscedit. Tum vero per-
cussus Nectenabus Aegypti Rex ultimus, qui et Pharae appel-
latus est, cum intellexisset Regnum Aegypti a Deo destructum
iri, tonsa capitis sui coma, ac veste mutata, per ipsum Pelu-
sium fugit, relicto suo regno, et Pellae Macedoniae urbe, ubi
imperabat Philippus Macedoniae Rex, moratus.

B

ρια' Ὀλυμπιάς.

ιβ' ἐβασίλευσεν ἐν Περσίδι Ἀρσιόχος ἔτη δ'. ὁμοῦ, εροί.

α'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Μυνίου.

β'. ὑπ. Φήστου καὶ Λόγγου.

γ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δουλλίου.

δ'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Κορβίνου.

ριβ' Ὀλυμπιάς.

C

ιγ' ἐβασίλευσε Δαρείους ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Ἀρσάμου ἔτη ε'.
ὁμοῦ, ερπα'.

α'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Γαλβίνου.

R 398 β'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Κόσσου.

γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Μαρκέλλου.

δ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Βένωκος.

ριγ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Μαιμερτίνου τὸ β' καὶ Δεκιανοῦ.

ς'. ὑπ. Βένωκος τὸ γ' καὶ Σκιπίωνος.

2. Ἀρσιόχος P. 4. Φιστοῦ P. 5. Δουλλίου V. 8. Ἀρσά-
μου] Ἀρσάκης P. 9. ε] ε P. Mox repetit V ριβ' Ὀλυμπιάς.
13. Κράσσου] Βράσσου V. 16. Βένωκος R, Βένωκος m. R.

Anni a. m. c. A. u. o.

[Ol. Iph.]

vii. Summus Pontifex Onias, filius Jaddu, ann. xxi. Col-
liguntur anni ccxv.

CXI. Olympias.

xii. Apud Persas regnavit Arsiochus ann. iv. Colligun-
tur anni v. MCLXXV.

416. i. Camillo et Munio Coss.

4.

417. ii. Festo et Longo Coss.

1. 111.

418. iii. Crasso et Dulio Coss.

2.

419. iv. Regulo et Corvino Coss.

3.

CXII. Olympias.

xiii. Regnavit Darius, qui et Arsaces, ann. vi. Colli-
guntur anni v. MCLXXXI.

420. i. Albino et Galbino Coss.

4.

421. Absque Coss.

5177. 422. ii. Albino II. et Cosso Coss.

1. 112.

423. iii. Potito et Marcello Coss.

2.

424. iv. Crasso et Venoco Coss.

3.

CXIII. Olympias.

425. v. Mamertino II. et Deciano Coss.

4.

426. vi. Venoco III. et Scipione Coss.

1. 113.

Κατέσχευε Βαβυλῶνος Ἀλέξανδρος, καὶ ἡ Περσῶν βασιλεία κατέλυθη, διαμείνασα ἔτεσι σμς' ἀπὸ πρώτου ἔτους Κίρου ἕως τοῦ παρόντος ἔκτου ἔτους Δαριεῖου τοῦ Ἀρσάμου, ἧς βασιλείας ἡ ὁμοίωσις τῆς εἰκόνας γέγονεν, ἧς αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος D
5 καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῖ.

Ἀλέξανδρος ἔκτισε πόλεις ιβ', ὧν αἱ προσηγοραὶ αὗται.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν παρὰ Πεντάπολιν, πρότερον Χεττοῦν καλουμένην, Μέμφεως οὖσαν ἐμπόριον.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἴγυπτον.

V 137

10 *Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Ἄρπαν.*

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Καβίωσαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν καὶ Σκυθίαν ἐν Αἰγαίσις.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πύρῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν περὶ Κυπρίδος ποταμόν.

P 171

15 *Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Τρωάδος.*

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Μεσσαγαγῆς.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πέρσας.

1. Βαβυλῶνα P sola. 4. ἧς om. RV. 7. Singulas Alexandrias litteris α' — ιβ' praepositis notat P. *ib.* Τεττοῦν P. 10. Ἄρπαν] Ἄρπασα Rochettus *histoire de l'établissement des colonies grecques* vol. IV. p. 123. 11. Καβιώσον V, Cabiosum Exc. Scaligeri p. 73., quo alludit etiam Malalae p. 397. 19. Καμβύσου. 12. καὶ Σκυθίαν] κατὰ Κιλικίαν Rochettus p. 128. *ib.* Αἰγείσις V. 17. Μεσσαγαγῆς P, Mesagiges Exc. Scaligeri.

Alexander Babylonem occupavit, regnumque Persarum est deletum, cum annos durasset cccxvi. ab anno i. Cyri, usque ad praesentem annum vi. Darii Arsami filii: cujus regni similitudo statuæ extitit, cujus manus, et pectus, et brachia argentea erant.

Alexander oppida xii. condidit, quorum haec sunt nomina:

i. Alexandria ad Pentapolim prius Tettus nuncupata, Memphicos emporium.

ii. Alexandria in Aegypto.

iii. Alexandria ad Harpam.

iv. Alexandria Cabiosa.

v. Alexandria, quae et Scythia, in Aegaeis.

vi. Alexandria ad Forum.

vii. Alexandria ad Cypridis flumen.

viii. Alexandria in Troade.

ix. Alexandria in Babylone.

x. Alexandria ad Mesargares.

xi. Alexandria in Perside.

Chronicon Paschale vol. I.

Ἀλεξάνδριαν τὴν Κάσον.

Ἀλέξανδρος λβ' ἔτος ἄγων ἀναιρεθεὶς φαρμάκῳ τελευτᾷ ἐν Βαβυλῶνι.

Αἰγύπτου τῶν δώδεκα Λαγιδῶν βασιλεῖς.

B *Αἰγύπτου πρῶτος Πτολεμαῖος Λάγου καὶ Ἀρσινόης υἱός*⁵
ἕτη μ'. ἡμοῦ ,εσκά'.

α'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Σίλωνος.

β'. ὑπ. Λίβωνος καὶ Κούρσωρος.

R 400

ριδ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Βροΐτου.

10

Παπίριος Κούρσωρ ἀντιγραφειὺς κατέστη, Δροῦσος στρατηγὸς ἱππέων.

Κάμιλλος ἕπατος τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπελέκωσεν παρὰ γνώμην αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον καὶ νικήσαντα.

δ'. ὑπ. Λόγγου καὶ Κερατανοῦ.

15

ε'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ β' καὶ Σύλλου.

C

ς'. ὑπ. Γαλβίνου καὶ Βαλβίνου.

1. Κάσον] Coniicias κατ' Ἴσσον. Καύνασον Rochettus p. 162. Aliud mendum imposuit misero Exc. Scal. scriptori, qui hasus loco ponit *Alexandriam fortissimam.* 11. Παπίριος m. R, Παπίριος PV. 13. ἐπελέκωσεν V.

Annia m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

xii. Alexandria Cason.

Alexander cum annum ageret xxxii. veneno Babylone extinctus est. 3. 113.

Aegypti Reges XII. ex Lagidis.

Aegypti primus Rex Ptolemaeus, Lagi et Arsinoes filius, ann. xl. Colliguntur anni v. MCCCXXI.

427. i. Lentulo et Silone Coss.

2.

428. ii. Libone et Cursore Coss.

3.

CXIV. Olympias.

5184. 429. iii. Camillo et Bruto Coss.

4.

Papinius Cursor Dictator est creatus: Drusus vero Magister militum. 1. 114.

Camillus Consul filium suum, quod praeter suum Imperium praelium commisisset, licet victorem, securi percussit.

430. iv. Longo et Ceratano Coss.

2.

432. v. Cursore II. et Sulla Coss.

3.

433. vi. Galbino et Balbino Coss.

4.

ριέ Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ γ' καὶ Σίλωνος.
 η'. ὑπ. Παπιρίου καὶ Κερατανού.
 θ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Φλάκκου.
 5 ι'. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Βουβούλκου.

ρις Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Ρουτίλιου καὶ Λενάτου.
 Ὀγδοὺς ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἐλεάζαρος ἔτη ιε'.
 ὁμοῦ σλ'.

- 10 ιβ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ δ' καὶ Λενάτου τὸ β'. D
 ιγ'. ὑπ. Σαμνήτου καὶ Λόγγου.
 ιδ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ ε' καὶ Βουβούλκου τὸ β'.

ριζ' Ὀλυμπιάς.

- ιε'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Μούσωνος.
 15 ις'. ὑπ. Βουβούλκου τὸ γ' καὶ Βαρβούλου.
 ιζ'. ὑπ. Ρούλλου καὶ Ρουτίλιου.

Ἀπὸ τούτων τῶν ὑπάτων ψηφίζονται τὰ ἔτη τῶν Συρομακεδόνων, ἦγον καὶ Ἀπαμείων, εἰς τὸ πασχάλιν.

3. Παπηνίου V. 4. Φλακόν constanter V. 5. Βαλβούλου V.
 12. Βονίβούλου P, Βουλβούλκου R. 18. Πασχάλιον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXV. Olympias.

434.	vii.	Cursore III. et Silone Coss.	1.	115.
435.	viii.	Papirio et Ceratano Coss.	2.	116.
436.	ix.	Venoco et Flaeco Coss.	3.	
437.	x.	Barbola et Bulbulco Coss.	4.	

CXVI. Olympias.

438.	xi.	Rutilio et Lenato Coss.	1.	116.
	viii.	Summus Pontifex Hierosolymis Eleazarus, ann. xv.		
		Colliguntur anni cxxx.		
439.	xii.	Cursore IV. et Lenato II. Coss.	2.	
440.	xiii.	Samnite et Longo Coss.	3.	
441.	xiv.	Cursore V. et Bulbulo II. Coss.	4.	

CXVII. Olympias.

442.	xv.	Maximo et Musone Coss.	1.	117.
443.	xvi.	Bulbulco III. et Barbulo Coss.	2.	
444.	xvii.	Rullo et Rutilio Coss.	3.	

Ab his Coss. putantur anni Syromacedonum, sive Apamiensium, in Paschalis.

445. His praedictis Coss. Bubulus creatus est Magister Equitum. 1. 117.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων γέγονε μάγιστρος Βούβουλος.

P 172 ιη'. ὑπ. Μούσωνος τὸ β' καὶ Ρούλλου τὸ β'.

ρη' Ὀλυμπιάς.

R 402 ιθ'. ὑπ. Ἀππίου καὶ Βιόλεντος.

5

κ'. ὑπ. Ῥεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

κα'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Μινουκίου.

κβ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Φαβερίου.

V 188

ριθ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Ἀβεντησίου.

10

κδ'. ὑπ. Λεντωνίου καὶ Αἰμιλλίου.

κε'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Πάνσα.

κς'. ὑπ. Πετίτου καὶ Τορκουάτου.

B

Ἐνατος ἀρχιερεὺς Σίμων ἔτη ιδ'.

ὁμοῦ σμ'.

ρκ' Ὀλυμπιάς.

15

κζ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαξίμου.

κη'. ὑπ. Ρούλλου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ γ'.

Μένανδρος ὁ κωμικὸς τελευτῆ.

κθ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος.

1. μάγιστρος V. *ibid.* Βούβουλος P.

5. Ἀπίου PV. 14.

ἔννατος PV.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

446. κνπι. Musone II. et Rullo II. Coss.

1. 118.

CXVIII. Olympias.

447. κιγ. Appio et Violente Coss.

2.

5201. 448. κκ. Remulo et Albino Coss.

3.

449. κκι. Metello et Minucio Coss.

4.

450. κκπι. Sempronio et Faverio Coss.

1. 119.

CXIX. Olympias.

451. κκπιι. Lentulo et Aventinense Coss.

2.

452. κκπιιι. Dentone et Aemilio Coss.

3.

453. κκπιιιι. Corvino et Pansa Coss.

4.

454. κκπιιιιι. Petito et Torquato Coss.

1. 120.

κκ. Summus Pontifex Simon, ann. xiv. Colliguntur anni cccxi.

2.

CXX. Olympias.

455. κκπιιιιι. Scipione et Maximo Coss.

3.

456. κκπιιιιιι. Rullo III. et Musone III. Coss.

4.

Menander comicus moritur.

457. κκπιιιιιιι. Claudio et Violente Coss.

1. 121.

λ'. ὑπ. Ῥούλλου τὸ δ' καὶ Μούσωνος τὸ δ'.

ρκα' Ὀλυμπιάς.

λα'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος τὸ β'.

λβ'. ὑπ. Ῥούλλου τὸ ε' καὶ Μούσωνος τὸ ε'.

5 λγ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Ῥηγούλου.

λδ'. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξίμου.

C

ρκβ' Ὀλυμπιάς.

λέ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Γράκχου.

λς'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βούλβου.

10 λζ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ ζ'.

λη'. ὑπ. Κρεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

ρκγ' Ὀλυμπιάς.

λθ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Ῥουτίλου.

D

μ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πετίτου.

15 Δέκατος ἀρχιερεὺς Ὀνίας Σίμωνος υἱὸς ἔτη λβ'.
ὁμοῦ σοβ'.

Αἰγύπτου δευτέρου βασιλεῖς Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, R 404
Βερνίκης καὶ Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος υἱός, ἔτη λη'.
ὁμοῦ εσνθ'.

8. Βράκχου V. 18. Βερνίκης P.

A. u. c.

xxx. Rullo IV. et Musone IV. Coss.

[Ol. Iph.]

2.

CXXI. Olympias.

458. xxxi. Claudio et Violente II. Coss.

459. xxxii. Rullo V. et Musone V. Coss.

460. xxxiii. Metello et Regulo Coss.

3.

461. xxxiv. Cursore et Maximo Coss.

4.

CXXII. Olympias.

462. xxxv. Maximo II. et Graccho Coss.

1. 122.

463. xxxvi. Metello II. et Bulbo Coss.

2.

464. Rufino et Dentato Coss.

3.

465. xxxvii. Maximo III. et Musone VI. Coss.

4.

466. xxxviii. Cremulo et Albino Coss.

1. 123.

CXXIII. Olympias.

467. xxxix. Marcello et Rutillio Coss.

2.

468. xl. Potito et Petito Coss.

3.

x. Summus Pontifex Onias, Simonis filius, ann. xxxii.
Colliguntur anni cclxxii.

Aegypti secundus Rex Ptolemaeus Philadelphus Bereni-

α'. ὑπ. *Λεπίδου καὶ Κεκίνας.*

β'. ὑπ. *Τακίτου καὶ Δέντωνος.*

Πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώ-
 P 173 τοὺς Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένου
 ἐλευθέρους ἀνήκειν, ἀναθέματα τε βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ὀνιά⁵
 Σίμωνι ἀρχιερεῖ, ἀδελφῷ Ἐλεαζάρου, διαπεμπόμενος τὰς Ἰου-
 δαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς τὴν ἐλλάδα μεταβλη-
 θῆναι ἐσπούδασεν διὰ τῶν ἐβδομήκοντα δύο παρ' Ἑβραίοις σο-
 φῶν, ἐν Ὁάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως ἐν ὅβ' οἴκοις αὐτοὺς ἀποκλει-
 σας, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατισκευασθεύσαις αὐ-
 τῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων ἀπὸ ἐκάστης
 πόλεως φορολογήσας παντοίων βιβλίων. Θεασάμενος δὲ τὰς
 ἀπὸ Ἱεροσολύμων κομισθεύσας βίβλους χρυσοῖς γράμμασι γεγραμ-
 B μένας, ἐθαύμασεν, καὶ μεταγραφῆναι ποιήσας μετέπεμψεν σὺν
 δώροις. ἐρμηνεύθησαν δὲ αἱ βίβλοι ἐν Ὁάρῳ τῇ νήσῳ ἐν ὅβ' 15
 ἡμέραις. καὶ ἐθαυμάσθη ὅτι χωρισθέντες ἀλλήλων οἱ ὅβ' καὶ
 ἐρμηνεύσαντες τὰς γραφὰς εἰσελθόντες παρὰ Πτολεμαίῳ πα-
 ραντέβαλον, καὶ ἡδρον ὡσαύτως ἔχειν. ὁ δὲ θεὸς ἐδοξάσθη· αἱ
 V 139 δὲ γραφαὶ ὄντως θεῖαι ἐγνώσθησαν, τῶν πάντων ὡσαύτως ἐρμη-
 νευσάντων, ὡς καὶ τὰ παρόντα ἔθνη γινῶναι ὅτι κατ' ἐπίπνοιαν 20

2. Τακίτου V.

Anni a m. c. A. u. c.

oes, et Ptolemaei Soteris filius, ann. xxxviii. Colliguntur
 anni v. m cclix.

6222. 469. I. Lepido et Cecinna Coss.

470. II. Tacito et Dentone Coss.

[Ol. Iph.]

4.

1. 124.

Ptolemaeus Philadelphus captivos in Aegypto Judaeos a Ptolemaeo patre suo factos, liberos dimisit, regiaque denaria, quae Hierosolymis olim fuerant, ad Oniam Simonem summum Pontificem, Eleazari fratrem, misit. Is Judaeorum scripturas ex Hebraica lingua in Graecam transferri curavit a viris LXXII. qui apud Hebraeos sapientes habebantur, iis in Pharo, insula Protei, in LXXII. aedibus conclusis: quas quidem in instructis abs se Alexandriae Bibliothecis reposuit, cum aliis quampluribus ex singulis civitatibus corrogatis omnis generis voluminibus. Libros autem Hierosolymis alatos aureis conscriptos literis conspicatus, miratus est: cumque illos curasset exscribi, cum muneribus remisit. Translati vero sunt libri in Pharo insula LXX. dierum spatio: resque admirationi fuit, quod disjuncti a se invicem LXXII. isti viri, ita scripturas sint interpretati, ut regressis iis, coram Ptolemaeo collatae singulorum interpretationes, ad amussim convenire deprehensae sint. Tum vero data est gloria Deo, scripturaeque illae pro revera divinis deinceps sunt habitae, ex eo quod in illis

τοῦ θεοῦ εἰσιν ἐρμηνευθεῖσαι αἱ γραφαὶ ἐν οβ' ἡμέραις ἐν Φάρω C
τῇ νήσῳ.

ρκδ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Μαξίμου.
5 δ'. ὑπ. Λουκίου καὶ Πάππου.
ε'. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Φιλίππου.
ς'. ὑπ. Λεβίνου καὶ Κουρουγκανίου.

ρκε' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Σαβερίωνος καὶ Μούρωνος.
10 η'. ὑπ. Λουσκίνου καὶ Πάππου τὸ β'.
θ'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Βουβούλκου.
ι'. ὑπ. Γοργίτου καὶ Κλεπυνίου.

R 406

D

ρκς' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Βενάκου καὶ Λεντούλου.
15 ιβ'. ὑπ. Βενάκου τὸ β' καὶ Μερένδου.
ιγ'. ὑπ. Λικινίου καὶ Καμβίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀργυροῦν νόμισμα πρῶτοις ἐν Ῥώ-
μῃ ἐκόπη.

ιδ'. ὑπ. Κούρωρος καὶ Μαξίμου.

7. Λεβίνου V. 9. Καβερίωνος V. 17. κρω̄τον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

transferendis universi consenserint: adeo ut quotquot sunt
hodie populi has intra LXXII. dies in Pharo insula fuisse trans-
latas intelligant.

CXXIV. Olympias.

471.	III.	Dolabella et Maximo Coss.	2.
472.	IV.	Lucio et Pappo Coss.	3.
473.	V.	Barbula et Philippo Coss.	4.
474.	VI.	Levino et Curuncanio Coss.	1. 125.

CXXV. Olympias.

475.	VII.	Saverione et Murone Coss.	2.
476.	VIII.	Luscino et Pappo II. Coss.	3.
477.	IX.	Rufino et Bubulco Coss.	4.
478.	X.	Gurgite et Clepurno Coss.	1. 126. 5230.

CXXVI. Olympias.

479.	XI.	Benaco et Lentulo Coss.	2.
480.	XII.	Benaco II. et Merenda Coss.	3.
481.	XIII.	Licinio et Cambia Coss.	4.

His consulibus, argenteus nummus tum primum Romae est
signatus.

482.	XIV.	Cursore et Maximo Coss.	1. 127.

ρκζ' Ὀλυμπιάς.

- P 174
 ιέ. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Κλεψινάτου.
 ις'. ὑπ. Γάλλου καὶ Πικτωρος.
 ιζ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Ρούφου.
 ιη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Αἰβωνος.

5

ρκη' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Φαβίου Πικτωρος καὶ Πέτα.
 κ'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Βιτούλου.
 κα'. ὑπ. Θαναγάτου καὶ Φλάκκου.

Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεύσας Ἀστάκειαν ἐπικτίσας Νι-10
 κομήδειαν ὠνόμασεν.

- κβ'. ὑπ. Μαξιμου τὸ β' καὶ Κράσσου.

B

ρκθ' Ὀλυμπιάς.

- κγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Βιτούλου.
 κδ'. ὑπ. Φλάκκου τὸ β' καὶ Κράσσου τὸ β'.
 κέ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Δουλλίου.
 κς'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Φλώρου.

15

ρλ' Ὀλυμπιάς.

- κζ'. ὑπ. Κατακένου καὶ Πατερκύλου.

9. Θαναγάτου P. 10. Ἀστάκειαν m. R, Τάκειαν RV. 14. Βι-
 τούλλου P. 19. Πατρειούλου V.

A.u.c.

[Ol. Iph.]

CXXVII. Olympias.

483.	xv.	Claudio et Clepsinate Coss.	2.
484.		Clepsinate et Blasio Coss.	3.
485.	xvi.	Gallo et Pictore Coss.	4.
486.	xvii.	Sempronio et Rufo Coss.	1. 128.
487.	xviii.	Regulo et Libone Coss.	2.

CXXVIII. Olympias.

488.	xix.	Fabio Pictore et Peta Coss.	3.
489.	xx.	Maximo et Vitulo Coss.	4.
490.	xxi.	Thaugate et Flacco Coss.	1. 129.

Nicomedes Bithynorum Rex instauratam a se Astaciam,
 Nicomediam appellavit.

xxii.		Maximo II. et Crasso Coss.	2.

CXXIX. Olympias.

491.	xxiii.	Albino et Vitullo Coss.	3.
492.	xxiv.	Flacco II. et Crasso II. Coss.	4.
493.	xxv.	Scipione et Dulio Coss.	1. 130.
494.	xxvi.	Scipione II. et Floro Coss.	2.

- κη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Βλέσου.
 κθ'. ὑπ. Βούλωνος καὶ Δελίου.
 λ'. ὑπ. Πετίνου καὶ Παύλου.

ρλα' Ὀλυμπιάς.

C
R 408

- 5 λα'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κατακίωνος.
 λβ'. ὑπ. Καπίτωνος καὶ Βλέσου τὸ β'.
 Ἰουδαίων ἰα' ἀρχιερεὺς Μανασῆς ἕτη κς'. ὁμοῦ ση'.

λγ'. ὑπ. Κόττα καὶ Γεμίνου.

λδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Πάππου.

V 140

10 ρλβ' Ὀλυμπιάς.

λέ'. ὑπ. Ῥηγούλου τὸ β' καὶ Βούλωνος.

λς'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Πούλχρου.

λζ'. ὑπ. Κόττα τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.

λη'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βουτέωνος.

- 15 Αἰγύπτου γ' Πτολεμαῖος Εὐεργέτης ὁ καὶ Τρύφων
 ἕτη κς'. ὁμοῦ ρσπέ'.

D

ρλγ' Ὀλυμπιάς.

α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λικινίου.

18. Λικινίου FV.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXXX. Olympias.

495.	xxvii.	Cataceno et Paterculo Coss.	3.
496.	xxviii.	Regulo et Bleso Coss.	4.
497.	xxix.	Vulsone et Decio Coss.	1. 131.
498.	xxx.	Petino et Paulo Coss.	2.

CXXXI. Olympias.

499.	xxxi.	Scipione et Catacione Coss.	3.
500.	xxxii.	Capitone et Bleso II. Coss.	4.
Judaeorum summus Pontifex Manasses ann. xxvi. Col-
liguntur anni cxcviii.			
501.	xxxiii.	Cotta et Gemino Coss.	1. 132.
502.	xxxiv.	Metello et Pappo Coss.	2.

CXXXII. Olympias.

503.	xxxv.	Regulo II. et Vulsone Coss.	3.
504.	xxxvi.	Pulchro et Pulchro Coss.	4.
505.	xxxvii.	Cotta II. et Gemino II. Coss.	1. 133.
506.	xxxviii.	Metello II. et Buteone Coss.	2.
Aegypti III. Rex Ptolemaeus Evergetes, qui et Tryphon
dictus, ann. xxvi. Colliguntur anni v. mcccxxxv.			

CXXXIII. Olympias.

507.	1.	Crasso et Licinnio Coss.	3.

β'. ὑπ. Βουτέωνος τὸ β' καὶ Βούλβου.

γ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Βλέσου.

δ'. ὑπ. Φουνδούλου καὶ Γάλλου.

ρλδ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Κατούλου καὶ Ἀλβίνου.

5

P 175 Σέλευκος Καλλίνικος ἐν Μεσοποταμίᾳ Καλλίνικον πόλιν
κτίζει.

ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Κάτωνος.

ζ'. ὑπ. Κέντωνος καὶ Τουδινάτου.

η'. ὑπ. Τογκίνου καὶ Φάλκωνος.

10

ρλε' Ὀλυμπιάς.

θ'. ὑπ. Γράκχου καὶ Φλάκκου.

ί'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Ουάρου.

ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Βούλβου.

ιβ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Ρόγου.

15

R 410

ρλς' Ὀλυμπιάς.

ιγ'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Μάλχωνος.

B ιδ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Βαλβούλου.

ιε'. ὑπ. Μάτωνος καὶ Μάσωνος.

5. Κατούλλου PV. 6. Καλλινικὸν πόλιν V, Καλλινικὸν πόλιν B,
Καλλινικούπολιν m. R, P. 8. Τηρκεουάτου PV.

A. u. c.

508. ii. Buteone II. et Bulbo Coss.

[Ol. Iph.]

4.

509. iii. Torquato et Bleso Coss.

1. 134.

510. iv. Fundulo et Gallo Coss.

2.

CXXXIV. Olympias.

511. v. Catullo et Albino Coss.

3.

Seleucus Callinicus in Mesopotamia Callinici urbem condit.

513. vi. Torquato et Catone Coss.

4.

514. vii. Centone et Tudinato Coss.

1. 135.

515. viii. Toncino et Falcone Coss.

2.

CXXXV. Olympias.

516. ix. Graccho et Flaeco Coss.

3.

517. Lentulo et Flaeco Coss.

4.

518. x. Claudio et Varo Coss.

1. 136.

519. xi. Torquato II. et Bulbo Coss.

2.

520. xii. Albino II. et Roge Coss.

3.

CXXXVI. Olympias.

521. xiii. Maximo et Marthone Coss.

4.

522. xiv. Lepido et Balbulo Coss.

1. 137.

ιζ'. ὑπ. Βαλλιόλου καὶ Πέρου.

ρλζ' Ὀλυμπιάς.

ιζ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ γ' καὶ Κεντουμάλου.

ιη'. ὑπ. Γούργα καὶ Μαξίμου.

5 ιθ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Ῥηγούλου.

κ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Ἀρουστίου.

ιβ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Σίμων ἔτη κβ'. ὁμοῦ τκ'.

Κατὰ τοῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ τὴν καλουμένην Πανά- C
ριτον σοφίαν συντάξας αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐμνημόνευσεν.

10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων
τελείτο.

ρλη' Ὀλυμπιάς.

κα'. ὑπ. Πάππου καὶ Ῥηγούλου τὸ β'.

κβ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Πάππου τὸ β'.

15 Αἱ παρθένοι ἐν Ῥώμῃ ἀλοῦσαι κατωρύγησαν.

Καρία καὶ Ῥόδος ἐσεισθη, ὡς καὶ τὸν κολοσσὸν ἐν Ῥόδῳ D
πεσῆν.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων βίβλος ἤρξατο συγγράφεισθαι.

4. Ρούγα P, Γούργα V, m. R. 18. Μακκαβαίων P, Μαχαβαίων R.

A. u. c.

523. xv. Matone et Masone Coss.

524. xvi. Balliolo et Pera Coss.

[Ol. Iph.]

2.

3.

CXXXVII. Olympias.

525. xvii. Albino II. et Centumalo Coss.

4.

526. xviii. Ruga et Maximo Coss.

1. 138.

527. xix. Flacco et Regulo Coss.

2.

528. xx. Maximo et Arustio Coss.

3.

xii. Hierosolymis Pontifex Simon, ann. xxii. Colliguntur
anni cccxx.

Hoc Pontifice, Jesus, filius Sirach, qui librum omnigenae
virtutis praecepta continentem, Sapientiae titulo, conscripsit,
istius Simonis meminit.

His praedictis Coss. primus Maccabaeorum liber absolu-
tus est.

CXXXVIII. Olympias.

529. xxi. Pappo et Regulo II. Coss.

4.

530. xxii. Torquato et Pappo II. Coss.

1. 139.

Virgines Romae in stupro deprehensae vivae defossae
sunt.

Caria et Rhodus terrae motu adeo sunt concussae, ut qui
in Rhodo stabat Colossus collapsus fuerit.

Secundus Maccabaeorum liber coepit conscribi.

κγ'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Φίλου.

Ἐρατοσθένους ἐγνωρίζετο.

V 141 κδ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαρκελλίου.

ρλθ' Ὀλυμπιάς.

κε'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Ρούφου.

5

Ἀρχιμήδους μηχανικὸς ἐγνωρίζετο.

P 176 κς'. ὑπ. Κατούλου καὶ Φίλωνος.

Αἰγύπτου δ' Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ ὁ καὶ Γάλλος, Πτο-
λεμαίου Ἐνδεργέτου τοῦ καὶ Τρύφωνος υἱός, ἔτη ιζ'. ὁμοῦ εἰβ'.

R 412 α'. ὑπ. Παύλου καὶ Σαλινάτωρος.

10

Ἰουδαίων ληφθέντων ἀπὸ τούτου τοῦ Πτολεμαίου, καὶ
τεσσαράκοντα ὀπλίτας ἀποβαλομένων, καὶ αἰχμαλώτων ἀχθέν-
των ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐκ προστάξεως αὐτοῦ Πτολεμαίου ἐλέφαν-
τας πεντακοσίους, οὓς εἶχον ἐπιτηδεῖους, οἰνολιβάνῳ ἐπὶ τρεῖς
ἡμέρας ἐπότισαν, ὅπως ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους κοινῇ μοίρα
B ἀπολέσωσιν. ἐλθούσης δὲ τῆς τετάρτης ἡμέρας, καὶ προσευξα-
μένων αὐτῶν, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἰδίους ἐνόπλους στρατιώτας
τε καὶ δῆμους ἐμπηδήσαντες πολυτελέστατον αὐτῶν ὄχλον ἐν
τῇ περιεχούσῃ αὐτοὺς μανίᾳ ἀπώλεσαν, καὶ οὕτω διασωθέντες
οἱ Ἰουδαῖοι μετ' εὐχαριστίας ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

20

11. τοῦ om. P. 12. τεσσαράκοντα] χιλιάδας praerponit Ducangius.
16. τετάρτης] ταυτης PV.

Anni a m. c. A. u. c.

531. xliii. Flaminio et Philo Coss.

[Ol. Iph.]

Eratosthenes florebat.

2.

532. xliii. Scipione et Marcello Coss.

3.

CXXXIX. Olympias.

533. xlv. Scipione II. et Rufo Coss.

4.

Archimedes Mechanicus florebat.

534. xlv. Catullo et Philone Coss.

1. 140.

Aegypti iv. Rex Ptolemaeus Philopator, qui et Gallus
dictus, Ptolemaei Evergetae, qui et Trypho nuncupatus est,
filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. mcccii.

5266. 535. i. Paulo et Salinatore Coss.

2.

Judaeis a bhoc Ptolemaeo captis, cum ii armatorum xl. (mil-
lia) amisissent, captivisque Hierosolymam abductis, ejusdem
Ptolemaei praeepto quingentis elephantis, quos ad belli usus
idoneos habebat, vinum thure mistum per tres dies bibendum
praebitum est, quo Judaeos omnes una simul sorte delerent.
Isto porro appetente die, iis Deum deprecantibus, in ipsos ar-
mato porro appetente die, iis Deum deprecantibus, in ipsos ar-
mato milites, et populos irruentes, lectissimam ex iis multi-
tudinem ea qua tenebantur insaniam protrivere, atque ita inco-
lumes facti Judaei, actis Deo gratias, domum reversi sunt.

β. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ γ' καὶ Λόγγου.

ρμ' Ὀλυμπιάς.

γ. ὑπ. Γεμίνου καὶ Φλαμινίνου.

δ. ὑπ. Παύλου τὸ β' καὶ Βύβρωνος.

5 ε. ὑπ. Φαβίου Μαξίμου καὶ Γράκχου.

ς. ὑπ. Φαβίου Μαξίμου τὸ β' καὶ Μαρκέλλου τὸ β'. C

ρμα' Ὀλυμπιάς.

ζ. ὑπ. Μαξίμου καὶ Γράκχου τὸ β'.

η. ὑπ. Πούλχρον καὶ Φλάκκου.

10 θ. ὑπ. Γάλβα καὶ Κεντουμάλου.

Εἶδωλον τῆς Ῥέας μητρὸς θεῶν ἀπὸ Φρυγίας ἐν Ῥώμῃ ἀπηγέθη.

ι. ὑπ. Λεβίνου καὶ Μαρκέλλου τὸ γ'.

ρμβ' Ὀλυμπιάς. D

15 ια'. ὑπ. Φαβίου καὶ Φλάκκου τὸ β'.

ιβ'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ δ' καὶ Κρισπίνου.

ιγ'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Σαλινάτωρος.

ιδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Φίλωνος.

4. Βάρωνος PV. 13. Λεβνίνου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

536. II. Scipione III. et Longo Coss.

3.

CXL. Olympias.

537. III. Gemino et Flaminio Coss.

4.

538. IV. Paulo II. et Varrone Coss.

1. 141.

539. V. Fabio Maximo et Graccho Coss.

2.

540. VI. Fabio Maximo II. et Marcello II. Coss.

3.

CXLI. Olympias.

541. VII. Maximo et Graccho II. Coss.

4.

542. VIII. Pulchro et Flacco Coss.

1. 142.

543. IX. Galba et Centumalo Coss.

2.

Simulacrum Rheae Matris Deum ex Phrygia Romam allatum est.

544. X. Levino et Marcello III. Coss.

3.

CXLII. Olympias.

545. XI. Fabio et Flacco II. Coss.

4.

546. XII. Marcello IV. et Crispino Coss.

1. 143.

547. XIII. Nerone et Salinatore Coss.

2.

548. XIV. Metello et Philone Coss.

3.

CXLIII. Olympias.

549. XV. Scipione et Crasso Coss.

4.

ρμγ' Ὀλυμπιάς.

ιέ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κράσσου.

ιζ'. ὑπ. Κεθῆγου καὶ Τουδινάτου.

R 414 ιγ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ὀνείας ἕτερος ἔτη κδ'.
ὀμῶ τμδ'.

5

ιζ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Σερβίλλου.

P 177 Αἰγύπτου ε' Πτολεμαῖος Ἐπιφανῆς, Πτολεμαίου τοῦ Φι-
λοπάτορος τοῦ καὶ Γάλβου υἱός, ἔτη κδ'. ὀμῶ ετκς'.

α'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Σερβίλλου τὸ β'.

ρμδ'. Ὀλυμπιάς.

10

β'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πέτου.

V 142 γ'. ὑπ. Γάλβα τὸ β' καὶ Κόττα.

δ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Ταππούλου.

ε'. ὑπ. Φλαμινίου καὶ Πέτου τὸ β'.

ρμε' Ὀλυμπιάς.

15

ζ'. ὑπ. Κεθῆγου τὸ β' καὶ Ρούφου.

ζ'. ὑπ. Πορφυρίου καὶ Μαρκελλου.

B Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπι-
φανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποίησατο καὶ Κλεοπάτραν τῆν

13. Παππούλου P. 18. τῷ Πτολεμαίῳ P.

Anni a m. c. A. u. c.

550. xvi. Cethego et Tudinatio Coss.

[Ol. Iph.]

1. 144.

xiii. Summus Pontifex Hierosolymis Quirius alter, ann.

xvii. Colliguntur anni cccxliii.

5302. 551. xvii. Scipione II. et Servilio Coss.

2.

Aegypti v. Rex Ptolemaeus Epiphanes, Ptolemaei Philo-
patoris, qui et Gallus dictus, filius, ann. xxvii. Colliguntur
anni v. mcccxxvi.

552. i. Nerone II. et Servilio II. Coss.

3.

CXLIV. Olympias.

553. ii. Lentulo et Peto Coss.

4.

554. iii. Galba II. et Cotta Coss.

1. 145.

555. iv. Lentulo II. et Pappulo Coss.

2.

556. v. Flaminio et Peto II. Coss.

3.

CXLV. Olympias.

557. vi. Cethego II. et Rufo Coss.

4.

558. vii. Porphyrio et Marcello Coss.

1. 146.

Antiochus Rex Syriae inita cum Ptolemaeo Epiphane
amicitia, foedus cum illo pepigit, filiamque suam Cleopatram
Ptolemaeo in uxorem dedit, Syria, Phoenice, Samaria et Ju-
daea in dotem concessa.

αὐτοῦ θυγατέρα ἐκδίδωσι τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα, παραχωρήσας αὐτῷ φερνῆς ὀνόματι Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν καὶ Ἰουδαίαν.

- η'. ὑπ. Φήστον καὶ Φλάκκου.
 5 θ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ γ' καὶ Λόγγου.
 ρμς' Ὀλυμπιάς.

- ι'. ὑπ. Μεροῖλου καὶ Ἐρμου.
 ια'. ὑπ. Φλαμινίου τὸ β' καὶ Ἀενοβάβρου.
 ιβ'. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Νασίκου.
 10 ιγ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ δ' καὶ Λέλλου.
 ρμζ' Ὀλυμπιάς.

- ιδ'. ὑπ. Βούλτωνος καὶ Νοβιλίουρου.
 ιε'. ὑπ. Σουλινάτωρος καὶ Μεσσύλα.
 ις'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμινίου.
 15 ιζ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Φιλίππου.
 ρμη' Ὀλυμπιάς.

C

R 416

- ιη'. ὑπ. Πούλχρον καὶ Τονδινάτου.
 ιθ'. ὑπ. Πούλχρον τὸ β' καὶ Λικινίου.
 κ'. ὑπ. Λαβέμου καὶ Μαρκέλλου.

4. Φίστον PV. 8. Λεβοβάβρου PV. 10. δ'] β' R. 14. Λεπίδου R, Λεπιδίου PV, m. R. 18. Λικιννίου PV. 19. Λαβέλλου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Annia m. c.

559. viii. Festo et Flacco Coss.

2.

560. ix. Scipione III. et Longo Coss.

3.

CXLVI. Olympias.

561. x. Merula et Hermo Coss.

4.

562. xi. Flaminius II. et Levo-barbo Coss.

1. 147.

563. xii. Glabrione et Nasica Coss.

2.

564. xiii. Scipione IV. et Laelio Coss.

3.

CXLVII. Olympias.

565. xiv. Vulsoe et Nobiliore Coss.

4.

566. xv. Salinstore et Messala Coss.

1. 148.

567. xvi. Lepidio et Flaminius Coss.

2.

568. xvii. Albino et Philippo Coss.

3.

CXLVIII. Olympias.

569. xviii. Pulchro et Tudinate Coss.

4.

5320.

570. xix. Pulchro II. et Licinio Coss.

1. 149.

571. xx. Labelle et Marcello Coss.

2.

D κα'. ὑπ. Παμφίλου καὶ Παύλου.

Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεροῦ ἀντιπολιτευσάμενος Ὀνεία τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ κατὰ πάντα τρόπον διαβαλὼν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι, καὶ οὐκ ἰσχύσας αὐτὸν κακῶσαι, φυγὰς γενόμενος τὴν πατρίδα 5 αὐτῶν παραδοῦναι ἐβουλεύσατο· καὶ ἔλθὼν πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγὸν ὑπισχνεῖται χρήματα, φάσκων αὐτῷ τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκια πολλῶν χρημάτων ἰδιωτικῶν πεπληρωῆσθαι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ τῷ ἱερῷ, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ. 10

P 178

Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀνήγαγεν ταῦτα τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ, καὶ λαβὼν τὴν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ βασιλέως ὁ Ἀπολλώνιος ἔρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ τοῦ Σίμωνος καὶ στρατοῦ βαρυντάτου. τοῦ δὲ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων τοῦ ἱεροῦ ἀντιλεγόντων, μετ' ἀπειλῶν ὁ Ἀπολλώνιος εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν. ἰκετεύσαντος δὲ τοῦ λαοῦ τὸν 15 θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ, ἐξαίφνης οὐρανόθεν ἔφιπποι προφανέντες ἄγγελοι κατέπληξαν τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἔπεσεν ἡμιθανῆς χάμαι ἐπὶ τὸν πάμφυλον τοῦ ἱεροῦ περίβολον, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἰκέτευεν τὸν λαὸν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχασθαι καὶ 20 B δεηθῆναι τοῦ θεοῦ. πεισθεὶς δὲ τοῖς λόγοις αὐτοῦ Ὀνείας ὁ ἀρ-

1. Πούλον P. 9. πεπληρωῆσθαι P. 12. Ἀπολλώνιος] Ἠλιόδωρος hic et postea ex Maccab. II. 3. restituit Raderus. 15. εἰς-τη PV. *ibid.* τοῦ de meo addid.

A. u. c.

572. xxi. Pamphilo et Pulo Cosa.

[Ol. Iph.]
3.

Simon quidam templo Hierosolymitano praepositus, qui Oniae summo Pontifici adversabatur, et Judaeorum gentem apud Regem Seleucum Nicatorum omnimodo calumniabatur, cum illi nocere non posset, profugus factus, patriam suam prodere constituit. Profectus igitur ad Apollonium Syriae, Phoenices et Ciliciae Praetorem, pecuniam ei pollicitus, dixit in Hierosolymitanis Gazophylaciis multas recondi pecunias, quae privatorum essent, nec ad templum spectarent, sed ad Regem.

Retulit haec Apollonius Seleuco Regi, acceptaque a Rege potestate, Apollonius venit Hierosolyma una cum Simone et valido exercitu. Populo autem et templi Sacerdotibus obniventibus, Apollonius minitans templum ingressus est. Effusum populo in preces ad Deum, uti templum tueretur, confestim e caelo equis insidentes apparuere Angeli, qui Apollonium percussere. Is vero in terram semianimis collapsus super templi septum plenum populo, manus protendens, suppliciter rogavit populum, uti Deum pro se deprecaretur. Onias summus Pontifex verbis ejus persuasus, ne praesertim hominum

χειρὺς, ἵνα μὴ μάλιστα νομίση ὁ Σέλευκος ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπι-
βουλῆς τεθάναι τὸν Ἀπολλώνιον, ἠΰξαστο περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν
θεόν. καὶ διασωθεὶς ὁ αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἤλθεν πρὸς τὸν βασι-
λέα Σέλευκον, δηλώσων τὰ συμβάντα αὐτῷ.

6 ρμδ' Ὀλυμπιάς. V 143

κβ'. ἱπ. Κεθῆγου καὶ Παμφίλου τὸ β'.

κγ'. ἱπ. Ἀλβίνου καὶ Πίσωνος.

ιδ' ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ἔτη ιε'. ὁμοῦ τεξ'.

κδ'. ἱπ. Ἀκινδύνου καὶ Φλάκκου.

R 418

10 Αἰγύπτου ε' ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ Πτολε- C
μαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱὸς ἔτη λε'. ὁμοῦ ετξα'.

α'. ἱπ. Βρούτου καὶ Βούλσωνος.

ρν' Ὀλυμπιάς.

β'. ἱπ. Πούλχρου καὶ Γράκκου.

15 γ'. ἱπ. Σκιπίωνος καὶ Πετίνου.

δ'. ἱπ. Λεπίδου καὶ Σαεβόλου.

Ἀριστόβουλος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρί-
ζετο, ὃς Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσειε τῆς Μωϋσέως γρα-
φῆς ἀνέθηκεν.

20 ε'. ἱπ. Ἀλβίνου καὶ Βενάτου.

D

1. νομίσει PV.

A. u. c.

inididi mortuum esse Apollonium Seleucus suspicaretur, pro
illo Deum oravit. Incolumis tum factus idem Apollonius, venit
ad Regem Seleucum, quae sibi accidissent nuntiaturus.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

CXLIX. Olympias.

573. xxii. Cethego et Pamphilo II. Coss.

4.

574. xxiii. Albino et Pisone Coss.

1. 150.

xiv. Summus Pontifex Jesus, ann. xvi. Colliguntur anni
occlx.

575. xxiv. Acyndino et Flacco Coss.

2.

In Aegypto vi. regnavit Ptolemaeus Philometor, Ptole-
maei Epiphanis filius, ann. xxiv. Colliguntur anni v. mcccxxi.

576. i. Bruto et Vulso Coss.

3. 5327.

CL. Olympias.

577. ii. Pulchro et Graccho Coss.

4.

578. iii. Scipione et Petino Coss.

1. 151.

579. iv. Lepido et Scévola Coss.

2.

Aristobalus Judaeus Peripateticus Philosophus florebat,
qui Ptolemaeo Philometori enarrationes suas in Mosis libros
dicavit.

580. Albino et Scévola Coss.

3.

581. v. Albino et Benate Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

22

ρνα' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Λενάτου καὶ Αἰμίλου.

ζ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λόγγου.

η'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Σεβήρανου.

θ'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Πίσωνος. 5

ρνβ' Ὀλυμπιάς.

ι'. ὑπ. Παύλου καὶ Κράσσου.

ια'. ὑπ. Πέτου καὶ Πέννου.

P 179 ιβ'. ὑπ. Γάλλου καὶ Κλαυδίου.

ιγ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Ὀκταβίου. 10

ρνγ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Λογγίνου.

ιε'. ὑπ. Γράκχου καὶ Ταλίνου.

Ἄρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ιε' Ὀνείας δ καὶ Μενέλιος ἔτη ζ'.
δμου τξζ'. 15

ισ'. ὑπ. Σκιπίωνος Νασικά καὶ Φιγούλου.

ιζ'. ὑπ. Μεσσαλαῖ καὶ Κάρβωνος.

ρνδ' Ὀλυμπιάς.

B ιη'. ὑπ. Γάλλου καὶ Κεθίγνου.

4. Σεβήρανου] Βεβήρανου RV. 16. Νασικά R.

A. u. c.

[OL Iph.]

CLI. Olympias.

582. VI. Lenato et Aemilio Coss.

1. 152.

583. VII. Crasso et Longo Coss.

2.

584. VIII. Macrino et Serrano Coss.

3.

585. IX. Philippo et Pisone Coss.

4.

CLII. Olympias.

586. X. Paulo et Crasso Coss.

1. 153.

587. XI. Peto et Penno Coss.

2.

588. XII. Gallo et Claudio Coss.

3.

589. XIII. Torquato et Octavio Coss.

4.

CLIII. Olympias.

590. XIV. Torquato II. et Longino Coss.

1. 154.

591. XV. Graccho et Talina Coss.

2.

Summus Pontifex Hierosolymis xv. Onείας, qui et Mene-
laus dictus, ann. VII. Colliguntur anni cccxxvii.

592. XVI. Scribona Nastica et Figulo Coss.

3.

593. XVII. Mettala et Carbone Coss.

4.

CLIV. Olympias.

594. XVIII. Gallo et Cothege Coss.

1. 155.

δ'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Φουλβίου.

κ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Λενάτου.

R 420

Ἰουδαίων ἡγεῖται πρῶτος Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος, Ματ-
θίου παῖς, τρίτῳ ἔτει φθ' Ὀλυμπιάδος.

5 Ὀνειου τοῦ καὶ Μενελάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, τοῦ καὶ
τὸ ἔθνος προδεδωκότος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεῖ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ
Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος, Ἀλκιμος, οὐκ ὢν ἐκ γένους ἱερατικοῦ,
τὴν ἱερωσύνην ἐκ περιδρομῆς διαδεξάμενος· δι' ὃν Ὀνειας Ὀνειου
τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κτίζει πόλιν τὴν ἐπικλη-
10 θῆσαν Ὀνειου, ἐν ἣ καὶ ἱερὸν οἰκοδομεῖ ὅμοιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν C
Ἱεροσολύμοις.

Ἀλκιμος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον στα-
σάσας μετ' οὐ πολὺν χρόνον θεοῦ πληγῇ περιπεσὼν τελευτᾷ. ὁ
δὲ πᾶς τῶν Ἰουδαίων λαὸς Ἰούδα τῷ Μακκαβαίῳ τὴν ἀρχιερω- V 144
15 σύνην δίδωσιν. ὁ δὲ ταύτην ὑποδεξάμενος πρεσβεύεται πρὸς
Ῥωμαίους, καὶ ψηφίζεται ἡ σύγκλητος φίλους καὶ συμμαχοὺς
Ῥωμαίων Ἰουδαίους ἀπογράφασθαι, καθὼς ἡ τῶν Μακκαβαίων
ἱστορία δηλοῖ.

κα'. ὑπ. Καίσαρος καὶ Ὀρέστου.

20 Ἀντιόχος ὁ νέος Εὐπάτωρ ἐλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν ἤρε Φί- D

1. Φουλβίου] Φουλβίου V. 3. Ματθίου] Ματθαίου m. P so-
lius. 15. πρὸς τοὺς Ῥωμαίους P. 17. τοὺς Ἰουδαίους P. 20.
τὸν Φίλιππον βασιλεύσαντα P.

A. u. c.

595. xix. Dolabella et Fulvio Coss.

596. xx. Lepido et Lenate Coss.

Judaeis primus praefuit Judas, qui et Maccabaeus, Mat-
thiae filius, anno III. Olympiadis ccliv.

Oneia, seu Menelao, Judaeorum summo Pontifice, qui An-
tiocho Epiphani gentem suam prodiderat, ab Antiocho Eupa-
tore sublato, Alcimus, qui non erat ex genere Sacerdotali,
summum Pontificatum per ambitum adeptus est: cujus causa
Onias, Oniae summi Pontificis filius, profectus in Aegyptum,
urbem condit, Oniae nuncupatam, in qua templum excitat,
Hierosolymitano simile.

Alcimus vero summus Pontifex cum inimicitias cum Ju-
da Maccabaeo exercuisset, non multo post tempore Dei plaga
percuttus interiit. Universus autem Judaeorum populus, Ju-
dae Maccabaeo summum Pontificatum detulit: quo is suscepto,
ad Romanos legationem mittit: decretumque a Senatu ut Ju-
dae inter amicos, et socios populi Romani describerentur,
quemadmodum narrat Maccabaeorum Historia.

597. xxi. Caesare et Oreste Coss.

Antiochus junior Eupator veniens Antiochiam, Philippum

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

2.

3.

5346.

4.000

λιππον βασιλεύοντα, και ανέβηεν αυτόν. μετά δὲ ταῦτα πολυμῶν εἰς Ἱερουσόλυμα ἠνετήθη ὑπὸ Ἰοῖδα τοῦ Μακκαβαίου στρατηγοῦ Ἰουδαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντίοχος διὰ Ἀνδρονίκου στρατηγοῦ αὐτοῦ Ὀνειαν τὸν και Μενέλαον, ἱερέα, ἀναίρει. μεθ' ὃν Ἄλκιμος οὐκ ὦν ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἐγνωρίζετο.

ρνέ' Ὀλυμπιάς.

κβ'. ὑπ. Λευτούλου και Φιγούλου.

P 180

ις' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.
δμοῦ υ'.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων τὰς κατὰ Σέλευκον τὸν Κε-
ραυνὸν και Ἀντίοχον τὸν μέγαν και Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα
και Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ και Ἀντίοχον τὸν Νέον Εὐπάτορα και
ἕως πέμπτου ἔτους Δημητρίου τοῦ Σωτῆρος και Ἰούδαν τὸν Μακ-
καβαῖον Ματταθίου παῖδα περιέχει. μετὰ Ἰούδαν ἡγείται Ἰω-
άννης ἀδελφὸς αὐτοῦ Ματταθίου και αὐτός.

R 422

κγ'. ὑπ. Νασίκου και Μαρκέλλου.

Ἀρισταρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν.

κδ'. ὑπ. Ὀπιμίου και Ἀλβίνου.

κε'. ὑπ. Νοβιλύρου και Λαύσου.

8. λγ'] λ' P. 14. Ἰωάννης P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

invenit regnantem, huncque de medio sustulit. Post haec dein-
de dum praelium committit versus Hierosolyma, victus est a
Juda Maccabaeo Judaeorum duce. Idem porro Antiochus per
Andronicum ducem suum Oneiam, seu Menelaum, summum
Pontificem interficit, post quem Alcimus, qui non erat ex
stirpe Sacerdotali, notus haberi coepit.

CLV. Olympias.

598. xxii. Lentule et Figulo Coss.

1. 156

xiv. Summus Pontifex Hierosolymis Judas Maccabaeus,
ann. xxx. Colliguntur anni cccc.

Liber II. Maccabaeorum res gestas complectitur sub Se-
leuco Cerauno, Antiocho Magno, Seleuco Philopatore, Antio-
cho Epiphane, Antiocho Juniore Eupatore, usque ad v. Deme-
trii Soteris annum, et Judam Maccabaeum Mattathiae filium.
Post Judam Principatum excepit Joannes illius frater, Matta-
thiae pariter filius.

5349. 599. xxiii. Nasica et Marcello Coss.

2

Aristarchus Grammaticus floruit.

600. xxiv. Opimio et Albino Coss.

3

601. xxv. Nobilior et Lausa Coss.

4

ρονζ' Ὀλυμπιάς.

- κζ'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Φλόακκου.
 κζ'. ὑπ. Λουκούλλου καὶ Ἀλβίνου.
 κη'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Βάλβου.
 5 κθ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Μανιλίου.

ρονζ' Ὀλυμπιάς.

- λ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Πίσωνος.
 λα'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Δρούσου.
 λβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Νουμικίου.
 10 Σαμαρείται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξάνδρεια παρὰ Πτολεμαῖου C
 τῷ Φιλομήτορι διακρίνονται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρου μέρει τιμω-
 μένων ἱερῶν, καὶ νικῶσιν Ἰουδαῖοι.
 λγ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Μανικίου.

ρονη' Ὀλυμπιάς.

- 15 λδ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Κόττα.
 λε'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Μετέλλου.
 Αἰγύπτου ζ' Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος, δεύτερος Ἐδεργέτης,
 ἔτη κθ'. ὁμοῦ μετ' .
 α'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Μαξίμου.
 20 Ἀλεξάνδρου Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος ὁ νεώτε-

10. Σαμαρίται PV. 12. οἱ Ἰουδαῖοι P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLVI. Olympias.

602.	xxvi.	Marcello II. et Flacco Coss.	1. 157.
603.	xxvii.	Lucullo et Albino Coss.	2.
604.	xxviii.	Flaminio et Balbo Coss.	3.
605.	xxix.	Censorino et Manilio Coss.	4.

CLVII. Olympias.

606.	xxx.	Albino II. et Pisone Coss.	1. 158.
607.	xxxi.	Scipione et Druso Coss.	2.
608.	xxxii.	Lentulo et Numicio Coss.	3.

Samaritani et Judaei Alexandriae apud Ptolemaeum Philometorem de sacris apud alterutram partem colendis contendunt, et vincunt Judaei.

609.	xxxiii.	Maximo et Manicio Coss.	4.

CLVIII. Olympias.

610.	xxxiv.	Galba et Cotta Coss.	1. 159.
611.	xxxv.	Claudio et Metello Coss.	2.

In Aegypto vii. regnat Ptolemaeus Junior, II. Evergetes, ann. xxix. Colliguntur anni v. mcccxc.

612.	i.	Metello II. et Maximo Coss.	3.

D ρος, δεύτερος Εὐεργέτης, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδί-
δωσι.

β'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λαλαίου.

V 145

ρθ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Βενάτου καὶ Πίσωνος.

5

δ'. ὑπ. Νασίκα καὶ Βρουττίου.

Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Συρίας καὶ Ἀσίας ἀνῆρέθη ὑπὸ Πτο-
λεμαίου τοῦ ἰδίου πενθεροῦ.

R 424

ε'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμίνου.

P 181

Δημητρίῳ τῷ μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντι Συρίας καὶ Ἰ-
Ἀσίας Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Εὐεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
δίδωσι πρὸς γάμον, τὴν καὶ Ἀλεξάνδρου κρῶνν γενομένην γα-
μετήν.

ς'. ὑπ. Φίλου καὶ Σερβίλου.

ρδ' Ὀλυμπιάς.

15

ςζ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Πίσωνος.

η'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Φλάκκου καὶ β'.

θ'. ὑπ. Σμεβόλου καὶ Καλπουρνίου.

ι'. ὑπ. Λενάτου καὶ Ρουτίλιου.

6. Νασικά R.

9. Φλαμίνιον P sola, Φαλμίνον R.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Alexandro Syriae et Asiae Regi Ptolemaeus Junior se-
cundus Evergetes filiam suam in uxorem concedit.

613. Caepione et Rufo Coss.

4.

614. II. Scipione et Lacaeco Coss.

1. 160.

CLIX. Olympiada.

615. III. Benato et Pisone Coss.

2.

616. IV. Nasica et Bruttio Coss.

3.

Alexander Syriae et Asiae Rex a Ptolemaeo socio suo
occiditur.

5366. 617. V. Lepido et Flamini Coss.

4.

Demetrio, qui post Alexandrum Syriae et Asiae impera-
vit, Ptolemaeus Junior Evergetes, filiam suam nuptum tradidit,
quae antea Alexandri uxor fuerat.

618. VI. Philo et Servilio Coss.

1. 161.

CLX. Olympiada.

619. VII. Flacco et Pisone Coss.

2.

620. VIII. Scipione et Flacco II. Coss.

3.

621. IX. Scaevola et Calpurnio Coss.

4.

622. X. Lenate et Rutilio Coss.

1. 162.

ρξα' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Κράσσου καὶ Φλάκκου.
- ιβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πεπέρονου.
- ιγ'. ὑπ. Αὐδινάτου καὶ Ἀνουλλίνου.
- 5 ιδ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Ρούφου.

ρξβ' Ὀλυμπιάς.

- ιε'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Κεκίνα.
- ις'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Ὁρέστου.
- ιζ'. ὑπ. Ὑψαιου καὶ Φλάκκου.
- 10 ιη'. ὑπ. Λογγίνου τὸ β' καὶ Βολβίνου.

ρξγ' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Φλαμινίνου.
- Δημήτριος ὁ Σίδης, βασιλεὺς Συρίας, ἐπελθὼν τοῖς Ἰε- C
ροσολύμοις, καὶ παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν ἐπὶ συνθήκας
15 ταῖς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον, ἀναίρειται ὑπὸ στρατιωτῶν
Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ἐννεργέτου ἐν συμποσίῳ.

κ'. ὑπ. Ἀενοβόμβου καὶ Φαινίου.

Ἰουδαίων ιζ' ἀρχιερεὺς Ἰωάννης Μακκαβαῖος ἔτη ιζ'.
δομοῦ νιζ'.

9. Ἰφίου PV. 13. Σίδης] Σιδήτης Ducangius. Conf. p. 143. B.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXI. Olympias.

- 623. xi. Crasso et Flacco Coss. 2.
- 624. xii. Lentulo et Peperna Coss. 3.
- 625. xiii. Audinate et Anullino Coss. 4.
- 626. xiv. Octavio et Rufo Coss. 1. 163.

CLXII. Olympias.

- 627. xv. Longino et Cecinna Coss. 2.
- 628. xvi. Lepido et Oreste Coss. 3.
- 629. xvii. Ipseo et Flacco Coss. 4.
- 630. xviii. Longino II. et Bolbino Coss. 1. 164.

CLXIII. Olympias.

- 631. xix. Metello et Flaminio Coss. 2.
- Demetrius Sidetes Rex Syriae Hierosolyma aggressus, et
apparata obsidione, dum de pace componenda cum Juda Mac-
cabaeo agitat, a Ptolemaei secundi Evergetae militibus in
convivio interficitur.
- 632. xx. Aēnobarbo et Faenio Coss. 3.
- Judaeorum xvii. summus Pontifex Jonathas Maccabaeus,
ann. xvii. Colliguntur anni cxxvii.
- 633. xxi. Opimio et Maximo Coss. 4.

κα'. ὑπ. Ὀπιμίον καὶ Μαξιμόν.

κβ'. ὑπ. Μανίλου καὶ Κάρβου.

R 426

ρξδ' Ὀλυμπιάς.

D κγ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Κόττα.

κδ'. ὑπ. Κάτωνος καὶ Μαρκίου.

5

κε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ γ' καὶ Σινερεβούλου.

κς'. ὑπ. Γέτα καὶ Μαξιμόν.

Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν Σαμαρείαν τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαστὴν καλουμένην, Σαμαρῶν αὖσαν, πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθέλειν· ἦν ὕστερον Ἡριάδης ἀλλόφυλος¹⁰ βασιλεύσας Ἰουδαίων ἀναστήσας Σεβαστὴν ἀνόμασεν.

ρξε' Ὀλυμπιάς.

κζ'. ὑπ. Σκαύρου καὶ Μετέλλου.

P 182

κη'. ὑπ. Βάλβου καὶ Κάτωνος.

κθ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ δ' καὶ Κάρβωνος.

15

Αἰγύπτου ἡ ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φύσκων ὁ καὶ Σωτήρ, Κλεοπάτρας υἱός. ἔτη ιζ'. ὁμοῦ ρεζ'.

V 146

α'. ὑπ. Βρούτου καὶ Πέονος.

1. Ὀκνηρίου V. 9. Σαμαρῶν V. 16. Φύσκων m. P. 18. Πέονος] Πέονος P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[OL Iph.]

634. xxii. Manilio et Carbo Coss.

CLXIV. Olympias.

5384. 635. xxiii. Metello II. et Cotta Coss. 1. 165.
636. xxiv. Catone et Marcio Coss. 2.
637. xxv. Metello III. et Scevola Coss. 3.
638. xxvi. Geta et Maximo Coss. 4.

Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex, Samariam, quae hacce tempestate Sebaste nuncupatur, et Samaritanorum erat, expugnatam, a fundamentis evertit: quam postea Herodes alienigena Judaeis imperans instauratam Sebasten appellavit.

CLXV. Olympias.

639. xxvii. Scauro et Metello Coss. 1. 166.
640. xxviii. Balbo et Catone Coss. 3.
641. xxix. Metello IV. et Carbone Coss. 4.

In Aegypto viii. regnavit Ptolemaeus Physcon, qui et Soter dictus est, Cleopatrae filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. MCDVII.

642. i. Bruto et Pisone Coss. 1. 167.

Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος, Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς, διαπρεπῶς τῆς Ἰουδαίας ἡγήτο.

ρξς' Ὀλυμπιάς.

- β. ὑπ. Νασικάρτου καὶ Βεστίου.
 5 γ. ὑπ. Ρούφου καὶ Ἀλβίνου. B
 δ. ὑπ. Μετέλλου τὸ ε' καὶ Σιλάνου.
 ε. ὑπ. Σουλπικίου καὶ Σκαύρου.

ρξζ' Ὀλυμπιάς.

- ς. ὑπ. Λογγίνου καὶ Μαρίου.
 10 ζ. ὑπ. Σεβράνου καὶ Σκιπίωνος.
 η. ὑπ. Ρούφου τὸ β' καὶ Μαλλίου.
 ἡ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου
 τοῦ καὶ Μακκαβαίου ἔτη η'. ἡμοῦ υκέ'.
 θ. ὑπ. Μαρίου τὸ β' καὶ Φιμβρίου.
 15 Σελευκεῖς οἱ πρὸς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἀπ' ἐντεῦθεν τοὺς C
 ἐαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

ρξη' Ὀλυμπιάς.

- ι. ὑπ. Μαρίου τὸ γ' καὶ Ὁρέστου. R 428

1. Ἰωάνθης R hic et postea. ib. καὶ Ἰουδαίων V: καὶ unis in-
 cludit P. 9. Μαρτίου P. 13. τοῦ καὶ Μακκαβαίου om. P.
 14. Βιμβρίου P.

A. u. e.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex Judaeam praelare rexit.

CLXVI. Olympias.

643.	II.	Nasicarpo et Bestia Coss.	2.
644.	III.	Rufo et Albino Coss.	3.
645.	IV.	Metello V. et Silano Coss.	4.
646.	V.	Sulpicio et Scauro Coss.	1. 168.

CLXVII. Olympias.

647.	VI.	Longino et Marcio Coss.	2.
648.	VII.	Serrano et Scipione Coss.	3.
649.	VIII.	Rufo II. et Mallio Coss.	4.
- XVIII. Summus Pontifex Hierosolymis Simon, frater Jonathae, ann. VIII. Colliguntur anni CDXXV.
650.	IX.	Mario II. et Fimbria Coss.	1. 169.
- Seleucienses, qui ad Antiochiam Syriae siti sunt, hinc annos suos putant.

CLXVIII. Olympias.

651.	X.	Mario III. et Oreste Coss.	2. 5400.

- ια'. ὑπ. Μαρίου τὸ δ' καὶ Κατούλου.
 ιβ'. ὑπ. Μαρίου τὸ ε' καὶ Ἀκυλίου.
 ιγ'. ὑπ. Μαρίου τὸ ζ' καὶ Φλάκκου.

ρξθ' Ὀλυμπιάς.

- ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἀλβίνου. 5

Ἀσκαλωνῖται τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσαν.

- D ιε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ ζ' καὶ Κιτιδίου.

- ισ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Κράσσου.

ιθ' ἀρχιερεὺς Ἱερουσαλὴμ Ἰωάνθης κζ'. ὁμοῦ υνβ'.

- ιζ'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Λογγίνου. 10

Ἰωάνθης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγὸς κατὰ Ἑρκανῶν στρατηγήσας Ἑρκανὸς μετωνομάσθη· ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φίλαν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται.

ρο' Ὀλυμπιάς.

- P 188 Αἰγύπτου θ' Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ἐυεργέτου καὶ Φιλομήτορος, ἔτη ι'. ὁμοῦ ςιζ'.

- α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Σκεβόλου.

- β'. ὑπ. Βάλβου καὶ Ἀενοβάρβου.

1. Κατούλου PV. 5. Semper fere Ἀντωνίνου V.

A. u. c.		[Ol. Iph.]
652.	xi. Mario IV. et Catulo Coss.	3.
653.	xii. Mario V. et Aquilio Coss.	4.
654.	xiii. Mario VI. et Flacco Coss.	1. 170.

CLXIX. Olympias.

655. xiv. Antonio et Albino Coss. 2.

Ascalonitae hinc annos suos ordiuntur.

656. xv. Metello VI. et Citidio Coss. 3.

657. xvi. Lentulo et Crasso Coss. 4.

xix. Summus Pontifex Hierosolymis Jonathas, ann. xxvii. Colliguntur anni οδλθ.

658. xvii. Aëno-barbo et Longino Coss. 1. 171.

Jonathas simul et Pontifex et Dux, bello in Hyrcanos moto, Hyrcanus cognominatus est. Is legatione ad Romanos missa, cum filis ex Senatusconsulto, amicitiae foedus iniit.

CLXX. Olympias.

Aegypti ix. Rex Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Evergetae et Philometoris filius, an. x. Colliguntur anni v. κδθλθ.

659. i. Crasso et Scevolz Coss. 2.

660. ii. Balbo et Aëno-barbo Coss. 3.

γ. ὑπ. Φλάκκου καὶ Ἐρεννίου.

δ. ὑπ. Φούλκου καὶ Περπέρονου.

ροα' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Καίσαρος.

5 ζ. ὑπ. Καίσαρος καὶ Λούπου.

ζ'. ὑπ. Στράβωνος καὶ Κάτωνος.

η'. ὑπ. Σύλλου καὶ Ρούφου.

ροβ' Ὀλυμπιάς.

θ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κίννα.

10 ι. ὑπ. Μαρίου τὸ ζ' καὶ Κίννα τὸ β'.

Σαλούστιος ἐγεννήθη καλάνδαις ὀκτωβρῖαις.

Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ἐυεργέτου καὶ Κορκῆς μητρὸς, ἀπεβλήθη τῆς βασιλείας καὶ ἐσφάγη εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

15 Αἰγύπτου ἰ' ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος ὁ Ποσεινός, ὁ ἔξωσθεὶς, ὁ αὐτὸς ὢν καὶ Φούσκων καὶ Σωτήρ, υἱὸς Κλεοπάτρας, C
ἔτη η'. ὁμοῦ εὐκέ'.

α'. ὑπ. Κίννα τὸ γ' καὶ Κάβωνος.

β. ὑπ. Κάβωνος τὸ β' καὶ Σκριβωνίου.

5. Δούππου V.

A. u. c.

661. III. Flacco et Herennio Coss.

662. IV. Fulco et Peperna Coss.

CLXXI. Olympias.

663. V. Philippo et Caesare Coss.

664. VI. Caesare et Lupo Coss.

665. VII. Strabone et Catone Coss.

666. VIII. Sulla et Rufo Coss.

CLXXII. Olympias.

667. IX. Octavio et Cinna Coss.

668. X. Mario VII. et Cinna II. Coss.

Salustius natus est Kalendis Octobris. Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II, Evergetae et Coccae matris filius, regno pulsus, Myrae Lyciae civitate interfectus est.

In Aegypto x. regnavit Ptolemaeus Pothinus, qui ejectus est, idem cum eo qui Physcon et Soter dictus est, Cleopatrae filius, ann. VIII. Colliguntur anni v. MCDXXV.

669. I. Cinna III. et Carbone Coss.

670. II. Carbone II. et Scribonio Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

4.

1. 172.

173.

2.

3.

4.

1. 173.

2.

3.

4.

5418.

1. 174.

ρογ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Νάρβωνος.
 δ'. ὑπ. Κάρβωνος τὸ γ' καὶ Μαρτίου τὸ β'.
 ε'. ὑπ. Φουσκούλου καὶ Δολαβέλλα.
 ς'. ὑπ. Σύλλου καὶ Μετέλλου.

5

ροδ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Βιτία καὶ Πούλχρου.
 η'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Σεργιλίου.

D Αἴγυπτου ἰα' βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ νέος Διώνυσος, Ἀ-
 λητῆς, Πτολεμαίου Φούσκωνος τοῦ καὶ Σωτῆρος υἱός, ἀδελφὸς 10
 δὲ Κλεοπάτρας, ἔτη λ'. ὁμοῦ γενέ'.

- α'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Κατούλου.
 β'. ὑπ. Βρούτου καὶ Μამέρκου.

ροε' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κουρτίωνος.
 δ'. ὑπ. Λουκούλλου καὶ Μικούττου.
 ε'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κασσίου.
 ς'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Γέλλιου.

P 184

15

ρος' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Ὀρέστου.

20

11. δὲ om. P. 12. Κατούλου PV. 17. Κασίου V. 18. Γεντίλου
 P, Γεντούλου V, ut recte Λεντούλου reponendum iudicaverit Clinto-
 nus Fast. vol. II. p. 162. 20. Λεντούλου] Πλεντούλου m. R, V.

A. u. e.

[Ol. Iph.]

CLXXIII. Olympias.

671.	III.	Scipione et Narbone Coss.	2.
672.	IV.	Carbone II. et Mario II. Coss.	3.
673.	V.	Fuscule et Dolabella Coss.	4.
674.	VI.	Sulla et Metello Coss.	1. 175.

CLXXIV. Olympias.

675.	VII.	Bitia et Pulchro Coss.	2.
	VIII.	Claudio et Servillo Coss.	3.

Aegypti xi. Rex Ptolemaeus Novus Dionysus, Auletes,
 Ptolemaei Physconis, seu Soteris filius, frater Cleopatrae,
 ann. XXI. Colliguntur anni v. MCDLV.

676.	I.	Lepido et Catullo Coss.	4.
677.	II.	Bruto et Mamercio Coss.	

CLXXV. Olympias.

678.	III.	Octavio et Carione Coss.	1. 176.
679.		Octavio et Cotta Coss.	2.
680.	IV.	Lucullo et Micutto Coss.	3.
681.	V.	Marcello et Cassio Coss.	4.
682.	VI.	Gentilio et Gellio Coss.	1. 177.

η'. ἑπ. Πομπηίου καὶ Κράσσου.

Εικοστὸς ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀριστόβουλος ἔτος α'.
ὁμοῦ νηγ'.

Ὁντος Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἰωάνθου τοῦ καὶ Ὑρκανοῦ
ἔπρὸς τῇ ἀρχιερωσύνῃ διάδημα περιέθετο βασιλικὸν πρώτοις ἐπὶ R 432
ἐπιαντὸν ἕνα μετὰ ἔτη φκζ' ἀπὸ πρώτου ἔτους τῆς εἰς Βαβυλῶνα
αἰχμαλωσίας.

θ'. ἑπ. Ὀρτησίου καὶ Μετέλλου.

Εικοστὸς πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, B
10 βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς, ἔτη λ'. ὁμοῦ νηγ'. ὅς καὶ ἀμότα-
τα πρόστιη.

Παρατηρητέον ὅτι ἐκ τούτου ὡς διέφθαρτο λοιπὸν ἡ τῆς βα-
σιλείας Ἰούδα διαδοχή. μετὰ γὰρ τελευταίην Ζοροβάβελ, ὄντος
ἐκ φυλῆς Ἰούδα, μετὰ τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον ἕως
15 ἀναδείξεως Χριστοῦ οὐκ ἦν ἡ προειρημένη διαδοχή, ἅς λοιπὸν ἐπι-
ζητεῖσθαι τὸν ἐπηγγελμένον Χριστόν. ὅθεν καὶ οἱ προσδοκῶντες
ἄνοι τῆς Χριστοῦ παρουσίας τὴν ἀνάδειξιν ἐν σαρκὶ θεάσασθαι
γεγόνασιν ἄξιοι, ὅπερ ἐπόθουν εὐρεῖν, ἐκλαμβάνοντες μετὰ τε- C
λευτήν Ζοροβάβελ, οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἡγοῦμε-
20 ρος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς

4. τοῦ καὶ] τοῦ P. 5. πρῶτος P. 6. εἰς Βαβυλῶνος P unciis
includens. 10. πηγ' V. 15. ἡ om. PV. 20. φ'] δ V, ὅς P.
Conf. Genes. II. 10, infra p. 189. A.

A. u. c.

CLXXVI. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

683. VII. Lentulo et Oreste Coss.

2.

684. VIII. Pompeio et Crasso Coss.

3.

XX. Summus Pontifex Hierosolymis Aristobulus, ann. I.
Colliguntur anni CDLIII.

Hic Aristobulus, Jonathae Hyrcani filius, ad summi Pon-
tificis dignitatem diadema regium primus adjecit, cum regnas-
set ann. I. post annos DXXXVII. a primo anno captivitatis.

685. IX. Hortensio et Metello Coss.

4.

5434.

XXI. Summus Pontifex Jannaeus, qui et Alexander di-
ctus, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx. Colliguntur
anni CDLXXXIII. Is crudeliter praefuit.

Inde igitur observare licet, ut regni Juda successio dele-
ta fuerit. Nam post mortem Zorobabel, qui ex tribu Juda
erat, post reditum ex captivitate, usque ad Christi adventum,
non erat illa praedicta successio: ita ut quaereretur deinceps
Christus promissus. Unde et sancti, qui Christi praesentiae
manifestationem praestolabantur, digni habiti sunt videre in
carne quod invenire peroptabant, illud interpretati post mor-
tem Zorobabel, Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de

ἔσται προσδοκία ἐθνῶν, σαφῶς εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ τοῦτο πληροῦσθαι. ἴθιεν, οἶμαι, καὶ οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ νομομαθήσαντες ἔλεγον, Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃς ἴσθι Χριστός, περὶ οὗ ἔγραψεν ἡμῖν Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται.

V 148

Βιργίλιος ἐγεννήθη.

5

ι'. ὑπ. Μαρκίου Ῥήγου καὶ Μετέλλου τὸ β'.

ροζ' Ὀλυμπιάς.

ια'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Γλαβρίωνος.

D ιβ'. ὑπ. Βουλκακίου καὶ Τούλλου.

ιγ'. ὑπ. Κόττου καὶ Τορκουάτου.

10

ιδ'. ὑπ. Λουκίου Καίσιμος καὶ Φιγούλου.

ροη' Ὀλυμπιάς.

ιε'. ὑπ. Κικέρωνος καὶ Ἀντωνίου.

Πομπήιος, δις στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἐπιελθὼν πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱεροσόλυμα μέχρι τῶν ἀδύτων, τουτέστι τῶν ἁγίων τοῦ ἱεροῦ, πρόεισι, καὶ τὸν ναὸν συλίσσας, καὶ πολλὰ παρ' αὐτοῦ ἀφελόμενος, Ἀριστόβουλον ἅμα τέκνοις δέσμιον ποιεῖ Ῥωμαίσι.

R 434

P 185 ιε'. ὑπ. Σιλανοῦ καὶ Μουρήνα.

ιζ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Μεσσάλα.

2. καὶ om. R. 3. νομομαθήσαντες PV. ib. ἔλεγον] Ioan. I. 42. IV. 25. 4. Μωσῆς P. 13. Ἀντωνίου V. 14. πολιορκεῖ μὲν] Fort. πολιορκεῖν.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

femoribus ejus, donec veniet qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium, in Christi secundum carnem nativitate perspicue adimpleri. Unde, ut arbitror, Christi discipuli legem edocti dicebant: Invenimus Messiam, qui et Christus, de quo scripserunt Moyses et Prophetas.

Virgilius natus est.

686. x. Marcio Rege et Metello II. Coss.

1. 178.

CLXXVII. Olympias.

687. xi. Pisono et Glabrione Coss.

2.

688. xii. Vulcacio et Tullo Coss.

3.

689. xiii. Cotta et Torquato Coss.

4.

690. xiv. Lucio Caesare et Figulo Coss.

1. 179.

CLXXVIII. Olympias.

691. xv. Cicerone et Antonio Coss.

2.

Pompeius, Romanorum secundus Imperator, aggressus Hierosolyma, urbem obsidet, et naque ad Adyta, hæc est Sancta Sanctorum templi pervenit; et spoliato templo, multisque ab eo ablatis, Aristobulum una cum liberis vincit Romam deducit.

692. xvi. Silano et Murena Coss.

3

Πομπήιος ὁ μέγας ἔλων τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ τὸν ναὸν συ-
 λήσας, καὶ ἀφελόμενος τὰς ἁγίας γραφὰς καὶ τοὺς κανθάρους
 καὶ χαρακτηῖρας χρυσοῦς καὶ ἄλλα πολλὰ ἅγια σκεύη καὶ τὴν ἄμ-
 πελον τὴν χρυσοῦν καὶ τὴν κλίνην Σολομῶνος, Ὑρκανῶ τὴν ἀρ-
 χιερωσύνην τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀλεξάνδρας τῆς Σαλίνας
 παραδίδωσι, καὶ Ἀντίπατρόν τινα Ἀσκαλωνίτην τῆς Παλαιστι-
 νης ἐπιμελητὴν καθιστᾷ· τὸ τε πᾶν ἔθνος Ἰουδαίων ὑπόφορον
 Ῥωμαίοις καταστήσας πολλοὺς αὐτῶν αἰχμαλώτους εἰς Ῥώμην
 ἤγαγεν τῇ συγκλήτῳ.

10 Ὑρκανὸς τὰ ὑπὸ Πομπηίου καθαιρεθέντα τεῖχη τῆς Ἱερου- B
 σαλήμ ἀνίστησιν.

ηγ. ὑπ. Ἀφρανίου καὶ Μετέλλου.

ροθ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Βιβουλάνου.

15 κ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Γαβίνου.

Φιλαδελφεῖς ἐντεῖθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.

κα'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

Πομπήιος ὁ μέγας Ῥωμαίων στρατηγὸς αὐτοκράτωρ προση-
 γορεύθη, καὶ θεμέλιοι θεάτρον ὑπ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν ἐν Ῥώμῃ.

20 κβ'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Φιλίππου. C

2. καὶ prius om. P. 3. ἅγια om. P. 5. (καὶ) Σαλίνας P sola.
 10. κ. τὰ τεῖχη P. 14. Βιβούλου P. 19. θεμέλια P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

693. xvi. Pisone et Messala Coss.

4.

Pompeius Magnus, captis Hierosolymis, spoliatoque tem-
 plo, sacris ablatis scripturis, cantharis, aureis caelaturis, mul-
 tisque aliis vasis, ac vitā aurea, et lectulo Solomonis, Hyrcano
 Alexandri et Alexandrae, quae et Salina dicta est, filio,
 summum Pontificatum tradit, et Antipatrum quendam Ascalo-
 nitam Palaestinae Procuratorem constituit: ac universa Ju-
 daeorum gente Romanis vectigali facta, complures ex iis ca-
 ptivos ad Senatum adduxit.

Hyrcanus destructa a Pompeio Hierosolymorum moenia
 instaurat.

694. xviii. Afranio et Metello Coss.

1. 180.

CLXXIX. Olympias.

695. xix. Decio Caesare et Bibulo Coss.

2.

696. xx. Pisone et Gabino Coss.

3.

Philadelphenses hinc annos suos putant.

697. xxi. Lentulo et Marcello Coss.

4.

Pompeius Magnus supremus Romanorum Dux est appella-
 tus: et Theatri Romae fundamenta ab illo jacta sunt.

Ἐντεῦθεν Γαζαῖοι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

ρπ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Κράσσου.

κδ'. ὑπ. Λεονοβάρβου καὶ Πούλχρου.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀπὸ ἔξορίας μετεκλήθη διὰ μηνῶν ιε'. 5

Πτολεμαῖος ὁ νέος Λιόνυσος ὁ καὶ Ἀδύλητης εἰς Ῥώμην ἔφυγεν.

κε'. ὑπ. Βαλβίνου καὶ Μεσσάλα.

D
R 496 Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρὸς Ἑλληνας ἐπολέμει.

κς'. ὑπ. Πομπηίου τὸ β' καὶ Μετέλλου. 10

Πομπήιος ὁ μέγας τὸ κτισθὲν ὑπ' αὐτοῦ θέουτρον ἀφιέρωσεν, καὶ θειωρίας ἐπετέλεσεν ἐν αὐτῷ δι' ἐλεφάντων σαράκοντα καὶ ἑπτέων τ' καὶ πεζῶν ὡ' καὶ μονομάχων χ', ἐλεφαντομαχίαν ποιήσας.

V 149

ρπα' Ὀλυμπιάς. 15

κζ'. ὑπ. Ρούφου καὶ Μαρκέλλου.

κη'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Παύλου.

κθ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

P 186

λ'. ὑπ. Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Σεργιλίου.

5. μεταβλήθη P. 12. ἀπετέλεσεν αὐτοῦ δι' R. id. τεσσαράκοντα P.

Anniam. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

698. xxii. Marcello II. et Philippo Coss.

1. 181.

Hinc Gazenses annos suos putant.

CLXXX. Olympias.

699. xxiii. Pompeio et Crasso Coss.

2.

700. xxiiii. Aëno-barbo et Pulchro Coss.

3.

Cicero Orator post sextum decimum mensem ab exilio revocatur.

Ptolemaeus Novus Dionysus, qui et Auletes, Romam fugit.

701. xxv. Balbino et Messala Coss.

4.

Caius Julius Caesar bellum Graecis intulit.

5451. 702. xxvi. Pompeio II. et Metello Coss.

1. 182.

Pompeius Magnus conditum a se theatrum dedicavit, et elephantos exhibuit xl. equites ccc. pedites dccc. gladiatores mille, edito praeterea elephatorum certamine.

CLXXXI. Olympias.

703. xxvii. Rufo et Marcello Coss.

5.

704. xxviii. Marcello II. et Paulo Coss.

6.

705. xxix. Lentulo et Marcello Coss.

7.

706. xxx. Caio Julio Caesare et Servilio Coss.

1. 183.

ρηβ' Ὀλυμπιάς.

Αἰγύπτου δωδεκάτη Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ νέου Διονύσου τοῦ καὶ Ἀθήτου ἔτη κβ'. ὁμοῦ, νοῦζ'.
 α'. ὑπ. Καλλίνου καὶ Βυτίνου.

5 Ἀρχὴ Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Πομπηίου καὶ [τοῦ] Λεπίδου.

Γαῖος Ἰούλιος Καῖσαρ Γαλάτας εἰς τέλειον νικήσας εἰς Ῥώμην ἐπανῆλθεν.

β'. ὑπ. Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Λεπίδου. B

10 γ'. ὑπ. Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ γ' μόνου.

δ'. ὑπ. Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Ἀντωνίου.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Πάνσα καὶ Ἰρτίου.

Γαῖος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἠρέθη μονάρχης.

15 Τὰ Ῥωμαϊκὰ ἐδιοικήθη πράγματα ὑπὸ Βρούτου καὶ Κολλατίνου καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπάτων ἐπὶ ἔτη τηγ', ἤγουν τοῦ παρόντος πέμπτου ἔτους Κλεοπάτρας καὶ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων.

Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ οὐκ ἐγεννήθη, ἀλλὰ τῆς μητρὸς C

5. Post Πομπηίου delevi Πτολεμαίου uncis inclusum P. *ibid.* καὶ τοῦ] τοῦ καὶ V. 9. καὶ Λεπίδιου V, μόνου P. 11. καὶ Ἀντωνίου V, μόνου P. 13. Πανσάλα V, m. R. 14. Καῖσαρ om. V. 15. πράγματα ἐδιοικήθη P. 19. διὰ τί Καῖσαρ λέγεται m. P, quae in textu ponit R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXXII. Olympias.

In Aegypto XII. regnat Cleopatra, Ptolemaei Novi Dionysi, qui et Auletes dictus est, filia, anni. XXII. Colliguntur anni v. MCDLXXVII.

707. I. Calpurnio et Vatino Coss. 2.

Imperium Caii Julii Caesaris, et Pompeii, et Lepidi.

Caius Julius Caesar, Gallis omnino debellatis, Romam reversus est.

708. II. C. Julio Caesare II. solo Cos. 3.

709. III. C. Julio Caesare III. solo Cos. 4.

710. IV. C. Julio Caesare IV. solo Cos. 1. 184.

CLXXXIII. Olympias.

711. v. Pansa et Hirtio Coss. 2.

Caius Julius Caesar primus Romanorum Imperator creatus est.

Haecenus res Romanorum administratae sunt a Bruto et Collatino, caeterisque post illos Consulibus, per annos CCCXXIII. sive usque ad praesentem v. annum Cleopatrae, et i. annum Caii Julii Caesaris, et praedictos Consules.

αὐτοῦ τῷ ἐνάτῳ μηνὶ τελευτησάσης, ἀνέκειραν αὐτὴν καὶ ἐξέβα-
 R 438 λον τὸ βρέφος· διὸ καὶ Καῖσαρ ἔλεγτο· Καῖσαρ γὰρ λέγεται
 ῥωμαῖοσι ἢ ἀνατομῇ. ἀνατραφεὶς δὲ καὶ ἀνδρείος γενόμενος,
 προεβλήθη τριουμβιράτῳ μετὰ Πομπηίου καὶ Κράσσου ὑπατευ-
 σάντων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς προκειμένης ρη' Ὀλυμπιάδος, ὅ
 ἀπὸ γὰρ τριῶν τούτων ἐδιοικεῖτο τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα.

Ὁ δὲ Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ μετὰ τὸ φθνεσθῆναι τὸν
 Κράσσον παραληφθέντα ὑπὸ Περσῶν πολέμῳ ἐν ταῖς Περσικοῖς
 D μέρεσιν ἔμεινεν αὐτὸς πολεμῶν μετὰ τοῦ κλήθους αὐτοῦ ἐν ταῖς
 μέρεσι τῆς δύσεως. καὶ διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας ἦτοι τριουμβι-
 ρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινῶ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου τοῦ αὐτοῦ πενθεροῦ ὁ αὐτὸς Ἰούλιος Καῖσαρ
 λυπηθεὶς ἐτυράνησεν Ῥωμαίους, καὶ προτρεψάμενος κατὰ Ῥω-
 μαίων πολέμους ἐπεστράτευσεν κατὰ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου. καὶ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ παραλαβὼν 15
 αὐτὴν, ἀνείλεν τοὺς συγκλητικὸς αὐτῆς.

Ὁδοῦς Γάιος Ἰούλιος ὁ δικτάτωρ, ὃ ἔστιν μονάρχης, ἀπάν-
 των ἐκράτησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ τυραννίᾳ ἐπὶ ἔτη δ' καὶ μῆ-
 P 187 νας ζ' πρὸ δ' ἰδῶν ματῶν τῆς πρώτης ἐπιπεμήσεως. καὶ προ-
 τέθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἢ ἐλευθερίᾳ αὐτῆς, ὅτε καὶ ὑπὸ 20

1. ἐνάτῳ R, ε' P. 2. ἔλεγτο· Καῖσαρ supplevi ex Malala p.
 214. 4. γὰρ apud utrumque de meo addid. 5. Post Ὀλυμπιάδος
 addit P sola ex libro Holstenii: καὶ μὴ διαδεχθείσης ὑπατείας ἦτοι
 Τριουμβιρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινῶ τῆς συγκλήτου Ῥώ-
 μης. 10. τριουμβιρατορίας V, δικτατορίας P. 11. τῆς [ὑπὸ] τῆς R.
 12. πενθερός P sola. 14. πολέμους P sola. 17. ὁ om. P sola. 18.
 ὑπερηφανείᾳ καὶ τυραννίᾳ PV. 19. ἰδῶν P. 20. ἢ om. R.

Julius Caesar Dictator natus non est, sed matre nonne mense ex-
 tincta, ipsa excisa, eductus est infans: unde Caesar est appellatus, quod
 Latinis idem valet ac caesio. Educatu vero, cum eximia fortitudine
 polleret, Triumvir cum Pompeio et Crasso, viris Consularibus, creatus
 est anno i. praedictae Olympiadis clix. non abrogato tamen Consulatu
 ac Triumviratu, universi Senatus decreto. Ab his enim tribus res Ro-
 manae administrabantur.

Julius vero Caesar Dictator, post interfectum Crassum, qui a Persis
 in praelio in ipsa Perside captus fuerat, solus mansit, bellum cum copis
 suis gerens in Occidente. Abrogato deinde Consulatu, seu Dictatoris
 dignitate universi Senatus decreto, atque adeo procurante ipso Pompeio
 Magno, offensus illius socer Julius Caesar, tyrannidem in Romanos arri-
 puit, et concitatis in Romanos bellis, contra Senatum Romanum et Pom-
 peium Magnum arma movit, Romaeque occupata, Senatores interfecit.

Hic Caius Julius Dictator, id est Monarcha, superbum ac tyrannicum
 in omnes Imperium exercuit per annos iv. et menses vii. ex ante diem
 iv. Id. Maias. Et proposita ac publicata est Antiochiae magna urbe

Ῥωμαίους ἐγένετο, τῇ κ' τοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰουλοῦ Καίσαρος, καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ἰούλιος δικτάτωρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ γ' καὶ κ' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνός. χρηματίζει οὖν τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας εἰς τιμὴν αὐτῆς ἔτος α' καὶ πρῶτον ἔτος τῆς πεντεκαιδεκαετηρίδος V 150 τῶν Ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλοῦ Καίσαρος.

ζ. ἰπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

α'. Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡρέθη μονάρχης βασιλεὺς, ἐφ' οὗ τὰ Ῥωμαίων ἤκμασεν· καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Καίσαρες προσηγορέθησαν. δε καὶ ἕπατος βασιλεὺς πρῶτος Ῥωμαίων προήλθεν.

Οὗτος εἰς ἄκρον φηγορικὴν ἤσκείτο.

Ἀρχὴ Ἰνδικτιῶνων.

Ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλοῦ Καίσαρος καὶ τῶν προέχμενων ἑπτάων Λεπίδου καὶ Πλάγκου, ἤγουν ιβ' καὶ αὐτῆς τοῦ ἀρτεμισίου μηνός, Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι, R 448 καὶ αἱ Ἰνδικτιοὶ δὲ χρηματίζεον ἤρξαντο ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτῆς C τοῦ γορπιαίου μηνός.

3. αὐτοῦ om. R. 4. ἐντεῦθεν Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν m. R. eadem ad 14. ponit m. P. 6. Post verba ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλοῦ Καίσαρος sequitur alia eaque recentiori manu scripta elenchus imperatorum in V, item in R. De quo v. annotat. Bucangii. 9. ἀφ' PV. 10. ἕπατος βασιλεὺς πρῶτος] ἕπατος βασιλεὺς R, βασιλεὺς, δικτάτωρ καὶ πρῶτος P. 11. Ῥωμαίων om. R. 14. τοῦ Γαίου P.

A. u. c.

illius libertas, cum Romanorum esse coepit, xx. die mensis Artemisii, seu Maii, ab eodem Julio Caesare missa: idemque Julius, Caesar Dictator in ipsa urbe magna Antiochena proclamatus est xii. Artemisii mensis die. In istius igitur libertatis adeptae honorem primus magnae Antiochiae putatur annus; atque adeo primus etiam quingentesimii Indictionum annus, a primo Caii Julii Caesaris anno. Ol. Iph.

712. vi. Lepido et Planco Coas.

1. Caius Julius Caesar primus Romanorum levatus est Imperator, sub quo res Romanorum floruerunt. Qui vero hunc suat subsequuti, Caesares appellati sunt. Is porro Imperator, Dictator, et primus Romanorum processit.

Hic eximia dicendi facultate praestitit.

Initium Indictionum.

A primo anno Caii Julii Caesaris, et praedictis Consulibus Lepido et Planco, ac ipso xii. die mensis Artemisii, (seu Maii) Antiocheni annos suos putant: ac Indictiones numerari coepere a primo die ipsius Gorpiaei mensis, (seu Septembris.) 3.

ζ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἰσαυρικοῦ.

β'. Γαίου τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Λαοδικεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπέρτων πόλεμος Ἰσαυρικὸς συνεβλήθη. 5

Ἀντώνιος ὁ ὑπατος ἐψηφίσατο Ἰούλιον μῆνα λέγεσθαι τὸν D κυντίλιον διὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ γεγεννησθαι.

Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τῷ ἐνιαυτῷ προσέθηκεν ἡμέρας ια', σκοπήσας τὸν τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης δρόμον.

η'. ἐπ. Ἀλβίνου καὶ Πουλλίωνος. 10

γ'. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν κατὰ Σκιπίωνος καὶ Ἰρχανοῦ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ φυγαδεύσας αὐτοὺς θεωρίας ἔδωκεν ἐπὶ ἡμέρας ε'.

P 188 Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἐτῶν, ἦγουν ἀπὸ ὀγδόου ἔτους καὶ αὐτοῦ Δαριεῖου τοῦ Ἰστάσπου καὶ δευτέρου ἔτους εγ' Ὀλυμπιάδος, οἶδε.

α'. Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ ἕμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰακίμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'.

γ'. Ἐλιάσιβος Ἰακίμου ἔτη μ'.

1. ζ'] Ἰνδ. α' addit P sola. 2. τοῦ om. P. 6. τὸν μῆνα Κυντίλιον Ἰούλιον λέγεσθαι P: Κυντήλλιον etiam V. 8. αὐτὸς (Ἰούλιος) R. 10. η'] Ἰνδ. γ' addit P sola. ib. Πουλλίωνος P. 11. Γαίου om. R. 15. καὶ om. R. 17. καὶ alterum om. P. 20. Ἰακίμος P sola. ib. ἔτη om. P hinc usque κ'.

A. m. c.
5462.

A. u. c.

[Ol. Iph.]
4.

713. vii. Ind. i. Antonio et Isaurico Coss.

ii. Caili Julii Caesaris.

Laodicenses hinc annos suos numerant.

His Coss. bellum Isauricum peractum est.

Antonius Cos. decrevit uti mensis Quintillis Julius diceretur, quod in illo is, (Caesar) natus esset.

Idem vero (Caesar) xi. dies anno adjecit, expensio Solis et Lunae cursu.

714. viii. Ind. iii. Albino et Pollione Coss.

1. 185.

iii. Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar tertio sui imperii anno, contra Scipionem et Hyrcanum summum Pontificem bellum movit, ilaque in fugam actis, circenses per dies vi. dedit.

Hi sunt Summi Pontifices qui Hebraeis praefuerunt post reditum ex captivitate annorum LXX. seu ab viii. anno, et ipso Daril, Hystaspis filii, anno ii. Olympiadis LXIII. Scilicet,

i. Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, ann. xxxii.

ii. Joacimus, filius Jesu, an. xxx.

- δ'. Ἰωδαὲ Ἐλιασίβου ἔτη λς'.
- ε'. Ἰανναῖος ὁ τοῦ Ἰωδαὲ ἔτη λβ'.
- ς'. Ἰαδδὸς Ἰανναίου, καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρειαν Β
ἔκτισεν, καὶ ἔλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσεκύνησεν, ἔτη κ'.
- 5 ζ'. Ὀνείας Ἰαδδοῦ ἔτη κα'.
- η'. Ἐλεάζαρος, καθ' ὃν οἱ ὁ τὰς θείας γραφὰς ἐρμήνευσαν,
ἔτη ε'.
- θ'. Ὀνείας Σίμωνος, ἀδελφὸς Ἐλεάζαρο, ἔτη ιδ'. R 450
- ι'. Σίμων, καθ' ὃν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σίραχ ἐγνωρίζετο, ἔτη λβ'.
- 10 ια'. Μανασσῆς ἔτη κς'. V 151
- ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'. C
- ιγ'. Ὀνείας, καθ' ὃν Ἀντίοχος Ἰουδαίους πολιορκήσας ἐλληρί-
ζεν ἠνάγκασεν ἔτη κθ'.
- Μεθ' ὃν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος προέστη, ἐκαθάρας τῶν
15 ἁσέβων τὴν χώραν.
- ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.
- ιε'. Ὀνείας ὁ καὶ Μενέλιος ἔτη ζ'.
- ις'. Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.
- ιζ'. Ἰωάννης ἀδελφὸς Ἰούδα ἔτη ιζ'.
- 20 ιη'. Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάννου ἔτη ιη'.

1. Ἰασίβου V. 3. 5. Ἰάδδας, Ἰάδδα P. ib καθ' ὃν RV. 6. ἠρμήνευσαν P. 8. Ἐλεάζαρον P. 9. τοῦ om. P. 13. ἠνάγκασεν PV. 19. Ἰωνάθης P sola.

- III. Eliabibus, Joacimi filius, an. xl.
- IV. Jodae, Eliabibi filius, an. xxxvi.
- V. Jannaeus, Jodae filius, an. xxxii.
- VI. Jaddas, Jannaei filius, sub quo Alexander condidit Alexandriam, Hierosolymamque profectus, adoravit, ann. xx.
- VII. Onias, Jaddae filius, ann. xxi.
- VIII. Eleazarus, cujus tempore viri lxx. interpretati sunt sacras Scripturas, an. xv.
- IX. Onias, Simonis filius, Eleazari frater, ann. xiv.
- X. Simon, sub quo Jesus Sirach florebat, ann. xxxiii.
- XI. Manasses, ann. xxvi.
- XII. Simon summus Pontifex, ann. xxii.
- XIII. Onias, sub quo Antiochus Judaeos, iis obsessis, ad gentilem cultum coegit, ann. xxiv.
- Post quem Judas Maccabaeus praefuit, purgata ab impio cultu regione.
- XIV. Jesus summus Pontifex, an. xvi.
- XV. Onias, qui et Menelaus, an. vii.
- XVI. Judas Maccabaeus, an. xxxiii.
- XVII. Jonathas, frater Judae, ann. xvii.
- XVIII. Simon, frater Jonathae, ann. xviii.

- ιθ'. Ἰωάνθης Σίμωνος, ὁ καὶ Ὑρκανός, ἔτη κζ'.
 D κ'. Ἀριστόβουλος, ὃς πρῶτος περιέθετο διάδημα βασιλικὸν
 πρὸς τῇ ἱερουσόλῃ ἔτη α'.
 κα'. Ἰανναὸς ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἕκτα καὶ ἀρχιερεὺς
 ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου χριστοὶ ἡγουμένοι διαρκέσαντες
 ἔτειν ὑγ', αἱ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ
 τοῦτον εἰρημέναι τὸν τρόπον, καὶ γνώσει καὶ ἀνήσεις ἀπὸ ἐξόδου
 λέγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ ἀνοικοδομησῆαι Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπι-
 P 189 στρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενω-
 θήσονται οἱ κειροὶ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβ-
 δομάδες ξβ'.

Τῶν παρὰ Ἰουδαίοις ἀρχιερέων καὶ βουσιλέων ἐκλειπόντων
 Ἡρώδης ἀλλοφυλὸς βασιλεύει, Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου
 παῖς, καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσης, ἀπὸ Ῥωμαίων τῆν τῶν 15
 Ἰουδαίων ἔχειρισθεὶς βασιλεὺς, καὶ ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γενέ-
 σεως πλησιαζούσης ἢ ἐκ προγόνων διαδοχῇ καὶ ἀρχιερωσύνη τε καὶ
 βασιλεία τῶν Ἰουδαίων κατελάθη, συμπληροσμένης τῆς παρὰ Μωϋ-
 σεὶ προφητείας, Ὅτι ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα οὐδ' ἡγούμενος ἐκ
 τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀκούεται, καὶ αὐτὸς ἔσται 20
 προσδοκία Ἰθῶν.

R 452 B Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητεύόμενος παρὰ τῷ Δαμιῆλ χριστός

7. Δανιήλ IX. 25. 8. εἰρημέναι τρόπον. R. 15. ὑπὸ P sola.
 ibid. Ρωμαίων P, Ἡρώδου RV. 17. ἢ. καὶ. PV. ib. καὶ ἀρχ.]
 ἀρχ. P sola, V (?). 18. Μωϋσῆ PV. Gen. II. 20. φ] ὁ R, ὃς P.

- XIX. Jonathan, Simonis filius, rex et Hiercanus, an. XLVII.
 XX. Aristobulus, qui primus regiam diadema adiecit summo Pon-
 tificatui, ann. I.
 XXI. Jannaeus, qui et Alexander, Rex simul et summus Pontifex,
 ann. XXX.

Huc usque a Cyro per uactionem consecrati Principes perstiterunt
 annis CDLXXXIII., qui conficiunt hebdomades annorum LXXI, quae et apud
 Danielem praenuntiatæ sunt in hunc modum: *Et cetero intelligitur ab
 exitu sermonum quibus respondit est, et iterum edificabitur Hierusalem:
 et reuertetur et edificabitur plateæ et murus, et implebuntur tempora us-
 que ad Christum ducem hebdomades VII. et hebdomades LXXI.*

Deficientibus apud Hebraeos summis Pontificibus et Regibus, imperat
 Herodes advena, Antipatri Ascalonitæ et Cypridis Arabiæ filius, cum
 Judaeorum regnum a Romanis obtinisset: quo tempore, appropinquante
 Christi nativitate, hæreditaria successio, et summus Pontificatus ac re-
 gum Judaeorum corruerunt, adimpleta Moysis propheta: *Non deficiet
 Princeps ex Juda, neque Dux de femore ejus, donec veniat qui repositus
 est, et ipse erit expectatio gentium.*

ἡγούμενος τέλος λαμβάνει· μέχρι γὰρ Ἡρώδου χριστοὶ ἡγούμενοι. οἱ δὲ ἦσαν ἀρχιερεῖς, οἱ προέατησαν τοῦ ἰδίου ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον τὸν Ὑστάσπου τελείας ἀνατίσεως τοῦ ἱεροῦ, ἥτις γέγονε κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ῥηγ' Ὀλυμπιάδος. τὰ δὲ μετὰξὺ γίνεται ἕτη ὑπὸ, ἅτινά ἐστιν ἑβδομάδες ἑτῶν 59', ὁπόσως καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ θεσπίξει προφητεία.

ρηδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κενσωρῶνου καὶ Σαβίτου.

δ'. Γάϊον Ἰουλίον Καίσαρος.

10 Σαλούστιος ἀπέθανεν πρὸ τριῶν ἰδῶν μαίων. C

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Φλάκκου.

ε'. Γάϊον Ἰουλίον Καίσαρος.

Γάϊος Ἰούλιος Καίσαρ ἀπελθὼν ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ δευτέρου Βρούτου, συμποησάντων μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν 15 συγκλητικῶν.

Μετὰ τὸ τελευτήσαι τὸν Καίσαρα Γάϊον Ἰούλιον ἐπελέξατο V 152 ἡ σύγκλητος Ῥωμαίων τὸν Αὐγουστον Ὀκτώβιον τὸν συγγενέα τοῦ Καίσαρος καὶ τὸν Ἀντώνιον τὸν τοῦ Αὐγουστοῦ γαμβρὸν ἐπὶ D ἀδελφῆ κατ' Ἀέπιδον. καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριαμβιράτορες, οἱ

6. σοῦ om. P. 7. ρηδ' O. om. R. 8. ἰνδ. δ'. θ'.] Invertere haec solet P. 10. εἰδῶν P, ib. Μαίων P sola. 16. Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα P. 19. Δαπίθιον V. ibid. τριουμβιράτορες V, τρισύμβιροι R.

Hic autem praedictus a Daniele Christus Dux finem accipit: quippe Anniam c. usque ad Herodem uncti duces fuerunt. Hi vero extitere summi Pontifices, qui genti suae praefuerunt, a completa templi sub Dario Hystaspis filio renovatione, quae facta est sub annum II. Olympiadis cLXXXIII. Quae vero interscedant, annos concludunt cLXXXIII. scilicet hebdomades LXXIX. quot Danielis propheta praedixit.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXXIV. Olympias.

715. ix. Inq. iv. Censorino et Sabino Coss.	2.	5464.
iv. Caii Julii Caesaris.		
Salustius moritur III. Idus Maias.		
716. x. Inq. v. Pulchro et Flacco Coss.	3.	
v. Caii Julii Caesaris.		

Caius Julius Caesar Romam reversus, ab altero Bruto interfectus est, cum eo conjurantibus aliis quibusdam Senatoribus.

Extincto Caio Julio Caesare, Senatus Romanus Octavium Augustum Caesaris cognatum, et Antonium Augusti sororium, ac Lepidum delegit, qui creati Triumviri, Romanam Rempublicam usque ad mortem suam administrarunt, et Consules crearunt.

ἔδιοίκουν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτῶν, προβαλλόμενοι ὑπάτους.

Ῥωμαίων δεύτερος ἔβασίλευσεν Καῖσαρ Σεβαστὸς Αὐγούστος ὁ καὶ Ὀκτάβιος ἔτη νϛ', μῆνας ϛ', ὁμοῦ, σφακ', δώδεκα μὲν ἕως οὗ ἀνηρέθη Κλεοπάτρα, λ' δὲ ἄλλα μετὰ τὴν ἐκείνης ἀναλ-
 5 ρεσιν μοναρχήσας, κρατήσας καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν οἷς ἐτέχθη κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ τῆς
 P 190 Ἰουδαίας, τὰ δὲ λοιπὰ ἰδ' μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐνταῦθα φέρεται.
 Ἰνδ. ϛ'. ια'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλλου.

α' Αὐγούστου Καίσαρος.

10

Δόγματι συγκλήτου τρεῖς ἄνδρες τὸν κόσμον διμερίσαντο,
 R 454 α' Καῖσαρ Αὐγούστος δυσμὰς σὺν τῇ Ἰταλίᾳ, β' Ἀντώνιος Ἐφᾶν
 σὺν τῇ Ἀσίᾳ, γ' Λέπιδος τὴν Λιβύην.

Ἀπὸ τούτου Σεβαστοὶ καὶ Αὐγούστοι οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς
 ἀνηγορεύθησαν.

15

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Κικέρων ῥήτωρ ἀπέθανεν καλὰν
 δαῖς μάταις.

Ἰνδ. ϛ'. ιβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Ἔρβα Κοκίου.

β' Αὐγούστου Καίσαρος.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

20

Ἡρώδης δὲ Ἀνάηλόν τινα μεταπειράμενος ἀπὸ Βαβυλῶ-

4. σφακ'] σφακ' V: ὁμοῦ σφακ' v. 8. post φέρεται posit P cum
 ed. Scaligeri p. 261., quamvis ipse Ducangius glossema sibi me-
 neat videri καθὼς — φέρεται (et fortasse totum illud δώδεκα —
 φέρεται). 7. ὁ alterum om. P. 13. Λέπιδος] καὶ Λέπιδος P.

Annam. c. A. u. c.

[OL. Iph.]

Romanis II. imperavit Caesar Augustus, qui et Octavius, ann. LVI. menses VI. ac annos quidem XII. usque ad mortem Cleopatrae: XXX. vero alios, ea sublata, solus imperans, expugnata Aegypto: quibus secundum carnem natus est Dominus noster Jesus Christus in Bethlehem Judaeae; reliquos vero XIV. postea, ut hic observare licet. Colliguntur anni V. MDCXXI. XI. Ind. VI. Agrippa et Gallo Coss.

4.

I. Augusti Caesaris.

Senatusconsulto Triumviri orbem inter se partiti sunt, I. Caesar Augustus Occidentem cum Italia, II. Antonius Orientem cum Asia, III. Lepidus Africam obtinuit.

Ab hoc Augusto caeteri deinceps Romanorum Imperatores Augusti sunt appellati.

His Coss. Cicero Orator oblit Kalendis Martiis.

5466. 717. XII. Ind. VII. Publicola et Nerva Coccio Coss.

1. 186.

II. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis accidit.

Herodes, Ananelo quodam Babylone evocato, hunc sum-

νος Ἰουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτον παύ-
σας Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναίκος, υἱὸν δὲ
Ἰρκατοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προύγει. ἐνιαυτοῦ δε διαγενομένου
πάλιν τῷ Ἀνατήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Ἀριστόβου- C
5 λον ἀνελεύων.

ρηέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Κορνεφικίου καὶ Πκομπήλου.

γ' Ἀγούστου Καίσαρος.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Λιβωνος;

10 Ἀγούστου Καίσαρος δ'.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Κικέρωνος.

Ἀγούστου Καίσαρος ε'.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Κορβι- D
λλίου.

15 Ἀγούστου Καίσαρος ς'.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

ρηέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Κράσσου.

Ἀγούστου Καίσαρος ζ'.

20 Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Κράσ-
σου τὸ β'.

10. δ' Ἀγούστου Καίσαρος] Numerum semper postponit V: quan-
quam dubite an non p. 191. A. 12. ε'. A. K. ε'. R.

A. u. c.

mum Judaeorum Pontificem constituit. Nec multo post eo
exauctorato, Aristobulum uxoris fratrem, Hyrcani filium, ad
hanc dignitatem provehit, quam anno dein elapso, rursus
Ananelo restituit, sublato ac interfecto Aristobulo.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CLXXXV. Olympias.

718. XIII. Ind. VIII. Cornificio et Pompelo Coss.

2.

5467.

III. Augusti Cnesaris.

719. XIV. Ind. IX. Antonio et Libone Coss.

3.

IV. Augusti Caesaris.

720. XV. Ind. X. Octaviano Augusto et Cicerone Coss.

4.

721. Aënoberbo et Sosio Coss.

1. 187.

V. Augusti Caesaris.

722. XVI. Ind. XI. Octavio Augusto II. et Corvillio Coss.

2.

VI. Augusti Caesaris

Solis Eclipsis facta est.

CLXXXVI. Olympias.

723. XVII. Ind. XII. Octaviano Augusto III. et Crasso Coss. 3.

- V 153 *Αγούστου Καίσαρος η'.*
- P 191 *Ἀντίπατρος ὁ Ἀσκαλωνίτης, παῖς δὲ οὗτος ἦν Ἡρώδου τε-
νός τῶν περὶ τὸν νεώ του Ἀπόλλωνος ἱεροδούλων, Ὑρκανῷ τῷ
Ἰουδαίων βασιλεῖ τὰ πλεῖστα συμπεράτων ἐπέτροκος τῆς Ἰου-
δαίας ὑπὸ Ἡρώδου καθίσταται.* 5
- R 456 *ἡ ἔτει Ἀγούστου Καίσαρος Ἡρώδης υἱὸς Ἀντιπάτρου
καὶ Κύπριδος τὸ γένος ἐξ Ἀραβίας φερούσης ὑπὸ Ῥωμαίων
τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται ὅς τὸν Ὑρκανὸν ἀνελὼν οὐκίτε τοῖς
ἐκ διαδοχῆς, ἀλλὰ τισιν ἀσήμοις τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένευμεν.
Καθ' ὃν γεννηθέντος τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ 10
Χριστοῦ ἡ παρὰ Μωϋσῆι πληροῦται προφητεία ἡ φάσκουσα, Οὐκ
B ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ,
ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν.
Βασιλεύει δὲ Ἡρώδης Ἰουδαίων ἔτη λζ'· οὗ τῆς βασιλείας
ἔτει λέ' Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾷται τῆς Ἰουδαίας. 15
Μεθ' ὃν Ἀρχέλαος παῖς αὐτοῦ ἔτη θ'.
Μεθ' ὃν Ἡρώδης Ἀρχελαίου ἀδελφὸς τετράρχης ἔτη κη',
καθ' ὃν πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστός.
C Ἰνδ. ιδ'. εθ'. ἕπ. Ἀενοβάροβου καὶ Σουσίου.*

11. Μωϋσῆ PV. 13. φ] ὅς P sola. 15. ὁ om. P. 19. Σουσίου P.

A. u. c.

vii. Augusti Caesaris.

[Ol. Iph.]

724. χνιμ. Ἰνδ. xiii. Octaviano Augusto IV. et Crasso II.
Coss.

4.

viii. Augusti Caesaris.

Antipater Ascalonites, (is vero cujusdam Herodis templi
Apollinis ministri filius fuit) qui Hyrcano Judaeorum Regi in
multis adjutor fuerat, Judaeae Procurator ab Herode consti-
tuitur.

viii. Anno Augusti Caesaris, Herodes filius Antipatri et
Cypriidis, quae genus ex Arabia ducebat, a Romanis Rex
constituitur. Is Hyrcano subdito, deinceps non ex successio-
ne, sed viris quibusdam obscuris summum Pontificatum com-
misit.

Eo regnante nato Domino et Salvatore nostro Jesu Chri-
sto, Mosis Prophetia impleta est, quae dicit: *Nam deficiet
Princeps ex Juda, neque Dux de femoribus ejus, donec veniat
qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium.*

Judaeis vero imperat Herodes annos xxxvii. cuius regni
an. xxxv. Jesus Christus in Bethleem Judaeae nascitur.

Post quem Archelaus illius filius regnavit ann. ix.

Post quem Herodes, Archelaei frater, Tetrarcha, ann.
xxviii. regnavit: sub quo Dominus noster et Salvator Chri-
stus passus est.

xxx. Ἰνδ. xiv. Ἀενοβάροβου καὶ Σουσίου Coss.

Αγούστον Καίσαρος θ'.

Ἰνδ. κ'. κ'. ἔπ. Ὀκταβίον Αἰγαύστον τὸ ε' καὶ Ἀπουληίου.

Αἰγαύστον Καίσαρος ε'.

ρηζ' Ὀλυμπιάς.

5 Ὀκτάβιος Αἰγαύστος Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη, καὶ ὁ σεξιμῖος μὴν Αἰγαύστος προσηγορεύθη διὰ τὸ ἐν αὐτῷ Σεβαστὸν ἀναγορευθῆναι.

Ἰνδ. α' κα' ἔπ. Ὀκταβίου Αἰγαύστον τὸ ς' καὶ Ἀγρίππυ. D

Αἰγαύστον Καίσαρος ια'.

10 Ἰνδ. β'. κβ'. ἔπ. Ὀκταβίου Αἰγαύστου τὸ ζ' καὶ Ἀγρίππυ τὸ β'.

Αἰγαύστον Καίσαρος ιβ'.

Δωδεκάτω ἔτει τῆς τριουμβιρατορίας Αἰγαύστον Καίσαρος, τυραννησάντων τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας τῆς 15 κτισσάσης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ Φάρον εἰς τὴν νῆσον τὴν λεγομένην Πρωτέως καὶ οὖσαν κατέναντι Ἀλεξανδρείας αὐτῆς ὡς ἀπὸ μιλίων δ', καὶ προσχωσάσης γῆν καὶ λίθους εἰς τὴν θάλασσαν P 192 ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα, ποιησάσης βαδίζεσθαι ἕως αὐτῆς τῆς νήσου καὶ τῆς Φάρου ἀπὸ ἀνθρώπων· ὅπερ φοβερὸν ἔργον ἐποίησαν ἡ αὐτὴ Κλεοπάτρα διὰ Δεξιφάνους Κνιδίου μηχανικοῦ, ὃς R 458

2. 8. 10. Ὀκταβιανοῦ P. 5. Σεξτήλιος P, Σεκστήλιος V. 13. τριουμβυρατορίας RV. 16. αὐτῆς om. Malalas p. 218. 10. 17. γῆ P. *ibid.*, λίθοις P. *ibid.* εἰς sumpsi a Malala. 18. ποιησάσης] εἰς τὸ Malalas. 20. αὐτῆ om. P. *ib.* Κνησίου R.

A. u. c.

ix. Augusti Caesaris.

725. xi. Ἰνδ. xv. Octaviano Augusto V. et Apuleio Coss. 4. 5474.

x. Augusti Caesaris.

CLXXXVII. Olympias.

Octavias Augustus renuntiatas est, et Sextilis mensis Augustus appellatus, quod in eo Augustus esset renuntiatas.

726. xxi. Ἰνδ. i. Octaviano Augusto VI. et Agrippa Coss. 1. 188.

xi. Augusti Caesaris.

727. xxii. Ἰνδ. ii. Octaviano Augusto VII. et Agrippa II. Coss. 2.

xii. Augusti Caesaris.

Anno XII. Triumviratus Augusti Caesaris, Aegyptiis et Cleopatra tyrannice imperantibus, ille scilicet quae in magna Alexandria Pharum in insula, quae Protai appellatur, ipsi Alexandriae ad iv. circiter millia passuum objecta, aedificavit, molibus et lapidibus aggestis mari: quo effecit ut per illud spatium quavis ad ipsam usque insulam et Pharum pedestri itinere pervenire posset: quod quidem stupendum opus

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

τὴν θάλασσαν ἐποίησεν χθόνα. τῆς δὲ τυραννίδος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας γνωσθείσης Ῥωμαίοις, ἐξῆλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ἀντώνιος ὀπλισάμενος κατὰ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ Περσικὰ μέρη, ὅτι ἐτάρασσον τὴν ἀνατολήν.

Λέγει ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σωσίβιον τινα Ἀντιοχεῖα συγκλητικὸν ἀνέλθειν μετὰ τοῦ Ἀγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ τελευτῶντα καταλιπεῖν τὴν πρόσσodon αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ πατρίδι εἰς τὸ ἐπιβελείσθαι ἐν αὐτῇ κατὰ πενταετηρίδα τὰς λ' ἡμέρας τοῦ περιτίου μηνὸς ἀγῶνας ἀκροαμάτων, θυμηλικῶν, σκηρικῶν καὶ ἀθλητῶν καὶ ἵπικῶν ἀγῶνα. 10

Λέγει ὅτι πρῶτος ἐγένετο βασιλεὺς Ῥωμαίων μονάρχης ὁ Ἀγούστος, ὅστις ἐχρημάτισεν οὕτως Ἀγούστος Καῖσαρ Ὀκταβιανός, τροπαιοῦχος, σεβαστός, κραταῖός, ἱμπεράτωρ, ὅπερ ἐστὶν αὐτοκράτωρ.

Ἀγούστος ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κρατεῖ τῆς Αἴγυπτου, τῆν τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν, διαρκέσασαν ἕτεσι σγ'. 15

Ἀγούστος Ὀκτάβιος ἐμονάρχησεν ἕτη μδ'. ὁμοῦ γρκα'. Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Ταύρου.

3. Ἀντωνίος V. 4. τὰ] ἐπὶ τὰ Malalas. 5. χρόνοις ταύτοις] χρόνοις R, (ἀντοῖς) χρόνοις P. 6. τῇ om. P. 9. ἀθλητῶν Malalas p. 225. 2., ἀθλητῶν RV, ἀθλητικῶν P. 12. Ὀκταβιανός] ὁ Κλαυδίος PV. 13. ἱμπεράτωρ m. R, ὁ πηρεράτωρ RV. 16. σγς' P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Cleopatra confecit, Dexiphane Cnidio architecto usa, qui mare in continentem vertit. Aegyptiorum vero et Cleopatrae accepta a Romanis tyrannide, Roma profectus est Augustus, coactis et eductis copiis contra Cleopatram et Aegyptios, orasque Persicas, quod Orientem turbarent.

Refert Sosibius hac eadem tempestate quendam Antiochenum, ordinis Senatorii virum, cum Augusto Romam venisse, ac morientem suos omnes reditus patriae suae reliquisse, hac conditione, ut singulis quinquenniis, totis triginta mensis Peritii diebus Acroamatici, Thymelici, Scenici, et Athletici, atque adeo Equestres ludi in ea celebrarentur.

Scribit praeterea Augustum primum fuisse qui solus Romanis imperaverit, itaque sese inscripsisse: Augustus Caesar Octavianus, Triumphator, Augustus, Invictus, Imperator, id est Monarcha.

Augustus, ubi in Aegyptum appulit, hanc capit, extincto Ptolemaeorum regno, quod annis duraverat cccxvi.

Octavius Augustus solus imperavit ann. xlv. Colliguntur anni v. MDCXXI.

5478. 728. xii. Ind. iii. Octaviano Augusto VIIIK et Taure Cass.

3.

Ἐντεῦθεν τινες ἀριθμοῖσιν τὸ πρῶτον ἔτος Ἀγούστου μοναρχίας, ἦντινα βασιλείαν Ῥωμαίων οὖσαν ἢ παρὰ τῷ Δαυιδ τῆς εἰκότος σύγκρισις σιδηρᾶν ὀνομάζει, ὡς λεπτόνουςαν. Βαβυλωνίων χρυσὸς ἢ βασιλεία, ἢ Περσῶν ἄργυρος, Μικεδόνων 5 χαλκός. τὸ δὲ μέρος τι αὐτῆς σιδηροῦν, μέρος τι ὀστράκου, τὸ ἐμίχκτον τῆς Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείας δηλοῖ, ὡς εἶναι D μὲν τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν σιδηρον, τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ὀστρακον.

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σιλάνου.

10 ρη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ι' καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Πίσωνος.

Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἀρον- R 460
τιου. P 193

15 Ἰνδ. η'. ιη'. ὑπ. Κέλσου καὶ Τιβερίου.

Ἀγούστος Καῖσαρ Καλαβριαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν.

Θέατρον Μαρκέλλου ἐν Ῥώμῃ ἐκαύθη.

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. θ'. ιθ'. ὑπ. Λολλίου καὶ Λεπίδου.

2. Ῥωμαίαν RV. ib. παρὰ om. R. 4. χρυσῆ P. 5. ὀστράκινον P.
6. τῆς om. P. 13. Ἀροντινον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Hinc primum imperii Augusti annum nonnulli putant: quod quidem Romanorum imperium, quae apud Danieleſm habetur statuæ comparatio, ferreum appellat, tanquam attenuans. Babyloniorum quippe regnum auro confertur, Persarum argento, Macedonum aeri. Pars autem istius statuæ ferrea, parsque alia testacea, Romanorum et Aegyptiorum mixtum regnum significat, ita ut Romanorum quidem sit ferrum, Aegyptiorum autem testa.

729. xiv. Ind. iv. Octaviano Augusto IX. et Silano Coss. 4.

CLXXXVIII. Olympias.

730. xv. Ind. v. Octaviano Augusto X. et Flacco Coss. 1. 189.

731. xvi. Ind. vi. Octaviano Augusto XI. et Pisone Coss. 2.

732. xvii. Ind. vii. Octaviano Augusto XII. et Aruntino Coss. 3. 5482.

Coss.

xviii. Ind. viii. Cæſe et Tiberio Coss.

Augustus Cæſar Calabriam et Gallos vectigales fecit.

Theatrum Marcelli Romæ conflagravit.

CLXXXIX Olympias.

733. xix. Ind. ix. Lollio et Lepido Coss. 4.

- Ἰνδ. ι'. κ'. ὑπ. Ἀπουληίου καὶ Νέρβα.
 B Ἰνδ. ια. κα'. ὑπ. Σατορνίλου καὶ Λουκρητίου.
 Ἰνδ. ιβ'. κβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Λεντούλου.

ρδ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιγ'. κγ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Κορνηλίου. 5
 Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλεῖστα καὶ μέγιστα ἔκτισεν. ὁ
 αὐτὸς δὲ καὶ τὴν παλαιὰ Σαμαρείαν κατερειπομένην ἐκ θεμελίων
 ἐγείρας εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Ἀνγούστου Σεβαστιήν ὠνόμα-
 σεν. ἐν Πανειάδι δὲ τὸ Πάνειον κατεσκευάσεν.
 V 155 C Ἰνδ. ιδ'. κδ'. ὑπ. Φορνικίου καὶ Σίδακου. 10
 Ἰνδ. ιε'. κε'. ὑπ. Λομετίου καὶ Ἀενοβάβρου.

Ἐπὶ ταύτων τῶν ὑπάντων μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἢ ἡμέρᾳ β' Ἰνδ.
 ιά' ἐγεννήθη ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος ἀπὸ Ἰωακείμ καὶ Ἄν-
 ρης.

- Ἰνδ. α'. κς'. ὑπ. Αἰβωνας καὶ Πίσωνος. 15
 Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν λύσας μελίζονα οἰκοδόμησεν.
 ρεα' Ὀλυμπιάς.
 D Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λεντούλου.
 Ἰνδ. γ'. κγ'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Κλάρου.

2. Σατουρνίου P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 6. μέγιστα] μεγάλη PV.
 9. Πανιάδα — Πάνειον PV. 13. ἢ prius om. P. 16. ἀποδόρη-
 σεν m. R, P sola.

A. u. c.			[Ol. Iph.]	
734.	xx.	Ind. x.	Apuleio et Norva Coss.	1. 190.
735.	xxi.	Ind. xi.	Saturmino et Lucretio Coss.	2.
736.	xxii.	Ind. xii.	Lentulo et Lentulo Coss.	3.

CXC. Olympias.

xiii. Ind. xiii. Lentula II. et Cornelia Coss.

Herodes Hierosolymis multa, et praeclara aedificia extru-
 xit. Idem etiam pridem eversam Samariam a fundamentis in-
 stauratam in honorem Augusti Sebaston appellavit. In Pa-
 niade vero Panium condidit.

737.	xxiv.	Ind. xiv.	Fornicio et Sillano Coss.	4.
738.	xxv.	Ind. xv.	Domitio et Aëno-barbo Coss.	1. 191.

His Coss. mensis Septembris viii. feria ii. Ind. xv. nata
 est Domina nostra Dei genitrix ex Joacim et Anna.

739.	xxvi.	Ind. i.	Libone et Pisone Coss.	2.

Herodes Hierosolymis, destructo templo, illud longe majus
 aedificavit.

CXCI. Olympias.

740.	xxvii.	Ind. ii.	Crasso et Lentulo Coss.	3.
741.	xxviii.	Ind. iii.	Nerone et Claro Coss.	4.

Ἰνδ. δ'. κθ'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Κυρινίου.

Ἡρώδης Καισάρειαν εἰς ὄνομα Καίσαρος Ἀυγούστου ἔκτισεν, Στράτωνος πύργον τὸ πρὶν καλουμένην. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἀνθηδόνα ἐπικτίσας Ἀγρίππειαν ἐκάλεσεν, ἔτι δὲ καὶ Περσαβίτην 5 εἰς ὄνομα Ἀντιπάτρου τοῦ ἰδίου πατρὸς.

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. Ρουβελλίου καὶ Σατορνίνου.

P 194
R 462

ρββ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. λβ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Τουβέρωνος.

Ἰνδ. ζ'. λβ'. ὑπ. Ἀφρικανοῦ καὶ Μαξίμου τὸ β'.

10 Ἰνδ. η'. λγ'. ὑπ. Δρούσου καὶ Κρισπίνου.

Ἰνδ. δ'. λδ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Γάλλου.

ργγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. λε'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Πίσωνος τὸ β'.

B

Τιβέριος ἐστράτευσεν κατὰ Βρεταννῶν καὶ Ἀρμενίων.

15 Ἰνδ. ια'. λς'. ὑπ. Βάλβου καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ λοιπὸν τὸ ιγ' καὶ Σύλλου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Ἀύγουστος Ἰουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφυγάδευσεν, κατὰ γουὸς αὐτῆς μοιχείαν.

3. δὲ om. P. ib. Ἀνθηδόνα] Καρμανθηδόνα PV, Ἀνθηδόνα m. R.

4. δὲ add. V. ib. καὶ Περσαβίτην] Καπερσαβίτην Wesselingius ad Itin. Hieros. p. 601. 5. ἰδίου om. P. 6. Σατορνίνου P.

16. λυπὸν addidit V. 19. μοιχείας PV.

A. u. c.

[Ol. Iph.]Anni a m. c.

742. xxix. Ind. iv. Messala et Cyrinio Coss.

1. 192.

Herodes Caesaream in Caesaris Augusti nomen condidit. cum prius Turris Stratonis vocaretur. Idem Carianthedone instaurata, hanc Agrippeam nuncupavit. Sed et Persabinae, patris Antipatri nomen indidit.

xxx. Ind. v. Rubellio et Saturnino Coss.

CXCII. Olympias.

743. xxxi. Ind. vi. Maximo et Tuberone Coss.

2. 5496.

744. xxxii. Ind. vii. Africano et Maximo Coss.

3.

745. xxxiii. Ind. viii. Druso et Crispino Coss.

4.

746. xxxiv. Ind. ix. Censorino et Gallo Coss.

1. 193.

CXCIII. Olympias.

747. xxxv. Ind. x. Nerone II. et Pisono II. Coss.

2.

Tiberius in Britannos et Armenios expeditionem suscepit.

748. xxxvi. Ind. xi. Balbo et Vetere Coss.

3.

749. xxxvii. Ind. xii. Octaviano XIII. et Sulla Coss.

4.

750. xxxviii. Ind. xiii. Sabino et Rufino Coss.

ρθδ' Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ιδ'. λθ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ιδ' καὶ Σιλανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει γενέσεως κόσμου μετὰ τὸ παρελθεῖν τὸ κς' ἔτος τῆς Ἀυγούστου Καισαρος μοναρχίας καὶ μῆνα τὸν ἕκτον, τουτέστιν κατὰ τὸ λθ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, θελομένῃ γυνῶναι πόστην ἔχει κατὰ σελήνην ἢ πρώτη τοῦ ἐβδόμου μηνὸς Ἐλαλοῦλ κατὰ τὴν σεληνιακὴν παράδοσιν τῆς γραφῆς καὶ ποία ἐστὶν ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος. ἀπὸ τῶν ἔτων τῶν α' ἀφαιροῦντες τὰ ἔτη ποιοῦμεν παρὰ τὸν ιδ'. ιδ' σ' γίνονται γω'. ιδ' π' γίνονται ρφκ'. ιδ' θ' γίνονται ρου'. λοιπὸν ιδ'. τὸ ιδ' ἔτος τῆς 150 D ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἔχει δ' ἑπακτάς. ταύταις προσάπτομεν ἢ τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου. ἀπριλλίου λ', μαίου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', ἀυγούστου λα', σεπτεμβρίου α', γίνονται ρηβ'. ἕκβα τριακοντάδας, λοιπὸν β'. ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος γενέσεως κόσμου ἢ α' ἡλιακῆ 15 τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς ἔσχεν κατὰ σελήνην δευτέρα.

Ἐἴτα γυνῶμεν καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἢ πρώτη τοῦ σεπτεμβρίου. τοῖς ἔτη προσάπτομεν τὸ δ'. ατος' γίνονται ζισπ'. ταύτας παρὰ τὸ ζ'. ζ' ρ' γίνονται στ'. ζ' π' γίνονται φς'. ζ'

2. Σιλωνοῦ P. 6. πόστην] πῶς τὴν V, πῶς P. *ibid.* Ἐλαλοῦλ] Ἐλαλοῦλ V. 11. ιδ' ἐτηρίδος PV.

A. u. c.

Augustus Juliam filiam, cognito illius adulterio, in exilium misit.

[Ol. Iph.]

CXCIV. Olympias.

751. xxxix. Ind. xiv. Octaviano Augusto XIV. et Silvano Coss.

3. 194

Hoc anno a mundo condito v. m̄dvi. post expletum Augusti Caesaris Imperii annum xxvi. et mensem vi. hoc est xxxix. illius imperii, si velimus nosse, ut se habeat secundum lunae cursum prima septimi mensis Elul, juxta lunarem traditionem scripturae, et qualis sit dies septimanae, ita computare licet. De v. m̄dvi. annis detracto i. remanent v. m̄dv. Jam per xix. operemur: ducamus xix. in cc. prodibant iii. m̄dcco. ducamus xix. in lxxx. existent m̄dxx. ducamus xix. in ix. nascuntur clxxi. reliqua erunt xiv. Decimus quartus annus decemvovennalis cycli habet Epactas iv. His addimus xiii. ante luminaria, et xi. illas a xxi. Martii, xxx. Aprilis, xxxi. Maii, xxx. Junii, xxxi. Julii, xxxi. Augusti, i. Septembris, fiunt olxxxii. tolle tricenarios, relinquuntur ii. Intelleximus ergo quod hoc praesenti anno mundi v. m̄dvi. primus dies solaris mensis Septembris, in secundam lunam incidit.

Dein videamus etiam qua feria contigerit dies primus Septembris v. m̄dv. quartam addimus partem, nempe m. ccclxxvi. et procreatur vi. m̄dcccclxxxi. Hoc totum dividamus per vii. vii. due in dccc. sunt

β' γίνονται ιδ', λοιπόν ζ'. και ἔγνωμεν ἄς κατά τὸ εφς' ἔτος ἔφθασεν ἢ α' τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν ἡμέρᾳ ζ', και εἶχε κατά σελή-
την δευτέραν.

Λ ε υ ι τ ι κ ο ὦ .

5 Καὶ αἱ μὲν ἑορταὶ τοῦ ἑβδόμου μηνός εἰσιν αὗται.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Δάλησον τοῖς
νίοις Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου μιᾶ τοῦ μηνός B
ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπγγων, κλητῆ ἁγία τῷ
κυρίῳ. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, και προσάξετε ὀλοκαύ-
τωμα τῷ κυρίῳ. και ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Και
τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξίλασμοῦ κλητῆ
ἁγία ἔσται ὑμῖν, και ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, και προσά-
ξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ· ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἐξίλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλιάσασθαι περὶ
15 ὑμῶν ἐναντιον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. πῦσα γὰρ ψυχὴ ἧτις οὐ
ταπεινωθῆσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθῆσεται ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτῆς, και πῦσα ψυχὴ ἧτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. πᾶν ἔργον C
οὐ ποιήσετε. νόμιμον ἀλώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πίσαις
20 ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. σάββατα σαββύτων ἔσται ὑμῖν, και τα-

2. τὴν σελήνην P. 6. και ἐλάλησα.] Levit. XXIII. 23. 7. τοῦ
tertium om. P. 14. ἡ ἡμέρα P. 16. ταύτη] αὕτη P.

VI. mccc. vii. in lxxx. fiunt dlx. vii. in duo, fiunt xiv. Ergo didici-
mus quemadmodum anno Mundi v. mdvi. primus dies Septembris in diem
Sabbati incidit, quo die secunda luna fuit.

Ex Levitico.

Et festa septimi mensis haec sunt: Et locutus est Dominus ad Moy-
sen dicens: Loquere filiis Israel dicens: Mensis septimi una mensis
erit vobis requies, memoriale tubarum, vocata, sancta Domino. Omne
opus servile non facietis, et offeretis holocaustum Domino.

Et locutus est Dominus ad Moysen dicens: Et decima mensis septimi
hujus dies expiationis vocata sancta erit vobis, et humiliabitis animas
vestras, et offeretis holocaustum Domino. Omne opus non facietis in
ipsa die hac. Est enim dies expiationis haec vobis propitiare pro vobis
coram Domino Deo vestro. Omnis enim anima quae non humiliabitur in
ipsa die hac, exterminabitur de populo suo. Et omnis anima quae faciet
opus in ipsa die hac, peribit anima illa de populo suo. Omne opus non
facietis. Legitimum sempiternum in generationes vestras in omnibus ha-
bitationibus vestris. Sabbata Sabbatorum erunt vobis, et humiliabitis ani-
mas vestras a nono mensis a vespera usque ad vesperam sabbatizabitis

πεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, *Αἰλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τῆ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἐβδόμου τούτου, ὅταν συντελεσθε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, εορτάσετε τῷ κυρίῳ ἕξι ἡμέρας. τῆς ἡμέρας τῆ πρώτης ἀνάπαυσις καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης ἀνάπαυσις. καὶ λήψετε ἑαυτοῖς τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης καρπὸν ξύλου ὠραίου καὶ κάλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ εορτάσετε αὐτήν. ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας. πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσουσιν ἐν σκηναῖς, ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος.*

Καὶ αἱ μὲν εορταὶ τοῦ ἐβδόμου μηνός, καθὰ λέλεκται, εἰσὶν αὗται, ἡ πρώτη εορτὴ σαλπγγων, καθὼς ἀπεδείχθη, ἡμέρα ἐβδόμη λειτουργουμένη ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ. ἡ δὲ ὀγδόη ἔγκανια τοῦ ναοῦ ἡμέρα ἐβδόμη. ἡ δεκάτη ἐξίλασμα, ἡμέρα δευτέρα, τρίτη δὲ τῶν ἔγκαινίων. καὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῶν ἔγκαινίων ἡ πεντεκαιδεκάτη εορτὴ σκηνοπηγιῶν, ἡμέρα ἐβδόμη,

1. ἐνάτης PV. *ib.* ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας] ἐσπέρας V. 5. εορτάσατε V. *ib.* τῆς ἡμέρας] 89. 7. ὠραίου P. 8. κάλυνθραν PV: κάλυνθρα comparari potest formae in libris non infrequenti θυρεθρα. *ibid.* καὶ ἰτέας] ἰτέας V. 11. εορτάσατε PV. 13. κατοικήσωσι V. 14. κατώκησα PV. 19. ἡ ἡμέρα P. 20. τῶν πρῶτα om. P.

Sabbata vestra. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loqueri filiis Israel dicens: Quintadecima mensis septimi hujus, quando collegistis fructus terrae, celebrabitur Domino septem dies: die prima requies, et die octava requies. Et accipietis vobis die prima fructum arboris palmatum, et spatulam palmarum, et ramos arboris dampni, et agni casti ramos ex torrente, et lactabimini coram Domino Deo vestro septem diebus anni. Legitimum sempiternum in generationes vestras, in mense septimo celebrate ipsam, in tabernaculis habitate septem dies. Omnis indigena in Israel habitabit in tabernaculis, ut videant generationes vestrae, quod in tabernaculis habitare feci filios Israel, cum educerem eos de terra Aegypti, ego Dominus.

Atque septimi quidem mensis haec sunt, prout dictum est, festivitates. Primus festus dies Tubarum, uti est demonstratum, dies septimus per septem dies celebratus. Decimus, expiationis, dies secundus. Tertius vero, Encenicorum. Decimus quintus, Somopegiorum, dies septimus, diebus septem celebratus, quo coepit Zacharias officio suo fungi

ἐπὶ ἡμέρας ἑορταζομένη, ἐν ἣ ἤρξατο τῆς λειτουργίας Ζαχαρίας, καὶ εὐηγγελισθῆ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ. καὶ μετὰ τὰς ἐπὶ τῶν σκηνοπηγιῶν ἡ ὑγδὸν Ἐξόδιον, ἡμέρα ἐβδόμη. καὶ ἕμειν τὸ σάββατον διὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ νόμου. καὶ τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρώτῃ, εἰκάδι δὲ τετάρτῃ κατὰ σελήνην, ἡμέρα πρώτη ἀπέλθεν Ζαχαρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπέλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνελαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυσεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἀφείλαν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις.

Ἀριθμήσωμεν τοίνυν τὰς ἡμέρας κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν τῆς γραφῆς σεληνιακῶς ἀπὸ τῆς σολλήμειος τῆς Ἐλισάβετ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ἁγίας ἀμπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, ἐν ἣ συνελήφθη ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ κατὰ τὴν τοῦ τυπικοῦ ἀμνοῦ σύλληψιν· εὐρίσκομεν τὸν ἕκτον μῆνα τῆς Ἐλισάβετ ἀφ' οἷ συνελαβεν τότε πληροῦσθαι.

Τίθεμεν τὰς ἀπὸ κ' τοῦ ἐβδόμου μηνὸς ἡμέρας σεληνιακῶς ὁδοῦτως. εἰλοδὸν ζ' Σεπτεμβρίου, θελειφ λα' Ὀκτωβρίου, μερσουάν λ' νοεμβρίου, χασιλεῦ λα' δεκεμβρίου· τούτω τῷ μηνὶ ιθ', ἡμέρα

2. εὐαγγελισθῆ P. 8. καὶ ἐγένετο] Luc. I. 24. 9. τὰς om. P. 12. ἀφείλαν] ἐπειδὴν ἀφείλιν Lucas. id. Post ἀνθρώποις addit P sola: ἐνδ. ις. μετὰ ὑπ. Λευτούλου καὶ Πίσωνος 13. τοίνυν] οὐν P. 16. σολλήφθη P. 17. εὐρίσκωμεν PV. 19. μηνὸς om. P. 20. θεσειας P. Est Tisri. 21. δεκέμβριος V. Verba τούτω—αὐτήν post γίνονται γ' posuit P ex coniectura Raderi, ὡκ. — Πίσωνος autem omisit.

et nuntium accepit ab Angelo de conceptione Elizabeth. Et post septem dies Scenopogiorum, Octavus, Exitus, dies septimus. Et mansit Sabbatam propter legis praeceptum. Et vigesima tertio die, primo, (hebdomadis) vigesima vero quarto secundam lunarem computam, prime (hebdomadis) die, abiit Zacharias in domum suam.

Et factum est ut impleri sunt dies officii ejus, abiit in domum suam. Post hos autem dies, concepit Elizabeth uxor ejus, sequens occultabat menses quinque, dicens, Quis fecit mihi Dominus in diebus, quibus abstinuit opus probrum meum inter homines.

A. u. c.

768. Ind. xv. P. G. Lentali et Pisonis.

Numeramus ergo dies pro recepto in scriptura more, juxta lunarem computam a conceptione Elizabeth usque ad diem Annuntiationis sanctae semper Virginis et Dei genitricis Mariae, qua conceptus est Agnus Dei secundam typici signi conceptionem, invenimus sextam mensem Elizabeth, et quo concepit, tam impleri.

Pendamus a xlv. septimi mensis dies secundam lunarem computam,

πέμπτη, ἐπορεύθη ἡ ἁγία Θεοτόκος εἰς τὴν ὄρεινὴν πρὸς τὴν Ἐλισάβετ καὶ ἠσπάσατο αὐτήν. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πάσιωσ. τηβήθ λα' Ιανουαρίου, σαβὰτ κή φεβρουαρίου, ἀδὰρ κέ μαρτίου. ὁμοῦ ρπγ'. ταύτας κατὰ σελήνην μέρισον· ε' κ' γίνονται ρκ'. ε' ι' γίνονται εξ'· τουτέστιν τὸ ἥμισυ τοῦ ε' γίνονται γ'.

Τούτῳ τῷ ρφζ' ἔτει εὐηγγελισθῆ τὴν σύλληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος μηνὶ μαρτίῳ κέ, ἡμέρα β'.

Τούτῳ τῷ ρφς' ἔτει γενέσεως κόσμου τῷ ζ' μηνὶ ιε', τῇ ἡμέρᾳ τῶν σκηνοπηγιῶν Θεοῦ βιῶν ὁ Ζαχαρίας εὐηγγελισθῆ τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ.

V 159
P 198

Τῇ κέ τοίνυν τοῦ δύστρου μηνὸς συμπληροῦται ὁ ἑξαμηνιαῖος χρόνος τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισάβετ· διὰ τοῦτο καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ε' ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, ἣ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν, Χαῖρε κεχαριστωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ

3. τηβηθθ V. *ibid.* Ιαννουάριος V. *ibid.* φεβρουαρίου P.

4. ὁμοῦ ρπγ' om. P sola. *ib.* ταύτας τὰς κατὰ P. 6. τούτῳ—

ἡμέρα β' om. P. In V scriptum ^η ^τ ^α ^β μ μαρ κε ἡμ β'. 8. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 9. τούτῳ—Ἐλισάβετ om. P. Corruptum est βιῶν. 12. τοίνυν] ταῦν RV. *ibid.* σύστρου R. 13. ὁ εὐαγγελιστὴς] Luc. I. 26. 20. ποταπὸς εἶ V.

hac ratione. Ilul vii. Septembris. Theills xxxi. Octobris. Morsuan xxx. Novembris. Chasleu xxxi. Decembris. Hoc mense xviii. die, feria quinta, Deipara virgo profecta est in montana ad Elizabet, et salutavit illam. Tebeth seu Tibith. xxxi. Januarii. Sabbath xxviii. Februarii. Adar xxv. Martii. Colliguntur anni olxxixiii. Has secundum lunam divide: duc vi. in xx. prodeunt oxx. vi. in x. existunt lx. hoc est dimidium vi. fiant iii.

Igitur xxv. mensis Dystri, (seu Martii) tempus semestris conceptionis Elisabet impletur: propterea dicit Evangelista: Mense autem sexto missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazaret, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo et familia David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum: Illa vero turbata est in sermone eius, et cogitabat, qualis esset iste salutatio. Et dixit Angelus ad eam: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Et ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Iste erit magnus, et filius altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus thronum.

V. 101
P. 101
V. 101

τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἷόν, καὶ καλέ-
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψί- B
στου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δα-
βὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς
5 τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ
Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα
οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον R 470
ἐπιλεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διὸ καὶ
τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ
10 συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνειληφνῶσα υἷόν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ
οὗτος μὴ ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρα. ὅτι οὐκ ἄδυ-
νατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγ- C
γελον, Ἴδου ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

15 Ἐν ταύτῃ τοίνυν τῇ ἡμέρᾳ, λέγω δὲ τῇ κέ' τοῦ κατὰ Ῥω-
μαίους μαρτίου μηνός, παραλυβοῦσα ἀπὸ τῶν θεοφόρων διδα-
σκάλων ἐορκάζει τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν ἐν-
δόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἡ τοῦ Θεοῦ καθολικῆ
καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησία.

20 Τοῦ οὖν ἔκτου μηνός τῇ Ἐλισάβετ συμπληρουμένου, καθὰ
πρόκειται, τῇ κέ' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, καὶ ἐν
ταύτῃ ἀρχομένου αὐτῇ τοῦ ἑβδόμου μηνός, συνέλαβεν ἐν γαστρὶ D
κατὰ σύμκα τῶν αἰδίων καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ-

1. συλλήψῃ — τέξει V. 6. μοι om. P. 9. τὸ om. P. id. γε-
νώμενον V. 10. γήρει] γαστρὶ P. 13. τὸ om. R.

num David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni
ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud,
quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus
sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi; propterea
quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabet co-
gnata tua et ipsa concepit filium in utero suo; et hic mensis est sextus
illi quae vocatur sterilis, quia non impossibile erit apud Deum omne ver-
bum. Dixit autem Maria ad Angelum: Ecce ancilla Domini, fiat mihi
secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Hoc ergo die, xxv. Inquam, secundum Romanos Martii mensis, Ca-
tholica et Apostolica Dei Ecclesia, ex sanctorum doctorum traditione,
Sanctae Dominae nostrae gloriosae Dei genitricis et semper Virginis
Mariae Annuntiationem celebrat.

Sexto igitur mense Elisabet completo, quemadmodum superius di-
ctum est, xxv. juxta Romanos Martii mensis, eoque incipiente septimo,
in utero secundum humanitatem concepit Sanctissima et intemerata ac
benedicta semper Virgo et Dei genitrix Maria, aeternum ac ejusdem

ματι μονογενῆ υἷον καὶ λόγον, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ παναγία ἄχραντος ἐυλογημένη ἀειπαρθένος καὶ Θεοτόκος Μαρία. καὶ εὐθέως ἤρξατο ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς ἡ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις, ἐν ἣ ἡ ἄσκητος κιβωτὸς εἰσῆλθε εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἡ ἕνωσις καὶ παναγία σὰρξ τοῦ Θεοῦ λόγου ἡ μὴ διαφθαρεῖσα ἤρξατο πλαστουργεῖσθαι ἐν τῇ ἐμψύχῳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ τῇ ἐπελευθεῖ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῇ ἐπισκιάσει τῆς δυνάμεως τοῦ ἁμῶν ἐβλάστησεν τὸ ἄνθος τὸ ἐκ τῆς ῥίλης

P 199 Ἰεσσαὶ ἐν τῇ παρθένῳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ, τουτέστιν ἡ κατὰ σάρκα τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λόγου σύλληψης ἤρξατο κατὰ τὸ 10 γεγραμμένον, Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν θώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάντων Λεντούλου καὶ Πίσωνος τῇ

R 472 εἰκάδι πέμπτη τοῦ δέστρου μηνός, κατὰ δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἄδαρ τριακάδι, πρὸ ἧ καλιουδιῶν ἀπριλίων ἔτους εφίς γενέσεως κόσμου, ἐν τῷ πρώτῳ σεληνιακῷ μηνὶ τῷ ἄδαρ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ὡς προεμήνυσεν διὰ τῆς λήψεως καὶ διασηρήσεως τοῦ προβάτου τὴν κατὰ σάρκα σύλληψιν αὐτοῦ ὁ κύριος καὶ δεσπότης τῶν ἀπάντων Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, οὕτω καὶ ἐπλήρωσεν ὁ κατὰ πάντα τέλειος καὶ τελειουργὸς πάσης κτίσεως ἐν τῷ τελείῳ ἀριθμῷ τῆς συλλήψεως, καὶ πάλιν ὡς προεξηγήρασαν ἐν τῇ κιβωτῷ τὴν ἄχραντον καὶ ἄμωμον καὶ παναγίαν αὐτοῦ σάρκα καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ

V 160 B

4. ἡ om. R. 8. τὸ prius om. R. 9. γῆ om. P sola. 11. γεγραμμένον] Psalm. LXXVI. 7.

Anni a. m. c. cum Patre et Spiritu sancto essentiae unigenitum Filium, Verbum, Christum, verum Deum nostrum: et statim in utero ejus secundum hypostasin unio, in qua arca essens corruptibilis ingressa est in terram promissionis, et intacta ac sacrosancta caro Verbi Dei, quae incorrupta est, coepit formari in terra animata, Dei genitrice, superveniente Spiritu sancto, et obumbrante virtute altissimi, germinavit flos de radice Jesse in Virgine Dei genitrice, hoc est conceptio secundum carnem unius Sanctae Trinitatis, Dei Verbi coepit, quemadmodum scriptum est, Terra nostra dedit fructum suum.

5506. His praedictis Com. Lentulo et Pisone tiv. Dystri mensis, secundum Aegyptios vero Adar xxx. ex a. d. viii. Kalendas Aprilis, anno a mundo condito v. m. xvii. prime mense lunari Adar, decima mensis, usque per aquam conceptionem et conservationem praesumtiaverat, summa secundum carnem conceptionem Dominus et Dominator omnium Christus verus Deus noster, in omnibus perfectus, ac universae creaturae conditor, in perfecta conceptione numero, sic adimplevit: et rursus, ut in arca intantum et intemeratam ac sanctissimam carnem adumbraverat, ipsamque in terram promissionis indaxit: ita hoc mense, ipsaque mensis die, facta est

ἐπὶ τῇ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον, Πνεῦμα ἅγιον ἐπαλειφῆσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναιμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὰ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται οὖδος Θεοῦ· ἐν ᾗ τῆς δημιουργίας ἡμέρα δευτέρα τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν Χριστὸς ὁ 5 θεὸς ἡμῶν, ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται σαρκωθεὶς καὶ τελείως ἐνανθρωπήσας, ὡς ὑπάρχων ἥλιος δικαιοσύνης· φησὶ γὰρ ὁ προφήτης περὶ αὐτοῦ, Ἀνατελεῖ τοῖς φοβομένοις αὐτὸν ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἰσως ἔσται ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ.

C

Ἐπίσκοπον δὲ τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, 10 ἐν ᾗ προσέταξεν ὁ δεσπότης τῶν ὑπάντων ληφθῆναι τὸ πρόβατον καὶ διατηρηθῆναι, συντρέχουσιν κατὰ τὸ παρὸν ρηζ' ἔτος εἰς τὴν πέμπτην καὶ εἰκάδα τοῦ μαρτίου μηνός.

Ἔσσι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν ρηζ' ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος 15 ἔτος ις', καὶ ἔχει ἀναγεγραμμένας ἐπακτὰς ιε'. ταύταις προστίθεται τὰς πρὸ τῶν φωστήρων ιγ' καὶ προσελήρους ζ' καὶ ε' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου, γίνονται μ', ἕκβα λ', μένουσι ι'.

Καὶ γενώσκαμεν ὡς τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου κατὰ 20 σιλήνην ἠρέθη κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τῇ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός.

Ἀναστάσις δὲ Μαρτίου ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἐλθοῦσα ἐν Ναζαρέτ ἐκ γ', καὶ τέλεισασα τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ

6 φησὶ — δικαιοσύνης om. P. ib. ὁ προφήτης] Malach. IV. 2.
9. εὐρίσκωμεν P. 15. πρὸ] πρὸς V. 16. ἕκβα] ἕκβαλων PV.
19. εὐρίθη P. 21. ἀναστάσις] Luc. I. 39.

cunda, ad vocem Angeli dicentis ad beatam Virginem, Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi: quapropter et hoc quod nascitur sanctum, vocabitur Filius Dei: quo die creationis mundi secundo caelos condidit Christus Deus noster, eodem carne humanamque naturam perfecte induisse reperitur, ut qui sol est iustitiae, et salus erit in alle quae.

Invenimus vero decimam primam mensis Lunae, qua praecipit servum omnia Dominus, ut Agnus acciperetur et servaretur, cum hoc praesenti anno v. m̄vii. in xv. Martii concurrentem.

Est enim hoc praesenti an. v. m̄vii. annus decemnovennalis cycli xvi. et habet descriptas epactas xv. His addimus dies xiii. ante lunationem, et ante lunares vii. et v. et illas a xxi. ejusdem Martii, sicut xi. ex quibus referuntur xxi. remanent x.

Hinc agnoscimus quemodo decima mensis primi secundum lunam reperita sit hoc praesenti anno in xv. mensis Martii juxta Romanos.

Stygeus autem Maria diebus illis, profecta ex Nazaret per triduum, parato Hierosolymis Pascha, septemque dierum diebus adimpletis, cum festinatione petiit per montana civitatem Juda, quae distabat mil-

καὶ τὰς τῶν ἀζύμων ζ' ἡμέρας, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
 R 474 σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα, οὖσαν ἀπὸ μετῶν ἰβ'. καὶ εἰσῆλθεν
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγέ-
 νετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐκί-
 τησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη πνεύματος⁵
 ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν,
 P 200 Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
 σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου
 πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
 ὦτά μου, ἐκίρησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιῦσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.¹⁰
 καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔστιν τελείωσις τοῖς λελαλημένοις
 αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Καὶ εἶπεν Μαριάμ, Μεγαλίψει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ
 ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι
 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ¹⁵
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί, ὅτι ἐποίησέ
 μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ
 B ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε
 κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοῖα
 καρδίας αὐτῶν, καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν²⁰
 ταπεινοὺς. πεινώσκει ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλοῦτουσκει ἐξα-
 πέστειλεν κενούς. ἀγτελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι
 ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

3. τὸν om. P. 8. μου om. P. 11. λελαμένοις V. 14. τῷ
 alterum om. P. 15. ἔβλεψεν P.

liaribus XII. et ingressa est domum Zachariae, et salutavit Elisabet. Et
 factum est, ut audivit Elisabet salutationem Mariae, exultavit infans in
 utero ejus, et repleta Spiritu sancto Elisabet, exclamavit voce magna,
 et dixit: Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Et
 unde mihi hoc, ut veniat mater Domini ad me? Ecce enim ut facta est
 vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit infans in utero meo in ex-
 ultatione. Et beata quae credidisti, quoniam perficientur quae dicta sunt
 tibi a Domino. Et dixit Maria:

Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus, in Deo
 salutari¹ salvatore meo. Quia respexit humilitatem ancillae suae, ecce enim ex
 magna² hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi³ magnalis⁴
 potens est, et sanctum nomen ejus. Et misericordiae ejus in generationibus
 generationum timentibus eam. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit
 sedo⁵ superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de⁶ thronis, et exultavit hu-
 miles. Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes. Suscepit
 Israel puerum suum recordatus misericordiae suae. Sicut locutus est ad
 patres nostros, Abraham et semini ejus in saeculum.

Ἔμεινε δὲ Μαρίας μὲν ἀπὸ αὐτῆς ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέ-
 σιρρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπαλήσθη ὁ χρόνος
 τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἷόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περὶ οἰκοὶ καὶ
 οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλανε κείνος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ- C
 5 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἡ' ἡλθόν V 161
 περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν,
 Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν, Ὅτι
 αἰδεῖς ἔστιν ἐκ τῆς συγγενείας σου ὅς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.
 10 ἐγένεον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ
 αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων, Ἰωάννης ἔστι τὸ ὄνομα αὐ- R 476
 τοῦ. καὶ ἔθαύμασαν πάντες. ἰσχυρῶς δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ
 παρακρῆμι, καὶ ἐλύθη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ἔυλογῶν
 τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐ-
 15 τούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ θρησκίᾳ τῆς Ἰουδαίας ἐλαλεῖτο πάντα τὰ ῥή- D
 ματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ
 αὐτῶν λέγοντες, Τί ἕρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ κυ-
 ρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
 πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσεν λέγων, Ἐυλογητὸς κύριος
 20 ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
 αὐτοῦ. καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ
 παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
 αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χει-

2. τὸν om. P. 10. τὸ om. P.

Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus, et reversa est
 in domum suam. Elisabet autem impletus est tempus pariendi, et pe-
 perit filium, et audiverunt vicini et cognati ejus, quod Dominus magnifi-
 casset cum ea misericordiam suam, et congratulabantur ei. Et factum
 est, octavo die venerunt circumcidere puerum, et vocabant eum nomine
 patris sui, Zachariam. Et respondens mater ejus dixit: *Nequaquam:*
sed Joannes vocabitur. Et dixerunt ad eam: *Quia nemo est in cognatio-*
ne tua, qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri ejus, quid vellet
 vocari eum. Et postulans pugillares scripsit dicens: *Joannes est nomen*
ejus. Et mirati sunt omnes. Apertum est autem illi os ejus, et solu-
 ta est lingua ejus, et loquebatur benedicens Deum. Et factus est super
 omnes timor circumhabitantes, et in tota regione montana Judaeae dice-
 bantur omnia verba haec. Et posuerunt omnes audientes in corde suo dicen-
 tes: *Quis putas puer iste erit, et manus Domini erat cum eo.* Et Za-
 charias pater ejus repletus Spiritu sancto prophetauit, dicens,

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem
plebi suae. Et excitavit cornu salutis nobis, in domo David pater sui.
Sicut locutus est per os sanctorum a saeculo prophetarum ejus. Salutem
ex inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendam

P 201 ρός πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγάπης αὐτοῦ. ὄρων ὃν
 ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦ δοῦναι ἡμῖν. ἀφάρθως
 ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ἐπίστατος
 κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἑτοιμάσαι
 ὁδοὺς αὐτοῦ τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέ-
 σει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ σπλάγχνα ἔλεους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
 ἐπεσκέπαστο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἕξ ὕψους. ἐκφανεῖ τοῖς ἐν σκότει
 καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατεσθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
 εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

B Τὸ δὲ παιδίον ἠδύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ
 ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Οὗτος ὁ μέλλων πάντων ἀνθρώπων Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, ἵδ
 ὁ ἔτι ἐν κοιλίᾳ πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς καὶ σκιρτῶν καὶ ἐπι-
 γόμενος προδραμεῖν ταῦ κυρίου αὐτοῦ, ὁ μέγας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 ὁ πρόδρομος τοῦ κυρίου, ὁ ἐτοιμάζων αὐτῷ λαὸν κατεσκευασμέ-
 τον, ὁ τῶν προφητῶν ἀνώτερος καὶ τῶν ἀποστόλων προγενέστε-
 ρος, ὁ μέσος τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, ὁ τελευταῖος ἐν
 R 478 νόμῳ καὶ τῆς νέας ὑπαδαίτης, ὁ καρόντα τὰν δεσπόσῃν Χριστῶν

6. προπορεύσει PV. id. γὰρ om. R. 9. ἐκφανεῖ R. 12. ἐκραταιοῦ
 (ἐκραταιοῦτο corrigitur in Emend. p. 920.) τῷ π. R, ἐκραταιοῦτο
 τῷ π. P. 16. ἔτι om. R. ibid. ἢ κοιλίᾳ P.

misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti.
 Injurandum quod iuravit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis.
 Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi. In
 amplexibus et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu, puer,
 Propheta altissimi vocaberis, praeibis ante faciem Domini parans viam
 eius. Ad dandam scientiam salutis plebi eius, in remissionem peccatorum
 eorum. Per vispera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens
 ex alto. Illuminava his qui in tenebris et umbra mortis sedent, ad diri-
 gendos pedes nostros in viam pacis.

Puer autem crescebat et confortabatur spiritu. Et erat in desertis
 usque ad diem ostensionis suae ad Israel.

De Joanne Praecursore.

Hic omnibus major hominibus Joannes Baptista, qui in utero populi
 Spiritu Sancto exultavit, festinans praecurrere Domine suo, magnum
 coram Deo, Praecursor Domini, qui paravit ipsi plebem perfectam, ex-
 celsior Prophetis, antiquior Apostolis, medius inter novum et vetus Te-
 stamentum, ultimus in lege veteri, et novae indigitator, qui praecursum
 Dominum Christum omnibus ostendit, qui vitae asperitatem homines mi-

πᾶσιν ὑποδεικνύς, ὁ τῇ σκληραγωγίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερ-
 αῖρων καὶ τῇ διακονίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβῆς, ὁ ἐν πενθ-
 ματι καὶ δυνάμει Ἑλλέν προελθὼν καὶ τὸν Ἑλλέν ὑπερβαίνων τῷ
 βαπτίζειν τὸν κύριον, ὁ λύχνος ὁ καιόμενος πρὸ τοῦ ἡλίου τῆς
 5 δικαισύνης, οὗτος παρόντα τὸν κύριον ὑποδεικνύσι λέγων, Ἴδὲ
 ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀμνὸν ὡς
 θυόμενον καλέσας καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου αἴροντα ὡς
 ἀπαλλύττωσι τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας, διὰ τῆς ἀναστάσεως
 ἀσφάτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους ἀποτελεῖν. τοιαύτης
 10 διακονίας καὶ τοιούτων πραγμάτων μηνυτῆς ἡξιώθη ὁ μέγας D
 Ἰωάννης εἶναι.

Ἐξου θέλοντες γινῶσθαι καὶ πόστη τοῦ μηνὸς ἐτέχθη ὁ πρό- V 162
 ἄρομος, εὐρίσκομεν ὡς ὁ ἐνιαυμηνιαῖος ἡλιακὸς χρόνος τῆς συλλή-
 ψειως τῆς Ἑλισάβετ συμπληροῦται εἰς τὴν εἰκάδα τετάρτην τοῦ
 15 ἰουνίου μηνός.

Ἐἴτα γινῶσθαι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη,
 κθήμεν τὰ ερζ' παρὰ τὸ ἐν, καὶ συνάπτωμεν αὐτοῖς τὸ τέταρ-
 τον, τοῦτέστιν ἄλλα ατος' γίνονται ερπβ'. μέρισον εἰς ζ' ζ'
 ρ' στ', ζ' π' φξ, ζ' γ' κά. λοιπὸν α' ταύτη προστίθεμεν P 202
 20 ἀπρᾶτου λ', μαιου λα', ἰουνίου κδ', γίνονται πξ' λῦσον εἰς ζ',
 ζ' ι' ε', ζ' β' εδ', λοιπὸν β'.

Ἐγνωμεν οὖν ὡς ἐν-δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ κατὰ τὸ

1. δεικνύς P.	id. ὑπεραίων — ἀνθρώπους om. P.	10. μη-
ροθῆς P.	12. πόση P.	13. ἐνιαυμηνιαῖος P.
om. P.		22. οὖν

veros superant, qui in spiritu et virtute Elise ambulans, ipsum etiam
 Eliam praecebat, dum Dominum baptizavit, lucerna ardens ante Solem
 justitiae. Hic praesentem Dominum ostendit, dicens: Ecce Agnus Dei
 qui tollit peccatum mundi, agnum ut sacrificandum appellans, quique pec-
 catum mundi tolleret, et absolveret mundum a peccato, per Resurrectio-
 nem, incorruptis his, immortilibus et immutabilibus effectis. Hujusmodi
 ministerii, taliumque rerum nuntius esse dignatus est magnus Joannes.

Porro qui nosse velit quoto mensis die natus est Praecursor, de-
 prehendemus novem mensium solarium tempus conceptionis Elisabet in
 xiv. mensis Junii compleri.

Deinde, si nosse etiam velimus ferjam qua in lunam est editus, pe-
 ninus v. nonvi. uno dempto: his addimus quartam partem, hoc est
 necelxxvi. et existant vi. necelxxvii. hoc quidem divide in vii. vii.
 vno in vcccc. et prodibunt vi. mccc. dec vii. in lxxx. nascentur dx-
 dec vii. in xl. prodibunt xxi. reliquitur i. huic addimus xxx. dies
 Aprilis, xxxi. Maii, xiiii. Junii, fiant lxxviii. quae divide per vii. septies
 x. efficiunt lxxx. divide vii. per ii. fiant xiv. reliqua sunt ii.

παρὸν ἔτος ὁ πρόδρομος ἐτέχθη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα τὸ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων.

R 480

Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρινίου, καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

B ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρεθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαβίδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρῶς Δαβίδ, ἀπογράφεσθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, ὄσση ἐγκύω. ἐγένετο 10

δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἔσπαργάνωσιν αὐτὸν καὶ ἀνέβηκεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν 15 ποιμνὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα

C ἔξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ἰδοὺ γὰρ εἰσηγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει 20 Δαβίδ, καὶ καθὼς γέγραπται, Αὐτὸς ὁ λαλῶν ἰδοὺ πάρειμι.

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, τίθειμεν τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος

3. ἐν ταύταις] Luc. II. 21. γέγραπται] Esai. LVIII. 9. 23. τίθειμεν τὴν] τίθειμεν P.

Ex his discimus feria II. hebdomadis hoc praesenti anno natum Praecursorem, quo die creavit Deus firmamentum in medio aquarum.

His diebus exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur universus orbis. Haec descriptio prima facta est Cyrinio Syriae Praeside. Et ibant omnes ut describerentur, singuli in suam civitatem. Ascendit autem et Joseph a Galilaea civitate Nazareth in Judaeam civitatem David, quae vocatur Bethleem, eo quod esset de domo et familia David, ut describeretur cum Maria desponsata sibi uxore praegnanate. Factus est autem cum esset ibi, impleti sunt dies ut pareret. Et peperit filium suum primogenitum, et pannis eum involvit, et reclinavit eum in praesepio, quia non erat ei locus in diversorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, et gloria Domini circumfulsit illos, et timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus: Nolite timere, ecce enim evangelizo vobis, gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David, quemadmodum scriptum est, Ipse qui loquitur, ecce adven-

Quod si deinde voluerimus nosse feriam qua Christus verus Deus

μίαν ἐπακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ταύτη προσιθίνουσα ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ πρώτου μηνὸς ἡμέρας ἀπριλίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰου- λίου λα', ἀγούστου λα', σεπτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμ- βρίου λ', δεκεμβρίου κέ, γίνονται σό, ταύτας ἐβδόμου, ζ' λ' γίνονται σί, ζ' ἢ νζ', λοιπὰ δ'.

Ἔγνωμεν οὖν ὡς καὶ ἦν ἡμέραν ἐδημιούργησεν τοὺς φω- στῆρας, κατ' αὐτὴν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ὡς ὑπάρχων ἡλιος δικαιοσύνης.

Ἡρώδης δὲ πρὸς ταῖς ἐτέραις αὐτοῦ μαιοφοσίαις Σαλώμης 10 τῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἀναιρεῖ τὸν ἄνδρα. γήμυτος δὲ αὐτὴν ἐτέ- ρου, καὶ τοῦτον ἐπιπροσιθίηαι. καὶ ἔτι πρὸς τούταις τοὺς ὑφηγητὰς τῶν ἱερῶν νόμων καὶ τοὺς τῶν πατρίων ζηλωτὰς κτείνουσιν.

Ἰνδ. α'. μα'. ὑπ. Πουπλίου Καίσαρος καὶ Παύλου.

R 482

15 Τῇ πρώτῃ τοῦ ἰανουαρίου μηνὸς ἡμέρα δ', ὅτε ἐπλήσθη- σαν ἡμέραι ἡ', ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνο- μα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλη- φθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. εἶτα μετὰ ταῦτα ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τὸν δοθέντα 20 παρ' αὐτοῦ διὰ Μωυσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πα- ραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ ἐν τῷ

P 203

V 163

6. ἡμέρα τετάρτη ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. m. P.
10. γαμήσαντος P sola. 11. τούτους R. 14. Πουβλίου P sola.
15. ὅτε ἐπλήσθησαν] Luc. II. 21. 21. καθὼς] ὡς P.

noster natus est, ponimus hoc praesenti anno unam epactam Solis, cui Anniam. c. adijciamus a principio primi mensis dies Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Julii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx. Decembris xiv. qui efficiunt dies cclxx. Hos. deinde septu- plica, duc septem in xxx. efficiunt ccx. septem in viii. erunt lvi. reli- qua sunt iv.

Colligimus ergo Christum verum Deum nostrum, utpote verum ju- stitiae solem, eo die natum, quo ipse luminaria condidit.

Herodes vero praeter alia scelera sua, sororis suae Salomes conju- gem interfecit. Hanc cum alius duxisset, illum pariter sustulit. Legum praeterea interpretes, jurisque patril amatores occidit.

Anni Christi.

[Ol. Iph.]

1. xli. Ind. i. Publio Caesare et Paulo Coss.

1. 195. 5508.

Primo Januarii mensis die, feria iv. quando impleti sunt dies viii. venerunt circumcidere puerum, et vocatum est nomen ejus Jesus; quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Porro cum impleti essent dies purificationis ejus, secundum legem ab ipso per Moy- sen datam, duxerunt eum in Hierusalem, ut sisterent eam Domino, quem-

εἰσωγαγείν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν ἐν τῷ ἱερῷ ἐδέξατο αὐ-
τὸ Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν τὸν Θεὸν καὶ
εἶπεν, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου
ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτα-
μασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
ἔθνων καὶ δόξα λαοῦ σου Ἰσραὴλ. καὶ μετὰ βραχέα, Ἰδοὺ οὗ-
τος κείτοι εἰς πτωσίην καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ
εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεί-
σεται ῥομφαία.

Ταῦτα δὲ ἡμῖν παρυδέδοται ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀποτοπῶν 10
C καὶ ὑπηρετῶν γενομένων τοῦ λόγου, παρ' ὧν καὶ ὁ ἅγιος Λου-
κᾶς λαβίων συνεγράψατο. οἱ δὲ αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ εἶσαν ἡ
ἄγια ἔνδοξος καὶ κατὰ ἀλήθειαν δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος, ἡ καὶ
συντηρήσασα πάντα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καθὼς γέγραπται, καὶ ὁ
δικαῖος Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος ὁ πρῶτος τῶν 15
ἐν Ἱεροσολύμοις κατακοσμήσας θρόνον καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ
Ἰούδας. οἱ τοὶ εἶσαν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ ἕως τοῦ
τριηκοστοῦ ἔτους τῆς κατὰ σάρκα ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου Θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

D Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. 20

Τὰ τοῦ Συμεὼν ῥήματα πρὸς τὴν Μαρίαν οὐδὲν ἔχει ποι-

4. Ἔσθ PV. 6. δόξαν P. 10. ἐκ τῶν] αὐτῶν B. 11. παρ' ὧν]
παρῶν RV, ὡσερ P. 12. ἡ ἄγια ἡ ἔνδοξος P. 15. τῶν] τοῦ P.
20. Βασιλείου V.

admodum scriptam est in lege Domini: Quis omnes miseriam miseriam
videns unquam sanctam Domino vocabitur. Et cum inducerent parvulus
puerum Jesum in templum, accepit eum Symeon in sinu suo, et ben-
dixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum
verbum tuum in pacem. Quis viderunt oculi mei, salutare tuum: quod
parasti ante faciem omnium populorum. Lumen ad revelationem gen-
tium, et gloriam plebis tue Israel. Et paulo infra: Ecce postus est hic
in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui contra-
dicetur. Et tuam ipsius animam pertinensabit gladius.

Haec nobis tradita sunt ab his qui ab infante viderunt, et ipsimet
ac ministri Verbi extiterunt, veluti Sanctus Lucas, qui haec ab illis ac-
cepta descripsit. Testes vero oculati et ministri sunt, sancta et glorio-
sa, et vere Domina nostra Dei genitrix, quae omnia servavit in corde
suo, quemadmodum scriptum est, et justus Joseph sponsus illius, et filii
illius Jacobus qui primus Hierosolymitanum thronum exornavit; et Ioseph,
et Simon, ac Judas: hi sunt qui ab infante ipsimet insperere, sacrosque
ministri usque ad trigessimam aetatem magni Dei et Servatoris nostri Je-
su Christi secundum carnem apparitionis.

κλον οὐδὲ βαθύ. ἠλόγησε γὰρ αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπε πρὸς
 Μαρίας τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀ-
 νάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
 καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. καὶ τοὶ ἔμοι
 50 ἰδὲν ἤτιον φαίνεται ἄπορον πῶς ὁ αὐτὸς εἰς πτώσιν κεῖται καὶ
 εἰς ἀνάστασιν, καὶ τί τὸ σημεῖον τὸ ἀντιλεγόμενον, καὶ τρέτον
 πῶς τῆς Μαρίας τὴν ψυχὴν διελεύσεται ἡ ῥομφαία. ἤγοῦμαι P 204
 τοίτην εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν εἶναι τὸν κύριον οὐκ ἄλλων πι-
 πτότων καὶ ἄλλων ἀνασταμένων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν χείρο-
 10νος κατακλίπτοντος καὶ τοῦ βελτίονος διανοσταμένου. καθαιρε-
 τικὴ μὲν γὰρ τῶν σωματικῶν καθῶν ἐστιν ἡ τοῦ κυρίου ἐπιπά-
 νεια, διεγερτικὴ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς ιδιωμάτων. ὡς ὅταν λέγει
 Παῦλος, Ὅταν ἀσθενῶ, δυνατός εἰμι, ὁ αὐτὸς ἀσθενεῖ καὶ δύ-
 νάται· ἀλλ' ἀσθενεῖ μὲν τῇ σαρκί, δυνατὸς δὲ ἐστὶ τῷ πνεύμα-
 15τι. οὕτω καὶ ὁ κύριος οὐχὶ τοῖς μὲν τοῦ πίπτειν τὰς ἀφορμὰς
 παρέχει, τοῖς δὲ τοῦ ἀνίστασθαι· οἱ γὰρ πίπτοντες ἀπὸ τῆς στά-
 σιως ἐν ᾗ ποτε ἦσαν κατακλίπτονσιν δηλονότι. οὐδέποτε δὲ στή- B
 και ὁ ἄπιστος, ἀεὶ σφρόμενος μετὰ τοῦ ὄφους συνέπεται. οὐκ
 ἔχει οὖν ὄθιν πέση διὰ τὸ καταβεβλήσθαι τῇ ἀπιστίᾳ. πρώτη V 164
 20 ἐνεργεσία τοῦ στήκοντι τῇ ἁμαρτίᾳ πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν, εἶτα
 ἴσται τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀναστῆναι, τῆς εἰς Χριστὸν γνώσεως

1. αὐτὴν P. 5. ὁ om. P. 10. διανοσταμένου P. 18. Παῦ-
 λος] II. Cor. XII. 10. 17. εἰσθήκη P. 18. συνέπεται P.
 20. ἐνεργεσία τὰ ἐσθιόντα P.

Ex Basilio Magno.

Symeonis verba ad Mariam nihil varium habent aut altum. Bene-
 dixit enim illi Symeon, et dixit ad Mariam matrem ejus: *Ecco hic posi-
 tus est in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui
 contradicetur.* Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Neque enim
 minus dubium mihi videtur, quomodo idem in ruinam et resurrectionem
 sit positus, et quid sit signum cui contradicetur: et tertio, quomodo
 Mariae animam pertransibit gladius. Existimo ergo Dominum esse posi-
 tum in ruinam et resurrectionem, non aliis cadentibus et aliis resurgen-
 tibus: sed malo potius, quod in nobis ipsis est, ruente, et eo quod mel-
 lius est resurgente. Etenim Domini in terras adventus eam vim habet,
 ut corporis appetitus convellat, et animae naturam rursus excitet. Cum
 dicit Paulus, *Quando infirmor, potens sum: idem infirmatur et potens
 est: nimirum infirmatur carne, valet autem spiritu.* Ita Dominus non
 aliis quidem causam praebet cadendi, aliis surgendi: nam qui cadunt,
 de statu videlicet cadunt, in quo antea fuerant. Nullomodo enim stat
 qui non credit, et semper eum serpente serpit. Non habet ergo unde
 cadat, quia per incredulitatem dejectus semper jacet. Primum benefi-
 cium est, ut quae in peccate stant, cadant et moriantur, deinde rursus

ἐκάτερον ἡμῖν χαριζομένης· πιπέτω τὰ χεῖρονα, ἵνα λάβῃ κυ-
ρὸν τὰ βελτίω πρὸς τὴν ἀνάστασιν. ἔὰν μὴ πέσῃ πορνεία, σο-
φροσύνη οὐκ ἀνίσταται· ἔὰν μὴ ἀλογίᾳ συντριβῆ, τὸ λογικὸν ἐν
ἡμῖν οὐκ ἀνθήσει. οὕτως οὖν εἰς πῦσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν.

C εἰς δὲ σημεῖον ἀντιλεγόμενον, κυρίως σημεῖον ἐγγινωμεν παρὰ τῆς
R 486 γραφῆς τὸν σταυρὸν εἰρημένον. ἔθηκεν γὰρ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν
ἐπὶ σημείου, τουτέστιν ἐπὶ σταυροῦ, ὃ σημεῖόν ἐστι παραδόξου
τινὸς καὶ ἀφανοῦς πράγματος ἐνδεικτικόν, ὁρῶμενον μὲν πα-
ρὰ αὐτῶν, νοούμενον δὲ παρὰ τῶν ἐντρεχῶν τὴν δύνωσαν.
ἐπεὶ οὖν οὐ παύονται ζυγομαχοῦντες περὶ τῆς ἐνανθρωπή-
σεως τοῦ κυρίου, οἱ μὲν ἀνειληφέναι σῶμα, οἱ δὲ ἀσώμα-
τον αὐτοῦ τὴν ἐπιδημίαν γεγενῆσθαι διοριζόμενοι, καὶ οἱ μὲν πα-
θητὸν ἐσχηκέναι τὸ σῶμα, οἱ δὲ φαντασίᾳ τινὶ τὴν διὰ τοῦ σώ-
D ματος οἰκονομίαν πληροῦν, ἄλλοι δὲ χοϊκόν, καὶ ἄλλοι ἐπουρά-
νιον σῶμα, καὶ οἱ μὲν προαιώνιον τὴν ὑπαρξίν, οἱ δὲ ἀπὸ Μα-
ρίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι· διὰ τοῦτο εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
ὄμοφατων δὲ λέγει τὸν λόγον τὸν πειραστικόν, τὸν κριτικὸν τῶν
ἐνθυμήσεων, τὸν δικνούμενον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικῶν ἐνθυμήσεων· ἐπειδὴ
τοίνυν πᾶσα ψυχὴ παρὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάθους οἶονεὶ διακρίσει²⁰
τινὶ ὑπεβάλλετο κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν εἰπόντος ὅτι πάν-

4. κολλῶν κείται P. 10. ἀνθρωποποιήσεως P ex coniectura Raderi,
ἀνθρωποποίησεως R. 11. ἀνειληφέναι R, ἀνειληφέναι m. R. 13.
ἐσχέναι R, ἐσχηκέναι m. R. 17. δὲ om. PV. id. τὸν secundum
om. P. 18. καὶ om. R. 21. ὑπεεβάλλετο P.

per justitiam resurgant, utrumque cognitione Christi nobis largiente.
Cadant ergo deteriora, ut occasionem resurgendi capiant. Nisi prius
libido ceciderit, temperantia non resurget: nisi sensus animalis prius
fuerit contritus, rationis vigor in nobis non efflorescet. Ita ergo posi-
tus est in ruinam et resurrectionem mulierum. In signum autem cui
contradicetur: signum proprie in sacris literis pro cruce sumitur. Moy-
ses enim serpentem in signo proposuit, hoc est in cruce, quod rei ab-
solutae insolitae et occultae est indicium, quod ab omnibus quidem vide-
tur, sed ab iis dumtaxat qui valent ingenio intelligitur. Cum igitur al-
tercari non desinant, de Domini incarnatione, dum alii corpus assump-
sisse contendunt, alii absque corpore in terris versatum, alii corpus
habuisse passibile, alii in phantastico corpore adventum suum adim-
plere: alii terrenum, coeleste alii corpus assumpsisse, alii natura aeter-
num, alii ex Maria principium duxisse: ideo dicitur fuisse positus in si-
gnum contradictum. Rhomphaeam vero seu gladium, verbum vocat, quod
explorat ac discernit cogitationes, et usque ad animae et corporis divi-
sionem penetrat, atque adeo compagini et medullarum ipsarumque inter-
narum cogitationum: quandoquidem cum passus est, dubitatione fluctua-
bant omnes ad Domini vocem, dum dixit, Omnes in me scandalum patie-

τες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί, προφητεύει Συμεὼν περὶ αὐτῆς
 τῆς Μαρίας ὅτι παρεσιτώσα τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα τὰ γινόμε- P 205
 να καὶ ἀκούουσα τῶν φωνῶν μετὰ τὴν τοῦ Γαβριὴλ μαρτυρίαν,
 μετὰ τὴν ἀπόρρητον γνῶσιν τῆς θείας συλλήψεως, μετὰ τὴν με-
 δγάλην τῶν θαυμάτων ἐπίδειξιν, γενήσεται τις καὶ περὶ τὴν σὴν
 ψυχὴν σάλος. Ἰδεὶ γὰρ τὸν κύριον ὑπὲρ παντὸς γεύσασθαι θά-
 νάτου, καὶ ἰλαστήριον γενόμενον τοῦ κόσμου πάντας δικαιοῦσαι
 τῷ αὐτοῦ αἵματι. καὶ σοῦ εὖν αὐτῆς τῆς ἄνωθεν δεδιδραμένης
 τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἄψεται τις διάκρισις, τουτέστιν ῥομφαία,
 10 ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἀπὸ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. ὀνή-
 σεται, ὅτι μετὰ τὸν σκανδαλισμὸν τὸν ἐπὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρι-
 στοῦ γενόμενον τοῖς τε μαθηταῖς καὶ αὐτῇ τῇ Μαρίᾳ ταχεῖά τις B
 ἴασις παρακολουθήσει παρὰ τοῦ κυρίου, βεβαιοῦσα αὐτῶν τὴν καρ-
 δίαν ἐπὶ τὴν αὐτῶν πίστιν. οὕτω γὰρ οἶδαμεν Πέτρον μετὰ τὸ
 15 σκανδαλισθῆναι βεβαιότερον τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως ἄντε-
 χόμενον. τὸ ἀνθρώπινον οὖν σαθρὸν διελέγχθη, ἵνα τὸ ἰσχυ-
 ρὸν τοῦ κυρίου διδαχθῇ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας. ἀμήν.

Ἔτι γινώμι θελόντες καὶ ἐν πόστη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα R 488
 20 κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχιλιστὸν φζ' ἔτος ἔφθασεν ἡ δευτέρα τοῦ
 φεβρουαρίου μηνός, τίθιμεν τὴν μίαν ἐπακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ
 ταύτῃ συνάπτομεν τὰς ἀπὸ πρώτης ἀπριλίου μηνός ἡμέρας με- C

3. ἀκούσασα P. 8. δεδιδραμένης V, δεδειγμένης P. 10. ὅπως
 ἀποκαλυφθῶσιν P. id. ἐνήσεται V. 12. τοῖς τε μαθηταῖς]
 τοῖς δὲ τοῖς μαθηταῖς P. 14. εἶδαμεν PV. 15. τὸν om. P.
 19. καὶ om. P. 22. τῆς πρώτης P.

mini. Haec autem ipsi Mariae praedixerat Symeon, (hanc sic affatus)
 Cum steteris, inquit, ad crucem, spectaverisque omnia quae sunt, ac
 verba audieris, post Gabriellis testimonium, post inexplicabilem divinae
 conceptionis cognitionem, post tot peracta miracula, aliquam tamen in
 anima tua fluctuationem patieris. Necesse enim erat ut Dominus pro
 omnibus mortem gustaret, et mundi propitiatorium effectus, universas
 suo sanguine justificaret. Te ergo ipsam, divinitus licet quae de Do-
 mino ventura erant edoctam, quaedam subibit dubitatio, hoc est gladius,
 ut ex multorum cordibus revelentur cogitationes. Proderit tamen illa,
 quia post scandalum, quod ex cruce Christi discipulis et ipsi Mariae
 orietur, cura statim ac sanatio a Domino subsequetur, quae illorum corda
 in fide confirmabit. Sic videmus Petrum postquam scandalum passus
 est, firmiorem in Christum fidem servasse. Humana ergo imbecillitas
 ostensa est, ut Domini potentia edoceretur, cui gloria et imperium in
 saecula. Amen.

Deinde si nosse quis velit quota hebdomadis die, hoc praesenti an-
 no v. MDVII. secunda mensis Februarii incidit, ponimus unam Solis
 Chronicon Paschale vol. I.

χρῖς αὐτῆς τῆς δευτέρας τοῦ φεβρουαρίου μηνός, τουτέστιν ἀπρι-
 λίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', ἀγούστου λα', σε-
 πτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰα-
 νουαρίου λα', φεβρουαρίου β', γίνονται τδ'. ταύτας ἐβδόμω ζ'
 V 165 μ' γίνονται σπ'. ζ' δ' γίνονται κη'. λοιπὸν α'. Ἔγνωμεν ὡς ἐν β
 κυριακῇ ἔφθασεν, ὅτε Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἔδεξατο τὸν δεσπότην
 Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν· καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιουργη-
 σεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἧ ἡμέρα τὴν ἀφθαρτον καὶ
 ζωοποιὸν ἡμῶν ἀνάστασιν ἐδώρησατο.

D Ἰνδ. β'. μβ'. ὑπ. Οὐινδαίου καὶ Οὐάρου. 10

Ἡρώδης τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν πυθόμενος παρὰ τῶν
 μάγων, τὰ περὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ παῖδια ἀπὸ δευτέρας καὶ
 κατωτέρω, οἰόμενος καὶ τὸν Χριστὸν τῆς τοιαύτης εἰς δημίαν
 συναπολλέσαι συμφορᾶς, ὄντος τοῦ κυρίου κατὰ τοῦτον τὸν και-
 ρὸν ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 15

ρῆ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. μυ'. ὑπ. Λαμίου καὶ Σερβίλου.

Ἰνδ. δ'. μδ'. ὑπ. Μάγνου καὶ Βαλερίου.

P 206 Ἡρώδης ὑδέρω δεινῶ πιασθεῖς, σκώληκας δὲ ἐκβράσας ἀπὸ

4. φεβρουαρίῳ V: conf. ad p. 224. D. ib. ἐβδόμῳ RV. 6. κτ
 κυριακῇ ὁ Συμεὼν ἔδεξατο ἐν ἀγκάλαις τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστὸν m. P. 10. Οὐινδαίου] τοῦ Ἰνδαίου V, Ἰνδαίου P.
 ib. Οὐαρίου P.

Anni a m. c. exactam, huicque dies a prima Aprilis mensis adjungimus, usque ad se-
 cundam mensis Februarii, scilicet Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Ju-
 lii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xii.
 Decembris xxxi. Januarii xxxi. Februarii ii. Colliguntur dies cccix.
 hos si septuplices, septies xl. efficiunt cclxxx. septies iv. efficiunt
 xxviii. relinquitur i. Intelligimus ergo in Dominicam incidere, quando
 Symeon in ulnas excepit Dominum Christum verum Deum nostrum: quo
 quidem die coelum et terram coadidit, quoque die incorruptibilem et vi-
 vificam nobis dedit Resurrectionem.

A. C.

5507. 2. XLII. Ind. II. Indicio et Varie Coss.

Herodes cum a Magis Christi nativitate accepisset,
 pueros circa Bethleem a bimis et infra trucidat, ratus se in
 hac ejusdem aetatis puerorum clade una Christum sublatum,
 cum isto tempore Dominus cum Maria matre sua in Aegypto
 ageret.

CXCV. Olympias.

3. XLIII. Ind. III. Lamia et Servilio Coss.

5. XLIV. Ind. IV. Magno et Valerio Coss.

Herodes aqua intereunte afflictus, corpore etiam vermi-

[Ol. Iph.]

2.

3.

1. 196.

τοῦ σώματος καὶ σκαλῆς θλος, καταστρέφει τὸν βίον· ποιῆν
δικαίαν τίσας, ἀνθ' ὧν ἀμφὶ Βηθλέεμ ἀνείλεν παίδων τῆς
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιβουλῆς ἕνεκα. ἐβασίλευσεν δὲ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ ἀντ' αὐτοῦ Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ'.

5 Ἰνδ. ε' με'. ἱπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος καὶ Καπίτωνος.

Ἰουδαίων βασιλεῦς Ἀύγουστος Ἀρχέλαον Ἡρώδου παῖδα
καθίστησιν, τετράρχας δὲ ἀποδέκνυσιν Ἡρώδην τὸν καὶ Ἀντί- R 490
παν καὶ Λυσανίαν καὶ Φίλιππον, Ἀρχελαίου ἀδελφούς. B

10 ρηζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Κρητίου καὶ Νερβά.

Ἰνδ. η'. μη'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Κυντιλιανού.

Ἰνδ. θ'. μθ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ι'. ν'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Σιλανού.

15 ρηζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. να'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Ταύρου.

Ἰνδ. ιβ'. νβ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Σχηπίωνος. C

Ἰνδ. ιγ'. νγ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Σιλάνου.

Ἀποθανόντος Ἀρχελαίου βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης
20 ὁ τετράρχης, ἀδελφὸς αὐτοῦ, υἱὸς δὲ καὶ ἀπτοῦ Ἡρώδου

1. τοῦ om. P. 2. παιδία P. 3. ἐπιβουλῆς om. P. *ibid.* δὲ
βασιλεῦς
καὶ ἐν P. 7. βασιλεῦς] τετράρχην V. 16. Λεπιδίου V. 17. Σι-
πίωνος R.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

nante et putrescente, vitam finivit, justis poenis datis, quod
Servatoris nostri causa pueros circa Bethleem sustulisset. Il-
lius vero loco regnavit in Judaea Archelaus filius annis ix.

6. XLV. Ind. v. Lepido et Planco Coss.

2. 5511.

XLVI. Ind. vi. Tiberio Caesare et Capitone Coss.

Augustus Judaeorum Regem Archelaum Herodis filium
creat. Tetrarchas vero renuntiat Herodem Antipam, Lysa-
niam, et Philippum, Archelai fratres.

CXCVI. Olympias.

7. XLVII. Ind. vii. Cretio et Nerva Coss.

8. XLVIII. Ind. viii. Camille et Quintiliano Coss.

9. XLIX. Ind. ix. Camerino et Sabino Coss.

1. 197.

10. L. Ind. x. Dolabella et Silano Coss.

2.

CXCVII. Olympias.

11. LI. Ind. xi. Lepido et Tauro Coss.

3.

12. LII. Ind. xii. Tiberio Caesare II. et Scipione Coss.

4.

13. LIII. Ind. xiii. Flacco et Silano Coss.

1. 198.

τοῦ τετραρχου καὶ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, τοῦ καὶ ἀνελέντος
τὰ νήπια. βασιλεύει δὲ οὗτος Ἡρώδης ἔτη κδ'.

Ἰνδ. ιδ'. νδ'. ὑπ. Σέκστου καὶ Σέκστου.

ρῆθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. νε'. ὑπ. Πομπηίου Μάγνου καὶ Ἀπουληίου. 5

D Ἰνδ. α'. νς'. ὑπ. Βρούτου καὶ Φλάκκου τὸ β'.

Ῥωμαίων γ' ἐμονάρχησεν Τιβέριος Καίσαρ ἔτη κβ'.
δομῷ ἐφμγ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Ταύρου καὶ Αἰβωνος.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Κράσσου καὶ Ρούφου. 10

V 166

ρθθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ρούφου τὸ β'.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Σιλάνου καὶ Βάλβου.

Ἰνδ. ς'. ε'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Γράτου.

P 207 Ἰνδ. ζ'. ς'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Δρούσου. 15

σ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλβα.

1. καὶ alterum om. P. 2. παιδία P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 12.
Post β' inserit m. R in textu omissa Σιλάνου καὶ Βάλβου. Ἰνδ. ε'.
δ'. numerosque sequentes ita scriptos exhibet: Ἰνδ. (ς') ε', δ' (ε').
Ἰνδ. (ζ') ς', ε' (ς'). Ἰνδ. ζ'. . . Ad quae omnia ab Ducangio ut
a me repetuntur conformata tacetur de V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Extincto Archelao, in Judaea regnat Herodes Tetrarcha
frater Archelai, filius Herodis Regis Judaeorum qui pueros
sustulerat. Is vero Herodes regnat annis xxiv.

14. LIV. Ind. xiv. Sexto et Sexto Coss. 2.

CXCVIII. Olympias.

15. LV. Ind. xv. Pompeio Magno et Apuleio Coss. 2.

LVI. Ind. I. Bruto et Flacco II. Coss. 3.

Tertius Romanorum Imperator Tiberius Caesar, annis
imperavit xxii. Colliguntur anni v. MDCXLII.

16. I. Ind. II. Tauro et Libone Coss. 4.

17. II. Ind. III. Crasso et Rufe Coss. 1. 199.

CXCIX. Olympias.

18. III. Ind. IV. Tiberio Caesare III. et Rufe II. Coss. 2.

19. IV. Ind. V. Silano et Balbo Coss. 3.

20. V. Ind. IV. Messala et Grato Coss. 4.

21. VI. Ind. VII. Tiberio Caesare IV. et Druso Coss. 1. 200.

CC. Olympias.

22. VII. Ind. VIII. Agrippa et Galba Coss. 2.

Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Πούλλωνος καὶ Βετίρου.

Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κεθίγγου καὶ Οδάρου.

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Ἀγρίππα τὸ β' καὶ Λεντούλου.

R 492

σα' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Γετουλικῷ καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Πίσωνος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος ἐπίτροπος τῆς Β
Ἰουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηπος.

10 Ἰνδ. ιδ'. ιγ'. ὑπ. Σιλανῷ καὶ Νερούα.

Ἰνδ. ιε'. ιδ'. ὑπ. Γεμίνου καὶ Γεμίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἦν ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἄν-
νας. Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς προφητεύων εἶπεν, Ἐγὼ φωνῇ βοῶν-
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
15 τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος
καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ
αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον C
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ αὐτὸς ὡς εἶδεν τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, εἶπεν,
20 Ἴδε, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

7. ὁ Πιλάτος P. 9. Ἰώσηπος P. Bel. Ind. II. 9. 2. 10. Νέ-
βᾶ P. 13. εἶπεν] Luc. III. 4. 15. καὶ—ταπεινωθήσεται om. P.
19. εἶπεν] Ioan. I. 29. 20. Ἴδε] εἰδὼ V, ἰδοὺ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

23.	viii.	Ind. ix.	Pullone et Vetere Coss.	3.
24.	ix.	Ind. x.	Cethego et Varo Coss.	4.
25.	x.	Ind. xi.	Agrippa II. et Lentulo Coss.	1. 201.

CCI. Olympias

26.	xi.	Ind. xii.	Getulico et Sabino Coss.	2.
27.	xii.	Ind. xiii.	Crasso et Pisone Coss.	3.

His Coss. Pontius Pilatus Judaeae Procurator a Tiberio
mittitur anno imperii ejus xii., ut narrat Josephus.

28.	xiii.	Ind. xiv.	Silano et Nerva Coss.	4.	5534.
29.	xiv.	Ind. xv.	Gemino et Gemino Coss.	1.	202.

His Coss. summus Pontifex erat Hierosolymis Annas. Joannes
Baptista prophetans, dixit: Ego vos clamantis in deserto, parate viam
Domini, rectas facite semitas ejus. Omnis vallis implebitur, et erunt
prava in directa, et aspera in vias planas, et videbit omnis caro salutare
Dei.

Idem ut vidit Jesum venientem ad se, dixit: Ecce Agnus Dei, qui
tollit peccatum mundi.

Οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων τῶν καὶ Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον ἐν Ἱερουσαλήμ.

α'. Πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ υἱοῦ Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰωακείμ ἀρχιερεὺς ἔτη λ'.

D γ'. Ἐλιάσιβος ἀρχιερεὺς ἔτη μ'.

δ'. Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς ἔτη λς'.

ε'. Ἰανναῖος ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.

ς'. Ἰαδδοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν καὶ κτιστὴς, 10 Ἀλεξάνδρειαν κτίζων τὴν πρὸς Αἴγυπτον, ἀνελάθων εἰς Ἱεροσόλυμα, κυρίῳ τῷ Θεῷ προσεκύνησεν.

ζ'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη κα'.

P 208 η'. Ἐλεάζαρος ἀρχιερεὺς ἔτη ιε'.

θ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη ιδ'.

R 494 ι'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.

ια'. Μανασσῆς ἀρχιερεὺς ἔτη κς'.

V 167 ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'.

ιγ'. Ὀνείας ἕτερος ἀρχιερεὺς ἔτη κδ'.

ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

ιε'. Ὀνείας ὁ καὶ Μενέλαος ἀρχιερεὺς ἔτη ζ'.

2. μετὰ τὴν αἰ., P. ib. ἐπάνοδον P. 10. τούτοις P, τούτον Ἰαδδοῦς m. P.

Principes Hebraeorum, seu Judaeorum, summi Pontifices, a rege ex Babylone Hierosolymam.

I. Summus Pontifex Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, regnavit annis xxxii.

II. Joacim summus Pontifex, an. xxx.

III. Eliasibus summus Pontifex, an. xli.

IV. Jodae summus Pontifex, an. xxxvi.

V. Jannaeus summus Pontifex, an. xxxii.

VI. Jaddus summus Pontifex, an. xi.

Hac tempestate, Alexander Macedo et urbium conditor, Alexandria in Aegypto condita, Hierosolymam veniens, Dominum Deum adoravit.

VII. Onias summus Pontifex, an. xxi.

VIII. Eleazarus summus Pontifex, an. xv.

IX. Simon summus Pontifex, an. xiv.

X. Onias summus Pontifex, an. xxxii.

XI. Manasses summus Pontifex, an. xxvi.

XII. Simon summus Pontifex, an. xxxii.

XIII. Onias alter summus Pontifex, an. xxiv.

XIV. Jesus summus Pontifex, an. xvi.

XV. Onias, qui et Menelaus, summus Pontifex, an. vii.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Ἀντίοχος Συρίας βασιλεὺς πο- B
λορησάσας τοὺς Ἰουδαίους ἐλληρίζειν ἠνάγκαζεν. μεθ' ὃν
ιζ'. Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος πρόστη ἔτη λγ'.

Οὗτος ἐξεκάθαρσεν τῶν ἀσεβημάτων τὴν χώραν.

5 ιζ'. Ἰωάννης ὁ Μακκαβαῖος ἀρχιερεὺς ἔτη ιζ'.

ιη'. Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιερεὺς ἔτη η'.

ιθ'. Ἰωάννης ἀρχιερεὺς ἔτη κζ'.

κ'. Ἀριστόβουλος ἀρχιερεὺς ἔτος α'. C

Οὗτος πρῶτος περιέθετο διὰδῆμα βασιλείας πρὸς τῆ ἰρ-
10 χωροσύνη.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἄμα καὶ ἀρχιερεὺς
ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν χριστοὶ
ἠγούμενοι διαρκέσαντες ἔτη υπγ', αἱ εἰσιν ἐβδομάδες ἐτῶν ξθ',
15 αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ τοῦτον εἴρηται τὸν τρόπον.

Ἔως γὰρ Ἰανναίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου χριστοὶ ἠγούμενοι,
ἔφ' ὃν κατέληξαν οἱ κατὰ διαδοχὴν ἐξ ἀρχιερέων ἠγούμενοι, χρι- D
στοὶ ὑπὸ τῆς προφητείας ὀνομαζόμενοι.

σβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. α'. ιε'. ὑπ. Ρούφου καὶ Ρουβελλίνου.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,

11. καὶ prius om. P. 13. τοῦ Κύρου P. 17. δν] οὐ P. ib.
ἐξ om. P. 21. ἐν ἑται] Luc. III. 1.

His temporibus, Antiochus Syriae Rex, Judaeos, cum eos obsedis-Anniam.c
set, ad paganismum coegit. Post hunc,

xvi. Judas, cognomento Maccabaeus, praefuit annis xxxiii.

Hic regionem ab omni impietate purgavit.

xvii. Jonathas Maccabaeus summus Pontifex, an. xvii.

xviii. Simon frater ejus summus Pontifex, an. viii.

xix. Jonathas summus Pontifex, an. xvii.

xx. Aristobulus summus Pontifex, an. i.

His primus Pontificiae dignitati regium adiecit diadema,

xxi. Jannaeus Alexander, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx.

Ad hunc usque, a Cyro Persarum Rege, Uncti principes perstitere
annis cclxxxiii. qui faciunt hebdomadas annorum lxxix. quae apud
Danielem hac ratione describantur.

Etenim usque ad Jannaenum, qui et Alexander dictus est, Uncti prin-
cipes fuere: sub quo defecerant summi Pontifices qui ex successione eligi
solebant, Christi seu Uncti a Prophetis nuncupati.

CCII. Olympias.

A. C.

[Ol. Iph.]

30. xv. Ind. I. Rufe et Rubellino Cons.

2.

5536.

ἐπιτροπεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, τετραρχοῦντος δὲ
 τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τε-
 τραρχοῦντος τῆς Ἰουδαίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Αἰσα-
 νίου τῆς Ἀβιλιηῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καί-
 P 209 ἄφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ 5
 ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
 R 496 ρύσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται
 ἐν βίβλῳ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος, Ὠνὴ βεῶντος ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
 βους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βου-10
 νὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τρα-
 χεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ
 Θεοῦ. καὶ καθὼς γέγραπται ὅτι Ἁγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκο-
 στόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
 B αὐτήν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως ἔσται ἅμῃν· οὕτω καὶ ἐγένετο. ἐν τῷ 15
 γὰρ παρόντι φησὶ ἔτι γενέσεως κόσμου, μηνὶ αὐθιναίῳ ε', τῆς
 τε κληροδοσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτους αψ', συμπληρουμένην
 Ἰωβηλαίων λδ', ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχα-
 ρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἦλθεν κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας
 εἰς τὴν κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἄφεισιν τῶν ἁμαρτιῶν πᾶσιν 20
 V 168 ἀνθρώποις, πρὸ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ εὐαγγελιζόμενος ἐν μέ-
 σοις αὐτοῖς ἤδη παρῆναι τὸν χριστὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ αὐτὸς δὲ

1. δὲ om. P. 2. τοῦ om. P. 3. Ἰουδαίας PV. ib. Τραχαν. P.
 4. Ἀβιλιηῆς PV. id. ἀρχιερέως V. 10. καὶ—ταπεινωθήσεται om. P.
 11. εὐθεία P. 12. τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ] τὸν Θεόν P. 13. γέ-
 γραπται] Levit. XXV. 10. 16. Αὐθιναίῳ P. 20. κυρίου R.

Anno decimo quinto Imperii Tiberii Caesaris, Pontio Pilato Judaeam procurante, Herode Galilaeae Tetrarcha, Philippo illius fratre Tetrarcha Itureae et Trachanitidis Provinciae, Lysania Abilinae Tetrarcha, Anna et Caïpha summum Pontificatum obtinentibus; factum est verbum Domini super Joannem filium Zachariae in deserto: et venit in regionem Jordanis praedicans baptismum poenitentiae, in remissionem peccatorum: sicut scriptum est in libro Isaiae Prophetiae, dicentis: *Vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas ejus: omnis vallis implebitur, et erunt prava in directa et aspera in vias planes, et videbit omnis caro Deum.* Et quemadmodum scriptum est: *Sanctificabitis annum quinquagesimum, et annuntiabitis remissionem in terra omnibus habitantibus eam. Annus remissionis erit vobis, ut et factum est.* Hoc enim praesenti anno mundi conditi v. MDCXXVI. mensis Audinei (scilicet Januarii) die vi. distributionis vero haereditatis filiorum Israel anno MDC. Jubilaeis xxxiv. completis, factum est verbum Dei super Joannem Zachariae filium in eremo: et venit praedicans baptismum poenitentiae, in nomine Domini, ac veram remissionem peccatorum omnibus hominibus,

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς μετὰ τὸ τεχθῆναι ἐν Βηθλεὲμ
 τῆς Ἰουδαίας συμπληρώσας ἐτῶν ἀριθμὸν τριάκοντα παρεγένε-
 το ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ
 ἠβαπτίσθη ὑπ' αὐτοῦ. ἐν τῇ τρισκαίδεκάτῃ οὖν ἡμέρᾳ τοῦ τρια- C
 5κοστοῦ πρώτου ἔτους αὐτοῦ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἠβα-
 πτίσθη τῇ ἕκτῃ, καθὰ λέλεκται, τοῦ ἀδδυναίου μηνός, καθὼς
 ἀνεκλήπτως ἐν αὐτῇ ἐορτάζει τὰ ἅγια φῶτα, ἤγουν ἐπιφάνια
 τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ καθολικῆ
 καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησία ἐν τύπῳ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἰβ' μαθη-
 10 τῶν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ε' τοίνυν φῶ' ἔτει γενέσεως κόσμου, καθὼς πρόκει-
 ται, καὶ τεσσαυρακοστῷ τῆς Αἰγυπτίου Καίσαρος βασιλείας, ἤ-
 γουν εἰκοστῷ ὀγδόῳ τῆς αὐτοῦ μοναρχίας, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα
 Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. ἐν δὲ τῷ παρόντι, φῶ' ἔτει D
 15 ἠβαπτίσθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου ὁ αὐτὸς κύριος καὶ Θεὸς D
 ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τριακο-
 στοτετάρτης πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς κληροδοσίας τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ. κατὰ γὰρ πεντηκονταετηρίδα μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 γῆν τῆς ἐπαγγελίας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἄφεισιν γίνεσθαι ὁ Θεὸς
 20 παρεκλεύσατο νόμος, ἦν ἤρξαντο καταριθμεῖν ἀπὸ ὀδοηκοστο-
 πρώτου ἔτους Μωϋσείως, μετὰ τὸ πέρασ θηλονότι τῶν υἱ' ἐτῶν R 498
 τῆς πρὸς τὸν Ἀβραάμ κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς

1. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 6. Αἰδυναίου P. 7. ἐπιφάνια PV.
 9. ἐαυτοῦ PV. 20. ἦν om. R. id. ἤρξαντο RV. id. ὀδοηκο-
 στοῦ πρώτου P.

apud Jordanem fluvium annuntians in medio ipsorum adesse Christum
 Dei. Ipse autem Jesus Christus Dei filius postquam in Bethleem Ju-
 daeae natus est, cum complisset annum trigesimum, venit a Galilaea
 Hierusalem ad Joannem, et ab illo baptizatus est. Tertia decima deinde
 die xxxi. anni suae aetatis, Christus verus Deus noster die vi. baptiza-
 tus est, sicut dictum est, mense Audinaeo, quemadmodum recte eodem
 die sacra Lumina, seu Epiphania, magni Dei et Servatoris nostri Jesu
 Christi celebrat Catholica et Apostolica Ecclesia in suis ipsius et xii.
 Apostolorum suorum figura.

Anno igitur mundi conditi v. m̄vii. uti supra expositum est, et xi.
 Augusti Caesaris imperii, seu xxviii. monarchiae ipsius, natus est secun-
 dum carnem Christus verus Deus noster. Hoc autem praesente v. m̄xxxvi.
 anno, ipse Dominus et Deus noster Jesus Christus baptizatus est in Jor-
 dane, sub annum quinquagesimum trigesimi quarti Jubilaei, ex quo dis-
 tributio haereditatis filiorum Israel facta est. Quippe post annos l. ex
 quo terram promissionis ingressi sunt filii Israel, remissionem fieri san-
 xit lex divina, quam coeperunt numerare ab octogesimo primo anno
 Moysis, post exactos nempe cccxxx. annos promissionis a Deo factae

αὐτοῦ ἡλικίας γενομένης αὐτῷ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐπαγγελίας τῆς ἐν Αἴ-
γύπτῳ δουλείας ἕνεκα καὶ τῆς ἐκεῖθεν γενησομένης ἐλευθερίας τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ.

P 210

Καὶ εὐλογῶν ὁ Ἰωάννης τὰ ὕδατα εἶπεν, *Ὡσαύτῃ κυρίον ἐπὶ
τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν, κύριος ἐπὶ ὑδάτων 5
πολλῶν. ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ
Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνερχομένην τὸν οὐρανὸν
καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστε-
ρὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν, Σὺ εἶ
ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα.* 10

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι καὶ πόλα ἦν τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα,
ὅτε ὁ κύριος ἐβαπτίσθη, τίθμεν τὰ εἰρηλ' ἔτη· τοῦτοις προσ-
B τίθμεν τὸ τέταρτον· γίνονται, ςϞκ'. ταῦτα παρὰ τὸν ζ'· ἐπτά-
κις Ϟ' γίνονται, ςτ'· ἐπτάκις π' γίνονται, φϞ'. ἐπτάκις δκτὼ γίνον-
ται, νς'· λοιπὸν δ' ἐπακταί. ταύταις προσάπτομεν τὰς ἀπὸ τοῦ 15
πρώτου μηνὸς νισὰν ἡμέρας ἕως αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐν ᾗ ὁ κύριος
ἐβαπτίσθη. οὕτως ἔχεις ἐπακτὰς δ', ἀπριλίον λ', μαῖον λα',
ἰουνίου λ', ἰουλλίου λα', αὐγούστου λα', σεπτεμβρίου λ', ὀκτω-
βρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰανουαρίου ς'· γίνον-
ται σπε'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἐπτάκις μ' γίνονται σπ'· λοιπὸν ε'. 20

C Ἐγνωμεν οὖν ὡς ἐν πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ ἐβαπτι-

5. τῆς om. P. id. τῶν ὑδάτων P. 15. ἐπακταί uncis includit
P sola, tacente V. 17. ἐπακτὰς uncis includit P. 20. ταύτας]
(ταύτας εἰς ζ') praeposit R, ταῦτα εἰσιν ζ' P.

Abraham, cum annum is ageret LXXV. propter servitutem in Aegypto, et
ibidem futuram liberationem filiorum Israel.

Et Joannes benedicens aquas, dixit: *Vox Domini super aquas, Deus
gloriae innotuit, Dominus super aquas multas.* Factum est autem, post-
quam universus populus baptizatus est, ut Jesu baptizato, ipsoque pre-
cante, coelum aperiretur et super eum descenderet Spiritus sanctus for-
ma corporea, veluti columba, et vox de caele fieret, dicens: *Tu es filius
meus dilectus, in te mihi complacui.*

Porro si nosse velimus, quis fuerit hebdomadis dies quando Domi-
nus baptizatus est, ponimus v. MXXXVI. annos: his addimus quartam
partem: prodessat vi. MCCCXXX. hos per VII. dividimus, septies DCCC.
faciunt vi. MCCC. septies LXXX. prodessat DLX. septies VIII. generant
LVI. relinquuntur IV. quibus addimus illos a die primi mensis Nisan, us-
que ad diem quo Dominus baptizatus est.

Hac ratione habes epactas IV. Aprilis XXX. Maii XXXI. Junii XII.
Julii XXXI. Augusti XXXI. Septembris XXX. Octobris XXXI. Novembris XXX.
Decembris XXXI. Januarii VI. sunt CCLXXXV. haec sunt VII. has divide
per VII. septies XL. efficiant CCLXXX. reliqua sunt V.

Intelligimus ergo quinto hebdomadis die baptizatum fuisse Christum

σθη ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ ἦν πέμπτην ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως αὐτοῦ δ τῶν ἀπάντων δεσπότης καὶ δημιουργὸς προσέταξεν ἔξαγαγεῖν τὰ ὕδατα, ἔρπετά ψυχῶν ζωσῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, ἔδεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐβαπτίσθη ἐν ὕδατι καὶ ἠγίασεν τὸ ὕδωρ καὶ σωτήριον αὐτὸ καὶ ζωοποιὸν ἡμῖν ἀπειργάσατο. μετὰ δὲ τὸ βαπτισθῆναι ἀνήχθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον πειρασθῆ- V 169 ναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὡς ἱστορεῖ τὰ θεῖα εὐαγγέλια, καὶ νηστεύσας ἡμέρας μ' καὶ νύκτας μ', καὶ πειρασθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου, 10 καὶ νικήσας τὸν πειράζοντα, παρεγένετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη- D ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ καλέσας τοὺς μαθητὰς πιστεύσαντας καὶ δεξιμένους τὸ κήρυγμα τῆς εὐσεβείας ἀνῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἑορτάσαι τὸ νομικὸν πάσχα.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν κατὰ τὸ R 500 15 παρὸν ρηλζ' ἔτος, ἀρχὴν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, τὰ ρηλζ' ποιοῦμεν παρὰ τὸν ἰθ'· ἰθ' σ' γίνονται ρω'· ἰθ' ἢ γίνονται ρσι'· ἰθ' α' γίνονται ἰθ'· λοιπὸν ζ'· ταύτας ἐπὶ τὸν ἰα', γίνονται οζ'· ἔμβα β' λ' P 211 γίνονται ε'· λοιπὸν ιζ'· πρόσβαλε ταύταις ιγ' τὰς πρὸ τῶν φω- 20 στήρων, προσελήρους ζ', καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται μδ'· ἔμβα λ', λοιπὸν ἰθ'. ἔφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης τῇ κζ' τοῦ μαρτίου μηνός.

3. πάντων R. 14. πόση P. 22. κζ'] ιζ' R.

verum Deum nostrum in Jordane fluvio: quo quidem die quinto, in mundi conditi exordio, ipse universorum Dominus et conditor praecepit aquis ut educerent reptilia animarum viventium, ipse vero in consummatione saeculorum hoc ipso die baptizatus est in aqua, et consecravit aquam, et salutarem illam et vivificam nobis effecit. Postquam autem est baptizatus, ductus est a spiritu in desertum ut tentaretur a diabolo, uti sacra narrant Evangelia; et cum jejunasset dies xl. et xl. noctes, et tentatus fuisset a diabolo, illo devicto, venit in Galilaeam, praedicans Evangelium regni (Dei), vocatisque discipulis credentibus, quique praedicationem pietatis receperant, ascendit cum iis Hierosolyma, ut legale Pascha celebraret.

Jam vero si velimus intelligere quota mensis hoc praesenti anno v. MDCXXXVII. extiterit, initio a XXI. mensis Martii sumpto, XIV. primi mensis Lanae, v. MDCXXXVI. facimus per XIX. et ducimus CC. in XIX. sunt III. MDCCC. deinde XIX. XC. creant MDCXC. die I. in XIX. reliqua sunt VII. centum VII. due in XI. sunt LXXVII. abjice bis XXX. sunt LX. reliqua sunt XVII. adjice his XIII. illas antelunarium antelunares, et VII. a XXI. mensis Martii, sunt XLIV. abjice XXX. relinquuntur XIV. proinde incidit XIV. mensis Lanae XXVII. mensis Martii.

Κίτα θέλοντες γινῶναι καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, τοῖς ἐφεξ' προστίθεμεν τὸ τέταρτον ἀπὸ· γίνονται 570κ'. ταύτας εἰς ζ'· ζ' ρ' γίνονται 571· ζ' π' γίνονται 572· ζ' ἡ γίνονται 573· λοιπὸν δ' ἑκατάι. ταύταις πρόσβαλε γ' τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ 5
 B αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται ἰδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἔμβα ζ', λοιπὸν ζ'. ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης τῇ κζ' τοῦ μαρτίου μηνός καὶ ἐν σαββάτῳ. ἡ δὲ ἰε' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, ἦν πρώτην τῶν ἀζύμων ὁ θεὸς προσαγορεύει νόμος, ἔφθασεν ἐν 10
 ἡμέρα πρώτη τῆς ἑβδομάδος, τουτέστιν κυριακῇ, ἡ ἔστιν ἡμέρα δευτέρα τοῦ σαββάτου· εἴωθεν γὰρ ἡ θεόπνευστος γραφὴ ἐκαστην ἡμέραν ἀνάπαισιν ἔχουσαν σάββατον ὀνομάζειν. σάββατον οὖν καλεῖ οὐ μόνον τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης φθάσασαν ἐν σαββάτῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰε' τοῦ πρώτου μηνός τῆς 15
 C σελήνης, ἥτις ἔστιν πρώτη τῶν ἀζύμων ἡμέρα, καὶ αὐτὴν ἐν ἡμέρα πρώτη φθάσασαν, καὶ τὴν κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἥτις ἔστιν ἑβδόμη μὲν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν ἀζύμων, ἑβδόμη δὲ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα. τοῦτό οὖν τὸ πάσχα δηλώσαι μοι δοκεῖ ὁ θεὸς εὐαγγελιστῆς Λουκάς, ἐν οἷς φησιν, Ἐγένετο ἐν σαββάτῳ δευτε- 20
 ροπρώτῳ διέρχεσθαι τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ τῶν σπορίμων, τοὺς δὲ μαθητὰς τίλλοντας τοὺς στάχνας ἐσθίειν.

1. ποία ἡμέρα PV. 2. τοῖς] τῆς R. 4. ἑκατάι uncis incelsit P.
 9. καὶ om. P. ib. ἰε' post μηνός ponit P. 11. ἔστι P, ἰε' RV.
 13. ἀνάπαισιν P. 14. πρώτου om. P. 20. φησιν] VI. 1.

Si velimus etiam nosse in qualem diem incidit xiv. mensis Lunae, v. MDXXXVI. addimus quartam partem MCCCXXXIV. sicut VI. MDCCCXXI. has divide in VII. VII. in DCCC. sicut VI. MCCC. deinde VII. in XIX. sicut DLX. rursum VII. in VIII. sicut LVI. reliquae sunt epactae IV. his adde III. anteluminariae, et VII. a XXI. mensis Martii, sicut XIV. ab his praeter VII. abjice VII. remanebunt VII. Igitur colligimus hoc praesenti anno XIV. primi mensis Lunae XXVII. die Sabbato mensis Martii occurrere. Primi vero mensis XV. Lunae, quem primum Azymorum vocat lex divina, occurrit feria I. hebdomadis, hoc est Dominica, quae est dies II. a Sabbato: solet enim a Deo inspirata scriptura unumquemque diem feriatum Sabbatum appellare. Sabbatum igitur appellat, non modo XIV. mensis Lunae sabbato occurrentem, sed etiam XV. primi mensis Lunae, qui est primus Azymorum dies, illumque primo die occurrentem, et XXI. ejusdem mensis diem, qui est septimus Festi Azymorum, septimus vero hebdomadis dies. Illud porro Pascha indicasse mihi videtur divinus Evangelista Lucas, cum ait: Factum est autem in Sabbato Secundo - primo cum Jesus transiret per sata cum Discipulis suis, qui vellebant epicas, ut manducarent. Vocat autem Secundo - primum Sabbatum, non solum quod septi-

δευτερόπρωτον δὲ σάββατον καλεῖ τοῦτο τὸ σάββατον, οὐ μόνον ὡς ἑβδομῆς ἡμέρας οὔσης, ἐν ἣ ἡ πρώτη τῶν ἀζύμων εὐρέθη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀριθμεῖν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἑορτάζειν τὴν ἑορτήν, ἣν ἑορτὴν τῶν ἑβδομαΐδων ὁ Θεὸς προσαγορεύει νόμος. ἑπτὰ R 502
 502 ἑσθὲν σαββάτων ὄντων ἐν τούτῳ τῷ ἔτι τῆς πεντηκοστῆς, ἅτε ἀπὸ D
 σαββάτου ἀρχομένης καὶ εἰς σάββατον συμπληρουμένης, πρῶτον ἦν σάββατον τῶν ἑπτὰ σαββάτων καὶ τελευταῖον πάλιν τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ· διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἐν τούτῳ τῷ πάσχα τὸν κύριον μετὰ τῶν μαθητῶν διερχόμενον διὰ τῶν σπορίμων δηλώ-
 10σαι βουλόμενος ὁ εὐαγγελιστῆς εἶρηκεν ὅτι ἐν σαββάτῳ δευτερο-
 πρῶτῳ διερχετο διὰ τῶν σπορίμων ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ἔστι δὲ ὁ Θεὸς νόμος τὴν μὲν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης πάσχα προσαγορεύει, τὴν δὲ ἐ' πρώτην τῶν ἀζύμων καὶ V 170
 15 σάββατον ὀνομάζει, πρὸς δὲ γε καὶ τὴν ιε' πρώτην τῆς πεντηκο-
 στῆς ἡμέραν καλεῖ, διδάσκει σαφῶς ἡ Θεόπνευστος γραφή. ἐν γὰρ τῷ Λευτικῷ γέγραπται ἐπὶ λέξεως οὕτως. „αὐταὶ αἱ ἑορταὶ P 212
 τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ ἰδ' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν
 20 ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιεῖσθε, καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέ-

2. ἡ om. P. 6. συμπληρουμένης πρῶτον ἦν σάββατον om. P. 17. Δευτικῷ] XXIII. 4. 18. κληταὶ] καὶ αὐταὶ PV. ib. καλέσετε] καλέσουσιν V. 19. μέσον] μέσων R. 22. ὀλοκαυτώματα P.

mus sit dies, quo primus Azymorum inventus est, sed etiam quod ab eo l. dies putarentur, festamque celebraretur: quod quidem festum lex divina Festum hebdomadam appellat. Cum ergo VII. Sabbata extent in hoc quinquagesimae anno, ut quae a Sabbato initium ducat, et in Sabbatum septem Sabbatorum rursum totius numeri finis desinat, eapropter hoc Paschato cum discipulis per sata transiisse Dominum volens indicare Evangelista, dixit, eum in Sabbato Secundo-primo cum discipulis suis per sata transiisse.

Quod vero divina lex XIV. primi mensis Lunae Pascha apellet, XV. autem, primum Azymorum, et Sabbatum vocet: praeterea XVI. primum quinquagesimae diem, diserte docet a Deo inspirata scriptura. Sic enim ad verbum scribitur in Levitico: *Haec sunt feriae Domini sanctae, quas vocabitis ipsas temporibus suis. Mense primo, quartadecima die mensis inter vespertina Phase Domino: septem diebus comedistis azyma. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis, et offerentia sacrificiorum in igne Domino septem diebus. Et dies septima vocata sancta vobis erit. Omne opus servile non facietis. Quando vero ingressi*

ρας. και η ημέρα η εβδομή κλητή άγια έσται υμίν. πάν έργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. όταν δέ εισέλθητε εις την γην, ην εγω δίδωμι υμίν, και θερλήητε τον θερισμόν αυτής, και οίσετε τὸ δράγμα, άπαρχήν τοῦ θερισμοῦ υμῶν, πρὸς τον ιερέα, και Β άνοισαι τὸ δράγμα έναντι κυρίου δεκτὸν υμίν, και τῇ επαύριον 5 τῆς πρώτης άκοίσει αὐτὸ ὁ ιερεύς. και άριθμήσετε υμίν ἀπὸ τῆς επαύριον τῆς πρώτης τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἂν προσενήχητε τὸ δράγμα τοῦ επιθέματος, ἑπτὰ εβδομάδας ὀλοκλήρους άριθμήσεις ἕως τῆς επαύριον τῆς ἑσάτης εβδομάδος, άριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας, και προσοίσατε θυσίαν νέαν τῷ 10 κυρίῳ, και καλέσετε ταύτην την ἡμέραν κλητή· άγια έσται υμίν. πάν έργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.“

Εἴτε οὖν την με' τῆς σελήνης, ὡς ἐν σαββάτῳ φησάσαν, μετὰ τὸ θυῖσαι τον άμνόν, δεύτερον ἠνόμασε σάββατον ὁ εὐα- R 504 γελιστής, αἶτε ὡς πρώτην οὖσαν τῆς πενηκοστῆς, ἦγον τῶν 15

С ἑπτὰ τῆς ἐν τούτῳ τῷ ἔτει πενηκοστῆς, πανταχόθεν φαίνεται δε την ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ πάσχα ἑσφτην δηλώσαι βουλόμενος ὁ εὐαγγελιστής δευτερόπρωτον ἠνόμασε σάββατον. τούτο τὸ πάσχα ἐδήλωσεν και ὁ θεολόγος και εὐαγγελιστής Ἰωάννης μετὰ τὸ πρώτων ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας θαῦμα, ὅτε τὸ ὕδωρ αἰὸς 20 ἐγένετο, λέγων οὕτως, Ταύτην ἐποίησεν ἀρχήν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας και ἐφανέρωσεν την δόξαν αὐτοῦ

4. και om. P. 6. τῆς επαύριον] επαύριον P. 18. εἶτα P. 17. τῆν om. P. id. δηλώσαι] διεκλώσαι PV. 19. και prius om. P. id. Ἰωάννης] Π. 11.

fueritis terram, quam ego do vobis, et messueritis segetem ejus, et offeretis manipulum, primitias messis vestrae, ad Sacerdotem, et levabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobis. Et crastina a primo offeret illum Sacerdos. Et numerabitis vobis a postero die prima Sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis. Septem hebdomadas plenas numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabitis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino, et vocabitis diem hanc vocatam: sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in ea.

Sive igitur xv. lunae, ut quae in Sabbatum incideret, post sacrificatam agnam, Secundum appellavit Sabbatum Evangelista; sive quod esset prima Quinquagesimae, seu VII. Sabbatorum quae hoc anno in Quinquagesima existeret, omnimodo apparet, cum eo ipso anno Paschalis festum duplicare voluisset Evangelista, Secundo-primum appellasse Sabbatum. Hocce Pascha indicavit Theologus et Evangelista Joannes, post primum in Cana Galilaeae miraculum, quando aqua vinum facta est, cum ita ait: *Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilaeae, et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus.* Post hoc

καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο ἀνέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἔγγυς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. D

5 Πρῶτον οὖν πάσχα νομικὸν ἔορτασε σὺν τοῖς μαθηταῖς μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος ἐν τῷ ὄγδῳ ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννιακαίδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κα' τῆς κατὰ φύσιν ἑκτωμικκοσαετηρίδος τοῦ ἔλλου, ὅντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰσμαήλου τοῦ Βάφει.

10 Εἶπὼν δὲ τῶν μαθητῶν αἱ προσηγοραὶ, ὧν ἐξελέξατο ὁ κύριος, οὕτως.

α'. Σίμων Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος.

β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

γ'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαιου.

15 δ'. Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν ἠγάπησεν ὁ Ἰησοῦς, ὁ εὐα- P 213
γελιστῆς.

ε'. Φίλιππος.

ς'. Βαρθολομαῖος.

ζ'. Θωμᾶς.

20 η'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου κατὰ σάρκα, ὁ ἐπικληθεὶς δίκαιος.

θ'. Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστῆς.

5. ἠόρτασε P. 6. ἐννιακαίδεκα] εθ' P. 7. ἑκτωμικκοσα] η' καὶ κ' P. 10. ὁ om. P. 11. οὕτως] αὐταὶ P. Conf. p. 27. B. 15. δ'] δ' καὶ V. ib. ὁ Ἰησοῦς] Ἰησοῦς P. ib. ὁ] ὁς PV. 20. ὁ ἀδελφὸς τοῦ] ἀδελφὸς P.

ascendit Capharnaum ipse et mater ejus, et discipuli ejus, et fratres ejus, et ibi manserunt non multos dies, et prope erat Pascha Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam.

Primum ergo Pascha legale cum Discipulis suis, postquam baptizatus est, celebravit Dominus, anno viii. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et cxi. naturalis vigintioctennalis cycli solis, cum samuus esset Pontifex Hierosolymis Ismael Baphi.

Sunt autem discipulorum quos elegit Dominus nomina haec.

I. Simon Petrus, Apostolorum Princeps.

II. Andreas, frater Petri.

III. Jacobus, Zebedaei frater.

IV. Joannes, frater ejus, quem dilexit Jesus, qui fuit Evangelista.

V. Philippus.

VI. Bartholomaeus.

VII. Thomas.

VIII. Jacobus Alphaei, frater Domini secundum carnem, qui dictus est justus.

- ἰ. Θαδδαῖος ὁ καὶ Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαβᾶς.
 V 171 ἰα'. Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας, Ἰακώβου.
 B ἰβ'. Ἰούδας Ἰσκαριώτης.
 R 506 Τούτους τοὺς ἰβ' μαθητὰς ἔχων ὁ κύριος τῶν λοιπῶν αὐ-
 τοῦ μαθητῶν κατὰ τι γέρας ἔξαιρετον ἀποστόλους ὠνόμασεν. 5
 Καὶ αὐτοὶ ἀναδείκνυσιν ἑτέρους ο', ὧν τινων καὶ αὐτῶν αἱ
 προσηγορίαι εἰσὶν αὗται.
 α'. Ματθαῖος, ὃν ἀνέδειξεν ὁ κύριος, ὁ καὶ συγκαταριθμη-
 θεὶς μετὰ τῶν ἰα' ἀποστόλων μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν
 κύριον ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, ὡς περιέχουσιν αἱ 10
 Πράξεις.
 β'. Σωσθένης, ὃς μέμνηται Παῦλος Κορινθίους ἐπιστέλλων.
 C γ'. Κηφᾶς, ὁ μώνυμος Πέτρον, ᾧ καὶ ἐμαχῆσατο Παῦλος κα-
 τὰ Ἰουδαϊσμοῦ.
 δ'. Λίνος, ὃς μέμνηται Παῦλος Τιμοθέω γράφων. 15
 ε'. Κλειοπᾶς, ὃς μέμνηται εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.
 ζ'. Ἀκύλας.
 ζ'. Ἐπαίνετος.
 η'. Ἀνδρόνικος.
 θ'. Ἀμπλάς. 20
 ἰ. Οὐρβανός.

2. ὁ Κανανίτης] Κανανίτης P. 3. ἰβ'] ἰβ' καὶ V. 4. κύριος]
 Χριστὸς P. 7. αἰεὶ om. P. 9. ἰα'] ἰβ' P. sola. 13. Πέ-
 τρω P.

ix. Matthaëus Evangelista.

x. Thaddæus, qui et Lebæus, cognominatus Barsabas.

xi. Simon Cananites, dictus Judas, Jacobi F.

xii. Judas Iscariotes.

Hos xii. discipulos cum haberet Christus, hos prae caeteris suis Discipulis, singulari quadam prerogativa Apostolos nominavit.

Rursum alios lxx. designavit, quorum pariter hæc sunt nomina.

i. Matthias, quem Dominus designavit, qui alius xi. Apostolis annumeratus est, postquam Dominus est assumptus, loco Judæ Iscariotæ, ut Acta continent.

ii. Sosthenes. cujus meminit Paulus ad Corinthios scribens.

iii. Cephas, Petro cognominis, cum quo congressus est Paulus de Judaïsimo.

iv. Linus, cujus meminit Paulus ad Timotheum scribens.

v. Cleopas, cujus meminit Evangelium secundum Matthaëum.

vi. Aquilas.

vii. Epænetus.

viii. Andronicus.

ix. Amplias.

x. Urbanus.

D

- ια'. Στάχυς.
 ιβ'. Ἀπελλῆς.
 ιγ'. Ἡρωδίων.
 ιδ'. Ἀριστόβουλος.
 5 ιε'. Νάρκισσος.
 ις'. Ρούφος.
 ιζ'. Ἀσύγκριτος.
 ιη'. Φλέγων.
 ιθ'. Ἑρμᾶς.
 10 κ'. Πατροβᾶς.
 κα'. Ἑρμῆς.
 κβ'. Φιλόλογος.
 κγ'. Νηρεύς.
 κδ'. Ὀλυμπᾶς.
 15 κε'. Λούκιος.
 κς'. Ἰάσων.
 κζ'. Σωσίπατρος.
 κη'. Τέρτιος.
 κθ'. Γάιος.
 20 λ'. Ἐραστός.
 λα'. Κούαρτος, ὃν μέμνηται Παῦλος Ῥωμαίοις ἐπιστέλλων.

P 21

1. Νιφεύς V. 10. Πατροβᾶς PV. 21. ὄν] οὐ P, ὄν V.

- XI. Stachys.
 XII. Apelles.
 XIII. Herodion.
 XIV. Aristobulus.
 XV. Narcissus.
 XVI. Rufus.
 XVII. Asyncritus.
 XVIII. Phlegon.
 XIX. Hermas.
 XX. Patrobas.
 XXI. Hermes.
 XXII. Philologus.
 XXIII. Nereus.
 XXIV. Olympas.
 XXV. Lucius.
 XXVI. Jason.
 XXVII. Sospiter.
 XXVIII. Tertius.
 XXIX. Gaius.
 XXX. Erastus.
 XXXI. Quartus, cujus meminit Paulus ad Romanos scribens.

Chronicon Paschale vol. I.

26

- λβ'. Ἀπολλῶς.
 λγ'. Στεφανῶς.
 B λδ'. Φουρτουναῖος.
 λε'. Ἀχάϊκος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους
 α' ἐπιστολὴν. 5
 R 508 λς'. Τύχικος, οὗ μέμνηται Παῦλος Ἐφεσίοις γράφων.
 λζ'. Κλήμης, οὗ μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Φιλιππη-
 σίους.
 λη'. Ἐπαφρόδιτος.
 λθ'. Ὀνήσιμος. 10
 μ'. Ἀριστάρχος.
 μα'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστos.
 μβ'. Δημῶς.
 C μγ'. Νυμφῶς.
 V 172 μδ'. Ἀρχιππος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κοριν-
 θίους.
 με'. Ὀνησίφορος.
 μς'. Κρήσκης.
 μζ'. Ἐραστος.
 μη'. Τρόφιμος. 20
 μθ'. Εὐβουλας.

2. Στέφανος P. 4. οὗ P, δὲ RV. 5. α' om. P. 6. οὗ P, δὲ V.
 7. Φιλιππισίους P. 15. οὗ P, δὲ V. *ibid.* τοὺς *Καλαθίους* P.
 Scribe Κολοσσαίς (IV. 15. 17.).

- XXXII. Apollo.
 XXXIII. Stephanus.
 XXXIV. Fortunatus.
 XXXV. Achaicus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 XXXVI. Tychicus, cujus meminit Paulus ad Ephesios scribens,
 XXXVII. Clemens, cujus meminit Paulus in Epistola ad Philippenses.
 XXXVIII. Epaphroditus.
 XXXIX. Onesimus.
 XL. Aristarchus.
 XLI. Jesus, dictus Justus.
 XLII. Demas.
 XLIII. Nymphas.
 XLIV. Archippus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 XLV. Onesiphorus.
 XLVI. Crescens.
 XLVII. Erastus.
 XLVIII. Trophimus.
 XLIX. Eubulus.
 L. Pudens, cujus meminit Paulus in Epistola secunda ad Ti-
 motheum.

- ν'. Πούδης, ὡν μνημονεῖει Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον
β' ἐπιστολὴν.
- να'. Ἀρτεμᾶς.
- νβ'. Τύχικος.
- 5 νγ'. Ζηναῦς ὁ νομικός, ὧντινων εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολὴν D
Παῦλος ἐμνημόνευσεν.
- νδ'. Φιλήμων.
- νε'. Ἐπαφροῦς.
- νς'. Δημᾶς, ὧντινων καὶ αὐτῶν εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα Παῦ-
10 λος ἐπεμνήσθη.
- Τοὺς δὲ λοιποὺς ἰδ' εἰρήσκεις ἅμα Παίλῳ συναειλημμέ-
τους μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου.
- Ἄπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν ἔτη βσξβ'.
- Ἄπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὴν ἔξοδον ἔτη μφοε'.
- 15 Ἄπὸ τῆς διὰ Μωϋσέως ἐξ Αἰγύπτου πορείας ἐπὶ τὴν πρῶ- P 215
την οἰκοδομήν τοῦ ναοῦ, ἧτις ἀρχὴν ἔλαβε μετὰ τὸ τρίτον ἔτος
Σολομῶνος, ἔτη χιδ'.
- Ἄπὸ τετάρτου ἔτους Σολομῶνος, ἤγουν τῆς πρώτης ἐπι-
σκευῆς τοῦ ναοῦ ἐπὶ Κᾶρακ βασιλείᾳ Περσῶν ἔτη νη' καὶ μῆ-
20 νας γ'.
- Ἄπὸ Κύρου βασιλείᾳ Περσῶν ἐπὶ Ἀλέξανδρον Μακεδόνα
ἔτη αμη' καὶ μῆνες θ'.
- Ἄπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνοσ ἕως τοῦ παρόντοσ ἰε' ἔτους

1. δν] δν PV. 6. ὁ Παῦλος P. 11. συναειλημμένους P,
συναλειμμένους R, συνειλημμένους m. R. 14. ἔτη om. P.

- LI. Artemas.
LII. Tychicus.
LIII. Zenas, Jurisperitus; quorum Paulus meminit in Epistola ad
Titum.
LIV. Philemon.
LV. Eraphras.
LVI. Demas, quorum meminit Paulus in Epistola ad Philemonem.
Reliquos xiv. invenies comprehensos una cum Paulo post Domini in
coelum ascensum.

Ab Adam usque ad diluvium, anni II. M C C L X I I.

A diluvio usque ad exitum ex Aegypto, M D L X X V.

A profectioe duce Moyse ex Aegypto usque ad primam templi ae-
dificationem, quae post tertium annum Solomonis coepta est, anni DCXIV.

A quarto anno Solomonis, sive prima aedificatione templi, usque ad
Cyrum Persarum Regem, an. CCCCLXXX. et menses III.

A Cyro Persarum Rege usque ad Alexandrum Macedonem, anni
CCCLVIII. et menses IX.

Τιβερίου Καίσαρος καὶ τὴν καταρχὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος,
 B ἢ γέγονε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ιε', ἔτη τρις'.
 R 510 'Ομοῦ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ παρόντος ἔτους πεντεκαδικάτου
 Τιβερίου Καίσαρος, ἦγουν τῆς εἰκάδος καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου
 μηνός, ἔτη εφθζ' πλήρη.

Μετὰ τὸ βάπτισμα ἐνδιέτριψεν ὁ κύριος εἰς τὰς ἰάσεις ἕτα-
 ρα γ' ἔτη συναναστρεφόμενος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ τὰ περὶ
 τούτου Λουκᾶς φανεροί, λέγων ὅτι εἶπεν ὁ κύριος διὰ Ἡρώδη,
 Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἴδου ἐκβάλλω δαιμόνια
 καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι, 10
 διὰ τούτων τὰ τρία ἔτη σημαίνων. τὸ δὲ εἰπεῖν Σήμερον δείκνυ-
 C σιν ὅτι τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ τῶν ἰάσεων αὐτοῦ ταῦτα ἐδήλωσεν τῷ
 Ἡρώδῃ. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς δηλοῖ ἀπὸ
 πάσων εἰς πάσα τρία ἔτη καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἰάσεσιν αὐτοῦ.

Ἰνδ. β'. ιε'. ἕκ. Οὐεννικίου καὶ Λογγίνου. 15

Ἐν τῷ παρόντι εφθζ' ἔτει γενέσεως κόσμου, ἀρχὴν εὐα-
 φῶτι ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, δεύτερον νο-
 μικὸν ἐπετέλεσε πάσα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος κατὰ τὸ
 ἔνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαδικαετηρίδος τῆς σελήρης
 καὶ κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσμητηρίδος τοῦ
 ἡλίου.

1. Τιβερίου — σωτηρίου] (Τιβερίου) καὶ εἰς τὴν καταρχὴν τοῦ
 σωτηρίου P, solum (Τιβερίου) R. "Eως simul cum genitivo et accu-
 sativo est etiam p. 283. B. 4. ἀπὸ τῆς P sola. 5. πλήρης V,
 πλήρης P, om. R. Conf. p. 306. B. 7. γ' ἔτη] ἔτη τρία P. 8.
 λέγων] XIII. 32. ib. ὁ om. P. 14. πάσων εἰς om. P. 19.
 ἔνατον P. 20. ἕτας om. P. ibid. ἦ καὶ κ' ετηρίδος P.

Ami a m. c. Ab Alexandro Macedone usque ad praesentem xv. (Tiberii) annum,
 et initium praedicationis Christi hoc an. xv. coeptae, anni cccxvi.

Ab Adam vero usque ad praesentem annum xv. Tiberii Caesaris,
 sive ad ipsum xx. mensis Martii, colliguntur anni integri v. m̄dxxxvii.

Post Baptismum, tres alios annos morbis curandis insumpsit Domi-
 nus, dum cum discipulis suis conversaretur. Atque haec de eo declarat
 Lucas, ubi ait: Dominus dixit de Herode, Euntes, dicite vulpi illi, ecce
 efficio daemonia, et sanitates perficio hodie et cras, et tertia die consum-
 mor. Per haec, tres annos indicans. Quod autem dixit, Hodie, osten-
 dit quod primo anno suarum curationum haec renuntiavit Herodi. Id-
 ipsum etiam indicat Joannes Evangelista, dum a Paschate tres annos et
 ipse in illius sanationibus statuit.

A. C.

5537. 40. xvi. Ind. ii. Vennicio et Longino Coss.

Hoc praesenti v. m̄dxxxviii. anno a mundo condito, qui initium su-
 mit a xxi. secundum Romanos mensis Martii, secundum legale Pascha
 celebravit Dominus postquam est baptizatus, anno ix. naturalis novende-
 cennalis cycli lunae, et xxii. naturalis vigintiocennalis cycli solis.

Θέλοντες δὲ γινῶναι πρόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν ἡ ιδ' τοῦ ^V 173
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, εὐρίσκομεν εἰς τὸ
 ἔνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑνεακαιδεκαετηρίδος προσκειμένης ἐ-
 πακτὰς κη'. ταύταις προστίθμεν ἰγ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ
 5 προσελήθους ζ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός,
 ἀπριλλίου ιε'. γίνονται οδ'. ἔκβα δις λ'. γίνονται ξ'. λοιπὸν ιδ'.
 ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ιδ' τῆς σελήνης
 τῇ ιε' τοῦ ἀπριλλίου μηνός.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ ἔφθασεν ἡ ιδ',
 10 εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιικοσαετηρίδος προσκει- P 216
 μένας ἐπακτὰς ε', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων γ'
 καὶ ια' ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου καὶ ἀπριλλίου ιε'. γίνονται λδ'. ταύ-
 τας ἀνάβαλε εἰς ζ'. ζ' δ' γίνονται κη'. λοιπὸν ε'. ἔγνωμεν οὖν
 15 σεν ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη.

Τοῦτο τὸ δεύτερον πάσχα φαίνεται δηλῶν ὁ θεὸς εὐαγγε-
 λιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ δεύτερον θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
 Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἰασάμενος τὸ παιδίον τοῦ βασιλικοῦ, γράφων
 οὕτως, Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ
 20 τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰου-
 δαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. B

1. θέλοντες δὲ] εἶτα θέλοντες P, θέλοντες R. 3. ἑνατον PV.
 ib. ιδ' ετηρίδος P. 4. πρὸ] πρὸς V. 9. εἶτα] εἰ P. 10.
 η' καὶ κ' ετηρίδος P. 11. φωστήρων V. 12. Μαρτίου μη-
 σὸς P. 16. δεύτερον om. P. 18. βασιλικοῦ] βασιλικου P.
 19. οὕτως] IV. 54.

Si nosse velimus quota mensis occurrat xiv. primi mensis lunae hoc
 praesentī anno, inveniēmus anno naturalis decemnovennalis cycli adjun-
 ctas epactas xxviii. His addimus antelumināres xiii. et antelunares vii.
 et xi. a xxi. Martii mensis, Aprilis vero xv. fiunt lxxiv. deme ex his
 bis xxx. reliqua sunt xiv. Colligimus igitur hoc anno xiv. lunae xv. mensis
 Aprilis occurrisse.

Si velimus praeterea nosse etiam et diem (seu feriam) qua occurrit
 xiv. inveniēmus xx. anno vigintioctennalis cycli adscriptas epactas v. his
 addimus antelumināres iii. et xi. a xxi. Mensis Martii, et Aprilis xv.
 fiunt xxxiv. Has divide per vii. septies iv. efficiunt xxviii. reliqua sunt
 vi. Intelligimus ergo xiv. primi mensis hoc praesentī anno occurrisse
 die vi.

Hocce Pascha videtur indicare divinus Evangelista Joannes, post
 secundum miraculum quod fecit Jesus in Cana Galilaeae, cum reguli
 puerum sanavit, ubi ita scribit: Hoc iterum secundum signum fecit Jesus,
 cum venisset ex Judaea in Galilaeam. Post haec erat festum Judaeorum,
 et ascendit Jesus Hierosolytam.

Ἐπειδὴ γὰρ ἐπίσημον καὶ ἑξαίρετον καὶ πρώτην ἑορτὴν Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ πάσχα εἶχον, διὰ τοῦτο ὁ εὐαγγελιστὴς ποτὲ μὲν μετὰ προσδιορισμοῦ ταύτης μέμνηται, λέγων, Ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα, ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ποτὲ δὲ ἀπροσδιορίστως γράφων, Ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. 5

Τὸ β' τοίνυν πάσχα δοκεῖ μοι σημαίνειν ἐνταῦθα εἰπὼν, Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀπέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐνθα γὰρ ἑτέρας μνημονεύει τῶν Ἰουδαίων ἑορτῆς, μετὰ προσδιορισμοῦ πάντως ταύτης μέμνηται, ὥσπερ καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνοπηγιῶν, λέγων, Καὶ ἦν ἔγγυς ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἢ σκηνοπηγία, ὄντος ἀρχιερέως Ἐλεαζάρου υἱοῦ Ἀνανίου.

Ἰνδ. γ'. ιζ'. ὄπ. Τιβέριος Καίσαρος τὸ ε' μόνου.

Πάλιν τρίτον νομικὸν πάσχα μετὰ τὸ βυπτισθῆναι ἑορτάζει ὁ κύριος ἐν τῷ ι' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐνεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κγ' τῆς κατὰ φύσιν δευκαεικοσιμητρίδος τοῦ ἡ' αἰῶνος. καὶ θέλοντες γινῶναι κόστη τοῦ μηνὸς ἐφθασεν κατὰ τὸ παρὸν εφθ' ἔτος ἀρξάμενον ὑπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐνεακαιδεκαετηρίδος ἐπακτὰς τῆς σελήνης θ', ταύτως συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων εγ', προσελήθους ζ', καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός καὶ ἀπριλίου δ' γίνονται μδ'. ἔκβα λ' λοιπὸν δ' ιδ'. ἰδοὺ ἐφθασεν ἢ ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης κατὰ τὸ

3. λέγων] VI. 4. 6. εἰπὼν] V. 1. 10. λέγων] VII. 2. 11. Ἀνανίου P. 14. 18. ιδ' ετηρίδος P. 15. ἢ καὶ κ' ετηρίδος P. 16. κατὰ — ἀρξάμενον om. P. 21. ἔκβα] ἔκβαλε PV.

Anni a m. c. Cum igitur pro celebri et singulari, ac primario festo Pascha apud Judaeos haberetur, ideo Evangelista quidam interdum illius praecise nominat, dum ait: Prope erat Pascha festum Judaeorum. Interdum etiam generatim, ut cum scribit: Erat festum Judaeorum.

Secundum ergo Pascha is videtur mihi significare, cum hoc loco dicit: Post haec erat festum Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam. Ubi enim Judaeorum festi alterius meminit, semper illud designat nominatim, ut cum de festo Scenopogiorum loquitur: Et erat prope festum Judaeorum, cum Eleazarus, Ananiae filius, esset Pontifex. [Ol. Iph.]

5588. 31. xvii. Ind. iii. Tiberio Caesare V. Cos. 3.

Rursus tertium legale Pascha post baptismum peregit Dominus anno x. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et xxiii. naturalis vigintioctennalis cycli solis. Si velimus nosse quanta mensis occurrit a xxi. mensis Martii, reperiemus incidisse in x. annum naturalis decemnovennalis cycli epactas lunae ix. His adjungimus anteluminares xiii. anteluminares vii. et xi. ab xxi. Martii mensis, et iv. Aprilis: fiuntque xlii. abjice xxx. relinquuntur xiv. ecce occurrit xiv. primi mensis lunae hoc praesenti

παρὸν ἔτος τῆ δ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός. ἔτα καὶ τὴν ἡμέραν γινώ-
 νου βουλόμενοι ἐν ἧ ἔρθασεν αὐτῆ, εὐρίσκωμεν κατὰ τὸ κγ' ἔτος
 τῆς ἀπτοκαιμισοσαιτηρίδος ἐπικτῆς ε'. ταύταις προστίθεμεν τὰς
 πρὸ τῶν φωστήρων γ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου,
 5 δ' ἀπριλλίου γίνονται κδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'. ζ' γ' γίνονται
 κα'· λοιπὸν γ'. ἔγνωμεν οὖν ὅτι ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς R 514
 σελήρης, ἐν ἧ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, κα-
 τὰ τὸ παρὸν ἐφλθ' ἔτος ἔρθασεν τῆ δ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός καὶ
 ἐν ἡμέρᾳ γ'.

10 Τοῦτο τὸ τρίτον πάσχα σημαίνων ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς Ἰω- P 217
 ἀννης, μέλλων τὸ θάωμα διηγεῖσθαι, ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐκ V 174
 πέντε ἄρτων πεντακισχιλίους ἄνδρας κορέσας, λέγει, Μετὰ ταῦ-
 τὰ ὑπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τι-
 βεριάδος, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολλός, ἔτι εὐρών τὰ ση-
 15 μῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἑγγὺς
 τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Τούτῳ τῷ ἑνιστῶ μηνὶ λῶν κθ' ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρό-
 ὄδρομος καὶ βαπτιστῆς τὴν κεφαλὴν ἀποτίμεται ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ
 βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, υἱοῦ ὄντος τοῦ πρώτου Ἡρώδου, ἀδελ-
 φοῦ Ἀρχελαίου, δέσμιος εἰς τὸν Μαχαροῦντα φρούριον πεμφθεὶς B
 διὰ Ἡρωδιάδα, περὶ οὗ μνημονεῦει ἡ θεία τῶν εὐαγγελίων γρα-

2. ἐν om. P. 3. ἡ καὶ κ' σπηρίδος P. 4. Μαρτίου μηνός P.
 5. τὸν] τῶν RV. 8. ἔτος ἐφλθ' P. 12. λέγει] VI, 1. 18.
 λῶν P V. 21. Μαχαροῦντα P V. 22. γραφῆ] „Matth. XIV.
 Marc. VI. Luc. III,“ m. P.

anne iv. Aprilis mensis. Deinde si voluerimus diem nocte seu feriam,
 qua illa occurrat, invenimus xxiiii. anno decemmoennalis cycli epactas vi.
 his addimus anteluminares iii. et xl. hasque et xxi. mensis Martii, et iv.
 Aprilis, suntque xxiv. has per vii. dividimus, septem ter faciant xxi.
 supersunt iii. Colligimus ergo xiv. primi mensis lunae, qua legale Pas-
 scha peragi praecipitur, hoc praesenti anno v. mxxxix. in iv. Aprilis
 incidisse, et in feriam iii.

Hoc tertiam Pascha indicans divinus Evangelista Joannes, miracu-
 lum narraturus, quod fecit Dominus, cum quinque panibus quinque ho-
 minum millia saturavit, dicit: Post haec abiit Jesus trans mare Galilaeae
 Thiberiadis, et secuta est eum turba multa, quia videbant signa quae fa-
 ciebat super aegros. Ascendit autem in montem Jesus, et ibi sedebat cum
 discipulis suis. Erat autem prope Pascha, festum Judaeorum.

Hoc anno, mense Loo, (Augusto) die xxix. Sanctus Joannes Prae-
 cursor et Baptista capite truncatur ab Herode Rege Judaeae, primi He-
 rodis filio, Archelaei fratre: cum vincetus in Macherunta castrum missus
 fuisset propter Herodidem: de quo meminit sacra Evangeliorum scri-
 ptura. Narrat autem Josephus libro xviii. Antiquitatum Judaicarum, ut

φή. ιστορεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰώσηπος ἐν ιη' τῆς Ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βιβλῶ ὡς διὰ Ἡρωδιάδα, γυναῖκα οὖσαν Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἡρώδου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἀποτίμνεται. ἀθετήσας γὰρ ἔτι ζῶσαν τὴν προτέραν αὐτοῦ γυναῖκα ὁ Ἡρώδης, κατὰ νόμους αὐτῶ γεγαμημένην, Ἀρέτα δὲ ἦν αὐτῆ τοῦ Πετραίων βασιλέως θυγάτηρ, τὴν δὲ Ἡρωδιάδα ἔτι ζώντος διαστήσας τοῦ ἀνδρός, δι' ἣν καὶ τὸν Ἰωάννην ἀνείλεν, πόλεμον αἰρεῖται ὁ Ἀρέτας πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὡς ἠτιμασμένης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἐν ᾧ πολέμῳ πάντα φασὶ τὸν Ἡρώδου στρατὸν διαφθαρῆναι, καὶ ταῦτα πεπονθέναι τῆς ἐπιβουλῆς ἕνεκα τῆς γενομένης κατὰ τοῦ Ἰωάννου. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰώσηπος ιστορεῖ τῆς βασιλείας ἀποπειπτικῶναι τὸν Ἡρώδη διὰ Ἡρωδιάδα· μεθ' ἧς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ὑπερόριον ἀπεληλύσθαι, Λουγδύονεν τῆς Σπανίας πόλιν οἰκῆν καταδικασθέντα, ὄντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλὴμ Σίμωνος τοῦ Καμαθελ υἱοῦ.

15

Ἰνδ. δ'. ιη'. ὑπ. Περσικοῦ καὶ Βετελίου.

R 516

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς τρεῖς ἔνιαυτοὺς καὶ ὅς ἡμέρας μετὰ τὸ βάπτισμὰ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὰ σωτήρια καὶ ἐπουράνια μαθήματα παραδοὺς καὶ τὺς περὶ ἑαυτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος παρῆι ἐπ' ἔτει τῆς Τιβερίου μοναρχίας, ἀρχῆν εἰληφότι τῇ κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης ὁ ἰνδικτιῶ-

1. ὁ om. P. 2. τοῦ om. P. 5. Πετραίων PV. 6. Ἡρωδιάδην V. 11. Ἰώσηπος] Arch. XVIII. 5. 12. τὴν Ἡρωδιάδα P. 13. ὑπερορίαν P. 14. Ἱεροσολύμοις P. 16. Βετελίου P sola. 17. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 20. παρῆι P. 21. τῇ P, τῆν BV.

Anniam. c. propter Herodiadem, uxorem Philippi fratris Herodis, capite truncatam fuerit Sanctus Joannes. Dimiserat enim Herodes adhuc superstitem priorem uxorem suam, legitimis sibi nuptiis copulatam: erat autem illa Aretae Petraeorum Regis filia. Herodiadem porro a conjuge adhuc in vivis divulsit, ob quam Joannem sustulit. Herodi vero bellum intulit Aretas, ob injuriam filiae illatam, quo in bello universum Herodis exercitum profligatum, idque ob structas Joanni insidias esse passum aiunt. Idem denique Josephus refert ob Herodiadem regno excidisse Herodem, illamque cum ea relegatum, Lugduni Hispaniae urbe habitare jussam, cum summus esset Pontifex Simon Camathi filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5539.

32. XVIII. Ind. iv. Persico et Vitellio Coss.

2. 203.

Jesus Christus, Dei filius, cum annis III. et diebus LXXVI. post baptismum discipulis suis salutaria et coelestia praecepta, editasque de se prophetias tradidisset, ad passionem transiit, Imperii Tiberii anno XXI. initium sumente a Martii mensis XXI. praesente iv. Indictione, et anno XI. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et XXIV. anno naturalis vigintiennalis cycli solis.

ρος· καὶ ἰα' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελη-
της καὶ κδ' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν δεκάκαιεκοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου.

Τοῦτο δὲ τὸ δ' πάσχα ἐστίν, ἐν ᾧ πέπονθεν ὑπὲρ ἡμῶν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. τοῦτο τὸ πάσχα δηλῶν ὁ εὐα-
γγελιστὴς Ἰωάννης μετὰ τὸ θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐγειράς
τὰν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, εἶρκεν οὕτως, Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν P 218
οὐκέτι παρῆρσια περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην
10 πόλιν, κακεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς
τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ
τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνώσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτουν
οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες,
Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; δεδώκεισαν δὲ οἱ
15 ἄρχαερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν ἵνα ἐάν τις γινῶ ποῦ ἐστιν,
μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν. ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸς ε' ἡμερῶν B
τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ἔπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς,
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. εἶτα οἱ μακάριοι τοῦ κυρίου μαθηταὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν λέγοντες ὅτι Ἰδοὺ μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνε-
20 ται· ποῦ οὖν θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι; δῆλον οὖν ὅτι οὐ κατὰ V 175
τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ μέλλοντος ἔσισθαι τοῦ πάσχα μετὰ δύο
ἡμέρας. ὅτι δὲ οὐ κατὰ τὴν ἰδ' ἐπετέλεσεν τὸ πάσχα, ἀλλὰ πρὸ

1. ἰδ' ετηρίδος P. 2. ἡ' καὶ κ' ετηρίδος P. 4. ὁ κύριος ἀλη-
θινός P sola. 5. ὁ om. P. 6. οὕτως] XI. 58. ἰδ. τῆς om. R.
21. ἐδεσθαι P. 22. ἐτέλεσεν R.

Hoc est autem quartum Pascha, quo passus est pro nobis Christus Dominus verus Deus noster. Istud Pascha indicans Evangelista Joannes, post miraculum quod fecit Dominus cum Lazarum a mortuis excitavit, sic dixit: *Ab illo ergo die cogitaverunt quomodo interficerent eum. Jesus ergo jam non palam ambulabat apud Judaeos, sed abiit illinc in regionem juxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum Discipulis suis. Erat autem prope Pascha Judaeorum, et ascenderunt multi Hierosolimam de regione ante Pascha, ut sanctificarent seipsum. Quaerebant ergo Jesum. et colloquebantur ad invicem in tempore stantes: Quid vobis videtur, quia non venit ad diem festum? Dederunt autem Pontifices et Pharisaei mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum. Jesus ergo ante sex dies Paschae venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit ex mortuis. Deinde beati Domini discipuli interrogaverunt ipsum, dicentes: Ecce post biduum Pascha fit, ubi vis ergo ut paremus tibi? Patet igitur non eodem tempore Pascha peregrisse, cum Pascha manducandum esset post duos dies. Quod vero xiv. non celebravit Pascha, sed prius typicam peregit coenam, quando sanctificatio Azymorum, et festi praeparatio age-*

τούτου τὸ τυπικὸν ἐτέλεσεν δάπνον, ὅτε καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ἀν-
μων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἐορτῆς ἐγένετο, εὐρίσκειται τοῖς μα-
θηταῖς μεταδόσθαι οὐ θύματος οὐδὲ ἀζύμων, ἀλλ' ἄρτου καὶ πο-
τηρίου· ὅτε καὶ τῶν μαθητῶν ἀπένηψεν τοὺς πόδας, καθὰ τὰ
C θεόπνευστα διδάσκει λόγια, ὅπερ οὐ κατὰ τὴν Μωσαϊκὴν πρῶ- 5
ταξιν ἐπετελεῖτο. εἰ γὰρ μὴ αὐτὸς ἐγένετο ἀντὶ τοῦ ἁμνοῦ τοῦ
B 518 κατὰ τύπον καὶ σκιὰν θύματος τοῦ πάλαι παρὰ Μωυσοῦς προ-
ταχθέντος θύεσθαι τοῖς εἰς ὕστερον θῦμα, οὐκ ἂν παρῆλθεν
τὰ τοῦ Ἰσραὴλ νόμιμα, ἀλλ' εἶχεν ἂν καὶ πρόβατον θύεσθαι
καὶ μεταδοῦναι τοῖς μαθηταῖς, καθὰ καὶ εἰς τοὺς πρότερον ἐκο- 10
εῖτο χρόνους, εἰ μὴ ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατ'
αὐτῶν μυστηρίου, καὶ παύσας τὸν τυπικὸν ἁμνὸν τῇ κβ' τοῦ κα-
τὰ Ῥωμαίους μηνίου μηνός, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ σελήνης ἐχοῦσης
εγ' ὥρα νυκτερινῇ ε' τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς εἰκάδα τετάρτην, ὅστις 15
Ἡρώδου τοῦ τετράρχου βασιλέως, ὡς θηλοῖ Λουκᾶς ὁ εὐαγγελι-
D στής. ἀποθανόντος γὰρ Ἡρώδου τοῦ τὰ νήπια ἀνελόντος ἡ τού-
του μετέπεσεν ἀρχὴ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηπος,
καὶ γίνεται βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας Ἀρχέλαος, βασιλευσῶς ἔτη 3'.
καὶ μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ, βασιλεύει τῆς Γαλιλαίας ἔτη κδ', ἕως τῆς τελευτῆς Τιβε- 20
ρίου. τῆς δὲ Ἰουδαίας Πόντιος Πιλάτος ἦν βασιλεὺς. Πόντιος
δὲ Πιλάτος κατὰ τοῦτο ἐπικέκληται, καθότι νῆσός ἐστιν κατὰ
θάλασσαν ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καλουμένη Πόντος, ἔξ

13. αὐτῇ δὲ τῇ P. ib. τῆς σελήνης P. 15. τοῦ om. R. ib.
Λουκᾶς] XXIII. 17. Ἰώσηπος] Arch. XVII. 8. 23. καλουμένη P.

batur, inde colligitur neque discipulis tradidisse incensum, neque Azyma, sed panem et calicem, quando etiam discipulorum pedes lavit, quemadmodum a Deo inspirata docent oracula, quod quidem ex præcepto Mo-
saico non agebatur. Etenim si ille non fuisset loco agni typici et sa-
crificii, cum olim a Moyses præscriptum esset iis qui venturi erant, ut
hostiam immolarent, minime transgressus fuisset leges Israel, sed ovam
sacrificasset, et discipulis communicasset, quemadmodum prioribus amicis
fecerat, nisi horum mysteria explendi tempus adfuisset, que scilicet agni
typicus desit, secundum Romanos Martii mensis XII. ipso vero die le-
næ habentis XIII. hora nocturna v. illucescente in XXIV. regnante Her-
ode Tetrarcha, ut indicat Lucas Evangelista. Extincto enim Herode,
qui infantes sustulerat, in ejus filios regnum est devolutum, ut narrat
Josephus, factusque est Rex Judææ Archelaus, qui annos IX. regnavit.
Post illius vero mortem, Herodes Tetrarcha ejus frater regnavit in Ga-
lilæa annos XXIV. usque ad mortem Tiberii. Ferro Judææ Pontius
Pilatus imperabat. Pontius autem appellatus est Pilatus, ab insula sa-
critima versus Remam veterem, que Pontus nuncupatur, ex qua Pilatus
prodiit, isque a patria Pontius Pilatus vocatus est.

ἦς ὁ Πιλάτος ἔωρητο, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς πατρίδος Πόντιος Πιλάτος ἐξηγήματισην.

Ὅστις Πόντιος Πιλάτος ἀνέκρινε τὸν κύριον· καὶ μαθὼν P 219
ὅτι ἀπὸ τῆς ἔξουσίας ἐστὶν Ἡρώδου, τουτέστιν ἀπὸ τῆς Γαλι-
5 λαιας, ὡς φησὶν ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ἀνέπεμψεν αὐτὸν
τῷ Ἡρώδῃ, καὶ πάλιν Ἡρώδης ἐπέμψεν τῷ Πιλάτῳ. καὶ οὗτος
πάλιν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἄνναν· ἦν γὰρ πενθερός τοῦ Καϊά-
φρα. καὶ οὗτος Καϊάφρας, ὡς ὦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ τού-
του, συνεβούλευσεν τοῖς Ἰουδαίοις λέγων ὅτι Συμφέρει ἕνα ἄ-
10 θρωπον ἀποθανεῖν ἕπερ τοῦ λυοῦ. εἶτα πάλιν Ἄννας ἀπέστει-
λεν τὸν Ἰησοῦν δεδεμένον πρὸς Καϊάφραν τὸν ἀρχιερεῖα. ἄγουσιν
οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφρα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ
πρωί, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶ- B
σιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα· κακεῖθεν παρεδόθη τῷ Πιλά-
15 τῳ. ἦν δὲ παρασκευῆ· ὥρα ἦν ὡσεὶ τρίτη, καθὼς τὰ ἀκριβῆ
βιβλία περιέχει, ἀπὸ τε τοῦ ἰδιοχείρου τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν- R 520
νου, ὅπερ μέχρι τῶν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ
ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκεῖσε προσκυνεῖται.

Καὶ εὐθέως ἡ γυνὴ τοῦ Πιλάτου ἐδήλωσεν αὐτῷ, Μήδὲν
20 σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
διὰ αὐτόν. καὶ γίνοντες τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι ἐστασίαζον, κρούον-
τες, Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. καὶ εἰσαγαγὼν τὸ ἀλη-

1. Πόντιος Πιλάτος ἐξηγήματισην om. R. 5. Ματθαῖος] Immo
Lucas I. 5. 6. ἀνέπεμψεν P. 11. πρὸς τὸν K. P. 17. τοῦ
Θεοῦ P. 20. κατὸν ἀρδι V, κατὰ τὸν ἀνδρα P. 22. τὸ] δὲ
P, om. R.

Hic Pontius Pilatus de Domino cognovit, quem cum intellexisset esse
ex Herodis ditione, ex Galilaea scilicet, ut ait Evangelista Matthaeus,
hunc misit ad Herodem, Herodes vero remisit ad Pilatum, ille vero ad
Annam: erat enim socer Caiphae. Hic Caiphas, utpote Pontifex anni
illius, conspiravit cum Judaeis, dicens: Expediit enim hominem mori pro
populo. Deinde Annas misit Jesum vinctum ad Caipham Pontificem.
Ducunt ergo Jesum a Caipha in Praetorium. Erat autem mane, et ipsi
non introierunt in Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manduca-
rent Pascha, et illic traditus est Pilato. Erat autem Parasceve, hora
quasi tertia, quemadmodum accurati libri continent, ipsumque Evangelii-
stae Joannis autographum, quod usque ad haec tempora, divina gra-
tia, in sanctissima Ephesiorum Ecclesia servatur, et a fidelibus ibi co-
latur.

Et statim uxor Pilati nunciavit illi: Nihil tibi et justo fiti, multa
enim parva sum hodie per visum propter eum. Hiscē perceptis, Judaei,
seditione excitata, clamaverunt, Tolle, tolle, crucifige eum. Ac introducto

- C *Θινὸν πάσχα κατὰ τὰς θείας γραφὰς αὐτὸς πάσχει ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ε΄ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, καὶ θύεται, ὡς ἀμνὸς ἀληθῆς ὑπάρχων καὶ πάσχα ἀληθινὸν ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος εἰς ὄλον τὸν κόσμον ἀπὸ ἕκτης ἡμέρας·*
- V 176 *ἄρας· περὶ οὗ σκότους μέμνηται καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς κατὰ τόδε τὸ ἔτος γενομένης καινοπρεποῦς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως. καὶ οἱ ἕξωθεν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ἐπεσημήναντο ἀσφαλῶς, εἰπόντες καὶ τὸν γεόμενον σεισμόν, καὶ κατ' ἐξαιρέτων Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας συναγαγών. λέγει γὰρ ἐν τῷ τρισκαίδεκάτῳ συγγράμματι οὗ-*
- D *τως. „τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἐκλείψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον· καὶ πῶς ἄρα ε΄ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γερόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο.“ ταῦτα ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ, γινὼς τὸ παράδοξον τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου. οὕτε γὰρ ἠκούσθη οὐδὲ γέγονεν τοῖς ἔμπροσθεν αἰῶσιν περὶ τὴν πανσέληνον ἐκλείψιν ἡλίου, ἐπειθὴ μηδὲ τῇ ἀστρώᾳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. καὶ τῶν οὕτως ἐπισήμων καὶ ἀπίστοις ἐνιαυτῶν ἡμῶς τοδὸς πιστοδὸς σφάλλισθαι οὐ καλὸν οὐδὲ δίκαιον· δι' ἡμᾶς γὰρ οὗτος ὁ ἐνιαυτός.*
- P 220 *Περὶ ταύτης τῆς ἡμέρας προεφήτευσεν Ζαχαρίας υἱὸς Ἰω-*

3. καὶ θεός] ὁ θεός P. 4. ὁ X. R. ib. ἕκτης τῆς R. 5. Ἀρειοπαγίτης P. 6. τόδε om. P. 8. ἐπισημήναντο P. ib. σεισμόν γεόμενον P. 11. σβ'] σβ', supra scripto ab alia manu s, V. 13. ὅτε] ὡς R. 14. τὰ —κατεστρέψατο om. R. 16. οὐδὲ] Fort. οὕτε: conl. ad Malal. p. 136. 18. 20. διὰ γὰρ ἡμᾶς P, διὰ ἡμᾶς γὰρ R.

vero Paschate, juxta sacras Scripturas, ipse pro nobis patitur vi. hebdomadis die, et immolatur, ut qui erat verus agnus, et verum Pascha, Dominus Deus noster Jesus Christus. Et obscuratus est sol per universum mundum a vi. hora. Quarum quidem tenebrarum meminit Dionysius Areopagita in Epistola ad Polycarpum, cum hoc anno insolita contigisset solis defectio. Sed et scriptores Pagani annum hunc diserte notant, scribuntque terrae motum extitisse, ac prae caeteris Phlegon qui Olympiades collegit: Sic enim ait in libro XIII. *Quarto autem anno Olympiadis cccii. facta est solis defectio maxima quanta nunquam antea contigisse legitur, porque hora dici vi. tanta fuit, ut etiam astra in caelo apparent, terrasque motus circa Bithyniam, magnam Nicaeae urbis partem evertit.* Haec supra laudatus vir, qui in hac solis defectioe quidpiam extraordinarium observarat. Neque enim unquam id fuerat auditum, neque retro ante saeculis acciderat ut in plenilunio solis facta fuisset defectio, quandoquidem id juxta astrorum motus contingere nequit. Qui quidem anni cum ipsis gentilibus insignes adeo extiterint, nos fideles haud par, neque aequum est decipi, cum propter nos in annis acciderit.

δαὲ λέγων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψυχὸς καὶ πάγος ἔσται μιαν ἡμέραν· καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἡμέρα καὶ οὐκ νύξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ὁ δὲ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῇ αὐ- R 522
5 τῇ παρασκευῇ ὥραν ἐνάτην. καὶ εὐθὺς ἐγένετο εἰς ἅπαντα τὸν
κόσμον σεισμὸς μέγας καὶ τάφοι ἠνεώχθησαν καὶ νεκροὶ ἀνέστη-
σαν, καθὰ ταῖς θείαις ἐμφέρεται γραφαῖς· ὥστε λέγειν τοὺς Ἰου-
δαίους, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος, ὃν ἡμεῖς ἔσταυρώσαμεν.
ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα συμφώνως καὶ οἱ λοιποὶ εὐαγγε- B
10 λισταὶ σταυρωθῆναι τὸν κύριον δηλοῦσιν.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώμα-
τα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεργῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ
15 τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου ὁμοίως τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς
τῶν στρατιωτῶν λόγῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνύξεν, καὶ εὐθὺς
ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ, τὰ δύο καθάρσια τοῦ τε βαπτίσματος C
20 καὶ τῆς μεταλ΄ψεως τῶν ἀχράντων αὐτοῦ μυστηρίων. ἄλ-
λως δὲ τὴν σωτήριον ταύτην ἐπιτελοῦμεν ἑορτὴν μετὰ τὴν ἐκ
νεκρῶν αὐτοῦ ἀνάστασιν, ἧτις τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ σταυρω-

1. λέγων] XIV. 6. 2. καὶ ἔσται μία ἡμέρα P. 3. οὐκ V. 5. ἐν-
νάτην P. id. τὸν om. R. 13. ἐκείνη P. 20. ἄλλως] ἀλλ' ὥστε
PV. 21. σωτηρίαν P, σωτήριαν R.

De hoc porro die prophetavit Zacharias filius Jodae, cum ait: *In illa die non erit lux, sed frigus et gelu, et erit dies una: et haec dies illa nota Domino, non dies neque nox, et in tempore vesperi erit lux.*

Domini vero Jesus Christus animam edidit ipso die Parasceves, hora nona, et statim in universo mundo magnus terrae motus contigit, tumulique sunt aperti, ac mortui resurrexerunt, quemadmodum continetur in sacris Scripturis, ita ut Judaei dicerent: *Vere Dei filius erat iste, quem nos crucifiximus.* In ipso autem Paschatis festo, pari consensu, caeteri quoque Evangelistae Dominum fuisse crucifixum docent.

Judaei ergo ut non manerent in cruce corpora in Sabbato; quoniam Parasceve erat (erat enim magnus ille dies Sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites, et primi quidem crura fregerunt, et alterius perinde una cum illo crucifixi. Postquam autem venerunt ad Jesum, ut viderunt illum jam mortuum, non fregerunt crura ejus, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exiit sanguis et aqua, duo purgatoria, baptismi nempe, et in-temeratorum mysteriorum participationis. Sed ut salutarem hunc diem festum peragamus, post illius ex mortuis resurrectionem, quae tertio postquam crucifixus est die contigit, secundum divinas scripturas, primi

θῆναι κατὰ τὰς θείας γραφὰς ἐπιτελεῖται τῇ 15' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης· ἡ γὰρ 15' εὐρίσκεται οὐδ' ἡ ἀνίστασις, ἀλλ' ὁ καιρὸς τῆς σωτηριώδους προσηλώσεως τῆς ἐν τῷ σταυρῷ. καὶ ἐκ τοῦτου φαίνονται τὸνναντίον Ἰουδαῖοι ποιοῦντες· ὅτε γὰρ ἔδει νηστεύειν καὶ μηδαμῶς πανηγυρῆσαι, οὗτοι φαίνονται καὶ εὐφραϊνόμενοι καὶ ἐορτάζοντες, οὐδαμῶς τὸν καιρὸν τῆς ὄντως D τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν εἰδότες, καὶ ἐκ τούτου μηδὲ ταῖς θείαις γραφαῖς ἐπόμενοι, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν τισὶν ἔθειν.

Εἶτα θέλοντες παρασιτῆσαι ὡς κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχι-
 λιοστὸν πεντακισιοστὸν τεσσαρακαστὸν ἔτος γενέσεως κόσμου,
 V 177 ἀρξάμενοι ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, πόστη τοῦ
 μηνός καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἡ 15' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελή-
 νης, εὐρίσκομεν τὰ 1983' ἔτη ποιοῦντες παρὰ τὸν 15'. 15' α'
 R 524 γίνονται γω', 15' β' γίνονται αψι', 15' α' γίνονται 15'· λοιπὸν 15
 1'· καὶ εὐρίσκομεν κατὰ τὸ φύσει μὲν 1' ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκα-
 P 221 τηρίδος, θέσει δὲ 15' προσκειμένης ἑκακτὰς κα'. ταύταις προσ-
 τίθεμεν 1' τὰς πρὸ τῶν φωστήριων, προσελήρους ἑπτὰ, καὶ γ'
 τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καὶ τοῖς κβ' λεπτοῖς
 ἄλλα λεπτὰ μὲν πρόσθε, ὡς τρίτου ἔτους ὄντος μετὰ τὸ βίσεκτον, 80
 καὶ ἐκ τῶν 85' λεπτῶν λαμβάρομεν μίαν, καὶ γίνονται μδ'· ἔμβα

3. τῆς alterum om. R. 5. φαίνονται τὸνναντίον Ἰουδαῖοι ποιοῦ-
 ντες καὶ P. 7. εἰδότες om. R. 12. ἀρχόμενοι P, ἀρχάμενοι R. 14.
 τῶν RV, τὸ P. 16. ἐννεακαιδεκα] 15' PV. 20. βίσεκτον P.
 21. λαμβάρομεν PV.

mensis lunae sexta decima celebratur: nam quarta decima, non Resur-
 rectionis sed tempus fuit salutaris crucifixionis. Et ex hoc Judaeos con-
 trarium facere apparet: quando enim jejunium celebrandum est, neque
 festivitas agi debet, illi contra facere, et se ad laetitiam componere vi-
 dentur, nulle plane modo tempus esse servatoris nostri Jesu Christi re-
 surrectionis a mortuis celebrantes, cum se minime sacris literis, sed pro-
 priis quibusdam ritibus insistere sciant.

Deinde si velimus ostendere quemadmodum hoc praesenti anno a
 mundi condita v. MDXL. capto initio a XXI. mensis Martii, in quotam
 mensis, quamve feriam inciderit XIV. primi mensis lunae, invenimus v.
 MDXXXIX. quos dividimus per XIX. (hoc modo). Ducantur XIX. in C. prodi-
 bent III. MDCCC. ducantur XIX. in XC. fient MDCCX. ducantur XIX. in I
 fient XIX. reliqua sunt X. Unde colligimus anno juxta naturam X. de-
 cennovennalis cycli, secundum vero positionem XI. adjunctas epactas XII.
 His addimus XIII. antelunares, et antelunares VII. et III. a XXI. mensis
 Martii, et XXII. minutis minuta alia XLV. adjice, cum sit tertius annus
 post bisextum: et ex LXVII. minutis accipimus I. et fient XLV. abbas
 XXX. reliqua sunt XIV. et ecce intelligimus uti XIV. primi mensis lunae et

λ'. λοιπὸν ιδ'. και ἰβὸδ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
 σελήνης ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός. εἶτα και τὴν ἡμέ-
 ραν ζητοῦντες γνῶσαι, καθ' ἣν ἔφθασεν ἡ ιδ', τοῖς μετὰ προσ-
 τίθεμεν τὸ τέταρτον μετὰ, γινόμενα ὁμοῦ 57κγ'. ταύτας
 5 παρα τὸν ζ'. ζ' ἄ γίνονται 57, ζ' π' γίνονται φξ', ζ' ἡ νς'. B
 λοιπὸν ζ'. ταύταις προσβάλλομεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων
 και γ' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός· γίνονται ιγ'· ἕκβα ζ'·
 λοιπὸν 5'.

Και δέδεικται ὡς ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν μετὰ ἔτος τῆς τοῦ
 10 κόσμου γενέσεως και ιδ' τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, ἀρ-
 χὴν ελληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἰνδ.
 δ', καθ' ὃ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς τὸν ἐκούσιον και
 ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρόν, ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός
 και ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ. ἐν ἡμέρᾳ δὲ παρασκευῆ σταυρωθῆναι
 15 τὸν κύριον διδάσκουσιν τὰ θεόπνευστα λόγια, ἐν τῇ τοῦ πάσχα C
 ἑορτῇ, καθὼς ἐμπροσθεν εἴρηται. τριῶν οὖν πάσχα μετὰ τὸ
 βαπτισθῆναι τὸν κύριον τελεσθέντων, και ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει
 τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος τοῦ κυρίου, δει-
 κνυται σαφῶς ὅτι τρία ὀλόκληρα ἔτη τὸ σωτήριον ἐδίδαξεν κη-
 20 ρυγμα και ἡμέρας ος', τινὰς μὲν αὐτῶν πρὸ τοῦ πάσχα τοῦ πρώ-
 του κατὰ τὸ ιε' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, τινὰς
 δὲ πρὸ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος μετὰ γεγονότος σωτηριώδους

3. ἔφθασεν] Post haec lacunam habet V. 5. τὸν] τῶν R. 9. ἡ
 ιδ' om. RV. ib. ἔτος μετὰ P. 12. ὁ alterum om. P. 14. παρα-
 σκευῆς bis P. 18. τῆς om. R. 20. πρώτου τοῦ πάσχα P.

currat xxiii. mensis Martii. Si deinde quaeramus diem, seu feriam, qua
 occurrit xiv. anni v. mdxxxix. addimus quartam partem mcccclxxxiv. et exi-
 stunt vi, mdcccxxiii. his per x. partitis, septies dcccc. efficiunt vi. mccc.
 septies lxxx. efficiunt dlx. vii. viii. lvi. reliqua sunt vii. quibus addi-
 mus iii. a xxi. mensis Martii, et fiunt xiii. abjice vii. relinquuntur vi.

Ita igitur demonstratum est quemadmodum decima quarta lunae hoc
 praesenti a mundi conditu an. v. mdxl. et xix. Imperii Tiberii Caesaris,
 anni initio sumpto a xxi. mensis Martii, Ind. iv. quando Dominus noster
 Jesus Christus salutarem crucem ultro subiit, incidit in xxiii. mensis
 Martii, et in diem Parasceves. Die autem Parasceves crucifixum fuisse
 Dominum docent divinitus inspirata oracula, die scilicet festo, uti super-
 rius dictum est. Tribus ergo Paschatis festis, postquam Dominus bapti-
 zatus est, exactis, annoque quarto, Paschali festo, pro nobis crucifixo
 Domino, evidenter ostenditur totos tres integros annos salutarem praedi-
 cationem exercuisse, diesque praeterea lxxvi. ac horum quidem ante
 primum Pascha, anno xv. Imperii Tiberii Caesaris, aliquot vero ante
 Pascha hujus praesentis an. v. mdxl. quo salutare Pascha contigit. Quod
 autem Dominus praedicato per tres annos Evangelio, ad voluntariam et

- πάσχα. ὅτι δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς κηρῦξας τὸ εὐαγγέλιον ὁ κύριος
 D ἐπὶ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν ἦλθε σταυρὸν διδάσκει καὶ Ἰγνά-
 R 526 τιος ὁ Θεοφόρος καὶ μύρτος, ὁ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου γνήσιος
 μαθητῆς γεγονώς, τῆς δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀγιωτάτης ἐκκλησίας
 ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατασταθείς. ἐν τῇ πρὸς Τραλ-5
 λιανοῦς τοίνυν ἐπιστολῇ γέγραπεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἀληθῶς
 τοίνυν ἐγέννησε Μαρία τὸ σῶμα θεὸν ἔχον ἔνοιον, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐγενήθη ὁ λόγος ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, σῶμα ὁμοιο-
 παθὲς ἡμῖν ἡμφιεσμένος. ἀληθῶς γέγονεν ἐν μήτρᾳ ὁ πάσις
 ἀνθρώπους ἐν μήτρᾳ διαπλάττων, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σῶμα 10
 P 222 ἐκ τῶν τῆς παρθένου σπερμάτων, πλὴν ὅσον ὁμίλιας ἀνδρὸς ἄνευ.
 ἀληθῶς ἐκνοφορήθη, ὡς καὶ ἡμεῖς, χρόνων περιόδοις, καὶ
 ἀληθῶς ἐτέχθη, ὡς καὶ ἡμεῖς. ἀληθῶς ἐγαλακτοτροφήθη, καὶ
 τροφῆς κοιτῆς καὶ ποτοῦ μετέσχευ, ὡς καὶ ἡμεῖς, καὶ τρεῖς δε-
 κάδας ἐτῶν πολιτευσάμενος ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἀληθῶς καὶ 15
 V 178 οὐ δοκῆσει. καὶ γ' ἐνιαυτοὺς κηρῦξας τὸ εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας
 σημεῖα καὶ τέρατα ὑπὸ τῶν ψευδοϊουδαίων καὶ Πιλάτου ἡγεμόνος
 ὁ κριτῆς ἐκρίθη, ἐμαστιγιώθη ὑπὸ δούλων, ἐπὶ κόρρης ἐξήραπισθη,
 ἐνεπτύσθη, ἀκάνθιον στέφανον καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον ἐφόρε-
 σεν, κατεκρίθη, ἐσταυρώθη ἀληθῶς, οὐ δοκῆσει, οὐ φαντασία, οὐδ' 20
 ἀπάτη. ἀπέθανεν ἀληθῶς, καὶ ἐτάφη, καὶ ἠγέρθη ἐκ τῶν νεκρῶν.“
 B Ἴδου φανερώς ὁ τοιοῦτος καὶ τηλικούτος τῆς ἐκκλησίας δι-
 δάσκαλος τρεῖς ἐνιαυτοὺς κηρῦξαι τὸ εὐαγγέλιον τὸν σωτῆρα
 λέγει.

8. ἡμφιεσμένον R. 18. κόρης ἐραπίσθη PV.

vivificam crucem venerit, docet Ignatius ille Deifer et Martyr, qui Joannis Theologi genuinus discipulus fuit, sanctissimaeque Antiochenae Ecclesiae Episcopus ab Apostolis constitutus. Is quippe in Epistola ad Trallianos sic verbo tenus scripsit: Vere etenim peperit Maria corpus, Deo in ea habitante, et vere natus est Deus Verbum ex Virgine: corpus similiter nobis passibile sine peccato induens: vere conceptus est in utero, et factus est in vulva, (qui omnes homines in vulva fingit) formans et formans sibi corpus ex Virgine, sine semine scilicet et consuetudine viri: portatusque in utero, sicut et nos tempore portati sumus: et vere lactatus est, et nutritus sicut nos, et cibo et potu sicuti et nos usus est: et triginta annos agens baptizatus est a Joanne, in veritate et non in phantasmate: et tribus annis praedicavit Evangelium, et fecit signa et prodigia coram falsis Judaeis: et a Pilato Praeside Judaei judicatus est, flagellatus est, colaphis caesus est, consputus est, spineam coronam purpuramque vestem portavit, condemnatus est, crucifixus est vere, sepultus est, et resurrexit a mortuis.

Eccae aperte omnino talis ac tantus Ecclesiae doctor triennio servatore praedicatum Evangelium dicit.

Οἱ δὲ κατὰ τῶν ἑορτῶν τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας γράψαι τολμήσαντες τέσσαρας ἐνιαυτοὺς ὀλοκλήρους καὶ ἡμέρας τινὰς κηρῦξαι τὸν κύριον τὸ εὐαγγέλιον ἀπεφήναντο, ἐναντιούμενοι τῷ ῥηθέντι Θεοφόρῳ καὶ μάρτυρι καὶ 5 ταῖς ἀγίαις γραφαῖς.

Ἵτι δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ὁ σωτὴρ ἐδίδαξε τὸ κήρυγμα δεικνυ-
ται καὶ ἐξ ἑτέρων ἀναγκαίων λόγων, ἕκ τε τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων
καὶ ἐκ τῶν Ἰωσήπῳ τῷ παρ' Ἑβραίοις σοφῶ γραφέντων καὶ
ἐξ ὧν, ὡς πρόκειται, ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι χρονογράφος ἰστόρησε C
10 Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας τεθεικώς, λέγων, Τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει
τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἥλιου μεγίστη τῶν ἔγνω- R 528
σμένων πρότερον· καὶ νῦν ὦρα ἔκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε
καὶ ἀστέρων ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυ-
νίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. ταῦτα ὁ δη-
15 λῳθρεῖς ἀνήρ. τὰ μέντοι ἱερὰ εὐαγγέλια ἄρξασθαι τὸν κύριόν
φασι τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἐπὶ Ἄννα ἀρχιερέως, στυρω-
θῆναι δὲ ἐπὶ Καϊάφῃ λέγουσιν. ὁ δὲ Ἰωσήπος ἐν τῷ ἡ' τῆς
Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας γράφει τρεῖς ἀρχιερεῖς μετὰ τὸν Ἄνναν
γεγονέναι, Ἰσμάηλον τὸν τοῦ Βαφει καὶ Ἐλεάζαρον τὸν τοῦ
20 Ἀνάνου υἱὸν καὶ Σίμωνα τὸν τοῦ Καμαθεῖ, καὶ τότε μετ' ἐκεί-
νους τὸν Καϊάφῃ ἀρχιερέα γενέσθαι. ἐνιαύσιος δὲ ὁ τῆς ἐκά- D
στοῦ ἀρχιερωσύνης ἦν χρόνος. ἐξ ὧν δῆλον ὅτι τρεῖς ἐνιαυτοὺς

9. χρονογράφους P. 10. τεθηκώς PV. 11. σβ'] σβ' V. 13.
τῷ οὐρανῷ P. 17. ἡ'] 8. 18. Ἄννα PV. 20. Ἀνάνου P.
21. ἐνιαυτὸς P.

Qui ergo adversus Sanctae Catholicae et Apostolicae Ecclesiae dies festos ausi sunt scribere, quadriennio toto, diebusque aliquot a Domino Evangelium fuisse praedicatum, sancto Deifero Martyri, et sacris literis contraire deprehenduntur.

Quod vero Servator per tres annos Evangelium praedicaverit, patet praeterea ex aliis necessariis rationibus, et sacris Evangelii, et ex scriptis Josephi, viri inter Judaeos docti: atque adeo ex iis, ut ante dictum est, quae inter Graecos chronologos celebris Phlegon narravit, qui Olympiadum rationem conscripsit, hisce verbis: Quarto autem anno cccii. Olympiadis magna et insignis inter omnes, quae ante eam acciderant, defectio solis contigit: dies hora sexta in tenebrosam noctem ita versus est, ut stellae in coelo visae sint, terraeque motus in Bithynia Nicaeae urbis multitae aedes subvertit. Haec supradictus vir. Salutare quidem praedicationis munus a Christo coeptum, Anna Pontificatum obtinente, Christum vero crucifixum sub Calpha, docent sacra Evangelia. Josephus vero lib. xviii. Antiq. Judaic. scribit tres Pontifices post Annam fuisse, Ismaelem Baphi F. Eleazarum Annani F. et Simonem Camathi F. post hos autem Calpham Pontificatum obtinuisse. Singulorum porro unius anni fuit Pontificatus. Unde liquet tribus annis integris Ismaelis, Elea-

τοῦ Ἰσμαήλου καὶ τοῦ Ἐλαιζάρου καὶ τοῦ Σίμωνος δλοκλήρους ἐκήρουν ὁ σωτὴρ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἡμέρας δέ τινος ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Ἰαννα καὶ ἡμέρας τινὸς ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Καϊάφα ἀρχιερωσύνης. τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ οὖν, ὡς πρόκειται, τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἔσταν-5
 ρώθη ὁ κύριος καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος.

Κάντεῦθεν δείκνυται ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἔπλασε τὸν ἄνθρω-
 πον αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώ-
 P 223 νων ἔσταυρώθη ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη δι' ἡμᾶς τοὺς ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν
 ἀπόφασιν τοῦ θανάτου διὰ τὴν ἁμαρτίαν γενομένους, ἵνα ἡμῶν 10
 τῷ οἰκείῳ πύθει τὴν ἀπάθειαν χαρισθῆται, καθά φησιν ὁ μέγας
 Βασιλεῖος. καὶ τῇ 15' κατὰ σελήνην, ἐν ἣ τὸ δράγμα προσέτα-
 ξεν ὁ Θεὸς νόμος προσφέρεσθαι ἀπαρχὴν θεισμοῦ, καὶ πρὸ τοῦ
 ἐπελθεῖν δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῆς
 ἀνθρωπότητος γενόμενος ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστὸς 15
 πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν τὸ τῆς συντελείας δρέπανον τῷ κόσμῳ. καὶ
 καθὼς προδιέγραψεν ἐν τῇ προσφορᾷ τοῦ δράγματος τῆς ἀπαρ-
 B χτῆς, οὕτως ἀνέστη, λυτρωσάμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν,
 ἐν ἣ προσήνεγκεν τὸ δράγμα τῆς ἀπαρχῆς τοῦ ἡμετέρου φυράμα-
 τος τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τὴν ἐξ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἀπαρχὴν 20
 κατὰ τὰς ἑπ' αὐτοῦ περὶ ἑαυτοῦ προῤῥηθείσας γραφάς.

Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμέρας, τουτέστιν τῆς 15' καὶ αὐτῆς τοῦ

3. τοῦ τέλους — ἐκ om. P. 12. προέταξεν R, alterum in m. po-
 nens. 14. ἀπελθεῖν P. 19. ἐν om. P. 21. περὶ ἑαυτοῦ om. P.
 id. προρηθείσας PV.

zari, ac Simonis, Evangelium de regno coelesti praedicasse Salvatorem, et diebus aliquot ex initio Pontificatus Calphae. Decima quarta igitur, ut supra dictum est, primi mensis lunae cruci affixus est Dominus, et feria vi. hebdomadis.

Hinc pariter patescit, eodem die quo hominem olim formarat verus Deus noster, eundem in saeculorum consummatione, die sexto, crucifixum pro nobis, qui ex eo procreati per sententiam propter peccatum morti addicti fueramus, ut morte sua impassibilitatem nobis compararet, quemadmodum ait magnus Basilius. Et sexta decima luna mensis, qua divina lex manipulum primitiarum ex messe offerri praeciperat, et antequam falx mitteretur in messem, surrexit ex mortuis, in primitias factus humanitatis Dominus noster et Salvator Christus, antequam falx consummationis in mundum mitteretur. Et quemadmodum praescripserat in oblatione manipuli primitiarum, ita surrexit, asserta nostra ex corruptio-
 ne vita, in qua manipulum primitiarum nostri fermenti obtulit Deo Patri, ex mortuorum resurrectione primitias, secundum ab eo praenuntiatas scripturas.

Ab hoc porro die, hoc est xvi. ipsius scilicet primi mensis, pra-

πρώτου μηνός, ἀριθμεῖν τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς ὃ θεῖος
 παρεκελεύσατο νόμος. καὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστά- R 530
 σεις αὐτοῦ ὃ κύριος ἡμῶν. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς V 179
 τοὺς οὐρανοὺς τῇ τρίτῃ τοῦ ἁρτεμισίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ
 5 τῆς ἑβδομάδος, καὶ καθὼς γέγραπται, Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς C
 τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.
 καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐρμηνεύων τὸν ρλα΄ ψαλμὸν ἔγραψεν οὕ-
 τως· Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· τὴν εἰς οὐρα-
 νοὺς ἀνάληψιν ἐπισπεύδουσιν αὐτοῦ. Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ
 10 ἁγιάσματος σου τὴν ἁγίαν αὐτοῦ σάρκα φησί· μετ' αὐτῆς γὰρ
 ἀνελήφθη. οὐ γὰρ ἀποσαρκοῦται εἰς τοὺς ἀγῆρευτους αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.“

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ὅσοι τῆς τοῦ δεσπότου
 15 Χριστοῦ κλήσεως δι' ὀλιγον φιλανθρωπίας γέγοναμεν ἕξιοι, τὸ
 σκιδῶδες πάσχα οὐκέτι ἐπετελέσαμεν· περῆλθε γὰρ ἡ σκιδὰ τοῦ νό- D
 μου τῆς χάριτος ἐπελευθούσης. καὶ τῇ 14^{τῇ} τοῦ φηθέντος ἁρτεμι-
 σίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, αὐτῇ τῇ πεντηκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς
 σωτηριώδους ἀναστάσεως, ἐπεδήμησε τοῖς ἀποστόλοις ἐν περ-
 20 ναις γλώσσαις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκα-
 στον αὐτῶν. πλησθέντες δὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος ἁγίου ἤρ-
 ξαντο κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βουσιλείας. ἔξ ἧς κλονήον-
 τες τὴν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν γενομένην ἀνάστασιν ἐν τῇ
 ἁγίᾳ κυριακῇ, ἑορτάζομεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν κήρυγμα ἡ ἡμέρας,

cepit lex divina ut dies Pentecostes putarentur: quadragesimo vero die post resurrectionem suam Dominus noster Jesus Christus in coelum assumptus est tertio die Artemisii, seu Maii mensis, feria quinta hebdomada, et quemadmodum scriptum est: *Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuae.* Et Sanctus Athanasius in cxxxi. Psalmi explanatione hunc in modum scripsit: *Surge Domine in requiem tuam: ascensum in coelum ipsius accelerant: Tu et arca sanctificationis tuae: sanctum ipsius corpus dicit, cum hoc enim assumptus est; neque enim humanitatis naturam unquam in omnes aeternitates exiit.*

Post Assumptionem Domini nostri Jesu Christi, et dejectionem gentis Judaeorum, quotquot Domini nostri, ex illius clementia et misericordia, digni facti sumus vocatione, umbraticum illud Pascha non amplius celebravimus: legis enim umbra, gratia adveniente, praeteriit. Et xiii. diei mensis Artemisii, die Dominica, ipsa quinquagesima die post salutarem resurrectionem, spiritus Sanctus in ignitarum linguarum specie ad Apostolos venit, et sedit super unum quemque eorum. Repleti ergo Spiritu sancto cooperant praedicare Evangelium regni (Dei). Ex quo tempore celebrantes propter nostram salutem factam Resurrectionem die

P 224 ὡς φησιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης. καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἠρξάμεθα ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐορτάζειν τὴν ζωοποιδὸν ἐναστιάσιμον ἐορτὴν τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Ἐσὶν δὲ καὶ οἱ ἐπίσημοι τῶν ἀποστόλων γεγονότες μετὰ τοὺς προγεγραμμένους β' μαθητὰς τοῦ κυρίου κατὰ τὸ ε' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, οἵτινες μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἶδε.

γζ'. Βαρνάβας.

νη'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. 10

νθ'. Σιλᾶς.

ξ'. Λουκᾶς ὁ ἰατρός καὶ εὐαγγελιστής γενόμενος, περὶ οὗ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐμνημόνευσεν ἐπιστολῇ.

ξά'. Τιμόθεος.

ξβ'. Σιλουανός. 15

ξγ'. Τίτος.

R 532 Ἐσὶν δὲ καὶ οἱ κατασταθέντες διάκονοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ζ'.

B ξδ'. Στέφανος ὁ πρῶτος μάρτυς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς καὶ ἀνηρέθη λιθοβοληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων. 20

ξέ'. Φίλιππος.

ξς'. Πρόχωρος.

ξζ'. Νικάνωρ.

ξη'. Τιμων.

5. οἱ om. P. 8. Ante καὶ addit m. R ἦρθησαν. 19. μάρτυρ P. 22. Πρόχωρος P.

Dominica, festum agimus praedicationis Ecclesiasticae octo diebus, ut ait Sanctus Joannes. Et ab hoc anno nos Christiani coepimus colere diem vivificae Resurrectionis Domini Jesu Christi vere Dei nostri, cui gloria in saecula, Amen.

Sunt et alii illustres Apostoli praeter supra memoratos XII. Domini Discipulos ad XV. Tiberii Caesaris Imperii annum recensitos, qui post Domini in coelos assumptionem floruerunt. II vero sunt LVII. Barnabas, LVIII. Marcus Evangelista, LIX. Silas, LX. Lucas medicus et Evangelista, de quo Paulus in Epistola ad Colossenses mentionem facit, LXI. Timotheus, LXII. Silvanus, LXIII. Titus.

Sunt praeterea post Christi in coelos assumptionem constituti VII. Diaconi.

LXIV. Stephanus primus Martyr Domini nostri Jesu Christi, qui lapidibus impetatus a Judaeis extinctus est: LXV. Philippus: LXVI. Prochorus: LXVII. Nicanor: LXVIII. Timon: LXIX. Parmenio: LXX. Nicolaus.

ξθ'. Παρμενίων.

ο'. Νικόλαος.

Οὗτοι πάντες γέγονουσιν συνέκδημοι τοῖς ἀποστόλοις μετὰ τὴν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν.

5 Εἴτε ἐχειροτονήθησαν ἐπίσκοποι, πρῶτος ἐν Ῥώμῃ Πέτρος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ προειρημένος ἀπόστολος Πέτρος. περὶ δὲ τῶν προγεγραμμένων ὁ μαθητῶν τῶν με- C τὰ τοῖς ιβ' τοῖς προτεταγμένους ἱστορεῖ Κλήμης ὁ συγγραφεὺς
10 ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Ὑποτυπώσεων.

Εἰσὶν δὲ καὶ αἱ παρακολουθήσασαι τοῖς ἀποστόλοις ἄγιαι γυναῖκες μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, περὶ ὧν ἐπιστέλλων Παῦλος ἐμνημόνευσεν, Φοίβη, Τρυφῶσα, Εὐνίκη V 180
μήτηρ τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου, Πρίσκα, Περσίς, Πρίσκα,
15 Μαρία, Ἰουλία, Κλαυδία, Ἰουνία, Πρίσκιλλα, Ἀπφία, Τρύφαινα, Λωῖς, μᾶμμη Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου.

Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ D
τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ παναγίου αὐτοῦ
βαπτίσματος καὶ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάσχα
20 σύντομος διήγησις.

Ἡ καθολικὴ γέννησις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἐστὶν αὕτη.

4. οὐρανόν P. 9. τοὺς προτ.] προτ. P. 10. τῶν om. P. 13. Τρυφῶσα P. 14. μήτηρ post Τιμοθέου ponit P. 15. Κλαυδία — Πρίσκιλλα om. P. ibid. Ἀπφία P. 17. ἡμῶν om. P.

Hi omnes Apostolorum socii fuere in peregrinationibus.

Deinde creati sunt Episcopi, primus Romae Petrus, Alexandriae Marcus Evangelista, Hierosolymis Jacobus frater Domini, Antiochiae supra memoratus Petrus. De recensitis vero discipulis lxx. praeter xi. supra dictos, agit Clemens scriptor lib. v. Hypotyposeon.

Sunt etiam sanctae quaedam mulieres, quae post Domini in coelum assumptionem Apostolos secutae sunt, quarum in Epistolis Paulus meminit: Phoebe scilicet, Triphosa, Eunice Timothei Apostoli mater, Prisca, Persis, Prisca, Maria, Julia, Appia, Tryphaena, Lois avia Timothei Apostoli.

De Nativitate Domini Jesu Christi veri Dei nostri, et sanctissimo ejus baptismo, et salutari illius Paschate, brevis narratio.

Catholica generatio Domini nostri Jesu Christi veri Dei ita se habet.

Ἐγεννήθη χοιὰκ κη' ὥρα ζ' τῆς νυκτός. ἐβαπτίσθη τυβλιὰ ὥρα ι' τῆς ἡμέρας ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀνεπόδισεν εἰς τὰ ὀπίσω.

- P 225 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ Ἰωάννῃ, Εἶπον τῷ Ἰορδάνῃ, Στήθι, ὁ κύριος ἦλθεν πρὸς ἡμᾶς. καὶ εὐθέως ἔστησαν τὰ ὕδατα. τότε ὁ S
R 534 Ἰωάννης προσεκύνησεν αὐτῷ λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος, Ἄφες ἄρτι, δεῖ γενέσθαι τοῦτο. τότε καταβάντων αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἀνεκόχλασαν τὰ ὕδατα, ὥσπερ κεκρασμένον ὕδωρ. καὶ ὅτι ἀνέβη ἐκ τοῦ ὕδατος, εὐθέως ἀνιέχθη ὁ οὐρανός, καὶ ἦλθεν το πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς περιστερὰ πυροειδής· καὶ φωνὴ μεγάλη ἠκούσθη ὡς φωνὴ βροντῆς, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ B ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα. ἔμεινεν δὲ ὁ Χριστὸς σὺν ἡμῖν ἐν τῷ κόσμῳ θεραπεύων πῦσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἔτη λγ' καὶ μῆνας γ'. ἐν δὲ τῷ λδ' ἔτει ἐκρατήθη καὶ ἐσταυρώθη φαιμ-15 νῶθ κθ', ἑμέρα τῆς σελήνης ιδ', παρυσκευῆς οὔσης. ἀνέστη δὲ ἐν τριημέρῳ φαρμουθι α', κυριακῆς οὔσης, σελήνης ις', ὥρα θ' τῆς νυκτός. ἀνελήφθη παχὼν ι' ὥρα θ' τῆς ἡμέρας.

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Ἀρουντίου καὶ Ἀενοβάρβου.

20

1. κη'] κ' P, δεκεμβρίου κς' m. V. *ibid.* νυκτός posui ubi ἡμέρας ponebatur in PV et ἡμέρας ubi νυκτός cum m. R. *ibid.* τυβλή PV. Ἰαννουαρίῳ ε' m. V. 5. ὁ om. P. 9. ἀνεκόχλασαν P. ἰδ. ὥσπερ] Scribe ὥσπερ πυρ. 15. φαιμῶθ κθ'] μαρτίῳ κγ' m. V, μαρτίῳ κγ' m. R. 17. φαρμουθι α'] μαρτίῳ κς' m. V, μαρτίῳ κς' m. R. 18. πασχῶν ι' P, πασχῶν R, μαρτίῳ γ' m. V, μαίον γ' m. R. 19. Ὀλυμπιάδος V.

Natus est Choiax xxv. hora vii. noctis. Baptizatus est a Joanne in Jordane fluvio Tybe xi. hora x. diei et Jordanis conversus est retrorsum.

Dixit autem Dominus Joanni: *Dis Jordani, Siste, Dominus venit ad nos.* Et statim constitere aquae. Tunc Joannes adoravit eum: Ego, inquit, a te debeo baptizari, et tu venis ad me. Et dixit illi Dominus: *Sine modo, istud fieri necesse est.* Tum in aquam iis descendentes, crepitarunt aquae; veluti cum aqua infunditur. Cum vero ex aqua est egressus, statim coelum apertum est, et venit Spiritus sanctus instar igneae columbae, audithque est vox magna, ut vox tonitru, dicens: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Mansit autem Christus nobiscum in mundo, sanans omnem morbum, et omnem languorem annos xxxiii. et menses iii. Anno vero xxiv. comprehensus est, et in crucem actus mensis Phamenoth die xxix. lunae xiv. cum esset Parasceve: resurrexit vero post triduum, Pharmuthi primo, qui dies erat Dominicus, lunae xvi. hora ix. noctis. In coelum denique assumptus est mense Paschon, hora diei ix.

Ἐν τῷ κ' ἔτει τῆς Τιβερίου βασιλείας, ἀρχὴν εἰληφότι ἀπὸ C
 τῆς κα' καὶ αὐτῆς τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνὸς τῆς παρού-
 σης πέμπτης ἰνδικτιῶνος, εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ὀκτωκαιεκο-
 σαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ δωδεκάτῳ τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς
 5 σελήνης καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, εὐρεθείσης τῆς ιδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ ια' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου
 μηνός, ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος, καθὰ διὰ τῶν προκειμέ-
 νων μεθόδων εὐρίσκομεν, ἐόρτασαν πρῶτον πάσχα οἱ ἄγιοι ἀπό-
 στολοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, τὴν ἁγίαν
 10 δ' αὐτοῦ ἀνάστασιν τῇ ιγ' ξανθοῦ μηνός. αὐτοὶ οὖν πρῶτως,
 ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐπιτελέσαντες παρέδωκαν ταῖς D
 ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπιτηρεῖν τὴν
 ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας,
 καθ' ἣν ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία γίνεται, τουτέστιν τὴν κα' τοῦ κατὰ
 15 Ῥωμαίους μαρτίου μηνός. πάσης ἀμφιβολίας ἀμετοχος ὁ λόγος R 536
 τοὺς τε μεγάλους φωστῆρας ἐν τῇ τοῦ κόσμου καταβολῇ μετὰ γ'
 ἡμέραν γεγενῆσθαι καὶ τὸν μυστικὸν τοῦ κυρίου μετὰ τῶν μαθη-
 τῶν δεῖπνον ἐν τῷ τοῦ πάθους καιρῷ πρὸ γ' ἡμερῶν τῆς ἁγίας
 ἀναστάσεως ἐπιτελεσθῆναι. καλῶς ὠρίσθη πρὸ ια' καλανδῶν V 181
 20 ἀπριλίων πάσχα ἐπιτελεῖν, μὲ ἔξεῖναι δὲ μηδὲ πρὶν τῆς πρὸ ια'

1. τῆς om. P. 3. ἡ καὶ κ' PV. 4. θ' καὶ δ. PV. 8. πρῶ-
 τον] πρῶτος V: quod aut πρώτοις scribendum aut πρώτος, ut altero
 abhinc versu: v. dicta ad p. 162. A. 10. δ' om. V. 12. τοῦ ἁγίου
 Θεοῦ P. 17. τόν] τό m. R. 20. πρὸ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCIII. Olympias.

Anni a. m. c.
5540.

83. XIX. Ind. v. Aruntino et Aëno-barbo Coss.

4. 202.

Anno xx. Imperii Tiberii, qui a XXI. mensis Martii secundum Roma-
 nos presentis Indictionis v. initium sumit, xxv. anno viginti-octennalis
 solis, et XII. anno decemnovennalis lunae cycli, et praedictis Coss. in-
 vento die XIV. primi mensis, lunae XI. secundum Romanos mensis Aprilis,
 in feria VI. hebdomadis, ut juxta praedictas methodos deprehendimus,
 Apostoli tum primum Pascha celebrarunt post Domini in coelos Assum-
 ptionem: sanctam autem ejus resurrectionem XIII. die Xanthici mensis.
 Illi igitur primum, uti dictum est, hoc praesenti anno celebrato Pascha-
 te, sacris Sancti Dei Ecclesiis quotannis observandum tradiderunt XIV.
 diem primi mensis lunae post diei ascensum, quo vernalis aequinoctium
 incidit, id est XXI. mensis secundum Romanos Martii. Et quidem extra
 omnem controversiam haberi debet, magna luminaria in mundi constitu-
 tione post primum diem esse creata, ac mysticam Domini cum Discipulis
 coenam, tempore quo est passus, triduo ante sanctam Resurrectionem,
 fuisse peractam. Proinde recte statutum est ante XI. Kalendas Aprilis
 Pascha non peragendum, neque ante XI. Kalendas Aprilis, vel post VII.
 Kalendas Maias Paschale festum celebrare fas esse. Ita ergo ab XI. ex

καλανδῶν ἀπριλίων μηδὲ μετὰ τὴν πρὸ ζ' καλανδῶν μαίων πά-
 P 226 σχα ἑορτάσαι. οὕτω τοίνυν ταῖς δηλωθεύσαις ἀπὸ τῆς πρὸ ια'
 καλανδῶν ἀπριλίων μέχρι τῆς πρὸ ζ' καλανδῶν μαίων ἡμέραις
 κανονιστέον. καὶ ἐὰν ἐν κυριακῇ φθάσῃ ἡ ιδ' τῆς σελήνης, εἰς
 τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν οἱ τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας 5
 μιῶνται τὸ πάσχα τελοῦμεν, ἵνα μὴ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἑορτά-
 σωμεν. εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ τυχὸν ἢ τρίτῃ ἢ τετράδι ἢ πέμπτῃ ἢ
 παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, καθὼς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, ἢ ιδ'
 φθάσῃ τοῦ φέγγους, εἰς τὴν προιοῦσαν κυριακὴν ἡμεῖς οἱ Χρι-
 στιανοὶ τελοῦμεν τὸ πάσχα, ἐπεκτεινομένης δηλαδὲ τῆς ποστῆς 10
 B τοῦ φέγγους διὰ τὴν τῆς κυριακῆς ἡμέραν.

Τινὲς δὲ κατὰ τῶν ἐν ταῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὕφ' ἡλίῳ ἁγίας
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις τελουμένων ἑορτῶν οὐ μόνον γλώσσας ἀλλὰ
 δὴ καὶ χεῖρας κινήσαι τολμήσαντες οὐκ ὤκνησαν καὶ ἐν τούτῳ τὴν
 ἁγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν ἐπισκῆψαι, διότι τὴν σεπτὴν τῆς ἐκ 15
 νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν πάσχα προσ-
 αγορεύει, ἀγνοήσαντες, ὡς ἔοικεν, τὸ διὰ τῆς λέξεως ταύτης
 δηλοῦμενον. ὕπερ γὰρ τῇ ἐλλάδι φωνῇ λέγεται διάβασις καὶ
 ἔκβασις καὶ ὑπέρβασις, τοῦτο τῇ Ἑβραίων γλώσσῃ φασόχ, ἦγον
 πάσχα, ὀνομάζεται. 20

C Ἀναγκαίως οὖν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος
 τοῦ κυρίου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα προσαγο-

7. τετράδι] τετάρτη P. 12. ὕφ' ἡλίου P, ὕφιλο m. R. 19.
 φασέχ P sola.

a. d. Kal. Apriles usque ad ex a. d. vii. Kal. Maias hisce designatis
 diebus, regula est sumenda. Quod si xiv. luna in diem Dominicam in-
 ciderit, sequenti Dominica nos Catholicae Christi Ecclesiae discipuli Pa-
 scha celebramus, ne cum Judaeis illud celebremus. Si autem in secun-
 dam forte, aut tertiam, aut quartam, aut quintam, aut Parasceven aut
 Sabbatum, ut in superioribus dictum est, xiv. lunae inciderit, proxime
 sequenti Dominica nos Christi Pascha agimus, producta ac prorogata
 nimirum propter diem Dominicam quota seu aetate lunae.

Non defuere autem qui dum contra receptum ab omnibus quae sub
 sole sunt sanctis Dei Ecclesiis, in celebrandis festis Paschalibus morem,
 non linguas duntaxat, sed etiam manus exerere audent, sanctam Dei Ec-
 clesiam in hoc pariter reprehendere non dubitantes, quod venerandam a
 mortuis Christi Dei Resurrectionis festivitatem Paschatis nomine doxa-
 verit, cum ipsi, ut videtur, ignorent quid hoc vocabulo intelligamus.
 Quod enim Graeca lingua dicitur transitus, exitus et transmissio, illud
 ipsum Hebraeorum idiomate Phasch, seu Pascha, nuncupatur.

Necessario igitur Dei Ecclesia non solum Passionem Domini, sed
 etiam ejus Resurrectionem Pascha appellat. Quippe propter Domini

ρεύει. διὰ γὰρ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐ-
τοῦ διάβασιν καὶ ἔκβασιν καὶ ὑπέρβασιν ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις
εἴληφεν τοῦ ἔχοντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου, αὐτοῦ τε τοῦ θά-
νάτου καὶ τοῦ ἔδου καὶ τῆς φθορᾶς. εἰ γὰρ ὁ θάνατος τοῦ
5 Χριστοῦ τοῦτο ἡμῖν ἐδωρήσατο, πολλῶ μᾶλλον ἢ ἀνάστασις αὐ-
τοῦ, ὅτε ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, μηκέτι
μέλλων ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν. θάνατος γὰρ οὐκέτι κυριεύει R 536
κατὰ τὴν τῶν θείων ἀποστόλων διδασκαλίαν. D

Λοκοῦσι δέ μοι οἱ κατηγορήσαι τῆς ἐκκλησίας ἐν τούτῳ
10 τολμήσαντες παρανοῆσαι τὴν ἐκ τοῦ Λευιτικοῦ μαρτυρίαν, ἐν ἣ
φησιν ὁ νομοθέτης, Καὶ τῇ ἰδ' τοῦ α' μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἐσπε-
ρινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐν τῇ ιε' τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
ἁγίων τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ α'
κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, ὁμοίως καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ
15 ἁγία ἔσται ὑμῖν. ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἰσραηλίτας πάσχα προσαγο-
ρεῖν τὴν ἰδ' μόνον ὁ νομοθέτης προστάττει, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ κατὰ θεῖον πρόσταγμα τὸν ἄμνον πρὸς ἐσπέραν ἔθν- P 227
σαν, καὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς φλιάς ἔχρισαν,
καὶ τὰ κρέα ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἔφαγον, καὶ οὕτω μεσοῦσης τῆς
20 νυκτός, καθὼς γέγραπται, διερχόμενος ὁ θεὸς ἐν γῆ Αἰγύπτου
πατάξει τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων, θεασάμενος τὸ αἷμα,
τοὺς μὲν υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐσκέπασεν, παρελθὼν αὐτῶν τὴν θύραν

8. τῶν om. P. 10. τοῦ om. P. ibid. Λευιτικοῦ] XXIII. 4.
20. Αἰγύπτῳ P.

Passionem illiusque Resurrectionem, transitum, exitum, et transmissionem
humana accepit natura illius qui in mortem habet imperium, et potesta-
tem: in ipsam, inquam mortem, inferos, et corruptionem. Si enim mors
Christi id nobis est elargita, multo magis ejus Resurrectio, quando ex
mortuis resurrexit, ipse primitiae dormientium, non amplius in corruptio-
nem reversurus. Mors quippe, secundum divinatorum Apostolorum doctri-
nam, non amplius dominatur.

Illi porro mihi videntur in hoc Ecclesiam accusare, dum prave in-
terpretari audent testimonium ex Levitico, ubi ita ait Legislator: *Et*
quarta decima die primi mensis ad vesperam Phase Domino. Et quinta
decima mensis hujus festum Asymorum Domino: septem diebus comeditis
Asyma, et dies prima vocata, sancta erit vobis. Verum Israelitis prae-
cipit Legislator, ut xiv. lunam Pascha duntaxat appellent: quandoqui-
dem ipso die, secundum divinum praeceptum, sub vesperam agnum im-
molarunt, cujus carnes, sanguine illius liminibus et postibus prius inun-
ctis, in ipsa nocte comederunt. Atque ita, quemadmodum scriptum est,
transiens media nocte Dominus in terram Aegypti, ut interficeret primo-
genitos Aegyptiorum, viso sanguine, filios Israel operuit, ipsorum fores
pertransiens, nec sinens quenquam ex iis ab exterminatore percuti.

καὶ μὴ ἀφείδεις τὸν ὀλοθρευόντα πατάξαι τῶν ἐξ αὐτῶν. Αἰγυπτοῖς δὲ τὴν φθορὰν ἐναπέσκηψεν καὶ τὰ πρωτότοκα αὐτῶν
 V 182 ἀνείλεν· καὶ οὕτω μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου. γέγραπται γὰρ ἐν τῇ ἱερᾷ βίβλῳ τῆς Ἐξόδου ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἐκάλεσεν δὲ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν γεροῦ-
 B σίαν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἀπέλθατε, λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα· λήψασθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ εἰς τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῆ. καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἶμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα ἵς τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. ἂν δὲ εἰ-
 C λῆθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν δῶ κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, καὶ
 R 540 φυλάξετε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται, ἂν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίου, ὃς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἥνικα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐφρόσατο. καὶ κύπας ὃ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ

2. ἐναπέσκηψεν P. 4. Ἐξόδου] XII. 21. 6. ἀπέλθετε P. 7. αὐτοῖς om. P. 8. λήψασθε] καὶ λήψασθε P sola. id. αἵματος τοῦ] αἵματος αὐτοῦ V, αἵματος ὃ ἐστὶ P. 9. καθίξετε V, καὶ θίξετε ἐπὶ P, καὶ θίξετε R. 21. Αἰγύπτῳ P.

Aegyptiis vero exitum immisit, sublatis eorum primogenitis: siveque filios Israel post mediam noctem ex Aegypto eduxit. Scribitur enim in sacro Exodi libro ad verbum: Vocavit Moyses omnes seniores Israel, et dixit ad illos, Ite, et accipite agnum per cognationes vestras et sacrificate Pascha. Accipietis autem fasciculum hyssopi, et tingentes eum sanguine qui est apud januam, et tangetis limen, et utrosque postes a sanguine, qui est apud januam. Vos autem non egrediemini unusquisque januam domus suae usque ad mane. Et transibit Dominus ad percutiendum Aegyptios, et videbit sanguinem in limine, et super utrosque postes, et transibit Dominus januam, et non sinet exterminatorem ingredi in domos vestras ad percutiendum. Et servabitis verbum hoc legitimum tibi et filiis tuis usque ad saeculum. Si autem ingressi fueritis in terram, quam dederit Dominus vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit, si dixerint ad vos filii vestri, Quis cultus hic? Et dicetis illis, Victimam Pascha hoc Domino, qui protexit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios, domos autem nostras liberavit. Incursatusque populus adoravit. Et rursus: Si interrogaverit te filius tuus post haec dicens, Quid hoc? dices illi, Quoniam in manu forti eduxit nos Dominus ex Aegypto,

πάλιν, Ἐὰν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο; ἔρεις αὐτῷ ὅτι Ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας· ἦνίκα δὲ ἐσκήρυνε Φαραὼ ἔξαπο-
 στεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ D
 5 πρωτότόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτότοκων κτηνῶν. καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ με κύριος ἐξ Αἰγύπτου. “ τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς Θεοκνεΐστου γραφῆς εἰρημένων εἰκότως ἄρα ἐκεί-
 10 τὴν τὴν ἡμέραν μόνον πάσχα οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσηγόρευον, τὴν δὲ ἐ’ καὶ τὰς μετὰ αὐτὴν ε’ ἡμέρας ἑορτὴν ἀζύμων. ὅθεν τὴν ἑβραϊδα γλώσσαν εἰς τὴν ἑλληνίδα φωνῆν μεταβάλλοντες δια-
 βατήρια καὶ ὑπερβάσια τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐκάλουν, ὡς ἔστιν τοῦτο γινῶναι ἐκ τε τῶν Θεοφόρων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ ἐκ τῶν παρ’ Ἑβραίοις σοφῶν, Φίλωνος λέγω καὶ Ἰωσήπου. ἡ δὲ P 228
 15 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος καὶ θάνατον τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα ὀνομάζει ἀναγκαίως διὰ τὴν φηθεῖσαν αἰτίαν, εἰ καὶ ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν τῶν μετὰ τὴν ἰδ’ τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης εὐρεθεῖται αὕτη, λέγω δὲ ἡ ἀνάστασις, ἑορταζομένη. ὅθεν Βασιλείος ὁ μέγας, ὁ
 20 Καίσαρ ἐκείνος ἐπίσκοπος γεγονώς, ἐν τῷ λόγῳ τῷ προτρεπτικῷ εἰς τὸ βάπτισμα μεγάλη τῇ φωνῇ κηρύττει βοῶν, Πᾶς μὲν οὖν χρόνος εὐκαιριαν ἔχει πρὸς τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος

1. πάλιν] XIII. 14. id. ἐρωτήσει PV. 2. ἐγχειρὶ V. 5. ἀν-
 θρώπων om. R, unci inclusum addit P. id. εἰς om. P. 7. τού-
 των οὖν οὕτως P. 13. Θεοφόρων—τῶν om. P. 14. Φίλωνος]
 vol. II. p. 169. ed. Mang. id. Ἰωσήπου] Arch. II. 14. 6. 19.
 ὁ Καίσαρ ἐκείνος] Καίσαρ ἐκείνος P.

e domo servitutis, quando Pharaο induraverat cor ne dimitteret nos, in-
terfecit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenitis
hominum, usque ad primogenita jumentorum, Et erit signum in manu
tua, et immotum ante oculos tuos. In manu enim potenti eduxit me Do-
minus ex Aegypto. His igitur ab inspirata a Deo scriptura sic dicta,
merito sane diem illum duntaxat Pascha appellarunt filii Israel: quintam-
decimam vero, et sex illam insequentes, Festum Azymorum. Unde qui
Hebraeam linguam in Graecanicam transtulerunt, Diabateria, et Hyper-
basia, seu dies transitus et exitus, Festum hoc nuncuparunt: quod colligere
licet ex iis qui apud Hebraeos doctrinae laude claruerunt, Philone,
inquam, et Josepho. Ecclesia vero non solum Passionem et mortem
Christi, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha necessario appellat, ea
quae allata est causa, in quamcumque ex VII. diebus post decimam quar-
tam primi mensis lunae illa inciderit. Unde Basiliius magnus, Caesareae
Cappadociae Episcopus, in adhortatione ad Baptismum, ingenti voce
praedicabundus clamat: Omne quidem tempus opportunum est ad saluta-

- B** σωτηρίαν, κὰν νύκτα εἴπης κὰν ἡμέραν κὰν ἕραν κὰν σιγμὴν χρόνου κὰν τὸ βραχύτατον· πολλῶ δὲ δῆπου εἰκὸς ἐπιτηδειότερον εἶναι τὸν οἰκειότατον. τί δ' ἂν γένοιτο τῆς ἡμέρας τοῦ πάσχα συγγενέστερον πρὸς τὸ βάπτισμα; ἢ μὲν γὰρ ἡμέρα μνημόσυτόν ἐστιν ἀναστάσεως, τὸ δὲ βάπτισμα δύναμις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀνά-5 στασιν. ἐν τοίνυν τῇ ἀναστασίμῳ τῆς ἀναστάσεως τὴν χάριν
- R 542** ἠποδεξώμεθα. καὶ Γρηγόριος δὲ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸ πάσχα λόγῳ, οὗ ἡ ἀρχή, Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ θε- σπέσιος Ἀμβροσίμ, τὰ παραπλήσια διδάσκει, γραφῶν ἰδέ πως Πάσχα κυρίου, πάσχα, καὶ πάλιν ἐρωῶ, πάσχα, τιμὴ τῆς ἁγίας ¹⁰ τριάδος.
- V 183** αὕτη ἑορτῶν ἡμῖν ἑορτὴ καὶ πανηγύρεων πανήγυρις, τοσοῦτον ὑπεραίρουσα οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχο- μένας ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπ' αὐτῇ τελοσμέ- νας, ὅσον ἀστέρως ἥλιος. καλὴ μὲν οὖν καὶ ἡ χθὲς ἡμῖν λαμ- προφορίῳ καὶ φωταγωγίᾳ, ἣν ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ συνεστησάμεθα ¹⁵ πᾶν γένος ἀνθρώπων μικροῦ καὶ ἄξια πᾶσα, δαψιλῆ τῷ περὶ τὴν νύκτα καταφωτίζοντες, καὶ τοῦ μεγάλου φωτὸς ἀντίτυπος, ὅσον τε οὐρανὸς ἄνωθεν φρουκτωρεῖ κόσμον ὅλον ἀγιάζων τοῖς παρ' ἑαυτοῦ κάλλεσι καὶ ὅσον ὑπερουράνιον ἐν τε ἀγγέλοις τῇ
- D** πρώτῃ φωτεινῇ φύσει μετὰ τὴν πρώτην τὸ ἐκείθεν καταυγάζεσθαι ²⁰ καὶ ὅσον ἐν τῇ τριάδι, παρ' ἧς φῶς ἅπαν συνέστηκεν ἐξ ἀμερί-

12. χαμαὶ ἐρχομένης] *Imitatur epicum χαμαὶ ἐρχόμενοι ἄνθρωποι.*
 14. ἀστέρως PV. ἀστέρως Gregorius vol. I. p. 846. ed. Benedictin.
 ib. καὶ ἡ χθὲς] καὶ ἡχθὲς V, χθὲς P. 15. συνιστάμεθα P. 16.
 μικροῦ δεῖν P. 20. καταυγάζεται m. P.

rem baptismatis fontem excipiendum, sive diem dicas, sive noctem, sive horam, sive momentum, sive quod momento brevius est: sed jure meriti- tissimo opportunior est dies proprius et ad eam rem designatus. Quid autem die Paschae cognatus ad baptismum? Haec enim dies memoria est Resurrectionis. Baptismus autem janua est ad Resurrectionem. Recipiamus ergo his Paschalibus feriis pignus et gratiam Resurrectionis. Et Gregorius Theologus oratione in Pascha, cujus hoc initium, In custodia mea stabo, inquit divinus Abacuc, omnino gemina docet, cum ita scribit: Pascha Domini, Pascha, iterum dico, Pascha, honor sacrosanctae Trinitatis. Hoc est festorum festum, et celebritas celebritatum, tanto reli- quis omnibus non humanis tantum et ab hominibus profectis, sed ipis Christi festis diebus clarius, quanto sol stellas superat claritate. Illustis quidem nobis et hesternae lux plena luminum et lucernarum quas gestavi- mus fuit, quam publice privatimque omnes prope mortales, et omnes omnium dignitatum ordines pulsa crebris ignibus nocte, peregrinus, lux inquam magni illius solis umbra, tanto magis umbra, quanto coelum altius totum terrarum orbem suis ornamentis illustrat, quantoque clarius illud lumen, quod supracoeleste est, et in Angelis, et in ipsa Trinitate, a qua splendor omnis velut ex aeterno fonte luminis trahitur, decerpiturque relucet. Prae-

στου φωτός μεριζόμενον και τεμνόμενον. καλλίων δὲ ἢ σήμερον και περιφανεστέρα, ὅσον χθὲς μὲν πρόδρομον ἦν τοῦ μεγάλου φωτός ἀνιστάμενον τὸ φῶς και ὅσον εὐφροσύνη τις προεόρτιος. σήμερον δὲ τὴν ἀνάστασιν αὐτὴν ἐορτάζομεν οὐκέτι ἐλλιζόμενην, ἀλλ' ἤδη γεγεννημένην και κόσμον ὅλον ἐαυτῇ συνάγουσαν.

Ἐκ τῶν ἱερῶν τοίνυν και θεοπνεύστων λογίων και τῶν ὁσίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ταῦτα σαφῶς διδαχθέντες μετὰ πατρῆσιας οἱ τῆς ἀγίας καθολικῆς και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λέγομεν, Τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη και ἀνέστη Χριστός. P 229 και πάσχα ὀνομάζομεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου και τὴν ἀνάστασιν.

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι και τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς οὐλήνης τὸ πότε ἐφθασεν αὐτῇ, τὰ εφμ' ἔτη ποιοῦμεν παρὰ τὸν 15ιδ'. ιδ' σ' γω'. ιδ' ἢ γίνονται αψί'. ιδ' μία γίνονται ιδ'. λοιπὸν ια'. τὸ οἶν ια' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἔχει προσκειμένην ἐπακτὴν μίαν· ταύτῃ προστίθεμεν ἰγ' τὰς πρὸ τῶν R 542 φωστήρων, ζ' τὰς προσελήνους και ια' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἀπριλλου ιβ' γίνονται μδ' ἔκβα λ'. λοιπὸν ιδ'. και 20 ἔγνωμεν ὡς εἰς ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν B ἔτος ἐφθασεν τῇ ιβ' τοῦ ἀπριλλου μηνός. εἶτα γινῶμεν και ποία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐφθασεν αὐτῇ· τοῖς εφμ' ἔτεσιν προστίθε-

2. ὅσον] ὅσφ Gregorius. 5. συνάγουσα V. 10. τὸ πάσχα] I. Cor. V. 7. ib. ἐτύθη P. 11. ἀνώτερον P. 14. τὸν] τῶν PV. 16. ιδ' ετηρίδος P. 18. τὰς] τὰ V, τοὺς P. 21. ποία ἡμέρα PV.

clarior ergo lux hodierna, quod hesternae hodiernae quasi nantia fuerit, et veluti nascens primum jubar, et praeccepta quaedam futuri sequentisque festi laetitiae. Hodierna vero die ipsum resurgentis Christi triumphum agamus, non speratum amplius aut expectatum, sed praesentem, totumque ad se mundum attrahentem.

A sacris igitur et a Deo dictatis oraculis, sanctisque Ecclesiae doctoribus haec clare edocti, quotquot ex sancta Catholica et Apostolica sumus Ecclesia libere dicamus, *Pascha nostrum pro nobis immolatus est Christus, et resurrexit.* Et Pascha appellamus, ut supra dictum est, mortem Domini et Resurrectionem.

Porro si velimus nosse decimamquartam primi mensis lunae, et quando illa accidit, annos v. m̄dxl. partimur per xix. xix. vero ducimus in cc. existunt iii. m̄dccc. xix. in lxxxix. prodeunt m̄dccc. xix. semel efficiunt xix. relinquuntur xi. Undecimus ergo annus naturalis decimovennalis cycli adjunctam habet epactam unam, cui adjicimus xiii. illas antelunares vii. antelanares, et xl. a xxi. Martii xii. Aprilis, et fiunt xlii. abjice xxx. relinquuntur xiv. Intelligimus ergo quemadmodum hoc praesenti anno xiv. primi mensis lunae incidat in xii. Aprilis. Quod

μεν τὸ δ' αἰπέ' γίνονται ἑβδοκέ'. ταύτας εἰς ζ' ζ' ᾄ' εἰ' ζ' π' γίνονται φξ' ζ' θ' γίνονται ξγ'. λοιπὸν δὲ δύο. ταύταις πρόσθετες γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ εἰ' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου καὶ ιβ' ἀπριλίου· γίνονται κη'· ἔκβη ζ' γ' γίνονται κα'· λοιπὸν ζ'. ἔφθασεν οὖν ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου. 5

C Τούτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοδὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Φιλίππου ὁ ἀπόστολος τὸν εὐνοῦχον Κανδάκης τῆς βασιλείου τοῦ Αἰθιοπίων ἀπαρχὴν τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι ὑπηγάγετο.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πρῶτος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην Καισάρειαν Κορινθίλιος σὺν ἄλλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δι' ἐπιφανείας θείας, ὑπουργία δὲ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν κατεδέξατο.

Ἰνδ. ζ'. κ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Σύλλου.

V 184 Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως κατήγορος Ἡρώδου τοῦ τετράρχου ἀφικόμενος ἐν Ῥώμῃ δεσμεῖται ὑπὸ Τιβερίου.

Ἰνδ. ζ'. κ'. ὑπ. Γάλλου καὶ Νονιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ χριστιανῶν δόγματος ἐκοινώσατο Τιβερίῳ Καίσαρι, καὶ κείνος τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης. τῆς δὲ μὴ προσιεμένης, Τιβέρ

12. δὲ] τε PV. 18. Χριστοῦ καὶ τοῦ om. P. 19. τῷ Τιβερίῳ F.

si et diem hebdomadis investigare velimus, annis v. MDXL. quartam addimus partem, nempe MCCCXXXV. fiunt VI. MCCCXXXV. quos per VII. partimur. Septies DCCCC. efficiunt VI. MCCC. septies LXXX. faciunt DLX. septies IX. reddunt LXIII. reliqua sunt II. quibus adde III. anteluminares, et illas XI. a XXI. Martii, et XII. Aprilis, fiunt XXVIII. abjice septies III. fiunt XX. reliquantur VII. ergo XIV. hoc anno incidit in Sabbatum.

Hoc secundo anno Domini in coelos Assumptionis, Philippus Apostolus Candacis Reginae Aethiopum Eunuchum, primitias gentium vocatioris, Christi praedicationi subiecit.

Hoc eodem anno, primus in Palaestina Caesarea Cornelius cum tota sua familia, divina apparitione monitus, ac Petri Apostoli opera, fidem in Christum suscepit.

A. C.

[Ol. Iph.]

34. xx. Ind. vi. Galba et Sulla Coss.

Agrippa, Herodis Regis filius, Romam prefectus ad accusandum Herodem Tetrarcham, a Tiberio in vincula conjicitur.

35. xxi. Ind. vii. Gallo et Nonniano Coss.

1. 208.

His Coss. Pontius Pilatus Christianorum dogmata Tiberio Caesari, ille vero Senatui Romano communicavit. Senatum autem id non admittente, Tiberius capitis poenam in Christianorum delatores decrevit, quemadmodum Tertullianus Latinus scriptor refert.

ρος θάνατον ἠπειλήσεν τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ὡς ἱστορεῖ Τερτυλλιανὸς ὁ Ῥωμαῖος.

Ἰνδ. η'. κβ'. ὑπ. Λελιανοῦ καὶ Πλαύτου.

Τετάρτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Πέ- P 230
5 τρος ὁ ἀπόστολος ἀπὸ Ἱεροσολύμων ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ ἐδίδασκεν, καὶ τὴν χειροτονίαν τῆς ἐπισκοπῆς
δεξάμενος ἐκείσε ἑαυτὸν ἐνεθρόνισεν, πεισθεὶς τοῖς ἀπὸ Ἰουδαίων
γενομένοις χριστιανοῖς· καὶ τοὺς ἐξ ἐθνῶν πιστοὺς οὐκ ἐδέξατο
οὐδὲ ἠγάπα, ἀλλ' οὕτως ἐάσας αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν.

10

σδ' Ὀλυμπιάς.

R 544

Ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν τῷ παλατίῳ
Ῥώμης, ἄπαις καὶ ἀγύναιος, ὧν ἔτων ο'.

Ῥωμαίων τέταρτος ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος Καῖσαρ ἔτη B
δ. ὁμοῦ εφμη'.

15 Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Προκούλου καὶ Νιργίνου.

Γάιος Καῖσαρ ἅμα ἐβασίλευσεν, Ἡρώδην ἐξώρισεν διὰ
Ἡρωδιάδα, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, καὶ Ἀγρίππαν λίσας τῶν δε-
σμῶν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. οὗτός ἐστιν Ἡρώδης
ὁ Ἰάκωβον ἀνελὼν, ὁ εἰς τὰς Πράξεις λαλούμενος, ὁ σκληρο-
20 βρωτος γεγονώς· ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη ζ', Γαίτου μὲν δ', Κλαυ-

7. ἐνεθρόνισεν V. 9. σὺδὲ] οὕτως PV. 13. Γάλλος V, m. R,
Γαλλιγόλας P. 15. Νιργίνου P sola. 17. Ἰώσηπος] Arch.
XVIII. 19. τὰς Πράξεις] XII. 1.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

36. xxii. Ind. viii. Leliano et Plauto Coss.

4.

Quarto post Domini in coelos assumptionem anno, Petrus
Apostolus Hierosolymis Antiochiam magnam profectus verbum
Dei docuit, et Episcopatus ordinatione suscepta, a Judaeis
qui Christiani effecti erant persuasus, illic semet in Thronum
immisit: neque quemquam ex gentilibus qui fidem receperant
aut excepit, aut amplexus est, sed illis ita dimissis, inde ex-
ivit.

CCIV. Olympias.

Tiberius Imperator propria morte moritur Romae in Pa-
latio, absque liberis et caelebs, natus annos lxx.

Romanis iv. imperavit Caius Calligula Caesar annos iv.
Colliguntur anni v. mcdxviii.

5547.

37. i. Ind. ix. Proculo et Nigrino Coss.

1. 204. 5544.

Caius Caesar simul ac imperare coepit, Herodem propter
Herodiam in exilium misit, ut ait Josephus, et Agrippam
vinculis solutam Judaeorum Regem constituit: (hic est Hero-
des qui Jacobum interfecit, de quo loquuntur Acta Apostolo-
rum, a pediculis consumptus) qui annos vii. regnavit, Caio

δίου δὲ τοῦ μετ' αὐτὸν Γάϊον ἔτη γ', ὡς ἀνυγράφεται Ἰωσήπος.

C Ἰνδ. ι'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ καὶ Ἀσπερνάτου.

Πόντιος Πιλάτος ὁ ἐπὶ τοῦ σωτήρος ποικίλαις περιπεσὼν συμφοραῖς αὐτόχειρ ἑαυτοῦ γίνεται, τῆς θείας, ὡς ἔοικε, δίκης οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν μετελθούσης, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἑλλήνων γράψαντες, οἱ καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας ἅμα αὐτοῖς ἀναγραφάμενοι.

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος καὶ Κερσιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πέτρος ὁ ἅγιος ἀπόστολος πρῶτος τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας θεμελιοῖ.

D Τῷ αὐτῷ ἔτει Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγυπτίοις καὶ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπιδημήσας εὐαγγελίζεται τὸν Χριστοῦ λόγον, ἐκκλησίας τε πρῶτος ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συνεστήσατο καὶ προέστη αὐτῶν ἔτη κβ'. 15

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ β' μόνου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Γάϊου Φίλων ἐγνωρίζετο ὁ ἱστοριογράφος οὗτος ἱστορεῖ τὰ κατὰ Γάϊον συμβάντα τοῖς Ἰουδαίοις.

V 185 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Γάϊος Γάλλος ἐσαφάγη ἐν τῷ
P 231 παλατίῳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθυρίων τῶν κουβικουλαρίων ἔνουνόχων κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου, ὧν ἐτῶν λθ'.

1. τοῦ om. P. 5. ὡς om. P. 19. Γάλλος V, m. R, Γαλλόλας P.

A. C.

[OL Iph.]

quidem iv. Claudio vero post Caium imperante annos iii. ut scribit Josephus.

38. ii. Ind. x. Juliano et Asprenate Coss.

3.

Pontius Pilatus, sub quo Salvator passus est, variis appetitus calamitatibus, tandem sibi mortem conscivit, divina, ut videtur, vindicta non multo post-illum assequente, quemadmodum de eo narrant qui Romanas et Graecas historias scripsere, ut et qui Olympiades conscripserunt.

39. iii. Ind. xi. Claudio Caesare et Cersiano Coss.

2.

His Coss. Petrus Apostolus primus Ecclesiae Antiochenae fundamenta jecit.

Eodem ipso anno, Marcus Evangelista apud Aegyptios et Alexandrinos diversatus, verbum Christi annuntiat, primusque Alexandriae Ecclesias constituit, quibus praefuit annos xkii.

40. iv. Ind. xii. Claudio Caesare II. solo Cos.

Hoc Caio imperante, Philo historicus florebat. Hic res quae sub Caio Judaeis acciderunt narrat.

His praedictis Coss. Caius Caligula Romae in Palatio interfectus est a suis Protectoribus cubiculariis Eunuchis, consentiente Senatu, cum annorum esset cxxix.

σε' Ὀλυμπιάδς.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Κλαύδιος ἕτη ιδ'. ὁμοῦ μεφξβ'. R 546

Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου.

Τούτῳ τῷ πρώτῳ ἔτει Κλαυδίου ὁ ἅγιος Στέφανος μαρτυροῦν, καὶ ἦν Παῦλος εὐδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. οὗτος Στέφανος ὁ τῆς νέας διαθήκης πρωτομάρτυρ καὶ πρωτοδιάκονος, ὁ τὸν μέγαν Παῦλον ἔτι ζηλωτὴν ὑπάρχοντα τοῦ νόμου φονέα ἴδιον κεκτημένος, ὁ μόνος μετὰ πάσης συναγωγῆς ἀγωνιζόμενος, ὁ τὸν ἀγωνοθέτην πρὸς τὴν θείαν διανοστήσας, οὗτος ὁ θεωρῶν τοὺς οὐρανοὺς διηρογούμενος καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. πάσης γὰρ τῆς θείας γραφῆς καθήμενον λεγούσης, οὗτος ἐστῶτα εἶδεν· ἡ γὰρ σφοδρότης τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ τὴν θείαν τὸν ἀγωνοθέτην ἐξυνέστησεν, ὅθεν καὶ παρ' αὐτοῦ προτρεπόμενος ἀέναι εἰς ἐκείνην τὴν δόξαν ἤχητο τοῖς αὐτὸν λιθάροισι λέγων, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ἀλλὰ σὺ αὐτοὺς δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Ἰδοὺ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις καὶ εἶδεν καὶ κηρύττει, C ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῆς δευτέρας καταστάσεως ἀρχηγός, ὃν παρακαλεῖ καὶ αὐτὸν αὐτόθι δέξασθαι.

Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Λάργον.

8. τὸ γ' om. P. 6. ὁ prius om. P. 15. στήσεις P. Conf. Act. VII. 60. 17. ἴδεν PV.

A. C.

CCV. Olympias.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Romanis v. imperavit Claudius annis xiv. Colliguntur anni v. MDLXII.

41. i. Ind. XIII. Claudio Caesare et Antonino Coss.

1. 205. 5546.

Hoc primo Claudii anno, Sanctus Stephanus martyrio vitam finivit, cujus neci consensit Paulus: ille scilicet Stephanus, primus Novi Testamenti Martyr, primusque Diaconus, qui Paulum adhuc pro lege acrius propugnantem, interfectorem suum habuit, et solus cum universa Synagoga congressus, ad spectaculum agonothetam seu munerarium excitavit: ille, inquam, qui vidit coelos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Cum enim ubique sacra Scriptura sedentem exhibeat, hic stantem vidit: certaminis quippe vehementia agonothetam ad spectaculum erexit, unde et ab illo incitatus, ut gloriam istam assequeretur, pro iis a quibus lapidibus impetebatur, deprecatus est in haec verba; Domine, ne status illis hoc peccatum, sed tu ipse accipe spiritum meum.

En et hic eadem, quae alii, vidit et praedicat, Christum scilicet secundi status principem, quem rogat uti eodem loco ipse etiam recipiatur.

42. II. Ind. XIV. Claudio Caesare IV. et Largo Coss.

2.

Chronicon Paschale vol. I.

28

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος τὴν ἐκκλησίαν διώκων πηροῦται ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔρχεται χειραγωγούμενος εἰς Δαμασκόν, καὶ ἐκεῖ ἀναβλέπει καὶ βαπτίζεται ὑπὸ Ἀνανίου, καθὼς ταῖς Πράξεσιν D ἐμφερίζεται· καὶ ἀπὸ Δαμασκοῦ ἀπῆλθεν εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστραψεν εἰς Δαμασκόν, ὡς γράφει Γαλάταις. 5

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Βιτελλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος φυγὼν ἀπὸ Δαμασκοῦ διὰ τοῦ τέχους ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ταύτην τὴν ἀνάβασιν γράφει Γαλάταις. ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα R 548 ἱστορήσας Πέτρον. ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, οὐχὶ τοὺς ἰδίους 10 χρόνους ἀριθμῶν· ἀμὴν γὰρ εἰς ἀποστολὴν κληθεὶς οὐκ ἦν οὔτε P 232 αὐτὸς οὔτε Βαρνάβας, ἀλλ' οὔτε Ἡρώδης οὐπω ἦν ἀποθάνων, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν Πράξεων δηλοῖ. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστάλους, καὶ οὐχ εἶδεν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ὡς γράφει 15 Γαλάταις, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον. Ἰδοὺ δὴ λόγος ἐστὶν ὅτι ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαδόχισιάσατο ἐν τῷ ὄνματι τοῦ Ἰησοῦ, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τὴν ἐπιστολὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἀελεῖν αὐτὸν θέλουσιν, 20 ἐξέπεμψαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν, καὶ εὐρῶν αὐτὸν Βαρνάβας φέρει

3. ταῖς Πράξεσιν] IX. 5. Γαλάταις] I. 13. s. 9. Γαλάταις] I. 17. 10. ἱστορήσας P. 16. Γαλάταις] I. 19. id. ἴδεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Paulus dum Ecclesiam persequitur, in via captatur, et ductus manu venit Damascum, ibique visum recipit, et baptizatur ab Anania, quemadmodum in Actis Apostolorum refertur. Damasco in Arabiam profectus, rursus Damascum reversus est, uti ad Galatas scribit.

43. III. Ind. xv. Claudio Caesare V. et Vitellio Cess. 3.

Hoc anno Paulus Damasco per muros fugiens, Hierosolyma venit, hancque suam profectioem describit in Epistola ad Galatas. Deinde post triennium petit Hierosolyma, ut videret Petrum. Hujus triennii meminit, quod tamen in annis suis minime putat. Neque enim ea tempestate ad Apostolatam ipse vocatus erat, ut nec Barnabas: sed et Herodes nondum erat mortuus, uti sigillatim Acta docent. Barnabas autem illum deduxit ad Apostolos, ex quibus neminem invenit praeter Petrum et Jacobum fratrem Domini, ut ad Galatas scribit: iisque narravit quomodo Dominum in via viderit, (unde patet, quod hos tres annos recenset) et ut cum illo collocare aggressus fuerit, ut in Actis continetur. Fratres vero perceptis Judaeorum insidiis, qui etiam de medio tollere decre-

εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιῶσι τὸν τρίτον χρόνον Κλαυδίου ἐν Ἀν- V 186
 τιοχείᾳ. φασὶ γὰρ αἱ Πράξεις, Ἐξῆλθεν Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Β
 Σαῦλον, καὶ εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. λέγεται δὲ αὐτὸν
 ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς οὖν προέφη,
 ὅλον τὸν τρίτον χρόνον πληροῦσιν εἰς Ἀντιόχειαν· εἰς τοῦτον
 γὰρ τὸν τρίτον χρόνον Ἄγαβος τὸν λιμὸν προφητεύων, ὡς φασιν
 αἱ Πράξεις. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσο-
 λύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν. ἀναστὰς δὲ εἰς ἕξ αἰτῶν, ὀνό-
 ματι Ἄγαβος, ἐσήμαινε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν, ἥτις
 10 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίῳ· καὶ εὐθέως ἐπιφέρει, Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν
 καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κικῦσαι τινὰς C
 τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀνεῖλεν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάν-
 του μαχαίρα, καὶ Πέτρον ἔβαλεν ἐν φυλακῇ. καὶ ταῦτα ποιή-
 σας θνήσκει εὐθέως Ἡρώδης σκοληκόβρωτος γενόμενος, Ἰω-
 15 σήπκον λέγοντος ἐπὶ χρόνους βασιλεῦσαι τὸν Ἡρώδη.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Κρίσπου καὶ Ταύρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκλέγονται Βαρνάβας καὶ Παῦλος εἰς ἀπο-
 στόλην, καθὼς αἱ Πράξεις περιέχουσιν.

σζ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Οὐεννικίου καὶ Κορβίνου.

2. αἱ Πράξεις] XI. 25. 6. (ἦν) τὸν P sola. *ibid.* φησὶν PV.
 7. δὲ om. P. 10. δὲ om. P. 11. ἐπέβαλεν R. 12. τῶν om. P.
 16. Κράσσου P. 13. αἱ Πράξεις] IV. 36. 19. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

[Ol. Iph.] Annia m. c.

verant, illum Tarsum misere, ibique inventam Barnabas de-
 duxit Antiochiam, ubi tertio Claudii anno morati sunt. Ita
 enim habent Acta: *Exiit Barnabas ut quaereret Saulum, et*
cum eum invenisset, deduxit Antiochiam. Factum est autem
ut ibi totum annum in Ecclesia versarentur. Ut igitur prae-
fatus sum, totum tertium annum Antiochiae exegere. Hoc
enim tertio anno Agabus famem futuram praedixit, ut est in
Actis: His diebus descenderunt Hierosolymis Prophetas Antio-
chiam. Surgens autem unus ex iis nomine Agabus, signifi-
cavit per spiritum magnam famem, quae sub Claudio fuit. Nec
multo post: Illo tempore iniecit Herodes manus, ut quosdam
affligeret de Ecclesia, et interfecit Jacobum fratrem Joannis
gladio, et Petrum misit in custodiam. Quae cum fecisset He-
rodes, statim moritur, a vermibus consumptus, scribente Jose-
pho eum annis VII. regnasse.

44. iv. Ind. I. Crasso et Tauro Coss.

4. 5551.

Hoc anno Barnabas et Paulus ad Apostolatam eliguntur,
 ut in Actis continetur.

OCVI. Olympias.

45. v. Ind. II. Vinnicio et Corvino Coss.

1. 806.

D Τούτῳ τῷ πέμπτῳ ἔτει Κλαυδίου προχειροτονηθεὶς Παῦλος
R 550 εἰσῆλθεν εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, καὶ μαθὼν περὶ τοῦ ἁγίου
 Πέτρου πανταχοῦ τὸ σκάνδαλον περιεΐλεν, καὶ πάντας ἐδέξατο
 καὶ ἡγάπα, προτρεψάμενος πάντας, καθὼς συνεγράψαντο τὰ
 περὶ τούτου Κλήμης καὶ Τατιανὸς οἱ χρονογράφοι. εἰσῆλθεν⁵
 δὲ καὶ εἰς Κύπρον καὶ εἰς Σελεύκειαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, δι-
 δάσκων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Σιλάνου.

P 233 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνῆλθεν πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα
 Παῦλος, ὅθεν γράφει Γαλάταις περὶ ταύτης τῆς ἀναβάσεως οὐ-
 τως· „διὰ ἰδ' ἔτῶν πάλιν ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα.“ καὶ δ' εἶπεν
 Πάλιν, δηλονότι ἕτερα ἔστιν ἀνάβασις αὕτη· τῷ εἰπεῖν αὐτὸν
 Διὰ ἰδ' ἔτῶν δοκεῖ μοι τοὺς χρόνους τῶν ἀποστόλων τοὺς ἀπὸ
 τῆς ἀναλήψεως ἀριθμεῖν αὐτόν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀναλήψεως τοῦ
 κυρίου ἕως ταύτης τῆς ἀναβάσεως πληροῦνται τῶν ἀποστόλων¹⁵
 ἔτη ἰδ', μῆνες ι'. καὶ εἰ μὴ τοῦτο δῶμεν, εὐρεθήσεται ὁ χρόνος
 ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη καὶ ἀνέβλεψεν, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις,
 ἔτη δ'. καὶ τοῦτο οὐ μόνον καθὼς αἱ Πράξεις φέρουσιν, ἀλλὰ
B καὶ εὐθέως μετὰ τὴν τελευταίην Ἑρωδίου κληθῆναι Παῦλον καὶ²⁰
 Βαρνάβαν εἰς ἀποστολήν, τουτέστιν τετάρτου χρόνου Κλαυδίου,

4. συνεγράψατο P. 10. οὕτως] Π. 1. 11. εἶπεν] εἶπὼν V.
 19. Ἰώσηπος P.

A. C.

Anniam. c.

Quinto hoc anno Claudii, Paulus qui antea ordinatus fue-
 rat Apostolus, ingressus est Antiochiam magnam, et cum di-
 didisset quae Petrus egerat, ubique scandalum sustulit; omnes
 que admisit, eos complexus ac adhortatus, quemadmodum de
 illo scribunt Clemens et Tatianus Chronographi. Venit au-
 tem et in Cyprum, et Seleuciam, et in alias civitates, praedi-
 cans verbum Dei.

5553. 46. vi. Ind. iii. Asiatico et Siliano Coss.

2.

His Coss. Paulus venit rursus Hierosolyma: unde ad
 Galatas de hac profectioe ita scribit: Post xiv. annos iterum
 ascendi Hierosolymam. Quod enim dixit, iterum, patet alte-
 ram illius profectioem designari. Cum vero ait, post xiv.
 annos, videtur mihi, annos Apostolorum a Christi Assumptione
 ipsum numerare. Ab assumptione enim Domini, usque ad
 hanc profectioem, complentur Apostolorum anni xiv. et men-
 ses x. Quod si hoc non demus, invenietur tempus a quo
 baptizatus est, et visum recepit, ut Acta continent, annorum
 iv. Et hoc non solum ex Actis colligitur, sed etiam ex Jose-
 pho, scribente ad tertium Claudii annum vitam produxisse
 Herodem: statimque post mortem Herodis, ad Apostolatium

[Ol. Iph.]

ὡς αἱ Πράξεις δηλοῦσιν. καὶ οὐ ταῦτα μόνον πέισουσὲν τινα, ἀλλὰ καὶ εὐρεθήσεται ὄλος ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας Παύλου ἀφ' οὗ εἰσηλθὼν εἰς ἀποστολὴν ἔτη θ' ἔως οὗ ἐβλήθη εἰς φυλακὴν ὑπὸ Φήλικος, μέλλων εἰς Ῥώμην ἐπὶ Νέρωνος ἐκπέμπεσθαι, 5 ὡς τὰ ἐφεξῆς τῶν Πράξεων δηλοῖ καὶ οἱ χρόνοι τῆς βασιλείας Κλαυδίου. πάλιν μετέπειτα ἐλθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, καὶ εὐρῶν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους ἅμα Τακώβω τῷ ἀδελφῷ τοῦ κυρίου, γράφουσιν ἐπιστολὴν οἱ ἀπόστολοι C V 187 εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, θεμελιοῦντες τὴν αὐτῶν ἐκκλησίαν, 10 καὶ διακονοῦσι τὴν ἐπιστολὴν εἰς Ἀντιόχειαν αὐτὸς Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ὡς δηλοῦσιν αἱ Πράξεις. ἐκ τούτου δεικνύται ὅτι καὶ τὰς καθολικὰς αὐτῶν οἱ ἀπόστολοι τότε γράφουσιν πρὸ τῆς διωκορᾶς αὐτῶν, εἰ καὶ Πέτρος μόνος ἀπὸ Ῥώμης γράφει, ὡς R 552 τινες ἰστοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ματθαῖος πρῶτος ἐκεῖ εἰς τὰ Ἱερο- 15 σόλυμα γράφει τὸ εὐαγγέλιον, ὡς λέγει ὁ Χρυσόστομος. οἶ-
μαι δὲ * * *

6. Κλαυδίου om. P. 14. τὰ om. P. 16. Quaternio hic desideratur notatur de V: ἑλλειπὴς ἢ ἢν φύλλον m. B.

A. C.

[Ol. Iph.]

vocates Barnabam et Paulum, hoc est anno Claudii quarto, ut docent Acta, sed totum pariter Pauli praedicationis tempus deprehenditur, ex quo ad Apostolatam venit, annorum ix. usque ad annum quo a Felice in carcerem conjectus est, cum sub Nerone Romam esset mittendus, ut deinceps Acta enarrant, annique imperii (Claudii) rursus evincunt. Postea veniens Hierosolyma cum Barnaba, ibique invento Petro, caeterisque Apostolis, cum Jacobo fratre Domini, epistolam scribunt Apostoli Antiochiam Syriae, ut Ecclesiae suae fundamenta jacerent, quam Paulus ipse et Barnabas Antiochiam deferunt, ut habent Acta. Ex hoc plane colligitur Apostolos Catholicas suas Epistolas scripsisse, antequam ii dispergerentur, quantumvis Petrus, ut quidam volunt, solus ipse Roma scripsit. Quin et Matthaeus primus ibi Hierosolymis, ut ait Chrysostomus, Evangelium scripsit. Arbitror autem . . .

Hic una pagina et 20. Consuetur in Cod. MS. 208. Vaticano.

47. vii. Ind. iv. Claudii IV. et Vitellii III. Coss.

48. viii. Ind. v. Vitellii et Publicola Coss.

49. ix. Ind. vi. Veriane et Galle Coss.

CCVII. Olympias.

50. x. Ind. vii. Vetere et Nervianae Coss.

51. xi. Ind. viii. Claudio et Orfito Coss.

52. xii. Ind. ix. Sylla et Catone Coss.

53. xiii. Ind. x. Silvae et Antoninae Coss.

CCVIII. Olympias.

54. xiv. Ind. xi. Marcelle et Aviola Coss.

Romae VI. imperavit Nere annos xiii. menses vii. dies xviii.

P 234
B

*** καὶ ἀπατείλη τὸν παρεκχειρισμένον ἑμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀπακαταστάσεως πάντων, ἃν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων ἐπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. καὶ μένηται τῆς χορηγίας Μωυσέως τὸ Προφῆτην ἡμῶν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεός· καὶ πάλιν ἐπιφύσει, Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, ἔδοξε ἐλάλησαν καὶ κατήγγελατ τὰς ἡμέρας ταύτας. ἡμεῖς ἐστε οἰκτοὶ τῶν προφητῶν. καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου ἐκτελογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ἡμῶν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀνυστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ἡμᾶς ἐν τῷ ἀπαστρέφειν ἑκαστον ἀπὸ τῶν πονηρικῶν ἑμῶν. τοῖς πᾶσι μαρτυρεῖ καὶ ὁ μακαρίτης Πέτρος, ὥσπερ καὶ οἱ εὐαγγε-

1. καὶ ἀποστείλη] Act. III. 20. 4. Μωυσέως] Deut. XVIII. 15.
5. τὸ] ὅτι P sola. B. πάλιν] 24. 12. ἀπὸ] ἡμῶν ἀπὸ P.
13. καὶ om. P. id. μακάριος P. Conf. p. 88. C, D; 90. A, 295.
D, 297. B. Fallitur de usu vocabuli μακαρίτης Bentleius in Proem.
Resp. ad Boyl, p. 159. 160. Lips.

A. C.

56.	I.	Ind. XII.	Nerone et Vetere Coss.	[Ol. Iph.] 3.
56.	II.	Ind. XIII.	Saturale et Sulpiano Coss.	4.
57.	III.	Ind. XIV.	Nerone II. et Pisono Coss.	1. 209.
CCIX. Olympias.				
58.	IV.	Ind. XV.	Nerone III. et Messala Coss.	2.
59.	V.	Ind. I.	Aproniano et Capiteo Coss.	3.
60.	VI.	Ind. II.	Nerone IV. et Lentulo Coss.	4.
61.	VII.	Ind. III.	Lado et Turpiliano Coss.	1. 210.
CCX. Olympias.				
62.	VIII.	Ind. IV.	Marlo et Gallo Coss.	2.
63.	IX.	Ind. V.	Rufo et Regule Coss.	3.
64.	X.	Ind. VI.	Crasso et Basso Coss.	4.
65.	XI.	Ind. VII.	Helva et Vestino Coss.	1. 211.

CCXI. Olympias.

66. XII. Ind. VIII. Telesino et Rufo Coss. 2.

... et miserit eum, qui praeordinatus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem coelum suscipere usque in tempora restitutionis omnium, de quo locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo Prophetarum. Meminit enim dicti Mosaici illius: Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus. Et rursum infert: Et omnes prophetae a Samuel et deinceps, qui locuti sunt, et annuntiaverunt dies istos. Vos estis filii Prophetarum, et testamenti, quod disposuit Deus ad patres vestros, dicens ad Abraham, Et in semine tuo benedicentur omnes nationes terrae. Vobis primum Deus suscitans filium suum misit eum benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque vestrum a nequitia sua. Omnibus his testatur Beatus Petrus, uti et Evangelistae et omnes Prophetae haec omnia

λισταί, καὶ ὅτι πάντες εἰ προφήται προκατήγγειλαν πάντα ταῦτα, ὅτι ὁ Θεὸς ἀντέραν τινὰ κατὰστασιν καιρὴν πεποίηκεν καὶ ποιῆ, ἦν καὶ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν. καὶ αὐτὴ πρὸ ταύτης τῆς καταστάσεως ἄπεν ἕτερον ἔργον. οὐτε μετὰ τὴν μέλλουσαν ἕτερον ἀπαφῆκατα, ἀλλὰ μετὰ πάντων τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων δύο μόνον ἔδειπεν, ταύτην καὶ πρὸν μέλλουσαν.

Εἰς Παῦλον τὸν ἀπόστολον.

V 188

Ὁς οὗτος ὁ μέγας Παῦλος ὁ ἀπόστολος, ὁ τῆς ἀθανάτου φάλαγ-
 10 γος ταξίαρχης, ὁ ἐν ἑαυτῷ ἔχων τὸν Χριστὸν λαλοῦντα, ὁ τὰ
 στήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέρων, ὁ μέγας διδά- R 554
 σκαλος τῆς ἐκκλησίας, ὁ μυρίους θανάτους κατ' ἐκπόστην ὑπὲρ
 τῆς ἐκκλησίας ὑπομένων, ὁ ἐν κοίτῳ κουχόμενος καὶ ταῖς ἰδίαις
 ἀσθενείαις, ὁ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ ἐν ἑαυτῷ βρῦουσαν ἔχων, P 235
 15 ὁ γλώσσαις λαλῶν πῶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ποτὲ δουλοπῆτης, νῦν δὲ
 διωκόμενος, ὁ ποτὲ ἀμαρτωλός, νῦν δὲ ἠλεημένος, ὁ ἕως τρί-
 του οὐρανοῦ ἀρπαγείς καὶ κάλιν εἰς τὸν παράδεισον, ὁ τῶν ἁβ-
 ῥήτων ῥημάτων ἀκουστής, ὁ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων κε-
 κριμένος δικαστής, ὁ μέγας κανονάρχης καὶ ὑπερβαίων τοὺς
 20 λοιποὺς διδασκάλους τῆς ἐκκλησίας Παῦλος, οὗ ὁ ἀσπασμὸς ἐν
 πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ ὡς ἐν τάξει σημείου, ἡ χάρις ἐστίν

1. ὅτι πρότερος οἱ] οἱ πάντες P. 6. καὶ τῆς] δὲ καὶ τῆς P. 15. γλώσ-
 σας P. 17. τὸν om. P. 19. κανὼν ἀρχῆς R.V. 20. ὁ om. P.

praedixerunt, quod Deus secundum quendam statum novum fecerit, et facit, quem per os omnium Prophetarum praenunciavit. Neque ante hunc statum, alium futurum esse, neque post futurum fore alium declaravit, sed cum omnibus Prophetis et Apostolis hos duos soles pronuncia- vit, hunc inquam jam praesentem, et post hunc, illum futurum.

De Sancto Paulo Apostolo.

Iste est ille magnus Apostolus Paulus, coelestium copiarum ductor, qui in seipso Christum habet loquentem, qui stigmata Christi in corpore suo circumfert, magnus Ecclesiae doctor, qui infinitas mortes quotidie pro Ecclesia sustinet, qui gloriatur in Domino et in infirmitatibus suis, qui gratiam Christi in se effervescentem habet, qui omnium gentium sanguis loquitur, quondam persecutor, nunc autem persecutionem passus, quondam peccator, nunc autem misericordiam consecutus, raptus ad tertium coelum, et rursus in paradysum, verborum arcanorum auditor, spiritualium gratiarum designatus iudex, magnus Canonarcha, seu Praeceptor, ac superans reliquos Ecclesiae doctores. Paulus, cujus salutatio in omnibus Epistolis velut signi loco, Gratia Domini est. Hic semper in omnibus Epistolis, veluti jam altero vitae beatae statu firmatur, ex-

τοῦ κυρίου, οὗτος καθόλου ἐν πάσαις ταῖς ἐπιτολαῖς, ὡς ἤδη γενόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ καταστάσει, γενηθῶς καὶ ποιηθῶς διαταλεῖ; συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν, φάσκων, Ἐν τοῖς B ἐπουρανοῖς καὶ τῇ ἐλπίδι ἐσώθημεν; καὶ ἄλλα μυρία ἃ τῶν καταλλέγειν οὐκ εἰχερές. ἐνίων δὲ μνημονεύσομεν, ἵνα μὴ τὸν λόγον μηδύνωμεν. λέγει τοίνυν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ οὕτως. „εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἠλπικότες ἐσμέν μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.“ ἀλλὰ τί, Παῦλε, μετὰ τὴν ἐνταῦθα ζωὴν ποίαν ἄλλην ἐλπίδα ἠλπίζωμεν; Ναί, φησὶν, ἔστι τις κρείττων ζωῆ, ἰσχυρὰ καὶ οὐράνιος; μεθ' ὧρου παρα θεοῦ ἐπαγγελλομένη. φησὶ γάρ, Ἐν ᾧ περισσότερον βουλούμενος ὁ θεὸς ἐνδείξει τοῖς κληρονομοῖς τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμοσίτευσεν ὄραν, ἵνα διὰ δύο C πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι τὸν θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. ἦν ὡς ἄγνωστον ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ πάλιν, Γινώσκοντες ἔχουν ὑμᾶς κρείττονα ὑπαρξῆν καὶ μένουσαν. καὶ πάλιν, Αἰὸ βασιλεῖαν ἀσάλευτον παραλαμβά-

1. ταῖς ἐπιτολῶν] αὐτοῦ P. 3. φάσκων] Ephes. II. 6. 4. ἐσώθημεν P. 5. μνημονεύσομεν PV. 6. πρώτῃ] XV. 19. 8. τί] τὸ P. 10. κρείττω V. 11. φησὶ] Hebr. VI. 17. 12. ἐνδείξει P. 20. πάλιν] X. 34. 21. πάλιν] XII. 28.

ultabundus et certas agit, et veluti (cum Christo) consurrexerit ac sederit, dicens: In coelestibus spei dati sumus; et alia infinita, quae nunc commemorare haud promptum est. Quorundam tamen mentionem facimus, ne sermonem protrahamus. Scribit ergo in Epistola I. ad Corinthios in haec verba: Si in vita haec sperantes in Christo sumus tantum, miserabilibus omnibus hominibus sumus. Sedenim, Paule, post haec vitam, quae spes alia speranda est? Sane, inquit, melior vita restat, firma et coelestis, jurjurando nobis a Deo promissa. Dicit enim: In quo abundantius volens Deus ostendere haeceditis promissionis immobilitatem consilii sui, interponit jusjurandum, ut per duas res immobiles, in quibus impossibile est mentiri Deum, fortem consolationem habeamus, in qua confugimus, ad tenendam propositam spem, quam sicut ancōram habemus animae, tutamque ac firmam et ingredientem in interioribus volaminibus, ubi praecursor pro nobis introivit Jesus secundum ordinem Melchisedec, Pontifex factus in aeternum.

Et rursum: Scientes habere vos meliorem substantiam et permanentem. Et iterum: Quapropter regnum immobile accipientes. Et rursum:

νουτες. και πάλιν, Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ
 τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. και πάλιν, Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα ^D
 τοῦ κόσμου τούτου. και πάλιν, Ἡ δὲ ἐδοξεία πρὸς πάν- ^R 556
 τα ἀφελιμὸς ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν και τῆς
 5 μελλούσης. και πάλιν, Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐπω λογι-
 ζομαι κατειληφέναι, ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος,
 τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βρα-
 βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν
 τελειοί, τοῦτο φρονῶμεν. και πάλιν, Ἡμῶν δὲ τὸ πολίτευμα
 10 ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ και σωτήρια ἀπεκδεχόμεθα κύριον
 Ἰησοῦν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ
 γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ. και πάλιν, ^P 236
 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν τῆς δό-
 ξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. και
 15 πάλιν, Ἐἰ οὖν συνηγήρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὃ ^V 189
 Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε,
 μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. και πάλιν, Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
 κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν
 τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσομεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ
 20 κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου και ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
 καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ, και οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἐγερθήσονται

1. πάλιν] Hebr. XIII. 14. 2. και — τούτου om. P. *ibid.* πάλιν] I. Cor. VII. 31. 3. πάλιν] I. Timoth. IV. 8. 5. πάλιν] Philip. III. 13. 7. διώκων R. 9. πάλιν] 20. 12. ἀπὸ R. *ib.* τῷ σώματι om. P, addit m. R. *ib.* πάλιν] Tit. II. 13. 15. πάλιν] Coloss. III. 1. 17. πάλιν] I. Thessalon. IV. 15. 19. ὃ om. P.

Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. Rursum: Pietas ad omnia utilis est, quae promissionem habet et praesentis vitae et futurae. Rursum: Fratres, ego meipsum non arbitror comprehendisse, unum autem, quae quidem retro obliviscens, ad ea vero quae sunt priora extensus, ad scopum destinatum persequor ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo sumus perfecti, hoc sentiamus. Et rursum: Nostra autem conversatio in coelis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum Jesum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae. Et iterum: Expectantes beatam spem, et revelationem gloriae magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi. Et rursum: Si ergo consurrexistis cum Christo, quae cursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, quae sursum sunt capite, non quae super terram. Et alio loco: Hec enim vobis dico in verbo Domini, quod nos qui vivimus, qui residui sumus in adventum Domini, non praeveniamus eos qui dormierunt. Quoniam ipse Dominus, in jussu, in voce Archangeli, in tuba Dei descendet de caelo, et qui mortui in Christo sunt, erurgent primum, deinde nos, qui vivimus,

ται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα αὐτοῖς
 B ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἄρα,
 καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἰσθμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλή-
 λους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις. καὶ πάλιν, οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες
 ἐμφανίζουσιν ὅτι πατριδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐπιση-
 μόνευσαν, ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν κειρὸν ἀνακαίψαι· τῶν δὲ
 κρείττονος ὀφείονται, τουτέστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχό-
 νεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασε γὰρ αὐ-
 τοῖς πόλιν. καὶ πάλιν, Ἐξεδέχοντο γὰρ τὴν τοῦ θεμέλιου
 ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. καὶ πάλιν,¹⁰
 C τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθείας ἦν ἔκτισεν ὁ
 κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν, ὅταν
 τῷ Φίλιππῳ καὶ τῷ Ἀγρίππᾳ ἐπὶ βήματος διελέγето, ταῦτά φησι·
 R 558 Περὶ ἧς ἐλπιδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· τί; ἡμισὴν
 κρύνεται παρ' ὑμῶν, εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει· καὶ πάλιν, Ἐν-
 κα τοῦτου Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ὄντα ἐν τῷ ἱερῷ ἐπιειρώτων δια-
 χειρίσασθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἔρχεται
 ἄρας ταύτης ἔστηκε μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν
 ἐκτὸς λέγων ὡς τε οἱ προφητῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι
 καὶ Μωϋσῆς, εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἔξ ἀναστάντων
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

3. ἀλλήλους V. 4. πάλιν] Hebr. XI. 16. 9. πάλιν] 10. ἰδ.
 ἐξεδέχοντο P. 10. πάλιν] VIII. 2. 12. ταῖς Πράξεσιν] XXVI. 7.
 15. ἐγείρει τοὺς νεκροὺς P. ἰδ. πάλιν] 21. 18. μαρτυρούμε-
 νος P, μαρτυρούμενος V. 19. μελλόντων] μετ' ἄλλων P. 20.
 αἱ πρῶτος] ἢ πρῶτος V.

qui relinquimur, simul cum ipsis rapimur in nubes, in occursum Domini
 in aëra, et sic semper cum Domino erimus. Itaque consolamini invicem
 in verbis istis. Et rursum: Qui enim haec dicunt, significant se patriam
 inquirere. Et si quidem ipsius meminissent, de qua exierunt, habebant
 utique tempus revertendi, nam antea meliorem appetunt, id est, cele-
 stem. Ideo non confunditur Deus, Deus vocari eorum: parvum enim illi
 civitatem. Et alibi: Expectabat enim fundamenta habentem civitatem,
 cuius artifex et conditor Deus. Et alio loco: Sanctorum minister et te-
 bernaculi veritatis, quod fixit Dominus, et non homo. Quin et in Actis
 Apostolorum, quando ad Festum et Agrippam pro tribunali sedens
 verba fecit, haec dixit: De qua apo, Rex, accusor a Iudaeis? Quid in-
 credibile iudicatur apud vos, si Deus mortuos suscitavit? Et rursum: Hic
 ex caecitate me Iudaei, cum essem in templo, comprehensum tentabant in-
 videre. Auxilio autem adjutus a Deo usque ad hanc horam, testificans
 minori et majori, nihil extra dicens, quam ea quae Prophetas locuti sunt
 perituros futura esse, et Moyses, si passibilis Christus, si primus ac re-
 surrectionis mortuorum, hunc annuntiaturus est populo et gentibus.

Και εὐθελήσομεν πάσας τὰς τοῦ ἀποστόλου χρήσεις ἀνα- D
 λείψασθαι περὶ τούτου, σχεδὸν τὰς ἰ' καὶ δ' αὐτοῦ ἐπιστολάς ὅσας
 δι' ὅλων εὐθελήσομεν περὶ τούτου, λεγούσας ὅτι ἐκ ταύτης τῆς κα-
 5 ταστάσεως ἐπὶ τὴν μέλλουσαν ἐπιγόμεθα δραμεῖν. ὄθεν καὶ πα-
 5 ρογγέλλει λέγων, Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κα-
 τάπανσαι, Κατάπανσαι αὐτὴν εἰρηκώς, ὡς ἑτέρας μὴ οὔσης
 μετ' αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ βασιλείαν ἀπάλευτον. Ἰδοὺ δέδαικται διὰ
 τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ τῶν προφητῶν πάντων, εὐαγγελι-
 10 στῶν τε καὶ ἀποστόλων, ὡς προειρήκασιν ἅπαντες ὡς ἀπὸ τοῦ
 10 πρῶτοκλάστου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέ- P 237
 λουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν. τοῦτο πεποιήκαμεν ὅπερ καὶ ὁ
 δεσπότης Χριστὸς καὶ οἱ τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι διαφ-
 ῆθήν λοιπὸν ἐκήρυξαν ὡς ἔστιν τις μέλλουσα κατάστασις κρείτ-
 15 των τῆς ἐνταῦθα πολὺ, ἣν ἐν ἑωυτῷ πρῶτος ἡμῖν ἔδειξεν ὁ δε-
 15 σπότης Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνελη-
 λυθώς, ἣν καὶ οἱ πρῶτοι ἀποπῆ. τι ἐμήνυσαν καὶ οἱ μετὰ ταῦ-
 20 τα σαφῶς διαγγέλλουσιν, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν ποτε οὔτε τῶν
 νεωτέρων οὔτε τῶν ἀρχαίων ἑτέραν ποτὲ κατάστασιν ἢ πρεσβυτέ-
 20 ραν ἢ μεταγενεστέραν τούτων τῶν δύο ἐκήρυξαν ἢ ἐφαντάσθη-
 20 σαν, ἀλλ' ὅτι ἀρξάμενος ὁ Θεὸς ποιῆσαι τὴν κτίσιν πᾶσαν τὰς
 25 δὲ ταύτας μόνον καταστάσεις ἐποίησεν, ταύτην πρῶτον ὀρίσας πα- B
 λτευέσθαι, εἰθ' αὐτὴν τὴν μέλλουσαν, εἰς ἣν ἀφορᾷ πᾶς ὁ σκο-

1. θελήσωμεν PV. 4. ἐπιγόμεθα PV. *ibid.* παραδραμεῖν P.
 5. λέγων] Hebr., IV. 11. 12. οἱ διαφῆθήν P. 13. κρείττω V.
 14. ἐν om. P. 16. οἱ prius om. P. 20. τὰς — ἐποίησεν om. P.

Quod si omnia Apostoli hac de re dicta velimus excerpte, quatuordecim ejus Epistolas fere integras ubique de illo loqui animadvertemus, et quod de hoc praesenti ad futurum statutum currere contendimus. Unde hortatur, cum ait: *Festinemus ergo ingredi in illam requiem.* Ubi, *Requiem illam* dixit, tanquam post eam nulla alia sit, sed regnum immobile. Ecce demonstratum est per priscos illos, et per sanctos Prophetas, Evangelistas et Apostolos, quemadmodum omnes praedixere, ut a primo homine creato Adam, usque ad Joannem Baptistam, ad futurum vitae statum respiciant. Hoc fecimus quod et Dominus Christus, ejusque discipuli et Apostoli, qui disertis verbis praedicarunt futurum, praesenti vitae statu longe esse potiore, quem in seipso primus nobis exhibuit Dominus Christus, cum ex mortuis resurrexit, et in caelum ascendit, quem priores collucetane quaedam indicarunt, posteriores vero aperte denuntiarunt, sed et eorum neminem unquam, neque recentiorum, neque veterum, antiquiorem alium vel posteriorem hisce duobus statum praedicasse, vel finxisse: sed cum Deus mundum hunc universum coepit condere, primum quidem statum obtinere veluisse, ac futurum deinde, in quem Dei et ejus scripturarum seopus unquam collineat. Erubescant esse

- πὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν γραφῶν αὐτοῦ. αἰσχυνέσθωσαν τότεν
 V 190 Ἕλληνας οἱ συνατίδιον τῷ Θεῷ τὸν κόσμον ὑποτιθέμενοι καὶ προ-
 βιοτήν καταγγέλλοντες καὶ ἀνάστασιν σωμάτων ἀθετοῦντες. αἰ-
 σχυνέσθωσαν καὶ οἱ τούτων ἐπακόλουθοι, οἱ χριστιανίζον μὲν
 δοκοῦντες, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονοῦντες, οἱ λέγοντες⁵
 R 560 σφαιροειδῆ εἶναι τὸν οὐρανὸν οὐδὲν γὰρ ἕτερον καὶ αὐτοὶ λέγου-
 σιν ὧν οἱ Ἕλληνας καταγγέλλουσιν, αἰ τὸν κόσμον οὕτως ἐν
 φθορᾷ τῶν σωμάτων μηδέποτε γίνεσθαι μήτε ἕτεραν κατάστασιν.
 C αἰσχυνέσθωσαν Μανιχαῖοι καὶ Μαρκιωνισταὶ τὰς σάρκας ἀπο-
 βαλλόμενοι καὶ ποτηρῆς ἀρχῆς αὐτὰς ποιήματα καταγγέλλοντες.¹⁰
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες τὴν ἡμετέραν σάρκα, καὶ
 ὅσοι ἀθετοῦσι τὰς ἡμετέρας ψυχάς, σβέντονοι αὐτῶν, τευτίστιν
 Ἐντυχῆς, Ἄρειος, Ἀπολλινάριος, καὶ πάντες οἱ κατ' αὐτούς.
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ αἰρετικοὶ οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἕνα Θεὸν
 ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν γνωριζόμενόν τε καὶ προσκυνούμενον, ποιη-¹⁵
 τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχοντα, καὶ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς τὴν
 ἀνάστασιν. αἰσχυνέσθωσαν Σαμαρεῖται, μήτε τῆς ἡμετέρας σαρκὸς
 ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα. αἰσχυ-
 νέσθωσαν τῶν Ἰουδαίων οἱ ἄπιστοι, οἱ τὸν προσδοκούμενον μὴ
 δεξάμενοι μηδὲ χριστιανικὴν ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες, ἀλλὰ τοι-²⁰
 D αὐτὴν οἷαν νῦν πολιτευόμεθα, γαμοῦντες καὶ γαμιζόμενοι. εἶγε
 δέ, εἶγε, χαρὰ τε καὶ ἀγαλλίασις τοῖς ὄντως χριστιανοῖς, τοῖς

6. λέγουσιν om. P. 8. Hic excidisse quaedam videntur, 9. οἱ Μανιχαῖοι P. ib. Μαρκιωνισταὶ R. 10. ποιήσαντα P. 12. σβέντονοι P sola, σὺν τῶν οἱ V. 16. τὴν om. P. 17. Σαμαρεῖται RV: οἱ praeposit P. 19. οἱ ἄπιστοι] ἄπιστοι P. ib. οἱ προσδοκούμενοι P. 20. μήτε PV.

Gentiles, qui mundum fingunt aeternum, et vitam ante hanc aliam denuntiant, et corporum resurrectionem nihili ducunt. Erubescant et horum sectatores, qui Christiani videri volunt, re ipsa vero eadem quae illos sentiunt, dum dicunt coelum esse rotundum: nihil enim aliud quam quod Gentiles praedicant, sic semper fuisse mundum, corporum corruptioni nequaquam obnoxium, neque statum alium futurum. Erubescant etiam Manichaei et Marcionistae, qui carnes abjiciunt, et qui eas ex malo principio factas praedicant. Erubescant omnes qui carnem nostram contemnunt, et animas nostras, qui his sunt consentanei, hoc est Eutyches, Arius, Apollinarius, et universi horum sectarii. Erubescant omnes haeretici, qui non confitentur Deum unum in tribus Personis, cognitum et adoratum, coeli et terrae conditorem, et carnis nostrae resurrectionem. Erubescant Samaritani, qui carnis nostrae resurrectionem non admittunt, neque Angelos; neque Spiritum. Erubescant ex Judaeis increduli, qui expectatum non recipiunt, neque Christianam confitentur resurrectionem, sed illam duntaxat qualem nunc observamus, cum uxores ducimus, aut septem damus. Euge porro, euge, gaudium et exultatio iis qui reversa

πειθομένοις πᾶσι τῇ θείᾳ γραφῇ παλαιᾷ τε καὶ καινῇ διαθήκῃ, τοῖς ποδηγηθεῖσιν ἐκ τοῦ νόμου καὶ πιστεύουσι Χριστῷ καὶ πᾶσιν οἷς ἐκήρυξεν καὶ ἔτι λέγοντι, Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου προεκήρυξαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν, ἵνα εἴπῃ ὅτι Ὅσοι ἐαυτοὺς βιάζονται καὶ πολιτεύονται δικαίως καὶ μὴ ταῖς ἰδίαις ἐννοίαις ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλὰ τῷ P 238

θεῷ πιστεύουσιν, ἐκείνοι ταύτης τυγχάνουσιν. ἀμέλει καὶ ἡ μήτηρ Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου αἰτησαμένη τὸν κύριον ἵνα ἐκ δεξιῶν P 238

αὐτοῦ εἶναι καὶ ἵνα ἐξ ἐδωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἀπεκρίνατο αὐτῇ ὅτι. Οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι, ἀλλ' οἷς, φησὶν, ἠτοίμασται παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ὡσαυτὶ τὸ μὲν δῶρον τοῦ θεοῦ πᾶσιν ἐφήλωται, τὸ ἀναστῆναι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ γενέσθαι ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους, τὸ δὲ προτιμᾶσθαι ἑτέρων P 238

οὐ δῶρον τοῦτο, ἀλλ' ἐτοιμασία τοῦ θεοῦ τοῖς καλῶς πιστεύουσι καὶ βιώουσι. πάλιν γὰρ λέγει ὁ κύριος, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι B

τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἠτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, καὶ τότε ἠτοιμάσθη φησὶν, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου προσεπιπῶν. ὁ κοσμογράφος τοίνυν Μωϋσῆς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες προφη- R 562

ταὶ καὶ ἀρχαῖοι ἄνθρωποι περὶ τῶν δύο τούτων καταστάσεων καὶ μόνων εἰπόντες, καὶ ἑτέρας μὴ μνημονεύσαντες, ἀλλὰ ταύτας μόνον προκηρῦξαντες καὶ συγγραψάμενοι, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὁ κύ-

3. λέγοντι.] Matth. XI. 12. 4. τοῦ om. P. 11. Matth. XX. 23.
 16. λέγει.] XXV. 34. 19. οἱ om. P. 21. μόνον V.

sunt Christiani, qui divinae omni Scripturae, Veterique ac Novo Testamento fidem adhibent, quique a lege reguntur, et Christo credunt, et omnibus quae praedicavit, et qui adhuc dicit: *Lex et Prophetas usque ad Joannem prophetarunt, et a diebus Joannis regnum coelorum vim patitur, et violenti rapiunt illud.* Quasi dicat: qui sibi vim faciunt, ac secundum justitiam vitam exigunt, nec suls insistent cogitationibus, sed Deo credunt, illud ii consequentur. Denique matri Joannis et Jacobi postulanti a Domino, ut filiorum alter ad ejus dextram, alter ad sinistram in regno (Dei) esset, respondit: *Non est meum hoc dare vobis, sed quibus, inquit, paratum est a Patre meo.* Quasi diceret, Donum Dei omnibus exhibetur, resurgere a mortuis, fieri incorruptibiles et immortales, et immobiles, sed aliis praeferrri, non illud est donum, sed praeparatio Dei iis qui recte credunt ac vivunt. Rursum enim dicit Dominus: *Venite benedicti Patris mei, possidete praeparatum vobis regnum.* Et quando ait, *praeparatum est?* a constitutione mundi, reponit. Moyses igitur qui mundum descripsit, caeterique omnes Prophetas, et hominum antiquiores, de gemino hoc statu duntaxat loquuntur, nec alterius meminere, sed hos duos tantum status praedicarunt, ac de iis scriperunt. Neque il modo, sed et Dominus, dum in mundo versaretur, ejusque

ριος παραγεγονώς και οι τούτου μαθηται εδαγγελισται και απο-
 στολοι ουδεν ξερον εκηρυξαν η τας θεο ταυτας και μονας κατα-
 στασεις. τις ει λειπεται πιστεως ως οτι ταυτα οσα εισιν αλη-
 C θη; τις οση εντραπήσεται τον οχλον των προφήσεων, τας δε-
 βάσεις των προφητειών, τον οχλον των σημειων και των παρα- 5
 δόξων και των θαυμάτων, αυτην την πολιτειαν πάντων των
 αγίων και του δεσπότου Χριστου και των αυτου αποστόλων, την
 V 191 συμφωνίαν της παλαιας και καινης διαθήκης. τις εξ αυτων διε-
 φώνησεν προς τους άλλους σφαιροειδη τον ουρανόν εξηγησόμενος
 η προυπαρξεν τούτου του κόσμου εκηρυξεν η αιδιον ειναι τον κό- 10
 σμον απεφήνατο η ήθετησε την των σωμάτων ημων ανύστασιν η
 την δια του Χριστου γενομένην οικονομίαν του ανελχεσθαι τους
 δικαίους ανθρώπους εις τον ουρανόν; αλλά πάντες ως εξ ενός
 D θελου πνεύματος ποδηγούμενοι τα αυτα και δι' εγγων και δια λό-
 γων ητοι τύπων προεμήνυσαν, και πάντες εις την μέλλουσαν κα- 15
 τάστασιν οφρωσιν. και αυτος δε ο δεσπότης Χριστος εν ευαγ-
 γελις δηλοι εν οίς μέλλουσιν αναστρέφεισθαι οι τέλειοι δίκαιοι και
 οι μέσοι και οι άσεβεις. και περι μεν των δικαίων των τελείων,
 ως οταν προσκαλεται αυτους προς εαυτον λέγων, Δευτε οι εδ-
 λογημένοι του πατρος μου, κληρονομήσατε την ήτοιμασμένην υμίν 20
 βασιλειαν από καταβολής κόσμου. περι δε των άσεβών, ως οταν
 τοις εξ ευωνύμων λέγει, Πορευεσθε από εμου οι κατηραμένοι εις
 P. 239 το πυρ το αιώνιον το ήτοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγελιοις

5. προφητών P. 10. προς επαρξεν R. 11. ήθετησε P. 22.
 λέγει.] XXV. 41.

Discipuli, Evangelistae, et Apostoli, nihil aliud praedictarunt, quam blas-
 phos solosque status. Ecquis ergo deinceps fide careat, haecque esse
 vera non agnoscat? Quis non revereatur tantam praedictionum Prophe-
 tarum turbam, earumque eventus? sed et turbam signorum prodigiorum,
 ac miraculorum, ipsiusque Sanctorum omnium, ac Domini Christi, et eorum
 Apostolorum vitae rationem, sed et veteris etiam ac novi foederis con-
 sensionem? Quis ex his rotundum esse coelum aliis exposuit, vel mundi
 istius praeeexistentiam praedixit, vel aeternum esse mundum definiit,
 aut corporum nostrorum resurrectionem improbavit, vel Christi Incarna-
 tionem actamque in mundo vitam, virosque justos coelum petitores se-
 gavit: vesum uno veluti ducti divino Spiritu, eadem omnes tum scrip-
 tibus, tum sermonibus, sive figuris praenuntiaverunt, cubetique ad futuram
 respexere statum. Sed et ipse Dominus Christus in Evangeliiis indicat,
 qui potissimum ad vitam sint reversuri, perfecte scilicet justi, medi, et
 impii. Ac de perfecte justis quidem, veluti cum eos ad se evocat, et
 dicens: Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod paratum est vo-
 bis a constitutione mundi. De impiis vero, veluti a sinistris positus, ait:
 Recedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo et

αἰτοῦ, ἵνα εἶπῃ τοῖς μὲν δικαίοις Ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν ἐσωτέ-
 ρον τούτου τοῦ ὀρωμένου στερεώματος, τοῖς δὲ ἀσεβέσι Κάτω
 περὶ τὴν γῆν, ἔνθα καὶ ὁ διάβολος κατεβῆκεν. λοιπὸν τῶν μέ-
 σαν ἀνάγκη ζητῆσαι τὸν τόπον· λέγει τοίνυν ἐν τῇ παραβολῇ
 5 τῶν δέκα παρθένων ὡς αἱ πέντε φρόνιμοι εἰσῆλθον μετὰ τοῦ νυμ-
 φίου εἰς τὸν νυμφῶνα, τουτέστιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπειδήπερ καὶ R 564
 τὴν παρθενείαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ὡς φρόνιμοι ἐπελέξαντο. αἱ
 δὲ μωραί, φησὶν, τὸ ἐν ἐπιλεξάμεναι, τοῦ δὲ ἑτέρου καταφρο-
 νήσασαι, ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, κεκλεισμένην εὐφροῦσαι τὴν
 10 θύραν καὶ ἀκούσασαι, Ἀπέλθατε ἀπ' ἐμοῦ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οὐ- B
 τε εἰσελθεῖν συγχωρηθεῖσαι οὔτε μετὰ τῶν ἀσεβῶν κατακριθεῖ-
 σαι, ἀλλὰ μέννασαι ἔξω τοῦ νυμφῶνος. οὕτως οὖν ἕκαστος τῶν
 πιστῶν ὁρθὴν καὶ ἀνυπόκριτον πίστιν καὶ βίον καλὸν ἔχων μετὰ
 παφῆρησίας εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ ἐναντίοι οἱ μηδὲ
 15 ἐν τοῦτων ἔχοντες μήτε πίστιν ὁρθὴν μήτε βίον εὐδῆ μετὰ τοῦ
 διαβόλου περὶ τὴν γῆν κατακρίνονται. οἱ δὲ ἕνα μὲν ἔχοντες,
 ἕνα δὲ μὴ ἔχοντες, μέσοι τινὲς εἰσὶν, ἔξωθεν μένειν τοῦ νυμφῶ-
 νος κατακρινόμενοι, τουτέστι τοῦ στερεώματος. τὸ δὲ εἶδος τῶν
 ἀγαθῶν ἢ τῶν τιμωριῶν ἀδύνατον εἰδέναι ἡμᾶς, εἰ μὴ ἐντὸς αὐ- C
 20 τῶν γενώμεθα· ὡς ἐν ὑποδείγματι δὲ μόνον τῶν ἐνταῦθα τιμω-
 ριῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀγαθῶν ἐσήμανεν τὰ μέλλοντα· οὐδὲ γὰρ
 ἐντὴν ἡμᾶς. ἄλλως ἀκοῦσαι μήπω πείραν εὐληφίας καινῶν τινῶν

4. παραβολῇ] Matth. XXV. 1. 7. παρθενείαν P. 10. ἀπέ-
 λθατε P. 15. εὐδῆν P. 22. ἀλλ' ὡς PV.

angelis ejus. Quasi dicat, ac justis quidem, Sursum, in coelum interius
 hujus quod videtur firmamenti. Impiis autem, Infra, circa terram, ubi
 et diabolus projectus est. Ut porro mediocrum locum iniquitates opera-
 pretium est. Ait igitur in Parabola de decem virginibus, quinque pru-
 dentes cum sponso ingressas esse in thalamum, hoc est in coelum, quan-
 doquidem virginitatem et misericordiam, velut prudentes elegero. Fa-
 ctas autem, inquit, altere duntaxat electas, altero vero neglecto, mansere
 extra thalamum, foresque ocellusas reperere, audita hac voce: Recedite
 a me, nescio vos: neque ingredi permissas, neque cum impiis damnatas
 sunt, sed mansere extra thalamum. Sic igitur unusquisque justorum
 rectas ac sinceras fides probasque vitas, libere regnum ingreditur. His
 vero oppositi, qui horum nihil habent, neque rectam fidem, neque re-
 ctam vitam, cum diabolo circa terram damnantur. Qui porro alteram
 habent, alteram autem non habent, modique quodammodo sunt, extra
 thalamum mansere jubentur, hoc est firmamentum. Quae vero sint bono-
 rum vel suppliciorum genera, vix est ut nosse possimes, nisi ipsimet in-
 tentionis: cum exempli duntaxat gratia, quae hic sunt poematum, et
 quae istae sunt bonorum, quae futura sunt significaverit. Neque enim
 id nobis scot, sed auditu tantum excipere, cum ejusmodi rerum quarum-

πραγμάτων, ἀλλ' ὅσον αἰτιγματοῦδῶς εἶπεν, εἶπεν ὅτι ὁμοιωθή
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε τῷ υἱῷ
αὐτοῦ γάμους, τὰ πάντων ἀνώτερα τῶν τοῦ βίου τούτου ἀγα-
θῶν ἐκλεξάμενος καὶ ὁμοιώσας τοῖς ἐκεῖσε ἀγαθοῖς, ὁμοίως καὶ
τὰ χειρίστα, πῦρ, σκάληκα, τάρταρον καὶ βρυγμὸν ὀδόντων καὶ 5
σκότος καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια, ἐπιδή τὰυτα τῶν ἐνταῦθα

D τιμωρητικῶν δεινότερα τυγχάνουσι, τούτοις αὐτὰ ἐξωμοίωσιν.
οὔτε δὲ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἐκεῖ δυνατόν ἀναλογίσασθαι οὔτε τὰ δεινὰ
οὔτε τὰ μέσα τούτων, ἀλλ' ἕτερα τις κατάστασις ἐστὶν κρείττων

V 192 πολὺ καὶ λίαν πολὺ καθόλου ὑπάρχουσα τῶν ἐνταῦθα, ὡσερ 10
κρείττων ὑπάρχει ὁ βλος οὗτος οὔ ὅτε ἦμεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μη-
τρὸς ἡμῶν. ἀναλογίσασθαι γὰρ δεῖ πᾶς ἦμεν ἔσωθεν τῆς κοι-

R 566 λίας διάγοντες ἐν σκότῳ, ἐν αἵματι, ἐν φλέγματι, ἐν χολῇ καὶ
βορβόρῳ καὶ κόπρῳ καὶ πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ καὶ δυσωδίᾳ συμφορέ-

P 240 μένοι καὶ ἐν πάσῃ ἀγνωσίᾳ ὑπάρχοντες. παρακύναντες δὲ ἐν 15
τῷ βίῳ τούτῳ ἕτερα ἅτινα θεωροῦμεν, ὧν τὴν πείραν οὕτω πα-
φελήφραμεν, ἀνέσιως ἔκτασιν, αἴρος ἀναπνοῆν, ἀπόλαυσιν φω-
τὸς καλλίστου, κατασκευὴν κόσμου, τεχνίτου καὶ πανσόφου δη-
μιούργημα, καὶ γνώσεως θεοῦ ἐμπιπλαμενοι, ἅπερ πάντα οὔτε
εἰδέναι ἡμᾶς ἦν δυνατόν οὔτε ἐνθυμηθῆναι οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε 20
ἀπολαῦσαι ἐνδὸς τούτων ἔτι ὄντας ἐν τῇ κοιλίᾳ. οὔτω καὶ τὴν

1. εἶπεν om. P. Matth. XX. 1. 8. οὔτε δὲ τὰ V. 11. ὑπάρχειν
P. 13. καὶ βορβόρῳ] ἐν βορβόρῳ P. 18. τεχνίτου PV. ἢ
δημιούργημα P. 19. θεοῦ om. P. ἢ. ἐμπιπλαμενοι P.

dam novarum carcamus experimento, ipseque, quantum conjicere licet,
aenigmatico haecce retulerit, his verbis: Simile est regnum caelorum ho-
mini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Ubi ex omnibus istius vitae bonis
Illustria selegit, contulitque cum iis quae istis sunt bonis: perinde ac
pessima, ignem, vermes, tartarum, stridorem dentium, et tenebras, et
quidquid hisce affine est. Cum vero graviora sint quae ibi sunt suppli-
cia, illa cum iis comparavit. Eorum autem qui ibi sunt bona comparari
nequeunt, ut nec quae gravia sunt, vel eorum media: quandoquidem
alius est status multo potior, ac iis quae hic existunt longe praestantior:
quemadmodum melior est haec qua fruimur vita, illa cum in materno
vergamur utero. Comparanda enim haec sunt, quomodo sumus, cum in-
tra matris viscera degimus, in tenebris, in sanguine, in pituita, in caeco
et stercore, et omni spurcicia, ac foetore commisti, et in omni ignoran-
tia sepulti. At ubi in hanc vitam ingredimur, alia quaedam spectamus,
quorum experimentum nondum sumus assecuti, remissionis extensionem,
aëris respirationem, praeclarum lucis usum, mundi constructionem, epif-
cis sapientissimam opus: cum vero cognitionem sumus adepti, quaecumque
omnia neque videre nobis est possibile, neque cogitatione comprehende-
re, neque auditu percipere, sed et quibus nec frui poteramus, cum ad-
huc essemus in utero. Ita futuram statam, eo in quo hic vivimus, lam-

μέλλουσαν κατάστασιν καθόλου κρείττονα τυγχάνουσαν τῶν ἐν-
 ταῦθα οὐ δυνατὸν ἡμᾶς ἀναλογισασθαι ἔτι ὄντας ἐν τούτῳ τῷ
 βίῳ ἢ ἐνθυμεῖσθαι ἢ φαντασθῆναι, εἰ μὴ ἐντὸς αὐτῶν τῶν πρα-
 γμάτων γενώμεθα. αὐτὸς γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ οὐκ ἤ-
 5 κούσεν, φησὶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἤτοι-
 μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ὡς περ τοίνυν ἐνταῦθα κοι-
 νὸν δῶρον ἅπασιν κεχάρισται ὁ Θεός, τὸν ἥλκον αὐτοῦ ἀνατέλλων
 ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ βρέχων ἐπὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς,
 οὕτως καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ καταστήσει κοινὸν δῶρον πᾶσι χαρίζε-
 10 ται ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν καὶ ἀτρεπτότητα. κυ-
 τὰ δὲ τὰς προτέρας τάξεις ἕκαστος ἑαυτῷ ἐφέλλεται εἴτε τὴν βα-
 σιλείαν εἴτε τὴν τιμωρίαν εἴτε ἄνοδον ἐν οὐρανῷ εἴτε μονήν περὶ
 τὴν γῆν εἴτε περὶ τὴν μέσην τάξιν. πάντα δὲ αἰώνια καὶ ἀπέ-
 15 ρατα τυγχάνει, καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ τούτων χερίστα. καθό-
 λου δὲ ἐκείνη ἡ κατάστασις τῆς ἐνταῦθα πολὺ καὶ πάνυ πολὺ διε-
 νήροχεν· πρὸς δέ γε τὰ ἀγαθὰ τὰ ἡτοιμασμένα τοῖς δικαίοις ἀν-
 τιδιαστελλόμενα τὰ τῶν ἀσεβῶν ἐσχάτη τιμωρία καὶ κρίσις ἀνε-
 ληθὲς τυγχάνει· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ καταστάσει ἐκείνη καὶ ἡ ταύτης
 κρίσις καὶ τιμωρία.

20 Ἴδον δέδεικται οὐ μόνον διὰ τῶν προφητῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ
 διὰ τῶν εὐαγγελικῶν φωνῶν καὶ μὴν καὶ ἀποστολικῶν ὡς καὶ αὐ-
 τοὶ συμφώνως τοῖς παλαιοῖς εἶπον ταύτας καὶ μόνας τὰς δύο κα-
 25 ταστῆσεις παρὰ Θεοῦ γεγενῆσθαι, ταύτην πρώτην, ἐν ἧ καὶ

3. αὐτῶν om. P. 4. ἴδεν V, οἶδε P. 5. φησὶν] I. Cor. II. 9.
 11. τὰς om. P. 14. χάριστα R. 15. πάνυ πολὺ] πάνυ P.
 16. καὶ ἀπειδ. P. 21. εὐαγγελιστῶν P.

R 568 D)

ge praestantiorē vel animo, vel imaginatione fingere minime possumus,
 nisi rebus ipsis intersimus. Quae enim oculus non vidit, et auris non au-
 didit, inquit, et in cor hominis non ascendit, hoc praeparavit Deus dili-
 gentibus se. Quemadmodum igitur commune donum omnibus largitus
 est Deus, dum solem suum fecit oriri super justos et injustos, et pluit
 super bonos et malos, sic in futuro statu commune immortalitatis donum
 largitur, et incorruptionem, et vitam, ac immutabilitatem. Enimvero pro
 ratione transactae vitae, singuli sibi conciliant vel regnum (caeleste) vel
 poenam: aut ascensum in coelum, aut locum circa terram, vel mediam
 aliquam stationem. Omnia autem haec sunt aeterna et absque fine, tam
 quae bona, quam quae ex his pejora sunt. Status porro hujusce vitae
 multum ac omnino differt, in bonis quae justis sunt praeparata: ac im-
 piorum statui opponitur, quibus ultimum supplicium, ac immisericos est
 iudicium: par enim est huic statui, illius iudicium et supplicium.

Ecce demonstratum est, non modo per prophetarum sed et per
 Evangelistarum, atque adeo Apostolorum verba, ut ii juxta veterum sen-
 tentiam, hos duntaxat geminos status a Deo definitos dixerint: primum

διόγομεν ἔσθ, καὶ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἧ πάντες οἱ χριστιανοὶ ἀφο-
ρῶμεν.

Ἰνδ. 9'. 17'. ἄπ. Καπίτωνος καὶ Ροίφου.

Φλόβιος Ἰώσηπος συγγραφεὺς, στρατηγῆσας ὑπὲρ Ἰου-
δαίων, καὶ μέλλον εἰς τὸν πόλεμον ἀναρῆσθαι, θεσπέζι Οὐδ-
5 σπασιανῶ περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐδισπασια-
νοῦ βασιλείας.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Δουκιανὸς παρὰ Ῥωμαίοις μέγας
ἦν καὶ ἐπαινούμενος· ὁμοίως δὲ Μουσώνιος καὶ Πλούταρχος φι-
λόσοφοι ἐγνωρίζοντο. 10

P 241 Ζητητέον ἐστὶ καὶ τὰ πολυθρύλητον ἐκεῖνο καὶ παρὰ πᾶ-
σιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν λύσιν ἔχῃ, τὸ
Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπὶ ἐκδικούμενα παραλύσει.

V 198 Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πρὸς Ὀπτιμον
ἐπίσκοπον εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν 15
ἐπὶ ἐκδικούμενα παραλύσει.

Καὶ ἄλλως ἡδέως ὄρων τοὺς ἀγαθοὺς παῖδας διὰ τε τὸ
B ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τῶν ἡθῶν εἰσταθῆς καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν σὴν
εὐλάβειαν οἰκεῖον, ἀφ' οὗ τι καὶ μέγα προσδοκᾷν ἔστιν ἐπ' αὐ-
τοῖς, ἐπειδὴ μετὰ γραμμῶν σῶν εἶδον αὐτοὺς προαίοντας μὲν, 20

8. Δουκιανὸς P. 9. δὲ καὶ Μουσώνιος P. 11. πολυθρύλη-
τον P. 18. τὴν ἡλικίαν] ἡλικίαν P.

Anni a. m. c. hunc scilicet, in quo modo vessimur, et futurum ad quem quotquot se-
mus Christiani aspiramus.

A. C.

[Ol. lph.]

5574. 67. XIII. Ind. ix. Capitene et Rufo Coss.

3.

Flavius Josephus scriptor, cum pro Judaicis copiis praefectus milita-
ret, proximoque in bello interficiendus esset, Vespasiano Nerolis mortem
praedicat, ipsique Vespasiano imperium.

Hac ipsa tempestate, apud Romanos Lucianus, celebris habebatur:
Masonius pariter et Plutarchus Philosophi florebat.

Hic porro disquirendum ac examinandum videtur decantatissimum
illud, quodque in ore omnium passim circumfertur, quomodo intelligatur
verbum istud: *Omnia qui occiderit Cain, septuaginta punietur.*

*Beati Cyrilli ad Optimum Episcopum, in illa verba,
Omnia qui occiderit Cain, in septuaginta punietur.*

Et praesertim gratius mihi fuit aspectum liberorum bonorum, cum
propter morum supra aetatem elegantiam, tum propter naturalem quae-
dam pietatem, quae a te hauritur, ex qua necesse est existimem quod et

ἰδιπλασιασα τὸ ἐπ' αὐτοῖς φίλτρον. ὅτε δὲ ἀνέγνων τὴν ἐπιστο-
 λήν, καὶ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁμοῦ μὲν τὸ περὶ τὰς ἐκκλησίας προνοη-
 τικὸν τῆς σῆς διαθέσεως, ὁμοῦ δὲ τὸ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
 θείων γραφῶν ἐπιμελές, ἠγαθήν τε καὶ ἐκκλησιαστικὴν
 5 τὰ ἀγαθὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα ἡμῖν διακομίσουσι γράμματα, καὶ πρό-
 γε αὐτῶν τῶ γράψαντι ἡμῖν. ἐπεζήτησας τὸ πολυθρόνητον ἐκεί-
 νο καὶ παρὰ πᾶσιν ἕνω καὶ κύτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν
 λύσειν ἔχει, τὸ Πῦς ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύ-
 σει. διὰ δὲ τούτου τέως μὲν αὐτὸς ἑαυτὸν συνέστησας, τὸ Τι-
 10 μοθέου ὁ παρέδωκεν Παῦλος αὐτῷ, ἀκριβῶς φυλάσσουντι· δὴ- C
 λος γὰρ εἰ προσέχων τῇ ἀναγνώσει· ἔπειτα καὶ ἡμῶς τοὺς γέ- R 570
 ροντας νεναρκηκότας ἦδη καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ σώ-
 ματος καὶ τῷ πλήθει τῶν θλίψεων, αἶ' ὅσῳ τοῖσιν περὶ ἡμῶς
 κινήσειαι ἐβάρησαν ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅμως διανέστησας, καὶ
 15 ζῶν τῷ πνεύματι κατεψυγμένους ἡμᾶς ἕως τὰ φθαλέοντα τῶν
 ζῶν εἰς ἐγγήγορον μετρίαν καὶ ζωτικὴν ἐνέργειαν ἐπανάγεις.
 ἔστιν οὖν τὸ ῥητὸν καὶ ἀπλῶς οὕτω νοηθῆναι δυνάμενον καὶ ἀ-
 ποκλίον ἐπιδῆξασθαι λόγον. ἡ μὲν οὖν ὑπλουστέρα καὶ παντὶ
 δυναμένη ἐκ τοῦ προχείρου παραστήσαι διάνοια αὕτη ἔστιν, "Ὅτι
 20 δεῖ τὸν Καὶν ἐπιπλασιάζοντα δοῦναι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ἤμαρ- D
 τεν. οὐ γὰρ ἔστι δικαιοκρίτου ἴσας πρὸς ἴσας ὀρῆζειν ἀνταποδό-
 σεις, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν κατάρξαντα κακοῦ μετὰ προσθήκης ἀπο-

2. Ἰδὸν P. 3. σῆς om. P. id. τὸ om. P. 4. ἐκνηξόμεν PV.
 6. πολυθρόνητον PV. 8. πᾶς δ] ὁ πᾶς P. 10. ὁ παρέδωκεν
 V, ὡσπερ ἔδωκεν P. id. φυλάσσουντα P. 13. αἶ PV.

illis sperandum est. Postquam cum literis tuis illos ad me adcentes vidi, geminavi erga illos amoris affectum. Porro cum literas tuas perlegissem deprehendissemque in illis et tuam erga Ecclesiam providentiam ac curam, et studium sacrarum literarum; meritis Deo persolei gratias, ovivique bona sempiterna iis qui mihi tales literas portaverunt, atque inprimis ipsi literarum auctori. Quaevis quid ad illud omnium ore jactatum dictum esset respondendum, quomodo intelligendum. Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur? Atque per hoc quidem teipsum in primis commendasti, dum accurate observasti illud quod Timotheo Paulus custodiendum tradiderat; patet enim te lectioni operam dare. Deinde nos natus grandes et senio invaletudineque fractos, et aerumnis innumeris afflictos (malorum enim copia in nos excitata, vitam nostram propemodum oppressit) ardore spiritus tui affatos ac permultos, voluti ferarum cubili et sepulero conditum ad vigilandum, vitaeque vigorem recipendum excitasti. Potest ergo sententia illa, ut verba sonant simplici intellectu exponi, et potest varium admittere significatum. Quae ergo cuius in promptu esse possit explicatio haec est, Caino septies geminandum esse poenam ob scelera quae perpetravit. Neque enim aequi esse iudicis pares pro pari-

τίσαι τὰ ὀφειλόμενα εἰ μέλλει αὐτὸς βελτίων ταῖς τιμωρίας γενέσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονεστέρους ποιῆσαι τῷ ὑποδείματι. οὐκοῦν ἐπειδὴ τέτακται ἐπτάκις ἀποπληρῶσαι τὴν δικὴν τῶν ἡμαρτημένων τὸν Καὶν, παραλύσει, φησὶν, τοῦτω τὸ ὑπὸ τῆς θείας κρίσεως ἐπ' αὐτῷ δεδογμένον ὁ ἀποκτείνας αὐτόν. οὗτός ἐστιν ὁ νοῦς ὁ ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναγνώσεως ὑποπίπτων. ἐπειδὴ δὲ ἔρευνην πέφυκε τὰ βάθη τῶν φιλοπονωτέρων ἢ διάνοια,

P 242 ἐπιζητεῖ τὸ δίκαιον πῶς ἐν τῷ ἐπτάκις πληροῦται καὶ τὰ ἐκδικούμενα, πότερον τὰ ἁμαρτηθέντα ἐπτά ἐστιν ἢ ἐν μὲν τὸ ἁμαρτημα, ἐπτά δὲ ἐπὶ τῷ ἐνὶ αἰ κολάσεις. αἰ μὲν οὖν ἡ γραφὴ τὸν 10 τῆς ἀφίσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἀριθμὸν ἐν τοῖς ἐπτά περιορίζει. ποσάκις, φησὶν, ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ, ὁ Πέτρος ἐστὶ λέγων τῷ κυρίῳ, ἕως ἐπτάκις; εἶτα ἀπόκρισις τοῦ κυρίου, Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλον ἀριθμὸν μετέβη ὁ κύριος, ἀλλὰ τὸν 15 B ἐπτά πολυπλάσιάσας ἐν αὐτῷ τὸν ὄρον ἔθετο τῆς ἀφίσεως. καὶ δι' ἐπτά ἐτῶν ὁ Ἑβραῖος ἀπελύετο τῆς δουλείας. ἐπτά δὲ ἑβδομάδες ἐτῶν τὸν ὀνομαστὸν ἰωβλαῖον ἐποίησαν τοῖς πάλαι, ἐν ᾧ ἰσαββάτιζεν ἡ γῆ. χρεῶν δὲ ἦσαν ἀποκοπαὶ καὶ δουλείας ἀπαλλαγῆ, καὶ οἶονεὶ νέος ἄνωθεν καθίστατο βλος ἐν τῷ ἑβδοματικῷ²⁰

R 572 ἀριθμῷ, τοῦ παλαιοῦ τρόπον τινὰ τὴν συντέλειαν δεχομένου.
V 194

1. εἰ] ἢ P, ἢ V. *ibid.* μέλλει P. *ibid.* βελτίων V. 4. τοῦτω τῷ PV, τοῦτο τὸ m. P. 9. ἢ om. P. 12. φησὶν] Matth. XVIII. 21. 16. τῆς ἀφίσεως om. P. 18. τὸ P.

bus peccatis poenas irrogare, sed par est, ut auctorem delicti gravioribus affligat suppliciiis, ut et ipse corrigatur, et reliquos exemplo suo tardiores ad culpam reddat. Ergo quia decretum erat ut Cain septemplex lueret poenam scelerum suorum, solvet, inquit, hanc ipsam illi poenam a divina sententia decretam qui occiderit Cainum. Hic primus hoc locus occurrit lectionis intellectus: Quia vero studiosorum animus solet alius rerum causas perversigare, quaerit de justitia, quomodo per septemplex poenam illi satisfaciat? utrum septemplex sit delictum, an vero, culpa simplex aut una, et septemplex poena pro uno delicto? Divinae scripturae lex numerum remissionis peccatorum semper septenario destitit. Quoties, inquit, peccabit in me frater meus, et remittam illi, (verba Petri sunt ad Dominum) usque septies? Deinde respondet Dominus: Non dico tibi septies, sed usque septuagies septies; nec enim Dominus ad numerum alium transiit, sed septenario multiplicato, in eodem constitit, et quasi terminum sibi remissionis. Et septimo anno Hebraeus libertatis donabatur. Septem annorum hebdomades illud celebratissimum antiquis Jubilaeum exacte faciebant, quo requiescebat terra, debitorum nomina rescindebantur, servitus tollebat, et quasi novum vitae genus in septimo annorum quinquaginta numero (priori et veteri quasi ad finem per-

ταῦτα δὲ τύποι τοῦ αἰῶνος τούτου, ὃς διὰ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνα-
 κυκλούμενος ἡμᾶς παρατρέχει· ἐν ᾧ γίνονται αἱ τῶν μετριωτέ-
 ρων ἁμαρτημάτων ἐκτίσεις κατὰ τὴν φιλόανθρωπον ἐπιμέλειαν
 τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότου, ὡς μὴ τῷ ἀπεράντῳ αἰῶνι παραδοθῆναι
 5 ἡμᾶς εἰς κόλασιν. τὸ μὲν οὖν ἑπτάκις διὰ τὴν πρὸς τὸν κόσμον C
 τοῦτον συγγένειαν, ὡς τῶν φιλοκόσμων ἀνθρώπων ἀπ' αὐτῶν
 ὀφειλόντων μάλιστα ζημιουῖσθαι, ὧν ἕνεκεν εἴλαντο πονηρεῖσθαι.
 ἐκδικούμενα δὲ εἶτε τὰ παρὰ τῷ Καὶν λέγοις, εὐρήσεις ἑπτὰ, εἶ-
 τε τὰ παρὰ τοῦ κριτοῦ ἐπ' αὐτῷ ὀρισθέντα, καὶ οὕτως οὐκ ἀπο-
 10 τεύξῃ τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν οὖν τοῖς παρὰ τοῦ Καὶν τετολμημέ-
 νοις πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος ἐπὶ τῇ προτιμίσει τοῦ Ἄβελ,
 δεύτερον δόλος μεθ' οὗ διειλέχθη τῷ ἀδελφῷ, εἰπὼν, Διελθω-
 μεν εἰς τὸ πεδῖον, τρίτον φόνος, τέταρτον προσθήκη τοῦ κα-
 κοῦ, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος, μελῶν ἢ ἐπίτασις, πέμπτον διτι D
 15 πρῶτος φονεὺς ὁ Καὶν πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπὼν,
 ἕκτον ἀδίκημα, ὅτι γονεῦσιν πένθος ἐνεποίησεν, ἑβδομον, ὅτι
 θεὸν ἐψεύσατο. ἐρωτηθεὶς γὰρ ὅτι Ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου;
 εἶπεν Οὐκ οἶδα. ἑπτὰ οὖν ἐκδικούμενα παρελυσεν ἐν τῷ ἀναρε-
 θῆναι τὸν Καὶν.

20 Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἐπικατάρatos ἔ γῆ, ἢ ἔχα-

7. Ἐνεκα εἴλοντο P. 8. εἶτε τὰ] εἰ τῷ PV. *ibid.* εἶτε] εἰ P.
 10. παρὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ P. 12. διειλέχθη PV. 13. τέταρ-
 τον — πέμπτον] δ' — ε' addit m. P, om. PV. 15. φονεὺς ὁ]
 φονεῦσα V, φονεὺς P. 20. εἶπεν] Gen. IV. 11.

ducto) instaurabatur. Quae omnia adumbrabant hoc nostrum aevum,
 quod septem dierum orbita revoluta nos transit, quo culpae humana-
 rum pro clementia et cura boni Dei nostri erga nos, poenae reposcuntur,
 culpae remittuntur, ne supplicii sempiternis in omnem aeternitatem ad-
 dicamur. Illud igitur, septies, propter propinquitatem seu hominum af-
 fectionem erga mundum hunc, dicitur, ut qui cum mundum plus aequo
 diligant, ab ipsis debitoribus, quorum causa staterunt peccare, maxima
 detrimenta accipiant. Delicta porro Caini si cui exponas, septem repe-
 rias; si iudicis poenas illi irrogatas, septem itidem cogitatione tua de-
 prehendes. Primum ergo quod Cainus ipse patravit, est invidia, quod
 aidi a Deo Abelem praelatum senserit. Alterum crimen est fraus seu do-
 lus, quo circumvenit fratrem, cum dixit: Exeamus in agrum. Tertium,
 caedes. Quartum auctarium sceleris seu complementum, quod et fratrem
 mactavit, quod parricidium auget facinus. Quintum cum et primus si-
 carius Cainus extiterit, et pessimum exemplum in posteritatem propaga-
 vit. Sextum delictum, quod parentibus gravem luctum attulerit. Septi-
 mum quod ipsi Deo sit mentitus. Interrogatus enim, Ubi esset frater?
 dixit, Nescio: septem ergo crimina in caede Caini punita sunt septem
 poenis.

Et enim Dominus dixit: Maledictus eris in terra quae hiavit ut hau-

- γεν δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ στένων καὶ τρέ-
 P 243 μων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ Καὶν φησιν, Ἐὶ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι
 στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πῶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτε-
 νεῖ. πρὸς δὲ τοῦτο ὁ κτίριος φησιν, Οὐχ οὕτως· πᾶς ὁ ἀποκτείν-
 νας Καὶν ἐπὶ τὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. ἐπειδὴ γὰρ ἐνόμισεν ἐδά-
 λωτος εἶναι παντὶ ὁ Καὶν διὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς τὴν ἀσφάλειαν μὴ
 ἔχειν, ἐπικατάρατος γὰρ ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἷς ἀπὸ θεοῦ βοη-
 θείας ἠρημῶσθαι, ὀργισθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τῷ φόνῳ, ὡς οὔτε
 ἀπὸ γῆς οὔτε ἀπὸ οὐρανοῦ ἀντιλήψεως αὐτῷ λεπτομένης, Ἔσται, 10
 B φησί, πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με, ἔλαχχει αὐτοῦ τὸ σφάλ-
 R 574 μα ὁ λόγος λέγων, Οὐχ οὕτως, τουτέστιν οὐκ ἀναιρεθήσῃ. ὁ
 δὲ οὐ μόνον κρύπτει τὸ ἔλκος, ἀλλὰ καὶ ἕτερον προσεργάζεται, τῷ
 φόνῳ τὸ ψεῦδος ἐπισυνάπτων, Οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ μου εἼμι ἐγώ; ἐντεῦθεν λοιπὸν ἀπαριθμεῖται τὰς τιμωρίας, 15
 ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ· μία κόλασις· ἐργᾶ τὴν γῆν· δευ-
 τέρα αὐτῆ· ἀνάγκη γάρ τις ἀξίητος αὐτῷ συνέζευκται πρὸς τὸ
 ἔργον τῆς γῆς αὐτὸν κατεπεύγουσα, ὥστε μὴδὲ βουλομένη αὐτῷ
 ἐξεῖναι ἀναπαύεσθαι, ἀλλ' αἰεὶ αὐτὸν προσταλαιπωρεῖσθαι τῇ
 ἐχθρῷ αὐτοῦ γῆ, ἣν ἐπικατάρατον αὐτὴν ἐποίησεν, μίανας ἀδελ-
 C φότητος αἵματι. δεινὴ γὰρ τιμωρία ἡ μετὰ τῶν μισούντων δι-

1. τὸ αἷμα] τὸ σόμα m. R. 2. ἡ ἐκβάλλης V. 4. ἀποκτενί
 με P, με ἀποκτενεῖ με R. 7. ὁ om. P. 9. ἠρημῶσθαι P.
 10. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ P. 15. μου om. P. 19. πρὸς ταλ. RV,
 πρὸς τὸ ταλ. P. 20. ἐχθρῷ m. R, ἐχθρα PV.

rirret sanguinem fratris tui, et eris gemens et tremens super terram. Et
 dixit Cain: Si ejicias me hodie a terra, et a facie tua abscondar, et ero
 gemens et tremens super terram, et omnis qui me invenerit, occidet me.
 Ad hoc respondet Dominus: Nequaquam ita fiet, sed, omnis qui occiderit
 Cain septuplum punietur. Quia ergo Cain existimavit se a quovis facile
 captum iri, quod nec in terris ullum sciret praesidium, cum terra esset
 ab illo maledicta, nec a Deo auxilium expectaret, qui iratus illi erat pro-
 pter eandem, ita ut coeli terraeque spe opeque illum deserent exclusum
 dixerit: Omnis qui me invenerit, occidet me; corrigit illius errorem Ver-
 bum, cum dicit: Nequaquam ita fiet: hoc est non occideris. Sed ille
 non solum ulcus tegit, sed alterum quoque ad eandem addit, dum menda-
 cium concinnat, et dicit: Nescio, numquid custos fratris mei sum ego?
 Hinc jam poenas numerare Deus incipit. Maledicta erit terra abs te.
 Prima animadversio. Operare terram. Haec altera poena est: insep-
 tabilis enim quaedam ipsi necessitas affixa erat, quae illum ad opus illud
 urgebat, uti neque volenti quidem liceret ullam quietis partem capere,
 sed assiduissime premebat, terra illi infesta et inimica, quam sibi ero-
 crabilem feerat, cum eam fraterno sanguine polluisset. Acertum enim
 genus supplicii est vivere cum iis qui te oderint, et hostem domesticum

γωγή, σύντοικον ἔχων πολέμιον, ἄπικυστον ἔχειν τὸ μῖσος. ἔργῃ
 τὴν γῆν, τουτέστιν, κατατεινόμενος τοῖς ἔργοις τοῖς γεωπονικοῖς
 οὐδένα χρόνον ἀνήσεις οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας ἐκλυόμενος ἐκ τῶν V 195
 πόνων, ἀλλὰ δεσπότου τινὸς χαλεπωτέραν ἔχων τὴν ἀνάγκην ἐπὶ
 τὰ ἔργα σε διεγείρωσαν, καὶ οὐ προσθήσει δοῦναι τὴν ἰσχὺν αὐ-
 τῆς. καὶτοι εἰ καὶ τὸ τῆς ἐργασίας ἄπικυστον εἶχέ τινα καρπὸν,
 αὐτὸς ὁ πόνος οὐ μετρία βέβαστος τῷ αἰεὶ κατατεινόμενῳ καὶ κο-
 πιῶντι· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐργασία ἄπικυστος καὶ ἄκαρπος ἢ περὶ
 γῆν ταλαιπωρία, ἢ ἀκαρπία τῶν πόνων. στένων καὶ τρέμων D
 10 ἔση ἐπὶ τῆς γῆς. δύο προσέθηκεν ἄλλας ταῖς τρεσὶ, στενωγμὸν
 διηρηκῆ καὶ τρέμμον τοῦ σώματος, τὸν ἐκ πῆς ἰσχὺς στηρηγμὸν
 τῶν μυῶν οὐκ ἐχόντων. ἐπειδὴ γὰρ κακῶς ἐχρήσατο τῇ δυνά-
 μι τοῦ σώματος, ὑψηρέθη αὐτοῦ ὁ τόνος, ὥστε κλονεῖσθαι αὐ-
 τὸν καὶ κατασεῖσθαι, οὔτε ἄρτον δυνάμενον προσφέρειν ῥαδίως
 15 τῷ στέματι οὔτε ποτὸν προσκομίζειν τῆς ποτηρᾶς χυμὸς μετὰ τὴν
 ἀνοσίαν πρᾶξιν οὔτε ταῖς ἰδίαις καὶ ἀναγκαίαις τοῦ σώματος
 χρείαις λοιπὸν ἐξυπηρετῆσθαι συγχωρημένης. ἄλλη τιμωρία, P 244
 ἦν αὐτὸς ἀπεκάλυπεν ὁ Κάιν εἰπὼν, Ἐὶ ἐκβάλλεις με εἴην ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι. ἡ βαρυστάκη
 20 κίλισις τοῖς σωφρονουῶσιν ἃ ἀπὸ Θεοῦ χωρισμός. καὶ ἕσται, φη-
 σί, πᾶς ὁ εὐρίσκειν με ἀποκτενεῖ με. εἰκάζει ἐκ τοῦ ἀκολούθου

5. τὴν om. P. 14. ῥαδίως] αἰδέως P. 16. ἀνοσίοις P, ἀνά-
 καις R. 18. αὐτὸς om. P. *ibid.* ἐκβάλλης V.

retinere, et odium aeternum alere. Operare terram hoc est, nullo unquam tempore a terrae colendae et fodiendae sudore remitte, uti neque de nocte, neque de die respiras a labore, sed ut ultima necessitate, quae omni servilem servitutem superet, cogente, semper ad opus urgetis, nec assidue tamen cultu illam meliorem reddas. Nam quantis continuum opus habeat subinde operae fructum, tamen ipse labor ingentem adfert molestiam et tormentum semper dolentis, semper occupato et nunquam ab opere cessanti. Sed tu cum ingenti labore nihil proficies, nec operae pretium facies, nec fructum ullum reportabis. Insuper gemens et tremens eris super terram. Dum adjuerit alias poenas tuis, assidua supervis, et corporis tremorem, amissa membrorum, quam ex fortitudine seu robore accipiebant, firmitudine. Cum enim corporis viribus abusus esset, necius ab illo cessit, ut paveret, et assidua quadam trepidatione concuteretur, uti nec cibum tuto eris admovere, nec gestare poculum sine tremore posses, manus impiis, post impium et parricidiale factum, usum necessaries corporis functioni subducendo. Alia poena est, quam prodidit Cainus, cum dicit: Si ejicias me hodie a facie terrae, et a facie tua abscondar. Gradulentium hoc supplicium prudentibus, repulsa a facie et conspectu Dei. Et erit, inquit, omnis qui me invenerit, occidet me. Conjectat ex prioribus poenis, consecuturus. Si ejicias me a facie terrae, si a facie

R 576 τῶν προαγόντων, Εἰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκβέβλημαι, εἰ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, λείπεται ἀπὸ παντός ἀναιρεῖσθαι. τί οὖν ὁ κύριος; οὐκ οὕτως, ἀλλ' ἔθετο σημεῖον ἐπ' αὐτόν· ἐβδόμη αὕτη τιμωρία, τὸ μηδὲ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ B σημεῖον προδήλῳ πᾶσι προκεκηρῦχθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τῶν ἀνοσκειν ἔργων δημιουργός. καὶ γὰρ τῷ ὀρθῶς λογιζομένῳ βαρυτάτη κολάσειον αἰσχύνῃ, ἣν καὶ περὶ τῆς κρίσεως μεμαθήκαμεν ὅτι οὗτοι ἀναστήσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς αἰσχύνῃν καὶ θνεδισμὸν αἰώνιον. ἀκολουθεῖ τούτῳ ζήτημα συγγενές τὸ παρὰ τοῦ Λάμεχ ταῖς γυναῖξιν εἰρημένον, "Ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα καὶ νεανίσκον, τὸν ἄνδρα εἰς τραῦμα καὶ νεανίσκον εἰς μύλωπα. ἄλλο οὖν τραῦμα καὶ ἄλλο μύλωψ, καὶ ἄλλο ἀνήρ καὶ ἄλλο νεανίσκος. ὅτι εἰ ἐκ Κάιν ἐκδεδίκηται ἐπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά, τετρακοσίας καὶ ἐνεήκοντα τιμωρίας ἔποσχειν, εἰ μὴ δίκαιος, εἶπερ δίκαια τοῦ Θεοῦ ἢ κρίσις ἐπὶ τοῦ Κάιν, ὥστε ἐπτά C αὐτὸν παρέχειν τὰς κολάσεις· ὁ μὲν γὰρ ὥσπερ οὐκ ἔμαθεν παρ' ἄλλου τὸ φονεῦν, οὕτως οὐδὲ εἶδεν τιμωρίαν ὑπέχοντα φονεῖν. ἐγὼ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχων τὸν στένοντα καὶ τρέμοντα καὶ τὸ μέγεθος τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐσωφρονίσθην τῷ ὑποδείγματι, ὅθεν ἄξιός εἰμι τετρακοσίας καὶ ἐνεήκοντα δοῦναι κολάσεις. ἔνοι δὲ πρὸς τοιοῦτον ὄρησαν λόγον, οὐκ ἀπάδοντα τοῦ ἐκκλησια-

1. ἐκβέβλη με V, ἐκβέβλητός με P. 4. μὴ δὲ V, δὲ μὴ P. 5. πᾶσι om. P. 6. τῷ] τὸ PV. 1b. λογιζομένῳ P. 7. ὅτι P. 10. νεανίσκον V. 11. τὸν ἄνδρα—νεανίσκον om. P. 14. 20. ἐνεήκοντα PV. 16. ὥσπερ om. P. 17. οὕτως οὐδὲ] οὕτως δὲ P.

tua me repellis, quid superest nisi ut proscriptus a quovis possim tolli. Quid ergo Dominus: Non ita: sed posuit signum in illo: septima haec est poena. Quod autem animadversio non occulta, sed aperto signo praenuntiata sit, hunc esse nempe illum consceleratum factorum architectum, sapientium iudicio, poenarum omnium gravissima est ob ignominiam, quam ex ultimo quoque iudicio existimare possumus, quando hi resurgent in vitam aeternam, et illi in ignominiam sempiternam. Sequitur hic annexa quaestio, quid sit quod Lamech uxoris suae dixit: Quoniam virum interfeci, et juvenem in livorem. Aliud ergo videtur, et aliud livor, et aliud vir, et aliud adolescens. Quod si ob Cainum septemplex poena decreta est, ex Lamechi caede septuagies septena discernetur: si impius fuit Cainus, si pius et aequum iudicium Dei de Caino, ut septemgemina poena plecteretur, is enim nullo exemplo caedem designavit, iste vero vidit etiam parricidam poenam subiisse. Ego vero ob oculos mihi versantem videre semper videor gementem et tremantem Cainum, immensamque Dei iram et furorem, nec tamen exemplo sapienter didici: unde dignus sum quadringentis nonaginta plagis. Quidam tamen

σικου δόγματος, διὰ τὸ τοῦ Καὶν ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἑπτὰ παρεληλυθασιν γενεαί. καὶ εὐθὺς ἐπηνέχθη τῇ γῆ ἡ τιμωρία διὰ τὸ πολλὴν γενέσθαι χύσιν τῆς ἁμαρτίας. τὸ δὲ ἁμάρτημα τοῦ Λάμεχ οὐ κατακλυσμοῦ δεῖται πρὸς θειρασίαν, ἀλλ' αὐτοῦ Δεῖται αἴροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἀριθμησον τοίνυν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ τὰς γενεάς, καὶ εὐρήσεις κατὰ τὴν τοῦ Λουκᾶ γενεαλογίαν τῇ ἑβδομηκοστῇ καὶ ἑβδόμῃ διαδοχῇ γεγεννημένον τὸν Χριστόν. καὶ πρὸς ἐμάθειαν τῶν ἐντυγχανόντων καὶ αὐτὴν τὴν γενεαλογίαν
10 ἐνταῦθα καθυπετάξαιμεν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν τὸν εὐαγγελιστήν.

R 578
V 196
P 245

Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος εἶναι, ὡς ἐνομιζέτο, υἱὸς

	α' τοῦ Ἰωσήφ	β' τοῦ Ἡλεί
15	γ' τοῦ Ματθαθα	δ' τοῦ Λεβι
	ε' τοῦ Μελχι	ε' τοῦ Ἰαννά
	ζ' τοῦ Ἰωσήφ	η' τοῦ Ματθαθίου
	θ' τοῦ Ἀμὼς	ι' τοῦ Ναοὺμ
	ια' τοῦ Ἑσλεί	ιβ' τοῦ Ναυγαλ
20	ιγ' τοῦ Μαὰθ	ιδ' τοῦ Ματθαθίου

6. τοίνυν] οὖν P. 11. Λουκᾶν] III. 23. 18. Νασοῦμ P.

ad hujusmodi rationem progressi sunt, quae quidem ab Ecclesiastica doctrina minime est aliena. A Caino nempe usque ad diluvium septem generationes praeterisse, et inde confestim terris poenam propter omnium peccatorum colluvionem et confusionem illatam. Lamechi porro delictum ad curationem cataclysmo non indigebat, sed illo ipso qui tollit peccata mundi.

Collige ergo aetates ab Adam usque ad Christi adventum, et juxta Lucae genealogiam, reperies, Christum septuagesima septima generationis successione natam. Atque etiam in gratiam seu faciliorem cognitionem lectorum ipsam hic Genealogiam subjecimus.

Ex Evangelio secundum Lucam Evangelistam.

Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur esse, filius.

I.	Joseph,	II.	Hell,
III.	Matthata,	IV.	Levi,
V.	Melchi,	VI.	Janna,
VII.	Joseph,	VIII.	Matthathiae,
IX.	Amos,	X.	Nasum,
XI.	Hesli,	XII.	Naggae,
XIII.	Maath,	XIV.	Matthathiae,

	ιε' του Σημαι	ις' του Ίωσήφ	
B	ιζ' του Ίούδα	ιη' του Ίωαννά	
	ιθ' του Ρησα	κ' του Ζοροβάβελ	
	κα' του Σαλαθηλ	κβ' του Νηρει	
	κγ' του Μελχι	κδ' του Άδδει	5
	κε' του Κοσαμ	κες' του Έλμοδαδ	
	κς' του Ήρ	κη' του Ίωσή	
	κθ' του Έλιεζερ	λ' του Ίωρειμ	
	λα' του Ματθαδ	λβ' του Λεβι	
	λγ' του Συμεων	λδ' του Ίουδα	10
	λε' του Ίωσήφ	λς' του Ίωναν	
	λς' του Έλιακειμ	λη' του Μελχεια	
	λθ' του Μαϊαναν	μ' του Ματταδα	
	μα' του Νάθαν	μβ' του Δαβιδ	
C	μγ' του Ίεσσαί	μδ' του Ωβηδ	15
	με' του Βοδζ	μς' του Σαλμαν	
	μς' του Ναασων	μη' του Άμνηδαδ	
	μθ' του Άραμ	ν' του Ίωραμ	
	να' του Ήσραμ	νβ' του Φαρες	
	νγ' του Ίούδα	νδ' του Ίακωβ	20
	νε' του Ίσαακ	νες' του Άβρααμ	

1. Σημαι P.

9. Ματθαδ P.

12. Έλιακειμ P.

ib. Ματθαδ P.

15. Όβηδ P.

17. Μνηδαδ P.

19. Φαρες P.

xv. Semei,
 xvii. Juda,
 xix. Reza,
 xxi. Salathiel,
 xxiii. Melchi,
 xxv. Cosam,
 xxvii. Her,
 xxix. Eliezer,
 xxxi. Matthath,
 xxxiii. Symeon,
 xxxv. Joseph,
 xxxvii. Ethacim,
 xxxix. Maiana,
 xli. Nathan,
 xliii. Jesse,
 xlv. Booz,
 xlvi. Naasson,
 xlix. Aram,
 li. Esrom,
 liii. Juda,
 lv. Isaac,

xvi. Joseph,
 xviii. Joanna,
 xx. Zorobabel,
 xxii. Neri,
 xxiv. Addi,
 xxvi. Elmodad,
 xxviii. Jesu,
 xxx. Jorim,
 xxxii. Levi,
 xxxiv. Juda,
 xxxvi. Jonan,
 xxxviii. Melcha,
 xl. Matthatha,
 xlii. David,
 xliiv. Obed,
 xlv. Salman,
 xlviii. Minadab,
 l. Jeram,
 lii. Phares,
 liv. Jacob,
 lvi. Abraham,

	κζ' τοῦ Θάβφα	νη' τοῦ Ναχωρ	R 580
	νθ' τοῦ Σιροῶχ	ξ' τοῦ Ραγαῦ	
	ξα' τοῦ Φάλεγ	ξβ' τοῦ Ἐβερ	
	ϛγ' τοῦ Σάλα	ξδ' τοῦ Καϊνὰν	
5	ξε' τοῦ Ἀρφαξάτ	ξς' τοῦ Σῆμ	
	ξζ' τοῦ Νῶε	ξη' τοῦ Λάμεχ	
	ξθ' τοῦ Μαθουσάλα	ο' τοῦ Ἐνάχ	D
	οα' τοῦ Ἰάρετ	οβ' τοῦ Μαλελεήλ	
	ογ' τοῦ Καϊνὰν	οδ' τοῦ Ἐνώς	
10	οε' τοῦ Σῆθ	ος' τοῦ Ἀδάμ	
	οζ' τοῦ Θεοῦ.		

Ἰνδ. ι'. ιδ'. ὑπ'. Ἰταλικοῦ καὶ Τραχάλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ἀφανῆς γέγονεν Νέρων, καὶ τελευτᾷ ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων, καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν 15 ὡς εἰς ἐκδίκησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Νέρων, ὡν ἐτῶν ξθ'. μετὰ Νέρωνα Γαλβῦς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐ- P 246
τέλλιος ἐν Γερμανίᾳ, Ὄθων ἐπὶ Ῥώμης.

Ἐκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ. Γάλβυς ἐβασίλευσεν μῆνας ζ'. καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπε- 20 τμήσθη.

2. Ραγὰβ P. 5. Φαξάδ P. 8. Μαλαλεήλ P. 9. Ἐνώς PV.
12. Τραζάνον P. 15. εἰς om. R. 17. (ἐν) P, om. R. *ibid.*
Post Ῥώμης addit R [ςζ', σή', σθ', σί', σια'.]

Anni a. m. c.

LVII. Tharra,	LVIII. Nachor,
LIX. Seruch,	LX. Ragab,
LXI. Phaleg,	LXII. Heber,
LXIII. Sala,	LXIV. Cainan,
LXV. Phaxad,	LXVI. Sem,
LXVII. Noë,	LXVIII. Lamech,
LXIX. Mathusala,	LXX. Enoch,
LXXI. Jared,	LXXII. Malaleel,
LXXIII. Cainan,	LXXIV. Enos,
LXXV. Seth,	LXXVI. Adam,
LXXVII. Dei.	

A. C.

[Ol. Iph.]

68. xiv. Ind. x. Italico et Trachano Cons.

4. 5576.

Hisce Cons. disparuit Nero, moriturque ex clandestinis Judaeorum consiliis, quod in Christi vindictam Pilatum capite plesti curaverit. Perit porro idem Nero annos natus LXXIX. Post Neronem imperavit, in Hispania Galba, in Germania Vitellius, Romae denique Otho.

Horum singuli seorsim imperium arripuerunt. Galba imperavit menses vii. ac in medio Romae foro capite truncatus est.

Otho cum imperasset menses vi. sibi manus intulit.

Οὐτιέλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐαυτῷ διεχειρίσατο Ὄθων
βασιλεύσας μῆνας ε' ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης.

σιβ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς ἔτη θ', μῆνας ια',
B ἡμέρας κβ', στέφαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ. ἡμοῦ κρπς'. 5
V 197 Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Γαλβᾶ καὶ Τίτου Ῥουφίλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ταφῇ παρεδόθη τὰ σώματα τῶν
ἁγίων ἀποστόλων κατὰ κέλευσιν Οὐεσπασιανοῦ τοῦ βασιλέως·
ἐν ὁράματι γὰρ ἐκελεύθη δοῦναι ταφῇ τὰ σώματα τῶν ἁγίων
ἀποστόλων. 10

Τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος καὶ πατριάρ-
χης Ἱεροσολύμων, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος εἰς τόπον
R 582 ἐαυτοῦ, ἀνιῶν ἐπὶ τὴν Ῥώμην, ἐτελεύτησεν· καὶ παρέλαβε τὸ
σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Συμεὼν ὁ καὶ Σίμων, καὶ γέ-
γογε πατριάρχης. 15

C Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἔπαθεν ἀπὸ θεομηνίας Νικομήδεια
μητρόπολις μεγάλη τῆς Βιθυνίας.

Τούτῳ τῷ ἔτει θνήσκει Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς Βερε-
νίκης, βασιλεύσας ἔτη κς'· καὶ λοιπὸν Οὐεσπασιανὸς καταλύει
τὴν βασιλείαν τῶν ἀλλοφύλων Ἡρώδου καὶ Ἀγρίππα. 20

1. Ὄθων βασιλεύσας μῆνας ε' διεχειρίσατο ἐαυτὸν (ἐαυτῷ R, et in m.
lego ἐαυτὸν). Οὐτιέλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐσφάγη ἐν τῷ παλα-
τίῳ Ῥώμης P. 14. μῆνας ια', ἡμέρας κβ' om. P, habet m. R.
16. ἔπαθεν om. P.

Anni a. m. c. Vitellius denique imperii mense x. in Palatio est inter-
emptus.

CQXII. Olympias.

5585. Romanis vii. imperavit Vespasianus annos ix. ab exerci-
tu electus et diademate donatus. Colliguntur anni v. MDLXXXVI.
69. 1. Ind. 11. Galba et Tito Rufino Coss. 1. 212.

His ipsis Coss. tumulo condita sunt Sanctorum Apostolorum corpo-
ra praecepto Vespasiani Imperatoris: per visum enim corpora Sancto-
rum Apostolorum humo manducare iussus est.

Hoc eodem anno, Sanctus Jacobus Apostolus, et Hierosolymorum
Patriarcha, quem Sanctus Petrus in locum suum Episcopum constitue-
rat, dum Romam pergeret, mortuus est, et dignitatem Hierosolymorum
Episcopus suscepit Symeon, qui et Simon vocabatur, factusque est Pa-
triarcha.

Iisdem Coss. Nicomedia metropolis magna Bithyniae ex ira divina...

Hoc anno moritur Agrippa Rex, Berenices filius, cum regnasset an-
nos xxvi. simulque Vespasianus Herodis et Agrippae alienigenarum re-
gnum delet.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τυραννήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεΐλαν τὸν ἱαυτῶν ἄρχοντα Κυρήνιον.

Οὐεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ αὐτὸς δι' Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο 5 πόλιν.

Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἐκβὰς εἰς Ἐφεσον ἐποίησεν ἐκεῖσε ἔτη D ἐνια, καὶ ἐν τῇ ἔξορᾷ αὐτοῦ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἔτη ιε', καὶ ἐποστρέψας πάλιν εἰς Ἐφεσον, καὶ γράψας τὸ εὐαγγέλιον, ἐποίησεν ἕως τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ ἕτερα ἔτη κς'.

10 Ἰνδ ιβ'. β'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ αὐτοκράτορος μόνου.

Τριακοστῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ τὴν Ἰουδαίαν παρέλαβεν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, πορευθεὶς εἰς πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, τὸ ἱερὸν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν. ἦν δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ πά- 15 σχα, ὅτε παρέλαβε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν P 247 μυριάδας ρι' ἕξαισι αὐτοὺς κατακόψας, καὶ ἄλλας δὲ μυριάδας ιε' διαπέπρακεν αἰχμαλώτων νεανίσκων καὶ παιδίων ἀρθῆνικῶν καὶ παρθένων κορασιῶν, καθὼς Ἰώσηπος ὁ σοφώτατος χρονόγραφος συνεγράψατο· ὡς γὰρ Ἑβραῖος ὑπάρχων παρῆν ἐν τῷ 20 πολέμῳ. πᾶσας δὲ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος.

Ὁ δὲ σοφώτατος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου συνεγράψατο οὕ-

1. ἀνεΐλον P. 11. ἐνάτῳ PV. 13. πορευθεὶς εἰς] καὶ ἐπόρ-
θης Malalas p. 260. 7. ib. τὸ] καὶ P. 14. ἡ om. P. 18.
Ἰώσηπος] Bel. Iud. VI. 9. 20. τὰς om. P.

Eadem tempestate, Judaei seditione excitata, Cyrenium Praesidem Anniam. c. suum interfecerunt.

Vespasianus Imperator, bello adversus Judaeos Tito mandato, per Alexandriam Romam venit.

Joannes Theologus cum Ephesum venisset, annos ix. in ea urbe, in suo vero in Patmo insula exilio, annos xv. exegit: rursumque Ephesum reversus, scripto Evangelio, usque ad mortem suam ibi versatus est annis aliis xxvi.

A. C.

[Ol. Iph.]

70. II. Ind. XII. Vespasiano solo Cos.

2.

5579.

Anno xxxix. Christi in coelos assumptionis, Titus Vespasiani filius Judaeam urbemque Hierusalem recepit, peragrata universa Palaestina, ipsoque Judaeorum everso templo. Agebatur tum Paschatis dies, cum urbem Hierosolymitanam expugnavit, et undecies centena Judaeorum millia, iis gladio interemptis, delevit, aliaque centum quinquaginta millia captivorum ex adolescentibus et pueris, ac virginibus et puellis, sub corona vendidit, ut tradit Josephus doctissimus Chronographus: quippe ut Hebraeus bello isti interfuit. Judaeae porro provincias omnes vastavit Titus.

Doctissimus vero Eusebius Pamphili de his in hunc modum scribit:

τως· ὅτι ἐν τῇ ἑορτῇ τὸν Χριστὸν ἱσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐν τῇ αὐτῶν ἑορτῇ πάντες ἀπώλοντο. καὶ τοῦτο μάλιστα γέγονεν αἴτιον τοῦ τοσοῦτον πληθοῦς ἠρῶσθαι ἐν τῇ πόλει, καθότι ἐν τῇ

B
R 584 τῷ πάσχα ἑορτῇ πάντες συνελθούσες ἐτύγγαμον, ὥσπερ ἐν εἰρω-
σωτῆρι ἐπιβεβουλευκότας μὴ ἄλλοτε τὰ ἐπιχειρήματα ὧν ἐτόλμησαν
παθεῖν, τοῦ σωτῆρος Θεοῦ ἐκδεδωκότας αὐτοῖς.

Ὁ δὲ Τίτος θριαμβεύσας τὴν νίκην ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν Ρώ-
μην. Οὐδεσπασιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς παιδᾶς
ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Συρίας καὶ τὰ μεγάλα Χι-
ρουβειμ ταῖς πύλαις τῆς πόλεως ἐκεῖ ἔπηξεν, καὶ τὰ Χιρουβειμ
τὰ χαλκᾶ, ἃ ἦσαν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ὑπὸ Σολομῶ-
νος κεπηγμένα· ὅτε γὰρ τὸν ναὸν ἔστρεψεν, ἀφείλατο αὐτὰ καὶ

C
V 198 ἤμαθεν αὐτὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ σὺν τοῖς Σεραφείμ θριαμ-
βείων τῆσδε κατὰ Ἰουδαίων γενομένην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας νι-
κῆν, στήσας ἄνω στήλην χαλκῆν εἰς ταμὴν τῆς σελήνης μετὰ πε-
σάφωι καύριαν προσεχόντων ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. νυκτὸς γὰρ ἀ-
τὴν παρελάβεν λαμπύσεως τῆς σελήνης, καὶ διὰ τοῦτο τὴν στή-
λην ἔσθησεν. ἔκτισε δὲ καὶ τὰ θείατρον Δάρνης ἐπιγράψας ἐν
αὐτῷ EX PRAEDA IVDAEAE. ἦν δὲ προῖον ὁ τοῦ αὐτοῦ
θείατρον τόπος συναγωγῆς Ἰουδαίων, καὶ πρὸς ὕβριν αὐτῶν τὴν

2. αὐτῶν] αὐτῇ Malalas, ἡ ἑορτῇ — τῇ αὐτῇ citat Scaliger ad Es-
seb. p. 199. a. 3. εἰρησθαι P. 11. τῆσδε πόλης τῆσδε EV. 18.
τῆσδε om. P. id. τῆσδε om. P. id. σελήνην P. 20. EX PRAEDA
IVDAEAE] ἔργα ἰδακιδάσας V, ἐκ τῆσδε παιδᾶσ τῶν Ἰουδαίων P,
m. V, ἐξ παιδᾶσ Ἰουδαία Malalas.

Quoniam Christum die festo in crucem egerant Judaei, in ipso eorum festo die universi perierant. Cur porro tanta hominum multitudo in urbe tum reperta fuerit, id praesertim causae fuit, quod ad Paschatis festum omnes conuenerant, ita enim veluti in carcere concluderentur. Par erat, omnino, ut qui die Paschatis festo servatori necem parassent, non alio, eorum quae ausi fuerant vindictam, Servatore Deo illos in hostium manus tradente, paterentur.

Titus hac adepta victoria, Romam veniens triumpham egit. Vespasianus autem Imperator ex praeda Judaica in magna Antiochia Syriae ingentes etiam Cherubinos excitavit, eosque urbis portis affixit, ac serpens Seraphinos, quos Titus ejus filius in Templo a Salomone affixos invenit, (cum enim templum evertit, hos abstulit, et Antiochiam magnam detulit cum Seraphinis) in symbolum reportatas se imperante de Judaeis victoriae: erecta praeterea sublimi in honorem Lunae stipes, cum turris quatuor Hierusalem respicientibus. Cum enim locum in Luna urbem expugnasset, ideo Lunae stipes erectus. Condidit et Theatrum Daphnes, hac apposita inscriptione, EX SPOLIIS JUDAEORUM. Erat autem locus, ubi constructum est Theatrum, Judaeorum Synagoga, qua ad eorum

συναγωγὴν αὐτῶν λύσας θάλαττον ἐποίησε, στήσας ἑαυτοῦ ἄγαλμα μαρμάρινον, ὅπερ ἔως νῦν ἐκείσε ἴσταιται. D

Ἀρχομένου λοιπὸν τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, δευτέρῳ ἔτει Οὐεσπασιανοῦ, οἱ Ἰουδαίων ἡγεμόνες τέλειον ἐπαύσαντο, τῆς ἐσχάτης αὐτοῦς ἀλώσεως καταλαβούσης.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ καὶ τὴν ὑστάτην ἄλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν πεντεκαιδεκάτου ἔτους καὶ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἀρχῆς εἰς ἔτη τεσσαράκοντα δύο, ἀπὸ δὲ ἔκτου ἔτους Δαριεῖου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ δευτέρας οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναός, ἦγον ἀπὸ δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ἐξ' Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τὸ παρὸν P 248

δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ εἰς ἔτη φηζ', ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης εἰς ἔτη, αργ'.

15 Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Νερούα.

Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τῆς ἀλώσεως ὅτι ἔτους τρίτου Οὐεσπασιανοῦ ἢ ἄλωσις τῶν Ἰουδαίων γέγονε, ἕς μετὰ μ' ἔτη τῆς γενομένης παρ' αὐτῶν τόλμης κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐν ᾧ χρόνῳ, φησί, καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου καὶ ἐπὶ R 586

20 σκοπον Ἱεροσολύμων γενόμενον ὑπ' αὐτῶν κρημνισθῆναι καὶ ἐπ' Β

4. δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ Οὐεσπασιανοῦ P. 8. πέντε καὶ θέμις P V.
13. ἔτος δεύτερον R, ἔτος β' P.

contumeliam destructa, Theatrum aedificavit, erecta sui ipsius status Annibaei m. c. marmorea, quae etiamnum hodie stat.

Inchoante caeterum xl. Christi in caelos assumptionis, ii. vero Vespasiani anno, Judaeorum duces defecerunt omnino, postrema hac captivitate deleti.

Colligitur universum tempus ad annum ii. Vespasiani, et postremam urbis Hierosolymitanae expugnationem, a xv. Tiberii Caesaris anno, et Servatoris praedicationis exordio, anni xlii. a vi. vero Darii Hystaspis filii anno, quo secunda templi instauratio contigit, seu ab anno ii. Olympiadis lxi. ad hunc annum ii. Vespasiani, intersunt anni xxxvii. a prima autem illius sub Solemone aedificatione facta anni κκxix.

A. C. [Ol. Iph.]
71. iii. Ind. xiii. Vespasiano Augusto ii. et Nerva Cos. 8. 5578.

Refert Josephus lib. v. de excidio Hierosolymitano, contigisse Judaeorum expugnationem anno iii. Vespasiani, post xl. scilicet annum, ex quo in Jesum aggressi sunt facinus: quo tempore, inquit, et Jacobum fratrem Domini Hierosolymorum Episcopum ab ipsis praecipitem ex alto actum, et lapidibus appetitum, sustulere.

Κομμαγηνοὶ καὶ Σαμοσατεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἐκτῶν ἀριθμοῦσι χρόνους.

Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Τίτου.

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Τίτου 5
τὸ β'.

Οὐεσπασιανὸς μετὰ τῆν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν πάντας
C τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναζητεῖσθαι προστάττει, ὡς μὴ περιε-
φθῆναι τινὰ παρὰ Ἰουδαίοις τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καὶ ἕς
ἐκ τούτου μέγιστον Ἰουδαίοις συμβῆναι διωγμὸν πάλεν. 10

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Δομετιανοῦ καὶ Μεσσαλλίνου.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ἐν Ῥόδῳ ὁ κολοσσοὺς ἀνιστάθη,
μῆκος ἔχων ποδῶν ρζ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου 15
τὸ δ'.

V 199
D

σδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Τίτου
τὸ ε'.

Ἀλκίππη γυνὴ ἐν Ῥώμῃ ἐλέφαντα ἐγέννησεν, ἐν ᾧ καιρῷ 20
φθορὰ ἀνθρώπων ἐγένετο.

11. Μεσσαλλίνου P.

Ann. a. m. c.

Commageni et Samosatani hinc annos ordiuntur.
iv. Ind. xiv. Vespasiano Augusto III. et Tito Coss.

4.

CCXIII. Olympias.

5579. 72. v. Ind. xv. Vespasiano Augusto IV. et Tito II. Coss. 1. 213.

Vespasianus post expugnatam Hierosolymorum urbem, uni-
versos ex stirpe Davidis praecepit inquiri, uti nemo apud Ju-
daeos ex Regia tribu relinqueretur, indeque Judaeis ingens
persecutio rursus accidit.

73. vi. Ind. i. Domitiano et Messalino Coss. 2.

74. vii. Ind. ii. Vespasiano Augusto V. et Tito III. Coss. 3.

His Coss. [in Rhodo] Colossus pedum cxxvii. altitudine
erectus est.

75. viii. Ind. iii. Vespasiano Augusto VI. et Tito IV.
Coss. 4.

CCXIV. Olympias.

76. ix. Ind. iv. Vespasiano Augusto VII. et Tito V.
Coss. 1. 214.

Alcippe femina Romae enixa est elephantem, quo tempore
ingens extitit hominum mortalitas.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Τίτου τὸ ε' καὶ Δομετιανοῦ τὸ β'.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ κόσῳ βληθεὶς ὁ Οὐεσπασιανὸς βασι-
λεὺς παρεθεὶς τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν σ'.

Ῥωμαίων ἡ ἔβασλευσεν Τίτος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

P 249

5 ὁμοῦ, εφπῆ'.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Τίτου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Δομετιανοῦ τὸ γ'.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Γάλβα καὶ Πολλύλωνος:

R 589

Ἔως τούτου τοῦ χρόνου διήρκεσαν Φίλων καὶ Ἰώσηπος
ιστορήσαντες τὴν ἄλυσιν.

10 σιέ Ὀλυμπιάς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπάτων πάθει δεινῷ βληθεὶς Τίτος
ἀπέθανεν, ὧν ἐτῶν μβ'.

Ῥωμαίων θ' ἔβασλευσεν Δομετιανὸς ἔτη ιε'. ὁμοῦ, εχδ'. B

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου
Ρούφου.

Δομετιανὸς εὐνοουχίειν ἄνδρας ἐκώλυσεν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Φουλβίου.

1. 6. p. seq. v. 1. 18. Δομετιανοῦ R. 2. κλειθεὶς ὁ Οὐδ. P. 3.
παρενθῆς P. 10. σις Ὀλυμπιάς om. P.

A. C.

[Ol. Iph.] Annia m. c.

77. Vespasiano VIII. et Domitiano III. Coss.

2.

78. Commodo et Prisco Coss.

3.

79. x. Ind. v. Tito VI. et Domitiano II. Coss.

4.

Hoc ipso anno, Vespasianus Imperator ex morbo decum-
bens, statim moritur, annos natus LXX.

Romanis VIII. imperavit Titus, illius filius, ann. II. Col-
liguntur anni v. MDCXXXVIII.

5587.

80. i. Ind. vi. Tito Augusto VII. et Domitiano III. Coss.

4.

5601.

81. II. Ind. vii. Galba et Pollione Coss.

1.

Ad hunc annum Philo et Josephus historias suas perdu-
xerunt, in quibus narrant excidium Hierosolymitanum.

His praedictis Coss. gravi morbo oppressus Titus mor-
tem obiit annos natus XLII.

Romanis IX. imperavit Domitianus ann. XVI. Colliguntur
anni v. MDCIV.

82. i. Ind. viii. Domitiano Augusto IV. et Sabine Coss.

2.

83. II. Ind. ix. Domitiano Augusto V. et Tito Rufo
Coss.

3.

Domitianus vetuit ne viri Eunuchi fierent.

84. III. Ind. x. Domitiano Augusto VI. et Sabino Coss.

85. IV. Ind. xi. Domitiano Augusto VII. et Fulvio Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

80

C

σις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. ὄπ. Δομετιανοῦ Ἀυγούστου τὸ η' καὶ Δολαβέλλα.
 Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον ναὸν κατασκευάσεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἑπάτων πρώτη πενταετηρὸς ἐγῶνος
 ἤχθη ἐν Ῥώμῃ. 5

Δοὺ μῆνες μετανομάσθησαν, σептέμβριος γερμανικὸς καὶ
 ὀκτώβριος δομετιανός, διὰ τὸ τίκας ἐν αὐτοῖς κατὰ Γερμανῶν
 ἐνεχθῆναι τῇ Ῥώμῃ.

D Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὄπ. Δομετιανοῦ Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Σατορ-
 νίνου. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὄπ. Δομετιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ι' καὶ Τίτου Ῥού-
 φου τὸ β'.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὄπ. Φουλβίου τὸ β' καὶ Ἀτρατίνου.

Ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων Κορνηλία ἐπὶ φθορᾷ
 κατηγορήθη, καὶ ζῶσα κατωρύγη μετὰ τῶν συνήθων αὐτῆς φ-
 λων κατὰ τὸν νόμον. 15

σις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. θ'. ὄπ. Δομετιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Νερσῶ.

V 200
 P 250

Δομετιανὸς διετάξατο ἐν ταῖς πόλεσιν ἀμπελον μὴ φσιτέ-
 σθαι. 20

18. τὸ om. R.

A. C.

CCXVI. Olympias.

[Ol. Iph.]

86. v. Ind. XII. Domitiano Augusto VIII. et Dolabella
 Coss.

1. 216.

Domitianus templum quod nullo signo constaret aedifi-
 cavit.

His praedictis Coss. primum quinquennale certamen actum
 est Romae.

Duo menses, nominibus mutatis, September Germanicus,
 et October Domitianus, appellati, quod de victoriis ex Ger-
 manis relatis nuntii Romam hisce mensibus allati essent.

87. vi. Ind. XIII. Domitiano Augusto IX. et Saturnino
 Coss.

2.

88. vii. Ind. XIV. Domitiano Augusto X. et Tito Rufe
 Coss.

3.

89. viii. Ind. XV. Fulvio II. et Atratino Coss.

1. 217.

Prima ex Vestalibus virginibus Cornelia de stupro accu-
 sata est, cum familiaribus suis amicis secundum legem viva
 defossa est.

CCXVII. Olympias.

90. ix. Ind. I. Domitiano Augusto XI. et Nerva Coss.

2.

Domitianus edicto cavuit ne intra urbem vineae colerentur.

Ἰνδ. β'. ι'. θκ. Λαβρίαντος καὶ Τραϊανου.

R 590

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγείται τρίτος Κλήμης ἔτη θ', δε καὶ ἐπὶ Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ μνημονεύεται, φήσαντος, Μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Ἰνδ. γ'. ια'. θκ. Δομετιανου Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Σατορνίνου.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. υπ. Πομπηίου καὶ Κρισπίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπιτάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἤκμαζεν, B 10 περιπολεύων πανταχοῦ καὶ ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας, ὅστις ἀπὸ Ῥώμης ἐξελθὼν κατέλαβε τὸ Βυζάντιον, καὶ ἐλθὼν εἰς Βυζοῦ πόλιν, τὴν ἀπὸ τῆς εὐχῆς λεγομένην Κωνσταντινούπολιν, ἐποίησε τελέσματα πολλὰ, τὰ τῶν χαλωνῶν καὶ τὸ τοῦ Ἀδίκου ποταμοῦ κατὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ τὸ τῶν Ἰσπανῶν 15 καὶ ἄλλων τινῶν.

σιη' Ὀλυμπιάδς.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. υπ. Δομετιανου Ἀγούστου τὸ ιγ' καὶ Φλαβίου Κλήμεντος.

Δεύτερος μετὰ Νέρωνα Δομετιανὸς χριστιανούς ἐδίωξεν. C

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτριον ἐξορί- 20 3. ἐπιστολῆ] IV. 3. 4. 18. p. seq. v. 9. Κλήμητος R. 19. τὸν Νέρωνα P.

A. C.

91. x. Ind. ii. Glabrione et Trajano Coss.

Romanorum Ecclesiae tertius praesert Clemens ante ix. Illius meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philippenses, hisce verbis: *Cum Clemente et reliquis adiutoribus nostris, quorum nomina sunt in libro videte.*

92. xi. Ind. iii. Domitiano Augusto XII. et Saturnino Coss.

93. xii. Ind. iv. Pompeio et Crispino Coss.

His Coss. floruit Apollonius Tyaneus, qui ubique pervagatus, peractis in urbibus ac provinciis magicis consecrationibus, Roma profectus, ad Byzantiorum regionem venit, ingressusque Byzantis urbem, quae ex occasione Constantinopolis dicta est, multas in ea ejusmodi magicas consecrationes fecit, ac Ostroorum praesertim, et Lydi fluvii qui mediam Urbem interluit, ac Equorum, et aliorum quorundam.

CCXIII Olympiads.

xiii. Ind. v. Domitiano Augusto XIII. et Flavio Clemente Coss.

Secundus post Nervum Domitianus Christianos persecutus est.

Ipso imperante, Joannes Apostolus in Patrum insulam

[Ol. Iph.] Anni a m. c.
3. 5577.

4.
1. 218.

11 ζεται τὴν ἡσσαν, ἔνθα τὸν ἀποκάλυψιν ἐσρακέναι λέγεται; ὡς
 δηλοῖ Εὐρηστος.

Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προέτα-
 ξεν, ἵνα μὴ τις διαμεινῆ διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλευσῶς
 φυλῆς. 5

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὄπ. Ἀσκρανάου καὶ Ἀσπεράου.

Ἰστορεῖ ὁ Βρούττιος πολλοὺς χριστιανοὺς κατὰ τὸ ιδ' ἔτος
 Δομετιανοῦ μεμαρτυρημέναι.

D Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὄπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιδ' καὶ Κλήμεν-
 τος τὸ β'. 10

Ἰνδ. η'. ιε'. ὄπ. Οὐάλευτος καὶ Βετέρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Δομετιανὸς ἐφόρευεν τὸν περι-
 βήτητον Ἀσκληπιόν, ὃς προῖπεν αὐτῷ ὅτι σφαζόμενος τελευτᾷ.
 R 592 καὶ κατασκευασθεὶς ἀπὸ τῆς συγκλήτου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Δομε-
 τιανὸς, ὡς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς θυσιάσαι, ἀφακῆς γι-15
 νόμενος τελευτᾷ, ὧν ἑτῶν με', φησάντων πάντων ὅτι ἐπήρθη
 P 251 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν ἀέρα, ὡς φιλόσοφος. ὁ δὲ ἀνηρέθη ἐν τῷ
 τοῦ Διὸς ἱερῷ, σφαγὴς ἀπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ὑπερήφανος
 καὶ τυραννῶν αὐτοῦς. οἵτινες ἐποίησαν ἦν ἐφόρει χλαμύδα πορ-
 φυρᾶν κρεμασθῆναι εἰς μίαν ἄλυσιν τῶν οὐσῶν ἐν τῷ ἱερῷ κατ-20

4. Διαμῆναι PV. 7. Βρούτος PV. Vide Scaligerum ad Euseb. p.
 205. 9. Ἀγούστου om. P. 13. Ἀσκληπιόν PV. id. σφαζόμε-
 νος R. 15. ἦλθεν P. 18. τοῦ Διὸς ἱερῷ] ἱερῷ Διὸς P.

A. C. [Ol. Iph.]
 est relegatus, ubi Apocalypsis vidisse dicitur, ut Irenaeus
 tradit.

Domitianus Judaeos e Davidis stirpe deleri jussit, ne
 quispiam Regiae Judaeorum tribus successor remaneret.

94. xiv. Ind. vi. Asprenate et Laterano Coss. 2.

Narrat Brutus multos Christianos circa hunc xiv. Domi-
 tiani annum martyrio fuisse sublato.

95. xv. Ind. vii. Domitiano XIV. et Clemente II. Coss. 3.

96. xvi. Ind. viii. Valente et Vetere Coss. 4.

Hoc anno Domitianus Imperator celeberrimum Asclepium
 interfecit, a quo ipsi praedictum fuerat fore ut interficeretur.
 Ergo insidiis a Senatu appetitus Imperator ipse Domitianus,
 cum Jovis aedem, sacra facturus, intrasset, ex omnium con-
 spectu subductus, moritur, cum annorum esset xlv. universis
 passim dictitantibus sublato illum fuisse a terra in aërem,
 veluti Philosophum. Sublatus est autem in templo Jovis, a
 Senatoribus interfecit, ut qui superbia sua et tyrannide sub-
 ditos opprimeret. Hi vero purpuream chlamydem, qua indue-
 batur, ad unam ex templi catenis, ex qua pendeat Lychna-
 chus, appenderunt, unde decepti quotquot sunt templum in-
 gressi, sublimem illum in aërem fuisse sublato existimaverunt.

δήλων, και πάντες εισιώντες εις τὸ ἱερὸν ἠπαύωντο, νομίζοντες
 ὅτι ἐπήρθη εις τὸν ἀέρα. ἐγνώσθη δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι ἐσφάγη,
 και ἐγένετο ταραχή, διότι εις τὸ ἱερὸν ἔσω ἐσφάγη.

σιθ' Ὀλυμπιάς.

V 201
B

- 5 Ῥωμαίων ἰ' ἐβασίλευσεν Νερούαζ ἕτος α'. ὁμοῦ, χε'.
 Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Νερούα Ἀγούστου και Τίτου Ρούφου τὸ γ'.
 Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούαζ ἀνεκαλέσατο
 τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου, και ἦλθεν πά-
 λιν εις Ἐφεσον.
- 10 Ἐπὶ τῆς βασιλείας Νερούα ἀνεφάνη δογματίζων Μάνης,
 διδάσκων και ὀχλαγωγῶν.
 Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐκωλύθησαν οἱ μονομάχοι και αἱ
 θεαὶ αὐτῶν, και ἀντ' αὐτῶν ἐπενοήθη ἡ τῶν κυνηγιῶν θεία.
 Νερούαζ νοσήσας ἐτελεύτησεν πρὸ ἡ' καλανδῶν φεβρουα- C
 15 ρίων, ἄρξας ἕτος α'.
- Ῥωμαίων ια' ἐβασίλευσεν Τραιανὸς ἕτη ιθ'. ὁμοῦ, χηθ'.
- Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Τραιανῶ Ἀγούστου μόνου.
- Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Παλμῆ και Σενεκίωνος.
- Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Τραιανῶ Ἀγούστου τὸ β' και Ποντιανῶ.

13. ἐπενοήθη P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Sed postmodum cognitum est illum interfectum fuisse, tumul-
 tusque inde exortus est, quod intra templum ipsum fulset in-
 teremptus.

CCXIX. Olympias.

Romanis x. imperavit Nerva annum i. Colliguntur anni
 v. MDCV.

97. i. Ind. ix. Nerva Augusto et Tito Rufo III. Coss. 1. 219. 5604.

Hoc anno Imperator Nerva a Patmo insula Joannem Apo-
 stolum revocavit, isque rursus Ephesum venit.

Nerva imperante, exortus est Manes, isque dogmata sua,
 multis sibi conciliatis, pervulgavit.

Hoc anno sublatis ludis gladiatorii, horumque interdicta
 spectacula, quorum loco inventa venationum ludicra.

Nerva morbo conflictatus vitae finem fecit viii. Kalend.
 Februarii, cum annum i. imperasset.

Romanis xi. imperavit Trajanus ann. xix. Colliguntur
 anni v. MDCXXIV.

98. i. Ind. x. Trajano Augusto solo Cos. 2.

99. ii. Ind. xi. Palma et Senecione Coss. 3.

100. iii. Ind. xii. Trajano Augusto II. et Pontiano Coss. 4.

ἐν Ὀλυμπιάδῃ

D Ἰνδ. εγ'. δ'. ἕπ. Τραϊανοῦ Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Πέτου.

Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν μέχρι τῶν Τραϊανοῦ χρόνων παραμεῖναι τῷ βίῳ Εἰρηναῖος ἱστορεῖ. Κλήμης δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ σύμφησι, καὶ περιέχει αὐτὸν τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς πλησιοχώρους πατρίδας ἐπισκίτους καθιστῶντα καὶ κληρικούς.

Ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ ὁ νεανίας, ὃν παρέθετο ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης τῷ ἐπισκόπῳ Σμύρνης, καὶ μετὰ τοῦτο λήσταρχος γενωώς, εἶτα διὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μετανοήσας, ἐγνωρίζετο. 10

P 252 Ἰνδ. ιδ'. ε'. ἕπ. Συριανοῦ καὶ Συρίου.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ἕπ. Τραϊανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμου.

Ἰνδ. α'. ζ'. ἕπ. Συριανοῦ τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.

Διήρκεσεν ὁ θεολόγος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἔτη οβ'. 15

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς χριστιανῶν ἐγένετα, καὶ πολλοὶ ἐνδόξως ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων φασὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην γινόμενον ἐτῶν ρ' καὶ μηνῶν ζ' κοιμηθῆναι.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κλήμης ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος τελευτᾷ. 20

8. ὁ prius om. P. 18. ἐπὶ τούτων τῶν P.

Anni a. m. c. A. C.

[Oly. Iph.]

CCXX. Ολυμπιάς,

101. iv. Ind. xpi. Trajano Augusto III. et Peto Coss.

1. 220.

Joannem Apostolum et Evangelistam ad tempora Trajani vitam produxisse scribit Irenaeus. Clemens vero Alexandrinus iisdem consensu tradit, utrumque Asiam et finitimas provincias peragrassae, Episcopis ubique ordinatis, ac Clericis constitutis.

Quo tempore adolescens ille claruit, quem Joannes Apostolus Smyrnae Episcopo commendavit, qui postea latronum Princeps factus, ad poenitentiam per Sanctum Joannem est revocatus.

5609. 102. v. Ind. xiv. Syriano et Syria Coss.

2.

103. vi. Ind. xv. Trajano Augusto IV. et Maximo Coss.

3.

104. vii. Ind. i. Syriano II. et Marcello III. Coss.

4.

Supervixit Theologus (Sanctus Joannes Evangelista) post Domini ac Dei nostri Assumptionem ann. LXXII.

His Coss. facta est rursus Christianorum persecutio, multique gloriose martyrie propter confessionem in Christum vitam finire.

His item Coss. aiunt Sanctum Joannem annos natum c. et menses vii. in domino obdormisse.

Hec ipso anno Clemens Romae Episcopus decedit. Eo-

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Β
 Τούδας Ἰακώβου, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος μετὰ Ἰακώβον τὸν
 ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ζήσας ἔτη ρκ', Ἰουανουάθῃ.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Τραιϊανοῦ καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ
 ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας γενόμενος, κάλων λαβὼν καὶ συρεὶς ἀπὸ
 τῶν καλουμένων τὰ Βουκαλλίων ἕως τῶν λεγομένων Ἀγγέλων, ἐκεί-
 σε πύρρὶ κατεκαύθη φαρμουθὶ πρώτη, καὶ οὕτως ἐμαρτύρησεν.

Κρήσκης κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἐν Γαλλίαις ἐπὶ Νέρωνος ἀποθνήσκει, καὶ ἐκείσε θά- C
 10 πτεται.

σκα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. η'. ὑπ. Κανθίδου καὶ Κουαδράτου.

Τραιϊανοῦ κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος Σίμων ὁ τοῦ V 202
 Κλεωπᾶ, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος,
 15 ἐμαρτύρησεν, γενόμενος ἑτῶν ρκ', ἐπὶ Ἀττικῷ ὑπατικῷ διαβληθεὶς
 ὑπὸ τῶν τῆς μοίρας Κηρίνθου καὶ τῶν λεγομένων Νικολαϊτῶν,
 ὡς οὐ μόνον χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν τοῦ γένους Λαβιδ R 596
 ὑπάρχων, ὃς ἐπὶ πλείστας ἡμέρας αἰκισθεὶς, καὶ αὐτὸν τὸν δικα- D
 στήν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν τὰ μέγιστα καταπλήξας, τῷ τοῦ σταυ-

5. κάλον RV. 6. Βουκαλλίων PV. 8. Κρήσκης PV. 14. γενό-
 μενος suspectum est. 17. τῶν τσθ'] τοῦ P. 19. καὶ τοὺς περὶ
 αὐτὸν om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

dem tempore Simon Cananita, cognomento Judas, Jacobi filius, qui post Jacobum fratrem Domini factus fuerat Episcopus, cum annum aetatis cxx. attigisset, crucifixus est.

Eodem Trajano imperante, Marcus Evangelista, qui quae Alexandriae Episcopus erat, injecto in illum laqueo, a Bucolliis ita appellatis, usque ad Angelos, locum ita dictum, tractus, ibi exustus est prima die Pharmuthi, sicque martyrio vitam consummavit.

Crescens Evangelio Domini nostri Jesu Christi in Gallia, Nerone imperante, praedicato, moritur, ibique sepelitur.

CCXXI. Ὀλυμπίας.

105. viii. Ind. ii. Candido et Quadrato Coss.

1. 221.

Traiano in Christianos persecutionem movente, Simon Cleopae filius Hierosolymitanae Ecclesiae Episcopus, martyrium obiit, cum annum ageret cxx. apud Atticum Consularem a sectatoribus Cerinthi, et ab iis, qui Nicolaitae appellantur, accusatus, non tantum ut Christianus, sed etiam, quod esset ex stirpe Davidica, qui plurimis diebus acerbis tormentis divexatus, ipso iudice mirum in modum illius constantiam stupente, in crucem instar Domini actus expiravit. Pari modo

ροῦ πάθει παραλήσιον τοῦ κυρίου τέλος ἀπηγγέκατο. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰγνάτιος Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάντων ἢ τῶν Ἐβιωνάτων αἵρεσις ἐγνωρίζετο, πτωχὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζουσα, μὴ εἶναι λέγουσα τὸν Χριστὸν πρὸ αἰώνων, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἄξιαν τῆς αἵρέσεως αὐτῶν τὴν ὀνομασίαν εἰληφότες· Ἐβιωνάτοι γὰρ πτωχοὶ ἐρμηνεύονται.

P 253 Πειτραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ ἐντεῦθεν τοὺς ἐαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Ἰνδ. γ'. θ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κερατανῶ. 10

Τούτοις τοῖς ὑπάντοις πόλεμος χαλεποῦ ἐπιβάντος τῇ Ῥωμανίᾳ ὑπὸ Περσῶν καὶ Γόθων καὶ ἑτέρων ἔθνων, Τραιανὸς ἀπερχόμενος εἰς τὸν τούτων πόλεμον ἄφεισιν ἐχαρίσατο τῶν τελῶν, ἄχρις ἂν ἐπιστρέψῃ.

Ἰνδ. δ'. ι'. ὑπ. Συριανοῦ τὸ γ' καὶ Σενεκίωνος τὸ β'. 15

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρίτος προέστη Ἰουῆτος ὁ ἐπιβληθεὶς Βαρσαββᾶς, ὁ ἐκλεγείς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀντὶ Ἰούδα τοῦ προδότου· μεθ' οὗ καὶ Ματθίας ἐπελέγη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Γάλλου καὶ Βραδουᾶ. 20

σκβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Παλμᾶ καὶ Τοῦλλου.

3. Ἐβιωνέων P sola, V. 6. τὴν om. P. 18. αὐτῶν om. P.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

etiam Ignatius Antiochenorum Episcopus Romae martyrio vitam exiit.

Iisdem praedictis Coss. Ebioneorum haeresis innotuit, inepta ac pauperrima de Christo praedicans, ut quae Christum ante saecula esse negaret, sed ultimis temporibus natum esse affirmaret, haeresi suae consentaneum nomen sortita: Ebionitae quippe pauperes dicuntur.

Petraei et Bostreni hinc annos suos putant.

5613. 106. ix. Ind. iii. Commodus et Ceretano Coss. 2.

His Coss. gravi bello a Persis et Gotthis, aliisque gentibus Romaniae ingruente, Trajanus expeditione in illos suscepta, gratiam tributorum, quoad reverteretur, fecit.

107. x. Ind. iv. Syriano III. et Senecione Coss. 3.

Hierosolymorum Ecclesiae tertius praestitit Justus, cognomento Barsabas, qui ab Apostolis in locum Judae proditoris electus est: cum quo et Matthias ab iisdem Sanctis Apostolis pariter est electus.

108. xi. Ind. v. Gallo et Bradua Coss. 4.

Μέχρι τούτων τῶν ὑπάντων οἱ συνόμιλοι τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐπίσκοποι γενοῦντες ἐγνωρίζοντο.

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρισκιανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιδ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Ἰουλιανοῦ.

5 Ἰνδ. θ'. ιε'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἀφρικανοῦ. C

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ις'. ὑπ. Πρισκιανοῦ καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ια'. ιζ'. ὑπ. Μάλσου καὶ Βουλκίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. ιη'. ὑπ. Μισσάλα καὶ Πόδωνος.

10 Ἰνδ. ιγ'. ιθ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Βετέρου.

τι, Ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦν- πόλει τῆς Σελευκίας, ὧν ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων ιβ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔτη κα'.

δμοῦ εχμέ.

15 σδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀυγούστου καὶ Σαλινά- τωρος.

11. Σεληνοῦντι τῆ P, Σεληνοῦν τῆ V. 12. Σελευκίας] V. Reimarus ad Dion. p. 1147. 97. 16. Ἀπρωνίου P, Ἀπρωνίου R, Ἀπρωνιανοῦ V, m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCXXII. Olympias.

109. XII. Ind. VI. Palma et Tullo Coss. 1. 222.

Ad hos usque Consules, Sanctorum Apostolorum socii Episcopi dignitatem consecuti claruerunt.

110. XIII. Ind. VII. Orphito et Prisciano Coss. 2.

111. XIV. Ind. VIII. Pisone et Juliano Coss. 3.

112. XV. Ind. IX. Trajano Augusto V. et Africano Coss. 4.

CCXXIII. Olympias.

113. XVI. Ind. X. Prisciano et Celso Coss. 1. 223.

114. XVII. Ind. XI. Malso et Bulcisco Coss. 2.

115. XVIII. Ind. XII. Messala et Podone Coss. 3.

116. XIX. Ind. XIII. Aeliano et Vetere Coss. 4.

Trajanus Imperator aqua intercute moritur Selinunte, Seleucia civitate, cum esset annorum LXV.

Romanis XII. imperavit Aelius Hadrianus ann. XXL Col- liguntur anni v. MDCXLV.

CCXXIV. Olympias.

117. I. Ind. XIV. Apronino et Nigro Coss. 1. 224.

118. II. Ind. XV. Aelio Hadriano Augusto et Salinatore Coss. 2.

V 203 Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Αὐγουστοῦ τὸ β' καὶ Ῥου-
στικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἰουδαίων στασιασάντων ἦλθεν
Ἀδριανὸς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔλαβε τοὺς Ἰουδαίους αἰχμαλώ-
P 254 τούς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν λεγομένην Τερέβινθον προέστησεν
πανήγυριν καὶ πέπρακεν αὐτοὺς εἰς ταγὴν ἵππου ἕκαστον, καὶ
τοὺς ὑπολειφθέντας ἔλαβεν εἰς Γάζαν, καὶ ἐκεῖ ἔστησεν πανήγυ-
ριν καὶ ἐπώλησεν αὐτούς, καὶ ἕως τοῦ νῦν ἡ πανήγυρις κείνη
λέγεται Ἀδριανή. καὶ καθελὼν τὸν ναὸν τῶν Ἰουδαίων τὸν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἔκτισε τὰ δύο δημόσια καὶ τὸ θέατρον καὶ τὸ
10 τρικάμαρον καὶ τὸ τετράνυμφον καὶ τὸ δωδεκάπυλον τὸ πρὶν ὀνο-
μαζόμενον ἀναβαθμοὶ καὶ τὴν κόδραν, καὶ ἐμέρισεν τὴν πόλιν
εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα, καὶ ἔστησεν ἀνθρώπους ἰδίους ἀμφοδάρχας,
B καὶ ἐκάστῳ ἀμφοδάρχει ἀπένευμεν ἄμφοδον· καὶ ἕως τῆς σήμε-
ρον εἰς τὸ τοῦ ἀμφοδάρχου ὄνομα ἕκαστον ἄμφοδον χρηματίζε-
ται. καὶ ἐπέθηκε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα τῇ πόλει, Αἰλίαν αὐτὴν ὀνομάσας,
ἐπειδὴ Αἴλιος Ἀδριανὸς ἐλέγετο.

Ἰνδ. β'. δ'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Φούλκων.

σκέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Σευήρου τὸ β' καὶ Αὐγουρίνου.

20

9. τὸν ἐν] τῶν ἐν P sola tacente V. 13. ἀμφοδάρχους R, altero
in m.posito.

A. C.

119. III. Ind. I. Aelio Hadriano Augusto II. et Rusti-
cio Coss.

[Ol. Iph.]

3.

His Coss. tumultuantibus Judaeis, venit Hadrianus Hierosolyma, captivisque factis Judaeis, Terebinthum, urbem sic appellatam, profectus, nundinas publicas instituit, in quibus illos vendidit, singulis ad equi comestum aestimatis: reliquos Gazam perduxit, ibique constitutis nundinis, ipsos distraxit, ex quo ad hunc usque diem nundinae istae Hadrianae appellantur. Everso deinde Hierosolymorum templo, caecidit duo Balnea publica, Theatrum, Tricameratum, Tetrasympnum, Dodecapylum, quod Anabathmos seu gradus prius appellabant, et Codram. Divisit praeterea urbem in VII. vicos, illisque praefecit viros ex his selectos Vicomagistros, ac unicuique Vicomagistro vicum assignavit, a quibus ad hunc usque diem singuli viri Vicomagistri nomen retinent. Urbi quoque nomen suum imposuit, Aelia ipsa appellata, cum ipse Aelius Hadrianus diceretur.

120. IV. Ind. II. Severo et Fulco Coss.

4.

CCXXV. Olympias.

121. V. Ind. III. Severo II. et Augurino Coss.

1. 225

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Ἀβιδόλα καὶ Πανσῶ.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Ἀδριανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγένετο, καὶ κτίζει τὴν Ἀντινόου τῆς Θηβαΐδος, πρὸ γ' καλανδῶν νοεμβρίου.

5 Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ τὸ β' καὶ Παμπίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς καταστρέφει τὸν βίον. R 598

Ἀδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ Νικαίᾳ ἀγορὰς ἐποίησε καὶ τετραπλατείας καὶ τὰ τεῖχη αὐτὰ πρὸς τῇ Βιθυνίᾳ· ἔτι γε μὴν καὶ ἐν Κυζίκῳ ναὸν ἔκτισεν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ πλατείαν ἔστρωσε μαρμάρους. καὶ ἐν πολλαῖς δὲ ἄλλαις ἐπισημοτέραις πόλεσι ναοὺς διαφόρους καὶ πολλοὺς ἀνέστησεν, καὶ ἀγάλματα ποικίλα ἴδρυσεν ἐν αὐτοῖς.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Γλαβριωνος καὶ Τορκουάτου. D

15 σκῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. η'. ι'. ὑπ. Σεβήρου τὸ γ' καὶ Ἀμφιγούλου.

Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σεβαστή.

20 Ἰνδ. θ'. ια'. ὑπ. Τιτιανοῦ καὶ Γαλλικανοῦ.

Ἰνδ. ι'. ιβ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Λιβωνος. P 255

9. καὶ alterum om. P. 14. Τουρωνάτου R. 17. Ἀμφιγούλου P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

122. vi. Ind. iv. Aviola et Pansa Coss.

2.

His Coss. Hadrianus in Aegyptum profectus, oppidum Antinoi Thebaidis aedificat ex a. d. iii. Kal. Novembr.

123. vii. Ind. v. Aproniano II. et Pampino Coss.

3.

His Coss. Apollonius Tyaneus diem suum obiit.

Hadrianus Nicomediae et Nicaeae fora aedificavit, et quadrvia, ac moenia quae Bithyniam spectant. Cyzici praeterea templum condidit, et in ea plateam marmoribus stravit. Sed et in multis aliis illustrioribus civitatibus diversa ac complura templa erexit, in iisque varias statuas posuit.

124. viii. Ind. vi. Glabrone et Torquato Coss.

4.

5651.

CCXXVI. Olympias.

125. ix. Ind. vii. Asiatico et Aquilino Coss.

1.

126. x. Ind. viii. Severo III. et Amfigulo Coss.

2.

Hadrianus Imperator Pater Patriae appellatur, uxorque illius Augusta.

127. xi. Ind. ix. Titiano et Gallicano Coss.

3.

128. xii. Ind. x. Torquato et Libone Coss.

4.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων σεισμοῦ γενομένου. Νικομηδείας
καὶ Ἀορίας τῆς Βιθυνίας τὰ πολλὰ κατεστράφη.

σὺς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ιγ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. ὑπ. Κατουλλίνου καὶ Αἰθωνος τὸ β'. 5

V 204 Ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτος
ἐκινήθη.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ὑπ. Ποντιανοῦ καὶ Ρούφου.

B Ἰνδ. ιδ'. ις'. ὑπ. Αὐγουρίνου καὶ Σεργιανοῦ.

Ἀκύλας ἐγνωρίζετο, ὃς ἦν πενθερὸς Ἀδριανοῦ τοῦ βασι-
λέως. ἦν δὲ Ἕλληγ, ὡς Ἀδριανός, ἀπὸ Σινώπης τοῦ Πόντου
ὀρμώμενος, ὕστερον δὲ ἐβαπτίσθη, πεισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστό-
λων. ἦν δὲ καὶ ἀστρονόμος, καὶ ἐγκαλούμενος περὶ τούτου ἀπὸ
τῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ πεισθεὶς, μετέπειτα τὰ χριστιανῶν
ἀθετήσας, προσηλυτεύει τε Ἰουδαίους καὶ περιτέμνεται Ἰουδαῖος, 15
καὶ ἐμπόνως μαθὼν τὴν αὐτῶν διάλεκτον καὶ τὰ στοιχεῖα ἐρμη-
C νεῖαν ἑαυτῷ ἐρμήνευσεν οὐκ ὀρθῶ λογισμῷ, ἀλλ' ὅπως διαστρέ-
ψη τινὰ τῶν ῥητῶν. ταῦτα ἱστορεῖ Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος ἐς
τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

1. Scribendum τῆς Βιθυνίας καὶ Καισαρείας. Vide Ducangii annot.
6. πρῶτον P. Vide quae diximus ad p. 162. A. Ubi quae constan-
tinus augeri possunt loco Pausaniae I. 22. 3. καὶ Φαίδρα πρώτη
ἐνταῦθα εἶδεν Ἰππόλυτον et fortasse Diodori vol. I. p. 680. 31.
14. τὰ τῶν Χρ. P. 15. προσήλυτός τε PV, προσηλυτεύει Epi-
phanus. Conf. p. 266. B. 16. καὶ τὰ] κατὰ P. 18. Ἐπι-
φάνιος] p. 171. C ed. Petav. ib. ὁ om. P.

A. C.

[Ol.]ph.]

His Coss. Nicomediae et Aoriae in Bithynia pars ma-
xima corruiit ex terrae motu.

CCXXVII. Olympias.

129. xiii. Ind. xi. Marcello et Celso Coss.

1. 227.

190. xiv. Ind. xii. Catullino et Libone II. Coss.

2.

Colossus Rhodius imperante Hadriano primum motus est.

191. xv. Ind. xiii. Pontiano et Rufo Coss.

3.

192. xvi. Ind. xiv. Augurino et Sergio Coss.

4.

Aquila florebat, socer Hadriani Imperatoris. Erat autem
paganus, et ut Hadrianus, Sinope urbe Ponti oriundus.
Postea vero baptismo donatus est, ab Apostolis in fide erudi-
tus. Sed cum esset Astronomus, eoque nomine a fidelibus in-
simularetur, neque potuisset persuaderi, spreta postmodum
Christiana religione, se se Judaeis adjunxit proselytus, ab iisque
circumciscus Judaeus factus, et magno labore eorum linguam edo-
ctus, secundum elementa interpretationem (sacrorum Libro-
rum) sibi ipsi confecit, illos interpretatus non recto quidem

σκη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ιζ'. ὑπ. Τιβερίου καὶ Σισίνου.

Ἰνδ. α'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Οὐάρου.

Τούτω τῷ ἔτι Ἀπελλῆς καὶ Ἀρίστων, ὧν μέμνηται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ, ἐπιδίδωσιν ἀπολογίας σύνταξιν περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσεβείας Ἀδριανῶ τῷ βασιλεῖ.

Ἰνδ. β'. ιθ'. ὑπ. Ποκτιανῶ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. γ'. κ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Ποκτιανῶ τὸ γ'.

10

σκθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κα'. ὑπ. Ἀλιανῶ Καίσαρος καὶ Βαλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Αἴλιος Ἀδριανὸς νοσήσας ὄλγας ἡμέρας ἐτελεύτησεν, ὧν ἐτῶν οζ'.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀντωνίνος ὁ εὐσεβῆς ἔτη P 256
15 κγ' ἡμοῦ εχξη'.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου καὶ Πρωσιέντου.

Κέρδων τῆς κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχηγός, ποτε μὲν συνῶν τοῖς ἐν Ῥώμῃ χριστιανοῖς, ποτε δὲ παραδιδάσκων καὶ λέ-

2. Τιβερίου R, Τιβερίου P. 11. Καίσαρος om. P. 17. Πραε-
σεντίνου V. 18. τῆς] τις R.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a m. c. consilio, sed ut quosdam in iis locos interverteret. Haec refert Epiphanius Cyprius in libro de Ponderibus et mensuris.

CCXXVIII. Olympias.

133. xvii. Ind. xv. Tiberio et Sisinno Coss. 1. 228.

134. xviii. Ind. i. Severo et Varo Coss. 2.

Hoc anno Apelles et Aristo, quorum meminit in sua Historia Ecclesiastica Eusebius Pamphili, librum apologeticum pro religione nostra Hadriano Imperatori porrigunt.

135. xix. Ind. ii. Pontiano II. et Aquilino Coss. 3.

136. xx. Ind. iii. Commodo et Pontiano III. Coss. 4.

CCXXIX. Olympias.

137. xxi. Ind. iv. Aeliano et Balbino Coss. 1. 229.

His Coss. Aelius Hadrianus cum paucis diebus aegrotasset, vita excessit, cum annorum esset Lxxvii.

Romanus xiii. imperavit Aelius Antoninus Pius annos 5667.
xxiii. Colliguntur an. v. mdcclxviii.

138. i. Ind. v. Camerino et Nigro Coss. 2.

139. ii. Ind. vi. Antonino Augusto et Praesente Coss. 3.

Cerde Marçonitarum haereseos princeps, cum Christianis aliquando Romae versatus, eadem quae illi sentiens, postea

γων ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ ὑπὲρ τοῦ νόμου κηρυττόμενος θεός, ὁ μὴ ὢν πατὴρ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν μὲν γνωρίζεσθαι, τὸν δὲ ἄγνωστον εἶναι, καὶ τὸν μὲν δίκαιον, τὸν δὲ ἀγαθὸν ἐπάρχειν, ὡς
 B ἀπὸ τῶν κατὰ Σίμωνα τὸν μάγαν ἔχων τὰς ἀφορμὰς. ὅς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα διάδοχον ἔσχε Μαρκεῖον Ποντικὸν. 8

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου πρὸ β' καὶ Μάρκου Αὐρηλιανοῦ Βήρου υἱοῦ αὐτοῦ.

σλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. δ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ δ' καὶ Σιλανοῦ.

V 205

Ἰνδ. θ'. ε'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Κουαδράτου. 10

Ἰνδ. ι'. ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Ἡρώδου.

Ἰνδ. ια'. ζ'. ὑπ. Ἀβιόλα καὶ Μαξίμου.

R 602
C

σλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. η'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Αὐρηλιανοῦ τὸ β'. 15

Ἰνδ. ιγ'. θ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ε' καὶ Οὐηρίνου.

Ἰνδ. ιδ'. ι'. ὑπ. Λάργου καὶ Μεσσαλίνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἄφεις ἐγένετο τῶν χροοφιλιτῶν παρὰ Ἀντωνίνου Ἐδσεβοῦς, καὶ οἱ ταμιακοὶ χάρται δωρεὰν ἐκαύθησαν. 20

11. Τορκουάτου P sola. 19. ταμιακοὶ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

pravam doctrinam disseminavit, alium dicens esse Deum quem lex praedicat, qui Christi pater non fuerit, alterum notum esse, alterum vero ignotum: ac hunc quidem justum, alterum autem bonum, acceptis a Simonis Magi delictis ejusmodi opinionibus. Is vero posthac successorem habuit Marcionem Ponticum.

140. III. Ind. VII. Antonino Augusto II. et Marco Aureliano Vero filio ejus Coss. 4.

CCXXX. Olympias.

141. IV. Ind. VIII. Severo IV. et Silano Coss. 1. 230.

142. V. Ind. IX. Rufino et Quadrato Coss. 2.

143. VI. Ind. X. Torquato et Herode Coss. 3.

144. VII. Ind. XI. Aviola et Maximo Coss. 4.

CCXXXI. Olympias.

145. VIII. Ind. XII. Antonino Augusto III. et Aureliano II. Coss. 1. 231.

146. IX. Ind. XIII. Severo V. et Verino Coss. 2.

147. X. Ind. XIV. Largo et Messalino Coss. 3.

His Coss. aes alienam remissam ab Antonino Pio, et tabulae fiscales exustae sunt.

Ἰνδ. ιε'. ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Ἰουλιανοῦ.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Ἀφρικανὸς τελευτᾷ.

D

σλβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιβ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρίσκου.

5 Ἰνδ. β'. ιγ'. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. γ'. ιδ'. ὑπ. Κονδιανοῦ καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. δ'. ιε'. ὑπ. Γλαβρίωνος τὸ β' καὶ Ἰουμίλου.

σλγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ις'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Ρουφίνου.

10 Ἰνδ. ς'. ιζ'. ὑπ. Κομμίου καὶ Λατερανῶ.

P 257

Ἰνδ. ζ'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ς' καὶ Σεβριανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιθ'. ὑπ. Σιλβάνου καὶ Ἀγουρίνου.

σλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. κ'. ὑπ. Βαρβάρου καὶ Ῥηγούλου.

15 Ἰνδ. ι'. κα'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Σακερδότου.

Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος, ἀγὴρ θουμάσιος, καὶ τῶν ἀποστόλων οὐ μόνον ἀκουστής, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοπος καταστάς, ἔτι περιὼν ἐν τῷ βίῳ, γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπισκόπου διὰ ζήτημα περὶ τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς πολ-

6. Κροδιανοῦ P. 12. Σιλανοῦ P, Σισβανοῦ B. 17. σὺ μόνον σμ. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

148. xi. Ind. xv. Torquato II. et Juliano Coss.
His Coss. Africanus moritur.

4.

CCXXXII. Olympias.

149. xii. Ind. i. Orphito et Prisco Coss.

1. 232.

150. xiii. Ind. ii. Glabrieone et Vetere Coss.

2.

151. xiv. Ind. iii. Cordiano et Maximo Coss.

3.

152. xv. Ind. iv. Glabrieone II. et Jemillo Coss.

4.

CCXXXIII. Olympias.

153. xvi. Ind. v. Praesente et Rufino Coss.

1. 233.

154. xvii. Ind. vi. Commodo et Laterano Coss.

2.

155. xviii. Ind. vii. Severo VI. et Sabiniano Coss.

3.

156. xix. Ind. viii. Silano et Augurino Coss.

4.

CCXXXIV. Olympias.

157. xx. Ind. ix. Barbaro et Regulo Coss.

1. 234.

158. xxi. Ind. x. Tertullo et Sacerdote Coss.

2.

Polycarpus Smyrnae Episcopus, vir admirandus, et Apostolorum auditor, ab iisque constitutus Episcopus, cum vita adhuc superstes, Romae, Aniceto Episcopatum obtinente, eb controversiam de Paschatis feste versaretur, complures ex

λοδς τῶν ἀπὸ Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἱρετικῶν τῷ τοῦ Χριστοῦ ἡγιεὶ λόγῳ ἐπέστρεψεν. ὅς καὶ Μαρκίωνι ποτε εἰς ὄψιν αὐτοῦ ἐλθόντι καὶ φήσαντι, Ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς; ἀπεκρίθη Ἐπιγινώσκω σε τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἱστορεῖ Εἰρηναῖος.

5

Ἰνδ. ια'. κβ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Προλαχου.

Ἰνδ. ιβ'. κγ'. ὑπ. Βραδουᾶ καὶ Οὐήρου.

R 604
C

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Αἴλιος Ἀντωνίνος ἐν Προκόντῳ, ὡν ἐτῶν ξζ'.

Ῥωμαίων ιδ' ἐβασίλευσεν Μάρκος Ἀυρήλιος Ἀντωνίνος ὁ 10
καὶ Οὐήρος, υἱὸς Ἀντωνίνου τοῦ Ἐνδοξοῦ, καὶ Δουκίος Ἀυ-
V 206 ρήλιος Κόμμοδος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιθ'. ὁμοῦ, εχρζ'.

σλε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Μάρκου Ἀυρήλιου Οὐήρου καὶ Δουκίου
Κομμόδου Ἀυγούστου.

15

Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Μάρκου Ἀυρήλιου Οὐήρου καὶ Δουκίου
Κομμόδου Ἀυγούστου τὸ β'.

D

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Ρούστικου καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Πιάστωρος.

Ἔτους ρλγ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου μεγα- 20

6. Κωνσταντίνου Ρ. 7. Βραδουᾶ R. 8. Προκόντης Ρ. 14.
Οὐήρου om. R. 15. Ἀυγούστου τὸ δεύτερον Ρ. 17. Ἀυγού-
στου τὸ β'] τὸ γ' Ρ sola.

A. C.

[Ol. Iph.]

Valentini et Marcionis haereticorum sectatoribus sano Christi verbo convertit. Is Marcioni aliquando sibi in faciem occurrenti, ac dicenti, *Agnoscis nos?* respondit, *Agnosco te primogenitum Satanae*, quemadmodum narrat Irenaeus.

159. xxii. Ind. xi. Quintillo et Prisco Coss.

3.

160. xxiii. Ind. xii. Bardua. et. Vero Coss.

4.

His Coss. interfectus est Aelius Antoninus in Proconeso, annos natus LXVII.

Romanis xiv. imperavit Marcus Aurelius Antoninus, qui et Verus dictus, filius Antonini Pii, et Lucius Aurelius Commodus, illius frater, ann. xix. Colliguntur anni v. MDCLXXXVII.

CCXXXV. Olympias.

161. i. Ind. xiii. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto II. Coss.

1. 235.

ii. Ind. xiv. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto III. Coss.

2.

162. iii. Ind. xv. Rusticio et Aquilino Coss.

163. iv. Ind. i. Aeliano et Pastore Coss.

3.

Anno cxxxii. post Domini in coelos Assumptionem, mari

στον τὴν Ἀσίαν ἀνασσοθησάντων διώγων πολλοὶ ἐμαρτύρησαν,
 ἐν οἷς Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάν-
 νου μαθητῆς καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατισταθεὶς ἐπίσκοπος, συλληφθεὶς
 ἐπὶ ἀνθυπιάτου Τατίου Κοδράτου ὑπὸ Ἡρώδου εἰρηνάρχου,
 βυίου ὄντος Νικήτου, καὶ πολλὰ ὑπομείνας διὰ τὴν εἰς Χριστὸν
 πίστιν, τῆς πρὸ ζ' καλανδῶν ἀπριλίων τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ P 258
 ὤραν ἢ τοῦ κεντυρίωνος τὴν τῶν ἐπισυναχθέντων Ἰουδαίων καὶ
 ἔθνικῶν φιλονεικίαν θευσαμένου τεθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐν μέσῳ
 ἐκάθη ζῶν, ὧν ἐτῶν πς'. οὕτω γὰρ καὶ ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τε-
 10 λειοῦσθαι αὐτὸν ζῶντα καιόμενον. περὶ δὲ τῶν ἐτῶν αὐτοῦ
 εἶπε τῷ ἀνθυπιάτῳ εἰπόντι αὐτῷ, Βλασφημία σου τὸν Χριστόν·
 ὁ δὲ εἶπεν, Πς' ἔτι δουλεύω τῷ Χριστῷ, οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ
 πῶς δύναμαι βλασφημηῆσαι τὸν σώσαντά με βασιλέα; τούτῳ καὶ
 φωνῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἐν τῷ σταδίῳ Σμυρναίων εἰσιόντι,
 15 Ἰσχυε, Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρῶν. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς B
 τῶν ἄλλων εἶδεν, τὴν δὲ φωνὴν πολλοὶ καὶ τῶν ἡμετέρων ἤκου-
 σαν. σὸν τῷ ἄγῳ δὲ Πολυκάρπῳ καὶ ἄλλοι θ' ἀπὸ Φιλαδελ-
 φείας μαρτυροῦσιν ἐν Σμύρῃ καὶ ἐν Περγᾶμῳ δὲ ἕτεροι, ἐν
 οἷς ἦν καὶ Παπίας καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧν καὶ ἐγγραφα φέρονται
 20 τὰ μαρτύρια. πλεῖστοι καὶ αὐτῶν ἀνάγραπτοι εἰς ἔτι νῦν οἱ
 ἄγωνες διαμένουσιν, ὧν πάντων ταῖς πρεσβείαις γένοιτο ἡμᾶς
 συγκοινωνοὺς τε καὶ μαθητὰς γενέσθαι.

2. Ἰωάννου] ἰα' praeponit alia manu V. 5. Χριστὸν om. R. 7.
 ὄρα P. 9. πς' P. 12. πς' δουλεύω R. 13. δύναμαι καὶ βλ. R.
 ἰβ. καὶ] δὲ καὶ P. 15. σέθεν P. 17. δὲ om. R. 20. καὶ — δια-
 μένουσιν] δὲ καὶ κατὰ Γαλλίαν καὶ Γαλατίαν διακρυσθῆς ἐμαρτύρη-
 σαν P et m. V alia manu.

nis Asiam turbantibus persecutionibus, multi martyrio vitam finierunt:
 in quibus extitit Polycarpus Smyrnae Episcopus, (Apostoli Joannis disci-
 pulus, et ab eo constitutus Episcopus, qui comprehensus sub Tatío
 Quadrato Proconsule, et Herode Irenarcha, Nicetae filio, multaque
 passus propter fidem in Christum, ex a. d. vii. Kal. Apriles, magno
 Sabbato, hora viii. coactorum Judaeorum et Gentilium pertinaciam spe-
 cante Centurione, in medio ab iis constitutus, vivus exustus est, annum
 agens LXXXVII. cum illi revelatum fuisset fore ut vivus igne absumeretur.
 De annis vero illius Proconsul sibi dicenti, *Maledictio Christo*, re-
 spondit: *Sertum supra octogesimum annum Christo serpio, nec unquam*
is ulla me injuria affectit. Quomodo ergo maledictorum quasam Regi, cui
salutem meam debeo? Euntí postea ad Smyrnense stadium, vox de coelo
 edita est in haecce verba: *Firma animum, Polycarpe, et viriliter age.*
 Et qui haec dixerit nemo alius vidit, vocem autem multi e nostris au-
 dierunt. Cum sancto autem Polycarpo, alii novem ex Philadelphia
 Smyrnae martyrium subiecit: Pergamí vero alii, in quibus fuit Papias,
 aliique multi, quorum martyria scriptis commendata extant. Plurimi
 Chronicon Paschale vol. I.

R 606

ὄλς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β. ε. ὑπ. Μακρίνου καὶ Κέλσου.

C Ἰνδ. γ. ζ. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πούδεντος.

Ἰουστίνος φιλόσοφος τοῦ καθ' ἡμῶς λόγου δεύτερον ὑπὲρ τῶν καθ' ἡμῶς δογματῶν βιβλίον ἀναδοῦς Μάρκῳ Ἀδρηλῶ καὶ Ἀντωνίνῳ Βήρῳ τοῖς ἀποκράτορσι θεῶν κατακοσμεῖται οὐ μετ' οὐ πολὺ στεφάνῳ τῷ τοῦ μαρτυρίου, Κρήσκεντος αὐτὸν ὑποβάλλοντας. ἀλλὰ καὶ Μελίτων Ἀσιανὸς Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος βιβλίον ἀπολογίας ἔδωκεν τοῖς λελεγμένοις βασιλεῦσιν, καὶ ἕτεροι δὲ πολλοί, ὧν ὁ μὲν δηλωθεὶς Ἰουστίνος μετὰ τινα ἄλλα ὧν ἔγραψεν καὶ τοῦτο ἐνέθθηκεν. Καὶ γὰρ προσδοκῶ ὡς εἰς τῶν προσω-

D μασμένων ἐπιβουλεύθῃναι καὶ ζύλω ἐντιναχθῆναι, ἢ καὶ ἀπὸ Κρήσκεντος τοῦ ἀφιλοσόφου καὶ φιλοκόμπου· οὐ γὰρ φιλόσοφον εἰπεῖν ἄξιον τὸν ἄνδρα, ὅς γε δημοσίᾳ καταμαρτυρεῖ ὡς ἀθέων ἡμῶν καὶ ἀσεβῶν χριστιανῶν ὄντων, πρὸς χάριν καὶ ἡσυχίαν καλῶν τῶν πεπλανημένων τοῦτο πράττων. καὶ μετὰ βραχέα, Καὶ

V 207 γὰρ προθέντα με καὶ ἐρωτήσαντα αὐτὸν ἐρωτήσεις τινέας μαθεῖν καὶ ἐλέγξει ὅτι ἀληθῶς οὐδὲν ἐπίσταται εἰδέναι ὑμῶς βούλομαι· καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, εἰ μὴ ἀνηνέχθησαν ὑμῖν αἱ κοινωνίαι τῶν λό-

6. οὐ μετ' οὐ] Conf. annot. ad p. 128. C. 7. 13. Χρῆσεντος P. 13. ἀφιλοσόφου Eusebius Hist. Eccles. IV. 16. φιλοσόφου PV. ἰδ. φιλόσοφον PV, φιλόσοφον Eusebius. 14. ὡς γὰρ RV, ὅς γε M. R. 16. βραχέων P. 17. προαθέντα P. 19. καὶ om. V.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

quoque ex Gallia et Galatia martyrio honorifice vitam exuerunt, quorum omnium intercessionibus ut eorum socii ac discipuli fieri mereamur, peroptamus.

CCXXXVI. Olympias.

5672. 164. v. Ind. ii. Macrino et Celso Coas.

4.

165. vi. Ind. iii. Orphite et Pudente Coas.

1. 236.

Justinus Philosophus cum ex iis quae pro nobis, et ad firmam nostram dogmata librum Marco Aurelio et Antonino verè Imperatoribus tradidisset, haud multo post a Crescente delatus, divina Martyrii corona adornatur. Sed et Melite Asiannus Sardinorum Episcopus librum apologeticum hisdem imperatoribus dedit, ut et alii complures, in quibus supra memoratus Justinus, inter alia quaedam ab eo scripta, haec addidit: *Especto et ego, velut unus ex supra nominatis, uti per insidias captus in crucem agar, vel ab hoc Crescente calumniatore et faetatore: neque enim fas est Philosophi nomine hominem afficere, qui publicitus (ad gratiam nempe et prurium vulgi a se decepti) Christianos impietatis et velut hostes numinis reos agit.* Et paulo infra: *Nam congressum me cum eo, et quaestionibus aliquot ejus ingentium periclitatum deprehendisse sciatie, illum verum omnium imperitissimum esse.*

γων, ἔτοιμός εἰμι καὶ ἐπὶ ὑμῶν κοινοῦσθαι τῶν ἐρωτήσεων πά- P 259
 λιν· βασιλικὸν γὰρ ἂν καὶ τοῦτο ἔργον εἴη. εἰ δὲ καὶ ἐγνω-
 σθησαν ὑμῖν αἱ ἐρωτήσεις μου καὶ αἱ ἐκείνων ἀποκρίσεις, φα-
 νερόν ὑμῖν ἴσταιν ὅτι οὐδὲν τῶν ἡμετέρων ἐπίσταται· εἰ δὲ καὶ
 5 ἐπίσταται, διὰ τοὺς ἀκούοντας δὲ οὐ τολμᾷ λέγειν, ὡς πρότερον
 ἔφη, οὐ φιλόσοφος ἀλλὰ φιλόδοξος ἀνὴρ δαίκεται, ὃς γε μετὰ
 τὸ Σακρατικὸν ὄλωσ ἐπίσταται.

Μαλλίων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ τῶν ἐπιδοθέν-
 των παρὰ τοῦ αὐτοῦ Τουσίνου φησί, Οὐκ ἴσμεν λίθων οὐδέ-
 10 μίαν αἰσθησικὴν ἔχοντων θεραπευταί, ἀλλὰ μόνου Θεοῦ τοῦ πρὸ B
 πάντων καὶ ἐπὶ πάντων καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ὄντος Θεοῦ λό-
 γου πρὸ αἰώνων ἴσμεν θρησκευταί, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πούδεντος τὸ β' καὶ Πουλλίανος.

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Μάρκου Ἀνθελίου Οὐθήφου τὸ γ' καὶ Κουα- R 608
 15 δράτου.

σλζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Παύλου.

2. γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον εἴη V. 3. ἀποκρίσεις ἐκείνων P. 4.
 φανερόν Eusebium, εἰς φανερόν PV. ib. εἰ δὲ καὶ ἐπίσταται om. V.
 5. δὲ σὲ] σὲ P. 7. σαματικὸν P. 11. τοῦ] ἐπὶ τοῦ P. ibid.
 ὄντος P. 18. Πωλλίανος P. 16. Ὀλυμπιάς V.

A. C. [Ol. Iph.]

Quod ut verum credatis, nisi disputationem nostram ad vos
 perlatam esse non arbitrarer, rursum, etiam vobis audienti-
 bus cum illo in certamen descendere non dubitarem; Regia
 enim omnino haec res foret. Quod si et meae personatitudo,
 et illius ad has responsiones vobis non sunt ignotae, constat
 profecto nihil illum scire rerum nostrarum. Et si quid novit,
 non audet tamen idipsum apud auditores proferre, Socrati, ut
 ante dixi, non absimilis, nec tam philosophus quam philodorus
 (hoc est non sapientiae, sed gloriae sectator) ut qui nec id
 plane quod sensu tangitur, pernorit.

Melito Sardinorum Episcopus, post multa ab eodem Ju-
 stino tradita: Non sumus, inquit, cultores lapidum ne mínimos
 quidem sensu praeditorum, sed solius Dei, qui est ante omnia
 et in omnibus, et in Christo ejus vere Deo Verbo ante saecula,
 etc.

166. VII. Ind. iv. Pudente II. et Pollione Cons. 2.
 167. VIII. Ind. v. Marco Aurelio Vero IH. et Quadrato
 Cons. 3.

CCXXVII. Olympias.

168. IX. Ind. vi. Aproniano et Paulo. Cons. 4.
 Lucius Aurelius Commodus Altini diem obiit, anno impe-
 rii IX.

Λούκιος Αὐρήλιος Κόμμοδος ἀπέθανεν ἐν Ἀλέκτρῳ ἡρῆς
 ἔτη θ'.

- C Ἐπὶ τῶν προειρημένων ὑπάτων Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνί-
 νος Κόμμοδον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν κοινωτὸν ἐποιήσατο τῆς ἑαυτοῦ
 βασιλείας.

5

Ἰνδ. ζ'. ἰ. ὑπ. Πρίσκου καὶ Ἀπολλινάριου.

Μελίτων Ἀσιανὸς τῆς Σάρδεων πόλεως ἐπίσκοπος καὶ
 Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ καθ'
 ἡμᾶς λόγου βιβλίον ἀπολογίας Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνίνῳ ἐπέ-
 δωκαν, Ἰουστίνου τελειωθέντος καὶ ἄλλων πολλῶν. ἐντευχθεὶς 10
 δὲ καὶ ὑφ' ἑτέρων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας παντοίας
 ὕβρεσιν πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καταπενομένων τοιαύτης ἤξιως
 τὸ κοινὸν διατάξας.

- D Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος, σεβα-
 στός, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ πεντεκαίδεκατον καὶ ὕπατος τὸ 15
 τρίτον, τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας χαίρειν.

Ἐγὼ μὲν οἶδα ὅτι καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιμελὲς ἔστιν μὴ λανθά-
 νειν τοὺς τοιοῦτους· πολλῷ γὰρ μᾶλλον ἐκείνοι κολάσαιεν ἂν
 τοὺς μὴ βουλομένους αὐτοῖς προσκυνεῖν ἢ ὑμεῖς, οὓς εἰς ταρα-
 χῆν ἐμβάλλοντες βεβαιοῦτε τὴν γνώμην αὐτῶν, ἥνπερ ἔχουσιν 20
 ὡς ἀθέων κατηγοροῦντες. εἴη δ' ἂν κάκεινος ἀρεστὸν τὸ δο-
 κεῖν κατηγορομένους τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ὑπὲρ σοῦ οὐκείου

4. αὐτοῦ P. 9. ἀπέδωκεν P, ἀπέδωκεν R. 11. ἐτέρων κολ-
 λῶν P. 14. αὐτοκράτωρ Καίσαρ om. P. 18. ἂν τοὺς Euse-
 biius Hist. Eccles. IV. 13. αὐτοὺς PV.

A. C.

[O. Iph.]

His Coss. Marcus Aurelius Antoninus Commodum filium
 suum in imperii consortium adscivit.

169. x. Ind. vii. Prisco et Apollinari Coss.

1. 237.

Melito Asianus Sardiniae Episcopus, et Apollinaris
 Hierapoleos Episcopus, multique alii, religionis nostrae librum
 apologeticum Marco Aurelio Antonino porrexere, Justino aliis-
 que non paucis martyrie jam defunctis. Ab aliis vero com-
 pluribus eductus idem Imperator, omnis generis contumeliis
 ab indigenis Christianos in Asia affici, tale ad Commune
 (Asiae) rescriptum dedit.

Marcus Aurelius Antoninus Augustus, Tribunitiae potesta-
 tis xv. Consul iii. Communi Asiae, Salutem.

Equidem haud ignoro Diis etiam ipsis curae esse, ne ejus-
 cernodi lateant. Multo enim magis illis convenit animadvertere
 in eos, qui sacrificare Diis recusant, quam vobis, qui dum ve-
 ratis illos, simul illorum sententiam confirmatis, quam de vo-
 bis ut impiis conceperunt. Fuerit sane illis multo optatius per

θειῶ· ὅθεν καὶ νικῶσα προΐεμενοι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἤπερ P 260
 πεκοίθασιν οἷς ἀξιούτε πράττειν αὐτούς. περὶ δὲ τῶν σεισμῶν
 τῶν γενομένων καὶ γινομένων οὐκ ἄτοπον ὑμᾶς ὑπομῆσαι, ἀθου-
 μούνητας μὲν ὕμνησον ὡσιν, παραβάλλοντάς δὲ τὰ ἡμέτερα πρὸς
 βτὰ ἐκείνων· οἱ μὲν εὐπαρρησιαστότεροι γίνονται πρὸς τὸν θεόν,
 ὑμᾶς δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀγνοεῖν δοκῆτέ, πᾶν
 θεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀμελεῖτε καὶ τῆς θρησκείας τῆς περὶ τὸν
 ἀθάνατον, ὃν δὴ τοὺς χριστιανοὺς θρησκουόντας ἐλευθέρου καὶ V 208
 διαώκετε ἕως θανάτου. ὑπὲρ δὲ τῶν αἰσιούτων ἤδη καὶ πολλοὶ
 10 τῶν περὶ τὰς ἐπαρχίας ἡγεμόνων καὶ τῷ θεοτάτῳ ἡμῶν ἔγρα-
 ψάν πατρί· οἷς καὶ ἀντέγραψεν μηδὲν ἐνοχλεῖν τοῖς τοιοῦτοις, B
 εἰ μὴ ἐμφαίνοντό τι περὶ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἐγχειροῦντας.
 καὶ ἐμοὶ δὲ περὶ τῶν τοιοῦτων πολλοὶ ἰσημίαν, οἷς δὴ καὶ R 610
 προέγραψα κατακολουθῶν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ. εἰ δέ τις ἐπι-
 15 μένοι τινα τῶν τοιοῦτων εἰς πράγματα φέρων ὡς δὴ τοιοῦτον
 ὄντα, ἐκείνος ὁ καταφερόμενος ἀπολελεύσθω τοῦ ἐγκλήματος,
 καὶ ἐὰν φαίηται τοιοῦτος εἶναι, ὁ δὲ καταφέρων ἐνοχος ἔσται δίκης.
 προετέθη ἐν Ἐφέσῳ.

Ἰνδ. η'. α'. ἐπ. Κεθήγου καὶ Κλάρον.

- 2. πεκοίθασιν V. 3. οὐκ om. PV. 4. ὕμνησον Eusebina, ὕμνησον PV.
- 7. ἄλλων ἰσῶν P. id. καὶ τῆς θρησκείας περὶ τὸν θάνατον ὃν δὴ V,
 θρησκείαν δὲ περὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐπίστασθε, ὅθεν καὶ τοὺς θρησκουόν-
 τας ἐζηλώκατε, ὅθεν καὶ P. Corroxi ex Eusebio. 8. θρησκουόντας V.
- 10. ἡγουμένων V. id. καὶ om. P. 11. οἷς καὶ] οἷς V. id. ὄχλου V. P.
- 12. ἐμφαίνοντο Eusebina, εἰς φαίνοντο PV. 13. δὴ] δὲ P. 14. πα-
 τρός μου P. id. ἐπιμένοι PV. 15. δὴ om. P. 19. καὶ Κεθάρου V.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

speciem de impietate accusatis, pro suo numine emori, quam vivere. Unde et victoriam reportant, vitam profundere paratioris quam in vestram considerere sententiam.

De terrae porro tremoribus quos aut sensitio aut sentitis, ineptum esset vobis in memoriam revocare, quod vos quidem cum sunt, desperabundi, illi vero, si illorum statum cum vestro tunc compareremus, majori etiam spe erga numen suum implentur. Vos vero per omnia tempus videmini Deos penitus ignorare, et cultum illorum negligere, et Christianos veri Dei cultores proscrubitis, vesatis, et usque ad mortem insectamini. De quibus jam ante quoque provinciarum Praesides Dico patri meo perscribere, quibus et ille rescripsit, uti ne molesti essent Christianis ulla in re, nisi quid in Rempublicam Romanam tentasse conincerentur. Ad me quoque de illis multi retulerunt, quibus exemplo patris mei idem quod ille rescripsit. Quod si quis persecerit in hujusmodi hominibus vesandis, negotiaque illis facesserit, absolvantur quantumvis Christiani, delator vero puniatur. Propositum est Ephesi.

170. xi. Ind. viii. Coethogo et Claro Cons.

2.

5676.

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ἡρηνιανῶν.

C Ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν ἀφροσύνη ἄρτι φθείρα, ἔβην καὶ φθοροποιὸν πρεσδοδοξίαν εἰσάγουσα ἐν βίῳ, Τατιανὸν ἀρχηγὸν ἔσχεν. οὗτος δὲ τῶν μαθητῶν Ἰουστίνου γενονώς, ἕως μὲν ἔξη ὁ Ἰουστίνος, οὐδ' ἕλας ἐτόλμα ἐνδείκασθαι παραφθορὰν τῆς ἡμῶν κατὰ Χριστὸν πίστεως. ἐποδοκῶντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κενεὸς λόγος καταποθεῖς δογματίζειν ἀγαθῶν, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ Σατορῆνος καὶ Μαρκίων, ἤρξατο πρὸς αὐτοὺς ἀθετῶν τὴν ἀρχαίαν πλάσιν τοῦ Θεοῦ καὶ κατηγορῶν τὸ ἄβρην καὶ τὸ θῆλο εἰς γένησιν ἀνθρώπων πεποικηκός, καὶ τῶν λεγομένων παρ' 10 αὐτοῖς ἡμῶν ἀποχῆν εἰσηγήσαστο, ἀχαριστοῦντες τῷ τὰ πάντα D τα πᾶσι θεῷ. ἀκταλῆγονσι τε τῇ τοῦ πρωτοπλάστου σωτηρίᾳ, καὶ τοῦτο πῦρ ἔξηρέθη παρ' αὐτοῖς. τούτου Τατιανὸς πρῶτος ταύτην εἰσηγήκατο τὴν βλασφημίαν, καὶ αἰωνίως τινεὶς ἀορίστοις ὁ αὐτὸς εἰσάγει ὁμοίως τοῖς ἀπὸ Οὐαλεντίνου μυθολο- 15 γήσας, γάμον τε φθορὰν καὶ πορνείαν παρακλήσιος Μαρκίωνα καὶ Σατορῆνον ἀναγορεύσας, καὶ ὡς πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἔγραψαν, ἱκανὰ δὲ καὶ Μουσανός.

Ἄντωνίνος αὐτοκράτωρ περικῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκειτο, P 261 ἀπόξ τε παρῶν καὶ τοῖς πολεμίοις ἀποστέλλων. καὶ Παρτί-20

2. Κρατιτῶν m, R, V. ἰδ. ἄρτι φθείρα] ἀνταρτίαια P. 3. (καὶ) ψευδ. R. 8. Σατορῆνος P. 11. ἀποχῆν R. 12. τε] δὲ P. 15. ἀπὸ Eusebii Hist. Eccl. IV. 27. ἐπὶ PV. 17. Σατορῆνον P. 20. Πορτίωνα V.

A. C.

171. xii. Ind. ix. Severo et Herenniano Coss.

[OL Iph.]

3.

Encratitarum haecesis, quae peregrinam et exoticam in mundo induxit opinionem, Tatianum habuit auctorem. Is ex Iustini auditoribus, quoad ille vixit, non omnino ausus est intemeratae Christi fidei corruptionem prodere. Justino vero extincto, vanis coepit illatis sermonibus, velut mente captus, ac ebrius, ecclesiam praedicare, quemadmodum Saturnianus et Marcion ante ipsum fecerant, et eorum aeternae, abrogata antiquo Dei ac damnata opere, qui marem et feminam ad hominum generationem condidit. Sed et eorum, quae Anima praedita appellant, abstinentiam induxit, ingrati martiales erga omnium conditorem Deum. Quinetiam primi hominis Adam salutem negant, idque tum primum ab iis adinventum: primum enim Tatianus hanc impletatem excoegitavit. Sed et Aeonas quosdam indefinitos idem inducit, his quae a Valentino praedita fuerant, fabulas intermiscens. Connubium etiam, secundum fere Valentini et Marcionis sententiam, corruptionem ac sterperum esse dictitans, quos contra scripsere multi alii, in his vero sat multa Musanus.

Antoninus Imperator saepius et ipsomet hestec aggressus

νακι και τοις σὺν αὐτῷ δίψει κωλυμένοις ἄμβροτος ἐκ τοῦ θεοῦ ἐγένετο, και τοις ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς και Σαρμάταις σκηπτὸς ἔπεισεν, πολλοὺς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ ὡς και ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλ-
δ λοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθεῖρεσθαι ταῖς τῶν χριστιανῶν εὐχαῖς διασισῶσθαι.

σλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. εγ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ β' και Μαξίμου.

Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ β' και Πομπηιανοῦ.

- 10 Δεύτερος μετὰ τὸν προκειμένον Τατιανὸν Σένηρός τις κρα- B
τῆσας τὴν αὐτὴν αἵρεσιν Σενηριανῶν προσηγορίας γέγονεν αἰ- R 612
τιος, χρωμένων τούτων και νόμφ και προφήταις και εὐαγγελίοις,
ιδίως ἐρμηνεύοντες τῶν ἱερῶν γραφῶν τὰ νοήματα, βλασφημοῦν-
τες Παῦλον τὸν ἀπόστολον, ἀθετοῦντες αὐτοῦ τὰς ἐπιστολάς,
15 μηδὲ τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων καταδεχόμενοι. ὁ μέντοι γε
πρότερος αὐτῶν Τατιανὸς συνάφειάν τινα και συναγωγὴν οὐκ οἶ- V 209
δα ὅπως τῶν εὐαγγελίων ποιησάμενος τὸ διὰ τεσσάρων τοῦτο προσ-
ωνόμασεν, ὃ παρά τισιν εἰς ἔτι και κῦν φέρεται. τοῦ δὲ ἀπο- C
στόλου φασὶν αὐτὸν θελῆσαι τινὰς αὐτῶν μεταφράσαι φωνάς, ὡς
20 ἐπιδιορθούμενον αὐτὸν τὴν τῆς φράσεως σύνταξιν. καταλέλοιπεν

1. τοῖς ἔλλοις σὺν P. id. Θεοῦ] οὐρανοῦ P. 16. τις οὐκ. P.
14. τὸν] τινὰ R. id. τὰς ἐπιστολάς] ἐπιστολάς P. 20. φράσεως
Ducangius, φάσεως V, φύσεως P.

A. C.

[Ol. Iph.]

est, interdum missis ducibus. Cum Pertinax affique qui cum eo erant sibi premerentur, imber de coelo depulit, in Germanos vero et Sarmatas contra stantes fulmen delapsum, multos ex his exanimavit. Afunt porro Marti imperatoris literas circumferri, in quibus testatur exercitum sibi periturum, Christianorum precibus esse servatum.

CCXXXVIII. Olympias.

172. XIII. Ind. x Orphito et Maximo Coss.

173. XIV. Ind. xi Severo II. et Pompeiano Coss.

4.

1. 239.

Secundus post Tatianum, cujus supra meminimus, Severus eadem infectus haeresi, Severianorum nominis auctor fuit: qui quidem legem veterem ac Prophetas, atque ades Evangelia admittunt, scripturas sacras pro libito interpretantur, Paulum Apostolum damnant, proscriptis illius Epistolis, rejectis etiam Actis Apostolorum. His vero antiquior Tatianus, necesse quam consentantiam et collectionem Evangeliorum confecit, quam Diatessaron appellavit, quae etiamnum in quorundam manibus versatur. Aiunt etiam ipsam in animo habuisse Apostoli verba aliter mutare, cum gemisum illius sensum ac compositionem vellet emendare. Circumferuntur complura ejus

δὲ οὗτος πολὺ τι κληθὸς συγγραμμάτων, ὃν μάλιστα παρὰ πολλοῖς μνημονεύεται διαβόητος αὐτοῦ λόγος ὁ πρὸς Ἕλληνας, ἐν ᾧ καὶ τῶν ἀνεκαθ' ἑαυτὸν χρόνων μνημονεύσας τῶν παρ' Ἕλλησιν ἐδοκίμων ἀπάντων Μωσέα τε καὶ τοὺς Ἑβραίων προφήτας ἀπέφανε προγεγενημένους, ὅς δὲ καὶ δοκεῖ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ πάντων καλλίων τε καὶ ὠφελιμώτατος ὑπάρχειν.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Γάλλον καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ γ' καὶ Ρούφου.

Ποσειδῶν δὲ τῆς Δογδοῦνου ἐπίσκοπος, ὑπὲρ τὰ ἕξ ἔτη τῆς ἡλικίας γενόμενος, συρόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ πολλὰ παθῶν ἀνήκεστα τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη.

Ἄλλα καὶ Ἄτταλος τοῦνομα πολλὰ πολλῶ τῷ χρόνῳ πεπονθώς, ἐν εἰρκτῇ τυγχάνων θείας ὀπτασίας ἐν νυκτὶ ἀξιοῦται. Ἀλκιβιάδου γάρ τις τῶν ἐν εἰρκτῇ τυγχανόντων κατεχομένου, πάνυ αἰχμηρὸν βιοῦντος βίον, καὶ μηδενὸς ὄλως πρότερον μεταλαμβάνοντος, ἀλλ' ἢ ἄρτω καὶ ὕδατι μόνῳ χρωμένον, πειρωμένου δὲ καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ρῆτι διαίειν, Ἄτταλῳ τῷ προειρημένῳ μετὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα, ὃν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ἔνυσεν, ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐ καλῶς ποιεῖ Ἀλκιβιάδης μὴ χρώμενος τοῖς κτίσμασι τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλοις τύπον ὑπολειπόμενος σκανδάλου. πεισθεῖς 20

7. Φλάκκου V. 8. τὰ om. P. 9. Δογδοῦνου P. 12. Ἄταλος P. 16. μέση omi P. 17. δὲ] τε P. ibid. Ἀτάλα P.

A. C.

[OL Iph.]

scripta, in quibus a multis praesertim commendatur celeberrimum illud quod ad Graecos inscripsit: in quo virorum apud eosdem illustrium omnium retroacta tempora commemorans, et Mosen, et Hebraeorum Prophetas longe vetustiores fuisse ostendit, qui quidem liber ex omnibus quos scripsit, longe pulcherrimus et utilisimus habetur.

174. xv. Ind. xii. Gallo et Flacco Coss.

175. xvi. Ind. xiii. Orphito et Rafo Coss.

2.
3.

Pothinus Lugdunensis Episcopus, qui annum aetatis nonagesimum excesserat, ad tribunal raptatus, et immensam passus crudelitatem, Martyrii cursum consummavit.

Sed et quidam nomine Atalus, multa multo tempore passus, dum in vinculis habetur, divina quadam visione per noctem dignatur. Cum enim quidam Alcibiades, qui cum iis qui in carcere erant, detinebatur, laboriosam propter vitam degeret, atque priusquam in custodiam daretur, nihil omnino praeter panem et aquam gustaret, in carcere eandem vitae rationem servare conaretur, praedicto Atalo, post exactum primum certamen, quo in Amphitheatro defunctus fuerat, divinitus aperitur, non recte facere Alcibiadem, qui iis quae Deus considerat non uteretur, aliisque scandale esset. Hinc persuasus

δέ ὁ Ἀλκιβιάδης πάντων φανερώς μετελάμβανεν, καὶ ἠγαθήριστε τῷ θεῷ, καὶ δικαίως· οὐ γὰρ ἀνεπίσκητοι χάριτος θεοῦ ἦσαν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦν σύμβουλον αὐτοῖς.

R 614
B

σλθ' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Παυλλίανος καὶ Ἄπρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόμος ἐτέθη ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὸν πατέρα τὰ τέκνα· καὶ τῷ ἀγαρίστῳ δὲ παιδί τὸ τετραογγιον δίδασθαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ὑπέταξε τὸ ἔθνος τῶν Γερμανῶν.

10 Ἰνδ. ιε'. ιη'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κυντίλλου.

Ἰνδ. α'. ιθ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ δ' καὶ Ροΐφου τὸ β'.

Σμίνα τῆς Ἀσίας ἀπὸ σεισμῶν κατεβόρφη. Ἀντωνίνος ὁ C καὶ Οὐῆρος νοσήσας ἀπέθανεν ἐν Πανωνίαις πρὸ ἡκτιῶ καλαυδῶν ἀπριλλίαν, ἄρξας ἔτη ιθ'.

15 Ῥωμαίων ιε' ἐβασίλευσε Κόμμωδος ἔτη ιβ'. ἡμοῦ αχβ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Βήρου.

Οὗτος ὁ Κόμμωδος ἐπὶ αἴης αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας.

1. ἀγαρίστη P. 2. ἦσαν χάριτος τοῦ θεοῦ P. 5. Παυλλίανος P. 8. τετραογγιον P. 9. ὑπετάξετο R, ὑπετάξατο P. ib. τὸ om. P. 10. Κυντίλλου P. 18. Πανωνίαις P, Πανωνίαις m. R, V. 14. ἀπριλλίου P. 17. καίαι V.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Alcibiades, palam absque delectu appositum deinceps cibum sumpsit, Deoque gratias egit: et jure sane, neque enim inexpectati erant gratiae Dei, sed Spiritus sanctus iis in consultorem aderat.

CCXXXIX. Olympias.

5684.

176. xvii. Ind. xiv. Pollione et Apro Cosa.

His Cosa. lex est promulgata, qua intestato patres filiis succederent, ingrato vero filio bonorum paternorum quarta duntaxat pars daretur.

Idem Imperator Germanorum gentem subjugavit.

177. xviii. Ind. xv. Commodo et Quintillo Cosa.

1. 289.

178. xix. Ind. l. Orphito IV. et Rufo II. Cosa.

2.

Smyrna Asiae oppidum terrae motu corruit. Antoninus qui et Verus dictus est, morbo conflictatus in Pannoniis obiit ex a. d. viii. Kalend. Apriles, cum imperasset annos xix.

Romanis xv. imperavit Commodus ann. xii. Colliguntur anni v. κρσκσ.

179. l. Ind. ii. Commodo Augusto II. et Vero Com.

3.

5689.

Hic Commodus quamdiu imperavit, ab Ecclesiae persecutione abstineat.

V 210 Ἐπὶ τούτου Ἠγήσικκος τελειοῦται περὶ τῶν ἀποστόλων με-
D γάλως συγγραμμένος, ὡς ἱστορεῖ Εὐσέβιος ὁ Παιμφίλου.

σμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Γορδιανοῦ.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Βήρου τὸ β'. 5

Ἐιρηναῖος ἐπίσκοπος πόλειως Λογδούνου τῆς Γαλλίας διέ-
πρεπεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων κτήτωρ τις ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
μεγάλῃ ὀνόματι Ἀρτάβανος φιλοτίμως ἐβέβηεν ἐν τῇ καλου-
P 263 μένῃ Δάφνῃ τοῖς δήμοις καλὰ μίαια συντόμια πολλὰ ἄρτων διακωνι-
ζόντων, καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρτους πολιτικοὺς διὰ τὸ τῇ ἰδίᾳ
πόλει τούτους δωρῆσασθαι, καὶ ἠφόρυσεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ
χωρίων πρόσδοτον ἀναλογοῦσαν εἰς λόγον τῶν αὐτῶν πολιτικῶν
ἄρτων. καὶ ἀνήγειραν αὐτῷ οἱ τῆς Ἀντιοχείων πόλιως ἐν τῇ
Δάφνῃ στήλην μαρμαρίνην, ἐπιγράψαντες Ἀρταβάντι αἰωνία 15
μνήμη.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Μαιμερτίνοσ καὶ Ρούφου τὸ γ'.

B Ἡ κατὰ Φρύγας ἄθεος ψευδοπροφητεία Μοντανοῦ καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ παραπλήγων γυναικῶν αὐτοῦ Πρισκίλλας καὶ Μαξιμίλ-
R 616 λας συνέστη, ἔτι δὲ καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ Θεοδότου· καθ' ὧν 20

6. Λουγδούνου P. ib. Γαλλίας PV. 10. συντόμια πολλὰ m. R.
quae πολλά ἄρτων om. in textu. 11. ἐκέλευσεν R. 15. ἡ μνήμη
αἰωνία P. 20. ὧν Raderus, ὧν RV.

A. C.

Illo imperante, decessit Hegesippus, qui de Apostolis ma-
gnifice scripsit, ut testatur Eusebius Pamphili.

[Ol. Iph.]

CCXL. Olympias.

180. II. Ind. III. Praesente et Gordiano Coss.

4.

181. III. Ind. IV. Commodi Augusti III. et Veri II. Coss.

1. 240.

Irenaeus Lugduni urbis Galliae Episcopus celebris habi-
tus est.

His Coss. civis quidam magnae Antiochiae, nomine Ar-
tabanus, in magnificentiae argumentum, plurimas breves tessas
panum perpetuorum sparsit in plebem, in suburbano
Daphnensi, hosque panes vocavit Civiles, eo quod civitati
suae impertirentur: et ex propriis suis praediis congruos redi-
tus in eorundem panum civilium sumptus destinavit. Vicissim
vero Antiocheni, eidem in Daphne statuam marmoream erexere,
cum hac inscriptione:

Artabani memoria aeterna.

182. IV. Ind. V. Mamertino et Rufo III. Coss.

2.

Mendax et impia Montani Cataphrygum haereseos secta-
ria, et cum illo pariter furentium mulierum Priscillae et Maxi-

συνεγράψατο ὃ ἐν ὄσια τῇ μνήμῃ Ἀπολλωνάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ Μιλτιάδης συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐν οἷς καὶ Σαραπίων Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος.

- Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Κομμόδου Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Βικτωρίνου.
 5 Τὰ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Ἀπολλώνιον ἔξω τειχῶν ἐγένετο ἐφισταμένου τὸ ἔργον Βακτουανοῦ καὶ Σεβήρου Βιθυνίας C ἡγεμονεύοντος.

σμα' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Μαρκελλου καὶ Αἰλιανου.
 10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπάτων Θεοδοτίων τις τοῦ Πόντου ἀπὸ τῆς διαδοχῆς Μαρκίωνος τοῦ αἵρεσιάρχου τοῦ ἀπ' αὐτῆς Σινώπης ὀρμημένου, καὶ αὐτὸς μηνίων τῇ αὐτοῦ αἵρεσει καὶ εἰς ἰουδαϊσμόν ἐκκλίνας καὶ τὰ αὐτῶν στοιχεῖα καὶ γλῶσσαν μαθών, ἰδίως καὶ αὐτὸς ἐξέδωκεν τὰ πλεῖστα τοῖς ὀβ' ἐρμηνευταῖς
 15 συνάδοντα, ὡς καὶ ἱστορεῖ περὶ τούτου Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος.
 Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ματίερνου καὶ Βραδουῦ. D
 Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Κομμόδου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Γλαβρίωνος.
 Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κρισπίνου καὶ Αἰλιανου.

4. Κομμόδου τοῦ Ἀυγούστου V. ib. τὸ om. R. 5. τῶν τειχῶν P. 6. ἐφισταμένου R. 12. μηνίων R. ib. αὐτῇ P. 15. ἀνάδοντα R. συναδόντας m. R. ib. καὶ om. R. ἰδ. Ἐπιφάνιος] p. 172. s.

A. C. [Oly. Iph.]
 millae vaticinatio nata est, Alcibiadis quoque et Theodoti contra quos scripsit sanctae memoriae Apollinaris Hierapoleos Episcopus, et Miltiades scriptor, aliique complures, quos inter extitit Sarapion Antiochiae Episcopus.
 182. v. Ind. vi. Commodo Augusto IV. et Victorino Coss. 3.
 Apollonium Nicaeae Bithyniae urbe extra moenia constructum est, operi praefecto Bactuano, cum Bithyniae praeesset Severus.

CCXLI. Olympias.

184. vi. Ind. vii. Marcello et Aeliano Coss. 4.
 His Coss. quidam Theodotio in Ponto natus, ex Marcionis Haeresiarchoe sectatoribus, qui et ipse Sinope oriundus erat, ejurata eadem haeresi, in Judaismum declinavit: cumque eorum elementa et linguam didicisset, privatim et ipse multa edidit quae cum LXXII. Interpretibus consentiant, ut de illo refert Epiphanius Cypri Episcopus.
 185. vii. Ind. viii. Materno et Bradua Coss. 1. 241.
 186. viii. Ind. ix. Commodo Augusto V. et Glabrione Coss. 2.
 187. ix. Ind. x. Crispino et Aeliano Coss. 3.
 Detrahe Celossi Rhodii capite, Commedus suum imposuit.

Τοῦ κολοσσῶ Ῥόμου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμμοδος ἰδιαν ἐπέθηκεν εἰκόνα.

Ἐπιγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγεννήθη.

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ Ῥώμης σκηπτὸς ἐκείσεν, καὶ σφοδρὸς ἐμπρησμός γέγονεν, καὶ τὰς βιβλιοθήκας καὶ 5
δὲ τὰ μέρη Ῥώμης αὐτῆς διέφλεξεν.

P 264
V 211

Θέρμαι Κομμοδιαναὶ ἐν Ῥώμῃ ἀφιερῶθησαν.

σμβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Σιλανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σεπτε-10
μιανοῦ.

Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Περτι-
νακος.

B Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποκνιγὼς ἐν οἰκίᾳ Βε-
στιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίσσης ἐν Ῥώ-15
μῃ πρὸ α' καλανδῶν Ιανουαρίων, ἄρξας ἔτη ιβ'.

R 618 Ῥωμαίων ιε' ἐβασίλευσε Λούκιος Περτίναξ μῆνας β'.
δμοῦ ἔτη εχθ' καὶ μῆνας β'.

Περτίναξ ἀξιούσῃ τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων τὴν γυναῖκα αὐ-

4. Καπιτωλίῳ R. 16. καλάνδης RV. 18. ἔτη om. P. ιδ. καὶ
om. P. 19. τῇ om. R.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

Origenes Alexandriae nascitur.
Hoc anno Capitolium Romae de coelo tactum est, in-
gensque extitit incendium, quo et Bibliothecae, et universae
ipsius urbis Romae regiones conflagrarunt.

Thermae Commodianae Romae dedicatae sunt.

CCXLII. Olympias.

188. x. Ind. xi. Fusciano et Silano Coss.

189. Junio et Servilio Coss.

190. xi. Ind. xii. Commodo Augusto VI. et Septimiano
Coss.

191. Aproniano et Braduo Coss.

192. xii. Ind. xiii. Commodo Augusto VII. et Pertinace
Coss.

Commodus repentina morte interiit in aede Vestiani affi-
nis sui, et Attalianas feminae Consularis, Romae, pridie Ka-
lendas Januarias, cum imperasset annos xii.

5698. Romanis xvi. imperavit Lucius Pertinax mensibus ii. Col-
liguntur anni v. MDCXCIX.

Pertinax, petenti Romanorum Senatui, ut conjugem Au-
gustam, filium vero Caesarem renuntiaret, intercessit, dicens,
Satis esse quod invitus ad Imperium accessisset.

Pertinax, qui et Lucius dictus, a militibus interfectus est,

τοῦ σεβαστῆν ὀνομάσαι καὶ τὸν υἱὸν *Καίσαρα* ἐποθεῖσαι, ἀντι-
πε φάσκων, Ἰκανὸν ὅτι βεβιασμένος πάρεισιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

Περτίναξ ὁ καὶ Λούκιος ἐσφάγη ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς
ἐξέφευγει ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸν Μάρτιον, ὡν ἐτῶν ο'.

5- Ῥωμαίων ις' ἐβασίλευσεν Δίδιος Ἰουλιανὸς ὁ καὶ Σίλβιος C
μῆνας ζ'. ὁμοῦ ἔτη, εψ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Κλάρου.

Καὶ οὗτος Δίδιος ἐσφάγη ἀπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πη-
γὴν τοῦ παλατίου Ῥώμης ἔσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύσιν, ἐκ συ-
10 σκευῆς τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡν ἐτῶν ζ'.

σμγ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ιη' ἐβασίλευσεν Λούκιος Σεπτίμιος Σεβήρος ἀπὸ D
τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψηφισθεὶς ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ἔτη, εψιθ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Σεβήρου Ἀνγούστου καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Κλήμεντος.

Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Δέξτρου καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὑπ. Λατερανῶ καὶ Ρουφίνου.

Λέγεται τὸ Βυζάντιον Θράκης ἐμπόριον εἶναι, καὶ ὅτι το-
πάρχης ἦν ἐν αὐτῇ Βαρβύσιος ὁ πατήρ Φεδαλλίας, καὶ ὅτι ἐν

2. βεβιασμένως RV. 7. Φλάκου V. 18. ἔτη alterum om. P.
15. Κλήμεντος R. 16. Δέκτρον R. 18. Περὶ τοῦ Βυζαντίου
πῶς συνέστη τὸ Βυζάντιον praeposit P, quae alia manus ascripsit
margini V. id. τόπαρχος P. 19. ἐν τῇ ζωῇ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Annis a. c.

dum ex Palatio in campum Martium proficiscitur, annos ma-
tus LXX.

5699.

Romanis xvii. imperavit Didius Julianus, qui et Silvius
dictus, menses vii. Colliguntur anni v. mccc.

193. i. Ind. xiv. Flacco et Claro Coss.

1. 243. 5699.

Similiter et hic Didius a Cubiculario per suorum insidias
interfectus est ad fontem Palatii, Romae, dum piscibus inten-
dit, annos natus LX.

CCXLIII. Olympias.

Romanis xviii. imperavit Lucius Septimius Severus, a Ro-
mano Senatu Imperator electus, ann. xix. Colliguntur anni
v. mcccix.

5718.

194. i. Ind. xv. Severo Augusto et Sabino Coss.

195. ii. Ind. i. Tertullo et Clemente Coss.

196. iii. Ind. ii. Dextro et Prisco Coss.

197. iv. Ind. iii. Laterano et Rufino Coss.

1. 244.

De Byzantio, et quomodo conditum est Byzantium.

Ἰκανὸν Byzantium esse Thraciae Emporium, cuius Princeps fuit Bar-

- P 265 ζωῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔκτισεν ἐκείνη πολλὰ ἐν αὐτῷ τῷ ἐμπορικῷ, καὶ ἔστησεν ἐν αὐτῷ καὶ τύχην, ἣντινα ἐκάλεισε Κερδὴν. καὶ ὅτε ἤμελλε τελευτᾶν ὁ πατὴρ αὐτῆς Βαρβύσιος, παρεκελεύσατο κτίσαι αὐτῇ τείχος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, ὅπερ νῦν ἐστὶ τὸ παλαιὸν τείχος Κωνσταντινουπόλεως, του-5 τέστιν ἀπὸ τοῦ καλουμένου Πετρίου ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, πλησίον τῆς καλουμένης Ῥάβδον. τὴν δὲ λεχθεῖσαν Φεδάλιαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἠγάγετο Βύζας ὁ Θράκης βασιλεὺς, καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον, ἣγον τὸ ἐμπό-
R 620 ριον, εἰς ὄνομα αὐτοῦ τὸ Βυζάντιον, ἔσθα νῦν καλοῦνται αἱ 10 Νίκαι, πλησίον τῶν Κιλικίων, δεδωκῶς τῷ τόπῳ καὶ δίκαιον
B πόλεως. καὶ ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης μετὰ χρόνους πολλοὺς ὁ Σεβῆ-
V 212 ρος τούτῳ τῷ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ ἔωρακῶς τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως καλῆν, ἀνήγειρε τὴν Βυζοῦ πόλιν, καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον 15 Ζεύξιππον. καὶ ὅτι ἐκεῖ ἴστατο ἐν μέσῳ τοῦ Τετραστώου στήλη χαλκῆ τοῦ ἡλίου, καὶ ὑποκάτω αὐτῆς ἔγραφε τὸ ὄνομα τοῦ ἡλίου Ζευξίππου. οἱ δὲ Θράκες οὕτως ἔλεγον τὸν τόπον Ἕλιον, οἱ δὲ τῆς πόλεως Βυζαντίων καὶ αὐτοὶ ἠνόμασαν τὸ αὐτὸ δημόσιον λουτρὸν Ζευξίππον κατὰ τὸ ὄνομα, ὅπερ εἶχε πρῶην ὁ τόπος, 20
C καὶ οὐκέτι, ὡς εἶπεν ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐκάλουν αὐτὸ Σεβήριον. ἐγένετο δὲ τὸ Τετραστώον τοῦ Ζευξίππου,

4. κτίσας R. 11. Κηλικίων PV. 16. ὅτε R. ib. τετραστώον PV hic et postea. 17. τοῦ ἡλίου τὸ ὄνομα P. 18. Θράκης P. 19. Βυζάντιον V, Βυζάντων R.

bysius, Phedaliae pater: quae quidem superstite adhuc parente plura aedificia in eo condidit, Fortunamque collocavit, quam Ceroen appellavit. Ferunt praeterea moriturum patrem Barbysium ipsi reliquisse in mandatis, ut in eo murum a mari ad mare excitaret: qui quidem murus est ille antiquus Constantinopoleos, qui a Petrio usque ad portam Sancti Aemiliani, juxta locum quem Rhabdon vocant, porrigitur. Ipsam vero Phedalliam post patris mortem in uxorem accepit Byzas Thraciae Rex, locumque seu emporium de suo nomine Byzantium nuncupavit, ubi nunc sunt quae vocantur Victoriae, haud Procul a Celicibus, et jure civitatis locum donavit. Severus deinde post multa tempora hoc Imperii anno (IV.) Roma profectus, Byzantium veniens, urbiaque situs pulcritudinem contemplatus, Byzae urbem iustauravit, publicumque condidit in ea balneum, Zeuxippum appellatum: quod in Quadriporticus meditallo statum solis aerea staret, in ipsius basi Solis Zeuxippi nomine inscripto. Ac Thraeces quidem locum Helium seu Solem: cives autem, Byzanti balneum publicum Zeuxippum, juxta nomenclaturam, qua antea donabatur, appellarunt, non vero secundum Imperatoris decretum, qui de suo nomine Severium nuncupandum statuerat. Extitit autem Zeuxippi Qua-

ὄπου ἴστατο ἐν μέσῳ ἢ στήλῃ τοῦ ἡλίου, καὶ ἔκτισεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς αὐτῆς Βύζου πόλεως ναὸν ἦτοι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων δι' οὗ ἱερῶν τῶν κτισθέντων πρώην ἀπὸ μὲν Βύζου Ἀρτέμιδι σὺν ἐλάφῳ, ἀπὸ δὲ Φεδαλίας Ἀφροδίτῃ. 5 καὶ ἀναγαγὼν Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Τετραστῶν τὸ ἕγαλμα τοῦ Ἥλιου ἔστησεν αὐτὸ ἄνω ἐν τῷ ἱερῷ, κτίσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος κυνῆγιν μέγα πάνν, καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης θέατρον. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ λεχθεὶς Σεβῆρος, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ 10 κῆπον ἀπὸ τινῶν ἀδελφῶν ὄρφανῶν· καὶ καταλύσας τὰ οἰκήματα καὶ τὸν κῆπον ἐκδενδρώσας ἐποίησε τὸ ἱππικὸν τοῖς Βυζαντιοῖς καὶ τὸ λεγόμενον Στρατήγιον ἀνινέωσεν ὁ αὐτὸς Σεβῆρος, ὅπερ ἦν πρώην κτισθὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅτε κατὰ Δαμίου ἐπεστράτευσεν, καὶ ἐκύλισε τὸν τόπον Στρατήγιον· ἐκτε 15 γὰρ στρατολογήσας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὤρμησεν κατὰ Περσῶν εἰς τὸν πόλεμον.

σμδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Σατορνίνου καὶ Γάλλου.

Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀνουλλίνου καὶ Φρόντωνος.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Σεβῆρου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Βικτωρίνου. P 266

8. καὶ ἀντὶ] κατέναντι Chilmeadus ad Malalae p. 292. 6. ed. Bonn.

4. Ἀρτέμιδι σὺν. Malalae, Ἀρτεμιδίου V, m. R., Ἀρτεμιδίου P, Ἀρτεμιδίου m. R. id. Ἀφροδίτης P. 5. ἀναγὰν P. id. ὁ Σεβῆρος ὁ P. 12. καὶ λεγόμενον P.

driporticus, ubi in medio stetit Solis statua, in cuius locum in ipsius Annii a. c. Byzae civitatis Acropoli templum excitavit Apollini sacrum, et pro aliis duobus fanis prius extractis, a Byza quidem Dianae Elaphaeae, a Phedalla vero Veneris. Ex Quadriporticu translatam Solis statuam in summo templo constituit Imperator: e regione Dianae fani amplissimo Cynegio, e regione vero templi Veneris Theatro aedificatis. Idem praeterea Severus Circum condidit, coemptis a pupillis quibusdam fratris aedibus ac hortis: ac disjectis aedibus, evulsisque ex hortis arboribus, Byzantiis Circum aedificavit. Sed et Strategium seu Praetorium instauravit idem Severus, quod dudum ab Alexandro Macedone extractum fuerat, cum in Darium expeditionem suscepit, locoque Strategii nomen dedit, quod post ibi instructum exercitum, idem Alexander Macedo adversus Persas arma moverit.

CCXLIV. Olympios.

A. C.

[Ol. Iph.]

198. v. Ind. iv. Saturninè et Gallo Coss.

2.

199. vi. Ind. v. Anullino et Frontone Coss.

3.

5704.

200. vii. Ind. vi. Severo Augusto II. et Victorino Coss.

4.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Μυκατινοῦ καὶ Φαβιανοῦ.
 R 622 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς ἐγένετο τῶν χριστιανῶν,
 καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν.

σμέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Σεβήρου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Ἀντινόου. 5
 Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σύμμαχος τις Σαμαρείτης, τῶν
 B παρ' αὐτοῖς σοφῶν, μὴ τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἔθνους, νοσή-
 σας φιλαρχίαν καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τῆς ἰδίας φυλῆς, προσ-
 ἔρχεται Ἰουδαίους καὶ προσηλυτεύει καὶ περιτέμνεται. δευτέραν
 περιτομήν. οὗτος τοῖσιν πρὸς διαστροφὴν τῶν παρὰ Σαμα- 10
 ρείταις ἐρμηνεύων ἐρμηνεύσας τὴν τρίτην ἐξέδωκεν ἐρμηνεύων.
 ταῦτα Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος περὶ τῶν τριῶν ἐρμηνευτῶν, Ἀκύλα
 καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἔθηκεν.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πλαυτιανοῦ καὶ Γέτα.

Πλαυτιανὸς ὁ ὑπάτος ἐσφάγη πρὸ ἰα' καλανδῶν φεβρουα- 15
 ρίων.

C Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Χιλωνος καὶ Αἰβωνος.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Ἀντινόου τὸ β' καὶ Γέτα τὸ β'.

V 213 Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Σεβήρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενόμενος
 διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν ἐποίησε, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν ἀπὸ 20

6. ἐν τούτοις χρόνοις P. ib. Σαμαρείταις R, Σαμαρείτης V. 10.
 Σαμαρείταις PV. 12. Ἐπιφάνιος] p. 172. B. Cuius loci lac-
 nae hinc supplendae sunt. ib. Ἀκύλα P. 15. φεβρουαρίου PV.

Annam. c. A. C.

201. viii. Ind. vii. Muciano et Fabiano Coss.

His Coss. facta est Christianorum persecutio, multique
 martyrio vitam finierunt.

[Ol. Iph.]

1. 245.

CCXLV. Olympias.

5708. 202. ix. Ind. viii. Severo Augusto III. et Antonino Coss. 2.

His temporibus, Symmachus quidam Samaritanus, inter
 suos sapientia praestans, cum debiti honores a popularibus si-
 bi denegarentur, immodica vero temeretur dominandi cupiditate,
 genti suae infensus, apud Iudaeos demigravit, prosely-
 tumque professus, secundum circumciscus est. Hic igitur quo
 Samaritanorum interpretationes everteret, tertiam edidit inter-
 pretationem. Haec Epiphanius Cyprius de tribus interpreti-
 bus, Aquila, Symmacho, et Theodotione observavit.

203. x. Ind. ix. Plautiano et Geta Coss.

Plautianus Consul ex a. d. xi. Kalendas Februarii neca-
 tum est.

204. xi. Ind. x. Chiloné et Lidone Coss.

205. xii. Ind. xi. Antonino II. et Geta II. Coss.

Iisdem Coss. Severus dum Alexandriae moratur, contra

4.

4.

1. 246.

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καὶ Αὐγουσταμνικῆς καὶ ἕως Θηβαίδος.

Τούτοις τοῖς χρόνοις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Σεβηριανὸν ἐκτίσθη γυμνάσιον καὶ τὸ ἐκείσε ἱερὸν μέγα τὸ καλούμενον Πάνθειον.

5 σμῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. αῖ. γ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Αἰμιλιανοῦ. D

Ἰνδ. γ'. εἰ'. ὑπ. Ἄπρου καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. εἰ'. εἰ'. ὑπ. Ἀντωνίνου τὸ γ' καὶ Γέτα τὸ γ'.

Ἰνδ. εἰ'. εἰ'. ὑπ. Πομπηιανοῦ καὶ Ἄπρου.

10 σμῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. εἰ'. ὑπ. Φαυστίνου καὶ Ρουφίνου.

Ἰνδ. β'. εἰ'. ὑπ. Γεντιανοῦ καὶ Βάσσου.

Ἰνδ. γ'. εἰ'. ὑπ. Ἄπρου τὸ β' καὶ Ἄπρου.

Τούτοις τοῖς ὑπᾶτοις ἐτελεύτησε Σεβῆρος εἰς τὸ βαρβαρικόν, ὡν ἐτῶν ξε'. P 267

Ῥωμαίων εἰ' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Καράκαλλος υἱὸς R 624
Σεβήρου ἕτη ζ'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Ἀλβίνου.

σμη' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Μεσσαυᾶ καὶ Σαβίνου.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a m c.
Christianos persecutionem excitavit, in qua complures ex Alexandria, Aegypto et Augustamnica, atque adeo usque ad Thebaidem, pro Christo martyrimum subiere.

Hiscce temporibus Balneum publicum Alexandriae Severianum appellatum excitatum est, atque ingens sanum quod Pantheon vocant.

CCXLVI. Olympias.

206. XIII. Ind. XII. Albino et Aemiliano Coss.

207. XIV. Ind. XIII. Apro et Maximo Coss.

208. XV. Ind. XIV. Antonino III. et Geta III. Coss.

209. XVI. Ind. XV. Pompeiano et Avito Coss.

CCXLVII. Olympias.

210. XVII. Ind. I. Faustino et Rufino Coss.

211. XVIII. Ind. II. Gentiano et Basso Coss.

212. XIX. Ind. III. Apro II. et Apro Coss.

His Coss. obiit Severus in barbarico, aetatis anno LXV.

Romani XIX. imperavit Antoninus Caracallus, Severi F.

annos VII. Colligantur anni v. MDCCXVI.

213. I. Ind. IV. Antonino Augusto IV. et Albino Coss.

1. 243. 5719.

Chronicon Paschale vol. I.

32

- Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. *Λεντούλου και Κεριαλλου.*
 B Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. *Σαβίνου τὸ β' και Ἄνουλλίνου.*
 Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. *Πραίσεντος και Ἐξτρομάτου.*

σμθ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. *Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' και Ἀδουέντος.*
 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. *Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' και Σακερδότου.*
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀντωνίνος Καράκαλλος κατὰ
 Περσῶν ἀπελθὼν και ἀναλαβὼν τὴν Ὀσσορηγὴν, συμβαλὼν εἰς
 C τὸν πόλεμον ἐσφάγη, μέσον Ἐδέσσης και Καρρῶν, ὧν ἐτῶν ζ'.
 Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Μακρίνος ἔτος α'. ὁμοῦ εψκζ'. 10
 Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. *Ἀντωνίνου και Κωμάζοντος.*
Μακρίνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαίδι, ὧν ἐτῶν νβ'.
 Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Ἡλιογάβαλος ἔτη δ'.
 ὁμοῦ εψλα'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. *Γράτου και Σελεύκου.* 15

σν' Ὀλυμπιάς.

- D Ἰνδ. ιγ'. β'. ὑπ. *Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ β' και Ἀλεξάνδρου.*

1. Κεριαλλου P. 2. Ἄνουλλίνου P. 8. και — συμβαλὼν om. P.
 9. Αἰδέσσης PV.

Annia m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCXLVIII. Olympias.

214.	ii.	Ind. v.	Messala et Sabino Coss.	2.
215.	iii.	Ind. vi.	Lentulo et Cereali Coss.	3.
216.	iv.	Ind. vii.	Sabino II. et Anulino Coss.	4.
217.	v.	Ind. viii.	Praesente et Extricato Coss.	1. 240

CCXLIX. Olympias.

218.	vi.	Ind. ix.	Antonine Augusto V. et Advento Coss.	2.
219.	vii.	Ind. x.	Antonino Augusto VI. et Sacerdote Coss.	3.
- His Coss. Antoninus Caracallus dum in Persas proficiscitur, inter Aedessam et Carras interficitur, annos natus ix.
 5726. Romanis xx. imperavit Macrinus annum i. Colliguntur anni v. MDCCXXVII.
5730.	220.	i.	Ind. xi.	Antonino et Comansote Coss.	4.
- Macrinus Archelaide e medio tollitur, cum vixisset annos LII.
 Romanis XXI. imperavit Antoninus Heliogabalus an. iv. Colliguntur anni v. MDCCXXXI.
221.	i.	Ind. xii.	Grato et Seleuco Coss.	1. 250

CCL. Olympias.

222.	ii.	Ind. xiii.	Antonino Augusto II. et Alexandro Coss.	2.

Ἰνδ. ιδ'. γ' ὑπὸ ~~Μαξιμίαν~~ καὶ ~~Αἰλιανῶν~~.

Διουκτιρένας ἡμερῶν τρωῶν ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, καὶ σι-
σμοὶ σφοδροὶ ἐκαστῆ ἐγένοντο πρὸ ε' Ἰδῶν ασπιεμβρίων καὶ πρὸ
ε' καλανδῶν ὀκτωβρίων καὶ πρὸ ιδ' καλανδῶν νοεμβρίων.

6 Παλαιστίνης Νικόπολις, ἡ πρότερον Ἐμμαοῦς, ἐκτίσθη
πόλις, πρεσβευόντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προΐσταμένου Ἰουλλίου
Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικά συγγραψαμένου.

P 268

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπὸ Φλαβιανοῦ καὶ Κρισπίνου.

R 626

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ἐσφάγη Ἀντωνίνος Ἐλιογύβαλος

10 Αὐγουστος ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ ἰδίου αὐτοῦ συγγενοῦς, ὧν ἐτῶν λς'.

Ῥωμαίων κβ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος Μιμμηάας ἔτη εγ'
δμοῦ εηνμδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπὸ Φουσκιανοῦ καὶ Δεξτρου.

απὸ Ὀλυμπιάδας.

15 Ἰνδ. β'. β'. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.

B

Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπὸ Ἀλβίνου καὶ Μαξιμίου τὸ β'.

Ἰνδ. δ'. δ'. ὑπὸ Μοδέστου καὶ Προβου.

Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τὸ γ' καὶ Διαικος.

απὸ Ὀλυμπιάδας.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπὸ Ἀγρεκόλου καὶ Κλήμεντος.

8. εἰδὸν P. 11. Μαμαίας V et infra. 20. Ἀγρικόλα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

223. III. Ind. XIV. Maximo et Aeliano Coss.

Vigiliae trium dierum Romae actae sunt, et vehementes
tempestates motus in ea facti, ex ante d. v. Id. Septemb. et ex a.
d. xv. Kalend. Octobr. ac denique ex a. d. Kalend. Novembr.

Nicopolis Palaestinae urbs, Emmaus prius nuncupata,
condita est, legationem pro ea obtinente illius Praefecto Julio
Africano Chronicon scriptore.

224. IV. Ind. XV. Flaviano et Crispino Coss.

His Coss. Antonianus Heliogabalus Romae a cognato suo
interfectus est, cum sextum et trigésimum ageret annum.

Romanis XII. imperavit Alexander Mammianus 6 annos

5743.

XIII. Colligatus a. v. κροκκxiii.

225. I. Ind. I. Eusebiano et Dextro Coss.

1. 251. 5751.

CCLL. Olympias.

226. II. Ind. II. Alexandro II. et Marcello Coss.

2.

227. III. Ind. III. Albinō et Maximio II. Coss.

3.

228. IV. Ind. IV. Modesto et Probo Coss.

4.

229. V. Ind. V. Alexandro III. et Diono Coss.

1. 252.

CCLL. Olympias.

230. VI. Ind. VI. Agrícola et Clemente Coss.

2.

- 11. Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Πομπηιανού και Πελεγμιανού.
- Ἰνδ. η'. η'. ὑπ. Λούκου και Μαξιμου το γ'.
- Ἰνδ. θ'. θ'. ὑπ. Μαξιμου το δ' και Πατέρου.

C

σγ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ι'. ι'. ὑπ. Μαξιμου το ε' και Ουοβάου. 5
- Ἰνδ. ια'. ια'. ὑπ. Σεβήρου και Κυντιανού.
- Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. ὑπ. Μαξιμου το ς' και Αφρικανού.
- Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. ὑπ. Περπέτου και Κορηλιου.

Ἐτους σε τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναληφείως τοῦ κυρίου ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ
D Ἀλέξανδρος Αὐγουστος, ὡς ἔστιν ὑπὸ τῶν παπυλιῶνα αὐτοῦ ἐν
Μογοντιακῷ, ὧν ἑτῶν λ' τὴν δὲ μητέρα αὐτοῦ Μάμμαϊαν,
οὕσαν μετ' αὐτοῦ, ἐπνίξαν ἐν σχολιῶν εἰς τὸν παπυλιῶνα ἔσω.

Ῥωμακὸν γ' ἐβασίλευσε Μαξιμῖνος Αὐγουστος ἀνάγκρην-15

θεις ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔτη γ' ὁμοῦ ἐψημζ'.

σδ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Οὐλπικίου και Ποντιανού.
- Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Γορδιανού και Ἀβιολά.

2. Λούκου V. 11. τῶν] τούτων P. 12. αὐτοῦ om. P. 18.
19. p. seq. v. 1. ιδ'. Μαξ. α'. ιε'. Μαξ. β'. β'. Μαξ. γ'. R. 19.
Ἀβιολά V.

Anniam. c. A. C.

231.	vii.	Ind. vii.	Pompeiano et Pelegmiano Coss.	[Ol. Iph.]	3.
232.	viii.	Ind. viii.	Lupo et Maximo III. Coss.		4.
233.	ix.	Ind. ix.	Maximo IV. et Paterno Coss.		1. 233.
CCLIII. Olympias.					
234.	x.	Ind. x.	Maximo V. et Urbano Coss.		2.
235.	xi.	Ind. xi.	Severo et Quintiano Coss.		3.
236.	xii.	Ind. xii.	Maximo VI. et Africano Coss.		4.
237.	xiii.	Ind. xiii.	Perpetuo et Cornelio Coss.		1. 234.

Anno ccc. post Christi in coelos assumptionem; martyrium subit Sanctus Cyprianus.

Isdem Coss. Alexander Augustus interfectus est ab exercitu, cum esset in tabernaculo, Moguntiaci; amos tum aetatis xxx. ejusque mater Mammaea, quae cum fillo erat, intra ipsum tabernaculum, laqueo, est suffocata.

5746. Romanis xxiii. imperavit Maximinus Augustus, ab exercitu renunciatus, annis iii. Colliguntur anni. κρδϑκλνϛ.

CCLIV. Olympias.

238.	i.	Ind. xiv.	Ulpicio et Pontiano Coss.		2.
239.	ii.	Ind. xv.	Gordiano et Aviolo Coss.		3.

Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Ἀλβίνοσ καὶ Οὐενούσιου. R 628

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπέτων ἐπελάθοντες ἤ τι στρατιῶται ἔφα- P, 269
σαν Μαξιμίνοσ Ἀύγουστον εἰς Ἀκυλίαν, ὅντα ἐτῶν ξί'. καὶ
ἔβασιλευσεν Βαλβίνος μῆνας γ', καὶ ἐσφάγη. καὶ ἔβασιλευσεν
5 Παύλιος ἡμέρας ἑκατὸν, καὶ ἐσφάγη.

Ῥωμαίων κδ' ἔβασιλευσεν Γορδιανὸς Σεβαστὸς ἔτη ε'. V 215

ὁμοῦ μνηγ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Γορδιανοῦ Ἀυγούστου τὰ β' καὶ Πομ-
πιακῶν.

10 σνέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Ἀττικοῦ καὶ Πραετέστου.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Πάππου. B

Γορδιανὸς Ἀύγουστος ἐπέταξεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων
παχιδάτων, ἐπίστας αὐτοῦσ κατ' ἐπιλογῆν, ὡσ τελέωσα καὶ εὐ-
15 σθενεῖσ καὶ μεγάλασ ὄντασ θάλασ, ἀπὸ κοῦ τάγματοσ τῶν λεγομέ-
νων σχολαρχικῶν, καλέσασ τῶν σχολῶν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰσ τὸ
ἴδιον ἐκείνημον σεμῶνωκ' οὐκοῦ εἶσασ οἱ τῆσ ἔκτασ σχολῆσ.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Περωνόρου καὶ Αἰμιλιανῶν.

Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Τατιανοῦ.

- 1. Οὐενέστρου V. 3. Ἀκυλίαν P, Ἀκυλίαν V. 4. δ Βαλβίνου P.
- 6. Ἐνώσ V, m. R. 17. εἰσιν οἱ] εἰσ P.

A.C. [OL. Iph.] Anni a.m.c.

240. III. Ind. I. Albino et Venusto Coss.

His Coss. irruentes milites Maximinum Augustum Aquil-
leiae interfecerunt, cum annum ageret LXV. cui successit Bal-
binus, quo tertio post mense caeso, Imperium adeptus est
Publius, qui post centum dies pariter est interemptus.

Romanis, XXIV. Imperavit Gordianus Senior, annos, VI. 5572.
Colliguntur anni v. MDCCXIII.

241. I. Ind. II. Gordiano Augusto II. et Pompeiano Coss. 1. 255.

CCLV. Olympias.

242. II. Ind. III. Attico et Praetextato Coss. 2.

243. III. Ind. IV. Aureliano et Pappo Coss. 3.

Gordianus Augustus Candidatorum cohortem instituit, se-
lectis potissimum qui florenti essent aetate, ac validi, et qui
magna essent corporis specie, ex eorum legione, qui Scholarii
vocantur: ipsamque Scholam cohortis istius de suo nomine
Seniorum appellavit: II vero sunt ex sexta Schola.

244. IV. Ind. V. Peregrino et Aemiliano Coss. 4.

245. V. Ind. VI. Philippo et Iuliano Coss. 1. 256.

CCLVI. Olympias.

246. VI. Ind. VII. Praesente et Albino Coss. 2.

ὡς Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Πρωσιέντου καὶ Ἀβρίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἑπτάτων νόσφ βληθεὶς Γορδιανὸς Σενίωρ τελευτᾷ, ὡν ἐτῶν οὗδ'.

Ῥωμαίων κ' ἑβασίλευσε Φίλιππος ὁ Τούναρος ἕκτα Φίλιπ-5
πρ τῷ νῆφ αὐτοῦ ἔτη ζ'. ἡμέρ' μὲν θ'.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Φιλίππου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Φιλίππου
υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Φιλίππου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Φιλίππου
υἱοῦ τὸ β'. 10

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ β' καὶ Ἀκυλίανου.

D

ὡς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Δεκίου καὶ Γρατιανοῦ.

R 630

Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος ἕκτα τῷ νῆφ αὐτοῦ Φιλίππῳ ἀπεθνήσκον
συνεστήσαντο τῶν λεγομένων κاندιδάτων, ἐπαράντας καὶ ἐπι-15
λογὴν νεανίσκους ἀπὸ τῶν σχολαρίων, καλέσαντες τὴν
σχολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν συντάκτος τάγματός εἰς τὸ ἐπιθνησκον
Φιλίππου τοῦ πατρὸς Ἰουλιανῶν ὅτι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ τῆς ἐξέδεως
σχολῆς.

P 270 Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ.

3. Ἐπιὰρ V, m. R. 5. Ἰούναρ V, m. R. 8. 10. τοῦ υἱοῦ P. 10.
τὸ β'] αὐτοῦ τὸ δεύτερον R. 18. Ἰουλιανῶν PV.

Anni a m. c. A. C.

[OL Iph.]

His Coss. Gordianus Senior ex morbo decessit, an. LXXIX.
natus.

Romanis xlv. imperavit Philippus Junior, cum filio
Philippo, annos iv. Colliguntur anni v. mdcclxix.

247. I. Ind. viii. Philippo Augusto II. et Philippo F.
Coss. 3.

248. II. Ind. ix. Philippo Augusto III. et Philippo F.
II. Coss. 4.

249. III. Ind. x. Aemiliano II. et Aquilino Coss. I. 257.

CCLVII. Olympiade.

250. iv. Ind. xi. Decio et Gratiano Coss. 2.

251. Decio III. et Decio Quinto Coss. 3.

Philippus Imperator una cum filio suo Philippo cohortem
instituit Candidatorum, in eam adscitis selectis viris juvenibus
ex Scholaribus, Scholae legionis ab iis institutae de Philippo
patris nomine Juniorum Indita appellatione: atque hi sunt e
septima Schola.

5751. 252. v. Ind. xii. Gallo et Volusiano Coss. 4.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὕπ. Βολανσιανοῦ τὸ β' καὶ Μαξιμῶν.

Φλακκός ὁ Ἰουδαῖος πολλοὺς συμβαλῶν πολέμους εὐτυχῶς ἐπραξεν. καὶ ὡς πολεμῶ τοῖς Γήπεσι, ἐκονδύλησεν ὁ ἵππος αὐτοῦ, καὶ συμπεσὼν αὐτῷ μηρόκλαστος ἐγένετο· καὶ ἐλθὼν ἐν 5 τῇ Ῥώμῃ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κλάσματος τελευτᾷ, ὡν ἐτῶν με'.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Δέκιος ἔτος α'.

ὁμοῦ ρψξ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὕπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Δεκίου υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Δεκίου διωγμῶ κατὰ χριστιανῶν γενο- B
10 μένου Φλαβιανὸς Ῥωμαίων ἐπίσκοπος μαρτύρησεν· μεθ' ὃν
Κορνήλιος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται τρισὶν ἔτεσιν. ὁμοίως δὲ
καὶ Βαβυλᾶς τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ V 216
ἐτελειώθη. μεθ' ὃν Ἀντιοχείας ἡγέται γ' Φάβιος ἔτη γ'. πολ-
λοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐστάντες ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν
15 πίστεως καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις ἐτελειώθησαν. κατὰ διαδο-
χὴν δὲ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἁγίου Βαβυλᾶ, ὡς
διηγήσατο τοῖς πρὸ ἡμῶν ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀν-
τιοχείας. οὗτος Δέκιος ἀνεῖλε τὸν ἄγιον Βαβυλᾶν, οἷχ ὡς χρι- C
στιανὸν μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐτόλμησεν ἐπισεχεῖν τοῦ βασιλέως
20 Φιλίππου τὴν γυναῖκα καὶ αὐτὸν Φίλιππον χριστιανὸς ὄντας

2. Ἰούλιος V. 13. Φλάβιος P. 17. διηγήσατοῖς πρὸ V. 18.
οὔτως V. id. ἀνεῖλετο P.

A. C.

253. vi. Ind. xiii. Volusiano II. et Maximo Coss.

[Ol. Iph.]

1. 258.

Philippus Junior multa bella feliciter confecit. Is dum contra Gepidas praeliatur, equo cespitante lapsus, femur contrivit, Romamque reversus, ex eo vulnere, moritur, cum esset annorum XLV.

Romanis xxvi. imperavit Decius annum i. Colliguntur anni v. MDCCXL.

L. Ind. xiv. Decio Caesare et Decio filio ejus Coss.

Sub initium Imperii Decii, excitata in Christianos persecutio, Flavianus Romanorum Episcopus martyrio vitam exiit: post quem Cornelius in Episcopatum successit per annos tres. Similiter et martyrio cursum consummavit Babylas Antiochiae Episcopus, cujus vice Antiochenam cathedram adeptus est Flavius, quam per tricennium tenuit. Complures vero alii in oriente, dum in fide Christi constantes persistunt, ut et in aliis provinciis mortem obierunt. Ex majorum porro relatione, et hoc de Sancto Babyla ad illos pervenit, uti his qui ante haec tempora vixere narravit Beatus Leontius Antiochiae Episcopus: Hic Decius Sanctum Babylam, non solum quod Christianorum religionem profiteretur, interfecit, sed et quod Imperatoris Philippi uxorem, atque adeo ipsum Philippum,

εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πυρρανομήσαντος τοῦ Φιλίππου. ἦν δὲ ἡ παρανομία τοιαύτη. Φίλιππος ἐκεῖνος ὁ Ἰουδαῖος, ἐπαρχος ὡν ἐπὶ τοῦ προσηγησαμένου αὐτὸν βασιλέως Γορδιανοῦ, παραθήκη ἐλαβεν παρὰ Γορδιανοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ τελευτήσαντος Γορδιανοῦ τοῦ βασιλέως σφάζας τὸν παῖδα Φίλιππος⁵ ἐβασίλευσεν.

R 632
D

Καὶ ἐν Σμύρῃ τῆς Ἀσίας Πιόνιος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐμαρτύρησεν, ἀπὲρ λόγιος καὶ τῶν ἐν μαθήμασιν τοῦ χριστιανῶν λόγου διαπρεπόντων γνωριζόμενος, ἐπὶ Ἡρόδω Κωντιλλιανοῦ ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας πρὸ δ' ἰδῶν μαρτυρίαν, ἧ ἔστι κατὰ Ἀσιανὸς μηνὲ ἕκτῳ ἰβ', σαββάτου ἔωρα δεκάτῃ.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, ἡγεμονικοῖς παραστάς δικαστηρίοις, καὶ ἐπὶ δευτέρῳ διαπεφύκως ὁμολογῶν, λιπαρῶ γήρει καὶ σωματικῇ πολυτείᾳ ἐτελειώθη τῷ τοῦ μαρτυρίου¹⁵ ἡμέρῳ.

P 271

Ὁ αὐτὸς Δέκιος βασιλεὺς ἤγαγεν ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς λέοντας φοβερούς καὶ λεαίνας, καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸ λήμιτον ἀνατολῆς, ἐπὶ Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης ἕως τοῦ Κιρκησίου κάστρου, πρὸς τὸ ποιῆσαι γενεάν, διὰ τοὺς βαρβάρους Σαρακηνούς. ὁμοίως δὲ²⁰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς Λιβύης ἤγαγεν ἔρπετὰ ἰοβόλα καὶ φοβερὰ ἀρῶνο-

1. τοῦ om. P. 2. ἡ π. τοιαύτη] π. αὕτη P. *ibid.* Ἰούλιος V. 9. Κωντιλλιανοῦ P. 10. εἰδῶν P. 12. δὲ om. P. 15. τοῦ om. P. 19. Κιρκισίων PV.

utrumque Christianum, ab aedis sacrae ingressu arcere coactus, propter perpetratum a Philippo crimen, quod ejusmodi fuit: Philippus iste Junior, cum Praefectoriam Praetorii, imperante illius decessore Gordiano, gereret, commendatum sibi ex suae tutelae datum a Gordiano filium, ipse Gordiano Imperatore mortuo, interfecit, ac imperium arripuit.

Smyrnae Asiae civitate, Pionius cum aliis compluribus martyrium subiit: vir caetera disertus, et inter illos qui in Christianis disciplinis illustres habiti sunt, notissimus, sub Proclo Quintilliano Asiae Praesule, ex a. d. iv. Idus Martias, id est secundum Asianos, mense vi. die xii. sabbati hora xii.

Pari modo Alexander Hierosolymorum Ecclesiae Episcopus Caesaream Palaestinae ad Praesidis tribunal adductus, gemina jam confessione clarus, senio gravis, ac vitae sanctitate singulari, martyrii cursum consummavit.

Idem Decius Imperator ex Africa formidandos leones et leonenas adduxit, immisitque in Orientis fines, ab Arabia et Palaestina usque ad Circesium castrum, ut ibi foetus ederent et propagarentur, propter barbaros Saracenos. Similiter et ab continente Arabia serpentes venenosos ac metuendos utriusque sexus adduxit, dimisitque in fines Aegypti; pro-

θήλα, καὶ ἀπέλευσεν εἰς τὸ τῆς Αἰγύπτου ἕμιτον δαδ τοῦδε Νομά-
 δας καὶ Βλεμμύας βαρβάρους· καὶ διὰ τοῦτα γράφουσιν αὐτὸν
 ἰστώσω μεταξὺ λεόντων καὶ ἀσπίδων.

Ἐξελθὼν δὲ ὁ αὐτὸς Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγγων,
 ὡς ἀπέρχεται, ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπό τινος τῶν ἑξάρ-
 χων ἐν Ἀβύρτω, ὧν ἐτῶν ζ'.

σὴν Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων κζ' ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος ἔτη γ'.
 ὁμοῦ εψξγ.

10 Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ.

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ τὸ β' καὶ Γαλλιηνοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Μαξιμου τὸ β' καὶ Γλαβριωνος.

Ἐτελεύτησε Γάιος Γάλλος, ὧν ἐτῶν ἑβ'.

Ῥωμαίων κη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς Ἀγούστος ἔτη ιδ' C

15 ὁμοῦ εψοζ'.

Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Γαλλι-
 ηνοῦ τὸ γ'.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, πολλῶν ὑποπεσόντων V 217
 αὐτῶ τῶν ἐν τῷ διωγμῷ Δεκίου, ὀρέγων αὐτοῖς χεῖρα μετανοίας R 634

20 ἔξευμενίσασθαι τὸν θεόν, πολλοῖς τῶν ἐπισκόπων περὶ αὐτῶν
 γράφει· ἐν οἷς ἀρθεῖς ὑπερηφανία Ναύατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-

4. ὁ em. P. ib. Φράγγων PV. 16. Γαλλιηνοῦ τὸ γ'] Γαλλιη-
 νοῦ P. 21. ὁπαρηφανεία P.

A. C.

[Ol Iph.] Anni a. m. c.

pter Nomadas ac Bleimmys barbaros: ideoque ipsum leones
 inter et aspides pingere solent.

Ipse vero Decius, dum Francis bellum illaturus profectus-
 tur, ab uno ex proceribus cum filio occiditur Abyrti, cum vi-
 xisset annos LX.

CCLVIII. Olympias.

Romanis xxvii. imperavit Caius Gallus annos iii. Colli-
 guntur anni v. MDCCLXIII. 5762.

254. i. Ind. xv. Valeriano et Gallieno Coss. 2. 5760.

255. ii. Ind. i. Valeriano II. et Gallieno II. Coss. 3.

256. iii. Ind. ii. Maximo II. et Glabriano Coss. 4.

Caius Gallus decessit, cum annorum esset LXII.

Romanis xxviii. imperavit Valerianus Augustus, ann. xiv.
 Colliguntur an. v. MDCCLXIII.

257. i. Ind. iii. Valeriano III. et Gallieno Coss. 1. 259.

Dionysius Alexandriae Episcopus, multis qui in Decii
 persecutione suppliciorum metu a fide desciverant, illius pe-
 nibus advolutis, porrecta poenitentiae mans, ut Deum sibi

στίας προσβύτατος ἔλαβεν μὴ δεῖν αὐτοὺς δεχθῆναι, ὡς κατεῖ
 D οὔσης αὐτοῖς σωτηρίας ἐλπίδος, μηδὲ εἰ πάντα τὰ εἰς ἐπισκο-
 φὴν γνήσιμ ἐπιτελοῖεν, ἰδίας αἰρέσεως τῶν κατὰ λογισμὸν φροσι-
 θέντων καὶ καθαρῶς ἐκυστῶν ἀποσηνάντων ἀσχηρῶς καθίστα-
 ται. ἐπ' ᾧ συνόδου μεγίστης ἐν τῇ Ῥώμῃ συγκροτηθείσης, § 5
 μὲν τὸν ἀριθμὸν ἐπισκόπων, πλείονων δὲ ἔτι μᾶλλον πρεσβυ-
 τέρων καὶ διακόνων, ἰδίως δὲ καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας περὶ
 τοῦ πρακτείου ἐπισκεψαμένων, δόγμα γέγονε τοῖς πᾶσιν τὸν μὲν
 Nαύατον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ συνεπαρθεῖσι καὶ τοὺς ὀννευδοκῆν
 P 272 τῇ εἰς ἀδελφοὺς ἀπανθρωποτάτῃ γνώμῃ τοῦ ἀνδρὸς προαιρουμέ-
 νους ἐν ἄλλοτριῶν τῆς ἐκκλησίας ἡγεῖσθαι, τοὺς δὲ τῇ συμφορᾷ
 περιπεπωκότας τῶν ἀδελφῶν ἰᾶσθαι καὶ θεραπεύειν τοῖς τῆς με-
 τανοίας φαρμάκοις. περὶ τούτων καὶ Κορνήλιος Ῥωμαίων ἐπί-
 σκοπος πρὸς τὸν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον Φάβιον
 ἔγραψε, δηλῶν αὐτῷ τὰ τῆς συνόδου Ῥωμαίων καὶ τὰ δόξαντα 15
 τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικὴν καὶ τὰς αὐτόθι χώρας. καὶ
 ἄλλοι δὲ πλείους πρὸς πλείονας πολλὰ περὶ τῆς ἀπονοίας Ναύατου
 καὶ τῆς μετανοίας τῶν ἐν τῷ διωγμῷ καταπεσόντων ἔγραψαν.

B

σνθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. β'. ὑπ. Τούσκου καὶ Βάσσου.

20

5. τῆ om. P. 7. δὲ καὶ] δὲ P. 8. προαιρούς m. R, πρακτείου
 PV. 16. καταπεσόντι P.

Anni m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

propitium efficerent admonitis, de illis ad multos Episcopos
 literas dedit: in quibus, superbia tumidus Novatus Romanae
 Ecclesiae presbyter, dixit eos non esse admittendos, quod
 nulla iis salutis spes superesset, atque adeo quantumvis omnia
 ad conversionem idonea peragerent, propriae haereseos eorum
 qui mente infatigati, Catharos seipsos nominant, principes consti-
 tuitur. Cujus rei causa, maximo Romae coacto Concilio, i. e.
 quidem Episcoporum, sed multo plurium Presbyterorum et
 Diaconorum: facta praeterea in reliquis Provinciis de eo quod
 definiendum esset inquisitione, tandem ab omnibus decretum,
 ut Novatus, una cum sectatoribus suis, et iis qui viri illius
 inhumanam prorsus in fratres sententiam amplectebantur, ab
 Ecclesiae liminibus proscriberetur: qui vero ex fratribus in
 hanc incidissent calamitatem, sanarentur, ac poenitentiae re-
 mediis curarentur. His de rebus Cornelius Romanus Ponti-
 fex ad Fabium Antiochenae Ecclesiae Episcopum litteras de-
 dit, quibus illi decreta Synodi Romanae, et Italiae ac Africae
 Antistitum sententiam exposuit. Sed et multi alii de Novati-
 amentia, et eorum qui in persecutione lapsi erant poenitentia,
 multa perscripserunt ad complures.

CCLIX. Olympias.

5764. 258. π. Ind. iv. Tusco et Basse Cons.

2.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ ἄγιος Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν
πρὸ τῆς καλανδῶν ὀκτωβρίων.

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ γ' καὶ Βολόνσιανοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Σεκολαρίου καὶ Δονάτου.

5 Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ δ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ γ'.

σξ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ ε' καὶ Φαυστινιανοῦ.

C

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Δέξτρον.

Ἰνδ. ι'. η'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ ε' καὶ Σατορνίνου.

10 Ἰνδ. ια'. θ'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Λουκ-
κιανοῦ.

σξά' Ὀλυμπιάς.

R 636

Ἰνδ. ιβ'. ι'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Λουκ-
κιανοῦ τὸ β'.

15 Ἰνδ. ιγ'. ια'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ ζ' καὶ Σαβινιανοῦ.

D

Ἰνδ. ιδ'. ιβ'. ὑπ. Πατέρνου καὶ Ἀρκεσιλάου.

Ἰνδ. ιε'. ιγ'. ὑπ. Πατέρνου τὸ β' καὶ Μυριανοῦ.

σξβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιδ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Πατέρνου τὸ γ'.

4. Σεκολαρίου V, Σεκουλαρίου P sola. 8. Δέξτρον P. 15.
Σαβιανοῦ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

His Coss. Sanctus Cyprianus martyrio vitam finivit ex a.

d. xviii. Kalend. Octobres.

259.	iii.	Ind. v.	Aemiliano III. et Volusiano II. Coss.	3.
260.	iv.	Ind. vi.	Seculari et Donato Coss.	4.
261.	v.	Ind. vii.	Gallieno IV. et Volusiano III. Coss.	1. 260.

CCLX. Olympias.

262.	vi.	Ind. viii.	Gallieno V. et Faustiniانو Coss.	2.
263.	vii.	Ind. ix.	Albino et Dextro Coss.	3.
264.	viii.	Ind. x.	Gallieno VI. et Saturnino Coss.	4.
265.	ix.	Ind. xi.	Valeriano Augusto IV. et Luciano Coss.	1. 261.

CCLXI. Olympias.

x.	Ind. xii.	Valeriano Augusto V. et Luciano II. Coss.	2.	5772.
266.	xi.	Ind. xiii.	Gallieno VII. et Sabiano Coss.	3.
267.	xii.	Ind. xiv.	Paterno et Arcesilao Coss.	4.
268.	xiii.	Ind. xv.	Paterno II. et Mariniانو Coss.	4.

CCLXII. Olympias.

269.	xiv.	Ind. i.	Claudio et Paterno III. Coss.	1. 262.

V 218 Ἐπι τῶν προκειμένων ὑπάτων Οὐαλεριανὸς Ἀύγουστος
 ἐσφάγη ὑπὸ Περσῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ, ὃν ἐτῶν ξα΄.
 P 273 Ῥωμαίων κθ' ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β' οὐμοῦ ἐφθ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Ἀντιοχανοῦ καὶ Ὀρφίτου.
 Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Βίβισσου. 5

Ἐπὶ τούτου Κλαυδίῳ ἐμκήθησιν Γόθοι καὶ παρελαβὲ τὸ
 Σίρμιον.

Κλαύδιος τελευτᾷ ἐν Σιρμίῳ, ὃν ἐτῶν νξ'.
 Ῥωμαίων λ' ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ς' οὐμοῦ ἐφπ'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Κνίετου καὶ Βουδουμμιανοῦ. 10

B

σξγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Τακίτου καὶ Πλακιδιανοῦ.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Αὐρηλιανὸς Ἀύγουστος ἤρξατο τὰ
 τεῖχη Ῥώμης ἀνανεοῦν ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθαρῆντι.

Ἰνδ. ς'. γ'. ὑπ. Κνίετου τὸ β' καὶ Βραδουμμιανοῦ. 15

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ Ἀύγουστον τὸ β' καὶ Καπίτω-
 λλου.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ Ἀύγουστοῦ τὸ γ' καὶ Μαρκελλου.

C

σξδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ς'. ὑπ. Τακίτου τὸ β' καὶ Αἰμιλιανοῦ. 20

1. ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προκειμένων P. 7. Σίρμιον V et
 mox Σημίω, η ab alia manu scripto. 10. Βραδουμμιανῶ P.
 12. ε. Ἀσφ. β. R.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His praedictis Coss. Valerianus Augustus a Persis in eum
 insurgentibus interfectus est, cum ann. LXI. attigisset.

5778.

Romanis xxix. imperavit Claudius an. II. Colliguntur an.
 v. MDCCCLXXIX.

270. I. Ind. II. Antiochiano et Orphito Coss. 2.

271. II. Ind. III. Aureliano et Basso Coss. 3.

Sub hoc Claudio victi sunt Gothi, et receptum Sirmium.
 Claudius Sirmii moritur, cum annorum esset LVI.

Romanis xxx. imperavit Aurelianus. ann. XI. Colliguntur
 anni v. MDCCCLXXXV.

272. I. Ind. IV. Quietto et Bradumiano Coss. 4.

CCLXIII. Olympias.

273. II. Ind. V. Tacito et Placidiano Coss. 1. 263.

His Coss. Aurelianus Augustus coepit instaurare moenia
 urbis Romae: lapsu quippe temporis ea fatiscabant.

III. Ind. VI. Quietto II. et Bradumiano, Coss.

274. IV. Ind. VII. Aureliano Augusto II. et Capitolino
 Coss. 2.

275. V. Ind. VIII. Aureliano Augusto III. et Marcello Coss. 3.

Αυρηλιανὸς Αὐγουστος τέλευτᾷ, ὡν ἔτιων οε'. καὶ βασι-
λευσε Φλωριανὸς ἡμέρας λδ', καὶ ἐσφάγη.

Κατὰ τοῦτακ τὰν χρόκων ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ἀνάματι R 638
Κλέριον, δαγματιζὼν καὶ παρουσινύγων.

5 Ρωμαίων κα' ἔβασλευσεν Πρόβος ἔτη ε'. ὁμοῦ γηθᾷ.

Ἰνδ. ι. α. ὑπ. Πρόβου Αὐγουσταν καὶ Παυλίανου. D

Ἰνδ. ια. β. ὑπ. Πρόβου Αὐγουσταν τὸ β. καὶ Αἰσίου.

Ἰνδ. ιβ. γ. ὑπ. Πρόβου Αὐγουσταν τὸ γ. καὶ Πατέρων.

οξέ Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ιγ. δ. ὑπ. Μεσσαλά καὶ Γράτου.

Ἰνδ. ιδ. ε. ὑπ. Πρόβου Αὐγουσταν τὸ δ' καὶ Τιβεριανού.

Ἰνδ. ιε. ζ. ὑπ. Πρόβου Αὐγουσταν τὸ ε' καὶ Βικτωρίνου. P 274

Ἐσφάγη Πρόβος Αὐγουστος ἐν Σιρμιῶ, ὡν ἔτιων γ'.

15 Ρωμαίων λβ' ἔβασλευσεν Κάρος ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Κά-
ρῶν καὶ Νουμεριανῶ ἔτη γ'. ὁμοῦ γηθδ'.

Ἰνδ. α. α'. ὑπ. Κάρου καὶ Καρίνου.

οξέ Ὀλυμπιάς.

V 219

Ἰνδ. β. β. ὑπ. Διοκλητιανῶ καὶ Βάσσου.

1. os] Post Aurelianum deest Taciti breve imperium: unde nume-
rus annorum Taciti in Aurelianum confertur, minime scilicet, quum
interemptus esset, agenssem: Notavit egregium Gibbon's Hist. cap. XII.
annet. 6. 7. Δούκιου PV.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CCLXIV. Olympias.

276. vi. Ind. ix. Tacito, II. et Aemiliano Coss. 4.

Aurelianus Augustus moritur, annos ætatis, LXXV. et re-
gnat Florianus dies xcvii. et interficitur.

Sub id temporis, exortus est quidam Manichæus, nomine
Cæso, qui prava dogmata sparsit et conciliabula cœgit.

Romanis xxxi. imperavit Probus annos vi. Colliguntur
anni, v. m̄d̄c̄xcl.

277. i. Ind. x. Probo Augusto et Paulino Coss.

278. ii. Ind. xi. Probo Augusto II. et Lupo Coss. 1, 264.

279. iii. Ind. xii. Probo Augusto III. et Paterno Coss. 2.

CCLXV. Olympias.

280. iv. Ind. xiii. Messala et Grato Coss. 3.

281. v. Ind. xiv. Probo Augusto IV. et Tiberiano Coss. 4.

282. vi. Ind. xv. Probo Augusto V. et Victorino Coss. 1, 265.

Interficitur Probus Augustus Sirmii, annos ætatis, L.

Romanis xxxii. imperavit Carus cum filiis Carino et Nu-
meriano ann. iii. Colliguntur anni v. m̄d̄c̄xciv. 5793.

283. i. Ind. i. Caro et Carino Coss. 2.

Ἰνδ. γ. γ'. ὄπ. Καρίνου τὸ β' καὶ Νομμεριανῶ.

B Ἔτους σνέ τῆς εἰς ἀδριανῶς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, ἠγ-
 10 κητο διαγμῶς χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν· ἐν οἷς μαρ-
 τύρησεν καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος καὶ ὁ ἅγιος Βασίλειος. οὗτος δὲ
 11 ἦν ἐπιπάσιμος Ἀντιπαχέας τῆς μεγάλης, καὶ ἐκεῖ κατέφθασεν Κα-
 5 ρίνος ὁ βασιλεὺς ἀκίων πολεμῆσαι κατὰ Περσῶν μετὰ τοῦ Σείου
 αὐτοῦ Κάρου· ὅστις Κῆρος ἐκεραυνώθη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.
 Καρίνος δὲ ἤττηθεις ἔφωγεν εἰς Κάρην· τὴν πόλιν· καὶ παρα-
 φωσεύσαντες οἱ Πέρσαι ἔλαβον πᾶσιν αἰχμάλωτον, καὶ εὐθὺς
 αὐτὸν ἐφόνευσαν. καὶ ἐκείραντες αὐτὸν ἐποίησαν τὸ δῆμα 10
C αὐτοῦ σάκκον, καὶ σμυρνίσαντες ἐκύλαξαν εἰς ἰδίαν ὁδὸν. τε-
 λευτᾷ δὲ οὗτος Καρίνος ὦν ἐτῶν λς, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ
 Νομμεριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπιστρατεύσεν κατὰ Περσῶν εἰς
 ἐκδίκησιν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Καρίνου, καὶ περιεγένετα αὐτῶν 15
 δυνατῶς.

R 640 Ἐἶτα σφάζεται Νομμεριανὸς ἐν Περσίᾳ τῆς Θράκης τῇ
 νῦν καλουμένῃ Ἡρακλείᾳ ὑπὸ Ἄπρου ἐπαρχοῦ.

D Ῥωμαίων λγ' ἐβασίλευσεν Διοκλητιανὸς ἔτη κ'. ὁμοῦ καὶ ὁ
 Διοκλητιανὸς ἀναγορευθεὶς πρὸς ε' καλανδῶν ὀκτωβρίων ἐν
 Χαλκηδόνι εἰσῆλθεν ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς ε' καλανδῶν ὀκτωβρίων 20
 5. τῆς ὁμ. P. 6. καλαμίας B. 8. παραφωσεύσαντες R, παρα-
 φοδεύοντες m. R, παραφωσεύσαντες m. RP. 16. Περσίᾳ V.
 ἰδ. τῆς — καλουμένης Ἡρακλείας PV. 20. εἰς Νικομηδείαν P.

Anni a. m. c. A. C.

646. OLXVI. Olympiada.

[Ol. Iph.

II. Ind. VI. Diocletiano et Basso Coss.

284. III. Ind. III. Carino II. et Numeriano Coss.

Anno cclv. a Domini in coelis Assumptione, facta est Christiano-
 rum persecutio, in qua multi martyrio vitam miserunt: atque in his Sanctus
 Georgius, et Sanctus Babylas. Hic Antiochiae magnus erat Epi-
 scopus, quo Carinus Imperator pervenit cum Caro patris, Peris bellum
 illaturus: qui quidem Carus in Mesopotamia de coelo factus interit.
 Carinus vero victus Carus profugit, ubi a Peris, castris ad urbem pe-
 sitis, captivus factus, statim ab his interfectus est: huiusque pelle detra-
 cta, ex ea saccum il confecerat, quos unguentis delibutum in victoriae
 monumentum deinceps servarunt. Perit autem Carinus cum anorum
 esset xxxvi. post cuius mortem Numerianus ejus frater suscepta in Per-
 sian expeditione vitam ivit fratrem, insigni de illi reportata victoria.

Deinde Numerianus Perinthi, Thraciae civitate, quam nunc Hera-
 cleam vocant, ab Apro Praefecto Praetorio interficitur.

5813. Romanis xxxiii. imperavit Diocletianus ann. xv. Colligitur anni v.
 MDCCCXIV.

Diocletianus renuntiatus Imperator ex a. d. xv. Kal. Octobres Chal-

μετὰ τῆς πορφύρας, καὶ καλάνδαις Ἰανουαρίαις προῆλθεν ἕπατος.

Ἰνδ δ'. α'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Ἀριστοβούλου.

5 Ἀπὸ τούτων τῶν ἑπέσεων τάσσονται τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη εἰς τὸ πασχάλιν.

Ἰνδ ε'. β'. ὑπ. Μαξιμίμου καὶ Ἀκνίλου.

σξζ' Ὀλυμπιάς.

P 275

10 Ἰνδ ζ'. γ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκολλίου Ἀγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας κοινωνῶν ἀπέδειξε Μαξιμιανὸν Ἐρκολίον, ἀρχομένου τρίτου ἔτους τῆς αὐτοῦ βασιλείας, παραχειμύσας ἐν Νικομήδειᾳ.

Ἰνδ ζ'. δ'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκολλίου τὸ β' καὶ Ἰανουαρίου.

15 Ἰνδ η'. ε'. ὑπ. Βάσσου καὶ Καντιανοῦ.

Ἰνδ θ'. ς'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκολλίου Ἀγούστου τὸ γ'.

σξη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ ι'. ζ'. ὑπ. Τιβεριανοῦ καὶ Δίωνος.

6. πασχάλιον P. 11. εἰς τῆς αὐτοῦ βασιλείας κοινωνίαν ἔδειξε R, εἰς om. R. 15. Κωνσταντοῦ R.

caedone, Nicomediam ex a. d. v. Kal. Octobr. cum purpurea chlamyde Annia m. c. ingressus est: deinde Kalendis Januariis Consul processit.

A. C.

285. I. Ind. iv. Diocletiano Augusto II. et Aristobulo Coss.

[Ol. Iph.]

5794.

4.

Ab his Coss. anni Diocletiani statuuntur in Paschali.

286. II. Ind. v. Maximo et Aquilino Coss.

1. 266.

CCLXVII. Olympias.

287. III. Ind. iv. Diocletiano Augusto III. et Maximiano Herculio Augusto Coss.

2.

Hoc anno, Diocletianus Maximianum Herculum imperii sui participem renuntiavit, inchoante imperii sui anno tertio, cum Nicomedias in hibernis esset.

288. IV. Ind. vii. Maximiano Herculo II. et Januario Coss.

3.

289. v. Ind. viii. Basso et Quintiano Coss.

4.

299. VI. Ind. ix. Diocletiano IV. et Maximiano Herculo Augusto III. Coss.

1. 267.

CCLXVIII. Olympias.

291. VII. Ind. x. Tiberiano et Dione Coss.

2.

Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Ἀννιβαιανῶν καὶ Ἀσκληπιδοῦ.
Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Μαξι-
μιανοῦ Ἐκκουλλίου Ἀγούστου τὸ δ'.

V 220 Τούτῳ τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐπιφανέστατος Καίσαρ
εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσεπορεύθη καὶ Κωνσταντῖος ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς
β' καλανδῶν Ἰουνίου.

C Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντῖου Καίσαρος καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰο-
βίου Καίσαρος.

R 642 αἰθ'. Ὀλυμπιάς.
Ἰνδ. δ'. ια'. ὑπ. Τούσκου καὶ Ἀνουλλίου.

Ἐτοῦς σξξ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήξεως τοῦ κυρίου καὶ
τῶν προκειμένων ἐπάτων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μηψὶς ἐν Κο-
τυαίῳ Φρυγίας Σαλευταρίας ἀδελφὸς, πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβρίου.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Κων-
σταντῖου Καίσαρος τὸ β'.

D Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐκκουλλίου τὸ ε' καὶ Μαξιμα-
νοῦ Ἰοβίου τὸ β'.

Πέρσαι κατὰ κράτος ἐνικήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίου καὶ
Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου.

- 4. Μαξιμῖος et mox Μαξιμῖνον V. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12.
- Κωνσταντῖος V, m. R, Κωνσταντῖος R, Καταίσιος P. 13. εἰδῶν P. 16.
- Μαξιμῖνον V. 17. Ἰοβίου Καίσαρος P. 19. Μαξιμῖνον RV.

Anni a m. c. a. C. [Ol. Iph.]
292. viii. Ind. xi. Hannibaliano et Asclepiodoto Coss. 3

293. ix. Ind. xii. Diocletiano Augusto V. et Maximiano
Herculio Augusto IV. Coss. 4

Hoc anno Maximianus Jovius Nobilissimus Caesar in
principatum adscitus est, ut et Constantius, Nicomediae ex a.
d. xii. Kal. Junias.

294. x. Ind. xiii. Constantio Caesare, et Maximiano Jo-
vio Caesare Coss. 1. 268.

CCLXIX. Olympias.

5804. 295. ix. Ind. xiv. Tusco et Anullino Coss. 2

Anno cclxxvii. Domini in coelos Assumptionis, ac iisdem
praedictis Coss. Martyrium subiit Sanctus Menas Cotyaei,
Phrygiae Salutaris civitate, Athyr xv. ex a. d. iii. Idus No-
vembris.

296. xii. Ind. xv. Diocletiano Augusto VI. et Constans-
tino Caesare II. Coss. 3

297. xiii. Ind. i. Maximiano Herculio V. et Maximiano
Jovio Caesare II. Coss. 3

Persae prorsus devictae sunt a Constantio et Maximiano
Jovio.

Ἰκεται σὲδ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ τῶν προκειμένων ὑπάντων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γελάσιος ἐν τῇ Ἑλιοπολιτῶν πόλει τῆς Λιβανησίας. ὅστις ἦν μῖμος δεύτερος, ἀγῶνός πάνδημόσ θεάτρον ἀγομένου, καὶ πλήθους θεωροῦντος ἔβυλον αὐτὸν οἱ ἄλλοι μῖμοι εἰς βουττιν μεγάλην βαλανείου γέμουσαν ὕδατος χλιαροῦ, καταπαζοντες τοῦ δόγμυτος τῶν χρι- P 276
 ριτιανῶν καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ δεύτερος μῖμος βαπτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βουττιου, φορέσας ἱμάτια λευκά, οὐκέτι ἠγνόσχετο θεωρῆσαι, λέγων ὅτι Χριστιανὸς εἰμι· εἶδον γὰρ δόξαν φοβερὰν εἰς τὸ βουττιν, καὶ χριστιανὸς ἀποθνήσκω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ λαὸς ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἑλιοπολιτῶν πόλεως ἐμάνη σφόδρα· καὶ ὀρμήσαντες ἐκ τῶν βύθρων εἰς τὴν θυμέλην, κρατήσαντες τὸν ἅγιον Γελάσιον ἔξω τοῦ θεάτρον, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόβενυσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ δίκαιος. B
 καὶ λαβόντες τὸ λειψυμον αὐτοῦ οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαριάμην, ὅθεν ὑπῆρχεν, ἔξω Ἑλιοπόλεως, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν αὐτῷ ἐκτίηριον οἶκον.
 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάντων ἐκλήθησαν Πέρσαι ὑπὸ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου Ἀυγούστου.

3. Λιβανησίας R. *ibid.* ὅστις } οὗτος P. Post δεύτερος addit Malalas p. 314. 15. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ παιγνίδιον. 5. 10. βουττιον P. 5. βαλανείου PV. 8. τοῦ om. P. 12. Ἑλιοπολιτῶν P. 16. τοῦ om. P. 17. ὑπῆρξεν P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Anno cclxxix. Domini in caelestis Assumptionis, ac iisdem supra nominatis Coss. martyrio vitam finivit Sanctus Gelasius in Heliopolitanorum urbe Libanensi. Hic cum secundus esset Mimus, ac publici celebrarentur in Theatro ludj, spectante populo, in magis balnei solum aqua tepida plenum ab aliis Mimis injectus est, Christianae religioni, sanctoque baptismo illudentibus. Ipse vero Gelasius secundus Mimus baptizatus, et ex sollo balnei egressus, candidis indutus vestimentis, in theatrum prodire deinceps renuit, dicens: *Christianus sum, vidi enim in sollo tremendam gloriam et Christianus morior.* Quod cum vidisset populus qui in Theatro Heliopolitanorum civitatis spectabat, furor succensus, ex gradibus in scenam irruens, arreptum Gelasium, ac Theatro cum ipsis candidis quas indutus erat vestibus ejectum, lapidibus obruit atque interfecit. Cujus corpus propinqui in vicum Mariamnen dictam, unde erat oriundus, extra Heliopolim, detulerunt, ibique oratorium ei erexerunt.

Iisdem Coss. a Maximiano Herbullo Augusto Persae praefecto victi sunt.

298. xiv. Ind. ii. Anicio Fausto et Severo Gallo Coss. 1. 269.
 Chronicon Paschale vol. I. 33

Ἰνδ. β'. ω'. ὑπ. Ἀνικίου Φαίστου καὶ Σεβήρου Γάλλου.

B 644

σο' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιε'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αἰγούστου τὸ ζ' καὶ Μαξιμ-
μιανοῦ Ἐρκευλλίου Αἰγούστου τὸ ς'.

C Ἰνδ. δ'. ις'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Μαξιμου-
νοῦ Ἰοβίου τὸ γ'.

Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἰς ἡγίται Πέτρος ἔτη ιβ'.
ἐντονώτερον δὲ τῇ ἀσκήσει ἐναντὸν ἄγων, τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκκλη-
σιῶν οὐκ ἀφανῶς ἐπιμελόμενος, θ' ἔτει τοῦ διωγμοῦ καὶ ἰς τῆς
Διοκλητιανοῦ βασιλείας τὴν κεφαλὴν ἀποτιμηθεὶς τῷ τοῦ μαρτυ-
ρίου κατεχοσμήθη στεφάνῳ μετὰ καὶ ἄλλων ἀναριθμητῶν ἐν
πολλαῖς μαρτυρησάντων πόλεσι.

V 221

Ἰνδ. ε'. ις'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Νεπωτιανοῦ.

D Ἰνδ. ς'. ιη'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Μαξιμια-
νοῦ Ἰοβίου Καίσαρος τὸ δ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ καστρήσιος ἄρτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ ἐδωρήθη.

σοσ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιθ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αἰγούστου τὸ η' καὶ Μαξι-
μιανοῦ Ἐρκευλλίου τὸ ζ'.

11. καὶ τῶν ἄλλων P. 15. Ἰοβίου] Αἰγούστου P. 29. τοῦ Ἐρ-
κευλλίου P.

Annal m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCLXX. Olympiade.

5808. 299. xv. Ind. III. Diocletiano Augusto VII. et Maximiano Augusto VI. Coss.

300. xvi. Ind. iv. Constantio Cæsare III. et Maximiano Jovio Coss.

Alexandrinam Ecclesiam xvi. regit Petrus annos xii. In constanti vitæ continentis studio, ac omnium passim Ecclesiarum curæ palam vacans, ix. persecutiōnis anno, imperii vero Diocletiani xvi. una cum infinito aliorum martyrum in pluribus civitatibus numero, capite multatus Martyrii coronam adeptus est.

301. xvii. Ind. v. Titiano et Nepotiano Coss.

302. xviii. Ind. vi. Constantio Cæsare VI. et Maximiano Jovio Cæsare IV. Coss.

Hoc anno Panis Castrensis Alexandriæ a Diocletiano præbitus est.

CCLXXI. Olympiade.

303. xix. Ind. vii. Diocletiano Augusto VIII. et Maximiano Herculeo VII. Coss.

Ἔτους ιθ' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας μηνί [αὐγοῖστῳ ζ',] δίστρω κέ, λέγοιτο δ' ἔν σῶτος μάρτυρις κατὰ Ῥωμαίους, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑσπερῆς τοῦ πάσχα, ἠπλιτο πανταχόσε βυβλικὰ γράμ- P 277
 μματα, τὰς μὲν ἐκκλησίας εἰς ἔδυφος φέρειν, τὰς δὲ θείας γρα-
 φὰς ἄφαντες πορὶ γενέσθαι προστάττοντα, καὶ τοὺς μὲν τιμῆς -
 καὶ ἀξίως ἐπεκλημμένους ἀτίμους, τοὺς δὲ ἐν οἰκειαίς, εἰ ἐπι-
 μένοιον τῇ τοῦ χριστιανισμοῦ προθέσει, ἐλευθερίας ὑστερεῖσθαι
 προαγορεύοντα. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἕτερα φησθήσονται γράμματα
 προσέειπτε τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προέδρους καὶ πάντας τοὺς
 10 κατὰ πάντα τόπον πρῶτον μὲν δεσμοῖς παραδίδεσθαι, εἶτα
 ὕστερον πάσῃ μηχανῇ θῆναι ἀναγκάζεσθαι, ὥς πολλοὺς ἐκ τού-
 του ποικίλως διαθλάσαντας τελευθῆναι, πολλοὺς δὲ χωνωθέν- B
 τας καταπειθῆναι ὑπὸ δειλίας τὴν ψυχὴν προναρτήσαντας.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πολλοὶ μὲν πανταχόσε, καθὰς ἔραμεν, δια- R 648
 15 θλάσαντες ἐτελειώθησαν· οὐδὲν δὲ ἦν καὶ κατὰ τὴν Νικομη-
 δέων πόλιν, ἐν ἧ ὁ βασιλεὺς ἐποιεῖτο τὰς διατριβάς; τότε Δω-
 ρόθεος καὶ Γοργόνιος σὺν ἑτέροις ἅμα πλείοσι τῆς βασιλικῆς
 ἐπικρασίας οὖσαν ἐτελειώθησαν, καὶ χορὸς ἅμα πολλὸς μαρτύρων
 ἀνεδείχθη. οὐ μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ἄνθιμος τῆρ αὐτῆς Νι-
 20 κομηδέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος τὴν κεφαλὴν ἐπομηθεὶς ἐτελειώ-
 θη· ἕτεροι δὲ πύρι, πλείονες δὲ καὶ ἐν τῇ θολώσῃ ἐβρίβοντο,

1. αὐγοῖστῳ ζ' delet Valesius. 4. εἰς om. R. 5. μὲν om. R. 7.
 προσθέσει P. 13. ἀπό PV. 15. δὲ om. P. 16. ὁ om. P.
 19. οὐ μετ'] μετ' P. Vide quae diximus ad p. 128. C.

Anno XIX. Diocletiani Augusti, Indict. VII. mense Dystro, die XIV. (quae quidem Mensis Romanis est Martius) Paschatis die feste, praeposita ubique Principalia edicta, quibus Ecclesiae a fundamentis domi, ac sacrae Scripturae igne comburi juebantur: sed et ut qui magistratibus ac honoribus amgebantur, illis privarentur, ac infames haberentur, reliquis vero privatis hominibus, si in Christianismi professione persisterent, libertas adimeretur. Nec multo post alia supervenere edicta, quibus mandabatur, ut Ecclesiarum Antistites, ac omnes ubicumque essent locorum primo quidem vinculis traderentur, dein omni suppliciorum adhibito genere sacrificare cogerentur: quae facta, ut exinde complures, post varios exantlatos cruciatus, interierint: multi etiam, qui prius quidem sui quadam fiducia palem Christi fidem profitebantur, postea animo praes tormentorum metu defecerunt, ac laborantur.

Eodem anno, multi ibique, uti diximus, haud minori constantia toleratis suppliciiis, mortem obierunt. Sed et in Nicomedensium urbe, cum in ea moraretur Imperator, Dorotheus et Gorgonius, cum aliis non paucis ex Imperatoris obsequio, vitam finierunt, simulque ingens Martyrum chorus apparuit. Nec die post Anthimus ipsius Nicomedensium Ecclesiae Episcopus capite plexus interit: alii igne damnati, complures in mare praecipitati sunt, cum ad tantum ac infinitum paene numerum

οὐκ ἐτόνονόντων τῶν δημίων εἰς τασοῦτον ἀπειρότατον πλήθος
 ἔξαρκεῖν. περὶ τούτου τοῦ ἀπείρου πλήθους τῶν μαρτυρησάν-
 των Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιοχεῦσι γράφων ἐδήλου, Ἀσπέ-
 ζεται ὑμᾶς χορὸς ἅπας ὁμοῦ μαρτύρων. εὐαγγελίζομαι δὲ ὑμᾶς
 ὡς Ἀνθιμὸς ὁ πάπας τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. καὶ ὅ
 τὰ μὲν κατὰ Νικομήδειαν ταῦτα καὶ τούτων ἔτι πλείονα.

Ἰνδ. η'. κ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγοίσκου τὸ θ'. καὶ Μαξι-
 μιανοῦ Ἐρκουλλοῦ τὸ η'.

D Μαξιμιανὸς Ἐρκούλιος συνεβασίλευσεν Διοκλητιανῷ, καὶ
 ἔδωκεν ὑπατείας ἡ'. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Μαξιμιανὸς ἔτη
 ιη'. καὶ ἅμα Διοκλητιανῷ ἐποίησαν οἱ δύο Καίσαρες δύο, ὁ
 μὲν Διοκλητιανὸς τὸν ἴδιον γαμβρὸν Γαλέριον Μαξιμιανόν· ἔ-
 χεν γὰρ τὴν Διοκλητιανοῦ πικίδα Βαλεριαν εἰς γάμον· ὁ δὲ Ἐρ-
 κούλιος Μαξιμιανὸς καὶ αὐτὸς ἐποίησεν Καίσαρα τὸν ἴδιον γαμ-
 βρόν· ὁ γὰρ Κωνσταντῖος ἔγημε Θεοδώραν τὴν πρόγονον Μαξι-
 μιανοῦ Ἐρκουλλοῦ, ἔξ ἧς ἔσχε τέκνα Δελμάτιον, Κωνσταντῖον,
 V 222 P 278 καὶ Ἀνθιβαλιανόν. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ὁ μετὰ Διοκλητιανόν
 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ βασιλεύσας ἔξ ἑτέρας τινὸς μῆτρως ἐπήχθη
 αὐτῷ Κωνσταντῖῳ παῖς ἀπὸ Ἑλένης.

Ἦς εἶρηται ὅν, ἅμα ἐβασίλευον Διοκλητιανὸς καὶ ὁ Ἐρ-
 κούλιος Μαξιμιανός, καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς Ῥώμης, ὁ δὲ Ἐρ-

4. εὐαγγελίζομαι P. 11. οἱ om. P. 12. μὲν ὅν P. 16.
 Δελμάτιον P. 20. Διοκλητιανός — μὲν om. P. 21. ὁ δὲ Ἐ
 Μαξιμιανός V, ὁ Ἐ Μαξιμιανός P.

conficiendum tortores deficerent. De hac innumera Martyrum multitu-
 dine, Lucianus Presbyter, ad Antiochenos scribens, ita meminit: Solu-
 tem plurimam vobis dicit universus simul Martyrum Chorus. Nuptio
 dantarat vobis Anthimus Papa Martyrii cursum peregrinae. Atque haec
 quidem Nicomediae, et his plura contigere.

A. C.

[Ol. Iph.]

304. xx. Ind. viii. Diocletiano Augusto IX. et Maximia-
 no Hercullo VIII. Coss.

8.

Maximianus Hercules cum Diocletiano imperavit, deditque Consta-
 ntius viii. Imperavit vero idem Maximianus annos xviii. unaque cum
 Diocletiano duos creavit Caesares: ac Diocletianus quidem generum suum
 Galerium Maximianum: is enim Diocletiani filiam Valeriam uxorem ce-
 xerat. Hercules autem Maximianus et ipse generum suum renuntiavit:
 Constantius quippe Theodoram Maximiani Herculli privignam uxorem ce-
 xerat, ex qua liberos suscepit Dalmatium, Constantium, et Hanni-
 lianum. Constantinus enim, qui post Diocletianum et illius successoris
 imperavit, ex alia conjunctione illi natus est, Helenus filius.

Ut igitur dictum est, simul imperarunt Diocletianus et Maximianus, Maxi-
 mianus Hercules in Gallis. Diocletianus deinde et Maximianus Herc-

κοῦλιος Μαξιμιανὸς τῶν Κελτῶν. ὕστερον δὲ Διοκλητιανὸς καὶ
 ὁ Ἐρκοῦλιος Μαξιμιανὸς ἐν ζωῇ ἀποθνήσκοντες τὰ σκήπτρα τοῖς
 ἰδίοις Καίσαροι δὲδώκασιν τὴν βασιλείαν, ὁ μὲν Ἐρκοῦλιος Μαξι- R 650
 μιανὸς Κωνσταντῖνῳ ἔδωκεν τὴν βασιλείαν, ὁ δὲ Διοκλητιανὸς Γα-
 5 λερῖῳ Μαξιμιανῷ. Κελτῶν δὲ βασιλεύσας Κωνσταντῖνος ἐπὶ ἔτη
 10 ἐξ' ἀπέθανεν, καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος
 ὁ νόθος ἐξ Ἑλένης αὐτῷ γενόμενος· οἱ γὰρ ἀπὸ Θεοδώρας αὐτῷ Β
 τεχθέντες μικροὶ ὑπῆρχον. Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς βασιλεύων
 Ῥώμης δύο Καίσαρας ἐποίησεν, Μαξιμίον μὲν ἐν ἀνατολῇ,
 15 ἐν δὲ Ἰταλίᾳ Σεῦηρον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀσθενεῖα ἔστησαν βασιλέα
 Μαξέντιον τὸν υἱὸν Ἐρκοῦλου Μαξιμιανοῦ. καὶ ὁ Γαλέριος
 Μαξιμιανὸς Σεῦηρον ἀπέστειλεν τὸν Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον
 ἀνέλῃ· καὶ ἀνῆρέθη Σεῦηρος ἐν πολέμῳ. καὶ βασιλεύσας ἔτη
 20 ἐξ' Ἰταλίᾳ Γαλέριος τελευτῶν ἐποίησεν βασιλέα Λικίνιον ἐν ἀνατολῇ.
 15 τέσσαρες οὖν βασιλεῖς ἠυρέθησαν, Κωνσταντῖνος Κελτῶν, Ῥώ-
 10 μης Μαξέντιος, υἱὸς Ἐρκοῦλου Μαξιμιανοῦ, ἀνατολῆς Λικί- C
 νιος, καὶ Μαξιμίος ἔτι Καίσαρ μέγας· ἀλλὰ τὸν Μαξέντιον
 ἀνέειλε Κωνσταντῖνος πολέμῳ· καὶ οὕτω μόνος τῆς δύσεως ἐβα-
 σίλευσεν. καὶ Μαξιμίος δὲ στρατεύσας κατὰ Λικίνιον σπονδὰς
 20 ἐποίησεν πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸν Λικίνιον παραχωρῆσαι τῆς βα-
 σιλείας. καὶ οὕτω μονοκράτωρ γενόμενος Κωνσταντῖνος ἔκτισε
 τὸ Βυζάντιον, χρησάμενος εἰληφῶς ὅτι ἀπόλλυσθαι μέλλει ἡ βασι-
 λεῖα Ῥώμης, χριστιανὸς ἐγένετο. ἐβασίλευσεν δὲ ἔτη λα΄, μῆ-

4. βασιλείαν [Κελτῶν] R. 9. Μαξέντιον PV, Μαξιμίον Raderus. ib.
 μὲν om. P. 23. καὶ ante χριστιανὸς inserit alia, ut videtur, manu V.

Nus superstites, positis sceptris, Caesaribus suis imperio cessere: ac
 Maximianus quidem Hercules Constantio: Diocletianus vero Galerio
 Maximiano Imperium tradidit. Enimvero Constantius cum annis xiii.
 Gallis imperasset, decessit, cui successit illius ex Helena filius nothus
 Constantinus: nam ex Theodora nati liberi adhuc teneri erant. Gale-
 rius autem Maximianus qui Romae imperabat, duos Romae fecit Caesa-
 res, Maximinum in Oriente, in Italia vero Severum. Romani autem sua
 auctoritate Maxentium Maximiani Herculli filium Imperatorem crearunt.
 Galerius vero Maximianus Severum Caesarem misit ut Maxentium tolle-
 ret: sed Severus in praesidio interfectus est. Galerius cum imperasset
 annos xvi. mortuus Licinium in Oriente Imperatorem renuntiavit. At-
 que ita iv. simul extiterunt Imperatores, Constantinus in Gallis, Maxen-
 tius Maximiani Herculli filius Romae, in Oriente Licinius, et Maximinus
 qui adhuc Caesar remanserat. Verum Maxentium Constantinus in prae-
 sidio sustulit, sicque solus in Occidente imperavit. Maximinus deinde in
 Licinium movit, cum quo pactis initis, imperio tandem cessit Licinio.
 Sic igitur Constantinus universo imperio solus potitus, Byzantium con-
 didit, cum Romanum imperium periturum ex oraculo didicisset, Christia-
 nus exinde factus. Imperavit annos xxxi. menses x. B'ltius habuit Con-

νας ἰ. καὶ ἔσχε παῖδας Κωνσταντίον, Κώνσταν, καὶ Κωνσταντῖον. ἀλλὰ Κωνσταντῖνον μὲν ἀπέκλον σὶ Κώνσταν στρατιώται. καὶ αὐτὸν δὲ Κώνσταν Μαγνέντιός τις τέρωνος ἀνέκλον. μόνος οὖν Κωνσταντίος ἐβασίλευσεν, καὶ ἐποίησε Καίσαρα Γάλλον τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, ἀδελφοῦ Δελματίου τοῦ υἱοῦ Θεοδώρας, τοῦ ἀποῦ θείου, ποιήσας αὐτὸν Καίσαρα εἰς ἀνατολήν.

Ῥωμαίων δὲ ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος καὶ πιστότατος Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, πρὸ ἧ' ἀλαλακτῶν ἀγοσίων ἔτη λα' καὶ μῆνας ἰ. ἡμοῦ κομς. 10

Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ ε'.

P 279
R 652

Ἀρχάμενος Κωνσταντῖνος τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν δουτικῶν μερῶν εἶχεν συμβασιλεύοντας αὐτῷ τοὺς προειρημένους, Κωνσταντίον, Γαλέριον, Μαξιμῖνον καὶ Φλάβιον Οὐαλέριον Σεβήρον καὶ Μαξέντιον, καὶ τὸν μὲν Κωνσταντίον καὶ Σεβήρον ἕως διετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Μαξέντιον ἕως ἐπταετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Γαλέριον, Οὐαλέριον καὶ Μαξιμῖνον ἕως ἑννεαετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ἰνδ. ἰ. β'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ ε'.

Κωνσταντίος πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασι-

4. Κωνσταντίος] Κωνσταντῖνος V. 5. τὸν Γάλλον P. ib. Δελματίου P. 9. ἀγοσίων P. 17. ζ' ἔτους P.

a m. c. stantium, Constantem, et Constantinum: sed Constantinum Constantis exercitus interfecit: Constantem vero tyrannus quidam Magnentius sustulit. Solus ergo imperavit Constantius, qui Gallum deinde Constantii patris sui, Dalmatæ fratris, ex Theodora filium Caesarem in Oriente creavit.

5846. Romanis xxxiv. imperavit Sanctissimus et Christianissimus Constantinus Magnus, Constantii filius, ex a. d. viii Kalend. Augusti, ann. xxxi. menses x. Colliguntur anni v. m̄dccc̄xlvi.

A. C. [Ol. Iph.]
5814. 305. I. Ind. II. Constantio Caesare V. et Maximiano Jovis V. Coss. 4.

Imperium ab Occidentis partibus auspicate Constantino, cum eo imperavere supra nominati Constantius, Galerius, Maximianus, et Flavius Valerius Severus, atque Maxentius: ac Constantius quidem ad alterum, Maxentius ad septimum, Galerius demique, Valerius, et Maximianus ad nonum usque illius imperii annum.

306. II. Ind. x. Constantio Caesare et Maximiano Jovis VI. Coss.

1. 271.

λέως ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη γ', καὶ Μαξέντιος ἀνηγορεύθη.

σοβ' Ὀλυμπιάς.

V 223

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Νοβλίον Κωνσταντίνου Αἰγούστου μόνου.

5 Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη ιδ'.

Λικίνιος ἀνηγορεύθη εἰς Καρνοῦντα πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβρίων.

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Πάλιν δέκατον καὶ Μαξιμιανοῦ Γαλερίου τὸ ζ'.

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ η' καὶ Γαλερίου C

10 Μαξιμίον.

Ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης διαλάμποντες οἱ μεγαλοπρεπέστατοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες τοὺς μὲν ἀπανταχοῦ τῆς ἀνδρείας αὐτῶν ἐπόπτας εἰκότως κατεπλήξαντο, τῆς δὲ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀληθῶς ἀπορρήτου δυνάμεως ἐμφανῆ δι' ἐαυτῶν
15 τὰ τεκμήρια παρεστήσαντο, ἃν ἐκάστου κατ' ὄνομα μνημονεύειν ἄνθρωπον ἀδύνατον. τῶν δὲ κατ' ἐπισήμους πόλεις μαρτυρησάντων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων πρῶτος ἡμῖν ἐν εὐσεβῶν στήλαις τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀνηγορεύσθω μάρτυς ὁ μικρῶ πρόσθεν μνημονευθεὶς ἐπίσκοπος τῆς Νικομηδείων πόλεως Ἀνθίμος·
20 τῶν δὲ ἐπ' Ἀντιοχείας ὁ πάντα τὸν βίον ἄριστος πρεσβύτερος τῆς D αὐτῆς παροικίας Λουκιανός, ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ αὐτὸς βασι-

1. ιβ' P. 4. Νοβλίον] Φλαβίον P. 6. εἰδῶν P. 8. Πάλιν-
δεκάτον RV. 13. δι' τοῦ om. P. 18. ἀνηγορευθέν P, ἀνηγο-
ρευθέν V. Correxī cum Eusebio Hist. Eccl. VIII. 13. 20. ἐπ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantius Constantini Magni Imperatoris pater, cum annis xii. imperasset, mortem obiit, et levatus est Maxentius.

CCLXXII. Olympias.

307. III. Ind. XI. Flavio Constantino Augusto solo Cos. 2.

Maximianus Jovius moritur, cum imperasset annos xiv.

Licinius levatus est Carnunti ex a. d. III. Idus Novembres.

308. IV. Ind. XII. Item decies, et Maximiano Galerio VII. Coss.

309. V. Ind. XIII. Maximiano Herculio VIII. et Galerio Maximo Coss.

Per universum orbem maximam gloriam adepti sunt nobilissimi Christi Martyres, et cunctos spectatores admiratione fortitudinis suae merito perculeverunt, et divinae prorsus atque inexplicabilis Servatoris nostri potentiae evidentissima in semetipsis exhibuerunt argumenta, adeo ut singulorum recensere nomina nemo mortalium queat. Ex praesidibus autem Ecclesiarum qui in celebrioribus urbibus martyrium perpassi sunt, primus in plerumque tabulis a nobis nominetur Anthimus Nicomedensis urbis Episcopus, cuius paullo ante meminimus: ex Antiochena vero Ecclesia Lucianus, toto vitae tempore Presbyter optimus eiusdem dioecesis, qui

λέως ἐπιπάροντος διὰ καμίνου τὴν οὐράνιον τοῦ Χριστοῦ βασι-
 λειαν λόγῳ πρότερον δι' ἀπολογίας, εἶτα καὶ δι' ἔργων ἀνακη-
 ρίξας κτίννται. τῶν δὲ ἐπὶ *Θεσσαλίας Τυραννίων* ἐπίσκοπος
 Τύρου, *Ζηνόβιος* πρεσβύτερος τῆς κατὰ *Σιδῶνα* ἐκκλησίας, *Σιλ-*
βανὸς Ἐμίσης ἐπίσκοπος μετὰ πολλῶν χοροῦ μαρτύρων, ἑπεργή- 5
 R 654 ρως, τεσσαράκοντα ἔτη γεγονώς ἐπίσκοπος, βορὰ *θηρῶν* γενό-
 P 280 μενος, τῶν δὲ ἐπὶ *Παλαιστίνης* *Σιλβανὸς* ἐπίσκοπος *Γάζης*
 σὸν ἑτέροις τὸν ἀριθμὸν μ' τὴν κεφαλὴν ἀπατριθεὶς, *Αἰγύπτου*
 δὲ *Πηλεὺς* καὶ *Νεῖλος* ἐπίσκοποι μεθ' ἑτέρων διὰ πυρὸς τελειω-
 θέντες. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. *Κωνσταντίνου* *Αὐγούστου* τὸ β' καὶ *Λι-*
κινίου.

Κωνσταντίνου βασιλέως ἐκ βασιλέων εὐσεβοῦς τε καὶ τὰ
 πάντα σωφρονεστάτου, παμδὸς *Κωνσταντίνου*, πρὸς τοῦ παμ-
 βασιλέως Θεοῦ καὶ τοῦ μογογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν, 15
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν πεποίθησιν ἐσχηκῆτος καὶ κινήσαντος κατὰ
 τῶν δυσσεβεστάτων τυράννων *Μαξίμιον* *Γαλερίου* καὶ *Μαξεν-*
 B *τίου*, ὡφθη αὐτῷ κατ' αὐτῶν ἀπερχομένῳ πολεμῆσαι φωτειδῶς
 ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μέσον καὶ ὑποκάτω διὰ
 φωτειδῶν γραμμάτων ῥωμαϊκῶν ταῦτα, EN TOYTΩI NIKΑ, 20
 καὶ φανερώτατα πίπτει μὲν ἐπὶ *Ῥώμης* *Μαξέντιος* πρυγίς εἰς τὸν

3. κτίννται V. 5. *Αἰμίσης* PV. 6. *θηρῶν* P. 13. ἐκ βασιλέων
 om. P, ἐκ βασιλέως Eusebius Hist. Eccl. IX. 9. 20. ῥωμαϊκῶν om. P.

Anni a. m. c. et ipse coram Imperatore, cum antea coeleste Christi regnum apologeti-
 ca oratione primum, ac deinde operibus asseruisset, igne consumptus ex-
 spiravit. Ex iis autem qui in Phoenice martyres extitere, Tyrannio
 Tyri Episcopus, Zenobius Ecclesiae in Sidonis dioecesi Presbyter, Sil-
 vanus Aemesae Episcopus, qui post plurimum Martyrum chorum, nata
 grandis, administrato per annos xl. Episcopatu, feris objectus est ve-
 randus: ex Palaestinae vero Martyribus, Silvanus Gazae Episcopus,
 cum aliis xl. capite plexus est: ex Aegyptiis denique Peleus et Nilus
 Episcopi, qui cum aliis igne consumpti sunt.

A. C.

[OL. Iph.]

5819. 311. VI. Ind. xiv. Constantino Augusto II. et Licinio
 Coss.

3. 272.

Constantino Imperatori, Pio, ac prae caeteris moderatissimo, Con-
 stantii filio, supremi Regis Dei, et filii ejus unici Domini nostri Jesu
 Christi fide persuaso, in impiissimos tyrannos Maximinum Galerium, et
 Maxentium bellum moventi, cum in eos praelie decertaturus progredere-
 tur, fulgens in coelo Crucis signum apparuit, in cuius media ac infima
 parte fulgidis et manifestis characteribus scriptum erat, IN HOC VINCE.
 Ac Maxentius quidem Romae cadit, in Tiberi fluvio suffocatus, ad Pae-
 tem Mulvium, cum annos vi. regnasset: Galerius vero Maximianus a Li-

Τίβερην ποταμὸν εἰς τὴν γέφυραν Μουλουβίδου, βασιλεύσας ἔτη
 ζ', Γαλλίριος δὲ Μαξιμίνοσ ἠττηθεὶς ὑπὸ Λικινίου ἐν Κιλικίᾳ
 φεγάς ἄλετο, βασιλεύσας ἔτη θ', πολὺν στρατὸν ἑαυτοῦ ἀναλώ-
 σας, οἷα τύραννός τις ὦν καὶ ἀγεννής.

5 σογ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ἐέ. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγουστοῦ τὸ γ' καὶ Λικινίου τὸ β'.

Κωνσταντίνος νικητής, σεβαστός, Αὐγουστος, πρῶτος
 τῶν ἐπὶ Ρώμῃς κατατυραννουμένων χριστιανῶν κηδόμενος σωτη-
 10 ρίας, λαβὼν Θεὸν τὸν ἐπουράνιον σύμμαχον δι' εὐχῶν ἐπικα-
 λεσάμενος, πρόεισι πανστρατιῶ, Ῥωμαίων τὰ τῆς ἐκ προγόνων
 ἐλευθερίας προμνόμενος. οἱ καὶ μετὰ πάσης χαρῆς καὶ θυμη-
 15 δίας ἅμα κομιδῇ νηπίοις καὶ γυναιξὶ τῶν τε ἀπὸ κῆς, συγκλήτου
 βουλῆς καὶ τῶν ἄλλων διασημοτάτων σὺν παντὶ δήμῳ Ῥωμαίων
 20 παιδοῖς ὄμμασιν αὐταῖς ψυχαῖς, οἷα λυτρωτὴν, σωτήρᾳ τε καὶ
 εὐεργέτην, μετ' εὐφροσύνης καὶ πλείστης χαρῆς αὐτὸν ὑπέδεξαντο.
 ὁ δὲ ὡσερ ἔμφυτον τὴν εἰς Θεὸν εὐσέβειαν κεκτημένός, μηδ' ὀ-
 ὄλωσ' ταῖς βουαῖς ὑποσαλευόμενος μηδὲ ἐπαιρόμενος ὑπὸ τῶν ἐπαλ-
 25 των, εὐ μάλα τῆς ἐκ Θεοῦ συναισθόμενος βοθηθείας, ἀδίκᾳ τοῦ
 σωτηρίου πάθους τρόπαιον ὑπὸ χεῖρα ἰδίας εἰκόνοσ ἀνατεθῆναι
 προστάττει, τὸ σωτήριο σημεῖον ἐν τῇ δεξιᾷ κατέχοντα, ἐν τόπῳ R 656

1. Μουλουβίδου R. 4. ἀγεννής V. 12. οἱ δὲ καὶ P. 15. τε
 om. P. 16. ἐπέδεξαντο P. 17. μηδ' — ὑποσαλευόμενος om. P.
 19. εὐ μάλα] οἷα μετὰ P.

cinio fusus in Cilicia fugiens periiit, cum annos ix. imperasset, et ingen-
 tem exercitum consumpsisset, utpote tyrannus et ignavus.

CCLXXIII. Olympias.

A. C. [Ol. Iph.]

312. vii. Ind. xv. Constantino Augusto III. et Licinio.

II. Cos.

Constantinus Victor, Augustus, primus suscepta Christianorum Ro-
 mae a tyrannis haecenus oppressorum salutis cura, adscito in auxilium
 coelesti Deo, ac precibus invocato, cum universis copiis procedit, Ro-
 manorum a majoribus acceptam libertatem asserturus: quem il cum in-
 genti gaudio et gratulatione, una cum ipsis infantulis, et uxoribus Se-
 natorum aliorumque virorum clarissimorum, ac universa Romanorum ple-
 be, laeto vultu, animisque ipsis, veluti Liberatorem, Servatorem ac Be-
 neficum, cum faustis acclamationibus et multa laetitia exceperunt. Sed
 ille quasi innatam in Deum pietatem possideret, ejusmodi laudibus mi-
 nime inflatus, ut qui divino auxilio esset munitus, salutaris Passionis
 tropaeum in manu suae imaginis, ita ut salutare signum dextra teneret,
 in celeberrimo urbis loco, cum hac Latina Inscriptione jubet apponi:

μέλιστα τῶν ἐπὶ Ρώμης δεδημοσιευμένων, ἐπιγραφὴν ἐν αὐτῇ ἐντύξαι φήμασιν αὐτοῖς τῇ Ῥωμαίων ἐγκλειέται φωνῇ· τούτω τῷ σωτηριώδει σημείῳ ἀληθεῖ ἐλέγχω τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας τοῦ τυράννου Μαξεντίου διασωθῆσαν ἡλευθέρωσα, ἔτι μὲν καὶ τὴν σίγλητον καὶ τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιφανείᾳ καὶ λιμπρότητι ἐλευθερώσους ἀπεκατέστησα.

Γαλέριος Μαξιμιανὸς νόσω χαλεπωτάτῃ ληφθεὶς, ἐπ' ἀνατολῆς διάγων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαδρόντος σκώληκός τε ἐκβράσαντος, ὑπὸ μυρίων ἀνδρῶν περιοδευόμενος καὶ μηδ' ὄλας ὠφεληθεὶς, νόμους ἐξέπεμψεν ἀνεθῆναι μὲν χριστιανούς μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας οἰκοδομεῖν.

B Ἰνδικτιώνων Κωνσταντινιανῶν ἐν τευῦθεν ἀρχή.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Αικινίου τὸ γ'.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγῶται πρῶτος Μητροφάνης ἔτη ι'.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Αικινίου τὸ δ'.

2. Δουτούξαι R. 3. ἀπορίας R. 7. ἀκουσάκησεν R. 9. διερέοντος P. 10. μήθ' P. 11. μὴ μένων χριστιανούς P. 12. καὶ τὰς ἐκκλησίας P. 13. Κωνσταντιανῶν V.

Anni a. c. Hoc salutari signo vero fortitudinis indice vestram urbem a servitute Maxentii tyranni iugo vindicatam in libertatem asserui. Senatium et populum Romanum in pristinum splendorem et libertatis dignitatem restitui.

Galerius Maximianus, cum in Oriente ageret, morbo gravissimo correptus, illius corpore sensim diffuente, ac vermibus scatente, ab innumeris medicis visus, nulloque accepto levamento, edicta ubique omnia, quibus non modo Christianos dimitti, sed etiam Ecclesias edificandi praecepit.

Indictionum Constantinianarum deinceps initium.

A. C. 582. 313. VIII. Ind. I. Constantino Augusto IV. et Licinio III. [O. Iph.]
Coss. 1. 273.

Byzantinae Ecclesiae primus praestat Metrophanes annos X.

314. IX. Ind. II. Volusiano et Aniano Coss. 2.

σὸδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ια'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Κωνσταντῖνος ὁ Αὐγουστος τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντῖνον C ἀνηγόρευσε Καίσαρα.

5 Γαλλέριος δὲ Μαξιμιανὸς τούτοις τοῖς ὑπάτοις ὕδρωπι δεινῶ πιασθεὶς ἐν Σαλώνας ἀπέθανεν.

Ἰνδ. ε'. ιβ'. ὑπ. Γαλλικανοῦ καὶ Συμμαχου.

Κωνσταντῖνος Αὐγουστος Κώνσταντα, Κωνσταντῖον καὶ Κρίσπον τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς Καίσαρας ἀνηγόρευσε καλάνδαις 10 μαρτίαις.

Ἰνδ. ζ'. ιγ'. ὑπ. Λικινίου τὸ ε' καὶ Κρίσπου Καίσαρος.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Κωνσταντῖνου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Λικινίου τὸ ε'. R 658 D

Ὡτὸς οὐρανόθεν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ταῖς τοῦ σω- V 225
15 τῆρος Χριστοῦ καταυγάσαντος ἐκκλησίαις, εἰς πάντα τόπον τῶν πρὸς τῶν τυράννων ἠρπιωμένων οἰκῶν ἐκ βάρθρων εἰς ὕψος ἄπειρον τελεσθέντων οὐ μόνον ἐγκαίνια ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς συνεχέαι ταῖς ὑπὲρ χριστιανῶν νομοθεσίαις ἐχρήσαντο.

16. ἠρεικωμένων P cum m. R, ἠρικομένων R, ἠρηκωμένων V. Idem mendum nescio quomodo me fugit corrigere supra p. 193. B.

A. C.

[Ol. Iph.]

315. x. Ind. III. Constantino Augusto V. et Licinio IV. Coss.

8.

CCLXXIV. Olympias.

316. xi. Ind. iv. Sabino et Rufino Coss.

4.

Constantinus Augustus filium suum Constantinum Caesarem renuntiavit.

Galerius Maximianus his Coss. aqua intercuta graviter laborans Salonia decessit.

317. XII. Ind. v. Gallicano et Symmacho Coss.

1. 374.

Constantinus Augustus Constantem, Constantium, et Crispum filios suos Caesares dixit Kalendis Martiis.

318. XIII. Ind. vi. Licinio V. et Crispo Caesare Coss.

3.

319. XIV. Ind. VII. Constantio Augusto VI. et Licinio V. Coss.

4.

Caelesti lumine per universam orbem in Christi Salvatoris Ecclesias diffuso, sacrarum aediam a Tyrannis antea destructarum, et a fundamentis in immensam altitudinem rursus eductarum et confectarum ubique non modo laetae Dedicitiones, sed et ab Imperatoribus in Christianorum gratiam edicta quotidie emittebantur.

σε' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. η'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Κων-
 σταντίνου Καίσαρος.
 P 282 Ἰνδ. θ'. ις'. ὑπ. Κρίσπου τὸ β' καὶ Κωνσταντίνου τὸ β'.
 Ἰνδ. ι'. ις'. ὑπ. Προβιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ. 5
 Ἰνδ. ια'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ῥουφίνου.
 Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγείται δεύτερος Ἀλεξαν-
 δρος ἔτη ζ'.

σοσ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιβ'. ιθ'. ὑπ. Κρίσπου τὸ γ' καὶ Κωνσταντίνου τὸ γ'. 10
 Προλαβῶν ὁ τῶν οἰκείων ψυχῶν ποιητῆς καὶ φειδωλὸς σω-
 τῆρ τοῖς πᾶσιν ἐκλάμπρας Κωνσταντίνον ἅμα παιδὶ Κρίσπῳ
 B παρασκευάζει κυκλωθῆναι ἕπερ κατεῖχεν μέρη Λικίνιος, κακίους
 στενωθεὶς πανταχόθεν τοιοῦτον ἀπηνέγκατο τέλος σφαγείς οἰόν-
 περ αὐτὸς εἶδε καὶ ἤκουσε συμβᾶν τοῖς πρὸ αὐτοῦ μικρὸν τυ-
 ρανήσασι.

Ἰνδ. ιγ'. κ'. ὑπ. Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ.

Ἔτους σὲ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ κ'
 τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ὁ αὐτὸς ἀοιδίμος βα-
 σιλεύς, εἰς ἄκρον τὴν εὐσέβειαν θεόθεν ἐμπιστευθεὶς, κατὰ τὸ 20

4. 10. Κωνσταντίνου P. 7. τῷ om. P. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12.
 ἐκλάμπρας P. 13. κακίους om. R. 15. τυραννήσας P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCLXXV. Olympias.

320. xv. Ind. viii. Constantino Augusto VII. et Con-
 stantino Caesare Coss. 4.
 321. xvi. Ind. ix. Crispo II. et Constantino II. Coss. 1. 275.
 322. xvii. Ind. x. Probiano et Juliano Coss. 2.
 323. xviii. Ind. xi. Severo et Rufino Coss. 3.
 Byzantinae Ecclesiae secundus praest Alexander an-
 nos vii.

CCLXXVI. Olympias.

324. xix. Ind. xii. Crispo III. et Constantino III. Coss. 4.
 Praeceptante propriarum animarum conditore, et miseri-
 cordi Servatore universis praelucente, Constantinus una cum
 filio Crispo, quas Licinius obtinebat provincias, circumse-
 dit et occupavit: qui undique in arcem redactus, tali exitu in-
 terfectus, vitam finivit, qualem viderat audieratque aliis ante
 se evenisse, cum paucis annis tyrannidem exercuisset.
 325. xx. Ind. xiii. Paulino et Juliano Coss. 1. 276.
 Anno cccxv. in coelum Assumptionis Domini, et xx. imperii Con-
 stantini Pii, idem laudandus Imperator summa divinitus pietate decessit.

παρὸν κ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ δασιλίῳ ἰθ' τῆς ἁγίων
 πατέρων σύνοδον ἐν Νικαίᾳ γενέσθαι παρεσκευάσεν καὶ τὸ τῆς
 ἀμωμήτου πίστεως ἐκτεθῆναι σύμβολον. διὸ καὶ νικητὴν αὐτὸν
 κατὰ πάντων ἐπιώησεν ὁ δεσπότης τῶν ὅλων θεὸς ταῖς εὐχαῖς
 5 τῶν συνελθόντων ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ ἁγίων καὶ μακαρίων πατέ-
 ρων. Ἄριστος γὰρ παρατραπὲς τὸν νοῦν τὴν ἄρρητον καὶ ἀδια-
 ρητον τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ θεότητος ἐνόησα ὁμοῦ καὶ δια-
 κρίνειν ὁ κατάρτος οὐκ ἔφριξεν.

- Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβέστατος Κωνσταντοῦ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, R 660
 10 Καίσαρα ὄντα, ἀνηγόρευσεν Αὐγουστον πρὸ 5 ἰδῶν νοεμβρίων,
 καὶ εἰκοσαετηρίδα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤξεν, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ
 Ῥώμῃ βικεννάλια πᾶν φαιδρῶς καὶ φιλοτίμως, καὶ τῶν τεχνιτῶν
 καὶ συντελεστῶν τὰ ἐπιτάγματα περιεῖλεν τοῦ ἐναντιοῦ τῆς αὐτῆς D
 εἰκοσαετηρίδος, καὶ ταῖς καθόλου ἐκκλησίαις πολλὰ ἔδωκ' αὐτοῦ.
 15 Κωνσταντῖνος νικητὴς Αἰγυπτῶν τὸν τῶν Ἀδριανοπολι-
 τῶν πόλεμον θραύσας πρὸ 6 καλανδῶν Ιουλίῳν, καὶ τὸν Καλχη-
 δονίων πόλεμον ἠτήσας πρὸ 14 καλανδῶν Ὀκτωβρίῳν, Κρίσπον
 τὸν ἴδιον υἱόν, Καίσαρα ὄντα καὶ διαβληθέντα αὐτῷ, ἀπέειλεν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος μοναρχήσας βασιλεὺς τῆς Ῥω-
 20 μαίων ἀρχῆς πάσης πάντα τὰ εἶδωλα πανταχοῦ κατέστρεψεν, καὶ
 πάντα αἰτῶν ἀφέλλατο τὰ χρήματα καὶ τὰ κτήματα, καὶ πάσας
 τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησεν καὶ πάντας τοὺς χριστιανούς. P 283

1. κ' om. P. ib. Δασιλίῳ P, Ιουλίῳ h. R. 6. Ἄριστος V. 12.
 Ῥώμῃ] ἄρα R. ib. βικεννάδια RV. ib. τεχνιτῶν PV. 16. τὸν]
 τῶν R. ib. Καρχηδονίων RV. 17. κήσας R. 21. ἀπέειλετο P.

hoc praesenti imperii anno, mensis Desii xix. octoviii. Patrum Synodum
 Nicaeae celebrari, ac inculpatae fidei Symbolum expressi curavit. Unde
 victorem omnium hostium illum fecit universi Dominus Deus, sanctorum
 beatorumque patrum in hanc Synodum convenientium precibus. Arius
 quippe emota mente inexplicabilem et indivulsam Patris et Filii Divini-
 tatis unitatem dividere et separare non formidavit.

Piissimus Constantinus Constantem filium suum, qui tum Caesar
 erat, Augustum renuntiavit ex a. d. vi. Id. Novemb. Imperii etiam an-
 num vigesimum egit, et magnificis ac splendidis factis largitionibus Ro-
 mae Vicennalia egit, artificum quoque ac tributariorum anni iustarum
 Vicennialiorum indictionibus sublatis, multisque ubique Ecclesiis factis
 donis.

Constantinus Victor Augustus Hadrianopolitanorum ex a. d. x. Kal.
 Jul. Chalcedonensium vero ex a. d. xiv. Kal. Octob. feliciter confecto
 bello, Crispum Caesarem filium suum calumniis appetitum succellit.

Eodem anno Constantinus, cum solus Romanorum praesesset imperio,
 omnia ubique idola dejecit, eorumque pecuniis omnibus ac possessionibus
 ablatis, universas Christi Ecclesias omnesque Christianos, iis donavit.

V 226 Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν καιρὸν κινῶ τὴν πολέμιον τῆς τῶν χρι-
 στιανῶν πίστεως στρατεύσας ἐπηγάγετο τῇ πόλει τὴν ἱερὴν.
 διὸ καὶ κεριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνων κατὰ τόπους εἰς τι-
 μεν τοῦ ἐπὶ πάντων σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πεποιήκειν.

Εἰσὶν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπὶ τὴν εἰκοσάετη-5
 ρῖθα Κωνσταντίνου Αὐγούστου ἔτη οὕτως.

Ἀπὸ γενέσεως Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ βῆξβ'.

B Ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ Ἀβραάμ αο'.

Ἀπὸ γενήσεως Ἀβραάμ ἕως π' ἔτους Μωϋσέως φε'.

Ἀπὸ πα' ἔτους Μωϋσέως, ἤγουν τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰαρου-10
 ἦλ, ἕως γ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν, ἐν ᾧ τὸ Ἰλιον ἦλω, υδ'.

Ἀπὸ δ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν ἐπὶ τὸ β' ἔτος Σολομῶνος, καθ'
 δ ἤρξατο ἡ πρώτη κατασκευὴ τοῦ ἱεροῦ, σκς'.

Ἀπὸ α' ἔτους Σολομῶνος ἕως ν' ἔτους τοῦ Ὀζίου, ἤγουν
 τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, σξδ'. 15

R 662 C Ἀπὸ ἀρχῆς τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἕως ε' ἔτους Δαριέου
 τοῦ Ὑστάτου, καθ' δ συνετελέσθη ἡ δευτέρα τοῦ ἱεροῦ οἰκοδο-
 μή, σμη'.

Ἀπὸ ζ' ἔτους καὶ αὐτοῦ τοῦ λεχθέντος Δαριέου ἕως ι'
 ἔτους Τιβερίου, ἤγουν τοῦ σωτηρίου βαπτίσματος, φνζ'. 20

4. τοῦ alterum om. P. 10. κα'] κ' P. 11. 12. Ἀβδῶν P sola.
 14. α' ἔτους] ἔτους β' P. 20. ἔτους om. P.

Eadem tempestate suscepta in fidei Christianorum hostis expedi-
 tione, victoriam illorum precibus reportavit. Quapropter Dominica ad
 paganorum conversionem in omnium Servatoris Christi Dei nostri hono-
 rem ubique excitavit.

Ab orbe condito usque ad vigesimum Constantini Augusti annum
 tempora ita digeruntur.

A creatione Adam, usque ad diluivium, anni II. MDCCLXII.

A diluvio ad Abraham, MCLXX.

A natali Abraham usque ad LXXX. annum Moysis DV.

Ab LXXX. anno Moysis, sive ab Exitu filiorum Israel usque ad ter-
 tium annum Abdon, quo capta est Troja, anni CCCXV.

Ab anno IV. Abdon, usque ad secundum annum Solomonis, quo pri-
 ma coepit templi aedificatio, CCXXVI.

Ab anno II. Solomonis usque ad I. annum Oziae, sive usque ad
 primam Olympiadem, anni CCXLV.

Ab initio primae Olympiadis usque ad VI. Barit Hytaupis filii, quo
 perfecta est altera templi Hierosolymitani aedificatio, CCXLVIII.

Ab anno VII. praedicti ejusdem Barit, usque ad XV. Tiberti, sive
 usque ad salutare Baptisma Domini, DLVII.

Ἀπὸ ις' ἔτους Τιβερίου, ἤγουν β' ἔτους καὶ αὐτοῦ σβ' Ὀλυμπιάδος, ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ β' ἔτους σος' Ὀλυμπιάδος σς'.

Ὁμοῦ ἀπὸ γενέσεως κόσμου ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου ἔτη πωλύ'.

Ἰνδ. ιδ'. κα'. ἑπ. Κωνσταντίνου Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Κωνσταντίνου Καίσαρος τὸ δ'.

D

Ἰνδ. ιε'. κβ'. ἑπ. Κωνσταντίνου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξίμου.

Δρέπανον ἐπικτίσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐν Βιθυνίᾳ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐλενοπόλει κέκληκεν, δωρησάμενος ἅξι τοῦ πῦν ἕως φαινεῖς περιοχῆς πρὸ τῆς πόλεως εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ἑτέλειαν.

σοζ' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. α'. κγ'. ἑπ. Ἰανουαρίου καὶ Ἰούστου.

Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβῆς τὸν Δανούβιον πλειστάκις ἐπέρασεν, καὶ γέφυραν αὐτῷ λιθίην ἐποίησεν.

P 234

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων Κωνσταντίνος ὁ ἀοιδίμος βασιλεὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐλθὼν, καὶ διάγων ἐν Νικομηδείᾳ, μητροπόλει τῆς Βιθυνίας, ποιήσας πρόκεισα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῷ

1. σὸ P. 2. εἰκοστῆς ἑτηρίδος PV. 4. ὁμοῦ om. P, post γενέσεως ponit R. 5. κ' ἑτηρίδος PV. 9. Δρέπανον V. 16. Δανούβιον PV.

Ab anno xvi. Tiberii, sive secundo anno cclxx. Olympiadis, usque Ann. a. m. c. ad. xx. annum imperii Constantini Magni Imperatoris, et ii. annum cclxxvi. Olympiadis, ccxcviii.

A mundi conditu, usque ad xx. annum Constantini, anni v. mcccxxxiiii. A. C. [Ol. Iph.]

326. xxi. Ind. xiv. Constantino Augusto IX. et Constantio Caesare IV. Coss.

5854.

327. xxii. Ind. xv. Constantio Caesare V. et Maximo Coss.

Constantinus instaurata Drepane in Bithynia, in honorem Sancti Luciani Martyris, hanc matri suae cognominem Helenopolim nuncupavit, donata civitati, qua usque hodie fruatur, quousque patet ante urbem prospectus, vectigalium immunitate, in honorem Sancti Martyris Luciani.

CCLXXVII. Olympias.

328. xxiii. Ind. i. Januario et Justo Coss.

Constantinus Pius Danubium pluries trajecit, ponte lapideo in eundem fluvium strato.

Hic Coss. Constantinus inclutus Imperator Roma profectus, et Nicomediae Bithyniae Metropoli, atque inde Byzantii die moratus, primam

Βυζαντίω, ἀνετίωκε τὸ πρῶτον τεῖχος τῆς Βύβου πόλεως, ποιή-
 σας καὶ προσθήκας τῷ αὐτῷ τείχει οὐκ ὀλίγας, καὶ σοτήριον πρὸ
 παλαιῷ τείχει τῆς πόλεως, καὶ ἐκάλεισεν αὐτὴν Κωνσταντινοῦπο-
 λιν, ἀναπληρώσας καὶ τὸ Ἰππικόν, κοσμήσας αὐτὸ χαλκοσυρτή-
 μασι καὶ πάσῃ ἀρετῇ, ποιήσας ἐν αὐτῷ κἀδιάγραμμα θεωροῦ βασι-
 V 227 λικῆ καθ' ὁμοίωτικα τοῦ ἐκ Ῥώμης ὄντος. καὶ παλάτιον μέγα
 ποιήσας πλησίον τοῦ αὐτοῦ Ἰππικῶν τὴν ἑκδοσιν ἀπὸ τοῦ παλα-
 τίου ἐκ τὸ κἀδιάγραμμα τοῦ Ἰππικῶν, διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου,
 R 664 κτίσας καὶ φόρον μέγαν καὶ εὐπρεπῆ πάντι καὶ ἔστησεν ἐν μέσῳ
 κίονα πορφυροῦν μέγαν Ἰθου Θηβαίου ἀξιαθεώμιστον, καὶ
 ἐπερᾶντο αὐτῷ αὐτοῦ κίονος ἔστησεν ἐν αὐτῷ ἀνδριάντα μέγαν,
 ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀκτίνας, ὅπερ χαλκούσχημα ἦγαγεν
 ἀπὸ τῆς Φρυγίας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀφελὼν
 κρυπτῶς ἀπὸ Ῥώμης τὸ λεγόμενον Παλλάδιον ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ
 ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι φόρῳ ὑποκάτω τοῦ κίονος τῆς στήλης αὐτοῦ,
 C ὡς τινες λέγουσι τῶν Βυζαντιῶν ἐκ διαδοχῆς ἀκούσαντες, τὴν
 δὲ τύχην τῆς πόλεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀνανεώθεισας ποιήσας θυ-
 σίαν ἀναμαχτόν ἐκάλεισεν Ἀνθοῦσαν,

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐκτίσεν καὶ δύο ἐμβόλους ἀπὸ τῆς εἰσόδου
 τοῦ παλάτιου ἕως τοῦ φόρου εὐπρεπέις, κοσμήσας ἀνδριῶσι καὶ
 μαρμάροις, καλέσας τὸν τόπον τῶν ἐμβόλων Ῥηγίαν, κτίσας ἐγ-
 γυὸς καὶ βασιλικὴν ἔχουσαν κόγχην, καὶ ἕξω μεγάλους κίονας στή-

2. οὐκ ὀλίγας τῷ αὐτῷ τείχει P.

Byzantii urbis murum instauravit, factis haud mediis, quas veteris ur-
 bis muro adjuunxit, additionibus, urbe ipsa Constantinopolim appellata.
 Circum praeterea absolvit, quem aereis statuis aliisque ornamentis de-
 coravit. Confecit etiam Tribunali, ex quo Imperator Circusense specta-
 ret, instar illius quod Romae erat. Palatio magno proximo Circus in-
 super condito, ascensum per Cochleam ab eodem in Circi Tribunal con-
 fecit. Magnum quoque et splendidum omnino Forum aedificavit, in cujus
 medio ingentem ac stupendam Columnam Porphyreticam ex lapide Thebaeo
 statuit, cui eam ipsius praegrantem imposuit statuam, rathos habentem
 in capite: quod quidem aereum opus ex Phrygia advehi curavit. Idem
 Imperator Constantinus clam ablatam Romae Palladium, uti appellatur, in
 Foro a se extracto, sub Columna, cui imposita est illius statua, recon-
 didit, ut quidam ex Byzantiis asserunt, qui id ex traditione acciperent.
 Fortunam vero Urbis ab eo instauratae, incremento facto sacrificio, Flo-
 rentem appellavit.

Idem Imperator geminas condidit Porticus ab ingresse Palatii usque
 ad Forum, admodum elegantes, statuis et marmoribus adornatis. Porti-
 cum loco Regiae nomine indito: propter quam excitavit Basilicam cum
 Concha, ingentibusque extra aedam columnis et statuis, quibus Senatium

σας και ἀνδριάντας, ἤπερ ἐκάλεσεν Σενᾶτον, καλέσας τὸν τόπον Ἀυγουσταῖον, καθότι και στήλην ἦν στήσας κατέναντι τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς Ἑλένης Αἰγούστας δεσποίνης ἐν πορφυρῷ κίονι. D

5 Ὅμοίως δὲ και τὸ δημόσιον τὸ λεγόμενον Ζεῦξίππον ἀνεπλήρωσεν, κοσμήσας κίονι και μαρμάρους ποικίλοις και χαλκουργύημισιν.

Ἰνδ. β'. κδ'. ἐπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ ε' και Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε'.

10 Ἰνδ. γ'. κέ'. ἐπ. Γαλλικανοῦ και Συμμαχῶν.

Ἔτους τὰ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου και κέ τῆς ἑαυτοῦ βυσιλείας Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβέστατος, πατὴρ Κωνσταντίνου νέου Ἀυγούστου και Κωνσταντίου και Κώνσταντος Καισάρων, πόλιν μεγίστην, λαμπράν, και εὐδαίμονα κτίσας, P 285

15 συγκλήτην τε τιμήσας, Κωνσταντινούπολιν κέκληκε πρὸ πέντε ἰδῶν ματιῶν, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἰνδικτιῶνος τρίτης, τὸ πρότερον καλουμένην Βυζάντιον, Ῥώμην αὐτὴν δευτέραν χρηματίζειν ἀναγορεύσας, ἐπιτελέσας ἱππικὸν ἀγῶνα πρῶτος, φορέσας πρώτοις διάδημα διὰ μαργαριτῶν και ἑτέρων τιμῶν λίθων.

20 και ἐποιήσεν ἑορτὴν μεγάλην, κελεύσας διὰ θελοῦ αὐτοῦ τύπον τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἐπιτελεῖσθαι τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως αὐτοῦ και ἀνολεῖν τῆ α' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς τὸ δημόσιον λουτρὸν

2. ἦν] ἦν PV. 3. Ἀυγούστης P. 15. Κωνσταντίνου πόλιν R.
19. πρώτοις om. P, uncis inclusit R. 22. τῆ om. P.

nuncupavit: locum vero extra hanc aedem Augustaeum, quemadmodum Anniam c. et statuum, quam e regione matri suae Dominae Helenae Augustae in Porphyretica columna collocavit.

Absolvit quoque Balneum Zeuxippum nuncupatum, illudque columnis ac marmaribus varii coloris, et aereis operibus exornavit.

A. C. [Ol. Iph.]

329. xxiv. Ind. ii. Constantino Augusto X. et Constantino Caesare V. Coss. 1. 277.

380. xxv. Ind. iii. Gallicano et Symmacho Coss. 2.

Anno ccci. post Christi in coelos Assumptionem, et xxv. ipsius imperii. Constantinus Pissimus, pater Constantini Junioris Augusti, et Constantii et Constantis Caesarum, aedificata urbe maxima, illustri, et felici, eaque Senatu coonestata, hanc Constantinopolim nuncupavit ex a. d. v. Idus Maias, hebdomadis feria ii. Indictionis iii. cum prius Byzantium vocaretur, quam Romam secundam vocari decrevit, celebratis ludis Circensibus, in quibus diadema ex margaritis aliisque lapillis pretiosis confectum primus gestavit. Insigni deinde apparatu acta festivitate, statuit divina sua jussione, ut quotannis eodem recurrente die ejusdem urbis Natalis celebraretur, et xi. mensis Artemisii, publicum Zeuxippi Bal-

Chronicon Paschale vol. I.

34

B Ζεύξικρον, πλησίον ὄντα τοῦ Ἴππικου καὶ τῆς Ῥηγίας τοῦ παλατίου,
 R 666 ποιήσας ἐκαστῷ ἄλλῃ στήλῃ ἀπὸ ξοάνου κεχρυσωμένην βαστά-
 ζουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ αὐτὴν κε-
 χρυσωμένην, κελύειας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ γενεθλιακοῦ
 ἰππικου αἰεῖναι τὴν αὐτὴν τοῦ ξοάνου στήλῃ διεργεωμένην ὑπὸ
 τῶν στρατευμάτων μετὰ χλανιδίων καὶ καμπαγίων, πάντων κα-
 τεχόντων κηροῦς λευκοῦς, καὶ περιέρχεσθαι τὸ ὄχημα τὸν ἄνω
 καμπτόν, καὶ ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκάμμα κατέναντι τοῦ βασιλικοῦ
 καθίσματος, καὶ ἐπεγείρεσθαι τὸν κατὰ κειρὸν βασιλέα καὶ
 C προσκυνεῖν τὴν στήλῃν τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ
 αὐτῆς τῆς τύχης τῆς πόλεως.

Ὁ αὐτὸς θεότατος βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔμεινεν βασι-
 λεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐκπε-
 V 228 χίας Εὐρώπης, ἦγον τῆς μητροπόλεως αὐτῆς Ἡρακλείας, προ-
 βαλόμενος τῇ αὐτῇ Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχὸν πραιτωρίων καὶ
 ἑπαρχὸν πόλιως καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄρχοντας.

Ἐλοῖν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ Κωνσταντινουπόλεως ἐτε-
 καινίσθη ἔτη απ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐτε-
 D λεύτησεν πρὸ ἰδ' καλανδῶν μαίων, φαρμουθὶ κβ', καὶ ἐχειροτο-
 νήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὁ μέγας πατήρ.

5. δηρηγεωμένην PV. 6. γαμπαγίων R. 9. τὸν om. R, (τὸν) P.
 11. τῆς πόλεως] πόλεως P. 13. Κωνσταντῖνον πόλι PV. 15. Κων-
 σταντῖνον πόλι P. 21. πατήρ] φαστήρ Helstenius.

nom, quod Circo et Regiae Palatii adiacet, aperiretur. Cumque illam
 sibi confecisset ex opere rasili statuam auratam, quae manu dextra
 ipsius Urbis Fortunam gestabat, ipsamque leuoratum, praecipit, ut eo
 die quo Circenses ob Urbis Natalem ederentur, introiret eadem statua
 marmorea, deducta a militibus, laealis et campagis indutis, cunctis coeans
 albos deferentibus: utque currus quo statua uehebatur superiorem Fle-
 xum circumiret, et ad Scamma progredieretur ex aduerso Imperatoris
 Tribunalis: utque Imperator qui tempore illo regnaret, e solio assur-
 gens, statuam adoraret ejusdem Imperatoris Constantini, ipsiusque For-
 tunae Urbis.

Idem religiosissimus Imperator Constantinus Constantinopoli impe-
 rans mansit, quam ab Europae provincia, seu illius Metropoli Heraclius,
 auulsit, Praefecto Praetoris, et Praefecto urbi, caeterisque maioribus
 magistratibus in ea constitatis.

A Roma condita, ad annum quo dedicata est Constantinopolis, con-
 sentur anni MXXX.

Hoc anno Alexander Episcopus Alexandriae ex a. d. xiv. Kal.
 Maias, Pharmuthi xxii. decessit, illiusque loco consecratus est Episcopus
 Athanasius ille magnus pater.

Ἰνδ. δ'. κς'. ὑπ. Βάσσαν καὶ Ἀβλαβίου.

σοῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. κς'. ὑπ. Πακατιανοῦ καὶ Γλαριανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἤρξατο ἀναλίσκεσθαι τοῖς πολί-
5 ταις Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἄρτος ἀπὸ τῆς μαίτου.

Ἰνδ. ζ'. κη'. ὑπ. Δαλμάτου καὶ Ζηροφίλου.

Ἰνδ. ζ'. κθ'. ὑπ. Ὀπτάτου Πατρικίου καὶ Ἀνικίου Παυ-
λίνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις γέγονε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας τοῦ P 286
10 ἁγίου σταυροῦ τῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μα-
κρυφίου ἐπισκόπου, μηνὶ σεπτεμβρίῳ ιζ'. ἐκτεῦθεν ἤρξατο ἡ
σταυροφάνεια.

Ἰνδ. η'. λ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος ζ' καὶ Ἀλβίνου.

Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἤχθη τριακονταετηρίς ἐν Κων-
15 σταντινουπόλει Ῥώμῃ πάνυ φιλοτίμως πρὸς τὴν καλανδῶν ἀγγού- R 668
στων, καὶ Κωνσταντία τὸν υἱὸν αὐτοῦ Αὐγουστον ἀνέδειξεν, καὶ
Δαλμάτιον τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δαλματίου τοῦ κήνσω- B
ρος Καίσαρα ἀνηγόρευσε πρὸς τὴν καλανδῶν ὀκτωβρίων. ἦν δὲ
20 εὐσεβοῦς στρατηγὸς Ῥωμαίων καὶ ὑπάτος πρὸς τοῦ αὐτὸν ἀνα-

5. ὁ om. P. 6. Δαλματίου P sola. ib. καὶ Ζηροφίλου — 7. Πα-
τρικίου om. P. 17. κήσωρος] κήσαρος V, m. R, κήσωρος P.

A. C.

331. xxvi. Ind. iv. Basso et Ablavie Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.
2. 5839.

CCLXXVIII. Olympias.

332. xxvii. Ind. v. Pacatiano et Hilariano Coss.

4.

His Coss. cepit panis distribui civibus Constantinopolita-
nis a xviii. Maii.

333. xxviii. Ind. vi. Dalmatio et Anicio Paulino Coss.

1. 278.

His Coss. facta est Dedicatio Ecclesiae Sanctae Crucis,
quam Constantinus magnus aedificaverat, temporibus Macarii
Episcopi (Hierosolymitani) die xvii. mensis Septembris. At-
que hinc deinceps initium accepit festum apparitionis Sanctae
Crucis.

334. xlix. Ind. vii. Optato et Paulino Coss.

2.

335. lxx. Ind. viii. Constantio Caesare VI. et Albino
Coss.

3. 5844.

A Constantio Pio nota Tricensalia Constantinopoli, quae
et Roma, magnifice omnino, ex a. d. viii. Kalend. Augusti:
et Constantem filium Augustum, Dalmatium vero, fratris Dalmatii
Censoris filium, Caesarem renuntiavit ex a. d. viii. Kal. Octobris.
Erat autem Dalmatius filius Dalmatii fratris Constantii Pii, Ma-
gister militiae Romanorum, et Consul, priusquam Caesaris di-

γορευθῆναι Καίσαρα. καὶ Ἀννιβαλιανὸν ῥῆγα προχειρισάμενος ἐπέδουσε κοκκηρὰν χλαμύδα, καὶ κατὰ Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας ἀπέστειλεν.

σοθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. λα'. ὑπ. Νεπωτιανοῦ καὶ Φακούνδου. 5

Ἰνδ. ι'. λβ'. ὑπ. Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ.

- C Πέρσαι πόλεμον ἐδήλωσαν πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντίνος λβ' ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ὁρμησάς ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν κατὰ Περσῶν, ἐλθὼν ἕως Νικομηδείας, ἐνδόξως καὶ εὐσεβῶς μεταλλάττει τὸν βίον ἐν προαιτείῳ τῆς αὐτῆς πόλεως μηνὶ ἄρτεμισίῳ ια', καταξιώθεις τοῦ σωτηριώδους βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, βασιλεύσας ἔτη λα' καὶ μῆνας ι'. καὶ κατέλιπε Καίσαρας τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον Καίσαρα, βασιλεύοντα τῶν κατὰ Γαλλίαν μερῶν, ἄγοντα τῆς βασιλείας ἔτος εἰκοστόν, καὶ Κων-
 D σταντῖνον τὸν μετ' αὐτὸν Καίσαρα ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν μέρεσιν, ἔτος ἄγοντα τῆς βασιλείας ια', καὶ Κώνσταντα μετ' αὐτὸν Καίσαρα, ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν μέρεσι διάγοντα, τῆς βασιλείας ἔτος ἄγοντα τρίτον, καὶ Δαλμάτιον Καίσαρα υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ἔτος ἄγοντα καὶ αὐτὸν 20 τρίτον.

Ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἀνεπαύσατο μηνὶ μαίῳ κβ'

1. Ἀνιβαλιανὸν P, Ἀνιβαλιὸν R. 10. καὶ εὐσεβῶς om. P. 15.
 ἔχοντα PV, ἄγοντα Ducangius.

A. C.

gnitatem esset consecutus. Annibalianum quoque Regem appellatum, purpurea chlamyde induit, et versus Caesarem Syriae misit. [Ol. Iph.]

CCLXXIX. Olympias.

336. xxxi. Ind. ix. Nepotiano et Faucundo Cos. 4.

337. xxxii. Ind. x. Feliciano et Tatiano Cos. 1. 279.

Persis bellum Romanis denuntiantibus, Constantinus anno xxxii. imperit, dum in Orientem proficiscitur, suscepta contra Persas expeditione, cum venisset usque Nicomediam, gloriose vitam cum morte commutavit in ejusdem urbis suburbano, salutari baptismo ab Eusebio Episcopo Constantinopolitano donatus, cum imperasset annos xxxi. et menses x. Reliquit Caesares tres filios suos, Constantinum Caesarem qui in Gallia annos xx. Constantium Caesarem qui in Oriente annos xl. et Constantem Caesarem qui in Italiae finibus annos iii. imperarunt: praeterea Dalmatium fratris filium, qui in Mesopotamia et ipse annum tertium regnavit.

Ter beatus Constantinus decessit mensis Maii xxxii. ex a. d. xl.

πρὸ μ' καλανδῶν Ιουνίων ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ πεντηκοστῇ, ἔτι κει-
 μένου ἀτάφου τοῦ σκηνώματος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἐν τῷ V 229
 παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλαττομένου ἕως οὗ γνῶσιν
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

5 Ἀκούσας Κωνστάντιος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐν Μεσοποταμίᾳ, P 287
 ἔτι τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐπικειμένου, εὐθέως ἐξώρμησεν ἐπὶ
 Κωνσταντινούπολιν, ἐν ἣ παραγενόμενος προεκόμισε τὸν ἑαυτοῦ
 πατέρα Κωνσταντῖνον τὸν αἰοίδιμον ἐν τοσαύτῃ παρατάξει καὶ
 δόξῃ βασιλικῆς προόδου, ὡς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν κατ' ἄξιαν, πα-
 10 ρόντος στρατοπέδου ὡς ἔτι ζῶντος ἐν ὀπλοφορίᾳ, τῆς τε πόλεως
 ἀπάσης, ἅτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀνηγορευμένης Ῥώμης, καὶ δὴ ὅσα R 670
 γέγονεν ἐν αὐτῇ ἔνδοξά τε καὶ σιτομέτρια τῶν δωρηθεισῶν ἀνω-
 γῶν, ἐν πένθει τοσοῦτω πάντων ὄντων, ὡς οὐκ ἐγένετο πώποτε
 βασιλεῖα τῶν πρὸ αὐτοῦ δοξασθῆναι οὕτως ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θά-
 15 νατον. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ἀπό- B
 κεινται λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ τοῦ
 εὐαγγελιστοῦ καὶ Τιμοθέου μαθητοῦ Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Σάπῳρις ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ
 πορθήσων τὴν Νίσιβιν, καὶ περικαθίσας αὐτὴν ἡμέρας ἑξ' καὶ
 20 μὴ κατισχύσας αὐτῆς, ἀνεχώρησεν.

Ῥωμαίων λε' ἐβασίλευσαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῶν Κωνσταντίνου Κωνσταντῖνος ὁ νέος καὶ Κώνστας καὶ Κων-
 στάντιος ἔτη κδ'. ὁμοῦ, εἰω'.

1. ἐν] ἐν τῇ P. 2. τοῦ alterum om. P. 10. ἐπιζῶντος R.
 15. ἐν ᾧ — ἀποστόλων om. P. 19. περικαθίσας V. 21. ἐβα-
 σίλευσεν P. ib. αὐτῶν] αὐτοῦ P.

Kal. Junias, ipso Sanctae Pentecostes die: cujus quidem Constantini Pii
 corpus in Palatio Constantinopoleos insepultum jacuit, et servatum est,
 quoad filii de morte ipsius certiores fierent.

Constantinus cum in Oriente versaretur, in Mesopotamia bello Per-
 sico adhuc urgente, confestim venit Constantinopolim: quo cum perve-
 nisset, patrem Constantinum inclytum tanto comitatu, et ea regi pro-
 cessus pompa extulit, ut id nemo pro dignitate possit assequi, praesente
 Praetoriana militia, velut eo superstite armis suis instructa, ac universa
 civitate, quam Romae nomine donatam, illustribus ornamentis decorave-
 rat, et concessarum annonarum demenso ditaverat, omnibus tanto luctu
 funus prosecutus, ut nullus ante illum extiterit Imperator, qui vivus mor-
 tuisque adeo cultus fuerit et praedicatus. Humatus est autem in aede
 Sanctorum Apostolorum Andreae, Lucae Evangelistae, et Timothei disci-
 puli Sancti Pauli.

Sapor Persarum Rex Mesopotamiam invasit, Nisibin populaturus,
 quam cum per dies LXIII. obsedisset, desperata expugnatione recessit.

Romanis xxxv. Imperavit post mortem patris ipsius Constantini,

C Καὶ ὁ μὲν πρὸς Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτος α', Κωνστας δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ Κωνσταντίνου τελευτήν τὰ λοιπὰ ιβ' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντῖος ὁ αὐτῶν ἀδελφὸς ὢν. τὸ κατὰ μέρος ἔστιν οὕτως.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Οὐρσου καὶ Πολεμίου.

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Κωνσταντίνου νέου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Κωνσταντῖος Αὐγούστου τὸ ζ'.

σπ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Πρόκλου.

D Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Κωνσταντῖου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Κωνσταντῖος Αὐγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Πακίτου καὶ Ῥωμύλου.

σκα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Λεοντίου καὶ Σιλουστίου.

V 231
P 289

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Ἀμαντίου καὶ Ἀλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Κωνσταντιανῶν δημόσιον ἐν Κωνσταντινουπόλει πλησίον τῶν Ἀποσιόλων ἤρξατο κτίσασθαι ὑπὸ Κωνσταντῖου Αὐγούστου ἀπὸ μηνὸς ἀπριλίου ιζ'.

8. Κωνσταντῖος P. 15. Circulum qui aequabatur in tabula adiecta posuimus. 18. ἤρξαντο P.

Anni a. c. Constantinus Junior, et Constans, et Constantius annos xxiv. Colligitur 5869. tur anni v. MDCCLXX.

Ac Constantinus quidem Junior imperavit Constantinopoli annos 11. Constans vero Romae annos xii. et post ejusdem Constantis mortem reliquos xii. Romae imperavit illorum frater Constantius. Atque haec singillatim se habent.

A. C.

5846. 338. i. Ind. xi. Urso et Polemio Coss. [Ol. Iph. 2.
339. ii. Ind. xii. Constantino Juniore Augusto IV. et Constantio Augusto VII. Coss. 3.

OCLXXX. Olympias.

340. iii. Ind. xiii. Acindyno et Proclo Coss. 4.

341. iv. Ind. xiv. Marcellino et Probino Coss. 1. 280

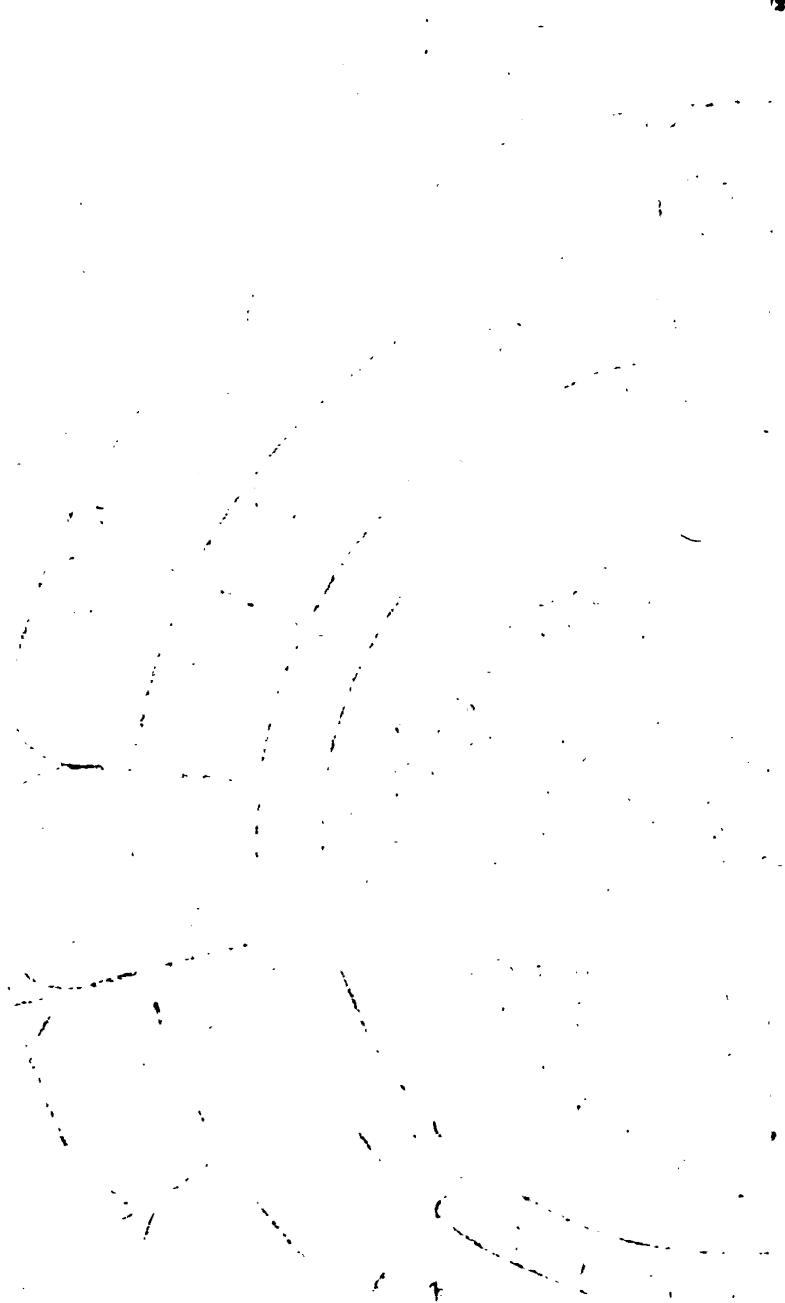
342. v. Ind. xv. Constantio Augusto V. et Constante Augusto II. Coss. 2.

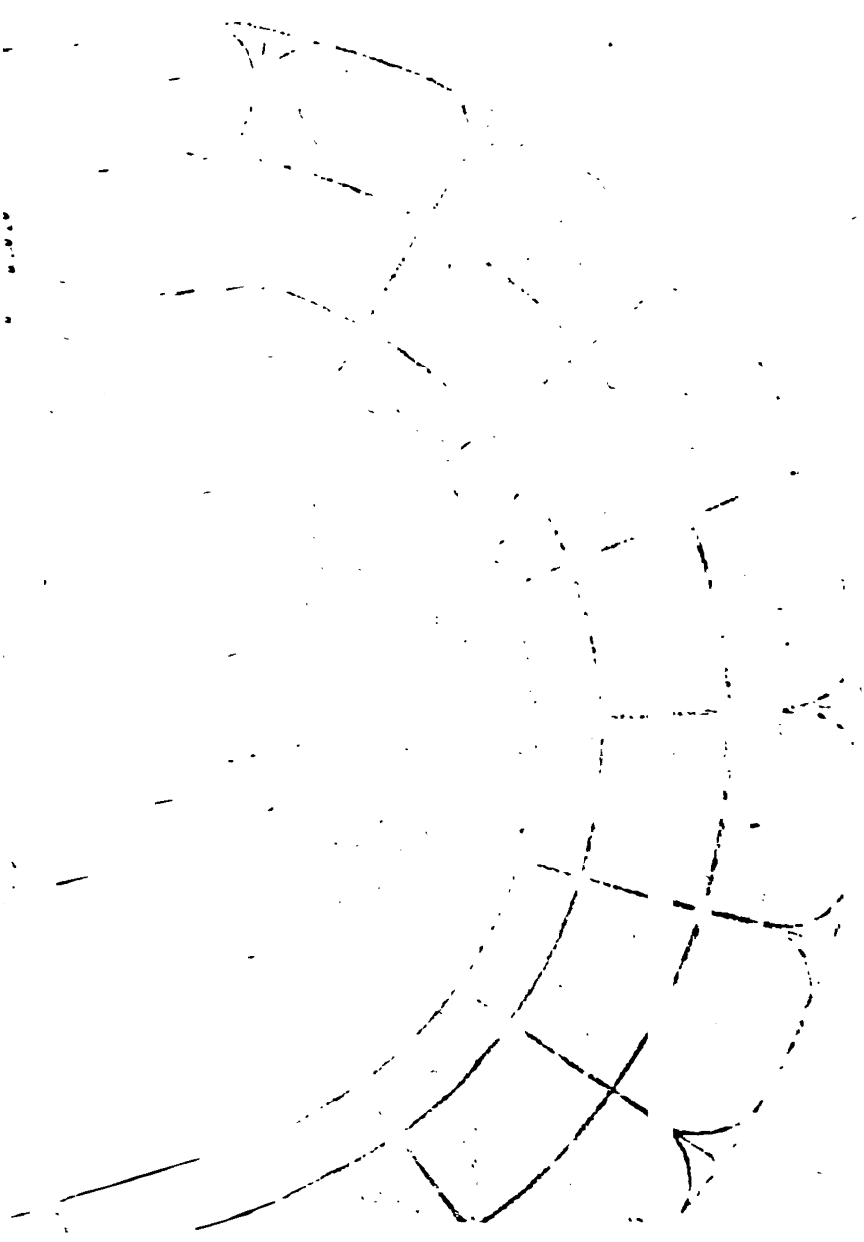
343. vi. Ind. i. Placito et Romulo Coss. 3.

OCLXXXI. Olympias.

344. vii. Ind. ii. Leontio et Salustio Coss. 4.

5853. 345. viii. Ind. iii. Amanatio et Albino Coss. 3. 281
His Coss. Thermae Constantianae Constantinopoli juxta

Ἰνδ. δ'. θ'. ἐπ. Κωνσταντίου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Κών. R 673
 σταντος Αὐγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. ε'. ι'. ἐπ. Ρουφίνου καὶ Εὐσεβίου.

σπβ' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ζ'. ια'. ἐπ. Φιλίππου καὶ Σαλα.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ἐπ. Λιμενίου καὶ Κατουλλίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκτάνθη Κώνστας ἐν Γαλλίαις
 ὑπὸ Μαγνεντίου, ἄρξας ἔτη ιβ', καὶ ἐπήρθη Μαγνέντιος πρὸ ἐ'
 καλανδῶν φεβρουαρίων, καὶ Βιτρανίων εἰς τὸ Σίριμιον καλάν-
 10 δαις μαρτίας. καὶ Νεπωτιανὸς αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη ἐν Ῥώμῃ
 πρὸ τριῶν νῶνων Ιουνίων, καὶ πόλεμος μέγας ἐγένετο μετὰ ταῦτα
 μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Μαγνεντιακῶν.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ἐπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας,
 15 ἀνῆρ κατὰ πάντα πιστὸς τε καὶ εὐλαβὴς καὶ ζηλωτὴς ὑπάρχων
 τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἐπιμελούμενος δὲ καὶ τῶν ξενοδοχείων ὑπὲρ
 τῆς τῶν ξένων θεραπείας, κατέστησεν ἄνδρας εὐλαβεῖς ἐν τῇ τού-
 των φροντίδι, ἐν οἷς ἐγένοντο τρεῖς σφόδρα ζηλωταὶ τῆς εὐσε-
 βείας. οὗτοι διὰ τινὰ χρεῖαν ὤρμησαν εἰς χωρίον ἀπὸ ιζ' σημείων
 20 Ἀντιοχείας· ὄνομα δὲ τὸ χωρίον Θρακῶν κώμη λεγομένη. τού-

12. Μαγνεντιανῶν P. 13. Νιγριανοῦ R, alterum in m. ponens.
 16. δὲ om. P. 18. ἐν οἷς om. P. 20. Θρακικοῦν P, Θρακῶν V.

A. C. [Ol. Iph.]
 aedem Apostolorum coeperunt aedificari a Constantio Augusto
 a die xvii. mensis Aprilis.

346. ix. Ind. iv. Constantio Augusto VI. et Constante
 Augusto III. Coss. 2.

347. x. Ind. v. Rufino et Eusebio Coss. 3.

CCLXXXII. Olympias.

348. xi. Ind. vi. Philippo et Salia Coss. 4.

349. xii. Ind. vii. Libemio et Catullino Coss. 1. 282.

Hic Coss. Constantius occisus est in Gallis a Magnentio,
 cum imperasset annos xii. et levatus est Magnentius ex a.
 d. xv. Kalend. Februar. et Vetrano apud Sismium Kalend.
 Martis. Eo ipso anno Nepetianus Romae levatus est ex a.
 d. iii. Non. Junias, bellumque ingens fuit inter Romanos et
 Magnentianos.

350. xiii. Ind. viii. Sergio et Nigriniano Coss. 2.

Beatus Leontius Antiochiae Syriae Episcopus, vir in primis fidelis
 ac pius, veracisque fidelis propugnator, cum Xenodochlorum curam susce-
 pit, pro peregrinorum susceptione viros pios ac religiosos iis praefec-
 cit. In his autem administrandis tres erant egregii pietatis cultores, qui
 negotiorum quorundam causa venerunt in locum Antiochia xvii. miliarium

τοὺς συνώδευεν περιτυχῶν Ἰουδαίους τις· ἦν δὲ ὁ προηγουμένος τῶν τριῶν ἀδελφῶν εὐλαβέστατος ἀνὴρ, Εὐγένιος τοῦτομα. ἐν δὲ τῷ συνοδεῖειν ἀρξάμενος ὁ Εὐγένιος ἐκίνει λόγον πρὸς τὸν Ἰουδαῖον περὶ τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πίστεως. τοῦ δὲ Ἰουδαίου διαχλευάζοντος, ἠνέβη ἐν τῇ ὁδῷ ὄφρι νεκρὸς κελ-5
 P 290 μενος· καὶ εὐθέως ὁ Ἰουδαῖος πρὸς αὐτοὺς λέγει, Ἐὰν φάγητε τὸν ὄφιν τοῦτον τὸν νεκρὸν καὶ μὴ ἀποθάνητε, γίνομαι χριστιανός. καὶ εὐθέως ὁ Εὐγένιος λαβὼν τὸν ὄφιν διείλεν εἰς τρεῖς μέρη ἑαυτῷ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δυοί· καὶ ἔφαγον ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαίου, καὶ ἔζησαν. ἐφ' οἷς ἐπληροῦτο τὸ εὐαγγελικὸν καὶ 10
 σωτήριον λόγιον τὸ φῆσαν, Καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ὄφρις ἀρούσιν, κἂν θανάσιμόν τι φάγωσιν, οὐ μὴ αὐτοῖς ἀδικήσει. ὁ Ἰου-
 P 290 δαῖος συνεισελθὼν αὐτοῖς ἐν τῷ ξενῶνι, καὶ διαμείνας ἐν αὐτῷ, ἠὲδοκίμει χριστιανὸς γενόμενος.

R 674 Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος, διατρέψων ἐν τοῖς ἀνατολικαῖς 15
 μέρεσιν διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἀκούσας τὰ κατὰ Μαγνήτιον, ἐξώρμησεν ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν.

Σάπωρις δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ περικαθίσας ἡμέρας ρ' τὴν Νήσιβι, καὶ διαφόρως αὐτὴν πολεμήσας καὶ μηχαναῖς πολλαῖς χρησάμενος, ὡς καὶ ἐλεφάν-20

1. τις om. P. 3. ἐκίνει] ἐκίσθη V, ἐκίνος P. 4. τοῦ prius om. P. 10. τὸ εὐαγγελικὸν] Marci XVI. 18. 12. κἂν] καὶ ἐὰν P, καὶ R. 13. συνεισελθὼν P. 17. Ἀντιοχείας P. 19. περικαθίσας V. ib. τῇ P. ib. Νήσιβι PV.

bus dissitum: vico autem nomen fuit Thraucun: iisque se comitem adjunxit in itinere Judaeus. Porro inter tres illos fratres, primus erat vir piissimus, nomine Eugenius. Cum vero una iter agerent, Eugenius iste sermonem orsus est cum Judaeo de fide unigeniti Filii Dei: Judaeo autem cum risu ac cavillatione haec excipiente, repertus est in via serpens mortuus: statimque Judaeus ad illos conversus, Si, inquit, serpentem hunc mortuum comederitis, et non moriemini; Christianus fiam. Et extemplo Eugenius serpentem sublatum in tres partes dividit, sibique una reservata, duabus aliis sociis datis, coram Judaeo has versarunt, nullo inde accepto damno. In quibus Evangelicam istud et salutare dictum completum est: In manibus suis serpentes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Judaeus ergo cum illis in Xenodochium reversus, ac in eo manens, Christianus factus postmodum inclaruit.

Constantius Augustus, cum in Orientis partibus propter bellam Persicum versaretur, et quae a Magnentio patrata erant accepisset, Antiochia in Italiam profectus est.

Saper autem Persarum Rex facta in Mesopotamiam irruptione, centum dierum spatio Nesibin obsedit, variisque modis cum ingenti machinarum copiis oppugnavit, adducto etiam magno elephatorum ad bellum idoneorum numero: conductis praeterea in auxilium Ragibus, et bellicis

των πληθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν καὶ βασιλεῖς
 μισθωτοῦς, μαγγανικά τε παντοῖα, οἷς, εἰ μὴ βούλοιντο τὴν πό- V 232
 λιν ἐκχωρήσειν, ἔξαφανίζειν αὐτὴν ἐκ βάρθρων ἠπειλουν. τῶν B
 δὲ Νισιβηγῶν ἀντιχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τὸ λοιπὸν ἐξυδα-
 5 τῶσαι ταύτην τῇ πρὸς αὐτὴν ποταμῷ διεγνώκει ὁ Σάπωρις. οἱ
 δὲ Νισιβηγοὶ εὐχαῖς ἐνίκουν τοὺς πολεμίους, εὐμενῆ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θέσιν τῶν τειχέων ἐξο-
 μαλλίζειν εἰς πτώσιν, μέρος τοῦ τείχους πεπόνθει κατὰ θεοῦ συγ-
 χώρησιν ἐπὶ τῷ συμφέροντι, καθὼς ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται.
 10 γίνεται γὰρ τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς
 ὑδασι ἀντέχεσθαι, ὡς καὶ πολλοὺς ἀπολέσθαι. οἱ δὲ καὶ τοῦ- C
 το πεπονθότες ἠπειλουν διὰ τοῦ καταπεσόντος μέρους τοῦ τείχους
 εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἐνόπλους καὶ ὄχλον
 συμπελοσάντες ἐμβριθέστερον προσέχειν τῷ πολέμῳ μαγγάνοις
 15 παντοίοις μηχανώμενοι. οἱ δὲ τὴν πόλιν φρουροῦντες στρατιῶ-
 ται νίκην ἐκ θεοῦ προνοίας ἐσχήμασιν. τὸν γὰρ τόπον ἅπαντα
 παντοίοις ὄπλοις ἐπλήρουν, καὶ ὀνάγροις τοὺς πλειονας ἐλέφαν-
 τας ἀπέκτειναν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς κατατέλμασι τῶν τάφρων
 ἐνέπεσαν, ἄλλοι δὲ κρουσθέντες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὄπισθω,
 20 καὶ ὑπὲρ μυρίους αὐτῶν ὀπλίτας ἀπέκτειναν, καὶ τοῖς λοιποῖς σκη- D
 πτὸς οὐρανόθεν ἔπεσεν, νεφελῶν τε γνοφωδῶν καὶ ἑτοῦ λάβρου καὶ
 βροντῶν φωναῖς ἅπαντας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλειονας αὐτῶν φόβῳ

4. 6. Νησιβινῶν PV. 5. Σάπωρις οἶδεν. οἱ R. 10. τε om. P.

omnis generis comparatis instrumentis: quibus fretus, nisi urbem dede-
 rent, a fundamentis eam eversurum minitabatur.

Deditionem vero recusantibus Nesibinis, Sapor urbem ex vicino urbi
 fluvio inundare decrevit.

At Nesibini precibus hostes vicere, propitio sibi conciliato Deo.
 Cum enim aquae murorum fundamenta solo aequaturae essent, horumque
 immineret ruina, pars murorum ita Dei nutu cecidit, ut urbi maxime
 commodaret, quemadmodum in sequentibus exponetur. Accidit enim ut
 urbs inde servata fuerit, aquis hostes ardentibus, multisque ex iis per-
 euntibus.

Si vero casu illo non deterriti minabantur se per collapsam muri
 partem penetraturos, applicatis elephantis armatis, et milite excitato ut
 totis viribus ad bellum, omnis generis machinis adhibitis, incumbere.

Verum qui in urbis praesidio erant milites, victoriam Dei quadam
 providentia adepti sunt. Loco enim universo armatis omnis generis im-
 plecto, onagris complures elephantos occiderunt: caeteris in fossarum uli-
 ginem prolapsis, aliis vero depulsis et retrocedere coactis. Caesi sunt
 ex iis qui armati erant supra decem millia: reliqui fulmine de coelo lap-
 so, caliginosisque nubibus, ac largo imbre, et tonitruorum fragoribus
 adeo perculsi sunt, ut major pars illorum meta conciderit.

διαφθαρήναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὼ Σάπωρις στενούμι-
νος ἦν τῷ τοῖς τοῦ φόβου κύμασι δεινῶς κατατλούμενος.

R 676 μέλλων δὲ παθαιρῆναι αὐτήν, τοῦ τείχους ῥήγμα μέγιστον ὑπο-
μέναντος, καὶ τῆς πόλεως λοιπὸν προδίδεσθαι μελλούσης, ὄρα-

P 291 σις ἐδείχθη ἐν ἡμέρᾳ τῇ Σάπωρι καθ' ἣν ὦραν ἐπολέμει ἀνὴρ 5
τις περιτρέχων εἰς τὰ τεῖχη τῆς Νισίβης· ἦν δὲ ὁ φαινόμενος
τῷ εἶδει Κωνσταντίου ὁ Ἀβγουστος· ὡς πλέον ἀγανακτεῖν τὸν
Σάπωρον κατὰ τῶν τῆς Νισίβης οἰκητόρων, λέγοντα ὡς Οὐδὲν
ὑμῶν ὁ βασιλεὺς ἰσχυεῖ· ἔξελθάτω καὶ πολεμῆτω, ἢ παράδοτε
τὴν πόλιν. ἐκείνων δὲ λεγόντων, Οὐκ ἔστιν δίκαιον παραδοῦ- 10
ναι ἡμᾶς τὴν πόλιν, ἀπόντος τοῦ βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίου
τοῦ Ἀβγουστοῦ. ὡς ἐκ τούτου πλέον ἀγανακτεῖν τὸν Σάπωρον,
ψευδομένων αὐτῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἐκείνῳ, καὶ λέγειν αὐτόν,
Ἴνα τί ψεύδεσθε· ἐγὼ θεωρῶ τοὺς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν βασιλέα
B ὑμῶν Κωνσταντίου περιτρέχοντα εἰς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ὑμῶν. 15
καὶ ἐν τούτοις πολεμηθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ποικίλλας ὁ Σάπωρις
ἄπρακτος ἀνεχώρησεν, θάνατον ἀπειλόμενος τοῖς μάγοις αὐτοῦ.
μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν διεγνώσαν τοῦ φανέντος ἀγγέλου· σὺν
τῷ Κωνσταντίῳ τὴν δύναμιν, καὶ ἠρμήνευσαν αὐτῷ. καὶ ἐπι-
γνοὺς ὁ Σάπωρις τοῦ κινδύνου τὴν αἰτίαν, ἐν φόβῳ γεγονὼς ἐκεί- 20
λευσε τὰ τε μαγικὰ καυθῆναι καὶ δεῖν πρὸς τὴν τοῦ πολέμου
παρασκευὴν ἠετέρευσεν διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις

8. μέλλων δὲ P. 6. Νησίβης P, Νησίβης R bis. 8. Μησίβης P.
9. ἐξελθῆτω P. 17. ἐνεχώρησε m. R. 18. δὲ om. P.

Undique autem Sapor novus Phraeo in angustum redactus victus
est, pavoris fluctibus miserabiliter demersus.

Cum vero proxime civitas evertenda esset, muri casu biatum inges-
tum facturo, deditioem factura, visum quoddam, eodem hora qua urbem
appugnabat, ejusmodi Saporī obiectum est. Vir quidam moenia Nesib-
ina percurreret: referret ille specie sua Constantium Augustum, ita
ut gravius indignatus Sapor, Nesibinis civibus subinde ingereret: Nihil
vobis profuturus est Imperator: egrediatur ille, et pugnet, aut tradite
civitatem.

Quibus li reperuere: Minimo per est et abente Imperatore nostro
Constantio deditioem faciamus. Unde vehementius indignatus Sapor,
ex viso illos mendiri persuasus, Cur mentimini, inquit, ego hinc meis
oculis video Imperatorem vestrum Constantium per moenia vestra discor-
rentem. Ita Sapor varie a Deo profligatus, re infecta recessit, mortem
magis suis minatus: qui causa cognita, Angeli apparitione summam in
Constantio potentiam pertendi eminentes, ita Saporī visum exposuerunt.
Is vero ubi intellexit periculi causam, timore percussus, machinas belli-
cosas comburi, et quidquid ad apparatus bellicum paraverat, destrui im-
peravit, arreptaque cum suis fuga, nemine persequente, in patriam se

φυγῆ διακόμμενος τὴν πατρίδα κατελήφεν, πρότερον λοιμικῆ νόσῳ τῶν πλείονων διαφθαρέντων. φέρεται δὲ ἐν ἐπιστολῇ Οὐαλαγέσου ἐπισκόπου Νισίβης τὸ κατὰ μέρος τούτων δηλοῦσθαι. C

Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου ἐν τῷ κατὰ Μλαγγεντίου 5 ἀπερχομένον πολέμῳ, πρὶν ἢ φθάσαι αὐτὸν Κωνσταντία ἡ Κων- V 233
 σταντίου ἀδελφῆ ἐνδύσασα Βετρανίωνα πορφύραν καλάνδιαις μαρτίαις εἰς βασιλεῖα ἐν Ναϊσῶ τῆς Ἰταλίας ἄνδρα ἔντιμον ἀπέστησε τῷ Μλαγγεντικῷ πρὸς τὴν μάχην. καὶ μετὰ ταῦτα φθάσας ὁ Κωνσταντίος ἐν οἷς τόποις ἦν ὁ πόλεμος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, προσε-
 10 δέξατο τὸν Βετρανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ κόμπῳ τριβουνάλιον ἐφ' ὑψηλοῦ κοιήσας, παρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου, συμπαρασιτώτος δὲ καὶ τοῦ Βετρανίωνος, ἰδη-
 15 μηγόμεν ὁ Κωνσταντίος ἀκλόουθον εἶναι τῇ βασιλείᾳ τὴν ἔξου- D
 σίαν ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐκ προγόνων βασιλείων διαδεχομένῳ τυ-
 15 την· συμφέρειν δὲ καὶ τῷ κοινῷ δεόντως ὑπὸ μιᾶν ἔξουσίαν διο-
 κεῦσθαι τὰ δημόσια καὶ ὅσα τούτοις ἀκόλουθα.

Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις ἦν ὁ Θεὸς μετὰ Κωνσταντίου, εὐδοῶν R 678
 αὐτοῦ τὴν βασιλείαν. ἦν γὰρ καὶ αὐτὸς πολλὴν φροντίδα ποιού-
 μενος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ. τὸν δὲ Βετρανίωνα
 20 βασιλεύσαντα μῆνας δέκα κατὰ τὴν προειρημένην δημηγορίαν ἰ
 Κωνσταντίος ἀποδύσας τὴν πορφύραν καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν
 τραπέζης αὐτῷ πρὸς ἐστίαισιν κοινωνίαν παρέσχετο καὶ μετὰ πά-

2. Οὐολαγέσου P. 3. δηλοῦσις V a correctora. 4. τοῦ om. P.
 7. Ἰταλίας] Ἰλλυρίας Ducangius. 12. καὶ om. P. 14. διατα-
 ξομένη P. 21. τὸν om. P.

recepit, magna exercitus parte pestilentia prius absumpta. Circumfertur Volagesi Nesibini Episcopi Epistola, qua haec singillatim exposuntur.

Constantio Augusto ad bellum contra Magnentium profecto, priusquam adventaret, Constantia Constantii soror Vetranionem, virum illustrem, Kalendis Mart. purpura indutum Naisi Illyriae urbe Imperatorem factum ac inauguratum Magnentio ad praedium opposuit. Constantius vero ubi ad locum Italicae quae bellum gerebatur pervenit, Vetranionem perhonoratissime accepit, posteaque erecto in campi loco eminentiori, tribunali, eorum exercitu, ac ipso Vetranione, orationem habuit Constantius, dixitque, Par esse omnino ut imperio potestas suprema, eoque a majestibus Imperatoribus accepta dominetur: subditis vero longe esse utilius res publicas ab unica eademque potestate rite administrari, et alia id genus consentanea.

Coetorum in illis oculis Deus erat cum Constantio, illiusque imperium eccundabat. Is enim summus Christi Ecclesiarum curam habuit. Vetranionem vero post decimum mensem quam imperaverat, secundum praedictam illam concionem, purpura exutum, eodem tempore mensa sua dignatus est Constantius, summisque honoribus et multis comitatu, ac multis benevolentiae significationibus illum prosequens, Prusam Bithy-

P 292 σης τιμῆς καὶ δορυφορίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν πόλει Προουσιᾶδι τῆς Βιθυνίας διάγειν, λαμβάνοντα ἀνώνυμους καὶ κελλαρικὰ δαψιλῶς. χριστιανὸς δὲ ὢν ὁ Βετραντιον, καὶ παραβάλλων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν συνάξεισιν, ἐποίησε ἐλεημοσύνας πένησι, τιμῶν καὶ τοῦς τῆς ἐκκλησίας προεστῶτας ἕως τελευτῆς αὐτοῦ.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Κωνσταντῖος Αὐγουστος μόνος βασιλεύων Γάλλων ἀντιπιδὸν αὐτοῦ κοινωτὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας Καίσαρα ἀνηγήρυσεν, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖον, ἰδοῖς μαρτίαις, καὶ ἐν 10 τῇ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἀντιοχείᾳ ἀπέστειλε, τῶν Περσῶν ἐπιχειμένων.

Τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ἄφθῆ ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, ὥρα ἦν ὡς τρίτη, ἐν ἡμέρᾳ πενηκοστῇ, φωτεινὸς τεταμένον νόμισμα ματαῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ 15 τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἕως τοῦ Γολγοθᾶ, ἐν ᾧ τόπῳ ἐσταυρώθη ὁ κύριος κατὰ ἀνατολάς, ὅθεν ἀνελήφθη ὁ κύριος, κύκλω τοῦ φανέντος τιμοῦ σταυροῦ, στέφανος ὡς ἡ ἱρις τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἄφθῆ ἐν Πανωνίᾳ Κωνσταντῖῳ τῷ Αὐγουστῷ καὶ τῷ σὺν αὐτῷ στρατῷ ὄντι ἐν τῷ κατὰ Μαγνέντιον πολέμῳ, καὶ 20 C ἀρξαμένου Κωνσταντίου νικᾶν, Μαγνέντιου συμβαλόντος αὐτῷ περὶ τὴν λεγομένην Μοῦρσαν πόλιν, ἠττηθεὶς ὁ Μαγνέντιος ἔφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' ὀλίγων.

1. Δορυφορίας R. 2. Προουσιᾶσι P. 18. Malim esse. 19. Πανωνία PV. 21. νικᾶν Μαγνέντιου om. P. id. συμβάλλοντος P. 23. τὴν om. P. id. ὀλίγων V.

Anni m. c. niae civitatem amandavit, ubi ad vitae usum necessaria illi omnia, annonas et cellarienses species copiose suppeditavit. Vetrano vero uti Christianus, ac in Ecclesiae sacris Liturgiis assiduus, in egenos elemosynas erogabat, et Ecclesiae Praesules usque ad mortem coluit.

A. C.

5859. 851. xiv/ Ind. ix. Sergio et Nigriniano Cos.

[Ol. Iph.] 8.

Constantius Augustus, solus imperans, Gallum patriaelem consortem imperii Caesarem renuntiavit, dato illi Constantii cognomine, Idibus Martiis, ac Antiochiam in Orientem misit, Persis tum ingruentibus.

Signum Crucis Christi eadem tempestate Hierosolymis in caelo apparuit, sub horam tertiam, Nonis Maii, ipso Pentecostes die, luminis instar protensum a Monte Olivarum usque ad Golgotha, quo loco venas Orientem Christus est Crucifixus, unde assumptus est Dominus: coros caeterum iridis speciem praeferente venerandam istam crucem ambiente. Eademque hora Constantio Augusto in Pannonia, et qui cum eo erat exercitui, visa est in bello contra Magnentium: cumque coepisset Constantius cum illo configere ad urbem Mursam, Magnentius victus cum paucis in Galliam fuga evasit.

Κωνσταντίος δὲ ὁ καὶ Γάλλος ὁ προεμνημένος Καῖσαρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν.

σπ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Κώνσταν- R 680
5 τος Καίσαρος.

Ἰνδ. ια'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ η' καὶ Κών-
σταντος Καίσαρος τὸ β'.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κών- D
στατης Καίσαρος τὸ γ'.

10 Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Μαγγέντιος πάλιν συμβαλὼν ἐν Μόν- V 234
τῳ Σελεύκῳ, ἠτήθεις ἔφυγε μόνος ἐν Γαλλίαις εἰς Λουγδοῦ-
νον πόλιν, καὶ ὅτε τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἔσφαξεν, τότε καὶ ἐαντὸν
ἀνείλεν πρὸ τεσσάρων ἰδῶν αὐγούστου.

Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ἀρβητιῶνος καὶ Λουλλιανοῦ.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος, Καῖσαρ ὢν,
ἐκ διαβολῆς, ὡς παρὰ γνώμην Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου
ἀποκτείνας ἔπαρχον πραιτωρίων καὶ κλέστωρα, μετασταλεῖς ἀπὸ P 298
τῆς Ἀντιοχείων ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου ἐν Ἰστροῦ τῇ
νήσῳ ἀνῆρέθη. καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ Γάλλου
20 τοῦ καὶ Κωνσταντίου πορφέραν ἐπέδυσεν, καὶ Καίσαρα προχει-

10. Μόντ. Wesselingius ad Antoninum p. 357. cum Theophane p.
37. B, ex codicibus corrigende, Μούστω PV. 12. ἔσφαξεν ἀδελ-
φὸν P. 18. Ἰσθ P. 20. καὶ bis om. R.

Constantius autem, qui et Gallus, praedictus Caesar, in Oriente et Antiochiae moratus est.

CCLXXXIII. Olympias.

A. C. [Ol. Iph.]

352. xv. Ind. x. Constantio Augusto VII. et Constante
Caesare Coss. 4.

353. xvi. Ind. xi. Constantio Augusto VIII. et Constante
Caesare II. Coss. 1. 283.

354. xvii. Ind. xii. Constantio Augusto IX. et Constante
Caesare III. Coss. 2.

Hoc anno, Magnentius rursus ad Mustum Seleueum prae-
lio congressus, victus, solus in Gallias Lugdunum confugit,
ubi, occiso fratre suo, se quoque ex a. d. iv. Idus Augusti
interfecit.

355. xviii. Ind. xiii. Arbitione et Lolliano Coss. 8.

Hoc anno Gallus, qui et Constantius, Caesar, per calumniam, quasi
praeter voluntatem Constantii Augusti Praefectum Praetorio et Quaes-
torem interfecisset, Antiochia accersitus, in Iso Insula sublatus est.
Constantius Jellianum Galli Constantii fratrem purpura induit, et Caesa-
rem renuntiavit ex a. d. viii. Idus Octobres, cui in matrimonium collo-

είσατο πρὸς τὴν ἰδῶν δεκταβρίαν, δὸς αὐτῷ πρὸς γάμον Κωνσταν-
τιος Ἀύγουστος τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἑλένην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς ἐν Γαλλίαις.

σπδ' Ὀλυμπιύς.

Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἰουλιαν-5
νοῦ Καίσαρος.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων, μηνὶ πανέμφα', Τιμοθέου τοῦ
ἀγίου μαθητοῦ γενομένου Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἐπισκόπου τε
πρώτου χειροτονηθέντος ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας, τὰ λείψανα ἠνέ-
χθη ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν πίσση τιμῆ, καὶ ἀπετέθη εἰς τοὺς 10
ἀγίους Ἀποστόλους ὑποκάτω τῆς ἀγίας τραπέζης.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Ἰουλιαν-
νοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ δόστρω γ' ἠνέχθη ἐν Κων-
σταντινουπόλει τὰ λείψανα τῶν ἁγίων Λουκῆ καὶ Ἀνδρέου τῶν 15
ἀποστόλων σπουδῆ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου μετὰ σπουδῆς
καὶ θεοσεβείας ψαλμωδίας τε καὶ ὕμνων, καὶ ἀπετέθη εἰς

C τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους.

R 682 Κωνσταντίος Ἀύγουστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκοσαετηρίδα με-
τὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατύξεως εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ· συνεισ- 20

9. κερῶν P. 13. τὸ om. B. 14. ἰσχυρίσθησθε α'. ἐπὶ R. 17.
ἀπετέθη R, illud m. 19. εἰκοσεν. P.

cavit Constantius Augustus sororem suam Helenam, illosque in Gallias
misit.

CCLXXXIV. Olympias.

A. C.

856. xix. Ind. xiv. Constantio Augusto X. et Juliano
Caesare Com.

[Ol. Iph.]

4.

His Cons. mense Panemo, die I. Sancti Timothei discipuli quondam Sancti Pauli, ac primi Ephesi in Asia creati Episcopi, reliquiae Constantinopolim cum summa veneratione delatae, in aede Sanctorum Apostolorum sub ipsa sacra mensa repositae sunt.

857. xx. Ind. xv. Constantio Augusto XI. et Juliano
Caesare II. Cons.

1. 234.

His Consultibus mense Distro, die III. Constantinopolim allatae sunt reliquiae Sanctorum Lucae et Andreae Apostolorum, cura Constantii Augusti, cum veneratione et cultu, ac psalmorum et hymnorum cantu, depositaeque sunt in aede Sanctorum Apostolorum.

Constantius Augustus propter Vicennalia sua multe cum apparata et comitatu Romam venit, et cum eo uxor ejus Helena Augusta, Romaeque morati sunt dies xiv.

ἦλθεν δὲ αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἑδουβία ἡ βασίλισσα, καὶ ἐποίησαν ἡμέρας ἰδ' ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἰνδ. α'. κα'. ὑπ. Δατιανοῦ καὶ Κεραλλίου.

Ἰνδ. β'. κβ'. ὑπ. Εὔσεβιου καὶ Ὑπατίου.

5 Ἐπὶ ταύτων τῶν ὑπάτων μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ μέγας γέγονε καὶ σφοδρὸς σεισμὸς ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὥραν γ' ὑπερτερινήν. καὶ ἡ πόλις κατέπεσε καὶ διεφθάρη, ἐν οἷς καὶ συναπέλωτο ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐπίσκοπος Κεκρόπιος τοῦνομα. D

Γρυτιανὸς υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἐγεννήθη πρὸ ἰ' καλανθῶν 10 Ἰουνίων, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐν πρώτοις προῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔπαρχος Ῥώμης ὀνόματι Ὀνώρατος πρὸ γ' ἰδίων Σεπτεμβρίων.

σπέ Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. γ'. κγ'. ὑπ. Κωνσταντίου Αὐγούστου τὸ ἰβ' καὶ Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τὸ γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ περὶ τῷ ιε' καθιερώθη ἡ μεγάλη ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.

Μακεδόνιος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος καθηρέθη ἐπὶ P 294 πολλοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ἐγκλήμασιν, καὶ κατέστη ἀντ' αὐτοῦ Εὐδόξιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἐνθρονισθεὶς μηνὶ αὐδυναίῳ κζ', παρουσίᾳ ἐπισκόπων οβ', Μάρι, Ἀκακίου, Γεωργίου, V 235

1. Ἑδουβία PV. 7. καὶ alterum om. P. 9. Οὐαλεντινιανῷ P.
15. Καίσαρος om. P. 21. Μάρι Ἀκακίου Ducangius, Μαρκεσιανῶν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

858. XXI. Ind. I. Datiano et Cereale Cons.

2.

859. XXII. Ind. II. Eusebio et Hypatie Cons.

3.

His Cons. mense Hyperbeteae Nicomediae ingressus et vehemens terrae motus accidit circiter horam tertiam noctis: ac civitas concidit, et deleta est, unaque cum aliis ipse urbs Episcopus, Cecropius nomine, oppressus est.

Gratianus Valentianam filius ex a. d. x. Kalend. Junias natus est. Et hoc ipso anno primum processit Constantinopoli Praefectus Romae, Honoratus nomine, ex a. d. III. Idus Septembres.

CCLXXXIV. Olympias.

860. XXIII. Ind. III. Constantie Augusto XII. et Juliano Caesare III. Cons.

4.

Hoc anno, mense Peritio, die xv. Magna Ecclesia Constantinopolitana dedicata est.

Macedonius Episcopus Constantinopolitanus propter multa ipsius propria crimina exanctoratus est, et in locum ejus surrogatus Eudexius

Σέβρα, Οὐρανίου, Θεοδοσίου, Εὐσεβίου, Λεοντίου, Κυρίωνος, Ἀραβιανοῦ, Ἀσίνου, Φιλοθέου, Ἀγερωχίου, Εὐγενίου, Ἐλπίδιου, Στεφάνου, Ἡλιοδώρου, Δημοφίλου, Τιμοθέου, Ἐξευρεσίου, Μεγασίου, Μειζονίου, Παύλου, Εὐαγγρίου, Ἀπολλωνίου, Φοίβου, Θεοφίλου, Προτασίου, Θεοδώρου, Ἡλιοδώρου, Εὐ-
 μαθίου, Συνεσίου, Πτολεμαίου, Εὐτυχῆ, Κόντου, Ἀλφίου,
 Β Τροφίμου, Εὐτυχίου, Βασιλίσκου, Θεομνύστου, Βερασιάνου,
 Φιλίππου, Ἀναστασίου, Μαξεντίου, Πολυεύκτου, Γρατιανοῦ,
 Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Ἰουνιανοῦ, Τροφίμου,
 Οἰκουμενίου, Μηροφίλου, Εὐθηθίου καὶ τῶν λοιπῶν. 10

R 684 Ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνόδου τῶν ἐπισκόπων οὐ μετὰ πολλὰς
 ἡμέρας τοῦ ἐνθρονισθῆναι τὸν Εὐδόξιον ἐπίσκοπον Κωνσταντι-
 νουπόλεως τὰ ἑγκαίρια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς πόλεως
 ἐτελέσθη δι' ἐτῶν λδ' μικρῶ πρόσω ἅπ' οὗ θεμελίους κατεβάλε-
 το Κωνσταντῖνος νικητής, σεβαστός. ἐγένετο δὲ καὶ τὰ ἑγκαί-
 ρια αὐτῆς ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πρὸ ἐς' καλανδῶν μαρ-
 τίων, ἧτις ἐστὶ μῆνός περιτίου ιδ'. εἰς τὰ ἑγκαίρια προσήγαγεν
 C ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖος Ἀύγουστος ἀναθήματα πολλά, κειμήλια
 χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ μεγάλα καὶ διάλιθα χρυσοῦσῃ ἀπλώματα τοῦ
 ἁγίου Θυσιαστηρίου πολλά. ἔτι μὲν καὶ εἰς τὰς θύρας τῆς ἐκ-
 κλησίας ἀμφίδουρα χρυσᾶ διάφορα καὶ εἰς τοὺς πυλεῶνας τοὺς

2. Γερμαχίου P. 8. Γρατιανοῦ — Εὐθηθίου] Τροφίμου, Οἰκου-
 μενίου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Μενο-
 φίλου, Εὐθηθίου P. 14. πρὸς P. ib. καταβάλλετο PV. 15. δὲ
 om. P. 17. περιτιδίου R, περιτίου m. R. 18. ἀναθήματα P
 19. χρυσοῦσῃ R, χρυσοῦσῃ P bis sola.

mense Audynaeco, die xxvii. praesentibus Episcopis lxxii. Mari scilicet, Acacio, Georgio, Serra, Uranio, Theodosio, Eusebio, Pegasio, Leontio, Curione, Arabiano, Asino, Philotheo, Gerochio, Eugenio, Elpidio, Stephano, Heliodoro, Demophilo, Timotheo, Exeuresio, Megasio, Mixonia, Paulo, Evagrio, Apollonio, Phoebo, Theophilo, Protasio, Theodora, Heliodoro, Eumathio, Synesio, Ptolemaeo, Eutyche, Quinto, Alphia, Trophimo, Eutychio, Basilisco, Theomnesto, Vetracione, Philippo, Anastasio, Maxentio, Polyeucto, Trophimo, Oecumenio, Gratiano, Leontio, Metrodoro, Eustathio, Joviano, Menophilo, Evtheo, et caeteris.

In eadem Synodo Episcoporum non post multos dies ab inauguratione Eudoxii Episcopi Constantinopoleos, Encaenia Magnae Ecclesiae ejusdem urbis celebrata sunt, anno trigesimo quarto plus minus, ex quo fundamenta Constantinus victor Augustus jecerat. Acta sunt autem illius Encaenia his Consulibus ex a. d. xvi. Kalend. Martias, qui dies est mensis Peritii xiv. Ad ea Encaenia Imperator Constantius Augustus munera multa, cimelia aurea et argentea ingentia, gemmisque et auro intextas pro altari mappas contulit. Praeterea pro Ecclesiae Januis varia aurea vela: et pro exterioribus vestibulis alia rursus vela auro

ἔξω χρυσοφῆ ποικίλα· ὡς πολλὰς δωρεὰς ἐχαρίσατο φιλοτίμως τότε παντὶ κλήρῳ καὶ τῷ κανόνι πῶν παρθένων καὶ τῶν χηρῶν καὶ τοῖς ξηνοδοχείοις. καὶ εἰς διατροφήν τῶν προειρημένων καὶ τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ φυλακῶν σιτομέτριον προσέθηκεν 5 πλείονος μέτρον ὄνπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ἐχαρίσατο. D

Ἰνδ. δ'. κδ'. ἐπ. Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

Ἀρχῆ τετάρτης Ἰνδικτιῶνος διὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν αὐτῷ ἀταξίαν Ἰουλιανοῦ Καίσαρος, ἐλθὼν εἰς Μόμφου κρήνας ἐν πρώτῃ 10 μονῇ ἀπὸ Τάρσου Κιλικίας, καὶ πρότερος εἰληφῶς τὸ ἅγιον βάπτισμα παρὰ Εὐζβίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας μετυστάλentos ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, μεταλλάττει τὸν βλον ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖος Ἀγούστος μηνὶ δ'ίῳ γ' ἔτους Ἀντιοχείας εἰ P 295 Ἰνδικτιῶνος ε', εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιλαβομένου ἔτους ν', τῶν προειρημένων ὑπάτων Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

15 Ῥωμαίων λς' ἔβασλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, ἀνεψιὸς μὲν Κωνσταντίου, ἀδελφὸς δὲ Γάλλου τοῦ καὶ Κωνσταντίου, ἔτη β'. ὀμοῦ, εωσβ'.

Ἰνδ. ε'. α'. ἐπ. Μαιμερτίνου καὶ Νεβήττα.

Μετὰ τελευτῇ Κωνσταντίου τοῦ Αἰγούστου ἡ εἰρήνη τῶν 20 ἐκκλησιῶν διεκόπη, εἰσελθόντος Ἰουλιανοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ἀπελλαίῳ ια'. καὶ ἔστιν τὰ παρακολουθήσαντα ταῦτα.

8. Μόφου P. ib. ἐν πρώτῃ μονῇ] πρότιμον ἢ R. 9. πρότερον P sola. 16. Κωνσταντίου m. R., Κωνσταντίνου RV. 21. Ἀπηλαίῳ PV. ib. ἀκολουθήσαντα P.

contexta et variegata. Multa enim beneficia magnifice largitus est, Anni a. m. c. cum in universum Clerum, tum in religiosarum virginum ac viduarum collegia, et in Xenodochia. In praedictorum vero tum pauperum, tum orphanorum, ac captivorum, seu in carceribus detentorum alimenta, diarium majus concessit quam pater ejus Constantinus erat elargitus.

A. C. [Ol. Iph.] 361. xxiv. Ind. iv. Tauro et Florentio Coss. 1. 285. 5869.

Ineunte iv. Indictione, Constantius Augustus, cum propter nuntiatam sibi Juliani Caesaris rebellionem Mopsucrenas venisset, in prima a Tarso mansionem ab Euzoio Antiochiae Episcopo, ipso in eandem mansionem evocato, suscepto prius baptismo, moritur mensis Dii, seu Novembris die III. anno juxta Antiochenos cdx. Indict. v. redditae pacis Ecclesiis anno L. praedictis Tauro et Florentio Coss.

Romanis xxxvi. imperavit Julianus Apostata, Constantii quidem patruelis, Galli vero, qui et Constantius dictus est, frater, ann. II. Colliguntur anni v. MDCCCLXXII. 5871.

362. I. Ind. v. Mamertino et Nevitta Coss. 2.

Mortuo Constantio Augusto, pax Ecclesiarum Juliano Constantino-polin mensis Apelaei xi. die ingresso, sublata est. Quae autem sunt insecuta haec sunt.

- B *Ἰουλιανὸς γνοὺς Κωνσταντίου τοῦ Ἀθροῦστου τελευταίη,*
 R 686 *τὴν ἐκείνου ἀποθασίαν καὶ ἀσέβειαν φανεράν καθιστῶν διατά-*
γματα κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης ἀποστέλ-
λων τὰ εἰδῶλα πάντα ἀνανεοῦσθαι προσέτατεν. ἐφ' οἷς ἐπαρθέν-
τες οἱ κατὰ τὴν ἀνατολήν Ἕλληνες εὐθὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς 5
κατ' Αἴγυπτον Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως συλλαβόμε-
νοι ἀνείλον καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀσεβῶς ἐνὺβριον· καμῆλῳ
 V 236 *γὰρ ἐπιθέντες δι' ὅλης τῆς πόλεως περιέφερον, καὶ μετὰ τοῦτο*
διαφόρων ἀλόγων νεκρὰ σώματα μετὰ τῶν δοστέων συναγαγόντες
καὶ συμμίξαντες αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ καὶ κατακαύσαντες διεσκόρ-
πισαν.
- C *Καὶ ἐν Παλαιστίνῃ δὲ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ τὰ*
λείψανα ἐν Σεβαστῇ τῇ πόλει κείμενα ἀνορύξαντες διεσκόρπισαν.
Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἁγίου Πατροφίλου ἐπισκόπου τῆς ἐν Σκυ-
θοπόλει ἐκκλησίας γενομένου ἀνορύξαντες ἀπὸ τοῦ τάφου τὰ λεί-
ψανα τὰ μὲν ἄλλα διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφυβρίστως κρε-
μάσαντες ὡς ἐν σχήματι κανδήλας ἐτέπηξαν.
Ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ παρθένους
ἀναιροῦντες, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναπτύσσοντες καὶ τὰ σώματα αὐ-
τῶν κριθῶν πληρώσαντες, τοῖς χοίροις παρέβαλον. 20
- D *Καὶ ἐν Φοινίκῃ δὲ Κύριλλον διάκονον Ἡλιουπόλιτην ἀελόν-*
τες τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ἀπεγέυσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐπὶ
τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμένων τὸν

2. *διάγραμμα P.* 19. *ἀναπτύσσοντες PV.* 21. *Ἡλιουπόλιτην P.*

Julianus cognita Constantii Augusti morte, suam apostasiam et impietatem apertè professus, misso adversus Christianismum per totam orbem edicto, idola omnia Instaurari præcepit. Quo inflati qui in Oriente erant Gentiles, statim Alexandriae Aegypti urbe, Georgio civitatis Episcopo capto et interfecto, illius cadaveri impie illudentes, impositum camelo per totam urbem illud circumtulērunt: ac diversorum deinde animalium cadaveribus cum ossibus collectis, ipsiusque reliquiis permixtis ac combustis, cineres disperserunt.

In Palaestina etiam Sancti Joannis Baptistae reliquias, quae Sebasteae repositae erant, effossas disperserunt.

Patrophili quoque Scythopolitanae Ecclesiae Episcopi apertè tumulo, corporis alia quidem disperserunt, calvam vero in usum veluti lychni suspensam contumeliose infixērunt.

Gazae vero et Ascalone Presbyteros et virgines occiderunt, ac aperta eorum deinde corpora horde repleta, postea porcis exposuerunt.

In Phoenice praeterea Cyrillo Diacono Heliopolitano interfecto, illius jecur degustarunt, quod beatæ memoriae Constantino imperatore eorum evertisset idola. Sed quo pacto is qui Diaconum dissece-

διάκονον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ὅπως κατέστρεψε τὸν ἑαυτοῦ βίον ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. τὴν μὲν γλώσσαν σαρπίσαν ἀπάλεσεν, τοὺς δὲ ὀδόντους θρυβέντας ἐπέβαλεν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ πολλὰ καὶ σφοδρότερον ὀδυνηθεὶς ἐπηρεώθη, καὶ ὁ δὲ ὅλου τοῦ σώματος βασανιζόμενος δεινῶς ἀπέθανεν.

Ἐν δὲ Ἐπιση τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπελθόντες τὸ τοῦ Λιούσου εἶδωλον ἴδρυσαν.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν Ἐπιφανείᾳ πόλει τῆς Συρίας ἐπισκελ- P 296
θέντες οἱ Ἕλληνες τῇ ἐκκλησίᾳ εἶδωλον εἰσήγαγον μετὰ ἀλλῶν
καὶ τυμπάνων. ὁ δὲ μακάριος Εὐστάθιος ὁ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας
ἐπίσκοπος τυγγάνων, ἀνὴρ εὐλαβὴς καὶ εἰσεβής, ἀκούσας τῶν ἀ-
λλῶν καὶ πυθόμενος τὸ ποῦ ἂν εἴη ταῦτα, καὶ γινῶς ὅτι ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, ζῆλον ἔχων ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ, ἀθρόως ἀκούσας R 588
ἐκοιμήθη, προσευξάμενος μὴ ἰδεῖν ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ ὀφθαλ-
15 μοις.

Ἐνὶ δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβλῆς ὁ Ἰουλιανός, Εὐ-
δοξίου τε ἐπισκόπου ἐν αὐτῇ ὄντος, πολιτρόπως κατὰ τῆς ἐκκλη-
σίας μηχανώμενος ἐπιβολὰς εἰς σύγχυσιν καὶ τὰ κατ' αὐτὴν
ἤγαγεν, βουληθεὶς ἅπαντας τοὺς καθαιρεθέντας πρὸ τούτου ἐπὶ B
20 διαφόροις ἀτόποις κωμοδοξίαις ἐπαφείναι ταῖς ἐκκλησίαις, προ-
φάσις ἐκ τῶν γενομένων ταραχῶν ἐπινοῶν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ.

Ὀὕτως οὖν καὶ Μελέτιος ὁ ἐπὶ Ἀσβεῖα καὶ ἑτέροις κακοῖς

1. καὶ om. P. 3. τριβέντας P. 20. ἐπαφῆσαι PV. 21. εὖν γ. P,
αὐτῶν γ. R.

et jeour degustarat, vitam finierit, operae pretium est exponere. Lin-
guam putrescentem amisit: dentes contractos expulit: oculis, post in-
gentes cruciatus, captus est: toto corpore denique dirissimis tortus ni-
tam exiit.

Emesse autem magnam Ecclesiam ingressi, Baechi idolum in ea
exacerunt.

Similiter quoque Epiphaniae Syriae civitate idolum cum tibiis et
tympanis in Ecclesiam intulerunt Gentiles. Beatus porro Eustathius
eiusdem Ecclesiae Episcopus, vir pius et religiosus, auditis tibiis, inter-
rogavit ubi haec agerentur, intellectoque id in Ecclesia fieri, fidei zelo
succensus, simul ac ista audiit, Deum precatus ne tanta oculis spectare
cogeretur, spiritum edidit.

Cum praeterea Constantinopolim venisset Iuliana, ac Eudexius tum
esset urbis Episcopus, variis artibus adversus Ecclesiam structis insidiis,
confusionem in eam immittere satagit, praecipiens ut omnes qui antehac
propter absurdas varias opiniones fuerant exaucterati, Ecclesiam resti-
tuarentur, captata ex eiusmodi confusis conturbationibus divexandi Dei
Ecclesias occasione.

Ita ergo Meletius, qui ob impietatem et alia crimina depositus fue-

καθηρημέννος ἐπανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς παλαιᾶν ἤρπασεν ἐκκλησίαν, συνδραμόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἤδη ἐκ τοῦ κλήρου καθαιρεθέντων ἐνθέσιμος ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου· ἐν οἷς ἦν μάλιστα καὶ Διογένης, ἀπὸ πρεσβυτέρων, τῶν ἄλλων πλείω συντρέχων, καὶ Βιτάλιος λαϊκός, ἐν ἐπιθέσει αἰεὶ ζήσας, καὶ δὴ ἀπὸ πολ-
 C λου προΐων, καὶ ὕστερον λυπηθεὶς μετὰ χρόνον πρὸς τὸν Μελέτιον, ἀπεσχίσθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ αἴρεσιν γέλωτος καὶ αὐτὴν ἀξίαν οὖσαν συνεστήσατο, ἀφ' οὗ ἄχρι τοῦ νῦν Βιταλιανοὶ λέγονται. ταύτῃ τῇ αἵρεσει καὶ Ἀπολλινάριος, ὡς ἂν Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γραμματικοῦ υἱὸς γεγονώς, προέστη. 10

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Σαλοουστίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ τῶν ἐν στρατείαις ἐξεταζομένων τε-
 V 237 νῆς ἠπατήθησαν εἰς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις δόσεων καὶ
 D ἀξιωματίων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ταῖς ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων χαννοῦμενοι. καὶ Θεότεκνος δὲ τις πρεσβύτερος τῆς
 15 ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν, ὃν ὁ θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρημα τρόπῳ τοιούτῳ· σκοληκόβρωτος γὰρ γενόμενος καὶ τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν καὶ τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, οὕτως ἀπέθανεν.

Τότε καὶ Ἡρῶν οὕτω λεγόμενός τις Θηβαῖος ἐπίσκοπος 20

4. πλείω P. Super usu hoc inferioris aetatis proprio diximus ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. Malchus p. 273. 16. πλείω πρὸς ταύτην δόξαν μανιεσθαι. 8. ἔχει τοῦ] καὶ P. *ibid.* λέγουσι R, λέγονται m. R, V. 9. Ἀπολλινάριος PV. *ib.* ὡς ἀνδολαϊκός V, ὡς Ἀνδολαϊκός R, ὁ Λαοδικεὺς P. 10. προέφη B, προσέφη P. 20. Ἰρῶν PV.

Annia m. c. rat, Antiochiam reversus, antiquam Ecclesiam per vim occupavit, ad eam confluentibus Clericis, qui jam antea legitime depositi fuerant a sancta Synodo: inter quos praecipuus erat Diogenes ex Presbytero, prae reliquis omnibus concursans, et partes adjuvans: et Vitalis Laicus, qui semper fraudes atque imposturas exercuerat. Hic ulterius progressus, ad extremum offensus Meletio, ab illo se se abrupit, et haeresim ipsa quoque ridiculam condidit, a quo etiam hodie Vitalianus nuncupavit. Huic etiam haeresi adhaesit Apollinarius ex Laodicea Syriae, Grammatici filius.

A. C.

5871. 868. II. Ind. vi. Juliano Augusto IV. et Salustio Coss. [Ol. Iph.] 3.

Hac ipsa tempestate, eorum qui ad militias inquirebantur nonnulli in Apostasiam prolapsi sunt, alii quidem munerum ac magistratum illiceti pollicitationibus, alii necessitate quadam imposita a suis Praefectis delinuti. Quidam vero Theotecnus Antiochenae Ecclesiae Presbyter promissionibus circumventus, sponte sua ad Deorum cultum se contulit, quem Deus extemplo hac ratione punivit: a vermibus enim adrosus, oculisque privatus, linguam comedens, interiit.

Tum etiam Iron, ita appellatus, Thebis oriundus, Episcopus, cum

αὐτομάτως ἀπέστη, ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει τυγχάνων, ὃν ἡ πα-
ραδοξοποιὸς τοῦ Θεοῦ δύναμις εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν
τιμωρίας εἰσπεράξατο. ἔρημον γὰρ αὐτὸν καταστήσας πάσης
κηδεμονίας, καὶ σηπεδόνοσ νόσον ἐμβυλῶν ἐν ταῖς πλατείαις φε-
5 ρόμενον ἐκψῆξαι δημοσίᾳ ἐνώπιον πάντων ἐποίησεν.

R 690
P 297

Ἐν τούτοις καὶ Οὐαλεντινιανός, τριβούνοσ τότε τῶν τάγμα-
τος κορνεύτων οὕτω λεγομένῳ νομέρῳ, τῇ εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογία διέπρεπεν. οὐ μόνον γὰρ τοῦ ἀξιώματος κατεφρόνησεν,
ἀλλὰ καὶ ἔξορᾶ ὑποβληθεὶσ γενναίωσ καὶ προθύμωσ ὑπέμενεν.
10 ὃσ μετὰ ταῦτα ὅπωσ ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺσ Ῥωμαίων
γενόμενοσ, ἐν τοῖσ ἐξῆσ δηλωθήσεται.

Ἀρτέμιοσ δὲ δοδῆ ὢν τῆσ κατ' Αἴγυπτον διοικήσεωσ, ἐπει- B
δήπερ ἐν τοῖσ καιροῖσ τῆσ αὐτοῦ ἀρχῆσ ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κων-
σταντίου τοῦ Ἀγούστου ζῆλον πολὺν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν ἐνε-
15 δεῖξατο, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείῳ ἐθιμεύθη καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετιμή-
θη, μνησικακήσαντοσ αὐτὸν τοῦ Ἰουλιανοῦ.

Ἐμαρτύρησεν δὲ καὶ ἐν Δοροστόλῳ τῆσ κατὰ τὴν Θράκην
Σκυθίας Αἰμιλιανόσ, ἀπὸ στρατιωτῶν πυρὶ παραδοθεὶσ ὑπὸ Κα-
πετωλίνου οὐδίκου, πολλοὶ τε ἄλλοι κατὰ διαφόρουσ τόπουσ καὶ
20 πόλεισ καὶ χώρασ διέπρεψαν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, ὢν οὐκ
ἔστιν ῥάδιον τὴν ἀριθμὸν ἐξεπεῖν καὶ τὰ ὀνόματα. C

1. ἡ om. P. 3. πάσαισ κηδεμονίαισ P. 6. τούτοισ δὲ καὶ P.
7. λεγομένῳ νομέρῳ V, λεγομένων νομέρῳ R, λεγομένων νομέρων
ex correctione Raderi P. 10. ὃσ] ὡσ P V. 13. Κωνσταντίου P.
17. Δοροστόλῳ P V. 18. ὑπὸ P.

Antiochiaē versaretur, sponte pariter defecit: a quo miraculosa Dei po-
tentia in exemplum, et terrorem multorum, poenas exegit. Omnium enim
ope curaque destitutum, ac in eum immissis ulceribus, atque adeo pu-
tredine, fecit ut dum in plateis circumfertur, publice in conspectu omnium
animam emiseric.

Inter haec quoque Valentinianus Tribunus legionis Cornutorum, nu-
meri militaris sic appellati, praee caeteris fidei in Christum professione
eminuit. Non solum quippe dignitatem suam contempsit, sed etiam exi-
lio damnatus, fortiter ultroque illud pertulit. Quomodo vero post haec
a Deo fuerit honoratus, Romanorum factus Imperator, infra narrabitur.

Artemius vero cum Dux esset Provinciae Aegypti, quod Beatae me-
moriae Constantini Augusti temporibus, dum ea dignitate fungeretur, in
Ecclesias studium singulare professus esset, bonis in fiscum relatis, Ale-
xandriae capite plexus est, immenso Juliani in illum odio.

Passus est etiam Dorostoli, Scythicae Thraciae oppido, Aemilianus,
a militibus in ignem coniectus, sub Capitolino Vicario; alique complures
varis in locis, urbibus ac regionibus in Christam confessione claruerunt,
quorum numerum inire haud omnino promptum est, vel eorum edere
nomina.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Θαλάσσιός τις ὁ καὶ Μάγνος, ἐν ἀσελ-
γείαις μὲν καὶ ἀσωταίαις ἐπίσημος, ὃς καὶ τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς
ἐν' ἀισχροπραγείαις προσαγωγὸς ἐτύγχανεν, συμπεσόντος αὐτῷ τοῦ
οἴκου ἀπέθανεν.

Περὶ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Δομετίου. 5

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Δομέτιος τρόπῳ
τοιοῦτον. ἀπερχόμενος γὰρ Ἰουλιανὸς εἰς πόλεμον, καὶ παφε-
χόμενος διὰ τῶν Κυβήρητικῶν εἶδεν ὄχλον ἰστώτα ἐμπροσθεν τοῦ
D σπηλαιοῦ τοῦ ἁγίου Δομετίου καὶ ἰάμενον, καὶ ἐκηρώτησε τὸ τίς
ἔστιν· καὶ μαθὼν ὅτι μοναχὸς καὶ συνάγεται ὄχλος θέλων λαθῆ- 10
ναι καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ, ἐδήλωσεν τῷ ἁγίῳ Δομετίῳ
αὐτὸς Ἰουλιανὸς διὰ ῥεφερανδαρίου χριστιανοῦ ταῦτα. Εἰ δὲα τὸ
ἀρεῖσαι τῷ θεῷ σου εἰς τὸ σπήλαιον εἰσῆλθεις, ἀνθρώποις μὴ θέλει
ἀρέσκειν, ἀλλ' ἰδίᾳζε. ἀντεδύλωσεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Δομέτιος δι-
Tῷ θεῷ ἐκδούς μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρό- 15
R 692 νου ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ ἀπέκλεισα ἑμαυτόν. τὸν δὲ πρὸς ἐμὲ
ἐρχόμενον ἐν πίστει ὄχλον ἀποδιώκειν οὐ δύναμαι. καὶ ἐκέλευσεν
P 298 ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον, καὶ ἔμαρπεν ἔσω
ὁ δίκαιος. καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτὸς ὁ ἅγιος Δομέτιος.
V 238 Τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἶδεν Ἰουλιανὸς ἐν ὄραματι τινα τέλειον 20

1. τῷ om. P. *ibid.* ἀσελγία P. 2. ἀσωταίαις PV. *ibid.* ὃς]
ὁ PV. 8. συμπεσόντος PV. 8. Κυβηρητικῶν ἴδεν PV. 9. ἐκη-
ρωτήσε τῷ] ἐκηρωτήσατο PV. 10. συναγάζεται ὁ ὄχλος P. 15.
τοῦ om. P. 19. ἐτελείεθ P. 20. ἴδεν PV.

Hoc tempore, Thalassius quidam, cui et Magnus nomen, flagitiis et
libidinum nequitia insignis, qui et filiam suam lenocis instar prostituēbat,
aedis ruinā oppetit.

De sancti Dometii martyrio.

Hoc anno, martyrium subit hacce ratione Sanctus Dometius. Cum
Julianus ad bellum proficisceretur ac per Cyrestica transiret, turbam vi-
dit ante Sancti Dometii speluncam stantem, ut curaretur, quis ille esset
rogavit: Intellectoque Monachum esse, populumque ibi cogi, ut sanita-
tem consequeretur, et ab eo benedictionem acciperet, hacce mentem
Sancto Dometio idem Julianus, per Referendarium, qui Christianus erat:
N̄ uti Deo tuo placeres, hoc antrum subiisti, nisi hominibus placere,
sed solitarius vive. Cui reposuit Sanctus Dometius: *Anima mea et cor-
pore jam pridem Deo consecratis, in hoc speluncā mecum inlosum, populum
autem ex fide ad me venientem arcere non possum. Imperavit ergo Ju-
lianus speluncam ocludi, intusque manens vir justus Sanctus Dometius,
vitam finivit.*

Hoc eodem anno, vidit Julianus per somnium quendam adultus as-

ἄνδρα ἐνδεδυμένον ὑπάτου σχῆμα καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς
 τὸν παπυλεῶνα, πεπηγμένον πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφῶντος
 ἐν κόμῃ λεγομένη Ῥασία, κρούσαι αὐτὸν λόγχῃ. καὶ ἔξυπνι-
 σθεὶς ἔκραξεν, καὶ ἀνέταξαν οἱ κουβικουλάριοι εὐνοῦχοι καὶ οἱ
 5 σπαθάριοι καὶ στρατὸς ὁ φυλάττων τὸν παπυλεῶνα, καὶ εἰσῆλ-
 θαν πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπύδων βασιλικῶν· καὶ προσεσχηκῶς ὁ
 Ἰουλιανὸς ἑαυτὸν σφραγῆν κατὰ τῆς μασχάλης ἔχοντα ἐπηρώτη-
 σεν τοὺς παρεστῶτας Πῶς λέγεται ἡ κόμη, ὅπου ἐστὶν ὁ παπυ- B
 λεῶν μου πεπηγμένος; καὶ εἶπον αὐτῷ Ῥασία. καὶ εὐθέως
 10 ἀνέκραξεν Ἰουλιανός, Ὡ Ἥλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν. καὶ ἔκρυ-
 θεις παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὥρα νυκτερινῇ ἑ̅ μηνὶ δαισίῳ πρὸς ἑ̅
 καλανδῶν Ιουλιῶν. καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γινῶναι τοὺς
 πολεμίους Πέρσας ἀπῆλθαν ἐν τῷ παπυλεῶνι Ἰοβιανοῦ κόμητος
 δομοστικῶν καὶ στρατηλάτου τὴν ἄξιαν· καὶ ἀγνοῶντος αὐτοῦ
 15 τὰ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν πα-
 πυλεῶνα, ὡς τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ ζητήσαντος αὐτόν. καὶ
 ἀπῆλθον εἰς τὸν παπυλεῶνα, συνέχοντες αὐτὸν ἀγγέλλουσαν C
 βασιλέα μηνὶ τῷ αὐτῷ δαισίῳ πρὸς ἑ̅ καλανδῶν Ιουλιῶν πρὸ τοῦ
 διαφθεῖναι. τὰ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τὰ ὄν εἰς Κτησιφῶντα
 20 καὶ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ἀπληκεῖον οὐκ ἔγνω τὰ συμβῆντα
 ἕως ἀνατολῆς ἡλίου. τελευτῆ αὐτὸν ὁ αἰτὸς Ἰουλιανὸς ὢν ἐτῶν λς̅.

8. 9. Ῥασία R. Ἀσία Malalas p. 332. Verum est Φρονία. Vide Va-
 lesium ad Ammianum XXV. 3. 9. 9. Ῥασία V., ib. ἀνέκραξεν
 εὐθέως P. 10. ἀπώλεσας PV. 11. Ἀσία PV semper. 13.
 ἀπῆλθον P. 17. ὅτε P sola. V. p. 112. D. 19. διασφραῖσαι R.
 21. τοῦ ἡλίου P.

tatis virum, Consulari habitu indotum, seque convenientem in taberna-
 culum ad urbem Ctesiphontem tum fixum, in loco Rhasia nuncupato, et
 ab eo hasta feriri. E somno vero excitatus, clamavit: statimque exur-
 gentes cubicularii Eunuchi, et Spatharii, quiq̅ue ad Imperatoris tente-
 rium excubias agebant milites, cum lampadibus Imperatoris ingressi sunt.
 Julianus vero cum animadvertisset se sub axilla vulnus accepisse, cir-
 cumstantes rogavit, *Quod nomen est loco ubi sumus est tabernaculum.*
Rhasiam vero appellari respondentibus, illico exclamavit Julianus: *O Sol,*
perdidisti Julianum. Et effuso sanguine, animam emisit hora noctis
 quinta, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias. Confestim vero exer-
 citus, priusquam id hostes rescirent, ad tentorium Joviani, qui Comit̅s
 Domesticorum et Magistri militum dignitatem obibat, contenderunt,
 ipsumque Juliani mortis ignarum ad Imperatorium tentorium adduxerunt,
 tanquam a Juliano accessitum: cumque ingressus esset tentorium, p̅tem-
 plo arreptum Imperatorem inaugurarunt, mense Desio ex a. d. vi. Kal.
 Julias, priusquam diluculet. Reliquis vero exercitus qui circa Ctes-
 iphontem erat, proculque castra posuerat, ante solis ortum, de his quae
 acciderant nihil novit. Meritur igitur Julianus, annos natus xxxvi.

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ὁ ὀσιώτατος Βασι-
 λειος ἐπίσκοπος Καισαρείας τοὺς οὐρανούς ἀνεργμένους καὶ τὸν
 σωτῆρα Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ εἰπόντα κραυγῇ,
 Μερκούριε, ἀπέλθῶν φόνευσον Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα τὸν κατὰ
 D τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἅγιος Μερκούριος, ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ 5
 R 694 κυρίου, φορῶν θώρακα σιδηροῦν, ἀκούσας τὴν κέλευσιν ἀφανῆς
 ἐγένετο. καὶ πάλιν ἠῤῥέθη ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ
 κυρίου, καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγεὶς ἀπέθανεν, ὡς
 ἐκέλευσας, κύριε. καὶ θρονηθεὶς ἐκ τῆς κραυγῆς ὁ ἐπίσκοπος Βα-
 σίλειος διυπνίσθη τεταραγμένος. ἔτιμα δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰου- 10
 λιανός, ὡς ἐλλόγιμον καὶ ὡς συμπράκτορα αὐτοῦ, καὶ ἔγραψεν
 αὐτῷ συνεχῶς. καὶ κατελθὼν ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν διὰ τὰ ἑωθινά, καλέσας πάντας τὸν κληρὸν εἶπεν αὐτοῖς
 P 299 τὸ τοῦ ὄραματος μυστήριον καὶ ὅτι ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασι-
 λεὺς καὶ τελευτᾷ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· καὶ πάντες παρεκάλουν 15
 αὐτὸν σιγᾶν καὶ μὴ λέγειν τι τοιοῦτον.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ μηνὶ δαισίῳ ἐβασίλευ-
 σεν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς μῆνας ἧ', στεφθεὶς ἀπὸ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ
 Περσικὰ μέρη. ἤμα δὲ ἐβασίλευσεν, προσεφώνησεν· τῷ παντὶ
 στρατῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικοῖς διὰ φωνῆς αὐτοῦ ἰδίως, 20
 Εἰ θέλετε βασιλεύειν με ὑμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἔσμεν. καὶ
 εὐφρόμησεν αὐτὸν ἅπας ὁ στρατὸς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ τὰ τόγμα-

2. Σαρείας R, alterum in m. ponens. 4. τὸν Ἰουλιανὸν P. 7. τοῦ
 θρόνου om. P. 9. ἐκέλευσας V. 10. δὲ] γὰρ P. 13. τὰ om. P.
 16. οἰσπᾶν αὐτὸν P. 18. ὁ αὐτὸς om. P. 19. στεφθεὶς δὲ ἀπὸ P.
 21. εἰ θέλετε] ἐθέλετε R.

Eadem nocte, per somnium vidit sanctissimus Basilius Caesareo
 Episcopus coelos apertos, et Salvatorem Christum in throno sedentem,
 magnoque clamore dicentem: *Mercuri, abi, occide Julianum Imperatorem,*
illum hostem Christianorum. Sanctus autem Mercurius stans coram Do-
 mino, lorica ferrea indutus, audito mandato, evanuit. Rursus deinde vi-
 sus est astare coram Domino, exclamans: *Julianus Imperator interfectus*
mortuus est, ut imperasti, Domine. Territus eo clamore Episcopus Ba-
 sillius e somno excitatur: illum enim cōtebat Julianus Imperator, ut virum
 eruditum, et consiliorum socium, crebriusque ad illum epistolas mittebat.
 Descendens deinde idem Basilius Episcopus in aedem sacram ad proces
 matutinas, universo advocato Clero, visionis arcanum aperuit, et quod
 interfectus esset Julianus Imperator, hacque nocte obliisset. Il vero Epi-
 scopum rogarunt, ut haec reticeret, neminique enuntiaret.

Mortuo Juliano mense Desio, Imperavit Jovianus menses vii. Co-
 ronatus autem est ab exercitu in Persarum regionibus: qui simul ac im-
 perium cecepit, universum exercitum, et qui cum eo erant Senatores,
 suamet ipsius voce ita est allocutus: *Si vultis ut vobis imperem, sinite*
omnes Christiani. Tum vero faustis acclamationibus illum probecati sunt

τα τῶν στρατευμάτων. καὶ λοιπὸν ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς ἄμα τῷ οἰκείῳ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου γῆς εἰς τὴν εὐθαλῆ Περ- B
σικήν, ἐμεριμνα πῶς ἐξέλθῃ ἐκ τῶν λοιπῶν Περσικῶν μερῶν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Λαβουαρσάκιος μήπω μαθὼν τὴν V 239
5 τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτήν, ἐν φόβῳ πολλῷ κατεχόμενος,
ἐκ τῆς Περσικῆς Ἀρμενίας χώρας πρεσβεύων ἐξέπειμνέν τινα τῶν
μεγιστάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουρέναν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων
περὶ εἰρήνης αἰτῶν καὶ δεόμενος. ὄντινα δεξάμενος ἀσμένως Ἰο-
βιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐπένευσεν δέχεσθαι τὴν πρεσβείαν τῆς εἰρήνης,
10 εἰρηκῶς καὶ αὐτὸς πέμπειν πρεσβευτήν πρὸς τὸν βασιλέα Περ-
σῶν. ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρένας πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε
τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐθέως καὶ παραχρῆμα εἰρήνης C
πάκτα.

Καὶ ἀφορίσας ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἕνα συγκλητικὸν αὐτοῦ,
15 τὸν πατρικίον Ἀρινθαῖον, δεδωκῶς αἰτῷ τὸ πᾶν, συνθέμενος
ἐμμένειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζομένοις ἤτοι τυπουμένοις με-
τὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ Περσῶν ποιῆσαι εἰρήνης R 696
πάκτα, ὡς αὐτὸς ἀσχολούμενος. καὶ παρέσχεν ἔνδοσιν τοῦ πο-
λέμου τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλῇ. καὶ ἐτυπώθη
20 μεταξὺ τοῦ πατρικίου Ἀρινθαίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σουρένα συγ-
κλητικῷ Περσῶν δοῦναι Ῥωμαίους Πέρσαις πᾶσιν τὴν ἐπαρχίαν
καὶ τὴν λεγομένην πόλιν Νισίβισος γυμνὴν σὺν τελεῖσι καὶ μόνοις D

6. Περσικῆς γῆς P. 8. αἰτῶν Malalas p. 335. 6. αὐτῶν RV, αὐ-
τῆς P. 11. Σουρένος P. 14. ὁ om. P. 18. πόλεμον om. P.
22. Νησιβίων P.

universus exercitus, et Senatus, ac milites Praetoriani. Jovianus cum suis copis e solitudine in florentes Persidis agros egressus, anxius erat quomodo ex reliquis Persicis regionibus se se subduceret.

Rex vero Persarum Labuarsacius, nondum accepta Juliani Imperatoris morte, haud modico pavore percussus, ex Armeniae Persicae Provinciae instituta ad Romanorum Imperatorem legatione, quendam ex proceribus, Surenam nomine, misit, qui de pace ageret, eamque expeteret. Quo gratanter excepto, oblatae de ineunda pace legationi annuit Jovianus Imperator, vicissimque missurum se dixit legatum ad Persarum Regem. Quibus auditis, Surenam Persarum legatus rogavit Jovianum Imperatorem, ut pacis conditiones quamprimum ederentur.

Jovianus igitur Imperator uni e Senatoribus, qui cum eo erant, Arinthaeco Patricio selecto, totum rei negotium ita mandavit, ut quidquid ille probaret cum Senatu et Persarum legato de pacis conditionibus, se etiam inconsulto, statueret, rata haberentur: concessis trium dierum induciis, intra quos de pace consilia agitarentur. Ac illa quidem ita confecta est inter Arinthaecum Patricium Romanum, et Surenam Persarum Senatorem, ut Romani Persis tota provincia cederent, ipsaque

ἀνευ ἀνδρῶν τῶν οἰκοῦντων αὐτήν. καὶ τούτου στηριχθέντος καὶ εἰρήνης ἐγγράφου γενομένης, ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἕνα τῶν αὐτραπῶν Περσῶν, ὄντα μετὰ τοῦ πρεσβυτοῦ, ὀνόματι Ἰούνιον, εἰς τὸ παραλαβεῖν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν μητροπόλιν αὐτῆς. καὶ καταφθύσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰοβιανὸς τὴν Νισιβέων πόλιν οὐκ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔξω τῶν τευχῶν ἔστη. ὁ δὲ Ἰούνιος ὁ τῶν Περσῶν αὐτράπης ἐπελθὼν ἐν τῇ πόλει κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως εἰς ἕνα τῶν πύργων σημείον Περσικὸν ἐπέθηκε, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κειλεύσαντος τοὺς πάλτας πάντας σὺν κῆσιν τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς ἕως ἐνὸς εὐθέως ἔξειλθαι. καὶ ἔξειλθὼν πρὸς αὐτὸν Σιλοανός, κόμης τὴν ἀξίαν καὶ πολιτευόμενος τῆς αὐτῆς πόλιος, προσέειπεν τῷ βασιλεῖ, δειόμενος μὴ παραδοῦναι τὴν πόλιν Πέρσαις. ὡς δὲ οὐκ ἔπεισεν αὐτόν, ὁμοκέναι γὰρ ἔφασκεν καὶ μὴ βούλεσθαι δόξαν ἐπιόρκου παρὰ κῆσιν ἔχειν, τειχίσας κώμην οὖσαν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλιος Ἰουδαίας προσέβηκεν τὸ αὐτὸ τείχος τῷ τείχεϊ τῆς πόλιος Ἀμιδῆς, κατέσας τὴν κώμην Νισιβέως, καὶ ἐκεῖ πάντας τοὺς ἐκ τῆς Μυγδονίας χώρας οἰκίσιν ἐποίησεν, καὶ Σιλοανὸν τὸν πολιτευόμενον εὐθέως ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καὶ πάντα χριστιανὸν ἀτήγγεν, καὶ χριστιανοὺς ἐνεχείρισεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνατολῆς πάσης καὶ ἐπάρχους.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι πάντα εἰρήνης μετὰ Περσῶν ἀπέλυ-

5. καὶ καταφθύσας — Ἰοβιανὸς em. P. 7. ἀπέλυσεν P. 11. Σιλοανὸς P. 20. τῆς ἀνατολῆς πάσης em. P. 22. κατὰ Π. B.

urbe Nesibi, cum solis muris, nuda ab omnibus civibus. Quibus sic firmatis, pacisque pactis in tabulis relatis, secum accepit Imperator Jovianus unum e Persicis Satrapis, qui cum legato venerat, Junium nomine, qui provinciam acciperet, et illius Metropolim Nesibenorum civitatem. Illam tamen haud ingressus est, sed extra moenia constitit. Junius vero Persarum Satrapa urbem Imperatoris mandato ingressus, in turrim una vexillum Persicum fixit, Imperatore claves omnes ad unum eum bene omnibus excedere iubente. Egressus vero Silvanus, dignitate Comes, ac urbis ejusdem Decurio, pedibus Imperatoris advoluit, enixe eam precatus est, ne civitatem Persis dederet. Verum non persuasit Imperatorem, qui cum Sacramento adstrictum se diceret, ac perjurii noxam nolle se omnino incurrere, vicium, qui extra muros Amidae civitatis erat, munus praenialeque vici cum moenibus urbis Amidae conjunxit, Nesibini vici nomine indito, illucque omnes ex Mygdonia regione evocatos collocavit: Silvanum quoque Comitem statim ex Mesopotamia, Christianosque omnes reduxit, ac Christianis dignitates et Praefecturas tradidit.

Pace cum Persis confecta, relicto Oriente, Imperator Jovianus intra breve tempus Constantinopolim properanter propter hyemem, quae gravis incubuerat, contendit.

πὼν τὴν ἀνατολὴν ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς πρὸς ὄλιγον χρόνον ἐξώρ-
μησεν ἐπὶ Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ στρατοῦ σπουδαίως διὰ
τὸν χειμῶνα· ἦν γὰρ βυρῶς.

σπς' Ὀλυμπιάς.

5 Ῥωμαίων λζ' ἐβασίλευσεν Ἰοβιανὸς μῆνας ε', ἡμέρας ιε'.
ὁμοῦ εωσγ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἐπ. Ἰοβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Βαζῶνιανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ἰοβιανὸς Ἀγούστος εἰς Λαδά- R 698
C
στανα μηνὶ περιτίῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

10 Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος, Σα- V 240
λουστίου τοῦ ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ παλαιοῦ πατρικίου ἐπιλε-
ξαμένου τὸν αὐτὸν Οὐαλεντινιανόν· ὄντινα Οὐαλεντινιανὸν Ἰου-
λιανὸς ὁ παραβάτης ὡς χριστιανὸν πάνυ πέμψας ἦν εἰς Σηλυ-
βρίαν, ποιήσας αὐτὸν ἐκεῖ τριβοῦνον ἄριθμοῦ. ἔγνω γὰρ ἐν

15 ὄρματι Ἰουλιανὸς ὅτι μετ' αὐτὸν βασιλεύει. ὁ δὲ ἐπαρχος τῶν
πραιτωρίων Σαλούστιος πέμψας ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σηλυβρίας,
καὶ εἶπεν τῷ στρατῷ καὶ τῇ συγκλήτῳ ὅτι οὐδεὶς ποιεῖ βσιυεία εἰς D
τὰ Ῥωμαίων ὡς αὐτός. καὶ ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος
ἐν Νικαίᾳ Βιθυνίας μηνὶ περιτίῳ πρὸ ε' καλανδῶν μαρτίων.

20 Ἐβασίλευσεν δὲ Ῥωμαίων λη' ὁ αὐτὸς θειότατος Οὐαλεν-
τινιανὸς ἔτη ιδ'. ὁμοῦ εωσγ'.

2. σπουδαίου R. 8. Λάσταρα R. 10. λη' om. P. 13. ἦν addit
V, om. P. 16. Ὀλυβρίαν V, Ὀλυμβρίαν R, Σηλυμβρίαν P. 16.
ἀπὸ Σολιβρίας V, ἀπ' Ὀλυμβρίας R, ἀπὸ Σηλυμβρίας P. 20.
Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν δὲ P, omisso δὲ R.

CCLXXXVI. Olympias.

Romanis cxxviii. imperavit Jovianus menses x. dies xv. Colliguntur Anni a. m. c.
anni v. MDCCCLXXXIII. 5872.

A. C. [Ol. Iph.] 364. 1. Ind. vii. Joviano Augusto et Varroniano Coss. 4. 5872.

Hec anno Jovianus Augustus Dadastanis decessit, mense Peritio, ex
a. d. xii. Kalend. Martias.

Romanis imperavit Valentinianus Augustus, cum eligente Salustio
Praefecte Praetorie et Ex-Patricio: quem quidem Valentinianum Julia-
nus Apostata, ut qui Christianae religioni impensius esset addictus, Se-
lymbriam amandarat, numeri militaris Tribunum acturum. Didicerat
enim Julianus per visum illum post se imperaturum. Salustius vero
Praefectus Praetorio Valentinianum, misso nuntio, ex Selymbria adduci
curavit, cum exercitum ac Senatum allocutus, nomen adeo esse ad im-
perandum idoneum, quam ille esset, affirmasset. Et levatus est Valen-
tinianus Augustus Nicæae Bithyniae, mense Peritio, ex a. d. v. Kal.
Martias.

Romanis cxxviii. imperavit idem religiosissimus Valentinianus ann. 5886.
xiv. Colliguntur anni v. MDCCCLXXXIII.

Ἔστις Οὐαλεντινιανὸς ἅμα ἐβασίλευσεν, διεδέξατο τὸν ἐπαρχὸν τῶν πραιτωρίων Σαλούστιον, καὶ ὑπὸ ἐγγράς αὐτὸν ποιήσας ἔδθηκε προθέματα κατ' αὐτοῦ, ἵνα εἴ τις ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ. καὶ οὐδεὶς προσήλθεν κατὰ Σαλουστίου· ἦν γὰρ ἀγνότατος πάντων. 5

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπήρθη Οὐάλης Αἰγούστος ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντινιανοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῷ ἑβδομῷ ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου μηνὶ δύστῳ πρὸ δ' ἀκαλανδῶν ἀπριλίων.

Οὗτος Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἦν Ἀρειανός, καὶ ἔσχεν γυναῖκα Δομνικὴν, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Γαλάτην καὶ 10 θυγατέρας δύο, Ἀναστασιαν καὶ Καρῶσαν, καὶ κτελεῖ δύο δημόσια ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὰ αὐτῶν ὀνόματα, Ἀναστασιανὰς καὶ Καρωσιανὰς.

Ἰνδ. η'. α' ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλετος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ θάλασσα ἐκ τῶν ἰδίων ὄρων ἐξῆλθεν μηνὶ 15 πανέμῳ πρὸ ιβ' ἀκαλανδῶν σεπτεμβρίων.

R 700 Ἰνδ. θ'. β' ὑπ. Γρατιανοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ Δαγαλαῖφου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς Αἰγούστος μηνὶ αὐδυναῳ πρὸ ιε' ἀκαλανδῶν φεβρουαρίων.

C Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει Προκόπιος ἀντάρτης εἰς Φρυγίαν Σα- 20

3. α' τις] ἦτις V., (α') τις P., τις R. 6. ὁ om. P. 8. εὐστῳ R., δούστῳ V. 13. Καρωσιανὰς V. 16. σεπτεμβρίων] Immo αὐγούστου. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 359. anabot. a. 20. ἀνταρθεὶς R., alterum in m. ponens.

Anniam.c. Valentinianus vero simul ac suscepit imperium, Salutis Praefecto Praetorio exauctorato, dignitatem statim reddidit, hac apposita cautione, ut adversus illum emitteretur decretum, quo cuivis, qui ab eo injuriam passus esset, Imperatorem convenire liceret. Verum nemo contra Valstium prodiit, ut qui esset inculpatae prorsus vitae.

Hoc anno, Valens, Valentiniani frater, levatus est Constantinopoli, in Hebdomo, a Valentiniano Augusto, mense Dystro, ex a. d. iv. Kalend. Apriles.

Hic Valens, Valentiniani frater, Arianus erat, uxoremque habuit Dominicam, ex qua filium suscepit Galatam, et natas duas, Anastasian et Carosam, condiditque Constantinopoli Balnea publica duo, earum nominibus, Anastasianas et Carosianas appellata.

A. C.

5873. 865. i. Ind. viii. Valentiniano et Valente Coss.

[Ol. Iph.]
1. 286.

Hoc anno, mare suos fines egressum est, mense Panomo, ex a. d. xii. Kalend. Septemb.

366. ii. Ind. ix. Gratiano Nobilissimo et Dagalaifo Coss. 2.

His Coss. natus est Valentinianus Augustus, mense Audynoo, ex a. d. xii. Kalend. Febr.

Eodem ipso anno, Procopius, qui tyrannidem arripuerat in Phrygia salutari, in Nacoliae campo a Valentiniano Augu-

λουταρίαν ἐν τῷ πεδίῳ Νακολίας ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου κατασχεθεῖς ἀνῆρθεῖν μηνὶ δαισίῳ πρὸ ἰβ' καλανδῶν ἰουλίῳν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Λουπικίνου καὶ Ἰοβιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ὁ θεὸς χύλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τίπον λίθων μηνὶ δαισίῳ πρὸ δ' ἠωνῶν ἰουλίῳν.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπῆρθη Γρυτιανὸς Ἀγούστος ἐν Γαλλίαις ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ λῳίῳ πρὸ θ' καλανδῶν σεπτεμβρίῳν.

10

σπζ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Οὐάλεντος Ἀγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων σεισμὸς ἐγένετο εἰς τὴν πόλιν Νικαίας, ὥστε αὐτὴν κατιστραφῆναι, μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν 15 ὀκτωβρίῳν.

15

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Οὐί- V 241
πρωρος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ὁ θειότατος βυσιλεὺς Οὐαλεντιανὸς πολλοὺς συγκλητικοὺς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνευσεν

1. σχολίας R. 3. Λουπικίνου V. 6. ἰουλίῳν Clintonus Fast. vol. II. p. 358. ἰουλίῳν PV. 7. καὶ — ἔτσι om. P. 8. λόφ PV. 14. ἰδῶν ὀκτωβρίῳν] Quum p. 187. C Gorpiaei Antiochensium aerae initium initio indictionum, i. e. d. i. Septembris comparetur, absurdum est Octobris d. ix. in Gorpiaeum conferri. Itaque καλανδῶν reponit Clintonus Fast. vol. II. p. 361., σεπτεμβρίῳν Chilmeadus ad Malalam p. 607. ed. Bonn. Conf. dicta ad B, ad p. 304. C, 309. C. 16. τὸ om. P.

sto captus, interfectus est, mense Desio, ex a. d. xii. Kalend. Julias.

367. iii. Ind. x. Lupicino et Joviano Coss.

3.

His Coss. Constantinopoli Deus grandinem saxorum instar depluit, mense Desio, ex a. d. iv. Nonas Julias.

Levatus est Gratianus Augustus in Gallias a Valentiniano Augusto, mense Loo, ex a. d. ix. Kalend. Septembris.

CCLXXXVII. Olympias.

368. iv. Ind. xi. Valentiniano Augusto II. et Valente Augusto II. Coss.

4.

His Coss. urbs Nicaea terras motu concussa eversa est, mense Gorpiaeo, ex a. d. v. Idus Octobr.

369. v. Ind. xii. Valentiniano Augusto III. et Victore Coss.

1. 287.

His Coss. religiosissimus Imperator multos e Senatu, et provinciarum Praesides propter eorum injustitias et furta, pravaque judicia,

ἀδικούντας καὶ κλέπτοντας καὶ παραδικάζοντας. καὶ τὸν πραι-
 P 302 πόσιτον τοῦ παλατίου αὐτοῦ, Ῥοδανὸν ὀνόματι, ἄνδρα δυνα-
 τὸν καὶ εὐπορον καὶ διοικούντα τὸ παλάτιον, ἕς πρῶτον ὄντα
 ἀρχιευνοῦχον καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα, ἐποίησε ζωοκαστὸν εἰς
 τὴν σφενδόνα τοῦ Ἰππικοῦ σφυγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἰππικόν. 5

Ὁ αὐτὸς πραιπόσιτος Ῥοδανὸς ἤρπασεν περιουσίαν ἀπὸ τι-
 κος χήρας γυναικός, καλουμένης Βερενίκης, πλέξας αὐτῇ, ὡς
 ἐν δυνάμει ὦν, καὶ προσῆλθεν ἐκείνη τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ
 κατ' αὐτοῦ τοῦ πραιποσίτου, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δικαστὴν τὸν
 πατρικίον Σαλούστιον, ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον 10

R 702 Ῥοδανόν. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρικίου
 Σαλουστίου ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ δοῦναι τῇ χήρᾳ ἄπερ
 ἤρπασεν παρ' αὐτῆς. οὐκ ἐπέσθη δὲ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς ἀνα-
 B δοῦναι αὐτῇ ἄπερ ἤρπασεν παρ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐξεκαλίσατο τὸν

πατρικίον Σαλούστιον. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Σαλούστιος ἐκέ-
 λευσε τῇ γυναικὶ προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἰππικόν.
 καὶ προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ ἡ γυνὴ τῷ δ' βαίῳ
 πρῶτῳ, ὡς ἴσταται ἐγγὺς αὐτοῦ ὁ πραιπόσιτος. καὶ ἐκέλευσε ὁ
 βασιλεὺς, καὶ κατηρέχθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος πάντων θεωρούν-
 των ὁ πραιπόσιτος, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὴν σφενδόνα καὶ ἐκαύθη. 20
 καὶ ἐχαρίσατο ὁ βασιλεὺς τῇ γυναικὶ Βερενίκῃ πᾶσαν τὴν περιου-
 σίαν τοῦ πραιποσίτου Ῥοδανοῦ, καὶ εἰσημήθη ἀπὸ τοῦ δήμου

6. ἤρπασεν περιουσίαν] γὰρ interpretat supra versum alia manu V.
 11. παρ' αὐτοῦ P. 12. δὲ am. P. 17. δ' am. P. 21. Βε-
 ρνίκῃ B, altero in m. posito.

neci dedit. Praepositum etiam Palatii, Rhodanum nomine, virum poten-
 tem ac divitem, at qui primus esset inter Eunuchos, et magna veneratione haberetur, in Circi Funda, dum populus spectaculis interesset, aridis ramentis vivum cremari iussit.

Idem his Praepositus Rhodanus viduae cuiusdam Bereniceae, potentia sua fretus, bona per calumniam eripuit: illa vero cum Valentinianum Imperatorem contra Praepositum actura adisset, ille Salustium Patricium illi dedit iudicem, a quo Rhodanus est condemnatus. Imperator, ut decretum Salustii Patricii intellexit, praecipit Rhodano Praeposito, ut quae viduae rapuisset restitueret. Verum Rhodanus adduci non potuit, ut quae viduae abstulerat redderet, sed a Salustio Patricio provocavit. Salustius vero indignatus, praecipit feminae, uti ad Imperatorem cum Circensia spectarentur accederet. Accessit mulier ad Imperatorem cum Valentinianum circa tempus primi Bravii, cum prope illi assaret Praepositus. Tum vero Imperatoris mandato a Tribunali projectus est Praepositus in Fundam Circi, spectantibus universis, et exustus. Confestimque Imperator bona omnia Praepositi Rhodani feminae Bereniceae reddidit, universo populo, ipsoque Senatu, propter illius justitiam et severitatem

παντός και τῆς συγκλήτου ὁ βασιλεύς, ὡς δίκαιος και ἀπότομος· και ἐγένετο φόβος πολὺς εἰς τοὺς κακοπράκτονας και εἰς τοὺς ἀρπάζοντας τὰ ἀλλότρια, και ἡ δικαιοσύνη ἐκράτει.

Ὁμοίως και τὴν δέσποιναν Μαρίναν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ἡ ἀγοράσασαν προάστειον παρ' ὅσου ἦν ἄξιον ἔχον πρόσδοον, και ὡς Ἀθγουσταν τιμηθεῖσαν, ἀκούσας ἐπεμψεν ὁ βασιλεύς, και διετιμήσατο τὸ προάστειον, ὀρκώσας τοὺς διατιμησαμένους. και μαθὼν ὅτι πλειονος τιμῆς κολὸν ἦν ἄξιον τῆς ἀγορασθείσης, ἡγάγάτησε κατὰ τῆς βουσίλλσης, και ἐξώρσεν αὐτὴν τῆς πόλειως, 10 ἀναδοὺς τῇ πωλησίῃ γυναικὶ τὸ προάστειον. D

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' και Οὐά-
λετος Ἀυγούστου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων καθιερώθη ἡ ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ξανθικῷ παρὸν πέντε ἰδῶν 15 ἀπριλίῳ.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Γρατιανοῦ τὸ β' και Πρόβου.

σπῆ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Μοδέστου και Ἀρινθαλου.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' και Οὐά- P 303
λετος Ἀυγούστου τὸ δ'.

4. τὴν δ.] δ. P. 5. παρὰστειον R. 6. ἀκούσας addebat Raderus et confirmat Malalas p. 341. 3. 7. 10. πρόσδοον R. id. πέντε P. 8. ἀγορασθείσης] ἀγορασσίας Malalas. 10. πωλησαμένη P. 13. ἡ om. P. 19. Ἀυγούστου om. P.

acclamante: ex quo facinorosos, et alienorum bonorum raptores ingens Anniam.c. timor invasit, jusque fasque obtinuit.

Similiter etiam cum accepisset Dominam Marinam, conjugem suam, suburbanum praedium villiori, quam reddituum ratione valeret, pretio emisse, ipsamque tanquam Augustam pretium posuisse, misit Imperator qui suburbanum aestimarent, exaete prius ab ipsis aestimatoribus sacramento. Cumque accepisset longe pluris valere, quam emerat, adversas Augustam indignatus, illam ab urbe proscrispsit, suburbano feminae, a qua venditum fuerat, reddito.

A. C. [Ol. 5ph.] 5878.

370. vi. Ind. xiii. Valentiniano Augusto IV. et Valente Augusto III. Coss.

His Coss. dedicata est Ecclesia Sanctorum Apostolorum Constantinopolim, mense Xanthico, ex a. d. v. Id. Apriles.

371. vii. Ind. xiv. Gratiano II. et Probo Coss. 6.

CCLXXXVIII. Olympias.

372. viii. Ind. xv. Modesto et Arinthaeco Coss. 4.

373. ix. Ind. i. Valentiniano Augusto V. et Valente Augusto IV. Coss. 1. 5881. 283.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Αἰκυτίου.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Αἰκυτίου
τὸ β'.

R 704 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ γυμνάσιον Κυρο-
σιαναί, παρόντος τοῦ ἐπάρχου Οὐίνδαθνήλου Μάγνου. 5

V 242 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀγ-
γουστος μηνὶ δίῳ πρὸ ε' καλανδῶν δεκεμβριῶν εἰς πόλιν Ἄκυγον.

B σπθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Οὐάλεντος Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος. 10

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Μερο-
βαύδου.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Οὐάλεντος Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσω βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Οὐαλεν-
τινιανὸς τελευτᾷ ἐν κασιτέλλῳ Βεργιτινῶν, ὧν ἐτῶν νέ.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Ἀγγουστος ἀνεκαλέσατο
C τὴν οἰκίαν μητέρα Μαρίναν τὴν δέσποιναν.

Ῥωμαίων λθ' ἐβασίλευσεν Γρατιανὸς καὶ Οὐάλης καὶ Θεο-
δόσιος ὁ μέγας ἔτη ιε'. ὁμοῦ, εθγ'. 20

4. Καροσιαναί V. 5. Οὐίνδαθνήου P. 6. νέος om. P. 7.
Ἄκυγον V. 11. Μεροβαύδου R. 16. Βεργιτινῶν P sola.

A. C. [Ol. Iph.]

374. x. Ind. II. Gratiano Augusto III. et Aequitio
Coss. 2.

375. XI. Ind. III. Gratiano Augusto IV. et Aequitio II.
Coss. 3.

His Coss. dedicatum est Balneum Carosianae, praesente
Praefecto Vindanneo Magno.

Isdem Coss. levatus est Valentinianus Augustus, mense
Dio, ex a. d. v. Kal. Decembr. in urbe Acynco.

CCLXXXIX. Olympias.

376. XII. Ind. IV. Valente Augusto V. et Valentiniano
Caesare Coss. 4.

377. XIII. Ind. V. Gratiano Augusto V. et Merobande
Coss. 1. 229.

378. XIV. Ind. VI. Valente Augusto VII. et Valentiniano
Caesare II. Coss. 2.

Isdem Coss. Valentinianus Augustus morbo correptus in
castello Vergitione moritur, cum esset annorum LV.

Isdem Coss. Gratianus Augustus Marinam matrem suam
Augustam revocavit.

Ἐπὴρθη Θεοδόσιος Αὐγουστος ἐν Σιρμίῳ ὑπὸ Γρατιανοῦ Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ γυναικαδελφοῦ μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ ἰδ' καλανδῶν φεβρουαρίων. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ δίῳ πρὸ ἧ' καλανδῶν δεκεμβρίων.

5 Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Αἰσονίου καὶ Ὀλυβρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σάκρας καὶ διώξας ἕξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους Ἀρειανούς Ἐξωκιονίτας, τοὺς δὲ ναοὺς τῶν Ἑλλήνων κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους.

10 Κωνσταντῖνος ὁ ἀοιδίμος βασιλεύσας τὰ ἱερὰ μόνον ἔκλεισεν καὶ τοὺς ναοὺς τῶν Ἑλλήνων· οὗτος Θεοδόσιος καὶ κατέλυσεν, καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ τοῦ Βαλανίου τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ τριλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Λαμυσκοῦ ἐποίησεν ἐκκλησίαν 15 χριστιανῶν. καὶ ἠῤῥήθη τὰ χριστιανῶν πλὴν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

σθ' Ὀλυμπιάς.

P 304

Ἰνδ. ἦ'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου Αὐγούστου.

2. Αὐγούστου om. P. 4. ἦ'] ἰδ' P sola. 8. Ἀρειανούς] ἀρι-
θμοὺς R. 9. τῶν om. P. 11. οὗτος ὁ Θ. P. 12. Ἡλιοπόλεως R.
ib. Βαλανίου] Βαλ (Βαάλ) Ἥλιον J. J. M. M. (Marklandus) in Obs.
Misc. vol. II. p. 1. p. 174. 13. τὸ Μαλας p. 344. 21. καὶ τὸ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Romanis xxxix. imperavit Gratianus, cum Valente et Theodosio Magno, ann. xvi. Colliguntur anni v. m̄ccccxii.

5902.

Theodosius levatus est Augustus in Sirmio ab Gratiano, uxoris fratre, mense Audynaeco, ex a. d. xiv. Kal. Febr. et Constantinopolim ingressus est, mense Dio, ex a. d. viii. Kal. Decembres.

379. 1. Ind. vii. Ausonio et Olybrio Coss.

3.

Hisc̄e Coss. Theodosius Imperator Ecclesias orthodoxis tradidit, emissis ubique Sacris jussionibus, expulitque Arianos, Exocionitas dictos. Fana vero Gentilium ab fundamentis destruxit.

Inclitus Constantinus, dum imperaret, Paganorum delubra duntaxat clausit: hic vero Theodosius etiam evertit. Urbis Heliopolitanæ Balanji templum ingens et celeberrimum, ex marmore triflitho constructum, Christianorum Ecclesiam fecit: parique modo Damasci fanum Christianis tradidit, auctumque est impensius Christianorum nomen, imperante Theodosio.

CCXC. Olympias.

380. II. Ind. viii. Gratiano Augusto VI. et Theodosio Augusto Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

36

R 706 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Αὐγουστος, υἱὸς Οὐα-
λεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ποτίσας τὸν σπλῆνα ἔμειπεν ἐπὶ πολλὸν
χρόνον νοσηλευόμενος, καὶ ἐν τῷ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰππι-
κὸν Κωνσταντινουπόλεως θεωρῆσαι διὰ τοῦ Κοχλίου κατὰ τὴν
θύραν τοῦ λεγομένου Δεϊκίμου παρεσκευάσειν αὐτὸν Ἰουστίνῃ ἢ 5
μητρὶ αὐτοῦ ὡς χριστιανὸν ὄντα σφαγῆναι· ἦν γὰρ ἐκείνη
Ἀρειανή.

B Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Συναγρίου καὶ Εὐχερίου.

Τῷ τριακοσιοστῷ πενηκοστῷ πρώτῃ ἔτει τῆς εἰς αὐρα-
νοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου συνήθροισθη σύνοδος ἀγίων καὶ μα-10
καρίων πατέρων εν' ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς
ἐκδοξίας ἐκρατάκωσαν σύμβολον, καταβαλόντες Μακεδόنيον,
καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἀριωθολωθέντι τὴν διάνοιαν, ὃς τῆς τοῦ
ἁγίου πνεύματος τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ συναϊδιότητος τὸ ἀκατά-
ληπτον καὶ ὠρατον κτιστὸν ὑπὸ χρόνον τάττειν ὁ δυνουσιβῆς 15
κατενάρχησεν.

V 249 Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Συναγρίου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Μεροβαύδου καὶ Σατορνίνου.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀρκάδιος Αὐγουστος ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Ἐβδόμου ὑπὸ τοῦ πατρὸς 20

12. καταλαβόντης R, alterum in m. ponens. id. τὸν Μακεδόنيον P.
13. ἀριεφ θολωθέντα m. R, Ἀριωθολωθέντα PV. id. ὃς em. V,
addidit Raderus. 18. Μεροβούλου m. R, Μεροβάνδου R.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Gratianus Augustus, Valentiniani Magni filius,
splenis doloribus laborans, plurimo tempore aeger perstitit:
quem quidem, dum in Circum Constantinopolitanum, spectaculo-
rum inspicendorum gratia, per Cochleam conscenderet, ver-
sus portam, quam Decimi vocant, Justina noverca, ut pote Ca-
tholicum, per insidias occidit curavit, cum ipsa esset Ariana.

5889. 381. III. Ind. ix. Syagrio et Eucherio Coss.

l. 290.

Trecentesimo quinquagesimo primo anno Christi in coe-
lum Assumpti, coacta est Synodus Constantinopoli scilicet beato-
rum Patrum. Atque illi Orthodoxiae Symbolum confirmarunt,
damnato Macedonio, qui mente sua Ariana haeresi infecta, in-
comprehensum et invisibilem Spiritum sanctum cum Patre et
filio coaeternum in tempore creatum, impie non dubitavit as-
serere.

382. iv. Ind. x. Antonino et Syagrio II. Coss.

2.

383. v. Ind. xi. Merobaude et Saturnino Coss.

3.

His Coss. Arcadius Constantinopoli a patre suo Theodo-
sio Augusto in Tribunali Hebdomi reuocatus est Augustus,
mense Audinaeo, ex a. d. XIII. Kalend. Februarius.

αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ Ἀγιοῦστον ἀνηγορεύθη μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ ἰδ' καλανδῶν φεβρουαρίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν τὸ σπῆνωμα Κωνσταντίας τῆς θυγατρὸς Κωνσταντινοῦ Ἀγιοῦστον ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ 5 γορπιαίῳ πρὸ μιῦς καλανδῶν σεπτεμβρίων, καὶ κατετέθη μηνὶ ἀπελλαίῳ κελωνδαῖς δεκεμβρίαις.

σὴμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. ὑπ. Ῥήχομήρου καὶ Κλεόρχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων εἰσῆλθε πρεσβυτῆς Περσῶν. καὶ 10 αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγενήθη Ὀνώριος ἀδελφὸς γησίος Ἀρκαδίου Ἀγιοῦστον μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγιοῦστον καὶ Βαύτονος.

Θεοδόσιος ὁ Ἀγιοῦστος ἔσχεν πρώτην γυναῖκα πρὸ τῆς ἀρ- 15 χῆς αὐτοῦ Γάλλαν τὴν θυγατέρα Οὐαλαντινιανοῦ τοῦ μεγάλου. R 708
ἐκ ταύτης ἔσχεν θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρὶ Γάλλαν, ἣν καὶ Πλακιδίαν ἐκάλεσεν· ἐκάτεραι δὲ ἦσαν Ἀρμενναί· καὶ Πλακιδία εἰσελθοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεο- P 305
δοσίου κίττει τὸν οἶκον τῶν Πλακιδίως.

Ἔσχεν δὲ δευτέρα γαμητὴν Θεοδόσιος Φλάκκιλλαν ὀρθό-

2. ιδ'] ιγ' P sola. 3. αὐτῷ τῷ] τῷ αὐτῷ P. 4. γορπιαίῳ
μηνὶ P. λόφ m. R. 5. καλανδῶν] ἰδῶν vel νουαῖν Clitonius
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 6. ἀπελλαίῳ PV, ἀπη-
λαίου m. R. ἰδ. σεπτεμβρίαις m. R. 15. ἦν] τὴν P. 16. ἐκά-
λεσεν — Πλακιδία om. P. 18. τῶν Πλακιδίας] τὸν Πλακιδίας PV.
19. Φλακίλλαν PV semper.

A. C.

Eodem etiam anno, illatum est Constantinopolim Constanti-
tiae, Constantinae filiae, corpus, mense Gorplaeo, pridie Kal.
Septembres: ac deinde depositum mense Apellaeo, Kalendis
Decembribus.

[Ol. Iph.]

CCXCI. Olympias.

384. VI. Ind. XI. Rechomare et Clearcho Cos.

4.

His Cos. Perannum legatus urbem est ingressus. Eo-
demque anno natus est Honorius, Arcadii Germanus frater,
mense Gorplaeo, ex a. d. v. Id. Septembr.

385. VII. Ind. XIII. Arcadio Augusto et Bautone Cos.

1. 291.

Theodosius Augustus ante imperium conjugem habuit
Gallam, Valentiniani Magni filiam. Ex hac filiam suscepit
matri cognominem Gallam, quae et Placidia appellata est.
Illa vero Constantinopolim cum patre profecta, domum Placi-
diae dictam condidit.

Habuit et Theodosius alteram conjugem Placillam orthe-

δοξον, ἔξ ἧς ἔσχεν Ἀρκαδίον καὶ Ὀνώριον. καὶ αὐτὴ Φλακκίλλα
κτίζει Φλακκίλλιανὸν τὸ παλάτιον.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Ὀνωρίου Καίσαρος καὶ Εὐδοίου.

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Εὐτροπίου.

σββ' Ὀλυμπιάς.

5

B Ἰνδ. α'. ι'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Κωνηγίου.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Τιμασίου καὶ Προμάτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσηλθεν Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐν
Ῥώμῃ μετὰ τοῦ νιόυ αὐτοῦ Ὀνωρίου, καὶ ἔστειψεν αὐτὸν ἐκεῖ
εἰς βασιλέα. καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ Ὀνώριος ἔτη ιδ'.

10

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Νεωτερίου.

Ἰνδ. δ'. ιγ'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Συμμαχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδόσιος Ἀύγουστος εὐρῶν τὴν
C κεφαλὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ παρά τινι γυναικί
Μακεδονικῇ ἐν Κυζίκῳ διαγούσῃ, ταύτην ἀνακομισάμενος καὶ
ἐν Χαλκηδόνι τέως ἀποθήμενος, τελευταῖον ἐκ βάθρων οἶκον οὐ-
κοδομήσας ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐν τῷ λεγομένῳ Ἑβδόμῳ
Κωνσταντινουπόλεως ἐν αὐτῷ τὴν τιμὴν κεφαλὴν τοῦ βαπτι-
στοῦ ἀπέθετο μηνὶ περὶ τῷ πρὸ ιβ' κυλιανῶν μαρτίων.

V 244

σγγ' Ὀλυμπιάς.

20

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Ἀρκαδίου τὸ β' καὶ Ρουφίνου.

1. αὐτῇ PV. 10. ἔτη τὸ ιδ' P. 11. δ'] ε' m. R. ib. New-
τερίου P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

doxam, ex qua suscepit Arcadium et Honorium. Ipsa autem
Flaccilla Palatium Flaccillianum aedificavit.

5894. 386. viii. Ind. xiv. Honorio et Caesare Evodio Coss. 2.

387. ix. Ind. xv. Valentiniano IV. et Eutropio Coss. 3.

CCXCII. Olympias.

388. x. Ind. i. Theodosio Augusto II. et Cynegio Coss. 4.

389. xi. Ind. ii. Timasio et Promoto Coss. 1. 292.

His Coss. Theodosius Imperator Romam venit cum filio
Honorio, hicque eum in Imperatorem coronavit. Honorius ve-
ro Romae imperavit annos xiv.

390. xii. Ind. iii. Valentiniano IV. et Neoterino Coss. 2.

391. xiii. Ind. iv. Tatiano et Symmacho Coss. 3.

His Coss. Theodosius Augustus cum Sancti Joannis
Baptistae caput apud quandam feminam Macedonicam, Cyzici
degentem, invenisset, allatum, Chalcedone primum deposuit,
atque a fundamentis in Hebdomo Constantinopoleos excitata
in illius nomen aede sacra, in ea venerandum Baptistae ca-
put reposuit, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Θεοδοσίου τὸ γ' καὶ Ἀβουνδαντίου. D

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκεφαλίσθη Πρόκλος ἀπὸ ἐπά-
ρχων μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸς ἡ' ἰδῶν δεκεμβρίων ἐν Συκαῖς. καὶ
αὐτῶ τῷ ἔτει ἐνεκαινίσθη ὁ Θεοδοσιακὸς φόρος.

5 Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ἀρκαδίου τὸ γ' καὶ Ὀνωρίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐστιάθη μέγας ἀνδριῶς Θεοδοσίου R 710
Ἀύγουστου ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ μηνὶ λῶν καλανδαῖς αὐ-
γούσταις.

Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει Διογένης ὁ τύραννος ἀπεκεφαλίσθη ἐν
10 Ἰταλίᾳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Θεοδόσιος Αὐγούστος ἐν Με- P 306
διολάνῳ μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸς ις' καλανδῶν φεβρουαρίων, ὧν
ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος, ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης,
15 εἰσάσας ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ Ὀνώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἐβασί-
λευσαν δὲ ὁ μὲν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ δὲ Ὀνώριος
ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιδ'. ὁμοῦ εἰδιζ'.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Ὀλυβρίου καὶ Προβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γάμονος ἐπετέλεσεν Ἀρκάδιος Αὐ-
20 γούστος μηνὶ ξανθικῷ πρὸς ε' καλανδῶν μαίων. καὶ ἐν τῷ

1. Ἀβουδαντίου V. 3. ἀπηλαίῳ P. 7. λόφῳ PV constanter.
ib. καλανδῶν αὐγούστων R. 14. ἐβασίλευσε μ' P. 15. ἐβασίλευσεν P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anai a m. c.

CCXCIII. Olympias.

392. xiv. Ind. v. Arcadio II. et Rufino Coss.

4.

393. xv. Ind. vi. Theodosio III. et Abundantio Coss.

1. 298.

His Coss. Proclus Ex-Praefecto capite plexus est Sycis,
mense Apelaeo, ex a. d. viii. Idus Decembres. Eodemque
anno, dedicatum est Forum Theodosiacum.

394. xvi. Ind. vii. Arcadio III. et Honorio II. Coss.

2.

Iisdem Coss. erecta est ingens statua Theodosii Augusti
in Foro Theodosiaco, mense Leo, Kalend. Augusti.

Et hocce eodem anno, Eugenius Tyrannus in Italia ca-
pite mulcatus est.

Ipsa anno, Theodosius Augustus mortem obiit Mediolani
mense Audynaeco, ex a. d. xvi. Kal. Febr. cum annum lxx.
attigiasset.

Romanis imperavit xl. Arcadius, Roma profectus, relicto
in eadem urbe Honorio fratre. Imperavit autem Arcadius
Constantinopoli, Honorius vero Romae annos xiv. Colliguntur
anni v. κςκxvii.

5916.

395. i. Ind. viii. Olybrio et Probino Coss.

3.

5903.

His Coss. nuptias celebravit Arcadius Augustus mense
Xanthico, ex a. d. v. Kalend. Maii. Et eodem anno, illatum

B αὐτῷ ἔτει εἰσῆλθε τὸ σκῆνωμα τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐν Κων-
σταντινουπόλει μηνὶ θίῳ πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων, καὶ ἀπετίθη
πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων.

Καὶ ἀνηρέθη Ῥουφίνος ἑπαρχος κραιτωρίων ἐν τῷ ἑβδό-
μῳ ὑπὸ τοῦ ἔξερχέτου.

5

σδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Ὀνωρίου
Ἀγούστου τὸ γ'.

Οὗτος Ἀρκάδιος, υἱὸς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἔσχεν γυ-
ναῖκα Εὐδοξίαν, ἔξ ἧς τίκτεται Θεοδοσίος ὁ νέος. ἔσχεν δὲ καὶ 10
C θυγατέρας Πουλχερίαν καὶ Ἀρκαδίαν καὶ Μαρίναν. καὶ ἐκ τού-
των αἱ μὲν δύο, τουτέστιν Ἀρκαδία ἔκτισε τὸ δημόσιον Ἀρκα-
διανός, Μαρίνα δὲ τὸν οἶκον ἔκτισε τῶν Μαρίνης. καὶ Πουλ-
χερία τελευταίον ἔγημε Μαρκιανόν. ἡ δὲ Ἀρκαδία ἔκτισε καὶ
τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ἐπὶ κλην τὰ Ἀρκαδίας. 15

Εἰσὶν ἀπ' οὗ ἔτελειώθησαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Πέτρος καὶ
Παῦλος μέχρι τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἦγουν καὶ αὐτῆς
τοῦ ἰουνίου μηνός, ἔτη τλὲ πλήρη.

R. 712 Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Καισαρίου καὶ Ἀττικοῦ.

10. ἔσχεν καὶ P. 18. τῶν] τὸν P. 18. πλήρη m. R, πλήρης V,
πλήρεις R. Conf. p. 215. B.

A. C.

est Theodosii Magni corpus Constantinopolim mense Dio, ex
a. d. v. Idus Nōvembres, et depositum ex a. d. v. Id. Nov.

Et Rufinus Praefectus Praetorio in Hebdōme ab exercitu
sublatus est.

[Ol. lph.]

CCXCIV. Olympias.

396. II. Ind. ix. Arcadio Augusto IV. et Honorio Augu-
sto III. Coss.

Hic Arcadius, Theodosii Magni filius, conjugem habuit
Eudoxiam, ex qua natus est Theodosius Junior. Habuit et
filias Pulcheriam, Arcadium, et Marinam. Atque ex his qui-
dem duae, hoc est Arcadia, aedificavit Balneum, Arcadianas
dictum: Marina vero Domum Marinae appellatam.

Pulcheria domum nupsit Marciano.

Arcadia vero Sancti Andreae aedem sacram condidit, Ar-
cadiae appellatam.

Ab eo tempore quo martyrium subierunt Sancti Apostoli
Petrus et Paulus, usque ad praedictos Consules, sive ex
xxviii. mensis Junii, intercesserunt anni integri cccxxv.

397. III. Ind. x. Caesario et Attico Coss.

His Coss. nata est Flaccilla Nobilissima Junior mense
Desio, ex a. d. xv. Kalend. Julias.

1. 294.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη *Φλόακιλλα* ἐπιφανεστά- D
τη νέα μηνὶ δαισίῳ πρὸ ε' καλιανδῶν Ιουλίων.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αἰγούστου τὸ δ' καὶ Εὐτυχιανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Θεοδώρου μόνου.

5 Ἐπὶ τοῦτων τῶν ὑπῆτων ἐγεννήθη *Πουλχερία* ἐπιφανεστά-
τη μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ ιδ' καλιανδῶν φεβρουαρίων.

σὴέ Ὀλυμπιάς.

V 245

Ἰνδ. ιγ'. ς'. ὑπ. Στελιχωνος καὶ Ἀρηλιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡ ἐπιφανεστάτη *Εὐδοξία* ἐπήρθη P 307

10 Ἀγούστα μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ ε' ἰδῶν Ιανουαρίων, καὶ ἐγεννήθη
Ἄρκαδία ἐπιφανεστάτη μηνὶ ξανθικῷ πρὸ γ' νωνῶν ἀπριλίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἠσφάγησαν Γότθοι πολλοὶ ἐν τῷ *Λι-*
μαμακελλίῳ. καὶ ἐκάθη ἡ ἐκκλησία τῶν Γότθων σὺν πολλῷ πλή-
θει χριστιανῶν μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' ἰδῶν Ιουλίων. καὶ κατεπον-
15 τιάθησαν Γότθοι ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν στενῶν ἐν *Χαρόνησῳ* μηνὶ
ἀπελλαίῳ πρὸ ι' καλιανδῶν Ιανουαρίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Βικεντίου καὶ Οὐλαβίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέμπυσεν ἡ κεφαλὴ *Γαϊνᾶ* τοῦ B
Γότθου μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ γ' νωνῶν Ιανουαρίων.

20 Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγεννήθη Θεοδόσιος ἐπιφανέστατος υἱὸς
Ἄρκαδίου Αἰγούστου μηνὶ ξανθικῷ πρὸ δ' ἰδῶν ἀπριλίω.

7. Ὀλυμπιάδος V. 12. Γόθοι V saepius. 15. Χερσηφ PV.
17. Φλαβίῳ P. 18. ἡ et τοῦ om. P. 20. Θεοδόσιος om. P.

A. C.

[Ol. Iph.] Annia m. c.

398. iv. Ind. xi. Honorio Augusto IV. et Eutychiano
Coss.

2.

399. v. Ind. xii. Theodoro solo Cos.

3.

Hoc Consulatu, nata est Pulcheria Nobilissima mense
Audynaeco, ex a. d. xiv. Kalend. Febr.

CCXCV. Olympias.

400. vi. Ind. xiii. Stelichone et Aureliano Coss.

4.

His Coss. Nobilissima Eudoxia levata est Augusta mense
Audynaeco, ex a. d. v. Id. Januar. Et nata est Nobilissima
Arcadia mense Xanthico, ex a. d. iii. Non. April.

Sed et eodem anno, caesi sunt complures Gotthi in Lae-
momacellio. Conflagravit quoque Gotthorum Ecclesia cum
magna Christianorum multitudine mense Panamo, ex a. d. iv.
Idus Jul. Item in mare Freti praecipitati sunt Gotthi mense
Apellaeo, ex a. d. x. Kal. Januar.

401. vii. Ind. xiv. Vincentio et Flavio Coss.

1. 295. 5909.

His Coss. traductum est caput Gaisae Gotthi mense Au-
dynaeco, ex a. d. iii. Non. Januar.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπάγη ἡ θάλασσα ἐπὶ ἡμέρας ἄ σχήματι κρυστάλλου.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ὀνωρίου Ἀυγούστου τὸ ε'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπῆρθη Θεοδοσίος νέος Ἀυγού-
C στος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ἑβδομον ἐν τῷ τριβουναλίῳ
ὑπὸ Ἀρκαδίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ δ' ἰδῶν Ια-
νουαρίων.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου καὶ Ῥομορίδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Μαρίνα ἐπιφανιστάτη
μηνὶ περιτίῳ πρὸ δ' ἰδῶν φεβρουαρίων.

R 714

οηζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἀρισταίνετου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐξεώσθη Ἰωάννης ἐπίσκοπος
D Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αἰφνιδίως ἐκάθη ἡ μεγάλη ἐκκλησία σὺν
τῷ σενάτῳ ὑπὸ τῶν κρατούντων αὐτῆς τῶν λεγομένων Ἐυλοπερ-
κητῶν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρα ε'. καὶ ἐγένετο Ἀρσάκιος ἐπίσκοπος
ἐν τοῖς Ἀποστόλοις μηνὶ δαισίῳ πρὸ ε' καλανδῶν ἰουλλίων ἡμέρᾳ
δευτέρᾳ.

1. αὐτῷ ἔτει P. 9. Τρορίδου R, Ρομορίδου P. 14. ἐξεώθη P.
15. αἰφνιδίῳ P. 16. τῶν prius om. P. 17. Οὐρσάκιος R.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno, natus est Nobilissimus Arcadii filius mense Xanthico, ex a. d. iv. Id. April.

Eodem anno, mare instar crystalli ad xx. dies concretum est.

402. viii. Ind. xv. Arcadio Augusto V. et Honorio Augusto V. Coss.

2.

His Coss. Theodosius Junior levatus est Augustus Constantinopoli in Hebdomo, in Tribunali, ab Arcadio patre, mense Audynaeco, ex a. d. iv. Idus Januarias.

403. ix. Ind. i. Theodosio Juniore Augusto et Romo-
riddo Coss.

3.

His Coss. nata est Nobilissima Marina, mense Peritio, ex a. d. iv. Idus Febr.

CCXCVI. Olympias.

404. x. Ind. ii. Honorio Augusto VI. et Aristaeneto Coss.

4.

His Coss. expulsus est Joannes Episcopus Constantino-
poleos, et repente conflagravit Magna Ecclesia cum Senatu,
ignem immittentibus qui hanc obtinebant Xyloceroctis appella-
tis, feria ii. hora vi. Creatusque est Episcopus Arsacius in
aede Apostolorum, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias,
eria ii.

Τούτω τῷ ἔτει ὁ Θεὸς χάλασαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τύπον λίθων μεγέθει καρύων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ ἡμέρα παρασκευῆ ὥραν ὀγδόη. καὶ ἐτελεύτησεν Εὐδοξία Ἀύγουστα μηνὶ τῷ αὐτῷ ὑπερβερεταίῳ πρὸ α' νωνῶν ὀκτωβρίων ἡμέρα ε', 5 καὶ ἐτέθη ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ δ' P 308 ἰδῶν ὀκτωβρίων ἡμέρα δ'.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Στελίχωνος τὸ β' καὶ Ἀνθημιου.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Πρόβου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκάησαν αἱ θύραι τοῦ Ἰππικῶ 10 σὸν τῇ Πρανδιάρα καὶ οἱ προσπαρακειμένοι ἔμβολοι μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ἧ' κυλανδῶν νοεμβρίων ὥρα τρίτη τῆς νυκτός.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκομίσθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Σα- V 246 μουήλ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χαλκηδονησίας σκάλας B μηνὶ ἀρτεμισίῳ πρὸ ἰδ' καλανδῶν ἰουνίων, προηγουμένου Ἀρ- 15 καδίου Ἀυγούστου καὶ Ἀνθημιου ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ ἀπὸ ὑπάτων Αἰμιλιανοῦ ἐπάρχου πύλειως καὶ πύσης τῆς συγκλήτου· ἄπερ ἀπετέθη πρὸς τινα χρόνον ἐν τῇ ἀγνωστάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Θεοδοσίου νέου 20 Ἀυγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπετελέσθη κύνκεννάλια Θεοδοσίου

2. λίθου μεγέθους P, solum μεγέθει R. ib. Post ὑπερβερεταίῳ dimidium versum erasit V. 3. κατὰ ὥραν P. 10. οἱ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno Deus grandinem depluit instar lapidis, magnitudine nucum, Constantinopoli, mense Hyperberetaeo, die Veneris, sub horam viii. Et mortua est Eudoxia Augusta mense eodem Hyperberetaeo, pridie Non. Octobr. feria v. et deposita est in aede Sanctorum Apostolorum mense Hyperberetaeo, ex a. d. iv. Idus Octobres, feria iv.

405. xi. Ind. iii. Stelichone II. et Anthemio Coss.

1. 296.

406. xii. Ind. iv. Arcadio Augusto VI. et Probo Coss.

2.

His Coss. conflagrarunt portae Circi, cum Prandiara, et circumpositae Porticus, mense Hyperberetaeo, ex a. d. viii. Kalend. Novembres, hora noctis iii.

Eodem anno, allatae sunt Constantinopolim reliquiae Sancti Samuelis per Scalam Chalcedonensem mense Artemisio, ex a. d. xiv. Kal. Jun. praeaeuntibus Arcadio Augusto, et Anthemio Praefecto Praetorio et Ex-Consule, Aemiliano Praefecto Urbi, ac universo Senatu: quae quidem ad aliquod tempus depositae sunt in Sanctissima Magna Ecclesia.

407. xiii. Ind. v. Honorio Augusto VII. et Theodosio Juniore Augusto II. Coss.

3.

His Coss. celebratae sunt Constantinopoli Quinquennalia

νέου Ἀυγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ἀύδυναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν ἰανουαρίων.

C Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῶ μηνὶ ξανθοῦ καλανδαῖς ἀπριλίαις πρωθυπνῶ, ὥστε ἀνασκευασθῆναι τὰς κερῆμους τὰς χαλκὰς τοῦ φόρου 5
R 716 Θεοδοσίου ἐπὶ Καινούπολιν καὶ τὸ σιγνόχριστον τοῦ Καπεταλίου πεσεῖν καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν καὶ ἐκρηφῆναι σκηνήματα οὐκ ἄλλα ἐν τῷ Ἐβδόμῳ.

Τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἀνοικαθομήθη ἡ ἀναβάθρα τοῦ Ἰππικῶ ἢ ἐπὶ τὴν στοῶν. 10

σζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Βάσσου καὶ Φιλίππου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ἐτελεύτησεν Ἀρχάδιος Ἀυγουστος ἐν τῷ παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ ἀρτεμισίῳ καλανδαῖς μαΐαις, καὶ ἀπετέθη ἐν τοῖς Ἀποστόλοις. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει 15 ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῶ μηνὶ πανέμῳ πρὸ γ' νωνῶν ἰουλλίων ἡμέρα δευτέρα ὥρα α'.

Ῥωμαίων μὲν βασιλευσεν Θεοδόσιος κέος ἔτη μβ'.
ὁμοῦ εϞθδ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀυγούστου τὸ η' καὶ Θεοδοσίου νέου 20 Ἀυγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. η'. β'. ὑπ. Οὐαρανῆ μόνου.

Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀυγούστου τὸ ς' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου τὸ δ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων εἰσῆλθεν Ἀλλάριχος καὶ ἐποίησεν 25 ἀντῆραι Ἀτταλον ἑπαρχὸν πόλεως. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει τὰ λεύματα τοῦ ἁγίου προφήτου Σαμουὴλ ἀπετέθη ἐν τῷ προφητικῷ αὐτοῦ

7. σκηνήματα ἐκρηφῆναι P. 11. σζ' Ὀλυμπιάς — p. seq. v. 4. τὸ ε' μόνου om. P. 14. καλένδαις V.

Theodosii Junioris Augusti, mense Andynaseo, ex a. d. m. Idus Januariarum.

Eodem ipso anno, magnus adeo imber extitit cum fulgetris, tonitribus, et terrae motu, mense Xanthico, Kalendis Aprilibus, sub primam noctis vigiliam, ut aereae tegulae Fori Theodosii a tectis excussae in Coenopolim delatae fuerint, et Signum Christi Capitalii decideret, multaeque naves damnum patereatur, et cadavera non pauca ad Hebdomi littora deferrentur.

Eodem anno, Ascensus Christi ad Particum institutus est.

τῷ πλησίον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Ἰουκωνδισαῶν μηνὶ ὑπερβερεταίῳ
πρὸ γ' ἠωνῶν δεκτωβρίῳ.

σὴ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου τὸ ε' μόνου.

5 Ἐπὶ τῆς παρουσίας ὑπατείας ἐκίχη τὸ πραιτώριον Μοναξίου
ἐπάρχου πόλεως ἀπὸ τοῦ δήμου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν D
ἔνδειαν τοῦ ἄρτου, καὶ ἐσύρη ἢ καροῦχα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης
ῥεγεῶνος ἕως τῶν Δομνίνου ἐμβόλων, καὶ ὑπῆντησαν αὐτοῖς οἱ
δύο στρατηλάται, Οὐαραναῆς ὁ ὑπάτος καὶ Ἀρσάκιος καὶ Συνέσις
10 ὁ κόμης τῶν λαογιτιῶνων, καὶ παρεκάλεσαν αὐτοὺς λέγοντες,
Ἵποστρέψατε, καὶ ἡμεῖς τυποῦμεν ὡς θέλετε.

Ἰνδ. ια'. .ε'. ὑπ. Λουκίου μόνου.

P 809

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πουλχερία ἀδελφὴ Θεοδοσίου νέου
15 Ἀγούστου ἐπιφανεστάτη ἀνηγορεύθη μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' ἠωνῶν
ἰουλίῳ.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτι ἀφιερῶθησαν στηθάρια γ' ἐν τῇ συγκλή-
τῳ Ὀνωρίῳ καὶ Θεοδοσίου Ἀγούστῳ καὶ Πουλχερίας Ἀγού-
στης ἀπὸ Ἀυρηλιανοῦ δις ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων καὶ
20 πατρικίῳ μηνὶ ἀπέλλαίῳ πρὸ γ' καλανδῶν ἰανουαρίῳ.

9. ὁ ὕπατος om. R. ib. Συνέσιος P. 10. ὁ Ducangius, καὶ ὁ PV.
15. ἀνηγορεύθη] Ἀγούστη addit P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Hoc ipso Consulatu, Praetorium Monaxii Praefecti Urbi
a plebe Constantinopolitana exustum est, propter panis defe-
ctum, illisque carruca tracta est a prima regione usque ad
Domini Porticus, illisque occurrerunt duo Magistri militum,
Varanes Consul et Arsacius, Synesius quoque Comes Largi-
tionum, ac illos adhortati, *Recedite, inquit, fidemque vobis
obstringimus quod vultis nos executuros.*

408. xiv. Ind. vi. Basso et Philippo Coss.

4.

409. i. Ind. vii. Honorio VIII. et Theodosio Juniore III.

Coss.

1. 298.

410. ii. Ind. viii. Varane solo Cos.

2.

411. iii. Ind. ix. Honorio IX. et Theodosio IV. Coss.

3.

412. iv. Ind. x. Theodosio V. solo Cos.

4.

413. v. Ind. xi. Lucio solo Cos.

1. 298. 5916.

414. vi. Ind. xi. Constantio et Constante Coss.

2.

His Coss. Pulcheria soror Theodosii Junioris Augusti No-
bilissima, Augusta renuntiata est mense Panemo, ex a. d. iv.
Non. Julias.

Eodem anno, dedicatae sunt in Senatu tres Pectorales
imagines, Honorii et Theodosii Augustorum, et Pulcheriae

B Ἰνδ. ιγ'. ζ'. δπ. Ὀνωρίου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀγού-
στου τὸ ε'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων κϋνκεννάλια Θεοδόσιος νέος Αὔ-
γουστος ἐπετέλεσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ γ'
ἰδῶν Ἰανουαρίων, καὶ ἰδηλώθη θάνατος Θερμουντίας γαμετῆς 5
τοῦ δεσπότητος Ὀνωρίου τοῦ Ἀγούστου μηνὶ πανέμῳ τῇ πρὸ γ'
καλανδῶν Ἀγούστου ἡμέρᾳ παρασκευῇ.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει μηνὶ γορπιαίῳ τῇ πρὸ η' καλανδῶν ὀκ-
τωβρίων ἡμέρᾳ παρασκευῇ ἰδηλώθη ἀνηρῆσθαι Ἀτουῦλφον βάρ-
βαρον ἐν τοῖς ἕνω μέρεσιν ὑπὸ τοῦ δεσπότητος Ὀνωρίου. καὶ γε-10
νομένης λυχναψίας τῇ ἐξῆς ἱππικὸν ἤχθη, ὡς καὶ πομπὴν εἰσ-
ελθεῖν.

V 247

C Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπετελέσθη τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν ὀκτωβρίων

R 718 ἡμέρᾳ κυριακῇ. καὶ ἐκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς 15
Χαλκηδονησίας σκάλας λείψανα Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ Ἰακώβ καὶ Ζαχα-
ρίου τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ μηνὶ γορπιαίῳ
πρὸ ε' νωνῶν σεπτεμβρίων ἡμέρᾳ σαββάτῳ, βασιταζόντων τὰ αὐτὰ
λείψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσὶν Ἀττικοῦ πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Μωσῆος ἐπισκόπου Ἀντιυῤῥόδου Φοινίκης, κα-20
θεζομένων αὐτῶν ἐν βουριχαλίαις· ἅτινα ἀπέθεντο ἐν τῇ μεγάλῃ

1. τὸ om. R. ib. νέου om. P. 14. ἰδῶν] καλανδῶν Clintonus
Fast. vol. II. p. 861. V. ad p. 801. D. 15. ἐν τῇ K. P. 16. Ἰα-
κώβου P. 21. βουρήγαλλοις P.

A. C.

Augustae, ab Aureliano iterum Praefecto sacris Praetoriis et
Patricio, mense Apellaeo, ex a. d. III. Kal. Januar.

415. VII. Ind. XIII. Honorio X. et Theodosio Augusto
VI. Coss.

His Coss. Theodosius Junior Augustus Quinquennalia ce-
lebravit Constantinopoli mense Audynaeo, ex a. d. III. Id.
Januarii: et renuntiata est mors Thermuntiae Domini Honorii
Augusti conjugis, mense Panemo, ex a. d. III. Kal. Augusti,
feria VI.

Eodem anno, mense Gorpiaeo, ex a. d. VIII. Kal. Octobr.
feria VI. nuntius allatus est Ataulfum barbaram in superiori-
bus partibus a Domino Honorio fuisse sublatam, factaque lu-
minum accensione postridie Circenses ludi acti sunt, in pom-
pae speciem facto ingressu.

Eodem anno, dedicata est Magna Ecclesia Constantinopo-
leos mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Idus Octobr. die Dominica.
Translatatae sunt Constantinopolim per Scalum Chalcedonensem
reliquiae Iosephi filii Jacobi, et Zachariae patris Sancti Joan-
nis Baptistae mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Nonas Septembres,

[Ol. Iph.]

3.

ἐκκλησίᾳ, προπέμποντος Οὐρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ πάσης D
τῆς συγκλήτου.

Καὶ ἀφιερῶθη ἀνδριάς χρυσοῦς ἐν τῇ συγκλήτῳ τοῦ δεσπό-
του Θεοδοσίου νέου Ἀγνούστου ὑπὸ Ἀνθελιανοῦ δις ἐπάρχου
5 πραιτωρίων καὶ πατρικίου.

σθθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγνούστου τὸ ζ' καὶ Παλ-
λαδίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκ τοῦ πορφυροῦ κίονος, ἐν ᾧ
10 ἐπέστη Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεύς, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου λί-
θου ἀπέσπασεν λίθος μέγας νυκτὸς μηνὶ δύστρω τῇ πρὸ ε' κα- P 810
λανδῶν ἀπριλίων, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας τρίτης.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐδέθησαν οἱ πάντες σφόνδυλοι τοῦ αὐ-
τοῦ κίονος.

15 Καὶ ἐπετελέσθη θέατρον, θειωρήσαντος Οὐρσου ἐπάρ-
χου πόλεως, ὑπὲρ τῶν ἐπινικίων τῶν κατὰ Ἄτταλον τὸν τύραν-
νον μηνὶ δαισίῳ τῇ πρὸ δ' καλανδῶν Ἰουλίῳ ἡμέρᾳ δ'.

Καὶ ἤχθη καὶ ἱππικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἐπινικίων μηνὶ πα-
νέμῳ νῶναις Ἰουλίαις.

2. τῆς om. P. 16. τὰν om. P. 17. ἡμέρᾳ δ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

die Sabbati, ipsas reliquias in binis arculis deferentibus Atti-
co Patriarcha Constantinopolitano et Mose Antaradi Phoeni-
ces Episcopo, buricis vectis: quae quidem in Magna Ecclesia
depositae sunt, has deducente Urso Praefecto Urbi, et uni-
verso Senatu.

Dedicata quoque est statua aurea in Senatu Domini
Theodosii Junioris Augusti ab Aureliano iterum Praefecto
Praetorio et Patricio.

CCXCIX. Olympias.

416. VIII. Ind. xiv. Theodosio Juniore Augusto VII. et
Palladio Coss.

4.

His Coss. ex Columna Porphyretica, in qua stetit Con-
stantinus Magnus Imperator, ab inferiore lapide avulsus est
lapis magnus noctu, mense Dystro, ex a. d. v. Kalend. Apriles,
illucescente feria III.

Hoc ipso anno, revinctae sunt ac illigatae ejusdem Co-
lunnæ compages omnes.

Celebrati sunt quoque ludi Theatrales, hos edente Urso
Praefecto Urbi, ob victoriae ex Attalo tyranno reportatae
nuntium, mense Desio, ex a. d. iv. Kalend. Julias.

Acti etiam Circenses ob ejusdem victoriae nuntium, mense
Panemo, Nonis Julis.

Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει εἰσῆλθον ὁ δεσπότης Θεοδοσίος νέος ἀπὸ
 Β Ἡρακλείας εἰς Κωνσταντινούπολιν μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ἀ' καλαν-
 δῶν ὀκτωβρίων ἡμέρᾳ συββάτῳ, κομισάμενος κατὰ τὴν συνή-
 θειαν τὸν χρυσοῦν στέφανον ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ ὑπὸ
 Οὐρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου. 5

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ια' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμός ἐγένετο μέγας ἐσπέρας
 ἡμέρᾳ παρασκευῆ μηνὶ ξυνθηκῷ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαίων. ἦν
 δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. 10

Β 720 Ἰνδ. α'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου τὰ ιβ' καὶ Θεοδοσίου νέου Αὐγού-
 στου τὸ η'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γέγονεν ἔκλειψις ἡλίου μηνὶ πα-
 νέμῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν αὐγούστου ἡμέρᾳ παρασκευῆ ὥραν η'.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Μοναξίου καὶ Πλίνθα. 15

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰσελθόντος Ἀε-
 τίου ἐπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
 μηνὶ περιτίῳ πρὸ ζ' καλανδῶν μαρτίων ἐπὶ τῷ εὐξέμενον αὐ-
 τὸν ἀπελθεῖν κληθέντα ἐν τῷ παλατίῳ, Κυριακῆς τις γέρον
 βαλὼν μάχαιραν μεγάλην εἰς χάρτην, ὡσανεὶ λίβελλον αὐτῷ 20
 προσφέρων, ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιῶ μέρους τοῦ στήθους,
 ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

3. νομισάμενος R, κομισάμενος, κορησάμενος m. R. 13. κατὰ
 τὴν συνήθειαν om. P. 6. Κωνσταντίου R. 14. ὄρα P. 21.
 τοῦ alterum om. P. 22. κινώλιον PV.

Anni a c. A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno, Dominus Theodosius Junior Hierusalem pre-
 fectus, Constantinopolim ingressus est mense Gorpiaes, pri-
 die Kalend. Octobr. die Sabbati, auream coronam ab Urso
 Praefecto Urbi et Senatu in Foro Theodosiaco sibi oblatam
 deferens.

417. ix. Ind. xv. Honorio XI. et Constantio II. Coss.

1. 299.

His Coss. factus est ingens terrae motus vesperi die Pe-
 rasceves, mense Xanthico, ex a. d. xii. Kal. Maias. Accidit
 autem hoc ipso die, quo Dominus noster Jesus Christus pas-
 sus est.

6926. 418. x. Ind. i. Honorio XII. et Theodosio Juniore Au-
 gusto VIII. Coss.

2

His Coss. solis eclipsis facta est mense Panemo, ex a. d.
 xiv. Kal. Augusti feria vi. hora viii.

419. xi. Ind. ii. Monaxio et Plintha Coss.

3.

His Coss. die Dominica, Aëstius Praefectus Urbi, cum
 suae dignitatis habitu, Magnam Ecclesiam ingressus mense
 Peritio, ex a. d. vii. Kalend. Martias, dum peractis precibus

τ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ἐπ. Θεοδοσίον νέον Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Κων-
 σταντίου τὸ γ'.

Ὅτε προέκομεν τὴν ἡλικίαν Θεοδόσιος νέος Ἀγούστος, V 248
 5 ἀναγνώσκων ἐν τῷ παλατίῳ ἐν ζωῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ μετὰ
 τελευτῆν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συναναγνώσκων αὐτῷ νεώτερός τις
 ὀνόματι Παυλῖνος, υἱὸς τινος κόμητος δομειστικῶν. ἐφίλει δὲ
 αὐτὸν Θεοδόσιος. καὶ ἀνδρειωθεὶς ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος νέος Ἀγ- P 311
 γούστος ἔζητει λαβεῖν δέσποιναν εἰς γάμον· καὶ ὤχλει τῇ ἀδελφῇ
 10 αὐτοῦ Πουλχερίᾳ τῇ δεσποίνῃ, οὕσῃ παρθένῳ. κἀκείνη πάλλω
 ὡς φιλοῦσα τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν οὐχ εἶλετο γαμηθῆναι τι.
 ἢ δὲ περιεργασαμένη περὶ πολλῶν παρθένων κορασιῶν, θυγατέ-
 ρων πατρικίῳ καὶ ἐξ αἵματος βυσιλικῷ, θῆλουσα τῷ ἀδελφῷ
 αὐτῆς συνδιᾶγειν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Θεοδόσιος δι-
 15 Ἐγὼ θάλω εὐρεῖν νεώτεραν εὐμορφον πάνν, ἵνα τοιοῦτον κάλ-
 λος μὴ ἔχῃ ἄλλη γονὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξ αἵματος βα-
 σιλικῷ. εἰ δὲ μὴ ἐστὶν καλὴ εἰς ὑπερβολήν, οὐ χρεῖαν ἔχω
 οὔτε ἀξιοματικῷ οὔτε βυσιλικῷ αἵματος οὔτε πλοσίαν, ἀλλὰ B
 καὶ εἴ τις δῆποτε ἐάν ἐστι θυγάτηρ, μόνον εὐπρεπῆς πάνν,

6. αὐτοῦ τοῦ πατρὸς P. 7. ὀνόματι om. P. 8. ἀνδρειωθεὶς PV.
 12. παρθένων om. P. 18. οὔτε ἀξιοματικῷ om. P.

A. C.

[O! Iph.]

aditum pararet, vocatus ad Palatium, Cyriacus quidam senex,
 grandiori cultro in charta occultato, veluti libellum supplicem
 illi porrigeret, ad dextram pectoris partem ita illum percus-
 sit, ut illius penula et toga perforatae fuerint.

CCC. Olympias.

420. xn. Ind. m. Theodosio Juniore Augusto IX. et
 Constantio III. Coss.

4.

Cum adoleseeret Theodosius Junior Augustus, parente superstitē,
 studiis ac lectioni in palatio dabat operam: eo vero mortuo, cum illo
 legebat adolescens quidam Paulinus, cuiusdam Domesticorum Comitibus
 filius. Amabat autem ipsum Theodosius. Et cum jam in virum adole-
 visset Theodosius Junior Augustus, cupiebat Dominam matrimonio sibi
 coniungere, eoque nomine subinde interpellabat Dominam Pulcheriam so-
 rorem, quae tam virgo erat, et cum fratrem diligeret, a nuptiis hacten-
 us abstinerat. Sollicita admodum erat quam ex compluribus puellis
 ex Patricio vel Imperatorio genere fratri in uxorem deligeret, statuens
 cum illo in Palatio una versari. Tum Theodosius, *Vellem*, inquit, *in-*
venire adolescentulam adhaerentem eximia adeo pulcritudine, ut nulla sit in
urbē Constantinopolitana quae hanc antecellat, eamque ex Imperatorio
genere. Si tamen nulla occurrat ejusmodi, atque ex formae elegantia,
tam vobis nec Regū mibi curae sunt natales, vel divitiar, aut cuiusvis
stria sit minime sum sollicitus, dummodo prorsus eximia sit forma, tum

αὐτὴν λαμβάνω. καὶ ἀκούσασα ταῦτα ἡ δέσποινα Πουλχερία πανταχοῦ ἐπεμψεν περιεργαζομένη. καὶ Παυλῖνος δὲ ὁ αὐτοῦ συμπράκτωρ καὶ φίλος περιέτρεχεν, ἀρξάσαι θέλων αὐτῷ χάριν
 R 722 τοῦ κεφαλαίου τούτου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἔλθειν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει μετὰ τῶν ἰδίων συγγενῶν κόρην εὐπρεπεστάτην,⁵
 ἑλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, ὀνόματι Ἀθηναίδα, θυγατέρα γενομέ-
 νην Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου, ἣτις Ἀθηναῖς ἠραγκάσθη κα-
 ταλαβεῖν τὴν εὐδαίμονα πόλιν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θείαν διὰ
 C πρόφασιν τοιαύτην. ὁ φιλόσοφος Ἡράκλειτος ὁ αὐτῆς πατήρ,
 ἔχων καὶ δύο υἱούς, μέλλων τελευτᾶν διέθετο, γράψας ἐν τῇ¹⁰
 αὐτοῦ διαθήκῃ κληρονόμους πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθεί-
 σης περιουσίας τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Οὐαλεριανὸν καὶ Γέσιον,
 εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, Ἀθηναῖδι δὲ τῇ ποθεινοτάτῃ
 μου θυγατρὶ δοθῆναι βούλομαι νομίσματα ἑκατὸν καὶ μόνον·
 ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἢ αὐτῆς τύχῃ ὑπερέχουσα πᾶσαν τὴν γυναικίαν¹⁵
 τύχην. καὶ τελευτᾶ ὁ αὐτῆς πατήρ Ἡράκλειτος ὁ σοφὸς Ἀθη-
 D ναῖος. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ τοῦ δήλα γενέσθαι τὰ
 διατυπωθέντα ἢ αὐτῇ Ἀθηναῖς τοὺς ἑαυτῆς ἀδελφοὺς ἐδυσώ-
 πει, ὡς μέλλοντας ὄντας τὴν ἡλικίαν, προσπέπτουσα αὐτοῖς καὶ
 αἰτοῦσα μὴ προσχεῖν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, ἀλλὰ τὸ τρίτον μέρος²⁰
 λαβεῖν τῆς πατρῴας περιουσίας, λέγουσα μηδὲν ἡμαρτηθέναι,
 ἀλλ' ὅτι Καὶ ὑμεῖς γινώσκετε τὸ πῶς διεκείμεν πρὸς τὸν κοινόν

2. περιεργασαμένη P. 17. τοῦ] Fort. τὸ. 18. αὐτῇ δὲ P.
 22. τὸ om. P.

illam mihi in conjugem assumam. Quibus auditis, Domina Pulcheria hujusmodi perquirendae puellae causa varias in regiones misit. Sed et Paulinus, Theodosii socius et amicus, hac in re Theodosio placere cupiens circumcursabat. Accidit interea ut Constantinopolim cum suis cognatis veniret puella Graecanica, forma admodum elegantī, ac eloquentia singulari, Athenais nomine, Heracliti Philosophi filia: quae quidem Athenais coacta fuerat Felicem Urbem petere, amitam suam conuentura, hac quam dicturi sumus occasione.

Heraclitus Philosophus, illius pater, cum quos haberet filios, morturus testamentum condidit, quo duos illos filios, Valerianum et Gesium, ex asse scripsit heredes, hisce verbis adjectis: *Athenaidi vero desideratissimae filiae meae volo dari duntaxat centum nummos: sufficit enim sibi fortuna sua, quae fortunam omnem muliebrem excedit.* Atque ita mortuus pater Heraclitus Philosophus Atheniensis. Post mortem vero illius, Athenais cum quae in paterno testamento exarata erant accepisset, fratres suos, utpote natu majores, illorum etiam pedibus advoluta, rogavit, ut posthabito patris testamento tertiam haereditatis partem sibi habere sinerent, cum diceret nihil se peccasse: *Quinpotius, aiebat, testes ipsimet estis, qua ratione erga communem parentem me gesserim. Unde*

ἡμῶν πατέρα, καὶ οὐκ οἶδα διὰ τί ἄπορόν με κατέλιπεν μέλλον
 τελευτῶν καὶ εὐπορίας τυχεῖν μετὰ τὴν αὐτοῦ νέκρωσιν ἐχαρί-
 σαιτό μοι. οἱ δὲ αὐτῆς ἀδελφοὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς, καὶ ὀργισθέν- P 312
 τες ἰδῶσαν αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατρῷου αὐτῶν οἴκου. καὶ ἰδέ-
 5 ξατο αὐτὴν λοιπὸν ἢ ἀδελφῆ τῆς γενομένης αὐτῆς μητρός, καὶ
 οὐ μόνον ὡς ὄρφανὴν ἀλλὰ καὶ ὡς παρθένον καὶ ἀδελφόπαιδα
 ἐφύλαξεν αὐτήν· ἦντινα λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς ἀνήγαγεν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει πρὸς τὴν ἄλλην θείαν αὐτῆς τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 αὐτῆς πατρὸς Ἡρακλείτου. καὶ λαβοῦσαι αὐτὴν ἐποίησαν ἀξιῶ-
 10 σιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ προσῆλθον τῇ εὐσεβεστάτῃ
 δεσποινῇ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, καὶ V 249
 ἰδίδαξαν ὡς βιωζομένη παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀδελφῶν, διαλε-
 γομένη ἑλλογίμως. καὶ ἑωρακόσαι αὐτὴν ἢ αὐτὴ δέσποινα Πουλ-
 χερία εὐπρεπῆ καὶ ἑλλόγιμον, ἐπηρώτησεν τὰς αὐτῆς θείας εἰ B
 15 ἔστι παρθένος; καὶ ἰδιδάχθη ὅτι παρθένος πεφύλακται ἀπὸ τοῦ R 724
 αὐτῆς πατρὸς καὶ ὅτι διὰ λόγων πολλῶν ἦται φιλοσοφίας, ἐκέ-
 λευσεν αὐτὴν ἅμα ταῖς αὐτῆς θείαις διὰ κουβικουλιμῶν φυ-
 λαχθῆναι καὶ περιμεῖναι, λαβοῦσα, φησὶν, τὴν δέησιν παρ'
 αὐτῆς εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Θεοδοσίον τὸν βασιλέα,
 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἡῦρον νεωτέραν καθαράν, εὖστολον, λεπτο-
 χαράκτηρον, εὐρίνα, ἀσπροτάτην ὡσεὶ χιών, μεγαλόφθαλμον,
 ὑποκεχαρισμένην, οὐλοξανθόκομον, σεμνόποδα, ἑλλόγιμον, Ἐλ-

12. διαλεγομένην P. 13. ἑωρακνῖα P. *ibid.* δέσποινα] ἡ δέ-
 σποινα P. 16. καὶ κελύσασα Malalas p. 354. 18.

*nescio cur moriturus, dum me inopem relinquit, omnium rerum copia post
 illius excessum frui largiatur. Verum persuaderi fratres non potuerunt,
 immo irati et hanc persecuti, domo paterna excedere coegerunt: quam
 excepit deinceps matris illius soror, neque illa solum ut pupillam, sed
 et ut virginem ac sororis filiam tutata est. Hanc deinde secum addu-
 xit Constantinopolim ad aliam amitam suam, patris Heracliti sororem.
 Illae causa puellae suscepta, et actione contra illius fratres instituta,
 adierunt piissimam Dominam Pulcheriam, Theodosii Imperatoris soro-
 rem, hancque ut a fratribus exacta sit docuere: quod et illa singulari
 eloquentia exposuit.*

*Domina vero Pulcheria puellam conspicata, forma prorsus eleganti,
 ac praeclara dicendi facultate praeditam, interrogavit illius amitam, an
 virgo esset. Postquam vero virginem a parente fuisse custoditam intel-
 lexit, eamque Philosophiae studiis longo tempore institutam, jussit illam
 una cum zmitis a Cubiculariis custodiri, et aliquantulum expectare: ac-
 ceptoque, ut aiunt, supplicii illius libello, ad fratrem Theodosium ingres-
 sa, Inveni, inquit, puellam, puram, egregie ornatam, exili corporis sta-
 tura, naso decenti, nivis instar candidam, oculis magnis, gratia singu-
 lari, crispis itaque flavis capillis, maturo incessu, disertam, Graecani-*

λαδικήν, παρθένον. ὁ δὲ ἀκούσας, ὡς νεώτερος, ἀνήφθη, καὶ μεταστειλόμενος τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ καὶ φίλον Παυλίον ἤτησε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὡς ἐπ' ἄλλω τινὶ εἰσαγαγεῖν τὴν αὐτὴν Ἀθηναίδα ἐν τῷ αὐτῆς κουβουκλίῳ, ἵνα διὰ τοῦ βήλου θεωρήσῃ αὐτὴν ἅμα Παυλίῳ. καὶ εἰσῆχθη, καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν ἠγάσθη αὐτῆς, θαναμάσαντος αὐτὴν Παυλίνου, καὶ κρατήσας αὐτὴν ἐποίησε χριστιανήν, ἣν γὰρ Ἑλληνίς, καὶ μετωνόμασεν αὐτὴν Εὐδοκίαν.

Ἰνδ. δ'. εγ'. ὑπ. Εὐσταθίου καὶ Ἀγρεκόλα.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἐνεβλήθη τὸ ὕδωρ τῆς κιστέρας 10
D τῆς δεσποίνης Πουλχερίας Ἀγούστας μηνὶ περικίῳ πρὸ α' ἰδῶν φεβρουαρίων, παρόντος τοῦ δεσπότη Θεοδοσίου Ἀγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει γάμους ἐπετέλεσε Θεοδόσιος Ἀγούστος, λαβὼν γυναῖκα Ἀθηναίδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν μηνὶ δαισίῳ πρὸ ζ' ἰδῶν ἰουνίων, καὶ ἐπετελέσθη ἵππικὸν τῶν αὐτῶν γάμων τῷ αὐ- 15
τῷ δαισίῳ μηνὶ πρὸ δ' ἰδῶν ἰουνίων, ὁμοίως καὶ θέατρον τοῦ αὐτοῦ ἵππικοῦ.

Καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἀθηναίδος τῆς καὶ Εὐδοκίας θυγατέρα Εὐδοξίαν ὀνόματι.

P 313 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τῆς Ἀγούστης ἀδελφοὶ ὅτι βασιλεύει ἡ 20
ἀδελφὴ αὐτῶν, προσέφυγον ἐν τῇ Ἑλλάδι φοβηθέντες· καὶ πέμ-

1. ὁ] ὡς P. 4. κουβικουλίῳ P. *ibid.* βέλου P. 6. αὐτῆς Malalas p. 355. 6. αὐτῷ PV. *ib.* κρατήσαντος R. 9. Ἀγρεκόλα P. 11. Ἀγούστης P. *ib.* ἰδῶν om. R. 16. μηνὶ δαισίῳ P.

Anniam. c. cam, virginem. Haec simul is audivit, uti juvenis exarsit, et accersito socio suo et amico Paulino, petivit a sorore sua, ut specie alterius cajsdam negotii, Athenaidem in suum cubiculum adduceret, quam per velum una cum Paulino spectaret. Introducta illa se visa, ejus amore statim succensus est, admirante eandem Paulino, quam ille in uxorem acceptam, Christianam fecit (erat enim Gentilis), Eudociae iadito nomine.

A. C.

[Ol. Iph.]

5929. 421. xiii. Ind. iv. Eustathio et Agricola Coss. 1. 300.

His Coss. immissa est aqua in Cisternam Dominae Pulcheriae Augustae mense Peritio, Idibus Februarii, praesente Domino Theodosio Augusto.

Hoc ipso anno, Theodosius Augustus accepta in conjugem Athenaide, quae et Eudocia dicta est, nuptias celebravit mense Desio, ex a. d. vii. Idus Junias: quarum Circenses acti sunt et celebrati eodem mense Desio, ex a. d. iv. Idus Junias, editique pariter in Circo ludi Scaenici.

Suscipit autem ex ipsa Athenaide, seu Eudocia, filiam nomine Eudociam.

Cum vero sororem imperare intellexissent Augustae fratres, metu correpti, fugerunt in Graeciam: At illa per nuntios data securitate se-

ψασα ἀνήνεγκεν αὐτοὺς ὑπὸ λόγον, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀξιομα-
 τικοὺς, προαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. καὶ τὸν
 μὲν λεγόμενον Γέσιον ἑπαρχὸν πραιτωρίων ἐποίησεν τοῦ Ἰλλυ-
 ριῶν ἔθρους, τὸν δὲ Οὐαλεριανὸν μάγιστρον, εἰρηκόσης αὐτοῖς
 5 τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Εὐδοκίας ὅτι *Εἰ μὴ ὑμεῖς κακῶς ἐχρήσασθε*
μοι, οὐκ ἂν ἠναγκαζόμην ἐλθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βα-
σιλεῦσαι. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενέσεώς μου βασιλείαν ὑμεῖς ἐχαρί-
σασθε· ἡ γὰρ ἐμὴ ἀγαθὴ τύχη ὑμῶς ἀπειθεῖς ἐποίησεν εἰς ἐμὲ
γενέσθαι καὶ οὐχ ἡ ὑμετέρα πρὸς ἐμὲ γνώμη.

R 726

B

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίος Παυλίνον ὡς φίλον αὐτοῦ καὶ
 μεσοῦσαντα τῷ γάμῳ καὶ συναριστοῦντα αὐτοῖς ἐποίησεν διὰ πά-
 σης ἀξίας ἐλθεῖν· καὶ μετὰ ταῦτα προηγάγετο αὐτὸν μάγιστρον.
 καὶ ἠῤῥήθη, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδοσίον
 καὶ τὴν Ἀύγουσταν, ὡς καὶ παράνυμφος αὐτῶν γενόμενος.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀφιέρωθη ἀνδριάς Ἀρκαδίου ἐστῶς ἐπάνω V 250
 τοῦ Κοχλίου τοῦ κίονος ἐν τῷ Ἀρκαδιακῷ φόρῳ ἐν τῷ καλουμέ-
 νῳ Ξηρολόφῳ μηνὶ πανέμῳ πρὸς εἴδων ἰουλίῳν ἡμέρᾳ σαβ- C
 βάτῳ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδηλώθη νίκη κατὰ Περσῶν μηνὶ γορπιαίῳ
 20 πρὸς ἡΐδων σεπτεμβρίῳν ἡμέρᾳ γ΄.

Ἰνδ. ε΄. ιδ΄. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ιγ΄ καὶ Θεοδοσίου Ἀθγούστου
 τὸ ε΄.

3. Γέσιον λεγόμενον P. 4. αὐτῆς τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς ἀπὸ τῆς P.
 9. ἡ om. P. 14. ὡς καὶ] ὡς P. 16. Κοχλίῳ V.

cersitos ad dignitates provexit, ipsos promovente Theodosio Imperatore. Ac Gesium quidem Praefectum Praetorio Illyrici, Valerianum autem Magistrum fecit, cum subinde fratribus suis diceret Eudocia Augusta, Nisi vos male me tractassetis, nunquam Constantinopolim venire fuissem coacta, neque imperassem. Imperium ergo quod Genesis mea portende- rat, concessistis, bona enim fortuna mea vos erga me reddidit asperiores, non vero vestra in me voluntas.

Imperator autem Theodosius Paulinum ut amicum suum, et nuptiarum conciliatorem, quique eorum esset conviva, per omnes honorum gradus ad dignitates provexit, eumque tandem Magistrum renuntiavit, eo honore auctus, ut quoties luberet, Theodosium Augustam et Augustam, tanquam ipsorum Paranympus convenire liceret.

Hoc anno, dedicata est statua Arcadii, quae stat supra cochlearum columnae in Fore Arcadiaco, in loco Xerolopho appellato, mense Pae- mo, ex a. d. vi. Idus Julias, die Sabbati.

Eodem hoc anno, nuntiata est victoria de Persis relata, mense Gor- piaeo, ex a. d. viii. Idus Septembres, feria iii.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἄστηρ πέμπων ἀκτίνα πάνυ ἐπιμήκη λευκὴν μηνὶ δύστρω ὡς ἐπὶ νίκτας ἰμετὰ ἀλεκτρούνα, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμός.

Ἰνδ. ζ'. ιέ. ὑπ. Ἀσκληπιοδότου καὶ Μαρινιανοῦ.

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἡ Εὐδοκία Ἀύγουστα 5
μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ δ' ῥωνῶν ἰανουαρίων, καὶ πολλοὶ σεισμοὶ ἐγένοντο ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥραν δεκάτην μηνὶ ξανθικῷ πρὸ ζ' ἰδῶν ἀπριλίῳ.

τα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Βικτωρος καὶ Καστίνου. 10

Ἰνδ. η'. ιζ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Οὐαλεντιανοῦ Καίσαρος.

P 314

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη ἐπὶ Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου Οὐαλεντιανὸς νέος Ἀύγουστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ἰ καλανδῶν νοεμβρίων. 15

Ἰνδ. θ'. ιη'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιβ' καὶ Οὐαλεντιανοῦ νέου Ἀυγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιθ'. ὑπ. Ἰερίου καὶ Ἀρδαβουρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον τὸ ποτε

17. νέον om. P.

Anni a m. c. A. C.

5930. 422. xiv. Ind. v. Honorio XIII. et Theodosio Augusto X. Coss.

[Ol. Iph.]

His Coss. sidus in coelo apparuit, radium quendam candidum ac longissimum promittens, mense Dystro, per noctes circiter x. post gallicinium: eodemque anno terrae motus factus est.

423. xv. Ind. vi. Asclepiodoto et Mariniano Coss.

His Coss. Eudocia renuntiata est Augusta mense Audynaeco, ex a. d. iv. Nonas Januarias, crebrique fuere terrae motus feria ii. hora x. mense Xanthico, ex a. d. vii. Idus Apriles.

CCCI. Olympias.

424. xvi. Ind. vii. Victore et Castino Coss.

425. xvii. Ind. viii. Theodosio Augusto XI. et Valentiniano Caesare Coss.

His Coss. Valentinianus Junior levatus est Augustus a Theodosio Juniore Augusto mense Hyperberetaeo, ex a. d. x. Kal. Novembres.

426. xviii. Ind. ix. Theodosio Augusto XII. et Valentiniano Augusto II. Coss.

427. xix. Ind. x. Hierio et Ardaburio Coss.

His Coss. dedicatum est Balneum publicum, olim dictum

2.

3.

4.

1. 302.

2.

3.

μὲν Κωνσταντινιαναί, νῦν δὲ Θεοδοσιαναί, τελέσαντος αὐτὸ Ἰε- R 728
 ρίου τοῦ δις ἐπύρχου καὶ ὑπάτου μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ε' νω-
 νῶν ὀκτωβρίων.

τβ' Ὀλυμπιάς.

B

- 5 Ἰνδ. ια'. κ'. ὑπ. Φήλικος καὶ Ταύρου.
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Οὐάινδαλοι εἰσῆλθον εἰς Ἀφρικήν.
 Ἰνδ. ιβ'. κα'. ἱπ. Φλωρεντίου καὶ Διονυσίου.
 Ἰνδ. ιγ'. κβ'. ὑπ. Θεοδοσίου Αἰγούστου τὸ ιγ' καὶ Οὐαλεντι-
 νιανοῦ νέου Αἰγούστου γ'.
- 10 Ἰνδ. ιδ'. κγ'. ὑπ. Ἀντιόχου καὶ Βάσσου.
 Ἐν ἔτει να' τῆς εἰς οὐρανοῖς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ
 τῆς Θεοδοσίου νέου Αἰγούστου βασιλείας ἔτους κγ' καὶ τῶν προ- C
 κειμένων ὑπάτων ἐγένετο ἡ τρίτη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'
 ἀγίων καὶ μακαρίων πατέρων κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,
 15 ἥτις καὶ αὐτῇ τοῦ συμβόλου τῆς ὁρθῆς καὶ ἀνωμήτου πίστεως
 ἐχομένη ἐν ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸν αὐτὸν
 κατέβαλεν Νεστόριον. οὗτος γὰρ τὸν ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπων καὶ
 πᾶσαν φύσιν ὑπεραίροντα ἐκ τῆς παρθένου κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἀνθρωπίνης μόνης οὐσίας, οὐχ ἅμα δὲ καὶ θείας εἶναι διδάσκειν
 20 ὁ παράφρων ἐτόλμησεν.

1. Κωνσταντινιαναί] Vid. Ducang. Hist. Byzant. p. II. p. 91. s. 2.
 ὑπάτων RV. 9. γ' om. V, τὸ γ' P sola. 14. πατέρων καὶ μα-
 καρίων P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantiniana, nunc vero Theodosiana, opus conficienda
 Hiero iterum Praefecto Urbi et Consule, mense Hyperbere-
 tao, ex a. d. v. Nonas Octobres.

CCCII. Olympias.

428. xx. Ind. xi. Felice et Tauro Coss. 4.

His Coss. Vandali Africae ingressi sunt.

429. xxi. Ind. xii. Florentio et Dionysio Coss. 1. 302.

430. xxii. Ind. xiii. Theodosio Augusto XIII. et Valen-
 tianio Augusto III. Coss.

431. xxiii. Ind. xiv. Antiocho et Basso Coss. 2.
 3.

Anno cdi, Domini in coelum Assumptionis, Theodosii vero
 Junioris Augusti imperii anno xxiii. iisdemque Coss. celebrata
 est iii. Synodus Ephesi cc. sanctorum et beatorum Patrum
 contra Nestorium impium: quae quidem secundum rectae et
 inculpatae fidei Symbolum, in nomine Christi veri Dei nostri
 eundem Nestorium dejecit. Hic enim Dominum nostrum Je-
 sum Christum supra captum hominum, et naturam omnem
 praecellentem, ex Virgine natum, humanam duntaxat, non

V 251

τγ' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. ιε'. κδ'. ὑπ. Οὐαλερίου καὶ Ἀετίου.

Ἰνδ. α'. κέ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ἰδ' καὶ Μαξίμου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγένετο πυρκαϊὰ μεγάλη ἀπὸ τοῦ νεωρίου· καὶ ἐκάησαν τὰ ὄρια καὶ τὸ δημόσιον ὃ Ἀχιλλεὺς μηνὶ 5
λώφῳ πρὸ ἰβ' καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσπαρος.

Ἰνδ. γ'. κζ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ιε' καὶ Οὐαλεν-
τιανοῦ νέου Ἀγούστου τὸ δ'.

P 315

τδ' Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. δ'. κη'. ὑπ. Ἰσιδώρου καὶ Σενάτορος.

Ἰνδ. ε'. κθ'. ὑπ. Ἀετίου τὸ β' καὶ Σιγισβούλδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει
R 730 Οὐαλεντινιανὸς νέος Αἰγούστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ἰβ' κα-
λανδῶν νοεμβρίων. καὶ ἐπετέλεσε τοὺς αὐτοῦ γάμους, λαβὼν 15
Εὐδοξίαν τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου καὶ Εὐδοκίαν Ἀγούστου,
μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ δ' καλανδῶν νοεμβρίων, καὶ ἔσχεν ἔξ αἰ-
B τῆς δύο θυγατρῶν, Εὐδοκίαν καὶ Πλακιδίαν.5. Ἀχιλεὺς P. 6. λόφ PV. 12. Σιγισβάλδου P. 16. Ἀ-
γούστης P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

vero simul et divitiarum habuisse substantiam decere uti insanus ausus est.

CCCIII. Olympias.

432. xxiv. Ind. xv. Valerio et Aëtio Coss.

4.

433. xxv. Ind. i. Theodosio Augusto XIV. et Maximo Coss.

1. 303.

His Coss. exortum est incendium ingens a Neorio, et conflagrarunt Horrea, et Balneum publicum, Achilleus appellatum, mense Loo, ex a. d. xii. Kal. Septembres.

434. xxvi. Ind. ii. Arcobinde et Aspare Coss.

2.

435. xxvii. Ind. iii. Theodosio Augusto XV. et Valentiniano Juniore Augusto IV. Coss.

3.

CCCIV. Olympias.

5944. 436. xxviii. Ind. iv. Isidoro et Senatore Coss.

4.

437. xxix. Ind. v. Aëtio II. et Sigisvaldo Coss.

1. 303.

His Coss. Valentinianus Junior Augustus venit Constantinopolim mense Hyperberetaeo, ex a. d. xii. Kal. Novembr. et suas celebravit nuptias, accepta Eudoxia, filia Theodosii et Eudociae Augustae, mense Hyperberetaeo, ex a. d. iv. Kal. Novembres: et ex ea filias duas suscepit, Eudociam et Placidiam.

Ἰνδ. ζ'. λ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ις' καὶ Φαύστου.

Ἰνδ. ζ'. λα'. ἱπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ις' καὶ Φήστου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσε Θεοδόσιος Ἀγούστος τὰ τελεχὴ κύκλῳ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ παραθαλασσίῳ Κωνσταντινουπόλεως. 5 καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ἐν Καρθαγένῃ Ζινζίριχος ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐανδάλων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ· καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει πειρᾶται τὴν Σικελίαν ἐρημῶσαι.

τέ' Ὀλυμπιάς.

C

10 Ἰνδ. η'. λβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανῷ Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Ἀνατολίου.

Ἰνδ. θ'. λγ'. ὑπ. Κόρου μόνου.

Ἐπὶ τούτου ἐσφάγη Ἰωάννης Οὐάνδαλος ἐν τῇ Θράκῃ.

Ἰνδ. ι'. λδ'. ὑπ. Εἰδοξίου καὶ Διοσκόρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέρασαν οἱ Οἶννοι καὶ τὸ Ἰλλυ- 15 ρικὸν ἠρήμωσαν Ἀττίλας καὶ Βλίδας.

Ἰνδ. ια'. λε'. ὑπ. Μαξιμου τὸ β' καὶ Πατέρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαιρίσθη τὸ δημόσιον λουτρὸν D ὁ Ἀχιλλεὺς μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν Ἰανουαρίων. καὶ εἰσῆλ-

5. Ζινζίριχος V. 6. τῷ αὐτῷ P. 12. Ἰωάννης σου ἄνδαλος V.
15. ἐρήμωσαν P. 18. Ἀχιλεὺς PV.

A. C.

438. xxx. Ind. vi. Theodosio Augusto XVI. et Fausto Coss.

[Ol. Iph.]

2.

439. xxxi. Ind. vii. Theodosio Augusto XVII. et Feste Coss.

3.

Hoc anno Theodosius Augustus praecepit muris claudi universum littus maritimum Constantinopoleos. Sed et ipso anno Gensericus Vandalorum Rex Carthaginem ingressus est mense Hyperberetaeo: eodemque anno, Siciliam vastare annisus est.

CCCV. Olympias.

440. xxxii. Ind. viii. Valentiniano Augusto V. et Anato-
lio Coss.

4.

441. xxxiii. Ind. ix. Cyro solo Cos.

1. 304

Hoc Cos. caesus est Joannes Vandalus in Thracia.

442. xxxiv. Ind. x. Eudoxio et Dioscoro Coss.

2.

His Coss. trajecerunt Hunni, et Illyricum vastarunt Atti-
las et Bldas.

443. xxxv. Ind. xi. Maximo II. et Paterno Coss.

3.

His Coss. dedicatum est publicum Balneum Achilleus mense Audynaeco, ex a. d. iiii. Idus Januarias. Et ingressus est Theodosius Augustus Constantinopolim, rediens ab expedi-
tione Asiae, mense Loo, ex a. d. vi. Kal. Septembres.

Θεν Θεοδοσίος ὁ Ἀύγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ἑξ-
πεδίτου τῆς Ἀσίας μηνὶ λῳῳ πρὸς ε' καλανδῶν σεπτεμβριῶν.

τς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιη' καὶ Ἀλβίνου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει προϊόντος τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου εἰς 5
P 316 τὴν ἐκκλησίαν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, συνέβη τὸν μά-
V 252 γιστρον Παυλῖνον ἀρῶσθῆσαι ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ μεῖναι ἀπρόϊτον
καὶ ἔξσκουεῦσαι. καὶ προσήνεγκεν πένης τις τῷ βασιλεῖ Θεοδο-
σίῳ μῆλον Φρύγιον παμμέγεθες εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. καὶ ἔξε-
R 782 νίσθη ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος, καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς 10
δέδωκεν τῷ πένητι νομίσματα ρν', καὶ ἔπεμψε τὸ μῆλον τῇ Ἀύ-
γούστῃ Εὐδοκίᾳ, καὶ ἡ Ἀύγουστα ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλῖνῳ τῷ
μαγίστρῳ καὶ φίλῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ αὐτὸς μάγιστρος ἀγνοῶν
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Ἀυγούστῃ, αὐτὸς πάλιν ἔπεμ-
B ψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ὡς ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 15
καὶ ἔδεδετο αὐτὸ ὁ βασιλεὺς διχα τῆς Ἀυγούστας, καὶ ἀποκρύψας
αὐτὸ καλέσας τὴν Ἀύγουσταν ἐπηρώτησεν αὐτήν, Ποῦ ἐστι τὸ
μῆλον ὃ ἔπεμψά σοι; ἡ δὲ εἶπεν ὅτι Ἐφαγον αὐτό. καὶ ὠρκω-
σεν αὐτήν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας εἰ ἔφαγεν ἢ τινὶ ἔπεμψεν
αὐτό. καὶ κείνη ἐπωμόσατο ὅτι οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψεν, ἀλλ' αὐτῇ 20
αὐτὸ ἔφαγεν. καὶ ἐκέλευσεν, καὶ ἠνέχθη τὸ μῆλον, καὶ ἔδειξεν

2. σεπτεμβρίου P. 6. τὴν om. P. 11. 14. Ἀυγούστῃ P. 12.
Ἀυγούστῃ P. 16. αὐτό om. P. 19. αὐτήν Malalas p. 357. 8.
αὐτῇ PV. *ibid.* εἰ] ἡ R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCVI. Olympias.

444. xxxvi. Ind. xii. Theodosio XVIII. et Albino Coss. 4.

Hoc anno, procedente Theodosio Imperatore in Ecclesiam die sanctorum Eriphaniorum festo, accidit ut Paulinus Magister ex pede aeger decumberet, nec processui interesset, cum sese excusasset. Obtulit interim pauper quidam pomum Phrygium, ultra quam solet, magnitudinis, ad quam obstupuit Imperator ac universus Senatus, statimque pauperi cl. aureos numerari jussit, misitque pomum Augustae Eudociae, Augusta vero Paulino Magistro et amico Imperatoris. Idem vero Paulinus Magister, cum ignoraret ab Imperatore illud ad Augustam fuisse missum, ipse rursus ad Imperatorem Theodosium, dum ex Ecclesia egrederetur, illud ipsum misit. Recepit Imperator clam Augusta, et abscondit, advocatamque Augustam rogavit: *Ubi est malum, quod misi tibi?* Illa vero, *Comedi,* inquit. Tum Imperator exacto ab ea per suam salutem sacramento, rursus rogat an comedisset, an vero misisset alteri? Juravit illa se comedisse. Tum Imperator adferri pomum imperavit, allatumque illi ostendit. Exhinc illos inter divortium intercessit, ac separatio, Paulinumque deinceps suspectum habuit, ac tandem interfici praecepit. Quare

αὐτῇ αὐτό· καὶ ἐγένετο μεταξὺ αὐτῶν λύσις καὶ ἀπομερισμός.
καὶ λοιπὸν ὑπενόησεν τὸν αὐτὸν Παυλῖνον Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. καὶ λυπηθεῖσα ἡ αἰτὴ δέ-
σποινα Εὐδοκία ὡς ὕβρισθεῖσα, ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ ὅτι διὰ C
5 αὐτὴν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος, ὡς ὢν εὐμορφος νεώτερος, ἠτήσατο
τὸν βασιλεῦ. Θεοδόσιον ἢ Ἀύγουστα Εὐδοκία ἀπέλθειν εὐχῆς χά-
ριν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ παρέσχεν αὐτῇ, καὶ ἀπιούσα
ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα εὔξασθαι, εἰσελ-
θούσα ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ εἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λό-
10 γον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν, καθήμενῃ ἔσωθεν
τοῦ δίφρου ὀλοχρύσου ὄντος καὶ διαλλίθου βασιλικοῦ, καὶ ἔκραξαν
αὐτῇ οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἀνῆνέχθη αὐτῇ ἔσω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
εἰκὼν ἔγχρυσος, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον Μουσεῖον στήλην χαλκῆν D
ἔστησαν αὐτῇ, αἵτινες ἕως τοῦ νῦν ἴστανται. καὶ φιλοτιμησα-
15 μένῃ τῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει τῆς Συρίας χρήματα λόγῳ σιτωνι-
κοῦ ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ ἔκτισεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα πολλά, καὶ τὸ τεῖχος ἅπαν ἀνενέωσεν τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰ-
ποῦσα ὅτι Δεῖ ἐμὲ εἶπε Δαβὶδ ὁ προφήτης ὅτι Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. καὶ μείνωσα εἰς αὐ-
20 τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κτίσωσα μνήμα ἑαυτῆς ἐκεῖσε βασιλικὸν τε-
λευτῆ, καὶ ἀπετέθη ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὴν
τελευτῶν ἐπωμόσατο μὴ συγγινώσκειν τῇ κατηγορίᾳ τῇ γενομένῃ
κατ' αὐτῆς ἔνεκεν Παυλίνου.

5. ὁ] ἄν P, ὄν V. 6. εὐχῆς χάριν om. P. 8. ἔλθοῦσα P.
9. ἐν τῷ] αὐτῷ R. 12. ἐν τῷ om. R. 18. ὁ προφήτης] Psalm.
L. 20 19. οἰκοδομηθήτω P. ib. μείνωσα — 20. καὶ om. P. 21.
ἐν] εἰς P. ib. δὲ τῷ P. ib. τελευτῶν αὐτὴν P.

mirum in modum moerore confecta Domina Eudocia, quod in suam con-
tumeliam redundaret, (notum enim erat omnibus illius causa interfectum
esse Paulinum, ut qui formosus esset adolescens), petit ab Imperatore
Theodosio, uti sancta loca adire sibi liceret: quod ille concessit. Illa
igitur Constantinopoli profecta Hierosolyma precandi causa, cum Antio-
chiam magnam venisset, orationem habuit ad Senatum de laudibus An-
tiochiaie, sedens in sella ex auro tota confecta, gemmisque perfusa, ac
plane regia, universis urbis civibus fausta illi adclamantibus. Illius
deinde illata aurea effigies in Senatum, statua vero aerea in Musaeum,
locum ita nuncupatum, quae usque hodie adhuc manent. Illa porro An-
tiochiaie Syriae civitati multis erogatis pecuniis, annonae vice, ad san-
cta loca profecta, Hierosolymis complura aedificia condidit, murosque
urbis universos instauravit, dicens: *Propter me dixit David Propheta, In bona voluntate tua aedificentur muri Hierusalem.* Ibiq; condito sibi
Regio monumento, moritur, ac in eo Hierosolymis sepelitur. Moritura

R 734
P 317

Ἰνδ. ιγ'. λζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Νόμου.

Ἰνδ. ιδ'. λη'. ἐπ. Λεοντίου τὸ γ' καὶ Συμμάχου.

Ἰνδ. ιε'. λθ'. ὑπ. Ἀρδαβουρίου καὶ Ἀλυπίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Μαρκιανούπολις παρελήφθη, καὶ ἐσφάγη Ἀνάργισκος στρατηλάτης Θρηκῆς. 5

B
V 253

Καὶ αὐτῶ τῶ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ μεγάλοι, ὥστε τὰ τεῖχη πεσεῖν· ἐκράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολμᾶν τινα ἐν οἴκῳ μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες λιτανεύοντες ἡμέρας καὶ νυκτός· γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἡ ἀνάμνησις κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται μέχρι νῦν τῆς λιτανείας ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρωποῦ Θεοῦ μακροθυμίας ἐν τῷ Τρικόνῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν νοεμβρίων. ἐν γὰρ τῇ τοσαύτῃ ἀπειλῇ οὐκ ἐθανάτωσέν τις.

τξ' Ὀλυμπιάς.

15

Ἰνδ. α'. μ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Ποστομμιανοῦ.

C Ἰνδ. β'. μα'. ὑπ. Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρίνα Ἀγούστα, γυνὴ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου, μηνὶ λῳῳ πρὸ γ' νωνῶν αὐγούστου. 20

7. γὰρ om. R. 11. λιτανείας P. 12. Τρικόνῳ V. 14. τενα P.

Annam. c. vero juravit se a calumnia, quam Paulini causa passa erat, esse propterea innocentem.

A. C.

[Ol. Iph.]

5953. 445. xxxvii. Ind. xiii. Valentiniano Augusto VI. et Nemo Coss. 1. 306.

446. xxxviii. Ind. xiv. Leontio III. et Symmacho Coss. 2.

447. xxxix. Ind. xv. Ardaburio et Alypio Coss. 3.

His Coss. Marcianopolis recepta est, et Anargiscus Magister militum Thraciae est interfectus.

Eodem ipso anno, ingentes adeo terrae motus extitero, ut muri prosternerentur, cum longo tempore perstitissent, ita ut nemo domi manere auderet, sed omnes extra urbem fugerent, dieque ac nocte Litanii insisterent. Ingens enim extitit pavor, qualisque nondum fuerat. Quidam dicebant ignem in coelo visum fuisse: unde quotannis celebratur Litaniae istius memoria pro elementis Dei bonitate ac patientia in Triconcho, ex a. d. viii. Idus Novembres. In tantis quippe terroribus neminem morti dedit.

CCCVII. Olympias.

448. xl. Ind. i. Zenone et Posthumiano Coss. 4.

449. xli. Ind. ii. Protogene et Asterio Coss.

His Coss. mortua est Marina Augusta Valentiniani Augusti uxoris, mense Iῳο, ex a. d. iii. Nonas Augusti.

Ἰνδ. γ'. μβ'. ἐπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀβι-
ήνου.

Τούτοις τοῖς ὑπίταις ἢ ἐν Ἐφέσῳ δευτέρα σύνοδος ἐγένετο,
καὶ καθηρέθησαν ὑπὸ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Δό-
βμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Ἰβας καὶ Θεοδώρητος καὶ ἄλλοι πλείονες.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγού- D
στων ἐπεστράτευσεν κατὰ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀττι-
λας ὁ ἐκ τοῦ γένους τῶν Γηπέδων Οὐννων, ἔχων πλῆθος μυριά-
10 δων πολλῶν. καὶ ἐδήλωσεν διὰ Γότθου ἐνὸς πρεσβευτοῦ Οὐα-
λεντινιανῶ βασιλεῖ Ῥώμης, Ἐκλείσε σοι δι' ἐμοῦ ὁ δεσπότης
μου καὶ δεσπότης σου Ἀττίλας ἵνα ὑπηρελήσῃς αὐτῷ παλάτιν.
ὁμοίως δὲ καὶ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ τὰ αὐτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐδήλωσεν δι' ἐνὸς Γότθου πρεσβευτοῦ. καὶ ἀκηκὼς Ἀέτιος ὁ
15 πρῶτος συγκλητικὸς Ῥώμης τὴν ὑπερβάλλουσαν τόλμαν τῆς ἀπα- R 786
νενοημένης ἀποκρίσεως Ἀττίλα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀλλάριχον εἰς τὰς P 818
Γαλλίας, ἵνα ἐχθρὸν Ῥώμης διὰ Ὀνώριον, καὶ προετρέψατο
αὐτὸν ἕμᾳ αὐτῷ κατὰ Ἀττίλα, ἐπειδὴ ἀπώλεσεν πόλεις πολλὰς τῆς
Ῥώμης. καὶ ἔξαίφνης ἐπιβρόμῳντες αὐτῷ, ὡς ἔστιν ἠπληκει-
20 μένος πλησίον τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ, ἔκοψαν αὐτοῦ χιλιάδας
πολλὰς. εἰς δὲ τὴν συμβολὴν ὁ Ἀλλάριχος πληγὴν λαβὼν ἀπὸ

1. Ἀβρίνον P. 9. Γηκαίδων PV. 10. Γόθου hic et 12. R. id.
τινὸς ἐνὸς R. 12. παλάτιον P, παλάτιν V. 17. Γαλλίους V.
18. αὐτὸν ἄρα] ἄρα αὐτὸς P. 19. ἠπληκυσάμενος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

450. XLII. Ind. II. Valentiniano Augusto VII. et Albino
Coss.

1. 307.

Hls Coss. Ephesi Synodus altera acta est, in qua damnati sunt a
Dioscuro Alexandriae Episcopo Dominus Episcopus Antiochiae, Flavia-
nus Episcopus Constantinopoleos, Ibas, Theodoretus, aliique complures.

Impetrantibus Theodosio et Valentiniano Augustis, expeditionem
movit adversus Romam et Constantiopolim Attilas, ex Gepidis Hunnis
ortus, una cum infinita copiarum multitudine, haecque Valentiniano qui
Romae imperabat, per quendam Gothum suum legatum denuntiavit:
*Imperat per me Dominus meus et Dominus tuus Attilas, uti tibi Palatium
instruas.* Pari quoque modo, Theodosio Imperatori per quendam alium
Gothum legatum similia mandata transmisit. Quibus quidem auditis,
Aetius primus Romae Senator, cum intolerandam audaciam fatui ac in-
cepti mandati Attilae accepisset, profectus est in Gallias ad Allarichum,
Romanorum hostem propter Honorium, illumque in Attilam impulit, ut
qui Romani imperii plurimas evertisset civitates. Illi e vestigio impres-
sione in illum facta, cum is ad Danubium fluvium castra posuisset,
multa millia de ejus exercitu ceciderunt. Inter pugnandum vero Allari-

σαγίττας τελευτᾷ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἔ'Αττίλας τελευτᾷ καταφο-
ρῷ αἵματος διὰ τῶν ῥινῶν ἐνεχθεὶς νυκτὸς μετὰ Οὐννας παλλακί-
δος αὐτοῦ καθεύδων, ἥτις κόρη καὶ ὑπενοήθη ὅτι αὐτὴ ἀνείλεν
B αὐτόν· περὶ οὗ πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκοις ὁ
Θράξ. 5

Λέγει ὅτι Κῦρος προεβλήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχος
πραιτωρίων καὶ ἑπαρχος πόλεως. καὶ προῆι μὲν ὡς ἑπαρχος
πραιτωρίων εἰς τὴν καροῦχαν τῶν ἐπάρχων· ἀνεχώρει δὲ καθή-
μενος εἰς τὴν καροῦχαν τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως· ἐκράτησεν γὰρ
τὰς δύο ἀρχὰς ἐπὶ χρόνους τέσσαρας, διότι καθαρὸς ἦν πάντῃ 10
καὶ αὐτὸς ἐπενόησεν τὰ ἐσπερινὰ φῶτα ἀπεισθαι εἰς τὰ ἐργαστή-
ρια, ὁμοίως καὶ τὰ νυκτερινά. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ τὰ μέρη εἰς τὸ
Ἴπικὸν ὄλην τὴν ἡμέραν, Κωνσταντίνος ἔκτισεν, Κῦρος ἀνε-
νέωσε. καὶ ἐχόλεσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι ταῦτα ἔκραξαν, καὶ
C διεδέξατο αὐτὸν δημεύσας καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κληρικὸν καὶ ἐπιμ- 15
V 254 ψεν αὐτὸν ἐπίσκοπον εἰς Σμύρναν τῆς Ἀσίας· ἦσαν γὰρ οἱ τῆς
πόλεως ἐκείνης ἤδη τέσσαρας ἐπισκόπους φρονεῦσαντες· καὶ ἴνα
καὶ αὐτὸν Κῦρον ἀνέλωσιν. φθύσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν πόλιν ἐν
τοῖς ἀγίοις γενεθλοῖς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπο-
νοήσαντες οἱ τῆς πόλεως Σμύρνης ὅτι ὡς Ἑλληνα αὐτὸν ὁ βασι- 20
λεὺς ἐκεῖ ἐπίσκοπον ἐποίησεν, ἤτησαν αὐτὸν προσφωνῆσαι. ὅστις
ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀνέβη προσομιλῆσαι· καὶ μετὰ τὸ δοῦ-

1. καὶ om. P. 7. προῆι μὲν ὡς] προσημμένος V, προσημένος P.
8. τῶν — καροῦχαν om. P. 13. καὶ Κωνσταντίνος P. 14. ἐχό-
λεσεν P, ἐχόλεσεν V cum Malala p. 362. 1. Oportuerat ἐχόλησεν.
Conf. annot. ad p. 98. D. 19. σωτῆρος] κυρίου P.

chus sagitta ictus interiit: similiter et Attilas, sanguine ex naribus
erumpente extinctus est, dum cum Hunna pellice noctu dormiret. Quae
quidem puella de ejus nece suspecta habita est. De hoc bello scripsit
doctissimus Priscus Thrax.

Is porro ait Cyrum Praefectum Praetorio et Praefectum Urbi crea-
tum esse. Idem vero praedictus Praefectus Praetorio in carruca Prae-
fecti Urbi sedens, (hos enim geminos magistratus per iv. annos obti-
nuit, quod inculpatae prorsus esset vitae) processit. Ipsa etiam lumina
vespertina in officinis, similiter et nocturna accendi adinvenit. Et ac-
clamarunt illi Factiones in Circo, toto die: *Constantinus condidit, Cyrus
renovavit.* Ob hasce acclamaciones Cyro factas offensus Imperator,
ipsique iratus, alium substituit, et bonis ejus publicatis, Clericum fieri
coegit, misitque Smyrnam Asiae civitatem, ut ibi Episcopum ageret:
cujus quidem urbis cives cum quatuor suos Episcopos jam interfecissent,
Cyrum pariter perempturos persuasam habebat. Cum autem in urbem
venisset Cyrus ipso Domini nostri Jesu Christi natali die, Smyrnenes
suspicati; tanquam hominem paganum, ad se missum esse ab Imperatore

ναι ειρήνην ἤρξατο λέγειν οὕτως, Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ
καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω, ὅτι ἀκοῇ
μόνον συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ· λόγος γὰρ ἦν. αὐτῷ ἡ D
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. καὶ εὐφημηθεὶς κατήλθεν, καὶ
5 ἔμεινε ἐκεῖ ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθε Κωνσταντινούπολις ἀπὸ σεισμοῦ μη-
νὶ αὐδυναίῳ ε' καὶ κ' νυκτὸς ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδησιῶν
Ἐμβόλων ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολ- R 738
μᾶν ἐν οἴκῳ τινὰ μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες
10 λιτανεύοντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλιτάνευσε με-
τὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ὄχλου καὶ τοῦ κλήρου ἀνυπόδετος ἡμέ-
ρας πολλὰς. γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλῃ, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρ- P 319
χῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὄθεν
καὶ ἡ μνήμη κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται τῆς λιτανείας μέχρι καὶ νῦν
15 ἐν τῷ Κάμπῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μακροθυμίας.
ἐν γὰρ τοσαύτῃ ὀργῇ οὐδεὶς ἐθανατώθη.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Θεοδόσιος Αὐγουστος ἱππασθῆναι,
καὶ ἐν τῷ ἱππάζεσθαι αὐτὸν συνέπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου· καὶ πλη-
γὰς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ Λευκοῦ ποτα-
20 μοῦ, καὶ καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν

2. καὶ om. P. 10. ἐλιτάνευε P. 12. „Repetuntur superiora“
(p. 317. B) Raderus. Conf. annot. ad p. 94. D. 13. θεῖσθαι P.
14. λιτανείας PV. 19. Λευκοῦ] Λύκου Ducangius.

in Episcopum, petierunt ab eo ut pro concione verba faceret. Coactus ille ab iis, Ambonem conscendit verba facturus, paceque data, sic sermonem suum exorsus est: *Fratres, natalis Dei Salvatoris nostri Jesu Christi silentio colatur, quia solo auditu in Sancta Virgine conceptus est, erat enim Verbum: ipsi gloria in saecula, Amen.* Factaque acclamatione, descendit, ibique mansit usque ad mortem.

Hoc anno, magnam labem accepit Constantinopolis ex terrae motu mense Audynaeo, xxvi. die, noctu, a Troadensibus ita appellatis Porticibus, usque ad aereum Tetrapiylum, sat diu, ita ut nemo auderet domi manere, sed omnes extra urbem fugerent, die ac nocte Litanii vacantes. Sed et Imperator ipse cum Senata ac plebe et Clero nudis pedibus per multos dies pariter supplicationes peregit: ingens enim extitit terror, et qualis nunquam fuerat. Quidam etiam affirmabant se ignem in coelo vidisse: unde anniversaria memoria istius supplicationis ad hoc usque tempus in Campo peragitur in gratiarum actionem pro Dei clementia. In tanta enim malorum trepidatione nemo extinctus est.

Hoc anno, cum Theodosius Augustus equitandi gratia urbem esset egressus, inter equitandum equo excidit, ac vertebrae spinae luxavit. Lectica a Lyco fluvio in urbem illatus, ac Domina Pulcheria sorore ad-vocata, cum ea de Marciano Ex-Tribuno verba habuit. Tumque rursum idem Imperator Theodosius Marciano, coram Aspare et reliquis Se-

εἶπεν αὐτῇ διὰ Μαρκιανὸν τὸν ἀπὸ τριβούρων. καὶ τότε πάλιν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος εἶπεν Μαρκιανῷ ἐπὶ Ἀσπαρὸς καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν πάντων ὅτι Ἐφάνη μοι ὡς δεῖ σε γενέσθαι βασιλέα μετ' ἐμέ. καὶ μεθ' ἡμέρας τελευτῆ ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος, ὧν ἐτῶν νά'. 5

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει Ἰσφάγη Χρυσάφης ὁ σπαθάριος εἰς τὴν πόρταν Μελαντιάδος.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπῆρθη Μαρκιανὸς Ἀγούστος ἀπὸ τοῦ Κερκησιου ἐν τῷ Ἐρδόμεω μηνὶ λῶω πρὸ ἧ καλανθῶν σεπτεμβρίων ἡμέρα πέμπτη. ἢ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἔγημε τὴν ἀδελφὴν 10
C Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως τὴν δόσποιναν Πουλχερίαν, παρθένον οὖσαν ἐτῶν νδ'.

Ῥωμαίων μβ' ἐβασίλευσεν Μαρκιανὸς ἔτη ζ'.

ἰμοῦ ἔτη ,εϞξς'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Μαρκιανοῦ Ἀγούστου καὶ Ἀδελφίου. 15

Πουλχερία ἡ γυνὴ Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τῶν ἐν Σεβαστεία μαρτυρησάντων κατ' ὄπτασιαν εὐρίσκει τὰ λείψανα κατακρυπτόμενα εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θύρσου ὀπίσω τοῦ ἄμβωνος. καὶ ἀνιδομήσατο αὐτῶν οἶκον ἕξω 20
D τῶν τειχῶν τῶν Τρωαδησίων Καισάριος ἑπίτοπος καὶ ἑπαρχος.

R 740
V 255

τῇ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Σφωρακίου καὶ Ἐρκουλάνου.

6. τῷ αὐτῷ P. ib. Χρυσάφης PV. 9. Κερκισίου PV. 10.
ἢ de meo addidi. Conf. Malalas p. 367. 9. 11. νέου om. P. 17.
Σεβαστεία PV. 20. τῶν prius om. P. ib. ἑπαρχος PV.

Anni a. m. c. nateribus, Divinitus, inquit, mihi significatum est te in Imperio mihi succurrum. Et post aliquot dies moritur idem Theodosius, cum annum ageret LI.

Eodem anno, interfectus est Chrysaphius Spatharius ad portam Melantiadis.

Eodem ipso anno, levatus est Marcianus Augustus a Circensibus, seu Factionibus, in Hebdomo, mense Loö, ex a. d. viii. Kal. Septembr. feria v. Solus vero imperavit. Uxorem duxit Dominam Pulcheriam. Theodosii Imperatoris sororem, virginem, annos natam LIV.

Romanis κλν. imperavit Marcianus annos vii. Colliguntur anni v. κδcccclxvi.

A. C.

[Ol. Iph.]

5959. 451. i. Ind. iv. Marciane Augusto et Adelfio Coss.

3.

Pulcheria Marciani Imperatoris conjux, Sanctorum xl. Martyrum Sebastiae passorum per visum reliquias invenit, reconditas in aede Sancti Thyrsi, pens Ambonem: Hæque eodem sacram extruxit extra muros Troadenses Caesarius Consul et Præfectus.

Ἔτους κβ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ' ἁγίων πατέρων κατὰ τῶν μισρῶν Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν καὶ καθαιρεθέντων.

5 Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Βινκομάλου καὶ Ὀπιλλωνος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν ἡ δέσποινα Πουλχερία. P 320

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Βινκομάλου καὶ Ὀπιλλωνος, βασιλευόντων Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Μαρκιανοῦ Ἀγούστων μηνὶ περὶ τῷ πρὸ ἰβ' καλανδῶν μαρτίων τῇ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νη-
10 στείων ἔτους Συρομακεδόνων ψξγ', Ἀντιοχέων φα', καὶ κβ' ἔτους ἀφ' οὗ ἀπειμήθη ὁ ἅγιος πρόδρομος προφήτης καὶ βαπτιστὴς Ἰωάννης, ἠρέθη ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν τῇ Ἐμεσηνῶν πόλει.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Ἀετίου καὶ Στουδίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύοντος Ἀνθήμου ἐν Ῥώμῃ ἐκτίσθη B
15 ὑπ' αὐτοῦ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, πλησίον τοῦ Βοραϊδίου, ἐπι-
λεγόμενον τὸ Ἀποστολεῖον.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Ἀν-
θήμου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος ἐν Ῥώμῃ

10. ψξγ'] ψκδ' Scaliger p. 290. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 369.
12. Ἐμεσίων P, Ἐμεσιῶν V. 15. Βοραϊδίου] Vide p. 323. D.
ib. λεγόμενον P. 16. τῷ Ἀποστολίῳ V. 17. Ἀνθημιον P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCVIII. Olympias.

452. II. Ind. v. Sphoracio et Herculano Coss.

4.

Anno DCCCXII. Domini in coelum Assumptionis, acta est quarta Synodus Chalcedone DCCCX. Sanctorum Patrum contra scelestos Eutychen et Dioscorum Alexandriae Episcopum, qui depositi fuere.

453. III. Ind. vi. Vincomalo et Opillione Coss.

1. 308.

His Coss. obiit Domina Pulcheria.

Praedictis Vincomalo et Opillione Coss. imperantibus Valentiniano et Marciano Augustis, mense Peritio, ex a. d. XII. Kalend. Martias, media jejuniorum hebdomade, anno Syro-Macedonum DCCCLXIII. Antiochenorum DL. et DCCCXV. anno quo, postquam capite truncatus est sanctus Praecursor Propheta et Baptista Joannes, illius venerandum caput in Emesenenorum civitate inventum est.

454. IV. Ind. vii. Aëtio et Studio Coss.

2.

Hoc anno, imperante Romae Anthemio, condita est ab illo aedes Sancti Thomae juxta Boraedium, quae Apostolicum vulgo appellatur.

455. V. Ind. viii. Valentiniano Augusto VIII. et Anthemio Coss.

3.

μέσον δύο δαφνῶν, καὶ ἐπήρθη βασιλεὺς Μάξιμος, καὶ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἔτει. καὶ εἰσῆλθεν Ζινζίριχος βασιλεὺς τῶν Ἀφρων εἰς Ῥώμην, καὶ παρέλαβεν Εὐδοξίαν τὴν γυναῖκα Οὐλεντινιανοῦ καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγατέρας, Πλακιδίαν καὶ Ὀνω-
C ρίαν, ἧς μετ' ὀλίγον ἀγοράζει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Λέων ὁ βα- 5
σιλεὺς. τὴν δὲ Ὀνωρίαν νύμφην ἐκράτησεν Ζινζίριχος εἰς Ὀνού-
ριχον υἱὸν αὐτοῦ.

τθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Οὐαρανᾶ καὶ Ἰωάννου.

Ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐφίλει τὸ Βένετον μέρος οὐ μόνον 10
ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ. ὅς ταραχῆς γενο-
μένης ὑπὸ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, διάταξιν αὐτοῦ θείαν ἐξε-
φώνησεν μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνους μήτε στρατεύεσθαι ἐπὶ
ἔτη γ'.

R 742 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Ῥούφου.

15

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρκιανὸς Ἀγνου-
στος, ὧν ἑτῶν ξέ'. καὶ ἐπήρθη Λέων ὁ μέγας βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ
ἐξερχέτου μηνὶ περικτῷ πρὸ ζ' ἰδῶν φεβρουαρίων, καὶ ἐβασίλευ-
σεν ἔτη ις'. ὁμοῦ εἰδπβ'.

μγ' ἐβασίλευσε Ῥωμαίων Λέων ἔτη ις'. ὁμοῦ εἰδπβ'. 20

6. ὁ Ζινζίριχος P. 20. μγ' — εἰδπβ' om. V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Valentinianus Augustus Romae inter duas lau-
ros est interfectus, levatusque Imperator Maximus, eodem anno
occisus est. Et Romam ingressus est Gensericus Afrorum
Rex, uxoremque Valentiniani Endoxiam, et filias illius duas,
Placidiam et Honoriam, secum abduxit, quas paulo post Leo
Imperator ex captivitate redemit. Honoriam vero retinuit
Gensericus pro filio suo Honoricho.

CCCIX. Olympias.

456. vi. Ind. ix. Varane et Joanne Coss.

4.

Marcianus Imperator Venetae Factioni favebat, non Con-
stantinopoli duntaxat, sed et ubique. Is tumultu a Prasina
Factione excitato, Sacram suam jussionem emisit, qua Prasini
a publicis muneribus et a militia ad triennium arcebantur.

457. vii. Ind. x. Constantino et Rufo Coss.

1. 309.

His Coss. obiit Marcianus Augustus, annos tum natus
LXV. levatusque est Imperator ab exercitu Leo Magnus, mense
Peritio, ex a. d. vii. Idus Februarias, et imperavit annos XXI.
Colliguntur anni v. MCCCCLXXXII.

XLIII. imperavit Romanis Leo annos xvi. Colliguntur anni
v. MCCCCLXXXII.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Λέοντος Ἀυγούστου καὶ Μαΐουριου.

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Ρεϊμέρον καὶ Πατρικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προήχθη ἔπαρχος πόλεως Θεο-
 δόσιος· καὶ ἔκτισεν τὸ Ἀγουσταῖον ἐκ πλαγίων τῆς μεγάλης ἐκ-
 5 κλησίας.

Τούτῳ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ ἤρξατο Ἄσπαρ ὁ στρατηλάτης κτί-
 ζειν τὴν μεγίστην κιστέρναν πλησίον τοῦ παλαιοῦ τείχους.

τί' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀπολλωνίου καὶ Μάγνου.

10 Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Λαγκαλιύφου καὶ Σεθηριανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Λέοντος Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Σερπεντίου. B

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Βιβιανοῦ καὶ Βασιλείου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων λεῖψις γέγονεν τοῦ ἄρτου, ὥστε
 πραθῆναι τὸν ἓνα ἄρτον φόλων τριῶν.

15 τια' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ρουσιτικίου καὶ Ὀλυβρίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ στηλίτης, ὄντος
 τότε κόμητος ἀνατολῆς Ἀρδαβουρίου τοῦ πατρικίου τοῦ υἱοῦ
 Ἄσπαρος τοῦ στρατηλάτου. καὶ κραξάντων τῶν Ἀντιοχέων καὶ C
 20 αἰτησάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβού-

1. Μαιωριανου P. 4. τὸν P. 6. τῷ om. R. 11. Σερπεντίου P.
 13. τῶν] τῶν αὐτῶν P. 17. στυλίτης PV cum Malala p. 369. 10.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

458. I. Ind. XI. Leone Augusto et Majoriano Coss. 2.

459. II. Ind. XII. Recimere et Patricio Coss. 3.

His Coss. processit Praefectus Urbi Theodosius, condi-
 ditque Augustaeum ad latus Magnae Ecclesiae.

Eodem anno, coepit Aspar Magister militum condere
 magnam Cisternam, juxta antiquum urbis murum.

CCCX. Olympias.

460. III. Ind. XIII. Apollonio et Magno Coss. 4. 5968.

461. IV. Ind. XIV. Dagalaipho et Severiano Coss. 1. 310.

462. V. Ind. XV. Leone Augusto II. et Serpentino Coss. 2.

463. VI. Ind. I. Viviano et Basilio Coss. 3.

His ipsis Coss. ingens adeo extitit in urbe panis penuria,
 ut unicus tribus follibus venderetur.

CCCXI. Olympias.

464. VII. Ind. II. Rusticio et Olybrio Coss. 4.

Hoc anno, e vita excessit Sanctus Symeon Stylites, cum
 Ardaburius Patricius, Asparis Magistri militum filius, tum Co-
 mes esset Orientis. Et clamantibus ac petentibus civibus A-

Chronicon Paschale vol. I.

38

ριος Γοτθικὴν βοήθειαν, καὶ ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐκτίσθη αὐτοῦ μαρτύριον οἶκος μέγας.

Ἰουλιανὸς πεμφθεὶς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λέοντος βασιλέως, καὶ βιασθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε Ῥωμαίων, ἐκεῖσε χειροτονεῖται βασιλεὺς, καὶ ἔσχεν γυναῖκα Πλακιδίαν τὴν καὶ ἀγορασθεῖσαν, ἣ γοον ἀναβήσθησαν, ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. οὗτοι κτείνουσι τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὰ
 R 744 Ἰουλιανὸς καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς Ἰουλιανὸν τὴν γενομένην
 D γυναῖκα Ἀρεοβίνδου τοῦ μεγάλου τοῦ μονομαχῆσαντος ἐν Περσίδι, ἐξ ὧν γεννᾶται Ἰουλιανὸς ὁ μικρὸς. 10

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμεναρίχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων Μηνᾶς, νυκτέπαρχος ὢν, κατηγορηθεὶς ἐπὶ φαύλοις πράγμασιν, ἠρωτήθη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἀπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ κατὰ κέλυσιν τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς βαθείας τοῦ Ἰππικοῦ καμπτοῦ παιδίου αὐτὸν ἐσκέλισεν καὶ ἐξόριεν ἐπὶ
 P 322 πρόσωπον, καὶ λαβῶν αὐτὸν ὁ δῆμος ἤρξαντο σύρειν. ἰδόντες δὲ οἱ ἄρχοντες τὸ γεγονός, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν. καὶ ἔσυραν ἐκεῖνον ἕως τῶν οἰκῶν τοῦ Στουδίου· καὶ λαβῶν εἰς Γότθος λίθον ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἐσύρη ἀπὸ τοῦ δήμου τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ἕως θαλάσσης. 20

1. Γοτθικὴν R. Sic et infra. 5. Alterum ἐκαῖος om. P. 6. ἀναρυσθεῖσαν PV. 15. ἐσκέλισεν Ducangius, ἐσκέλλησεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

tiochenis corpus viri istius Justi, misit Ardaburius Gothicum praesidium, illudque detulit Antiochiam magnam, ubi conditum est illius Martyrium, aedes amplissima.

Olybrius Romam missus a Leone Imperatore, a Romanis invitus coronatur Imperator, ducta uxore Placidia illa, quae a barbaris redempta, seu a captivitate liberata fuerat. Hi condiderunt aedem sacrae Sanctae Euphemiae, Olybrii nuncupatam. Genuit autem Olybrius ex Placidia Julianam, conjugem Areobindi, magni illius viri, qui in Perside singulari certamine cum hoste est congressus: ex quibus natus est Olybrius minor.

465. viii. Ind. iii. Baalisco et Armenaricho Cos.

1. 311.

His Cos. Menas cum Praefectum Vigilum ageret, postulatus est reus de aliquot pravis actis, interrogatusque a Senatu in Circo, jussa Imperatoris in imam, qua is flectitur, partem, caesum ac debilitatum, in faciem quidam deiecit, huncque arreptum populus coepit trahere, (hisce conspectis, recedentibus interea cum pavore iudicibus) ipsumque ad aedes usque Studii pertraxit, ubi Gotthus quidam saxum in aurem impexit, eumque morti dedit, cujus cadaver a populo usque ad mare tractum est.

Post dies autem xxx. conflagrarunt ex Dei vindicta ur-

Μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἐκάθησαν τῆς πόλεως ἀπὸ θεο-
μηρίας ῥεγείδωνος ἢ μηνὸς γορπιαίου Σεπτεμβρίου β', ἡμέρα δ', ἐν-
δικταῖνος γ', ἐν τῇ συνάξει τοῦ ἁγίου Μαρμῆ.

Ἰνδ. δ'. θ'. ἕπ. Λέοντος Αὐγούστου τὸ γ' μόνου.

5 Ἰνδ. ε'. ι'. ἕπ. Πουσαίου καὶ Ἰωάννου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων κατηγορήθη Ἰσοκάσιος ὁ φιλόσο- B
φος καὶ κωστωρὸς, ὡς Ἕλληνας, ὅστις κατήγετο μὲν ἐκ γένους
Αἰγείου τῆς Κιλικίας, ἦν δὲ κτήτωρ Ἀντιοχείου τῆς μεγάλης καὶ
οικητήτωρ, ὅστις δῆλυνσεν ἀρχὰς πολλὰς μετὰ δόξης· ἦν δὲ σφό-
10 δρα λογικός. καὶ συσχεθεὶς κατὰ κέλυσιν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν V 257
τότε γενομένην ἀταξίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀποζωσθεὶς τῆς
ἀξίας αὐτοῦ παρελέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, πέραν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας Θεοφίλῳ, ὅστις καὶ τὰς φω-
νάς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἰάκωβος δὲ ὁ Κιλίξ ἀρχιεπὸς ὢν τῆς πό-
15 λεως, ὁ λεγόμενος ψυχριστός, παρεκάλεσε τὸν βασιλέα. ἐφίλει
γὰρ αὐτὸς ὁ Λέων αὐτὸν τὸν ψυχριστὸν καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος
καὶ ἡ πόλις, ὡς ἄριστον ἰατρὸν καὶ φιλόσοφον, ᾗτινι οἱ συγκλη- C
τικὸι καὶ εἰκόνας αὐτοῦ ἔστησαν ἐν τῷ Ζευξίππῳ. οὗτος ἐδυσ-
ώπησεν τὸν βασιλέα, αἰτῶν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν
20 Ἰσοκάσιον ἐξεασθῆναι παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν
πραιτωρίων καὶ μὴ παρὰ ἄρχοντι ἐπαρχίας, ἐπειδὴ κωστωρὸν εἶ-
χεν ἀξίαν. καὶ πεσθεὶς ὁ βασιλεὺς Λέων ἐκέλευσεν ἐναχθῆναι

2. Σεπτεμβρίῳ R. 8. Αἰγείῳ om. P, Αἰγείῳ της Malalas p. 369. 19.
14. ὦν om. P. 16. αὐτὸς] αὐτὸν RV.

A. C.

[Ol. Iph.]

bis Regiones octo, mense Gorpiæo, Septembris ii. Feria iv.

Ind. iii. die Sancto Mamanti sacro.

466. ix. Ind. iv. Leone Augusto III. sole Coss.

2.

467. x. Ind. v. Pusæo et Joanne Coss.

3.

His Coss. delatus est Isocasius Philosophus, vir Quæstorius, ut pa-
ganus: qui quidem gente Cilix erat, civis vero et habitator magnæ
Antiochiæ, quique multos magistratus cum laude obierat, magna caete-
rum vir prudentia. Comprehensus ille jussu Imperatoris propter turbas
Constantinopoli tum ortas, abrogata illius dignitate, missus est Chalce-
donem, trans Constantinopolim, ad Theophilum Bithyniæ Praetorem,
qui delata in eum testimonia excepit. Sed Jacobus Cilix, Urbis Archia-
ter, cognomento Psychristus, erga Imperatorem pro eo precator inter-
venit. Amabat enim illum Leo, ac Senatus universus, ipsaque civitas,
veluti præstantissimum Medicum, et Philosophum, cui etiam Senatus
statuas posuit in Zeuxippe. Hic, inquam, Imperatorem deprecatus est,
ut Isocasi causam a Senatu et Præfecto Praetorio, non vero a Præ-
sidente Provinciae cognosci pateretur, ut qui Quæstoriam dignitatem ges-
sisset. Exeratus Imperator Isocazium Chalcedone reduci in urbem præ-

R 746 τὸν Ἰσοκάσιον ἀπὸ Χαλκηδόνος, καὶ εἰς τὸν Ζευξίππου προνε-
χθεὶς ἐξητάζετο ἀπὸ τοῦ ἐπύρχου τῶν πραιτωρίων καὶ ὑπάτου
Πουσαίου. καὶ διελάλησεν ὁ αὐτὸς Πουσαῖος κατὰ τοῦ Ἰσοκα-
σιου, εἰσελθόντος πρὸ βηλοῦ γυμνοῦ, δεδεμένου ὀπισθάγκωνα,
D ταῦτα· Ὁρᾷς ἑαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι καθέστηκας; 5
καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσοκάσιος εἶπεν, Ὁρῶ, καὶ οὐ ξενίζομαι; ἄν-
θρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις περιέπεσα συμφοραῖς. ἀλλὰ δίκη
δικασον ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐδίκαιες σὺν ἐμοί. καὶ ἀκούσας τοῦ Ἰσο-
κασίου ὁ δῆμος τῶν Βυζαντιῶν ὁ ἐστὼς καὶ θεωρῶν, εὐφήμησε
τὸν βασιλέα Λέοντα πολλὰ· καὶ ἀποσπόμενους τὸν αὐτὸν Ἰσο- 10
κάσιον ἀπήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ζευξίππου εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλη-
σίαν, καὶ κατηχηθεὶς ἐφωτίσθη καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς θεϊότατος βασιλεὺς τὰς κυριακὰς ἀπράκτους
P 323 ἐκέλευσε γίνεσθαι, ἐκφωνήσας περὶ τούτου θεῖον αὐτοῦ νόμον,
ἵνα μήτε ἀλλὸς ἢ κιθάρα ἢ ἄλλο τι μουσικὸν λέγειν ἐν κυριακῇ, 15
ἀλλὰ πάντα ἀργεῖν. καὶ πῶς ἄνθρωπος ἠέσχετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ἄσπαρμ τὸν
πατρικίον καὶ πρῶτον τῆς συγκλήτου ἐφόνευσεν ἐν τῷ παλα-
τίῳ ἔσω, καὶ Ἀρδαβούριον καὶ Πατρικίον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν
κομβένδῳ, καὶ αὐτοὺς συγκλητικὸς ὄντας, κατακόψας τὰ σώ- 20
ματα αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχὴ· εἶ-
χαν γὰρ πλῆθος Γότθων καὶ κόμητας καὶ ἄλλους παῖδας παρα-

1. τὸν prius om. P. 4. πρὸ βηλοῦ] πρὸ δῆλου PV, πρὸ βήματος Ma-
lalas p. 370. 17. 6. εἶπεν post ξενίζομαι ponit P. 7. δίκη] καθαρῶ
addit Malalas. 13. δὲ om. P. 15. μήτε] μὴ P. 17. μελετήσαντα
Labbeus ad Candidum p. 582 ed. Bonn. et Ducangius, μελετήσας τις
PV. 18. καὶ Ducangius, ὡς PV. 19. Ἀρδαβούριον καὶ Πατρικίον P.
21. εἶχαν] εἶχον P. Vide p. 140. B.

A. C.

[OL Iph.]

cepit: qui deductus in Zeuxippum, a Praefecto Praetorio et Consule
Pusaeo examinatus est: quo palam ingrediente nudo, vincitque post
tergum manibus: Pusaeus sic adversus illum est interlocutus: *Fides,*
Isocasi, quali habitu hic adstes? Ad quae Isocasius: *Video, inquit, ne-*
que miror, homo enim cum sim, in humanas calamitates incidi. Tu vero
ita mihi jus dicit, sicut me collega solebas dicere. Quae quidem Isoca-
sili ubi populus Byzantinus qui ibi stabat et quae gerebantur spectabat,
audivit, Leonem Imperatorem saepius faustis acclamationibus prosecutus,
arreptum Isocasium a Zeuxippo deduxit ad Magnam Ecclesiam: ac ele-
menta fidei edoctus, et sacro baptismo donatus, domum remissus est.

Idem sanctissimus Imperator diebus Dominicis ab opere cessari san-
xit, edicta ac promulgata hac super re Sacra sua constitutione, et ut
nulla tibia vel cithara, aliudve quidpiam musicum die Dominico canta-
retur, sed omnia cessarent. Ac universi ferias egerunt.

Hoc anno, quidam tyrannidem meditatus, Asparem Patricium et
Principem Senatus intra Palatium interfecit: Ardaburium pariter et Pa-

μένοντας αὐτοῖς. ὄθεν εἰς Γότθος τῶν διαφερόντων αὐτῶν Ἄσπα-
 ρι, ὀνόματι Ὀστρου, κόμη, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοξεύων
 μετὰ ἄλλων Γότθων, καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν ἔξκου-
 βιτῶρων καὶ Ὀστρου κόμητος πολλοὶ ἐκόπησαν. καὶ μεσασθεὶς
 5 εἶδεν ὅτι ἤττιθῆ, καὶ ἔφυγεν λυβῶν τὴν παλλακίδα Ἄσπαρος,
 εὐπρεπιστάτην οὖσαν καὶ εὐπορον Γότθαν, ἥτις ἔφιππος ἕμα
 αὐτῷ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν Θράκη, καὶ ἐπραιδευσεν τὰ χωρία, περὶ
 οὗ ἔκραζαν οἱ Βυζάντιοι, Νεκροῦ φίλος οὐδεὶς, εἰ μὴ μόνος
 Ὀστρου.

10 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων διωγμὸν μέγαν ἐποίησε τοῖς τοῦ
 δόγματος τῶν Ἀρειανῶν ἔξωκιοιτῶν. καὶ διατάξεις πανταχοῦ C
 ἔπεμψεν μὴ ἔχειν αὐτοῖς ἐκκλησίας ἢ ὄλως συναέσθαι.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖον μέγιστον, ἀπὸ R 748
 τινων λεγόμενον σάλπιγξ, ὑπὸ τινων δὲ λοχίας, καὶ ἀπὸ τινων V 258
 15 δοκίς· ἐφάνη δὲ ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἀνθήμιος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
 Ῥώμην· καὶ εἰσῆλθεν τὰ λαβρῶτα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑπὸ Διαφερεντίου ἐπάρχου πόλεως.

τιβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ζ'. ια'. ὑπ. Ἀνθημιου Ἀγούστου τὸ β' μόνου.

D

2. 9. Ὀστρου P. 3. τῶν ἄλλων P. ib. συμβολῆς R. 5. Ἰδεν
 P. 7. ἐπραιδευσεν P. 8. οὐδεὶς φίλος P. 10. Λέων βασι-
 λεὺς P. ibid. μέγα V. 13. ἄπι V. 14. λοχίας V. ibid. καὶ
 om. P. 15. δὲ post ἡμέρας ponunt PV. 16. τούτῳ τῷ ἔτει P.
 18. ὑπὸ Διαφερεντίου] διὰ Φερεντίου P.

tricum, illius filios, viros Senatorios, in Conventu, eorum corporibus in
 frusta concisis. Unde tumultus extitit Constantinopoli: magnam enim
 habebant Gotthorum copiam, et Comites, aliosque famulos qui sibi prae-
 sidio erant. Unde Gotthus quidam ex Asparis familiaribus, Ostrus Co-
 mes nomine, Palatium ingressus est una cum aliis Gotthis sagittas emit-
 tens: pugnaque inita inter Excubitores et Ostrum Comitem, multi inter-
 fecti sunt. Tandem cum circumveniretur, videretque se hostibus impa-
 rem, arrepta Asparis pellice Gottha, singulari forma praedita, ac divite,
 et una cum illo equo vecta, in Thraciam perrexit, regiones subinde po-
 pulatus: de quo Byzantii haecce inelamabant: *Mortui nemo amicus, nisi
 solus Ostrus.*

Idem Leo Imperator graviter persecutus est haeticos Arianos Ex-
 ocionitas, ac missis ubique edictis, vetuit illos habere Ecclesias, atque
 ullos conventus agere.

Eodem anno, maximum in coelo signum apparuit, quod a quibusdam
 Tuba, ab aliis Hasta, ab aliis denique Trabs appellatur, visumque est
 per aliquot dies.

Eodem anno, imperavit Anthemius, et Romam profectus est: illius-
 que Laureatae imagines Constantinopolim illatae sunt per Ferentium
 Praefectum urbi.

Ὁὗτος Ἀνθήμεος δομεῖται τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ὑποστάτου, τὰ λεγόμενα Ἀνθημιου, πλησίον τῶν Βορραΐδου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ προκειμένου ὑπάτου Δινζίριχος, υἱὸς Ἀτιλα, ἐσφάγη ὑπὸ Ἀναγύστου τοῦ στρατηλάτου Θράκης, καὶ εἰσηλθεὶν ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἰππικοῦ ἀγομῆ-5 κων, καὶ ἐπόμπευσεν διὰ τῆς μέσης, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Ξυλόκιον καὶ ἐπάγη ἐν ξύλῳ· καὶ ἐξῆλθε πῦσα ἢ πάλις εἰς θάλασσαν αὐτῆς ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς.

P 324 Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Μαρκιανουῦ.

Τούτω τῷ ἔτει ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κονίαν ἀντὶ¹⁰ βροχῆς· ἐπὶ παλαιστὴν ἔψους ἐτέθη εἰς τὰς κεράμους ἢ κονία. καὶ πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες καὶ λέγοντες ὅτι Πῦρ ἦν καὶ ἐσβέσθη, καὶ ἠῤῥέθη κόνις τοῦ θεοῦ φιλανθρωπευσσαμένου μῆτι δὴ νομιβρίου ια'.

Τούτω τῷ ἔτει ἐγένετο ἐμπρησμός μέγας ἐν Κωνσταντινου-¹⁵ πόλει ὁσος οὐδέποτε· ἐκίη γὰρ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης. καὶ φοβηθεὶς Ἀλιαν ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μαρμᾶν, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεισον μῆνας ἕξ, καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ λιμένα-
B ριον καὶ ἔμβολον, ὅστις οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, Νέος ἔμβολος.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Γορδιανουῦ καὶ Σιβήρου.

2. Βορραΐδου P. 3. Γινζίριχος R. ib. Ἀτιλά R, Ἀτιλά P.
6. τὸν] τὸ P. 12. ἦν om. R. 18. πρόκεισον — ἐκεῖ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXII. Olympias.

469. xi. Ind. vi. Anthemio Augusto II. solo Cos.

4.

Hic Anthemius aedificavit aedem Sancti Thomae Apostoli, quae Anthemii dicitur, juxta locum Borraidii.

Eodem praedicto Cos. Dinirichus, Attilae filius, ab Anastaso Magistro militum Thraciae caesus est, cujus caput allatum est Constantinopolim, dum Circus ageretur, et per mediam urbis plateam tractum, et ad Xylocircum delatum, paloque infixum est: ad quod spectaculum urbs universa aegressa est per aliquot dies.

469. xii. Ind. vii. Zenone et Marciano Cos.

1. 312.

Hoc anno, Constantinopoli, imbris vice, cinis depluit, et iv. digitos altus supra tegulas resedit, adeo ut omnes terrefacti supplicationes agerent, ac dicarent, ignem esse et extinctum esse, et cinerem inventum, Deo genus humanum miserante, mense Die, Novembris xi.

Eodem anno, tantum Constantinopoli extitit incendium, quantum ante nunquam: conflagravit enim civitas a mari usque ad mare. Territus ergo Leo Imperator contulit se versus Fretum ad Sanctum Mamantem, fecitque ibi Portum et Porticum, qui quidem locus vocatur Nova porticus.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Λέοντος τὸ δ' καὶ Προβιανού.

τετ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Μαρκιανού καὶ Φήστου.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Λέοντος τὸ ε' μόνου.

5 Μετὰ τελευτήν Λέοντος τοῦ μεγάλου Ῥωμαίων μὲν ἔβασί- R 750
λευσεν Λέων νέος Αὔγουστος ἔτος α'. ὁμοῦ, εἰρηγ'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Λέοντος νέου μόνου. C

Οὗτος Λέων ὑποβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς
ἐπιφανευτάτης Ἀριάδνης, ὡς προσκυνεῖ αὐτὸν ὡς βασιλέα Ζή-
10νων ὁ στρατηλάτης καὶ πραιπόσιτος, ὁ αὐτοῦ πάππος, ἐπέθηκε
στέφανον βασιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος· καὶ
ἐβασίλευσεν Ζήνων ὁ Κοδισσεὺς ὁ Ἰσαυρὸς μετὰ τοῦ ἰδίου ἐκγό-
νου Λέοντος ὀλίγον χρόνον. καὶ τῷ ια' μηνὶ τῆς αὐτοῦ ὑπατείας
15 ἁβδωστήσας Λέων νέος μηνὶ δέκτῳ τῷ καὶ νοεμβρίῳ ἐτελεύτησεν,
ἡμερῶν ἐτῶν ις', καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως
Λέοντος νέου συνεγράψατο. D

Ῥωμαίων μὲν ἔβασίλευσεν Ζήνων Αὔγουστος ἔτη ις'.

ὁμοῦ 5.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Ζήνωνος Αὔγουστος τὸ β' μόνου.

5. Λέοντος τοῦ μεγάλου] τοῦ Λέοντος P. 12. Κοδισσεὺς P. id.
ἐκγόνου] ἐκγότου R, ἐγγόνου P.

A. C.

470. xiii. Ind. viii. Gordiano et Severo Coss.

471. xiv. Ind. ix. Leone IV. et Probiano Coss.

CCCXIII. Olympiades.

472. xv. Ind. x. Marciano et Festo Coss.

473. xvi. Ind. xi. Leone V. solo Cos.

Post mortem Leonis, Romanis xliiii. imperavit Leo Junior Augustus an. i. Collig. an. v. mccccclxxxliii.

474. i. Ind. xii. Leone Juniore solo Cos.

Hic Leo, a suamet matre Nobilissima Ariadne ad hoc monitus, cum a Zenone Magistro militum et Patricio, avo suo, tanquam Imperator salutaretur, coronam Imperatoriam ipsius Zenonis capitū imposuit: et imperavit Zeno Codiosus Isaurus cum nepote suo Leone exiguo tempore. Quippe xi. Consulatus sui mense, morbo correptus Leo junior, mense Dio, seu Novembri, decessit cum xvii. aetatis annum attigisset, quemadmodum scripsit Nestorianaus doctissimus Chronographus, qui historiam usque ad Leonem Juniorem perduxit.

Romanis xliii. imperavit Zeno Augustus annos xvii. Colliguntur anni vi. κ.

475. i. Ind. xiii. Zenone Augusto solo II. Cos.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

2.

3.

4.

1. 313.

2.

5982.

3.

5999.

V 259

τιδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. β'. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

P 325

Ζήνων ὁ βασιλεὺς αἰτηθεὶς πρῶγμα παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Βηρήνης, καὶ μὴ παρυσχῶν, κατεσκευάσθη πυρ' αὐτῆς⁵ καὶ φοβηθεὶς μὴ σφάγῃ ἀπὸ τινος τῶν τοῦ παλατίου, σὺν αὐτῷ γὰρ οἴκει ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ἡ πενθερὰ αὐτοῦ Βηρήνα, ποιήσας πρόκεσσον ἐν Χαλκηδόνι, ἐκείθεν ἔφυγεν βερέδοις, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, ὡς ἦν βασιλεύς. ὄντινα κατέλαβε φυγοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λάθρα ἢ βασιλίσσα Ἀριάδνη εἰς τὴν¹⁰ Ἰσαυρίαν, καὶ διῆγεν ἐκεῖσε ἅμα τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ.

Καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήνωνα τὸν βασιλεῦκα καὶ Ἀριάδνην τὴν Β Αὔγουσταν εὐθέως προεχειρίσατο ἡ δέσποινα Βηρήνα βασιλέα στέφανσα Βασιλίσκον τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος ἔτη δύο, ἅτινα συναριθμοῦνται σὺν τοῖς¹⁵ πρώτοιις καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα Ζήωννος ἔτεσιν.

Ὁ δὲ Βασιλίσκος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἔστειπε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Μάρκον εἰς βασιλέα, καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἅμα.

R 752

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Ἰλλου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετ' ὄχλου²⁰ πολλοῦ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βα-

6. ὑπὸ P. 7. ᾄκει P. 8. βερέδοις R, alterum in m. ponens.
13. Βηρήνη P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXIV. Olympias.

476. ιε. Ind. xiv. Basilisco et Armato Coss.

4.

477. ιιι. Ind. xv. Basilisco et Armato Coss.

1. 314.

Zeno Imperator petitus rem quampiam a socru sua Verina, eaque denegata, ab illa insidiis est appetitus: veritusque ne ab aliquo e Palatinis interficeretur, (in Palatio quippe una habitabat illius socrus Verina) Chalcedonem concessit, velut illic moraturus, atque inde concessis veredis, arrepta fuga in Isauriam, ipse licet Imperator, abiit: quem Imperatrix Ariadne, fugiens matrem suam, in Isauriam clam secuta est, ibique cum conjuge suo degit.

Zenone Imperatore et Ariadne Augusta sic fuga dilapsis, statim Domina Verina Basiliscum, fratrem suum, Imperatorem renuntiavit ac coronavit. Ipse vero annos ii. imperavit, qui adscribuntur prioribus ac posterioribus annis Zenonis.

Porro Basiliscus simul ac imperavit, Marcum filium suum Imperatorem dixit, ac uterque una imperavit.

478. ιν. Ind. i. Illo solo Cos.

2.

Hoc anno, Zeno Imperator cum ingentibus copiis ex Isauria rediit. Basiliscus vero accepto Zenonis Imperatoris reditu, misit Armatam Ma-

σιλέως Ζήνωνος ἐπάνοδον, ἔπεμψεν Ἀρμαῖτον τὸν στρατηλάτην C
 τοῦ πραισέντου μετὰ πάσης ἧς εἶχεν βοηθείας τοῦ στρατοῦ εἰς
 τὴν Θράκην καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ παλάτιον, ὀρκώ-
 σασ αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ
 5 ἄπειρον πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμαῖτος ἐπέρασεν. καὶ τοῦτο
 προμαθῶν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν Ἀρμαῖτον,
 ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ πολλὰ καὶ τὴν στρατηλασίαν τοῦ πραισέν-
 του ἕως τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιεῖν Καισαρα. καὶ
 προτραπεῖς Ἀρμαῖτος ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως προέδωκεν, ἐ-
 10 ρεθεῖς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ οὐχ ὑπήντησεν
 Ζήνωνι ἐρχομένῳ, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἔδοξεν ἀπιέναι. ὁ δὲ D
 βασιλεὺς Ζήνων μετὰ τῆς αὐτοῦ βοηθείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἰσαυ-
 ρίας ἔξορμήσας ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν, καὶ εἰσῆλ-
 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ παλάτιν μετὰ τῶν ἰδίων, καὶ
 15 ἐδέχθη ἀπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἀκούσας
 δὲ ἔξαιφνης Βασιλίσκος ὁ βασιλεὺς ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ
 παλάτιν ὤρμησεν καὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες
 καὶ Βηρῖνα ἢ δέσποινα ἢ αὐτοῦ πενθερά, λαβὼν Βασιλίσκος τὴν
 γυναικα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 20 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον. ὁ δὲ θειότατος
 Ζήνων παρυσχὼν τὸ βῆλον τοῦ ἵππικοῦ, εἰθῆως ἀνελθὼν ἐθεώ- P 326
 ῆσεν, καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως. καὶ εἰθῆως πέμψας ὁ

6. μαθῶν P.
 6. ποιεῖν om. P.
 10. οὐχ ὑπήντησεν P; οὐκ
 ὑπήντησεν V.
 11. τῷ Ζήνωνι P.
 14. 17. παλάτιον P.
 18.
 Βηρῖνη P.

gistrum Militum Praesentalem cum universo quem habebat exercitu, tum in Thraciam, tum Constantinopolim, et in Palatium, exacto prius ab eo in sanctum Baptisma sacramento, se minime defecturum. Armatus assumptis innumeris copiis exercitus, trajecit. Quod ubi Zeno Imperator intellexit, misit ad ipsum Armatum, multa illi pollicitus, ac in primis Magistri Militum Praesentalis, quoad viveret, dignitatem, filiumque illius Caesarem se facturum. Hisce pollicitationibus illectus Armatus defecit, Zenonis Imperatoris partibus favere deprehensus, cum nec venienti occurrerit Zenoni, sed alia via abire visus sit. Imperator autem Zeno cum copiis suis, arrepto Isauriae itinere profectus, a Pyliis, ita appellatis, trajecit, veniensque Constantinopolim, ac Palatium ingressus cum familiaribus, exceptusque est a Praetorianis et a Senatu. Cum vero accepisset Basiliscus Imperator occupatum eam a Zenone Palatium, et ab omnibus exceptum, atque adeo ab ipsa etiam socru sua Domina Verina, assumptis uxore et liberis, fugit in Magnae Ecclesiae magnum Baptistarium. Religiosissimus autem Zeno dato Circensium velo, statim conscendit Tribunal, ac Circenses dedit, receptusque est a civibus. Nec moratus, misit Imperator in Magnam Ecclesiam, et abstulit a Basilisco

βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἀπῆρεν παρὰ Βασιλείου
καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν τὰ τῆς βασιλείας
ἅπαντα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα,
λαβόντας λόγον ὅτι οὐκ ἀποκεφαλίζονται. καὶ ἐπέμψεν αὐτὸν
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ εἰς Λίμνας τὸ κάστρον ὃ αὐτὸς Ζήνων βα-
V 260 σιλεὺς εἰς τὴν Καππαδοκίαν. καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἓνα πύργον τοῦ
κάστρου, καὶ ἀνοικοδομήθη ἡ θύρα καὶ ἐφυλάττετο ὁ πύργος
καὶ τὸ κάστρον αὐτὸ ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ Ἰσαύρων πλήθους πολ-
B λου· καὶ λιμοκτονηθεὶς ὁ αὐτὸς Βασιλικὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
καὶ τέκνα αὐτῶν ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς, καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν
αὐτὸν πύργον Λιμνῶν.
R 754 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Ζήνωνος Αὐγουστοῦ τὸ γ' μόνου.

τιέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πλακίτα μόνου.

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Τροκόνδου καὶ Σεβηριανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Φαύστου μόνου.

τις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Θεοδορίου καὶ Βεναντίου.

Q Τούτῳ τῷ ἔτει Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησε Καισαρεὰ τὸν υἱὸν
Ἀρμάκου τοῦ στρατηλάτου κραισέντου, Βασιλικὸν ὀνόματι, καὶ

2 αὐτοῦ P. 3. καὶ alterum om. P. 12. γ' καὶ μόνου R.

Ann. a. m. c. et uxore ejus et filio omnia Imperatoria insignia, fide interposita ac data
ipsos non plexum iri capitibus. Amandavitque illum Zeno Imperator
cum suis in Limnas, castrum Cappadociae, ubi conjecti sunt in turrim
quandam castri, cujus ostium obstrui, ipsum vero castrum una cum turri
a militum Isaurorum praesidio custodiri imperavit: sicque Basiliscus,
uxor et liberi fame enecatū interierunt, ibidemque in Limnarum turri
sepulti sunt.

A. C.

5987. 479. v. Ind. ii. Zenone Augusto III. solo Cos.

[Ol. Iph.]

3.

CCCXV. Olympias.

490. vi. Ind. iii. Basilio solo Cos.

4.

491. vii. Ind. iv. Placida sole Cos.

1. 315.

492. viii. Ind. v. Trocendo et Severiano Cos.

2.

493. ix. Ind. vi. Fausto solo Cos.

3.

CCCXVI. Olympias.

494. x. Ind. vii. Theodericho et Venantio Cos.

4.

Hoc anno, Zeno Imperator Caesarem creavit Armati Magistri Mil-
itaris Praesentalis filium, Basiliscum nomine, isque Zenoni ascendit cum
Circenses ederentur, ac uterque, Imperator et Caesar aurigas spectarunt.

συνεκάθισεν αὐτῶ εἰς τὸ θεωρεῖν· καὶ εἶδαν τοὺς ἠγνίστους ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων λογισάμενος ὅτι ἐπιώρκησεν Ἀρμᾶτος ὁ στρατηλάτης τοῦ κραισέντου, ὁ πατὴρ τοῦ Καίσαρος, ἑμῶσας εἰς τὰ ἅγιον βάπτισμα Βασιλίσκου μὴ προδοῦναι αὐτόν, καὶ ὅτι προτραπείς παρ' ἐμοῦ προέδωκεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ πιστὰ φυλάξει; μικρὸν γὰρ ἐὰν ἀνδρειωθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ, πάντως κάμει παραβαίνει. ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτόν ἐποίησα ἐπὶ τόπου μῆναι στρατηλάτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα ἐποίησα. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ζήνων σφραγίσαι Ἀρμᾶτον τὸν ἀπὸ ἰπάτων καὶ στρατηλάτην ὡς ἐπιλοκον. καὶ ἐσφράγη εἰς τὸν Κόχλιον τοῦ παλατιοῦ κατὰ τὸ Δέκιμον, ὡς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἱππικὸν Θωρηξάσαι ὁ αὐτὸς Ἀρμᾶτος. καὶ μετὰ τὸ φανευθῆναι Ἀρμᾶτον τότε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκον τὸν Καίσαρα νεώτερον ὄντα ἐχειροτόνησεν ἐπίσκοπον εἰς Κύζικον τὴν μητρόπολιν Ἑλλησπόντου, ἐπειδὴ ἦν φορέσας πορφύραν βασιλικήν, ὡς Καῖσαρ, δημεύσας πᾶσαν τὴν οὐσίαν ταῦ αὐτοῦ Ἀρμάτου.

Ἐκ τοῖς χρόνοις τούτοις πρόφασιν λαβόντες αἱ ἐκ τοῦ ἔθνους Ρ 327
20 τῶν Σαμαρειτῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐτωράνησαν, καὶ ἔστυψαν λήσταρχον, ὀνόματι Ἰουστασῶν, Σαμαρείτην. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ἐθώρῃσεν ἱππικὴν, καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν ἡγε-

1. εἰς — ὁ om. R. ib. εἶδαν] Ἰδαν V, Ἰδον P. 8. ὁ om. P. 13. δέκιμον R. 14. αὐτόν Ἀρμάτου P. 15. ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησεν P. 21. Ἰουστασῶν P. ib. Σαμαρείτην PV. 22. θείρησεν P.

Armatus Magistri Militum Praesentalis Patris Caesaris, perjurium secum colens Zeno Imperator, ut qui per sanctum Baptisma Basilisco jurasset, eum se non proditurum: qui tamen, ait, a me impulsus illum prodidit, isque mortuus est, quo pacto Majestati meae fidem servabit? Ubi adoleverit filius illius Caesar, prorsus in me perinde perfidus erit. Ego vero fidem illi servavi, dum ut Militum Magister permaneret, effecti, ac filium Caesarem dixi. Praecepit igitur Zeno Imperator, ut Armatus Ex-Consule et Magister Militum velut perjurus interimeretur. Interfectusque est in Palatii Cochlea, versus Decimum, cum ascenderet, Circenses spectaturus. Post caedem Armatus, Basiliscum filium Caesarem, adolescentem adhuc, Cyzici Hellepontii Metropoleos Episcopum ordinari curavit, ut qui purpuram Regiam, tanquam Caesar, induisset, bonis Armatus omnibus in fisco relatis.

Hisc temporibus, arrepta nescio qua occasione, Samaritae in Palaestina tyrannidem excitavere, Justum quodam latronum principe Samarita coronato. Is porro Caesarem ingressus, Circenses exhibuit, multosque interfecit, Palaestinae imperans. Sed et concremavit Ecclē-

- μονεύων τῆς Παλαιστίνης. ἔκαυσεν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Πρόβου ὁ αὐτὸς Ἰουστασῆς ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου
- R 756 **Καισαρείας.** καὶ εὐθὺς ὁ δούξ Παλαιστίνης Ἀσκληπιάδης ἤλθεν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοήθειας, ὡς ληστοδιώκτης, ὁ ἀξιωματικὸς Καισαρείας, μετὰ τῶν Ἀρκαδιανῶν, καὶ ὁρμήσας κατ' αὐτοῦ Ἰουστασῆ συνέβαλεν αὐτῷ, καὶ ἀπεκεφαλίσθη ὁ αὐτὸς Ἰουστασῆς, καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος αὐτοῦ
- B τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων εὐθὺς ἐποίησε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὖσαν εἰς τὸ καλούμενον Γαργαρίδην ἐκτῆριον οἶκον μέγαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀει-10 παρθένου Μαρίας, ἀνανεώσας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Προκόπου, ποιήσας διάταξιν μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημιύσας τοὺς εὐπόρους αὐτῶν. καὶ ἐγένετο φόβος καὶ εἰρήνη.
- V 261 Ἰνδ. ἡ. ιά. ὑπ. Συμμάχου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδωρίχ τῷ γενομένῳ ῥηγὶ Ῥώμης προσῆλ-15 θεν μία γυνὴ συγκλητικὴ Ῥώμης, ὀνόματι Ἰουβενάλια, διδάσκουσα αὐτὸν ἐτι Τρία ἔτη ἔχω δικαζομένη μετὰ τοῦ πατριάρκου

C Φόρμου, καὶ εὐλύτωςόν. με. καὶ ἐνεγκὼν τοῖς δικολόγους τῶν ἀμποτέρων μερῶν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι *Εἰ μὴ διὰ τῆς αὔριον καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς δώσετε αὐτοῖς ὄρον καὶ ἀπαλλάξετε αὐτούς,* 20

2. Ἰουστασὸς V, Ἰουστοσῆς P. Conf. Malalas p. 382. 4. ὡς ληστοδιώκτης] καὶ ὁ ληστοδιώκτης Ῥήγης Malalas. 6. Οὐισασῆ PV, Ἰουστοσῆ R. ib. Ἰουστοσῆ R. 12. Σαμαρίτην PV. 15. Θεοδωρίχῳ P. 18. Φόρμου Malalas p. 384. ib. τῶν] αὐτῶν P. 19. καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς (vel potius αὐτῆν) sumpsit ab Malala.

Anni a. m. c. sian Sancti Probi, cum Timotheus Caesareae esset Episcopus. Confestim vero Asclepiades Palaestinae Dux cum suo praesidio venit, ut et Latrunculator, Caesareae magistratus, cum Arcadianis: contraque ipsum Justusam profectus, atque cum eo congressus, Justusam capite truncavit, ac illius caput, cum eo quo cinctum erat diademate, ad Zenonem Imperatorem transmisit. Idem porro Imperator Zeno illorum Synagogam, quae in loco Gargaride dicto erat, in aedem sacram, eamque ingentem, Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, statim convertit: instaurata praeterea Sancti Procopii aede. Edixit etiam ne Samaritae deinceps militarent, bonis potentiorum omnibus proscriptis: unde et terror est insecutus, paxque firmata.

A. C.

5993. 485. xi. Ind. viii. Symmacho solo Cos.

Hoc anno, ad Theodorichum, qui Romae regnabat, accessit femina Senatorii generis Romana, Juvenalia nomine, Regemque hisce verbis est allocuta: *Tertium jam annum cum Formo Patricio controversiam habeo, fac ut expediar.* Rex accessit utriusque partis iudicibus: *Nisi, inquit, intra crastinum dicam sententiam tuleritis, et litigantes dimiseritis, plectam vos capite.* Il vero biduo invicem congressi, sententia

[OL Iph.]

1. 316.

ἀποκεφαλίζω ὑμᾶς. καὶ καθίσαντες διὰ τῶν δύο ἡμερῶν εἶ-
 παν τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, δεδωκότες αὐτοῖς ὄρον, καὶ ἀπήλ-
 λαξαν αὐτούς. καὶ ἤψασα κηρὸς ἢ Ἰουβεναλία προσῆλθεν
 αὐτῷ εὐχαριστοῦσα, ὅτι εὐλυτρώθη ἡ δίκη αὐτῶν. καὶ ἡγανά-
 5 κτησεν ὁ αὐτὸς ῥῆξ κατὰ τῶν δικολόγων, καὶ ἀγαγὼν αὐτοὺς εἶ-
 πεν αὐτοῖς, Διὰ τί, ὃ ἐποιήσατε εἰς δύο ἡμέρας καὶ ἀπηλλάξα-
 τε αὐτούς, εἰς τρία ἔτη οὐκ ἐποιήσατε; καὶ ἀπεκεφάλισεν τοὺς D
 δύο δικολόγους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐγένετο φόβος.
 καὶ ἐποίησε διάταξιν περὶ ἐκάστου νόμου. καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ Ῥώ-
 10 μης οἴκησεν τὴν Ῥάβειναν, πόλιν παραθαλασσίαν, ἕως θανά-
 του αὐτοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ῥῆξ Ῥώμης ὃ ἐκ
 γένους αὐτοῦ Ἀταλλάριχος. ἦν δὲ Ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὃ
 ἐστὶν ἔξωκιονιτης.

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Δεκίου.

15 Ἰνδ. ι'. ιγ'. ὑπ. Βοηθίου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ἀπὸ θεομηνίας σειсмоῦ Κωνσταντι- R 758
 νούπολις τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος μηνὶ γορπιαίῳ σεπτεμβρίῳ κς P 328
 ἐπ' ὄλιγον διάστημα ἕως τοῦ Ταύρου.

τις' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Δυναμίου καὶ Σιφιδίου.

2. ἀπηλλάξαντες P. 3. Οὐβεναλία V. 4. εὐλυτρώθη P. 9.
 ἀπὸ Ῥώμης om. P. 10. Ῥάβειναν P. Ῥάβαιναν V. ib. παρα-
 θαλάσσιον P. 15. Βοηθείου RV, Βοηθείου P.

A. C.

[Ol. Iph.]

ex legibus data, utrumque dimiserunt. Tum Juvenalia accen-
 sis cereis Regem convenit, ut gratias ageret quod a lite esset
 absoluta. At Rex indignatus, accersitis iudicibus: Quare, in-
 quit, quod uno biduo confecistis, protraxistis in triennium? Et
 extemplo utriusque partis iudices securi percussit, ex quo in-
 gens in alios ortus est terror. Rex postmodum Decreto de
 singulis legibus edito, urbe digressus, Ravennam maritimam
 civitatem concessit, ubi usque ad vitae exitum habitavit.
 Post Theodorichi mortem, ex illius stirpe Romae regnavit
 Atallarichus. Fuit autem ille ex haeresi Ariana, id est Euxo-
 cionita.

486. xii. Ind. ix. Longino et Decio Coss.

2.

487. xiii. Ind. x. Boëthio solo Cos.

3.

Hoc ipso anno, Constantinopolis alteram a terrae motu
 cladem ex divina ira passa est mense Gorpiaeο, xxvi. Se-
 ptembris, in brevi spatio, usque ad Taurum.

CCCXVII. Olympias.

488. xiv. Ind. xi. Dynamio et Sifidio Coss.

4.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Ἐδσειβλιου και Προβινου.

Ἰνδ. γ'. ιε'. ὑπ. Λογγίνου τὸ β' και Φαύστου τὸ β'.

Ἀέγει δτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσας Μαυριανὸν τὸν σφεύτατον κόμητα, ὅστις και πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν, ἦν γὰρ μυστικά τινα εἰδὼς ὁ αὐτὸς Μαυριανός, τίς μετ' αὐτὸν Ζήνωνα βασιλεύει, και ἔμαθεν παρ' αὐτοῦ δτι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ και τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. και ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συνέσχεν τὸν πατρίκιον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων πληρώσαντα και ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρίκιου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν. και δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσεν φυλάττεσθαι. ὅτινα οἱ φυλάσσοντες ἐξκουβίτωρες ἐπιζήσαν ἀρχὴν κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ζήνωνος. και ἀκούσας ὁ ἑπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδύρησε τὸν βασιλέα Ζήνωνα διὰ τὸν πατρίκιον Πελάγιον, ὅτι ἐφρονεύθη. και εἰσηλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, και ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον αὐτὸν Ἀρκάδιον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι. ὁ δὲ ἑπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, και ὅτι μετεστάλη ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς παρήρχετο διὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐποίησεν ἑαυτὸν βουλόμενον εὐξασθαι, και κατελθὼν ἐκ τοῦ ὀχύματος εἰσηλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, και ἔμεινεν ἐκείνῳ ἔσω, και ἐβρόύσθη πικροῦ θανάτου.

7. αὐτοῦ om. P. 12. ὁ om. P. 17. ὅτε μετεστάται V. 18. Post εαυτὸν V addit τὸν pene evanidum. 21. ἐβρόσθη PV.

A. C.

489. xv. Ind. xii. Eusebio et Probino Coss.

490. xvi. Ind. xiii. Longino II. et Fausto II. Coss.

Cum rogasset Imperator Zeno Maurianum Comitem, virum doctissimum, qui multa illi hactenus praedixerat, (is enim arcana quaedam noverat) quis post se imperaret, ex eo didicit fore ut illius imperium et uxorem exciperet quidam Ex-Silentiariorum. Quibus intellectis, Pelagium Patricium comprehendit, qui Silentiarium egerat, et inde ad Patricii pervenerat dignitatem, virum sapientem, bonisque illius publicitatis, jussit custodiri: quem deinde Excubitores, ipsius Zenonis Imperatoris jussu, laqueo suffocant. Quod Arcadius Praefectus Praetorio accipiens, Zenonem Imperatorem convitiis est insectatus, quod Pelagium Patricium interfecisset. Zeno perlatam ad se Pelagii criminationem, jussit, simul ac Palatium ingrederetur, occidi. Praefectus vero Praetorio Arcadius cum id rescisset, seque ab imperatore accersiri videret, versus Magnam Ecclesiam transiens, simulavit se velle precari, et excensio curru, ingressus est Magnam Ecclesiam Constantinopolitanae, ibique intus moratus, ab acerba morte liberatus est.

491. xvii. Ind. xiv. Olybrio solo Cos.

[Ol. Iph.]

1. 317.

2.

3.

Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

V 262

τιη' Ὀλυμπιάς.

Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπριλίῳ δυσεντετρία D
ληφθεὶς Ζήνωνος τελευτῆ, ὡν ἔτων ξε' καὶ ἡμερῶν ἑνnea.

- 5 Ῥωμαίων μὲ ἐβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκουρος, ὃ ἐκ τῆς
νέας Ἡπείρου ἐπαρχίας, ἀπὸ σιλεντιαρίων, ἐπὶ τῆς ἑπατείας
Ὀλυβρίου υἱοῦ Ἀρειοβίνδου, στεφθεὶς μηνὶ Ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπρι-
λίῳ τῇ ε' τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, ἰνδικτιῶνος ιδ', ἔτους χρη- R 760
ματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην ζλ' καὶ φ'. καὶ ἔφημε
10 τὴν δέσποιναν τὴν Ἀριάδην, τὴν Ζήνωνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασι-
λέως γενομένην γαμετήν. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος
ἔτη κζ'. ὁμοῦ ςκζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγούστου καὶ Ῥούφου.

P 829

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Εὐσεβίου τὸ β' καὶ Ἀλβίνου.

- 15 Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Ἀστερίου καὶ Πραισιδίου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὑπ. Βεάτωρος μόνου.

τιθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Παύλου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ς'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγούστου τὸ β' μόνου.

- 20 Ἰνδ. ς'. ζ'. ὑπ. Ἰωάννου Σκυθοπολίτου καὶ Παυλίνου.

7. Ἀρειοβίνδου R. 9. ζλ'·θλ' cum Malala p. 391. 3. Clintonus Fast. vol.
II. p. 367. 11. γαμετήν om. P. ib. δὲ om. P. 16. Βεάτωρος P.

A. C.

[Ol. Iph.] Annl. a. c.

CCCXVIII. Olympias.

Hoc anno, mense Xanthico, sive Aprili, Zeno sanguinis
fluxu correptus diem suum obiit, annos natus Lxv. dies ix.

Imperavit xlv. Anastasius Dicomus, ex Nevae Epiri Pro-
vincia oriundus, Ex-Silentiariorum, Olybrio Areobindi filio Con-
sule, coronatus est mense Xanthico, seu Aprili, feria v. ma-
joris Hebdomadae, Indictione xiv. anno secundum Antiochiae
saegnae aeram MCCCXVII. duxitque Dominam Ariadnen Augu-
stam, Zenonis decessoris uxorem. Imperavit Anastasius annos
xlviii. Colliguntur anni vi. MCCCXVII.

492.	i.	Ind. xv.	Anastasio Augusto et Rufo Coss.	4.	6000.
493.	ii.	Ind. i.	Eusebio II. et Albino Coss.	1.	318.
494.	iii.	Ind. ii.	Asterio et Praesidio Coss.	2.	
495.	iv.	Ind. iii.	Venatore solo Cos.	3.	

CCCXIX. Olympias.

496.	v.	Ind. iv.	Paulo solo Cos.	4.	
497.	vi.	Ind. v.	Anastasio Augusto II. solo Cos.	1.	319.
498.	vii.	Ind. vi.	Joanne Scythopolita et Paulino Coss.	2.	

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἵππικου ἀγομένου παρεκάλουν οἱ τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἀπολυθῆναι τινὰς συσχεθέντας ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως λιθοβόλους. καὶ οὐ παρεκλήθη ἀπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος, ἀλλὰ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελεῖν, καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη, καὶ κατῆλθαν οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἐξκουβιτιῶρων. καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ κἀθίσμα ἔρριψαν λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἷς Μαῦρος ἔρριψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου. καὶ ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς τὸν λίθον, ἐπεὶ ἐφρονεύετο. καὶ θεασάμενοι οἱ ἐξκουβίτωρες τὴν τοῦ αὐτοῦ Μαύρου τόλμαν, ἠώρμησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλεν πῦρ ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ τοῦ Ἴππικου· καὶ ὁ περίβολος ὅλος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος. καὶ ὁ δημόσιος ἔμβολος ἕως τοῦ Ἐξαιπίου καὶ ἕως τοῦ φόρου Κωνσταντίνου ὅλως καυθεὶς κατηνέχθη διακοπῶν πανταχοῦ γενομένων, καὶ πολλῶν συσχεθέντων καὶ τιμωρηθέντων γέγονεν ἡσυχία, προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως Πλάτωνος.

R 762 λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὸ περιγενέσθαι αὐτὸν τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐτείχισεν τὸ Δόρας, χωρίον ὄντα 20

8. λιθοβόλους in margine V ab alia manu scriptum videtur. Conf. Malalas p. 394. 5. ἐλθεῖν P. 6. κατῆλθον P. 10. ἐκουβίτωρες V. 19. Omissio λέγει P Πλάτωνος λάσας..... 20. Δωρεχωρίον V, ὃν τὸ Δωρεκῶ m. R, quorum prius ad ὄντα pertinet, Δώρας χωρίον PR, ut infra.

His Coss. dum egerentur Circenses ludī, rogarunt Imperatorem Anastasium qui erant ex Factione Prasinorum, uti vinculis solverentur qui ob jactos lapides, in carcerem missi fuerant a Praefecto urbi. Verum id non modo impetrarunt ab Anastasio, sed et irritatus ille viros armatos accersiri iussit, unde ingens tumultus coortus est, Factionibus adversus Excubitores insurgentibus. Cumque ad Circi Tribunal pervenissent, coniecere saxa in ipsum Imperatorem Anastasium: in quibus Maurus quidam in Imperatorem lapidem emisit: quem Imperator declinavit, fuga elapsus, ne interficeretur. Excubitores, spectata Mauri audacia, impeta in illum facto, membratim eum conciderunt, atque ita ille animam efflavit. Populus vero in arctum redactus, ignem in Chalcea Hippodromi sic appellatam immisit, ex quo Circi ambitus universus usque ad Imperatorium Tribunal conflagravit. Sed et publica Porticus usque ad Hexahippium, et usque ad Forum Constantini omnino exusta procubuit. Verum caedibus ubique factis, multisque comprehensis et punitis, tumultus conquievit, creato Praefecto urbi Platone.

Imperator Anastasius, post relatas de Persis victorias, Doras muris cinxit, oppidum in Mesopotamia amplum omnino et munitum, in confinis Romanorum et Persarum situm: in eoque condidit Balnea publica duo,

τῆς Μεσοποταμίας μέγα πάνυ καὶ ὀχρὸν, κείμενον μέσον τῶν ὄρων Ῥωμαίων καὶ Περσῶν. καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ δημόσια λοῦτρα β' καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐμβόλους καὶ ὄρια εἰς ὑπόθετα σίτου καὶ κιστέρας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐτὸ χωρίον διὰ τοῦτο λέγεται κλη-
 5 θῆναι Δόρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρον Μακεδόνας, διότι Δαρεῖον τὸν βασιλεῖα Περσῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐκεῖ δόρατι ἔκρουσεν, ὅθεν V 263 καὶ τὸ ὄνομα ἔχει μέχρι νῦν.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Ἰωάννου Κυρτοῦ μόνου.

τκ' Ὀλυμπιάς.

P 330

10 Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Πατρικίου καὶ Ὑπατίου.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Ἀβιήνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Πρόβου καὶ Ἀβιήνου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Δεξικράτους καὶ Βολουσιανοῦ.

τκα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. ιβ'. ιγ'. ὑπ. Κεθήγου μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Σαβινιανοῦ καὶ Θεοδώρου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Μεσσαλαῦ.

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Ἀναστασίου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Βεναντίου. B

4. καὶ τὸ δὲ P. 13. Δεξικράτου R. 17. Ἀρεοβίνδου V.

Ecclesias, Porticus, Horrea ad condendum frumentum, et Cisternas aquarum. Ideo porro oppidum istud Doras ab Alexandro Macedone appellatum fertur, quod eo in loco Darium Persarum Regem dorati, seu hasta percusserit: unde hodieque id nominis obtinet.

A. C.

[Ol. Iph.]

499. viii. Ind. vii. Joanne Gibbo solo Cos.

3.

CCCXX. Olympias.

500. ix. Ind. viii. Patricio et Hypatio Coss.

4.

501. x. Ind. ix. Pompeio et Avieno Coss.

1. 320.

502. xi. Ind. x. Probo et Avieno iterum Coss.

2.

503. xii. Ind. xi. Dexicrate et Volusiano Coss.

3.

CCCXXI. Olympias.

504. xiii. Ind. xii. Cethego solo Cos.

4.

505. xiv. Ind. xiii. Sabiniiano et Theodoro Coss.

1. 321.

506. xv. Ind. xiv. Areobindo et Messala Coss.

2.

507. xvi. Ind. xv. Anastasio Augusto III. et Venantio

3.

Coss.

508. xvii. Ind. i. Celere et Venantio Coss.

4.

509. xviii. Ind. ii. Opportuno solo Cos.

1. 322.

510. xix. Ind. iii. Boethio solo Cos.

2.

511. xx. Ind. iv. Secundino et Felice Coss.

3.

512. xxi. Ind. v. Paulo et Musciano Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

39

Ἰουλιάνου τῆς ἐπιφανεστάτης πατρικίας ἔκραζον διὰ τὸν ἀπ᾽ αὐτῆς ἄνδρα Ἀρεόβινδον βασιλέα τῆ Ῥωμανία. καὶ ἔφηνεν ὁ C Ἀρεόβινδος πέραν. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀνῆλθεν εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἰππικῶν δίχρα διαδήματος. καὶ τοῦτο γινούσθε ὁ πᾶς δῆμος ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἰππικόν, καὶ διὰ προσφωνήσεως 5 αὐτοῦ μετεχειρίσατο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ μικρὸν τεῖχος τὸ λεγόμενον Ἀναστασιακόν.

Ἰνδ. α'. ιζ'. ὑπ. Μάγνου μόνου.

D Ἐπὶ τούτου τοῦ ἐπάτου εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν 10 R 764 ὄραματι ὅτι ἐναντίον αὐτοῦ ἀνῆρ τις τέλειος, εὐσχήμων, βασιτάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτίξας φύλλα τοῦ κωδικίου πέντε, ἀναγνούς τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπάλειψω ἰδ'. καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ἀπῆλειψεν. καὶ διυπνισθεὶς καὶ καταρῆμαγίς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς 15 Ἀνουσιάσιος, προσκαλεσάμενος Ἀμάντιν τὸν κουβικουλάριον καὶ πρηνιπόσιτον εἶπεν αὐτῷ τὴν τοῦ ὄραματος δύναμιν. ὅστις Ἀμάντις εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· κἀγὼ γὰρ ἔθεα-

5. αὐτοῦ καὶ μ. R. 9. Ante hunc versum addit R Ἰνδ. α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι'. ib. α'] ια' P. ib. ιζ'] κζ' P. 11. ὅτι] ἔστη R. ib. λευσχήμων PV. Correxī ex Malala p. 408. 13. 12. κωδικίου V, m. R, κώδικος P. 13. εἶδε PV. 14. ἀπολείψω P. 15. ἀπέλειψεν P. ib. καταρῆμαγίς] Conf. Cedreni p. 362. D κατέρραξε με εἰς τὴν γῆν.

A. C.

[OL Iph.]

Julianae Nobilissimae Patriciae acclamarunt (Factiones in Circo) ob illius conjugem: *Areobindum Imperatorem Romaniae*, (volumus.) Fugitque Areobindus trans Fretum. Ac demum Anastasius Imperator in Circi Tribunal ascendit absque diademate. Quo cognito, populus omnis in Circum pariter ascendit: atque is habita oratione universam multitudinem alibi conciliavit.

Hoc anno, Longus murus, Anastasiacus appellatus, conditus est.

513.	xiii.	Ind. vi.	Clementino et Probo Coss.	1.	323.
514.	xiiii.	Ind. vii.	Senatore solo Cos.	2.	
515.	xlv.	Ind. viii.	Anthemio et Florentio Coss.	3.	
516.	xv.	Ind. ix.	Petro solo Cos.	4.	
517.	xvi.	Ind. x.	Anastasio et Agapeto Coss.	1.	324.
518.	xxvii.	Ind. xi.	Magno solo Cos.	2.	

Hoc Consule, vidit Anastasius Imperator per visum, virum quendam plena aetate, candida indutum veste, e regione stantem, ac codicem scriptum ferentem, qui evolutis quinque ejusdem codicis pagellis, Imperatoris lecto nomine, dixit: *Vide, ecce propter tuam inexplebilem avaritiam deleo xiv. annos.* Et suomet digito delevit. Imperator Anastasius experrefactus, ac viso percussus, Amantium Cubicularium et Praepositum accersivit, somniumque suum illi exposuit. Tum Amantius: *Aster-*

σάμην ταύτη τῇ νυκτί διτι ὡς ἴσταμαι ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κρά- P 331
 τος, ὅπισθέν μου ἔλθῶν χοῖρος μέγας δραξάμενος τῷ στόματι
 τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος μου καὶ τινάξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδα-
 φος, καὶ ἀνήλισκέ με κατεσθίων καὶ πατῶν. καὶ προσκαλεσά-
 5 μενος βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν τὸν φιλόσοφον καὶ ὄνειρο-
 κρεῖτην εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος. ὁ δὲ
 ἐσαφήνισεν αἰτοῖς τὴν αἰτῶν δύναμιν καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον χρόνον
 τελειοῦνται. καὶ μετ' ὀλίγον ἀβρόσθησας ὁ βασιλεὺς Ἀναστά- V 264
 σιος ἔκετο· καὶ ἀστραπῆς γενομένης καὶ βροντῆς μεγάλης πάνυ
 10 θροηθεὶς ἀπέδωκεν τὸ πνεῦμα, ὡν ἐνιαυτῶν ἦ' καὶ μηνῶν πέντε. B

Μετὰ τὴν βασιλείαν Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου ἐβασίλευσεν
 ὁ Θεότατος Ἰουστίνος ὁ Βενδαρίτης, ὁ Θράξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
 Μάγνου, μηνὶ πανέμῳ τῷ καὶ ἰουλίῳ θ', ἰνδ. ια', χρηματίζον-
 15 τος κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας ἔτους, εἴξφ', ὄντινα ὁ στρα-
 τὸς τῶν φυλαττόντων τὸ παλάτιον ἐξκονβιτῶρων ἅμα τῷ δήμῳ
 στέφαντες ἐποίησαν βασιλεῖα· ἦν γὰρ κόμης ἐξκονβιτῶρων. καὶ
 ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. ὁμοῦ ελξ'.

Ἰνδ. β'. ιη'. ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου καὶ Εὐθερίου.

Ὁὗτος Ἰουστίνος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἀνέειλεν Ἀμάντιον τὸν C
 20 πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κονβικουλάριον τὸν Λαυ-

2. χοῖρος ἔλθῶν P. 6. δὲ om. R. 10. τὸ om. P. 12. Βενδαρίτης] Scribendum videtur Βεδερικανίτης. Βεδερίτης Alemannus ad Procop. Hist. arc. c. 6. ib. τῆς om. P. 14. Ἀντιοχείας PV. 18. β'. ιη'.] ἰβ'. α'. P. 20. τὸν Λαυσιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα om. P.

num, inquit, visas, Imperator: ego quoque hac eadem nocte haec vidi: dum coram vestra Majestate consisterem, pone me porcus ingens venit, qui chlamydis meae ora rostro apprehensus, haecque subinde vellicata, in terram me dejecit, ac proculcatum et devoratum absumpsit. Advocato deinde ab Imperatore Proclo Asiano Philosopho, et Somniorum conjectore, quod per nocturnam speciem viderat is illi exposuit: similiter et Amantius. Ille vero somniorum vim iis declaravit, et quod uterque brevi esset moriturus. Imperator paulo post decubuit: cumque eoruscatio, ingensque omnino fieret tonitru, externatus, animam efflavit, annos tum natus xc. et mensibus v.

Post imperium Anastasii Dicori, imperavit piissimus Justinus Bederrita, Thrax, Magno tum Consule, mense Panemo, Julii ix. Indict. xl. anno juxta Antiochenorum Syriae aeram DLXVI. quem Excubitorum, qui ad Palatium excubias agebant, militia, una cum plebe, coronatum Imperatorem proclamavit: erat enim Comes Excubitorum, imperavitque annos ix. Colliguntur anni vi. κκκxvi.

A. C. [Ol. Iph.] 519. i. Ind. xii. Justino Augusto et Euthericho Coss. 3.

Hic Justinus simul ac imperium accepit, Amantium Praepositum suum, et Andream Cubicularium, ejusdem Amantii Domesticum, de medio

σιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα τὸν τοῦ ῥηθέντος Ἀμαντίου δομ-
 στικόν, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δεδω-
 κῶς αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος
 βασιλεύς, καὶ ἐρόγευσεν. ὁ δὲ στρατὸς καὶ ὁ δῆμος λαβόντες
 οὐχ εἴλαντο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλέα, ἀλλ' ἐποίησαν τὸν αὐ-
 τὸν Ἰουστίνον βασιλέα. μετὰ οὖν τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὡς
 τυράννον καὶ βουλευθέντας ἐπιβουλεύσαι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
 ἐφρόνυσεν αὐτούς. ἐσφάγησαν δὲ εἰς τὸ παλάτιον ἔσω.

R 766 D Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο τὸν πατρικίον Ἀπίωνα
 καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ στρατηλατῶν καὶ Φιλόξενον καὶ αὐτὸν 10
 ἀπὸ στρατηλατῶν, πεμφθέντας εἰς Ἴξορίαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ
 βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἔπαρχον πραιτωρίων, Διο-
 γενιανὸν δὲ ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς, καὶ Φιλόξενον μετὰ
 χρόνον ἐποίησεν ὑπατον.

P 332 Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνήλθεν εἰς πέραν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀστὴρ φο-
 βερὸς, ὀνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτίνα πέμπουσαν ἐπὶ τὸ κά-
 τω, ὄντινα ἐλεγόν τινες πωγωνίαν εἶναι· καὶ ἐφοβοῦντο οἱ ἄν-
 θρωποι.

τὴν Ὀλυμπιάδα.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Βιταλιανοῦ καὶ Ρουστικίου.

20

2. ἠβούλετο P. 5. οὐκ V. ib. εἴλοντο P. 6. τὸ om. P.
 15. εἰς πέραν] εἰπέραν V. Conf. ad p. 335. C. 16. τὸ] τῷ R.
 18. „τῆβ, τῆγ, τῆδ'. Tertia et quarta omissae sunt cum duobus apicis
 secundae.“ m. R. 20. Βεταλιανοῦ P.

sustulit, quod idem Amantius Imperatorem Theocritum facere in animo
 habuisset, datis ipsi Justino pecuniis, quas erogaret ut Theocritus ille
 Imperator fieret. Atque revera is pecunias dedit: verum iis acceptis,
 Praetoriani, plebsque, posthabito Theocrito, ipsum Justinum creavere
 Imperatorem. Postquam igitur Imperator factus est, illos tanquam ty-
 rannos, qui quae imperio suo insidias struerent, interfecit. Caesi autem
 sunt intra Palatium.

Idem vero Imperator Apionem Patricium revocavit, et Diogenianum
 Ex-Magistro militum, et Philoxenum perinde Ex-Magistro militum, a de-
 cessore Imperatore in exilium missos. Ac Apionem quidem Praefectum
 Praetorio: Diogenianum vero Ex-Magistro militum per Orientem, Phi-
 loxenum denique post aliquod tempus Consulem dixit.

Eodem anno, exortum est in ulterioribus Orientis partibus astrum
 horreadum, quod Cometam vulgo vocant, radium inferius demittens. Id
 Pogoniam esse quidam asserbant: unde ingens homines invasit pavor.

CCCXXV. Olympias.

A. C. 520. II. Ind. XIII. Vitaliano et Rustico Coss.

[Ol. Iph.]
 4.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ καὶ Οὐαλερίου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Συμμάχου καὶ Βοηθίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Τζάθιος ὁ υἱὸς Ζαμνάξου τοῦ Λαζῶν βασιλέως, ἣ μόνον ἐτελεύτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζαμνάξης, εὐθέως 5 ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα Ἰουστίνον. καὶ ἑαυτὸν ἐκδεδικώς παρεκάλεσεν ἀναγορευθῆναι αὐτὸν Β βασιλέα Λαζῶν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, γινόμενον χριστιανόν, καὶ μὴ πρὸς συνήθειαν ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειριζόμενον ἀναγκασθῆναι αὐτόν, ὡς οἷα ὑποκείμενον καὶ παρ' αὐτοῦ 10 προχειριζόμενον βασιλέα, καὶ τὰς θυσίας ποιῆσαι καὶ πάντα τὰ Περσικὰ σεβάσματα. ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν βασιλεὺς Περσῶν Κωάδης, καὶ παρὰ Πέρσαις ἐκράτει ὥστε βασιλέως Λαζῶν τελευτῶντος ἄλλον βασιλέα στέφειν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν βασιλέως Περσῶν, τοῦ ἔθνους μέντοι τῶν Λαζῶν ὑπάρχοντα. καὶ δεχθεὶς δ' V 265 15 Τζάθιος παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου ἐφωτίσθη· καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἔγημε γυναῖκα Ῥωμαίαν, ἔχγονον Ὀνίνου τοῦ πατρικίου τοῦ ὑπὸ κουροπαλατῶν, Οὐαλεριανῆν. ἦντινα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν λαβῶν ἀπήγαγεν, προχειρισθεὶς καὶ στεφθεὶς βασιλεὺς Λαζῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου βασιλέως, φορέσας στέ- 20 φανον Ῥωμαίων καὶ χλαμύδιν ἄσπρον ὀλοσηρικόν, ἔχον ἀντὶ

2. Βοηθίου PV. 3. Ζαμνάξου R et mox Ζαμνάξης. Ζαμνάξου m. R. 4. ἡ PV. 7. γινόμενον P. 12. Καβάδης m. R, Κωάδης P. ib. ὡς δὲ R. 19. αὐτοῦ om. P. 20. χλαμύδην PV. ib. ἄσπρον m. R. ib. ἔχων PV.

521. III. Ind. xiv. Justiniano et Valerio Coss. 1. 325.

522. IV. Ind. xv. Symmacho et Boethio Coss. 2.

Hoc anno, Tzathius, Zamnaxis Lazorum Regis filius, simul ac obiit pater Zamnaxes, confestim profectus est Constantinopolim ad religiosissimum Imperatorem Justinum, seque ei totum commendavit, illum deprecatus, uti se Lazorum Regem ab ipso Romanorum Imperatore creatum, ac Christianum effectum, renuntiaret; ne ex more a Persarum Rege inauguratus, veluti subditus, et ab illo Rex dictus, sacrificia facere, aliosque omnes Persarum cultus exequi cogeretur. Erat autem ea tempestate Persarum Rex Cavades: et apud Persas ea invaluerat consuetudo, ut Lazorum Rege defuncto, ab Rege Persarum, qui tum rerum potiebatur, alius qui ex Lazorum gente esset Rex iis daretur. Susceptus itaque ab Imperatore Justino Tzathius, ac Christianus effectus, uxorem duxit Valerianam, feminam Romanam, Onini Patricii et Ex-Cura Palatii neptem: quam secum in regionem suam abduxit, cum antea creatus fuisset et coronatus Lazorum Rex ab Imperatore Justino, gestans diadema Romanorum, et chlamydem candidam holosericam, habens etiam loco purpurae

- πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν κάβλιον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στη-
 θύριν ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτήρος Ἰουστίνου καὶ
 R 768 στιχάριν ἄσπρον παραγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμμία
 βασιλικὰ, ὡσαύτως φέροντα τὸν χαρακτήρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 D Ἰουστίνου. τὰ γὰρ τζαγγία αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ 5
 ῥουσαῖα, Περσικῶ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας· ὁμοίως δὲ
 καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχεν διὰ μαργαριτῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ
 βασιλέως Ἰουστίνου δῶρα πολλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐ-
 αλεριανή, ὡς ἄπαξ ἀναγκασθεῖσα ἦτοι προτραπέῖσα γαμηθῆναι
 αὐτῷ εἰς ἄλλα βασίλεια. καὶ γνοὺς τοῦτο Κωσάδης βασιλεὺς 10
 Περσῶν ἐδήλωσεν διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ ταῦτα,
 ὅτι Φίλλας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης
 τὰ ἐχθρῶν πράττεις. ἰδοὺ γὰρ τὸν ὑποκειμένον μοι βασιλεῖα
 P 333 Λαζῶν αὐτὸς προχειρίσω, μὴ ὄντα ὑπὸ τῆν Ῥωμαίων διοίκη-
 σιν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Περσῶν τάξιν ἐξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα 15
 ἀντιεδήλωσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστίνος ταῦτα. Ἡμεῖς τι-
 να τῶν ὑποκειμένων τῇ σῆ βασιλείᾳ οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε
 προετρέψαμεν, ἀλλ' ἐλθὼν τις ὀνόματι Τζάμτος εἰς τὰ ἡμέτερα βα-
 σίλεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυσοθῆναι μουσαροῦ τινος καὶ ἑλλη-
 νικοῦ δόγματος καὶ ἀσεβῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων ἀδίκων, καὶ 20
 χριστιανὸς γενέσθαι ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἐπου-
 ρανίου Θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων, καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμε-

1. ταῦτα P. 2. ἀληθείδιν PV. Correxii ex Malala p. 413. 14.

tabulam auream regiam, in cujus medio efficta erat imaguncula caerulea pectoralis Imperatoris Justinii: et tunicam albam reticulatam opere aureo plumario Regio, habentem similiter ejusdem Justinii Imperatoris imaginem. Ipsi vero cothurni, juxta gentis suae ritum, russei erant coloris, more scilicet Persico, margaritis distincti et exornati: quemadmodum etiam illius Zona unionibus interstinguebatur. Multis porro donis ab Imperatore Justino cohonestatus est, ac uxor ejus Valeriana, ut quae plane coacta, vel certe impulsu, nupserrat, in aliena regna profectura.

Coades vero, seu Cavades Persarum Rex rei gestae certior factus, Imperatori Justino haec per legatum nuntiavit: Cum amicitiae pacisque inter nos hactenus tractata sit ac firmata, hostilia tamen moliris. En Lazorum Regem mihi subditum ipsemet inaugurasti, cum sub Romanorum provincia nunquam, sed ab omni hominum memoria sub Persarum dominatione extiterit. Ad haec Justinus Imperator respondit: Neminem ex iis qui Regno tuo subjecti sunt, vel excepimus, vel accivimus: sed cum quidam, Tzathius nomine, in terras nostras venisset, pedibus nostris adsolutus, enixe nos deprecatus est, uti ab impura quadam et pagana religione, impiisque sacris, et malorum daemonum praestigis expiaretur, ac Christum profiteri sibi liceret, aeterni scilicet ecclesiae Dei, et conditoris mi-

νον εἰς τὸ βέλτιον ἔλθειν καὶ γινῶναι θεὸν ἀληθινὸν οὐκ ἐνεδέχετο. Β
 ὅθεν χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιοθένητα τῶν ἐπουρανίων
 μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελίσαμεν χώραν.

Καὶ ἐγένετο λοιπὸν ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.
 Β καὶ προέτρεψε Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔφηγα
 τῶν Οὐννων ὀνόματι Ζιλγβι. περὶ οὗ ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Ἰουστίνος καὶ ὡς πρῶην αὐτὸς αὐτὸν ἦν προτρεψάμενος
 πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων, πέμψας αὐτῷ δῶρα πολλὰ καὶ σύντα-
 ξιν λαβῶν μεθ' ὄρκων παρ' αὐτοῦ, ἐλυπήθη σφόδρα.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς Οὐννος προτραπείς παρὰ τῶν Περσῶν ἀπῆλ-
 θεν πρὸς Κωάδην βασιλέα Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων μετὰ χιλιά- C
 δων κ', ὀφειλῶν Ῥωμαίοις πολεμῆσαι.

Ὁ δὲ θειότατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ Κωάδῃ R 770
 τῷ Περσῶν βουσιλεὶ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρισεως ὡς ἐπ' ἄλ-
 15 λω τιλ γράψας τὴν τοῦ αὐτοῦ Τζιλγβιρος ἐφηγὸς τῶν Οὐννων πα-
 ραβασίαν καὶ ἐπιτορκίαν καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσατο χρήμα-
 τα κατὰ Περσῶν, ὀφειλῶν αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
 τῆς συμβολῆς εἰς τὸ μέρος Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι Δεὶ ἡμᾶς
 ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ἀπὸ τῶν κυνῶν τούτων
 20 παύσσομαι. καὶ γνοὺς ταῦτα Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐπρω- V 266
 τησεν τὸν Ζιλγβιν, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥω-
 μαίων προτραπείς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζιλγβις ὅτι Ναί.

9. παρ' om. P. 10. δὲ om. P. 15. Ζιγάβιρος P. 19. κυ-
 νῶν m. R, κοινῶν PV.

*versis virtutem et majestatem obtestatus, hunc ad meliorem religionem
 transire volentem, ut verum Deum agnosceret impedire non decebat. Unde
 Christianis sacris iniatum, coelestibusque mysteriis dignatum, in suam
 regionem remisimus. Hinc inimicitiae deinceps inter Romanos et Persas
 intercessere. Eodem igitur anno, Coades Rex Persarum Hunnorum Re-
 gem, Zilgbi nomine, adversus Romanos concitavit. Quod cum rescisset
 Justinus, ut qui ipse ad Romanorum auxilium, missis multis muneribus
 illum prius invitarat, foedusque jurejurando cum eo firmarat, non mo-
 dico dolore affectus est.*

Hunnus porro a Persis impulsus ad Persarum Regem Coadem cum
 xx. militum millibus profectus est, adversus Romanos bellum gesturus.

Religiosissimus autem Justinus, cum benevola sua responsione, Coa-
 dae Persarum Regi per legatum, velut alterius negotii nomine missum,
 Ziagbiris Hunnorum Regis perfidiam ac perjuriam significavit; et quod
 is a Romanis pecuniam accepisset, quo Persas, sub praelii tempus in
 Romanorum partes transeundo, cum iis praeliaturus, proderet: *Nos
 proinde, cum fratres simus, decet ut amicitiam invicem colamus, et a ca-
 nibus istis non patiamur nobis illudi.* Quibus intellectis, Coades Persa-
 rum Rex Zilgbin percontatur, hisque affatur verbis: *Accepisti ne dona a
 Romanis contra Persas sollicitatus? Cui Zilgbi, Etiam, inquit. Tum*

καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κωάδης ἐφρόνευσεν αὐτόν, καὶ πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνεῖλεν, πέμψας κατ' αὐτῶν πλῆθος πολέ, ἀγνοούντων τῶν Οὐννων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπέμφθη κατ' αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἄλλης χώρας τινῶν, φησί, ἐπελθόντων τοῖς Οὐννοις καὶ τῷ ῥῆγί αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Οὐννων οἱ ὑπολειφθέντες ἔφυγον. καὶ ἔδοξε λοιπὸν ὁ Κωάδης P 334 λαλεῖν, φησί, περὶ πάντων εἰρήνης ἤτοι φιλίας, δηλώσας διὰ Βροῦτου πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Μαξιμου μόνου.

ταξ' Ὀλυμπιάς.

19

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ τὸ β' καὶ Ὀπιλιωνος.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Φιλοξένου καὶ Πρόβου.

Ἰνδ. δ'. η'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

Ἰνδ. ε'. θ'. ὑπ. Μαβορτίου Ῥωμαίου μόνου.

B Μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ ὄγδοον ἔτος καὶ μῆνας θ', ἡμέρας ε', 15 τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ θειοτάτου συνεβασίλευσεν αὐτῷ ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινιανὸς ὁ αὐτοῦ συγγενὴς ὁ μεγαλόψυχος εἰς ἱπερβολήν, μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Θεοδώρας ἀναγορευθεὶς, καὶ ἐστέρθη ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἰουστίνου τοῦ αὐτοῦ θείου μη- R 772 νοῦ ξανθοῦ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίῳ πρώτῃ, Ἰνδικτιῶνος ε', τοῦ 20

9. Μαξιμίμου P. 14. Μοβορτίου R, alterum in m. ponens.

Coades iratus illum interfecit, multosque ex Hunnis sub noctem sustulit, ingenti in illos immissa militum copia, ignorantibus iis a Persarum Rege contra se missos, cum ex aliis regionibus advenisse, seque ac eorum Regem aggressos esse ii arbitrarentur. Caeteri qui caedem evaserant, fugam arripuerunt. Tum vero Coades deinceps pacisci cum Romanis, ut fertur, decrevit, missoque ad Justinum Imperatorem legato Broco, amicitiam instauravit.

A. C.

[Ol. Iph.]

523. v. Ind. i. Maximino solo Cos.

3.

CCCXXVI. Olympias.

524. vi. Ind. ii. Justiniano II. et Opillione Cos.

4.

525. vii. Ind. iii. Philoxeno et Probo Cos.

1. 336.

526. viii. Ind. iv. Olybrius solo Cos.

2.

527. ix. Ind. v. Mavortio Romano solo Cos.

3.

Anno viii. cum mensibus ix. diebusque v. imperii religiosissimi Justiniani exacto, cum illo imperavit piissimus Justinianus, illius affinis, ingentis vir animi supra quam vulgo solet, et cum conjuge Theodora renuntiat, coronatus est a religiosissimo Justino illius avunculo, mense Xanthico, secundum Romanos, Aprilis, die i. Indictione v. aerae Antio-

Μαβορτίου Ῥωμαίου. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἐκάστη πόλει, πέμψας θεὰς σάκφας ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίαις ἢ φόνους ποιοῦντας καὶ μήτινα λιθοβολεῖν ἢ φονεύειν, ἀλλὰ θεωρεῖν ἐν- C
5 τάκτως· καὶ φόβον ἔδειξε πολὺν καὶ εἰρήνην εἰς πάσας τὰς ἐπαρ-
χίας. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενήσαντα τὸν βασιλεῖα Ἰου-
στίνον ἐκ τοῦ ἔλκους οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ ἐξ ἧς ἔλαβε σα-
γίττας ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῆσαι μηνὶ λῶω, κατὰ Ῥωμαίους
αὐγούστου πρώτῃ, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥραν τρίτην, τῆς παρούσης
10 ἐπιμεμήσεως. τελευτᾷ δὲ ἐτῶν οὗζ'.

Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσεν μονάρχης Ῥωμαίων Ἰουστινιανὸς D
Ἀύγουστος ἔτη λή', μῆνας ια'. ὁμοῦ ζοε'.

Ῥηφίζεται δὲ ὁ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀφ' οὗπερ
ἀνηγορεύθη βασιλεὺς, τουτέστιν ἀπὸ μηνὸς ξανθοῦ, κατὰ
15 Ῥωμαίους ἀπριλίου α'. Ἰνδ. ε'.

τκζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἕπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ γ' μόνου.

Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ P 335
βασιλείας μηνὶ ἀύθηναιω, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίου πρώτῃ, τῆς
20 ἕκτης ἐπιμεμήσεως, τοσαῦτα ἔρῳηκε χρήματα καὶ παρέσχε πᾶσιν V 267
ὡς οὐδεὶς βασιλεὺς ἕτερος ἑπατεύσας.

2. καὶ ἐν ἐκάστη πόλει om. P. 3. ὥστε] εἰς τε P. 4. μὴ λιθοβολεῖν
τινα P. 9. κυριακῇ] κατὰ R. 13. δὲ om. P. 21. ἑπατεύσων P.

chiae Syriae anno DLXXV. Consule praefato Mavortio Romano. Qui qui-
dem Imperator Justinianus Constantinopolitanae civitatis statum emenda-
vit et composuit, emissis Sacris jussionibus, quibus de seditiosis ac tu-
multus excitantibus, vel caedes facientibus poenae exigenterent, vetare-
turque ne quis ullum in posterum occideret, vel lapidibus impeteret, sed
ut singuli in spectandis Circusibus, modeste se gererent, imperabatur:
quo facto magnum incussit terrorem, pace in omnibus provinciis stabi-
lita. Interea accidit ut Imperator Justinus ex ulcere pedis, quod ex sa-
gittae ictu in praelio accepto ortum erat, objecit, mense Loo, secundum
Romanos, Augusti i. die Dominica, hora III. praesentis v. Indictionis.
Mortitur vero annos natus LXXVII.

Solus deinceps imperavit Justinianus Augustus annos xxxviii. mē-
ses xi. Colliguntur anni vi. MLXXV.

Numeratur tempus illius imperii ex quo Imperator est renuntiatus,
id est a mense Xanthico, secundum Romanos Aprilis i. Ind. v.

CCCXXVII. Olympias.

A. C.

[Ol. Iph.]

528. i. Ind. vi. Justiniano Augusto III. solo Cos. 4.

Justinianus Imperator anno imperii i. mense Audynaeco, secundum
Romanos Januarii i. Indict. vi. tantam vim pecuniae sparsit, omnibusque
praebuit, quantam nullus alius Imperator in Consulatu sparserat.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πέρσαι ἐπολέμησαν Τζαθίω τῷ Λαζῶν βασιλεῖ, ὡς προσφύντι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Τζαθίος ἐπεμψε, καὶ ἐδήθη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς Ῥωμαίων βοηθείας. καὶ ἐπεμμεν αὐτῷ πλῆθος στρατιωτῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς καὶ στρατηλάτας τρεῖς, Βηλισάριον καὶ Κήρυκον⁵ καὶ Εἰρηναῖον τὸν Πενταδίας. καὶ συνέκρουσαν πόλεμον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ. καὶ ἠγανάκτησε κατὰ
 B τῶν στρατηλατῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προεδίδουν ἀλλήλους καὶ ἐγνώριζον κατ' ἀλλήλων τῷ βα-
 R 774 σιλεῖ, καὶ διεδέξατο αὐτούς, Πέτρον τοῦ στρατηλάτου τοῦ ἀπὸ 10
 νοταρίων τοῦ βασιλέως κατελθόντος καὶ ἀποκινήσαντος αὐτοὺς
 καὶ λαβόντος τὰ ἐξέδιστα παρ' αὐτῶν, καὶ συμβαλόντος τοῖς
 Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν πολλοὺς κατέκοψαν Πέρσας.

Ἐν τοίτῳ τῷ χρόνῳ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀνένεωσε τὸ προάστειον Συκάς πρώην λεγόμενον, κείμενον κατέναντι Κων-¹⁵
 σταντινουπόλεως, καὶ τὸ θέατρον αὐτῶν Συκῶν καὶ τὰ τεῖχη,
 δεδωκῶς δίκαιον πόλεως, μετονομάσας αὐτὰς Ἰουστινιανούπολιν.
 C ἔκτισε δὲ καὶ τὴν γέφυραν, δι' ἧς δύναται τις τὴν πορείαν ποιῆ-
 σθαι ἀπὸ τῆς ἀντιπέρας εἰς τὴν πανευδαίμονα.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν, ὃ²⁰
 ἦν πρώην ἀρξάμενος κτίζειν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀναστάσιος ὁ
 βασιλεὺς τὸ ἐν τοῖς Λαγισθαίου.

2. προσφύντι P. 9. τῷ βασιλεῖ om. R. 10. ἐδιεδέξατο P.
 12. συμβάλλοντος P. 18. πορίαν PV. 19. εἰς] εἰ PV. Conf.
 ad p. 831. D. 22. Λαγισθαίου] τοῦ Διαπισθαίου m. R.

Eodem anno, Persae Tzathio Lazorum Regi bellum intulere, quod Romanis se adjunxisset. Tzathius autem ad Imperatorem Justinianum legatum misit, petens ab eo sibi auxilium ex Romanis submitti. Misitque idem Justinianus Imperator exercitum, et tres Magistros militum, Belisarium, Cerycum, et Irenaeum Pentadiae filium: commissoque praelio, multi ex Romanorum copiis cecidere. Indignatus vero contra duces Justinianus Imperator, quod ex invidia sese mutuo prodidissent, et alter alterius consilia Regi detulisset, iis exauctoratis, Petrum Magistrum militum et Ex-Notario Imperatoris misit, qui iis remotis, sumptaque copiarum praefectura, una cum Lazis Persas aggressus, multos ex iis cecidit.

Hac ipsa tempestate, Justinianus Imperator suburbanum, Sycas prius appellatum, quodque e regione Constantinopoleos situm est, instauravit, ut et ejus Theatrum, et muros: concessoque eidem jure civitatis, Justinianopolim nuncupavit. Aedificavit etiam pontem, per quem ab opposita regione in Felicem urbem transiretur.

Idem Imperator absolvit Balneum publicum, quod prius Imperator Anastasius in Dagisthaei tractu inchoaverat.

Ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὸ μισθωθῆναι τῆς βασιλικῆς Ἴλλου κιστέρναν μεγάλην, βουλόμενος βαλεῖν τὸ Ἀδριανέιον ὕδωρ τοῦ ἀγωγοῦ εἰς αὐτήν. ὄνπερ ἀγωγὸν ἀνεπέωσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, κατασκευασθέντα πρώην ὑπὸ Ἀδριανοῦ βασιλέως 5 τοῖς Βυζαντίοις εἰς τὸ ὑδρεύεσθαι πρὸ τοῦ ὑδρεύεσθαι τὸ Βυζάντιον.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Δελίου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνεπληρώθη καὶ ἐκελεύσθη ἀθροῦντα ἀπὸ τῆς πρὸ ἐξ' καλανδῶν ἀπριλίῳ τῆς ἐνε-
10 στώσεως ζ' ἐπιμελήσεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν γέγονε τὸ μέγα θανατικόν.

Ἰνδ. η'. γ'. ὑπ. Λαμπυδίου καὶ Ὁρέστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σαμαρειτῶν στασιασάντων, καὶ ποιησάν-
15 των ἑαυτοῖς βασιλεία καὶ Καίσαρα, ἐπέμφθη Εἰρηναῖος ὁ Πεντα- P 336
δίας στρατηλάτης, καὶ ἐθανάτωσε πολλοίς. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν φοβηθέντες προσῆλθον ἐξ ἀνάγκης τῷ χριστιανισμῷ καὶ δεχθέντες ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἕως τῆς σήμερον ἐπαμφοτερίζουσιν, καὶ ἐπ' αἰσθηρίῳ μὲν ἀρχόντων σχήματι διεψυσμένοι ὑπόβως καὶ
20 κακούργως ὡς χριστιανὸς ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν, ἐπὶ χαυνότητι δὲ ἀρχόντων φιλοχρημάτων Σαμαρεῖται καὶ μισοχριστιανοὶ καὶ

2. Ἀδριανὸν PV. 4. τοῦ βασιλέως P. 14. Σαμαρειτῶν PV.
17. ἐξ om. P. 21. Σαμαρεῖται PV et postea σαμαριτίζειν.

Confecit praeterea idem Imperator rex Atrio Basilicae Illi Cister-
nam magnam, cum in eam Aquaeductus Hadriani aquam immittere vellet.
Quem quidem Aquaeductum jam olim ab Hadriano Imperatore constru-
ctum, quo Byzantio aquarum copia suppeteret, quarum penuria prius la-
borabat, renovavit.

A. C.

[Ol. Iph.]

529. II. Ind. VII. Decio solo Cos.

1. 327.

Hoc anno, Justinianus Codex absolutus est, jusqueque
est vim habere a XVI. Kalend. Apriles hujus praesentis In-
dict. VII.

Hoc anno, Deo ita volente, magna extitit mortalitas.

530. III. Ind. VIII. Lampadio et Oreste Coss.

2.

Hoc anno, Samaritanis tumultuantibus, sibi que Regem et
Caesarem creantibus, missus est Irenaeus Pentadiae filius Ma-
gister militum, qui multos interfecit. Quidam vero ex iis sibi
metuentes, necessitate coacti se ad Christianam religionem
contulerunt, iique excepti baptizati sunt, atque ad hanc us-
que aetatem utramque religionem profitentur, dum in speciem
quidem propter quorundam Praesidum severitatem subdole et
perfide Christianes palam se profitentur: aliorum vero Prae-
sidum pecuniae inhiantium mollitie ac indulgentia Samaritae,
atque adeo Christianorum osores, ita se gerunt, ac si quid

ὡς μὴ γνόντες χριστιανισμόν, οὕτω διαπράττονται, τοὺς ἄρχον-
B τας πείθοντες σαμαρειτίζειν διὰ τῶν χρημάτων.

R 776
V 268

Πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, μηνὶ Ἰανουαρίῳ,
γέγονε τοῦ λεγομένου Νίκα ἡ ἀνταρσία τρόπῳ τοιούτῳ. ἀνελ-
θόντα τὰ μέρη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἔκραξαν οἱ δῆμοι τῶν Πρασίνων, 5
ἄκτα διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλάριον καὶ σπαθάριον. ἔτη
C πολλά, Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας· ἀδικοῖμεθα, μόνε ἀγαθέ, οὐ
βαστάζομεν, οἶδεν ὁ θεός, φοβοῖμεθα ὀνομάσαι, μὴ πλέον
εὐτυχῆσαι, καὶ μέλλομεν κινδυνεύειν. Καλοπόδιός ἐστιν ὁ σπα-
θαροκουβικουλάριος ὁ ἀδικῶν ἡμᾶς. καὶ πολλῶν ὕβρεων γενο- 10
μένων μεταξὺ τῶν μερῶν Βενέτων καὶ Πρασίνων, καὶ τὸν βασι-
λέα πολλὰ λοιδορήσαντες, κατῆλθον οἱ Πράσινοι, ἔασαντες τὸν
βασίλεα καὶ τοὺς Βενέτους θεωροῦντας τὸ ἰππικόν. καὶ ἀπέστει-
λεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τί κράζουσιν ὡς ἔτυγεν· ἀλλ' ὅτε πολλὴ γέ-
νηται ἀνάγκη, τότε ποιεῖς ἃ ἐβουλεύσω. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βα- 15
σιλεὺς, Ἐξέλθατε οὖν καὶ μάθετε τίνος χάριν στασιάζουσιν. καὶ
ἐξῆλθεν ὑπὸ τοῦ παλατίου ὁ πατρικίος Βασιλεὶδης ὁ ποιῶν τὸν

1. καὶ τοὺς P. 2. χρημάτων] Post haec in V tertia paginae pars cum sequenti folio recto et versi parte inferiori vacua relicta fuerant: quae spatia recentior manus implevit catalogo τεράτων quae Zenone, Iustiniano et Leone imperantibus acciderunt ἐκ τοῦ μεγάλου χρονογράφου, de quo conf. annotat. ad p. 379. C. Eum catalogum non habes descriptum. 4. ἀμαρτία P. 7. βίγκας V. 8. μὴ εὐτυχῆσεις P. 9. σπαθάριος κουβικουλάριος P. 14. ὡς ἔτυγεν — 17. στασιάζουσιν om. P. Et ne his quidem omnis lacuna expleta est. 17. Βασιλίδης P. Sic et p. seq. v. 11.

sit Christiana religio prorsus ignorarent, ipsis etiam Praesidibus, quo Samaritanam religionem profiteri sibi liceret, pecunia data, persuasis.

6039.

531. iv. Ind. ix. Lampadio et Oreste II. Coss.

3.

CCCXXVIII. Olympias.

532. v. Ind. x. Lampadio et Oreste III. Coss.

4.

Anno imperii Justiniani quinto, mense Januario, seditio, quae Vincas vulgo appellatur, in hunc modum facta est. Cum Factiones in Circum ascendissent, Prasini clamarunt: *Acta per Calopodium Cubicularium et Spatharium* (rescindantur:) *Multos annos Justiniane, Tu vincas. Injusta patimur, o solus bone, nec sumus ferendo, novit Deus. Non audeamus nominare, ne feliciter agas, nosque periclitemur. Calopodius Spatharius et Cubicularius is est qui nos injuria afficit.* Pluribus inde inter Factiones Venetas et Prasinias jactatis conviciis, ac Imperatore multis probris insectato, descenderunt Prasini, relicti Imperatore et Venetis, ludos spectantibus. Interea misit Imperator qui attenderent quid clamarent. Tum exiere e Palatio Basilides Patricius, Vicarium agens Cae-

τόπον τοῦ μεγίστου Ἐρμογένους ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Κων-
 σταντιόλος. καὶ στήσαντες τὰ εἰσελαύνοντα πλήθη ἔξω τοῦ πα-
 λατίου, κατασιγήσαντες αὐτὰ προσεφώνησαν αὐτοῖς, λέγοντες,
 τί ζητοῦντες γενέσθαι στασιάζετε; καὶ ἔκραξαν κατὰ τοῦ
 5 ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος καὶ Ρουφί-
 νου τοῦ κναίστορος καὶ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως Εὐδαίμονος. καὶ
 ταῦτα ἀκηκοότες ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ. καὶ εὐθέως διεδέξατο
 τὸν ἐπαρχὸν τῶν πραιτωρίων Ἰωάννην, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 ἐπαρχὸν πραιτωρίων τὸν πατρικίον Φωκῶν τὸν Κρατεροῦ. δι-
 10 δέξατο δὲ καὶ Ρουφῖνον τὸν κναίστορα, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 τὸν πατρικίον Βασιλείδην κναίστορα τὸν τοποτηροῦντα τὸν μάγι-
 στρον, ὡς προεῖρηται. καὶ τὸν ἐπαρχὸν δὲ τῆς πόλεως Εὐδαί- P 337
 μονα διεδέξατο, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Τρύφωνα ἐπαρχὸν πό-
 λεως, τὸν ἀδελφὸν Θεοδώρου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως. ὁ δὲ δῆμος
 15 ἐπέμενεν ἔξω τοῦ παλατίου εἰσελαύνων· καὶ τούτου γνωσθέντος,
 ἔξῃλθεν ὁ πατρικίος Βηλσιούρις ὁ στρατηλάτης μετὰ πλήθους
 Γότθων, καὶ ἔκοψε πολλοὺς ἄχρις ἑσπέρας. καὶ λοιπὸν ἐνέ- R 778
 πρησαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκόστεγον, καὶ ἐκαύθη
 μετὰ τοῦ πορτικίου τῶν σχολαρίων καὶ τῶν προτικτόρων καὶ καν-
 20 διδάτων, καὶ γέγονε διακοπή. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη καὶ τὸ Σένατον,
 ὅπου ἐστὶ τὸ λεγόμενον Ἀγούσταϊον, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα B

3. αὐτοί P. 6. 10. κνίστορος PV. 9. Κρατεροῦ] Κρατερόν
 PV. Vide praeter quos citat Ducangius Malalam p. 449. 5. 10.
 τὸν Ρουφῖνον τὸν P. 11. κνάτορα P. 12. εὐδαίμονος P.
 15. ἔμεινε P. 16. Βελισάριος P. 17. ἀνέπρησαν P. 19. τὸ
 μετὰ P. ib. προκτετόρων R, προτικτόρων PV. 20. καὶ ἐκαύ-
 θη τὸ P.

stantinopoli Hermogenis Magistri, et Constantiolus, atque ii turbas pro-
 ruentes extra palatium continentes, indicto silentio, hisce verbis com-
 pel- larunt: Quid quaeritis, et cur tumultuamini? et clamarunt, contra Prae-
 fectum Praetorio Joannem Cappadocem, et Rufinum Quaestorem, ac
 Praefectum Felicis urbis. Quibus auditis, et ad Imperatorem perlatis,
 is extemplo Joannem Praefectum Praetorio exauctoravit, illique successo-
 rem designavit Phocam Craterum Patricium. Abdicavit etiam Rufinum
 Quaestorem, illiusque loco subrogavit Basilidem Patricium, qui Magistri
 vicem agebat, ut dictum est. Felicis quoque Praefecto urbis exaucto-
 rato, ei suffectus est Tryphon, Theodori Ex-Praefecto urbi frater. Po-
 pulus interea extra Palatium consistens pergebat: quo cognito, Belisa-
 rius Patricius Magister militum cum Gotthorum copiis egressus, multos
 ex illis cecidit usque ad vesperam. Tum vero incenderunt Palatii ve-
 stibulum aereis tegulis tectum, quo quidem incendio exusta est Porticus
 Scholariorum, et Protectorum atque Candidatorum, factaque ingens cae-
 des. Conflagravit etiam Senatus, ubi est quod appellatur Augustaeum,

σὸν τοῖς φροβεροῖς καὶ θουμαστοῖς κλοσι πᾶσα ἐκ τετραέντου κα-
 τηρέχθη. κακείθεν κατήλθεν ὁ δῆμος πάλιν εἰσελαύνων ἐπὶ τὸν
 Ἰουλιανοῦ λιμένα εἰς τὸν οἶκον Πρόβου· καὶ ἐζήτει παρ' αὐτοῦ
 λαβεῖν ὄπλα, καὶ ἔκραζον, Πρόβου βασιλέα τῆ Ῥωμανία. καὶ
 ἔβαλον πῦρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτοῦ πατρικίου Πρόβου· καὶ ὄλι- 5
 γων καυθέντων ἐλείφθη τὸ πῦρ καὶ ἐσβέσθη. τῇ δὲ παρασκευῇ
 ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἰς' ἦλθον οἱ δῆμοι εἰς τὸ πραιτώριον τῶν
 ἐπαρχῶν, καὶ ἔβαλον ἐκεῖ πῦρ, καὶ ἐκαύθησαν αἱ στέγαι τῶν
 C δύο βασιλικῶν οἴκων καὶ μόνον τοῦ αὐτοῦ πραιτωρίου, ὅπου τὰ
 σκρίνια. ἐφύσησεν γὰρ ἄνεμος βορρῶς, καὶ τὸ πῦρ ἔξω τοῦ 10
 πραιτωρίου ἐδίωξεν, καὶ ἐκαύθη τὸ βαλανεῖον τῶν Ἀλεξάνδρου,
 καὶ ὁ ξενὸν τῶν Εὐβούλων ἐν μέρει καὶ ἡ ἅγια Εἰρήνη, ἣτις ἦν
 V 269 κτισθεῖσα ὑπὸ Ἰλλου τοῦ Ἰσαύρου τοῦ ἀντάρτου Ζήνωνος τοῦ
 βασιλέως. καὶ ὁ ξενὸν τοῦ Σαμψῶν ὁ μέγας ἐκαύθη, καὶ ἀπό-
 λοντο οἱ ἐν αὐτῷ ἀνακείμενοι ἄρρωστοι. τῷ δὲ σαββάτῳ, τε- 15
 τέστιν τῇ ἰς' τοῦ αὐτοῦ αὐδυναίου μηνός, ἐποίησαν συμβολὴν
 μετὰ τοῦ δήμου οἱ στρατιῶται οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου καὶ
 τοῦ Ῥηγίου καὶ τοῦ Ἀθύρα καὶ ἀπὸ Καλαβρίας, ἐπειδὴ ὡς ἔτυ-
 χεν ἐφόνεον οἱ δῆμοι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσυρον αὐτοὺς καὶ
 ἔβαλλον εἰς θάλασσαν ὡς παρακενωτάς. ὁμοίως δὲ καὶ γυναῖ- 20
 D κας ἐφόνεον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν δημόται. καὶ ἐωρακότες ἑαυ-
 τοὺς βαλλομένους οἱ ὄχλοι, ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὸν Ὀκτάγωνον τὸν

1. πᾶσι P. 8. στέγαι R. 14. ὁ prius om. P. 19. οἱ δῆμοι
 om. P. 21. ἔσπασαν P.

et Magna Ecclesia, cum stupendis omnibus et admirandis columnis, ex
 quadri-marmore confectis, tota procubuit. Atque inde populus rursus
 descendens versus Juliani Portum, ad aedem Probi proruit, ab eoque
 arma petiit, haecce verba inclamans, *Probum Imperatorem Romaniae*:
 ac igne in domum Probi Patricii injecto, paucisque absumptis, ignis
 postmodum desiit et extinctus est. Die Veneris, ejusdem mensis xvi.
 venerunt Factiones in Praetorium Praefecti, ignemque ibi injecerunt,
 quo conflagrarunt contignationes duarum domorum Regiarum, et locus
 ipsius Praetorii, ubi erant Scrinia. Vento quippe Aquilone flatum pro-
 tendente, ignis ultra Praetorium prorupit, quo exustum est Alexandri
 Balneum, et ex parte Xenodochium Eubuli, ut et aedes Sanctae Irenae,
 quae condita fuerat ab Illo Isauro, qui adversus Zenonem tyrannidem
 invasit. Sed et ingens illud Xenodochium Sampsonis incendio consum-
 ptum est, et qui in eo aegri jacebant perire. Die Sabbati, hoc est
 xvii. ejusdem mensis Audynaeci, milites qui ex Hebdomo, Rhegio, Athyra,
 et Calabrya venerant, cum populo congressi sunt. Postquam vero quos-
 libet, ut occurrerant, occiderant, hos in mare, tanquam vilia quaeque,
 tractos jacebant. Interficiebant quoque feminas, multaque jaculis aut ar-
 gittis factiosos aggrediebantur. Verum ut se si sic peti advertere, ve-

ὄντα εἰς μέσον τῆς βασιλικῆς τῶν Γουναρίων καὶ τοῦ δημοσίου Ἐμβόλου τῆς Ῥηγίας. καὶ ἑωρακότες οἱ στρατιῶται ὅτι οὐκ ἠδύ-
 ναντο εἰσελθεῖν, ἐπάνω αὐτῶν ἔβαλον πῦρ, καὶ ὄφῃσαν τὴν
 Ὀκτίγωνον, καὶ ἔξ αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἐκαύθη τὰ περίξ τοῦ ἁγίου
 5 Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου δίχα τοῦ σκενοφυλακίου τοῦ φούρου
 τοῦ ἁγίου οἴκου. ὁ δὲ Ἐμβολος ὄλος τῶν ἀργυροκρατίων καὶ ὁ
 οἶκος Συμμάχου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων ὀρδιναρίων καὶ ἡ ἁγία Ἀκυ- R 780
 λῖνα ἕως τῆς καμάρας τοῦ ἄλλου Ἐμβόλου τοῦ φόρου Κωνσταν- P 338
 τίνου ἐκαύθη. καὶ φυγόντες ἐκείθεν οἱ δῆμοι ἔβαλον πῦρ ἐπὶ τὸ
 10 Αἰβυρον ἐπὶ τὴν Μαγναύραν, καὶ συνδρομῆς πολλῆς γενομένης
 ἐσβέσθη εὐθέως.

Τῇ δὲ κυριακῇ ἡμέρᾳ, τουτέστι τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπο-
 νύχιον ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Ἴππικὸν ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι,
 βασιτάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. καὶ τούτου γνωσθέντος ἀνῆλθεν
 15 πᾶς ὁ δῆμος, καὶ ἐγεμίσθη τὸ Ἴππικὸν ὄλον ἐκ τῶν ὄχλων. καὶ
 ἐπωμόσατο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Μὰ τὴν δύναμιν ταί-
 την, συγχωρῶ ὑμῖν τὸ πταῖσμα τοῦτο καὶ οὐ κελεύω τινὰ ἔξ
 ὑμῶν συσχεθῆναι, ἀλλ' ἠσυχάσατε· οὐδὲν γὰρ παρ' ἡμᾶς, ἀλ- B
 λὰ παρ' ἐμέ. αἱ γὰρ ἐμοὶ ἁμαρτίαι ἐποίησάν με μὴ πυρασεῖν
 20 ὑμῖν περὶ ὧν ἠτήσατέ με ἐν τῷ Ἴππικῷ. καὶ πολλοὶ τοῦ δήμου
 ἔκραξαν, Ἀὔγουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας. ἄλλοι δὲ ἔκραζον,

5. σκενοφυλακίου in m. posit V. ib. φουρίον P. 6. ἀργυρο-
 κρατίων] Immo ἀργυροκρατίων. 9. ἐκεῖ P. ib. ἐπὶ τὸ Αἰβυρονον
 om. P. 15. ἐγνώσθη R, ἐκληρώθη m. R, ἐχάσθη P. 16. ὁ om. P.

nerunt ad Octagonum, situm inter Basilicam Gunariorum, et publicam
 Porticum Regiae. Milites autem ubi viderunt in illos se non posse ir-
 ruere, ignem projecerunt, et Octagonum incenderunt: quo incendio con-
 flagravit quiddam erat circa aedem Sancti Theodori in tractu Sphoracii,
 praeter Scevophylacium arcis sacrae aedis. Porticus autem tota Argen-
 tariorum, et domus Symmachi Ex-Consule ordinario: sancta item Aquil-
 ina usque ad fornices alterius Porticus Fori Constantini exusta est.
 Hinc igitur fugientes Factiones, ignem injecerunt in Magnauram, sed
 multo hominum facto concursu, statim extinctus est.

Dio vero Dominica, hoc est xviii. ejusdem mensis, cum noctem in-
 somnem duxisset Imperator, progressus est in Circum seditque in suo
 Tribunali, gestans sanctum Evangelium. Quo cognito, populus univer-
 sus ascendit, totusque impletus est Circus, turba passim affluente. Tum
 Imperator, acto sacramento, *Per hanc potestatem, inquit, condono vobis
 offensam hanc, neminemque ex vobis praeicipiam comprehendere, modo
 quiescentis: nulla enim pennis vos culpa, sed super me residet. Peccata
 enim mea effecere, ut vobis non concederem quae a me in Circo petiistis.*
 Tum multi ex populo acclamarunt: *Auguste Justiniane, tu vincas.* Alii

Ἐπιορκεῖς, σγαύδαρι. καὶ ἔασεν, καὶ κατέηλθεν αὐτὸς ἐκ τοῦ Ἴππικου ὁ βασιλεύς· καὶ ἔδωκεν εὐθὺς μίσσας τοῖς τοῦ παλατιοῦ, καὶ λέγει τοῖς συγκλητικοῖς, Ἀπέλθατε, ἕκαστος φυλάξαι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐξελεθόντων αὐτῶν ὑπήντησεν ὁ δῆμος Ἐπατίῳ τῷ πατρικίῳ καὶ Πομπηίῳ τῷ πατρικίῳ· καὶ ἔκραξαν, 5 Ἐπάτιε Αἴγουστε, τοῦ βίγκας. καὶ λαβόντες οἱ δῆμοι τὸν αὐτὸν πατρικίον Ἐπάτιον εἰς τὸν φόρον Κωνσταντίνου, φοροῦντα ἄσπρον χλανίδειν, ἀναγαγόντες αὐτὸν ὕψος εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ κίονος τῆς στήλης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἤνεγκαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τοῦ παλατιοῦ Πλακιλλιανῶν οὕτω λεγομένου σίγνα 10 βασιλικὰ ἀποκείμενα ἐκείσε, καὶ ἔβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ἐπατίου, καὶ μανιάκιον χρυσοῦν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ τούτου γνωσθέντος τῷ βασιλεῖ, ἐσφαλλόθη τὸ παλάτιον, καὶ λαβόντα τὰ τοῦ δήμου πλήθη τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον καὶ Πομπήσιον τὸν πατρικίον καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων ἀπήγαγον τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον εἰς τὸ βασιλικὸν κάθισμα, βουλόμενοι ἐκβαλεῖν ἐκ τοῦ παλατιοῦ πορφύραν βασιλικὴν καὶ διάδημα καὶ 15 στέψαι αὐτὸν εἰς βασιλέα. καὶ ἔκραξεν αὐτῷ ὁ πᾶς δῆμος ὁ ὢν εἰς τὸ Ἴππικόν, Αἴγουστε Ἐπάτιε, τοῦ βίγκας. καὶ αὐτὸς Ἐπάτιος προθεωρῶν τὰ τοῦ δήμου ὅτι τρεπτοὶ εἰσι καὶ πάλιν ἐγ- 20 κρατὴς γίνεται ὁ βασιλεύς, πέμψας λάθρα Ἐφραιμίον τὸν κεν- διδάτον, ᾧ τινι ἐθάρρει, δηλοῖ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, Ἴδοὺ τοὺς ἐχθρούς σου πάντας ἐν τῷ Ἴππικῷ συνήγαγον· ὁ κελεύεις

R 782
V 270

1. σγαύδαρι] γάδαρε Ducangius. 3. ἀπέλθατε P. ἰδ. φυλάξαι P, φυλάξ m. R. 8. ἀναγόντες P. 12. μανίκιον R, μανιάκιον m. R. 14. καὶ Πομπήσιον om. P. 18. πᾶς om. P.

vero clamitarunt: *Pejeras, Asine*. Imperator ad haecce siluit, et ex Circo abiit, statimque dimisit Palatinos Proceres, iisque dixit, *Abite, ut vestras aedes custodiatis*. Quibus digressis, occurrit populus Hypatio Patricio, et Pompeio Patricio, et acclamavit, *Hypati Auguste, tu eis cas: arreptumque Hypatium Patricium, Chlamyde indutum candida, in Forum Constantini sublimem usque ad gradus statuæ Constantini Imperatoris deduxerunt*. Tum vero Factiones ablatis ex Palatio Placillianarum, ita appellato, ubi asservabantur, Imperatoris insignibus, iis induerunt caput ipsius Hypatii, torque etiam aureo collo aptato. Quod ubi Justiniano Imperatori est renuntiatum, Palatium clausum est. Factioni vero, Hypatio Patricio, et Juliano Ex-Praefecto Praetorio arreptis, ipsum Hypatium usque ad Imperatorium Thronum adduxere, ut allatis ex Palatio Imperatoria purpura, et diademate, illum in Imperatorem coronarent. Verum Hypatius, cum populorum mentem praevideret, eorumque levitatem, rursusque Justinianum rerum potiturum, misso clam Ephremio Candidato, cui fidebat inprimis, nuntiat Imperatori Justiniano: *Eccc*

ποήσον. ἀπελθόντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Ἐφραιμίου ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν καὶ εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἀπόκρισιν, ἀπαντᾷ αὐτῷ Θωμᾶς τις ἀδσηκηῆτις, λατρὸς ὢν τοῦ βασιλέως, πάνυ φιλούμενος παρ' αὐτοῦ, καὶ λέγει τῷ κاندιδάτῳ, Που εἰσ- P 339
 5 ἔρχῃ; ἔσω οὐδεὶς ἐστιν· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψας Ἐφραιμῖος λέγει Ἐπατίῳ, Δέσποτα, μᾶλλον ὁ θεὸς θέλει σε βασιλεῦσαι· ὁ γὰρ Ἰουστινιανὸς ἔφυγεν, καὶ οὐδεὶς ἐστιν τῷ παλατίῳ. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἐπάτιος ἔδοξε θαρ-
 10 καὶ ἀκούειν τὰς εἰς αὐτὸν εὐφημίας τοῦ δήμου καὶ τὰς ἰβριστι-
 κὰς φωνάς, ὡς ἔλεγον εἰς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν καὶ εἰς τὴν
 Αὔγουσταν Θεοδώραν. ἦλθαν δὲ καὶ ἀπὸ Κωνσταντιανῶν νεώ-
 15 τεροι Πράσινοι, φοροῦντες ζάβας, σν'· οἵτινες νεώτεροι ἦλθον
 ὠπλισμένοι, ὑπολαβόντες ὅτι δύνανται ἀνοῖξαι τὸ παλάτιον καὶ B
 15 εἰσαγαγεῖν αὐτὸν ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ θειότατος βασιλεὺς Ἰουστινια-
 νὸς ἀκηκῶς τὰ περὶ τοῦ δήμου καὶ Ἐπατίου καὶ παρὰ Πομ-
 πηίου τολμηθέντα, εὐθέως ἀνῆλθεν διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου
 εἰς τὰ λεγόμενα Πούλπιτα, ὅπισθεν τοῦ καθίσματος τοῦ Ἰπι-
 20 κοῦ, εἰς τὸν Τρικλινιον τὸν ἔχοντα τὰς χαλκᾶς θύρας, αἵτινες
 ἦσαν ἠσφαλισμένοι. ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Μοῦνδος

3. τῷ αὐτῷ R. ib. ἀσηκηῆτις P. Ioannes Laurentius de magistr. Romanis p. 182. ἀσηκηῆτις τοὺς ἐπὶ τῶν σηκηῆτων· οὐδὲ γὰρ ἀσηκηῆτις κατὰ τοὺς ἰδιώτας ἐξ ἀνοίας μετὰ τοῦ δέλτα στοιχείου τῆς προθέσεως ἐπιβαλλομένης. 6. Ἐφραιμῖος PV. 8. θαρσαλέως P. 12. ἦλθον P. ib. Κωνσταντιανῶν R. 16. περι] παρὰ, omisso mox παρὰ, P sola. ib. καὶ alterum om. R. 19. Τρικλίνιον P. ib. τὰς om. P.

hostes tui universi in Circo collecti sunt, quod praecipis, exequere. Ephraemio ad Palatium pergenti, illudque volenti ingredi, ut quae sibi mandata erant exponeret, occurrit Thomas quidam a Secretis, quique Imperatoris erat Medicus, et ab eo praecipua quadam familiaritate colebatur, qui Candidatum adortus: Quo, inquit, tendis: nemo intus est, Imperator quippe inde discessit. Reversus Ephraemius renuntiat Hypatio: Domine, Deus te potius vult imperare: fugit enim Justinianus, nec quisquam est in Palatio. Quibus auditis, Hypatius visus est in Imperatorio Circi Tribunali fidentius considerare, atque audire faustas in se populi factas acclamationes, et convitia quae in Justinianum Imperatorem e in Theodoram Augustam passim jactabantur. Venerunt quoque a Constantianis Juniores Prasini, loricas ducentas quinquaginta ferentes: et quidem armati accesserunt, rati se Palatium aperire posse, in illudque Hypatium introducere. Sacratissimus vero Imperator Justinianus, certior factus de populi, Hypatii, et Pompeii conatibus, extemplo ascendit per Cochleam, uti appellatur, in Pulpita, sic pariter dicta, pone Circi Tribunal: atque inde in Triclinium aereas habens januas, quae tum erant clausae. Aderant porro cum Imperatore Mundus, Constantiolus,†

καὶ Κωνσταντῖος καὶ Βασιλείδης καὶ Βηλισάριος καὶ ἄλλοι τινὲς συγκλητικοί. εἶχεν δὲ καὶ τὴν τοῦ παλατίου ἔνοπλον βοήθειαν μετὰ τῶν ἰδίων σπαθαρίων καὶ κουβικουλαρίων.

- C Καὶ τούτων γενομένων Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ σπαθάριος ἐξελθὼν λαθραίως δι' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ 5 ὑπέκλεψε τινὰς τῶν τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογεύσας χρήματα. καὶ ἀποσχίσαντες ἤρξαντο κράζειν, Ἀύγουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας. κύριε, σώσον Ἰουστινιανὸν καὶ Θεοδώραν. καὶ ὠλόλυσεν ἅπαν τὸ πλῆθος ἐν τῷ Ἰππικῷ. τινὲς δὲ τῶν ἐκ τοῦ Πρασίνου μέρους ἀνασεισται ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν ἐπιδοβόλουν αὐτούς. καὶ λοιπὸν τρακταίσαντες οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ὄντες ἔλαβον τὴν εὔρεθειαν ἔσω βοήθειαν, ὑποκλέψαντες καὶ φανεροὺς τῶν
- D ἔξκουβιτῶρων καὶ σχολαρίων· ἦσαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀποσχίσαντες μετὰ τοῦ δήμου· καὶ ἐξελθόντες μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀνθρώπων ὤρμησαν εἰς τὸ Ἰππικόν, ὃ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὃ 15
- R 784 δὲ υἱὸς Μούνδου διὰ τῆς σφενδύνης, καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ μονόπορτου τοῦ δεσποτικοῦ καθίσματος εἰς τὸ πέλμα, ἕτεροι δὲ διὰ τῶν Ἀντιόχου καὶ τῆς λεγομένης Νεκρᾶς πόρτας. καὶ ἤρξαντο κόπτειν τοὺς δήμους ὡς ἔτυχεν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ ξένων τῶν εὔρεθέντων ἐν τῷ Ἰππικῷ περιωθῆναι, ἐν οἷς ἐσφάγη 20 καὶ Ἀντίπατρος ὁ βινδιξ Ἀντιοχείας τῆς Θεουπόλεως. εὐθὺς
- P 340 δὲ οἱ περὶ τὸν στρατηλάτην Βηλισάριον ἀνοξίαντες τὰς θύρας ἐπι

1. Βασιλείδης PV. id. Βελισάριος P. 10. ἀνασεισαι P. 15. εἰς τὸ Ἰππικόν om. P. 21. καὶ om. P. 22. δὲ om. P. id. Βελισάριον P.

Basilides, Belisarius, alique ex Senatoribus: habebatque armatum Palatii praesidium, cum suis Spathariis et Cubiculariis.

Cum haec ita se haberent, Narses Cubicularius et Spatharius clam egressus, tum per se, tum per suos homines, quosdam ex Veneta Factione sibi concillavit, erogata pecunia. Ac tum seditioni illi acclamare coepere: *Auguste Justiniane, tu vincas. Domine, servus Justinianum et Theodoram.* Flevitque universa plebs in Circo. Quidam vero de Praesinorum Factione, seditionem ac tumultum in illos concitare aggressi, ipsos lapidibus impetiere. Denique qui in Palatio erant, communicatis inter se consiliis, praesidium intus repertam sibi adjuverunt, et clam Excubitoribus et Scholaribus, qui aperte una cum populo ab Imperatoris partibus sese subdixerant, egressi cum suis copiis, irruerunt in Circum, ac Narses quidem per portas, filius vero Mundi per Sphenodomum, alii per portam unicam Imperatoris Tribunalis in aenam: alii per locum Antiochi appellatum, et per portam, quam Mortuam vocant, coeperuntque Factiones sine discrimine considerere, adeo ut nemo vel ex civibus vel ex peregrinis, qui tum in Circo forte essent, evaserit: in quibus Antipater Antiochiae Theopoleos Vindex caesus occubuit. Extremoplo qui cum Belisario erant, januis apertis, facto in Imperatorium Tr-

τὸ δεσποτικὸν κάθισμα ὀρμήσαντες μετὰ σπαθαρίων, καὶ συλλαβόμενοι τὸν Ὑπάτιον μετὰ Πομπηίου τοῦ πατρικίου τοῦ αὐτοῦ ἑξαδελφου εἰσήγαγον τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ. οὔτινες εἰσνευχθέντες προσέπεισαν, λέγοντες, *Δέσποτα*, πολὺς ἡμῖν κόπος V 271
 5 ἐγένετο, ὥστε συναγαγεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κράτους ὑμῶν εἰς τὸ Ἰππικόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, *Καλιῶς ἐποιήσατε*· ὅμως πῶρ' ὃ ἐπέιθοντο ὑμῖν κελεύουσιν αὐτοῖς, διὰ τί τοῦτο οὐκ ἐποιήσατε πρὸ τοῦ πῦσα ἢ πόλις κευθῆ; καὶ λέγει τοῖς ἐνούχοις καὶ σπαθαρίοις αὐτοῦ καὶ Εὐλαλίῳ τῷ βυρβάτῳ καὶ τοῖς κανδι- B
 10 δάτοις, *Λάβετε αὐτοὺς καὶ ἀποκλείσατε*. καὶ ἔλυβον αὐτοὺς κάτω εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀπέκλεισαν τὸν Ὑπάτιον καὶ τὸν Πομπήιον μόνους. ἑσφάγησαν δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ παλάτιν, ὡς λέγουσιν οἱ στοχασάμενοι, πολιτῶν καὶ ξένων ἀνδρῶν χιλιάδες λέ'. καὶ οὐδέτι ἐφάνη δημότης πού ποτε, ἀλλὰ γέγονεν ἡου-
 15 χία ἕως ἐσπέρας.

Τῇ δὲ ἐπαίριον, ἣτις ἦν ἡμέρα δευτέρα μηνὸς τοῦ αὐτοῦ αὐδυναίου ιθ', ἑσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήιος οἱ πατρικιοί, καὶ ἔξῶιψαν τὰ λείψανα αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ μὲν Ὑπατίου λείψανον ἐφανερῶς παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἐκέλευσεν C
 20 ὁ βασιλεὺς χωσθῆναι αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τῶν λοιπῶν βιοθανάτων, καὶ πλάκα τεθῆναι ἐπάνω τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐπεγράφη, Ἐνθάδε κατὰκειται ὁ βασιλεὺς τῆς Λούππας.

7. πάρος P, εἰ m. R. 12. καλίτιν] ἰππικόν P, m. R, καλίτιον R. 16. δὲ] τε PV.

bunal una cum Spathariis impetu, captum Hypatium cum Pompeio patruelli ad Imperatorem Justinianum adduxerunt, qui ad Imperatoris genua advoluti, dixerunt: *Domine, multum laboravimus, ut hostes vestrae Majestatis in Circum cogeremus*. Quibus Imperator; *Recte, inquit, fecistis: verum siquidem vobis jubentibus parebant, cur non hoc fecistis priusquam univversa civitas conflagraret?* Tum Eunuchis ac Spathariis suis, atque Eulalio Barbato, et Candidatis, *Illos, inquit, arripite, et custodia includite*. Atque il in inferiorem Palatii partem delatos, Hypatium et Pompeium solos includerunt. Caesi sunt illa die in Circo, ut referunt qui numerum conjectarunt, ex civibus, vel hominibus peregrinis, tricies quinque mille, nec quisquam amplius e Factionibus apparuit, sed summa quies fuit usque ad vesperam.

Postero die, feria scilicet secunda, ejusdem mensis Audynaei xix. interfecti sunt Hypatius et Pompeius Patricii, ipsorumque corpora in mare projecta. Ac Hypatii quidem corpus in littore visum est: illudque praecepit Imperator inter eorum cadavera qui iudicium decretis damnati violenta morte obierant terra obrui, ac supra illius corpus apponi tabulam, cui haecce verba inscripta sunt: *Hic situs est Imperator Luppae.*

Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐκέλευσεν τοῖς αὐτοῦ λαβεῖν τὸ λείψανον αὐτοῦ καὶ θάψαι αὐτό. καὶ λαβόντες αὐτὸ οἱ αὐτοῦ ἔθαψαν εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαύρας· τὸ δὲ Πομπηίου σῶμα οὐδαμοῦ ἐφανερῶθη. τὰ δὲ διαφέροντα αὐτοῖς πάντα ἐδημεύθη. καὶ οἱ λοιποὶ πατρίκιοι οἱ ἅμα αὐτοῖς εὐρεθέντες ἔφθογον, οἱ μὲν 5
 R 786
 D εἰς μοναστήρια, οἱ δὲ εἰς εὐκτηρίους οἴκους, καὶ ἐσφραγίσθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν. φανεροὶ δὲ καὶ ἐδημεύθησαν καὶ ἐξωρίσθησαν. καὶ γέγονε φόβος βασιλικὸς πολὺς. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦτα τὴν δοθεῖσαν ἀπόκρισιν παρὰ Θωμᾶ τοῦ ἁδοσηκηῆτις Ἐφραϊμῶ τῷ κاندιδάτῳ, τὸν μὲν Θωμᾶν ἀπεκεφάλισεν, Ἐφραϊ- 10
 μιον δὲ ἐξώρισεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν μεγάλην.

Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ αὐθινοῦ μηνός, ἡμέρᾳ τριτῇ, ἤσυχασεν πᾶσα Κωνσταντινούπολις, καὶ οἱ δεῖς ἐτόλμησεν προσελθεῖν, ἀλλ' ἠνέψαν τὰ ἐργαστήρια μόνον τὰ παρέχοντα βρωσίν καὶ πόσιν δεο-
 P 341 μένοις ἀνθρώποις. καὶ ἔμειναν τὰ πράγματα ἄπρακτα καὶ Κων- 15
 σταντινούπολις ὑπῆρχεν ἁδοσόληπτος ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς εὐθέως ἐδήλωσε τὴν ἑαυτοῦ νίκην εἰς τὰς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν πόλεις πάσας καὶ τὴν ἀναίρεισιν τῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ τυράννων, ἐπιλαβόμενος κτίζειν σπουδαίως καὶ βέλτιον τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τὸ παλά- 20

9. ἀσηκηῆτις P. 12. μηνός Αὐθινοῦ P. 13. πᾶσα ἡ Κ. P.
 14. ἔχοντα P. 16. ἀσιτόληπτος P. „Corruptus locus, nec expresse scriptum ἀσιτόληπτος.“ Raderus. Conf. Ducang. v. ἁδοσηκία.
 18. καὶ τὴν] (καὶ) P, om. R.

Post dies aliquot mandavit propinquis ejus ut illius funus tollerent, illudque sepelirent, quod ii inde sublatum, in aede Sanctae Maurae humo condiderunt. At Pompeii corpus nusquam apparuit. Bona vero illorum omnia publicata. Caeteri Patricii, qui cum iis inventi fuerant, alii in monasteria, alii in aedes sacras fuga evaserunt: quorum domus sunt obsignatae. Eorum autem qui manifeste iis adhaesisse suat deprehensi, bona publicata, iique proscripti sunt. Exinde universos propter Imperatorem invasit terror. Is intellecta a Thoma a Secretis Ephraemio Candidato data responsione, Thomae caput amputari praecepit, Ephraemium vero Alexandriam magnam in exilium amandavit.

Ac die xx. ejusdem mensis Audynaeci, Feria iii. quievit omnis civitas Constantinopolitana: nec quisquam ausus est in publicum prodire. Sed Officinae duntaxat apertae sunt, quae egentibus cibum et potum subministrarent: manseruntque negotia omnia infecta, et Constantinopolis per aliquot dies inedia laboravit.

A. C.

[Ol. Iph.]

Annam. c. Justinianus Imperator victoriam suam continuo per universas imperii sui civitates nuntiavit: atque ut insurgentes in se tyrannos sustulerit. Tum vero coepit magno studio instaurare Magnam Ecclesiam, et Pala-

τιον και πάντα τοὺς καθέντας τῆς πόλεως δημοσίους τόπους. ἔκτισε δὲ ἔνδον τοῦ παλατίου μαγκλία και ὄρια εἰς τὸ ἀποτίθεσθαι σῖτον. ὁμοίως δὲ και κιστέρναν ἐδάτων διὰ τὰς δημοτικὰς περιστάσεις, κελύσας τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως τιμωρήσασθαι τοὺς ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους τοὺς συναϊέσαντας τοῖς Πρα-
5 σίνοις και τοῖς λοιποῖς μέρεσι κατ' αὐτοῦ. B

τῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ἐπ. Λαμπαδίου και Ὁρέστου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Αἰγούστου τὸ δ' μόνον.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δίῳ κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίῳ, τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος, γέγονε σεισμὸς μέγας ἀβλαβῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπέρας βαθείας, ὥστε πᾶσαν τὴν πόλιν συναχθῆναι εἰς V 272 τὸν φόρον Κωνσταντίνου και λιτανεύειν και λέγειν, Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος, ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. και ἔμειναν πᾶσαν τὴν νύκτα ἀγρυπνοῦντες και εὐχόμενοι. πρωίας δὲ γενομένης, ὁ πᾶς δῆμος τῶν λιτανευόντων C ἐξεβόησεν, Νικᾷ ἡ τύχη τῶν χριστιανῶν. ὁ σταυρωθεὶς, σῶσον ἡμᾶς και τὴν πόλιν. Αὔγουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας. ἄρον, καῦσον τὸν τόμον τὸν ἐκτεθέντα ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων τῆς συνόδου
20 Χαλκηδόνος.

2. μαγκλία PV, ἀρτοπωλεία m. R. 7. τῆ — β', omisso μετὰ et β' in γ' mutato, praefixoque Ἰνδ. δ'. δ' ὑπ. Λαμπαδίου και Ὁρέστου τὸ β' ante p. 836. B πέμπτῳ ἔτει posuit Raderus. 17. νίκα PV.

tium, atque omnia civitatis aedificia, quae igne absumpta fuerant. At intra Palatium quidem Pistrina condidit, et horrea recondendo frumento: nec non aquarum Cisternam propter publicas necessitates. Praecipit etiam Praefecto Urbi, ut ex Veneta Factione eos puniret potissimum qui sese Prasinis adjunxerant, et reliquis Factionibus quae in se conspiraverant.

538. VI. Ind. XI. Justiniano Augusto IV. solo Cos. 1. 328. 6041.

Hoc anno, mense Dio, secundum Romanos, Novembri, XII. Indictione, factus est ingens terrae motus innocuus Constantinopoli, adulta jam vespera, ita ut civitas universa in Forum Constantini coiret, et supplicationes institueret, diceretque, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Qui crucifixus es pro nobis, miserere nobis. Manseruntque tota nocte insomnes, precibus assidue vacantes. Cum dilucularet, universus supplicantium populus exclamavit: Vincit Fortis Christianorum. Crucifixe, serva nos, et urbem nostram. Auguste Justiniane, tu Vincas. Tolle, exire decretum editum ab Episcopis Synodi Chalcedonensis.

R 788 Καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ δίου μηνός, τῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος, προ-
 ἔβηκεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα ὁ αὐτὸς βουσιεὶς Ἰουστινιανὸς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, καταπέμψας καὶ ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ καὶ ἐν
 Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀντιοχείων Θεουπόλει τῆς
 Συρίας καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀλεξανδρέων πόλει τῇ πρὸς Αἴγυ-5
 D πτον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ πόλει τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθρους καὶ ἐν
 Ἐφέσῳ πόλει τῆς Ἀσίας τὸ αὐτὸ θεῖον αὐτοῦ γράμμα, ὅπερ εἶ-
 χεν οὕτως.

Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Ἰουστινιανός, εὐσεβής, νικητής,
 τροπαιοῦχος, μέγιστος, ἀεισέβαστος, Αὔγουστος, 10
 πολίταις ἡμετέροις.

Τὸν σωτήρα καὶ δεσπότην τῶν ἀπάντων Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
 ἀληθινὸν ἡμῶν θεὸν θεραπεύειν διὰ πάντων σπουδάζομεν ὅσον
 P 342 ἐνδέχεται νοῦν καταλαμβάνειν ἀνθρώπινον μιμῆσθαι τὴν αἰτοῦ
 συγκατάβασιν. καὶ εὐρόντες τινὰς τῇ νόσῳ καὶ μανίᾳ κρατου-15
 μένους Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν ἐχθρῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
 ἀγιωτάτης καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀρνούμενους
 τὴν ἀγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρτὴν θεοτόκον εἰπεῖν κυρίως
 καὶ κατ' ἀλήθειαν, ἐσπουδάσαμεν τούτους τὴν ὁρθὴν τῶν χρι-
 στιανῶν διδαχθῆναι πίστιν. οἱ δὲ ἀνιάτως ἔχοντες καὶ πρὸ-20

1. τῆς om. P. ib. προσέβηκεν PV. 13. ἡμῶν om. P sola. ib. θε-
 ραπεύων P. ib. σπουδάζομενος δὲ PV. Correxī ex Codice Iustin-
 p. 4. ed. Spangēn. 15. καὶ prius addidi ex Cod.

xx. ejusdem mensis Dii, xii. Indictione, sacram suam sanctionem pu-
 blicavit Constantinopoli idem Imperator Justinianus: misitque Romam et
 Hierosolyma, et in magnam Antiochenorum urbem Theopolim Syriae, et
 in magnam urbem Alexandrinorum in Aegypto, et in Illyriorum gentis
 urbem Thessalonicam, et Ephesum urbem Asiae, illud ipsum sacram
 suum rescriptum, hisce verbis conceptum.

Imperator Caesar Justinianus, Pius, Victor, Triumphator, Maximus,
 Semper Augustus, civibus nostris salutem.

„Cum Salvatorem, et Dominum omnium Jesum Christum verum
 Deum nostrum colamus per omnia, studemus etiam (quatenus datum est
 humanae menti assequi) imitari ejus condescensionem seu demissionem.“

„Etenim cum quosdam invenerimus morbo atque insania detentos
 impiorum Nestorii, et Eutychis, Dei et Sanctae Catholicae et Aposteli-
 cae Ecclesiae hostium, nempe qui detrectabant sanctam gloriosam sem-
 per Virginem Mariam Theotocon sive Deiparam appellatē proprie, et
 secundum veritatem, illos festinavit, quae sit recta Christianorum fi-
 des edocere. Nam hi incurabiles esse sint, celantes errorem suum, pas-

πιοντες τὴν ἐαυτῶν πλάνην, περιέχονται, καθὰ μεμαθήκα-
 μεν, τὰς τῶν ἄπλουσιτέρων ψυχὰς ἐκταράττοντες καὶ σκανδαλι-
 ζοντες καὶ ἐναντία τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας B
 λέγοντες. ἀναγκαῖον τοίνυν ἐνομίσαμεν καταλῦσαι μὲν τὰς τῶν
 5 αἵρετικῶν ψευδολογίας, σαφηνίσαι δὲ πᾶσιν ὅπως δοξάζει ἡ ἁγία
 τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. κηρύττουσι δὲ οἱ
 αὐτῆς ὀσιώτατοι ἱερεῖς, οἷς καὶ ἡμεῖς ἐπόμενοι φανερὰ καθιστώ-
 μεν τὰ περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, οὐ καινίζοντες λίστιν, μὴ γέ-
 νοιτο, ἀλλ' ἐλέγχοντες τὴν μανίαν τῶν φρονούντων τὰ τῶν ἄσε-
 10 βῶν αἵρετικῶν, ὅπερ καὶ ἤδη ἐν τοῖς προομιλοῖς τῆς ἡμετέρας
 βασιλείας πράξαντες πᾶσι κατάδηλον ἐποίησαμεν. C

Πιστεύομεν γὰρ εἰς ἓνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς ἓνα
 κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα,
 μίαν οὐσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι προσκυνοῦντες, μίαν θεότητα,
 15 μίαν δύναμιν, τριάδα ὁμοούσιον. ἐπ' ἰσχύτου δὲ τῶν ἡμερῶν R 790
 ὁμολογοῦμεν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκ V 273
 Θεοῦ ἀληθινῶς, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν
 συναΐδιον τῷ πατρὶ, τὸν ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα,
 καταβάντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου D
 20 καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα σταυρόν τε ὑπομεῖναι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

3. καὶ prius addidi ex Cod. 4. παραλῦσαι P sola. 7. ἀπ' τῆς] αὐτοῖ V. 15. δὲ om. P. 18. οὗ τὰ] οὗ P.

sim circumeunt, (sicut didicimus) et simpliciorum animos exturbant et scandalizant, ea astruentes, quae sunt sanctae Catholicae Ecclesiae con-
 trectaria. Necessarium igitur esse putavimus, tam haereticorum vaniloquia
 et mendacia dissipare, quam omnibus insinuare, quomodo aut sentiat
 sancta Dei, et Catholica et Apostolica Ecclesia, aut praedicent sanctis-
 simi ejus Sacerdotes: quos et nos secuti, manifesta constituimus ea,
 quae fidei nostrae sunt: non quidem innovantes fidem (quod absit) sed
 coarguentes eorum insaniam, qui eadem cum impiis haereticis sentiunt.
 Quae quidem et nos in nostri imperii primordiis pridem satagentes can-
 otis fecimus manifestum."

„Credimus itaque in unum Deum Patrem omnipotentem, et in unum
 Dominum Jesum Christum filium Dei, et in Spiritum sanctum, unam es-
 sentiam in tribus hypostasibus, sive subsistentibus personis, adorantes
 unam Deitatem, unam Potestatem, Trinitatem consubstantialiam. In ulti-
 mis autem diebus confitemur Dominum nostrum Jesum Christum unigeni-
 tum Dei Filium ex Deo vero Deum verum, ante saecula, et sine tempo-
 re ex patre natum: coaeternum patri, ex quo omnia, et per quem omnia,
 qui descendit de caelis, incarnatus de Spiritu sancto, et sancta gloriosa
 et semper Virgine Maria, et inhumatus, sive homo factus est, et pas-
 sus crucem pro nobis sub Pontio Pilato, sepultus est, et resurrexit ter-

Πιλᾶτου καὶ ταφῆναι καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἑκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, γινώσκοντες. οὐ γὰρ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ἐπιστάμεθα, τὸν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀν-
 P 343 θρωπότητα, τὴν δὲ καθ' ὑπόστασιν ἐνότητα δεχόμεθα καὶ ὁμο-
 λογοῦμεν. ἔμεινε γὰρ τριάς ἢ τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς τριάδος θεοῦ λόγου· οὔτε γὰρ τετάρτον προσώπου προσθή-
 κην ἐπιδέχεται ἢ ἕγχα τριάς. τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων, ἀναθεματίζομεν πᾶσαν αἵρεσιν, ἐξαιρέτως δὲ Νεστόριον τὸν ἀν-
 θρωπολύτρην καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονούοντας, τοὺς διαιροῦντας τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν, καὶ μὴ ὁμολογοῦντας κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον, του-
 τέστι μητέρα θεοῦ, ἀλλὰ δύο υἱοὺς λέγοντας, ἄλλον μὲν τὸν ἐκ 15
 B πατρὸς θεὸν λόγον, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, χάριτι δὲ καὶ σχέσει καὶ οικειώσει τῇ πρὸς τὸν θεὸν λόγον καὶ θεὸν αὐτὸν γεγενῆσθαι ἀρνούμενους, καὶ μὴ ὁμο-
 λογοῦντας τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν τὸν σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυ-
 ρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ὁμοουσίου τριάδος. οὗτος γὰρ μόνος

2. τοῦ αὐτοῦ] αὐτοῦ P. 4. τὸν αὐτὸν] αὐτὸν P. 10. τὸν
 om. P. id. ἀνθρωπολύτρην PV. Illud Cod. 14. ἀειπαρθένον
 om. P. 18. γεγενῆσθαι V.

tio die. Unius ac ejusdem passionem et miracula, quae sponte pertulit in carne, agnoscentes. Non enim alium Deum Verbum, et alium Christum novimus, sed unum et eundem, consubstantialium Patris secundum Deitatem, et consubstantialium nobis secundum humanitatem. Ut enim est in Divinitate perfectus, ita idem ipse et perfectus est in humanitate. Nam ejus secundum hypostasim seu secundum personam unitatem suscipimus, et confitemur: mansit enim Trinitas Trinitas, et post incarnationem unum ex Trinitate Dei Verbum: neque enim quartae personae adjectionem admittit sancta Trinitas. His ita se habentibus, anathematizamus omnem haeresin, praecipue vero Nestorium anthropolatram, et qui eadem cum ipso sentiunt, vel senserunt, qui dividunt unum Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui non contentur proprie, et secundum veritatem sanctam gloriosam, et semper Virginem Mariam Theotocon seu Deiparam, id est, Dei matrem: sed qui duos Filios dicunt, unum ex Deo Patre Deum Verbum, alterum ex sancta semper virgine Deipara Maria, gratia et habitu, et propinquitate, quam cum Deo Verbo habet, natum esse: et qui negant, nec contentur Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum incarnatum, et hominem factum, et crucifixum, unum esse ex sancta, et

ἔστιν ὁ συμπροσκυνούμενος καὶ συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ Εὐτυχεῖα τὸν φρενοβλαβῆ καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, τοὺς φαντασίαν εἰσάγον- C
5τας, ἀρνούμενους δὲ τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ Θεοτό- R 792
κου Μαρίας ἀληθινὴν σάρκωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέστιν τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ μὴ ὁμο-
λογοῦντας αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα. τὸν αὐ-
τὸν δὲ τρόπον καὶ Ἀπολλινάριον τὸν ψυχοφθόρον καὶ τοὺς τὰ
10 αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας τοὺς ἄνθρωπον μόνον λέγον-
τας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν
ἡμῶν, καὶ σύγχυσιν ἤτοι φυρμὸν εἰσάγοντας τῇ ἐνανθρωπήσει
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πάντα τοὺς τὰ αὐτῶν φρο- D
νήσαντας ἢ φρονοῦντας.

15 Τὸ ἴσον δὲ τοῦτου οἱ ἐπίσκοποι πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς
ἰδίαις πόλεσι, καὶ προέθηκαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀνγοίστου τὸ ε' καὶ Παν- V 274
λίνου.

Ἐπὶ τοίτων τῶν ὑπάτων ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνευείθη,
20 προστεθεισῶν αὐτῷ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διατάξεων. καὶ ἐκελεύ- P 844

10. φρονοῦντας ἢ φρονήσαντες P. id. ἀνθρώπων P. 12. ἀν-
θραπήσει P.

consubstantiali Trinitate. Ipse enim solus est coadorandus et conglorifi-
candus Patri et sancto Spiritui."

A. C.

[Oι. Iph.]

„Anathematizamus insuper, et Eutychem, mente captum, et qui cum eo sentiunt, aut senserunt, qui phantasiam introducunt, negantque veram nativitatem, seu generationem Domini, et Salvatoris nostri Jesu Christi ex sancta Virgine et Deipara, hoc est, nostram salutem, et qui non confitentur ipsum consubstantialiam Patri secundum Deitatem, et consubstantialiam nobis secundum humanitatem. Similiter autem anathematizamus, et Apollinarium psychophthoron, sive animicidam, et qui cum eo sentiunt, vel senserunt, qui dicunt inanimem, hoc est animae humanae expertem, esse Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui confusionem, aut conturbationem introducunt, et invehunt in unigeniti Dei Filii inhumanationem sive humanitatem: et omnes postremo, qui eadem cum ipso senserunt, aut sentiunt."

Exemplum autem hujus edicti omnes Episcopi in suis civitatibus acceperunt, et in Ecclesiis suis promulgarunt.

534. vii. Ind. xii. Justiniano Augusto V. et Paulino Coss. 2.

6042.

His Coss. renovatus est Justinianus Codex, eidem adjunctis post illius editionem factis constitutionibus: jussumque est, ut priore illa edi-

σθη τῆς προτέρας ἐκδόσεως σχολαζούσης αἰθνετεῖσθαι ἀπὸ τῆς
πρὸ δ' καλανδῶν Ιανουαρίων ἰνδικτιῶνος ιγ'.

Ἰνδ. ιγ'. η'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

τκθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. θ'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

5

Ἰνδ. ιε'. ι'. ὑπ. Βηλισταρίου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. α'. ια'. ὑπ. Ἰωάννου μόνου.

Ἰνδ. β'. ιβ'. ὑπ. Ἀπίωνος, υἱοῦ Στρατηγίου, μόνου.

B

τλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ἰουστίνου νέου μόνου.

10

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ς'. ις'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ β' μόνου.

τλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ις'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ γ' μόνου.

15

Ἰνδ. η'. ιη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ δ' μόνου.

C

Ἰνδ. θ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

3. Βελισ. P. ib. μόνου] μόνου α' P. 5. μόνου] μόνου β' P.
6. τὸ β' μόνου] μόνου γ' P. 12. μόνου α' P. 13. τὸ β' μόνου]
μόνου β' P, et sic deinceps praeter p. seq. v. 8., ubi consentit cum V.

tione antiquata, vim et auctoritatem obtineret ab a. d. iv. Kal. Jan. Iudictionis xiiii.

A. C.

[Ol. Iph.]

535. viii. Ind. xiii. Bilisario solo Cos.

3.

CCCXXIX. Olympias.

536. ix. Ind. xiv. Bilisario II. solo Cos.

4.

537. x. Ind. xv. Bilisario III. solo Cos.

1. 329.

538. xi. Ind. i. Joanne solo Cos.

2.

539. xii. Ind. ii. Apione, filio Strategii, solo Cos.

3.

CCCXXX. Olympias.

540. xiii. Ind. iii. Justino Juniore solo Cos.

4.

541. xiv. Ind. iv. Basilio solo Cos.

1. 330.

542. xv. Ind. v. Post Consulatum Basilii I. solius.

2.

543. xvi. Ind. vi. Post Cons. Basilii II. solius.

3.

CCCXXXI. Olympias.

544. xvii. Ind. vii. Post Cons. Basilii III. solius.

4.

545. xviii. Ind. viii. Post Cons. Basilii IV. solius.

1. 331.

546. xix. Ind. ix. Post Cons. Basilii V. solius.

2.

Ἰνδ. ι'. κ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

τλβ' Ὀλυμπιάς.

R 794

Ἰνδ. ια'. κα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ζ' μόνου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ η' μόνου.

5 Ἰνδ. ιγ'. κγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ θ' μόνου.

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ι' μόνου.

τλγ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ιε'. κε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου.

Τούτῳ τῷ κέ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μετὰ τῆν
10 ὑπάτειαν Φλ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου γέγονεν ἡ ε' σύνοδος ἐν
Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν δυσσεβῶν καὶ μωσαρῶν καὶ ἀκαθάρ-
των καὶ ἄλλοτριῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἑλληνικῶν δογμάτων Ἀριγέ-
ρους καὶ Διδύμου καὶ Εὐαγρίου τῶν θεομάχων καὶ Θεοδώρου τοῦ
15 δυσσεβοῦς καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀκα-
15 θάρτου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην Ἰβρα λεγομένης
καὶ τῶν μωρῶν συγγραμμάτων Θεοδωρήτου τῶν κατὰ τῶν ιβ' P 345
κεφαλαίων Κυρηλλου τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ V 275
εἰοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

9. κ' om. P. 10. Φλ. VP sola, φιλοχρίστου m. V, R. 15. Μάρην PV. Conf. p. 294. A, 362. A. 16. κατὰ ιβ' R. 18. Praeroneit P Πρόγραμμα, ἦτοι διδασκαλία καὶ ἔκδοσις ἀκριβῆς περὶ τῆς ἀμαρτήτου καὶ ὁρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, quae V habet in m. ab alia manu.

547. xx. Ind. x. Post Cons. Basilii VI. solius. 3.

CCCXXXII. Olympias.

548. xxi. Ind. xi. Post Cons. Basilii VII. solius. 4.

549. xxii. Ind. xii. Post Cons. Basilii VIII. solius. 1. 332.

550. xxiii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii IX. solius. 2.

551. xxiv. Ind. xiv. Post Cons. Basilii X. solius. 3.

CCCXXXIII. Olympias.

552. xxv. Ind. xv. Post Cons. Basilii XI. solius. 4.

Hoc anno imperii Justiniani, post Consulatum Fl. Basilii XI. solius, celebrata est Synodus Constantinopoli contra impia, execranda, impura, et a Christiana religione prorsus aliena pagana dogmata Origenis ac Didymi et Evagrii, perduellium Dei, et Theodori impii, ac illius scripta Judaica, et impuram Epistolam ad Maren Persam Iba dictam, ac inepta Theodoretii scripta adversus xii. capita Cyrilli sanctissimi Patris nostri et Doctoris.

Edictum, sive Doctrina et accurata expositio immaculae ac rectae fidei nostrae Christianae.

In nomine Dei et Patris, et unigeniti ipsius Filii Jesu Christi Domini nostri, et consueti Spiritus, Imperator Caesar Christi amans, Justinia-

B αὐτοκράτωρ, Καῖσαρ, Φλ. Ἰουστινιανός, Ἀλαμανικός, Γοτθικός, Φραγκικός, Γερμανικός, Ἀντικός, Ἀλανικός, Ὀυανδαλικός, Ἀφρικανός, εὐσεβής, εὐτυχής, ἔνδοξος, νικητής, τροπαιοῦχος, ἀεισέβαστος, Αὔγουστος, παντὶ τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. 5

R 796 C Εἰδότες ὡς οὐδὲν οὕτω θεραπεύει τὸν φιλόανθρωπον θεὸν ὡς τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν πάντας τοὺς χριστιανοὺς περὶ τὴν ὁρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ μὴ εἶναι σχίσματα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀναγκαῖον ἠγησάμεθα πᾶσαν πρόφασιν ἀναρῶντες τοῖς σκανδαλιζομένοις ἢ σκανδαλλῶσιν τὴν τῆς ὁρθῆς 10 πίστειως ὁμολογίαν τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ κηρυττομένην φανερὰν διὰ τοῦ παρόντος ἡδέικτου ποιήσασθαι πρὸς τὸ καὶ τοὺς τὴν ὁρθὴν πίστιν ὁμολογοῦντας ἐν βεβαίῳ ταύτην φυλάττειν καὶ τοὺς πρὸς ταύτην φιλονεικοῦντας μανθάνοντας τὴν ἀλήθειαν σπουδάσαι ἐνωθῆναι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. 15

Ὁμολογοῦμεν τοίνυν πιστεύειν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον, μιαν θεότητα ἤτοι φύσιν καὶ οὐσίαν D καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἤτοι προσώποις δοξάζοντες, εἰς ἃ βεβαπτισμέθα, εἰς ἃ πεπιστεύκαμεν, καὶ οἷς συντετάγμεθα, τὰς μὲν ιδιότητας χωρίζοντες, ἐνοῦντες δὲ τὴν 20 θεότητα. μονάδα γὰρ ἐν τριάδι καὶ τριάδα ἐν μονάδι προσκυνοῦμεν, παράδοξον ἔχουσαν καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἔνωσιν.

1. φιλόχριστος P. Φλ. V, alterum in margine ponens. ἰδ. Γοθτικός, Φραγκικός V.

nus, Alamanicus, Gothicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Wandalicus, Africanus, Pius, Felix, Inelytus, Victor, Triumphator, Semper venerabilis, Augustus, universo coetui Catholicae et Apostolicae Ecclesiae.

„Scientes quod nihil aliud sic potest misericordem Deum placare, quam ut omnes Christiani unum idemque sapiant in recta et immaculata fide, nec sint dissensiones in sancta Dei Ecclesia: necessarium putavimus, omnem occasionem interimentes eis qui scandalizantur, vel qui scandalizant, rectae fidei confessionem, quae in sancta Dei Ecclesia praedicatur, praesenti edicto facere manifestam: ut et illi qui rectam fidem confitentur, firmiter eam custodiant: et illi qui adversus eam contendunt, discentes veritatem, festinent semetipsos unire sanctae Dei Ecclesiae.“

„Confitemur igitur credere in Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum. Trinitatem consubstantialiam, unam Deitatem, sive naturam et substantiam et potestatem in tribus subsistentiis sive personis in quae cre-adorantes, in quibus baptizati sumus, in quas credimus, in quibus credimus, in fessionem dedimus, proprietates quidem separantes, Deitatem autem unquam baptizantes. Unitatem enim in Trinitate, et Trinitatem in unitate adorantes, zati sumus, mirabilem habentem et divisionem et unitatem quidem, secun-

μονάδα μὲν κατὰ τὸν τῆς οὐσίας, ἦγουν Θεότητος λόγον, τριά-
 दा δὲ κατὰ τὰς ιδιότητας, ἦγουν ὑποστάσεις ἤτοι πρόσωπα.
 διαιρεῖται γὰρ ἀδιαιρέτως, ἵνα οὕτως εἰπωμεν, καὶ συνάπτεται
 διηρημένως. Ἐν γὰρ ἐν τρισὶν ἡ Θεότης, καὶ τὰ τρία ἕν, ἐν οἷς F 346
 5 ἡ Θεότης, ἣ τὸ γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἢ ἡ Θεότης, Θεὸν ἔκα-
 στον, ἂν θεωρεῖται μόνον, τοῦ νοῦ χωριζόντος τὰ ἀχώριστα, Θεὸν
 τὰ τρία μετ' ἀλλήλων νοούμενα τῷ αὐτῷ τῆς κινήσεως καὶ τῆς
 φύσεως. ἐπειδὴ χρὴ καὶ τὸν ἕνα Θεὸν ὁμολογεῖν καὶ τὰς τρεῖς
 ὑποστάσεις κηρύττειν, ἦγουν τρία πρόσωπα, καὶ ἐκάστην μετὰ
 10 τῆς ιδιότητος, καὶ οὔτε τὴν ἔνωσιν σύγχυσιν ἐργαζόμεθα κατὰ
 Σαβέλλιον, ἕν πρόσωπον τριώνυμον λέγοντα τὴν τριάδα, τὸν V 276
 αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, οὔτε διαιροῦντες ἀλ-
 λωτριουόμεν τῆς τοῦ Θεοῦ πατρὸς οὐσίας τὸν υἱὸν ἢ τὸ πνεῦμα τὸ B
 ἅγιον, κατὰ τὴν Ἀρείου μανίαν εἰς τρεῖς διαφόρους οὐσίας κατα-
 15 τέμνοντες τὴν Θεότητα.

Εἷς τοίνυν Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ εἷς υἱὸς
 μονογενής, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἕν πνεῦμα ἅγιον, ἐν ᾧ τὰ πάν-
 τα. ὁμολογοῦμεν δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Θεὸν
 λόγον τὸν πρὸ αἰώνων, καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα,
 20 οὐ ποιηθέντα, ἐκ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν R 798
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
 ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ- C

7. τῷ τ' αὐτῷ V. 8. ὁμολογεῖν om. P. 10. μετὰ Σαβέλλιον P.
 16. εἷς] εἷ in codice invenerat Raderus. 20. τῶν om. P.

dum rationem substantiae seu Deitatis: Trinitatem autem, secundum et quibus
 proprietates, vel subsistentias, sive personas. Dividitur enim sine divi-
 sione, (ut sic dicamus) et conjungitur divise. Unum enim est Deitas in
 tribus, et tria unum, in quibus Deitas est: aut (ut subtilius dicamus)
 ipsa tria est Deitas, quae tria Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus
 sanctus, cum unaquaque persona solum intelligitur, mente separante in-
 separabilia, et tria unus Deus, cum simul intelliguntur propter eandem
 virtutem, eandemque naturam: quoniam oportet et unum Deum confiteri,
 et tres subsistentias praedicare, seu tres personas, et unamquamque cum
 sua proprietate. Et unitatem confitentes, confusionem non facimus se-
 cundum Sabellium, dicentem, Trinitatem unam esse personam trinomium
 eundem Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum: nec dividentes proprie-
 tates, alienamus a Dei Patris substantia Filium et Spiritum sanctum, se-
 cundum Aril furorem, in tres diversas naturas incidentes Deitatem. *desunt in
 cod. Colb.*
 „Unus igitur Deus Pater, ex quo omnia: et unus unigenitus Filius,
 per quem omnia: et unus Spiritus sanctus, in quo omnia. Confitemur
 autem ipsum unigenitum Fillum Dei, Deum Verbum, ante saecula et sine
 tempore ex Patre natum, non factum, in ultimis diebus propter nos et
 propter nostram salutem descendisse de coelis, et incarnatum esse ex
 trionymum
 Arrii
 incidentis

Θένον Μαρίας και γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, ὅς ἐστιν κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, εἰς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ
 κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρω-
 πότητα, παθητὸς σαρκί, ἀπαθὴς ὁ αὐτὸς θεότητι. οὔτε γὰρ
 ἕτερός τις ἐστιν παρὰ τὸν λόγον ὁ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον 5
 ἀναδεγμένος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀπαθὴς καὶ ἀίδιος τοῦ θεοῦ λόγος
 γεννήσεως σαρκὸς ἀνθρωπίνης ἀνασχόμενος τὰ πάντα πεπλήρω-
 κεν. διὸ οὐκ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα καὶ
 ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν
 D αὐτὸν. κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκω- 10
 θέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ
 πάθη, ἄπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁμολογοῦμεν. οὔτε γὰρ
 ἀνθρωπὸς τις ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν δέδωκεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ λόγος τὸ
 ἴδιον σῶμα δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ εἰς ἀνθρώπον ἢ πίστις
 καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν ᾗ, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον τὴν ἡμετέ- 15
 ραν πίστιν ἔχωμεν. καὶ θεὸν τοίνυν αὐτὸν ὁμολογοῦντες οὐκ ἀθε-
 τοῦμεν τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ ἀνθρώπον, καὶ ἀνθρώπον λέγοντες
 P 347 αὐτὸν οὐκ ἀρνούμεθα τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ θεόν. εἰ γὰρ θεὸς μόν-
 ονος ἦν, πῶς ἔπασχεν, πῶς ἐσταυροῦτο καὶ ἀπέθνησκεν; ἀλλό-
 τρια γὰρ ταῦτα θεοῦ. εἰ δὲ ἀνθρώπος μόνον, πῶς διὰ τοῦ πά- 20
 θους ἐνίκα, πῶς ἔσωξε, πῶς ἔζωοποιεῖ; ταῦτα γὰρ ὑπὲρ ἀν-
 θρώπου ἦν. νῦν δὲ ὁ αὐτὸς πάσχει καὶ σώζει, καὶ διὰ τοῦ πά-

22. ὁ om. P.

Spiritu sancto, et sancta gloriosa Dei genitrice semper Virgine Maria,
 et natum ex ipsa, qui est Dominus Jesus Christus, unus de sancta Tri-
 nitate, consubstantialis Deo Patri secundum Deitatem, et consubstantialis
 nobis idem ipse secundum humanitatem, passibilis carne, impassibilis
 idem ipse Deitate. Non enim alius quidam est praeter Deum Verbum,
 qui passionem et mortem suscepit: sed ipse impassibilis et sempiternus
 Deus Verbum generationem carnis humanae sustinere dignatus, implevit
 omnia. Ideo non alium Deum Verbum esse qui miracula operatus est,
 et alium Christum qui passus est, cognoscimus: sed unum eundemque
 Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum, et hominem
 factum, et ejusdem ipsius miracula et passiones, quas carne voluntarie
 sustinuit, confitemur. Non enim homo aliquis pro nobis semetipsum de-
 dit, sed ipse Deus Verbum suum corpus pro nobis dedit, ne in hominem
 fides et spes nostra sit, sed in ipsum Deum Verbum nostram fidem ha-
 beamus. Et Deum igitur eum confitentes, non abnegamus ipsum esse et Deum.
 Si enim Deus tantummodo esset, quomodo patiebatur? quomodo crucifi-
 gebatur et moriebatur? Aliena enim ista sunt Deo. Sin autem homo
 solum, quomodo per passionem vincebat? quomodo salvos faciebat? quo-
 modo vivificabat? Haec enim supra hominis naturam erant. Nunc as-

θους νικᾶ, ὁ αὐτὸς θεός, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον,
 οὕτως ἐν ἑκάτερον ὡς μόνον. ὅθεν ἕξ ἑκατέρας φύσεως, του-
 τέστιν ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος ἕνα Χριστὸν σύνθετον λέ-
 γοντες σύγχυσιν τῇ ἐνώσει οὐκ ἐπεισάγομεν, καὶ ἐν ἑκατέρῃ δὲ B
 5 φύσει, τουτέστιν ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀνθρωπότητι, τὸν ἕνα κύ-
 ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον περιχωθέντα καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα γινώσκοντες, καὶ διαίρεσιν μὲν τινα ἀμερὸς ἢ
 τομῆν οὐκ ἐπιφέρομεν τῇ μιᾷ αὐτοῦ ὑποστάσει, τὴν δὲ διαφορὰν R 800
 τῶν φύσεων ἕξ ὧν καὶ συνετέθη σημαίνομεν οὐκ ἀνηρημένην διὰ
 10 τὴν ἔνωσιν, ἐπειδὴ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. συνθέσεως
 γὰρ ὁμολογουμένης, καὶ τὰ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ὑπάρχει καὶ τὸ ὅλον V 277
 ἐν τοῖς μέρει γινώσκειται. οὔτε γὰρ ἡ θεία φύσις εἰς τὴν ἀν-
 θρωπίνην μετεβλήθη οὔτε δὲ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἰς τὴν C
 θείαν ἐτρέπη, νοουμένης δὲ μᾶλλον καὶ ὑπαρχούσης ἑκα-
 15 τέρας ἐν τῷ τῆς ἰδίας φύσεως ὄρω τε καὶ λόγῳ, πεπεραῶ-
 θαί φραμεν τὴν ἔνωσιν καθ' ὑπόστασιν. ἢ δὲ καθ' ὑπόστα-
 σιν ἔνωσις δηλοῖ ὅτι ὁ θεὸς λόγος, τουτέστιν ἡ μία ὑπόστασις,
 ἐκ τῶν τριῶν τῆς θεότητος ὑποστάσεων οὐ προϋποστάντι ἀνθρώ-
 πῳ ἠνώθη, ἀλλ' ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἁγίας παρθένου ἐδημιούργη-
 20 σεν ἐν ἑαυτῷ ἕξ αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει σάρκα ἐψυχωμένην
 ψυχῇ λογικῇ καὶ νοεῶν, ὅπερ ἐστὶν φύσις ἀνθρωπίνη. ταύτην

2. οὔτως] ὡς P. 4. δὲ om. P. 7. ἀμέρως P, ἀνὰ μέρος m. P.
 8. αὐτοῦ θεοῦ P, αὐτοῦ τοῦ θεοῦ R. 9. καὶ om. P. 13. δὲ
 om. P. 20. ἐμψυχομένην P. ἐχομένην apographum Leonclavii Iuris
 Graecor. vol. I. p. 523.

tem idem ipse patitur, et salvos facit, et per passionem vincit, idem ipse
 Deus, ipse homo, utrumque tamquam unum, utrumque tamquam solum.
 Unde ex utraque natura, id est, ex Deitate et humanitate unum Chri-
 stum compositum dicentes, confusionem unitioni non introducimus. Et
 in utraque autem natura, id est, in Divinitate et humanitate, unum Do-
 minum nostrum Jesum Christum Dei Verbum incarnatum, et hominem fa-
 ctum cognoscentes, divisionem quidem per partes, vel incisionem non in-
 ferimus uni ejus subsistentiae: differentiam autem naturarum, ex quibus
 compositus est, significamus, non interemptam propter unitatem, quoniam
 utraque natura in ipso est. Cum enim compositionem dicamus, necesse
 est consisti et partes in toto esse, et totum in partibus cognosci. Nec
 enim divina natura in humanam transmutata est, nec humana natura in
 divinam conversa est. Magis autem intelligitur, quod utraque in pro-
 prietate et ratione suae naturae manente, facta est unitas secundum sub-
 sistentiam. Unitas autem secundum subsistentiam significat, quod Deus
 Verbum, id est, una subsistentia ex tribus Deitatis subsistentiis, non ante
 plasmato homini unitus est, sed in utero sanctae Virginis creavit sibi ex
 ipsa in sua subsistentia carnem animatam anima rationali et intellectuallī,
 quod est natura humana. Hanc autem secundum subsistentiam unitatem

- D δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ἔνωσιν διδύσκων ἡμῶς καὶ ὁ Θεὸς ἀπόστολος λέγει, "Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφῇ δούλου λαβών. διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν "Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων τὴν τοῦ λόγου ὑπόστασιν ὑπάρχουσαν ἔδειξεν⁵ ἐν οὐσίᾳ Θεοῦ, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν Μορφῇ ἔλαβεν οὐσίᾳ ἀνθρώπου, καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ ἐνωθῆναι τὸν Θεὸν λόγον ἐσήμανεν. οὔτε γὰρ εἶπεν Τὸν ἐν μορφῇ δούλου ὑπάρχοντα ἔλαβεν, ἵνα μὴ προϋποστήσῃ ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι δεῖξῃ τὸν λόγον,
- P 348 καθὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἁσεβοῦντες ἐβλασφήμησαν, σχε-10
τικὴν τὴν ἔνωσιν λέγοντες.
- Ἡμεῖς δὲ τῇ Θεῖᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἁγίοις πατέρας ἐπιόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ Θεὸς λόγος σὰρξ ἐγένετο, ὅπερ ἐστὶ καθ' ὑπόστασιν ἑαυτῷ ἐνωσῆαι φύσιν ἀνθρωπίνην. διὸ καὶ εἰς ὑπάρχει ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ τέλειον τῆς¹⁵ Θεϊκῆς φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ
- B 802 ἔστιν μονογενὴς μὲν καὶ λόγος, ὡς ἐκ Θεοῦ πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ πρωτότοκος δὲ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς ὁ αὐτός, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γέγονεν καὶ μέλας ὅπερ ἦν οὐ μετέβαλεν ὅπερ γέγονεν. ὅθεν καὶ δύο γεννήσεις τοῦ αὐτοῦ²⁰ μονογενοῦς Θεοῦ λόγου ὁμολογοῦμεν, τὴν μὲν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ

2. λέγει] Philip. II. 6. 6. μορφῇ δούλου ἔλαβεν P. 15. ὁ
om. P. 17. ὁμογενὴς P.

Dei Verbi ad carnem docens nos et divinus Apostolus, dicit: *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, aequalem se esse Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens.* Per hoc enim quod dixit: *Qui cum in forma Dei esset, Verbi subsistentiam in natura Dei esse ostendit.* Per hoc autem quod dixit: *Formam servi accepit,* naturae humanis, et non subsistentiae sive personae, unitum esse Deum Verbum significavit. Nec enim dixit, quod eum qui in forma servi erat, accepit: ne ante plasmato homini unitum esse Deum Verbum ostenderet, sicut Theodoros et Nestorius impii blasphemaverunt, affectualem dicentes unitatem.

„Nos autem sequentes divinas scripturas et sanctos patres, confitemur quod Deus Verbum caro factus est, quod est secundum subsistentiam sibi unire naturam humanam. Ideo et unus est Dominus noster Jesus Christus, habens in semetipso perfectionem divinae naturae, et perfectionem naturae humanae. Et est unigenitus quidem Verbum, utpote ex Deo Patre natus, et primogenitus autem in multis fratribus: idem ipse cum factus est homo (Filius enim Dei, filius hominis factus est) et manens quod erat, non transmutavit quod factus est. Unde et duas naturas ejusdem ipsius unigeniti Dei Verbi confitemur: ante saecula qui-

πατρὸς ἀσωμάτως, τὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ
ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκω-
θέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. ὁ γὰρ ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας ὑπὲρ
ἐννοιαν ἐκ μητρὸς ἀνέτειλεν ὑπὲρ λόγον, καὶ ὢν Θεὸς ἀληθῆς
5 ἄνθρωπος γέγονεν ἀληθῶς. διὰ τοῦτο κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν
Θεοτόκον τὴν ἁγίαν ἐνδοξον καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν ὁμολογοῦ-
μεν, οἷχ ὡς τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς λαβόντος, ἀλλ'
ὄτε ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων μονογενῆς Θεὸς C
λόγος σαρκωθείς ἐξ αὐτῆς ἀτρέπτως ἐνηνθράπησεν, καὶ ἀόρα-
10 τος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὅραις γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἀπα-
θῆς ὢν Θεὸς οὐκ ἀπηξίωσεν παθητὸς εἶναι ἀνθρώπος καὶ ὁ ἀθά-
νατος νόμοις ἵποκεῖσθαι θανάτου. τοῦτον τὸν ἐν Βηθλεὲμ γεν-
νηθέντα ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα καὶ ὁμοιωθέντα ἀν-
θρώποις καὶ σταυρωθέντα ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
15 ἐκέρυξαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι αὐτὸν εἶναι Θεόν, αὐτὸν ἄνθρω-
πον, αὐτὸν υἱὸν Θεοῦ, αὐτὸν υἱὸν ἀνθρώπου, αὐτὸν ἐξ οὐρα- V 278
νοῦ, αὐτὸν ἀπὸ γῆς, αὐτὸν ἀπαθῆ, αὐτὸν παθητόν. ὁ γὰρ D
γεννηθεὶς ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς λόγος ἀρρήτως, ἀφράστως,
ἀκαταλήπτως, αἰδίως, αὐτὸς ἐν χρόνῳ γεννᾶται κάτωθεν ἐκ
20 παρθένου Μαρίας, ἵνα οἱ κάτωθεν πρότερον γεννηθέντες ἄνω-
θεν ἐκ δευτέρου γεννηθῶσιν, τουτέστιν ἐκ Θεοῦ. αὐτὸς οὖν μη-
τέρα μόνον ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς πατέρα μόνον ἔχομεν ἐν

1. τῶν om. P. 18. τοῦ om. P. 22. τῆς om. P.

dem ex Patre incorporaliter nati, in ultimis autem diebus ejusdem ipsius
incarnati et nati de sancta gloriosa Dei genitrice et semper Virgine Ma-
ria. Qui enim de Patre splenduit supra intellectum, ex matre ortus est
supra rationem. Et cum Deus verus esset, factus est vere homo. Ideo
proprie et vere Dei genitricem sanctam gloriosam et semper Virginem
Mariam confitemur: non quia Deus Verbum initium ex ipsa accepit, sed
quod in ultimis diebus unigenitus Deus Verbum, qui ante saecula erat,
incarnatus ex ipsa, immutabiliter homo factus est: et cum invisibilis in
suis esset, visibilis factus est in nostris: et cum impassibilis Deus esset,
non dedignatus est passibilis esse homo; et immortalis, mortis. legibus
subjacere. Istum, qui in Bethlehem de semine David natus est secundum
carnem, et similis factus hominibus, et crucifixus est pro hominibus sub
Pontio Pilato, praedicaverunt sancti Apostoli ipsum esse Deum, ipsum
hominem; ipsum Filium Dei, ipsum filium hominis; ipsum de coelo, ipsum
de terra; ipsum impassibilem, ipsum passibilem. Deus enim Verbum,
qui natus est desursum ex Patre ineffabiliter, inenarrabiliter, incompre-
hensibiliter, sempiternae, ipse in tempore nascitur deorsum de Virgine Ma-
ria, ut illi qui deorsum prius nati sunt, desursum secundo nascerentur,
id est, ex Deo. Ipse igitur matrem tantummodo habet super terram, et
Chronicon Paschale vol. I.

οὐρανῷ. λαβὼν γὰρ τὸν θνητὸν πατέρα τῶν ἀνθρώπων τὸν
 Ἀδὰμ ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀθάνατον κατὰ
 P 349 τὸ λεγόμενον, Δέδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι.
 ὅθεν καὶ θανάτου κατὰ σάρκα γένηται ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, διὰ τὸν
 σαρκικὸν αὐτοῦ πατέρα, ἵνα οἱ υἱοὶ τῆς ἀνθρώπου τῆς ζωῆς αὐ-5
 τοῦ μεταλάβωσι διὰ τὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῶν πατέρα τὸν θεόν.
 R 804 αὐτὸς οὖν κατὰ φύσιν υἱὸς ἐστὶν τοῦ θεοῦ, ἡμῶν δὲ κατὰ χάριν.
 καὶ πάλιν αὐτὸς κατ' οἰκονομίαν καὶ δι' ἡμᾶς υἱὸς γέγονε τοῦ Ἀδάμ·
 ἡμεῖς δὲ κατὰ χάριν ἐσμεν υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ. πατὴρ γὰρ αὐτοῦ
 ἐστὶν ὁ θεὸς κατὰ φύσιν, ἡμῶν κατὰ χάριν. καὶ θεὸς αὐτοῦ 10
 γέγονε κατ' οἰκονομίαν, διότι ἄνθρωπος· ἡμῶν δὲ κατὰ φύσιν
 B δεσπότης ἐστὶ καὶ θεός. καὶ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, ὃς ἐστὶν υἱὸς
 τοῦ πατρός, ἐνωθεὶς σαρκὶ γέγονε σὰρξ, ἵνα οἱ ἄνθρωποι ἐνω-
 θέντες τῷ πνεύματι γίνωνται ἐν πνεύματι. αὐτὸς οὖν ὁ ἀληθινὸς
 υἱὸς τοῦ θεοῦ τοὺς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες τὸν ἐν 15
 φορέσωμεν θεόν, καὶ ἐστὶν καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν εἰς τῆς
 ἁγίας τριάδος ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ
 Χριστὸς σύνθετος ἐξ ἑκατέρου φύσεως. σύνθετον δὲ τὸν Χρι-
 στὸν ὁμολογοῦμεν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἀκολουθοῦντις διδα-
 σκαλίᾳ. ἐπὶ γὰρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἡ κατὰ σύνθεσιν 20
 ἕνωσις τῆς σύγχυσις καὶ διαιρέσις ἀποβάλλεται, καὶ φυλάττει μὲν

1. τὸν alterum om. P. 3. λεγόμενον] Ioan. I. 12. 7. ἡμῶν
 δὲ] ἡμεῖς P. 17. ὁμογενῆς P, ὁμονογενῆς R. 18. ἰδ. ὁ
 om. P.

nos tantummodo Patrem habemus in coelo. Cum enim accepisset mortalem patrem hominum Adam, dedit hominibus suum Patrem aeternalem, secundum hoc quod dicitur: *Dedit eis potestatem filios Dei fieri*. Unde et mortem secundum carnem gustat Filius Dei, propter carnalem suam patrem, ut filii hominis vitae ejus participes fierent, propter suam secundum spiritum Patrem Deum. Ipse igitur secundum naturam filius est Dei, nos autem secundum gratiam: et iterum ipse secundum dispensationem et propter nos filius fuit Adam, nos autem secundum naturam sumus filii Adam. Pater enim est ejus Deus secundum naturam, noster autem secundum gratiam. Et Deus ei fuit secundum dispensationem, eo quod homo factus est: noster autem secundum naturam Dominus est et Deus. Et ideo Deus Verbum, qui est Filius Dei Patris, unitus carni, factus est caro, ut homines uniti spiritui, fierent unus spiritus. Ipse igitur verus Filius Dei omnes nos indutus est, ut omnes indueremur unum Deum. Et est etiam post incarnationem unus de sancta Trinitate, unigenitus Filius Dei Dominus noster Jesus Christus, compositus ex utraque natura. Compositum autem Christum confitemur, sanctorum Patrum doctrinam sequentes. In mysterio enim Christi unitas secundum compositionem, confusionem et divisionem rejecit, et servat quidem utraque

τὴν ἐκατέρας φύσεως ἰδιότητα, μίαν δὲ ὑπόστασιν ἦτοι πρόσω- C
 πον τοῦ Θεοῦ λόγον καὶ μετὰ τῆς σαρκὸς δεικνυσι· καὶ ἔστιν εἰς
 καὶ ὁ αὐτὸς τέλειος ἐν θεότητι καὶ τέλειος ἐν ἀνθρωπότητι, οὐχ
 ὡς ἐν θεοῖν ὑποστάσεις ἦτοι προσώποις, ἀλλ' ἐν θεῷ φύσει
 5 καὶ ἀνθρωπίνῃ γνωρίζομενος, ἵνα εἰς ἣ τὰ ἐκάτερα τέλειος Θεὸς
 καὶ τέλειος ἄνθρωπος ὁ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ
 εἰς τῆς ἁγίας τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι. οὗτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκη ἐπεδέξατο ἡ
 ἁγία τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λό-
 10 γου. ταύτην τὴν καλὴν παρακαταθήκην, ἣν παρὰ τῶν ἁγίων D
 πατέρων εἰλήμαμεν, φυλάττομεν, ἐν ἣ ζῶμεν καὶ πολιτευόμεθα
 καὶ ἣν συνέκδημον λάβοιμεν εἰς πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ ἅγιον πνεῦμα ὁμολογίαν. ταῦτα οὕτως ὁμο-
 λογοῦντες πρὸς τὰς ἄλλαις τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου περὶ τῆς ἁρ-
 15 θῆς πίστεως διδυσκαλλίως καὶ τὸ ἐρηγούμενον παρ' αὐτοῦ μίαν
 φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγον σεσαρκωμένην δεχόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι R 806
 ἐκ τῆς θεῆς φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εἰς Χριστὸς ἀπετέλεσθη,
 καὶ οὐ μίᾳ φύσει, καθὼς τινες κακῶς τὴν λέξιν ἐκλαμβάνοντες P 350
 λέγειν ἐπιχειροῦσιν. ἀμελεῖται καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ, ὁσάκις μίαν V 279
 20 φύσιν εἶπεν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην, ἐπὶ τούτου τῷ τῆς φύσεως
 ὀνόματι ἀντι ὑποστάσεως ἐχρήσατο. καὶ ἐν οἷς λόγοις εἶπεν ταύ-
 τὴν τὴν λέξιν, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπήγαγεν ποτὲ

2. λόγον om. R. 8. ὁ om. P. 9. Θεὸς om. P. 19. πατήρ]
 Κύριλλος m. P.

naturae proprietatem; unam autem subsistentiam seu personam Dei Verbi et cum carne ostendit, et est unus idemque perfectus in Deitate, et perfectus in humanitate, non tamquam in duabus subsistentiis sive personis, sed in divina natura et humana cognoscendus, ut unus sit in utraque perfectus Deus et perfectus homo, idem ipse Dominus noster Jesus Christus, unus de sancta Trinitate conglorificandus Patri et sancto Spiritui. Nec enim quartae personae adjectionem suscepit sancta Trinitas et incarnato uno de sancta Trinitate Deo Verbo. Istam igitur bonam traditionem, quam a sanctis Patribus accepimus, custodimus, in qua vivimus et conversamur, et quam, ab hac vita proficiscentes, oramus nobiscum habere, quae est in Patrem et Christum Filium Dei vivi, et sanctum Spiritum confessio. Haec ita confidentes super alias Sancti Cyrilli de fide recta doctrinas, et hoc quod dictum est ab ipso, unam naturam Dei verbi incarnatam, suscipientes, confitemur quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est, et non in una natura, prout quidam in *deest* male intelligentes dictionem conantur dicere. Unde et ipse Pater, quoties unam naturam dixit Verbi incarnatam, in hoc naturae nomine pro subsistentia usus est. Et in quibus libris dixit hanc dictionem, in sequentibus saepius intellit, et quando Filium, et quando Verbum, aut uni-est quando

μὲν υἷόν, ποτὲ δὲ λόγον ἢ μονογενῆ, ἄπερ' οὐ φύσεως, ἀλλ' ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ἐστὶ θελωτικὰ. ἢ τοίνυν ὑπόστασις τοῦ λόγου σαρκωθεῖσα οὐ μίαν φύσιν, ἀλλ' ἓνα Χριστὸν σύνθειον ἀπειτέλεσεν, τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ ἄνθρωπον. θεῖν δὲ καὶ ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν ἐπ' 5
B αὐτῷ λέγειν ἄσεβες. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν καὶ πρὸ αἰώνων εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ ἢ ἀπαθῆ καὶ παθητόν, ὅπερ ἐπὶ τῆς μεῖς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ὀρθῶς ὁμολογοῦμεν. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν εἰρημένων τοῦ αὐτοῦ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου ἀποδεί- 10
 ξομεν τὴν περὶ τῆς εἰρημένης λέξεως σαφιστάτην αὐτοῦ διδασκαλίαν. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πρὸς Σούκηνσον ἐπιστολῇ εἰπὼν μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην εἰθὺς ἐπήγαγεν, Οὐκοῖν
C ὅσον μὲν ἦκεν εἰς ἔννοιαν καὶ εἰς γε μόνον τὸ ὄρᾶν τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασι τίνα τρόπον ἐνηθρώπηκεν ὁ μονογενῆς, δύο τὰς 15
 φύσεις εἶναι φαμεν, ἓνα δὲ υἷόν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἐνανθρωπήσαντα καὶ σεσαρκωμένον. διὰ τούτων δὲ ὁ πατὴρ τὸν τρόπον τῆς ἐνανθρωπήσεως παραστήσει βουλόμενος καὶ τὸ ἀδιαιρέτον καὶ ἀσύγχυτον φυλάττων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνελθουσῶν φύσεων ἔδειξε καὶ ἓνα Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἀλλ' οὐ- 20
 χλ μίαν φύσιν θεότητος καὶ σαρκός. καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ δὲ πρὸς

10. ἀποδείξομεν PV.

14. εἰς γε μὴν τὸ V, εἰς γε μόνον ὡς τὸ P. Correxī ad exemplum Cyrilli ed. Aubert. vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 137. E.

15. ἐνηθρώπησεν P.

21. δὲ om. P.

Filium, est genitum, quae non naturam, sed subsistentiam seu personam significant. quando Subsistentia igitur Verbi incarnata non unam naturam, sed unum Christum compositum effecit, eundem ipsum Deum et hominem. Eos autem qui Deum qui Christum Deum et hominem confitentur, unam naturam sive substantiam ipsius dicere impium est. Impossibile enim est, Dominum nostrum Jesum Christum secundum unam eandemque naturam seu substantiam et ante saecula esse, et in tempore, aut impassibilem et passibilem: quod in una subsistentia sive persona ejus recte confitemur. Ex ipsius autem dictis ejusdem Sancti Cyrilli ostendemus de memorata dictione manifestam ipsius doctrinam. In prima enim ad Successum epistola, cum dixisset, unam naturam Dei Verbi incarnatam, statim intulit: Ergo quantum quidem ad intellectum pertinet, et ad videndum tantummodo oculis animae, quemadmodum incarnatus est unigenitus, duas naturas unitas esse dicimus, unum autem filium, et Christum, et Dominum, Dei Patris Verbum incarnatum, et hominem factum.

Per ista autem Pater modum incarnationis volens manifestare, et indivisam et inconfusam custodiens unitiōnem, et numerum naturarum quae conveniunt demonstravit, et unum Christum praedicavit, et non unam naturam Deitatis et carnis. Et in secunda ad eundem Successum

τὸν αὐτὸν Σούκεισον ἐπιστολῇ τὰ παραπλήσια διδάσκων γράφει οὕτως. *Εἰ μὲν γὰρ μίαν εἰπόντες τοῦ λόγου φύσιν σεσιγήκαμεν, Δ οὐκ ἐπενεγκόντες τὸ σεσαρκωμένην, ἀλλ' οἷον ἔξω θέντες τὴν οἰκονομίαν, ἣν αὐτοῖς τάχα πού καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος προσ-*
5 ποιουμένοις ἐρωτῶν πού τὸ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι ἢ τὸ πῶς R 808
ὑφέστηκεν ἢ καθ' ἡμῶς οὐσία. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν ἀνθρωπότητι
τελειότης καὶ τῆς καθ' ἡμῶς οὐσίας ἡ δῆλωσις εἰσακεκόμισται διὰ
τοῦ λέγειν σεσαρκωμένην, πυνυσιάζωσιν καλαμίνην ῥάβδον ἐαν-
τοῖς ὑποστήσαντες. τοῦ γὰρ ἐκβύλλοντος τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀρ-
10 νοιμένου τὴν σάρκωσιν ἣν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως ὡς ἀφαιρουμένου
τὸν υἱὸν τῆς τελείας ἀνθρωπότητος. εἰ δέ, ὡς ἔφη, ἐν τῷ σεσαρ- P 351
κῶσθαι λέγειν αὐτὸν σαφῆς ἐστὶν καὶ ἀναμφίβητος ὁμολογία τοῦ
ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, οὐδὲν κωλύει νοεῖν ὡς εἰς ὑπάρχων καὶ
μόνας υἱὸς ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς θεὸς ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος, ὥσπερ
15 ἐν θεότητι τέλειος, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος. ὁρθό-
τατα δὲ καὶ πάνυ συνειτῶς ἢ σὴ τελειότης τὸν περὶ τοῦ σωτηρίου
πάθους ἐκτίθεται λόγον, οὐκ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ,
καθ' ὃ νοεῖται καὶ ἐστὶ θεός, παθεῖν εἰς ἴδιαν φύσιν τὰ σώματος
ἰσχυριζομένη, παθεῖν δὲ μᾶλλον τῇ χοικῇ φύσει. δεῖ γὰρ ἀναγ-
20 καίως ἀμφοτέρω σώζεσθαι τῷ ἐνὶ καὶ κατὰ ἀλήθειαν νῦν, καὶ τὸ
μὴ πάσχειν θεϊκῶς καὶ τὸ λέγεσθαι παθεῖν ἀνθρωπίνως ἢ αὐτοῦ
γὰρ πέπονθε σάρξ.

3. ἐξωθέντες PV. 4. ἀπίθανος P. 10. ἦν δικαίως RV, ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως; P. Conf. Cyrillus p. 144. A. 16. συνειτῶς ἢ σὴ] συνειτῶσις ἢ V, συνεστῶσις ἢ R. 20. ἐνὶ νῦν P sola. ib. νῦν, καὶ τὸ restitui ex Cyrillo, τὸ καὶ PV. 21. γὰρ αὐτοῦ P, γὰρ αὐτῆ R.

epistola similia docens, ita scribit: Nam siquidem unam dicentes Verbi naturam tacuissimus, non inferentes, Incarnatam, sed quasi extra ponentes dispensationem; erat illis forsitan et verisimilis ratio confingentibus interrogare, ubi perfectio in humanitate, vel quomodo subsistit humana nostra substantia? Quoniam autem et perfectio in humanitate, et nostrae substantiae demonstratio introducta est, dicendo, Incarnatam; cessent arundineam virgam sibi supponentes. Efficentem enim dispensationem, et abnegentem incarnationem, oportebat juste accusari, auferentem a Filio perfectam humanitatem. Sin autem (ut dixi) incarnatum esse dicendo ipsum, manifesta est et indubitabilis confessio, quod factus est homo; nihil jam prohibet intelligere, quia cum unus sit et solus filius Christus, idem ipse Deus est et homo, sicut in Deitate perfectus, ita et in humanitate perfectus. Rectissimo autem et nimis prudenter tua Perfectio de salutari passione rationem exponit, non ipsum unigenitum Filium Dei, secundum quod intelligitur et est Deus, passum esse in sua natura quae sunt corporis affirmans, magis autem passum esse terrena natura. Oportet enim necessario utraque servari uni et vero Filio, et non pati secundam Deitatem, et dici passum esse eundem ipsum secundum

substitutit

V 280

B

Καὶ ἐν τῷ τρισκαίδεκάτῳ δὲ κεφαλαίῳ τῶν σχολίων ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Κύριλλος ὁμοίως ἀποβαλλόμενος τοὺς τε δύο υἱοὺς εἰσ-
 ἄγοντας τοὺς τε μίαν φύσιν λέγοντας θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς
 τοῦ Χριστοῦ γράφει οὕτως. Θεὸς διοριστίον οὖν ἔρα τὸν ἕνα
 κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς καὶ θεὸν ἰδικῶς, 5
 ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν φάμεν, τὴν τῶν
 φύσεων εἰδότες διαφορὰν καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηραύτας
 αὐτάς.

Et talium, καθὼς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, εἰς ἔστιν
 ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τέλειος ἐν θεότητι καὶ τέλειος ὁ 10
 αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ οὐκ ἔπαθεν τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλὰ τῇ
 C χοϊκῇ φύσει· οἶδεν δὲ καὶ τὴν τῶν φύσεων διαφορὰν καὶ τὸ ἀσυγ-
 χύτους αὐτάς ἀλλήλαις ἐν μιᾷ ὑποστάσει φυλάττεσθαι· δῆλον
 ὅτι τὸν αὐτὸν ἐν τῇ θείᾳ φύσει καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ λέγει ὁ πατήρ
 γνωριεσθαι, καὶ ἑκατέραν φύσιν ἐν αὐτῷ εἶναι, ἕξ ὧν καὶ συνε- 15
 R 810 τέθη. καὶ οὐκ ἂν τις οἶτω μανελὴ ὡς ὀρθῶς νομίσαι φρονεῖν
 τοὺς λέγοντας μίαν εἶναι φύσιν ἥτοι οὐσίαν σαρκὸς καὶ θεότη-
 τος τοῦ Χριστοῦ, τὴν αὐτὴν θείαν καὶ χοϊκὴν, παθητὴν καὶ
 D ἀπαθῆ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐτέρωθεν κατασκευάζειν ἐπιχειροῦσιν τινες
 τὸ μίαν εἶναι φύσιν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ 20
 Χριστοῦ, τὸ τοῦ ἀνθρώπου παράδειγμα προβαλλόμενοι καὶ λέ-
 γοντες ὅτι ὡσπερ ἕξ ἑτεροφυῶν ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶς ὁ

1. ὁ αὐτὸς ὁ P.
 p. 787. a.

5. Θεὸν} ἢ V. Conf. Cyrillus vol. V. p. 1.

humanitatem: ipsius enim passa est caro. „Et in tertio decimo capite
 Scholiorum, idem Sanctus Cyrillus similiter rejiciens eos, qui duos filios
 introducunt, et eos qui unam dicunt naturam Deitatis et carnis Christi,“
 ita scribit: Non discernendum unum Dominum Jesum Christum in homi-
 nem separatim, et in Deum separatim; sed unum eumdemque Dominum
 Jesum Christum dicimus, naturarum scientes differentiam, et inconfusas
 eas sibi invicem conservantes. „Si igitur (prout docet nos Sanctus Cy-
 rillus) unus est Dominus noster Jesus Christus, perfectus in Deitate, et
 perfectus idem ipse in humanitate, et non est passus divina natura, sed
 terrena, scit autem et naturarum differentiam, et quod inconfusae sibi
 invicem in una substantia conservantur: certum est, quod eumdem
 ipsam in divina natura et in humana dicit Pater cognosci, et utramque
 naturam in ipso esse, ex quibus et compositus est. Et non aliquis sic
 insanit, ut arbitretur eos recte sapere, qui dicunt unam esse naturam
 sive substantiam carnis et Deitatis Christi, eandem et divinam et terre-
 nam, passibilem et impassibilem. Quoniam autem et alie modo quidem
 ostenders conantur, unam esse naturam Deitatis et humanitatis Christi,
 exemplum hominis proponentes, et dicentes, quod sicut ex diversis natu-

ἄνθρωπος μία φύσις λέγεται, οὕτω καὶ ἐκ δύο φύσεων θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τὸν Χριστὸν λέγοντες ἐπιβλομεν μίαν φύσιν ἐπ' αὐτῷ λέγειν, ἐκεῖνο πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος, κἂν ἐκ διαφόρων συνίστηεν, τουτέστιν ψυχῆς καὶ σώματος, ὁμοίως διὰ τοῦτο μία φύσις λέγεται, ἐπειδὴ κοινῶς κατὰ πασῶν P 352 τῶν ὑποστάσεων, ἤγουν προσώπων, τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναγομένων κατηγορεῖται. εἰ καὶ τὰ μάλιστα γὰρ ἐκάστη θπόσταισις ἦτοι πρόσωπον, ὅλον Πέτρος καὶ Παῦλος, τοῖς ἰδιώμασιν ἀπ' ἀλλήλων διαχωρῶνται, ἀλλ' ὁμοίως οὐ τῇ φύσει διαιροῦνται· ἀμ- 10 γότεροι γὰρ ἄνθρωποι· καὶ πάλιν οὔτε ψυχὴ χωρὶς σώματος οὔτε σῶμα χωρὶς ψυχῆς ἀνθρωπος, ἀλλ' ἐκ τῶ μη ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἐδημιουργήθη. πᾶν δὲ κτίσμα εἰ καὶ ἐκ διαφόρων συνίστηεν, ἀλλ' οὐ μίαν ἐκείνην ἔχειν λέγεται φύσιν, καθ' ἣν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐδημιουργήθη. ὁ δὲ Χριστὸς 15 οὐχ οὕτως· οὔτε γὰρ μίαν φύσιν, ἤγουν οὐσίαν, δηλοῖ κοινῶς κατὰ πολλῶν ὑποστάσεων ἡμεῖς προσώπων κατηγορουμένην, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, πολλοὶ Χριστοὶ εὔρεθήσονται, καθ' ἣν τὸ κοινὸν τῆς μιᾶς φύσεως κατηγορεῖται, ὅπερ καὶ λέγειν ἐστὶν ἄσεβες· ἀλλ' οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρω- 20 πότητος, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ὁ Χριστὸς ἐδημιουργήθη, ἵνα τοῦτο ἢ φύσις Χριστοῦ, ἀλλὰ Θεὸς ὢν πρὸ

7. τὰ om. P. 11. ἀνθρωπότητος V. 12. κἂν — 14. ἐδημιουργήθη om. P. 15. κοινῶς γὰρ P. 18. καθῶν V, καθῶς P. 21. ἡ] ἡ P.

ria, anima et corpore consistens homo, una natura dicitur, sic et ex duabus naturis Deitatis et humanitatis Christum dicentes, debemus unam ipsius dicere naturam: illud ad eos dicemus, quod homo quidem licet ex diversis constet, id est, anima et corpore, tamen ideo una natura dicitur, quoniam de omnibus subsistentiis sive personis, quae sub eadem in omnibus specie referuntur, communiter praedicatur. Licet enim unaquaeque subsistentia sive persona, sicut Petrus et Paulus, proprietatibus a se invicem separentur, sed tamen non natura dividuntur; ambo enim homines: et iterum, nec anima sine corpore, nec corpus sine anima homo est, sed ex eo quod non erat, ad hoc quod est, ex anima et corpore creatus est. Unaquaeque autem creatura licet ex diversis constet, sed tamen unam illam habere dicitur naturam, secundum quam a Deo creata est. ex Deo ipse autem non sic: nec enim unam naturam sive substantiam significat, quae communiter de plurimis subsistentiis sive personis praedicatur, sicut homo. Si enim hoc esset, multi Christi invenirentur in quibus communitas unius naturae praedicabitur; quod et dicere impium est. Sed neque ab initio ex Deitate et humanitate sicut homo ex anima et corpore, Christus creatus est, ut hoc sit natura Christi: sed cum Deus esset ante

αἰώνων ὁ λόγος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἦτοι οὐσίας ἐπαρχῶν τῷ πατρὶ καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων ἐν ἰσχύι τῶν ἡμερῶν ἀνθρώπου φύσιν καθ' ὑπόστασιν ἐνώσας ἑωτῷ γέγονεν ἄνθρωπος, μὴ ἐκτὰς τοῦ εἶναι θεός.

- C
V 281 Ἔστιν οὖν ὁ Χριστὸς μία ὑπόστασις, ἦτοι πρόσωπον, καὶ 5
ἔχει τὸ τέλειον ἐν ἑαυτῷ τῆς τε θείας καὶ ἀκτίστου φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κτιστῆς φύσεως. . . πῶς οὖν, ἐν ᾧ
R 812 δύο φύσεις γινώσκονται, ἄκτιστος καὶ κτιστὴ, ἐπὶ τούτου μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν λέγεσθαι δυνατόν; εἰ γὰρ μία ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ 10 ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτός, οὐ μὴν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν. εἰ δὲ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἦν ὁ Χριστός, ἢ ἄσαρ-
D κος ὢν μόνῃ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία τῆς θεότητος οὐσία ἦτοι φύσις, ἢ ψιλὸς ὢν ἄνθρωπος μόνοις ἡμῖν ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ τρα- 15 πῖσα ἑκατέρω φύσις ἑτεροφυῆς ἔστιν, ἀπετέλεισε παρὰ τὰς συνελθούσας, καὶ κατ' αὐτοὺς οὔτε θεὸς ἔμεινεν οὔτε ἄνθρωπος γέγονεν ὁ Χριστός, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τῷ πατρὶ οὔτε ἡμῖν ἔστιν ὁ αὐτὸς ὁμοούσιος. τὸ δὲ οὕτω φρονεῖν πύσης πεπλήρωται ἁσβε-
P 353 πατέρων τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἐχρήσαντο, ἀλλ' ἐκείνοι μὲν ἵνα διέλωσιν ὅτι καθάπερ 20

1. ὁ θεοῦ λόγος P. 10. ἀλλ' om. P. 14. ἢ om. P. 16. ἐτεροφυῆς τι ἐπετέλειος R.

substantiae saecula Verbum, et esset ejusdem naturae sive substantiae cum Patre, Patri et creator omnium, in ultimis diebus hominis naturam secundum subsistentiam sibi unicus, factus est homo manens Deus.“

„Est igitur Christus una subsistentia, sive persona, et habet in semetipso perfectionem divinae et increabilis naturae, et perfectionem humanae et creabilis naturae. Quomodo igitur, in quo duae naturae cognoscuntur, increabilis, et creabilis, in eo unam naturam sive substantiam dici possibile est? Licet enim una subsistentia sive persona Christi ipse est, non tamen secundum unam eandemque naturam, seu substantiam. Si autem una natura sive substantia esset Christus, aut sine carne est, et soli Deo Patri consubstantialis, quoniam una Deitatis substantia sive natura est: aut purus homo existens, nobis est solum consubstantialis, quoniam una natura humanitatis est: aut immutata utraque natura alteram effecit naturam, praeter eas quae convenerunt, et secundum illos neque Deus mansit, neque homo factus est Christus; et ideo neque Patri neque nobis idem ipse consubstantialis est. Sic autem sapere omni plenum est impietate. Et ista dicimus, non ignorantes quod et quidam sanctorum Patrum hominis exemplo in mysterio Christi nisi

ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος εἰς ἀποτελεῖται καὶ οὐχὶ δύο ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος συντεθειὸς εἰς ἔστιν, καὶ οὐκ εἰς δύο Χριστοὺς ἢ δύο υἱοὺς μερίζεται. οὗτοι δὲ τῷ τοῦ ἀνθρώπου ἐποδείγματι κέχρηται, ἵνα 5 μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ εἰσαγάγῃσιν, ὅπερ ἀπεδείξαμεν ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐπιγρόμενοι ὡς παρὰ τὴν ὀρθὴν τῶν πατέρων διδασκαλίαν ἀναπλάττουσιν ἐν ἑαυτοῖς μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος καὶ σαρκός, ἐφ' ἕτερα μεταβαλόνουσι, λέγοντες μὴ δεῖν 10 ἀριθμὸν φύσεων ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν, ὡς τοῦ ἀριθμοῦ διαιρέσιν εἰσάγοντος. ἴστωσαν τοίνυν ὅτι ὁ ἀριθμὸς, ὅταν μὲν ἐπὶ διαφορῶν προσώπων ἢ ὑποστάσεων λέγεται, τῶν πραγμάτων αὐτῶν τὴν ἀνὰ μέρος ἔχει διαιρέσιν, οἷον ὡς ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἀνθρώπων· ὅταν δὲ ἐπὶ ἡνωμένων πραγμάτων, τηρικαῦτα μόνῳ 15 λόγῳ καὶ θεωρίᾳ, οὐ μὴν αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔχει τὴν διαιρέσιν, οἷον ἐπὶ μιᾷ ὑποστάσεως ἀνθρώπου ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος σινεσιώσεως. δύο γὰρ καὶ ἐνταῦθα φύσεις θεωροῦνται, ἕτερα R 814 μὲν τῆς ψυχῆς καὶ ἕτερα τοῦ σώματος. καὶ ὅμως οὐ διὰ τοῦτο C εἰς δύο ἀνθρώπους διαιρεῖται, ἀλλ' ἕνα ἴσμεν τὸν ἄνθρωπον καὶ 20 μίαν αὐτοῦ τὴν ἐπίστασιν. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν τοίνυν μυστηρίου τῆς ἐνώσεως γενομένης, εἰ καὶ διάφορα θεωρεῖται τὰ

2. καὶ om. P. 3. ἢ εἰς δύο P. 4. τοῦ om. P. 7. τούτω V, τοῦ P. 14. τῶν πραγμάτων P. 19. οὐ διαιρεῖται P sola tante V.

sunt: sed illi quidem ut ostenderent, quod sicut homo ex anima et corpore unus efficitur, et non duo homines, sic et Christus ex Deitate et humanitate compositus, unus est, non in duos Christos, vel in duos filios dividendus. Isti autem hominis exemplo utuntur, ut unam naturam sive substantiam Deitatis et humanitatis Christi introducant: quod demonstravimus alienum esse pietatis. Sed cum per haec convincuntur, quod praeter rectam Petrum doctrinam sibi confingunt unam naturam, seu substantiam Deitatis et carnis, ad alia transeunt, dicentes non oportere numerum naturarum in Christo dicere, utpote numero divisionem introducente. Sciunt igitur, quod numerus, quando in diversis personis, sive subsistentiis dicitur, rerum ipsarum per partes habet divisionem; sicut in duobus duo. sic vel etiam pluribus hominibus: quando autem in rebus unitis, tunc verbo *semper* ἑλ- solo et intellectu, non tamen ipsarum rerum habet divisionem, sicut in λητικῶς. una subsistentia hominis et anima et corpore constituta. Duae enim et hic naturae intelliguntur, altera animae, et altera corporis: et tamen non propter hoc in duos homines dividitur, sed unum scimus hominem duo. sic esse, et unam subsistentiam ejus. Et in mysterio igitur Christi facta *alibi*. unitione, licet diversa intelligantur quae unita sunt, sed non ipsa re et

ἐνωθέντα, ἀλλ' ὅν οὐ πραγματικῶς καὶ ἀνὰ μέρος ἀλλήλων δι-
 στανται τὰ ἐξ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς συντέθη-
 τήν μέντοι διαφορὰν κατανοοῦντες, καὶ τούτην σημάνας βουλό-
 μενοι, τὸν ἀριθμὸν παραλαμβάνομεν, καὶ δύο τὰς ἐν Χριστῷ
 φύσεις εἰναί φημεν, καὶ οὐ διὰ τοῦτο ὁ εἰς Χριστὸς εἰς δύο Χρι- 5
 στοὺς ἢ δύο υἱοὺς διαιρεῖται. καὶ μαρτυρεῖ τοῖς παρ' ἡμῶν εἰ-
 D ρημένοις ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ πρὸς Κληθόνιον
 πρώτῳ λόγῳ γράφων οὕτως. Ἔτις εἰπάγει δύο υἱοὺς, ἓνα μὲν
 V 282 τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός, δεῦτερον δὲ τὸν ἐκ τῆς μητρός,
 ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτόν, καὶ τῆς υἰοθεσίας ἐκτέσου τῆς 10
 ἐπηγγελμένης τοῖς ὀρθῶς πιστεῖουσι. φύσεις μὲν γὰρ δύο, Θεὸς
 καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα, υἱοὶ δὲ οὐ δύο οὐδέ
 Θεοί· οἱ δὲ γὰρ ἐνταῦθα δύο ἄνθρωποι, εἰ καὶ οὕτως ὁ Παῦ-
 λος τὸ ἐντός τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ἐκτός περισηγόρευσεν. καὶ εἰ
 δεῖ συντόμως εἰπεῖν, ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο τὰ ἐξ ὧν ὁ σωτήρ, εἰ- 15
 P 354 περ μὴ ταῦτόν ὁ ἀόρατος τῷ ὀρατῷ καὶ τὸ ὑχρόνον τῷ ὑπὸ χρό-
 νον, οὐκ ἄλλος δὲ καὶ ἄλλος, μὴ γένοιτο.

Ἰδοὺ διὰ τούτων σαφῶς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὅτι
 ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ὁ μὲν ἐπὶ προσώπων τὸν ἀρι-
 θμὸν λέγων ὡς ἀσεβῆς κατακρίνεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν φύσεων, ἐξ ὧν 20
 ὁ εἰς συντέθη Χριστός, τοῦτον παραλαμβάνων ὀρθῶς ὁμολο-
 γεῖ, ὡς τὴν μὲν διαφορὰν τῶν συνελθουσῶν φύσεων διὰ τούτου

2. ὁ om. P. 9. τὸν ἐκ om. P. 15. ὃν ὁ V, ὃν P, ὁ R.
 16. τὸ ἀόρατον P. ib. ὑπὸ χρόνον] χρόνον P. 19. τῶν ἀρε-
 θμῶν RV. 22. τούτου] τούτο P.

per partes a se invicem separantur ea, ex quibus Dominus noster Jesus
 Christus compositus est, differentiam tamen considerantes et hanc signi-
 adsumimus ficare volentes, numerum assumimus, et duas in Christo naturas esse di-
 cimus: nec ideo unus Christus in duos Christos, vel in duos filios divi-
 ditur. Et testimonium praestat nostris dictis Sanctus Gregorius Theo-
 logus, scribens in primo libro ad Cledonium sic: Si quis introducit duos
 ex Deo Pa- filios, unum quidem ex Deo et Patre, secundum autem ex matre, sed
 tre non unum eundemque. ex adoptione cadat, quae promissa est recte cre-
 et adopt. dentibus. Naturae enim duae, Deus homo, quemodo et anima et cor-
 Deus est pas: non autem duo Filii, nec Dii duo. Nec enim hi duo homines, licet
 homo. Paulus sic appellaverit quod est intus hominis, et quod est extrinsecus:
 et ut compendiose dicamus, aliud quidem et aliud ea ex quibus Salva-
 tor est, cum non idem sit invisibile et visibile, et hoc quod sine tem-
 sub tempo- pore est, et hoc quod sub tempore: non autem alius et alius, absit.
 re est „Hoc per haec evidenter docet Sanctus Gregorius, quod in my-
 stero Christi ille quidem qui in personis numerus dicit, ut impie con-
 demnatur: ille autem qui in natura, ex quibus unus Christus compositus
 est, numerum accipit, recte confitetur, utpote differentiam quidem nota-

σημαίνων, διαίρειν δὲ τὴν ἀνὰ μέρος κατ' οὐδένα τρεῖπον ποιού-
 μενος. ὡσπερ γὰρ ἑτέρα φύσις τῆς ψυχῆς καὶ ἑτέρα τοῦ σώμα- B
 τος, καὶ ὁμως εἰς κατὰ σύνθεσιν ἄνθρωπος ἀποτελεῖται καὶ οὐ
 δύο, οὕτω καὶ ἐν Χριστῷ εἰ καὶ δύο φύσεις θεωροῦνται, ἑτέρα
 5 μὲν τῆς Θεότητος, ἑτέρα δὲ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' οὐ διὰ
 τοῦτο δύο Χριστοὶ ἢ δύο υἱοὶ εἰσάγονται· ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν R 816
 ἐν Χριστῷ φύσεων κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον παραιτούμενοι λέγειν
 δῆλοί εἰσι τὴν διαφορὰν ταύτων ἀρνούμενοι καὶ σύγχυσιν ἐπιεσά-
 γοντες τῇ οἰκονομίᾳ. εἰ δὲ τὴν διαφορὰν ὁμολογοῦσιν, ἀνάγκη
 10 πάντως ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσυγχύτως συνελθουσῶν
 φύσεων εἰς μίαν ὑπόστασιν λέγειν αὐτούς. ὅπου γὰρ διαφορὰ C
 φυλάττεται, ταύτῃ πάντως καὶ ἀριθμὸς ἕπεται. εἰς σύστασιν
 δὲ τῶν παρ' ἡμῶν εἰρημένων τῇ τῶν ἁγίων πατέρων μαρτυρίᾳ
 χρώμενοι δεῖξομεν αὐτούς λέγοντας ὅτι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυ-
 15 στήριον οἱ μὲν λόγοι διαιροῦνται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων,
 Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἕξ ὧν καὶ συνετέθη, καὶ τὸν ἀρι-
 θμὸν ἐπὶ τούτου παραλαμβάνουσιν, οὐ μὴν πραγματικῶς ἀνὰ μέ-
 ρος τῶν φύσεων ποιοῦνται διαίρειν εἰς δύο ἑποστάσεις ἤτοι
 δύο πρόσωπα. λέγει γὰρ ὁ ἐν ἁγίοις Κίριλλος ἐν τῇ ἐρημηλίᾳ
 20 τοῦ Λευιτικοῦ οὕτως. "Ὅλον δὲ πάλιν ἐν ταίτοις περιάφρει σα- D
 φῶς τοῦ σωτήρος ἡμῶν τὸ μυστήριον καὶ τὸν διὰ τοῦ ἁγίου
 βυπτίσματος καθαρισμόν. δύο μὲν γὰρ ὁρνήθια ληφθῆναι κε-

15. οὕτως] vol. I. p. 366. E. 17. γὰρ om. P.

rarum quae convenerunt, per hoc significans: divisionem autem, quae per partem est, nullo modo faciens. Sicut enim altera natura est animae, et altera corporis, et tamen unus secundum compositionem homo efficitur, et non duo homines: sic et in Christo licet duae intelligantur naturae, altera quidem Deitatis, altera vero humanitatis. sed non propter hoc duo Christi, aut duo filii introducuntur. Ergo qui numerum naturarum quae in Christo sunt, secundum praedictum modum dicere recusant, manifesti sunt differentiam naturarum abnegantes, et confusionem introducentes dispensationi. Si vero differentiam confitentur, necesse est omnimodo ad eam significandam, et numerum dicere naturarum, quae sine confusione in unam subsistentiam convenerunt. Ubi enim differentia servatur, ibi omni modo et numerus sequitur. Ad confirmanda autem ea quae diximus, sanctorum Patrum testimonio utentes, ostendemus eos dicere, quod in uno Domino nostro Jesu Christo rationes quidem dividuntur secundum differentiam naturarum Deitatis et humanitatis ex quibus et compositus est, et numerus in hoc assumunt, non tamen ipsa re et per partes naturarum faciunt divisionem in duas subsistentias sive personas. Dicit enim Sanctus Cyrillus in Levitici interpretatione, sic: Totam in his iterum circumspecte aperte Salyatoris nostri mysterium, et emanationem quae per sanctum Baptisma fit. Duas enim aviculas sumi

λέγει ζῶντα καὶ καθάρᾳ, ἵνα νοήσῃς διὰ τῶν πετεινῶν τὸν οὐ-
 ράνιον ἄνθρωπὸν τε ὁμοῦ καὶ θεὸν εἰς δύο φύσεις, ὅσον ἦν
 εἰς τὸν ἐκάστην πρόποντα λόγον, διαιρούμενον· λόγος γὰρ ἦν ὁ
 ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀναλάμπας ἐν σαρκὶ τῇ ἐκ γυναικός· πλὴν οὐ
 μερίζομενον· εἰς γὰρ εἰς ἀμφοῖν ὁ Χριστός. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς
 ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Σούκνεσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ γράφει
 οὕτως. Ἀλλ' ἠγνόησαν ὅτι ὅσα μὴ κατὰ μόνην σὴν θεωρίαν δια-
 P 355 ρεῖσθαι φιλεῖ, ταῦτα οὐ πάντως καὶ εἰς ἑτερότητα τῆς ἀνὰ μέρος
 ὁλοτρόπως καὶ ἰδικῶς ἀποφοιτήσκειν ἂν ἀπ' ἀλλήλων. καὶ ὁ ἐν
 ἁγίοις Βασίλειος ἐν τῷ τετάρτῳ κατ' Ἐκονομίᾳ λόγῳ, ἐρημητιῶν¹⁰
 V 233 τὸ· Ἐντιμὸς ἐκτισέ με καὶ πρὸ πάντων βοννῶν γεννᾷ με, γράφει
 οὕτως. Ἀηπτεῖον οὖν τὸ μὲν Ἐγέννησεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ υἱοῦ, τὸ
 δὲ Ἐκτισεν ἐπὶ τοῦ τῆν μορφῆν τοῦ δούλου λαβόντος. ἐν πᾶσι
 δὲ τοῦτοις οὐ δύο λέγομεν, θεὸν ἰδίᾳ καὶ ἄνθρωπον ἰδίᾳ· εἰς
 γὰρ ἦν· ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν τῆν ἐκάστου φύσιν λογιζόμενοι. 15

R 818 Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ περὶ υἱοῦ
 B δευτέρῳ λόγῳ διδάσκων ἡμᾶς ὕπως δεῖ τὰς ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστῷ φύσεις κατ' ἐπίνοιαν διακρίνειν γράφει οὕτως. Ἡνί-
 κα αἱ φύσεις διίστανται ταῖς ἐπινοαῖς, συνδιαιρεῖται καὶ τὰ ὀνό-
 ματα. Παύλου λέγοντος ἄκουσον, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν²⁰
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης Χριστοῦ μὲν θεός, τῆς δὲ

1. νοήσεις P. 3. ὁ om. P. 7. μὴ sumpsit a Cyrillo vol. V. p. II.
 Epist. p. I. p. 145. B: 15: ἀλλὰ om. P.

jubet vivas et mundas, ut intelligas per volatilia caelestem hominem si-
 ad rationem mul et Deum, in duas naturas, quantum pertinet ad rationem unicuique
 dividendum convenientem, dividendum (Deus enim Verbum, qui ex Deo Patre est,
 unicuique splenduit in carne quae ex muliere est) verumtamen non patendum,
 con... unus enim ex utrisque Christus. „Et iterum idem Sanctus Cyrillus in
 secunda ad Successorum epistola ita dicit: “ Sed ignoraverunt, quod quae
 per solum intellectum dividi solent, non haec necessario etiam in alteri-
 tatem, quae est per partes, omnimodo et specialiter a se invicem sepa-
 rabuntur. „Sed et Sanctus Basilius in quarto libro contra Eunomium,
 interpretans hoc quod est: *Dominus creavit me, et ante omnes colles ge-*
 quod dicit, *avit me*, ita scribit: Intelligendum hoc quidem quod dicit, *creavit*, de eo
 genuit de qui formam servi accepit. In his autem omnibus non duo dicimus, Deum
 Deo filio, separatim; et hominem separatim, unus enim erat: sed secundum intelle-
 hoc autem otum, utriusque naturam existimantes.
 quod dicit
 creavit. sic

„Sed et Sanctus Gregorius Theologus in libro secundo de Filio, do-
 cens nos, quomodo in Domino nostro Jesu Christo oportet naturas quae
 etiam
 Leunclav. in eo sunt, secundum intellectum discernere,“ ita scribit: Cum naturae
 intellectu distant, simul dividuntur etiam nomina. Paulum dicentem ar-
 di: *Ut Deus Domini nostri Jesu Christi, pater gloriae Christi quidem*

δόξης πατρός. εἰ γὰρ καὶ τὸ συναμφότερον ἔν, ἀλλ' οὐ τῇ φύσει, τῇ δὲ συνόδῳ.

Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐπίσκοπος ἐν τῷ κατ' Ἐννομίον τετάρτῳ λόγῳ τὰ αὐτῶν ἡμῶν διδασκῶν γράφει οὕτως. Καὶ ὡς ἂν μή τις τῇ ἀκηράτῳ φύσει τὸ κατὰ τὸν σταυρὸν πάθος προστρίβοιτο, δι' ἐτέρων τρανότερον τὴν τοιαύτην ἐπανορθοῦται πλάνην, μισίτην αὐτὸν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ αὐτὸν ὀνομάζων, ἵνα ἐκ τοῦ τὰ δύο περὶ τὸ ἔν λέγεσθαι τὸ πρόσφορον νοοῖτο περὶ ἐκότερον, περὶ μὲν τὸ Θεῖον 10 ἢ ἀπάθεια, περὶ δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἢ κατὰ τὸ πάθος οἰκονομία. τῆς οὖν ἐπινοίας διαιρουμένης, τὸ κατὰ φιλανθρωπίας μὲν ἠνωμένον, τῷ δὲ λόγῳ διακρινόμενον, ὅταν μὲν τὸ ἵπερκείμενον καὶ ὑπερέχον πάντα νοῦν κηρύσσει, τοῖς ὑψηλοτέροις κέχρηται τῶν ὀνομάτων, ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ μέγα Θεὸν καὶ δύναμιν Θεοῦ 15 καὶ σοφίαν καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶν. ὅταν δὲ τὴν ἀναγκαίως διὰ τὸ ἡμέτερον ἀσθενές συμπαραληφθεῖσαν τῶν παθημάτων πείραν περιγράφει τῷ λόγῳ, ἐκ τοῦ ἡμέτερον κατονομάζει τὸ συναμφότερον, ἀνθρώπου αὐτὸν προσυγορεύων, οὐ κοινοποιῶν πρὸς τὴν λοιπὴν φύσιν διὰ τῆς φωνῆς τὸν δηλούμενον, ἀλλ' ὥστε περὶ ἐκά- 20 τερον τὸ εὐσεβές φυλαχθῆναι.

Τούτων οὕτως ἀποδεδειγμένων διὰ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας, πυνθασθῶσαν οἱ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων

1. καὶ om. R. 8. Νύσσης P. 4. τετάρτῳ] τῷ τετάρτῳ P.
6. τρανώτερον P, τὸ ἀνώτερον RV. 17. ἐπιγράφει P.

Deus, gloriæ autem Pater. Nam etsi utrumque unum est, tamen non natura, sed conventu.

Et Sanctus autem Gregorius Nyssenus in quarto libro contra Eunysae. Et ne aliquis incorruptibili naturæ crucis passionem applicaret, per alia manifestius talem emendat errorem, mediatorum ipsum Dei et hominum, et hominem et Deum ipsum nominans: ut cum deo de uno dicantur, congruum intelligantur circa utrumque, circa Deitatem quidem impassibilitas, circa humanitatem autem dispensatio passionis. Intellectu igitur dividente hoc quod per misericordiam quidem unicum est, ratione autem discernitur, cum hoc quidem, quod superpositum est et supereminens omnem sensum, prædicat, altioribus utitur nominibus, super omnia Deum, et Magnum Deum, et Virtutem Dei, et Sapientiam, et talia vocans: cum autem passionem experimentum necessario propter nostram infirmitatem acceptum, verbis significat, ex nostro nominans utrumque hominem ipsum appellat, non communicans per vocem ad ceteram naturam eum qui significatur, sed ut circa utrumque pietas conservetur.

His ita demonstratis per sanctorum Patrum doctrinam, cessent qui numerum naturarum quæ in Christo sunt, occasionem sui erroris faciunt,

- πρῶτασιν τῆς οικείας πλάνης ποιούμενοι καὶ τῷ διὰ τούτου τὴν
 P 356 διαφορὰν ἀρνείσθαι σύγχυσις εἰπάγειν ἐπιχειροῦντες. πῶς γὰρ
 οὐκ ἀναγκαιὸς ἀριθμὸς ᾧ ἐπὶ σημασίᾳ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐνωθε-
 σῶν εἰς μίαν ὑπόστασιν φύσεων καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἀνὰ μέρος διαφέ-
 ρσει αὐτῶν οἱ πατέρες ἐχρήσαντο; ἀποδεικνύμενου τοίνυν παντα-5
 B 820 χόθεν ὡς ἀσεβὲς ἐστὶ τὸ λέγειν μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος
 καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ, κἀκεῖνο ἐροῦμεν ὡς εὐδὲ καθ' ὃ
 μίαν ὑπόστασιν λέγομεν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ
 Χριστοῦ, οὕτω δυνατὸν καὶ μίαν φύσιν λέγειν Χριστοῦ, ἐπειδὴ
 μὴ ταῦτ' ὀνόματι τε καὶ ὑπόστασις. πάντες γὰρ οἱ ἄγιοι πατέ-10
 B ρες συμφώνως ἡμῶς διδύσκουσι ἄλλο εἶναι φύσιν ἦτοι οὐσίαν καὶ
 μορφήν καὶ ἄλλο ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον, καὶ τὴν μὲν φύσιν
 ἦτοι οὐσίαν καὶ μορφήν τὸ κοινὸν σημαίνειν, τὴν δὲ ὑπόστασιν
 ἦτοι πρόσωπον τὸ ἰδικόν.
 V 284 Εἰ δὲ φήσωσι τινες ὅτι ὡςπερ μία ὑπόστασις σύνθετος ἐ-15
 ρηται ἐπὶ Χριστοῦ, οὕτω δὲ καὶ μίαν φύσιν σύνθετον λέγειν,
 ἀποδειξομεν καὶ τοῦτο ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. μίαν γὰρ
 φύσιν θεότητος ἦτοι οὐσίαν λέγοντες τρεῖς ἐπ' αὐτῆς δοξάζομεν
 ὑποστάσεις, ἐν ἐκάστη ὑποστάσει τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν
 γνωρίζοντες, καὶ εὐσεβῶς ἐκ τῶν τριῶν ὑποστάσεων μίαν ἐκ-20
 C στασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα συντεθεῖσθαι φραμεν. οὐ-
 δαὶς γὰρ ποτε ἐτόλμησεν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰπεῖν ὅτι ὡςπερ

10. μήτ' αὐτὸν V, οὐτ' αὐτὸν P. 17. ἀποδειξομεν PV.

et earum differentiam numeri recusatione negando, confusionem intro-
 cere conantur. Quomodo enim non est necessarius numerus, quo, ad si-
 gnificandam differentiam naturarum quae in unam subsistentiam unitae
 sunt, et non ad divisionem per partes earum, usi sunt Patres? Demon-
 strato igitur undique, quod impium est dicere unam naturam sive sub-
 stantiam Deitatis et carnis Christi, et illud dicimus, quia nec secundum
 quod unam subsistentiam dicimus Deitatis et humanitatis Christi, sic pos-
 sibile est et unam naturam Christi dicere: quoniam non idem est natura
 et subsistentia. Omnes enim Sancti Patres consonanter nos docent, aliud
 esse naturam sive substantiam et formam, et aliud subsistentiam sive per-
 sonam: et naturam quidem vel substantiam et formam, hoc quod est
 commune, significare, subsistentiam autem sive personam, hoc quod est
 speciale.

„Sin vero dixerint quidam, quod sicut una subsistentia composita
 dicitur Christi, sic oportet et unam naturam compositam dicere: ostend-
 esse pietatis idem et hoc alienum esse a pietate. Unam enim naturam sive substan-
 tiam Deitatis dicentes, tres ipsius confitemur subsistentias; in unaquaque
 subsistentia eandem naturam sive substantiam cognoscentes. Et recte
 ex tribus subsistentiis unam subsistentiam Verbi ad carnem compositam
 esse dicimus. Nemo enim unquam ausus est in Catholica Ecclesia dic-

τρεις ὑποστάσεις, οὕτω καὶ τρεῖς φύσεις εἶναι τῆς ἁγίας τριάδος, ὥστε καὶ δύνανθαι λέγειν μίαν φύσιν ἐκ τῶν τριῶν φύσεων συντεθεῖσθαι πρὸς σάρκα. τρεῖς γὰρ ἡσυχίας ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος μόνος Ἄρειος τολμήσας εἰπεῖν ὡς βλάσφημος κατεκριθῆ.

5 Διὰ τοῦτο τοίνυν κατὰ τὸν ὀρθρὸν λόγον ἰδιο φύσεων ἔνωσιν λέγομεν καὶ μίαν ὑπόστασιν, ἐπειδὴ ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς κατὰ τὴν ἰπύστασιν ἕτερος ὢν παρὰ τὸν πατέρα, τῆς υἱότητος δὲ φύσεως ὢν D
 τῷ πατρὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει, ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ σάρκα ἐπιχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερῇ, ὅπερ ὀθλοὶ ἀνθρωπίνῃ φύσει
 10 ἐνώθηται τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον καὶ οὐκ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ τοῦ ἀλλοῦ υἱοῦ. ἔστι τοίνυν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος καὶ σαρκωθεὶς μία ἰπύστασις ἐν ἑκατέρῃ φύσει γνωριζόμενος, ἐν τε τῇ θεῖᾳ, ἐν ἣ ὑπῆρχε κατὰ τὸ Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κατὰ τὸ Ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ
 15 διὰ τοῦτο εὐσεβῶς εἶποι τις ἂν μίαν ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λό- P 857
 γου εἰθεῖω, ἤπερ μίαν φύσιν ἀνθετον, ἐπειδὴ ὅτε καθ' ἑαυτὴν ἁπλῶς φύσις λέγεται μὴ προσκειμένου ταύτῃ ἰδικοῦ τινος προσώπου, ἀόριστόν τι καὶ ἀνυπόστατον δηλοῖ· τὸ δὲ ἀόριστον πρὸς οὐδὲν συντεθεῖσθαι δύναται. εἰ δέ τις καὶ μετὰ τοῦ τοιοῦ-
 20 τοῦ λόγου πρὸς ἡμιονεικίαν μόνην ὀρθῶν ἀντιθεῖναι ἐπιχειρήσει,

4 εἰπὼν PV. 7. δὲ om. R. 9. ἐψυχωμένην — p. 358. A ἐνώσεως om. R. 11. τοῦδ' υἱος PV. Eustathius ad Odys. p. 1769. 38. εἰκε γοῦν τῷ Ὀμηρικῷ καὶ Ξενοφάντος ἐν Ἑλληνικοῖς τὸ γέγονε τότε τι ὄνομα πολλοῦ. Scripserat τὸ δὴ τι et fortasse πολλῶ. Infra p. 361. D, πρὸς τὸν τινα ἄιθροπον. 12. ἐν τῇ ἐν δὲ P. 13. ὁς] ὡς V. 16. ἤπερ] εἰπερ V. 20. ἐπιχειρήσει P.

re, quod sicut tres substantiae, sic et tres naturae sunt sanctae Trinitatis: ut possibile sit dicere, unam naturam ex tribus naturis compositam esse ad carnem. Tres enim naturas in sancta Trinitate solus Arius ausus dicere, tamquam blasphemus condemnatus est.⁴

„Ideo igitur secundum rectam rationem, ducum naturarum dicimus, unitatem. unionem, et unam substantiam: quoniam Dei Filius, cum esset secundum substantiam alter praeter Patrem, eandem autem naturam habens Patria, in sua substantia plasmavit sibi carnem animatam anima rationali et intellectuali: quod significat, humanae naturae unitum esse Deum Verbum, et non substantiae seu personae cujusdam. Est igitur Deus Verbum et incarnatus, una substantia in utraque natura cognoscendus; in divina, in qua erat, prout dictum est: *Qui cum in forma Dei esset; et in humana secundum hoc, quod est in similitudinem hominum factus.* Et ideo rectius dicat aliquis unam substantiam Dei Verbi compositam, recte quam unam naturam compositam: quoniam cum per se absolute natura dicitur, non adjecta ei speciali cujusdam persona, infinitum, et non subsistens aliquid significat: infinitum autem ad nihil potest compari. Si autem aliquis et post tales rationes ad contentionem solam respiciens,

λέγων· ἔτι κατὰ τὸν ἀποδοθέντα τῆς φύσεως λόγον· χρηὴ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Χριστοῦ ἰδίαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον ἰδιουκῆχειν, πρόδηλός ἐστιν ὁ τοιοῦτος ὅτι προϋποστάντι ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι λέγει τὸν λόγον καὶ σχετικὴν γεγενῆσθαι τὴν ἐνω-

B σιν· δύο γὰρ ὑποστάσεων ἦτοι προσώπων καθ' ὑπόστασιν ἐνω- 5
σιν γενέσθαι ἀδύνατον. ὥστε ὁ ταῦτα λέγων, τὸ δυνατόν τοῦ
Θεοῦ λόγοις ἀνθρωπίνης σοφίας κενῶσαι σπουδάζων, ἀγνοεῖ τὸ
μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, ὅπερ καρδίᾳ μὲν πιστεύεται εἰς
δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· οὔτε γὰρ ἡ
ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ ἀπλῶς ποτε λέγεται, ἀλλ' οὔτε 10
ἰδίαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον ἔσχεν, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ
λόγου τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπάρξεως ἔλαβεν. ὅθεν αὐτὸν τὸν Θεὸν λόγον
ἀτρέπτως ἀνθρωπὸν γεγενῆσθαι ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκ εἰς ἀνθρω-

C πόν τινα αὐτὸν ἐληλυθέναι, καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ λόγον σαρκω-
θέντος τὴν ἐκ παρθένου γέννησιν εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο Θεοτόκον 15
εἶναι τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν. διὰ τοῦτο καὶ

V 285 πρὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ σάρκωσιν
τρῖς ὑποστάσεις λέγομεν, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας τριῖδος τετάρτης ἐποστάσεως ἦτοι
προσώπου προσθήκην μὴ ἐπιδεξιμένης. ἐκ τούτων τοίνυν πάν- 20
των διελέγχονται οἱ λέγοντες πρὸ τῆς ἐνώσεως δύο φύσεις ὡς προϋ-

D ποστάντα λέγουσιν τὸν ἀνθρωπὸν, καὶ οὔτως ἐνωθῆναι τῷ Θεῷ

5 γενέσθαι ἔνωσιν P.
22. τὸν om. P.

7. ἀνθρωπίνους V.

21. οὐ om. V.

opponere conetur, dicens quod secundum redditam naturae rationem oportet et humanam naturam Christi suam subsistentiam seu personam propriam habere: manifestus est talis, quod ante subsistenti homini unitum esse dicit Deum Verbum, et affectualem factam esse unitatem. Duae enim subsistentiae seu personae secundum subsistentiam uniri non possunt. Qui igitur haec dicit, Dei potentiam verbis humanae sapientiae evacuare festinans, ignorat magnum pietatis mysterium, quod corde quidem creditur ad justitiam, ore autem confessio sit ad salutem. Neque enim humana Christi natura per se absolute unquam dicitur, sed nec suam subsistentiam seu personam habuit: sed in subsistentia Dei Verbi, natura humana. Initium ut esset, habuit: unde ipsum Deum Verbum immutabiliter hominem factum esse confitemur, et non in hominem quemdam venisse, et ejusdem Dei Verbi incarnati esse nativitatem ex Virgine, et propter hoc Dei Genitricem sanctam gloriosam semper Virginem Mariam esse. Ideo et ante incarnationem Dei Verbi, et post ejus incarnationem, tres subsistentias dicimus Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Non enim sancta Trinitas quartae subsistentiae vel personae adjunctionem suscepit. Ex his igitur omnibus convincuntur qui dicunt, ante unionem duas naturas esse, quod ante plasmatam dicunt hominem, et

λόγῳ, κατὰ τὴν μανίαν Θεοδώρου καὶ Νεστορίου τῶν ἀσεβίων, οὗτε λέγοντες μὴ χρῆναι λέγειν μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ, ἀλλὰ μίαν φύσιν καὶ φαντασίαν εἰσάγοντες, κατὰ Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτύχηα τοὺς ἀσεβεῖς. ἀλλ' οὗτοι μὲν ταῦτα. 5 οἱ δὲ ἄγιοι πατέρες μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἐνανθρώπησιν θεωρήσαντες τὰ ἐξ ὧν ὁ Χριστός, καὶ ὅτι ἀσύγχυτοι μεμενέκασιν αἱ φύσεις, ὁρθότατα τὰς δύο φύσεις, τὴν τε θείαν καὶ ἀνθρωπίνην, ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι εἰρήκυσιν. οὗτε γὰρ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως δύο φύσεις ἦσαν τοῦ κυρίου, οὗτε μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν. αἱ P 358 10 δύο μία γιγνόμεναι, εἰ καὶ ἐν μιᾷ ἕποσιτύσει γνωρίζονται.

Ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἐκ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας διδαχθέντες πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγγεόντων καὶ τεμνόντων τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον εἰκότως ἐγράψαμεν, καὶ οὐ τῷ σαφηνίζειν τὰ ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ἐν οἷς γνωρίζεται 15 ὁ Χριστὸς σύγχυσιν ἢ διαιρέσιν τῆς θείας οἰκονομίας εἰσάγομεν. ἀμέλει δοξολογίαν καὶ τὸν τῆς ἐνώσεως λόγον προφέροντες ἕνα Χριστὸν καὶ υἱὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σεσαρκωμένον καὶ ἐνανθρωπήσαντα ὁμολογοῦμέν τε καὶ προσκυνοῦμεν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ B 20 καθολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογουμένων, γινώσκειν βουλόμεθα πάντας τοὺς Χριστιανούς ὅτι ὡσπερ ἕνα Θεὸν καὶ κύριον ἔχομεν, οἷ-

2. οἱ δὲ PV. 3. φύσιν σύγχυσιν P. 4. Ἀπολλινάριον PV. *ib.* Εὐτύχηα] „Εὐτύχηα *cod. Vatic.*“ m. P. Mea excerpta tacent. Non minus rectum Εὐτύχηα quam Εὐτύχια. 9. οὐδὲ PV. 14. οὕτω σαφηνίξει V. 16. λόγον δὲ προφέροντες P sola. 19. τοῦ Θεοῦ om. P.

sic unitum esse Deo Verbo, secundum insaniam Theodori et Nestorii impiorum. Qui autem dicunt, quod non oportet post unitatem duas naturas in Christo, sed unam dicere, confusionem et phantasiam introducunt secundum Apollinarium et Eutychen impios. Sed isti quidem haec. Sancti vero Patres, post Dei verbi incarnationem considerantes ea, ex quibus Christus est, et quod inconfusae manserunt naturae, rectissime duas naturas, Divinam et humanam, in Christo esse dixerunt. Nec enim ante incarnationem duas naturae erant Domini, nec post incarnationem duae naturae una factae sunt, licet in una subsistentia cognoscantur.

„Haec autem et ex divinis Scripturis, et Patrum doctrina edocti, ad refutandos eos qui confundunt et dividunt divinae dispensationis mysterium, merito scripsimus, et non eo quod declaramus ea, ex quibus est, et in quibus cognoscitur Christus, confusionem vel divisionem divinae dispensationi facimus. Itaque glorificationem et unitiois rationem proferentes, unum Christum et Filium et Dominum, Verbum Dei incarnatum et hominem factum confitemur, et adoramus cum Patre et Spiritu sancto. Haec ita cum universali Dei Ecclesia confitentes, scire volumus omnes universalis Christianos, quod sicut unum Deum et Dominum habemus, ita et unam D. E. confi-

R 822 τω και μιαν πίστιν. εἷς γάρ ἐστιν ὁρος πίστεως τὸ ὁμολογεῖν και ὁρθῶς δοξάζειν πατέρα και Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ και ἅγιον πνεῦμα. ταύτην τὴν ὁμολογίαν φυλάττομεν, εἰς ἣν και ἱερατικῶς ὁδηγησάμενοι, ὁδηγησάμενοι μὲν παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτηρῶς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς και ἀποστό- 5
C και ἡ ἅγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου, και τοῦτον μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας καταδικάσαντες, τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν ἔτι σύμβολον και μᾶθημα τῆς πίστεως παραδεδόκασι τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, και μετ' ἐκείνους οἱ ὄν' ἅγιοι πατέ- 10
ρες οἱ συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου και Μύγνου τοῦ Ἀπολλιναριστοῦ και τούτους καταδικάσαντες μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, ἀκολουθοῦντές τε κατὰ πάντα τῷ αὐτῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τῷ παρὰ τῶν τετ' ἁγίων πατέρων παραδοθέντι, ἐγράψασαν τὰ περὶ τῆς θεότητος τοῦ 15
D ἁγίου πνεύματος. ἔτι δὲ και οἱ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντες τὸ πρότερον ἅγιοι πατέρες κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς και οἱ ἐν Χαλκηδόνι ἅγιοι πατέρες κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς, ἀκολουθήσαντες κατὰ πάντα τῷ εἰρημένῳ ἁγίῳ συμβόλῳ ἦτοι μαθήματι τῆς πίστεως, κατεδίκασαν τοὺς προειρημένους αἰρετικούς μετὰ τῆς 20
αὐτῶν ἀσεβείας και τῶν τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονησάντων ἢ φρονοῦντων.

6. τ' και ιη' P sola. 7. ἅγιοι om. P. 9. η' P sola. 12. Ἀπολλιναριστοῦ PV. 15. περι] παρὰ PV. 17. οἱ ἅγιοι P.

fidem. Una enim definitio fidei est, confiteri et recte glorificare Patrem, et Christum Filium Dei, et Spiritum sanctum. Istam confessionem conservamus, in qua et baptizati sumus, donatam quidem a magno Deo et Salvatore nostro Jesu Christo sanctis suis Discipulis et Apostolis, ab eis autem praedicatam in toto mundo. Trecenti autem decem et octo sancti Patres collecti in Nicaea adversus Arium, illo eum sua impietate condemnato, eandem confessionem, id est, sanctum Mathema et Symbolum fidei tradiderunt sanctae Dei Ecclesiae; et post illos, centum quinquaginta sancti Patres Constantinopoli collecti adversus Macedonium sancto Spiritui repugnantem, et Magnum Apollinaristam, illis condemnatis cum sua perfidia, secuti per omnia idem sanctam Symbolum traditum a trecentis decem et octo sanctis Patribus, explanaverunt quae sunt de Deo, et a-tate sancti Spiritus. Insuper autem et qui in Epheso prius collecti sunt pud Leucl. sancti Patres adversus Nestorium impium, et qui in Chalcedone oave-Eutyen. nerunt sancti Patres adversus Eutychem impium, secuti per omnia praesic alibi. dictum sanctum Symbolum sive Mathema fidei, condemnaverunt praedictos haereticos una cum eorum impietate, et hos qui similia illis asserunt, vel sapiunt. “

Και πρὸς τοῦτοις ἀνεθεμάτισαν τοὺς ἕτερον ὄρον πίστεως V 286
ἤτοι σύμβολον καὶ μάθημα παραδιδόντας τοῖς προσιοῦσιν τῷ
ἁγίῳ βαπτισματι ἢ ἐξ οἷας δὴ ποτε αἰρέσεως ἐπιστρέφουσι πα-
ρὰ τὸν παραδοθέντα, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τῶν τ' καὶ ἡ' ἁγίων P 359
8 πατέρων καὶ τρανωθέντα ὑπὸ τῶν ρ' ἁγίων πατέρων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων συνείδαμεν καὶ κεφάλαια ὑποτάξαι
τὴν τε τῆς δρθῆς πίστεως ὁμολογίαν ἐν συντόμῳ τὴν τε τῶν αἰ-
ρετικῶν κατάκρισιν περιέχοντα.

Εἰ τις οὐχ ὁμολογῇ πατέρα καὶ υἰὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα,
10 τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεότητα, ἤγουν φύσιν καὶ οὐσίαν, μίαν
τε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἤγουν προσώποις,
προσκυνομένην, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἰ τις οὐχ ὁμολογῇ τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ R 824
πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σα- B
15 κωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ
ἄνθρωπον γενόμενον, γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ
αὐτοῦ Θεοῦ λόγου εἶναι τὰς δύο γεννήσεις, τὴν τε πρὸ αἰώνων
ἄσωμάτως καὶ τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν κατὰ σάρκα, ὁ τοι-
οῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

20 Εἰ τις λέγει ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργ-
γήσαντα καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα, ἢ τὸν θεὸν λόγον

3. οἷας ποτε P. 4. τη' P. 6. συνοίδαμεν P. 7. τῶν om. P.
8. κατάκρισιν] παράκρισιν PV. 9. οὐκ V hic et 13. 17. θεοῦ
om. P.

„Et super haec anathematizaverunt eos, qui aliam definitionem fidei, sive Symbolum, sive Mathema tradunt accedentibus ad sanctum Baptisma, vel ex quacumque haeresi conversis, praeter traditum (sicut dictum est) a trecentis decem et octo sanctis Patribus, et explanatum a centum quin-
quaginta sanctis Patribus.“

„His ita se habentibus, perspeximus et capitula supponere, quibus tam rectae fidei compendiosa confessio, quam haereticorum condemnatio continetur.“

I. „Si quis non confitetur Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialiam, unam Deitatem, seu naturam, et substan-
tiam, et Unam virtutem et Potestatem in tribus subsistentiis seu Perso-
nis adorandam, talis anathema sit.“

II. „Si quis non confitetur eum, qui ante saecula et sine tempore ex
Patre natus est, Deum Verbum in ultimis diebus descendisse de coelis,
et incarnatum esse de sancta gloriosa Dei Genitrice et semper Virgine
Maria, et hominem factum, natum esse ex ipsa, et propter hoc ejusdem
Dei Verbi duas esse natiuitates, eam quae est in ultimis diebus secun-
dum carnem, talis anathema sit.“ quae est an-

III. „Si quis dicit alium esse Deum Verbum qui miracula operatus est, te saecula
et alium Christum qui passus est, aut dicit Deum Verbum eum Christo incorpora-

συνεῖναι λέγει τῷ Χριστῷ, γενομένῳ ἐκ γυναικός, ἢ ἐν αὐτῷ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῳ, ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰη-
 C σοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπή-
 σαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἀπὲρ ἰκου-
 σίως ὑπέμεινε σαρκί, ὃ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 5

Εἴ τις λέγει κατὰ χάριν ἢ κατ' ἐνέργειαν ἢ κατ' ἀξίαν ἢ
 κατ' ἰσοτιμίαν ἢ κατ' αὐθεντίαν ἢ ἀναφορὰν ἢ σχέσιν ἢ δύνα-
 μιν τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς ἄνθρωπον γεγενῆσθαι ἢ καθ'
 ὁμωνυμίαν, καθ' ἣν οἱ Νεστοριανοί, καὶ τὸν Θεὸν λόγον Χρι-
 C στον καλοῦντες, καὶ τὸν ἄνθρωπον κειχωρισμένως Χριστὸν ὀνομά-
 ζοντες, κατὰ μόνην τὴν προσηγορίαν ἓνα Χριστὸν λέγοντες, ἢ ἔ-
 τις λέγει κατ' εὐδοκίαν τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι, καθὼς Θεόδωρος
 ὁ αἰρετικὸς αὐταῖς λέξει λέγει, ὡς ἀρεσθέντος τοῦ Θεοῦ λόγου
 τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ εὐ καὶ καλὰ δόξαι αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ'
 οὐχὶ καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐνχωμέ-
 D νην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, τὴν ἔνωσιν ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο
 μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν σύνθετον, ὃ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 15

Εἴ τις κατὰ ἀναφορὰν ἢ καταχρηστικῶς Θεοτόκον λέγει τὴν
 ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν ἢ ἀνθρωποτόκον ἢ χριστοτό-
 P 360 κον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μὴ ὄντος Θεοῦ, ἀλλὰ μὴ κυρίως καὶ κατ'
 ἀλήθειαν Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογεῖ, διὰ τὸ τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ

2. καὶ om. P. 9. Θεόν om. P. ib. Χριστοῦ P. 13. τῷ θεῷ
 λόγῳ P. 15. ἐμφυχομένην P.

billiter, et esse nascente ex muliere, vel in ipso esse tamquam alterum in altero, quae est in sed non unum eundemque Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Ver-
 ult. sic et-
 iam Leucl. siones, quas carne sponte sustinuit, talis anathema sit.“

IV. „Si quis dicit secundum gratiam, vel secundum operationem, vel secundum dignitatem, vel secundum aequalitatem honoris, vel secundum auctoritatem, vel relationem, vel affectum, vel virtutem, unionem Dei Verbi ad hominem factam esse, vel secundum homonymiam, per quam Nestoriani et Deum Verbum vocantes Christum et hominem separatim Christum nominantes, solo vocabulo unum Christum dicunt: aut si quis per bonam voluntatem dicit unionem factam esse, sicut Theodorus haereticus ipsis verbis dicit, quasi placuit Deo Verbo homo, eo quod bene visum est ei de ipso, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem animatum anima rationali et intellectuali unionem confitetur, et ideo unam ejus subsistentiam compositam esse, talis anathema sit.“

V. „Si quis per relationem, aut abusive, Dei genitricem dicit sanctam gloriosam semper Virginem Mariam, aut hominis genitricem, aut Christotocon, tamquam Christo Deo non existente, sed non proprie et vere Dei Genitricem ipsam confitetur, eo quod ipse qui ante saecula ex Patre

τοῦ πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν **ἔξ** R 826
αὐτῆς σαρκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐκ ὁμολογεῖ τὸν ἐσταυρωμένον σαρκὶ κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν εἶναι ἀληθινὸν καὶ κύριον τῆς δόξης καὶ **V** 287
5 ἔνα τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐν δυοῖ φάσει λέγων μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀν-
θρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ
λόγον σαρκωθέντα ὁμολογεῖ, μηδὲ ἐπὶ τῷ σημαῖναι τὴν διαφορὰν **B**
τῶν φύσεων, **ἔξ** ὧν καὶ συνετέθη, ἀλλ' ἐπὶ διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέ-
10 ρος τὴν τοιαύτην λαμβάνει φωνὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστη-
ρίου, ὡς κειχωρισμένας καὶ ἰδιοῦποστάτους εἶναι τὰς φύσεις, κα-
θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος βλασφημοῦσιν, ὁ τοιοῦτος ἀνά-
θεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέ-
15 στιν τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου, τὸν ἀριθμὸν τῶν φύσεων ὁμο-
λογῶν μὴ τῇ θεωρίᾳ τὴν διαφορὰν τούτων **ἔξ** ὧν καὶ συνετέθη
λαμβάνει, ὡς ταύτης οὐκ ἀνηρημένης διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀλλ' ἐπὶ
διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέρος τῷ ἀριθμῷ κέχρηται, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα
ἔστω.

20 Εἴ τις λέγων μιαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην οὐκ **C**
οὕτως αὐτὸ ἐκλαμβάνει ὡς ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀν-

3. οὐκ V. 6. καὶ ἐνανθρωπότητι PV. 18. τῇ διαιρέσει τῇ P.
ιδ. ὁ om. P.

natus est Deus Verbum, in ultimis diebus ex ipsa incarnatus et natus
est, talis anathema sit.“

VI. „Si quis non confitetur Dominum nostrum Jesum Christum qui carne
crucifixus est, Deum esse verum, et Dominum gloriae, et unum de san-
cta Trinitate, talis anathema sit.“

VII. „Si quis in duabus naturis dicens non tamquam in Deitate et hu-
manitate unum Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verbum incarna-
tum confitetur, nec ad significandam differentiam naturarum, ex quibus
compositus est, sed pro divisione per partem, talem excipit vocem in
mysterio Christi, quasi separatim unaquaque natura suam habente subsi-
stentiam, sicut Theodorus et Nestorius blasphemaverunt, talis anathe-
ma sit.“

VIII. „Si quis in uno Domino Jesu Christo, hoc est, Deo Verbo incar-
nato, numerum confitens naturarum, non intellectu differentiam earum,
ex quibus et compositus est, excipit, utpote non interemptam propter
unitatem, sed pro divisione per partem numero utitur, talis anathe-
ma sit.“

IX. „Si quis dicens unam naturam Dei Verbi incarnatam, non sic hoc
intelligit, quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est,

θρωπίνης εἰς Χριστὸς ἀπετελέσθη, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ὅτι τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ μία φύσις ἦτοι οὐσίᾳ ἀπετελέσθη κατὰ τὴν Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτυχοῦς κωκοπιστίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. ἐφίσης γὰρ καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους διαιροῦντας ἦτοι τέμνοντας καὶ τοὺς συγγέοντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ἀποστρέφεται καὶ ἀναθεματίζει ἢ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

D Εἴ τις μὴ ἀναθεματίζει Ἄρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόσιον, Ἀπολλινάριον, Νεστήριον, Εὐτυχεῖα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια τούτους φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

R 828 Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μεψουεστίας, τοῦ εἰπόντος ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστόν, ὑπὸ παθῶν ψυχῆς καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον, καὶ ἐκ προκοπῆς ἔργων βελτιωθέντα, καὶ βαπτισθέντα εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τὴν

P 361 χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβεῖν καὶ υἰοθεσίας ἀξιοῦσθαι, καὶ κατ' ἰσότητά βασιλικῆς εἰκόνης εἰς πρόσωπον τοῦ Θεοῦ λόγον προσκυνοίμενον καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐννοίαις καὶ ἀναμάρτητον παντελῶς γενόμενον, καὶ πάλιν εἰρηκότος τῆς ἐνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστὸν τοιαύτην γεγενησθαι, οἷαν εἶπεν ὁ ἀπόστολος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, Ἔσονται οἱ δύο

5. ἔστω] ἀπὸ V. ib. ἐφ' ἰσης P. 22. ὁ ἀπόστολος] Ephes. V. 31. ib. οἱ om. P.

consubstantialis Patri secundum Deitatem, et consubstantialis nobis idem ipse secundum humanitatem, sed quod Deitatis et carnis Christi una natura sive substantia effecta est secundum Apollinarii, et Eutychetis perfidiam, talis anathema sit."

„Aequaliter enim et eos qui per partem incidunt vel dividunt, et eos qui confundunt divinae dispensationis mysterium Christi, rejicit et condemnat universalis Dei Ecclesia."

X. „Si quis non anathematizat Arium, Eunomium, Macedonium, Apollinarium, Nestorium, Eutychem, et eos qui similia eis sapuerunt vel sapiunt, talis anathema sit."

XI. „Si quis defendit Theodorum Mopsostenensem, qui dixit aliam esse Deum Verbum, et alium Christum a passionibus animae et desiderii carnis molestias patientem, et ex profectu operum melioratum, et baptizatum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et per adfil. Baptisma gratiam sancti Spiritus accepisse, et affiliationem meruisse, et ad similitudinem imperialis imaginis in personam Dei Verbi adorari, et post resurrectionem immutabilem cogitationibus, et impeccabilem omnino factum fuisse: et iterum dixit talem factam esse unionem Dei Verbi ad Christum, qualem dixit Apostolus de viro et

εις σάρκα μίαν, και πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀναριθμήτοις αὐτοῦ βλασφημίας τολμήσαντος εἰπεῖν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσήσας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς και εἰπὼν, *Λάβετε πνεῦμα ἅγιον, οὐ δεδικωκὸς αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ σχήματι μόνον ἐνεψύσθησεν.* B
 5 οὗτος δὲ και τὴν ὁμολογίαν Θωμᾶ, ἣν ἐπὶ τῇ ψηλαφήσει τῶν χειρῶν και τῆς πλευρᾶς τοῦ κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν τὸ Ὁ κύριός μου και θεός μου εἶπεν, μὴ ἐρῆσθαι περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Θωμᾶ· οὐδὲ γὰρ εἶναι λέγει τὸν Χριστὸν θεόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγέντα τὸν Θωμᾶν ὑμνη-
 10 σαι τὸν θεὸν τὸν ἐγείραντα τὸν Χριστόν. τὸ δὲ χεῖρον, ὅτι και ἐν τῇ τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων γενομένη παρ' αὐτοῦ δῆθεν ἐρμηνεία συγκρίνων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὸν Χριστὸν Πλάτωνι και V 288
Μανιχαῖω και Ἐπικουρῳ και Μαρκίωνι λέγει ὅτι ὡσπερ ἐκείνων ἕκαστος εὐράμιενος δικαίον δόγμα τοὺς αὐτῷ μαθητεύσαντας πε- C
 15 *ποίηκε καλεῖσθαι Πλατωνικοὺς και Μανιχαίους και Ἐπικουρείους και Μαρκιωνιστάς, τὸν ὅμοιον τρόπον και τοῦ Χριστοῦ εὐραμέ-
 νου τὸ δόγμα ἐξ αὐτοῦ τοὺς χριστιανοὺς καλεῖσθαι. εἴ τις τοίνυν ἀντιποιεῖται Θεοδώρον τοῦ τὰ τοιαῦτα βλασφημήσαντος, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὸν και τὰ αὐτοῦ συγγράμματα και τοὺς τὰ* 20 *ὅμοια αὐτοῦ φρονούντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἴστω.*

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρητου, ἅπερ ἐξέθετο ὑπὲρ Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ και κατὰ τῆς ὁρθῆς πί- R 830

3. εἰπὼν] Ioan. XX. 22. ib. τὸ πνεῦμα P. 8. οὐ P. 10. τὸν alterum om. P. ib. τὸδε PV. ib. και om. P. 19. ἀναθεματίζει PV.

liere: *Erunt duo in carne una: et super alias suas innumerabiles blasphemias ausus est dicere, quod post resurrectionem cum insufflasset Dominus Discipulis suis, et dixisset: Accipite spiritum sanctum: non dedit eis Spiritum sanctum, sed figuratim tantummodo insufflavit. Sed et confessionem, quam fecit Thomas cum palpasset manus et latus Domini post resurrectionem, dicens: Dominus meus, et Deus meus, inquit non esse dictam a Thoma de Christo, (nec enim dixit Theodorus Deum esse Christum) sed ad miraculum resurrectionis stupefactum Thomam glorificasse Deum, qui Christum resuscitavit. Et quod pejus est, etiam in interpretatione quam in Actis Apostolorum scripsit Theodorus, similem fecit Christum Platoni, et Manichæo, et Epicuro, et Marcioni, dicens quod sicut illorum unusquisque ex dogmate quod invenit, suos discipulos fecit vocari Platonicos, et Manichæos, et Epicureos, et Marcionistas, simili modo et cum Christus dogma invenisset, ex ipso Christianos vocari. Si quis igitur defendit eundem Theodorum, qui talia blasphemavit, et non anathematizat eum, et ejus conscripta, et eos qui similia illi sapuerunt, vel sapiunt, talis anathema sit.* Sed etiam sic et Leuncl. Epicurios

„Si quis defendit conscripta Theodoretī, quæ exposuit pro Nestorio hæretico adversus rectam fidem, et Ephesinam primam sanctam Syn-

στεως και τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἀγίας συνόδου και τοῦ ἐν ἁγίοις
D Κυρίλλου και τῶν ἑβ' αὐτοῦ κεφαλαίων, ἐν οἷς ἀσεβέσι πηγγράμ-
 μασι σχετικῆν λέγει τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν τινα ἄν-
 θρωπον, περὶ οὗ βλασφημιῶν λέγει ὅτι ἐψηλάφησεν Θωμᾶς τὸν
 ἀναστάντα και προσεκύνησε τὸν ἐγείραντα. και διὰ τοῦτο ἀσε-5
 βεῖς καλεῖ τοὺς τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τοὺς καθ' ὑπόστασιν
 τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ὁμολογοῦντας. και
 πρὸς τούτοις Θεοτόκον ἀπαρνέεται τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον
 Μαρίαν. εἴ τις τοίνυν τὰ εἰρημένα συγγράμματα Θεοδορίτου
 ἐπαινεῖ, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτά, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 10
P 362 διὰ ταύτας γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, και
 μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνωθήθη πάν-
 τα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονευθεῖσιν αὐτοῦ συγγράμμασιν ποιῆσαι
 και τὴν ὁρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς τῆς λεγομένης 15
 παρὰ Ἰβᾶ γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην τὸν αἰρετικόν, τῆς
 ἀρνησμένης τὸν Θεὸν λόγον ἄνθρωπον γεγενῆσθαι και λεγούσης
 μὴ τὸν λόγον ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντα γεννηθῆναι, ἀλλὰ
 ψιλὸν ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς γεννηθῆναι, ὃν ναὸν ἀποκαλεῖ, ὡς
 ἄλλον εἶναι τὸν Θεὸν λόγον και ἄλλον τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τού- 20
B τοις δὲ ἐνυβριζούσης τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην σύνοδον, ὡς χωρὶς
 ζητήσεως και κρίσεως Νεστόριον καταδικάσασαν, και τὸν ἐν

18. τὸν Θεὸν λόγον P. 19. ψιλὸν τὸν ἄνθρωπον P sola. 22. κα-
 ταδικασάσης P sola.

dum, et Sanctum Cyrillum, et duodecim ejus capitula, in quibus sclera-
 tis conscriptis idem Theodoretus affectualem dicit unitatem Dei Verbi
 ad hominem quemdam, de quo blasphemans dixit, quod palpavit Tho-
 mas eum qui resurrexit, et adoravit eum qui resuscitavit; et propter
 hoc impios vocat Doctores Ecclesiae, qui unitatem secundum subsisten-
 tiam Dei Verbi ad carnem confitentur. Et super haec Dei Genitricem
 abnegat sanctam et gloriosam semper Virginem Mariam. Si quis igitur
 memorata conscripta Theodoretii defendit, et non anathematizat ea, talis
 anathema sit. Propter tales enim blasphemias ab episcopatu dejectus
 est, et postea in sancto Calchedonensi Concilio compulsus est omnia con-
 traria memoratis suis conscriptis facere, et rectam fidem confiteri.

„Si quis defendit impiam epistolam, quam ad Marim Persam haereticum
 Ibas scripsisse dicitur, quae abnegat Deum Verbum hominem
 factum esse, et dicit non Deum Verbum ex Virgine incarnatum, natum
 esse, sed purum hominem ex ipsa esse natum, quem Templum vocat, ut
 alius sit Deus Verbum, et alius homo: et super haec injuriat Ephesinam
 primam Synodum, quasi sine inquisitione et examinatione ab ipsa Ne-
 storio condemnato, et sanctum Cyrillum vocat haereticum, et duodecim

ἀγίοις Κύριλλον αἰρετικὸν ἀποκαλούσης καὶ ἀσεβῆ τὰ ἰβ' αὐτοῦ κεφάλαια, Νεστόριον δὲ καὶ Θεόδωρον μετὰ τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐπαινοῦσης καὶ ἐκδικούσης· εἴ τις τοῖνυν, καθὰ εἴρηται, τὴν εἰρημένην ἀσεβῆ ἐπιστολὴν ἐκδικεῖ ἢ ὀρθρὴν αὐτὴν εἶναι λέγει ἢ μέρος αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτήν, ἀνάθεμα ἔστω.

Τῆς τοιαύτης τοῖνυν ἐπιστολῆς δικαίως ἀναθεματισθείσης διὰ τὰς περιεχομένας αὐτῇ βλασφημίας, οἱ τὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου τῶν ἀσεβῶν φρονοῦντες ἐπιχειροῦσι λέγειν ταύτην δε-
 10 δέχθαι παρὰ τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. τοῦτο δὲ λέγουσι τὴν μὲν ἁγίαν σύνοδον συκοφαντοῦντες, τῷ δὲ ταύτης προσήματι σπονδάζοντες τῆς ὀφειλομένης κατακρίσεως ἐλευθερῶσαι **R 832**
 Θεόδωρον καὶ Νεστόριον καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν, περὶ ἧς Ἰβας πολλάκις κατηγορηθεὶς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι διὰ
 15 τὰς περιεχομένας αὐτῇ βλασφημίας. καὶ ταῦτα ὑποδείξομεν ἐκ τῶν διαφόρων περὶ τούτου κεινημένων. ἐν γὰρ τοῖς παρὰ Φω- **V 289**
 τίου καὶ Εὐσταθίου πεπραγμένοις ἐν Τίρω κατηγορούμενος ὁ προλεχθεὶς Ἰβας περὶ τῶν ὕβρεων τοῦ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου φανε-
 ρῶς κατέθετο μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἀνατολικῶν τὴν πρὸς τὸν ἐν **D**
 20 ἀγίοις Κύριλλον μηδὲν ὕβρεως ἐχόμενον εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ. ἢ δὲ ἐπιστολὴ ἢ πεπληρωμένη τῶν εἰρημένων βλασφημιῶν, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτο Ἰβας, πολλὰς κατὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου

2. δὲ om. P. 8. περιεχομένας (ἐν) P sola. id. οἱ τὰ] οἶα PV.
 21. ἢ om. P. 22. κατηγορεῖτο m. R, κατηγορεῖται PV.

ejus capitula impia dicit, Nestorium autem et Theodorum cum impiis eorum conscriptis collaudat et defendit. Si quis igitur, sicut dictum est, conlaudat, eandem ipsam epistolam vindicat, vel rectam esse dicit ipsam, vel partem ipsius, sed non anathematizat eam, anathema sit.“

„Tali ergo impia epistola juste anathematizata propter insertas ei blasphemias, Theodori et Nestorii impiorum sequaces conantur dicere, susceptam esse eam a sancto Calchedonensi Concilio. Hoc autem dicunt, sanctam quidem Calchedonensem Synodum calumniantes, nomine autem ejus festinantes debita condemnatione liberare Theodorum, et Nestorium, et impiam epistolam, pro qua Ibas saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere propter insertas ei blasphemias. Et haec demonstrabimus ex his, quae diverse de ista causa mota sunt. In his enim quae apud Photium et Eustathium Tyri acta sunt, cum accusaretur praedictus Ibas de injuriis Sancti Cyrilli, manifesto confessus est, post unitatem orientalem, quae ad sanctae memoriae Cyrillum facta est, nihil injuriosum de eo dixisse. Epistola autem plena praedictis blasphemis, pro quibus accusabatur Ibas, multas contra Sanctum Cyrillum injurias continens, facta

ἕβρεις περιέχουσα παρίστησιν ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν τὴν πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς γέγονεν· ἔξ οὗ δείκνυται Ἰβας ταύτην ἀπαρησάμενος. ὅθεν οἱ μνημονευθέντες Φώτιος καὶ Εὐστάθιος διὰ τῶν ἐγκαλούντων πληροφορίαν ἐγγράφως διετύπωσαν τὸν εἰρημέ-
 P 363 τον Ἰβαν πάντα τὰ ἐναντὶ τῇ ἐπιστολῇ πρᾶξαι, καθὼς ἡ περὶ 5
 τούτου δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐπικρισις δείκνυσιν. ἀλλὰ μὴ πληρώ-
 σας Ἰβας τὰ παρ' ἐκείνων ἐπικριθέντα ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς
 διὰ τὰς βλασφημίας τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς, καὶ Νόννος ἀντ' αὐ-
 τοῦ ἐχειροτονήθη, ὃς καὶ συνεκαθέσθη τῇ ἡγίᾳ ἐν Χαλκηδόνι
 συνόδῳ.

10

Περὶ τῶν αὐτῶν τοίνυν καὶ ἐν Χαλκηδόνι κατηγορηθεῖς ὁ
 μνημονευθεὶς Ἰβας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς
 οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι, ἀλλ' εὐθὺς αὐταῖς λέξεσιν
 ἐπήγαγεν ὅτι Ἀλλότριός εἰμι τῶν ἐπαγομένων μοι. ὅθεν ἡ ἁγία
 σύνοδος, μὴ ἄρκεισθεῖσα τῇ ἀρνήσει Ἰβα τῇ ἐπὶ τῇ ἀσεβείᾳ ἐπιστολῇ, 15
 συνώθησεν αὐτὸν τάναντία ταύτῃ πρᾶξαι. τουτέστιν τὴν ἐν αὐ-
 B τῇ ἀδετομένην ὀρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι καὶ τὴν ἐν Ἐφεσῷ
 πρώτην ἁγίαν σύνοδον δέξασθαι καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον πα-
 τέρα καὶ διδάσκαλον ἐπιγράψασθαι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσεβείᾳ ἐπι-
 στολῇ ὑβριζόμενα καὶ Νεστόριον καὶ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ δόγμα ἀνα- 20
 θεματίσαι, ὅπερ ἡ ἀσεβῆς ἐπιστολὴ ἐπαινεῖ καὶ ἐκδικεῖ.

Ἐὶ τοίνυν καὶ αὐτὸς Ἰβας διαφόρως κατηγορηθεῖς περὶ τῆς
 ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησεν αὐτὴν οἰκειώσασθαι, ἀλλὰ

8. καὶ de meo addidi. 21. ὅπερ m. R, ἄπερ PV.

esse ostenditur post unitatem ad orientales factam, ex quo demonstratur Ibas eam abnegasse. Unde praedicti Photius et Eustathius satisfacientes accusatoribus, in scriptis definierunt, praedictum Ibas omnia contraria epistolae peragere, sicut iudicium ab eis de hoc datum significat. Sed cum Ibas non adimpleret ea quae illi iudicaverunt, eiectionis est ab
 et Delent Cod. et Leucl. Episcopatu propter blasphemias praedictae epistolae, et Nonnus pro illo ordinatus est, qui et coesedit in sancto Calchedonensi Concilio.

„De eisdem igitur etiam Calchedone accusatus memoratus Ibas, post lectionem impiae epistolae non est ausus eam suam esse confiteri, sed statim ipsis verbis intulit, alienum se esse eorum quae ei inferebantur. Unde sancta Synodus, cum ei non sufficeret abnegatio Ibae, quae facta est de impia epistola, compulsi eum contraria ei peragere, id est, reprobata in ea rectam fidem confiteri, et Ephesinam primam sanctam Synodum suscipere, et Sanctum Cyrillum Patrem et Doctorem adscribere, quae in eadem impia epistola injuriantur, et Nestorium, impiumque ejus
 et Del. Cod. dogma anathematizare, quae et impia epistola defendit et collaudat.“

et Leucl. „Si igitur et ipse Ibas propter impiam epistolam saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere, sed etiam Calchedonense sanctum Con-

καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἅγια σύνοδος πάντα τὰ ἐναντία ταύτης πα- R 884
 ρεσκεύασεν αὐτὸν πρᾶξαι, πῶς εἶχεν ἡ αὐτὴ ἅγια σύνοδος τὴν
 εἰρημέτην ἐπιστολὴν δέξασθαι καὶ τῷ κριματι τῆς περιεχομένης
 αὐτῇ ἀσεβείας ὑποπεισεῖν, ἀφ' ἧς Ἰβαν ἐλευθερώσαι ἐσπούδασεν; C
 5 Ἐπειδὴ δὲ πάσας ὑπερβαίνοντες τὰς περιεχομένας τῇ ἐπι-
 στολῇ βλασφημίας οἱ αἵρετικοὶ τοῦτο μόνον ἐξ αὐτῆς προσφέρουσι
 τὸ πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων παρὰ τοῦ τὴν ἐπιστολὴν γρά-
 ψαντος εἰρημένον, τοῦτ' ἔστιν δύο φύσεις, μίαν δύναμιν, ἐν
 πρόσωπον, ἀποδειξομεν αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἰδίαν ἀσεβίαν
 10 παραμιγνύντα. τίνος γὰρ ἂν καὶ λέγοι δύο φύσεις καὶ ἐν πρόσω-
 πον ὁ ἀπαρνούμενος τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας ἐν-
 δόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τεχθῆναι ἐξ αὐτῆς;
 ἀλλὰ πρόδηλον ὡς ἐκάστη φύσει ἴδιον πρόσωπον ἀπονέμει, κα-
 θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις βλασφη- D
 15 μῶντες ἐξέθητο· οὓς καὶ ἐκδικεῖ ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν μετὰ
 τῆς αὐτῶν ἀσεβείας. ἐκεῖνοι γὰρ φανερώς λέγουσι δύο πρόσωπα
 τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον ἀποκα-
 λοῦσι κατὰ σχετικὴν συνάφειαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἄξιαν τε καὶ τι-
 μὴν ἐν πρόσωπον ἀναφαίνεσθαι λέγουσιν. ἀλλὰ καὶ τῶν δύο φύ-
 20 σων μίαν δύναμιν ἦτοι δυναστείαν λέγων ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
 λὴν φανερός ἐστιν ὡς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθεῖ τοῖς εἰρημένοις αἰ- V 290
 ρετικοῖς, Θεοδώρῳ μὲν λέγοντι ἐν τοῖς περὶ ἐνανθρωπήσεως

2. ἅγια] ἡ ἅγια P sola. 10. λέγει PV. 13. ἀλλὰ πρόδηλον om. P.
 15. οὓς δὲ καὶ P. 19. ἀναφέρεισθαι P, ἀναφαίνεσθαι V, m. R.
 21. φανερός PV. 22. ἀνθρωπήσεως P.

cillum omnia ei contraria compulit eam peragere: quomodo eadem san-
 cta synodus memoratam epistolam susciperet, et condemnationi impletatis
 quae in ea continetur, sese subjiceret, a qua Ibam liberare festinavit ?“
 „Quoniam autem omnes blasphemias epistolae praetermittentes haere-
 tici, hoc solum ex ipsa proferant, quod ad decipiendos simpliciores scri-
 ptor epistolae dixit, hoc est, duas naturas, unam virtutem, unam perso-
 nam; demonstrabimus quod ipse etiam in hoc suam commiscuit impieta- demonstrat-
 tem. Cujus enim diceret duas naturas et unam personam, qui abnegatimus ipsum
 Deum Verbum incarnatum de sancta et gloriosa Dei Genitrice et semper quod et
 Virgine Maria, et natum esse ex ipsa ? Sed certum est, quod unicuique Leuncl.
 naturae suam personam attribuit, sicut Theodorus et Nestorius in suis quod ipsum
 libris blasphemantes exposuerunt, quos defendit scriptor epistolae cum et demon-
 eorum impietate. Illi enim aperte dicentes duas personas Dei Verbi, etstramus in.
 Christi, quem purum hominem vocant, per affectualem conjunctionem, et dicit ita et
 per eandem dignitatem et honorem unam personam apparere dicunt: sed Leuncl.
 et duarum naturarum unam virtutem sive potentiam dicens scriptor epi-
 stolae, manifestus est quod et in hoc memoratos haereticos sequitur,
 Theodorum quidem dicentem in diversis libris de Incarnatione impie ex-

- P 364 αὐτοῦ διαφόροις λόγοις ἀσεβῶς ἐκτεθεῖσιν, Νεστορίῳ δὲ ἐν πολλοῖς συγγράμμασι, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείῃ πρὸς Ἀλεξάνδρον τὸν αἰρετικὸν Ἱεραπολίτην, ὅτι τῶν δύο φύσεων μία ἐστὶν ἀυθεντία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ ἐν πρόσωπον κατὰ μίαν ἀξίαν καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν. ἀπ' ὧν ἀποδείκνυται ὅς τὴν ἐπιστολὴν γράψας κατὰ τὴν ἐκείνων κακοδοξίαν ἀντὶ προσώπων τῇ τῶν φύσεων προσηγορία χρησάμενος. μία γὰρ ἀυθεντία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ μία ἀξία καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ οὐκ ἐπὶ διαφορῶν φύσεων, ἀλλ' ἐπὶ διαφορῶν προσώπων καὶ
- B τῆς αὐτῆς οὐσίας λέγεται, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἀγίας τριάδος ὁμολογοῦ-10
- R 836 μεν. ὅθεν καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ἀνεθεμάτισαν τοὺς κατ' ἀυθεντίαν ἢ δύναμιν ἤτοι δυναστείαν ἢ ἀξίαν ἢ ἰσοτιμίως λέγοντας τὸν θεὸν λόγον τῷ Χριστῷ ἠνωσθαι, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον οἱ ἀπὸ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ἐπόστασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ 15 νοεῖᾳ, τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι ὁμολογοῦντας.

Καὶ ἔρκει μὲν ταῦτα πρὸς τὸ διελέγξαι τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐκδικούντων τὴν μουσαρὰν ἐκείνην ἐπιστολὴν. πλὴν ὁμως καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὁ ταύτην γράψας τὴν ἰδίαν

C δεικνύσει κακοδοξίαν, λέγων ὅτι δεῖ πιστεῖειν εἰς τὸν ναὸν καὶ 20 εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ· ἐν οἷς φανερώς δύο εἰσάγει

3. αἰρετικὸν καὶ Ἱεραπολίτην P. 11. ἀναθεμάτισαν P. 15. ἐψυχωμένην P. 16. ἔνωσιν] γένεσιν V. 19. αὐτῆς ἐπιστολῆς] ἐπιστολῆς αὐτῆς P. 21. οἰκοῦντα P.

positis, Nestorium autem in multis quidem scriptis, et maxime in epistola scripta ad Alexandrum Hierapolitanum haereticum, quod duarum naturarum una est auctoritas, et una virtus, sive potentia, et una persona per dignitatem eundemque honorem: ex quo ostenditur, qui scripsit epistolam, secundum illorum perfidiam pro personis usus vocabulo naturarum. Una enim auctoritas, et una virtus sive potentia, et una dignitas et idem honor, non in diversis naturis, sed in diversis personis ejusdem substantiae dicitur, quod in sancta Trinitate confitemur. Unde et sancti Patres anathematizaverunt eos, qui per auctoritatem, aut virtutem, sive potentiam, aut dignitatem, aut aequalitatem honoris, dicunt Deum Verbum unitum esse Christo; quem purum hominem vocant Theodori et Nestorii sequaces, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem rationabili animata anima rationali et intellectuali, unitatem factam esse confitentur.

„Et haec quidem sufficiebant ad convincendam impietatem eorum, qui sceleratam epistolam vindicant. Tamen et in fine scriptor ejusdem epistolae ostendit suam perfidiam, dicendo quod oportet credere in Templum, et in eum qui habitat in Templo: per quae aperte duas introda-

πρόσωπα. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἀσέβειαν ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
 λὴν παρὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου ἐδιδάχθη. ἡ μέντοι καθολικὴ
 ἐκκλησία τὴν τοιαύτην κακοδοξίαν κατακρίνουσα οὐχὶ εἰς τὸν
 ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ, ἀλλ' εἰς ἓνα κύριον
 5 Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἑνανθρω-
 πήσαντα ὁμολογεῖν καὶ πιστεύειν παραδίδωσιν. οὐδὲν δὲ θανα-
 στὸν εἰ τῇ τῶν φύσεων ὀνομασίᾳ ἐχρήσατο ὁ τὴν ἀσεβῆ ἐκείνην
 ἐπιστολὴν γράψας· ἔθος γὰρ τοῖς αἵρετικοῖς πρὸς ἀπάτην τῶν
 ἀπλουστέρων ταῖς παρὰ τῶν ὀρθοδόξων εἰσεβῶς λεγομέναις φω- D
 10 ναῖς κεχρησθῆναι καὶ τὴν εὐσεβῆ τοίτων ἔννοιάν τε καὶ ἐξήγησιν
 πρὸς τὴν οἰκίαν μεταφέρειν ἀσέβειαν, ἐπειδὴ ἔστιν ὅτε αἱ αὐταὶ
 φωναὶ καλῶς μὲν ἐξηγούμεναι καὶ νοούμεναι μετὰ τῆς εὐσεβείας
 εἰσι, κακῶς δὲ παρὰ τῶν αἵρετικῶν ἐρμηνεύμεναι καὶ προσφερό-
 μεναι τὸ ἀσεβὲς ἔχουσιν.

15 Ἀμέλει Νεστόριον εἰπόντα μὲν δύο φύσεις καὶ ἓν πρόσωπον,
 μὴ ὁμολογοῦντα δὲ τούτων τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν, ἡ ἐν
 Ἐφέσῳ πρώτη ἀγία σύνοδος, ἧς ἐξῆρχον Καίλειστίνος καὶ Κύριλλ- P 365
 ος οἱ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ, οὗ προσεδέξατο, ἀλλὰ καὶ κατεδίκα-
 σεν. ἡμεῖς δὲ τῇ τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίᾳ διὰ πάντων ἁκο-
 20 λουθοῦντες, καὶ τὴν τῶν δύο φύσεων ἔνωσιν, ἐξ ὧν ὁ κύριος
 ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ εἰς τῆς ἀγίας τριάδος, ὁ Θεὸς λόγος

4. οἰκοῦντα P. 5. τοῦ om. P. 16. αὐτῶν P. 18. οὗ om. P.
 ib. προσεδέξαντο — κατεδίκασαν PV. 21. ὁ primum om. P.

cit personas. Sed et istam impietatem a Theodoro et Nestorio scriptor
 epistolae edoctus est. Catholica autem Ecclesia talem condemnans per-
 fidiam, non in Templum, et in eum qui habitat in Templo, sed in unum
 Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum et hominem
 factum confiteri et credere tradit. Nihil autem mirandum est, si voca-
 bulo naturarum usus est scriptor illius impiae epistolae. Solent enim et Leuncl.
 haeretici, ut simpliciores decipiant, vocibus quidem uti quae ab orthodo-
 xis pie dicuntur, rectum autem earum intellectum et expositionem ad et Leuncl.
 suam impietatem transferre, quoniam autem eadem voces, quando benequoniam est
 exponuntur et intelliguntur, cum pietate sunt; quando autem male abquando eae-
 dem, etc. haereticis intelliguntur et proferuntur, impietatem habent. “

„Itaque Nestorium duas quidem naturas et unam personam dicen-
 tem, non confitentem autem earum unitatem secundum subsistentiam, inter-
 Ephefina prima Synodus, cujus auctores erant Coelestinus et Cyrillus, tantur et
 sanctae memoriae, non suscepit, sed condemnavit. Nos autem sanctorum proferun-
 Patrum doctrinam per omnia sequentes, et unitatem duarum naturarum, tur,
 ex quibus Dominus noster Jesus Christus unus sanctae Trinitatis, Deus

σαρκωθεῖς, συνετέθη, καὶ τὴν τούτων διαφορὰν οἷα ἀνηρημένην διὰ τὴν ἔνωσιν, ὡς ἀνωτέρω σαφέστερον ἀπεδείξαμεν.

R 838 Καὶ ἔρκει μὲν τὰ παρ' ἡμῶν εἰρημμένα πληροφορῆσαι τοὺς μὴ βουλομένους φιλονεικεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀσεβίαν ὑπᾶς ἐκκλίναντες καὶ ἑτέροις ἐπιχειροῦσιν, ἀναγκαιῶς ἡμεῖς καὶ τὰς 5

B τοιαύτας αὐτῶν προφάσεις ματαίας ἀποδείξομεν. φασὶ γὰρ μὴ V 291 δεῖν ὑπὸ μέμψιν γενέσθαι τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν διὰ τὸ φέρεσθαι ἔν τισι βιβλίοις. ἀλλ' εἰ τοῦτό τις κατὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν προσδέξῃται, δεῖ καὶ Εὐτυχεῖα καὶ Νεστορίου δέχεσθαι, ἐπειδὴ πολλὰ καὶ περὶ τούτων τοῖς ἐν τῇ συνόδῳ πεπραγμένοις ἐμφέρεται· 10 ἀλλ' οὐδεὶς τῶν εὐ φρονούντων τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις προσέξει τὸν νοῦν. τὰ γὰρ περὶ τῶν αἰρετικῶν ἐν ταῖς συνόδοις προφερόμενα καὶ μέρος τῶν ὑπομνημάτων γινόμενα οὐκ ἐπὶ τῷ ἐλευθερωθῆναι, ἀλλ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἐπὶ μελλόνι κατακρίσει αὐτῶν τε καὶ τῶν τὰ ὅμοια τούτοις φρονούντων παραλαμβάνεται. 15

C Εἰ καὶ διὰ τὴν ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς φερόμενα ὑπομνήματα ἔν τισι μὲν βιβλίοις, ὡς εἴρηται, ἐντέτακται, ἐν δὲ τοῖς ἀδελφικοῖς, ἐν οἷς ὑπέγραψαν οἱ ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι, οὐδαμῶς ἤρρηται, πλην κἀκείνῳ δεῖ προσέχειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶντας, ὅτι πολλάκις τινὰ ἐν ταῖς συνόδοις παρὰ τινῶν ἐν αὐτοῖς ἐρ- 20 σκομένων λέγεται ἢ κατὰ προσπάθειαν ἢ κατ' ἐναντίωσιν ἢ κατὰ

12. τοῖς PV.

16. Εἰ καὶ] Δεῖ δὲ P.

19. δεῖ] δὲ PV.

Verbum incarnatus, compositus est, et quod earum differentia non interempta est propter unitatem, in superioribus apertius demonstravimus.“

„Et sufficiebant quidem quae praediximus, satisfacere eis qui nolunt contendere. Sed quoniam illi, qui semel ad impietatem declinaverunt, et alia proponere conantur, necessario nos et tales eorum occasiones vanas ostendemus. Dicunt enim non oportere vituperare impiam epistolam, eo codicibus quod in aliquantis fertur codicibus. Sed si hoc aliquis secundum eorum dementiae sufficiat, oportet et Nestorium et Eutychem suscipi, quoniam plurima et de his in gestis continentur quae apud Synodum acta sunt. Sed nemo sapiens dictis eorum animum intendet. Quae enim de haereticis proferuntur in Synodis et pars gestorum fiunt, non ad liberationem inseruntur, sed ad majorem condemnationem eorum, et qui eis similia

Quamvis, sapiunt. Quamvis autem exemplaria impiae epistolae quae circumferuntur etc. desuntur, in aliquibus codicibus, ut dictum est, inserta sint, tamen in athenis Cod. et tunc in quibus sanctissimi Episcopi subscripserunt, nullatenus inveniantur.“

Leuncl.

„Oportet autem etiam illud attendere eos qui veritatem perscrutantur, quod forsitan in Conciliis quaedam a certis sibi convenientibus dicuntur, aut per favorem, aut per contrarietatem, aut per ignorantiam.

ἄγνωιαν. οὐδείς δὲ προσέχει τοῖς κατὰ μέρος παρὰ τινων λεγομένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινήν συναλυσιν παρὰ πάντων ὀριζομένοις. εἰ γὰρ κατ' ἐκείνους βουληθεῖη τις προσέχειν ταῖς τοιαύταις ἐναντιώσειςιν, ἐκίστη σύνοδος εἰρίσκειται ἐαυτὴν ἀνα- D
5 τρέπουσα.

Διὰ ταῦτα τοίνυν ἔδει αὐτούς, εἴπερ ὀρθῶς ἐδέχοντο τὴν ἅγιαν σύνοδον, μὴ τοιαύτας αὐτῇ μέμψεις περιιάπτειν, ἀλλὰ ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκάλοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἁγίοις Ἀθανασίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων
10 ἐπισκόπῳ καὶ πολλοῖς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἀναδείξαντι ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως κατὰ πάσης αἰρέσεως, καὶ μάλιστα τῶν ἀσεβεστάτων Ἀρειανῶν. τῶν γὰρ αὐτῶν Ἀρειανῶν πρὸς ἀπύτην τῶν λαῶν εἰς τὴν ἑαυτῶν μερῶν ἐπισπωμένων Διονύσιον, πρὸ πολλῶν ἐτῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξαν- P 366
15 δρέων γενόμενον ἐπίσκοπον, καὶ λεγόντων ὡς καὶ αὐτὸς Διονύσιος τὰ ὅμοια αὐτοῖς ἐφρόνησεν, Ἀθανάσιος ὁ μέγας τῆς ἐκκλη- R 840
σίας διδάσκαλος πολλοῖς τρόποις ἐγγράφως ἀπέδειξεν τὴν ὀρθὴν πίστιν Διονύσιον ἐξ ἀρχῆς κηρῶσαι καὶ μηδαμῶς ἐπικοινωνῆσαι τῇ τῶν Ἀρειανῶν ἀσεβείᾳ. οἷτοι δὲ τὰ τῶν αἰρετικῶν φρονούν-
20 τες εἰς τὴν οἰκίαν ἀσεβείαν τυύτῃ περιιάπτειν σπουδάζουσιν. ὁποῖον δὲ ἐστὶ κατάκριμα καὶ πολὺ ἐπικεῖται ἀρὰ τοῖς εἰς πατέρας ἀμυρτάνουσιν διδάσκει ἡμῶς καὶ ἡ Θεία γραφή. εἰ γὰρ Χάμ ὁ

11. ὀρθῆς om. P. 18. κηρῶσαι P. 19. τὰ om. P. 20. ἀσεβείαν om. P. 22. καὶ om. P.

Nemo autem attendit ea quae per partem a quibusdam dicuntur: sed sola illa, quae ab omnibus communi consensu definiuntur. Si enim aliquis secundum illos voluerit attendere ejusmodi contrarietates, unaquaque Synodus invenietur semetipsam destruens.“

„Propter haec igitur oportebat eos, si sanctum Concilium recte susciperent, non tales blasphemias ei applicare, sed sequi Doctores Catholicae Ecclesiae, et maxime sanctum Athanasium, qui fuit Alexandriae Episcopus, et plurimos et magnos labores suscepit pro recta Christianorum fide adversus omnem haeresim, et maxime contra impiissimos Arianos. Ipsius enim Arianis ad decipiendos populos suo errori conjungentibus Dionysium, qui ante multos annos Athenasii fuit Alexandriae Episcopus, et dicentibus quod et ipse Dionysius similia eis sapuit, Athanasius magnus Ecclesiae Doctor multis modis ostendit in scriptis, rectam fidem Dionysium ab initio praedicasse, nulloque modo participem Arianae impietatis fuisse. Isti autem haeretica sapientes, suam impietatem eidem Synodo applicare festinaut. Qualis autem est condemnatio, et qualis imminet maledictio eis qui in patres peccant, decet nos et divina Scriptura. Si enim Cham filius Noe cum vidisset nudum suum patrem, quo-

υἱὸς τοῦ Νῶε Θεασάμενος γυμνὸν τὸν ἴδιον πατέρα, καὶ μὴ καλῶ-
 B ψας τὴν τοῦ πατρὸς σωματικὴν γύμνωσιν, ἐξελθὼν ἀπήγγειλε
 ταύτην τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐκείνοι ἱματίῳ ταύτην περισκεπάσαν,
 αὐτὸς δὲ Χὰμ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες ὑπὸ κατάραν γέγονα-
 σιν, οἱ δὲ σκεπάσαντες εὐλογίας μεγάλης ἠξιώθησαν, πολλῶς
 μᾶλλον οὗτοι μελζονοσ καὶ ἔτι πλείονοσ κατακρυσεῶσ εἰσιν ἄξιοι
 οἱ τὴν μηδαμῶσ προσοῦσαν ἀτιμίαν τῇ συνόδῳ σπουδάζοντεσ διὰ
 τῆσ ἀσεβείασ τῆσ ἐπιστολῆσ καὶ Θεοδώρου πεφιάπτειν αὐτῇ. ἀλλ'
 οὐ διὰ τοῦτο ἡ ἀσεβῆσ ἐπιστολῆ ἢ οἱ ταύτησ ἀντιποιοῦμενοι ἐκ-
 φεῦξονται τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀσεβείᾳ κατάρκισιν, ἀλλ' οἱ δὲ Θεό-10
 V 292 C
 δωροσ ὁ Ἑλληνάσ τε καὶ Ἰουδαίουσ καὶ πάντασ αἰρετικὸσ τῇ ἀσε-
 βείᾳ ὑπερβαλλόμενοσ. οὗτοσ γὰρ πρὸσ ταῖσ ἄλλαῖσ αὐτοῦ βλασφη-
 μίαισ οὐκ ἠρκέσθη τῷ πρὸσ τὴν ἰδίαν πλάνην παρερμηνεύσαι
 τὸ σύμβολον τῶν τί καὶ ἡ ἁγίων πατέρων, ἀλλὰ καὶ περιφρο-
 νήσασ τούτοσ ἕτερον σύμβολον ἐξέθετο πάσασ ἀσεβείασ πεπληρω-15
 μένον, ἐν ᾧ ἀναθεματίσαι τοὺσ ἑτέρωσ φρονούντασ ἢ παραδιδόν-
 ताσ ἐτόλμησεν, ὥστε ὅσον κατὰ τὴν ἐκείνου μανίαν πάντασ τοὺσ
 ἁγίουσ ἀποστόλοσ καὶ πατέρασ κατακεκρῖσθαι. τοῦτο δὲ τὸ ἀσε-
 βῆσ Θεοδώρου σύμβολον καὶ ἐν τῇ κατ' Ἐφεσοσ πρώτῃ συνόδῳ
 D προκομισθὲν καὶ ἐν Χαλκηδόνι ἀναγνωσθὲν ὑφ' ἑκατέρασ συνό-20
 δου μετὰ τοῦ ἐκθεμένου καὶ τῶν δεξαμένων αὐτὸ κατεκρίθη.
 ἐπειδὴ δὲ τινεσ τὸν ὑπὲρ Θεοδώρου λόγον ποιοῦμενοι, προφερο-

2. ἐπήγγειλε P. 9. αὐτῆσ P. 12. ὑπερβαλλόμενοσ PV. 14. τὸ
 om. P. 16. ἢ παραδιδόντασ om. P. 17. ἐκείνων V. 22. ποιού-
 μενοι λόγον P.

niam non cooperuit patris corporalem nuditatem, sed egressus nuntiavit
 eam fratribus, et illi vestimento eam cooperuerunt, ipse quidem Cham,
 et illi qui ex ipso nati sunt, sub maledictione facti sunt; qui autem coe-
 peruerunt, magnam benedictionem meruerunt: multo magis isti majore et
 ampliore condemnatione digni sunt, qui ad Synodum minime pertinentem
 infamiam, festinant per impietatem epistolae, et Theodori, eidem sanctae
 Synodo applicare. Sed non ideo impia epistola, vel defendentes eam,
 condemnationem suae impietatis effugient: sed neque Theodorus, qui
 Paganos et Judaeos, et omnes haereticos impietate superat. Impio eam
 Theodoro non sufficit super alias ejus blasphemias ad suum errorem
 male interpretari Symbolum trecentorum decem et octo sanctorum Pa-
 trum: sed etiam contempto eo, aliud Symbolum exposuit omni impietate
 plenum, in quo anathematizare ausus est eos, qui aliter sapient vel tra-
 dunt, ut quantum ad illius insaniam pertinet, omnes Sancti Apostoli et
 Patres condemnarentur. Hoc autem Theodori impium symbolum et in
 Ephesina prima Synodo prolatum, et in Chalcedonensi recitatum, ab
 utraque Synodo cum ejus expositore, et eis qui illud suscipiunt, con-
 demnatum est. Quoniam autem quidam, verba pro Theodoro facientes,

μένων τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐ-
 τοῖς βλασφημίαν προσποιῶνται μὲν λέγειν ὅτι ἀσεβῆ ταῦτα τυγ-
 χάνει, αὐτὸν δὲ τὸν τὴν τοιαύτην ἀσέβειαν ἐξεμέσαντα παραι-
 τοῦνται ἀναθεματίζειν, θαυμάζομεν τὴν τούτων ἄνοιαν, ὅτι
 5 τῇ θείᾳ τολμῶσιν ἐναντιοῦσθαι γραφῇ, φανερώς λεγούσῃ ὅτι ἐν R 842
 ἴσῳ μισητὰ θεῶ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ· καὶ γὰρ τὸ
 πρᾶχθὲν σὺν τῷ δρῶσαντι κολασθήσεται. εἰ δὲ ὁμοίως τῇ αὐ- P 367
 τοῦ ἀσεβείᾳ μισητὸς θεῶ καὶ ὁ ἀσεβῶν, πρόδηλον ὡς ὁ τοιοῦτος
 κεχώρισται τοῦ θεοῦ καὶ τῷ ἀναθέματι δικαίως ὑποβάλλεται.
 10 τὸ γὰρ ἀνάθεμα οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χω-
 ρισμὸν, ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ καινῇ διαθήκῃ τὸ περὶ τοῦ ἀνα-
 θέματος κρῖμα δηλοῖ. ὅτι δὲ καὶ κύριος τοὺς μὴ μένοντας ἐν τῷ
 τῆς ἀληθείας αὐτοῦ λόγῳ κεχωρισμένους εἶναι λέγει τῆς ἐκκλησίας,
 ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διαλεγόμε-
 15 νος οὕτω φησί, Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς
 ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ B
 υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι δὲ τὴν παρὰ τοῦ κυρίου ὠνομασμέ-
 νην οἰκίαν ἡ θεία γραφὴ ἐκκλησίαν θεοῦ ζῶντος καλεῖ ὁ ἀπόστο-
 λος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον πρώτῃ ἐπιστολῇ. εἰ δὲ λέ-
 20 γουσί τινες μὴ δεῖν Θεόδωρον μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι,
 ἴστωσαν οἱ τὸν τοιοῦτον αἰρετικὸν ἐκδικοῦντες ὡς πᾶς αἰρετικὸς
 μέχρι τέλους τῇ οἰκίᾳ πλάνῃ ἐμμέννας δικαιοτέρου διηγεκεῖ ἀνα-

3 τὴν αὐτὴν P. 12. δῆλον R. 14. εὐαγγελίῳ] VIII. 34. 16. ὁ
 δὲ — αἰῶνα om. P. 19. πρώτῃ] 15. ib. λέγουσι RV.

cum proferuntur impia ejus conscripta, propter insertam eis blasphemiam
 confingunt quidem dicere quod impia sunt, ipsum autem qui talem im-
 pietatem evomuit, recusant anathematizare: miramur eorum dementiam,
 quod divinae Scripturae contraria agunt, evidenter dicenti, quia *aequali-
 ter horribilia sunt apud Deum impius et impietas ejus*. Actio enim cum
 auctore puniatur: Si autem similiter impietati horribilis est Deo et ille **actore**
 qui impie agit, certe separatus est talis a Deo, et anathemati juste sub-
 jicitur. Anathema enim nihil aliud significat, nisi a Deo separationem,
 sicut in veteri et novo Testamento judicium de anathemate significat.
 Quod autem et Dominus eos qui non permanent in Verbo veritatis ipsius,
 separatos esse ab Ecclesia dicit, in Evangelio secundum Joannem, Ju-
 daeos alloquens, sic ait: *Omnis qui facit peccatum, servus est peccati.*
Servus autem non manet in domo in aeternum: filius autem permanet in
aeternum. Quod autem, quam Dominus nominat domum, divina Scriptura
 Ecclesiam Dei vivi vocat, Apostolus testatur in epistola prima ad Timo-
 theum. Si vero quidam dicunt, non oportere Theodorum post mortem
 anathematizari, sciant qui talem haeticum defendunt, quod omnis hae-
 reticus usque ad finem vitae in suo errore permanens, juste perpetuo

Θεματισμῶν καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολ-
 λοῖς γέγονεν αἰρετικοῖς ἀρχαιοτέροις τε καὶ τοῖς ἑγγυτέρω, τοῦτέ-
 στιν Βαλεντίνω, Βασιλείδῃ, Μαρκίῳ, Κηρίνθῳ, Μανιχαίῳ,
 C Ἐννομίῳ καὶ Βονόσω. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Θεοδώρου γέγονεν,
 καὶ ἐν ζῳῇ κατηγορηθέντι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματισθέντι⁵
 ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, οἷς εἰ μὴ βούλονται πεθεσθαι ὡς αἰ-
 ρετικοὶ οἱ τούτου ἀντιποιοῦμενοι, τῇ γοῦν παρ' αὐτῶν ἐκδικου-
 μένῃ ἀσεβεῖ ἐπιστολῇ πιστευσάτωσαν, ἥτις εἰ καὶ τὰ μάλιστα
 Θεόδωρον ἐκδικεῖ, ὁμῶς φανερῶς λέγει ὅτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας
 παρὰ ἁγίων πατέρων ἀνεθεματίσθη· καὶ ἔξ ἐκείνου πολλὴ ζήτη-¹⁰
 σις γέγονεν περὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὡς ἀσεβείας θηλον-
 ὄτι πεπληρωμένων. τοῦτο δὲ ἐποίησαν τῆνικαῦτα οἱ τῆς καθολι-
 κῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἐφ' ᾧ μὴ τοὺς ἄπλοустέρους τυγχά-
 D νοντας τοῖς ἐκείνου ἀσεβεῖσι συγγράμμασι τῆς ὁρθῆς παρατρέπ-
 V 293 σθαι πίστεως. ὅτι δὲ οἱ ἀσεβεῖς εἰ καὶ μὴ τὸν κατὰ πρόσωπον¹⁵
 ἐν ζῳῇ δέξονται ἀναθεματισμόν, ὁμῶς καὶ μετὰ θάνατον ἀναθε-
 ματίζονται ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δεικνύνται ἐκ τῶν ἁγίων
 R 844 συνόδων. ἡ μὲν γὰρ ἐν Νικαίᾳ τοὺς τὸ ἀσεβεῖς Ἀρείου φρόνημα
 πρεσβεύοντας ἀνωγύμως ἀνεθεμάτισεν, ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει τὴν Μακεδονίον ἀσεβεστάτην αἵρεσιν· ἀλλ' ὁμῶς ἡ ἁγία²⁰
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ μετὰ θάνατον Ἀρείον καὶ Μακεδόνην ἐνο-
 μαστὶ ἀναθεματίζει. ἐκ πολλῶν δὲ τῶν ἀποδείξεων ἐλεγχόμενοι

3. Οὐαλεντίνω P. ib. Βασιλίδῃ PV. 6. οἷς om. V. 10. ἀσε-
 θεμ. P. 13. διδάσκαλοι om. V. 14. τῆς P. 15. οἱ om. P.

anathemati et post mortem subicitur. Et hoc in multis haereticis et
 antiquioribus et propioribus factum est, id est, Valentino, Basillide,
 Marcione, Cerintho, Manichaeo, Eunomio, et Bonoso. Hec autem idem
 et in Theodoro factum est, et in vita accusato, et post mortem anathe-
 matizato a sanctis Patribus. quibus si credere noluerint ut haeretici ejus
 defensores, vel impiae epistolae, quam ipsi defendunt, credant: quae li-
 cet Theodorum collaudet, manifeste tamen dicit, quod in Ecclesia a san-
 ctis Patribus anathematizatus est, et ex ille plurima inquisitio facta est
 de ejus conscriptis, utpote plenis impietate. Hec autem tunc faciebant
 Catholicae Ecclesiae Doctores, ne simpliciores legentes illius impia con-
 scripta, a recta fide declinarent. Quod autem impiū, licet non in vita in
 suam personam anathema susceperint, tamen et post mortem anathematiz-
 entur a Catholica Ecclesia, ostenditur a sanctis Synodiis. Nicaena enim
 Synodus eos qui impiū Arii sectam colunt, sine nomine anathematizavit.
 Quae autem Constantinopoli congregata est, impiam Macedonii haereseos
 anathema- similiter condemnavit: sed tamen sancta Dei Ecclesia et post mortem
 tizavit Arium et Macedoniam nominatim anathematizat. Cum autem ex multis

ὡς ἀσεβοῦσι διακενῆς οἱ Θεόδωρον καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ἀντι-
 ποιούμενοι, ἐφ' ἑτέραν ματαίαν πρόφασιν καταφεύγουσι; λέ- P 368
 γοντες μὴ δεῖν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι διὰ τὸ ἐν τῇ κοινωσίᾳ
 τῶν ἐκκλησιῶν τετελευτηκέναι. ἔδει δὲ αὐτοῖς εἰδέναι ὡς ἐκείνοι
 5 τελευτῶσιν ἐν τῇ κοινωσίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν οἱ τὸ κοινὸν τῆς εὐ-
 σεβείας δόγμα τὸ ἐπὶ τῆς καθολικῆς κληρονομίας ἐκκλησίας μέ-
 χρι τέλους φυλάξαντες. οὗτος δὲ τῇ οἰκείᾳ ἐντελευτήσας ἀσεβείᾳ
 ἀπὸ πάσης ἐκκλησίας ἐξεβλήθη. ἀμέλει τοι καὶ πῦν τὸ πλήρωμα
 τῆς ἐν Μομφωνεσίᾳ ἐκκλησίας, ἐν ᾗ λέγεται ἐπίσκοπος γεγενῆ-
 10 σθαι, διὰ τὰς βλασφημίας, δι' ἧς ὡς περ Ἑλλησὶ τε καὶ Ἰουδαίοις
 καὶ Σοδομίταις παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνηριθμήθη, ἀπή- B
 λειψαν ἐξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τούτου
 προσηγορίαν, ὡς τὰ περὶ τοῦτου συστάνα κατὰ τὴν αὐτὴν πό-
 λιν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας ὑπομνήματα δείκνυσιν.
 15 Θανατόζομεν τοίνυν τοὺς ἐκδικοῦντας Θεόδωρον οἰκειον-
 μένους αὐτόν τε καὶ τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν, ὅπου γε ἡ ἐκκλησία ἐν
 ᾗ γέγονεν ἐπίσκοπος ὡς αἰρετικὸν ἐκ πολλῶν τῶν χρόνων αὐτὸν
 ἀπεβάλλετο. ὅτι δὲ ἐπὶ κατακρίσει οἰκείᾳ τὴν τοιαύτην προβάλλον-
 ται πρόφασιν οἱ Θεόδωρον ἐκδικοῦντες ἔξεστι γινῶναι καὶ ἐξ
 20 αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ Ἰούδα γενομένου φοβεροῦ κρίματος. ἐκείνος γὰρ
 νομίσας λανθάνειν τὸν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντα C

1. διακενῶς P. 9. Μοφου. P. 11. ἀπέλειψαν P. 18. ἀπε-
 βάλλετο PV. 20. περὶ P.

probationibus convincuntur, quod supervacue et impie agunt qui Theodo-
 rum et impietatem ejus defendunt, ad aliam vanam occasionem confu-
 giunt, dicentes non oportere eum anathematizari eo quod in communica-
 tione Ecclesiarum mortuus est. Oportebat autem scire eos, quod illi
 moriuntur in communicatione Ecclesiarum, qui commune pietatis dogma,
 quod in universali Ecclesia praedicatur, usque ad finem servaverunt.
 Iste autem usque ad mortem in sua permanens impietate, ab omni Ec-
 clesia effectus est. Itaque et omnis plenitudo Mopsuestenae Ecclesiae, in
 qua Episcopus dicitur fuisse, cum invenisset quod Paganis et Judaeis et
 Sodomitanis a sanctis Patribus connumeratus est, deleverunt ipsi ex illo
 a sacris Ecclesiae Diptychis ejus nomen, sicut gesta de hoc in eadem
 civitate apud Concillium Episcoporum illius Provinciae confecta osten-
 dunt.“

„Miramur igitur Theodori sequaces, qui enim et impietatem ejus
 tamquam suam defendunt, cum Ecclesia, in qua fuit Episcopus, utpote
 haereticum ex multis temporibus eum ejecerit. Quod autem ad condem-
 nationem suam talem occasionem praeponunt defensores Theodori, scire
 licet et ex ipso adversus Judam facto tremendo judicio. Ille enim cum
 putasset latere eum qui occulta hominum cognoscit, sacramentis commu-
 nicavit cum Apostolis: sed tamen nihil ei profuit quod cum dolo commu-
 ejecit. ita
 Leonol.

- ἐκοινώνησε τῶν μυστηρίων τοῖς ἀποστόλοις. ἀλλ' ὁμως οὐδὲν αὐτὸν ᾤνησεν καὶ ἡ μετὰ ὑποκρίσεως κοινωνία, ἀλλ' οὐδὲ τὸ καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ δώδεκα ὀνομασθῆναι τοὺς μαθητάς, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστῆς λέγων, Θωμᾶς δὲ ὁ λεγόμενος διδυμος, εἷς τῶν ἰβ', οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, 5 ἢ ἔξαιρεῖ τὸν Ἰούδαν τῆς κατακρίσεως ἢ συναριθμῆσθαι ποιῆ
- R 846 τοῖς ἀποστόλοις. ἀμέλει τοι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάληψιν οἱ ἀπόστολοι δι' οἰκείας ψήφου τὸν αὐτὸν Ἰούδαν καὶ μετὰ θάνατον
- D κατεδίκασαι, καὶ ἕτερον ἀντεισήγαγον. ὅτι δὲ ματαίαν πρόφασιν προβάλλονται λέγοντες μὴ δεῖν τοὺς τελευτῶντας αἰρετικούς ἀνα-10 θεματίζεσθαι καὶ ἔξ αὐτῶν τῶν τοῦ κυρίου ῥημάτων ἀποδειξομεν. τοὺς γὰρ ἀσεβεῖς καὶ ἔτι ζῶντας νεκροὺς ὀνομάζει, λέγων, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· ὥσπερ οὖν καὶ τοὺς δικαίους τελευτήσαντας ζῶντας ἀποκαλεῖ· λέγει γὰρ περὶ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἔστι νεκρῶν ἀλλὰ 15 ζώντων. εἰ τοίνυν κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους οὐ χρὴ τοὺς αἰρετικούς τελευτῶντας ἀναθεματίζεσθαι, οὐδὲ ζῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεματισθήσονται, οὓς ὁ κύριος νεκροὺς ἀποκαλεῖ διὰ τὸ ἀποκ-
- P 869 χωρισμένους εἶναι αὐτοῦ τοῦ εἰπόντος, Ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ. καὶ κατ' αὐτοὺς λοιπὸν οὔτε ζῶντες οὔτε τελευτῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεμα-20 τισθήσονται, καὶ μάτην κατ' ἐκείνους ἡ ἀποστολικὴ διδασκαλία
- V 294 παραδέδωκεν ἀναθεματίζεσθαι τοὺς παραδιόντας παρ' ὃ παρ-

2. ἢ et καὶ om. P. 4. Ἰωάννης] XX. 24. 9. ἀντ' αὐτοῦ εἰσήγαγον P. 11. ἀποδειξομεν PV. 12. λέγων] Matth. VIII. 22. 14. καλεῖ P. ib. λέγει] XXII. 32. 18. χωρισμένους P. 20. οὔτε alterum om. P. 22. παραλάβομεν P.

nicavit. Sed licet post mortem ejus duodecim nominati sint Discipuli, sicut Joannes Evangelista dicit: *Thomas autem, qui Didymus dicebatur, venerat. sic unus ex duodecim, non erat cum ipsis quando venit Jesus: tamen hoc non et Leucl. liberat Judam a condemnatione, aut connumerari facit Apostolis. Unde post Ascensionem Domini, Apostoli per suam sententiam eundem Judam etiam post mortem condemnauerunt, et alium pro illo introduxerunt.*

unam Quod autem vanam occasionem proponunt, dicentes non oportere hæreticos mortuos anathematizari, et ex ipsis Domini verbis ostendemus. *Im- non est pius enim et adhuc vivos, mortuos nominat, dicens: Dimitte mortuos se- Deus. abest pelire mortuos suos: sicut justos et jam defunctos, vivos nominat. Dicit in Cod. et a-enim de Abraham et Isaac et Jacob, quod Deus non est Deus mortuorum Leucl. rum, sed viventium. Si ergo secundum verba illorum non oportet hæ- vivorum. reticos mortuos anathematizari, nec viri hæretici anathematizabuntur, sic et quos Dominus mortuos vocat, quia separati sunt ab ipso qui dixit: Ego Leucl. sum vita, et secundum eos jam nec vivi, nec mortui hæretici anathema- tizabuntur: et sine causa, secundum illos, Apostolica doctrina tradit am- vivi. thematizari eos, qui tradunt præter quod accepimus: sine causa sanctos*

λάβωμεν, μάτην αἱ ἄγιοι σύνοδοι τοὺς αἰρετικοὺς κατέκριναν, μάτην καὶ οἱ ἄλλοι ἄγιοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τοὺς αἰρετικοὺς ἀνεθεμάτισαν. μέμψονται δὲ καὶ Ἰερεμία τῷ προφήτῃ εἰπόντι, Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς, 5 καὶ Δαβὶδ τῷ προφήτῃ λέγοντι, Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίναντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ συντόμως εἰπεῖν, πάσῃ τῇ θείᾳ γραφῇ, πολλαχοῦ τὰς τοιαύτας κατακρίσεις ἐπαγοῦσῃ τοῖς ἄσεβτοις. B εἰ δὲ οἱ ἀμελῶς ποιῶντες τὰ ἔργα κυρίου καὶ ἁμαρτάνοντες περὶ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς τοιαύταις κατακρίσεις ἐπιβύλλονται, πῶς 10 μᾶλλον Θεόδωρος ὁ ἄσεβλις ὁ τοιούτου κατ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βλασφημήσας δικαιοτέρον κατακρίεται καὶ ἀναθεματίζεται; καὶ ἔρει μὲν ταῦτα πρὸς ταῖς πυρατεθείαις ἀνωτέρω τε καὶ ἐν ἑτέροις ἡμῶν λόγοις ἀποδείξει περὶ τοῦ δεῖν καὶ μετὰ τελευτῆν τοὺς αἰρετικοὺς κατ- 15 κρίνεσθαι καταισχύνειν τοὺς Θεοδώρου μεταποιουμένους καὶ C παύσονται τῆς τοιαύτης ἀσεβείας· διὰ δὲ τὸ ἐμφιλονεκῶς τοῖς R 848 αὐτοῖς ἐπιμένειν τὸ πλεον ἐροῦμεν ἵτι τινὲς τῶν συναχθέντων ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν ἀγίᾳ συνόδῳ καὶ ὑπογράψαντες τῷ ἐκτεθέντι παρ' αὐτῆς ὄρω ἦτοι συμβύλω τῆς πίστεως, ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα 20 ἐναντία φρονήσαντες ἐφάνησαν, οἱ μὲν ζῶντες, οἱ δὲ μετὰ θάνατον ἀνεθεματίσθησαν παρὰ Δαμύσου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης πάπα τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ οἰκουμένης

3. ἀναθεμάτισαν P. 4. εἰπόντι] XLVIII. 10. 5. Δαβὶδ] CXVIII. 21. ἰδ. ἐκκλίναντες PV. 7. ἐπάγουσι PV. 16. παύσονται] πάντων Labbeus.

Synodi haereticos condemnauerunt, sine causa et alii sancti Patres et Doctores Ecclesiae haereticos anathematizauerunt. Inculpent autem et Jeremiam Prophetam dicentem: *Execrandus qui opera Domini facit negligenter*; et David Prophetam dicentem: *Execrandi qui declinant a mandatis tuis*; et ut compendiose dicamus, omnem divinam Scripturam in diversis locis tales condemnationes impiis inferentem. Sin autem illi qui negligenter opera Dei faciunt, et peccant in mandatis ejus, talibus condemnationibus subjiciuntur: quando magis impius Theodorus, qui talia adversus ipsum magnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum blasphemavit, juste condemnatus est et anathematizatus? Et haec qui-anathemadem sufficiebant, super memoratas et aliis nostris libris insertas probatizatur. tiones, quas protulimus, ostendentes quod oportet etiam post mortem * in aliis haereticos condemnari, confundere eos qui Theodorum defendunt, et comescere a tali impietate. Quoniam autem contentiose in iisdem permanent, etiam quod est amplius, dicimus quia quidam ex ipsis qui in Ni-dicemus. sic caena sancta Synodo convenerunt, et expositae ab ea fidei definitioni et Leuenci. vel Symbolo subscripserunt, quoniam postea contraria sapientes apparuerunt, alii quidem vivi, alii autem post mortem anathematizati sunt a Damaso sanctae memoriae Papa antiquioris Romae, et ab universali Sardi-

συνόδου, καθὰ μαρτυρεῖ ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν
 Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας γενόμενον ἐπί-
 D σκοπον μετὰ θάνατον κατεδίκασεν, τολμήσαντα μόνον γράψαι
 δεῖν παρασιωπηθῆναι τὰ ἰβ' κεφάλαια τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου.
 ἐπειδὴ δὲ οἱ Θεοδώρου ἀντιποιοῦμενοι αἰρετικοὶ πάσης προτάσεως 5
 καὶ ἐγκλησέως ἐκπετικότες ἐπεχείρησαν λέγειν πρὸς ἀπάτην
 τῶν ἀγνοούντων ὡς ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Κύριλλος ἐν τινι μέρει
 ἐπιστολῆς ταῦτον ἐπῆρσεν, ἐκ πολλῶν ἀποδείκνυται ὅτι οὐ συμ-
 βάλει τὸ αὐτῶν ἐγκλήρημα τοῖς εἰρημένοις παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις
 Κυρίλλου ἐν διαφόροις αὐτοῦ λόγοις κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Θεωδώ- 10
 ρου, ἐν οἷς ἀσιβέστερον αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων αἰρετικῶν ἀπο-
 δεῖξας, εἶτα οὐκ ἐνεγκῶν τὸ πλήθός τε καὶ μέγεθος τῶν αὐτοῦ
 P 370 βλασφημιῶν τῶν εἰρημένων κατὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπεφθέγγατο οὕτως εἰκῶν, Ἐξέστη ὁ
 οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλείω σφόδρα, λέγει κύριος. 15
 ὦ τῆς ἀποβόητου σκαιότητος, ὦ γλώσσης λαλούσης ἀδικίαν κατὰ
 τοῦ Θεοῦ καὶ τῆ κέρας αἰρούσης. καὶ πάλιν, Ἐπίθες, ἄνθρωπε,
 τῇ σαντοῦ γλώττῃ θύραν καὶ μοχλόν· πνῦσαι τὸ κέρας εἰς ὕψος
 ἐπαίρων καὶ λαλῶν ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ. μέχρι τίνος ἐπιη-
 δῆς ἀνεξικακοῦντι Χριστῷ; εἰς νοῦν ἔχε τὸ γεγραμμένον παρὰ 20
 τοῦ Θεοπεσίτου Παύλου, Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀείλ-
 B φους καὶ πλήττοντες αὐτῶν ἀσθενοῦσαν τὴν συνείδησιν εἰς Χρι-

1. καταμοσχευεῖ R. ἰδ. ἢ om. P. 15. ἐπὶ πλε[ω] De formula
 hac semibarbara vid. annot. ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. p. 283.
 21. Παύλου] I. Cor. VIII. 12. 22. τὴν om. P.

censi Synode, prout testatur Sanctus Athanasius. Sed et Calchedonensis
 sancta Synodus Domnum Antiochiae factum Episcopum post mortem con-
 demnavit, quod solum ausus est scribere, oportere taceri duodecim capi-
 tula Sancti Cyrilli. Quoniam autem Theodori defensores haeretici, omni
 propositione et conatu excidentibus, praesumunt dicere ad deceptionem
 ignorantium, quod Sanctae memoriae Cyrillus in aliqua parte epistolae
 illum collaudavit; ex multis ostenditur, quod non convenit eorum con-
 tem dictis a Sancto Cyrillo in diversis ejus libris contra impium Theo-
 dorum, in quibus magis impium omnibus aliis haereticis cum ostendens,
 deinde non sustinens plurimas et maximas ejus blasphemias contra ma-
 gnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum dictas, exclamavit,
 ita dicens: Expavit coelum super hoc, et horruit amplius vehementer,
 dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem, o linguam loquentem ini-
 quitatem contra Deum, et in altitudinem cornu extollentem. Et iterum:
 Impono homini tuae linguae ostium et seram: cessa cornu in altitudinem
 extollens, et loquens iniquitatem adversus Deum. Quousque insultas pa-
 tienti Christo? In mente habe scriptum a divino Paulo: Sic autem pec-
 cantes in fratres, et percutientes eorum infirmam conscientiam, in Christum

σιδὸν ἀμυριάνειτε. καὶ ἵνα τί καὶ ἐκ προφητικῶν φθέξωμαι βιβλίων, Ἐδικαιώθη Σόδομα ἐκ σοῦ. νενίκηκας τὰς Ἑλλήνων ἀνυφροστομίας, ἕς ἐποίησαντο κατὰ Χριστοῦ, μωρίαν ἠγοῖμενοι V 295 τὸν σταυρόν. οὐδὲν ὄντα διέδειξας τὰ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀπονοίας R 850 ἐγκλήματα. τούτων τοίνυν οὕτως ἐπὶ κατακρίσει τοῦ ἀσεβοῦς Θεοδώρου ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου εἰρημένων, εἰ καὶ δοῆταις κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον εἰρηκέναι τι ἔπερ Θεοδώρου, οὐδὲ τοῦτο ἐξαιρεῖται αὐτὸν τῆς κατακρίσεως. εὐρίσκομεν γὰρ ὡς πολλοὶ τῶν ἄλλων πατέρων τινὰς τῶν αἰρετικῶν ἀπεδέξαντο, ὡσπερ καὶ αἱ ἐν ἁγίοις Δάμσος καὶ Ἀθανάσιος καὶ Βασίλειος Ἀπολλινάριον, καὶ Δίων δὲ ὁ τῆς ὀσίας μνήμης Εἰτυχέα. καὶ ὁμως ἐπειδὴ φανερὰ γέγονεν ἡ τούτων ἀσέβεια, οὐκ ἐξέφυγον διὰ τὴν τοιαύτην ἀποδοχὴν οἱ αἰρετικοὶ τὴν μετὰ ταῦτα εἰς οἰκεῖον πρόσωπον καὶ τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν γενομένην 15 κατὰκρίσιν τε καὶ ἀναθεματισμόν. τοσούτη δὲ ἔστιν ἡ μανία τῶν Θεόδωρον ἐκδικοῦντων ὅτι ταλμῶσι καταψεύδεσθαι καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐπιστολὰς πρὸς αὐτὸν Θεόδωρον ἀποστειλάντων πεπληρωμένας ἐπαίκα· ὅπερ ψεύδους ἔστι μιστόν. Γρηγόριος μὲν γὰρ ὅτι ἔπερ D 20 τῆς ἀληθείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγωνισάμενος καὶ τοὺς λαοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρειανῶν πλάνης εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανῆλθε πατρίδα, τὰς παρὰ τῶν αἰρετικῶν κακούργους προφηρομένας ἐπιστολὰς οὐ πρὸς Θεόδωρον τὸν Μο-

1. φθέξωμαι PV. Ezech. XVI. 51. 2. θυροστ. R. 9. τῶν alterum om. P. 11. δὲ om. P. 19. ὅτι P.

peccatis. Et ut aliquid etiam ex prophetis loquar codicibus: *Justificata est Sodoma ex te, superasti Paganorum verboitates, quas contra Christum fecerunt, stultitiam existimantes crucem, nihil esse ostendisti Judaicae superbiae crimina.*“ His igitur ad condemnationem Theodori sic a Sancto Cyrillo dictis, licet aliquis concedat, secundum illorum verba Sanctum Cyrillum aliquid pro Theodoro dixisse, neque hoc liberat illum a condemnatione. Invenimus enim, quod multi sanctorum Patrum quosdam haereticos caudaverunt, sicut et Sancti Damasus et Athanasius et Basilius Apollinariū, et Sanctus Leo Eutychem: et tamen cognita eorum impietate, non propter hoc evaserunt haeretici condemnationem et anathema, quod postea contra eorum personam et impietatem factum est. Tantus autem est furor defendentium Theodorum, quia praesumunt adversus Gregorium Theologum, et Joannem Constantinopolitanum mentiri, dicentes epistolas ad eundem Theodorum plenas laudis eos direxisse: quod falsum est. Gregorius enim, cum in Constantinopoli pro veritate laborans, conversis per eum ab Ariana insania ad Catholicam fidem populus, ad suam patriam reversus est, epistolas quas haeretici dolose pro-

ψουεστίας ἔγραψεν, ἀλλὰ πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Τυάνων, ἣτις ἐστὶν τῆς δευτέρας Καππαδοκῶν μητροπόλις· τῆς δὲ αὐτῆς χώρας ἐστὶν ἡ Ναζιανζός, ἣς γέγονεν ἐπίσκοπος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Γρηγόριος, καὶ Ἀριανζὸς τὸ χωρίον, ὄθεν ὠρμητο. τοῦτο γὰρ καὶ αὐταὶ σαφῶς δηλοῦσιν αἱ ἐπιστολαί, μεμνημένα ἔθῶν 5
 P 371 καὶ συνόδων καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ἀριανζοῦ καὶ ἐτέμων χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ μητῶν τῇ ἐπιχωρίῳ διαλέκτῳ Καππαδοκῶν ὠνομασμένων καὶ Βοσποριοῦ ἐπισκόπου ἐπ' αὐτὸν τελοῦντος Κολωνίας τῆς πόλεως καὶ ἐτέρων ἐπισκόπων καὶ χωρεπισκόπων καὶ μοναστηρίων ὑπὸ τὸν αὐτὸν τελοῦντων Θεόδωρον μη- 10
 μονεύουσαι, ὧν καὶ μέχρι τῶν σῶζεται τὰ αὐτὰ ὀνόματα. ποῖα δὲ μετουσία Καππαδόκαις πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς δευτέρας Κιλικίας ἢ τότε ἢ τῶν ὑπάρχει, διαιμερισμένης τῆς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διοικήσεως; ἢ πολὺς ἐπισκόπους ὅφ' ἑαυτὸν ἔχειν ἡδύνατο ὁ
 B Μοψουεστίας ἐπίσκοπος, αὐτὸς ὑπὸ τὸν τῆς αὐτῆς δευτέρας Κι- 15
 R 852 λικίας μητροπολίτην τελῶν; Ἰωάννης δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας, οὐκ ἐπαίνων δὲ ἀλλὰ μέμψεων καὶ ἐπιτιμήσεων οὖσαν μεστὴν, ὡς ἐκπεσόντος αὐτοῦ τῆς θεοσεβείας. συνασκήσας γὰρ αὐτῷ τὸν μονήρη βίον ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ τῆς ἐκεῖσε συνδιαγωγῆς 20
 ἀναμιμήσκει αὐτόν, καὶ ταῦτα μαρτυροῦσι Σωζόμενος καὶ Ἡσού-

4. Γρηγόριος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις γέγονεν ἐπίσκοπος P. 5. ἔθῶν PV. 7. μηνῶν ὡς P, μὴν ὡς V. 9. Κολωνίας PV. 10. τῶν αὐτῶν P. 13. ἢ alterum om. P.

Tyanon, sic
 et Leuncl.
 Nanziantus

ferunt, non ad Theodorum Mopsuestenum scripsit, sed ad Theodorum Episcopum Tyanensem, quae est secundae Cappadociae metropolis. Eiusdem autem provinciae sunt et Nazianzus civitas, cujus fuerat Episcopus idem sanctae memoriae Gregorius, et Arianzus praedium, unde ortus fuerat. Hoc enim et ipsae epistolae aperte significant, memoriam facientes consuetudinum et collectionum, et ejusdem praedii Arianzi, et aliorum praediorum ejusdem provinciae, et mensis vernacula lingua Cappadocum nominati, et Bosphorii Episcopi sub eodem Theodoro constituti, qui tunc temporis Coloniae civitatis ejusdem provinciae Episcopus erat, et aliorum Episcoporum, et Chorepiscoporum, et Monasteriorum, quae sub Theodori jurisdictione erant, quorum usque nunc eadem nomina servantur. Qualis porro communio Cappadocibus ad secundam Ciliciam, vel tunc, vel modo divisa earum provinciarum gubernatione? Et quos Episcopus sub se habere poterat Mopsuestenus Episcopus, cum ipse sub metropolitano secundae Ciliciae constitutus esset? Joannes autem Constantinopolitanus scripsit quidem epistolam ad Theodorum Mopsuestenum, non tamen laudibus, sed querimoniis et increpationibus plenam, utpote illo a bona conversatione lapsa. Quoniam enim cum eo monasticam vitam in uno eodemque Monasterio exercuit, conversationis ibi factae cum

χιος και Σωκράτης και Θεοδώρητος ὁ πολλοὺς ὑπὲρ Θεοδώρου
 λόγους τε και ἐπαινοὺς ἐκτείνας. εἰ δὲ προσφέρουσι μαρτυρίας
 Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας και τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀνατολικῆς συνόδου C
 ὑπὲρ Θεοδώρου και τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας γενομένης, ἀνάγκη αὐ-
 5 τοὺς κάπεινα δέξασθαι, ἄπερ ὅσον τό γε ἐπ' αὐτοῖς εἰς κατάκρι-
 σιν τοῦ ἐν ὕλοις Κυρίλλου και ἀθέτησιν τῆς ὁρθῆς πίστεως οἱ V 296
 περὶ Ἰωάννην ἐτόλμησαν, και ἄπερ ἔγραψαν, Νεστόριον και
 τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκδικοῦντες. και τοῦτο
 δείκνυται ἐκ διαφόρων αὐτῶν λόγων τε και ἐπιστολῶν πρὸς Θεο-
 10 δόσιον τὸν τῆς εὐσεβοῦς λήξεως και ἑτέρους διαφόρους γραφεῖ-
 σῶν. και ταῦτα μὲν οὕτως. ἵνα δὲ μηδὲν τῆς ἀκριβείας παρα-
 λείψωμεν, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν μνησθῆναι και τῶν γραφέντων D
 παρὰ Ἀβγουστίνου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἐπισκόπου ἐν Ἀφρικῇ
 γενομένου. ζητήσεως γάρ τις περὶ Καικιλιανοῦ μετὰ θάνατον
 15 αὐτοῦ κινήσεως, ὡς τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατραπέντος παρα-
 δόσεως, και τινων τούτου χάριν χωρισάντων ἐαυτοῦς τῆς καθο-
 λικῆς ἐκκλησίας, γράφει πρὸς Βονιφάτιον ὁ αὐτὸς τῆς ὁσίας
 μνήμης Ἀβγουστίνος ὡς οὐκ ἔδει τινὰς διὰ τοῦτο χωρῆσαι ἐαυτοῦς
 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· εἰ γὰρ ἀληθῆ ὑπῆρχεν τὰ ἐπαγόμενα
 20 Καικιλιανῶ, και ἐφανερῶθη ἐναντίῳ φρονήσεως τῆς καθολικῆς
 καταστάσεως, και μετὰ θάνατον ἂν τοῦτον ἀναθέματι ὑπέβλυον. P 372

2. λόγους και P sola.

ib. προσφέρουσι. P.

18. χωρῆσαι PV.

admonuit: et pro his testimonium praebent Sozomenus, et Hesychius, et
 Socrates, et Theodoretus, qui multas pro Theodoro orationes et laudes
 fecit. Si autem testimonia proferunt Joannis Antiocheni, et Orientalis
 Concilii sub eo constituti, facta pro Theodoro, et ejus impietate, ne-
 cessae est eos, et illa suscipere, quae (quantum ad illos pertinet) ad
 condemnationem Sancti Cyrilli, et reprobationem rectae fidei fecerunt
 Joannes et qui cum illo erant, nec non etiam quae scripserunt, Nesto-
 rium et ejus perfidiam diutius defendentes. Et hoc ostenditur ex di-
 versis eorum libris et epistolis, quas ad Theodosium piaer recordationis,
 et ad alios diversos scripserunt. Et haec quidem sic se habent. Ut et haec qui-
 autem nihil subtilitatis praetermittamus, necessarium putavimus memorare dem sic. ut
 etiam illa, quae ab Augustino sanctae memoriae Africano Episcopo scri-
 autem, etc. pta sunt. Quaestione enim aliqua post mortem Caeciliani de eo mota, praetermit-
 quod ab Ecclesiastica traditione declinasse dicebatur, et propter hoc timus.
 quibusdam a Catholica Ecclesia separatis, scribit ad Bonifacium idem Lounck.
 Sanctus Augustinus, quod non oportebat, aliquos ideo separare sese aet ut haec
 Catholica Ecclesia: Si enim vera essent ea quae Caeciliano infereban-
 quidem sic-
 tur, et manifestatus esset contrarium aliquid Ecclesiastico statui sapuis-
 ut nihil sub-
 se, etiam post mortem eum anathemati subjicerem. Sed et regula san-
 tilitatis ha-

ἀλλὰ καὶ κανὼν τῆς ἁγίας ἐν Ἀφρικῇ συνόδου διαγορεύει τοὺς ἐπισκόπους τοὺς τὴν οἰκίαν περιουσίαν ἢ ἐν διαθήκῃ ἢ ἐξ ἀδιαθέτου αἰρετικῶ παραπέμποντας χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι. πρὸς τοῦτοις δὲ ἅπασι τίς ἀγνοεῖ τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης γερόμενα 5 κατὰ Διοσκόρου, ὧς οὐδὲν περὶ πλείων ἡμαρτηκῶς διὰ μόνον ἐκ-
 R 854 κλησιαστικῆν κατάστασιν μετὰ θάνατον παρ' αὐτῆς τῆς κατὰ Ῥώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀνεθεματίσθη. εἰ τοίνυν οἱ μηδὲν εἰς πίστιν πταίσαντες ἐπίσκοποι διὰ κατάστασιν ἐκκλησιαστικῆν
 B καὶ διὰ χρηματικὴν αἰτίαν ἀναθέματι καὶ μετὰ θάνατον ἐποβάλ- 10 λονται, πόσω μᾶλλον Θεόδωρος ὁ εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν ἠσεβήσας; ὅσον δὲ πρὸς τὴν ἄνοιαν τῶν λεγόντων μὴ δεῖν ἀναθεματίζεσθαι μετὰ θάνατον τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἠσεβείᾳ τελευτῶντας, ἔδει μηδὲ τοὺς ἀδίκως κατωκριθέντας πατέρας μετὰ θάνατον ἀνακαλεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκεν καὶ ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ 15 ἐπισκόπῳ γενομένῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι καὶ ἐπὶ Φλαβιανῷ τῷ τῆς ὁσίας μνήμης, καὶ αὐτῷ Κωνσταντινουπόλεως γενομένῳ ἐπισκόπῳ,
 C ἀδίκως μὲν ἐν ζωῇ κατακριθέντι, δικαίως δὲ μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι ὑπὸ τε τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης πάπα Λέοντος καὶ τῆς 20 ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου. ἐντεῦθεν δὲ συμβαίνει κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τοὺς μὲν αἰρετικοὺς τοῖς ἁγίοις πατράσι συναρι-

4. τοῖς om. P. 8. ἀναθεμ. PV. 15. τῇ om. P. 20. τοῦ om. P. 21. δὲ] τε V.

bentis praec-tae Synodi Africanae statuit, Episcopus, qui suas facultates in testa-
 ments. anathematizari. Super haec autem omnia, quis ignorat, ea quae nostris
 terminantibus in Ecclesia antiquioris Romae contra Dioscorum acta sunt? Qui cum nihil in fidem peccasset, tamen propter solum Ecclesiasticum ordinem post mortem ab eadem sancta Ecclesia Romana anathematizatus est? Si igitur nihil in fidem peccantes Episcopi, propter solum Ecclesiasticum ordinem, et propter causam pecuniariam anathemati et post mortem subijciuntur: quanto magis Theodorus, qui in ipsum Deum peccavit? Quantum autem ad insipientiam dicentium, non oportere anathematizari post mortem eos, qui in sua impietate mortui: oportebat nec eos, qui iniuste condemnati sunt Patres post mortem revocari, quale contigit in Joanne sanctae recordationis Episcopo Constantinopolitanae civitatis, ab universali Ecclesia post mortem revocato, et in Flaviano sanctae memoriae et ipso Episcopo Constantinopolitanae civitatis, iniuste quidem in vita condemnato, iuste autem post mortem revocato tam a sanctae memoriae Papa Leone, quam a sancta Calchedonensi Synodo. Ex hac autem contingit secundum illorum verba, haereticos quidem sanctis Patribus connumerari, utpote liberatos debita eis condemnatione,

θμεισθαι, ὅσα ἐλευθέρους ἀφιμένους τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς
κατακρίσεως, τοὺς δὲ ἄγλους πατέρας ἀδίκως καταδικασθέντας
τοῖς αἰρετικοῖς συνάπτεσθαι, ὅσα μὴ λυομένης τῆς ἐπ' αὐτοῖς
ἀδίκου κατακρίσεως. ἀξιοπιστότερος δὲ πάντων ἐστὶ διδάσκαλος
5 ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς περὶ ἑαυτοῦ λέγων,
Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται,
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.
10 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ μὴ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἤδη
κρίνεται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου Δαβὶδ V 297
λέγει τοὺς ἀσεβεῖς μὴ ἀναστήσεσθαι ἐν κρίσει. τῆς οὖν τοιαύτης
τοῦ κυρίου ἀποφάσεως ἐξερχομένης κατὰ παντὸς ἀσεβοῦς, καὶ
15 οὐδὲν διαστελλούσης μεταξὺ ζώντων καὶ νεκρῶν αἰρετικῶν, πῶς
τολμῶσιν ἀντιπίπτειν τῇ τοιαύτῃ ἀποφάσει, καὶ τοὺς ἕκαστος ἀσε-
βήσαντας καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ἐπὶ τοῦ κυρίου κατακεκριμένους P 373
λέγειν μὴ δεῖν μετὰ θάνατον κατακρίνεσθαι; καὶ ὁ Θεὸς δὲ
ἀπόστολος, τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα, οὐ μόνον κατὰ R 856
20 ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀγγέλων, τὴν τοιαύτην ἐπήγαγεν
ἀπόφασιν, εἰπὼν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Γαλάτας, Ἀλλὰ καὶ
ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ἡμᾶς παρ' ὃ εὐγγ-

1. αὐτῆς P. 3. τῆς] πῶς P. ib. ἑαυτοῖς R. 5. ὁ alterum
om. P. 12. Δαβὶδ] Ps. I. 5. 21. Γαλάτας] I. 8. 22. εὐαγγ-
ελίζεται PV. ib. εὐαγγελισάμεθα P.

sanctos autem Patres injuste condemnatos, haereticis conjungi, utpote
non soluta contra eos facta iniqua damnatione. Omnibus autem magis
credendus est Doctor Dominus et Deus noster Jesus Christus, de se dicentis
Doctor est
Sic enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credit in nomine unigeniti Filii Dei. Et Spiritus autem sanctus per Prophetam David dicit, impios non resurrecturos in judicio. Tali igitur Domini sententia prolata adversus omnem impium, et nihil discernente inter vivos et mortuos haereticos, quomodo audent resistere tali sententiae, et eos qui semel impie egerunt, et propter hoc jam a Domino condemnati sunt, dicere, non oportere post mortem condemnari? Et divinus autem Apostolus, qui Christum in semetipso habet loquentem, non solum adversus homines, sed etiam adversus Angelos talem protulit sententiam, dicens in Epistola ad Galatas: Sed licet nos aut Angelus de caelo evangelisaverit praeter-

γελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω, ὡς προειρηκόμεν. καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, Ἐἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται πῦρ ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ τίς οὕτως ἀσεβῆς ὡς τολμήσῃ εἰπεῖν ὡς τὰ παρὰ Θεοδώρου ἀσεβῶς συγγραφέντα ἢ μέρος αὐτῶν παρεδόθη

B ποτὲ τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ ἐνθὺς ὁ τολμήσας 5
 τι τοιοῦτο παραφθέρξασθαι ἀναθέματι καθυπεβλήθη παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων;

Εἴ τις τοίνυν μετὰ τὴν τοιαύτην ὀρθὴν ὁμολογίαν καὶ κατὰ κρισιν τῶν αἰρετικῶν, τῆς εὐσεβοῦς ἐννοίας σωζομένης, περὶ ὀνομάτων ἢ συλλαβῶν ἢ λέξεων ζυγομαχῶν χωρίζει ἑαυτὸν τῆς 10
 ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ὥσπερ ἐν ὀνόμασι μόνοις καὶ λέξεσι κειμένης ἡμῖν τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' οὐκ ἐν πράγμασιν, ὁ τοιοῦτος ὡς τοῖς σχίσμασι χαίρων λόγον ἱφῆξει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀπατωμένων ἢ ἀπατηθησομένων τῷ μεγάλῳ Θεῷ καὶ σω-

C τῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 15

Ἰνδ. α'. κς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιβ' μόνου.

Ἰνδ. β'. κς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιγ' μόνου.

Ἰνδ. γ'. κη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιδ' μόνου.

τλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιε' μόνου. 20

Ἰνδ. ε'. λ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ις' μόνου.

6. τοιοῦτον P.

quam quod evangelizavimus vobis, anathema sit. Sicut praediximus, et nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizaverit praeter id quod accepistis, anathema sit. „Et quis ita impius est, ut praesumat dicere, quod Theodori impia scripta, vel pars eorum, tradita est aliquando sanctae Dei Ecclesiae, et non statim, qui ausus est aliquid tale loqui, anathemati subiectus est a sanctis Patribus?“

„Si quis igitur post ejusmodi rectam confessionem, et haeticorum condemnationem, salvo manente pio intellectu, de nominibus vel syllabis vel dictionibus contendens, separat se a sancta Dei Ecclesia, tamquam non in rebus, sed in nominibus solis et dictionibus posita nobis pietate: talis utpote dissensionibus gaudens, rationem pro semetipso, et pro deceptis et decipiendis ab eo, reddet magno Deo et Salvatore nostro Jesu Christo in die iudicii.“

A. C.

553. xxvi. Ind. i. Post Consulatum Basilli XII. solius.

554. xxvii. Ind. ii. Post Cons. Basilli XIII. solius.

555. xxviii. Ind. iii. Post Cons. Basilli XIV. solius.

CCCXXXIV. Olympias.

556. xxix. Ind. iv. Post Cons. Basilli XV. solius.

557. xxx. Ind. v. Post Cons. Basilli XVI. solius.

[Ol. Iph.]

1. 333.

2.

3.

4.

1. 334.

Ἰνδ. ε'. λα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιζ' μόνου. D

Ἰνδ. ζ. λβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιη' μόνου.

τλέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. λγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιθ' μόνου.

5 Ἰνδ. θ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κ' μόνου.

Ἰνδ. ι'. λε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κα' μόνου.

Τούτῳ τῷ ε' καὶ λ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας καὶ μετὰ ὑπατείας Βασιλείου τὸ κα' τῆ κ' τοῦ μαρτίου μηνός, Ἰνδι- P 374
κτιῶνος ι', καὶ τρίτῳ ἔτει τλέ' Ὀλυμπιάδος, ἐπληρώθη τὰ φλβ' 10 ἔτη τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, ἀφ' οὗ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν κατεδέξατο θάνατον Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἑορτάζειν ἠρξάμεθα τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ἀνάστασιν: καὶ ἄρχεται ἡ δευ- R 858
τέρα περίοδος τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐνιαυτῶν ἀπὸ V 298
15 εἰκοστῆς πρώτης καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός τῆς ἐνεστῶσης ἐπινεμήσεως, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ Θανμάσιος Ἀμβα- B
κούμ, καὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ σήμερον τῆς δεδομένης μοι παρὰ τοῦ

4. 5. Βασιλείου bis om. R, in m. supplens. 7. ε' καὶ λ' ἔτει] πέμ-
πτῳ ἔτει καὶ τριακοστῷ P. 8. ὑπατείαν P sola. ib. κ' τοῦ] εἰ-
κοστῇ P. 12. οἱ om. P. 18. Ἀμβακούμ] II. 1.

558. xxxi. Ind. vi. Post Cons. Basilii XVII. solius. 2.
559. xxxii. Ind. vii. Post Cons. Basilii XVIII. solius. 3.

CCCXXXV. Olympias.

560. xxxiii. Ind. viii. Post Cons. Basilii XIX. solius. 4.
561. xxxiv. Ind. ix. Post Cons. Basilii XX. solius. 1. 335.
562. xxxv. Ind. x. Post Cons. Basilii XXI. solius. 2.

Hoc quinto et trigesimo Justiniani Imperatoris anno, et post Consulatum Basilii XXI. Martii mensis die xx. et Indict. x. anno III. Olympiadis cccxxxv. completi sunt anni dxxxii. Paschalis Cycli sanetae et vivificae Crucis, in qua Christus verus Deus noster voluntariam et vivificam mortem pro nobis sublit, ex quo nos Christiani celebrare coepimus sanctam ipsius Resurrectionem. Et incipit secunda Cycli Paschalis periodus annorum dxxxii. a vicesima prima die Martii praesentis Indictionis, qua quidem die aequinoctium incipit.

S A N C T I G R E G O R I I

ex oratione de Pascha.

„Super custodiam meam stabo, inquit admirandus Habacuc. Atque ego hodierna die cum ipso, concessa mihi Spiritus sancti facultate et con-

πνεύματος ἔξουσίας καὶ θεωρίας, καὶ ἀποσκοπεῖσω καὶ γνώσομαι τί ὑφθήσεται καὶ τί λυθηθήσεται μοι. καὶ ἔστην καὶ ἀπὸ σκόπευσα. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὸς ἐπὶ τῶν νεφελῶν, καὶ οὗτος ὑψηλὸς σφόδρα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀγγέλου, καὶ ἡ στολή αὐτοῦ ὡς γέγγος ἀστραπῆς διερχομένης. καὶ ἐπῆρεν τὴν 5 χεῖρα αὐτοῦ κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ· φωνῇ αὐτοῦ ὡς φωνῇ σάλπιγγος, καὶ κύκλω αὐτοῦ ὡς πλῆθος οὐρα- C νίου στρατιῶν. καὶ εἶπεν, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅσος τε ὄρατος καὶ ὅσος ἀόρατος. Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, συνεγείρωσθε. Χριστὸς εἰς ἑαυτὸν, ἐπανέρχεσθε. Χριστὸς ἐκ τάφων, ἐλευθε- 10 ρώθητε τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας. πύλαι ἕδου ἀνοίγονται, καὶ θάνατος καταλύεται, καὶ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἀποτίθεται. καὶ εἴ τις ἐν Χριστῷ καινῇ κτίσει, ἀνακαινίξεσθε. ταῦτα ὁ μὲν ἔλεγεν. οἱ δὲ ἀνέμουν ὅπερ καὶ πρότερον, ἡνίκα ἡμῖν ἐπιφάνη Χριστὸς διὰ τῆς κάτω γεννήσεως, τὸ Δύξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς 15 εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· μεθ' ὧν καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν ταῦτα φθεγγόμενος. εἶη δὲ καὶ φωνῆν λαβεῖν τῆς ἀγγελικῆς ἀξίαν καὶ πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα.

D Λογιζέσθω ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκαταστάσεως, ἧγον περιόδου τῶν φλβ' ἐνιαυτῶν ἀπὸ ε' ἔτους καὶ αὐτοῦ Φιλίππου τοῦ ἰουνίου- 20 ρος καὶ Φιλίππου υἱοῦ αὐτοῦ, ὑπατείας Δεκίου καὶ Γρατιανοῦ, καὶ α' ἔτους σνζ' Ὀλυμπιάδος, ἔξ ὅπερ τις ἀνιῶν ἐπὶ τὸ ἰθ'

2. ἔστιν V, ἔστι P.
2. ib. ἀξίας P.

17. φθέγγομαι Gregorius p. 846. ed. Bene-
dictin. 20. ἰουνιός RV. 22. πρώτον ἔτος P.

templatione, et contemplabor, et cognoscam, quod mihi spectaculum vi-
sendum, et quid dicendum sit mihi. Et steti, et speculatus sum, et ecce
vir conscendens nubes, et hic sublimis valde, et facies ejus, tamquam fa-
cies Angeli, et amictus ejus ut splendor fulguris pertranscuntis. Et sus-
tulit manum ad orientem, et clamavit voce magna, vox ejus quasi Vox
buccinae, et in circuitu ejus, quasi multitudo caelestis exercitus. Et di-
xit: Hodie salus mundo tam visibili quam invisibili. Christus ex mor-
tuis, una resurgite. Christus in seipsum, redite. Christus ex sepulchro,
peccati vinculis solvimini. Portae inferi aperiantur, et mors deletur, et
vetus Adam deponitur. Et si qua est in Christo nova creatura, renova-
mini. Haec quidem ipse dicebat. Illi autem idem canebant quod ante,
cum nobis apparuerit Christus per incarnationem, illos, *Gloria in ex-
tissimis Deo, et in terra pax, in hominibus bonae voluntatis, cum quibus*
et ipse inter vos haec loquor: Utinam vocem Angelis parem, quae omnes
mundi fines pervadat, accipiam."

Computetur principium reparationis, sive periodi annorum MCCCXII. a
quinto anno et ipsius Philippi Junioris, et Philippi filii Isejus, et a Decii
et Gratiani Consulatu, et primus annus cclvii. Olympiadis, ex quo re-

ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, ἦγονν δ' ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, ἐν ᾧ γέγονεν τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐρήσει χρόνον ἐτῶν σιη'. κατιῶν δὲ ἐπὶ τὸ ἡ' ἔτος Κωνσταντίνου τοῦ μεγίστου βασιλέως, καθ' ὃ ἡ πρώτη ἰνδικτιος ἐτέθη ἐν 5 ὑπατείᾳ Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ, συνάξει ἔτη ξε'. ἀπὸ δὲ θ' P 375 ἔτους Κωνσταντίνου καὶ μέχρι τῆς ἐνεσιώσης ἰ' ἰνδικτιῶνος, R 860 ἔτους λε' τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐν ὑπατείᾳ Βασιλείου τὸ κα' μόνον, ἀθροίσει χρόνον ἐτῶν σμθ', ὡς ὁμοῦ εἶναι τὰ ἀπὸ τοῦ σωτηρίου πάσχα μέχρι τοῦ ἐνεσιῶτος λε' ἔτους τῆς Ἰουστινιανοῦ 10 βασιλείας καὶ γ' ἔτους ιλε' Ὀλυμπιάδος ἔτη γλβ'.

Ἰνδ. ια'. λς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κβ' μόνου.

Τούτῳ τῷ λς' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μηνὶ ἀπριλαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου κδ', ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ιβ' B ἰνδικτιῶνος, ἡ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως τὸ δεύτερον ἐπετελέσθη ἑορτή. 15

τλς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κγ' μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. μετὰ ἰπ. Βασιλείου τὸ κδ' μόνου.

V 299

Ἰνδ. ιδ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Ἰουστίνου νέου τὸ β' μόνου.

2. τὸ σμ. P. 3. εὐρήσεις P. 5. συνάξεις P sola. 8. ἀθροίσεις P. 12. ἔτει λς' P. ib. ἀπηλλαίῳ PV. 15. ἀπετελέσθη P.

grediens ad xix. Tiberii Caesaris annum, sive ad iv. Olympiadis cccii. Anniam. c. quo salutaris Domini nostri Jesu Christi passio contigit, invenies tempus annorum ccxviii. Descendens vero ad annum viii. Constantini Maximi Imperatoris, quando prima Indictio posita est in Consulatu Volusiani et Aniani, colliges annos lxn. A nomo autem anno Constantini, usque ad praesentem Indictionem x. anni xxxv. imperii Justiniani in Consulatu Basilii XXI. solius, conficies annos ccxlix. ita ut simul collecti a salutari Paschate usque ad praesentem xxxv. annum Justiniani Imperatoris, et iii. annum Olympiadis cccxxxv. putentur anni dxxxii.

A. C.

563. xxxvi. Ind. xi. Post Cons. Basilii XXII. solius.

[Ol. Iph.]

3.

6071.

Hoc Justiniani imperii anno xxxvi. mense Apelleo, sive secundum Romanos, Decemb. xxiv. feria i. Indictionis xii. Encaeniorum seu Dedicatio Sanctae Dei Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae secundo celebrata est Festivitas.

CCCXXXVI. Olympiads.

564. xxxvii. Ind. xii. Post Cons. Basilii XXIII. solius.

4.

565. xxxviii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii XXIV. solius.

1. 336.

566. xxxix. Ind. xiv. Post Cons. Justini Junioris II. solius.

2.

Τούτω τῷ ἔτει τῇ ιδ' τοῦ νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ιε'
 C ἐτελεύτησεν Ἰουστινιανός, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος νέος Ἀύ-
 γουστος ἔτη ια', μῆνας ἧ'. ὁμοῦ, ζπζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου μόνου.

τλζ' Ὀλυμπιάς.

5

D Ἰνδ. α'. β'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ β'
 μόνου.

Ἰνδ. β'. γ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ γ'
 μόνου.

Ἰνδ. γ'. δ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ δ' 10
 μόνου.

Ἰνδ. δ'. ε'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ ε'
 μόνου.

τλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ζ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ ζ' 15
 μόνου.

3. Post ὁμοῦ ζπζ' addit P Ἦν δὲ ἡ ἰδέα Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως
 κονδοειδῆς (κονοειδῆς P), εἴστηθος, λευκός, ὀλιγότριξ, ἀναφα-
 λάς, στρογγύλοψ, εὐμορφος, ἀνθηροπρόσωπος, ὑπογελῶν, μιξοπέ-
 λιος τῆν κάραν, τὸ γένειον κηρὸν (leg. κελρον), ὡς οἱ Ῥωμαῖοι,
 εἴθριος, ὑπόλευκος), quae in margine ascribit V. 4. Ante hunc
 versum ponit P τέλος Ἰουστινιανοῦ. Tum β' post μετὰ octies om. P.

6086. Hoc anno, xiv. die mensis Novembris, Indict. xv. mortuus est Ju-
 stinianus, et imperavit Justinus Junior Augustus anno xi. menses viii.
 Collig. an. vi. MXXXVII.

FINIS JUSTINIANI.

567. i. Ind. xv. Post Cons. Justini Junioris Augusti solius. 3.

CCCXXXVII. Olympias.

568. ii. Ind. i. Post Cons. Justini Junioris Augusti II. solius. 4.

569. iii. Ind. ii. Post Cons. Justini Junioris Augusti III. solius. 1. 337.

570. iv. Ind. iii. Post Cons. Justini Junioris Augusti IV. solius. 2.

571. v. Ind. iv. Post Cons. Justini Junioris Augusti V. solius. 3.

CCCXXXVIII. Olympias.

572. vi. Ind. v. Post Cons. Justini Junioris Augusti VI. solius. 4.

*) Erat Justinianus Imperator forma habitusque corporis turbinali, pecto-
 rosus, candidus, raro capillo, recalvaster, facie tereti, formosus, floride
 aspectu, subridens, subcano capite, mento Romanorum more raso, naso
 justo, subalbus.

Ἰνδ. ζ'. ζ. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ ζ' P 376
μόνον. R 862

Ἰνδ. ζ. η'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ η'
μόνον.

5 Τούτῳ τῷ η' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ'
τῆς ἡ' Ἰνδικτιῶνος ἠσθένησεν Ἰουστίνος Ἀυγούστος, καὶ ἐποίησεν
Τιβέριον Καίσαρα, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖνον, καὶ διε-
τέλεσε σὺν αὐτῷ Καίσαρ ὢν ἔτη τέσσαρα.

Ἰνδ. η'. θ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀυγούστου τὸ θ' μόνον.

10 τλθ' Ὀλυμπιάς. B

Ἰνδ. θ'. ι'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀυγούστου τὸ ι' μόνον.

Ἰνδ. ι'. ια'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀυγούστου τὸ ια' μόνον.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀυγούστου τὸ ιβ' μόνον.

Τούτῳ τῷ ιβ' ἔτει τῆς Ἰουστίνου βασιλείας μηνὶ Σεπτεμ-
5 βρίῳ κς' τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος ἐστέρθη ὑπ' αὐτοῦ Τιβέριος νέος
Κωνσταντῖνος, καὶ τῇ ε' τοῦ μετ' αὐτὸν ὀκτωβρίου μηνὸς τε-
λευτῆ Ἰουστίνος Ἀυγούστος.

Καὶ ἐμονάρχησεν Τιβέριος Κωνσταντῖνος ἕτερα ἔτη δ'. C
ὁμοῦ ζ'α'.

20 Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντῖνου Ἀυγούστου
τὸ α'.

5. ἔτει η' P. 9. β quater om. P. id. Ἀυγούστου] Νέου P.
11. Νέου Ἀυγούστου ter P. 14. ἔτει ιβ' P. 20. Ante Ἰνδ. po-
nit Τιβέριος P. id. ὑπ.] μετὰ ὑπ. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

573. vii. Ind. vi. Post Cons. Justini Junioris Augusti VII. solius. 1. 338. Anni a m. c.
574. viii. Ind. vii. Post Cons. Justini Junioris Augusti VIII. solius. 2. 6081.

Hoc anno illius imperii viii. mense Septembri, die vii. Indict. viii.
morbo correptus est Justinus Augustus, et Tiberium Caesarem dixit,
nomine Constantini indito: vixitque ille cum eo, Caesaris insignitus di-
gnitate, annos quatuor.

575. ix. Ind. viii. Post Cons. Justini Junioris IX. solius. 3.

CCCXXXIX. Olympias.

576. x. Ind. ix. Post Cons. Justini Junioris X. solius. 4.

577. xi. Ind. x. Post Cons. Justini Junioris XI. solius. 1. 339.

578. xii. Ind. xi. Post Cons. Justini Junioris XII. solius. 2.

Hoc anno xii. Justini imperii, mense Septembri, die xxvi. Indictione
xii. coronatus est ab eo Tiberius Novus Constantinus: et v. die mensis
Octobris moritur Justinus Augustus.

Et solus imperavit Tiberius Constantinus alios annos iv. Colligun- 6090.
tur anni vi. MXXCI.

T I B E R I U S.

579. i. Ind. xii. Post Cons. Tiberii Novi Constantini Augusti I. 3.
Chronicon Paschale vol. I.

V 300

τμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. β'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ β' μόνου.

D Ἰνδ. ιε'. δ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ γ' 5 μόνου.

Τούτῳ τῷ δ' ἔτει τῆς αὐτοῦ μοναρχίας ἠσθένησε Τιβέριος Καῖσαρ, καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀγούστου μηνὸς τῆς παρούσης ἐ' ἰνδικτιῶνος ἐγένετο Καῖσαρ Μαυρίκιος Τιβέριος· καὶ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ ἀγούστου μηνὸς ἐστέρθη βασιλεύς, δοθείσης αὐτῷ 10 παρὰ Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνης εἰς γυναῖκα· καὶ τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ ἀγούστου μηνὸς τε-
R 864 λευτῇ Τιβέριος νέος Κωνσταντίνος ἐν προκλίσει τοῦ Ἑβδόμου· καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτοῦ πλοῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει,
P 377 τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ ἐκηδεύθη καὶ ἀπετίθη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τοὺς 15 ἁγίους Ἀποστόλους.

Ἔτα ἐβασίλευσε Μαυρίκιος ἔτη κ'. ὁμοῦ, ρριά'.

Ἰνδ. α'. α'. ἐνιαυτὸς ἀνύπατος. καὶ ἐκ κοινοῦ δόγματος ἐγράφη, μετὰ ὑπατείας Τιβερίου Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λήξεως ἔτους δ'.

20

2. 3. 5. β'. γ'. δ'.] α'. β'. γ'. R. ib. μετὰ om. P. 3. Κωνσταντίνου Ἀγούστου R. 7. ἔτσι τετάρτῳ P. 12. αὐτοῦ om. P. 14. πλοῖ RV. ib. ἐν om. R. 18. α'] α' πρῶτος P sola.

Anni a m. c.

CCCXL. Olympias.

580. II. Ind. xiii. Tiberio Novo Constantino Cons. 4.
581. III. Ind. xiv. Post Cons. Tiberii Novi Constantini II. solius. 1. 340.
582. IV. Ind. xv. Post Cons. Tiberii Novi Constantini III. solius. 2.

Hoc anno iv. illius Monarchiae, aegrotavit Tiberius Caesar, et v. Augusti mensis praesentis Indictionis, creatus est Caesar Mauricius Tiberius: ac xiii. ejusdem mensis Augusti coronatus est Imperator, data illi a Tiberio Novo Constantino ipsius filia Constantina: et xiv. ejusdem mensis Augusti die moritur Tiberius Novus Constantinus in suburbano Hebdomi: ejusque funere navigio Constantinopolim delato, postero die celebratae sunt exequiae, illiusque corpus in aede Sanctorum Apostolorum depositum est.

A. C.

[Ol. Iph.]

Deinde imperavit Mauricius annos xx. Colliguntur anni vL. κcxi.

6091. 583. I. Ind. i. Primus annus Consulibus caruit: et ex communi sententia scriptum est, Post Consulatum Tiberii Constantini dicitur memoriae anno iv.

τμὰ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Μαυρικίου Ἀγούστου τὸ α' μόνου.

Ἰνδ. γ'. γ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου μόνου. B

Ἰνδ. δ'. δ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ β'
5 μόνου.

Ἰνδ. ε'. ε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ γ'
μόνου.

τμβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ δ'
10 μόνου.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ε'
μόνου.

Ἰνδ. η'. η'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ζ'. C

15 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ τῇ πασχαλῇ ἑορτῇ Μαυρίκιος Τιβέριος
ἔστειλε Θεοδόσιον τὸν ἴδιον υἱὸν εἰς βασιλεία. οὐ μέντοι ἐτάγη
εἰς συμβόλαια ἢ ἄλλο τι ἐπράχθη ἐπ' αὐτῷ τῶν εἰς γνώρισμα
βασιλείως, ἀλλ' ἦ μόνον ἐστέφθη.

Ἰνδ. θ'. θ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ζ'.

20 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἦλθε πρὸς
Ῥωμαίους, ἀνταρσίαν ὑπομείνας ἀπὸ Βαράμ τοῦ αὐτῷ συμφυ-
λέτου· καὶ διὰ συμμαχίας Ῥωμαϊκῆς ἀπεκτελέστη εἰς τὴν ἑαυτοῦ D
βασιλείαν.

2. μετὰ ὑπ. P. id. Μαυρικίου Τιβερίου P. 12. μόνου om. R.
13. ε' μόνου P sola. 20. αὐτὸ V, αὐτοῦ P.

CCCXLI. Olympias.

584. II. Ind. II. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti I. solius. 3.

585. III. Ind. III. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti solius. 4.

586. IV. Ind. IV. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti II. solius. 1. 341.

587. V. Ind. V. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti III. solius. 2.

CCCXLII. Olympias.

588. VI. Ind. VI. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IV. solius. 3.

589. VII. Ind. VII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti V. solius. 1. 342.

590. VIII. Ind. VIII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VI solius. 2.

Hoc anno, festo Paschatis, Mauricius Tiberius coronavit filium suum
Theodosium in Imperatorem. Neque tamen illius appositum nomen in
publicis commentariis, vel quidpiam in eo actum, quo dignosci solent
Imperatores, sed est duntaxat corona donatus,

591. IX. Ind. IX. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VII. 3.

Hoc anno, Chosdroes Persarum Rex, Varamo ejus contribuli in eum
rebellante, ad Romanos confugit, iisdemque auxiliantibus in regnum suum
est restitutus.

τμγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ η'.

V 301 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Ἀνασιτάσιος πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐπανῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ τελευτὴν Γρηγορίου, πατριάρχου γενομένου, τοῦ καὶ διαδεξιμένου πρὸ τούτου τὸν αὐτὸν Ἀνα-5 στάσιον.

Ἰνδ. ια'. ια'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ θ'.

P 378 Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ι'.

R 866

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγνωστῆς ἐκκλησίας Κυριακός, πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἡγεῖται ἔτη ιβ'. 10

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ια'.

τμδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιβ'.

B Ἰνδ. ιε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιγ'.

Ἰνδ. α'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιδ'.

15

Ἰνδ. β'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιε'.

τμε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιη'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ις'.

3. ἐνιαυτῷ] ἔστι P.
μενος V.

7. Τιβερίου Ἀγούστου P.

10. οἰκονό-

CCCXLIII. Olympias.

Anni a m. c. 592. x. Ind. x. Post Cons. Mauricii Tiberii VIII. 4.
6102.

Hoc anno, Anastasius Antiochiae Patriarcha, post mortem Gregorii, qui Patriarcha extiterat, et antea eundem Anastasium expulerat, Antiochiam reversus est.

593. xi. Ind. xi. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IX. 1. 343.
A. C. [Ol. Iph.]

594. xii. Ind. xii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti X. 2.

Sanctissimae Constantinopolitanæ Ecclesiae Patriarcha Cyriacus, Presbyter et Oeconomus ejusdem Ecclesiae, praefuit annis xii.

595. xiii. Ind. xiii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti XI. 3.

CCCXLIV. Olympias.

596. xiv. Ind. xiv. Post Cons. Mauricii Tiberii XII. 4.

597. xv. Ind. xv. Post Cons. Mauricii Tiberii XIII. 1. 344.

598. xvi. Ind. i. Post Cons. Mauricii Tiberii XIV. 2.

599. xvii. Ind. ii. Post Cons. Mauricii Tiberii XV. 3.

CCCXLV. Olympias.

600. xviii. Ind. iii. Post Cons. Mauricii Tiberii XVI. 4.

Ἰνδ. δ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιζ'.

Ἰνδ. ε'. κ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιη'.

C

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ φεβρουαρίῳ γέγονεν ὁ γάμος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπὸ θ' καὶ αὐτῆς ἕως ἐ' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῇ ε' τοῦ Ἰουλλίου μηνός τῆς αὐτῆς ἐ' Ἰνδικτιῶνος ἡδίκτου προτεθέντος ἐγράφη τῷ λοιπῷ μέρει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι δηλονότι Ἰανουαρίου τῆς ἔκτης Ἰνδικτιῶνος οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ δευτέρου. καὶ τῷ νοεμβρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' Ἰνδικτιῶνος ἐπανάστασις γέγονε Μαυρικίῳ παρὰ Φωκῶ στρατιώτου μετὰ τοῦ στρατοῦ. καὶ Μαυρικός μὲν Τιβέριος σὺν τῇ γυναικὶ Κωνσταντίνῃ καὶ παισὶν θ', τουτέστιν ε' μὲν ἄρρεσι, Θεοδοσίῳ, Τιβερίῳ, Πέτρῳ, Παύλῳ, Ἰουστίνῳ καὶ Ἰουστινιανῷ, καὶ τρισὶ θηλείαις, Ἀναστασίᾳ, Θεοκτίστῃ καὶ Κλεοπάτρα, φεύγει τῇ κβ' τοῦ ὅλου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίου, τῇ νυκτὶ τῇ ἐπὶ κγ' διαφμούσης παρασκευῆς. Φωκῆς δὲ τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡμέρᾳ ε' σταθθεὶς ὑπὸ Κυριακοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν σεβάσμιον οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ τῇ κε' τοῦ ῥηθέντος μηνός, ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰσεληθὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθισθεὶς εἰς ὄχημα, ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου εἰσελθὼν διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτας καὶ τῶν Τρωαδῆσιων ἐμβόλων καὶ τῆς μέσης ὄλης ἕως τοῦ παλατίου, μηδενὸς ὄλως ἀντιστάτος, ἀλλὰ πάντων εὐφημούντων.

9. ε' om. P. 15. φεύγων P.

601. xix. Ind. iv. Post Cons. Mauricii Tiberii XVII. 1. 345.

602. xx. Ind. v. Post Cons. Mauricii Tiberii XVIII. 3.

Hoc anno, mense Februario, solemnia nuptiarum Theodosii filii Mauricii per vii. dies peracta sunt, ab xi. scilicet die, ad xv. ejusdem mensis Februarii. Sexto deinde Julii mensis die ejusdem v. Indictionis, proposito edicto, scriptum est reliqua parte anni, nempe usque ad Januarium vi. Indictionis, sic: *Et Consulatu ejusdem piissimi Domini nostri secundo. Et Novembri mense ejusdem Indictionis, Focas miles una cum exercitu in Mauricium tyrannidem arripuit; ac Mauricius Tiberius cum uxore Constantina, et novem liberis, sex masculis, nempe Theodosio, Tiberio, Petro, Paulo, Justino, et Justiniano: et tribus filiabus, Anastasia, Theoctiste, et Cleopatra, fugit xxi. mensis Dii, secundum Romanos Novembris, noctu, illucescente jam xxiii. die feriae sextae. Focas autem xxiii. ejusdem mensis, feria vi. coronatur a Cyriaco Patriarcha Constantinopolitano in veneranda aede Sancti Joannis in Hebdomo. Die vero xxv. praedicti mensis, qui in Dominicam incidit, ab Hebdomo per Portam Auream, et Porticus Troadenses, et per totam Mediam plateam, obstante nemine, imo cunctis fausta apprecantibus, curru vectus Constantinopolim ingressus est.*

R 868 Ἐκρατήθη δὲ Μαυρίκιος Τιβέριος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ
 ὀκτὼ τέκνων αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγιον Αὐτόνομον, πλησίον Πραι-
 νέτου· καὶ τῆ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ τριτῇ, ἐσφάγη πλησίον
 V 302 Χαλκηδόνος αὐτὸς Μαυρίκιος καὶ Τιβέριος καὶ Πέτρος, Ἰουστι-
 νος καὶ Ἰουστινιανός, καὶ Πέτρος δὲ ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου, 5
 κουροπαλάτης ὢν, συσχεθεὶς καὶ αὐτὸς ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι δὲ
 συνεσχέθησαν ἄρχοντες. ἐσφάγησαν δὲ εἰς Διαδρόμους πλησίον
 B τοῦ Ἀκριτα Κωνσταντίνος ὁ Λάρδης, ἀπὸ ἐπάρχων γενόμενος
 πραιτωρίων καὶ λογοθέτης καὶ κουρύτωρ τῶν Ὀρμισδον, καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ υἱὸς Μαυρικίου, καὶ Κομεντιόλος ὁ πατριῆκος καὶ στρα- 10
 τηλάτης καὶ αὐτὸς ἐσφάγη πέραν πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος
 πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐγένετο κυνέβρωτον.

Καὶ ἀπὸ κέ' τοῦ αὐτοῦ νοεμβρίου μηνός εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, τὸν μέχρι δηλονότι Ἰανουαρίου μηνός τῆς παροίσης ε' Ἰνδι-
 κτιῶνος, ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Φωκᾶ ἔτους α'. 15
 ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Φωκᾶς ἔτη η'. ὁμοῦ ςριθ'.

4. Μαυρίκιος Τιβέριος P. 6. ἐσφάγη — 7. ἄρχοντες om. P.
 8. Λάρδης P. 13. μηνός νοεμβρίου P. 16. Post ςριθ' addit
 P quae V in margine ab alia manu: Περὶ τεράτων, ἐκ τοῦ μεγάλου
 χρονογράφου (de quo conf. annot. ad p. 336. B). Μαυρίκιος ὁ βασι-
 λεὺς τῷ στρατηγῷ Κομεντιόλῳ (στρατῷ Κομεντιόλου R) ἐπέ-
 φητο τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα παραδοῦναι πολεμίοις δι' ἀταξίας
 αὐτῶν. ὅστις νυκτὸς μεσοῦσης τοῦτο ἐποίησε, καὶ κελύει τὸν στρα-
 τὸν ὀπλίασθαι, μὴ παραγνυνώσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν συστήσασθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ ὑπειληφότες ὅτι (ὅτι in V non satis apparet) τοῦ

Comprehensus est autem Mauricius Tiberius cum uxore et octo libe-
 ris versus Sanctum Autonomum juxta Praenetum: et xxvii. ejusdem men-
 sis die, feria iii. interfectus est juxta Chalcedonem idem Mauricius Ti-
 berius, una cum Petro, Justino, et Justiniano: Petrus etiam Curopalata,
 Mauricii frater, qui pariter captus fuerat. Interfecti perinde ad Dia-
 dromos juxta Acritam Constantinus Lardis Ex-Praefecto Praetorio et
 Logotheta et Curator Palatii Hormisdas, et Theodosius Mauricii filius.
 Ipse etiam Commentiolus Patricius et Magister militum caesus est trans
 urbem juxta aedem sacram Sancti Cononis, versus mare, illiusque corpus
 canibus vorandum est expositum.

Et a die xxv. ejusdem mensis in reliquum annum, scilicet usque ad
 mensem Januarium praesentis vi. Indictionis, adscriptum est in publicis
 commentariis, Imperii Focae anno primo. Imperavit vero idem Focas
 annos viii. Collig. anni vi. mxcix.

*) DE PRODIGIIS, EX MAGNO CHRONOGRAPHO.

Mauricius Imperator dedit in mandatis Duci Commentiole ut Roma-
 num exercitum hostibus proderet, propter crebras illius seditiones: idque
 ille sub mediam noctem aggressus, imperavit ut milites arma sumerent,
 nec illi significavit fore ut cum hoste configerent. Il rati exercitationis

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Φωκᾶ Ἀυγούστου μόνου.

P 380
R 870

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνα ἡ ἀπὸ βασιλισσῶν ἐβλήθη ἐν μοναστηρίῳ. καὶ γέγονασι κληρικοὶ Φιλιππικὸς ὁ πατρικίος καὶ κόμης ἔξκουβιτόρων καὶ Γερμανὸς ὁ πατρικίος, πενθερὸς γενόμενος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μανρικίου. εἴτα στάσεως δημοτικῆς γενομένης ἐκαύθη ἡ μέση ἀπὸ τῶν Λαύσου καὶ τὸ πραιτώριον τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως ἕως τῆς Ἀρκας ἄντικρον τοῦ φόρου Β Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λήξεως, ὄντος ἐπάρχου πόλεως Λεοντίου τοῦ ἀπὸ κουρατόρων τῶν Ἀντιόχου. ἐκαύθη δὲ εἰς τὴν 10 μέσην μεταξὺ τοῦ πραιτωρίου τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ

γυμνασίου ἔνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσεν, οὐ πρὸς πόλεμον, ὡς ἔδει, ὀπλίσαντες (ὀπλίσαν ἑαυτούς m. R, ὀπλίσαντο m. P). ὅθεν καὶ ἡμίρας γενομένης θόρυβος τὸν στρατὸν κατέλαβεν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις ταράσσοντες οἱ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν εὐρόντες τοὺς μὲν ἀνηλεῶς κατέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδάδεις καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους τῆς Θράκης ἐποίησαντο εἴτα τοὺς αἰχμαλώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος Χαγάνος τῷ βασιλεῖ ἐδίδου λύτρον ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ ψυχῆς νόμισμα αἰτήσας. ὁ δὲ μνησικακῶν τῷ ἰδίῳ στρατῷ δοῦναι οὐκ ἠνέσχετο. καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἠτήσατο αὐτὸν (τὸ ἡμισυ addit P) νόμισμα (ἀντὶ addit m. R) ἐκάστης ψυχῆς λαβεῖν. τοῦ δὲ μηδὲ τέσσαρα κερᾶτια λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολογησαμένον, θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας ἀπέκτεινεν· φόρους ἐπέθετο τοῖς Ῥωμαίοις χιλιάδας ν'. καὶ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀνοσιουργήματος ὑπέσχε δίκην σφαγῆς, ἐρόγγυμένους σὺν γυναιξὶ (τε addit P) καὶ τέκνοις καὶ τοῖς προσήκουσιν. 6. πραιτώριον P. 10. μεταξὺ] τάξιν P.

603. 1. Ind. vi. Foca Augusto solo Cos.

3. Anni a. m. c.

Hoc anno Constantina Ex-Imperatrice in monasterium trusa est. 6111. Philippicus Patricius et Comes Excubitorem, et Germanus Patricius, Theodosii, Mauricii filii, socer, in Clericos sunt attonsi. Seditione deinde populari mota, conflagravit Media urbis platea a Palatio Lausi, et Praetorium Praefecti Urbi, usque ad Arcam, e regione Fori Constantini divae memoriae, cum esset Praefectus Urbi Leontius Ex-Curatore Palatii Antiochi. Igne etiam consumptus est inter Praetorii Praefecti Urbi et

causa arma esse imperata, non vero ad praelium inendum, misime ut res exigebat se armarent. Unde appetente die, tumultus et pavor exercitum occupavit. Barbari autem turbatis ordinibus milites absque duce nacti, alios crudeliter mactarunt, alios in servitutum, multos denique ex Thracia in captivitatem abduxerunt. Chaganus barbarus receptis captivis, hos Imperatori reddendos obtulit, si in singula capita aureum vellet exsolvere. At Imperator iratus suis militibus, id negavit. Rursus Chaganus in singula capita dimidium duntaxat aureum exegit. Imperatore vero ne quatuor quidem ceratiis captivos redempturum se respondente, ira succensus Chaganus omnes occidit, et Romanis tributum quinquaginta millium aureorum imposuit. Hujus igitur inhumani impique facinoris causa Imperator poenas dedit, cum uxore, liberis, et propinquis interemptus.

φόρου ὁ διοικητὴς τοῦ Πρασίνου μέρους Ἰωάννης ὁ ἐπίκλην Κροῦκισ.

τμς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. β'. μετὰ ἕπ. Φωκῶ Ἀυγούστου.

V 303 Ἰνδ. η'. γ'. μετὰ ἕπ. Φωκῶ Ἀυγούστου τὸ α'.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ἰουνίῳ, ἡ-
C μέρη ζ' ἀποτέμνεται Θεόδωρος ὁ ἑπαρχος πραιτωρίων, Ἰωάννης
ἀντιγραφεὺς, Ῥωμανὸς σχολαστικὸς, Θεοδοσίος σουβυδιουβῶ
τοῦ μαγίστρου, Πατρικίος ἰλλούστριος, ἀνεψιὸς Δομνιζόλου κου-
ράτορος γενομένου τῶν Ὀρμισδου, Ἰωάννης καὶ Τζίττας σπα-
θάριοι καὶ κανδιδαίτοι, Ἀθανάσιος κόμης λαργιτιῶνων, Ἀνδρέας
ἰλλούστριος ὁ ἐπίκλην τοῦ Σκόμβρου, καὶ Ἐλπίδιος ἰλλούστριος.
οὗτος ἐγλωσσοτομήθη, καὶ ἐπήρθη αὐτοῦ τὰ δ' ἄκρα, καὶ εἰς
κρηβατταρίαν ἐβόμπευσεν καὶ κατηνέχθη πρὸς θάλασσαν· καὶ
ἐξορυχθέντων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ βληθεὶς εἰς κάραβον ἐκαύθη. 15
οἱ δὲ ἄλλοι οἱ προδηλούμενοι ἀπετμήθησαν, ὡς εὐρεθέντες ἐπί-
D βουλοι τοῦ βουσιλέως Φωκῶ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασι-
λισσῶν ἀπετμήθη πέραν εἰς τὸν μῶλον τῶν Εὐτροπίου, πλησίον
Χαλκηδόνος, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα αὐτῆς τε καὶ Μαυρικίου θή- 20

8. ὁ σουβ. P. 9. Πατρικίος P. 10. Δομνιζόλου P. 11. Τζί-
τας σπαθάριος P. 12. Ἐλπίδιος P. 13. εὐρηθέντες P. 14. δὲ
om. P. 15. μῶλον τὸν P. 16. ὑποληφθέντα PV.

Fori spatium, Joannes, cognomento Crucis, Diocetes Factionis Pra-
sinae.

CCCXLVI. Olympias.

604. II. Ind. VII. Post Cons. Focae Augusti.

4.

605. III. Ind. VIII. Post Cons. Focae Augusti I.

1. 346.

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos, Junio, die VII. capite
plectitur Theodorus Praefectus Praetorio, Joannes Magister Scriniarum,
Romanus Scholasticus, Theodosius Subadjuva Magistri, Patricius Illu-
stris, consobrinus Domnizoli Curatoris Palatii Hormisdæ, Joannes, et
Tzitas Spatharius, et Candidati, Athanasius Comes Largitionum, Andreas
Illustris cognomento Scombrus, et Elpidius Illustris. Huic exsecta est
lingua, et quatuor extremis corporis patribus in lectulum sublati, ad
spectaculum circumductus, et ad mare relatus, ibique effossis oculis, in
naviculam conjectus, concrematus est. Aliis vero supra memoratis capita
sunt amputata, cum deprehensi essent conspirasse in Imperatorem Focam.

Eadem tempestate, Ex-Imperatrice Constantina trans urbem in Ports
Eutropii ad Chalcedonem capite plexa est, ut et qui supererant Illius et

lea τέκνα, Ἀναστασία, Θεοκτίστη καὶ Κλεοπάτρα, καὶ αὐτὰ ἀνῆρέθη μετὰ τῆς θυγατρὸς Γερμανοῦ τῆς γενομένης γαμετῆς Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς δὲ Γερμανὸς μετ' αὐτῶν ἀνῆρέθη.

Ἰνδ. θ'. δ'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀγούστου τὸ β'.

R 872

5 Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ Κυριακὸς πατριάρχης Κωνσταντι- P 381
νουπόλεως μηνὶ ὑπερβερταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ, κθ',
ἡμέρᾳ ζ'. καὶ κηδεύεται τῇ τριακοστῇ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ
πρώτῃ, καὶ ἀπετέθη τὸ αὐτοῦ λείψانون πρὸς συνήθειαν εἰς τοὺς
ἁγίους Ἀποστόλους.

10 Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀγούστου τὸ γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ,
κγ'; γέγονε πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει Θωμᾶς ἀπὸ δι-
κόνων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ σακελλῆριος τοῦ πατριάρχου
καὶ ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν.

15 τμζ Ὀλυμπιάς.

B

Ἰνδ. ια'. ε'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀγούστου τὸ δ'.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀγούστου τὸ ε'.

Ἐντεῦθεν ἔστιν εἰλεῖν ὡς ἄφ' οὐπερ ὁ τρισμακάριος Κων-
σταντίνος ἐτελεύτησεν τὸν βίον μέχρι τῆς κβ' τοῦ μαΐου μηνός
20 τῆς ἐνεστώσης ιβ' ἐπιμεμήσειωσ καὶ τοῦ ζ' ἔτους τῆς Φωκῶ βασι-
λείας πληροῦνται χρόνοι σοβ', ἄρχεται δὲ τὸ σογ' ἀπὸ κβ' τοῦ

11. κγ' Ἰανουαρίου P. 21. δὲ om. P.

Mauricii liberi sequioris sexus, Anastasia, Theoctista, et Cleopatra: eae-Anniam.c.
que cum Germani filia, Theodosii uxore sublatae: ipseque Germanus una
cum illis sublatus est.

606. iv. Ind. ix. Post Cons. Focae Augusti II.

2.

6114.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Cyriacus Patriarcha Constantinopolitanus moritur mense
Hyperberetaeo, secundum Romanos, Octobri, die xxix. feria vii. illius-
que funus curatum est xxx. ejusdem mensis, feria i. et depositum est
corpus illius juxta morem receptum in aede Sanctorum Apostolorum.

607. v. Ind. x. Post Consulatam Focae Augusti III.

3.

Hoc anno, mense Audynaeco, secundum Romanos xxiii. Januarii, di-
ctus est Patriarcha Constantinopolitanus Thomas Ex-Diacono magnae
Ecclesiae, et Sacellarius Patriarchae, ac Ordinationibus Praepositus.

CCCXLVII. Olympias.

608. vi. Ind. xi. Post Cons. Focae Augusti IV.

4.

609. vii. Ind. xii. Post Cons. Focae Augusti V.

1. 347.

Hinc licet colligere, quod ex quo terbeatus Constantinus vitam finiit,
usque ad xxii. Maii mensis praesentis Indictionis xii. et vii. annum Fo-
cae imperii, absolvuntur anni cclxxii. incipit vero annus cclxxiii. a xxii.

μαῖον μηνός, ἰνδικτιῶνος ιβ'. εἰ γὰρ ἡ πεντηκοστὴ κατὰ τὴν κβ'
 C γέγονε τοῦ μαῖου μηνός ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἀναντιδρόητως ἡ
 ἀναστασίσιμος τῆς τρίτης γέγονε τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ὥστε τὴν
 πρώτην ἐκείνου τοῦ ἀπριλλίου ἐν παρασκευῇ εἰσελθεῖν. πρόσθετες
 οὖν τοῖς σοβ' τὸ τέταρτον, τουτέστιν ξη', καὶ γίνονται τμ'. 5
 ταῦτα ἀνάλυσσον ἀπὸ τῶν ζ', καὶ περιττεύουσι δ'. ἐπεὶ οὖν ἐν
 παρασκευῇ τότε ὁ ἀπριλλίος εἰσηλθεν, ποιήσον παρασκευὴν, σάβ-
 βατον, κυριακὴν, δευτέραν, καὶ λοιπὸν τὸ σογ' ἄρχεται εἰς
 V 304 τρίτην. εὑρίσκεται ἄρα ὁ ἀπριλλίος ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης ἡλιακῆς ιβ'
 ἰνδικτιῶνος, σεληνιακῆς δὲ ιθ', εἰσιῶν ἐν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος 10
 ἡμέρα, ὅπερ καὶ ἔστιν. πλὴν ἀλλὰ καὶ τῷ πασχαλίῳ καὶ τοῖς
 D ὑπαταρίοις ἐντυχὸν ἡῦρον τὴν ψηφοφορίαν ταύτην συναδόουσα.
 εἰσὶν οὖν ἀπὸ μὲν τῆς τελευτῆς Κωνσταντίνου ἕως νῦν χρόνοι
 σοβ', ἀπὸ δὲ τῆς εἰκοσαετηρίδος αὐτοῦ σπα' πλήρεις.
 Ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πάσχα πρὸ τῶν σοβ' ἐνιαυτῶν ἐν ἰνδι-15
 κτιῶνι σελήνης γ', Ὀλυμπιάδος σοθ' ἔτει δευτέρῳ, ἀπριλλίον
 τρίτῃ.

R 874 Ἐπιπυτοὶ δὲ ἀπὸ Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ εἰσὶν σοβ' ἕως
 P 382 τοῦ πάσχα τῆς ιθ' ἡλιακῆς ἰνδικτιῶνος τῆς νῦν ἐνισταμένης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπληρώθη ὁ σύνθετος κίων ὁ ἀνοικοδομη-20
 θεις ὑπὸ Φωκᾶ τοῦ βασιλέως μετὰ καὶ τῆς κιστέρνης κατὰ τὸ

3. ὥστε] ὡς ὅτε V, ὡς ὅτι P. 8. τὸ om. P. 10. εἰς σιῶν V.
 ib. τῆς] τῆ P. 12. ψηφοφορίαν P. 14. κ'ετηρίδος P. 15. καὶ
 om. P. 16. σελήναις R.

mensis Maii Indictionis xii. Nam si Pentecoste incidit in xxii. Maii illi
 anno, absque ulla controversia dies Resurrectionis fuit iii. die mensis
 Aprilis, cum in Parasceve, seu die Veneris, dies primus ejusdem mensis
 Aprilis contigerit. Adde igitur cclxxii. partem quartam, hoc est lxxviii.
 tum prodibunt cccxl. haec divide a vii. tum supererunt iv. Quia ergo
 die Parasceves Aprilis tunc ingressus est, fac (seu numera) Parasceve,
 Sabbatum, Dominicam, et feriam ii. deinceps feria iii. incipiet annus
 cclxxxiii. Reperitur ergo Aprilis, praesente Indictione, sive Cyclo sola-
 ri xii. lunari vero xix, feria iii. hebdomadis incipere, quod et ita est.
 Quinetiam Paschaliium et Fastos Consulares revolvens, animadverti hanc
 ce nostrum calculum cum iis consentire. Sunt igitur a morte quidem
 Constantini usque hodie an. cclxxii. a xx. autem imperii illius anno,
 seu a Vicennialibus, cclxxxii. anni completi.

Celebratum est autem Pascha ante annos cclxxxii. in Indictione x.
 luna xiv. Olympiadis cclxxxix. anno ii. die iii. Aprilis.

Consules vero a Feliciano et Tatiano sunt cclxxxii. usque ad Pascha
 Cycli solaris xix. praesentis Indictionis.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Columna ex variis lapidibus confecta, a Foca Imperatore

ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστατοῦσιν Ἀφρική καὶ Ἀλεξάνδρεια· καὶ σφάζεται ἀπὸ ἐναντίων ὁ πάπας Ἀλεξανδρείας. παύεται δὲ καὶ 5' Ἰσάκιος ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ γίνεται ἀντ' αὐτοῦ Ζαχαρίας ἀπὸ πρεσβυτέρων καὶ σκενοφυλάκων τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐδεσσα ὑπὸ Πέρσας γίνεται.

Ἰνδ. ιγ'. η'. μετὰ ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου τὸ 6'.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ 10 κ', ἡμέρᾳ 6', τελευτῇ Θωμᾶς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κηδεύεται τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ α', καὶ τῇ κη' τοῦ ἀρτεμισίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου, τῆς αὐτῆς ιγ' ἰνδικτιῶνος τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ γέγονε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ πτωχοτρόφος, φροῦξ λιμένος.

Καὶ κατὰ τὸ πέρασ τοῦ σεπτεμβρίου μηνός τῆς ιδ' ἰνδικτιῶνος ἀπηγγέλη ὡς Ἀναστάσιος πατριάρχης γενόμενος Ἀντιοχείας ὁ ἀπὸ σχολιαστικῶν ἀνῆρέθη ὑπὸ στρατιωτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ γ', ἰνδικτιῶνος ιδ', ἡμέρᾳ 6', ἀναφαίνονται πλοῖα ἱκανὰ κατὰ τὸ στρογγυλοῦν καστέλλιν, ἐν οἷς ἦν καὶ Ἡράκλειος ὁ υἱὸς

4. Ἀλεξανδρέων P. 7. Αἴδεσα V, Ἀἴδεσα P. 12. ἀρτεμισίου] ξανθικοῦ Ducangius. 16. ἰνδικτιῶνος ιδ' ἀπίγγελε P. 19. ὀκτωβρίων V.

absoluta est, una cum Cisterna, versus Orientalem partem Ecclesiae san- Annia m. c. ctorum xl. juxta Aereum Tetrapylum

Hoc anno, Africa et Alexandria deficiunt: et Papa Alexandrinorum ab adversariis occiditur. Abdicatur vero Isacius Hierosolymorum Pontifex, et in ejus locum sufficitur Zacharias Ex-Presbytero et Ex-Scevo-phylace Ecclesiae Constantinopolitanae: et Aedessa in Persarum potestatem venit.

610. viii. Ind. xiiii. Post Cons. Focae Augusti VI.

2.

6118.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos Martio, xx. feria vi. moritur Thomas Patriarcha Constantinopolitanus, et xxii. ejusdem mensis, feria i. terrae mandatur. Et viii Artemisii, secundum Romanos Aprilis, ejusdem Indict. xiiii. magno Sabbato, Constantinopoleos Patriarcha creatus est Sergius, Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, et Ptochiorum Praefectus, Custos Portus.

Sub exitum mensis Septembris, Indict. xiv. renuntiatum est Anastasium Patriarcham Antiochenum, Ex-Scholastico a militibus fuisse interemptum.

Hoc anno, mense Hyperberetaeo, secundum Romanos Octobri, iiii. Indictionis xiv. feria vii. apparuere naves plurimae versus Castellum ro-

Ἡρακλείου. καὶ τότε εἰσέρχεται Φωκᾶς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ προκέσσου τοῦ Ἑβδόμου περὶ ἐσπέραν, καὶ ἔρχεται καβαλλάρεις εἰς τὸ παλάτιν τῆς πόλεως. καὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, τουτέστιν τῇ κυριακῇ, πλησιασάντων τῶν πλοίων τῇ πόλει, Βόνωσος, D ὅστις τὰ πάνδενα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ κατ' ἐπιτροπὴν Φωκᾶ 5 διεπράξατο, εἰσηγήσει Θεοφάνους τοῦ τῆς ἀνασκάφου μνήμης, τότε ὧδε ὢν ἐν τῇ πόλει, μετὰ τὸ βαλεῖν αὐτὸν πῦρ πλησίον τῶν Καισαρίου καὶ ἀστοχῆσαι ἔφυγεν, καὶ ἔλθὼν μετὰ καράβου εἰς R 876 τὸν Ἰουλιανοῦ λιμένα κατὰ τὰ λεγόμενα Μαύρου, στενωθεῖς ἔβριμεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ λαβὼν μετὰ σπαθίου πληγὴν ἀπὸ ἐνὸς ἐξκουβίτωρος, ὡς ἦν εἰς θάλασσαν, ἀπέθανεν· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἐσύρη καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ἐκαύθη.

P 383
V 305

Καὶ τῇ 5' τοῦ αὐτοῦ μηνός, διαφασούσης ἡμέρας β', Φῶτις ὁ κουράτωρ τῶν Ἰλακιδίας καὶ Πρόβος ὁ πατρίκιος ἐπῆραν Φωκᾶν 15 κᾶν ἐκ τοῦ Ἀρχαγγέλου τοῦ παλατίου ὀλόγυμον, καὶ ἀπήγαγον διὰ τοῦ λιμένος ὡς ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Σοφίας, καὶ βαλόντες αὐτὸν εἰς κάραβον ἔδειξαν τοῖς πλοίοις. καὶ τότε ἀποφέρουσι αὐτὸν πρὸς Ἡράκλειον, καὶ ἐπαυθείσης ἀπὸ τοῦ ὤμου τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς, ἣ μὲν χεὶρ αὐτοῦ περιεπάρη σπαθίῳ, καὶ 20 οὕτω περιήχθη τὴν μέσην εἰσαγομένη ἀπὸ τοῦ φόρου. ἣ δὲ κ-

2. προκέσσου V a correctore. 3. παλάτιον P. 5. τῇ om. P.
8. Καισαρείου V. ib. ἀποστήσαι P. 14. Φώτιος P. 17. τὸν Σ. PV.

tundum, in quibus erat et Heraclius, Heraclii filius. Tum Focas a recessu Hebdomi eodem ipso die sub vesperam equo venit in urbis Palatium: ac proxime sequenti, qui in Dominicam incidit, navigiis ad urbem appellentibus, Bonosus, qui in Magna Antiochia Focae jussu, ac impulsu damnandae memoriae Theophanis, atrocia facinora perpetrarat, cum tum esset Constantinopoli, immisso in urbis tractum, qui Caesarii aedibus adjacet. igne, defecit, fugamque arripuit. Ac veniens cum navicula in Portum Juliani, ad locum qui Mauri dicitur, redactus ad angustias, seipsam praecipitem dedit in mare, acceptoque ab quodam Excubitore vulnere ictus gladii in mari, ut erat, mortem oppetit: cujus ejectum cadaver raptum tractumque est ad Bovem, ubi exustum est.

Anni a. m. c.

Die vi. ejusdem mensis, feria ii. illucescente, Photius Curator Demus Placidiae, et Probus Patricius raptum Focam ex Archangeli Palatio, omnibus nudatum vestibus, deduxerunt per Portum, versus Aedem Sophiae, ac in navem conjectum, ostenderunt classi: deinde ad Heraclium adduxerunt. Cujus Focae praecisa ab humero dextra, et amputato capite, ipsius quidem manus ensis infixi cuspidi, a Foro per Medium Urbis plateam est traducta: caput autem conto seu hastae impositum

φαλή αὐτοῦ ἐβλήθη εἰς κοιτάρην, καὶ οὕτω καὶ αὐτὴ περιήχθη· τὸ δὲ ἄλλο αὐτοῦ σῶμα ἐπὶ κοιτάν συρόμενον ἠνέχθη ὡς ἐπὶ τὴν Χαλκῆν τοῦ Ἴππικοῦ, ὅπιδεν δὲ αὐτοῦ τοῦ σκηνώματος ἰούρη καὶ Λεόντις ὁ Σύρος ὁ ἀπὸ σακελλαρίων, καὶ ἔτι ἐμπνέοντος 5 αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ τις μετὰ ξύλου κατὰ τὴν Χαλκῆν τοῦ Ἴππι- B κοῦ, καὶ τότε ἀπέθανεν, καὶ ἐπήρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἀπενεχθέντων τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ καὶ Φωκᾶ εἰς τὸν Βοῦν, καὶ αὐτὰ κατεκαύθη. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ὁ μαμπάρις καὶ ὁ ταξεώτης τοῦ ἐπάρχον τῆς πόλεως, ὁ ἐπιλεγό- 10 μενος ἀπὸ Δαιμονιαρίων.

Καὶ περὶ ὧραν ἐνάτην αὐτῆς τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐστέφθη Ἡράκλειος βασιλεὺς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Σεργίου πατριάρχον Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἡμέραν 15 τρίτην ἵπποδρομίας ἀγομένης εἰσῆχθη ἡ κεφαλὴ Λεοντίου τοῦ Σύρου, καὶ ἐκαύθη εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ καὶ τῆς εἰκόνας Φωκᾶ, C ἦντινα εἰσήγον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ κηραψίας ἀσπροφοροῦντες οἱ μάταιοι τῶν ἀνδράπων. ἐκαύθη δὲ κατ' αὐτὸν καὶ τὸ Βένετον βάνδον.

Ἰνδ. ιδ'. α'. βασιλείας Ἡρακλείου Αὐγούστου.

20 Ἀπὸ ζ' καὶ αὐτῆς τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς παρουσίας ιδ' Ἰνδικτιῶνος μέχρι τρισκαιδεκάτης τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς αὐ- D

3. ὅπιδεν P. 4. Λέων τις P. id. πνέοντος P. 5. τις] τῆς P.
8. τὸν om. P. 11. ἐνάτην P. 14. τρίτη V. 19. Ἡράκλειος
supra scribit P. 20. ιδ' om. P.

pariter circumductum est: corporis vero truncus per ventrem raptatus, versus Chalcen Hippodromi est delatus. Pone quem tractus est Leo Syrus Ex-Sacellario, qui cum adhuc spiraret, juxta eandem Chalcen ligno in eum a nescio quo impacto, statim interiit: illius vero caput in sublime est elatum, atque ita delata ad Bovem ipsius et Focae cadavera igne consumpta sunt. Similiter etiam combustus est ad Bovem et Mapparius et Apparitor Praefecti Urbi, cognomento a Daemonariis.

Hora porro ix. ejusdem feriae ii. coronatus est Heraclius in Imperatorem a Sergio sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Patriarcha. Die vero abhinc tertio, dum Circenses celebrarentur, illatum est Leontii Syri caput, et in Hippodromo crematum: unaque cum illo Focae imago igne consumpta, quam, dum superstes esset, hominum vanissimi, vestibus induti candidis, cum accensis cereis, in circum intulerant. Combustum est pariter eodem tempore Vexillum Venetum.

A. C.

[Ol. Iph.]

HERACLIUS.

611. 1. Ind. xiv. Imperii Heraclii Augusti (annus i.).

3.

6119.

Ab ipso vii. Octobris mensis die praesentis Indictionis, usque ad xiv. Januarii mensis, ejusdem Indictionis, scriptum est in actis publicis, Im-

R 878 τῆς ἰνδικτιῶνος ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Ἡρακλείου. καὶ ἀπὸ ἰδ' καὶ αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγράφη εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον, τὸν μέχρι δηλονότι δεκεμβρίου πληρουμένον τῆς ἐέ ἐπιπεμήσεως, οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη. εἰ γὰρ καὶ μὴ προῆλθεν ἐπὶ δίφρου, ἀλλ' οὖν ἐκρίθη λογι-5 αθῆναι αὐτῷ εἰς ὑπατείαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου κ', ἡμέρα γ', ὦραν ζ', γέγονε σεισμὸς μέγας, ὡς ἐξ ἀνάγκης πρὸ
P 384 πεντηκοστῆς τῆς κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα ε', λιτὴν γενέσθαι εἰς τὸν Κάμπον καὶ ψαλθῆναι τὸ Τρισάγιον. καὶ τῆς ζ' τοῦ ἰου-10 λίου μηνός τῆς αὐτῆς ἰδ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα δ', ὦραν η', ἐτέχθη Ἐπιφάνια ἢ θυγάτηρ Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας ἐν προκίεσσι τῆς Ἱερείας.

τμη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ἐέ. β'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Αὐγούστου.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαΐου γ', ἡμέρα δ', ἐτέχθη εἰς τὸ προκίεσον Σοφριανῶν Ἡράκλειος νέος Κωνσταντίνος, υἱὸς Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας.

V 306

Καὶ τῆς ιγ' τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς αὐτῆς ἐέ ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα πρώτη, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ προκίεσον Βλαχερνῶν Εὐδοκία 20 ἢ Αὐγουστα ἢ καὶ Φαβία. καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτῆς

11. ὄρα P sola.
στη P.

12. Ἐπιφάνια PV etiam infra.

21. Αὐγού-

Annus m. c. perante Heraclio, et a xiv. ejusdem Indictionis ipsius mensis, scriptum est in reliquum anni, usque ad Decembrem scilicet expletum xv. Indictionis, sic, Et Consulatu ejusdem Püissimi Domini nostri. Licet enim in sella curuli non processerit, illud tamen tempus ejus Consulatus adscribi debere aequum visum est.

Eodem anno, mense Xanthico, juxta Romanos Aprilis xx. feria iii. hora vii. ingens adeo terrae motus extitit, ut ante Pentecosten die xxii. populus coactus fuerit supplicationes in campo peragere, et Trisagium psallere vii. vero Julii mensis, ejusdem xiv. Indictionis, feria iv. hora viii. nata est Epiphania filia Heraclii et Eudociae in secessu Hieriae.
A. C. [Ol. Iph.]

CCCXLVIII. Olympias.

6120. 612. ii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti.

4.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos, Maii iii. feria iv. natus est in secessu Sophianarum Heraclius Novus Constantianus, Heraclii et Eudociae filius.

Et xiii. Augusti, xv. Indictionis, feria i. mortua est in secessu Blachernarum Eudocia Augusta, Fabia dicta, illiusque funus navigio in Ur-

πλοῖ ἐν τῷ πωλυτῶ τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἐκηδεύθη, καὶ ἐτάφη εἰς τοὺς Ἀποστόλους.

Καὶ τῇ δ' τοῦ ἑπερβερεταίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου μηνός, Ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρᾳ δ', ἐστέρθη τὸ παιδίον 5 Ἐπιφανία ἢ καὶ. Εὐδοκία εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον εἰς τὸ παλάτιν. καὶ καθεσθίισα εἰς δίφρον, παρακολουθούτων Φιλαρέτου κουβικουλαρίου καὶ χαρτουλαρίου καὶ Συνέτου καστρησίου, ἀπῆλθε πρὸς συνήθειαν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. C

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ ἀπελλαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου 10 βροίῳ ε', ἡμέρᾳ γ', γέγονε κληρικὸς Πρίσκος ὁ κόμης τῶν ἔξκουβιτῶρων, καὶ ἀντ' αὐτοῦ γέγονε κόμης ἔξκουβιτῶρων Νικήτας ὁ πατρίκιος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέθη ἐπάνω τοῦ συνθητοῦ κίονος τοῦ κατ' ἀνατολὰς τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' ὁ τιμιος σταυρός, ὄντος 15 ἐπύρχον πόλεως Θεοδώρου τοῦ ἀπὸ νοταρίων τῆς βασιλικῆς.

Ἰνδ. α'. γ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ β'.

R 880

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ D κβ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἐστέρθη τὸ παιδίον Ἡράκλειος νέος Κωνσταντίνος βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρακλείου εἰς τὸ παλάτιν· καὶ εὐθὺς ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον, κακεὶ στεφθεῖς προσεκνήθη ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν ὡς βασιλεὺς, καὶ εὐφημήθη

1. τῆν] τῆς R, τῆ P. 5. παλάτιον P. 13. Post ἔτει addit ἔτη V, unde restitui ἐτέθη, quod ante ὄντος supplebat Raderus. 17. Ἰανουαρίου P. 19. παλάτιον P, omisso καί.

bis Palatium illatum, postridie factis exequiis, in Aede Apostolorum conditum est. Annl. m. c.

Et iv. Hyperberetaei mensis, secundum Romanos Octobris mensis, Indictionis i. feria iv. coronata est puella Epiphania, quae et Eudocia appellata, in aede Sancti Stephani in Palatio. Et in curru sedens, stipantibus eam Philareto Cubiculario et Chartulario, et Syneto Castrensi, ut fieri solet, venit in Magnam Ecclesiam.

Hoc eodem anno, mense Apellaeo, secundum Romanos Decembri v. feria iii. Priscus Comes Excubitorum Clericus est factus, et in locum ejus factus est Comes Excubitorum Nicetas Patricius.

Hoc anno supra Columnam ex variis lapidibus confectam, ad Orientem Ecclesiae Sanctorum xl. posita est veneranda crux, cum esset Praefectus Urbi Theodorus Ex-Notariis Basilicae.

613. iii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti II.

1. 848. 6121.

Hoc anno, mense Audynaeco, secundum Romanos, Januarii die xiii. feria ii. coronatus est puer Heraclius Novus Constantinus Imperator a patre suo in Palatio: moxque ascendit in Circum, ibique diademate redimitus, consalutatus est a Senatoribus ut Imperator, et faustis acclama-

ὑπὸ τῶν μερῶν, καὶ οὕτω σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὴν
μεγάλην ἐκκλησίαν, βασιταζόμενος ὑπὸ Φιλαρέτου.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς κβ' τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς ἐπετρέπη
γράφεσθαι μετὰ τὸ ἐν ὀνόματι, βασιλείας τῶν Θειοτάτων ἡμῶν
P 385 δεσποτῶν καὶ μεγίστων εὐεργετῶν Φλαβίου Ἡρακλείου τοῦ 5
εὐσεβεστάτου ἔτους γ' καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους β'
καὶ Φλαβίου Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ Θεοφυλάκτου
αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους α', τῶν αἰωνίων Ἀγγούστων καὶ αὐτο-
κρατόρων.

Ἰνδ. β'. δ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγγούστου τὸ γ'. 10

Καὶ ἀπὸ κβ' τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς γράφεται, βασιλείας
Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος β'.

Τούτῳ τῷ ἔτει περὶ μῆνα Ιούνιον Θρήνων ἀπαύστων ἄξιον
ἡμῖν συνέβη πάθος. μετὰ γὰρ πολλῶν τῆς ἀνατολῆς πόλεων ἤλω
B καὶ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Περσῶν, καὶ σφάζονται πολλαὶ χιλιάδες ἐν 15
αὐτῇ κληρικῶν, μοναχῶν, μοναστριῶν παρθένων. ἐμπίπρα-
ται τὸ δεσποτικὸν μνημα καὶ οἱ περιβόητοι τοῦ Θεοῦ ναοί, καὶ
ἀπλῶς πάντα τὰ τίμια καθαιρεῖται. τὰ σεβάσματα τοῦ σταυροῦ
ξύλα σὺν τοῖς ἱεροῖς σκέυσειν ἀναριθμήτοις οὖσιν λαμβάνεται
παρὰ Περσῶν, καὶ Ζαχαρίας ὁ πατριάρχης καὶ αἰχμάλωτος γι- 20

12. ἔτους P. 16. ἀντῶ P. 20. ὁ om. P. ἰδ. καὶ fortasse
delendum.

Annia m. c. tionibus a Factionibus exceptus. Atque ita cum patre egressus, ad Ma-
gnam Ecclesiam venit, a Philareto gestatus.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis imperatum est, uti scriberetur:
In nomine, etc. imperii piissimorum Dominorum nostrorum et beneficentis-
simorum Flavii Heraclii piissimi anno III. et post Consulatum illius an-
no II. et Flavii Heraclii Novi Constantini a Deo custoditi filii ejus I. aeter-
norum Augustorum et Imperatorum.

A. C.

[Ol. Iph.]

6122. 644. iv. Ind. II. Post Cons. Heraclii Augusti III. 1. 348.

Et a xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constans-
tini anno II.

Hoc anno, circa mensem Junium, malum nobis accidit perpetuo lectu
prosequendum. Cum aliis quippe compluribus Orientis civitatibus, Hie-
rusalem a Persis capta est, multis Clericorum, Monachorum, Sanctimo-
nialium et Virginum millibus trucidatis. Incensum etiam Dominicum Sep-
ulchrum, et celeberrima Dei templa: et ut verbo dicam, pretiosa omnia
destructa. Veneranda Crucis ligna, cum sacris vasis innumeris captus-
tur a Persis, et Zacharias Patriarcha captivus abducitur. Atque haec

νεται. και ταυτα ουκ εν πολλῳ χρόνῳ ουδέ εν ὄλω μηνί, ἀλλ' εν ἡμέραις ὀλίγαις συμβέβηκε.

Και τῆ ἰδ' γορπιαίου, κατὰ Ῥωμαίους σεπτεμβρίου μηνός, τῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, εν τῆ τρίτῃ ἑψώσει ἀποδεθεῖς τῷ ζωο-
5 ποιῷ σταυρῷ ὁ τίμιος σπόγγος και αὐτός συννηνοῦται αὐτῷ εν C
τῆ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, πεμφθεῖς παρὰ Νικήτα πατρικίου. V 307

Και τῆ κη' τοῦ ὑπερβερεταίου, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου
μηνός, ἡμέρα ζ', τῆ ἐπὶ κυριακῇ νυκτί, ἠνέχθη ἡ τιμία λόγχη
ἀπὸ τῶν ἁγίων τόπων, ἐνὸς τῶν ἐγγιζόντων τῷ καταράτῳ Σαλ-
10 βάρρα μετὰ τὸ ληφθῆναι αὐτὴν παρ' αὐτῶν, δεδωκόσις αὐτὴν τῷ
μνημονευθέντι Νικήτῃ. και εὐθέως αὐτῇ τῆ κυριακῇ ἐκηρύχθη
εν τῆ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὡς ἠνέχθη· και τῆ τρίτῃ και
τετράδι προσεκυνήθη ἐπὶ ἀνδρῶν, πέμπτῃ δὲ και παρασκευῇ
ὑπὸ γυναικῶν.

15 Ἰνδ. γ'. ε'. μετὰ ἑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ δ'. D

Και ἀπὸ κβ' και αὐτῆς τοῦ ἰανουαρίου μηνός γραφεται, τῆς
βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
λεως ἀπὸ τῆς ἀ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν ἰνδικτιῶνος δ' ἤρξατο
20 ψάλλεσθαι μετὰ τὸ Κατενθνηθήτω εν τῷ καιρῷ τοῦ εἰσάγεσθαι
τὰ προηγουσμένα δῶρα εἰς τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλα-

3. Γορπιαίου μηνός P. 4. ἀποδεθεῖς R. 5. σπόγγος V cor-
rectas. 9. Σάββαρα P. 13. τετάρτῃ P. 16. και ἀπὸ] ἀπὸ
P. 17. ἔτους P. 19. νηστῶν R.

omnia non multa anni parte, nec toto mense, sed intra paucos dies con-
tigere.

Et xiv. Gorpiaei mensis, secundum Romanos Septembris mensis In-
dictionis iii. in tertia Exaltatione vivificae Crucis alligata veneranda Spon-
gia, et ipsa coexaltatur in sanctissima Magna Ecclesia, missa a Niceta
Patricio.

Et xxviii. Hyperberetaei, secundum Romanos Octobris mensis, feria
vii. ea nocte quae praecedit Dominicam, veneranda Lancea e sacris lo-
cis allata est, quam quidam familiaris abominandi Sarbarae, cum ab iis
fuisset ablata, dedit memorato Nicetae: et statim eo ipso die Dominico
in sanctissima Magna Ecclesia publicatum ac nuntiatum eam esse alla-
tam; ac tertia deinde et quarta feria a viris, quinta autem et sexta a
feminis est adorata.

645. v. Ind. iii. Post Cons. Heraclii Augusti IV. 2.

Ab ipso xxi. mensis Januarii die, scribitur: Imperii Heraclii Novi
Constantini anno iii.

Hoc anno, sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano, a prima Je-
juniorum hebdomade Indictionis iv. coepit psalli post illud: *Dirigatur*,
quando Praesantificata Dona in altare ex Scœvophylacio inferuntur,

Chronicon Paschale vol. I.

κίου μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα, *Κιτὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, εὐθὺς ἄρχεται ὁ λαός, Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν*
 P 386 *ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπνεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. πίστει καὶ φόβῳ προσελθόμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. ἀλ-5 ληλούια. τοῦτο δὲ οὐ μόνον ἐν ταῖς νηστειαῖς προηγιασμένων εἰσαγομένων ψάλλεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις, ὅσάκις ἂν προηγιασμένα γίνηται.*

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἀπὸ νόμου νόμισμα ἐξάγραμμον ἀργυροῦν, καὶ βασιλικαὶ ῥόγαι δι' αὐτοῦ γέγονασι καὶ κατὰ τὸ 10 ἕμισυ τῆς ἀρχιεπίτης. καὶ ἕξαρχος τοῦ Πέρσου, καλούμενος B Σιὴν, ἕως αὐτῆς Χαλκηδόνας ἦλθεν καὶ ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσόπο- λεως καὶ τοῦ Κηκωνίου καὶ εἰς τὴν ἀντιπέρας ἐβλέπετο. καὶ λα- βῶν δῶρα παρὰ τοῦ βουσιλέως Ἡρακλείου δι' ἑαυτοῦ ἐν πλοίοις ἐγγίσαντος τῷ λιμένι Χυλκηδόνας ἀνεχώρησεν, ἐπαγγελάμενος 15 ὅτι ἐν πεμφθῶσιν ἐξ ἡμῶν εἰς πρεσβείαν πρὸς Χοσδρόην τινές, εἰρήνη γίνεται. καὶ δὴ ἐπέμφθησαν ἐξ ἡμῶν πρεσβευταὶ τρεῖς, τουτέστιν Ὀλίμπος ἐπιτορῶν πριτωρίων καὶ Λεόντιος ἐπαρ- R 884 χος πόλεως καὶ Ἀνασταῖος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταν- τινούπολιν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπιφερόμενοι καὶ ἀπο- 20 κρίσεις γραφαίσεως ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν πρὸς τὸν θεόπιτωτ Χοσρόην, ὧντινων ἡ δὴναιμὶς ἐστὶν αὐτῆ.

4. δορυφορεῖται R. 5. ἀλλαιλούια V. 7. εἰσαγομένων om. P. id. ἂν om. R, uucis includit P. 8. γίνεται PV. 12. Χρυσόπο- λεως P. 13. Μηκωνίου P. 14. αὐτοῦ P. 16. Χοσρόην P. 17. καὶ διεπέμφθησαν P.

postquam dixit Pontifex, *justa donum Christi tui, statim incipit populus: Nunc virtutes coelorum nobiscum invisibiliter odorant: Ecce ingreditur Rex gloriae. Ecce sacrificium mysticum perfectum solenni pompa offertur, in fide et tremore accedamus, ut participes efficiamus oltae aeternae. Alleluia.* Hoc non solum in Jejunii Praesantificatorum canitur, sed et aliis praeterea diebus, quotiescunque Praesantificata fiunt.

Hoc anno, lege lata, numus argenteus sex scripularum causus est, quo numi genere factae sunt largitiones Imperatoriae, ipseque ad emissem veterum numorum. Persarum vero Regis Exarchus, Saan vocatus, ad ipsam usque Chalcedonem, et in fines Chrysopoleos et Meconii venit, cum in opposita civitati regione a populo conspiceretur. Donis vero ac muneribus acceptis ab Imperatore Heraclio, hac de causa navigio Chalcedonensi portui appropinquante, recessit: pollicitus, si aliqui ex nostris ad Chosroem legati mitterentur, pacem futuram, Missique o nostris legati tres, Olympius scilicet Praefectus Praetorio, Leontius Praefectus Urbi, et Anastasius sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Presbyter, literas a Principibus nostris scriptas ad Deo Invisum Chosroem deferentes, in hanc ferme sententiam.

Ὅ τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει συνέχων C
 Θεὸς δῶρον ἕξιον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐφιλοτιμήσατο τῆς βασιλείας τὴν πρόνοιαν, δι' ἧς ἀτιμώ-
 χως ἄξιοίμεθα ζῆν ἢ δυσχεραῖς τισὶ περιπίπτοντες ἴασιν ἐξευρί-
 5 σκομεν. πρὸς τοῦτο τὸ θεῖκόν ἀποβλέψαντες, τὴν βασιλικὴν
 πρόνοιάν φαιμεν, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὴν ὑπέροχον
 ἐμῶν ἡμερότητα, δευωποῦμεν συγγνώμης ἡμᾶς ἄξιῦσαι, τολ-
 μήσαντας πρὸς τὴν πρώην πολιτικομένην κατάστασιν τῇ παρού-
 σῃ πρὸς τὸ ὑμῖν κράτος ἀναφορῆ χρῆσασθαι. ἴσμεν γὰρ τὴν
 10 ἐν τῇ περιλαβόντι χρόνῳ κρατίσυσαν συνθήειαν, ἧτις ἠβούλετο D
 φιλονεικίαις τινὸς μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν ἀνακντούσης τοῖς V 308
 ἑκατέρωθεν αὐτῶν βουιλεύοντας διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλους δηλωμά-
 των τὰ φιλονεικούμενα διαλίειν. ἀλλὰ ταύτην τὴν τάξιν παρέλυσε
 Φωκᾶς ὁ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας γενόμενος ἐπίβουλος. τὸν γὰρ
 15 ἐν Θράκῃ Ῥωμαϊκὸν ὑποφθείρας σιρατὸν αἰγνιδίως ἐπέστη τῇ
 παρ' ἡμῖν βασιλευσῶσα πόλει, καὶ Μαυρικίον τὸν εὐσεβῶς ἡμῶν
 βασιλεύσαντα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ τέκνα καὶ συγ-
 γενεῖς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων οὐκ ὀλίγους ἀνεῖλεν. καὶ οὐκ ἠρκέσθη
 τοῖς πεπραγμένοις παρ' αὐτοῦ τοσοῦτοις κακοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τὴν
 20 πρέπουσαν τῇ ὑπερόγκῳ ἐμῶν ἡμερότητι τιμὴν ἀπένειμεν, ὥστε P 387
 λοιπὸν ἐξ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ὀρηθέντας ἡμᾶς εἰς τὴν τοσαύτην
 ἐλάττωσιν ἀγαγεῖν τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας πράγματα. ἐγνω-

9. ἴσμεν μὲν γὰρ H. 11. τινὸς PV. id. ἀνακντούσας P.
 14. γενόμενος om. P. 15. ὑποφθείρει P. 21. ὀρηθέντα P.
 22. τὰ om. R, uncis inclusit P.

„Qui omnia creavit, et sua potentia continet, Deus, sua bonitate di-
 gnum munus humano generi contulit, imperii scilicet providentiam, qua
 vitae securitas, et si in aliquas difficultates incidere nos contigerit, me-
 dela nobis procuratur. Ad hoc divinum munus, Regiam scilicet provi-
 dentiam, respectantes, prae cunctis omnibus immensam vestram Clemen-
 tiam deprecamur, ut veniam nobis dignetur impertiri, si praeter prioris
 Reipublicae status rationem hac suggestione erga vestram Majestatem
 utamur. Neque enim ignoramus, praeteritis temporibus eam obtinuisse
 consuetudinem, ut inter utramque Rempublicam enatae controversiae, ab
 utrinisque Principibus, mutuis invicem factis collationibus, dirimerentur:
 quam quidem infregit Romani imperii insidiator Focas. Corrupto enim
 in Thracia Romano exercitu, Regiam hanc nostram urbem adortus, et
 Mauricum nobis pie Imperantem, ac illius conjugem, liberosque et co-
 gnatos, et ex Magistratibus haud paucos sustulit. Nec satis illi fuit
 tanta perpetrasse facinora, immensae quoque vestrae Clementiae debitum
 honorem minime exhibuit. Unde accidit, ut propter peccata nostra a
 vobis impeteremur, resque Romanorum ad hanc imminutionem et debili-

κὼς δὲ τὰ παρὰ τοῦ λυμεῶνος ἐκείνου γενόμενα ἔ νῦν εὐσεβῶς
 ἡμῶν βασιλεύων καὶ ὁ αὐτοῦ ἀέμνηστος πατήρ, ἔβουλεύσαντο
 τῆς τσοιάντης ἐκείνου ἀνάγκης ἐλευθερῶσαι τὴν Ῥωμυϊκὴν πολι-
 τείαν· ὅπερ καὶ ἔπραξαν, τεταπεινωμένην ἐκείνην ἐκ τοῦ ἕμι-
 τέρου κράτους εὐρόντες. καὶ μετὰ τὸν τοῦ τυράννου θάνατον 5
 βουληθέντος τοῦ ἡμῶν βασιλέως τοὺς ἰδίους λαβεῖν συγγενεῖς
 καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἐν Ἀφρικῇ ἐπαναζῆσαι πατέρα, προτρέ-
 ψαντός τε ἡμῶς ὃν θέλομεν ἐπιλέξασθαι βασιλεῖα, μόλις ταῖς
 R 886 αἰτήσεσιν ἡμῶν πεισθεὶς κατεδέξατο τὴν βασιλείαν, καὶ διὰ τὴν
 κρατοῦσαν ἐν ταῖς δύο πολιτείαις ταραχὴν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐμφύ- 10
 λιον στάσιν, οὐκ ἔσχε καιρὸν, ὅπερ ἐχρῆν προχθῆναι, τοῦ διὰ
 πρεσβείας τὴν ὀφειλομένην τιμὴν τῷ ὑπερόγκῳ κράτει τῆς ἕμι-
 τέρας γαλήνης προσαγγυεῖν. ἔβουλευσάμεθα οὖν παριδεῖν τὸ
 ἔθος, οὐπερ ἀνωτέρῳ ἐμνήσθημεν, καὶ βραχεῖς ὄντες ἀνθρωποι
 πρὸς ἀρχιβασιλεία τηλικούτου τῇ δεήσει χρῆσασθαι, στέλλοντες 15
 καὶ τινὰς ἐξ ἡμῶν ὀφειλοντας τῶν ἑμετέρων ἰχνῶν ἀξιοθῆναι.
 ἀλλὰ διὰ τὰ ἐν μέσῳ συμβάντα τοῦτο πρῶξι μὲχρι νῦν οὐκ ἐτολ-
 C μῆσαμεν· ὅτε μέντοι Σαῆν ὁ ἐνδυζότατος Βαβμανζαδαγῶ, τοῦ
 Περσικοῦ στρατοῦ ἕξαρχος, ἐν τοῖς μέρεσι Χυλκηδόνος γέγονε,
 καὶ συντυχῶν τῷ εὐσεβιστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἡμῖν, καὶ ἐκ 20
 πάντων αἰτηθεὶς τὰ περὶ τῆς εἰρήνης διαλεχθῆναι, αὐτὸς μὲν
 εἶπεν μὴ ἔχειν τοιαύτην ἐξουσίαν, δέεσθαι δὲ τὰ περὶ τούτου τῆς

10. δὲ om. P.

18. ὄτι P.

21. αὐτὸν R.

22. τὰ om. R.

tationem devenirent. Cum ergo intelligeret is qui nunc pio imperat, quae a peste illa patrata essent, unaque et aeternae memoriae illius pater, decreverunt Romanum imperium ex tantis illius angustiis in libertatem asserere: quod et confecere, quamvis a vestra Majestate non modice labefactatum invenirent. Post mortem ergo tyranni, cum Imperator noster, affinisque secum assumptis, in Africam ad patrem suum reverti statueret, moneretque nos, ut quem vellemus Imperatorem designaremus, aegre precibus nostris cedens, imperium tandem suscepit. At propter utriusque Reipublicae perturbationem, civilesque motus, locus ipsi haud fuit per legatos, uti par erat, id praestandi, quo debitum honorem amplissimae Majestatis vestrae Serenitati exhiberet. Statueramus igitur, omisso more cujus meminimus, nos pusilli homines, erga potentissimum Regem precibus uti, et aliquos ex nobis mittere qui ad vestigia vestra admitterentur. Sed ex iis quae subinde evenere, id ad hunc usque diem exequi ausi non sumus. At cum Saen illustrissimus Babmanzadaga, Persicarum copiarum dux supremus ad fines Chalcedonis accessisset, cum piissimo nostro Imperatore nobisque collocutus, rogatus est ab omnibus ut de pace tractaret. Qui respondit, sibi quidem ejusmodi minime indultam esse facultatem: deprecaturum tamen super hoc Clementiam ve-

ἑμῶν φιλανθρωπίας. νυνὶ δὲ καὶ ἀπόκρισιν ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς
 διὰ τοῦ Σπαδαδουάρ, ὑποσχόμενος ἐνωμότως ὅτι τὸ ὑπέρογκον
 ἑμῶν κράτος τοὺς στελλομένους παρ' ἡμῶν ὡς πρέπον ἔστιν δέ-
 χεται καὶ ὀπολίει ἀβλαβεῖς πρὸς ἡμᾶς ἐπαναλῦσαι, καὶ ὅτι παρὰ
 5 τῆς ἑμετέρας φιλανθρωπίας τοῦτο πρᾶξαι ἐκελεύσθη. ἡμεῖς δὲ D
 πάλιν τοῖς οὕτω παρακολουθήσασιν θαρσύνσαντες, πρὸ πάντων
 δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῇ ἑμετέρῃ μεγαλειότητι, τοὺς δούλους ἑμῶν
 ἀπελεύσομεν Ὀλύμπιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ ὑπάτων, πατρίκιον
 καὶ ἑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Λιόντιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ
 10 ὑπάτων, πατρίκιον καὶ ἑπαρχον πόλεως καὶ Ἀναστάσιον τὸν
 Θεοφιλέστατον πρεσβύτερον καὶ σύγκελλον, οὓς δυσωποῦμεν ὡς
 πρέπει τῷ ἑπερόγκῳ ἑμῶν κράτει δεχθῆναι καὶ συντόμως ἐπανα-
 λῦσαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀρέσκουσιν τῷ Θεῷ εἰρήνην καὶ πρέπουσαν
 τῷ φιλειρήνῳ ἑμῶν κράτει ἀποσώζοντας ἡμῖν. δέομεθα δὲ τῆς P 388
 15 ἑμετέρας ἡμερότητας καὶ Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον ἡμῶν βα-
 σιλέα γνήσιον ἔχειν τέκνον, προθέμῳς ἔχοντα ἐν ἡμᾶσι τὴν θε-
 ραπειὴν τῆς ἑμετέρας ποιεῖν γαλήνης. ταῦτα γὰρ πρᾶττοντες δι- V 309
 πλῆν ἑαυτοῖς περιποιεῖτε δόξαν, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἀνδρα-
 γαθίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ δωρεῇ τῆς εἰρήνης. καὶ ἡμεῖς λοιπὸν τῆς ἡσυ-
 20 χίας διὰ τῶν ἑμετέρων ἀειμνημονεύτων δωρεῶν ἐν ἀπολυταίᾳ γι-
 νόμεθα, καιρὸν λαμβάνοντες τὰς ὑπὲρ τῆς ἑμετέρας πολυχρο- R 888
 νου εὐζωίας τῷ Θεῷ προσαγαγεῖν εὐχάς, ἀληθάργητον εἰς αἰῶ-
 νας τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας τὴν ἑμετέρην εὐεργεσίαν ἔχοντες.

5. ἡμᾶς — θαρσύνσαντας RV. 11. σύγκελλον P. 17. τοῦτο P.

stram. Nunc vero et responsum misit nobis per Spadadovarem, cum sacramento pollicitus, amplissimam vestram Majestatem, eos pro dignitate suscepturam qui a nobis mitterentur, et salvos ac incolumes ad nos remissuram, idque a Clementia vestra ut faceret sibi esse imperatum. Nos itaque hisce confisi promissis, praesertim autem Deo, et vestra Amplitudine, servos vestros misimus gloriosissimum Olympium Ex-Consule, Patricium et Praefectum Praetorio, et gloriosissimum Leontium Ex-Consule, Patricium et Praefectum Urbi, ac venerabilem Anastasium Presbyterum et Syncellum, quos ut amplissima Majestas vestra, prout par est, excipiat, flagitamus, et uti quamprimum fieri poterit, cum grata Deo pace, et quae pacificam Majestatem vestram decet, salvos nobis remittatis. Obsecramus etiam Mansuetudinem vestram ut Heraclium piissimum nostrum Imperatorem loco proprii filii habeat, paratum in omnibus Serenitati vestrae cultum et officium praestare. Quod quidem si feceritis, geminam vobis gloriam comparabitis, cum ex fortitudine bellica, tum ex pacis concessionem. Nos porro deinceps per nunquam obliviscenda vestra munera fruamur quiete, nobisque suppetet occasio pro vestrae vitae diuturnitate Deo preces offerendi, quandiu stabit Romana Respublica vestrum beneficium nunquam oblivioni daturis.

B

τμθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος δ'.

Ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ δεσπότη τοῦ Χριστοῦ ἕως ταύτης τῆς 5 ἑπατείας ἐπληρώθησαν ἔτη χιθ' καὶ ἤρξαντο τὰ χκ'. ἐκ τούτων ἔξαιροῦνται τὰ μέχρι τῆς σταυρώσεως αὐτοῦ ἔτη λγ', καὶ καταλείπονται φπς'. πρὸ φ' τοίνυν πς' ἑνιαυτῶν εἰσηλθεν ὁ μάρτιος C μὴν ἐν ἡμέρᾳ ε'· τοῖς γὰρ φπς' πρόσθετες τὰ βίσειξτα, τοῦτο ἔστιν ρμζ'. διὰ τὸ νῦν ἐπικείσθαι βίσειξτον γίνονται ψλγ'. ἔκβα τού- 10 των τὸ ζ' ρδ', λοιπὸν ε'. ἀριθμησον ε' ἀπὸ τῆς ε' ἡμέρας, καὶ καταλήγεις εἰς δευτέραν, ὃ καὶ ἔστιν· ὁ γὰρ μάρτιος τῆς ἐνεστώσης δ' Ἰνδικτιῶνος εἰσέρχεται ἐν δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ.

Πάλιν τὰς τῆς ἐνεκαιδεκαετηρίδος ζητοῦντες ἐπιμεμήσους 15 εὐρίσκομεν προ φπς' ἑνιαυτῶν, τουτέστιν λ' κύκλων, ἰά οὖσαν Ἰνδικτιῶνα· ἰά γὰρ ἐπὶ ἰά συνάγει φρα'. λοιπὸν ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ'. αὕτη γὰρ νῦν ἐνέστηκεν. ψηφίζοντες οὖν πρὸ φπς' ἑτῶν τὴν σελή- D νην εὐρίσκομεν αὐτὴν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνὸς ἐκείνου, ἧτις 20 ἦν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ, ἔχουσιν ιδ', ε', ὡς εἶναι τὸ πύσχα

4. ἔτους P. 6. 7. ἔτη om. P. 10. διὰ τοίνυν R. ιδ. ἔκβαλι P. 15. ιθ' ετηρίδος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXLIX. Olympias.

6124. 616. vi. Ind. iv. Ind. Post Cons. Heraclii Augusti V. 4.

Et ab ipso xxii. die mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Nosi Constantini anno iv.*

A Christi Domini natiuitate, usque ad hunc Consulatam, exacti sunt anni DCXIX. et coepit annus DCXX. Ex his usque ad ejus Passionem subtractis annis XXXIII. restant anni DLXXXVI. Ergo ante DLXXXVI. annos, mensis Martius feria v. incoepit. Nam DLXXXVI. annis adde Bissextilis, hoc est CXLVII. quia modo Bissextus instat, his additis, fient DCCXXXIII. Abjice ex his septies CIV. reliquum erit v. Numerus v. a v. feria, et desines in feria II. quod ita est. Martius enim inchoante IV. Indictionis, incipit hebdomadis feria II.

Rursum si XIX. annorum Cycli Indictiones quaeramus, inuenimus ante DLXXXVI. annos, hoc est XXX. Cyclos, XI. esse Indictionem, XI. enim ad XI. colligunt DLXXXI. Relinquantur enim XV. nempe XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. I. II. III. IV. V. VI. VII. Haec enim aene est. Nemerantes igitur ante DLXXXVI. annos lunam, reperimus illam XIII. die Martii illius quae erat in die Parasceves, esse XIV. ut esset Pascha Je-

τῶν Ἰουδαίων, ὅτε ὁ κύριος ἐσταυρώθη, ἀπὸ ἐσπέρας τῆς πα-
ρασκευῆς. ἀνέστη δὲ κύριος τῇ ἐφ' ἑξῆς κυριακῇ, ἣτις ἦν καὶ τοῦ
αὐτοῦ μαρτίου μηνός. συνάδει δὲ ταῦτα καὶ τὰ προταττόμενα
παρὰ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ τῶν φραστῆρων ψηφοφορίᾳ.

5 Ἰνδ. ε'. ζ. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς P 389
βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'. R 890

Ἰνδ. ε'. η'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς
10 βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπητήθησαν οἱ κτήτορες τῶν πολιτικῶν
ἄρτων διὰ διαγραφῶν καθ' ἕνατον ἄρτον νομίσματα γ'. καὶ
μετὰ τὸ παρασχεῖν πάντας εὐθέως τῷ αἰγούστῳ μηνὶ αὐτῆς τῆς
ε' Ἰνδικτιῶνος ἀνηρέθη τελείως ἡ χορηγία τῶν αὐτῶν πολιτικῶν B
15 ἄρτων.

Ἰνδ. ζ. θ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ η'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, V 310
τῆς βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ζ'.

τν' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. η'. ι'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ θ'.

3. προττόμενα P. 6. κβ'] κα' V. 7. 10. 18. ἔτους P. 12. γρα-
φῶν R.

daorum, cum Dominus passus est, a vespera Parasceves. Resurrexit
Dominus deinde Dominica die, quae in xxii. incidit ejusdem Martii.
Concidunt autem quae a magnis viris acta sunt in luminarium supputa-
tione.

A. C. [Ol. Iph.]

617. vii. Ind. v. Post Cons. Heraclii Augusti VI. 1. 344.

Et ab ipso die xxii. Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Con-*
stantini anno v.

618. viii. Ind. vi. Post Cons. Heraclii Augusti VII. 2.

Et ab ipso xxii. die Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Con-*
stantini anno vi.

Hoc anno, possessoribus, seu civibus, qui jure panum civilium gau-
debant, exacta sunt vice indictionis, in singulos panes tria numismata:
et postquam omnes ea dedere, statim mense Augusto ejusdem Indictionis
vi. universae panum civilium largitiones sublatae sunt.

619. ix. Ind. vii. Post Cons. Heraclii Augusti VIII. 3.

Et ab ipso die xxii. ejusdem mensis Januarii, scribitur, *Imperii He-*
raclii Novi Constantini anno vii.

CCCL. Olympias.

620. x. Ind. viii. Cons. Heraclii Augusti IX. 4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος η'.

Ἰνδ. θ'. ια'. μετὰ ἐπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ι'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος θ'. 5

P 390 Ἰνδ. ι'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου ἔτος ια'.

B Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ι'.

V 311 Ἰνδ. ια'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ιβ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, 10 τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ια'.

P 391 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰουνίου
ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὄντος τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου εἰς τὰ Θράκια
μέρη μετὰ τινων ἀρχόντων καὶ τινων οὐ μόνον κτητόρων καὶ κλη-
C ρικῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ δημοτῶν ἐξ ἑκατέρου 15
μέρους καὶ πλήθους ἄλλου οὐκ ὀλίγου, πλησιάζοντος τῷ μακρῷ
τελεῖ τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων μετὰ πλήθους ἀπειρου, μελ-
λουίσης, ὡς καθὼς ἐφημίσθη, μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀβάρων
εἰρήνης γίνεσθαι, καὶ μέλλοντος ἰππικῶν ἐν Ἡρακλείᾳ ἄγεσθαι,
τῇ φήμῃ ταύτῃ συναπαχθὲν πλήθος ἄπειρον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς παν- 20
ευδαίμονος, καὶ περὶ ὧραν δ' τῆς κυριακῆς αὐτῆς ὁ Χαγάνος

2. νέου om. R. 3. μετὰ — 9. ιγ' om. R. 6. [ἔτος] τὸ P.
8. ἔτους P. 10. καὶ] τῆς R. 19. εἰρήνην P, εἰρήνης V, m. R.
20. συναχθὲν P.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno viii.*

621. xi. Ind. ix. Post Cons. Heraclii Augusti X. 1. 350.

Et ab ipso die xxiii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno ix.*

622. xii. Ind. x. Post Cons. Heraclii Augusti XI. 2.

Et ab ipso die xxiv. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno x.*

623. xiii. Ind. xi. Post Cons. Heraclii Augusti XII. 3.

Et ab ipso die xxv. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno xi.*

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos Junii v. feria i. cum Imperator Heraclius in Thraciae partibus versaretur una cum Proceribus et civibus, atque Clericis, atque adeo cum opificibus, plurimis etiam ex utraque Factione, ac plebe, Avarum Chagano ad Longum Murum cum innumera multitudo etiam accedente, quod, ut rumor increbuerat, Romanos inter ac Avaros pax esset conficienda, nam etiam quod Heraclius Ludii Circenses celebrandi essent, hac fama excita multitudo infinita, ex Felice Urbe egressa est. Et circa horam iv. ipsius Dominicae, Avarum

τῶν Ἀβάρων τῷ φραγελλίῳ αὐτοῦ ἔνευσεν, καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ὀρμήσαντες εἰσῆλθαν τὸ μακρὸν τεῖχος, ἐκείνου μείναντος ἕξωθεν τοῦ τεύχους μετὰ τινῶν τῶν αὐτοῦ, καὶ ὡς καθὼς εἶπεν ὅτι καὶ τὸ τεῖχος εἰσῆρχετο καὶ τὴν πόλιν παρελάμβανεν, εἰ μὴ D 5 ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐκώλυσεν. πλὴν οἱ αὐτοῦ εἰσελθόντες αὐτῇ τῇ κυριακῇ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτας πάντα ἐπραΐδευ- R 892 σαν οὐδ' ἦνρον ἕξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς προαστείοις ὅπως οὖν εἰρεθέντων ἐνθρώπων τε καὶ ἀλόγων παντοδαπῶν. εἰσῆλθαν δὲ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους Κοσμάων καὶ Δαμιανὸν ἐν Βλα- 10 χέραις, καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον πέραν εἰς τὰ Προμάτου, καὶ οὐ μόνον ὅτι τὰ κιβώρια καὶ ἄλλα κειμήλια ἀφείλαντο, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἁγίαν τράπεζαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχαγγέλου κἀτέκλιυσαν, καὶ πάντας μετὰ τῶν ἀφαιρεθέντων αὐτῶν μετώκι- P 890 σαν πέραν τοῦ Δανουβίου, μηδενὸς ἀντιστατοῦντος.

15

τὰ Ὀλυμπιάς.

P 391

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. μετὰ ἕπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ιγ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἑνιαυτῷ μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ, 20 ε' καὶ κ' τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς δεσποίνης

1. φραγελλῶ P. 2. εἰσῆλθον P. 6. ἐσπέραν V. 9. εἰσῆλ-
θον P. ib. καὶ om. P. 11. κιβώρια P. ib. ἀφείλοντο P.
13. μετώκησαν PV. 19. σύστρω R.

Chaganus flagello suo signum dedit, statimque omnes qui cum illo erant Anniam. c. Lougum Murum impetu facto ingressi sunt, ipso extra Murum cum aliquot familiaribus manente, cum, ut dixisse fertur, simul atque Murum ingressus esset, urbem se facile occupaturum sibi persuaderet: quod sane accidisset, nisi illum prohibuisset Deus. Illius tamen copiae ipsa Dominica, ingressae circa vesperam usque ad Auream portam, quotquot extra urbem repperunt, vel in suburbanis, et quidquid hominum vel animalium inventum fuit, in praedam rapuere. Ingressi sunt etiam sacram aedem Sanctorum Cosmae et Damiani in Blachernis: et Ecclesiam Sancti Archangeli trans urbem in Promoti Suburbano: in iisque non Ciboria duntaxat, et alia cimelia abstulerunt, sed ipsam etiam sacram Mensam Ecclesiae Archangeli confregerunt, omnesque cum praeda captivos secum trans Danubium, obsistente nemine, abduxerunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCLI. Olympias.

624. xiv. Ind. xii. Post Cons. Heraclii Augusti XIII. 3. 6132.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xi.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, quinto et vicesimo mensis die festo Annuntiationis Dominae nostrae Dei Genitricis,

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἅμα τοῖς αὐτοῦ τέκνοις Ἡρακλεῖω καὶ Ἐπιφανίᾳ τῇ καὶ Εὐδοκίᾳ καὶ τῇ βασιλίσση Μαρτίνα, καὶ ἐποίησεν σὺν αὐτοῖς τὴν πασχαλίαν ἑορτὴν πλησίον τῆς πόλεως Νικομηδείας. C καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὸς μὲν ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος μετὰ Μαρ-5 τίνης τῆς βασιλίσσης ὤρμησαν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, συνόντος αὐτοῖς καὶ Ἀνιανοῦ δομestίκου τοῦ μεγίστου. τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ ὑπέστρεψαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τοῦτῳ τῷ ἔτει ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαίῳ, τῆς D ιβ' Ἰνδικτιῶνος, ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, 10 ἐπενοήθη ψάλλεσθαι μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας τῶν ἁγίων μυστηρίων ἐν τῷ μέλλειν τοὺς κληρικούς ἐπὶ τὸ σκευοφυλάκιον ἀποκαθιστᾶν τὰ τίμια ῥιπίδια, δισκάρια καὶ ποτήρια καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη, μετὰ τὸ ἐκ τῶν παρτραπέζων καὶ τὴν διάδοσιν ἀποτεθῆναι πάντα εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ψαλθῆναι τὸν 15 τελευταῖον στίχον τοῦ κοινωτικοῦ, λέγεσθαι καὶ τοῦτο το τροπάρην, Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως, κίριε, ὅπως ἂν ἐμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἤξιωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. ἀλληλούια. 20

R 894
P 391

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ιδ'.

2. Ἡρακλεῖ V. ib. τῇ καὶ] τῇ R. 5. ὁ om. R. 6. ὤρμησεν P sola. 7. μεγίστου P. 12. ἀποκαθιστάναι P. 16. λέγεται R. ib. τροπάριον P. 17. ὅπως ἀνυμνήσωμεν P. 18. ἡμᾶς om. R. 20. ἀλληλούια V.

profectus in Orientales partes Imperator Heraclius cum liberis suis Heraclio, Epiphania quae et Eudocia dicta. et Imperatrice Martina, Paschales ferias juxta urbem Nicomediam peregit. Iisque exactis, idem Imperator Heraclius cum Martina Imperatrice in Orientis regiones perrexit, habens in comitatu Anlanum Domesticum maximum. Liberi vero illius Constantinopolim reversi sunt.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio, XII. Indict. sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano tum primum inductum est, ut postquam omnes sacra mysteria perceperunt, cum Clerici relatori sunt in Scevophylacium pretiosa Muscaria, Discos et Calices, atque alia sacra vasa, et post datam fidelibus ex appositis mensis Communionem, omnia in sacram Mensam referuntur, post exactum denique ultimum versum Communionis, caneretur haec Antiphona: *Impleatur os nostrum laude, Domine, ut celebremus gloriam tuam, quia nos sanctis tuis mysteriis dignatus es. Serva nos in sanctificatione, toto die meditantes justitiam tuam. Alleluia.*

625. xv. Ind. XIII. Post Cons. Heraclii Augusti XIV.

4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιγ'.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Αὐγούστου ἔτος ιε'. B

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς β' βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιδ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μωρτίω, ἐφάνη ἐπὶ δ' ἡμέρας ἀστὴρ φαιδρὸς πάνυ κατὰ δυσμὰς μετὰ δύσιν ἡλλου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίω, κατὰ Ῥωμαίους μαίω, ιδ', 10 ἡμέρα δ', αὐτῇ τῇ ἀγίᾳ μεσοπεντηκοστῇ, συνήχθησαν αἱ σχολαὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ πλήθους ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατέκραζαν Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σεισμοῦ, ὡς θελήσαν- C
τος ἐπᾶραι τὰ ψώμια τῶν σχολῶν εἰς ὄνομα τῶν στρατιωτῶν· καὶ τοῦ πατριάρχου Σεργίου ὑποσχομένου ἀποθεριπεύειν τὸν 15 ὄχλον, εἰ μόνον ἐνδώσωσι γενέσθαι τὴν θείαν λειτουργίαν.

Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πάλιν πλειόνων εὐρε-
θέντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατακραζάντων τοῦ λεχθέντος Ἰωάννου, ὁ μὲν πατριάρχης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ ἐπαρχὸς τῶν πραιτωρίων καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἀρχόντων καὶ 20 Λεόντιος κόμης τοῦ ὄψαριου καὶ σπαθάριος, ἀνῆλθαν εἰς τὸν ἄμβωνα τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας, καὶ κρυγῶν πολλῶν γενομένων D
κατὰ τοῦ ῥηθέντος Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σεισμοῦ ἀπὸ τοῦ κοι-

3. ἔτος] τὸ P. 4. καὶ] τῆς P. 17. κατακραζόντων P. 20. ἀ-
νῆλθον P.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiii.

626. xvi. Ind. xiv. Post Cons. Heraclii Augusti XV. 1. 351.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiv.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, apparuit sydus fulgentissimum versus occidentem, post occasum solis.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio, xiv. feria iv. in qua incidit Media Pentecoste, convenerunt Scholae (Palatinae) una cum multis aliis ex plebe, in sanctissima Magna Ecclesia, clamoribusque consecuti sunt Joannem cognomento Sismum, quod tollere vellet panes Scholarum in sportulas militum dari consuetos: Sergio Patriarcha interea pollicente operam suam se collaturum ut satis iis fieret, dummodo sine-
rent sacram Liturgiam peragi.

xiv. ejusdem mensis die, pluribus rursus in sanctissima magna Ec-
clesia coactis, et clamitantibus contra praedictum Joannem, Patriarcha et Alexander Praefectus Praetorio, et alii quidam ex Magistratibus, et Leontius Comes piscium et Spatharius, Magnae Ecclesiae Ambonem con-
scenderunt, multaque clamoribus contra eundem Joannem cognomento

νοῦ εἰς τὸ μηκέτι αὐτὸν παρελθεῖν διὰ πολιτικοῦ πράγματος, ἐκεῖνος μὲν καθηρέθη καὶ κατεβλήθησαν αὐτοῦ παραχρηῖμα αἱ
 V 812 εἰκόνες. ὁ δὲ ἔπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀλέξανδρος προσεφώνησε, λέγων ὅτι Ἀπὸ ἄρτι πρὸς ἐμὲ ἔχετε χάριν τῶν ψωμίων καὶ ἐλπίζω ἐν τάχει ποιῶ διόρθωσιν εἰς αὐτό. ὁ γὰρ λεγθεὶς Ἰωάννης ὁ Σεισμὸς γ' φόλλειων πιπρασκομένου τοῦ ψωμίου αὐτὸς ἡ φόλλειων αὐτὸ ἤβουλήθη ποιῆσαι· καὶ ὁ Θεὸς κατέβαλε τὴν βουλήν αὐτοῦ.

P 392 Καλὸν δὲ διηγῆσασθαι ὅπως καὶ νῦν ὁ μόνος πολυέλεος καὶ
 R 896 εὐσπλαγχνος Θεὸς τῇ εὐπροσδέκτῳ πρεσβείᾳ τῆς ἀγράντου αὐτοῦ μητρὸς καὶ κατὰ ἀλήθειαν δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τὴν ταπεινὴν ταύτην αὐτοῦ πόλιν ἔσωσεν ἐκ τῶν κατὰ συμφωνίαν κυκλωσάντων αὐτὴν παναθῶν ἐχθρῶν τῇ κρηταιῇ αὐτοῦ χειρὶ, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ εὐρεθέντι λαὸν ἐλυτρώσατο τῆς προσδοκωμένης μυχιράς, αἰχμαλωσίας τε καὶ πι-15 κροτάτης δουλείας, ὃ οὐδεὶς τῶν πάντων εὐπορήσει διηγῆσασθαι. ὁ γὰρ ἐπικατάρτος Σαλβάρας, ἔξαρχος τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, B ἐκδεχόμενος, ὡς ἔοικεν, καὶ ἔργοις δὲ τελευταῖον ἀπεδείχθη, τὴν τοῦ παναθέου Χαγάνου τῶν Ἀβάρων ἐπέλευσιν, πρὸ πλείστων τούτων ἡμερῶν γεόμενος ἐν Χαλκηδόνι πάντα τὰ τε προά-20 σθεια καὶ παλάτια καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους ἀθέως ἐνέκρησεν,

4. (ὡς) ἐλπίζω P sola. 16. ὃ addidit P sola. 20. τε et καὶ καλάτια om. P.

Siamum a populo excítatis, ut a publicae rei administratione amoveretur, exauctoratus est, statuaeque illius extemplo dejectae. Alexander autem Praefectus Praetorio multitudinem sic est allocutus: *Panes deinceps a me accipietis, ac futurum spero, uti brevi res ad priorem statum revocetur.* Quippe Joannes iste Siamus, cum tribus duntaxat Follibus panis venderetur, rem ipse eo deducere conabatur, uti octo Folles exigenterentur: sed Deus consilium ejus evertit.

Operas pretium porro videtur exponere, quemadmodum et nunc solus misericors ac clementia plenus Deus per acceptissimam intemeratae matris ipsius, et vere Dominæ nostrae Dei Genitricis, et semper Virginis Mariae intercessionem, humilem hanc suam urbem ex impiis hostibus, inita invicem conjuratione hanc obsidentibus, et cingentibus, potenti sua manu, et qui tum in ea erat populum ab imminente gladio, captivitate, et acerbissima servitute liberaverit: quae quidem omnia nemo satis poterit exponere. Etenim execrandus ille Salbaras, Persici exercitus Dux et Exarchus, cum expectaret, ut vero simile est, et ex factis demum apparuit, Deo invidi Avarum Chagani adventum, interim complures ante dies castris ad Chalcedonem positis, suburbana omnia, et sacras aedes incendio sacrilege absumpsit: ibique mansit, illius adventum praestolatus.

καὶ ἔμεινεν λοιπὸν τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἐκδεχόμενος. τῇ οὖν κθ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς παρουσίας ἰδ' Ἰνδικτιῶνος, τουτέστιν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως τῶν ἁγίων καὶ ἑνδόξων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, κατέλυβε πρόκουρσον τοῦ Θεομισήτου 5 Χαγάνου, ὡς ἄχρι χιλιάδων τριάκοντα, διὰ δηλωμάτων φημισαντος τό τε μακρὸν τεῖχος καταλυβεῖν καὶ τὰ ἔνδον αὐτοῦ, ὥστε τοὺς εἰρεθέντας ἰξῶθεν τῆς πόλεως ἱερίπους γενναιοτάτους C στρατιώτας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, κυριακὴν οὖσαν, ἔνδον γενέσθαι τοῦ νέου Θεοδοσιακοῦ τείχους ταύτης τῆς βασιλίδος πό- 10 λεις, καὶ ἔμεινεν τὸ αὐτὸ πρόκουρσον ἐπὶ τὰ μέρη Μελαντιίδος, ὀλίγων ἔξ αὐτῶν ἐκτρεχόντων μέχρι τοῦ τείχους ἐκ διαλειμμάτων, καὶ μὴ συγχωρούντων τινὰ ἐξίεναι ἢ ὕλως ἀλόγων δαπάνας συλλέγειν. ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἄχρις ἡμερῶν δέκα ἐφεξῆς διαδραμουσῶν, καὶ μηδενὸς τῶν ἐχθρῶν σύγγυς τοῦ τείχους φανέντος, ἐξῆλ- 15 θαν στρατιῶται μετὰ παλλικαρίων καὶ πολιτῶν, ὀφειλοντες ὡς ἀπὸ δέκα μιλίων θείρσαι ὀλίγα γεννήματα, καὶ συνέβη ἀπαντηθῆναι αὐτοῖς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔνθεν κἀκεῖθ' ἔτινας διαπείσειν, D συσχεθῆναι δὲ καὶ τινὰς ἐκ τῶν παλλικαρίων, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἐξελεθόντων σὺν αὐτοῖς. εἰ μὴ γὰρ συνέβη τοὺς 20 στρατιώτας περισπασθῆναι εἰς τὸ ἐκδικῆσαι τὰ ἴδια παλλικάρια καὶ τοὺς πολίτας, ἱκανοὶ ἐφρονεῦοντο ἐκ τῶν ἐχθρῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τινῶν ἐχθρῶν ἄχρι μιᾶς χιλιάδος

9. τοῦ ταύτης P. 14. ἐξῆλθον P. 15. καὶ om. R, uncis inclusit P. 19. τῶν alterum om. P.

Itaque xxix. Junii mensis, praesentis xiv. Indictionis, die scilicet festo sanctorum et illustrium Coryphaeorum Apostolorum Petri et Pauli, accessit prima acies Deo odiosi Chagani, triginta circiter hominum millium; per nuntios promulgantis se quamprimum Longum Murum occupaturum, et quidquid intra illum est: ita ut quotquot ex equitibus ac fortissimis militibus qui hactenus extra urbem erant, hoc ipso die, qui in Dominicam incidit, intra novum Theodosiacum murum hujus urbium Reginae se confestim reciperent. Mansitque prima ista acies circa Melantiadem, paucis ex iis usque ad muros per intervalla excurrentibus, et quenquam exire, vel ad equorum pabulationem quidquam colligere prohibentibus. Elapsis interea diebus decem, nemine ex hostibus ad moenia apparente, egressi milites cum calonibus et civibus, uti ad decimum ab urbe lapidem meterent exiguam segetem, in hostes incidere, aliquot ex iis caesis, quibusdam etiam ex militum calonibus et ex civibus qui cum iis egressi fuerant, captis. Nisi tamen milites in calonibus suis defendendis fuissent occupati, magnum satis ex hostibus numerum eo die interfecissent. Caeterum non multo post circiter mille ex hostibus, hoc ipso die, juxta

- ἐλθόντων πληθόν τοῦ σεβασμίου οἴκου τῶν ὑγιῶν Μακκαβαίων
 πέραν ἐν Συκαῖς, καὶ ἐμφανισάντων ἑαυτοὺς τοῖς Πέρσiais, κί-
 κείνων συναχθέντων ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσοπόλεως, καὶ γνωρισάν-
 P 398 των ἀλλήλοις διὰ πυρκαϊῶς τὴν ἑαυτῶν παρουσίαν, ἐν τῷ μέσῳ
 ἀπέλυσεν ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος Ἀθανάσιον τὸν ἐνδοξότατον 5
 R 898 πατριῖον ἀπὸ τῶν μερῶν Ἀδριανουπόλεως, εἰρηκῶς αὐτῷ δι
 Ἄπελθε καὶ ἴδε πῶς θέλουσιν αἱ τῆς πόλεως θεραπεῦσαι με
 καὶ τί θέλουσί μοι δοῦναι, ἵνα ἐποστρέψω εἰσελθόντος οὐκ
 αὐτοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου, καὶ ταῦτα ἀπαγγελλαντος
 Βόνῳ τῷ ἐνδοξοτάτῳ πατρικίῳ καὶ μεγιστρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς 10
 V 813 ἄρχουσι, κἀκείνων ἐπιμειψαμένων αὐτῷ οὕτως ὑποπεισόντι τῷ
 ἐπικαταράτῳ Χαγάνῳ καὶ ὑποσχομένῳ τοὺς τῆς πόλεως τὰ θε-
 ραπεύοντα αὐτὸν πράττειν, τότε Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότατος εἶπεν
 B ταῦτα αὐτῷ ῥηθῆναι παρὰ τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων κατὰ τὸν
 καιρὸν καθ' ὃν εἰς πρεσβείαν ἐστέλλετο· λοιπὸν δὲ μηδὲ μεμα- 15
 θῆναι αὐτὸν οὔτις τὰ τοῦ τείχους κατησφαλλίσθαι καὶ στρατὸν
 ἐνταῦθα παρεῖναι· πλὴν ἐτοίμως ἔχειν αὐτὸν τὴν αὐτῷ δοσμέ-
 νην ἀπόκρισιν λέγειν ἀπαρallάκτως τῷ Χαγάνῳ. εἶτα ἐπιζητή-
 σαντος τοῦ αὐτοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀθανασίου πρότερον ἐθέλειν θιω-
 ρῆσαι τὸν ἐν τῇ πόλει ὄντα στρατὸν, ἀρμαστατιῶνος γενομένης 20
 ἤρθεσαν τῶν ἐνδημούντων ἐν τῇ πόλει καθ' ἑαυτῶν περὶ τὰς
 ἰβ' καὶ πρὸς χιλιάδας. καὶ τότε δέδωκαν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἀντα-
 C πόκρισιν ὑφέλουσαν πάντως παρασκευάσαι τὸν ἐπικατάρατον

8. ἐλθόντος R. 15. μηδὲ om. R.

venerandam aedem Sanctorum Maccabaeorum ultra Sinum in Sycia, ac-
 cedentibus, ac sese Persis visendos praebentibus, qui versus Chrysope-
 lim castra posuerant, suam inter se per ignes praesentiam significantibus.
 Interim execrandus Chaganus Athanasium clarissimum Patricium
 Adrianopolim cum his diebus amandavit: *Abi, et vide qua ratione velint ci-
 ves me placare, quaeve dona offerre, ut hinc recedam.* Veniente igitur
 ipso gloriosissimo Athanasio, haecque Bono gloriosissimo Patricio et Ma-
 gistro, caeterisque Magistratibus exponente, isque Athanasium oburgan-
 tibus, quod abominando Chagano ita se subdidit, fueritque pollicitus
 urbis cives quae illi placitura essent executores: tum gloriosissimus Atha-
 nsius haec sibi data esse in mandatis dixit a gloriosissimis Magistrati-
 bus quo tempore legatus missus fuerat: caeterum neque scire se ita me-
 esse munus, copiasque hic adesse: nihilominus paratum se datum
 Chagano responsum iisdem verbis referre. Deinde cum gloriosissimus
 Athanasius, priusquam reverteretur, quantae essent in urbe copiae videre
 vellet, lustratione facta, reperta sunt in urbe existentium equitum circi-
 ter millia duodecim. Tum Magistratus jussertunt ea responderi quae ex-
 ecrandum Chaganum omnino persuaderent ad exercitum a secedendum, seu

Χαγάνον πλησιάζουσι τῇ τείχει ἦγον ἡ πόλει. εἶτα Ἀθανάσιον τοῦ ἐνδοξοτάτου τὰ πρὸς ἐκεῖνον φθάσαντος, καὶ μὴ δεχθέντος, ἀλλὰ λέγοντος τοῦ κατουράτου Χαγάνου ὅπως μὴ ἐνδιδόναι, εἰ μὴδ' ἔν καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας κομίσηται, τῇ καθ' τοῦ Ιουλλίου μηνὸς αὐτὸς ὁ θειομίσητος Χαγάνος κατέλαβε τὸ τεῖχος μετὰ ὄλου τοῦ ὄχλου αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν ἑαυτὸν τοῖς τῆς πόλεως. μετὰ μίαν ἡμέραν, τουτέστιν τῇ λα' τοῦ αἰτοῦ Ιουλλίου μηνός, ἦλθεν παρατασσόμενος πόλεμον [καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἑωθεν ἕως ὄρας ἰα' πολεμῶν] ἀπὸ τῆς λεγομένης Πολυανδρίου πόρτας καὶ ἕως τῆς πόρτας τοῦ Πέμπτου καὶ ἐπέκεινα σφοδροτέρως· ἐκεῖ γὰρ τὸν πολὺν αὐτοῦ παρεστήσεν ὄχλον, στήσας εἰς ὄψιν κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ τείχους Σκλάβους. καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἑωθεν ἕως ὄρας ἰα' πολεμῶν, πρῶτον μὲν διὰ πεζῶν Σκλάβων γυμνῶν, κατὰ δὲ δευτέραν τάξιν διὰ πεζῶν ζυβάτων. καὶ περὶ ἑσπέραν ἔστησεν ὀλίγα μαγγανικὰ καὶ χελώνας ἀπὸ Βραχιαλλίου καὶ ἕως Βραχιαλλίου. καὶ πάλιν τῇ ἑξῆς ἔστησε πλῆθος μαγγανικῶν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ πολεμηθῆν παρ' αἰτοῦ σύγγγυς ἀλλήλων, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς τῆς πόλεως πάμπολλα στήσαι μαγγανικὰ ἔνδοθεν τοῦ τείχους τῆς μάχης καθ' ἑκάστην τῶν πεζῶν συγκρο-
 20 τουμένης, καὶ τῶν ἡμιτέρων κατὰ θεοῦ δημιουργίαν ἐκ τοῦ περιγεγονότος ἀποσοβοῦντων μήκοθεν τοῖς ἐχθροῦς. ἐκαλάμωσε δὲ τὰς πειρῶνας αὐτοῦ καὶ ἔξωθεν ἐβύρσωσεν. παρεσκεύασεν δὲ

1. μὴ πλησιάζουσι Ducanglus. 3. μοι P. 8. Seclusi καὶ — πολεμῶν. 9. Κολιανδρίου hic et infra RV. 12. καὶ — πολεμῶν om. P. 14. διὰ τῶ P.

urbe, amovendum. Cum ergo gloriosissimus Athanasius ad execrandum Chaganum pervenisset, ab eo minime exceptus est, illo dicente, sibi omnia esse tradenda. sin minus, urbem funditus eversurum se, et quotquot in ea erant abducturum.

XXIX. Julii mensis die, Deo invisus Chaganus accessit ad moenia cum universis copiis, ac seipsum civibus ostendit. Post diem unum exactum, scilicet xxxi. ejusdem mensis Julii, accessit ad praelium paratus, mansitque a prima luce usque ad horam xi. bellum fortiter ciens a porta Polyanthrii usque ad portam Quinti, atque adeo ulterius: ibi enim plurimum militem statuit in ipsius urbis conspectu, in reliqua vero muri parte Scia-vos, ac primam quidem eorum aciem pedestrem nudam, alteram pedestres loricatedam. Tum sub vesperam machinas aliquot et testudines admovit a Brachialio usque ad Brachialium. Rursum postero die multa tormenta in illam partem quae ab ipso oppugnabatur, statuit, ita inter se proxima, ut necesse fuerit obsessis quam plurimas machinas intra muros apponere, peditibus quotidie invicem pugnantibus, nostrisque, Dei providentia, victoribus, ac hostes longe propulsantibus. Confecti praeterea machinas jaculatorias, quas extrorsum corio texit. Aedificavit autem in eo spatium

εἰς τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς Πολυανδρίου πόρτας ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ στήναι ἰβ' πυργοκαστέλλους ὑψηλοῦς, φθάνοντας σχεδὸν ἕως τῶν προμαχεῶνων, καὶ ἐβύρσωσεν αὐτούς. καὶ οἱ εὐμεθύντες δὲ ναῦται ἐν τῇ πόλει καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον εἰς συμμαχίαν τοῖς πολίταις· καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν τῶν ναυτῶν ἐμηχα- 5 τήσατο καταρτίαν καὶ ἐκρέμασεν εἰς αὐτὴν κάραβον, ὀφελῶν δι' αὐτοῦ ἐμπρηῆσαι τοὺς πυργοκαστέλλους τῶν ἐχθρῶν, ὄντινα ναύτην καταπλήξαντα τοὺς πολεμίους οὐ μετρίως συνεκρότησε Βόνος ὁ πανεύφημος μάγιστρος.

- B** Ὁ δὲ αὐτὸς εὐκλείστατος μάγιστρος μετὰ τὸ ἐγγίσει τὸν 10 ἐχθρὸν τῷ τείχει οὐ διελείπεν προτρέπων αὐτὸν λαβεῖν μὴ μόνον τὰ πάντα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον στίχον ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἕως τοῦ τείχους. καὶ οὐ προσεδέξατο, ἀλλ' ἔλεγεν ὅτι ἀναχωρήσατε τῆς πόλεως καὶ ἑάσατέ μοι τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν, καὶ σώσατε ἑαυτοὺς καὶ τὰς φAMILIAs ὑμῶν. ἤγωνία δὲ χαλάσαι εἰς 15 θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἅπερ ἤγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ οὐ συνεχωρεῖτο ἐκ τῶν σκαφοκαράβων. καὶ ταῦτα λοιπὸν παρεσκεύασεν χαλασθῆναι κατὰ τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου μετὰ τρίτην **C** ἡμέραν τοῦ πολεμῆσαι. διὰ τοῦτο δὲ παρεσκεύασεν ἐκεῖσε χαλασθῆναι τὰ μονόξυλα, ὡς τῶν τόπων ἐπιβράχων ὄντων, καὶ μὴ 20 δυναμένων ἐκεῖσε τῶν σκαφοκαράβων παρεισελεθεῖν. ἔμειναν δὲ οἱ

4. οἱ om. P.

10. αὐτὸς om R.

ib. ἐκλείστατος R.

ib. τῶν

ἐχθρῶν m. R.

11. διέλιπε P.

13. ἀναχωρήσατε — ἑάσατε P.

15. χαλάσας P.

16. τὰ om. P.

21. οἱ om. P.

quod inter portam Polyandrii et portam Sancti Romani interjacet, XII. turres castellis instructas, praealtas, et quae ipsa fere propugnacula attingerent, quas et perinde corio munivit. Sed et Nautae qui erant in urbe, egressi, civibus subsidio erant: unusque ex iisdem nautis malum nauticum machinatus est, in cuius summitate navigiolum appendit, quo hostium turres castellis instructas incenderet: quem quidem nautam, qui hostes adeo perculerat, collaudavit Bonus gloriosus Magister.

Idem porro celebratissimus Magister, quoties ad moenia accessit, non destitit hostem hortari, non solum ut tributa sua acciperet, sed et alia quorum causa ad ipsa usque moenia venerat. Verum nihil ex his admisit, dixitque: *Urbe cedit, vestrasque fortunas mihi dimittite, servateque vos ipsos, et familias vestras.*angebatur vero potissimum in trabariis, quas secum attulerat, in mare demittendis: cum a majoribus scaphis impediretur. Sed eas tandem in mare immittere decrevit versus portam Sancti Callinici, triduo postquam coepit urbem oppugnare. Ideo vero hocce loco trabariis demittere ei visum est, quod loca illa essent vadosa, et ubi majora navigia accedere minime poterant. Manserunt igitur es-

σκαφοκάραβοι εἰς ὄψιν τῶν μονοξύλων ἀπὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἕως τοῦ ἁγίου Κόνωνος πέραν εἰς Πηγάς, μὴ συγχωροῦντες παρεξελθεῖν τὰ μονοξύλα.

Τῷ δὲ σαββάτῳ τῇ δείλῃ, τοιτέστιν τῇ δευτέρῃ τοῦ αὐ-
 5 γούστου μηνός, ἐξήτησιν ἄρχοντας ὁ Χαγάνος ὀφειλοντας αὐτῷ
 διαλεχθῆναι. καὶ δὴ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Γεώργιος ὁ ἐνδοξότατος
 πατρίκιος καὶ Θεόδωρος ὁ ἐνδοξότατος κομμερκιάριος ὁ τὴν ἴσα-
 10 τιν καὶ Θεοδόσιος ὁ ἐνδοξότατος πατρίκιος καὶ λογοθέτης καὶ D
 Θεόδωρος ὁ Θεοφιλέστατος σύγκελλος καὶ Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότα-
 10 τος πατρίκιος. καὶ δὴ ἀπελθόντων αὐτῶν ἤγαγεν εἰς ὄψιν αὐ-
 τῶν ὁ Χαγάνος τρεῖς Πέρσας φοροῦντας ὀλοσήρικα, πεμφθέντας R 902
 πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Σαλβύρα. καὶ ἐκείνους μὲν παρσκευάσεν κα-
 θεσθῆναι ἐπὶ αὐτοῦ, τοὺς δὲ ἑματέρους πρεσβευτὰς παρίστασθαι.
 καὶ εἶπεν οὗτος Ἴδοὺ οἱ Πέρσαι ἐπρέσβευσαν πρὸς ἐμέ, ἔτοίμως
 15 ἔχοντες δοῦναι μοι τρεῖς χιλιάδας εἰς συμμαχίαν. ἐὰν οὖν θέλετε
 λαβεῖν ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς σάγιν καὶ κάμισιν, ποιῶ- P 895
 μεν σιγγίλιον πρὸς τὸν Σαλβύραν· φίλος γὰρ μού ἐστιν, καὶ πε-
 ράσατε πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἀδικεῖ ὑμᾶς, καὶ ἑάσατέ μοι τὴν
 πόλιν καὶ τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν· ἄλλως γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἐν σωθῆ-
 20 ναι, μὴ ἰχθύεις ἔχετε γενέσθαι καὶ διὰ θαλάσσης ἀπελθεῖν ἢ πε-
 ρωτοὶ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. Ἴδοὺ γάρ, ὡς λέγουσιν
 αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν ἐν Περσίδι εἰσηλθεν οὐδὲ

1. Νικολάου — ἁγίου om. P. 7. Ἰσάτιν PV. 9. σύγκελλος P.
 13. παρίστασθαι PV. 17. σιγγίλιον P. ib. Σάββαρον P, Σάλ-
 βαρον R. ib. περάσατε P. 18. ἑάσατε P.

dem navigia in trabariarum conspectu ab aede sacra sancti Cononis trans
 Fretum, usque ad Fontes, cum transitum trabariis prohiberent.

Sabbato, circa vesperam, secundo scilicet Augusti mensis die, Cha-
 ganus Proceres ad colloquium evocavit. Et egressi sunt cum ipso col-
 locaturi Georgius clarissimus Patricius, Theodorus clarissimus Commer-
 ciarius Glasti, Theodorus clarissimus Patricius et Logotheta, Theodorus
 religiosissimus Syncellus, et Athanasius clarissimus Patricius. Hi cum
 profecti essent, adduci praecepit Chaganus in eorum conspectum tres
 Persas sericeis vestibus indutos, qui ad ipsum missi fuerant a Salbara,
 quos sibi assidere jussit, nostris interea legatis stantibus: tum haec ver-
 ba fecit, *Ecce ad me legationem miserunt Persae, tria hominum millia
 in subsidium mihi dare parati. Si igitur quotquot in urbe estis cum sago
 dentatæ ac indusio ex ea excedere velitis, pacta ac foedus cum Salbaro
 ineamus: amicus enim meus est, ad illumque transite, neque ulla is vos
 injuria afficiet. Mihi vero urbem ac fortunas vestras dimittite, nulla
 quippe vobis alia superest salutis expediendae via: nisi forte vos fieri
 pisces contingat, quo per mare evadatis, vel aves, quo evoletis in aerem.*
En ecce, ut illi asserunt, ipsi Persae. Sed et nequa Imperator vester Per-
 Chronicon Paschale vol. I. 46

ὁ στρατὸς ἡμῶν καταλαμβάνει. εἶπε δὲ αὐτῷ Γεώργιος ὁ ἐνδοξό-
 τατος ὅτι οὗτοι ἐπιθέται εἰσὶν καὶ μίαν ἀλήθειαν οὐ λαλοῦσιν.
 ἐπεὶ ὁ στρατὸς ἡμῶν ἐνταῦθα καταλαμβάνει, καὶ ὁ εὐσεβέστατος
 ἡμῶν δεσπότης εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἔστιν ἔξολοθρεῖν αὐτήν.
 B ὁ εἰς οὖν τῶν Περσῶν διακνισθεὶς ὕβρισεν ἐπὶ τοῦ Χαγάνου τὸνδ'
 εἰρημένον ἐνδοξότατον Γεώργιον. καὶ αὐτὸς ἀνταπεκρίθη αὐτῷ
 ὅτι Σὸ με οὐχ ὕβριλλεις, ἀλλ' ὁ Χαγάνος. εἶπαν δὲ καὶ τοῦτο
 τῷ Χαγάνῳ οἱ πρὸς αὐτὸν ἐξελθόντες ἐνδοξότατοι ἄρχοντες ὅτι
 Τοσαῦτα πλήθη ἔχον βοηθείας Περσῶν δέη. καὶ εἶπεν ὅτι Ἐὰν
 θέλῃσω, παρέχουσί μοι εἰς συμμαχίαν· φίλοι γὰρ μοῦ εἰσιν. 10
 καὶ πάλιν εἶπον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ὅτι Ἐμμεῖς τὴν πόλιν οὐ-
 δέποτε ἐώμεν· ἡμεῖς γὰρ προσδοκῶντες ὅτι καιρίον τι λαλοῦμεν
 C ἐξήλθαμεν πρὸς σέ. εἰάν οὖν μὴ θέλῃς τὰ πρὸς εἰρήνην μεθ'
 ἡμῶν λαλήσαι, ἀπόλυσσον ἡμᾶς. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ τῇ
 περὶ εὐθείᾳ τῇ ἐπὶ κυριακῇ κατὰ δημιουργίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ 15
 φιλοικτιρμονος Θεοῦ περιέπεσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι οἱ προσβέουσαις
 πρὸς τὸν Χαγάνον ἐν τῷ ἀντιπερᾶν αὐτοὺς διὰ Χαλῶν ἐπὶ Χρω-
 σόπολιν εἰς ἡμετέρους καράβους, ἐν οἷς ἦσαν τινες καὶ τῶν τοῦ
 ὄρφανοτροφείου· καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν Περσῶν ἠγρόθη βαλὼν
 ταυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σανδάλιν ἐπὶ ὄψιν καὶ ἐπάνω τὰ 20
 V 815 καταλέκτια, καὶ οὕτως ἀντιπερῶν ἐπὶ Χρυσόπολιν. ὁ δὲ ναύτης
 ὁ ὢν ἐν αὐτῷ τῷ καράβῳ καὶ ἐλαύνων ἐνέεισεν ἐδρυαῖς τοῖς τοῦ

13. ἐξήλθομεν P. 20. καράβην PV. 22. αὐτῷ om. R.

*sidem est ingressus, neque ullus hic vester adstat exercitus. Cui glorio-
 sissimus Georgius, Isfi, inquit, impeditores sunt, nec quicquam veri dicunt.
 Noster enim hic adest exercitus, ac p̄sētissimus Princeps noster in eorum pr̄-
 vincii versatur, hasque devastat omnino. Tum hinc dictis motus unas
 ex Persis, gloriosissimum Georgium Chagani nomine convitiis impetit.
 Cui ille, Minime, ait, tua erant in me donvicia, sed Chaganā. Illud etiam
 ingesserunt Chagano, qui ad eum missi fuerant gloriosissimi Proceres:
 Atqui licet tantae sint vires tuae, Poteramus etiam auxilio indigere. Tum
 Chaganus, Si velle, inquit, si mihi subidite veniant, amici omnes mei sunt.
 Rursum vero Proceres nostri dixerant: Nequaquam dimittamus urbem
 nostram: sed hic expectamus, dum teum de his quae ad rem presentem
 conducunt colloquamur: si ergo de pace nobiscum velle agere, nos dimittit.
 Hosque tum ille dimisit. Eadem porro ipsa nocte, quae Dominicum praecedit,
 singulari benigni ac misericordis Dei providentia, ad Chaganum
 missi si legati, dum per Chelas Chrysoopolim trajiciant, in nostras auras
 incidunt, quae quosdam ex Orphanotrophio vehabant, unusque ex illis
 Persis deprehensus est se ipsum in scapham, quam Sandalia vocant,
 proutum in faciem abjectate, stragulisque sese operatus, ita Chrysoopolim
 traiecit constans. At nauta qui in navi erat, eamque regobat, haec amb-*

ὀρφανοτροφείου, καὶ ἐπανάξαντες καὶ ἐπαρόντες τὰ καταλέκτια, R 904
D
καὶ εὐρόντες αὐτὸν τὸν Πέρσην τέλειον ὄντα καὶ κείμενον ἐπὶ
θυσιν, ἔσφαξαν καὶ ἐπῆραν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. τοὺς δὲ ἄλλους
δύο Πέρσας εἰς ἄλλο πλοῖον ἀντιπερῶντας ἐχειρώσαντο μετὰ καὶ
5 τοῦ ναύτου, καὶ τούτους ἔωθεν ἤγαγον εἰς τὸ τεῖχος. καὶ τοῦ
μὲν ἐνὸς τῶν ζώντων κόψαντες τὰς δύο χεῖρας καὶ δῆσαντες εἰς
τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ σφαγέντος ἐν τῷ καράβῳ
ἐπεμψαν οἱ ἡμέτεροι πρὸς τὸν Χαγάνον. τοῦ δὲ ἄλλου βληθέν-
τος εἰς κάραβον καὶ ἀπενεχθέντος ζῶντος ἐπὶ Χαλικθόνα, καὶ
10 ἐπιδειχθέντος τοῖς Πέρσαις, ὡς ἔστιν εἰς τὸν κάραβον, ἀπεκε- P 896
φάλισαν αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἔρριψαν εἰς γῆν τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ μετὰ γραμμύτων ἐχόντων οὕτως· ὅτι ὁ Χαγάνος μεθ' ἡ-
μῶν πάντα πεποικῶς ἐπεμψεν ἡμῖν τοὺς παρ' ὑμῶν πρὸς αὐτὸν
σταλέντας πρεσβευτάς, καὶ τοὺς μὲν δύο ἐν τῇ πόλει ἀπεκεφα-
15 λίσαμεν, τοῦ δὲ ἄλλου ἰδοὺ ἡμεῖς ἔχετε τὴν κεφαλὴν. ἀπῆλθεν
δὲ αὐτῇ τῇ κυριακῇ ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος εἰς Χαλῆς, καὶ
ἔβαλεν εἰς θύλασσαν μονόξυλα ὀφείλοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀντι-
πέραν καὶ ἀγαγεῖν πρὸς ἑαυτὸν τοὺς Πέρσας κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν
αὐτῶν. τούτου δὲ γνωσθέντος, τῇ ἑσπέρᾳ ἕξ ἡμῶν ἀνέπλευσαν
20 κἄν οἱ κάραβοι ἐπὶ Χαλῆς, τοῦ ἀνέμου ὄντος ἐναντίου, εἰς τὸ
μὴ συγχωρῆσαι τὰ μονόξυλα ἀντιπερῶσαι. καὶ ὑπέστρεψεν περὶ B

1. ἐπαίροντες P. Vide annot. ad Malalam p. 462. 19. 5. ἔσφαξαν
P. 7. καὶ τὴν P. 8. οἱ om. P. 10. ἔστιν] δὲ R. ib. τὸν om. P.
12. ὅτι γὰρ ὁ P. 19. ἡμέρα P. 20. κἄν ὁ κάραβοι V, (κἄν)
ὁ, κάραβοι R, σκαφοκάραβοι P. 21. περὶ] ἐπὶ P.

ma'dverso, his qui ex Orphanotrophio erant, id dextra innuit, qui confes-
simum reductis ac sublevatis stragulis, Persam sanum ac incolamem in fa-
ciem jacentem inventum interfecerunt, illiusque caput abscederunt. Alios
vero duos Persas pariter in navi trajicientes, cum ipso nauta captos, in-
tra moenia adduxerunt: ac alterum quidem ex superstitiibus, truncata
prius utraque manu, ejusque collo alligata, una cum illius qui in navi-
cula interfectus fuerat capite, ad Chaganum nostri transmisere. Alterum
autem in navim conjectam, vivamque Chalcedonem deductum, ac Persis
ostensum, in ipsa navi capite truncarunt, eo in continentem ejecto, cum
hocce scripto: *Chaganus, initis nobiscum foederibus, vestros ad eum mis-
sos legatos ad nos transmisit, quorum duobus capita in urbe amputari jus-
simus: alterius vero eos habetote caput.* Abominandum deinde Chaganus,
hoc ipso die Dominico, ad Chelas abiit, et trabarias in mare demisit,
quibus in oppositam regionem trajiceret, secumque Persas, secundum eor-
um pollicita, adduceret. Quo cognito, eadem ipsa die, quidam ex nos-
tris, solverunt naves cum suis scaphis versus Chelas, vento licet con-
trario, quo trabarias a trajectu in ulteriorem ripam prohiberent. Ac sub

ἐσπέραν ὁ ἐπικατάρatos Χαγάνος εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἐπέμ-
φθησαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς πόλεως βρώσιμά τινα καὶ οἰνάρια. ἦλθεν
δὲ Ἐρμίτζις ἔξαρχος τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πόρταν λέγων ὅτι Βαρὸ
πρῶγμα ἐποιήσατε τοὺς χθές μετὰ τοῦ Χαγάνου ἀριστήσαντας,
ὅτι ἐφρονεύσατε, καὶ πρὸς τούτοις ἐπέμψατε αὐτῷ τὴν κεφαλὴν 5
καὶ τὸν ἄλλον ἀποκεχειρισμένον. καὶ εἶπαν ὅτι Ἡμεῖς οὐ προσέ-
χομεν αὐτῷ. τῇ οὖν νυκτὶ δευτέρας διαφαιούσης ἠδυνήθησαν
αὐτῶν μονόξυλα διαλαθεῖν τὴν σκοῦλκαν ἡμῶν καὶ περᾶσαι
C πρὸς τοὺς ἐπόντισαν καὶ κατέσφαξαν πάντας τοὺς ἐν τοῖς μονο-
ξύλοις εὐρεθέντας Σκλάβους. 10

Ἐξήλθον δὲ καὶ οἱ Ἀρμένιοι τὸ τεῖχος Βλαχερνῶν, καὶ
ἔβαλαν πῦρ εἰς τὸν Ἐμβολον τὸν παρεκὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου.
καὶ νομίσαντες οἱ ἐξιλήσαντες κολύμβῳ ἐκ τῶν μονόξυλων Σκλα-
βοὶ Ἀβάρους εἶναι τοὺς ἰσταμένους παρὰ θάλασσαν, ὡς ἐκ τοῦ
πυρός, ἐκεῖ ἐξελθόντες ἐσφάγησαν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων. ἄλλοι δὲ 15
R 906 ὄλλοι Σκλάβοι ἐξιλήσαντες κολύμβῳ, καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ τὸ μέ-
ρος ἔνθα ἴστατο ὁ ἄθιος Χαγάνος, ἐσφάγησαν κατ' ἐπιτροπὴν
αὐτοῦ. καὶ τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς δεσποί-
D νης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐν μιᾷ ῥοπῇ ἢ διὰ θαλάσσης γέγονεν
αὐτῷ πτώσις. ἐξέβαλον δὲ ὅλα τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν οἱ ἡμέ- 20
τεροι, καὶ μετὰ τὸ ταῦτα γενέσθαι ὑπέστρεψεν ὁ ἐπικατάρatos

7. διαφανούσης PV. ib. οὐκ addit ante ἠδυνήθησαν P ex conie-
ctura Raderi et 9. Πέρσας, καὶ ἡμέτεροι, pro quo Πέρσας, οὗς
addebat Raderus. 11. ἐξήλθον P. 12. ἔβαλον P. 13. 16. ἐξη-
λάσαντες P, ἐξηλήσαντες V.

vesperam reversus est abominandus Chaganus proxime ad urbis muros,
cui ex urbe esculenta quaedam et vina missa sunt. Veniens porro Er-
mitzis Avarum Exarchus ad portam, Atrox, inquit, pertrastis facinus,
cum illos, qui heri cum Chagano pransi sunt, occidistis: ac praeter ea ipsi
unius caput, alterum vero manibus truncatum transmisistis. Cui nostri,
Nobis, inquit, ille minime curae est. Nocte ergo feriae secundae, sub
diluclum non potuere eorum barbariae fallere nostras excubias, ac ad
Persas trajicere, Sclavis omnibus qui in trabariis inventi sunt, vel in
mare praecipitatis, vel a nostris interfectis.

Sed et Armenii ex Blachernarum muro egressi, ignem in Porticum,
quae aedi Sancti Nicolai adjacet, immiserunt. Cumque Sclavi, qui ex
trabariis in mare natandi gratia se demiserant, Avarae esse, qui ad mare
stationem haberent, ex igne conjicerent, huc venero, ubi ab Armeniis
sunt interfecti. Pauci vero alii ex Sclavis natatu evadentes, cum ad impii
Chagani castra pervenissent, illius jussa, trucidati sunt. Ac Deo
postmodum ita volente, et intercessionibus Dominae nostrae Deiparae,
uno momento, illius in mari accidit strages. Quippe universis trabariis

Χαγάνος εἰς τὸ φρωσᾶτον αὐτοῦ, καὶ ἤγαγεν τὰ μαγγανικά ἀπὸ τοῦ τείχους ἃ ἦν παραστήσας καὶ τὴν σουδαν ἦν ἐποίησεν, καὶ ἤρξατο καταλύειν τοὺς πυργοκαστέλλους οὓς ἐποίησεν, καὶ τῇ νυκτι ἔκαυσεν τὸ σουδᾶτον αὐτοῦ καὶ τοὺς πυργοκαστέλλους, καὶ 5 τὰς χελώνας ἀποβυρσώσας ἀνεχώρησεν.

Τινὲς δὲ ἔλεγον ὅτι οἱ Σκλόβοι θεωρήσαντες τὸ γεγονός V 316 ἐπῆραν καὶ ἀνεχώρησαν, καὶ διὰ τοῦτο ἠραγκάσθη καὶ ὁ κατάρτατος Χαγάνος ἀναχωρῆσαι καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτοῖς.

Καὶ τοῦτο δὲ ἔλεγεν ὁ ἄθιος Χαγάνος τῷ καιρῷ τοῦ πολέ- P 397
10 μου ὅτι ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σεμνοφοροῦσαν περιτρέχουσαν εἰς τὸ τεῖχος μόνην οὔσαν. ἐδήλωσε δὲ ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν ἀναχωρεῖν ὅτι μὴ ὑπολάβητε ὅτι κατὰ φόβον ἀναχωρῶ, ἀλλὰ διὰ τὸ στενωθῆναι με εἰς δαπάνας καὶ μὴ ἐπιστῆναι με ὑμῖν ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ. ἀπέρχομαι δὲ καὶ φροντίζω δαπανῶν, καὶ ἔρχομαι ὀφεί-
15 λων ποιῆσαι ὑμῖν εἴ τι εἰργάσασθε εἰς ἐμέ. ἔμειναν δὲ τῇ παρασκευῇ νωτοφύλακες καβαλλάριοι εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, βάλλοντες αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ λαμπρὰ εἰς πολλὰ προάστια ἕως ὄρας ζ', καὶ ἀπεχώρησαν, ἔκαυσαν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Κοσμῆ B
καὶ Δαμιανοῦ ἐν Βλαχέρναις καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νι-
20 κολάου καὶ ὅλα τὰ περὶ. εἰς μέντοι τὴν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης

7. ἀπῆρον P, ἐπῆρον R. *ib.* καὶ supra versum habet V, in m. supplet P. 9. δὲ om. P. 13. δαπάνην P, δαπάναν R.
ib. με om. P. 15. ἐργάσασθε PV. *ib.* δὲ om. P. 18. ἐγ-
κασάστας P. *ib.* καὶ om. P.

in terram a nostris subductis, execrandus Chaganus in sua castra reversus, reduci praecepit machinas omnes quas ante muros statuerat, fossamque quam fecerat diruit, turresque castellis instructas, quas erexerat: ac vallis, et sudibus, ipsisque turribus castellatis ac testudinibus, corio prius nudatis, incensis, recessit.

Quidam aiunt Sclavos, cum quod actum fuerat, vidissent, castris relictis recessisse, eoque et execrandum Chaganum reverti illosque sequi coactum fuisse.

A. C.

[Ol. Iph.]

Sed et illud dixit impius Chaganus, dum, bellum flagraret: *Feminam ego conspicio egregie vestitam, absque ullo comitatu per moenia discurrentem.* Quinetiam cum in procinctu esset ad recedendum, haec nostris nuntiavit: *Nolite existimare praec metu me recedere, sed inopia commectus, et quod tempore minus idoneo vos fuerim aggressus. Proficiscor igitur, annonae comparandae operam daturus, ac postmodum rediturus, ea vobis facturus quae in me perpetrastis.* Manserunt die Veneris extremi agminis custodes equites circa loca proxima moenibus, eodemque die in multa suburbana usque ad horam septimam immisso igne, recesserunt; incensis praeterea aede Sanctorum Cosmae et Damiani, et Ecclesia Sancti Nicolai, locisque circumjacentibus. Ecclesiam vero Dominae nostrae

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἁγίαν σοφὸν ἐσελθόντες οἱ ἐχθροὶ οὐδὲν ἠδυνήθησαν παντοίως τῶν ἐκείσε καταβλάψαι, τοῦ Θεοῦ τῆ προσηλα τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ οὕτως εὐδοκῆσαντος. ἐπελήθησεν δὲ τὸν ἐνδοξότατον κομμερκιάριον εἰς τὸ διαλεχθῆναι αὐτῷ. καὶ ἐδήλωσεν αὐτῷ Βόνος ὁ πανεύφημος μάγιστρος οὕτως· 5
 ἄτι μὲν μέχρι τοῦ παρόντος ἐγὼ τὴν ἐξουσίαν εἶχον τοῦ λαλῆσαι καὶ πακτεῦσαι μετὰ σοῦ· νῦν δὲ κατέλαβεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ εὐσεβιστάτου ἡμῶν δεσπότης μετὰ τοῦ Θεοφυλάκτου στρατοῦ. καὶ
 C Ἰδοὺ ἀντιπερῆ καὶ ἐπακολουθεῖ σοι ἕως τῆς χώρας σου. κἀκεῖ λαλεῖτε μεταξὺ ἀλλήλων. 10

R 908 Ἰνδ. ἐ. ιζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀθροῦστου τὸ ιζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ ἀτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπίσθη τὸ τεῖχος περίξ τοῦ οἴκου τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἔξωθεν τοῦ καλουμένου Πτεροῦ. 15

D Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἄρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαίῳ, ια' ἐταλεύτησε Βόνος ὁ τῆς αἰοιδίμου κνήμης, γενόμενος μάγιστρος, καὶ ἀπέτιθη τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸ σεπτὸν μοναστήριον τοῦ

4. ἐπελήθησαν P. 12. καὶ] τῆς P. 13. ἔτει R, ἔτος P.
 15. Post Πτεροῦ addit P Τῷ ιε' ἔτει (τὸ ιε' ἔτος R) τῆς βασιλείας Ἡρακλείου ἐπίσθη τὸ τεῖχος ἔξωθεν Βλαχερσῶν, καὶ ἀπεκλείσθη ἔσωθεν ὁ ναὸς τῆς παναγίας Θεοτόκου, καὶ ἡ ἁγία σοφὸς* κρώση γὰρ ἔξωθεν τοῦ τεύχους ἦν (κροῆν γὰρ ἔξωθεν R): *) quae in margine ab recentiori manu scripta habet V. 16. μαίῳ P.

Anni a. m. c. Deiparae, et in Sanctam Arcam, ingressi hostes, nihil omnino evertere vel labefactare potuerunt, Deo, intemeratae illius Matris intercessionibus, ita permittente. Expetierunt autem in illius colloquium gloriosissimum Commercialiarum: quibus sic nuntiavit Bonus laudatissimus Magister: *Hactenus quidem data mihi fuit potestas ut tecum agerem, ac tractarem de pace: nunc vero piissimi nostri Domini frater una cum exercitu venit mor tractaturus, ac te in regionem tuam comitaturus, ubi invicem de pace tractabitis.*

6135. 627. xvii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti XVI.

Et ab ipso die xii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Constantini anno xv.*

Hoc anno constructus est murus circa aedem Dominae nostrae Dei genitricis, extra locum Alam dictum.

Hoc ipso anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maii xi. mortem obiit Bonus inclitae memoriae, Magistri dignitate cohonestatus, il-

*) xv. anno Heraclii imperii, excitatus est murus extra Blachernas, aedesque sanctissimae Dei Genitricis, una cum sacra Arca, intra urbem inclusus est; erat enim antea extra moenia.

ἀγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τὸ ἐπονομαζόμενον
τῶν Στουδίου, πλησίον τῆς Χρυσῆς Πόρτας.

τῆς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ἐθ'. μετὰ ἕπ. Ἡρακλείου Αἰγυόστου τὸ ιζ'.

5 Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, P 398
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιζ'.

Τῷ ἐθ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου καὶ μετὰ ὑπατείας
ιζ' καὶ ιζ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ
αὐτοῦ υἱοῦ, τῇ ιε' τοῦ μαίου μηνός, ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρα
10 πρώτη, ἀετῆ τῇ ἀγία Πεντηκοστῇ, ἀνεγνώσθησαν ἀποκρίσεις ἐπ'
ἄμβωνος ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, σταλεῖσαι ἐκ τῶν ἀνα-
τολικῶν μερῶν ὑπὸ Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως,
δηλοῦσαι τὴν πτώσιν Χοσδρόου καὶ τὴν ἀναγόρευσιν Σεροίου V 317
τοῦ Περσῶν βασιλέως, αἵτινες ἔχουσιν οὕτως.

15 Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν B
ἐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ γινώτε
ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς.
ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ ἔσμεν καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. εἰσέλθατε
εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις καὶ ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε
20 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι Χριστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ, ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. ἐφρανθήτωσαν

3. τῆς Ὀλυμπιάς om. R. 7. ἔτει om. P. 9. μηνὸς V. 10. Πεντηκο-
στῇ] N V. 13. Χοσρόου P. 16. 18. εἰσέλθετε P. 17. ἐστὶ θεός P.

liusque corpus in venerabili Monasterio Sancti Joannis Praecursoris et
Baptistae, quod Studii appellatur, juxta portam Auream, depositum est.

CCCLII. Olympias.

628. xviii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti XVII.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Novi Con-
stantini anno xvi.

Anno imperii Heraclii xviii. post Consulatum xvii. et xvi. imperii
Heraclii Novi Constantini filii ejus xvi. xv. Maii mensis die, feria i. ipso
Pentecostes festo, lectae sunt ex Ambone in sanctissima Magna Ecclesia
literae missae ex Oriente ab Heraclio plissimo Imperatore nostro, quae
Chosroae casum, et inaugurationem Siroae Persarum Regis nuntiabant,
hiscis verbis conceptae.

„Exultate Deo omnis terra; servite Domino in laetitia, Introite in
conspectu ejus in exultatione, et scitote, quoniam Dominus ipse est Deus.
Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos populus ejus sumus, et oves pascuae
ejus. Introite in tabernacula ejus in hymnis, et confitemini illi. Laudate
nomen ejus, quoniam Christus Dominus, in saeculum misericordia ejus:
usque in generationem et generationem veritas ejus. Laetentur coeli, et

οὐ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ καὶ τερφεθήτω ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ πάντες οἱ χριστιανοὶ αἰνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες εὐχαριστήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, χαίροντες ἐπὶ τῷ ἁγίῳ
 R 910 C αὐτοῦ ὀνόματι χαρὰν μεγάλην. ἔπεσεν γὰρ ὁ ὑπερήφανος καὶ Θεομάχος Χοσροῆς. ἔπεσεν καὶ ἐπτωματίσθη εἰς τὰ καταχθόνια, 5 καὶ ἐξωλοθρεύθη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὁ ὑπεραιρόμενος καὶ λαλήσας ἀδικίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ τῆς εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀπώλετο ὁ ἀσεβῆς μετ' ἠχοῦς. ἐπέστρεψεν 10 ὁ πόνος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ κατέβη ἡ ἀδικία αὐτοῦ. τῇ γὰρ κθ' τοῦ παρελθόντος φεβρουαρίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης πρώτης ἐπινημέσεως, τῆς ταραχῆς αὐτῷ γενομένης ὑπὸ Σειρολοῦ τοῦ πρωτοτόκου αὐτοῦ υἱοῦ, D καθὼς δι' ἑτέρας ἡμῶν κελύσεως ἐσημίναμεν ὑμῖν, καὶ πάντων 15 τῶν ἐκείσε Περσῶν ἀρχόντων τε καὶ στρατευμάτων μετὰ καὶ πατρὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀπὸ διαφόρων τόπων συναχθέντος ἀπὸ τοῦ καταράτου Χοσροῦ συνδραμόντων τῷ μέρει Σειρολοῦ μετὰ καὶ Γουρδανάσπα τοῦ πρὶν ἐξάρχου τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, ἐπετήδευσεν ἐκεῖνος ὁ Θεομίσητος Χοσροῆς φυγῇ χρήσασθαι, καὶ συ- 20 σχεθεὶς δέσμιος ἐβλήθη ἐν τῷ νέῳ καστειλλῶ τῷ κτισθέντι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ παραφυλακῇ τῶν παρ' αὐτοῦ συναχθέντων χρημάτων.

6. ἐκ τῆς γῆς P. 7. ὑπερηφανεία PV. 18. Χοσροῦ P et V a correctore.

exultet terra, et omnia quae in eis sunt. Et omnes Christiani laudantes et benedicientes gratias agamus soli Deo, gaudentes in nomine sancto ejus gaudium magnum. Cecidit enim superbus et perduellis Dei Chosroes. Cecidit, et praecipitatus est ad inferos, et deleta est de terra memoria ejus. Superbus ille et loquens iniquitatem in superbia et contemptu adversus Dominum nostrum Jesum Christum, verum Deum et intemeratam ejus matrem, benedictam Dominam nostram Dei Genitricem semperque Virginem Mariam. Periit impius cum sonitu. Conversus est labor ejus in caput ejus, et in verticem iniquitas ejus descendit. Nam xxiv. Februarii praeteriti mensis, prima Indictione, seditione in eum mota ab ipsius filio primogenito Syroae, quemadmodum in alia jussione vobis exposuimus, Persarum omnibus proceribus ac universo exercitu copisque ex variis regionibus conductis, ab execrando Chosroae ad partes Siroae, cum Gurdanaspa Persici exercitus prius duce transeuntibus, idem Deus invisus Chosroae, dum fugam meditatur, captus vinculusque in novum castrum, ab ipsomet ad reconcedendas servandasque ab eo collectas possessiones extractum conjectus est."

Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνὸς Συροίου στε-
φθέντος καὶ ἀναγορευθέντος βασιλέως Περσῶν, καὶ τῇ κη' τοῦ P 899
αὐτοῦ μηνός, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν Θεομίσητον Χοσρόην τὰς δ'
ἡμέρας σιδηροδέσιμον ἐν πίσῃ ὀδύνη, ἀνείλε τὸν αὐτὸν ἀγνώ-
5 μονα καὶ Θεομάχον καὶ ἐπερήφανον καὶ βλάσφημον πικροτάτῳ,
θανάτῳ, ἵνα γινῶ ὅτι Ἰησοῦς ὁ γεχθεις ἐκ Μαρίας, ὁ σταυρω-
θεις ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, καθὼς αὐτὸς ἦν γραφας, εἰς ὃν ἐβλασ-
φήμησε, Θεὸς παντοδύναμός ἐστιν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ κατὰ
τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα αὐτῷ. καὶ ἐν τῷ μὲν βίῳ τούτῳ οὕτως
10 ἀπώλετο ὁ Θεομάχος ἐκεῖνος. ἀπῆλθε δὲ τὴν ὁδὸν Ἰούδα τοῦ
Ἰσκαριώτου τοῦ ἀκούσαντος ἀπὸ τοῦ παντοδυνάμου ἡμῶν Θεοῦ
ὅτι καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ μὴ γεννηθῆναι, εἰς τὸ πῦρ τὸ B
ἀκατάσβεστον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Σατανᾶ καὶ τοῖς ἀξιόις αὐ-
τοῦ ἀπῆλθεν.

15 Διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἡμῶν κελύσεως τῆς γενομένης παρ'
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν τοῦ πλησίον τοῦ Καν-
ζάκων, τῆς περιεχοίσης τὴν κίνησιν τὴν ἀπὸ τῆς ιζ' τοῦ ὀκτω- R 912
βρίου μηνός μέχρι τῆς ιε' τοῦ μαρτίου μηνός, ἐσημάναμεν τὸ
πῶς ὁ Θεὸς καὶ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος συνέπρωξεν ἡμῖν τε
20 καὶ τοῖς φιλοχρίστοις ἡμῶν ἐκστρατεύμασιν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀνθρω-
πίνην καὶ τὸ πῶς ἔφυγεν ἐνώπιον ἡμῶν ὁ Θεομίσητος καὶ ἀνά-
σκαφος Χοσρόης ἀπὸ τοῦ Δυσταγερχοσάρ ἐπὶ Κτησιφῶντα καὶ V 818
πῶς ἀπώλοντο τὰ παλάτια αὐτοῦ μετὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς C

2. ἀνηγορευθέντος P. 8. παντοδύνατός P. 18. τὸ om. P.

„xv. autem ejusdem mensis Februarii, Syroes coronato et Rege Per-
sarum inaugurato, ac xxviii. ejusdem mensis, cum Deo exosus Chosroes
quartum jam diem in vinculis, omnibus excruciatu doloribus, exegisset,
ingratus illum et perduellem Dei, superbumque ac blasphemum Chos-
roen acerbissimo mortis genere Syroes sustulit, uti sciret Jesum ex Ma-
ria natum, et a Judaeis crucifixum, quemadmodum ipse scripserat, et
quem convitiis incesserat, omnipotentem esse Deum, illique retribuere,
prout a nobis ipsi rescriptum fuerat. Et ille quidem Dei perduellis in
hac vita periiit. Abiit autem per viam Judae Iscariotae, qui ab omni-
potente Deo nostro audierat, Bonum erat homini illi si natus non fuisset.
Abiit in ignem non extinguendum, paratum Satanae et aequalibus ejus.“

„In alia autem a nobis data vobis jussione, ex castris nostris ad
Canzaca, quae continebant acta a xvii. Octobris usque ad xv. Martii
significavimus, quo pacto Deus, et Domina nostra Deipara, nobis, Chri-
stoque dilectis copiis nostris succurrerit, et quomodo in ipso conspectu
nostro Deo exosus et e tumultu refodiendus Chosroes a Dastagerchosare
ad Ctesiphontem usque fugam capessierit, suaque Palatia amiseric cum

Περσικῆς πολιτείας, καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠδυνήθη
 Σειροῆς ποιήσασθαι τὴν κίνησιν κατ' αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι
 ἡμᾶς τὴν κλέυσιν ἐκείνην καὶ στεῖλαι αὐτὴν τῇ ε' τοῦ παρόντος
 μαρτίου μηνός, ἐν τῷ φροντίζειν τοῦ γνῶναι ἡμᾶς ἔνεκεν Χοσ-
 δρόου καὶ Σειρολὸν τὰ παρακολουθήσαντα καὶ πέμψαι ἡμᾶς ἐν
 διαφόροις τόποις, καὶ ἕως τοῦ Σιαρσούρων καὶ ἕως τοῦ μικροῦ
 Ζάβα, τοῦ Καλχάς, τοῦ Ἰεσδέμ, ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ὁδοῖς ἐκ
 τε τῶν εὐτυχεστάτων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων καὶ ἐκ τῶν Σαρακη-
 νῶν τῶν ὄντων ὑπὸ τὴν φιλόχριστον ἡμῶν πολιτείαν, διὰ τὸ,
 ὡς εἴρηται, γνῶναι ἡμᾶς ἀκριβῶς τὰ ἐκείσε κινήθεντα, τῇ κδ' 10
 D τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός ἤνεγκαν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἄπληκτον
 ἡμῶν τὸ πλησίον τοῦ Κανζάκων οἱ τῆς σκούλκας ἕνα Πέρσην καὶ
 ἕνα Ἀρμένιον, οἵτινες ἐπέδωκαν ἡμῖν ἐπομνηστικὸν γενόμενον
 πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τινος ἀσηκρητῆτος Περσῶν, ἔχοντος ὄνομα Χο-
 σδάη, καὶ ἄξιωμα Ῥασῶν, περιέχον ὅτι Σειρολὸν ἀναγορευ- 15
 θέντος βασιλείως Περσῶν ἀπέλυσεν αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων ἀρχόν-
 των πρὸς ἡμᾶς καὶ ὑπομνηστικοῦ αὐτοῦ Σειρολὸν γενομένου πρὸς
 ἡμᾶς, καὶ ὅτι καταλαβὼν εἰς τὸ Ἀρμαν συνείδεν τοῦ ἀπολυ-
 σαι πρὸς ἡμᾶς τοὺς προειρημένους δύο ἄνδρας ἐπὶ τῷ πεμφθῆ-
 ναι τινὰς τοὺς ὀφειλοντας ἀβλαβεῖς διασωῶσαι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' 20
 αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐγνώσθη ἡμῖν διὰ τὸ θεωρῆσαι αὐτὸν πολλὰ σκη-
 P 400 νώματι Περσῶν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀναιρεθέντα ἀπὸ τοῦ εὐτυχεστά-

2. Σειροῆς P sola.

4. ἔνεκεν P.

ib. Χοσρόου P, erase δ V.

7. Καλχάς P. 9. φιλόχριστην P. 11. ἤνεγκαν P. ib. ἀπλε-
 κτον V.

13. ἀπέδωκαν P.

14. ἀσηκρητῆς P.

15. Ἄξιωμα-

ρασῶν V, Ἄξιωμαράναν P. ib. ὅτι om. V.

Regni Persici Provinciis, ac denique hac ratione commovere adversus
 illum seditionem Siroes potuerit. Post scriptam vero hanc nostram jus-
 sionem, eamque missam xv. die praesentis mensis Martii, dumque Cho-
 roen inter et Siroen postmodum contigerint explorare satagimus, missis
 in varia loca, atque ad Siarsura, parvum Zabas, Chalcas et Iesdem,
 utraque via, tum ex felicissimis castris nostris, tum ex Saracenis pio
 nostro imperio subjectis, ut quemadmodum praefati sumus, motus qui ibi
 sunt, certo resciremus, adduxerunt ad nos excubitores in castra ad Can-
 zaca Persam unum, et alterum Armenium, a quibus perrecta nobis est
 Epistola a quodam Persarum Secretario cui nomen est Chosdae et Axia-
 maranan, ad nos scripta, qua missum se significabat a Siroe in Persa-
 rum Regem proclamato, cum aliis proceribus, et ipsius Sirois ad nos li-
 teris: cumque ad Arman pervenisset, visum sibi esse ut duos istos viros
 ad nos mitteret, quo vitissim seque ac socios tutos incolmesque deduce-
 rent, a nobis mitterentur. Ut autem illum sibi timere intelleximus, et
 eo quod in itinere multa Persarum cadavera, eaque usque ad trim circi-

του ἡμῶν στρατοῦ ἀπὸ τοῦ Ναρθὰν περὶ τὰ γ σκηνώματα, καὶ
 ὅτι ἐκ τούτου δειλιάσας ἐφοβήθη χωρὶς τῶν διασωστῶν καταλα-
 βεῖν πρὸς ἡμᾶς. καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνὸς ἀπελύσα-
 μεν πρὸς αὐτοὺς Ἑλλίαν τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην τὸν ἐπί-
 5 κλην Βαρσοκὰ καὶ Θεόδοτον τὸν μεγαλοπρεπέστατον δρουγγά-
 ριον μετὰ νεωτέρων καὶ κ' ἵππων ἀδιστράτων σελλαρίων ὀφειλόν-
 των ἀπαντηθῆναι καὶ διασῶσαι αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. μετ' αὐτῶν
 δὲ συνειδόμεν πέμψαι καὶ Γουσδανάσπαν τὸν Ῥαζεὶ τὸν χιλίαρ- R 914
 10 χῆ ἐγένετο μετὰ τοῦ Σειροίου καὶ Χοσρόου. καὶ τῇ λ' τοῦ μαρ- B
 τίου μηνὸς ἐδεξάμεθα ἀπόκρισιν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν τῷ
 πλησίον τοῦ Κανζάκων ἀπὸ Ἑλλία καὶ Θεοδότου καὶ Γουσδανάσπα
 ὡς ὅτι μέγαν χειμῶνα εἶρον εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα, καὶ ὅτι ἐξε-
 15 λαβον ἐκ τῶν καστελλίων Πέρσας καὶ ἄλογα, καὶ οὕτω κόπτουσι
 16 τοὺς χιόνας, καὶ ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς πλησιῶσαι ἐν τοῖς μέρεσιν
 ἐκείνοις τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σειροίου τοῦ βα-
 σιλέως, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοῦ μέγαν χειμῶνα γενέσθαι οὐκ ἠδυνήθη-
 σαν ὑπερβῆναι τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα. καὶ ἐκ τούτου ἐγνωμεν ἡμεῖς
 καὶ πάντες οἱ τῶν φιλοχρόστων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων ἐπὶ τὸ
 20 πλέον ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ εὐμένεια καὶ ἀγαθότης ὠδήγησεν ἡμᾶς καὶ C
 ὀδηγεῖ καὶ διασώζει. εἰ γὰρ συνέβη ἡμῶς ὀλίγας ἡμέρας ἐμβραδύ-

1. στρατοῦ om. R, in m. post εὐτυχιστάτου supplens στρατοπέδου.

12. τοῦ om. P. ib. καὶ postremum om. R, uncis inclusit P.

13. ἐξέβαλον V, ἐξέβαλλον P. 14. Πέρσας P. 21. ἐμβραδύ-
 και PV.

ter millia, a felicissimis copiis nostris interfectorum versus Narban vide-
 ret, absque conductoribus nos convenire vereretur: xxv. ejusdem Martii
 mensis ad illos misimus gloriosissimum Magistrum militum Eliam, cogno-
 miento Barsoca, et Magnificentissimum Theodorum Drungarium, cum de-
 lecta juventute, ac xx. equis dextrariis sella instructis, qui illis occurre-
 rent, eosque ad nos deducerent. Placuit etiam his adungere Gusdana-
 span Rusei filium, Persicarum copiarum Tribunalum, qui ad nos venerat,
 cum inter Siroen et Chosroen tumultus primum exarsit, xxx. porro Mar-
 tii mensis dum in ipsis nostris castris juxta Canzaca versaremur ab Elia,
 Theodoro et Gusdanaspa responsum accepimus, quo nobis significabant
 se in altissimas nives in monte Zara incidisse, missumque sibi ex castel-
 lis Persam, cum animalibus seu equis, sicque nives discidisse: legatos
 vero a Siroe Rege missos, hisce proximis esse ubi tum debebant parti-
 bus se accepisse, sed propter immodicas nives, montem Zaram superare
 non potuisse. Unde maxime percepimus, nos una cum Christi-amantibus
 copiis nostris, Dei clementiam et bonitatem omnino deducere tutosque ac
 incolumes servare. Etenim si vel paucos dies cunctati ad montem Za-

ναι ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ζῶρα, καὶ εἶθ' οὕτω γενέσθαι τὸν χειμῶνα,
 δαπανῶν τοσοῦτων μὴ εὐρισκομένων ἐν τοῖς τόποις ἐκείναις, εἰς
 μεγάλην βλάβην εἶχεν ἐλθεῖν τὰ εὐτυχέστατα ἡμῶν ἐκστρατεύ-
 ματα. ἔξοτε γὰρ ἐκινήσαμεν ἐκ τοῦ Σιαρσοῦρων, τουτέστιν
 ἀπὸ τῆς κδ' τοῦ φεβρουαρίου μηνός, μέχρι τῆς λ' τοῦ μαρτίου 6
 μηνός οἱ κ' ἐνέδωκεν χιονίζειν. ἀλλὰ διὰ τοῦ Θεοῦ ἐλθόντες ἐπὶ
 V 319 τὰ μέρη τοῦ Κανζάκων ἤψαμεν δαπάνας πολλὰς καὶ ἀνθρώπων
 D καὶ ἀλόγων, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Κανζάκων ἐμείναμεν, τε-
 λεία οὔση καὶ ἐχούση περὶ τοὺς τρισεχιλοὺς οἴκους, καὶ ἐν τοῖς πέ-
 ριξ χωρίοις, ὥστε δυνήσθηναι ἡμᾶς τοσαύτας ἡμέρας ἐν ἐνὶ τόπῳ 10
 ἐπιποιῆσαι· καὶ ἐκελεύσαμεν τοῖς τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν ἐκστρα-
 τευμάτων ἵνα τὰ ἄλογα αὐτῶν εἰς τοὺς οἴκους τῆς πόλεως βά-
 λωσι διὰ τὸν γενόμενον χειμῶνα καὶ ἵνα πρὸς ἓνα ἵππον εἰς ἕκα-
 στος αὐτῶν ἔχη εἰς τὸ ἀπληκτον ἡμῶν· πλησίον γὰρ αὐτῆς τῆς
 πόλεως ἐστὶν τὸ φωσαῖτον ἡμῶν· ὃ γὰρ βαρυσμάνας τῆς πόλεως 15
 ταῖ Κανζάκων καὶ πάντες οἱ κτήτορες αὐτῆς, ἤνικα ἔμαθον ὑπερ-
 βῆναι ἡμᾶς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζῶρα, ὀνεχώρησαν καὶ εἰς ὄρεινός
 P 401 τόπους ἀπῆλθον εἰς ὀχυρώτερα καστέλλια. ἤνικα δὲ ἐδειξάμεθα
 τοὺς δύο ἀνθρώπους τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σειροίου τοῦ βασι-
 λῆως Περσῶν, τὸν ἓνα ἐξ αὐτῶν, τουτέστιν τὸν Πέρσην, ἀπε- 20
 R 916 λύσαμεν μετὰ καὶ ἑτέρων ἀνθρώπων πρὸς τὸν βαρυσμανᾶν τοῦ
 Κανζάκων, ἀπὸ μ' μιλίων ὄντα καὶ εἰς καστέλλιν ὀχυρόν, καὶ

4. ἔξω τε V, ἔξωθεν P. 13. ἕκαστον P. 14. ἔχη] ἔχει VR,
 ἐκεῖ P. ib. τῇ P. 15. βαρυσμάνας R. 16. ἔμαθον P.
 18. ἀπῆλθον P. 21. βαρυσμανῆν P. 22. καστέλλον P, καστέ-
 λων R.

ram fuisset, ac deinde ejusmodi nives immodicæ decidissent, tanta in
 illis locis annonæ copia deficiente, in magnas prorsus difficultates inci-
 dissest noster exercitus. Ex quo enim ex Siarsuris castra movimus, sci-
 licet a xxiv. Februarii mensis, usque ad xxx. Martii mensis, nungere non
 desit. Verum, Deo juvante, cum in Canzacorum regionem venissemus,
 magnam commæatus copiam invenimus, tum hominum, tum equorum: sed
 et in ipsa Canzacorum urbe mansimus, sat ampla, quæque domos ter
 mille complectitur, tum etiam in vicinis locis, ita ut complures dies una
 in loco morari nobis licuerit, præcepimusque copiis nostris Christi-ama-
 tibus, ut equos suos in urbis aedes propter nives ingruentes deducere-
 nt, ita ut ex militibus singuli equum unicum in castris servarent: proxima
 enim hanc urbem ea sunt. Barismanas enim urbis Canzacorum, civesque
 illius omnes, ut montem Zaram nos superasse intellexerent, recesserunt, ac
 in montes et in munitiora castella confugerunt. Ut vero duos illos viros
 a Siroe Persarum Rege missos recepimus, alterum ex iis, Persam scilicet,
 una cum aliis ad Barismanem Canzacorum, qui a xl. milliaribus ab-
 erat, et in munitum castellum se recluserat, misimus, datis ad illum lito-

ἔποιήσαμεν πρὸς αὐτὸν ὑπομνηστικὸν ἵνα κἂν ἕ ἄλογα λόγῳ τῶν
 πρεσβευτῶν εὐτρεπίῃ, εἰς τὸ ἐν συντόμῳ καὶ ἀνεμποδίστως ἀπελ-
 θεῖν αὐτοὺς πρὸς Σειρόην βασιλέα Περσῶν. καὶ δεξάμενος τοὺς
 πεμφθέντας παρ' ἡμῶν ὁ βαρισμαναὺς καὶ τὸ τοιοῦτον ἡμῶν
 5 ὑπομνηστικόν, ἐπὶ πολλὰς ὥρας εὐφήμησεν καὶ ἑμᾶς καὶ Σε-
 ρόην βασιλέα Περσῶν καὶ αὐτὸς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες ἐκείσει. B
 ἐπληροφωρήθησαν γὰρ ἐκ τοῦ πεμφθέντος Πέρσου ἀπὸ τοῦ
 πρεσβευτοῦ ὅτι ὁ Θεομάχος Χοσρόης ἀπώλετο καὶ ὅτι βασιλεὺς
 Περσῶν Σειρόης ἐγένετο, καὶ ἀντίγραψεν ἡμῖν ὁ αὐτὸς βαρισμα-
 10 νᾶς ὅτι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκελευσθέντα αὐτῷ τὰ ἄλογα τῶν
 πρεσβευτῶν ἐνευτρεπῆ ποιεῖ, καὶ ἡνίκα δεξήται δευτέραν ἡμῶν
 κέλευσιν περιέχουσαν καταλαβεῖν τοὺς πρεσβευτάς, πρὸς ἡμᾶς
 αὐτὸς δι' ἐαυτοῦ ὁ βαρισμαναὺς ἔρχεται φέρων τὰ τοιαῦτα ἄλογα,
 15 ὀφείλων πᾶσαν ὑπουργίαν καὶ δουλείαν ἐκτελέσαι. ἐπιποιησάντων
 15 δὲ ἡμῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ τῷ πλησίον τοῦ Κανζάκων ἕως C
 τῆς τρίτης τοῦ ἠπριλίου μηνός, ἐπεκατέλαβεν Φαϊῶακ ὁ ἀδοση-
 κρητις ὁ καὶ Ρασνᾶν περὶ ὥραν δευτέραν, κυριακῆς οὔσης. καὶ
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐδεξάμεθα αὐτόν, καὶ ἐπέδωκεν ἡμῖν ὑπομνηστι-
 20 κὸν Καβάτου τοῦ καὶ Σειροίου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περ-
 σῶν, περιέχοντα τὴν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ καὶ ὅτι θέλει μεθ'
 ἡμῶν καὶ μετὰ ἐκάστου ἀνθρώπου εἰρήνην ἔχειν. συνειδάμεν οὖν
 τὸ ἴσον τοῦ ὑπομνηστικοῦ Καβάτου τοῦ καὶ Σειροίου τοῦ ἡμερω-

1. ζ P. 3. Σειρόην P sola. 16. ἀδοσηκρητις P. 17. Ρασνᾶ P.
 18. ἀπέδωκεν P. 19. καὶ om. P. 22. τοῦ secundam om. P.

ris, quibus mandabatur, uti equos VII. pro legatis pararet, quo expedito ac sine ullo impedimento ad Siroen Regem possent proficisci. Barismanas vero, acceptis ab Imperatore missis legatis, nostrisque sacris literis, et qui tum cum illo aderant, nos et Siroen Persarum Regem, per multas horas, faustis acclamationibus laudibusque prosecuti sunt. A legato quippe illo Persa, perduellem Dei Chosroen perisse, Regemque Siroen proclamatum certiores erant facti. Rescripsit deinde nobis idem Barismanas, equos se, sicut a nobis mandatum fuerat, instruxisse, et cum alteram nostram jussionem acceperit, qua legatorum adventus sibi significaretur, se quamprimum ad nos accessurum, equisque confestim adductis, officia sua servitilique omnia praestitutum. Cum igitur in iisdem ad Canzaca positis castris essemus morati usque ad III. mensis Aprilis diem, qui in Dominicam incidit, adventit Phaiacus Regi A Secretis, qui et Rharna vocabatur, circa horam secundam, eundemque hac ipsa hora excepimus, literis a Cabata Siroe clementissimo Persarum Rege, quae ejus inaugurationem continebant, quibusque nobiscum, et cum quovis hominum, pacem habere velle significabat, ab illo acceptis. Visum ergo nobis est clementissimi Cabatae Sirois literarum exemplar huic nostrae ad vos jussioni

τάτου ὑποτάξει τῇ παρουσίᾳ ἡμῶν κειλεύσει, εἰθ' οὕτω δὲ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἀντιγραφὴν αὐτῷ ὑποτάξει. Ἔως δὲ τῆς ἑβδόμης τοῦ D ἀπριλίου μηνὸς ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν ἐποιήσαμεν τῷ πλησίον τοῦ Κωνζάκων, τουτέστιν τὰς κζ' ἡμέρας, καὶ τῇ ὀγδόῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπελύσαμεν τὸν αὐτὸν Φαιάκ τὸν ἀσηκρητίς 5 τὸν καὶ Ῥασνᾶν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον θεραπεύσαντες αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσχεν μετ' αὐτοῦ καὶ πρόσωπα εὐνοπόληπτα, καὶ ἀπελύσαμεν μετ' αὐτοῦ Εὐστάδιον τὸν μεγαλοπρεπέστατον ταβουλάριον. καὶ οὕτω θαρρόσῳμεν εἰς τὸν κύριον R 918 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ παντοδύναμον Θεὸν καὶ 10 εἰς τὴν δέσποιναν ἡμῶν τὴν Θεοτόκον, ὅτι πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν ἔχουσι διοικῆσαι.

V 320 Καὶ ἡμεῖς δὲ τῇ η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκινήσαμεν σὺν Θεῷ
P 402 ἐκ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν, ὀφειλοντες τῇ ὀδῷ ἡμῶν χρῆσασθαι τῇ ἐπὶ Ἀρμενίαν. ἀλλὰ καλῶς ποιεῖτε ἀδιαλείπτως καὶ ἐκτενέστερον 15 εὐχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀξιώσῃ ἡμᾶς, ὡς ἐπιθυμοῦμεν, ἰδέσθαι ὑμᾶς.

6. Ῥασνᾶν P. 13. ἡμᾶς P. id. κ' R. 15. ἀδιαλήπτως PV.
16. ἀξιώσει PV.

subjungere, ut et quid ad illas deinde rescripserimus. A septimo igitur mensis Aprilis die, in liadem nostris ad Canzaca castris xxvii. dies exegimus: ac ejusdem mensis octavo, ipsum Plicacum A Secretis, Rharnan appellatum, honorifice quantum licuit acceptum, ut et qui cum illo erant, dimisimus; habebat enim secum promiscuum famulitium. Cum illo vero misimus magnificentissimum Tabularium Eustathium. Atque ita confidimus Dominum nostrum Jesum Christum bonum et omnipotentem Deum, et Dominam nostram Dei Genitricem res omnes nostras secundum eorum clementiam curaturos."

„Nos porro ejusdem mensis die viii. Deo auspice, castra movimus, in Armeniam iter facturi. Vos autem bene valetate, continuasque ac indefessas orationes ad Deum fundite, quo, sicut peroptamus, vos quamprimum revisere nobis largiatur.“

*Ἴσον ὑπομνηστικοῦ γενομένου ἀπὸ Καβάτου τοῦ καὶ
Σειροίου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περσῶν πρὸς
Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον καὶ θεοφύλακτον
ἡμῶν βασιλέα.*

5 Παρὰ Καβάτου Σαδασαδασᾶ Ἡρακλιῶ τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Β
Ῥωμαίων τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ πλείστην χαρὰν ἀπονέμομεν.

Τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων καὶ ἀδελφῷ ἡμῶν.

*Ἡμεῖς διὰ τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ καλοποδίνως τῷ με-
γάλῳ διαδήματι ἐκοσμήθημεν καὶ τοῦ θρόνου τῶν πατέρων καὶ
10 γονέων ἡμῶν ἐπελαβόμεθα. διὰ γοῦν τὸ οὕτως εὐεργετικῶς ἀξιω-
θῆναι ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπιλαβέσθαι τοῦ τοιοῦτου θρόνου C
καὶ τῆς δεσποτείας συνείδαμεν, εἴ τί ἐστι πρὸς ὠφέλειαν καὶ
θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος, διαπράξασθαι πρὸς τὸ ἡμῖν ἐνδε-
χόμενον, καὶ ὡς ἔπρεπεν, εὐεργετικῶς ἐκελεύσαμεν γενέσθαι. ἐπὶ
15 ὁ Θεὸς ἀφίερωσεν ἡμᾶς εἰς τοιοῦτον μέγαν θρόνον καὶ δεσπο-
τείαν, πρόδησις ἔχομεν τοῦ ἀπολιῖσαι ἔκυστον καὶ οἰονδήποτε
ἄνθρωπον κατεχόμενον ἐν φρουρᾷ. καὶ λοιπόν, εἴ τί ἐστι πρὸς
ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πολιτείας
ταύτης καὶ ἐνδεχόμενον ἢ κελυσθῆναι παρ' ἡμῶν, ἐκελεύσα-*

10. διὰ γοῦν] διισοῦν PV. 15. ὁ om. P.

E X E M P L A R

commonitorii a Cabata, qui et Siroes dictus est, clementissimo Rege
Persarum, missi ad Heraclium piissimum et a Deo servatum
nostrum Imperatorem.

*A Cabata Sadasadasac, Heraclio clementissimo et a Deo servato Imperatori
Romanorum, Fratri nostro, plurimam gratiam impertimur.*

Clementissimo Imperatori Romanorum, et Fratri nostro.

„Nos Dei providentia absque ullo labore insigni diademate donati,
patrum ac majorum nostrorum solium sumus consecuti. At cum tam be-
nefice ab ipso Deo nos dignatos agnoscamus, ut illustrem adeo thronum
exceperimus ac dominationem, si quid esset quod humani generis utili-
tati ac solatio conduceret, quantum in nobis fuit, et prout deceat, id
continuo fieri liberaliter beneficeque imperavimus. Quandoquidem igitur
ad summam hanc dignitatem et imperium nos Deus evexit, id protinus
in animo statutum fuit, ut quotquot homines detinebantur in vinculis di-
mitterentur. Sed et si quid erat quod humanae conditionis ac hujusce
vitae utilitati ac commodo fructum afferret, nobisque statuere liceret, id

μεν, και ἐγένετο. και τοιαύτην πρόθεσιν ἔχομεν, ἵνα μεθ' ἡμῶν τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων και ἀδελφοῦ ἡμῶν και τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας και τῶν λοιπῶν ἐθνῶν και ἐτέρων βασιλείσκων τῶν κύκλω ὄντων τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἐν εἰρήνῃ και ἀγάπῃ διάγωμεν. διὰ δὲ τὸ χαροποιηθῆναι τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων τοῦ ἐπιλαβέσθαι ἡμᾶς τοῦ αὐτοῦ θρόνου,

πρωτοτύπως μὲν π	
ραν ἀδελφότητα και	
μετέραν παραγενέσθαι ἀδελ	
ἀδοσηκῆτις τὸν και Ῥασνᾶν· σ	10
ἐπάρχοντα· ἀλλ' ἡ ἀδελφότης	
θεσι· και ἀγάπην ἡμῶν και φιλίαν	
ἔχομεν πρὸς τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν	
πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ και πρὸς τ.	15
ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην ἡμῶν	
μῆς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κρατήσ	
πολιτείας ταύτης παρὰ τοῦ	
ἀδελφότητος ἡμῶν ἀπολυθ	
δὲ κελεύσατε τοῦ παντοίως	
νέσθαι εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπὸ	20
τείαν· και περὶ τόπου	
θαι εἰρήνῃ και	
οἶαν αἴτησιν ἔχετε	
ἡμᾶς και δι' αὐτ	25

7. ἑλλίπετς ἦν τὸ τέλος ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος subscribit P, quibus adduntur in codice haec, ab Radero omitta: Ἐπὶ Ἀνδρέου Δαρμαρίου τοῦ Ἐπιδαυρίου υἱοῦ Γεωργίου εἴληφε τέρμα σὺν θεῷ ἐν τῷ ἔτει ἀπογ'. ἰουλ. α'. ἐν Δελφῶν τῆς Καταλωνίας. Vide Hardtii catal. Bibl. Bavar. vol. V. p. 416. 8. πρωτοτύπως et caetera usque ad finem accesserunt ex V. 10. Supplendum ἀδελφότητα Φαιᾶν τόν. 14. ἡμῶν V.

fieri non modo praecepimus, sed et confectum est. Quinctianus nobis liberatum est ac constitutum, uti vobiscum, Romanorum Imperator, Frater noster, cumque Romana Republica, caeterisque populis, ac aliis Regulis, qui circa imperium nostrum undique habitant, pacem et amicitiam deinceps colamus. Quod autem Fraternitas vestra, Romanorum Imperator, affectam se gaudio dixit, quod nos eundem Thronum obtinuerimus, “

Caetera prae vetustate desiderantur in Cod. MS.

. Ῥωμαίων· πλειστην
 και σημαίνομεν ὡς ὅτι τὸ
 φθὲν ἡμῖν παρὰ τῆς ἕμε-
 διὰ Φαιᾶκ χ σαχ τοῦ ἄδση-
 5 κρητίς τοῦ και Ῥασνὰν ἐδεξάμεθα, και ἐγνωκότες
 τοῦ θεοῦ ἐπ' εὐτυχία τῷ βασιλικῷ δια
 θέντες εἰς τὸν θρόνον τῶν γονέων
 προγόνων ἐκαθίστατε· πολλῶ πλόν
 ν και παρακαλοῦμεν τὸν θεὸν
 10. υς χρόνους ἐν εὐπραγία και ἐν εὐ-
 ω· και εἰρήνη μεγάλη ἀξιώσει ὑμᾶς
 τοῦ θρόνου τῶν γονέων σου και
 ὃ δὲ ἐδηλώσατε ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπο
 ὅτι ἤνικα εἰς τὸν τοιοῦτον θρόνον
 15. τὴν δεσποτείαν ὑμῶν ἀπελάβετε
 αι τοὺς ἀπὸ διαφόρων
 οὐ μὴν ἀλλὰ και τὰ
 γείαν τῶν ἀνθρώπων· ἐ
 ρόθειςιν τὴν
 20. ὑπὸ τοῦ
 ἀμφοτέροι

2. Restituenda haec collata p. 735. 6. *ib.* σημαίνωμεν V. 8. φθὲν] Supplendum τὸ ὑπομνηστικὸν τὸ πεμφθὲν et mox ὑμετέρας ἀδελφότητος. Ad σαη videndum an pertineat Χοσδάη p. 730. 14. 5. τοῦ] τον V. *ib.* και Ῥασνὰν] In apographo ραν, cui ab initio desunt sex instar litterarum. 6. δια] Supplendum διαδήματι. 7. θέντες] Supplendum κοσμηθέντες. 10. εὐπραγία V. 11. ἀξιώσει] Scribendum ἀξιώση. Praecesserat enim ἔνα. 13. ὃ V. Tum supplendum ὑπομνηστικοῦ. 15. ἀπολαύετε V. Initio versus legendum ἐκαθίστατε και τὴν. 18. Legendum εὐεργεσίαν, et mox πρόθειςιν.

C O R R I G E N D A.

- P. 40. 19. 20. Scribe ἀποδοθῆ. ὅμως — ἀσεβῆν. “
P. 45. 5. Scribe Πέμπτη — γενεῶ. 16. in annot. pro V scribe R.
P. 48. 11. in annot. scribe 10.
P. 56. 8. in annot. scribe PV.
P. 57. 2. in annot. scribe Σαμαραῖοι. Idque recipiendum.
P. 58. 17. in annot. verba postrema tria tolle.
P. 61. 13. Scribe Σινά. 18. Κηφισός. 21. Εἶσμος cum annotatione: Εἶσμος R.
P. 63. 1. Dele comma post κολλησ. 2. Scribe Ἐμισα, ut scripsi p. 520. 5.
P. 80. 15. in margine adde V 37, et 11. R ante 104.
P. 94. 11. ἀνυροί. “
P. 115. 18. Immo ἀναστρεφόμενον.
P. 163. 20. Malim χρίμα.
P. 179. 11. Expungenda Raderi annotatio.
P. 212. 8. ἀπὸ ἐσπέραν] Confer annot. ad p. 713. 6.
P. 223. 11. in annot. scribe Βενιαμῆν.
P. 225. 18. Scribe συν-άγεσθαι.
P. 250. 22. τεσσαρεῖς] Alia huius formae scriptura est apud Theophanem p. 158. C, χιλιάδες τεσσαρεῖς.
P. 267. 10. Ξενοφάνης Κολοφώνος] Generis loquendi, quod notavimus etiam p. 343. 13., duo alia exempla sunt inscriptiones epistolae apud Montefalconium Biblioth. Coisl. p. 455. τῷ θεῷ αὐτοῦ τῷ Κρήτης, et libelli apud Allatium Graeciae Orthodox. vol. II. p. 959. Μανουῆλ ὁ τοῦ Κρήτης ἀεφίος: ubi non erat quod Κρητι ἐὶ Κρητός reponeret doctissimus Titzius in commentatione de Moschopulo p. 6. 7.
P. 269. in annot. pro *ibid.* scribe 3.
P. 286. 17. in annot. scribe P sola.
P. 342. 9. in annot. dele sola.
P. 349. 6. φκζ] φκζ Maius ad Eusebium p. 360.
P. 354. 10. in annot. scribe P sola.
P. 359. 8. in annot. scribe P sola.
P. 366. 7. Scribe κατηγοκωμένην, ut monitum ad p. 523. 16.
P. 367. 19. καταγνοῦς αὐτῆς μοιχείας] Codicis scripturam μοιχείας iam in ed. Scaligeri p. 200. mutatam in μοιχείαν video. Sed recte se habet genitivus. Sozomenus Hist. Eccles. I. 1. Ἰνα δὲ μὴ τις ἀγνοῖα τῶν ὄντων καταψηφίσηται ψεύδους τῆς πραγματείας. *ibid.* 5. ψεύδους κατηγορεῖν τῶν πλασασμένων. II. 22. συκοφαντίας κατέγνω τῶν κατηγορῶν. Euagrius VI. quasi extremo, μηδεὶς ἡμᾶς γοαρῆται μίμψους.
P. 368. 6. Scribe εἰλοῦλ. 13. μαλον. 18. δ' ατος'.
P. 371. 20. Θεσιελεφ] Sic est apud Syncellam p. 12. 11. ed. Bonn.
P. 372. 10. Scribe σηνοπηγίων.
P. 390. 10. Scribe κτίσσης.
P. 400. 16. 471. 14. Scribe Κλεοπᾶς.
P. 401. 13. in margine scribe 214.
P. 476. 1. in annot. scribe 2.
P. 489. 13. Scribe Παννανίας.
P. 544. 20. Scribe κολλά,
P. 557. 14. in annot. pro IX. scribe XI.
P. 560. 16. Scribe Βιργετινῶν.
P. 570. 14. Scribe καλάνδαις.
P. 651. in annot. scribe 20. 22.
P. 695. in annot. v. 6. ante εἶτα pone punctum.

